பரப்ரம்மணேநம:

தசோபநிஷத்

பதவுரையோடுகூடிய

த்ராவிடபாஷ்யம்.

இதிலுள்ளவை

ஈச, கேந, கட, ப்ரச்ந, முண்டக, மாண்டூக்ய, கௌடபாதகாரிக, தைத்திரீய, ஐத்ரேய, ப்ருஹதாரண்ய, சாந்தோக்ய உபநிஷத்துக்கள்.

இது

மதத்ரயவித்வான்களைக்கொண்டு

தமிழில் மொழி பெயர்ப்பித்து,

கு. அநந்தாசாரியரவர்களால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Translation Registered Copy Right.

1899.

விலை ரூபா 6—8—0.

புஸ்தகவிளம்பரம்.

				ரூ. அ. பை.
தசோபநிஷத் ப்ரதிபதம் த்ராவிடபாஷ்யம்.	ரூபா	6—8—0	தபால்கூலி	0—8—0
தேசிகப்ரபந்த வியாக்கியானம்	,,	3—8—0	,,	0—4—0
வடகலை குருபரம்பரை	,,	0–12—0	,,	0—1—6
தென்கலை ௸	,,	0–12—0	,,	0—1—6
தெலுங்குலிபியில் மணிப்ரவாள ஸ்ரீபாஷ்யம்	,,	1–12—0	,,	0—2—6
பராசரஸம்ஹிதை பாஞ்சராத்திரம் தெலுங்குலிபியில்	,,	1—4—0	,,	0—1—6
பாஞ்சராத்திரம் விஷ்ணுதிலகம் தெலுங்குலிபியில்	,,	1–12—0	,,	0—2—6

இவை சென்னப்பட்டணம் போலீசு இராகவாசாரி தெருவு 8-ெ. வீட்டில் கு. அனந்தாசாரியா ரிடத்திலும், தம்புசெட்டித்தெருவு 93 ெ. மதராஸ்ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலும், பச்சையப்பன் ஸ்கூலுக்கு அடுத்த ஸரஸ்வதிநிலய புஸ்தகசாலையிலும், சாவுகார்பேட்டைத் தங்கசாலைத்தெருவில் ஸ்ரீநிகேதன அச்சுக்கூடம் பி. வி. கிருஷ்ணசாமிநாயுடு விடத்திலும், ஸ்டார் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடத்திலும், திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்தெருவு சித்திரகூடம் கந்தாடை திருவேங்கடாசாரியா ரிடத்திலும், கும்பகோணம் புஸ்தக வியாபாரம் கோவிந்தசாமிநாயுடு இடத்திலும், திருச்சிநாப்பள்ளி கோட்டையில் சபாபதிபிள்ளை புஸ்தகசாலையிலும், மதுரை புதுமண்டபம் ஷண்முகப்பிள்ளை புஸ்தகக்கடையிலும் விற்கப்படும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐. 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀 𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍈𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌏𑌷 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦𑌮𑍁𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ॥

సుకేశా చ భారద్వాజః శైబ్యశ్చ సత్యకామః సౌర్యాయణీ చ గార్గ్యః కౌసల్యశ్చాశ్వలాయనో భార్గవో వైదర్భిః కబన్ధీ కాత్యాయనస్తే హైతే బ్రహ్మపరాః బ్రహ్మనిష్ఠాః పరం బ్రహ్మాన్వేషమాణా ఏష హ వై తత్సర్వం వక్ష్యతీతి తే హ సమిత్పాణయో భగవన్తం పిప్పలాదముపసన్నాః॥

(ப-ம்.) 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃-பரத்வாஜமகர்ஷியின் குமாரராகிய, 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑌾𑌃 ஸுகேசாவென்கிற மகர்ஷியும், 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌃-சிபியின் குமாரராகிய, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃-ஸத்யகாமனென்கிற மகர்ஷியும், 𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀-ஸூர்யாயணமகர்ஷியின் குமாரராகிய, 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃-கார்க்யமகர்ஷியும். 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃-அச்வலாயனர்குமாரராகிய, 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌃 - கௌஸல்யனென்கிற மகர்ஷியும், 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃-விதர்ப்பகுமாரராகிய, 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃-பார்க்கவமகர்ஷியும், 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃 கத்யமகர்ஷிகோத்ரத்திலவராகிய, 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀-கபந்தி என்கிற மகர்ஷியும், ஆகிய, 𑌹-ப்ரஸித்தர்களான, 𑌏𑌤𑍇-இந்த மகர்ஷிகள். 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌃-வேதத்தையோதினவர்களாய், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃-வேதார்த்தத்தை யறிந்தவர்களாய், 𑌪𑌰𑌂-𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-பரப்ரம்மத்தை, 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃-அறியவிரும்பினவர்களாய், 𑌹-ப்ரஸித்தரான, 𑌏𑌷𑌃-இந்த மகர்ஷியானவர், 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂-அந்த ஸமஸ்தத்தையும், 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿-சொல்லுவரென்று, 𑌤𑍇, 𑌹, 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃- ஸமித்துமுதலியவற்றைக் கையிலேந்திக்கொண்டு, 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂-பூஜ்யரான, 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦𑌂-பிப்பலாதனென்கிற மகர்ஷியை, 𑌉𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃-ப்ரம்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லவேணுமென்று சரணமடைந்தார்கள்.

𑌭𑌾०-𑌹𑌾.—ப்ரம்மஜ்ஞான ஸாதனமான உபதேசமானது, பிப்பலாதனைப்போன்றாரால் சொல்லப்பட்டு, இம்மகர்ஷிகள்போல்வரால் கேட்கத்தக்கது. என்று இந்த விஷயத்தை ஸ்துதிசெய்துகொண்டு ப்ரச்நோத்தர ரூபமாய் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸுகேசாமுதலிய மகர்கர்ஷிகளறுவரும், பூஜ்யரான பிப்பலாதரிடத்தில், தாங்கள், அத்யயனம்செய்து அறிவுறியப்பட்ட வேதங்களிற் சொன்ன ப்ரம்மஸ்வரூபாதிகளில் தங்களுக்குண்டான ஸந்தேகங்கள் நீங்கும்படி அவைகளின் ஸ்வரூபங்களைக் கேட்கவேணுமென்று, உபஹாரங்களோடு சென்று, அவரை யடைந்தார்கள்.

ரா-ஹா.—வேதவேதாந்தங்களையோதி தபோநிஷ்டையுடையவர்களான மகர்ஷிகளறுவரும் மகாபூஜ்யரான பிப்பலாதரிடத்தில் எல்லாதத்வார்த்தங்களையும் கேழ்க்கவேணுமென்று, அவரிடம் சென்றார்கள்.

உ. 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹 𑌸 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 ||

౨. తాన్హసఋషిరువాచభూయఏవతపసాబ్రహ్మచర్యేణశ్రద్ధయాసంవత్సరం
సంవత్స్యథయథాకామంప్రశ్నాన్పృచ్ఛథయదివిజ్ఞాస్యామస్సర్వంహవోవక్ష్యామఇతి॥

(ப்-ம்.) 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵-மறுபடியும், 𑌤𑌪𑌸𑌾-தபஸ்ஸோடும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣-ப்ரம்மசர்யத்தோடும், 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾-ச்ரத்தையோடும், 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂-ஒருவருஷகாலம், 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥-இங்குவாஸம்பண்ணுங்கோள். (பின்பு,) 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂-இஷ்டப்படி, 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍-𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤-கேளுங்கோள். 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃-𑌯𑌦𑌿-அறிந்தோமேயாகில், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹-எல்லாவற்றையும், 𑌵𑌃-உங்களுக்கு, 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃-சொல்லுகிறோம். 𑌇𑌤𑌿-என்று, 𑌸𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃-அந்த பிப்பலாதரென்கிற மகர்ஷியானவர், 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹 அந்தமகர்ஷிகளைக்குறித்து, 𑌉𑌵𑌾𑌚-சொன்னார்.

ஸ0-ஹா.—நீங்கள் முன் தபஸ்விகளாயிருந்தாலும், நமக்கு சுச்ரூஷைபண்ணிக்கொண்டு ஒருவருஷகாலமிருந்தீர்களாகில் நாமறிந்தபடி உங்களுக்கு ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யுபதேசிக்கிறோம் என்று அந்த மகர்ஷிகளைப்பார்த்து பிப்பலாதர்சொன்னார்.

ரா-ஹா.—இப்போது நீங்கள் ப்ரம்மவித்யையை யறியும்படி, நாம் சொல்லவேணுமாகில் ஒருவர்ஷகாலம், ச்ரத்தாபக்திகளோடுகூடி, ஸ்த்ரீசிந்தை முதலியவை நீக்குகையாகிற ப்ரம்மசர்யமுடையவர்களாய், நமக்கு சுச்ரூஷை பண்ணிகொண்டு, நிச்சலராயிருங்கோள். நாமுமக்கு வஞ்சனையில்லாமல், ப்ரம்மவித்யையை யறிந்தபடி சொல்லுகிறோம் என்று, அந்த மகர்ஷிகளைப்பார்த்து பிப்பலாதர் சொன்னாரென்று பொருள். இத்தாலிப்படி வருத்தப்பட ஸம்மதியில்லையாகில் உங்களிடம் போய்ச் சேரலாமென்று கருத்து காட்டப்பட்டது. இதனால் சிஷ்யன், ஆசார்யனுடைய ஜ்ஞாநத்தை பரீக்ஷியாமல், பக்தியோடு ஒருவருஷம் குருகுலவாஸம் செய்யவேணுமென்றும், ஆசாரியன், சிஷ்யனை சோதியாமல் உபதேசிக்கை தகாதென்றும், ஸூசிக்கப்படுகிறது.

௩. 𑌅𑌥 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 |
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ||

3. అథకబంధీకాత్యాయనఉపేత్యపప్రచ్ఛభగవన్కుతోహవాఇమాఃప్రజాఃప్రజాయన్తఇతి॥

(ப்-ம்.) 𑌅𑌥-ஒருவருஷம்போனபின், 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀, 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃-கத்யர்குமாரரான கபந்தியானவர், 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯-வந்து, 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍-ஓபூஜ்யரானஸ்வாமியே, 𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃-இந்த ஜநங்கள், 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌹 𑌵𑌾 - யாரிடத்திலிருந்து, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-உண்டாகின்றன. 𑌇𑌤𑌿-என்று, 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 கேட்டார்.

ஸ0-ஹா.ரா-ஹா.—இப்படி ஆசாரியனாகிய பிப்பலாதமகர்ஷி சொன்னபின், அப்படியே ஒருவருஷகாலம் மகாபக்தி, விச்வாஸம், ச்ரத்தை, ஆஸ்திக்யம், ப்ரம்ம

சர்யம் முதலியவற்றோடு ஆசாரியனுடைய மநஸ்ஸு ஸந்தோஷிக்கும்படி குருகுலவாஸம்பண்ணி, அதனாலவர் ப்ரஸந்நரான பிறகு அந்த மகர்ஷிகளிலொருவராகிய கபந்தியென்பவர் மற்ற மகர்ஷிகள் அநுமதிப்படியே, சாஸ்த்ர க்ரமமாய் ஆசார்யரான பிப்பலாதனையடைந்து, இந்த லோகத்திலுள்ள ஜநங்கள் எந்தவஸ்துவிலிருந்து பிறந்தனவென்று கேட்டார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த ப்ரச்நம், சதுர்முகப்ரம்மபரமென்று சங்கரபாஷ்யத்திலும், பரப்ரம்மபரமென்று, இராமாநுஜபாஷ்யத்திலும் தாத்பர்யபேதமென்றறிக.

௪. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑍋𑌵𑍈𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌤𑌪𑍋
𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑌸𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍇 । 𑌰𑌯𑌿𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯
𑌤𑍌𑌮𑍇𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 ॥

౪. తస్మైసహోవాచప్రజాకామోవై ప్రజాపతిఃసతపోఽతప్యతసతప స్తప్త్వాసమిథునము
త్పాదయతే । రయించప్రాణంచేత్యేతౌ మేబహుధాప్రజాఃకరిష్యతఇతి॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌃-அந்த, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃-ப்ரஜாபதியானவர், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 - ப்ரஜைகளிலாசையுடையவராய், 𑌤𑌪𑌃-தபஸ்ஸை, 𑌅𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤-செய்தார். 𑌸𑌃-ப்ரஸித்தரான, 𑌸𑌃-அவர், 𑌤𑌪𑌃 - தபஸ்ஸை, 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 - செய்து, 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌮𑍍-இரண்டை, 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍇 - உண்டுபண்ணினார். 𑌰𑌯𑌿𑌮𑍍 - இரயி என்றும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍 - ப்ராணனென்றும், 𑌇𑌤𑌿-சொல்லப்படுகிற, 𑌏𑌤𑍌-இவ்விரண்டும், 𑌮𑍇-எனக்கு, 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾-அநேகவிதங்களான, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃-ப்ரஜைகளை, 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃-ஸ்ருஷ்டிக்கப்போகின்றன; 𑌇𑌤𑌿-என்கிறவபிப்ராயங்கொண்டார். (இப்படி) 𑌸𑌃 - அந்தபிப்பலாதமகர்ஷியானவர், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்தகபந்திமகர்ஷியைப்பார்த்து, 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚-சொன்னார்.

𑌶𑌂-𑌭𑌾.—நான், நான்முகனுயாவேனுகவென்று, நான்முகனுக விரும்பினவன் உபாஸநம் செய்யும்போது, நானே, நான்முகனென்று, உபாஸித்து, அப்படி முன் கல்பத்தில், உபாஸனம் செய்ததினால் வந்த புண்யத்தால் இந்த கல்பத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பனென்கிற நான்முகனுகவாய், ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமென்று நினைத்து முன்ஜந்மத்திலதான வேதார்த்த விஜ்ஞாநத்தை ஆலோசித்து, அந்த வேதார்த்தத்தை ஸ்ம்ருதியில் கொண்டுவந்து, அந்த ப்ரகாரமாகவே; ஸ்ருஷ்டிக்கு வேண்டியதான, ரயி, ப்ராணன், என்கிற விரண்டையும் ஸ்ருஷ்டித்தான். அதாவது, இவ்விரண்டும் நமக்குவேண்டிய ப்ரஜாஸ்ருஷ்டியைப் பலபடியாகச் செய்யுமென்று நினைத்து, ரயி, ப்ராணன், என்கிற, ஸூர்யன், சந்திரன், இவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தானென்கை. இப்படி, பிப்பலாதர், கபந்திக்குச் சொன்னார்.

𑌰𑌾-𑌭𑌾.—பரமாத்மாவானவர் ஸ்ருட்டிக்ரமத்தை வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி ஆலோசித்து, எல்லாஸ்ருஷ்டிக்கும் மூலமான, ரயி, ப்ரணன், என்கிற ப்ரக்ருதி, ஜீவன், இவைகளை ஸ்ருஷ்டித்தார். இங்கு ப்ரஜாபதி, என்பது பரமாத்மாவே, ஹிரண்யகர்பனென்கிற நான்முகனையன்று, இது காரணவாக்யமன்றோ.

௫. ஆதித்யோ ஹ வை ப்ராணோ ரயிரேவ சந்த்ரமா: । ரயிர்வா ஏதத்ஸர்வம் யந்மூர்த்தம் சாமூர்த்தம் ச தஸ்மாந்மூர்த்திரேவ ரயி: ||

౫. ఆదిత్యోహవై ప్రాణోరయిరేవచంద్రమాః| రయిర్వా ఏతత్సర్వంయన్మూర్తంచామూ ర్తంచతస్మాన్మూర్తిరేవరయిః||

(ப்-ம்.) ஆதித்ய: ஹ வை - போக்தாவானவன், ப்ராண: - ஜீவன், சந்த்ரமா: - போக்யமானது, ரயிரேவ - ப்ரக்ருதியே. மூர்த்தம் ச அமூர்த்தம் ச. மூர்த்தாமூர்த்தரூபமாயிருக்கிற, ஏதத் ஸர்வம் - காணப்படுகிற ஸமஸ்தமும், ரயிர்வா - போக்யமேயன்றோ; தஸ்மாத் - ஆகையால், மூர்த்திரேவ ரயி: - போக்யமான மூலப்ரக்ருதியே, ரயி என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஸம்-ஹா. —அத்தாவென்றும், அந்நமென்றும் சொல்லப்படுகிற ஆதித்யன், சந்த்ரமா:, என்கிற எல்லாமூர்த்தியும் ரயி என்னப்படுகிறது.

ரா-ஹா.—ப்ருதிவி ஜலம் முதலிய பஞ்சபூதங்களும் மூர்த்தாமூர்த்த ரூபமான ரயியென்றும், ப்ராணன் ஆதித்யனென்றும் சொல்லப்படுகிறன.

௬. அதாதித்ய உதயந் யத்ப்ராசீம் திசம் ப்ரவிசதி । தேந ப்ராச்யாந் ப்ராணாந் ரச்மிஷு ஸந்நிதத்தே । யத்தக்ஷிணாம் யத் ப்ரதீசீம் யதுதீசீம் யததோ யதூர்த்வம் யதந்தரா திசோ யத்ஸர்வம் ப்ரகாசயதி தேந ஸர்வாந் ப்ராணாந் ரச்மிஷு ஸந்நிதத்தே ||

౬. అథాదిత్యఃఉదయన్యత్ప్రాచీందిశంప్రవిశతితేనప్రాచ్యాన్ప్రాణాన్రశ్మిషుసన్నిధత్తే। యద్దక్షిణాంయత్ప్రతీచీంయదుదీచీంయదధోయదూర్ధ్వంయదంతరాదిశోయత్సర్వం ప్రకాశయతితేనసర్వాన్ప్రాణాన్రశ్మిషుసన్నిధత్తే||

(ப்-ம்.) அத - பின்பு, ஆதித்ய: - ஆதித்யசப்தத்தின் பொருள் சொல்லப்படுகிறது, யத் - எந்தகாரணத்தால், உதயந் - உதயஸமயத்திலேயே, ப்ராசீம் - திசம் - கிழக்குதிக்கை, ப்ரவிசதி - ப்ரவேசிக்கிறானோ; தேந - அந்தகாரணத்தால், ப்ராச்யாந் - கிழக்கேயிருக்கிற, ப்ராணாந் - ப்ராணங்களை, ரச்மிஷு - கிரணங்களிலே, ஸந்நிதத்தே - சேர்க்கிறான். தக்ஷிணாம், யத் - தெற்குதிக்கிலும், உதீசீம், யத் - வடதிக்கிலும், அத:, யத் - கீழ்பாகத்திலும், ஊர்த்வம், யத் - மேல்பாகத்திலும், அந்தரா திச:, யத் - மத்யபாகங்களிலும், ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், யத் - எந்தகாரணத்தால், ப்ரகாசயதி - ப்ரகாசிக்கும்படி செய்கிறானோ, தேந - அந்தகாரணத்தால், ஸர்வாந் ப்ராணாந் - எல்லா ப்ராணங்களையும், ரச்மிஷு - கிரணங்களில், ஸந்நிதத்தே - சேர்க்கின்றான்.

ஸம்-ஹா.—ஸமஸ்த திக்குக்களிலுமுள்ள எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்வதினால் ப்ராணமானது ஸர்வதாரகமா யிருக்கிறது.

ரா-ஹா—இந்த ஜீவாத்மா உதயமானபோதே, அதாவது, உறங்கி எழுந்தபோதே, எல்லாதிக்கிலுமுள்ள வஸ்துக்களும் ப்ரகாசிக்கும்படி தர்மபூதஜ்ஞானமாகிற கிர

ணங்களாலே, ப்ராணங்களென்கிற விந்த்ரியங்களை வ்யாபிக்கச்செய்கிறானாகையாலே, இவன் ப்ராண சப்தத்தாலே சொல்லப்படுகிறான்.

எ. ஸ ஏஷ வைஶ்வாநரோ விஶ்வரூப:
ப்ராணோऽக்நிருதயதே ததேதத்ருசாऽப்யுக்தம் ||

౭. సఏష వైశ్వానరో విశ్వరూపః ప్రాణోఽగ్నిరుదయతే తదేతదృచాభ్యుక్తమ్॥

(ப-ம்.) ஸ:-ஏஷ:-ப்ராண: - அப்படிப்பட்ட விந்த ஜீவனானவன், வைஶ்வாநர: - ஸமஸ்தங்களையும் நியமிக்கிற, விஶ்வரூப: - எல்லாவற்றையும் சரீரமாகவுடைய, அக்நி: - மேலானகதியைக் கொடுப்பவனான பரமாத்மாவுக்கு சரீரமாய், உதயதே - விளங்குகிறான். தத் - ஏதத் அந்த யிது, ருசா - மந்திரத்தால், அப்யுக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

ஸம்-ஸா.— இந்த பரப்ரம்மம், ப்ரத்யக்ஷமாய் காணப்படுகிற தென்கிறது. எல்லாமநுஷ்யர்களுக்கு மாத்மாவாயிருப்பது பரப்ரம்மமே; எல்லாப்ரபஞ்சத்துக்கு மதிஷ்டாநமாயிருப்பதும்ப்ரம்மமே;இவ்விஷயம் இந்தமந்திரத்தால்சொல்லப்படுகிறது.

ரா-ஸா.— போக்தாக்களாயிருக்கிற ஜீவாத்மாக்களெல்லாம், பரமாத்மாவை யாத்மாவாகவுடையவர்கள். பரமாத்மா எல்லாவற்றையும் சரீரமாகவுடையவனன்றோ; என்றிந்தவிஷய மிம்மந்திரத்தால் சொல்லப்படுகிறது. வைச்வாநராதிகரணத்தில், பகவத்ராமாநுஜாசார்யரால், இந்த மந்திர மிப்படியே வ்யாக்யாநிக்கப்பட்டது.

அ. விஶ்வரூபம் ஹரிணம் ஜாதவேதஸம் பராயணம் ஜ்யோதிரேகம் தபந்தம்। ஸஹஸ்ரரஶ்மி: ஶததா வர்த்தமாந: ப்ராண: ப்ரஜாநாமுதயத்யேஷ ஸூர்ய: ||

౮. విశ్వరూపం హరిణం జాతవేదసం పరాయణం జ్యోతిరేకం తపంతమ్।
సహస్రరశ్మిః శతధా వర్తమానః ప్రాణః ప్రజానాముదయత్యేష సూర్యః॥

(ப-ம்.) விஶ்வரூப: - எல்லாவற்றையும் சரீரமாக வுடையவனும், ஜாதவேதஸம் - வேதங்களை யுண்டாக்கினவனும், பராயணம்-அடையத்தக்கஸ்தாநமானவனும், தபந்தம்- ப்ரகாசியாநிற்கிற, ஜ்யோதி:- தேஜஸ்ஸ்வரூபியானவனும், ஏகம் - அத்விதீயனுமான, ஹரிணம் - ஹரிஎன்கிற நாமமுடைய பரமாத்மாவை, வர்த்தமாந: - அநுவர்த்தித்திருக்கிறவனும், ஸஹஸ்ரரஶ்மி:- எல்லா விஷயங்களையுமறிகிற சக்தியுடையவனும், ப்ரஜாநாம் - பூதங்களுக்கு, ப்ராணம் - ப்ராண பூதமான, ஏஷ:, ஸூர்ய:- இந்தப்ரகாசனான ஜீவாத்மா, உதயதி- உதயத்தை யடைகிறான்.

ஸம்-ஸா.— எல்லாவுலகங்களிலு மொன்றாயிருக்கிற கிரணங்களையுடைய ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ராணாதாரமாயுள்ள எல்லோருக்கும் கண்போன்ற அத்விதீயமாகிய, எல்லாவற்றையும் செய்கின்ற ஆத்மஸ்வரூபமென்கிற ப்ரம்மத்தையறிந்த வித்வான்கள் ஸந்தோஷத்தை யடைகிறார்கள். யாதொரு ப்ரம்மஸ்வரூபமே, ஸர்வவஸ்துவாயும் தோற்றுகிறதோ.

ரா-ஸா.—'ப்ரஜாபதஸ்தத் ஸ்ருதா ப்ராணீ'' என்றபடி, எல்லா விஜ்ஞாநங்களுக்கும் காரணமான வேதங்களை வெளிப்படுத்தினவனாய், "ஸம்தாபயதி ஸ்வம் தேஹமாபாத தலமஸ்தகம்" "அஹம் வைஶ்வாநரோ பூத்வா ப்ராணிநாம் தேஹமாஶ்ரித: ப்ராணாபாநஸமாயுக்த: பசாம்யந்நம் சதுர்விதம்'' என்கிற ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளின்படியே, ஸகலதேஜஸஸ்வரூபியாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறவனாய், இப்படி அநேககுணங்களுக் கிருப்பிடமாயிருக்கிற பரமாத்மாவாகிய ஹரியென்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை யநுவர்த்தித்திருக்கிற (அதாவது அவனுக்கு சேஷமாயிருக்கிற) ஜீவாத்மாக்கள், எல்லாவற்றையு மறிந்துகொண்டு, அவனுடைய வருளால் விளங்குகிறார்கள்.

௯. ஸம்வத்ஸரோ வை ப்ரஜாபதி ஸ்தஸ்யாயநே தக்ஷிணம் சோத்தரம் ச தத்யே ஹ வை தததிஷ்டாபூர்தே க்ருதமித்யுபாஸதே தே சாந்த்ரமஸமேவ லோகமபிஜயந்தே த ஏவ புநராவர்தந்தே தஸ்மாதேத ருஷய: ப்ரஜாகாமா தக்ஷிணம் ப்ரதிபத்யந்தே ஏஷ ஹ வை ரயிர்ய: பித்ருயாண: ||

௯. సంవత్సరో వై ప్రజాపతి స్తస్యాయనే దక్షిణంచోత్తరంచ తద్యేహ వై తదిష్టాపూర్తే కృతమిత్యుపాసతే తే చాంద్రమస మేవలోకమభిజయంతే తఏవ పునరావర్తంతే తస్మాదేతేఋషయః ప్రజాకామాదక్షిణం ప్రతిపద్యంతే ఏషహవై రయిర్యః పితృయాణః॥

(ப-ம்) ஸம்வத்ஸர:, வை,—ஸம்வத்ஸரமானது ப்ரஜாபதி:- ப்ரம்மம். தஸ்ய - அந்த ஸம்வத்ஸரரூபமான ப்ரம்மத்திற்கு, தக்ஷிணம், உத்தரம்ச-அயநே,—தக்ஷிணாயநம், உத்தராயணம், என்றிரண்டயநங்கள். தத் - ஆகையால், தத் - அந்த விஷயத்தில், யே, ஹ, வை - யாவர். இஷ்டாபூர்தே க்ருதம், இதி - யாகம் செய்கை, தடாகத்தை யுண்டுபண்ணுகை, பிறருக்கு தாநம்பண்ணுகை முதலிய கர்மங்களை, உபாஸதே - செய்கிறார்களோ: தே- அவர்கள், சாந்த்ரமஸம், லோகம், ஏவ,— சந்திரலோகத்தையே, அபிஜயந்தி- அடைகிறார்கள், ஆகையால், தே ந:, புநராவர்தந்தே, ஏவ - மறுபடியும் ஜந்மத்தை யடைகிறார்கள். தஸ்மாத் - ஆகையால், ஏதே ருஷய:- இப்படி அநித்யபலங்களை அறிகிற மந்த்ரமதிகள், ப்ரஜாகாமா:- ஸ்வர்க்கம் முதலிய க்ஷுத்ரபலங்களை விரும்பினவர்களாய், தக்ஷிணம் - தக்ஷிணாயநமார்க்கத்தை ப்ரதிபத்யந்தே - அடைகிறார்கள். ஏஷ:, ஹ, வை, இப்படிப்பட்ட, பித்ருயாண:-பித்ருயாணமென்கிற மார்க்கமானது' ய:- ரயி:- ப்ரஸித்தமான போகமார்க்கம்.

பாஷ்யம்.—ஸம்வத்ஸரமானது ப்ரஜாபதியினாலாகிய தாகலின், ஸம்வத்ஸரத்தை ப்ரஜாபதியென்கிறது. சந்திரன், ஆதித்யன், இவர்களாலேற்படுகிறதிதி, அஹோராத்ரம், இவைகளின் கூட்டமே யன்றோ ஸம்வத்ஸரம். ஆதலால், அவைகளில் வேறுகாத ஸம்வத்ஸரம் ரயி, ப்ராணன்களென்கிற மிதுநஸ்வரூபமாகச் சொல்லப்படுகி

றது. அஃதெப்படியென்றால், அந்த ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதிக்கு, தக்ஷிணம், உத்தரம், என்றிரண்டுவழிகள். ஆறுமாஸங்கள் கொண்டது-ஒரு அயநமென்னப்படுகிறது. இவ்விரண்டுவழிகளாலும், ஆதித்யன், (சூர்யன்) கேவலம் கர்மத்தையேபற்றி யிருக்குமவர்களுக்கும், ஜ்ஞாநகர்மங்களிரண்டையும்பற்றி யிருக்கின்றவர்களுக்கும், லோகங்களைக்காட்டிக்கொண்டு செல்லுகிறான். ப்ராம்மணர்கள் முதலிய கர்மாதிகாரிகள் அந்தப்படி, இஷ்டம், பூர்தம், என்கிற அநித்யகர்மங்களைச்செய்து நித்யபலத்தையடையாது, அந்தப்ரஜாபதியினம்சமாகிய மிதுநத்திலொன்றான ரயி, என்கிற போகலோகமாகிய சந்திரலோகத்தை யடைகிறவர்களாய், அந்த சந்திரலோக மநித்யமாய் இவனது கர்மத்தின்முடிவி லழிகிறதாகையால், அதில் நின்றும்மீண்டு அவர்கள் செய்த புண்யபாபங்களுக்குத்தக்கபடி ஸ்வர்க்கம், நரகம்,இவைகளிலொன்றையடைகிறார்கள். அல்லது, இந்த லோகத்திலாவது ஜந்மத்தையடைகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள், கீழ்ச்சொல்லிய இரண்டுவழிகளுக்குள் ஒன்றாகிய தக்ஷிணாயநம், என்கிற வழியையடைகிறாகள். அதாவது - தக்ஷிணாயநமென்கிற வழியால் சந்திரனையடைகிறார்கள். இந்த வழியானது பித்ருயாணமென்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வழியே, ரயி என்கிற போகமார்க்கமென்று சொல்லத்தக்கது. அதாவது அந்த ஸம்பந்தமுடைய சந்திரனே, ரயி, என்று சொல்லப்படுகிறான்.

ரா-ஹா.—கீழ், ஸூக்ஷ்மமான ப்ரக்ருதி, ஜீவன், இவர்களை சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவாகிய ப்ரஜாபதிக்கு, ரயி, ப்ராணன், என்னப்படுகிற ப்ரக்ருதி, ஜீவன், ஆகிய போகவஸ்து, போகத்தை யநுபவிக்கிற வஸ்து, என்கிற வகையாலே, விபாகத்தைச் சொல்லி, அகண்ட காலஸ்வரூபியான அந்த ப்ரஜாபதி என்கிற பரமாத்மாவுக்கு, கண்டகாலவிபாகத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி, நெஞ்சில் நிற்குகைக்காகவும், உபாஸநம் செய்வதற்காகவும், ஸம்வத்ஸரமென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரஜாபதிக்கு, தக்ஷிணாயநம், உத்தராயணம், என்கிற, ரயி,ப்ராணன், என்று விபாகத்தையும், அப்படியே, மாஸமென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரஜாபதிக்கு, சுக்லபக்ஷம், க்ருஷ்ணபக்ஷம், என்கிற, ரயி, ப்ராண, விபாகத்தையும், அஹோராத்ரமென்கிற ப்ரஜாபதிக்கு, இராப்பகலென்கிற ரயி, ப்ராண, விபாகத்தையும், அந்த ப்ரஸங்கத்தால், ரயி என்கிற பதத்தின் பொருளாகிய, தக்ஷிணாயநம், க்ருஷ்ணபக்ஷம், இரவு, இவைகளைக்காட்டிலும், ப்ராண, என்கிற பதத்தின்பொருளான, உத்தராயணம், சுக்லபக்ஷம்; பகல், இவைகளுக்குண்டான மேன்மையையும் சொல்லத்தொடங்குகிறது. ஸம்வத்ஸரமென்கிற காலஸ்வரூபியான ப்ரஜாபதிக்கு, தக்ஷிணாயநம், உத்தராயணம், என்கிற இரண்டயநங்கள்,ஸூர்யன் நடப்பதற்கு ஆதாரமாயிருக்கிற இரண்டுரூபங்களாயிருக்கின்றன. அவைகளிலொன்றாகிய தக்ஷிணாயநத்தை, இஷ்டம், பூர்தம், க்ருதம், என்கிற விவைகளை அதாவது-யாகம், தாநம், வாவிகள், முதலியவற்றைச் செய்கிற ஸ்வர்க்காதி பல காமிகள், அடைகிறார்கள். அவர்களே, புநராவ்ருத்தியையடைகிறார்கள், ஆத்மாவை யுபாஸித்து, உத்தராயணத்தை யடைந்தவர்கள், புநராவ்ருத்தியடைகிறார்களில்லை. காம்யகர்மங்களைச்செய்து தூமாதிமார்க்கத்தாலே ஸ்வர்க்காதிலோகங்களை யடைந்தவர்கள் புநராவ்ருத்தியடைகிறார்கள். அவைகளை விரும்பாது, நித்யமான மோக்ஷத்தை விரும்பி ஆத்மாவை யுபாஸித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்தை யடைந்தவர்கள், புநராவ்ருத்தியில்லாமல் நித்யாநந்தத்தை யடைகிறார்களென்கை. அந்தபுநராவ்ருத்தியுண்டான தக்ஷிணாயநமார்க்கமானது, பித்ருயாணமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது - போகப்ரதாநமாயுள்ளது. ரயி, என்று சொல்லப்படுகிறது. அநித்யவிஷயாநுபவமென்கை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்கு, ஜாகரூகர்களாயிருந்து பேதங்களையுணர்ந்துகொள்க. சிலப்ரச்நோத்தரங்கள் இராமாநுஜபாஷ்யத்தில்,விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டதாகினு மிங்கு சுருங்கச்சொல்லப்பட்டது.

௧௦. 𑌅𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃॥ 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥

౧౦. అథోత్తరేణతపసాబ్రహ్మచర్యేణ శ్రద్ధయావిద్యయాత్మానమన్విష్యాదిత్యమభిజయంతే ఏతద్వైప్రాణానామాయతనమేతదమృతమభయమేతత్పరాయణమేతస్మాన్నపునరావర్తంతఇత్యేషనిరోధః॥ తదేషశ్లోకః॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌪𑌸𑌾-தவத்தாலும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣-ப்ரம்மசர்யத்தாலும், 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾-ச்ரத்தையினாலும், 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾-உபாஸநத்தாலும், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂-பரமாத்மாவை, 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯-அறிந்து, 𑌅𑌥-பின், 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂-சூர்யனை, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 - உத்தராயணமார்க்கத்தால், 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - அடைகிறார்கள், 𑌏𑌤𑌤𑍍, 𑌵𑍈-இந்த பரமாத்மஸ்வரூபமே; 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 ஜீவாத்மாக்களுக்கு, 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌂-ஸ்தாநமானது. 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்தபரமாத்மஸ்வரூபமானது, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂-மோக்ஷஸ்வரூபம், 𑌅𑌭𑌯𑌂-பயமில்லாதஸ்தாநம், 𑌏𑌤𑌤𑍍-இந்தபரமாத்மஸ்வரூபமானது, 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂-முக்கியபலம், 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-இந்த ஆத்மஸ்வரூபத்திலிருந்து, 𑌪𑍁𑌨𑌃, 𑌨, 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 - புநராவ்ருத்தியடைகிறதில்லை. 𑌇𑌤𑌿-இந்த விஷயத்தில், 𑌏𑌷𑌃-இந்த பரமாத்மா, 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃-காரணமாயிருக்கிறான். 𑌤𑌤𑍍-அந்தபரமாத்மஸ்வரூபத்தில், 𑌏𑌷𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃-இந்த ச்லோகம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

௧௦-ஹா.—உத்தராயணமார்க்கத்தால், ஆதித்யனை யடைகிறார்கள். அதாவது தபஸ்ஸு முதலியவற்றா லாத்மாவும், ப்ரம்மமும், ஒன்றே என்கிற ஜ்ஞாநத்தையடைந்து சராசரங்களுக்கு ப்ராணனாயிருக்கிற ஸூர்யனே நானென் றநுஸந்தித்து, ஸூர்யனையடைகிறார்கள் என்றவாறு. ஸர்வப்ராணிகளுக்கு மாதாரபூதமாய், அழிவில்லாததாய், பயமற்றதாய், ப்ரத்யக்ஷபராயணமாயிருக்கிற ஸ்தாநமாகிய விதையடைந்தவர்கள், மறுபடியும் ஜந்மத்தையடைகிறதில்லை. ஆதித்ய ப்ராப்தியில்லாதவர்களுக்கு ஸம்ஸாரம் நீங்காது. இந்த விஷயத்தில் ச்லோகமிருக்கிறது.

ரா-ஹா.—கீழ்ச்சொல்லிய விஷயத்தைக்காட்டில் வேறான வம்சத்தைத்தொடங்குகையால், அத, என்று சொல்லப்படுகிறது. யாவர், இந்த அநித்யங்களாகிய ஸுகங்களையடைந்து பயனென்னவென்று, விரக்தர்களாயிருக்கிறார்களோ; அப்படிப்பட்ட மகர்ஷிகள், சரீரத்தைவாட்டித் தவம் செய்வதினாலும், விஷயாநுபவமென்கிற ஸ்த்ரீஸம்போகம் முதலியவற்றை நீக்குகையாகிற ப்ரம்மசர்யத்தாலும், சாஸ்த்ரங்களிற்சொன்ன வர்த்தங்களில் நம்பிக்கையாகிற ச்ரத்தையாலும், இவைகளை யங்கமா

யுடைய ப்ரத்யகாத்மவிஷயமான த்யாநமென்கிற உபாஸநாசப்தத்தாலே சொல்ல ப்படுகிற வித்யையாலும், பரமாத்மாவை யுபாஸித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால், அதாவது, ஸ்ரூர்யனிடத்திலிருந்து சந்திரனையும், சந்திரனிடத்திலிருந்து, வித்யுத்தென்கிற தேவதையையும், முக்தபுருஷன் சென்றுகிட்டி, அமாநவனென்கிற புருஷனாலே பரப்ரம்மத்தின் ஸாமீப்யத்தை யடைகிறானென்று சொல்லியபடி, பரப்ரம்மத்தையடைவதற்கு வழியாகிய ஸூர்யனையடைந்து பரமபதத்தையடைந்து மாகாநந்தத்தோடு வர்த்திக்கிறார்கள். அந்த பரமபதமே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ப்ராப்யமாயிருக்கிற பயமில்லாத நித்யமான திவ்யஸ்தாநம், இதையடைந்தவர்கள் புநராவ்ருத்தியடைகிறார்களில்லை. ஸம்ஸாரத்தையடைவதில்லை. இப்படி முக்தன், ஸம்ஸாரத்தையடையாமலிருக்கும்படி பரமாத்மா ஸங்கல்பிக்கிறானாகையாலே, இது கூடும், "மாமுபேத்யதுகௌந்தேயபுநர்ஜந்மநவித்யதே" என்று பகவானால் சொல்லப்பட்டதன்றோ; வ்யாஸாசார்யரென்கிற ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருமிப்படியே, இந்த மந்திரத்திற்கு ஸர்வவ்யாக்யாநாதிகரணத்தில் வ்யாக்யாநம்செய்தார். இந்தவிஷயத்திலொருச்லோகம் மேலே சொல்லப்படுகிறது.

கக. 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌵 𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌥𑍇𑌮𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌉 𑌪𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌷𑌡𑌰 𑌆𑌹𑍁𑌰𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

౧౧. పంచపాదంపితరంద్వాదశాకృతిందివఆహుఃపరేఅర్ధేపురీషిణమ్|
అథేమేఅన్యఉపరేవిచక్షణంసప్తచక్రేషడరఆహురర్పితమితి||

(ப்-ம்.) 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍-ஐந்துபாதங்களையுடைத்தாயும், 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍍-பிதாவாயும், 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 - பன்னிரண்டவயவங்களையுடைத்தாயும், 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍-புரீஷமென்கிற ஜலம், அல்லது ஆவரணஸ்தாநம், இத்தையுடைத்தாயிருக்கிற, ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதியை, 𑌦𑌿𑌵𑌃 - ஆகாசலோகத்தினுடைய, 𑌪𑌰𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑍇-இரண்டாம்பாகத்தில், 𑌆𑌹𑍁𑌃-சொல்லுகிறார்கள், 𑌅𑌥 𑌇𑌮𑍇-இதோ-வேறுபட்ட ச்ரேஷ்டர்களான காலதத்வத்தை யறிந்தவர்கள், 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇-ஏழுசக்கரங்களையுடைத்தாயும் 𑌷𑌡𑌰𑍇-ஆறரங்களையுடைத்தாயுமிருக்கிற ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதியினிடத்தில், 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍-நன்றாய், 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍-எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 𑌇𑌤𑌿-என்று, 𑌆𑌹𑍁𑌃-சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ0-ஹா.—ஸம்வத்ஸரத்திற்கு, ஹேமந்தருதுவையும், சிசிருதுவையும் ஒன்றுக்கிக்கொண்டதனாலைந்தாயிருக்கிற ருதுக்களை யைந்துபாதங்களாகவும், பன்னிரண்டுமாஸங்களையும், பன்னிரண்டவயவங்களாகவும், கல்பித்து, இப்படிப்பட்ட ஸம்வத்ஸரத்தை யுலகத்திற்கெல்லாங் காரணமாகவும், அந்த ரிக்ஷலோகத்தினுடைய மூன்றாம்பாகத்திலிருப்பதாயும்,சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஜலத்திற்குக்காரணமென்றும்சொல்லுகிறார்கள். "ஏழுசக்கிரங்களையும், ஆறரங்களையுமுடைய அந்தஸம்வத்ஸரத்தில், ஜகத்து நின்றிருப்பதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது - ஸூர்யனுக்கும், ஸம்வத்ஸரத்திற்கும், அதச்சேதத்யாவச்சேதகபாவத்தாலாகிய ஐக்யத்தைப்பற்றி, ஸூர்யனுக்குண்டாகிய ஏழுகுதிரைகளையும், ஸம்வத்ஸரத்திற்குண்டான ஆறுருதுக்களையும் ஸ

ம்வத்திற்கே சேர்த்து, சக்கிரங்களாகவும், அரங்களாகவும் ரூபித்துச்சொல்லப்பட்டதென்கை.

ரா-ஹா.—வத்ஸரம், ஸம்வத்ஸரம், பரிவத்ஸரம், இடாவத்ஸரம், அநுவத்ஸரம், என்கிற வைந்துபாதங்களையுடைத்தாய், எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாய், பன்னிரண்டுமாஸங்களை யாகாரமாகவுடைத்தாய், புரீஷமென்கிற ஸுவர்ணபூமிக்கு ஸமீபமான ப்ரம்மாண்டகோளகாவரணத்தை ஸ்தாநமாகவுடைத்தா யிருக்கிறதென்று சிலரும், ஏழுக்ரகங்களாகிற சக்கிரத்தையுடைத்தாய், எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாயிருக்கிறதென்று காலதத்வத்தையறிந்த ச்ரேஷ்டர்களும், ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதியைச்சொல்லுகிறார்கள். இப்படி, ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதி ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது.

௧௨. மாஸோவை ப்ரஜாபதி: தஸ்ய க்ருஷ்ணபக்ஷ ஏவ ரயி: ஶுக்ல: ப்ராணஸ்தஸ்மாதேத ருஷய: ஶுக்ல இஷ்டம் குர்வந்தீதர இதரஸ்மிந்॥

౧౨. మాసో వై ప్రజాపతి స్తస్య కృష్ణపక్ష ఏవ రయిః
శుక్లః ప్రాణ స్తస్మాదేత ఋషయశ్శుక్ల ఇష్టం కుర్వంతీతర ఇతరస్మి౯ ||

(ப-ம்.) மாஸ:வை- மாஸமானது, ப்ரஜாபதி:- ப்ரஜாபதிஸ்வரூபமானது. தஸ்ய- அந்த மாஸரூபியான ப்ராஜாபதிக்கு, க்ருஷ்ணபக்ஷ:ஏவ- க்ருஷ்ணபக்ஷமானது, ரயி: - ரயி, என்னப்படுகிறது. ஶுக்ல: - சுக்லபக்ஷமானது, ப்ராண:-ப்ராணனென்று சொல்லப்படுகிறது. தஸ்மாத்-ஆகையால், ஏதே-ருஷய: - இந்திரியங்களுக்கெட்டாத விஷயங்களையறிகிறசக்தியையுடைய விந்த மகர்ஷிகள், ஶுக்லே-சுக்லபக்ஷத்தில், இஷ்டம்-யாகம்முதலிய நல்ல கர்மங்களை, குர்வந்தி-செய்கிறார்கள், இதரே - அறிவில்லாத மற்றவர்கள், இதரஸ்மிந்-சுக்லபக்ஷத்தைக்காட்டில் வேறான க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில், குர்வந்தி-கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள்.

ஸம-ஹா.—எல்லாவற்றிற்கு மிருப்பிடமாகிய ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதியை மாஸரூபப்ரஜாபதியாகச் சொல்லுகிறது. கீழ்ச்சொல்லிய லக்ஷணத்தோடு கூடின விந்த மாஸப்ரஜாபதியினுடைய பாகங்களாகிய விரண்டுபக்ஷங்களில் க்ருஷ்ணபக்ஷம் ரயி என்கிற சந்திரோபலக்ஷிதமான போகலோகமார்க்கம். சுக்லபக்ஷமானது, ப்ராணனென்கிற ஸூர்யோபலக்ஷிதமான மோக்ஷமார்க்கம். ஆகையால், ப்ராணஸ்வரூபமாகவே ஸகலத்தையுமறிந்த மகர்ஷிகள் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில், கர்மங்களைச்செய்தாலும், ப்ராணஸ்வரூபமான சுக்லபக்ஷத்திலேயே செய்தவர்களாகிறார்கள். ப்ராணஸ்வரூபமாகாத வஸ்துவாயொன்று மவர்களுக்குத் தோற்றாதன்றோ; அஜ்ஞாநிகளாகிய மற்றோர், சுக்லபக்ஷத்தில் கர்மங்களைச்செய்தாலும், க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் செய்தவர்களாகிறார்கள். இவர்கள் ப்ராணஸ்வரூபத்தை யறியார்களானதால் சுக்லபக்ஷமும் ப்ராணஸ்வரூபமாய் தோற்றாதன்றோ; இதனால், சுக்லபக்ஷம் ப்ராணஸ்வரூபமென்றறிந்தவர்கள் ஸ்துதிக்கப்படுகிறார்கள்.

ரா-ஹா.—உபாஸநத்திற்காக, ஸம்வத்ரம், ரயி, ப்ராணன், என்று பிரிக்கப்பட்டதுபோல், மாஸமும், ரயி, ப்ராணன், என்று பிரித்துச்சொல்லப்படுகிறது. மாஸஸ்வரூபியான ப்ராஜாபதியினுடைய க்ருஷ்ணபக்ஷ பாகமானது, ரயி ரூபமாகையாலே தாழ்ந்தது. சுக்லபக்ஷபாகமானது, ப்ராணரூபமாகையாலே சிறந்தது. ஆகையால்,தி

வுடையோர் சுக்லபக்ஷங்களிலே: நல்ல கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள். அறிவிலரோ க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள்.

௧௩. 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌰𑌯𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

౧౩. అహోరాత్రో వై ప్రజాపతిస్తస్యాహరేవ ప్రాణో రాత్రిరేవ రయిః ప్రాణం వా ఏతే ప్రస్కందన్తి । యే దివా రత్యా సంయుజ్యంతే బ్రహ్మచర్యమేవ తద్యద్రాత్రౌ రత్యా సంయుజ్యంతే॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌵𑍈,-அஹோராத்ரமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 - ப்ராஜாபதிஸ்வரூபமானது, 𑌤𑌸𑍍𑌯-அந்தவஹோராத்ரரூபப்ரஜாபதிக்கு, 𑌅𑌹𑌃-𑌏𑌵-பகலானது, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ப்ராணனென்று சொல்லப்படுகிறது, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌏𑌵,-இரவானது, 𑌰𑌯𑌿𑌃-ரயி, என்று சொல்லப்படுகிறது. 𑌯𑍇 - யாவர் 𑌦𑌿𑌵𑌾-பகலில், 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾-ஸுரதத்தைச்செய்வதற்கு, 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-ஸ்திரீ ஸங்கம் பண்ணுகிறார்களோ; 𑌏𑌤𑍇-இவர்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾-ப்ராணஸ்வரூபத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿-அழிக்கிறார்கள். 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌, 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍-𑌤𑌤𑍍-இராக்காலத்தில் ரதிசெய்வதற்கு ஸ்வபத்நியோடுசேருதலானது 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌏𑌵-ஸ்த்ரீஸங்கத்தை யெக்காலத்திலுமொழித்து விரக்தியோடிருக்கையாகிற ப்ரம்மசர்யமேயாகும்.

பதார்த்தவ்யார்த்தபேதங்கள்.

பகற்காலத்தில் ஸ்த்ரீஸங்கம் செய்வது தகாதென்றும், இராக்காலத்தில், தன் பத்நியோடு ஸம்போகிப்பது குற்றமல்லவென்றும் சொல்லப்பட்டது மற்றெல்லாம் முன்போலவே கண்டுகொள்வது.

௧௪. 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥

౧౪. అన్నం వై ప్రజాపతిస్తతో హ వై తద్రేతస్తస్మాదిమాః ప్రజాః ప్రజాయంత ఇతి॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍈-அந்நமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃-ப்ரஜாபதிஸ்வரூபமானது, 𑌤𑌤𑍍-அந்த, 𑌰𑍇𑌤𑌃-ரேதஸ்ஸானது, 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌵𑍈 - அந்த அந்நத்தினலுண்டாகிறதன்றே, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-அந்தரேதஸ்ஸிலிருந்து, 𑌇𑌮𑌾𑌃, - 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃-இந்த ஜனங்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-உண்டாகிறார்கள். 𑌇𑌤𑌿-என்று சொல்லப்பட்டது.

௫௦-ஸூ.—இந்த ப்ரஜைகளெவ்விடத்தி லிருந்துண்டாகிறார்களென்று செய்த ப்ரச்நத்திற்கு, நேராயுத்தரம் சொல்லப்படுகிறது. க்ரமத்தில் அந்நரூபத்தையடைந்த ப்ரஜாபதி, ரேதோரூபமாகி யவ்வழியாலே ப்ரஜைகளை யுண்டுபண்ணுகையால், எல்லாம், ப்ரஜாபதி ஸ்வரூபமாகிய சந்திரன், சூர்யன், மிதுநம், முதலிய பரம்ப

யையாலே வந்த சுக்லசோணிதங்களுடைய சேர்க்கையால் ஸகலப்ரஜைகளு முண்டாகிறார்கள்.

ரா-ஹா,—கீழ்ச்சொல்லிய எல்லாவிஷயங்களாலும், ப்ரக்ருதி, ஜீவன், காலம், இவைகளை சரீரமாகவுடைய ப்ரம்மத்திலிருந்து ஸகலப்ரஜைகளுமுண்டாகிறார்களென்று தோற்றுகிறது. இஃதெப்படிகூடும், ப்ரத்தியக்ஷத்தில் ஸ்திரீபுருஷ ஸம்யோகத்தாலாகிய சுக்லசோணிதங்களால் ஸகலப்ரஜைகளுக்கு முத்பத்திகாணப்படுகிறதன்றோ; என்கிற விந்த ஸந்தேகம் நீங்கும்படி சொல்லுகிறது. அந்நம், ரேதஸ்ஸு முதலிய ஸர்வமு மந்த ப்ரஜாபதி என்கிற பரமாத்மாவின் சரீரமாகையால்; ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாகிய அந்நாதிகளால் ப்ரஜோத்பத்தியானாலும், ப்ரக்ருதி ஜீவர்களை சரீரமாகவுடைய பரமாத்மா எல்லாவற்றுக்கு முபாதாந காரணமென்பதில் ப்ரத்தியக்ஷவிரோதம் கிஞ்சித்து மில்லை என்பது ஸ்பஷ்டமன்றோ.

கரு.கசு. தத்3யே ஹ வை தத் ப்ரஜாபதிவ்ரதம் சரந்தி தே மிது2நமுத்பாத3யந்தே | தேஷாமேவைஷ ப்3ரஹ்மலோகோ யேஷாம் தபோ ப்3ரஹ்மசர்யம் யேஷு ஸத்யம் ப்ரதிஷ்டி2தம்॥ தேஷாமஸௌ விரஜோ ப்3ரஹ்மலோகோ ந யேஷு ஜிஹ்மமந்ருதம் ந மாயா சேதி॥

౧౫. ౧౬. తద్యేహ వై తత్ప్రజాపతివ్రతఞ్చరన్తి తే మిథునముత్పాదయన్తే। తేషామేవైష బ్రహ్మలోకో యేషాం తపో బ్రహ్మచర్యం యేషు సత్యం ప్రతిష్ఠితం॥ తేషామసౌ విరజో బ్రహ్మలోకో న యేషు జిహ్మమనృతం న మాయా చేతి॥

(ப-ம்) தத்-ஆகையால், யே ஹ-எவர்கள், ப்ரஜாபதி-வ்ரதம்- அந்த லக்ஷணத்தை, சரந்தி-பண்ணுகிறார்களோ, தே-அவர்கள், மிது2நம்-ஸ்திரீபுமான்களை, உத்பாத3யந்தே-உண்டுபண்ணுகிறார்கள். தேஷாம்-அவர்களுக்கே, ஏஷ:-ப்3ரஹ்மலோக:-ஸ்தூலமாயிருக்கிற விந்தப்ராம்மலோகவாஸமுண்டாகிறது. யேஷாம்-எவர்களுக்கு, தப:-தபஸ்ஸும், ப்3ரஹ்மசர்யம்-ப்ரம்மசர்யமுமோ, யேஷு-எவர்களிடத்தில், ஸத்யம்-ஸத்தியமானது, ப்ரதிஷ்டி2தம்-நிலைபெற்றிருக்கிறதோ, யேஷு-எவர்களிடத்தில், ஜிஹ்மம்-குடிலமானது, ந-இல்லையோ, அந்ருதம்-பொய்யானது, ந - இல்லையோ, மாயா ச-மாயையும், ந-இல்லையோ, தேஷாம்-அவர்களுக்கு, அஸௌ விரஜ:,ப்3ரஹ்மலோக:-நிர்தோஷமானப்ராம்மஸ்வரூபமானது ஸித்திக்கிறது

ரஉ0-ஹா.—இந்த விஷயத்தில், எந்த க்ருகஸ்தர்கள், ருதுகாலத்தில் ஸ்வபார்யையோடு ஸம்போகிக்கையாகிற ப்ரஜாபதி வ்ரதத்தைச்செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கிந்தலோகத்திலேயே நைதாநரூபமான பலமுண்டாகிறது. தாநம், இஷ்டா பூர்தம் முதலிய கர்மங்களையும், தபஸ்ஸு, ஸ்நாதகவ்ரதம் முதலிய வ்ரதங்களையும், செய்கிறவர்களுக்கு, சந்திரஸம்பந்தமுடைய விந்த பித்ருயாணத்தாலடையத்தக்க ப்ரம்மலோகமாகிய அத்ருஷ்டபலமுமுண்டாகிறது; அதாவது - ருதுகாலமல்லாத ஸமயங்களில் ஸம்போகம் செய்யாமையாகிற ப்ரம்மசர்யம், பொய்யை நீக்கி மெய்யையே சொல்லுகை முதலான தர்மங்கள், யவர்களிடத்தில், தங்கியிருக்கின்றனவோ; அவர்களுக்கு, இந்த லோக ஸுகத்தோடு லோகாந்தரமாகிய ஸ்வர்க்காதி ஸுகமும், நித்

திக்கிறது என்கை. கிரஹஸ்தர்களுக்குப், பலவகைப்பட்ட கார்யங்களின்பலத்தைப் பற்றி கபடமும், க்ரீடை முதலிய காரணங்களால் பொய்யும், வெளியிலொருபடியு முள்ளொருபடியுமாய் வர்த்திக்கையாகிற மாயையும் தப்பாதாகலின், க்ருகஸ்தர்களைக் காட்டில் வேறான கீழ்ச்சொல்லிய குற்றமொன்றுமில்லாத குடீசரஸந்யாஸிகளுக்கு நிர்தோஷமான ப்ரம்மலோக ப்ராப்தியுண்டாகிறது. என்று ஜ்ஞாநகர்மிகள் கதி சொல்லப்பட்டது.

ரா-ஹா.—இத்தால முமுக்ஷுக்கள்நிந்திக்கப்பட்டு, முமுக்ஷுக்கள்ஸ்துதிக்கப் படுகிறார்கள். எவர்கள் ப்ரஜாபதி வ்ரதாசரணம் பண்ணுகிறார்களோ, அதாவது "அந் நம்வை ப்ரஜாபதி:" என்று ப்ரஜாபதி சப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட அந்நத்தை பக்ஷிக்கிறார்களோ, என்கை. அப்படி கேவல பக்ஷணபரர்களாய் வைராக்கிய மில்லாதவர்கள், புத்ரன், பசு, முதலான ஸம்ஸாரத்தை யடைந்து துக்கப்படுகிறார்கள். இந்த காமிகளுக்குண்டாகிய தோஷங்களைநீக்கி ஆத்மஸ்வரூபத்தில் விருப்பமுடையவர்கள், நிர்தோஷமான ப்ரம்மலோகத்தை யடைகிறார்கள். இப்படி, ஸர்வவ்யாக்யாநாதிகரணத்தில், வ்யாஸாசார்யரால், ச்ருதப்ரகாசிகையில் வ்யாக்யாநம் பண்ணப்பட்டது. 'இதி' என்றதினால் ப்ரச்நப்திவசநம் ஸமாப்தமாயிற்றென்னப்பட்டது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில், மூன்றந்வயங்களாகப்பிரித்து வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. இராமாநுஜபாஷ்யத்தில், இரண்டந்வயமாக்கி விவரிக்கப்பட்டதென்றறிக. ஆகவித்தால் வைராக்கியமுடையவனுக்கு ப்ரம்மஸ்வரூபாவாப்தி க்ரமத்தில் ஸித்திக்குமென்று சொல்லப்பட்டது.

ப்ரச்நோபநிஷத்தில், முதல்ப்ரச்நம் முற்றிற்று.

பரப்ரம்மணேநம:.

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃-

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 | 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌤𑌰 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 ‡ 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 ||

க. அதஹைநம் பார்க்வோ வைதர்பி: பப்ரச்ச | பகவந்கத்யேவதேவா:ப்ரஜாம்விதாரயந்தேகதர ஏதத்ப்ர காசயந்தேக: புநரேஷாம்வரிஷ்ட இதி.

(ப்-ம்.) 𑌅𑌥-கபந்திமகர்ஷி ப்ரச்நம்செய்தபிறகு, 𑌹, 𑌏𑌨𑌂 - இந்த பிப்பலாதமகர்ஷியை, 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃-ப்ருகுகோத்திரத்தில்பிறந்த, 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃-

‡ "𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌇𑌤𑌿" என்றொருபாடம் காண்கிறது. பாடநிர்ணயம் ஸம்ப்ரதாயசுத்தியாலாகவேணும்.

விதர்ப்பகுமாரரானவர், ஹமவநு-பூஜ்யரோ, கதி; ஸவ-தெவாஃ-எத்தனை தே வர்கள், ப்ரஜாஃ-ப்ரஜைகளை, வியாரயந்தெ-தரிக்கிறார்கள். கதரெ-எவர் கள், ஸதத்-இதை, ப்ரகாஶயந்தெ-ப்ரகாசிக்கச்செய்கிறார்கள். ஸஷாம் இவர்களுக்குள், கஃவுநஃ,யவன், வரிஷ்டஃ - ச்ரேஷ்டன். இதி - என்று, வப்ரச்ச-வினவினார்.

ஸ0-ஹா.—கீழ், ப்ராணனை, அத்தாவென்றும், ப்ரஜாபதி என்றும் சொல்லிற்று. இங்கு,இந்த சரீரத்திலே அத்தைக்கண்டறியும்வழிசொல்வதற்கு இந்த ப்ரச்நம் தொடங்கப்படுகிறது. இந்த சரீரத்தை, எத்தனையிந்திரியங்கள், தரிக்கின்றன. இவைகளுக்குள் எவைகளால் இந்த சரீரம் ப்ரகாசிப்பிக்கப்படுகிறது. இவைகளுக்குள்ளே துசிறந்ததென்று பிப்பலாதரை, வைதர்பி ப்ரச்நம் பண்ணினார்.

ரா-ஹா.—தேகம், இந்திரியங்கள், மநஸ்ஸு, ப்ராணன், இவைமுதலானவற்றைக்காட்டிலும் வேறான ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை சோதிக்கைக்காக விந்த ப்ரச்நம் தொடங்கப்படுகிறது. ஸ்தாவரஜங்கமங்களை தரிக்கிற தேவர்கள் யாவர். கார்யமான சரீரத்தை ப்ரகாசிக்கச்செய்பவர்யாவர். என்றிப்படி சுபந்திப்ரச்நம் செய்தபிறகு, வைதர்பி, பிப்பலாதரை ப்ரச்நம் பண்ணினார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்குதேவர்களென்பதுசரீரத்தைதரிக்கிறஇந்திரியம்முதலியவற்றை. இவைகளுக்கு, அதிஷ்டாநதேவதைகளோடு அபேதத்தை யத்யவஸித்து இப்படி சொல்லுகிறது, இதனால் மேல்சொல்லப்போகிற வ்யவஹாரங்களும், அதிஷ்டாநதேவதைகளுக் குண்டானவைகளாகையால், அசேதநங்களான விந்திரியம் முதலியவற்றுக்கு வ்யவஹாரம் கூடாமையா லிது கல்பனை, என்கிற ஸந்தேகத்திற் கிடமில்லை யென்றறிக.

உ. தஸ்மைஸஹோவாசாகாஶோஹவா ஏஷதேவோவாயு ரக்நிராபஃப்ருதிவீவாங்மநச்சக்ஷுஃஶ்ரோத்ரஞ்ச | தெப்ரகாஶ்யாபிவதந்திவயமேதத்பாணமவஷ்டப்யவிதாரயாமஃ ||

உ. தஸ்மைஸஹோவாசாகாஶோஹவா ஏஷதேவோவாயுரக்னிராபஃ ப்ருதிவீவாங்மநச்சக்ஷுஃஶ்ரோத்ரஞ்ச | தேப்ரகாஶ்யாபிவதந்திவயமேதத்பாணமவஷ்டப்யவிதாரயாமஃ.

(ப்-ம்.) தஸ்மை- அந்தவைதர்பிக்கு, ஸஃ, ஹ,—அந்தபிப்பலாத மகர்ஷியானவர், உவாச- சொன்னார். ஸஷஃ- இந்த, ஆகாஶஃ - ஆகாயமானது, தெவஃ- தேவஸ்வரூபமானது. ஹவா-இதுச்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இப்படியே, வாயுஃ- அக்நிஃ- ஆபஃ. ப்ருதிவீ-கால், எரி, நீர், மண், என்கின்ற மற்றநான்குபூதங்களும், வாக்-மநஃ- சக்ஷுஃ ஶ்ரோத்ரம்-ச - வாய், நெஞ்சு. கண், காது, இவைகளும், (பஞ்சஞ்ஜாநேந்த்ரியங்களும், பஞ்சகர்மேந்திரியங்களுமென்கை.) தேவஸ்வரூபங்கள். தெ -அவைகள், ப்ரகாஶ்ய- விளங்கச்செய்து, அபிவதந்தி- சொல்லுகின்றன. என்னவென்றால், வயம்- நாங்கள், ஸதத்- பாணம்- இந்த பாணம்போன்றதேகத்தை, அவஷ்டப்ய- பிடித்துக்கொண்டு, விதாரயாமஃ- நிற்கச்செய்கிறோமென்று.

ஸ0-ஹா.—இப்படிகேட்ட வைதர்ப்பியைநோக்கி, இச்சரீரத்தை தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவஸ்து யாதென்கிறவவரது சங்கைதீரும்படி யுணர்த்த

கிறது - ஆகாயம்முதலியவைந்து பூதங்களும், சரீரத்தைத் தொடங்கமுக்யகாரணங்கள். இவையும், செவி வாய் கண் மூக்கென்கிற அறிவுக்குக் காரணங்களாய ஜ்ஞாநேந்திரியங்களைந்தும், வாக் பாணி பாத பாயூபஸ்தங்களென்கிற செயலுக்குக்காரணங்களான கர்மேந்திரியங்களைந்தும் மனமென்கிற நெஞ்சமும், இச்சரீரத்தைவிளங்கச்செய்கின்றன. இப்படிப்பட்டவிவைகள் தனித்தனியே ஒன்றுென்றும், தன்னையுயர்ந்தபொருளாய் நினைத்துக்கொண்டு தங்கள்மேன்மையைச் சொல்லிக்கொண்டன. என்று பிப்பலாதர்விதர்ப்பிக்குச்சொன்னுர்,

ரா-ஹா—இச்சரீரத்தை, இந்தஜீவாத்மாவே தரிக்கிருனென்றுசொல்லத்தொடங்கி,மற்றவைகளிலொன்றும்தாரகமல்லவென்று காட்டற்பொருட்டு, தாரகத்வம், அதாவது- கீழ்விழாமலிருக்கும்படி செய்கை, ப்ரகாசகத்வம், அதாவது-விளங்கச்செய்கை. ச்ரேஷ்டத்வம், அதாவது-உயர்ந்ததாயிருக்கை' இவைகள்ஜீவாத்மாவுக்கேயென்றுஸ்புடமாகும்படி, வைதர்ப்பிக்கு, பிப்பலாதமகர்ஷி யொருகதைசொல்லுகிருர். இந்திரியங்களும் பூதங்களும், இச்சரீரத்தை 'நான்தரிக்கிரேன்; 'நான்தரிக்கிரேனென்று சொல்லிக்கொண்'டன. ஒவ்வொன்றுக்கும், தன்னிடத்தில், தாரகத்வம், ப்ரகாசகத்வம், ச்ரேஷ்டத்வம், இவைகளிருக்கின்றனவென்று, எண்ணமுண்டாயிருந்தது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்கு, வாக்குமுதலியசிலவற்றைச்சொன்னது கர்மஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்குபலக்ஷணமென்றுகொண்டு வ்யாக்யாநமிரண்டு பாஷ்யங்களிலும், செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேவஸ்வரூபங்களென்றது - அதிஷ்டாநதேவர்களைக்கொண்டாதல், தேவசப்தத்தின்பொருள் இவைகளிலிருப்பதுபற்றியாதலாகும். "அபிமாநிவ்யபதேசஸ்து விசேஷாநுகதிப்யாம்." என்கிற நியாயத்தாலும், "ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம்ஜைமிநி:" என்கிற நியாயத்தாலும், இவ்வாறு சொல்லலாகுமென்றறிக, இந்நியாயங்களின் கருத்து மேலே விளங்கச் சொல்லப்படும். அங்குகண்டுகொள்க.

௩. தாந்வரிஷ்ட: ப்ராண உவாச। மாமோஹமாபத்யதாஹமேவைதத் பஞ்சதாத்மாநம் ப்ரவிபஜ்யைதத்பாணமவஷ்டப்ய விதாரயாமீதி॥

௩. தாங்வரிஷ்ட: ப்ராணஉவாச| மாமோஹமாபத்யதாஹமேவைதத்பம்சதாத்மாநம் ப்ரவிபஜ்யை தத்பாணமவஷ்டப்யவிதாரயாமீதி.

(ப்-ம்.) வரிஷ்ட:. சிறந்ததான, ப்ராண: - முக்கியப்ராணமானது அஹம் ஏவ- நானே, ஆத்மாநம்- என்னை, பஞ்சதா- ஐவகையாக. ப்ரவிபஜ்ய- பிரித்துக்கொண்டு, ஏதத்- பாணம்- இந்தபாணம்போன்ற சரீரத்தை, அவஷ்டப்ய- பிடித்துக்கொண்டு, விதாரயாமி- தரிக்கிறேன். ஆகையால், நீங்கள், மோஹம்- நாம்தரிக்கிருேமென்கிற ப்ராந்தியை, மா - ஆபத்யத- அடையவேண்டாம். என்று தாந்- ஆகாயம் முதலியவைகளை நோக்கி, உவாச- சொல்லிற்று.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ப்ராணனென்கிற பெயரொன்ருயிருப்பதுபற்றி "ஆத்மாநம்பஞ்சதா விபஜ்ய" என்று சொல்லப்பட்டது. முக்யப்ராணனுகிய வென்னுல் சரீரம்

தரிக்கப்படுகையால் நீங்கள் நினைத்திருக்கிறபடி உங்களாலிந்த சரீரம் தரிக்கப்படாமையால், உங்கள் ஜ்ஞாநம் ப்ரந்திஜ்ஞாநமென்று ஆகாயம் முதலிய வவற்றைநோக்கி, முக்யப்ராணன் சொல்லிற்று. சங்கரராமாநுஜபாஷ்யங்களில் பதவுரைக்கிமேல்பட விசேஷமில்லை.

ச. 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤 𑌇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿॥

ச. தேஅஶ்ரத்ததாநாபபூவு:ஸோபிமாநாதூர்த்வமுத்க்ராமதஇவதஸ்மிந்நுத்க்ராமத்யதேதரேஸர்வ ஏவோத்க்ராமந்தேதஸ்மிம்ஶ்சப்ரதிஷ்டமாநேஸர்வஏவப்ரதிஷ்டந்தே| தத்யதாமக்ஷிகாமதுகரராஜாநமுத்க்ராமந்தம் ஸர்வாஏவோத் க்ராமந்தேதஸ்மிம்ஶ்சப்ரதிஷ்டமாநே ஸர்வாஏவப்ராதிஷ்டந்தஏவம்வாங்மநஶ்சக்ஷு:ஶ்ரோத்ரம்சதேப்ரீதா:ப்ராணம்ஸ்துந்வந்தி|

(ப-ம்.) 𑌤𑍇- அந்த வாகாயம் முதலியவைகள், 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃- நம்பிக்கையில்லாதவைகளாய், 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃- இருந்தன. 𑌸𑌃-அந்தமுக்யப்ராணனானது, 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍- கோபத்தாலே, 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍- மேலே, 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌇𑌵- வெளியேசென்றான்போல. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍- அந்தமுக்யப்ராணன், 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿-வெளிவரும்போது, 𑌅𑌥- 𑌇𑌤𑌰𑍇- 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇- 𑌏𑌵- மற்றப்ராணங்கள் முதலியவையெல்லாம், 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 - வெளிவருகின்றன. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑍇- அந்த முக்யப்ரணன் நிற்கும்போது. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇- 𑌏𑌵 - எல்லோரும் 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇- நிற்கிறார்கள், 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾-அஃதெப்படியென்றால், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃- 𑌏𑌵 - 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌃 - எல்லா வண்டுகளும் 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍍 - தலைவண்டு, 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍- வெளியேறும்போது, 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 - வெளியேறுகின்றன. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍- 𑌚- 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑍇- தலைவண்டு நின்றபோது,𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 - 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇- வண்டுகளெல்லாம் நிற்கின்றனவன்றோ; 𑌏𑌵𑌮𑍍 - இப்படியே, 𑌵𑌾𑌕𑍍-𑌮𑌨𑌃-𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃- 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍,𑌚 𑌤𑍇- இந்திரியங்களெல்லாம், 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃- ப்ரியமுள்ளவைகளாய், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍- முக்யப்ராணனை, 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஸ்தோத்ரம் செய்தன.

* ஸூ०-ஸா—இப்படி,முக்யப்ராணன் சொன்னவிஷயத்தைக்கேட்டு, இப்படியுண்டுமோவென்று, ஸந்தேகப்பட்டு நம்பாமல்போனபோது,இவைகளுக்குண்டாயிருக்கிற விச்சந்தேகத்தை நீக்குதற்கு, தான், இச்சரீரத்தை விட்டாப்போலிருக்க, அப்போதேமற்றவிந்த்ரியம் முதலியவைகள், சரீரத்தில் தங்கியிருக்கசக்தியற்று வெளிப்படவித்தையுணர்ந்து. முக்யப்ராணனிடத்தில் ப்ரேமங்கொண்டுமற்றவைகள்ஸ்துதிசெய்து புகழ்ந்தன. இதற்குத்ருஷ்டாந்தமும் சொல்லப்பட்டது.

ஸா-ஹா — நூற்றெட்டு, ஸ்தாநங்களுக்கும், தன்னையேதாரகனாகவும், ப்ரகாசகனாகவும், ச்ரேஷ்டனாகவும், தான்சொன்னவித்தை மற்றவைகள் நம்பாதபோதுமுக்யப்ராணன்கோபங்கொண்டு. கொஞ்சம் சரீரத்தைவிட்டு வெளிவந்தான். அப்போது தாங்கள் தரிக்கமாட்டாமையை யுணர்ந்து முக்யப்ராணனை நீயேதாரகன், நீயேப்ரகாசகன்,என்றிப்படி கொண்டாடத்தொடங்கின.

ரு. ஏஷோக்நிஸ்தபத்யேஷஸூர்யஏஷபர்ஜந்யோ மகவாநேஷவாயு: | ஏஷப்ருதிவீரயிர்தேவ: ஸதஸச்சாம்ருதஞ்சயத் ||

ரு. ஏஷோக்நிஸ்தபத்யேஷஸூர்யஏஷபர்ஜந்யோ மகவாநேஷவாயு: |

ஏஷப்ருதிவீரயிர்தேவ: ஸதஸச்சாம்ருதஞ்சயத்.

(ப-ம்.) ஏஷ:- இந்த முக்யப்ராணனானது. அக்நி:- அக்நியாய்க் கொண்டு, தபதி-கொளுத்துகிறது. ஸூர்ய:-ஸூர்யனாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறது. பர்ஜந்ய:- மேகமாய்க்கொண்டு வர்ஷிக்கிறது. மகவாந்- இந்திரனாய்க்கொண்டு லோகத்தை பரிபாலநம் செய்கிறது. வாயு:-வாயுவாய்க்கொண்டு வீசுகிறது. ப்ருதிவீ- பூமியாய்க்கொண்டு தரிக்கிறது. ரயி:-தேவ:- சந்திரனாய்க்கொண்டு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. ஸதஸச்ச- ப்ரத்யக்ஷமாயுமப்ரத்யக்ஷமாயுமிருக்கிற ஸகலவஸ்துரூபமாகி ஸகலவ்யாபாரங்களையும் செய்கிறது. யதம்ருதம்-தேவதைகள் புஜிக்கிறவம்ருதமாய்க்கொண்டு, அவர்களை மரணமற்றவர்களாகச் செய்கிறது.

ஸ0-ஹா — வாயுவானது-ஆவஹ ப்ரவஹாதிபேதமுள்ளது. அசுரராக்ஷஸர்களையுமிந்தப்ராணனே இந்திரனாய்க்கொண்டு ஸம்ஹரிக்கிறது. தேவர்களுக்கு ஸ்திதிகாரணமான வம்ருதஸ்வரூபத்தையடைவதும் ப்ராணனே; மூர்தா மூர்தமாயுள்ளஸகலமும் ப்ராணஸ்வரூபமுடையது.

ஸா-ஹா — "யததிநாயஸ்யஸத்தாதத்ததித்யேவகண்யதே" என்கிற ந்யாயத்தால் எல்லாம்ப்ராணனேஎன்று சொல்லுகிறது-எல்லாம் ப்ராணனுலாகியதென்றுகருத்து. ஸதஸத்தென்பது—பலபொருளையுடையது, அதிலிங்குசிதமானவையெல்லாம் சொல்லலாகும். அம்ருதசப்தம்மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறது மோக்ஷமுமதினுலாயதன்றோ;

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

“யததிநா” என்கிற ச்லோகத்தின் பொருள் மேலே சொல்லப்படும்.

சா. அராஇவரதநாபௌப்ராணேஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம் |
ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநியஜ்ஞ: க்ஷத்ரம்ப்ரஹ்மச ||

சா. அராஇவரதநா பௌப்ராணேஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம்|
ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநியஜ்ஞ: க்ஷத்ரம் ப்ரஹ்மச.

(ப-ம்.) ரதநாபௌ - தேர்ச்சக்ரத்தில்,—அரா: - இவ - அரங்கள் போல், ருச:- யஜூம்ஷி- ஸாமாநி- ருக்யஜுஸ்ஸாமங்களென்கிற வேதங்க

ளும், யஜூம்ஷி- யஜுஸ்ஸுகளும், க்ஷத்ரம்- ப்ரஹ்ம- ச- ப்ராம்மணர், க்ஷத்திரியர்கள் முதலான- ஸர்வம் - ஸகலமும், ப்ராணே - ப்ராணத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம்- நிலைபெற்று நிற்கிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கீழ்ச்சொல்லிய ஸாமாநாதி கரண்யத்திற்குக் காரணமாக எல்லாவற்றுக்கும் ப்ராணனை தாரகமாகச் சொல்லுகிறது.

எ. ப்ரஜாபதிஶ்சரஸி கர்பே த்வமேவ ப்ரதிஜாயஸே

துப்யம் ப்ராண ப்ரஜாஸ்த்விமா பலிம் ஹரந்தி ய: ப்ராணை: ப்ரதிதிஷ்டஸி॥

எ. ப்ரஜாபதிஸ்சரஸிகர்பேத்வமேவப்ரதிஜாயஸே | துப்யம்ப்ராணப்ரஜாஸ்த்விமாபலிம் ஹரந்தியஃ ப்ராணைஃ ப்ரதிதிஷ்டஸி.

(ப்-ம்.) ப்ராண- ப்ராணனே, த்வம்- நீ- ப்ரஜாபதி: - விராட்புருஷனாகிறாய். த்வம்- ஏவ- நீயே- கர்பே- கர்ப்பத்தில், சரஸி - ஸஞ்சரிக்கிறாய். த்வம்- ஏவ- நீயே, ப்ரதிஜாயஸே-பிறக்கிறாய். துப்யம்-உனக்கு சேஷமாயிருக்கிற, இமா:- ப்ரஜா:-இந்த ஜநங்கள். பலிம்- பூஜையை, ஹரந்தி - செய்கிறார்கள். ப்ராணை: - ப்ராணநாதிவ்யாபாரங்களாலே, ய:- ப்ரஸித்தனாய்க்கொண்டு, ப்ரதிதிஷ்டஸி- இருக்கிறாய்.

ரங-ஹா—எல்லாப்பொருளும் விராட்புருஷஸ்வரூபியாயிருக்கிறப்ராணனென்கிறஸத்தானவாத்மாவினால்,ஸத்தென்றுசொல்லப்பட்டு வருகிறதென்று சொல்லுகிறது. தந்தை தாய், இவர்கள்வயிற்றில், ரேதோரூபியாயும், கர்பசிசுவாயும் தங்கியிருக்கிறவன் நீயே. தாய், தந்தைரூபியும் நீயே, அப்படிப்பட்ட நீயே கார்யரூபத்தையடைந்து மகனாகிறாய், இவ்வுலகமெல்லாமுன்னுடைய மாயையினாலாகியுனக்கேயுபஹாரம் முதலியபூஜைகள் செய்கின்றன. நீயே எல்லாவுலகங்களையு மழியவொட்டாமல், செய்துகொண்டுநிற்கிறாய். நீயே எல்லாவற்றிற்கும்போக்தா.

ரா-ஹா—கீழ், கண்முதலியவிந்திரியங்கள். முக்யப்ராண ஸ்வரூபத்தையும், அதின்வைபவத்தையுமறிந்து ஒன்றோடொன்று ஸ்துதிசெய்து சொல்லிக்கொண்டு, இனிநேராய், முக்யப்ராணனை ஸ்துதிசெய்கின்றன. நீ, எல்லாஜநங்களையும் இரக்ஷித்துக்கொண்டு, ப்ராணன்,அபானன் முதலான வாயுரூபங்களையடைந்து, கர்ப்பத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறாய். அப்படியே, சிசுக்களையுண்டுபண்ணி யவைகளைபோஷித்துக்கொண்டு, தாய் தந்தைரூபியா யிருக்கிறநீயே, காரணத்வத்துக்கு மாறானகார்யத்வத்தையடைகிறாய். ஸ்தாவரம், ஜங்கமம், என்றுசொல்லப்படுகிற எல்லாவற்றுக்கும் சேஷியான நீயே யவைகளால் பூஜிக்கப்படுகிறாய். நீயே எல்லாவற்றிலுமிருக்கிறாய்.

அ. தேவாநாமஸி வஹ்நிதம: பித்ரூணாம் ப்ரதமா ஸ்வதா।

ருஷீணாம் சரிதம் ஸத்யமதர்வாங்கிரஸாமஸி॥

அ. தேவாநாமஸிவஹ்நிதமஃபித்ரூணாம்ப்ரதமாஸ்வதா

ருஷீணாம்சரிதம்ஸத்யமதர்வாங்கிரஸாமபி.

(ப்-ம்.) தேவாநாம்- தேவர்களுக்கு, வஹ்நிதம:- ஹவிஸ்ஸைவஹித்துக்கொண்டு கொடுக்கிறவன் நீயே. அஸி - ஆகிறாய். பித்ரூணாம் - பித்ரு

தேவதைகளுக்கு, வ்யஸா- முதலான, ஸ்யா-ஸ்வதையாகவாகிறாய். சுய வ-ராஜிரஸாம்- ஜவஷீணாம்- அந்தநாமமுடைய மகர்ஷிகளுக்கு, ஸதூம்- வரிதம்- ஸத்யமான செயலாய், சுஸி- ஆகிறாய்,

ஶஶ௦-ஹா—இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்கு யாகத்தில்கொடுக்கிற ஹவிஸ்ஸுக்களை வகித்துக்கொண்டு கொடுக்கிற அக்நிதேவதையும் நீயே. நாந்திமுசச்ராத்தத்தில்' பித்ருதேவதைகளையுத்தேசித்து தேவதைகளுக்கு முன்கொடுக்கிற ஸ்வதையென்கிற ஹவிரந்நத்தையும் பித்ருக்களுக்குச் சேர்க்கிறவனும், அக்நிஸ்வரூபியானநீயே, சரீரத்தின்இரஸங்களாகிய ப்ராணன்களென்கிற விந்திரியங்களின் ஸத்தியமானவ்யாபாரத்திற்குக் காரணமும்நீயே. சரீரதாரணம்முதலிய ஸகலவ்யாபாரங்களுக்கும் நீயே முக்யகாரணமென்கை.

ரா-ஹா—தேவர்கள் பித்ருக்கள் அதர்வாங்கிரஸநாமமுடைய மகர்ஷிகள்முதலானஎல்லோருக்கும், ப்ரீதிகாரணமான வ்யாபாரமுன்னாலே யுண்டாகிறதானதால் நீஎல்லாவற்றிலும்சிறந்தவன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

வஹ்நிசப்தம், யோகத்தாலே, வஹிக்கிறவனென்று சொல்லுகிறது. ருஷிசப்தம்,யோகவ்ருத்தியாலே சங்கரபாஷ்யத்தில் இந்திரியங்களைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லப்பட்டது.ப்ராணனில்லாதபோது சரீரம் சோஷத்தை யடைவதினால் ப்ராணங்களை சரீரரஸமென்று சொல்லலாகும்.

௯. இந்த்ரஸ்த்வம்ப்ராணதேஜஸாருத்ரோஸிபரிரக்ஷிதா |
அந்தரிக்ஷேசரஸிஸூர்யஸ்த்வம்ஜ்யோதிஷாம்பதிஃ ||

௯. இந்த்ரஸ்த்வம்ப்ராணதேஜஸாருத்ரோஸிபரிரக்ஷிதா|
த்வமந்தரிக்ஷேசரஸிஸூர்யஸ்த்வம்ஜ்யோதிஷாம்பதிஃ.

(ப்-ம்.) ப்ராண- ஒப்ராணனே, த்வம்-நீ- இந்த்ரஃ-பரமைச்வர்யத்தையுடையவனாயாகிறாய், தேஜஸா-தேஜஸ்ஸால்,ருத்ரஃ-ருத்திரனாய், அஸி-ஆகிறாய். பரிரக்ஷிதா - இரக்ஷிக்கிறவனாகிறாய். த்வம் - நீ அந்தரிக்ஷே - ஆகாயத்தில், சரஸி- ஸஞ்சரிக்கிறாய். த்வம்-நீயே-ஜ்யோதிஷாம் - தேஜஸ்ஸுக்களுக்கு, பதிஃ-ப்ரபுவாகிய, ஸூர்யஃ-ஸூர்யனாகிறாய்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இம்மகவாவென்று இந்திரனைச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆதலாலிங்கு, இந்திரசப்தத்திற்கு பரமைச்வர்யமுடையவனென்று பொருள் சொல்லப்பட்டது. “ருத்ரோஸிபரிரக்ஷிதா” என்று ருத்ரன், விஷ்ணு, இவர்களைச்சொன்னதால், இந்த்ரஃ, என்பதற்கு, சதுர்முகப்ரம்மா, பொருளாகலாமென்று தோற்றுகிறது.

௰. யதாத்வமபிவர்ஷஸ்யதேமாஃப்ராணதேப்ரஜாஃ |
ஆநந்தரூபாஸ்திஷ்டந்திகாமாயாந்நம்பவிஷ்யதீதி. ||

௰. யதாத்வமபிவர்ஷஸ்யதேமாஃப்ராணதேப்ரஜாஃ|
ஆநந்தரூபாஸ்திஷ்டந்திகாமாயாந்நம்பவிஷ்யதீதி.

(ப-ம்) ஹெ-ப்ராண - ஓப்ராணனே, த்வம்- நீ, யதா-எப்போது, அபி வஷி-வர்ஷிக்கிறாயோ; அத- அப்போது- இமா:- இந்த, தே-உன்னுடைய, ப்ரஜா:- ப்ரஜைகள், காமாய- இஷ்டப்படி, அந்நம் - போகபதார்த்த மானது, பவிஷ்யதீதி- உண்டாகப்போகிறதென்று, ஆநந்தரூபா:-ஸந்தோஷத்தையடைந்தவர்களாய், திஷ்டந்தி- ஆகிறார்கள்.

ஸ-ஹா. —ரா-ஹா—ஒப்ராணனே, மேகரூபியாய்க்கொண்டு நீ வர்ஷிக்கும்போது உன்னுடைய விந்தப்ரஜைகள், நமக்கினிநல்ல போகபதார்த்தங்களிஷ்டப்படியகப்படுமென்று மகா ஸந்தோஷத்தோடு கூடினவர்களாகிறார்கள். அப்படியகிலப்ரஜைகளுக்கும் மகாஸந்தோஷகாரணமான பர்ஜந்யதேவதையும் நீயேயாகிறாய்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில், 'ப்ராணதே' என்று விபஜித்துக்கொண்டு நீவர்ஷிக்கும்போது, எல்லாரும் ப்ராணனை யடைகிறார்கள். அதாவது-ஜநங்கள் மழையினால் ஜீவிக்கிறார்களென்கை. என்றுமொரு யோஜனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கக. வ்ராத்யஸ்த்வம் ப்ராணைகருஷிரத்தா விஸ்வஸ்ய ஸத்பதி: |
வயமாத்யஸ்ய தாதார: பிதா த்வம் மாதரிஸ்வந:. ||

கக. வ்ராத்யஸ்த்வம் ப்ராணைகருஷிரத்தாவிஸ்வஸ்யஸத்பதி:|
வயமாத்யஸ்யதாதார: பிதாத்வம் மாதரிஸ்வந:.

(ப-ம்.) ஹெப்ராண- ஓப்ராணனே, த்வம்- நீ, வ்ராத்ய:, ஸம்ஸ்கார ஹீநனாகிறாய். ஏகருஷி: - ஸம்ஸ்காரங்களோடுகூடின முக்யனான மந்த்ர த்ரஷ்டாவாகிறாய். விஸ்வஸ்ய- ஸமஸ்தத்தையும், அத்தா-ஸம்ஹரிக்கிறவனாகிறாய். ஸத்பதி: - ஸத்புருஷர்களை இரக்ஷிக்கிறவனாகிறாய். வயம் - நாங்கள், ஆத்யஸ்ய- தாதார:- ஹவிஸ்ஸு-முதலியவற்றைக் கொடுக்கிறோம். த்வம்- நீ, மாதரிஸ்வந:- வாயுபகவானுக்கு, பிதா-பிதாவாகிறாய்.

ஸ-ஹா.—நீ முன்பிறந்தவனாயிருக்கிறாயாகையாலே யுனக்குமுன்னொருவனுமில்லை. அதாவது நீ யநாதியானவனென்கை. ஆதலால் உனக்குஸம்ஸ்காரங்களைச்செய்த பெரியோனொருவனுமில்லை. ஆகையால் நீஸம்ஸ்காரஹீநனாயிருக்கிறாய். அதாவது-சுத்தியையுண்டுபண்ணுகிற ஸம்ஸ்காரங்களில்லாமலே ஸ்வயம்சுத்தனானவனென்கை.ஆதர்வணர்களுக்கு ப்ரசித்தமான ஏகர்ஷியென்கிற வஹ்நியாய்க்கொண்டு ஸகலஹவிஸ்ஸுக்களையும் நீயேபுசிக்கிறாய். நீயே உலகத்திலுள்ள எல்லாவற்றிற்கும்பதியாயிருக்கிறாய். அன்றியிலே, ஸத்தானபதியாயிருக்கிறாய். நாமுனக்குவேண்டிய ஹவிஸ்ஸு-முதலியவற்றைக் கொடுக்கிறோம். எங்களுக்கெல்லாம் நீயே, பிதாவாகிறாய். அல்லது, மாதரிச்வாவுக்கு நீ பிதாவாகவே, எங்களுக்கும்பிதாவாகிறாய். மாதரிச்வா ஸகலத்திற்கும் காரணமன்றோ. ஆகாயத்தில்சஞ்சரிக்கையால், வாயுவுக்குமாதரிச்வாவென்று பெயராயிற்று.

ரா-ஹா.—ஸம்ஸ்காரஹீநனான ப்ராம்மணனும்நீயே;மந்திரத்தையறிந்த மகர்ஷியும்நீயே; ஸகலலோகங்களையும் ஸம்ஹரிப்பதும்நீயே; ஸாதுஜநங்களுக்கு ரக்ஷகனும்நீயே; நாமுனக்கு கிங்கரர்கள். நீ, எங்களுக்குப்பிதாவாய்போஷிக்கின்றாய்.

பதார்த்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில், ஸர்வமும் நீயே யென்றுசொல்லி, எல்லாவற்றையுமுண்டுபண்ணுகையே இப்படிஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லுகைக்குக்காரணமென்று கருத்துடன் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வ்ரர்த்யன், என்றுஸம்ஸ்காரங்கொளொன்றுமில்லாத துர்ப்ராம்மணனைச்சொல்லுகிறது இப்படிசொல்லி எல்லாவற்றோடும் ஸாமாநாதிகரண்யமுண்டென்று காட்டுகிறதென்று, இராமானுஜ பாஷ்யத்தில் தாத்பர்யபேதம் கண்டறிந்துகொள்க.

கஉ. யாதேதநூர்வாசி ப்ரதிஷ்டிதாயாஶ்ரோத்ரே யாசசக்ஷுஷி|
யாசமநஸிஸந்ததாஶிவாம்தாம் குருமோத்க்ரமீঃ||

கஉ. யாதேதநூர்வா சிப்ரதிஷ்டிதாயாஶ்ரோத்ரே யாசசக்ஷுஷி|
யாசமநஸிஸந்ததாஶிவாம்தாம் குருமோத்க்ரமீঃ.

(ப்-ம்.) தே- உன்னுடைய, யாதொரு சரீரமானது, வாசி- வாகிந்த்ரியத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா- ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, யா - த நூঃ- யாதொரு சரீரமானது-ஶ்ரோத்ரே-ச்ரோத்ரேந்த்ரியத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா- ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ; யா-ச-சக்ஷுஷி- நேத்ரேந்த்ரியத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது எந்தசரீரமோ; யா - ச - மநஸி- அந்தரிந்த்ரியமான மநஸ்ஸில், யாதொரு சரீரமானது, ஸந்ததா- ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ; தாம் - அந்த சக்திரூபமான சரீரத்தை, ஶிவாம்- சுபரூபமாக, குரு- செய்யவேணும். மோத்க்ரமீঃ- வெளியாகவேண்டாம்.

ஶ0-ஹா.—உன்னுடைய சக்தியானது, வாகிந்திரியத்தில் வார்த்தைசொல்வதற்கு, ஹேதுவாய் விளங்குகிறது. இப்படியே, கண் காதுமுதலியவற்றிலும் அந்தந்தவிந்த்ரியங்களின் வ்யாபாரங்களுக்கு ஹேதுவாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறது. மநஸ்ஸிலும் ஸங்கல்பவிகல்பங்களுக்குக் காரணமாய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், அந்தசக்தியைப் ரதிஷ்டைசெய்யவேணும். அந்தசக்தியை நீக்குதலால் இச்சரீரத்தைப்பயன்படாத பொருளாகச்செய்யவேண்டாம்.

ரா-ஹா.—ஸகலலோகங்களும் ப்ராணனால்தரிக்கப்பட்டு, ப்ராணனால் தன்னிஷ்டப்படி நடத்தப்படுகிறது. ஆகையால் நீயே எங்களுக்குஎல்லா நன்மைகளையும் செய்யவேணும்.

கங. ப்ராணஸ்யேதம்வஶே ஸர்வம் த்ரிதிவே யத்ப்ரதிஷ்டிதம்|
மாதேவபுத்ராந்ரக்ஷஸ்வ ஶ்ரீஶ்சப்ரஜ்ஞாம்சவிதேஹிநஇதி. ||

கங. ப்ராணஸ்யேதம்வஶே ஸர்வம் த்ரிதிவேயத்ப்ரதிஷ்டிதம்|
மாதேவபுத்ராந்ரக்ஷஸ்வ ஶ்ரீஶ்சப்ரஜ்ஞாம்சவிதேஹிநஇதி.

(ப்-ம்.) இதம்- ஸர்வம்- இவ்வுலகமெல்லாம், ப்ராணஸ்ய- வஶே - ப்ராணஸ்வரூபியான வனுடைய இஷ்டத்தின்படி நடக்கிறது. த்ரிதிவே-

ஸ்வர்க்காதி லோகங்களில், யத் ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கிறபொருள்யாவுமப்படியே. இப்படி ஸகலவ்யாபகனாகையாலே, மாதா - இவ - தாய்போல, புத்ராந் - பிள்ளைகளாகிய எங்களை, ரக்ஷஸ்வ - இரக்ஷிக்கவேணும். ஸ்ரீ: ச - ஸம்பத்துக்களையும், ப்ரஜ்ஞாம் ச - நல்லறிவையும், ந: - எங்களுக்கு. விதேஹி - உண்டுபண்ணவேணும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஸ்ரீ என்பது, வைதிக ஸ்ரீயை என்று சிலர்சொல்லுகிறார்கள்.

இரண்டாம்ப்ரச்நம் - முற்றிற்று.

ப்ரச்நோபநிஷதி த்ருதீயப்ரச்நப்ராரம்ப:.

ஹரி: ஓம்.

க. அத ஹைநம் கௌஸல்யஶ்சாஶ்வலாயந: பப்ரச்ச। பகவந் குத ஏஷ ப்ராணோ ஜாயதே கதமாயாத்யஸ்மிஞ்சரீர ஆத்மாநம் வா ப்ரவிபஜ்ய கதம் ப்ராதிஷ்டதே கேநோத்க்ராமதே கதம் பாஹ்யமபிதத்தே கதமத்யாத்மமிதி॥

౧. అథ హైనం కౌసల్యశ్చాశ్వలాయనః పప్రచ్ఛ । భగవన్ కుత ఏష ప్రాణో జాయతే కథమాయాత్యస్మిఞ్ఛరీరే ఆత్మానం వా ప్రవిభజ్య కథం ప్రాతిష్ఠతే కేనోత్క్రామతే కథం బాహ్యమభిధత్తే కథమధ్యాత్మమితి॥

(ப-ம்) அத - பின்பு, ஹ ஏநம் - இந்தபிப்பலாதரை, கௌஸல்ய: ச ஆஶ்வலாயந: - அச்வலாயனர் குமாரராகிய கௌசல்யர், பப்ரச்ச - வினவினார், பகவந் - பூஜ்யரே, ஏஷ: - இந்த, ப்ராண: - ப்ராணன், குத: - எங்கிருந்து, ஜாயதே - பிறக்கிறது. அஸ்மிந் ஶரீரே - இந்தசரீரத்தில், கதம் ஆயாதி - எப்படிசேருகிறது. ஆத்மாநம் வா - தன்னை, ப்ரவிபஜ்ய - பிரிந்துக்கொண்டு, கதம் - எப்படி, ப்ராதிஷ்டதே - ப்ரதிஷ்டையடைகிறது. கேந - எந்தகாரணத்தால், உத்க்ராமதே - புறப்படுகிறது. பாஹ்யம் - வெளிப்பட்டவஸ்துக்களையும், அத்யாத்மம் - ஆத்மஸம்பந்தத்தையடைந்த வஸ்துக்களையும், கதம் - எப்படி, அபிதத்தே - தரிக்கிறது.

ஸா.—ஸ. இந்தப்படி வைதர்பிப்ரச்னத்திற்கு விடைதந்தபின், அச்வலாயநரின்குமாரராகிய கௌசல்யமுனிவரும், கீழ்ச்சொல்லிய மகிமைபொருந்திய ப்ராணன் எங்கிருந்து பிறக்கிறது. இது ஸாவயவமாகையாலிதற்கோரிடத்தில் பிறப்பிருக்கவேண்டுமே. பிறந்தபின் சரீரத்தை யடையுமாறென். அடைந்தபின் தன்னைப் பிரித்துக்கொண்டு நிற்பது எவ்வாறுபட்டது. எக்காரணத்தால் இச்சரீரத்தை விட்டுப்புறப்படுகிறது. பாஹ்யாந்தரங்களை எப்படிதரிக்கிறது. அத்யாத்மம், அதிபூதம், என்கிறவவைகளைதான் நிலைபெறச்செய்கிற வழியாது. இவைகளையானறியும்படி சொல்லவேண்டுமென்று, பிப்பலாதமகாமுனியை ப்ரச்நம்செய்தார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

உபாஸநங்களின் ப்ரகாரங்களையறிந்துகொள்வதற்கு இப்படியோதப்படுகிறது. இராமாநுஜபாஷ்யத்தில், "பாஹ்யமபிதத்தே" என்கிறவிடத்திற்கு, பாஹ்யரூபத்தாலே ஸந்நிதிசெய்கிறானென்று, பொருளுரைக்கப்பட்டது.

௨. தஸ்மை ஸ ஹோவாசாதிப்ரஶ்நாந் ப்ருச்சஸி ப்ரஹ்மிஷ்டோஸீதி தஸ்மாத்தேஹம் ப்ரவீமி||

౨. తస్మై స హోవాచాతి ప్రశ్నాన్ పృచ్ఛసి బ్రహ్మిష్ఠోఽసీతి తస్మాత్తేఽహం బ్రవీమి||

(ப்-ம்) தஸ்மை-அந்தகௌஸல்யருக்கு, ஸ:ஹ-அந்தபிப்பலாதர், உவாச-சொன்னார். அதிப்ரஶ்நாந்-உயர்ந்த ப்ரஶ்நங்களை, ப்ருச்சஸி-கேழ்க்கிறாய். ஆகையாலே, (த்வம்-நீ,) ப்ரஹ்மிஷ்ட: - ப்ரம்மத்தை யறிந்தவர்களில் சிறந்தவனாய், அஸி-இருக்கிறாய். இதி தஸ்மாத் - என்கிறகாரணத்தால், அஹம்-நான், தே-உனக்கு, ப்ரவீமி-சொல்லுகிறேன்.

ஸ0.—ஹா. இப்படிகேட்ட சிஷ்யனைநோக்கி ஆசாரியர் சொல்லுகிறார். கீழ்ச்சொல்லிய ப்ராண ஸ்வரூபமானது அறியக்கூடாத ஸூக்ஷ்மஸ்வபாவங்களையுடையதாகையால்கேட்டறியத்தக்கது. இந்த ப்ரச்நம்பண்ணுவதற்கே,நுண்ணறிவுவேணும் இப்படி கேட்டாயாகையால், உன்னை ப்ரம்மத்தையறிபவர்களில் தலைவனாக நினைக்கிறேன். ஆகையால், ஸந்தோஷமடைந்த நானுனக்கு நன்றாயிந்த விஷயத்தைச்சொல்லுகிறேன்.

ரா.—ஹா. இரஹஸ்யங்களான விஷயங்களை எல்லாமறிந்து கேழ்க்கிறாய். ஆகையால் நீ சிறந்தவன். பிரம்மத்தையறிந்தவனேயாகிறாய். நீ, ஸாதாரணபுருஷனன்று. ஆகையால் இந்தரகஸ்யார்த்தத்தை யுனக்குச்சொல்லத்தகும். ஆகையாலிதுவரையில் வெளியிடாத நானிப்போது, யோக்யனான உனக்குச்சொல்லுகிறேன். ஆகையால் ச்ரத்தையுடன் கேட்டறிந்துகொள்ளென்று, அச்வலாயனரின் குமாரராகிய கௌசல்யரின் ப்ரச்நத்திற்குமகிழ்ந்து, அவரைநோக்கி பிப்பலாதமகாமுனிவர் சொன்னார்.

௩. ஆத்மந ஏஷ ப்ராணோ ஜாயதே யதைஷா புருஷே சாயைதஸ்மிந்நேததாததம் மநோக்ருதேநாயாத்யஸ்மிஞ்சரீரே||

3. ఆత్మన ఏష ప్రాణో జాయతే।
యథైషా పురుషే ఛాయైతస్మిన్నేతదాతతం మనోకృతేనాయాత్యస్మిఞ్ఛరీరే||

(ப்-ம்) ஆத்மந:-பரமாத்மாவினிடத்தில், ஏஷ:-ப்ராண:-இந்த ப்ராணன், ஜாயதே-பிறக்கிறது. புருஷே-புருஷனிடத்தில், ஏஷா-சாயா-யதா-காணப்படுகிற நிழல்போல, ஏதஸ்மிந்-இந்தபுருஷனிடத்தில், ஏதத் மந:-இந்தமனஸ்ஸானது, அக்ருதேந - யத்நமில்லாமலே, ஆததம்-சேர்ந்திருக்கிறது. அஸ்மிந்-ஶரீரே-இந்த சரீரத்தில், அக்ருதேந-யத்நமில்லாமலே, ஆயாதி-சேருகிறது.

ஸ0.—ஹா. அக்ஷரஸ்வரூபமாய்,ஸத்யமாய் பரவஸ்துவாயிருக்கிறஆத்மாவிலிருந்து இந்தப்ராணன்பிறக்கிறது. தலை, கை, கால், முதலியவற்றைலக்ஷணமாகவு

டைய புருஷனாகிய நிமத்தமிருந்தபோது, நைமித்திகமாகிய சாயையென்கிற நிழலுண்டாவதுபோல் இந்த மெய்யான ப்ரம்மத்தினிடத்தில், ப்ராணனென்கிற விந்த பொய்யாகிய நிழலென்கிறதத்த்வம், பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கிறது. இங்கு, நிழல் சரீரத்தில் சேர்ந்திருக்கிறாப்போல வென்கிற விந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் ப்ராணனைப்பொய்யென்றறியவேணும். மநஸ்ஸினாலாகிய ஸங்கல்பவிகல்பரூபங்களாகிய இச்சைமுதலிய நிமித்தத்தால், அதாவது-அதினாலாகிய கர்மத்தால் இந்த சரீரத்தில்சேருகிறது.

ரா.—ஸா. முதல் ப்ரச்நத்திற்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார். "ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோமநஸ் ஸர்வேந்த்ரியாணிச" (இந்த பரமாத்மாவினிடத்தி லிருந்து ப்ராணனும், மநஸ்ஸும், எல்லா இந்த்ரியங்களும் பிறக்கும்) என்கிற ச்ருதியின்படி பரமாத்மாவினிடத்தில் இந்த ப்ராணனுண்டாகிறது. இச்சரீரத்தில், எப்படி சேருகிறது, என்கிற ப்ரசநத்திற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார். புருஷன் நடக்கும்போது நிழலானது யத்நமின்றியிலே கூடச்செல்லுகிறாப்போலே, இந்த ஜீவனிடத்தில் மனதானது, யத்நமில்லாமலே விட்டுப்பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கிறது. இப்படியே ப்ராணனும் யத்நமில்லாமலே சரீரத்தில் சேர்ந்திருக்கிறது. மனஸ்ஸு, ப்ராணன், இவ்விரண்டுக்கும்புருஷன்வழியாலே சரீரத்தில் ப்ரவேசம் ஸித்திக்கிறது. புருஷனை விட்டுப்பிரியாததாகையாலே புருஷனோடேயே ப்ராணனுக்கு ஸம்பந்தம். ஆகையாலே, ப்ராணனுடைய வ்யாபாரத்திலும் மநஸ்ஸினுடைய வ்யாபாரத்திற்போல வேறுகாரணம் வேண்டப்படாது.

௪. 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 । 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍇𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇॥

౪. యథాసమ్రాడేవాధికృతాన్వినియుఙ్క్తే । ఏతాన్గ్రామానేతాన్ గ్రామానధితిష్ఠస్వేత్యేవమేవైషప్రాణః ఇతరాన్ ప్రాణాన్ పృథక్పృథగేవ సన్నిధత్తే॥

(ப-ம்) ஸம்ராட் ஏவ-அரசனே, அதிக்ருதாந்-வேலைக்காரர்களை, யதா-எப்படி, ஏதாந்-க்ராமாந்-ஏதாந் க்ராமாந் - இந்தவிந்தக்ராமங்களிலே, அதிதிஷ்ட-வேலைபார். இதி-என்று, விநியுங்க்தே-நியமிக்கிறானோ ஏவமேவ-இப்படியே, ஏஷ:ப்ராண: - இந்தப்ராணன், இதராந் ப்ராணாந்-மற்றப்ராணங்களை, ப்ருதக்ப்ருதக் ஏவ - வெவ்வேறாகவே, ஸந்நிதத்தே-நியமிக்கிறது.

ஸ0.—ஸா. அரசன் தன் வேலைக்காரர்களை நியமிக்கிறாப்போல் முக்யப்ராணன், மற்றப்ராணங்களை அதாவது இந்திரியங்கள் முதலியவற்றை தங்கள் தங்கள் ஸ்தாநங்களில் நியமிக்கிறது.

ரா.—ஸா. தன்னைப்பிரித்துக்கொண்டு எப்படி ப்ரதிஷ்டை யடைந்திருக்கிறதென்கிற மூன்றாம் ப்ரசநத்திற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார்.—அரசன் தன் சேவகர்களை கார்யங்களில் நியமிக்கும்போது இந்த க்ராமத்து வேலையை நீ பார்; இந்த க்ராமத்து வேலையை நீ பார் என்று பிரித்துப்பிரித்து நியமித்து, அவர்கள் வழியாலே அங்கங்குகார்யங்களை நடத்துகிறாப்போலே இதர ப்ராணங்களை வ்ருத்தி மார்க்கங்களாலே ஸந்நிதிசெய்து முக்யப்ராணன் நியமிக்கிறது.

ரு. 𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇𑌽𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 । 𑌏𑌷 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑍁𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿॥

౫. పాయూపస్థేఽపానం చక్షుశ్శ్రోత్రే ముఖనాసికాభ్యాం ప్రాణస్స్వయం ప్రాతిష్ఠతే మధ్యే తు సమానః । ఏష హ్యేతద్ధుతమన్నం సమం నయతి తస్మాదేతాస్సప్తార్చిషో భవంతి॥

(ப-ம்) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ப்ராணனானது, 𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇-மலம்வெளிவருகிற பாயுவென்கிற விந்த்ரியத்திலும், மூத்ரம்வெளிவருகிற உபஸ்தமென்கிறவிந்திரியத்திலும், 𑌅𑌪𑌾𑌨𑌂-அபாநவாயுவை, ஜலமலங்களை வெளியாக்கும்படி நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறது. 𑌮𑍁𑌖𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂-வாய்மூக்குகளினால்வெளிவருகிற, 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂-தான், 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 - கண்செவிகளிலே, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 - அவைகளின் வ்யாபாரங்களைநடத்திக்கொண்டு நிற்கிறது. 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁-நடுவில், 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃-ஸமாநவாயுவாய்க்கொண்டுநிற்கிறது. 𑌏𑌷𑌃, 𑌹𑌿-இந்தஸமானனென்கிற வாயுவானது, 𑌹𑍁𑌤𑌂-ஹோமம்செய்த, 𑌏𑌤𑌤𑍍-𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂-இந்தவன்னத்தை, 𑌸𑌮𑌂-ஸாம்யத்தை, 𑌨𑌯𑌤𑌿-அடைவிப்பிக்கிறது, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-ஆகையால், 𑌏𑌤𑌾𑌃-𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌃 - இந்த ஏழுஜ்வாலைகள், 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿-உண்டாகின்றன.

ஸ0.—ஸா. முக்யப்ராணன் மற்ற ப்ராணங்களை அவைகளின்ஸ்தாநங்களில் நியமிக்கிறதென்று கீழ்சொல்லியபடி இந்த ஸ்தாநத்தில் இந்த ப்ராணனை நியமிக்கிறதென்று பிரித்துச்சொல்லுகிறது, பாயூபஸ்தங்களில் அபாநவாயுவைத் தன் காரியத்தை நடத்தும்படி நியமிக்கிறது. கண்செவி இவைகளை, தானே, வாய், மூக்குஇவைகளினால் வெளிவந்து அவைகளின் கார்யங்கள் நடக்கும்படிநியமித்து அரசன்போல் விளங்குகிறது, ப்ராணன், அபாநன், இவைகளுக்கு நடுவே நாபியில் ஸமானவாயு, உண்ணப்படுகிற சோறுமுதலியவற்றை ஸாம்யமடையும்படி செய்துகொண்டு நிற்கிறது. ஆத்மாக்நியில் ஹமம் செய்விக்கிறதென்கை. இப்படி, புசிக்கப்பட்ட அந்நத்தையும், குடிக்கப்பட்ட தண்ணீரையும் இந்தநமாகவுடைய வயிற்று நெருப்பிலிருந்து ஏழுவகையான ஜ்வாலைகள் உண்டாகின்றன. அதாவது இரண்டுகண்கள், இரண்டுசெவிகள், இரண்டுமூக்குகள், நாக்கு ஆக ஏழுஜ்வாலைகளென்கை. ஜ்வாலைகளில் பக்வமான அந்நம்முதலியவற்றின் ரஸத்தினால் விளங்குகின்றனவாகையாலே இவ்விந்திரியங்களை ஜ்வாலைகளென்றே காரியங்களைக்காரணமாக உபசரித்துச்சொல்லலாகும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்திலு மிக்கருத்தேகொள்ளப்பட்டது. ஆயினும் ஏழுஜ்வாலைகளென்கிற விடத்தில், இந்திரியங்களாகிய காரியங்களைக்காரணங்களாக உபசரிக்கையாகிற உபசாரத்தைநீக்கி, காளீ, கராளீ, முதலிய ஏழுஜ்வாலைகளுண்டாகின்றனவென்று முக்யார்த்தம் சொல்லப் பட்டது. 'தஸ்மாத்' என்கிறபதத்திற்கு, சங்கரபாஷ்யத்தில், அந்தஜாடராக்நியிலிருந்து என்றுபொருள். இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் அந்தகாரணத்தாலே என்று பொருள். இப்படிபேதமறிந்துகொள்க.

௬. 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑍇𑌕𑌶𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌡𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂
𑌶𑌤𑌂𑌶𑌤𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌨𑌾𑌡𑍀
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿॥

౬. హృదిహ్యేషఆత్మా । అత్రైతదేకశతంనాడీనాంతాసాంశతం శతమేకైక
స్యాంద్వాసప్తతిర్ద్వాసప్తతిః ప్రతిశాఖానాడీసహస్రాణిభవన్త్యాసువ్యానశ్చరతి॥

(ப்-ம்) 𑌏𑌷𑌃-𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾- இந்த ஜீவாத்மாவானவன், 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌹𑌿- ஹ்ருதயத்திலிருக்கிறானன்றோ, 𑌅𑌤𑍍𑌰- இந்தஹ்ருதயத்தில், 𑌨𑌾𑌡𑍀𑌨𑌾𑌂 - 𑌏𑌕𑌶𑌤𑌂- நூற்றொருநாடிகள், 𑌏𑌤𑌤𑍍- ப்ரஸித்தங்கள், 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 - 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂- அவைகளுக்குள் ஒவ்வொன்றிலும், 𑌶𑌤𑌂𑌶𑌤𑌂- நூறுநூறுநாடிகளிருக்கின்றன. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌨𑌾𑌡𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 - அவற்றினுள்பிரிந்த நாடிகளினாயிரங்கள், 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃-𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃- எழுபத்திரண்டு, 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿- இருக்கின்றன, 𑌆𑌸𑍁- இந்நாடிகளில், 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃- வ்யானவாயுவானது, 𑌚𑌰𑌤𑌿 - ஸஞ்சரிக்கிறது.

ஸ0.—ஹா. புண்டரீகமென்று சொல்லப்படுகிற தாமரைப்பூபோன்ற மாம்ஸ கண்டத்தினால் வளைந்துகொள்ளப்பட்ட ஆகாயத்தில், ஆத்மாவோடு சேர்ந்த லிங்காத்மா அதாவது ஜீவாத்மாவென்கை. இருக்கிறானன்றோ. அந்த ஹ்ருதயபுண்டரீகத்தில், நூற்றொரு ப்ரதாநநாடிகளிருக்கின்றன. இந்த நூற்றொருநாடிகளிலொவ்வொன்றும், நூறுநூறாகப்பிரிந்திருக்கின்றது. நூறுநூறாகப்பிரிந்த நாடிகளிலொவ்வொன்றும், எழுபத்திரண்டாயிரம் எழுபத்திரண்டாயிரமாகப் பிரிந்திருக்கிறது. இந்த நாடிகளெல்லாவற்றிலும், வ்யாநவாயுஸஞ்சரிக்கிறது.

ரா.—ஹா. சாகோபசாகைகளாகப்பிரிந்திருக்கிற பலவகைப்பட்ட நாடிகளுக்கு முதல் நிலமானஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஸமாநவாயு ஸ்தாநத்தில், ஜீவாத்மா இருக்கிறான். இந்த எல்லாநாடிகளிலும் வ்யாநவாயுவுக்கு ஸஞ்சாரமுண்டு.

௭. 𑌅𑌥𑍈𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵 𑌉𑌦𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂।
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍁𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂॥

౭. అథైకయోర్ధ్వఉదానః పుణ్యేనపుణ్యంలోకం నయతిపాపేనపాపముభాభ్యామేవ
మనుష్యలోకం॥

(ப்-ம்) 𑌅𑌥- இனிஉதாநவாயுவின் ஸ்திதிகார்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌃-மேல்முகமாயிருக்கிற, 𑌉𑌦𑌾𑌨𑌃-உதாநவாயுவானது. 𑌏𑌕𑌯𑌾-𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾-ஒருநாடிவிசேஷத்தாலே, 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 - புண்யஞ்செய்திருந்தால், 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂, 𑌲𑍋𑌕𑌂-புண்யலோகமாகியஸ்வர்க்காதிலோகங்களை, 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨-பாபம்செய்திருந்தால், 𑌪𑌾𑌪𑌂-பாபலோகமாகிய நாகம்முதலியவற்றையும், 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂-இரண்டும்செய்திருந்தால், 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 - மனுஷ்யலோகத்தையும், 𑌨𑌯𑌤𑌿-சேர்ப்பிக்கிறது.

ஸ0.—ஹா. இனி உதாநவாயுவின் ஸ்தாநம் சொல்லத்தொடங்கி எதினால் வெளிவருகிறதென்கிற ப்ரச்நத்திற்குத்தரம் சொல்லுகிறது. நூற்றொருநாடிகளுக்குள் மேலே செல்லுகிற ஸுஷும்நை, என்கிற நாடியின் வழியாலே, கால்முதல்

தலைவரையிலும் ஸஞ்சரிக்கிற உதாநவாயுவானது, சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபுண்ய கர்மங்களைச் செய்தவர்களை புண்யமானதேவர்களிருப்பிடமாகிய லோகங்களையடைவிக்கிறது. சாஸ்த்ரங்களால் தள்ளப்பட்ட பாபங்களைச்செய்தவர்களை பாபத்தாலாகிய திர்யக்யோநிகளிலே தள்ளுகிறது. புண்யபாபங்களிரண்டையும் ஸமமாகச்செய்தவர்களை மநுஷ்யர்களாய் பிறக்கும்படிசெய்கிறது.

பா.—ஸா. ஊர்த்வகதியுடைய வ்யாநவாயுவானது ஒரு நாடியாலே புண்யபாபங்களுக்குத்தக்கபடி ஸ்வர்க்க நரகபூலோகங்களை யடைவிக்கிறது. கீழ்த்தொடங்கிய ப்ரச்நப்ரதிவசநத்தின் மத்யத்தில், எதினால் வெளியாகிவருகிறது, என்கிற ப்ரச்நத்திற்கு முத்தரம் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

அ. ஆதித்யோ ஹ வை பாஹ்ய: ப்ராண உதயத்யேஷ ஹ்யேநம் சாக்ஷுஷம் ப்ராணமநுக்ருஹ்ணாந: ப்ருதிவ்யாம் யா தேவதா ஸைஷா புருஷஸ்யாபாநமவஷ்டப்யாந்தரா யதாகாஶஸ் ஸ ஸமாநோ வாயுர்வ்யாந:॥

౮. ఆదిత్యో హ వై బాహ్యః ప్రాణ ఉదయత్యేష హ్యేనం చాక్షుషం ప్రాణమనుగృహ్ణానః । పృథివ్యాం యా దేవతా సైషా పురుషస్యాపానమవష్టభ్యాన్తరా యదాకాశస్స సమానో వాయుర్వ్యానః ॥

(ப-ம்) பாஹ்ய:-வெயிலிருக்கிற, ப்ராண:-ப்ராணன், ஆதித்ய-ஸூர்யனே, ஏஷ:-இந்தஸூர்யன், உதயதி ஹி- உதிக்கிறானன்றோ, ஏநம், சாக்ஷுஷம், ப்ராணம் - இந்த சக்ஷுரிந்த்ரியத்தை, அநுக்ருஹ்ணாந:-அநுக்ரஹிக்கிறான். ப்ருதிவ்யாம்- பூமியில், யா தேவதா ஸைஷா-ப்ராணகலாரூபியாயிருக்கிற தேவதையானது, புருஷஸ்ய-புருஷனுடைய, அபாநம்-அபாநமென்கிற வாயுவை, அவஷ்டப்ய- நிலைபெறும்படி, அநுக்ருஹ்ணாந:-அநுக்ரஹிக்கிறது. அந்தரா-நடுவிலுள்ள, யதாகாஶ: ஆகாயமானது, ஸமாந:-ஸமாநவாயுவாகிறது, வாயு:-காற்றானது, வ்யாந:-ஸாமாந்யமாய் வ்யாநரூபியானது.

ஸ௦.—ஸா. அதிதைவதமாகிய பாஹ்யப்ராணன்ஸூர்யனே; அவனுதிக்கிறான். இவனே, ஆத்யாத்மிகமாகிய சக்ஷுரிந்த்ரியத்திற்கு ப்ரகாசத்தை யுண்டு பண்ணி ரூபத்தை யறியும்போது துணையாகிறான். பூமியில் ப்ரஸித்தமாயுள்ள தேவதையானது, (அதாவது பூம்யபிமாநிதேவதை) புருஷனுடைய அபாநவ்ருத்தியைப் பிடித்துக்கீழிழுத்துக்கொண்டு விழவொட்டாமல் பாரமானசரீரத்தைக்காக்கின்றது பூலோகம் ஸ்வர்க்கலோகமிவற்றுக்கு நடுவிலிருக்கிற ஆகாயமானது அதாவது-ஆகாயத்திலிருக்கிற காற்றானது என்கை. மஞ்சத்திலிருப்பவனை மஞ்சமென்பதுபோல் ஆகாயத்திலிருக்கிற காற்றை ஆகாயமென்று இலக்ஷணை என்கிற சப்தவ்ருத்தியாலே சொல்லக் கூடுமென்றறிக. ஸமானவாயுவை அநுக்ரஹிக்கிறது. காற்றெல்லாம் ஸாமான்யமாக வ்யாநவாயுவை அநுக்ரஹித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

பா.—ஸா. அடுத்த ப்ரச்நத்திற்குத்தரம் சொல்லுகிறது. சக்ஷுரிந்த்ரியமாகிய ப்ராணனை பாஹ்யப்ராணனாகிய ஸூர்யன், ப்ரகாசத்தைத்தருவதினால் ரூபத்தை க்ரஹிக்கும்படி செய்கிறான். ஸூர்யனுக்கு ப்ராணனென்கிற பெயரிட்டுச்சொல்லுகிறது கூடாதாயினும், ப்ராணகலையின் ஸம்பந்தாலும், உபாஸநைசெய்யவேண்டிய விதியாலும் கூடும். இப்படியே ப்ராணகலா ஸம்பந்தமுடைய பூமிக்கபி

மாகியான பூதேவதையானது, புருஷனுடைய அபாநவாயுவ்ருத்தியை கூஹ்யம் முதலிய விடங்களுக்கு நடத்திக்கொண்டு ஸஹாயமாகிறது. இந்த ப்ராணகலையின் ஸம்பந்தமுடைய ஆகாயமும்; ஸமாநவாயுவுக்குத்துணையாகி ஸமாநமென்கிறபெயரையடைகிறது.ஸாமாந்யவாயுவானது வ்யாநவ்ருத்திக்குத்துணையாகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பூம்யபிமாநிதேவதை புருஷனுடைய அபாநவ்ருத்தியைக் கீழ்முழுத்து விழவொட்டாமல் செய்கிறதென்கிறவிதியில் தூணைநிருத்துவார்கயிறுகொண்டு கீழிழுத்துக்கட்டிவிழவொட்டாமல்செய்வதையுபமாநமாயுணர்க.

௯. தேஜோ ஹ வா உதாநஸ்தஸ்மாதுபஶாந்ததேஜா:।
புநர்ப⁴வமிந்த்³ரியைர்மநஸி ஸம்பத்³யமாநை:॥

౯. తేజో హ వా ఉదాన స్తస్మాదుపశాంత తేజాః।
పునర్భవమింద్రియై ర్మనసి సంపద్యమానైః॥

(ப்-ம்) தேஜோ ஹ வை-தேஜஸ்ஸானது, உதாந:- உதாநசப்தத்தாலேசொல்லப்படுகிறது. தஸ்மாத்-ஆகையாலே, மநஸி-மநஸ்ஸிலே, ஸம்பத்யமாநை:-சேருகிற, இந்த்ரியை: - இந்த்ரியங்களோடே, உபஶாந்ததேஜா:-சாந்தியடைந்த தேஜஸ்ஸையுடைய முமூர்ஷு, அதாவதுமரணத்தையடைகிறவன், புநர்ப⁴வம்-மறுபிறவியடைவதற்கு, "ப்ராணமாயாதி - ப்ராணனில்சேருகிறுன்" என்கிற அடுத்தச்லோகத்திலுள்ள பதங்களோடே அந்வயம் கண்டுகொள்க.

ஸம-ஹா. முன் ஸூர்யரூபமான தேஜோவிசேஷம் சொல்லப்பட்டது. இங்கு ஸாமாந்யமானதெஜஸ்ஸு சொல்லப்படுகிறதாகையால் புநருக்திதோஷமில்லை. இப்படி ஸாமாந்யதேஜஸ்ஸானது உதாநவாயுவுக்குத்துணையாயிருக்கிறது,ஆதலாலுஷ்ணத்தைத் தருகிறதேஜஸ்ஸினுடைய ஸஹாயமில்லாதபோது உதாநவாயுவுக்கு பலமில்லாமல் போகிறபடியால் சரீரத்திலுஷ்ணங்குறைந்த புருஷனை யப்போதேமரிக்கப்போகிறுனென்று நிச்சயிக்கலாகிறது. அப்படிதேஜஸ்ஸுகுறைந்த புருஷன் மநஸ்ஸில் சேருகிறவிந்த்ரியங்களோடு சரீராரந்தரத்தையடைகிறுன். அதாவது மரிக்கிருனென்கை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்தச்லோகத்துக்கு மேல்ச்லோகத்திலுள்ளபதங்களோடே ஸம்பந்தமிருப்பதைப் பதஉரையிலேகாட்டியிருக்கிறபடியால் இராமாநுஜபாஷ்யம்மேல்ச்லோகத்திலேயே இந்தச்லோகத்தின் கருத்தையும் சேர்த்துக்காட்டப்படும்.

௧௦. யச்சித்தஸ்தேநைஷ ப்ராணமாயாதி ப்ராணஸ்தேஜஸா யுக்த:।
ஸஹாத்மநா யதா²ஸங்கல்பிதம் லோகம் நயதி॥

౧౦. యచ్చిత్తస్తేనైష ప్రాణమాయాతి ప్రాణస్తేజసాయుక్తః।
సహాత్మనా యథాసంకల్పితం లోకం నయతి॥

(ப்-ம்) யச்சித்த:-எந்தநினைவுடனிருக்கிறுனே, தேந-அந்தஸங்கல்பத்தோடே, ஏஷ:-இவன், ப்ராணமாயாதி-ப்ராணவ்ருத்தியோடு சேருகி

ளுன். ப்ராணஃ-ப்ராணன், தேஜஸா-தேஜஸ்ஸோடு, யுக்தஃ-கூடினதாய், ஆத்மநாஸஹ-ஆத்மாவோடு, யதாஸங்கல்பிதம்-நினைவுக்குத்தக்கபடி, லோகம்-லோகத்தை, நயதி-அடைவிப்பிக்கிறது.

ஸா0-ஹா. மரணகாலத்தில் எந்த ஸங்கல்பத்தோடு கூடியிருக்கிறானே, அந்த ஸங்கல்பத்தோடு, இந்த ஜீவாத்மா, இந்திரியங்களோடு முக்யப்பாணவ்ருத்தியை யடைகிறான், இந்த்ரியவ்யாபாரங்களெல்லாமடங்கி மரணகாலத்தில் முக்ய ப்ராணவ்யாபாரத்தோடிருக்கிறானென்கை. ச்வாஸமிருப்பதுகொண்டு பிழைத்திருப்பதாக பந்துக்கள் சொல்லுகிறார்களன்றோ; அந்த ப்ராணனும். உதாநவ்ருத்தியாகிய தேஜஸ்ஸோடு கூடி போக்தாவாகிய தலைவனுடன், ப்ராணவ்யாபாரமடங்கினபின், புண்யம், பாபம், இவைகளிரண்டாகிய ஸங்கல்பத்தின்படி, உத்தேசித்தபோகத்தை யடைவிப்பிக்கிறது.

ரா.—ஹா. பாஹ்யமான தேஜஸ்ஸு, உஷ்ணத்துக்கு ஹேதுவாகையாலே உதானமென்னப்படுகிறது. ஆகையாலே உஷ்ணம் சாந்தியடைந்தஜீவன், எத்தை விரும்புகிறானே; அதற்குத்தக்கபடி, இஷ்டமான தேவாதி சரீரங்களை யடைகையாகிற புநர்பவமென்கிற புநருத்பத்தியை யடைவதற்கு, "வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே" (வாகிந்திரியம் மநஸில் சேருகிறது) என்கிற ச்ருதிவிஷயத்தில், "வாங்மநஸி தர்சநாச்சப்தாச்ச" (வாகிந்திரியம்மநஸில் சேருகிறது; அப்படி காண்கையாலும், ச்ருதியாலும்,) என்கிற ஸூத்ரம், அதின்பாஷ்யம், இவைகளில் சொன்னபடி, மனதோடு ஸம்ச்லேஷ விசேஷத்தை யடைந்த வாகிந்திரியம் முதலியவற்றோடு கூடின ப்ராணனை, மரிக்கிற ஜீவனடைகிறான். "ஏவமேவேமமாத்மாநமந்தகாலே ஸர்வே ப்ராணா அபிஸமாயந்தி" (மரணத்தை யடைகிற காலத்திலிந்த ஜீவாத்மாவை முக்ய ப்ராணன், முதலிய எல்லாப்ராணங்களும் ஜீவனையடைகின்றன) என்று சொல்லப்பட்டது; ஜீவன் ப்ராணங்களையடைவதாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஸூத்ரகாரரும், "ஸோத்யக்ஷே ததுபகமாதிப்ய:" (அந்த ப்ராணன் ஜீவனிடத்தில் சேருகிறது; அப்படி சேருதல் முதலியவை யோதப்படுகையால்.) என்கிறஸூத்திரத்தில் அப்படியே சொன்னார். இந்தஸூத்திரத்திற்குப்பொருளு மிப்படிப்ராணன் ஜீவனிடத்தில் சேருகிறதாக ச்ருதியிருக்கையால் ப்ராணன் ஜீவனிடத்தில் சேருகிறது; என்று பாஷ்யகாரரால் சொல்லப்பட்டது. ஆயினுமிங்கிப்படி சொன்னது ப்ராணத்தைக்கொண்டாடுவதற்காகவென்று கொள்க. பின்பு, "ப்ராணஸ்தேஜஸி" (ப்ராணன்தேஜஸ்ஸில் சேருகிறது) "தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாம்" (தேஜஸ்ஸுபரமாத்மாவினிடத்தில் சேருகிறது) என்கிற ச்ருதியின்படி, தேஜஸ்ஸோடும் பரமாத்வோடும் சேர்ந்து' அந்தந்த ஜீவர்களின் ஸங்கல்பாநுஸாரத்தாலே, அந்தந்த லோகங்களை யடைகிறான். ஆக, தேஜஸ்ஸோடு கூடிய ப்ராணனுக்கே, உந்நயநசக்தியிருக்கையால், தேஜஸ்ஸிலுமுந்நயநசக்தியிருப்பதுபற்றி உதானமென்கை தகுமென்கை. "ப்ராணஸ்தேஜஸி" (ப்ராணன் தேஜஸ்ஸில் சேருகிறது) என்கிறவிடத்தில், தேஜச்சப்தத்திற்கு, பூதஸூக்ஷ்மம்பொருளென்று ஸூத்ரபாஷ்யங்களில் சொல்லப்பட்டது. ஆயினும் தேஜஸ்ஸு ப்ரதாநமானதால் இப்படி சொல்லலாகுமென்றறிக.

கக. யஏவம்வித்வாந்ப்ராணம்வேத நஹாஸ்ய ப்ரஜா ஹீயதேऽம்ருதோ பவதி ததேஷ ச்லோக:॥

౧౧. య ఏవం విద్వాన్ ప్రాణం వేద।
న హాస్య ప్రజా హీయతేఽమృతో భవతి తదేష శ్లోకః।

(ப-ம்) யः-எவன், ஏவம்-இப்படி, வித்வாந்-அறிந்தவனாய், ப்ராணம்-ப்ராணனை, வேத-உபாஸிக்கிறானோ, அஸ்ய-இப்படியுபாஸிக்கிறவனுக்கு, ப்ரஜா-ஸந்தாநம், ந ஹீயதே-இல்லாமல்போகாது. அம்ருதோ பவதி முக்தியடைகிறான். ததேஷ ச்லோகः-இங்குச்லோகமிருக்கிறது.

௩௦.—ஹா. எவனொருவன், இப்படி யறிந்தவனாய் கீழ்ச்சொல்லியபடி, ஆத்மாவினிடத்தில் ப்ராணன் பிறக்கிறதென்றும், ஸங்கல்பத்தால் செய்யப்பட்ட புண்ய பாபங்களால் சரீரத்தையடைகிறதென்றும், தன்னையைவகையாகப்பிரிந்து பாயுபஸ்தங்களில் வ்யாநவ்ருத்தியையும், ஸ்வரூபத்தை கண், செவி, இவைகளிலும், நாபியிலே ஸமாநவ்ருத்தியையும், நாடீஸமூகத்தில் வ்யாநவ்ருத்தியையும் ஸுஷும்னையிலுதாநவ்ருத்தியையும், நிறுத்துகிறதென்றும், உதாநவ்ருத்தியாலே உத்க்ரமிக்கிறதென்றும், ப்ராணன், அபானன், வ்யானன், உதானன், ஸமானன் என்கிற விவைகளுக்கு ஸஹகாரிகளான வெளியிலுள்ள ஸூரியன், பூமிக்கபிமானியான தேவதை, ஆகாயம், வாயு, தேஜஸ்ஸு, இவைகளாலே, அதிதைவமென்கிற ஆதித்யன்முதலானவற்றையும் அவைகளால் ஸஹகரிக்கப்பட்டு அத்யாத்மமென்கிற கண் வாய் காது மூக்கு ஸ்பர்சேந்திரியமாயவைந்தையும் தரிக்கிறதென்றும், உதாநவ்ருத்தியோடும், போக்தாவோடும் கூடிபோக்தாவை லோகாந்தரத்தை யடைவிப்பிக்கிறதென்றும், ச்ரேஷ்டமான ப்ரஜாபதி அத்தாரயி என்னப்படுகிறது மிதுநமென்றும், உபாஸிக்கிறானோ; அவனுக்கு இவ்வுலகத்திலும் பிறவுலகத்திலு முண்டாகிற பயன் கூறப்படுகிறது. பிள்ளைபேரன் முதலிய ஸந்தாநமழியாம லிவ்வுலகத்தில் விளங்கும். சரீரம் விழுந்தபின் ப்ராணஸாயுஜ்யத்தையடைந்து முக்தனாகும். இவ்விஷயத்தைச் சுருங்க ஓதுகிற சுலோகமொன்றிருக்கிறது.

௩௧.—ஹா. இப்படி ப்ராணனையுபாஸிப்பவனுக்கு இவ்வுலகத்தில் ஸந்தாந வ்ருத்தியுடன் நெஞ்சம்தெளிந்து ப்ரம்மோபாஸநத்தில் ப்ரீதியுண்டாகி அதில் ப்ரவர்த்திக்கச்செய்து அவ்வழியாலே மோக்ஷத்தையும்தருகிறது.

பதார்வயார்த்தபேதங்கள்.

உபாஸநாப்ரகாரங்கள் இரண்டுபாஷ்யங்களிலு மொத்திருக்கிறபடியால்சங்கரபாஷ்யமொன்றிலேயே அதுவிவரிக்கப்பட்டது. இஃதிதராமாநுஜபாஷ்யத்திற்குமொக்கும்.

௧௨. உத்பத்திமாயதிம் ஸ்தாநம் விபுத்வம் சைவ பஞ்சதா ॥ அத்யாத்மம் சைவ ப்ராணஸ்ய விஜ்ஞாயாம்ருதமச்நுதே விஜ்ஞாயாம்ருதமச்நுத இதி ॥

౧౨. ఉత్పత్తిమాయతిం స్థానం విభుత్వం చైవ పఞ్చధా। అధ్యాత్మం చైవ ప్రాణస్య విజ్ఞా యామృతమశ్నుతే విజ్ఞాయామృతమశ్నుత ఇతి॥

(ப-ம்.) உத்பத்திம் - பிறப்பையும், ஆயதிம் - சரீரப்ராப்தியையும், ஸ்தாநம் - இருப்பிடத்தையும், பஞ்சதா ஐவகையாக, விபுத்வம் - பிரிந்திருப்பதையும், ப்ராணஸ்ய - ப்ராணனுடைய, அத்யாத்மம் - அத்யாமத்தை

யும், விஜ்ஞாய - அறிந்துகொண்டு, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - மோக்ஷத்தை 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 அடைகிறான்.

ஸா.—ஹா. உத்பத்தி முதலியவற்றையறிந்தவன், க்ரமத்தில் மோக்ஷத்தைப் பெறுகிறான். "விஜ்ஞாயாம்ருதமச்நுதே" என்றிரட்டித்தது இந்த ப்ரசநம் முற்று மென்று பெறுதற்காம்.

பதான்வயார்த்த பேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்திலு மிக்கருத்தேயமைக்கப்பட்டதாயினும், ப்ராண ஸாயுஜ்யமாகிய மோக்ஷம் அம்ருதபதத்திற்குப் பொருளென்று அமுக் யார்த்தங்கொள்ளப்பட்டது. வேறுபேதமில்லாமையின் சங்கரபாஷ்யம் தனித்துக்காட்டப்படாதாயிற்று.

மூன்றும்ப்ரசநம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃.

க. 𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 । 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌰 𑌏𑌷 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

౧. అథహైనంసౌర్యాయణీగార్గ్యః పప్రచ్ఛ । భగవన్నేతస్మిన్పురుషే కానిస్వపన్తి కాన్యస్మిన్ జాగ్రతికతరఏషదేవస్స్వప్నాన్ పశ్యతికస్యైతత్సుఖంభవతి కస్మిన్నుసర్వే సంప్రతిష్ఠితాభవన్తీతి॥

(ப்-ம்.) 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌏𑌨𑌂 - ஹ. இந்த பிப்பலாதமகாமுநியை, 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 - 𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀 - கார்க்ககோத்திரத்திலவராகிய ஸௌர்யாயணி என்கிற முநிவர், 𑌇𑌤𑌿 - இந்தபடி, 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 - வினவினார். 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 - மூன்றுகாலங்களிலுள்ள எல்லாவற்றையு மறிந்த முநிச்ரேஷ்டரே, 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 - இந்தஜீவன், (𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇 - உறங்கும்போது) 𑌕𑌾𑌨𑌿 - எவைகள், 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿-உறங்குகின்றன. 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍- இந்தஜீவன், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇- உறங்கும்போது, 𑌕𑌾𑌨𑌿 - எவைகள், 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿- உணர்ந்திருக்கின்றன. 𑌏𑌷𑌃 - 𑌦𑍇𑌵𑌃 விளங்காநின்ற இந்த ஜீவன், 𑌕𑌤𑌰𑌃-எப்படிப்பட்டவனைக் கொண்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 ஸ்வப்நங்களை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿-காண்கிறான். 𑌕𑌸𑍍𑌯 - எந்த காரணத்தால் 𑌏𑌤𑌤𑍍 - 𑌸𑍁𑌖𑌂 - இந்தவிஷயஸுகமானது. 𑌭𑌵𑌤𑌿-உண்டாகிறது. 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-எவ்விடத்தில், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - எல்லா இந்திரியங்களும், 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - நிலைபெற்றுநிற்கின்றன.

ஸா.—ஹா. யாதாமொரு பயனைப்பற்றிச் செய்யப்படுமுபாஸநத்திற்கு, வேதாந்தங்களில் 'வித்யை' என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது, அவ்வித்யைதானும் 'பர

வித்யை, 'அபரவித்யை, என விருவகைத்து. இவற்றுள், பரப்ரம்மத்தைப்பெறுதற்குறிய,வித்யை, பரவித்யை, என்றும், வேறுபயன்களைத் தரும்வித்யை,அபரவித்யை என்றும் கூறப்படும். சென்றமூன்று ப்ரச்னங்களாலும் அபரவித்யையை யுணர்த்தி மேல்மூன்று ப்ரச்நங்களாலும் பரவித்யை கூறப்படுகிறது. இந்த பரவித்யையில், கார்யகாரணங்களின் தன்மைபொருந்தியதும் உற்பத்தியுடையதும் அதனாலேயே அழிவுடையதுமான ஸம்ஸாரத்தைநீக்கி, கார்யகாரணவிலக்கணம் நீங்கியதும், ப்ராணசம்பந்தமில்லதும், உள்ளிந்த்ரியமாயமனதுக்கு மெட்டாததும், தண்டாபூபிகாந்யாயத்தாலே, † இந்த்ரியங்களுக்குப்புலப்படாததும்,இதற்குக்காரணமாயபுலப்படும் தன்மை நீங்கியதும், சிவமானதும், சாந்தமானதும், விகாரங்களற்றதும் அழிவற்றதும், ஸத்யஸ்வரூபமானதும் புருஷனென்கிற பெயர்பெற்றதும், உள்புறம் முதலிய எல்லாமாயதும், பிறப்பிலாததும், ஆகிய பரப்ரம்மமோதப்படுகிறது. முண்டகோபநிஷத்தில் "ஸுதீப்தாத்பாவகாத் விஸ்புலிங்காஸ் ஸஹஸ்ரச: ப்ரபவந்தே ஸரூபா: ததாக்ஷராத் விவிதா: ஸோம்ய பாவா: ப்ரஜாயந்தே தத்ரைவாபியந்தி" (எரிகிற நெருப்பிலிருந்து பொறிகளுண்டாவதுபோல் யாதொரு அக்ஷரபரப்ரம்மத்தினின்றும் எல்லாப்பொருளுமுண்டாகின்றனவோ; எந்த அக்ஷரபரப்ரம்மத்தின்கணடங்குகின்றனவோ) என்றோதப்பட்டது. அவ்வாறு அக்ஷர பரப்ரம்மத்திலிருந்து பிரிந்துதோற்றுகிற பொருள்களெவை. அப்படி பிரிந்தவை யதன்கண்ணே யடங்குவதெங்ஙனம் அவ்வக்ஷர பரப்ரம்மம் எவ்விலக்கணம்பொருந்தியதாகும். என்றிவைகளையுணர்வதற்கு ப்ரச்நங்களை இங்கெடுக்கிறது. தலை கைகால்முதலிய விலக்கணமுடைய புருஷனென்கிற ஜீவனிடத்தில், எந்தகரணங்களுறங்குகின்றன. தங்களுக்குறிய தொழில்களி லொழிவு பெறுகின்றன. எந்தகரணங்கள் உணர்ந்துகொண்டு தந்தம்வேலையைச்செய்கின்றன. காரியகாரண விலக்கணத்தாரில், காரியவில்க்கணமுடைய தேவனோ அல்லது காரண விலக்கணமுடைய தேவனோ; உறங்கும்போதும், உணர்ந்திருக்கும்போது வெளியிலிருக்கிறவற்றைக்காணுவதுபோல், உள்ளிருப்பவற்றைக் காண்கையாகிற ஸ்வப்நத்தைக்காண்கிறான். உணர்ந்தகாலத்தில் செய்யப்படும் வியாபாரங்களும், உறங்கும்போது செய்யப்படும் வ்யாபாரங்களும் நீங்கிபேருறக்கமுறங்கும்போது, ஆயாஸம் நீங்கிதுன்பமற்றுத் தெளிந்து பிறக்கிற ஸுகம் யாருக்குண்டாகிறது. எவனிந்தஸுகத்தை யநுபவிக்கிறான். இங்கன மூணர்ச்சியுறக்கங்களிலுள்ள ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வப்ந வ்யாபாரங்களற்றிருக்கும்போது, இக்கரணங்கள் எவ்விடத்திலொடுங்கியடங்கி தேனில்சுவை போலவும், கடலில்கலந்த ஆறுகள்போலவும் பிரித்தறியத்தகாத தன்மையனவாயிருக்கின்றன. என்றுபிப்பலாத மகாமுனியை ஸௌர்யாணி வினவினார். தந்தம் தொழில் நீங்கினபின் தனித்தனியே அங்கங்கு, தொழில்முடிந்தபின் கிழ்வைக்கப்பட்ட கருவிகள் போல் ஜீவாத்மாவினுடைய கரணங்களும், அவ்வவ்விடங்களிலேயே நிற்கின்றனவென்று கொள்ளாது, புருஷனாகிய ஜீவனுறங்கும்போது, அவனது கரணங்களெவ்விடத்திலொன்று சேர்ந்தடங்குகின்றன வென்றையமுண்டாவதற்குக் காரணம்யாது? எனில்; இங்கையப்படுவது கூடும். இக்கரணங்களொன்று சேர்ந்து தங்களுக்கு ஸ்வாமியாகிய ஜீவனுணர்ந்திருக்கும்போது அவனுக்குப் பரதந்திரங்களாயிருக்கின்றனவாகையால், உறங்கும்போது மொன்றுசேர்ந்து பரதந்திரங்களாயோரிடத்திலடங்கியிருப்பது வேண்டுமானதாலென்க. ஆகையாலிவ்வினாப் பொருத்தமுண்டயதேயாகும். காரிய காரணங்களின் ஸுஷுப்தி என்கிற பேருறக்கத்திலும், ப்ரளயத்திலுமெங்குலயம்பெறுமோ; அதனையறிய விரும்பி, அவனையின்னென்றறிதற்கு, இவையெல்லா மெங்கு நிலையுறுமென்றது.

பா.—ஹா. இந்த ஜீவனுறங்கும்போது றங்கியுணரும்போதுணர்ந்து இப்படி யவனுக்குப்பாரதந்திரங்களாகி யவனுக்கநுகூலங்களாய் அவன்காரியங்களைச்செய்துகொண்டிருக்கு மிந்திரியங்களாகிய கரணங்களெவையாம். தனக்குத்தானே விளங்குகிற ஜீவன் எப்படிப்பட்டவனாய்க்கொண்டு ஸ்வப்நங்களில் இரதம் முதலியவற்றைக்காண்கிறான். எந்தகாரணத்தால் இந்த விஷயஸுகமிவனுக்குண்டாகின்றது. என்று பிப்பலாத மகாமுனியை, ஸௌர்யாணிமுனிவர் தத்வத்தையறிய விருப்பமுடையவராய் வணக்கத்துடன் நமஸ்கரித்து, தானிதையறிந்துகொள்ளவேணுமென்று ப்ரச்நம் பண்ணினார்.

பதார்வயார்த்த பேதங்கள்.

கீழிப்படி அபரவித்யையை யோதியது இவைகளினுண்மையறிந்து வைராக்கியமுண்டாவதற்கும் நெஞ்சம் நிலைநிற்பதற்கும், அது சுத்தமாவதற்குமென உரைப்பர். கீழ்ச்சொல்லிய அம்ருதமென்கிற மோக்ஷமமுக்யம், அல்லது கிரமத்தில்வருவது, என்பதற்கு இஃதுமோர் ஸாக்ஷியாகின்றது. அன்றேல் மோக்ஷமாகிய அம்ருதத்தையடையும்வழி முன்சொன்ன வித்யையினாலே பெறப்படுமோகையா லிவ்வினா வீணாமன்றோ.

உ. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑍋𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌦𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌨 𑌰𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌨𑍇𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥

౨. తస్మైస హోవాచ యథా గార్గ్య మరీచయో ఽర్కస్యాస్తంగచ్ఛతః సర్వా ఏతస్మిం స్తేజోమండల ఏకీభవంతి | తాః పునః పునరుదయతః ప్రచరంత్యేవం హ వై తత్సర్వం పరే దేవే మనస్యేకీభవతి | తేన తర్హ్యేష పురుషో న శృణోతి న పశ్యతి న జిఘ్రతి న రసయతే న స్పృశతే నాభివదతే నాదత్తే నానందయతే న విసృజతే నేయాయతే స్వపితీత్యాచక్షతే॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்த ஸௌர்யாயணிக்கு, 𑌸𑌃𑌹 - அந்த பிப்லாதமகாமுனிவர், 𑌉𑌵𑌾𑌚 - சொன்னார். 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 - ஓகார்க்யரே 𑌯𑌥𑌾 எப்படி 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 - ஸூர்யனுடைய, 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑌃 - கிரணங்கள், 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 - அஸ்தாசலத்தையடையும்போது, ஸூரியன் மறையும்போது, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 - இந்த ஸூர்யஸ்வரூபமான தேஜோமண்டலத்தில், 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 சேர்ந்தொன்றாய்விடுகின்றனவோ; 𑌉𑌦𑌯𑌤𑌃 - உதயமாம்போது, 𑌯𑌥𑌾 - எப்படி 𑌪𑍁𑌨𑌃 - 𑌪𑍁𑌨𑌃 - மறுபடியும், 𑌤𑌾𑌃 அந்தகிரணங்கள் - 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 - ப்ரஸரிக்கின்றனவோ; 𑌏𑌵𑌮𑍍 - இப்படியே 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 - இவை எல்லாம், 𑌪𑌰𑍇 - 𑌦𑍇𑌵𑍇 - 𑌮𑌨𑌸𑌿 - இந்திரியங்களில் சிறந்ததாய் விளங்குகின்ற மனதில், 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன. 𑌹𑌵𑍈 - இதுசுருதிகளில் ப்ரஸித்தம். 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 - ஆகை

யால், ஏஷ: - புருஷ: - இந்தஜீவன், நஶ்ருணோதி-சப்தத்தையறிவதில்லை. நபஶ்யதி-ரூபத்தையறிவதில்லை. நஜிக்ரதி - கந்தத்தையறிவதில்லை. நரஸயதே - சுவையறிவதில்லை. நஸ்ப்ருஶதே-ஸ்பர்சத்தையறிவதில்லை. நாபிவததே - பேசுவதில்லை. நாதத்தே - க்ரகிப்பதில்லை. நாநந்தயதே - ஆநந்திப்பதில்லை. நவிஸ்ருஜதே - விடுக்றதில்லை. நேயாயதே - நடக்கிறதில்லை. ஸ்வபிதி - உறங்குகிறானென்று, ஆசக்ஷதே ஜநங்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ரா.—ஸா. எப்படி ஸாயங்காலத்தில், ஸூர்யனிடத்தி லிருந்து வெளிவந்த கிரணங்கள் நாநாதிக்குகளிலும் ப்ரஸரிப்பதைவிட்டு ஸூரியமண்டலத்திலொன்றாய் விடுகின்றனவோ; மறுபடியும் ஸூரியனுதிக்கும்போது, கிரணங்களெல்லாமெல்லாத்திசைகளினும் ப்ரஸரித்து ப்ரகாசமாய்ச்செய்கின்றனவோ; விஷயங்களை க்ரகிக்ற சக்திநீங்கி இப்படியே இந்த விந்திரயங்களெல்லா மிந்திரயங்களில் சிறந்ததாய் விளங்குகிற மனதில்சேர்ந்தொன்றாய் விடுகின்றன. ஆகையாலப்பொழுது, ஜ்ஞாநகர்மேந்திரியங்களெல்லாவற்றினுடைய வ்யாபாரமும் நீங்கிப்போகிறது. ஒன்றுமறியாநாகிறான். ஒன்றும் செய்யாநாகிறான். ஜநங்களப்போதிந்த ஜீவனை யுறங்குகிறானென்கின்றார்கள். இப்படி நீகேட்டவிஷயத்தை யறிந்து கொள்ளென்று பிப்பலாத மகாமுனி கார்க்யராகிய ஸௌர்யாணிமுநிக்குச் சொன்னார். இத்தால், இந்த ஜீவனுறங்கும்போது எவையுறங்குகின்றன வென்கிற ப்ரசநத்திற்கு புருஷனாகிய ஜீவனுறங்கும்போது, ஜ்ஞாநேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களுறங்குகின்றன வென்று விடையளிக்கப்பட்டதாயிற்று.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

கண்முதலிய விந்திரியவ்யாபாரங்களெல்லாம் மனது துணைப்படாதபோது கூடாமையின் இந்திரியங்களி விதனைச் சிறந்ததென்றது. புருஷனாகிய ஜீவனுறங்கும்போது இந்திரியங்களுறங்குகின்றனவென்றதால் புருஷனுணர்ந்திருக்கும்போது, அவைகளு முணர்ந்து தந்தம் காரியங்களைச் செய்கின்றனவென்று பெறப்படுகிறது. இந்த்ரியங்கள் மனதிலொன்று சேருகையாவது - தந்தம் விஷயங்களை க்ரகிக்கிற சக்தி நீங்கி மனதோடொருவாறாகக் கலந்திருக்கை. லயம்பெறுதலன்று; காரியத்திற்குக் காரணத்திலே லயமானதால், காரணமாகாத மனதில் இந்த்ரியங்கள் லயிப்பது கூடாதாகலின். உறங்கும்போதும் ஸ்வப்நத்தில் ரூபம் முதலியவற்றையறிகையால், விஷயங்களை க்ரகிக்கிற சக்திநீங்கி யொன்றுசேருமென்பதெங்கனமெனின்; வெளிப்பட்ட ரூபம் முதலியவற்றை யறியாமையாலென்க. ஸம்ஸ்காரசக்தியாலென்றோ ஸ்வப்நத்தில் ரூபம் முதலியவை தோற்றுகின்றன. ரூபம், ரஸம், கந்தம், ஸ்பர்சம், சப்தம், என்கிறவிவைகளையறிவதில்லை என்றதனால் ஜ்ஞாநேந்திரியங்களின் வ்யாபாரமொழிந்தமை சொல்லப்பட்டது. பேசுவதில்லை, என்றதால், வாகிந்திரியவ்யாபாரமொழிந்தமையும், க்ரகிப்பதில்லை, என்றதினால். பாணீந்திரியவ்யாபாரமொழிந்தமையும், ஆநந்திப்பதில்லை, என்றதனால், உபஸ்தேந்திரிய வ்யாபாரமொழிந்தமையும், விடுகிறதில்லை, என்றது - மலத்தை விடுகிறதில்லை

என்றதாய், பாயு இந்திரியவ்யாபாரமொழிந்தமையும், நடக்கிறதில்லை, என்றதால், பாதேந்திரிய வ்யாபாரமொழிந்தமையும, ஆக பஞ்சகர்மேந்திரிய வ்யாபாரங்களும் நீங்கியபடி சொல்லப்பட்டது. பாயு என்பது மலத்வாரத்திலிருக்கின்ற விந்திரியத்தை; உபஸ்தம் என்பது யோநிசிச்நங்களாகிய மூத்ரத்வாரத்திலிருக்கிற விந்திரியத்தை; பாதம் என்பது - காலை; பாணி - என்பது கையை; வாக்கென்பது வாயை இவையைந்தும் - கர்மேந்திரியங்களென்று கூறப்படும். "தேநதர்ஹி" என்கிற பதத்திற்குப் பின் "𑌤𑌦𑌾" என்று, கூட்டிக்கொண்டு, அப்பொழுது, என்று பொருள் கொள்க. "𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿" என்பதற்காயினுமப்பொருளை யுரைக்கலாகும். "𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌿" என்கிறபதத்திற்குமுன் "𑌤𑌤𑌃" என்றொருபதம் வருவித்துக்கொண்டு, ஆகையாலென்று பொருளறிக. இப்படி பதவுரையை யந்வயித்துக் கொள்க. சங்கரபாஷ்யத்திலு மிந்தச்லோகத்திற்கு இக்கருத்தே கொள்ளப்பட்டதாகலின், விரித்துரைத்த விராமாநுஜபாஷ்யமே காட்டப்பட்டது.

௩. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌏𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌵𑌾 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌚𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌨𑌾𑌦𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 ||

௪. 𑌯𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌵𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀 𑌸𑌮𑌂 𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌮𑌨𑍋 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌫𑌲𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑌾𑌨𑌃 𑌸 𑌏𑌨𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌮𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌗𑌮𑌯𑌤𑌿 ||

3. ప్రాణాగ్నయ ఏవైతస్మిన్పురే జాగ్రతి । గార్హపత్యో హవా ఏషోఽపానో వ్యానో న్వాహార్యపచనో యద్గార్హపత్యాత్ప్రణీయతే ప్రణయనాదాహవనీయః ప్రాణః॥

4. యదుచ్ఛ్వాసనిశ్వాసావేతావాహుతీ సమం నయతీతి స సమానః । మనో హ వావ యజమాన ఇష్టఫలమేవోదానః స ఏనం యజమాన మహరహర్బ్రహ్మ గమయతి॥

(ப-ம்.) 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - 𑌪𑍁𑌰𑍇 - இந்த சரீரத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 - 𑌏𑌵 - ப்ராணங்களாய வக்நிகளே, 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 - உணர்ந்திருக்கின்றன. 𑌯𑌤𑌃 எக்காரணத்தால், 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 ப்ரணயனமென்கிற கார்ஹபத்யாக்நியாகச் சொல்லப்பட்ட அபாநவாயுவிலிருந்து, 𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌃 - ஆஹவநீயமென்கிற அக்நிரூபியாகச் சொல்லப்பட்ட, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ப்ராணன், 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌯𑌤𑍇-கொண்டுவரப்படுகிறதோ; அந்தகாரணத்தால் 𑌏𑌷𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌨𑌃 - இந்த அபாநவாயு, 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌃-கார்கபத்யாக்நியாகின்றது. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃 - வ்யாநவாயு, 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌚𑌨𑌃 - தக்ஷிணாக்நியாகிறது, 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌-மூக்கின்வழியால் உள்புகுகிற காற்று வெளிவருகிற காற்று இவைகள், 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍀 - ஆகுதிகள். 𑌯𑌤𑌃 - எதினால், 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌- முன்சொன்ன காற்றுக்கள், 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍀-ஆகுதியாகின்றனவோ; 𑌯𑌤𑌃 - எங்

துகாரணத்தால், உச்ச்வாஸநிச்வாஸௌ அப்படி ஆகுதிகளாயஸ்வாஸங்களை, ஸமம் - நயதி-ய:-ஸ: - ஸாம்யத்தையடைவிக்குமோ அந்தகாரணத்தால், எந்தவாயு இப்படி செய்கிறதோ; அந்த வாயு, ஹோதா - ஹோதாவாகிறான். ஸ: - அந்த ஹோதாவானவாயு, ஸமாந: - ஸமாநவாயுவாகும். மந: - மனஸ்ஸானது, யஜமாந:-யாகபலத்தையநுபவிக்கிறவனுயாகிறது. உதாந: - உதாநவாயுவானது, இஷ்டபலம் - ஏவ - யாகபலமாகின்றது, ஸ: - அந்த உதாநவாயு, ஏநம்-யஜமாநம்-இந்த யாகபலத்தை யநுபவிக்கிற புருஷனை, அஹரஹ: - திநந்தோறும், ப்ரஹ்ம பரப்ரம்மத்தை, கமயதி - அடைவிப்பிக்கிறது.

ரு௦.—ஸா. செவிமுதலிய இந்திரியங்களெல்லா முறங்கும்போது, ஒன்பது வாசலான இந்த சரீரமாகிய கோட்டையில், ப்ராணன், அபாநன், வ்யாநன், உதாநன், ஸமாநன், என்றிப்படி ஐவகையாயிருக்கிற அக்நிகள்போன்றவை யாகையாலே அக்நிகளென்னப்படுகிற ப்ராணுக்நிகள், உணர்ந்திருக்கின்றன. இந்த ஐவகை ப்ராணங்களுக்கு மக்நிஸாம்யம் சொல்லுகின்முர். அக்நிஹோத்ரம் செய்யும்போது, கார்ஹபத்தியமென்கிற அக்நியிலிருந்து அதில் வேருன ஆஹவநீயமென்கிறஅக்நியானது ப்ரணயநம் பண்ணப்படுகையாலே (எடுத்துக்கொள்ளப்படுகையாலே)கார்ஹபத்யாக்நிக்கு ப்ரணயநாக்நியென்றுபெயர்; இங்கு புருஷனுறங்கும்போது, வாய்மூக்குகளினுல் ஸஞ்சரிக்கிற ஆஹவநீயாக்நிக்கொப்பான ப்ராணனபான வ்ருத்தியிலிருந்து ப்ரணயநம் பண்ணப்படுகையாலே அபாநம் ப்ரணயநாக்நியாகிறது. ஆகவே, கார்ஹபத்தியாக்நியாயிற்று. அடுத்த வ்யாநயு, ஹ்ருதயத்திலிருந்து தென்புறத்திலிருக்கிறவிரந்திரத்தால் வெளிவருகிறபடியால் தென்திக்கின் ஸம்பந்தத்தாலேதக்ஷிணுக்நி என்கிற அந்வாஹார்யபசநமென்று சொல்லப்படுகிற தக்ஷிணுக்நியாகிறது. ப்ராணவாயு, ஆகவநீயாக்நிக்கொப்பாகிற யுக்தியும் அபாநம் கார்ஹபத்யாக்நியாகிற வழிசொன்னபோதே சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஆக அக்நிஹோத்ரத்திற்குரிய கார்ஹபத்ய ஆகவநீய தக்ஷிணுக்நி என்கிற மூன்றக்நிகளும் ப்ராணன் அபாநன், வ்யாநன், என்கிற விம்மூன்றுமெனப்பெறப்பட்டது. இனி ஹோதா முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. உச்சவாஸம், நிச்வாஸம், இவ்விரண்டு மிரண்டாயிருக்கையாலே இரண்டாகுதிகள் ஆகுதிகளாயஇவ்விரண்டையும் ஸமம்பண்ணுகையாலே,ஸமாநவாயுவென்கிறஸமாநவாயு ஆகுதிகளை ஸமமாகச்செய்கிற ஹோதாவாகிறது. இப்படி ப்ராணுக்நிகள் உணர்ந்திருக்கும்போது கண்முதலிய பாஹ்யேந்திரியங்களையும் அவைகளால் கிரகிக்கப்படுகிற விஷயங்களையும் நீக்கி அக்நிஹோத்ரபலமாகிய ஸ்வர்க்கம்போலே ஸுகரூபமான ப்ரம்மத்தையடைவதற்கு ஸித்தப்பட்டிருக்கையாலும்,எல்லாக்கார்யங்களிலும் ப்ராதாந்யமிருப்பதாலும், மநஸ்ஸு, யஜமாநுகிறது. உதாநவாயுவினுல், ஸ்வப்நவ்ருத்தியை நீக்கி, தினந்தோறும், ஸுஷுப்தியில் யாகபலமான ஸ்வர்கம்போலே ஸுகரூபமாகிய ப்ரம்மத்தை யஜமாநனுகிய மநஸ்ஸு அடைவிக்கப்படுகையால், கார்யகாரணங்களுக்குண்டான உபசாரத்தாலேற்பட்ட அபேதத்தாலே உதாநவாயுவே யாகபலமாகிறது. ஆகையால், உறங்கும்போதும் ப்ரம்மஜ்ஞாநிக்கு அக்நிஹோத்ரம் ஸித்திக்கிறபடியால் ப்ரம்மஜ்ஞாநியை கர்மாநுஷ்டாநமில்லாதவனென்று நினைக்கப்போகாது. என்றிப்படி ஸ்துதிசெய்கிறது.

௫ா.—ஸா. இந்த சரீரத்தில் ஜீவனுறங்கும்போது மெவையுணர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன? என்று கேட்ட ப்ரச்நத்திற்கு விடையளிக்கப்படுகிறது. ப்ராணன் அபாநன் முதலிய வாயுக்களே இந்த சரீரத்தில் உணர்ச்சியோடு ஜீவனுறங்கும்போ

து விளங்குகின்றன. இப்படியுணர்ந்திருக்கிற ப்ராணாஹுதிகளில், அக்நிஹோத்ர க்ரமத்தை உபாஸனைசெய்யும்பொருட்டு, காட்டவேணுமென்று அங்கு ப்ரதாநமானமநஸ்ஸையஜமானனென்றும்,மூலாதாரத்லிதிருக்கிற அபாநவாயுகார்ஹபத்யாக்நியென்றும், அதின்ஸமீபத்திலிருக்கிற வ்யாநவாயு அந்வாஹார்ய பசநமென்கிற தக்ஷிணாக்நியென்றும், கீழ்ச்சொல்லியபடி,கார்ஹபத்யாக்நியாகிய அபாநவாயுவிலிருந்து ப்ரணயநம்பண்ணப்படுமாகையால், ப்ராணவாயுவானது, கார்ஹபத்யாக்நியிலிருந்து ப்ரணயநம் பண்ணப்படுகிற ஆஹவநீயாக்நியென்றும், அத்தையாதாரமாகவுடைய உற்ச்வாஸநிச்வாஸங்களாகிய மூச்சுக்காற்றுகள் இரண்டாகுதிகளென்றும், இப்படியாகுதிகளாய உற்ச்வாஸநிச்வாஸங்களை ஸமமாக்குகிற ஸமாநவாயு ஆகுதிகளை ஸமம்பண்ணுகிற அத்வர்யுவென்றும், உதாநவாயுயாகம் செய்து பலத்தையநுபவிக்கிறயஜமாநனை யாகபலமாகிய லோகாந்தரத்தை யடைவிப்பிக்கையால், யாகபலமென்றும் இப்படி அக்நி ஹோத்ரத்திற்கு வேண்டிய யஜமாநன், மூன்றக்நிகள், இரண்டாகுதிகள், அத்வர்யு, யாகபலம், ஆகிய வெட்டுப்பொருள்களையும், பஞ்சப்ராணங்கள்,உற்ச்வாஸ நிச்வாஸங்கள் மநஸ்ஸு, இவையாகிய எட்டுவஸ்துக்களிலும்,ரூபித்துகாட்டியவாறு.திநந்தோறும் ப்ரம்மத்தையடைவது ஜீவாத்மாவாகிலும், மநஸ்ஸு புரீதத்தையடைகையால், புரீதத்திலிருக்கிற ப்ரம்மத்தை யடைகிறதென்று சொல்லப்பட்டது.

பதாந்வயார்தபேதங்கள்.

ப்ராணன் முதலிய மூன்றுவாயுக்களுக்கே அக்நிஸாம்யம் சொல்லப்பட்டாலும் சத்திரிநியாயத்தாலே அவைகளையு மக்நி என்று சொன்னது. மற்றயிரண்டு வாயுக்களும் அத்வர்யுவாகவும், யாகபலமாகவும் சொல்லப்பட்டன. இது உபாஸிக்கிறப்ரகாரமென்று இராமாநுஜபாஷ்யத்தில்சொல்லப்படுகிறது. கேவலஸ்தோத்ரமேயன்றி உபஸநத்திற்காக வன்றென்று சங்கரபாஷ்யத்தின்கருத்தென்று பேதமறிக.

௫. 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟
𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌰𑍈
𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟
𑌞𑍍𑌚𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌞𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

౫. అత్రైషదేవస్స్వప్నే మహిమానమనుభవతి । యద్దృష్టందృష్టమనుపశ్యతి శ్రుతం శ్రుతమేవార్థ మనుశృణోతి దేశదిగంతరైశ్చ ప్రత్యనుభూతంపునఃపునః ప్రత్యనుభవతిదృష్టం చాదృష్టంచ శ్రుతఞ్చాశ్రుతఞ్చ నుభూతఞ్చాననుభూతఞ్చ సర్వంపశ్యతి సర్వఃపశ్యతి॥

(ப்-ம்) 𑌅𑌤𑍍𑌰 -இந்தநித்ராகாலத்தில், 𑌏𑌷𑌃𑌦𑍇𑌵𑌃 - இந்தஜீவன், 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇-ஸ்வப்நத்தில், 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍-அதிசயத்தை, 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 - அநுபவிக்கிறான், 𑌯𑌤𑍍-𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍-அடிக்கடிபார்க்கப்பட்டவஸ்துவை, 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿-பார்க்கிறான், 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍𑌅𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 - 𑌏𑌵 - அடிக்கடிகேட்கப்பட்டவிஷயங்களையே, 𑌅𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿-கேட்கிறான், 𑌦𑍇𑌶𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃𑌚-தேசாந்தரத்திலும் அதிதூரத்திலும், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 - அநுபவித்தவ

ற்றை, புந: புந: - அடிக்கடி, ப்ரத்யநுபவதி - அநுபவிக்கிறான், த்ருஷ்டஞ்சாத்ருஷ்டஞ்ச - பார்த்ததையும், பாராததையும், ச்ருதஞ்சாச்ருதஞ்ச - கேட்டதையும் கேளாததையும், அநுபூதஞ்சாநநுபூதஞ்ச - அநுபவித்ததையும் அநுபவியாததையும், ஸர்வம் - இப்படி எல்லாவற்றையும், ஸர்வ: - எல்லாரூபியுமாய்க்கொண்டு, பச்யதி பச்யதி - அடிக்கடிபார்க்கிறான்.

ஸ௦.—ஸா. இப்படி கீழ்ச்சொல்லியவற்றை யறிந்தவித்வானானவன், செவி முதலிய விந்திரியங்களடங்கும் காலந்தூடங்கி உறங்கி எழுந்திருக்கிற வளவுயில் அநேகயாகபலங்களை யநுபவிக்கிருனுகையாலே அறியாதாருறக்கம்போலன்று வித்வானுடைய உறக்கமென்று வித்வாங்கொண்டாடப்படுகிறான். அறியாதவற்கு அநர்த்ததைத்தருகிற உறக்கமே, வித்வானுக்கு யாகபலத்தைத் தருகிறதென்று; வித்யையின் கொண்டாட்டமேயின்றி விதியன்று.வித்வாங்களல்லாதபேர்களுக்கும் செவிமுதலிய வெளியிந்திரியங்களுறங்குவது ப்ராணுக்கிகளுணர்ந்திருப்பது,உறங்கும்போது முணர்ந்திருக்கும்போதும், நெஞ்சுஸ்வதந்திரமாய் ஸுஷுப்தியையடைவது முதலியவை யொத்திருக்கையால், வித்வானுக்கிவையுண்டாகுமென்று விதிக்கிறதென்று சொல்லப்போகாது. இவ்விஷயத்தையறிந்தவன் யாகபலத்தை யடைந்தவனுகிறுனென்று ஸ்துதிசெய்கிறது என்பதே யமைந்திருக்கிறது. ஸ்வப்நங்களைக்காண்பவன் யார் என்று கேட்ட ப்ரச்நத்திற்கு விடையளிக்கப்படுகிறது. ஸுஷுப்தி யடைவதற்கு முன் செவிமுதலிய விந்திரியங்களுறங்கும்போது சரீரத்தை இரக்ஷிப்பதற்கு ப்ராணங்கள் உணர்ந்திருக்கும்போது, எல்லா இந்திரியங்களுமொடுங்கி யொன்று சேருமிடமாகிய மநமென்கிற தேவன் ஸ்வப்நத்தில் விசித்திரமான ப்ரபஞ்சத்தின் பெருமையைப் பார்க்கிருன். இங்கு நெஞ்சம் ஸ்வதந்திரமாய் ஸ்வப்நத்தையடையுமென்பது கூடாது. ஜீவாத்மாவன்றோ எல்லாவற்றுக்கும் கர்த்தாவெனில்; அன்று. இந்த ஜீவாத்மாவுக்குண்டாகிய ஸகலங்களுக்கும் நெஞ்சே முக்யகாரணமாகலின் இந்த ஜீவாத்மாஸ்வதந்திரமாய் ஒன்றையும் செய்யானன்றோ; உறக்கமுணர்ச்சி என்கிறவெல்லாமிந்த ஜீவனுக்கு மனதினலயதென்று வாஜஸனேயத்தில் சொல்லப்பட்டது.ஆதலால்மனது ஸ்வதந்திரமாய் ஸ்வப்நம் காண்கிறதென்றுசொன்னதுபொருத்தமுடையதேயாம்.நெஞ்சமாகியஉபாதிஸ்வப்நகாலத்தி லிருக்குமாயின்,ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாய் விளங்குவது கூடாதே; எனில்,ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாய் விளங்குகிருனென்கிற ச்ருதியின் பொருளறியாமையாலே அவ்வாறு சொல்லுகிறாய், ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி யென்பதும் மோக்ஷம் வருகிறவளவுயில் கல்பிக்கப்பட்டதா யிருப்பதன்றோ ; அவித்தை நீங்குகிறவளவுயில் இந்த பிரமவ்யவகாரம் விடாதன்றோ; அநேகச்ருதிகளினுலு மிவ்விஷயம் புலப்படுகிறது. ஆனதால் ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியென்கிற ச்ருதிவிரோதம் வருகையால் ஸ்வப்நத்தில் நெஞ்சில்லை என்று மந்தர் சொல்லுவர். ஓராத்மாவே யுள்ளதென்றறிந்தவர் சொல்லார். ஆனால் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாயிருக்கை, நெஞ்சு முதலியவை யிருந்தாலும் கூடுமாயின் ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியாகிருனென்று ஸ்வப்நகாலத்தைக் குறிப்பிட வேண்டியதில்லையே என்றால், நெஞ்சுமுதலியவை யில்லாவிட்டாலும் "உள்ளிருக்கிற வாகாசத்தில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்" என்கிற ச்ருதியால், அந்தராகாசம் முதலியவை யப்போது முண்டாகையால் ஸ்வயம் ஜ்யோதியாகைக்கு வேறுவஸ்துக்களிருக்கக்கூடாதென்று சொல்வது பல மற்றவார்த்தை. ஆமாயினும் மனதுமுதலிய சிலபொருள்கள் நீங்குகைபற்றி ஸ்வப்நத்தி லிரண்டுபோகம் சுமைநீங்குகையால்

அடுத்த ஸுஷுப்த்யவஸ்தையில் எல்லாச்சுமையும் நீங்குதலால் ஸ்வப்நத்திலேயே ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியென்று சொல்லப்பட்டதென்று கொள்ளலாமெனில் ஸுஷுப்தியிலும் புரீதத்தில் நாடிகளில் படுத்திருக்கிறானென்று சொல்வதினால் புரீதத்நாடி முதலியவையப்போது முண்டாகையால் எல்லாச்சுமையும் ஸுஷுப்தியிலு நீங்காமையாலே, ஸ்வப்நத்திலிரண்டுபாகம் சுமைநீங்கி; ஸுஷுப்தியி லெல்லாச்சுமையும் நீங்குகிறதென்றிப்படி சொல்லக்கூடாதன்றோ; ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாகிறானென்று சொல்லுகிற ச்ருதி வேறுசாகையாகவி னிங்கு அந்த ச்ருதி விரோதத்திற்கு ஸமாதாநம் சொல்லவேண்டாவெனில், ஸர்வவேதாந்த ப்ரத்யய நியாயத்தாலே எல்லாச்சுருதிகளும் ஒரு தாத்பர்யத்தை யடைந்திருக்குமாகையாலப்படி சொல்லத்தகாது. ஒரு ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையேயன்றோ எல்லாச்சுருதிகளும் போதிக்கின்றன, ஆனதால் ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியாகிறானென்று ஸ்வப்நகாலத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதற்கு கருத்துரைக்கவேணும், ச்ருதி எல்லாமுண்மையை யுரைக்குமாகையாலுண்மையானவதின்கருத்து இன்னதென்று சொல்லத்தக்கது. என்றிப்படி அபிமாநத்தைவிட்டு வேதாந்தப்பொருளையறிய விரும்பினுயாகில் ஜாகரூகனாய்க் கேழ்க்கக்கடவாய். தன்னைத்தானே பண்டிதனாக நினைத்தபிமானித்திருக்கிற பேர்களனேகமாயிரம் வருடங்களானாலும் வேதாந்தப்பொருளையறியார். ஸுஷுப்தியில்போல ஸ்வப்நத்திலும் மநம்முதலிய பொருளிருக்கை வாஸ்தவமாயாத்மாவுக்குண்டான ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியானதன்மைக்கு விரோதப்பட்டதல்ல. ஆனால் ஜாக்ரத்தசையில் ஸூர்யாதிபாஹ்ய தேஜஸ்ஸு இந்திரியதேஜஸ்ஸு முதலியவையிருக்கையா லாத்மாவினுடைய ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரூபமறியப்படாது. ஸ்வப்நத்தில் ஸ்புடமாகவறியப்படுமென்று, ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாகிறானென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனாலுமாத்மாவுக்குண்டான ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி ரூபமானது எக்காலத்திலுமென்றநியாயத்தாலு மெந்ததார்கிகனாலும்இல்லையென்றுசொல்லமுடியாது ஆனதால், இந்திரியங்கள் விஷயங்களைத்தொடாம லடங்கியபோது மநஸ்ஸு, பலவகையாக ஸ்வப்நத்தில் மகிமையைக் காண்கிறதென்பதில் ஒரு விரோதமுமில்லை. இப்படி ஸ்வப்நங்காண்கிற மனஸ்ஸு இந்த ஜந்மத்திலநுபவிக்கப்பட்ட புத்ரமித்ராதிகளையும், ஜந்மாந்தரத்திலநுபவித்த வஸ்துக்களையும் ஸம்ஸ்காரத்தாலே தோற்றுவிக்கப்பட்டபடி காண்கிறது.

ரா.—ஹா. ஸ்வப்நம் காண்பது யாரென்றுகேட்ட ப்ரசநத்திற்குவிடையளிக்கின்றார். மநதில் வேறாயநானென்று தோற்றுகிற ஜீவாத்மா கண்டவற்றையும் காணாதவற்றையும் பரமபுருஷனாகிய பரமாத்மா ஸ்ருஷ்டித்துக் காட்டக்காண்கிறான். அப்போது காண்பதற்கு வேண்டிய சரீரம், இந்திரியம் முதலியவற்றையும் பரமாத்மா ஸ்ருஷ்டிக்கின்றார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் ஸ்வப்நத்தி லந்தகாலத்தி லந்தபுருஷனுக்கு மாத்திரமே யநுபவமுண்டாம்படி ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே, ஸ்வப்நம் ஸத்யமென்றும், இதனாலேயே எப்போதும் காணாதபொருளையும் பரமபுருஷன் காட்டக்காணலாமாகையாலே, காணாதவற்றையும் காண்கிறானென்றும், காரணமாகிய மனது கர்தாவாகாமையின் ஜீவாத்மாவே இப்படி ஸ்வப்நம்காண்பவனென்றும், கருத்துகொள்ளப்பட்டது, உலகமெல்லாம் பொய்யென்பதற்கு முக்யத்ருஷ்டாந்தம் ஸ்வப்நமாகையால் ஸ்வப்நம்பொய்யென்றும், பொய்யான உலக க்ரமம் அநாதிவாஸனையா லாவதுபோல்;

இந்த ஸ்வப்நாநுபவமும் வாஸனையாலேயே பிறக்குமாகையால், காணாத வற்றில் ஸம்ஸ்காரமுண்டாகதாகலின் காணாதவற்றை யென்பதற்கு, இந்த ஜந்மத்தில்காணாதவற்றை என்றுபொருள் சொல்லி ஜந்மாந்தரத்தில் காணப்பட்டவஸ்துவே இப்போது தோற்றுகிறதென்றும் கருத்து சங்கரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டது.

௬. ஸ யதா தேஜஸாபிபூதோ பவதி। அத்ரைஷ தேவஸ்ஸ்வப்நாந் ந பஶ்யத்யத ததைதஸ்மிஞ்சரீர ஏதத்ஸுகம் பவதி॥

౬. స యదా తేజసాభిభూతో భవతి।
అత్రైష దేవస్స్వప్నాన్న పశ్యత్యథ తదైతస్మిఞ్ఛరీర ఏతత్సుఖం భవతి॥

(ப-ம்) ஸ:-அந்தஜீவன், யதா-எப்போது, தேஜஸா - தேஜோரூபி யான பரமாத்மாவினால், அபிபூதோ பவதி - அடங்கிப்போகிறானோ; அத்ர-இந்தகாலத்தில், ஏஷ: தேவ:-இந்தஜீவன், ஸ்வப்நாந் - ஸ்வப்நங்களை, பஶ்யதி ந-காண்பதில்லை, அஸ்மிந் ஶரீரே-இந்தசரீரத்தில், ததா-ஏதத், ஸுகம்-அப்படிப்பட்ட இந்தவிஷயஸுகமானது, பவதி-உண்டாகிறது- அத-என்பது, "அஸ்மின்சரீரே" என்பதுதுடங்கி வேறுப்ரசநத்திற்குத் தரமென்பதைவிளக்குகிறது.

ஸம்.—ஶா. இந்த மனதாகிய ப்ரகாசவஸ்துவானது சிந்தை என்கிற தேஜஸ் ஸினாலும் சித்ரூபமான பிரம்மத்தாலு மடங்கி நாடிமத்யத்தில் வாஸனைகளெல்லா மொழிந்து அவைகளின்வழி மூடப்பட்டு கரணங்களோடு மற்றுள்ளவையும் ஹ்ருதயத்தில் சேரும்போது இந்த மநஸ்ஸானது காட்டுத்தீபோல விஜ்ஞாந ஸ்வரூபமாய் சரீரம்முழுதும் வ்யாபித்து, விசேஷமில்லாததாயிருக்கின்றது, இந்த ஸுஷுப்தி என்கிறவவஸ்தையில், இந்த மநஸ்ஸாகிய தேவன் விஷயங்களையறியும் வழி தேஜஸ் ஸினால் மூடப்பட்டமையால் ஸ்வப்நங்களைக்காண்பதில்லை. இப்படி எல்லாமடங்கின இந்த ஸமயத்தில் நித்யமாய் ப்ரகாசமாய் வியாபித்தசித்ஸ்வரூபாநந்தகஸுகம் தடங்கலின்றி விளங்குகிறது. ஆக, எவனுக்கு ஸுகமுண்டாகிறதென்கிற ப்ரசநத்திற்கு விடையளிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ரா.—ஹா. "ஸத்தான ப்ரம்மத்தோடுசேருகிறான்" "தேஜஸ்ஸோடு சேருகிறான்" என்று ஸுஷுப்தியைப்பற்றிச் சொல்லுகிற ச்ருதிகளின்படி எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்கையாலே தேஜஸ்ஸென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மத்தின் ஸம்பந்தத்தையடைந்து கலந்து ப்ரம்மத்தினாலணைத்துக்கொள்ளப்பட்டு, தன்னுடைய ப்ரகாசம் தனித்தில்லாமல், இந்த ஜீவாத்மா அடங்கியிருக்கும்போது; ஸ்வப்நங்களைக் காண்பதில்லை. இப்படிசொல்லியதால், ஸ்வப்நங்காண்பது எந்த காரணத்தாலென்கிற ப்ரசனத்திற்கு இவ்வாறு ப்ரம்மத்தோடு கலவாமலிருக்கும்போது மநஸ்ஸு கூடியிருக்கையால் ஸ்வப்நத்தில் வஸ்துக்களைக்காண்கிறானென்றுத்தரம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. இனி ஸுகாநுபவம் பண்ணுகிறவன் யாரென்ற வினாவுக்கு விடையளிக்கப்படுகிறது. சரீரஸம்பந்தமுண்டானபோதே இந்த ஜீவனுக்கு விஷயஸுகாநுபவமுண்டாகிறது.—"சரீரமில்லாதானை ஸுகதுக்கங்கள் சேரா" வென்று சுருதியிருக்கையாலே, சரீரஸம்பந்தமில்லாதபோது விஷயஸுகமுண்டாகாது.

ஏ. 𑌸𑌯𑌥𑌾𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿𑌵𑌾𑌸𑍋𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌏
𑌵𑌂𑌹𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑌰𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇॥

౭. సయథాసోమ్యవయాంసివాసోవృక్షంసంప్రతిష్ఠంతే।
ఏవంహవైతత్సర్వంపరఆత్మనిసంప్రతిష్ఠతే॥

(ப-ம்) 𑌸𑌃-இந்தஜீவன் 𑌯𑌥𑌾-எப்படி, 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿-பக்ஷிகள், 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 - இருப்பிடமாகியவிருக்ஷத்தை, 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇-அடைந்து ப்ரதிஷ்டைபெறுகின்றனவோ, 𑌏𑌵𑌂-𑌹𑌵𑍈-இப்படியே, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂-அதெல்லாம், 𑌪𑌰𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿-பரமாத்மாவில், 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇-ப்ரதிஷ்டையடைகின்றது.

𑌭𑌂.—𑌹𑌾. இக்காலத்தில் அவித்யை, காமம், கர்மம், இவைகளே ஹேதுவாகவுடைய கார்யகாரணரூபமான உபாதிகளெல்லாமொழிந்து போகின்றன. இப்படி உபாதியொழிந்து போகும்போது உபாதியினாலே வேறுபோல் தோற்றுகிற ஆத்மாக்களும், உபாதியில்லாமையால், ஜ்ஞாநரூபமான ப்ரம்ஸ்வரூபத்தோடொன்றாய் விடுகின்றனர். என்று மேலே சொல்லப்போகிறவிது நிலைபெறும்படி திருஷ்டாந்தம் காட்டப்படுகிறது. பக்ஷிகளெல்லாம் தங்களுக்கிருப்பிடமாகிய விருக்ஷத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதுபோல் எல்லாப்பொருளுமந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெறுகின்றன.

𑌶𑌾.—𑌹𑌾. எங்கு இப்பொருளெல்லாம் சேர்ந்திருக்கின்றனவென்று கேட்ட ப்ரசநத்திற்குத்தரம் சொல்லப்படுகிறது.—ஒரு விருக்ஷத்தில் பலபக்ஷிகளும் தங்கியிருப்பதுபோல இவ்வுலகெல்லாம் ப்ரம்மத்தினிடத்தில் சேர்ந்திருக்கின்றன.

அ. 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌚𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚
𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌯𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌚𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂𑌚𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌰
𑌸𑌶𑍍𑌚𑌰𑌸𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌚𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌𑌚𑌾𑌦𑌾
𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌪𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌪𑌾𑌦𑍌𑌚
𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤
𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌚𑌚𑍇𑌤𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚॥

౮. పృథివీచపృథివీమాత్రా చాపశ్చాపోమాత్రాచతేజశ్చ తేజోమాత్రాచవాయుశ్చ
వాయుమాత్రాచాకాశశ్చాకాశమాత్రాచచక్షుశ్చ ద్రష్టవ్యంచశ్రోత్రంచ శ్రోతవ్యంచఘ్రాణం
చఘ్రాతవ్యం చరసశ్చరసయితవ్యంచ త్వక్చస్పర్శయితవ్యంచ వాక్చవక్తవ్యంచహస్తౌచాదాత
వ్యంచోపస్థశ్చానందయితవ్యఞ్చపాయుశ్చ విసర్జయితవ్యంచ పాదౌచగన్తవ్యంచమనశ్చ
మంతవ్యంచబుద్ధిశ్చబోద్ధవ్యం చాహంకారశ్చాహంకర్తవ్యఞ్చ చిత్తఞ్చచేతయితవ్యఞ్చ తేజశ్చ
విద్యోతయితవ్యంచప్రాణశ్చ విధారయితవ్యంచ॥

(ப-ம்) 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌚 - ப்ருதிவியும், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚 - கந்ததந்மாத்திரையும், 𑌆𑌪𑌶𑍍𑌚 - ஜலதத்வமும், 𑌆𑌪𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚-இரஸதந்மாத்திரையும், 𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚 - தேஜஸ்தத்வமும், 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚 - ரூபதந்மாத்திரையும்;

வாயுஶ்ச-வாயுவும், வாயுமாத்ரா ச-ஸ்பர்சதந்மாத்திரையும், ஆகாஶஶ்ச-ஆகாசமும், ஆகாஶமாத்ரா ச-சப்ததந்மாத்திரையும், சக்ஷுஶ்ச- சக்ஷுரிந்திரியமும், த்ரஷ்டவ்யம் ச-காணப்படும் ரூபம்முதலியவையும், ஶ்ரோத்ரம் ச-ச்ரோத்திரேந்திரியமும், ஶ்ரோதவ்யம் ச - கேட்கப்படுகிற சப்தமுதலியவையும், க்ராணம் ச-கிராணேந்திரியமும், க்ராதவ்யம் ச- கந்தம்முதலியவையும், ரஸஶ்ச-இரஸநேந்திரியமும், ரஸயிதவ்யம் ச- உப்புமுதலிய அறுசுவைகளும், மற்றுளசிலவும், த்வக்ச - த்வகிந்திரியமும், ஸ்பர்ஶயிதவ்யம் ச-ஸ்பர்சம்முதலியவையும், வாக்ச-வாகிந்திரியமும், வக்தவ்யம் ச-பதவாக்யமுதலியவையும், ஹஸ்தௌ ச-பாணீந்திரியமும், ஆதாதவ்யம் ச - கலசமுதலியவையும், உபஸ்தஶ்ச-உபஸ்தேந்திரியமும், ஆநந்தயிதவ்யம் ச-ஸம்போகஸுகபோகியும், பாயுஶ்ச-பாயுவென்கிறஇந்திரியமும், விஸர்ஜயிதவ்யம் ச-புரீஷம்முதலியவையும், பாதௌ ச-பாதேந்திரியமும், கந்தவ்யம் ச - கமநாகமநம் செய்கிற கிராமநகர முதலியவையும், மநஶ்ச - அந்தரிந்திரியமான மநஸ்ஸும், மந்தவ்யம் ச - ஸ்ம்ருதியில் புலப்படும் புண்யபாபம் முதலியவையும், புத்திஶ்ச - அத்தியவஸாயம் முதலியவையும், போத்தவ்யம் ச - மோக்ஷஸாதநம் முதலிய அத்யவஸிக்கப்படும் பொருளும். அஹங்காரஶ்ச - அஹங்காரமும், அஹங்கர்தவ்யம் ச - அபிமாநம் முதலிய வஸ்துக்களும், சித்தம் ச - சித்தமும், சேதயிதவ்யம் ச - சேதனையென்கிற ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷமாகியபொருளும், தேஜஶ்ச-சரீரத்திலிருக்கிற சர்மமென்கிற ப்ரகாசவஸ்துவும், வித்யோதயிதவ்யம் ச - அதினால் ப்ரகாசிக்கும் பொருளும், ப்ராணஶ்ச-ப்ராணனும், விதாரயிதவ்யம் ச - அதினால் தரிக்கப்படும்பொருளும், பரே ஆத்மநி ஸம்ப்ரதிஷ்டதே - பரமாத்மாவினிடத்தில்ப்ரதிஷ்டையடைகின்றது, என்று முந்தியச்லோகத்திலிருக்கிற இந்தபதங்களோடே அந்வயம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்குசங்கர ராமாநுஜபாஷ்யங்களுக்கு பேதமில்லை. இப்படி எல்லாப்பொருளும் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேர்ந்திருக்கிறது என்று அந்தபரமாத்மாவின்வைபவம் சொல்லப்பட்டதென்றும் கருத்து பதவுரையாலே விளங்கும். ஆனதாலும் விசேஷார்தங்களென்று மில்லாமையாலும் பாஷ்யங்கள்காட்டப்படவில்லை. பஞ்சதந்மாத்திரைகள், பஞ்சபூதங்கள், பஞ்சேந்திரியங்கள், பஞ்சவிஷயங்கள், பஞ்சகர்மேந்திரியங்கள், அவைகளின்தொழில்கள், மநம், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம், என்றுநாலுவகைப்பட்டஅந்தக்கரணம், அவைகளின் விஷயங்கள், தேஜஸ்ஸென்கிற சர்மம், அதின்விஷயம் ப்ராணன், அதின்வியாபாரங்கள் இவைகளிங்கு சொல்லப்பட்டன. இப்படி பிரித்துச்சொன்ன விதற்குக்கருத்து எவ்வகைப்பட்டபொருளாயினும் பரமாத்மாவையேபற்றி யிருக்குமென்பதாம். இப்படி பிரித்துச்சொன்ன வி

வைகளுக்குள், சிலவற்றிற்கு ஸ்தூலபேதமில்லையானாலும் ஸூக்ஷ்மபேதமுண்டென்றறிக.

௯. 𑌏𑌷 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌰𑌸𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃। 𑌸 𑌪𑌰𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇

౯. ఏషహి ద్రష్టా స్ప్రష్టా శ్రోతా ఘ్రాతా రసయితా మన్తా బోద్ధా కర్తా విజ్ఞానాత్మాపురుషః సపరేఽక్షరే ఆత్మనిసంప్రతిష్ఠతే॥

(ப்-ம்.) 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾-ரூபத்தையறிபவனும், 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾-சப்தத்தை யறிபவனும், 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 - கந்தத்தையறிபவனும், 𑌰𑌸𑌯𑌿𑌤𑌾 - ரஸத்தையறிபவனும், 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾-ஸ்மரிக்கிறவனும், 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 - அநுபவிப்பவனும், 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾- செய்பவனும், 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஜ்ஞாநஸ்வரூபியானவனுமாகிய, 𑌸𑌃-𑌏𑌷𑌃-𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃-அப்படிப்பட்ட இந்தஜீவாத்மா, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇-𑌪𑌰𑍇 - 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿-அக்ஷரபரப்ராம்மமாகிய பரமாத்மாவில், 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 - ப்ரதிஷ்டையையடைகிறான். 𑌹𑌿-இதுவேதாந்தங்களிலேப்ரஸித்தம்.

𑌶𑌂-𑌸𑌾-இப்படி ப்ரபஞ்சமெல்லாம் பரமாத்மாவினிடத்தில் லயிப்பதுபோல் இந்த உபாதிகளாலே ஜீவாத்மாவாகத்தோற்றி யிருந்தபுருஷனும், பரமாத்மாவினிடத்திலைக்யத்தை யடைகிறதென்கிறது.—ரூபம்முதலியவற்றை கிரகியாநிற்கிற இந்த ஜீவாத்மாவும், உபாதிநசிக்கும்போது ஜலம்முதலியன நசித்தபோது ப்ரதிபிம்பம் நசிப்பதுபோல் உபாதிநீங்கி விளங்குகிறது. அப்போது ஜீவாத்மாபரமாத்மா இவர்களுக்கு ஐக்யமுண்டாகிறது. இங்கு ஆத்மாவுக்குச்சொன்ன கர்த்ருத்வாதிகள் உபாதிதசையிலாரோபிக்கப்பட்டன.

𑌰𑌾-𑌸𑌾-சேதநாசேதநரூபமாயும் கர்த்ருகர்மகரணரூபமாயுமுள்ள எல்லாம் பரமாத்மாவை யாச்ரயித்து நிற்கின்றனவென்றுகருத்து. இங்கு ஆத்மாவையறிபவனென்றும், அறிவைவடிவாகவுடையவனென்றும் சொன்னதால், கேவலம் அறிவே யாத்மா அறிபவனல்லனென்கிற அத்வைதிகள் மதமும், அறிபவனேயன்றி அறிவைவடிவாகவுள்ளவனன்று என்கிற தார்க்கிகர்மதமும் நிரஸிக்கப்பட்டது.

௧௦. 𑌸 𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥

౧౦. సయోహవై తదచ్ఛాయమశరీరమలోహితం శుభ్రమక్షరం వేదయతే యస్తుసోమ్య|
ససర్వజ్ఞస్సర్వోభవతి తదేషశ్లోకః॥

(ப்-ம்.) 𑌯𑌃-எவன், 𑌏𑌤𑌤𑍍-இந்த, 𑌅𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌂-கர்மஸம்பந்தமில்லாததும், 𑌅𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂-சரீரமில்லாததும், 𑌅𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂- வர்ணமில்லாததும், 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂-சுத்தமானதும், 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂-அழிவில்லாததுமான ப்ரம்மத்தை, 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇-அறிகிறானோ; அவன் துர்லபன் அப்படி, 𑌯𑌃,𑌹𑌵𑍈-எந்தபுருஷன், 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇-அறிகிறானோ, 𑌸𑌃-அவன், 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯-ஸோம்யரே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 - எல்லாவற்றையுமறிந்தவனும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃-எல்லாவற்றையுமுடையவனும், 𑌭𑌵𑌤𑌿- ஆகிறான், 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃-இந்தவிஷயத்தில் சுலோகமொன்றுண்டு.

௧௧. விஜ்ஞாநாத்மா ஸஹ தேவைஶ்ச ஸர்வை: ப்ராணா பூதாநி ஸம்ப்ரதிஷ்டந்தி யத்ர । ததக்ஷரம் வேதயதே யஸ்து ஸோம்ய ஸ ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வமேவாவிவேஶேதி ॥

౧౧. విజ్ఞానాత్మాసహదేవైశ్చసర్వైః ప్రాణాభూతానిసంప్రతిష్ఠంతియత్ర । తదక్షరంవేదయతేయస్తుసోమ్యసనర్వజ్ఞస్సర్వమేవావివేశేతి॥

(ப்-ம்) யத்ர-எந்தவக்ஷரபரப்ரம்மத்தில், தேவைஸ்ஸஹ- இந்திரியங்களோடுகூட, ப்ராணா:-ப்ராணங்களும், பூதாநி-பஞ்சபூதங்களும், விஜ்ஞாநாத்மா-ஜ்ஞாநஸ்வரூபியான ஜீவாத்மாவும், ஸம்ப்ரதிஷ்டந்தி-ப்ரதிஷ்டையடைகின்றனவோ, தத்-அப்படிப்பட்ட, அக்ஷரம்- அக்ஷரபரப்ரம்மத்தை, ஸோம்ய-ஓ ஸோம்யரே, ய:-எவன், வேதயதே-நன்றாகவறிகிறானோ, ஸ:-அப்படிப்பட்டவன், ஸர்வஜ்ஞ:-எல்லாவற்றையுமறிந்தவனாய், ஸர்வம்-எல்லாவற்றையும், ஆவிவேஶ - பிரவேசிக்கிறான். இதி - என்பதாம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஸர்வாதாரமான ப்ரம்மத்தையறிந்தவன் ஸர்வகாமங்களையுமடைகிறானென்கிற தாத்பர்யமிரண்டுபாஷ்யத்திற்கு மொக்கும்.

நாலாம்ப்ரச்னம்முற்றும்.

அத பஞ்சமப்ரச்ந ப்ராரம்ப:.

௧. அத ஹைநம் ஶைப்ய: ஸத்யகாம: பப்ரச்ச । ஸ யோ ஹ வை தத்பகவந்மநுஷ்யேஷு ப்ராயணாந்தமோங்காரமபித்யாயீத । கதமம் வாவ ஸ தேந லோகம் ஜயதீதி ॥

౧. అథహైనంశైబ్యస్సత్యకామః ప్రపచ్ఛ । సయోహవైతద్భగవన్మనుష్యేషు ప్రాయణాంతమోంకారమభిధ్యాయీత। కతమంవావసతేనలోకంజయతీతి॥

(ப்-ம்) அத-கார்க்யமுனி ப்ரச்நத்திற்குத்தரம் சொல்லி முடிந்தபின், ஏநம்-இந்த பிப்பலாதரை, ஶைப்ய:-சிபியின் குமாரராகிய, ஸத்யகாம:-ஸத்யகாமரென்பவர், பப்ரச்ச - கேட்டார். ஹே பகவந் - பூஜ்யரே, மநுஷ்யேஷு-மநுஷ்யர்களுக்குள், ய: ஹ வை - யவனொருவன், ப்ராயணாந்தம்-மரணபர்யந்தம், தத்-அப்படி, ஓங்காரம்-ப்ரணவத்தை, ஸ:-அப்படிப்பட்டவனாய், அபித்யாயீத-உபாஸிக்கிறானோ; ஸ: - அவன், தேந- அந்தஉபாஸநத்தால், கதமம்-லோகம்வாவ-எந்தலோகத்தை, ஜயதி- ஜயிக்கிறான்.

பா-ஸா—இப்படி கீழ்ச்சொல்லிய அக்ஷரபரப்ரம்ம விவேகஜ்ஞாநம் பிறவாத மந்தாதிகாரிக்கு, ப்ரணவோபாஸநத்தால் க்ரமத்தில்க்ஷரபரப்ரம்ம ப்ராப்தியுண்டாம்படி ப்ரணவோபாஸநத்தை விதிக்கிறது இந்தப்ரசநம்.

ஶா-ஹா—இப்படி கார்க்யப்ரசநத்திற்கு விடைதந்தபின், இந்த பிப்பலாதனை ஸத்யகாமர், பூஜ்யரே, மநுஷ்யர்களில் எவன் ப்ரணவத்தாலே மகாபக்தியுடனே ப்ரம்மத்தைதியாநித்து அஸத்யம்சொல்லாமை, ஸ்திரீஸங்கமில்லாமை, கொல்லாமை, தாநம்வாங்காமை, தாநம்செய்கை, ஸந்யாஸம் யமம், நியமம், ஆஸநம், ப்ராணயாமம், ப்ரத்யாஹாரம், த்யாநம், தாரணம், என்கிற வகைகளிலே இதரவிஷயங்களில் மநஞ்செல்லாமல் ஸமாதிபெற்ற மநதையுடையவனாய், ப்ராணனுள்ளவரையில் வேறுவிஷயங்களின் ஸ்ம்ருதிகலவாமலும், இடைவிடாமலும் ஸ்மரிக்கையாகிற தியாநத்தைச் செய்கிறானோ, காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்த விளக்கைப்போலே சலியாமலிருக்கிறானோ, அப்படிப்பட்டவன், ஜ்ஞாநகர்மங்களுக்கு பலமாயுள்ளலோகங்களுள் எந்த லோகத்தை யிந்த உபாஸநத்தாலே யடைகிறான், என்று ப்ரசநம்பண்ணினார்.

உ. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯𑌦𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇𑌨𑍈𑌕𑌤𑌰𑌮𑌨𑍍
𑌵𑍇𑌤𑌿॥

௨. తస్మైస హోవాచ । ఏతద్వైసత్యకామపరఞ్చా పరఞ్చబ్రహ్మయదోంకారస్తస్మా ద్వి
ద్వానేతేనైవాయతనే నైకతరమన్వేతి॥

(ப ம்) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈-அந்த ஸத்யகாமருக்கு, 𑌸𑌃𑌹 𑌉𑌵𑌾𑌚 - அந்த பிப்பலாதர்சொன்னார். 𑌹𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮-ஓய்ஸத்யகாமரே, 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃- ப்ரணவமாகிய, 𑌏𑌤𑌤𑍍-இதானது, 𑌪𑌰𑌂𑌚-𑌅𑌪𑌰𑌂𑌚-𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பரப்ரம்மமாயும் அபரப்ரம்மமாயுமாகிறது. 𑌵𑍈-ப்ரஸித்தம், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍- ஆகையால், 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍- உபாஸகன், 𑌏𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌆𑌯𑌤𑌨𑍇𑌨 - இந்த ஆலம்பநத்தாலே, 𑌏𑌕𑌤𑌰𑌮𑍍- பரப்ரம்மத்தையாகிலு மபரப்ரம்மத்தையாகிலும், 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿- அடைகிறான்.

ஶஂ-ஹா—இப்படிகேட்ட ஸத்யகாமனைநோக்கி பிப்பலாதர்சொல்லுகின்றார். ஸத்யகாமரே அபரப்ரம்மமாகிய ப்ராணனும் அழிவற்றஸத்யமான பரப்ரம்மமாகிய பரமபுருஷனும், இந்தப்ரணவமேயாகும். இவ்விரண்டுக்கும் ப்ரதீகமாகுமென்கை. ஸாக்ஷாத்பரப்ரம்மத்திற்கு விசேஷங்களொன்று மில்லாமையால் சப்தம் இந்திரியம்முதலியவற்றிற்குத் தோற்றாதாகையால், நெஞ்சால்நினைக்கப்படாது. ஆகையால் ப்ரம்மத்திற்கு ப்ரதீகமாகிய ப்ரணவத்தில் ப்ரதிமையிலேபோல பக்தியோடு ப்ரம்மதிருஷ்டியோடுபாஸநம்செய்பவனுக்கு அந்தபரப்ரம்மம் ஸ்வயமாகவே விளங்குமென்று இந்தசாஸ்திரத்தின் ப்ரமாணத்தாலே யறியப்படுகிறது. இப்படியே அபரப்ரம்மமும் விளங்கும் ஆகையால் பராபரப்ரம்மமே ப்ரணவமென்றுபசரித்து சொல்லப்பட்டது ஆகையால் இந்தப்ரணவோபாஸநத்தாலே இஷ்டப்படி பரப்ரம்மத்தையாகிலுமபரப்ரம்மத்தையாகிலு மடைவான். ஆலம்பநங்களுக்குள் ப்ரணவம் சிரேஷ்டமான ஆலம்பநமன்றோ.

ஶா-ஹா—இந்த ப்ரணவமானது பரப்ரம்மம், அபரப்ரம்மம் ஆகிய விரண்டையும்சொல்லும் இந்தவாச்யவாசகஸம்பந்தத்தாலே, ப்ரணவமே ப்ரம்மமென்று சொல்லப்பட்டது. இக்கருத்து ஸ்ரீவியாஸாசாரியராலும் ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணத்தில் காட்டப்பட்டது. ஆகையாலே ப்ரணவமாகிய வாசகத்தைக்கொண்டு வாச்யமானப்ரம்மத்தையுபாஸிக்கிறான். என்றுகருத்து இப்படி பிப்பலாதர்சொல்லுகிறார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் இந்தஉபாஸநம் ப்ரதீகோபாஸநமென்று கொள்ளப்பட்டது. ப்ரதீகோபாஸநமாவது ஒன்றையொன்றாக உபாஸிக்கை. இங்கு பரப்ரம்மமாகாத ப்ரணவத்தை பரப்ரம்மமென்றுபாஸிப்பதுப்ரதீ கோபாஸநமேயாம். ஆக, இந்தப்ரணவத்தைய பரப்ரம்மமாக உபாஸிப்பவன் அபரப்ரம்மத்தையும், பரப்ரம்மமாக உபாஸிப்பவன் பரப்ரம்மத்தையுமடைகிறானென்றுகருத்து விளங்கும், இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் ப்ரணவார்த்தமாகிய பராபரப்ரம்மங்களை ப்ரணவத்திற்சொல்லியபடி குணங்களுடன் உபாஸகனுபாஸிப்பானென்று ஸாக்ஷாதுபாஸநமாகவே கொள்ளப்பட்டது என்று பேதம் ஸ்புடமாகவேதோற்றும்.

௩. 𑌸 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 𑌸 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌮𑍃𑌚𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌮𑍁𑌪𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

3. స యద్యేకమాత్ర మభిధ్యాయీత స తేనైవ సంవేదితస్తూర్ణ మేవ జగత్యామభిసంపద్య తే తమృచో మనుష్యలోకముపనయంతే స తత్ర తపసా బ్రహ్మచర్యేణ శ్రద్ధయా సంపన్నో మహిమానమనుభవతి॥

(ப்-ம்) 𑌸𑌃-அந்தப்ரணவோபாஸகன், 𑌏𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂-ஒருமாத்திரையுடையப்ரணவத்தை, 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤-யதி-தியாநம்செய்வானேயானால், 𑌸𑌃 - அப்படிப்பட்டவன், 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵-அவ்வுபாஸநத்தாலேயே, 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌃 - ஸத்தைபெற்றவனாய், 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂-𑌏𑌵-அப்போதே, 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 - பூமியில், 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - ச்ரேஷ்டனாகிறான். 𑌤𑌂-அந்தபுருஷனை, 𑌋𑌚𑌃 - இருக்குக்கள், 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂-மநுஷ்யலோகத்தை, 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-அடைவிப்பிக்கின்றன 𑌸𑌃-அப்படிமநுஷ்யலோகத்தையடைந்த புருஷன், 𑌤𑌪𑌸𑌾 தபஸ்ஸாலும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 - ஸ்த்ரீஸங்கமற்றிருக்கையாலும், 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾-சிரத்தையாலும், 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃-விளங்கினவனாய், 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂- மகிமையை, 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿-அநுபவிக்கிறான்.

𑌭𑌾0-𑌸𑌾—இந்த ப்ரணவமானது அகரம்முதலிய மூன்றுமாத்திரையுள்ளது, இம்மூன்றுமாத்திரையும்சேர்ந்த பூர்ணப்ரணவத்தையுபாஸியாமல் அதின்கண்டமாகிய அகரத்தையே உபாஸித்தாலும், இந்தப்ரணவத்தின் மகிமையினாலே உத்தமகதியையடைகிறான். அதாவது-இந்தப்ரணவத்தினுடைய ஸ்வரூபங்களை எல்லாமுணராது கண்டப்ரணவத்தையுபாஸித்தாலும் அவ்வுபாஸநத்தாலே அவ்வளவிலே விவேகஜ்ஞாநம்பெற்றவனாய், மிகச்சீக்கிரத்தில் பூமியில் மநுஷ்யஜந்மத்தையடைகிறான். பூமியில்பலவகைப்பட்ட ஜந்மங்களிருக்கவும் இந்தப்ரணவத்தின் முதல்மாத்திரையாகிய அகரம் இருக்குவேதவடிவுடையதாதலால் அந்த இருக்குக்கள் இப்படியுபாஸித்த புருஷனுக்கு பூலோகத்தில் மநுஷ்யஜந்மத்தையே தருகின்றன. இப்படியந்தப்ரணவமாத்திரையின் மகிமையாலே மநுஷ்யஜந்மத்தையடைந்து அதிலும்ப்ராம்மண ஜந்மத்தைப்பெற்று அதிலும் சிறந்தவனாகி தவம்புரிந்து விரக்தனாகி

பக்திசிரத்தைகளுடன், மகிமையநுபவிக்கிறான். தீயவழியில் விருப்பமுடையனு காணுனதால் துர்க்கதியையடையான். பாபகர்மங்களைச்செய்யான். இந்தயோகத்தில் குறை நேரிட்டாலும் இவனுக்கு துன்பம்வாராது நல்லவிருப்பமுண்டாகி நல்நடக்கையிலிருப்பான்.

ரா-ஹா—இந்த ப்ரணவத்தையுபாஸிப்பவன், ஒருமாத்திரையுடைய ஹ்ரஸ்வமாகிய அபரப்ரம்மவாசகமான ப்ரணவத்தை உபாஸிப்பானுகில் அதாவது-அபரப்ரம்மத்தை போதிக்கிற ஹ்ரஸ்வமான ப்ரணவத்தாலே அபரப்ரம்மத்தையுபாஸித்தானுகிலென்கை. இப்படி ஒருமாத்திரையுடைய ப்ரணவத்தைக்கொண்டு அபரப்ரம்மத்தையுபாஸிப்பதினுல், ஸத்தைபெற்றவனுகி இப்புவியில் மிகச்சிறந்தவனுகிறான் அந்தபுருஷனை இருக்குமாத்திரைகள் மநுஷ்யலோகத்தை யடைவிப்பிக்கின்றன இப்படி மநுஷ்யலோகத்தை யடைவிப்பிக்கப்பட்ட அந்தபுருஷன் தவத்தாலும் அதாவது உணவுநீக்குதலாலும், ஸ்த்ரீஸங்கத்தை விடுவதினுலும். ஆஸ்திக்கிய புத்தியாலும் நடப்பானுயின், மோக்ஷஸாதநமாகிய ப்ரம்மோபாஸநத்தைச்செய்து மோக்ஷத்தைப்பெறுவான். ஒ, ஐ, ஔ, இவைகளுக்கு ஹ்ரஸ்வம்வியாகரணநூலில் சொல்லப்படாமையால் ஹ்ரஸ்வமாகிய ப்ரணவமில்லையேயெனி னுலகத்தில் ஹ்ரஸ்வப்ரணவமும் வழங்கிவருவதால் ப்ரணவத்துக்கு ஹ்ரஸ்வமுண்டென்று கருத்து.

ச. அத யதி த்விமாத்ரேண மநஸி ஸம்பத்யதே ஸோந்தரிக்ஷம் யஜுர்பிருந்நீயதே ஸஸோமலோகம் ஸஸோமலோகே விபூதிமநுபூய புநராவர்த்ததே ||

౪. అథయదిద్విమాత్రేణ మనసిసంపద్య తేసోన్తరిక్షంయజుర్భిరున్నీయతే । ససోమలోకంససోమలోకే విభూతిమనుభూయపునరావర్తతే॥

(ப ம்) அத-யதி த்விமாத்ரேண மநஸி ஸம்பத்யதே-ஸ:- இனிஇரண்டு மாத்திரையுடைய ப்ரணவத்தினுபாஸநம் நெஞ்சில் ஒருவனுக்குநிலைபெறுமாயினவனும், அந்தரிக்ஷம் ஸோமலோகம் - அந்த ரிக்ஷலோகத்தி லிருக்கிற சந்திரலோகம் முதலியலோகங்களை, யஜுர்பி: - உந்நீயதே-யஜுர்மந்திரங்களாலே யடைவிப்பிக்கப்படுகிறான் ஸ:- அப்படிப்பட்டவனுகிய, ஸ: - அந்தபுருஷன், ஸோமலோகே விபூதிம் அநுபூய புநராவர்த்ததே - சந்திரலோகாதிகளில் போகத்தையநுபவித்து மறுபிறவியையடைகிறான். பூலோகத்தைச்சேருகிறானென்கை.

மா-ஹா—இப்படியே ப்ரணவகண்டமாகிய உகாரத்தையுபாஸித்தவனும் யஜுர்வேதமந்திரங்களால் சந்திரலோகத்தையடைவிக்கப்பட்டு அங்குள்ள ஸுகங்களையநுபவித்து மீண்டும் பூலோகத்தில் ஜந்மத்தையடைகிறான்.

ரா-ஹா—இரண்டுமாத்திரையுள்ள அபரப்ரம்மவாசகமான ப்ரணவத்தாலே எவனுக்கு அபரப்ரம்மத்தியாநம் நெஞ்சில் நிலைபெறுகிறதோ அவனும் பரலோகஸுகங்களையெல்லாமனுபவித்து பூலோகத்தில் புநர்ஜந்மத்தையடைகிறான் ஸோமலோகமென்றது மேலுள்ளஎல்லாலோகங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்னு ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணத்தில் பகவத்பாஷ்யகாரரால் ஸமர்த்திக்கப்பட்டது. இப்படி இவனையஜுர்மந்திரங்கள் சந்திராதிலோகங்களை யடைவிக்கின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ப்ரணவவாசக சப்தங்கள் சங்கரபாஷ்யத்தில் மூன்றாம்வேற்றுமையனவென்றும், இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் நாலாம்வேற்றுமையனவென்றுங் கொள்ளப்பட்டது.

௫. 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 𑌸 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍈 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌘𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥

౫. యః పునరేతం త్రిమాత్రేణోమిత్యేతేనైవాక్షరేణ పరం పురుషమభిధ్యాయీత స తేజసి సూర్యే సంపన్నః । యథా పాదోదర స్త్వచా వినిర్ముచ్యత ఏవం హ వై స పాప్మనా వినిర్ముక్తః స సామభిరున్నీయతే బ్రహ్మలోకం స ఏతస్మాజ్జీవఘనా త్పరాత్పరం పురిశయం పురుషమీక్షతే తదేతౌ శ్లోకౌ భవతః ॥

(ப-ம்) 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃- எவனொருவன், 𑌏𑌤𑌂𑌨 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 - மூன்றுமாத்திரையுடைய ஓமென்கிற இந்தப்ரணவாக்ஷரத்தாலே, 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 - பரமபுருஷனை யுபாஸிக்கிறானோ, 𑌸𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 - அவன் ஸூர்யதேஜோமண்டலத்தில் சேர்ந்தவனாய், 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌰𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍈 - பாம்புபழையதோலால் விடப்படுவதுபோல், 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃-பாபங்களாலே விடப்பட்டவனாய், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇-ஸாமமந்திரங்களால் ப்ரம்மலோகத்தை யடைவிக்கப்படுகிறான். 𑌸𑌃- அப்படி ப்ரம்மலோகத்தையடைந்தவன், 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-𑌜𑍀𑌵𑌘𑌨𑌾𑌤𑍍- 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍-𑌪𑌰𑌂-ஸம்ஸாரிஜீவர்களில் சிறந்தசுத்தாத்மஸ்வரூபத்திலும் பரிசுத்தனான, 𑌪𑍁𑌰𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂-புரமென்று சொல்லப்படுகிற அந்ததேசத்திலந்தராத்மாவாயிருக்கிற பரமபுருஷனை, 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 - காண்கிறான், 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌃- இந்தப்ரணவத்யானத்தைப்பற்றி இரண்டுச்லோகங்கள்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌸𑌾𑌰𑌂-ஸா—யவனொருவன் மூன்றுமாத்திரையோடு கூடிய பூர்ணப்ரணவத்தை ப்ரம்மமென்று பாஸிக்கிறானோ,[அதாவது-ஸூர்யாந்தரத்திலிருக்கின்ற புருஷனாக மூன்றுமாத்திரையுடையதாக அறியப்பட்டப்ரணவத்தை யுபாஸிக்கை. ப்ரணவத்தாலே பரமபுருஷனையுபாஸிக்கையன்று.ப்ரணவத்தை பராபரப்ரம்மங்களாக உபாஸிக்கும் ப்ரகாரமேதொடங்கப்பட்டது. இவைகளுக்கு அபேதமும் சொல்லியிருக்கிறது. இங்கனமன்றாயின் இரண்டாம்வேற்றுமைபகைக்கும். இவ்வாறு ப்ரதீகமெனிலும் மூன்றாம் வேற்றுமைப்பகையுண்டு. ஆயினும் தொடக்கத்திற்குப்பொருந்த மூன்றாம்வேற்றுமையை யிரண்டாம்வேற்றுமையாகக்கொள்க.அன்றியிலே ஒருகூட்டம்வாழ ஒருவனையழிப்பதுபோல் இந்தப்ரணவம் ப்ரதீகமென்பதற்குயுத்திகள்பலவாகையாலிவைகளுக்குச்சேர மூன்றாம்வேற்றுமை தன்னுண்டாலும் குற்றமில்லை.]

அவன், மூன்றும்மாத்திரைஸ்வரூபியாய் ஸூரியதேஜஸ்ஸில் சேருகிறான் மறுபிறவியடைவதில்லை. இரண்டுமாத்திரைப்ரணவத்தை யுபாஸித்து சந்திரலோகத்தையடைந்தவனுக்கேயதுளது. இப்படிஸூரியனைச்சேர்ந்தவன் அப்போதே ஸர்பமானது தோல்புறைநீங்கி விளங்குவதுபோல் எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்பட்டவனாய் விளங்கி த்ருதீயமாத்ராஸ்வரூபங்களான ஸாமமந்திரங்களாலே ஊர்த்வலோகமாகியஹிரண்யகர்பனுடைய ஸத்யலோகத்தை யடைவிக்கப்படுகிறான். பரமமான பரமாத்மாவாகிய பரமபுருஷனை அங்குள்ள ஜீவகநனாகிய ஹிரண்யகர்பனுக்கும் எல்லாதேஹங்களுக்கு முள்ளிருப்பவனாகக்காண்கிறான். இவ்விஷயத்திலிரண்டுமந்திரங்களிருக்கின்றன.

ரா-ஹா—மூன்றுமாத்திரையுள்ள ப்ரணவத்துக்கு வாச்யபூதனான பரமாத்மாவை நிரந்தரத்யாநம்பண்ணுகிற உபாஸகன் பரப்ரம்மலோகமாகிய பரமபதத்தை யடைந்து பரமாத்மாவைக்காண்கிறான். இங்குப்ரம்மலோகமென்பது ஸத்யலோகத்தையன்று. அங்குள்ளவன் பரவாஸுதேவமூர்த்தியாகிய பரமாத்மாவையநுபவிப்பதுசேராதன்றோ இங்குச்லோகங்களிருக்கின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யம் சுருங்கஉரைக்கப்பட்டது. மற்றவிஷயங்களில் சங்கரபாஷ்யத்தை யொக்கும். இங்கு ப்ரணவம்ப்ரதீகமென்றும், ப்ரம்மலோகம் ஸத்யலோகமென்றும் சங்கரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்துமறுக்கப்பட்டது. "𑌸𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃" என்கிறவிதை ஒருபதமாகக்கொண்டு ஸாமகாநங்களோடு, அல்லது ப்ரியவசநங்களோடு என்றும் பெரியோருரைப்பர். "𑌸𑌃" "𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃" என்றுபிரித்துப் பொருள்கூறில், "𑌸𑌵𑌾𑌜𑌨𑌾" என்றவிடத்தில் "𑌸𑌃" என்றும்பதமிருக்கையால் ஒருபதம்வீணாகும் என்றுஅவர்கருத்து. இரண்டுவாக்கியமாக்குகையும் தகாது. ஆயினும், முந்தியச்லோகங்களில், "𑌋𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃" "𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃" என்கிறபதங்களிருக்கையால், தோற்றுகிறகிரமத்திற்கு விரோதம்வருகிறது. ஆகையாலவ்விடங்களுக்குப்பொருந்த அவர்கருத்தை யூகித்துக்கொள்க.

௬. 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌨𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌃 ॥

౬. తిస్రోమాత్రామృత్యుమత్యః ప్రయుక్తా అన్యోన్యసక్తా అనవిప్రయుక్తాః। క్రియాసు బాహ్యాభ్యంతర మధ్యమాసు సమ్యక్ప్రయుక్తాసు న కంపతే జ్ఞః॥

(ப-ம்) 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தவையாகவும், 𑌅𑌨𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃-மிகவும் பிரிந்தவையாகவும், 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃- ப்ரயோகிக்கப்பட்ட, 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃-𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃- இந்தப்ரணவாக்ஷரத்தின் மூன்றுமாத்திரைகளும், 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌃-அநர்த்தத்தைத்தருமவையாம். 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁 - யஜ்ஞாதிகர்மங்களிலும், த்யாநங்களிலும, ஜபங்களிலும், 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁-நன்றாகப்ரயோகிக்கப்படுமேயானால், 𑌜𑍍𑌞𑌃-இப்படியுபா

ஸிப்பவன், 𑌨𑌕𑌾𑌂𑌵𑌨𑌦𑍇𑌤𑌿-சலியான் உபாஸநத்தை நிறைவேற்றி யநிஷ்டங்களையடையாமல் பலத்தைப்பெறுகிறானென்கை.

ஸ௦-ஹா—மூன்றுமாத்திரைகளும் சேர்ந்தப்ரணவத்தை ப்ரம்மதிருட்டியோடுபாஸநம்செய்யாமல் தனித்தனியே அகரம், உகரம், மகரம், ஆகியமூன்றுமாத்திரைகளையுபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸம்ஸாரபந்தம் நீங்காது. ப்ரம்மதிருட்டியோடு மூன்றுமாத்திரைகளையும்சேர்த்து, உபாஸநத்தில் ப்ரயோகிப்பவர் தோஷங்களையடையார். ஜாகரதசை, ஸ்வப்நதசை, ஸுஷுப்தி இவைகளைப்பற்றிய ஆத்மாவிநுபாஸநமாகிய யோகங்களில் வழியோடு ப்ரயோகித்து இவைகளைநன்குணர்ந்து, த்யாநிப்பவன் சலநத்தையடையான்.

ரா-ஹா—மநோவாக்காயங்களென்கிற கரணத்ரயத்தாலாகிய கர்மங்களிலும் மூன்றுமாத்திரைகளையும் மிகப்பிரித்தும் மிகச்சேர்த்துமன்றியே நன்கு ப்ரயோகிப்பவர்கள் அநிஷ்டங்கள்நீங்கி பயமற்றவர்களாகிறார்கள். இதனைத்தப்பாக ப்ரயோகிப்பார் துன்பத்தையடைவார்கள்.

௭. 𑌋𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌤𑌂𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂𑌸𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌵𑌯𑍋𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌤𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌜𑌰𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂𑌪𑌰𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿॥

౭. ఋగ్భిరేతంయజుర్భిరన్తరిక్షంససామభిర్యత్తత్కవయోవేదయన్తే। తమోంకారేణైవాయతనేనాన్వేతి విద్వాన్యత్తచ్ఛాన్తమజరమమృతమభయం పరంచేతి॥

(ப-ம்) 𑌸𑌃𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍- அந்த உபாஸகன், 𑌋𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃-இருக்குக்களாலே, 𑌏𑌤𑌂-இந்தமநுஷ்யலோகத்தையும், 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃- யஜுர்வேதங்களாலே, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂- அந்தரிக்ஷலோகத்தையும், 𑌆𑌯𑌤𑌨𑍇𑌨-மோக்ஷமார்க்கமாகிய, 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 - ப்ரணவமாஹாத்ம்யத்தாலெயெ 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 - யாதொன்றை, 𑌕𑌵𑌯𑌃-ஸூரிகள், 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-காண்கின்றார்களோ, 𑌤𑌂-அப்படிப்பட்டப்ரம்மலோகத்தை, 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 - ஸாமவேதமந்திரங்களாலேயும், 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿-அடைகிறான். இப்படியடைந்து, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 - சாந்தமானதும், 𑌅𑌜𑌰𑌂-ஜராமரணங்களில்லாததும், 𑌅𑌭𑌯𑌂-பயமில்லாததுமான, 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍-அந்தபிரம்மத்தையும், 𑌏𑌤𑌿-அடைகிறான்.

ஸ௦-ஹா—கீழ்ச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் சுருங்கவிந்த மந்திரமோதுகின்றது.—இருக்குக்களாலே பூலோகத்தையும், யஜுஸ்ஸுக்களாலே, சந்திரலோகத்தையும் ஸாமங்களாலே, யோகிகள்காண்கிற ப்ரம்மலோகத்தையுமடைந்து நிர்விசேஷமாய், தோஷங்களற்று சுத்தமாயிருக்கிற ப்ரம்மத்தையுமோங்காரமாகிய ஆயதநத்தாலேயடைகிறான்.

ரா-ஹா—நித்யஸூரிகளால் காணப்படுகிற பரமபதத்தையடைந்து பரப்ரம்மத்தையநுபவிப்பதும் ஐஹிகாமுஷ்மிகஸுகங்களையும் ப்ரணவத்தாலே பெறுகிறான் அந்தந்தலோகங்களை இருக்குமுதலியமந்திரங்களடைவிப்பிக்கின்றன.

அஞ்சாவதுப்ரச்நம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂

௧. 𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤। 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌮𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍂𑌲𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌮𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 । 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿॥

౧. అథ హైనం సుకేశా భారద్వాజః పప్రచ్ఛ భగవన్ హిరణ్యనాభః కౌసల్యో రాజపుత్రో మాముపేత్యైతం ప్రశ్నమపృచ్ఛత షోడశకలం భారద్వాజ పురుషం వేత్థ తమహం కుమారమబ్రువం నాహమిమం వేద యద్యహమిమమవేదిషం కథం తే నావక్ష్యమితి సమూలో వా ఏష పరిశుష్యతి యోఽనృతమభివదతి తస్మాన్నార్హామ్యనృతం వక్తుం స తూష్ణీం రథమారుహ్య ప్రవవ్రాజ । తం త్వా పృచ్ఛామి క్వాసౌ పురుష ఇతి॥

(ப்-ம்) 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍-ஓ பூஜ்யரே, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌃-ஹிரண்யநாபனென்கிற, 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌃-கோஸலதேசாதிபதியாகிய, 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃-இராஜகுமாரன், 𑌮𑌾𑌮𑍍-என்னை, 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯-கிட்டி, 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜-பாரத்வாஜரே, 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌮𑍍-𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 - பதினாறுகலைகளையுடைய புருஷனை, 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥- அறிவீர் ஆகையாலந்தபுருஷனை எனக்குச் சொல்லவேணுமென்று, 𑌏𑌤𑌮𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑍍-இந்தப்ரச்நத்தை, 𑌅𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤-கேட்டான். 𑌨𑌾𑌹𑌮𑍍 𑌇𑌮𑌮𑍍 𑌵𑍇𑌦- இந்தபுருஷஸ்வரூபத்தை நானறியேன், 𑌯𑌦𑌿 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌇𑌮𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌮𑍍-நானிந்தபுருஷனையறிவேனேயானால், 𑌕𑌥𑌮𑍍, 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍍 - உனக்கெப்படிசொல்லாமல்போவேன். 𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 - எவன்பொய்சொல்லுகிறானோ, 𑌏𑌷𑌃-இவன், 𑌸𑌮𑍂𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 - அடியோடுநாசத்தையடைகிறான். 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 - ஆகையால் பொய்சொல்லமாட்டேன், 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍-என்று நானப்போதுராஜகுமாரனைநோக்கிச் சொன்னேன். 𑌸𑌃 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑍍 𑌰𑌥𑌮𑍍 𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 - பின்பு அந்தராஜகுமாரன் ஒன்றும் சொல்லாமல்தேரிலேரிக்கொண்டு புறப்பட்டுப்போனான். 𑌤𑌮𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍍𑌵 𑌅𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌇𑌤𑌿 - அந்தபுருஷனெங்கிருக்கின்றானென்று அந்தப்ரஶ்நத்தை, உம்மைக்கேட்கிறேன் என்று, 𑌅𑌥 𑌹 𑌏𑌨𑌮𑍍 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛-பாரத்வாஜரின்குமாரராகிய ஸுகேசாஎன்பவர் இந்தபிப்பலாதனைநோக்கிபின்பு ப்ரச்நம்பண்ணினார்.

ஸம்-ஹா—கார்ய காரணரூபமாகிய வுலகெல்லாம் விஞ்ஞாநஸ்வரூபியான ஆத்மாவோடு அக்ஷரபரப்ரம்மத்தில் ஸுஷுப்தி காலத்தில் ப்ரதிஷ்டையையடைகிறதென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த அர்த்தஸாமார்த்யத்தாலே ப்ரளயத்திலுமந்தவ

க்ஷரபரப்ரம்மத்திலேயேலயம்.பிறப்பு மிவ்வுலகுக்கு அந்தஅக்ஷரபரப்ரம்மத்தினின் றுமென்று ஸித்திக்கிறது.காரணமாகாத பொருளில் லயம்கூடாதன்றோ ஆத்மாவினிடத்தில் ப்ராணன் பிறக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வுலகத்துக்குக் காரணமாகிய பொருளை யறிவதால் மோக்ஷமுண்டாகுமென்று எல்லாஉபநிடதங்களுக்கும்கருத்து இதையறிந்தவன் எல்லாவற்றையு மறிந்தவனாகிறான் எல்லாமாகிறானென்று சொல்லப்பட்டது. மேலும்சொல்லும். அந்தஅக்ஷரபரப்ரமத்தையறிந்து கொள்வதுமுக்கியம் ஆகையால் புருஷனென்கிறதை எங்கறியவேணுமேன்றறிந்துகொள்வதற்கு இந்தப்ரச்நம் துடங்கப்படுகிறது. இங்குராஜகுமாரன்கதை சொல்வது, இந்தப்ரம்மஞ்ஞாநம் லபிப்பது மிகவருத்தமென்றுகாட்டி முமுக்ஷுக்களுக்கு இதில்விருப்பமுண்டாம்படி செய்வதற்கும் யத்நப்படும்படிசெய்வதற்கும். க்ஷத்திரியனான ஹிரண்யநாபனென்பவன் என்னையடைந்து பாரத்வாஜரேபதினாறுகலைகளையுடைய புருஷனை நீரறிவீராகையால் எனக்குச்சொல்லவேணுமென்று கேட்டான். அப்படிகேட்டஅந்தராஜகுமாரனைநோக்கி நான்சொன்னேன் அப்பா எனக்கு இந்தபுருஷஸ்வரூபம் தெரியாது. நீகேட்டவிஷயத்தை நானறியாமலுனக்கு நானெப்படி சொல்லுவேன் என்றுசொன்னேன். இப்படிசொல்லியும் எனக்குத்தெரியாதென்கிற விஷயத்தில் ஸந்தேகித்தானப்போது எனக்குத்தெரிந்தாலுனக்குச் சொல்லமாட்டேனா இவ்வளவுசிஷ்யலக்ஷணம் நிறைந்த உனக்குச்சொல்லமாட்டேனா என்று சொன்னேன். அப்போதும் அவன் நம்பவில்லை பின்பு நான், பொய்சொல்லுவோனடியோடே யழிந்துபோவானாகையால் உனக்குநீகேட்டபுருஷனை நானறியாதிருக்க பொய்யாகச் சொல்லமாட்டேன் நானறிந்திருக்க அறியேனென்று பொய்சொல்லமாட்டேன். என்று சொன்னேன். இப்படி அவனுக்கு விச்வாஸத்தையுண்டாக்கினேன். பின்பவன் தேரிலேறிக்கொண்டு பேசாமல்புறப்பட்டுப்போனான். ஆகையாலந்தபுருஷனை நானறியும்படி சொல்லவேணும் எனக்குநெஞ்சத்தில் சல்யம்போலிருக்கிற இந்தசந்தேகத்தை நீக்கவேணுமென்று பிப்பலாதரை ஸுகேசாஎன்பவர் ப்ரச்னம் பண்ணினார். இந்தசுலோகத்தால் யோக்யனானசிஷ்யனுக்கு அர்த்தங்களை யுபதேசிக்கவேணுமென்றும் பொய்சொல்ல லாகாதென்றும் கூறப்பட்டது.

ரா-ஸா—இந்தபுருஷன் ஜீவனாபரமாத்மாவாஎன்று ஸந்தேகத்தை நீக்குவதற்கு இந்தப்ரச்நம் கொடுக்கப்பட்டது. இரதத்திலே போனானென்று சொல்லுகையாலந்தராஜாப்ரபுவென்று ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்குகாட்டிய விஷயங்களையொழிந்த விஷயங்களில் சங்கரராமானுஜ பாஷ்யங்களொக்கும். இராமானுஜபாஷ்யத்தில் இரதத்திலேபோனானென்கையால் அவ்விராஜகுமாரன் ப்ரபுவென்று ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது என்றதற்கு விவேகிகள் ஆத்மஜ்ஞாநத்தையே வேண்டுவார்கள் ஐச்வரியத்தைமதியாரென்பது தோன்ற ப்ரபுவாகிய அரசனும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தை விரும்பியபடியைக்காட்டி அதின் சிறப்புகூறப்பட்டது என்றுகருத்து.

௨. தஸ்மை ஸ ஹோவாச இஹைவாந்தஶ்ஶரீரே ஸோம்ய ஸ புருஷோ யஸ்மிந்நேதா: ஷோடஶகலா: ப்ரபவந்தீதி॥

౨. తస్మైసహోవాచ । ఇహైవాంతశ్శరీరేసోమ్యసపురుషోయస్మిన్నేతాఃషోడశకలాః ప్రభవన్తీతి॥

(ப்-ம்.) யஸ்மிந்நேதா: ஷோடஶகலா: ப்ரபவந்தி - யவனொருவனிடத்தில் மேலேசொல்லப்போகிற பதினாறுகலைகளு முண்டாகின்றனவோ; ஸ: புருஷ:-அந்தபுருஷன், இஹைவாந்த:ஶரீரே - இந்த சரீரத்தினுள்ளேயே வஸிக்கிறான். இதி தஸ்மை ஸ ஹோவாச - என்றுபிப்பலாதர் அந்தபாரத்வாஜருக்குச் சொன்னார்.

ஶம்-ஸா—ஹ்ருதயபுண்டரீகத்தினுகாயமத்யத்தில் அவித்யையினாலே பதினாறு கலைகளாகிற உபாதியோடுகூடியவன்போல் தோற்றுகிற கலைகளில்லாத ஆத்மா அறியத்தக்கவன் மற்றவிடங்களிலன்று.

ரா-ஸா—சரீரத்தில் ஏகதேசத்திலிருப்பவனென்கையால் ஜீவாத்மாவென்றுபெறப்படுகிறது. பரமாத்மாவே மேலேசொல்லப்போகிற பதினாறுகலைகளுக்கு மிருப்பிடமாகியவைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பவனானாலும் இந்தபதினாறுகலைகளையு மநுபவிக்கிறவன்ஜீவனே யாகையால் ஜீவாத்மா ஷோடசகலனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

௩. ஸ ஈக்ஷாஞ்சக்ரே, கஸ்மிந்நஹமுத்க்ராந்த உத்க்ராந்தோ பவிஷ்யாமி கஸ்மிந்வா ப்ரதிஷ்டிதே ப்ரதிஷ்டாஸ்யாமீதி॥

3. స ఈక్షాంచక్రే । కస్మిన్నహముత్క్రాన్త ఉత్క్రాన్తో భవిష్యామి కస్మిన్వా ప్రతిష్ఠితే ప్రతిష్ఠాస్యామీతి॥

(ப்-ம்.) ஸ:-அந்த, ஆத்மா, அஹம்-நான், கஸ்மிந்உத்க்ராந்தே உத்க்ராந்தோ பவிஷ்யாமி-எதுவெளியேறும்போது வெளியேறுவேன். கஸ்மிந் வா ப்ரதிஷ்டிதே வ ப்ரதிஷ்டாஸ்யாமி - எதுநிலைபெறும்போது நிலைபெறுவேன். இதி ஈக்ஷாஞ்சக்ரே-என்றுபார்த்தான்.

ஶம்-ஸா—இங்கு உபாதியினால் ஆரோபிக்கப்பட்டகலைகளைநீக்கி வித்யையினால் கேவலனானபுருஷனைக்காட்டநினைத்து, பிராணாதிகலைகள் இந்தபுருஷனிடத்தில்பிறந்தனவென்று சொல்லுகிறது. ஒருவிசேஷமுமில்லாத சுத்தாத்விதீயப்ரம்மத்தைப்பேசுவது கூடாதாகையால் அவித்யையினாலே கற்பிக்கப்பட்ட கலைகளினுடையபிறப்பிருப்பிறப்புமுதலியவை ஏற்றப்படுகின்றன. இப்படி ஏற்றினாலன்றி ஒருபிரதிபாத்யப்பிரதிபாதகமும் நடவாதன்றோ. இவ்வாறு ஞாநரூபமான ப்ரம்மத்தில் எல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டதென்பது அறிவுடையார்க்கு நன்றாய்விளங்கும் ஒவ்வொருபொருளுமறிவின்றி யறியப்படுவதில்லையன்றோ ஒவ்வொன்றினுடையவும் பிறப்பிருப்பிறப்புமுதலியவை யெல்லாமறிவாலேயே தோற்றுகிறனவன்றோ; இதுகொண்டே சிலர் நெருப்போடுசேருகையால் நெய்யுருகுவதுபோல் வாஸனைஎன்கிற தோஷத்தின் ஸம்பத்தாலே நானென்றுதோற்றுகிற ஆலயவிஞ்ஞானமே விஷயரூபமாகபரிணமிக்கிறதென்றும் க்ஷணந்தோறும் உண்டாகியழிகிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் ஜ்ஞாநத்துக்கும் விஷயத்துக்குமுண்டான ஸம்பத்தாலேபிறந்த பிரமம் இதுகொண்டே சிலர்ஸுஷுப்தியில் ஸர்வசூன்யவாதம்பண்ணினார்கள். இதுவும், ஜ்ஞாநமில்லாதபோது விஷயம் தோற்றாமையாலும் விஷயம்தோற்றாதபோது ஜ்ஞாநம்தோற்றாமையாலும், விஷயம்தோற்றாதகாலமாகிய ஸுஷுப்தியில் ஜ்ஞாநமுமில்லை என்கிற யுக்திமூலமாகப்பிறந்த ப்ரமம். ஆகஇவைஎல்லாவற்றாலும், ஜ்ஞாநத்தைவிட்டு விஷயம்தோற்றுவதில்லை என்பது விளங்கும். இனி, இக்கலைகள்முதலியவையெல்லாம் ஜ்ஞாநத்தில் கல்பிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுவது கூடாது; ஆத்மாவுக்குகலை

களின் ஸம்பந்தத்தாலேபிறக்கிற ஜ்ஞாநம் கலைகளின் ப்ரமத்திற்கதிஷ்டாநமாகாதன்றோ; கடம்முதலியவிஷயங்களை கோசரிக்கிறஜ்ஞாநம் நித்யனையறிபவனாகிய ஜீவாத்மாவுக்கு கலைகளின் ஸம்பந்தத்தாலே பிறந்தழிந்துகொண்டிருக்குமென்று தார்க்கிகர்கள் சொல்லுகிறார்களன்றோ. லோகாயதிகரும்பூதங்களின் தர்மமே ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுகிறார்களன்றோ; ஆனதாலிது கூடும்வழியாதெனில், "ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" "ப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்ம" "விஜ்ஞாநமாநந்தம்" இவைமுதலிய சுருதிகளில் ஆவதழிவதில்லாத ஜ்ஞாநமே யாத்மாவென்றும், அந்தஜ்ஞாநமே நாமரூபமுதலிய உபாதிகளினால் தோற்றுகிறதென்னும் போதிக்கையாலே இந்தநையாயிகர்முதலானாருடையபக்ஷம் சுருதிக்குச் சேராமையால் அந்தபக்ஷங்களைக்கொண்டு கலைகளாலே பிறக்கிற ஜ்ஞாநம் கலைகளின்ப்ரமத்துக்கு எவ்வாறு அதிஷ்டாநமாமென்று சங்கிக்கைதகாதென்க. ஜ்ஞாநமுண்டானபோது விஷயங்களில்லாமலு மிருக்கின்றமையாலும், விஷயங்கள்தோற்றும்போது ஜ்ஞாநமில்லாதிருப்பதில்லாமையாலும், விஷயத்தில் ஜ்ஞாநம் வேறென்றும் நித்யமென்றும் விளங்குகிறதன்றோ. ஒருபொருளையறியும்போது மற்றொருபொருளிராமை கூடுமாகையாலும், எவ்விஷயத்தையறியும்போதும் ஜ்ஞாநமிருக்கையாலு மிதுவிளங்கும். ஒருபொருளையறியும்போது மற்றொருபொருளின் ஜ்ஞாநமில்லையாயினும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமெப்போதுமுண்டன்றோ. எப்பொருளெவ்வாறறியப்படுமோ அவ்வாறறியப்படுதலாலே அப்பொருளுள்ளகாலத்திலறிவு பொருளைப்பிரியாதென்பது விளங்கும். இதனாலறியப்படாத பொருளில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இனி பிறந்தவுடனே யழிந்துபோன பொருளும் மேருமலைமுதலிய மனிதர்நடமாடாத மலைகளின் குகைகளிலிருக்கும்பொருளு மொருவராலு மறியப்படாதாகையா லறியப்படாதபொருளில்லை என்பதெங்கனமெனில்; அறியப்படாதபொருளை யுண்டென்றுரைப்பது கூடாமையால் அறியப்படாத பொருளிஃதென்று காட்டுவானார். ஆனதால் பொருளென்று பெயர்பெற்றறியப்படாதிருப்பதொன்றுமில்லை. இப்படியறியப்படாத பொருளுண்டென்றுரைப்பவன் ரூபத்தைக்கண்டான் கண்ணில்லையென்றும் சொல்லுவான். ஆகையாலறிவின்றிப் பொருளின்லை. பொருளின்றியறிவுண்டு; ஒருபொருளையறியும்போது மற்றொருபொருளில்லாமை கூடுமன்றோ. ஒருபொருளில்லாவிடினும் மற்றொருபொருளிலேயறிவிருக்குமன்றோ. அறிவில்லாதபோதறியப்படும் பொருளென்பது ஒருவனுக்குண்டோ. இனிஸுஷுப்தியென்கிற பேருறக்கத்திலொரு பொருளையுமறியாமையாலே யறிவென்பதுமில்லையே எனில்; விஷயங்களை தீபம்முதலியது தோற்றுவிப்பதுபோல அறிவும்தோற்றுவிப்பதாகலின், தோற்றுவிக்கப்படும் பொருளில்லாமையாலே தோற்றுவிக்கிறதீபமில்லை என்பதுபோல அறியப்படும்பொருளில்லாமையாலே அறிவில்லை என்பது பொருந்தாது. இருளில்வஸ்துக்கள் புலப்படாமையால் கண்ணில்லை என்பதுசேருமோ; ஸர்வசூன்யவாதியல்லாதவன் இப்படிசொல்லானன்றோ; சூன்யவாதிக்குதோற்றுவிக்கப்படும் பொருளில்லாதபோதும் தோற்றுவிக்கிற தீபம்முதலியவையிருப்பதுபோலவென்பது, தோற்றுவிக்கப்படும் விஷயங்களில்லாதபோதும் தோற்றுவிக்கிற ஜ்ஞாநமிருக்குமென்பதில், தீபமுதலிய திருஷ்டாந்தப்பொருள் சூன்யமாகையால் திருஷ்டாந்தமாகாமையின் தோற்றுவிக்கப்படும் பொருளில்லாத போது தோற்றுவிக்கிறவனில்லை என்று சூந்யவாதிசொல்லுவானெனில்; அறியப்படும்பொருளில்லாமையாலே யறிவில்லையென்கிறவாதி அறியப்படும்பொருளில்லாமையையறிந்தன்றோ சொல்லவேண்டும். அறிந்தானாகிலறிவில்லை என்பதுகூடுமோ; அறியானாகிலெப்படி இவ்வார்த்தை சொல்லுகிறான். ஆகையாலப்போதும் ஜ்ஞாநமில்லையென்று சொல்லவமையாது. இனி, விஷயங்களுக்கும் ஜ்ஞாநத்திற்கும் வேறுபாடின்மையா

ன்விஷயங்களில்லாதபோது ஜ்ஞாநமுமில்லையெனில்; அபாவத்தை யறியப்படும்பொருளென்று சூன்யவாதிகொள்ளுதலால் அறியப்படும்பொருளாகிய இவ்வபாவத்திற்கும் ஜ்ஞாநத்திற்கும் பேதமில்லாமையால் அபாவம் நித்யமென்று சூந்யவாதியே சொல்லுகையால் அதனில் வேறாகாதஜ்ஞாநமும் நித்யமாகியெப்போதும் தோற்றுமென்று எங்கள் மதநிலைபெற்றது. ஜ்ஞாநமபாவமாகையால் அபாவமாய் அஸத்தாமல்லது ஸத்தாய் நித்யமாகாதென்பது கட்டுவார்த்தை. உண்மையில் ஜ்ஞாநம ஸத்தாய நித்யமாகாது. அநித்யமென்று மஸத்தென்றும் பேரிட்டதா லெங்களுக்கொருகுறையில்லை. இனி அபாவ மறியப்படும் பொருளானாலு மறிவல்லவெனில், அறியப்படும் பொருளு மறிவு மொன்றாகையா லறியப்படும் பொருளில்லாதபோ தறிவில்லையென்பதெங்கனம். இனிவிஷயங்கள் ஜ்ஞாநத்தில்வேறாயவையாகின்றன. ஜ்ஞாநம்விஷயங்களில் வேறாயதன்று. ஆகையால் கீழ்ச்சொல்லியதெல்லாம் பொருந்துமெனில் இதுவும்கட்டுவார்த்தை அக்நிநெருப்பில்வேறாயதன்று நெருப்பு அக்நியில் வேறுபட்டதென்பதுபோல நகைப்பிற்கிடம். கீழ்நாம் சொன்னபடி நம்மிஷ்டம் நிறைவேறுவதற்கிப்போது மொருகுறையில்லை. இனி இவ்விரண்டும் வேறேயெனில், அப்போது முன்சொல்லியபடி விஷயங்களில்லாமையாலே ஜ்ஞாநமில்லை என்பதற்கு வழியில்லை. இனிவிஷயங் காணப்படாதபோது ஜ்ஞாநமும் காணப்படாமையால் ஸுஷுப்தியில் ஜ்ஞாநமில்லை எனில், ஆலயஜ்ஞாநமென்பது ஸுஷுப்தியிலுமுண்டென்று சூந்யவாதியும் சொல்லுகிறானன்றே; ஆனதால் ஜ்ஞாநம் ஸுஷுப்தியிலில்லை என்பது பொருந்தாது. எங்கள்மதத்தில், ஜ்ஞாநம் தன்னைத்தானேயறிதலாலுண்டென்றாலும், உங்கள் மதத்தில் ஜ்ஞாநம் தன்னைத்தானறியாமையால் ஸுஷுப்தியிலுண்டென்பது ஸாக்ஷியற்றவார்த்தையென்று சூந்யவாதி சொல்லுவானாகில்; அறியப்படும் பொருளறிவாகாதென்று அபாவதிருஷ்டாந்தத்தாலே பெறப்படுதலால் அறிவுமறியப்படுமோயி னறிவின்றியே போமன்றே. மரித்தவனை ஜீவிக்கச்செய்வதுபோல அனேகசூந்யவாதிகளாலுமிந்த நீதியையழிக்கமுடியாது. இதுவுமன்றிஜ்ஞாநமறியப்பட்டதாகி லிந்தஜ்ஞாநத்தையறிகிற ஜ்ஞாநத்தைத் தேடவேண்டுகையால் அநவஸ்தைதோஷம் வரும் எங்கள்மதத்தில் ஜ்ஞாநத்தையறியப்படுவதாகச் சொல்லாமையால், தோஷமில்லை ஜ்ஞாநமறியப்படாதாகில் ப்ரம்மம் ஸர்வஜ்ஞமென்பது கூடுமோஎனில்; அறியப்படும் பொருளெல்லாவற்றையு மறிவதே ஸர்வஜ்ஞனமைக்கு வேண்டுவது. அறியப்படாதபொருளை யறிவதன்று. அப்படியன்றாகி லறியப்படாதமுயல் கொம்புமுதலியவற்றை யறியாமையால் எல்லாமதத்திலு பிரம்மம் ஸர்வஜ்ஞமாகாது. அதுவுமன்றி எங்கள் மதத்தில் ஸர்வஜ்ஞனுவது மாயையினாலாகையாலே பொருந்தாதாயினும் குற்றமன்று. ஜ்ஞாநமொன்றையே யுண்டென்கையாலே அநவஸ்தைஎன்கிற தோஷத்திற் கிடமில்லை. எக்காலத்திலு மெத்தேசத்திலும் எல்லாப்பொருளாயும் தோற்றுகிற ஜ்ஞாநமொன்றே நீரில்தோற்றுகிற சூர்யபிம்பமுதலியவை பலவாகத்தோற்றுவதுபோல பலவாக தோற்றுகின்றது. இப்படிஜ்ஞாநமென்பதொன்றாய் நித்யமாய் ஸத்யமானதாகலின் இதுபிரமாகிட்டாத மாகலாமென்று கலைகளின்றோபங்களுக்கதிட்டாநமாக ஆத்மஸ்வரூபமறியும்படி இங்கு சொல்லப்படுகிறது. இனி அளவுபட்டபொருளநித்யமாகலின் இந்தசரீரத்திலுள் அளவுபட்டகப்பட்டுக்கிடக்கிற ஜ்ஞாநம் நித்யமாவதுகூடாது; அப்படியாமாயின், அளவுபட்டகலசமுதலியவையும் நித்யமாகவேண்டுமேயெனில், இந்த ப்ராணமுதலிய கலைகளுக்குக்காரணமாக இந்தஜ்ஞாநம் சொல்லப்படுகையால், ஜ்ஞாநம் நித்யமேயாம். இந்த ஜ்ஞாநத்தின்காரியமாய் கலைகளினால் பிறந்தசரீரம், தன்னுடைய காரணத்துக்குங்காரணமாகிய ஜ்ஞாநத்தைதன்னுள்ளே யாச்குவதுகூடாதன்றே; இனிபீஜத்தால்பிறந்த விருக்ஷத்தாலுண்டான பலமானது தனக்குக்காரணமாய விருக்ஷத்திற்கும் காரண

மான·பீஜத்தை தன்னுள்ளேயாக்கிக்கொள்வதுபோல் இங்கும் ஜ்ஞாநத்தை இச்சரீரமுள்ளே சேர்த்துக்கொள்ளலாமெனில்; இதுவீண்வாதம். அங்கு பலத்திற்குக்காரணமாய் விருக்ஷத்தையுண்டாக்குகிற பீஜம் வேறு; அந்தபலத்தினுள்ளிருக்கும் பீஜம்வேறு; இங்கு ஜ்ஞாநமொன்றேயன்றோ. இதுவுமன்றி திருட்டாந்தம் ஸாவயவமாகின்றது. இதுநிரவயவமாகின்றது. இங்குபலயுக்திகளு மிவ்விஷயத்தைமறுக்கும். இனி, யுக்தியில்லையாயினும், சுருதியிலப்படி சரீரத்தாலளவுபட்டதாகச் சொல்லுகையால் ஜ்ஞாநமளவுபட்டதே எனில்; இந்த சுருதிவாக்கியம் பொருளின் தன்மையைமாற்றுதன்றோ. உள்ளபடியைக் காட்டுவதேயன்றோ. கீழ்ச்சொல்லிய பலயுக்திகளாலும் பொருந்தாத இவ்விஷயத்தை யொருமூடனும் சொல்லானுனதால் உண்மையறிவிக்கிற சுருதிசொல்லுமோ; ஆனதால் தோற்றப்படுகிறபடியிலே உபசாரமாகச்சொல்லப்பட்டது. யுக்திக்குச்சேராதவற்றை சுருதிசொல்லாது. இங்குமறுத்து * ச்சொல்லுவதுகிரமத்தையறிவித்தற்பொருட்டு பார்வையைச்சொல்வது சிருட்டிசேதனமூலமென வறிவித்தற்கு. பரத்வாஜர்ப்ரச்நம்பண்ணினவந்தபுருஷன் என்னுடையஉத்க்ராந்தி ப்ரதிஷ்டைகள் எக்காலத்தி லெக்காரணத்தாலென்று பார்த்தானென்று சுலோகத்திற்குப் பொருள். இங்குஸாங்கியர் சொல்லுமாறு.—பிரதாநமென்கிற பிரகிருதி கருத்தாவாகின்றது புருஷனென்கிற ஜ்ஞாநரூபியாகிய ஆத்மாவன்று. ஆனதால் புருஷன் ஸ்வதந்திரனுகிகருத்தாவாகிறனென்பது பொருந்தாது; ஆனதால் புருஷனுக்குப் பிரயோஜநத்தைத்தருவதற்கு, மகாந்முதலிய தத்துவங்களாக பிரதாநம்பிரவர்த்திக்கின்றது. இவ்வாறுஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, என்கிற மூன்றுகுணங்களின் ஸாம்யமாகிய மூலப்பிரகிருதி பிரமாணத்தால் சிருட்டிக்குக்காரணமென்றறுதிப்பட்டபோது புருஷப்பிரயோஜநத்தைத் தருவதற்குதப்பாமல் பிரவர்த்திக்கின்றமையால் சேதநம்போலிருக்கிறதென்றுபசாரத்தாலே சேதநதருமமாகிய ஈக்ஷணத்தைச்சொல்லுகின்றதெனக்கொள். அன்றேல்,ஆத்மாவுக்கு துணைக்காரணமில்லாமையாலும், இந்த சிருட்டியால் ஆத்மாவுக்குத்துன்பமே யாதலாலும், தனக்குத்தானே துன்பத்தைச்செய்து கொள்ளாமையாலும், ஆத்மா தன்னைத்தானே சிருட்டித்துக்கொள்வது கூடாமையின் சிருட்டிக்குக்காரண மின்னதென்றுசொல்லவழியில்லையாம்.பிரதாநத்தைக் காரணமென்றுசொல்லில் ஈக்ஷணமும், ஒரரசனுக்கு எல்லாத்தொழிலை நிறைவேற்றுகிற தொழிலாளியை அரசனே என்றுபசரித்துச்சொல்வதுபோல் உபசாரத்தாலே சொல்லப்படுதலாலமையும். ஆனதால் பிரதாநமென்கிறமூலப்பிரகிருதியே ஜகத்துக்காரணமென்பது.இவ்வாறே தார்க்கிகரும் யுக்திசொல்லிபரமாணுக்களே ஜகத்துக்குக் காரணமென்கின்றனர்கள். இவர்கள்சொல்வது பொருத்தமற்றது. ஆத்மாநிர்விகாரமானாலும் போக்தாவாவதுபோலகருத்தாவுமாகலாமன்றோ; இதனால் நிர்விகாரமான ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வம் கூடாதென்று ஸாங்கியர்சொல்வது தகாது. அவர்கள் போக்த்ருத்வமுண்டென்று சொல்லுகின்றனர்க ளாகையாலதுபோலிதுவும் கூடுமென்று சொல்லப்பட்டதாயிற்று. வேதாந்திகள் சுருதியில் சொல்லியபடிகொள்ளுமவர்களாகையால் அவர்களுக்கு யுக்திகள்பகையாக வழியில்லை. இனி ஆத்மாசிருட்டிகாரணமாகில் பரிணமம் சொல்லவேண்டுகையால் அழிவுஅசுத்திமுதலிய குற்றங்களின் ஸம்பந்தவிகார முதலியவை யவ்வாத்மாவிலேயே தங்கும். போக்தாவென்றாலும் இன்பம் துன்பம்புசிக்கையாகிற போகம் ஸ்வரூபமாகையால் விகாரமாகாதெனில்: அவித்யையின்தோஷத்தாலே ஒருவனும் நிர்விகாரனை ஆத்மாவும் காமரூபமுதலிய உபாதிகளையடைந்து கர்த்தாவாகிறனுகலால் இவ்வாறு பொய்யானகர்த்ருத்வமுதலியவை குற்றமாகாது. மெய்யானவிகாரமே தோஷமாமன்றி பொய்யானவிகாரம் தோஷமாகாதன்றோ; ஆனதால் சிருட்டிகருத்தாவாகை ஆத்மாவுக்குப்பொருந்தியதேயாமென்க. அவித்யையினல் ஸுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிற அபரி

---

* எவ்வாத்மாவி லிப்பதினறுகலைகளும் பிறக்குமென்று முன் சுலோகத்தில் ஸ்ருஷ்டி சொல்லியிருக்க, என்று 'மறுத்து' என்கிறபதத்திற்கு முன் கூட்டுக.

பூர்ணஞான ஜீவனுக்கு, சாஸ்திரவிதியாலே பந்தம் கழிந்துபோனபின் நிருபாதியானஸ்வரூபம் சுத்தமாய் அத்வைதமாய் தர்க்கங்களுக்கிடமன்றி நிர்விகாரமாய் சிவமாய் விளங்குமென்று வேதாந்திகளின்கொள்கை. இந்த அவஸ்தையில் கர்த்ருத்வம்போக்த்ருத்வம் முதலிய விகாரங்களொன்றுமில்லை. அக்காலத்தில் எல்லாபேதவிகாரங்களும்நீங்கி ப்ரம்மம் அத்வைதமாய் விளங்குகிறதன்றோ; ஸாங்கியர்களும் அவித்யையினாலேயே கருத்தாவாகையும் போக்தாவாகையுமென்று சொல்லத்துடங்கி இப்படி சொல்லுவதற்கு முக்கியாதாரமான வேதத்தை ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணவிரோதம் வருமென்று பயந்துநம்பாமல் வேதபாஹ்யர்களாய் போசத்ருத்வத்தை பரமார்த்தமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆத்மாவைக்காட்டில் வேறான ப்ரக்ருதிதத்வத்தை மெய்யானதென்றும் கூறுகின்றார்கள். ஆனதால் வேறு சிலதார்க்கிகராலே தங்கள் மதயுக்திமறுக்கப்பட்டபோது பேச்சற்று நிற்கிறார்கள். தார்கிகரும் மற்றுள்ள வாதிகளால் மறுப்புண்கிறார்கள். ஆககேவலதர்க்கங்களைத் தங்கள் மதங்களுக்குக்காவலாகவெண்ணுகிற எல்லாவாதிகளு மொருவருக்கொருவர் மாம்ஸத்திற்கு விரோதப்படுகிற ஜந்துக்களைப்போல் விரோதப்பட்டு பரமார்த்த தத்வத்தையறியாதே இழந்துபோகிறார்கள். ஆனதால் இதைவிட்டு வேதாந்தங்களின் பரமார்த்த தத்வமான ஆத்மதத்வத்தி னொருமையையறிந்து இதில் சிரத்தையுடைய ராவதற்கு நாம் இந்த தர்க்கவாதி மதங்களில் குற்றங்களைக் கூறுகிறோம். நமக்கு தர்க்கம்வருமென்று காட்டுவதற்கன்று. முமுக்ஷுக்கள் நன்மையை எண்ணியேயாம். கருத்தாவாகான்போக்தாவாகிறானென்று சொல்வதற்கு கர்த்ருத்வம் போக்த்ருத்வம் இவைகளுக்குபேதமென்? பிரதாநம் கருத்தாவே என்றும், போக்தாவாகாதென்றும், பிரித்துச்சொல்வதற்கு யுக்தியாது? பிரதாநம்மகாந் முதலியதத்வங்களாக விகரித்துப் பரிணமிக்கின்றமையாலும் புருஷனுக்கு விகாரமில்லாமையாலு மிவ்வாறு சொல்லவேணுமென்று முன்னேசொன்னோமே எனில்; இதுபயனில்லாதவார்த்தை. போககாலத்திற்குமுன்னே இல்லாதவிகாரம் போககாலத்தில் வந்ததென்று கொள்ளப்படுதலால் புருஷனுக்கு விகாரமில்லை என்பது விடப்பட்டதன்றோ. இனிபோகத்திற்குப் பின்சுத்தனேயன்றோ புருஷனெனில்; பிரதானமும் பரிணமித்து பின்பரிணாமம் நீங்கி சுத்தமாகையால் நிர்விகாரமாவதற்குத்தடை என்? போககாலத்திலும் புருஷன் முன்போலவே இருக்கிறானென்றால் போகம் பொய்யென்றதாயிற்று. அப்போது விகாரம் மெய்யாமாயின், முன்சொன்னதோஷம் தப்பாது. போககாலத்தில் ஸுகாதிரூபமாக பிரதாநமும் விகரிக்கின்றமையால் அதற்கும் போகமுண்டென்று சொல்லக்கூடும். ஆத்மாவினுடைய விகாரமே போகமென்றால், பிரதாநத்தின் விகாரமேபோகமென்று பிரதிவாதிசொன்னால் மறுப்பதற்குக்காரணமொன்றுமில்லை. ஆகியிரண்டுக்கும் போகமுண்டென்றால் புருஷனுக்குபோகத்தைத்தருவதற்கு பிரதாநம்விகரிக்கிறதென்பதுகூடுமோ; இதற்குப்பலவிரோதங்களுண்டனன்றோ; இனிஸத்வஸம்பந்தமுடைய போகத்தையநுபவிக்கிற அந்தக்கரணத்தில் புருஷன் ப்ரதிபலிக்கின்றமையால்விகாரமில்லாமலே புருஷனுக்குபோகமெனில், சாஸ்திரவிதியால் புருஷனுக்கு நீக்கப்படவேண்டிய விகாரங்களொன்றுமில்லையன்றோ. அவித்யாஸம்பந்தம் முதலியதோஷங்கள் நீங்கப்பொருட்டு சாஸ்திரவிதி என்றால், சாஸ்திரத்திலில்லாத உங்கள்மதத்தை முமுக்ஷுக்கள் விரும்பார்கள். இனி அத்வைதிகளாகிய உங்களுக்கு சாஸ்திரத்தையறிகிற வதிகாரிகளில்லாமையால் சாஸ்திரம் வீணாகிறதென்றால், ப்ராந்திதசையில் சாஸ்த்ராதிகாரிகளுண்டானமையால் சாஸ்திரம் வீணாகாது. ப்ராந்திநீங்கினபோது சாஸ்திரமே இல்லையாதலால் சாஸ்திரத்திற்குப் பயன்தேடவேண்டியதில்லை. சாஸ்திரமும் ஆத்மா ஒன்றேயென்கிற ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின் பேதப்ரபஞ்சம் அடியோடழிந்து போமாகையாலே பேதவியவாகாரத்திற் கிடமில்லை என்று சொல்லுகி

றது. பேதப்ரபஞ்ச முண்டானபோது சாஸ்திரப்ரயோஜநத்தையும் சாஸ்திரமே சொல்லுகிறது. வாஜஸநேயகத்தில் பரமார்த்தசையல்லாத அவித்யாஸமயத்தில்பேதமுண்டாகையாலே ஸகலபேதவ்யவகாரமு முண்டென்று சொல்லப்பட்டது. பரவித்யை அபரவித்யையென்று பிரித்து முதலிலேயே சொல்லப்படுகிறது. ஆனதால் வேதாந்த ப்ரமாண மகாராஜனுடைய பாகுவினால் காக்கப்படுகிற ஆத்மாவினைக்கியத்தில் விரோதம்செய்வதற்கு தார்க்கிகர்வாதமாகிய படனுக்குசக்தியில்லை. இதனால் அவித்யையினாலே ப்ரம்மத்திற்குபலபேதங்களும் சக்திகளுமுண்டாகையாலே ஸ்ருஷ்டிகாரணமாவதில் விரோதமில்லையென்று விளங்கும். ஆகையால் பரவாதிகள்சொல்லும் குற்றங்களுக்குள் ஒன்று மிங்குதங்காது. இனி அரசனுடைய எல்லாவ்யாபாரங்களையும் நிறைவேற்றுகிற ப்ருத்யனை அரசனேஎன்பதுபோலஉபசாரத்தாலேசேதநமாக பிரதாநத்தை வியவகரித்ததென்பது சுருதிக்கு அமுக்கியமானபொருளையுரைக்கவேண்டுதலால் தக்கதன்று. முக்கியப்பொருள் கூடாதபோதன்றோ அமுக்கியப் பொருள் கொள்ளவேணும். காட்டியவழியால் முக்கியப்பொருள் கூடுகையாலது கொள்ளப்படாது, இங்கு பிரதாநம் அசேதநமாகையால் சேதநனுக்குத் தக்கபடி நியமமாய் பிரவர்திப்பது பொருந்தாது. ஆனதால் கீழ்ச்சொல்லியபடி ஜகத்துக்குக்காரணம் ப்ரம்மமேயாம்.

ரா-ஹா.—இந்தஷோடச கலைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பது ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்குமொத்திருக்க, இந்த ஷோடசகலைகளை புஜிப்பது ஜீவனே பரமாத்மாவல்லவென்பதில் ஹேதுகாணப்படவில்லையே என்றால் ஜீவன் தன்னுடையபோகத்தை விரும்பி இவைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கின்றமையால் ஜீவன் போக்தாவாகிறான். பரமாத்மா தன்னுடையபோகத்தை விரும்பாமல் ஜீவனுக்கென்றே ஸ்ருஷ்டிக்கின்றமையால் பரமாத்மாவுக்குபோகமில்லை. எனக்கு கர்மபலங்களில் விருப்பமில்லையென்று, "நமேகர்மபலேஸ்ப்ருஹா" என்கிறசுலோகத்தில் பகவானருளிச்செய்தான். ஆனதால் கர்மபலங்கள் பரமாத்மாவை யொட்டுகிறதில்லை. "நமாம்கர்மாணிலிம்பந்தி" என்று பகவானாலேசொல்லப்பட்டதன்றோ; இந்த சுலோகத்திற்கு கருத்து இவ்வாறேயெனபகவத்பாஷ்யகாரரால் "ஸோத்யக்ஷ" என்கிற ஸூத்திரத்தில் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.

௪. 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌪𑌃
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 । 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌲𑍋𑌕𑌾
𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌨𑌾𑌮 𑌚 ॥

౪. స ప్రాణమసృజత ప్రాణాచ్ఛ్రద్ధాం ఖంవాయుర్జ్యోతిరాపః పృథివీంద్రియమ్।
మనోఽన్నమన్నాద్వీర్యంతపోమంత్రాః కర్మలోకాలోకేషుచనామచ॥

(ப்-ம்.) 𑌸𑌃-அந்தபுருஷன், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍-ப்ராணனையும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍-ப்ராணனை ஸ்ருஷ்டித்தபின் சரத்தையையும், 𑌖𑌮𑍍.𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃-𑌆𑌪𑌃-𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀-பின்பு ஆகாயம், காற்று, தேஜஸ்ஸு, ஜலம்பூமிஇவைகளையும், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍-இந்திரியங்களையும், 𑌮𑌨𑌃-மநஸ்ஸையும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 - அந்நத்தையும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍-𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍-அந்நத்தாலே பலத்தையும், 𑌤𑌪𑌃- தபஸ்ஸையும், 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃- மந்திரங்களையும், 𑌕𑌰𑍍𑌮 - கர்மத்தையும், 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃-லோகங்களையும், 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁-லோகங்களிலே, 𑌨𑌾𑌮 𑌚 - பெயரையும், 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤 - ஸ்ருஷ்டித்தான்.

ஸம்-ஹா. ரா-ஹா—ஸர்வத்துக்கும்அதிகாரியான ப்ராணனை முன்சொன்படி ஈச்வரன் ஈக்ஷணம்செய்து ஸ்ருஷ்டித்துபின்எல்லோருக்கும்நல்ல கர்மங்களில்சிரத்தை

யையும், பின்பு கர்மபலத்தை யநுபவிப்பதற்கு அதிஷ்டாநமாகிய பூதங்களையும், ஸ்ருஷ்டித்தான். இந்த பூதங்களில் ஆகாசத்தில் சப்த குணத்தையும், வாயுவில் சப்தஸ்பர்சங்களையும், தேஜஸ்ஸில் சப்தஸ்பர்சரூபங்களையும், ஜலத்தில் சப்தஸ்பர்சரூபரஸங்களையும் பூமியில் சப்தஸ்பர்சரூபரஸ கந்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தான். பின் கர்மேந்திரியங்களைந்தையும் ஜ்ஞாநேந்திரியங்களைந்தையும் இவையெல்லாவற்றிற்கு மரசனைப்போன்ற மனஸ்ஸையும் இப்படி எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்து எல்லாப்ராணிகளுக்கும் ஜீவநாதாரமான அந்நத்தையும், அந்நத்தாலே சக்தியையும், இப்படி தங்கள்பலத்தாலே தோற்றியபடி எல்லாம்செய்தபாவங்களை நீக்குவதற்குக் காரணமாகிய தபஸ்ஸையும் தபஸ்ஸாலேசுத்தமான நெஞ்சையுடையவர்களுக்கு கர்மாநுஷ்டாநத்திற்கு வேண்டிய இருக்கு யஜுஸ்ஸு ஸாமம் அதர்வணம்முதலிய மந்திரங்களையும், ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கிரியைகளையும் அந்தகர்மங்களின் பலமாகிய ஸ்வர்க்காதிலோகங்களையும் அந்தலோகங்களில் தேவாதிநாமங்களையும், ஸ்ருஷ்டித்தான்.

௫. 𑌸 𑌯𑌥𑍇𑌮𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌕𑌲𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ||

౫. సయథేమానద్యస్స్యందమానాః సముద్రాయణాః సముద్రం ప్రాప్యాస్తం గచ్ఛంతి భిద్యేతేతాసాం నామరూపే సముద్రఇత్యేవం ప్రోచ్యతే ఏవమేవాస్య పరిద్రష్టురిమాష్షోడశక లాఃపురుషాయణాః పురుషంప్రాప్యాస్తంగచ్ఛంతి భిద్యేతేతాసాంనామరూపే పురుషఇత్యేవం ప్రోచ్యతే సఏషోఽకలోఽమృతోభవతితదేషశ్లోకః||

(ப-ம்.) 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 - ஸமுத்திரத்தை யடையாநின்றனவாய், 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃-பெருகுகின்ற, 𑌇𑌮𑌾𑌃, 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃-இந்த, ஆறுகள், 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂-கடலை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯-அடைந்து, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿-அடங்கிப்போகின்றன. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 - அந்த ஆறுகளுடைய, 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇-ரூபநாமங்கள், 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 - மாறுகின்றன. 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 - ஸமுத்திரமென்றே சொல்லப்படுகின்றன, 𑌯𑌥𑌾-அதெப்படியோ; 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵-இப்படியே, 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 - இந்ததிரஷ்டாவானவாத்மாவினுடைய, 𑌇𑌮𑌾𑌃𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃-இப்பதினாறுகலைகளும், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 - பரமபுருஷனை யாதரமாகவுடையனவாய், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂- பரமாத்மாவை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - அடைந்து, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿-லயிக்கின்றன, 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 - அந்தகலைகளினுடைய, 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇-ரூபநாமங்கள், 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇-வேறுபடுகின்றன, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇-புருஷனென்றே சொல்லப்படும். 𑌸𑌃𑌏𑌷𑌃 - அப்படிப்பட்ட இந்தபுருஷன், 𑌅𑌕𑌲𑌃 - கலாஸம்பந்தமில்லாதவன். 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿- அம்ருதனாயிருக்கிறான், 𑌤𑌦𑍇𑌷𑌃𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃-அந்தபுருஷஸ்வரூபத்தைப்பற்றி யிந்தசுலோகம் சொல்லப்படுகிறது.

ஸம்-ஹா.—கடலில்கலந்த ஆறுகள்போல, குருபதேசத்தாலே கலைகள் நீங்கும் படியுபாஸிக்கிறவனும் புருஷனைச்சேர்ந்து தனது நாமரூபங்கள்மாறி புருஷனென்றே சொல்லப்படுவான். இவ்வாறு கலைகளின் ஸம்பந்தம் நீங்கிப்போனமையால் முக்தனாகிறான்.

ரா-ஹா.—இப்படி ஜீவாத்மாவைப்பற்றுகிற கலைகள் பரமாத்மாவோடு ஸம்பந்தப்படாமையால், பரமாத்மாநிஷ்களனென்றும் ஆனதால்முமுக்ஷுக்களுபாஸித்து தங்கள் தங்களுக்குண்டான போக்த்ருத்வமாகிய கலாஸம்பந்தத்தை நீக்கிக்கொள்ளுகிறார்களென்றும் சொல்லுகிறது. கங்கையமுனைமுதலிய நதிகள் சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து தங்கள் நாமரூபங்களை யழித்துக்கொள்ளுகின்றனவேயன்றி ஸமுத்திரத்திற்கு நாமரூப விகாரங்களையுண்டு பண்ணுவதில்லையன்றோ; இவ்வாறேபோக்தாவாகிய ஜீவாத்மாவுக்கும் அவனையடைந்தபோது கலாஸம்பந்தம் நீங்கிப்போகின்றது. கல்லிலடிபட்டகத்திக்குக் கூர்மையழிவதுபோல் கலைகளுக்கு போகத்தைத்தருகிற சக்தியழிந்துபோகின்றது என்கை. இவைகளையிவ்வாறு செய்விப்பவன் பரமபுருஷனேயாகையால் அவனிடத்தில் இவைகளுக்கு ஸ்வதந்திரசக்தியில்லை அவனோடொன்று சேர்ந்து அவனேயென வழங்கப்படுகிறது. ஆக, பரமபுருஷனுக்கு இக்கலைகளினாலாகியபோகமில்லையானதால் பரமாத்மாநிஷ்கலனென்று சொல்லப்படுகிறான். ஆகையால் அம்ருதஸ்வரூபியாகிறான். இவ்விஷயத்தையோதும் சுலோகங்களிருக்கின்றன.

சு. அராஇவரதநாபௌகலாயஸ்மிந்ப்ரதிஷ்டிதா:।
தம்வேத்யம்புருஷம்வேதயதாமாவோம்ருத்யு:பரிவ்யதா:॥

౬. అరాఇవరథనాభౌకలాయస్మిన్ప్రతిష్ఠితాః।
తంవేద్యంపురుషంవేదమావోమృత్యుఃపరివ్యథాఇతి॥

(ப-ம்.) யஸ்மிந்-எந்தபரமாத்மாவினிடத்தில், ரதநாபௌ-தேர்ச்சக்கிரத்தில், அரா:இவ-அரங்கள்போல, கலா:-கலைகள், ப்ரதிஷ்டிதா: - நிலைபெற்றுநிற்கின்றனவோ; தம்-வேத்யம்புருஷம் - அந்தமுமுக்ஷுவேத்யனனபுருஷனை, வேத-அறிந்தால், வ:-அப்படியறிந்த உங்களுக்கு, பரிவ்யதா:-துன்பங்களை, ம்ருத்யு:-ஸம்ஸாரமானது, மா-செய்யாது.

ஸம்-ஹா.—பிறப்பு இருப்பு இறப்புமுதலிய எல்லாக்காலங்களிலும், இப்ப்ரபஞ்சத்திற்கு நிலையிடமாயபுருஷனை யறியாதபோது துன்பப்படவேணுமானதால் சிஷ்யர்களேயப்புருஷனையறிந்து கொள்ளுங்கோள்.

ரா-ஹா.—இவ்வாறு எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாய பரமாத்மஸ்வரூபத்தையறிந்த துன்பமடையார்.

எ. தாந்ஹோவாசைதாவதேவாஹமேதத்பரம்ப்ரஹ்மவேத நாத:பரமஸ்தீதி॥

౭. తాన్హోవాచైతావదేవాహమేతత్పరం బ్రహ్మవేదనాతః పరమస్తీతి॥

(ப-ம்.) தாந்-அந்தசிஷ்யர்களை, உவாசஹ-பிப்பலாதர் சொன்னார், ஏதத்பரம்ப்ரஹ்ம ஏதாவதேவ அஹம்வேத-இந்தபிரம்மத்தை இவ்வளவே நானறிவேன், அத:பரம்-அஸ்தி - இதற்குமேலறிய வேண்டுவதொன்றுமில்லை. இதி - இப்படிபிப்பலாதர் சொன்னார்.

ஸம்-ஹா —ஸா-ஹா.—இவ்வாறு சிஷர்களுக்கு உபதேசித்து,இவர்கள் ஸந்தேகம்நீங்க இவ்வளவே ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலறியவேண்டியது. இவ்வளவே நானுமறிவேன் என்று அவர்கள் மகுழும்படி பிப்பலாதர்சொன்னூர்.

அ. 𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂
𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥

౮. తేతమర్చ్యయంత స్త్వంహినః పితాయోస్మాకమవిద్యాయాః పరంపారంతారయసీతి
నమఃపరమఋషిభ్యో నమఃపరమఋషిభ్యః॥

(ப்-ம்.) 𑌤𑍇-அந்தசிஷர்கள், 𑌤𑌂 - அந்தபிப்பலாதமகாருஷியை, 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 - பூசித்தவர்களாய், 𑌤𑍍𑌵𑌂-நீரோ, 𑌨𑌃-நமக்கு, 𑌪𑌿𑌤𑌾-தந்தையாகிறீர், 𑌯𑌃-எந்தநீரோ, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂-நம்மை, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃𑌪𑌰𑌂𑌪𑌾𑌰𑌂 - அவித்தையினக்கரையை, 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌸𑌿-தாண்டவைக்கின்றீர், 𑌨𑌮𑌃𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 பரமர்ஷிகளைநமஸ்கரிக்கிறோம், 𑌇𑌤𑌿-என்றுசொன்னூர்கள்.

ஸம்-ஹா—இவ்வாறு பிப்பலாதரால் உபதேசித்த பிரம்மஸ்வரூபத்தையறிந்து க்ருதார்த்தர்களாய் இப்படி மகார்த்தமான பிரம்மஸ்வரூபத்தையுபதேசித்த ஆசாரியனுக்குப்ரதிஸம்மாநமாய் செய்யவேண்டியதொன்றும் தோற்றுமல் அவரதுமலரடிகளில்வீழ்ந்து தலையால்வணங்கி புஷ்பாஞ்சலியிட்டுப் பூசித்து ப்ரம்மவித்தையாகியஜராமரணம்முதலிய தோஷமொன்றுமில்லாத சரீரத்தையுண்டுபண்ணித் தந்ததந்தையே நீர்நமக்குபயமற்ற ப்ரம்மஸ்தாநத்தையடையும்படி இந்தஸம்ஸாரத்தில்மயக்கமுற்று பிறப்பிறப்பு முதலியதுன்பங்களுக்கிடமாகிய அவித்யையாகிய பெருங்கடலினின்றும் வித்யையென்கிற ஓடத்தாலே அக்கரைசேர்த்த மகாநுபாவர் நீர். ஆனதால்மீட்சியற்ற மோக்ஷமாகியப்ரம்மத்தைத்தந்த உம்மில் சிறந்ததந்தையுண்டோ. உலகத்தில் துன்பத்திற்கிடமாகிய சரீரத்தையுண்டுபண்ணித்தந்த தந்தையையே மிகப்பூசித்துவணங்குவதாயின் இப்படியழிவற்ற ஸுகத்தையுண்டுபண்ணின உம்மைநாங்கள் என்சொல்லிப் புகழுவோம். உமக்குநமஸ்காரம் இச்சம்பிரதாயத்தை நடத்திவந்தமுன்னோரான பரமர்ஷிகளுக்கு நமஸ்காரமென்றுசொன்னூர்கள் இரட்டித்தது ஆதரதோதற்றுவதற்கு.

ஸா-ஹா.—இவ்வாறு சிஷர்களும் உம்மால்வந்த ஜ்ஞாநஜந்மமே சிறந்தஜந்மமானதால் நீரேநமக்கு முக்கியபிதாவாகின்றீர் நம்மை இச்சம்சாரமாகிய சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவிக்கின்றீர்; என்றிப்படி பலவாருகக்கொண்டாடி வணங்கிளுர்கள். பரமர்ஷிகளையும் வணங்கிஞர்கள். இரட்டித்துச்சொன்னது உபநிஷத்து முற்றுப்பெற்றதென்பது தோற்றுவித்தற்கு. இங்கு பிறர்சொல்லுமாறு; ஜீவனில்வேருயப்ரம்மமில்லையென்றுணர்வதற்கு இப்பதினூறுகலைகளையுடைய ஜீவனேப்ரம்மம் இவனில்வேறுபட்ட தொன்றுமில்லையென்று, “𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵” “𑌨𑌾𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿” என்கிற வாக்கியத்தால் கூறப்பட்டதென்பதாம். இதரவ்யபதேசாதிகரணவிரோதம் வருமானதாலிதுசேராது; எப்படிஎன்ருல் அவ்வதிகரண ப்ரம்மத்துக்கும் ஜீவனுக்கும் பேதமில்லையாயின் ஜீவர்களுக்குவருகிறதுன்பங்களெல்லாம் ப்ரம்மத்தாலே யுண்டானவையாகையால் தனக்குத்தானே துன்பத்தைச்செய்துகொண்டது ப்ரம்மமென்கிறதோஷம்வருமாகையால் ஜீவனுக்கும் ப்ரமமத்திற்கும் பேதமுண்டு;

ஆனதால் தோஷமில்லையென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது. "தத்த்வமஸி" "அயமாத்மா ப்ரஹ்ம" இவைமுதலியவாக்கியங்களாலே, ஜீவன் ப்ரம்மத்தில்வேறானவனல்லனென்றுசொல்லப்பட்டதென்றால்.அங்கு இவ்வாறுவிசாரம் தொடுக்கிறோம்.—இவ்வாக்கியங்களால் ஜீவனேப்ரம்மமென்று போதிக்கப்படுமாயின் எல்லாவற்றையுமறிந்த ப்ரம்மந்தனக்கு ஸுகமாகிய உலகத்தைஸ்ருஷ்டியாமே துன்பமானஉலகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதென்கிற தோஷம்வரும்.ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம்முதலியகணக்கற்றதோஷங்களுக்கு இவ்வுலகம் நிலமாயிருக்கின்றது. இவ்வாறுதுன்பவெள்ளமாகிய தன்னுடைய ஸங்கடத்திற்கு ஒருபுத்தியுடையவன் தானேஹேதுவாக மாட்டான். ஜீவன்வேறு; ப்ரம்மம்வேறு; என்றுபோதிக்கிற சுருதிகள் ஜகத்துக்கும் ப்ரம்மத்துக்கும்பேதமில்லையென்று கொள்ளுகிறஉன்னாலே கைவிடப்பட்டனவாம்பேதமுண்டென்னில்ஐக்யம்கூடாது. உபாதியினால்வந்தபேதத்தைபேதச்ருதிகள்சொல்லுகின்றன. ஸ்வாபாவிகமானவபேதத்தை யபேதச்ருதிகள் சொல்லுகின்றனவென்றுசொல்லில், அப்போது இவ்விருவுக்குவிடைதரவேண்டும்.ஸ்வபாவத்தால் தன்னில் வேறாகாதவன் ஜீவன்என்பதை உபாதிஸம்பந்தமில்லாத ஜகத்காரணமாகிய ப்ரம்மம்அறியுமோ; அல்லது அறியாதோ; அறியாதாயின் ஜகத்காரணமாகிய ப்ரம்மம்எல்லாவற்றையறியுமென்பதற்குவாயில்லை. அறியுமாயின், தன்னில்வேறாகாத ஜீவன்துன்பத்தைத்தன்துன்பமென்றறிந்தப்ரம்மம் தனக்குஸுகத்தைசெய்துகொள்ளாமேதுன்பத்தையுண்டாக்கிக் கொண்டதென்றும் குற்றம்தப்பாது. அஜ்ஞானத்தாலே பேதமென்றாலும்முன்சொன்னதோஷங்கள் நீங்கவழியில்லை மற்றுமனேகதோஷங்களும் வரும்என்று பூர்வபக்ஷம்செய்து;கீழ்ச்சொல்லியதுக்கங்களையநுபவிக்கின்றஜீவாத்மாவைக்காட்டில் ப்ரம்மம்வேறுபட்டதாகையாலே கீழ்ச்சொன்னதோஷங்கள் புகுறவழியில்லை.ப்ரம்மத்தில் ஜீவன்வேறென்று பலசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன."ய ஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதஃ" (எவனொருவன் ஜீவாத்மாவிலிருந்துகொண்டு ஜீவனுக்குள்ளேயாயிருக்கின்றானோ; யவனை இந்தஜீவனறியானோ; யவனுக்கு இந்தஜீவன்சரீரமோ; யவனிந்தஜீவனையுள்ளிருந்து நியமிக்கிறானோ; அப்படிப்பட்ட நிர்தோஷமாகிய ப்ரம்மமென்கிற பரமாத்மா உனக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கின்றான்) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம் ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி" (ஜீவனையும் ஜீவனுக்குநியாமகனான பரமாத்மாவையும் வேறென்றறிந்தவன் அந்தபரமாத்மாவின் ப்ரீதிபெற்று, அவனாலருளப்பட்டமோக்ஷத்தையடைகிறான்.) "ஸ காரணம் கரணாதிபாதிபஃ" (ஜீவனில்வேறாய் ஜீவனைநியமிக்கிறபரமாத்மா காரணவஸ்துவாகிய பரப்ரம்மம்.) "தயோரந்யஃ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" ஜீவாத்மாபரமாத்மா என்கிற இருவரில்ஒருவன்கர்மத்தாலே துன்பப்படுமவன் ஒருவன் கர்மஸம்பந்தமில்லாதவனாய் ஜீவனை நியமித்துக்கொண்டு விளங்குகிறான்.) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ" (எல்லாவற்றையுமறிந்த பரமாத்மா ஒருவன். அஜ்ஞனாகிய ஜீவனொருவன். இவ்விருவரில் ஒருவன் பரதந்திரன்; ஒருவன் ஸ்வதந்திரன்.) "ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா ஸம்பரிஷ்வக்தஃ" (ப்ராஜ்ஞனான பரமாத்மாவினால் அணைத்துக்கொள்ளப்பட்டவன் ஜீவாத்மா) "ப்ராஜ்ஞேநாத்மநாந்வாரூடஃ" (பரமாத்மாவினால் நியமிக்கப்பட்டவன் ஜீவாத்மா) "க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏகஸ்தத்த்வம்ஸ்வ

தஸ்மிம்ஶ்சாந்யோ மாயயா ஸந்நிருத்த:" (மாயையென்கிறபிரகிருதியை நியமிக்கிற பரமாத்மா பிரகிருதியைக்கொண்டு ஜகத்தைஸ்ருஷ்டிக்கின்றான் இந்தபிரகிருதியில் பரமாத்மாவில் வேறான ஜீவனகப்பட்டுக்கிடக்கிறான்) பிரகிருதி ஜீவன்இவ்விரண்டுக்கும்நியாமகனான பரமாத்மாகல்யாணகுணங்களால் நிறைந்தவன்.) "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந்" (நித்யராயனேகராயிருக்கிற சேதனர்களுக்கு நித்யனு யொருவனாயிருக்கிறபரமசேதனன் வேண்டியவற்றைத்தருகிறான்.) "யஸ்யாவ்யக்தம் ஶரீரம் யோऽவ்யக்தமந்தரே ஸஞ்சரந் யமவ்யக்தம் ந வேத யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம் யோऽக்ஷரமந்தரே ஸஞ்சரந் யமக்ஷரம் ந வேத ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" (யவனவ்யக்தத்தினுள்ளிருக்கிறானோ யவனுக்கு அவ்யக்தம்சரீரமோ யவனையவ்யக்தமறியாதோ; யவனக்ஷரத்தினுள்ளிருக்கிறானோ யவனுக்கு அக்ஷரம்சரீரமோ; யவனையக்ஷரமறியாதோ; இப்படிப்பட்டவன் எல்லாபூதங்களுக்கு மந்தராத்மாவானவன் அவன்ஹேயப்ரத்யநீகனான நாராயணனே) இவைமுதலியசுருதிகளில் ஜீவன்வேறு; ப்ரம்மம்வேறு; இவைகளுக்கு அபேதமில்லையென்று நன்குவிளங்குமன்றோ; மண்ணுங்கட்டிமுதலிய விகாரங்களுக்கெப்போது மிடமாய்மிகவும் ஹீநமாயிருக்கிறவசித்துக்கும் நிர்விகாரமாயதிபரிசுத்தமாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீகமாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுக்கு மாஸ்பதமாய்மற்றுள்ள எல்லாவற்றிலும் விலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமான பரப்ரம்மத்துக்கும்அபேதம் ஸம்பவியாதாப்போல, ஹேயாஸ்பதனாய் மின்மினிபோன்றஜீவனுக்கும் அபஹதபாப்மாவாய் அநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணாஸ்பதமான ப்ரம்மத்துக்கும் அபேதம் ஸம்பவியாது. "தத்த்வமஸி" முதலியவிடங்களில்சொல்லிய ஸாமாநாதிகரண்யம் சரீராத்மபாவத்தாலே யாகையால் இதற்கு அநுகூலமேயன்றி விரோதியன்று. இவ்வர்த்தம் "ஸர்வதா்மோபபத்தேஶ்ச" என்கிற ஸூத்திரத்தில் நன்றாகஉபபாதிக்கப்பட்டது. ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டம்காரணம். ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டம்கார்யம் ஆகையாலே எல்லாச்ருதிகளுக்கு அவிரோதம் ஸித்திக்கிறது. இப்படிசொல்லும்போது அபேதமும் ஸ்வரூபஸ்வபாவா ஸங்கரமும்ஸித்திக்குமன்றோ; "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்புஸத்தொன்றேயுண்டு) என்று ஒரேபொருளுண்டென்று சொல்லும்போதும் அசித்துகூடிய ஜீவனடங்கியிருந்தானென்றுஸம்மதிக்கவேணும் "வைஷம்யநைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத்" "ந கர்மாவிபாகாதிதி சேந்நாநாதித்வாத் உபபத்யதே சாப்யுபலப்யதே ச" (ஜீவனும் கர்மமுமநாதியாகையாலே விஷமமாக ஸ்ருஷ்டித்தானென்றும் குற்றமில்லை) என்கிற ஸூத்திரங்களில் ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு ஜீவனிருந்தானென்று சொல்லப்பட்டதன்றோ; ஒன்றேயாயிருந்ததென்பது நாமரூபங்கள் நீங்கியிருந்தமையால்சேரும். ஆகையால் ப்ரம்மம்காரணமாமென்பதில் ஒருகுற்றமுமில்லை என்று அவ்வதிகரணத்தில் பகவத்பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தார். இப்படியே, "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாந:" "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" "ஸ ஏஷ ஸ்ருஷ்டாதௌ க்ருத்ஸ்நம் ஸமாதத்தே" "உபயோரபி ஹி

தேதே நநூயியதே" இவைமுதலிய ஜீவனுக்கும் ப்ரமத்திற்கும் ஸ்வாபாவிகபேதமுண்டென்று சொல்லுகிற ஸூத்திரந்யாயங்களோடுவிரோதம்வரும். இப்படி சொல்லச்சொல்லப் பெருகுமானதாலிவ்வளவு தூஷித்ததுபோதுமென்று நிறுத்துகிறோம். ஆகையால்ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபபேதமுண்டென்று இந்த உபநிஷத்தின்கருத்து.

இதி ப்ரச்நோபநிஷதி ஷஷ்ட: ப்ரச்ந:.

பிரச்நோபநிஷத்துமுற்றும்.

ஸ்ரீ பரப்ரம்மணே நம:.

ஹரி: ஓம்.

அத முண்டகோபநிஷதாரம்ப:.

க. ப்ரம்மா தேவானாம் ப்ரதம: ஸம்பபூவ விச்வஸ்ய கர்த்தா புவனஸ்ய கோப்தா । ஸ ப்ரம்மவித்யாம் ஸர்வவித்யாப்ரதிஷ்டா மதர்வாய ஜ்யேஷ்டபுத்ராய ப்ராஹ ॥

౧. బ్రహ్మాదేవానాం ప్రథమస్సంబభూవ విశ్వస్యకర్తాభువనస్యగోప్తా।
సబ్రహ్మవిద్యాం సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా మథర్వాయజ్యేష్ఠపుత్రాయప్రాహ॥

(ப-ம்.) விச்வஸ்ய கர்த்தா-எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கின்ற, புவனஸ்ய கோப்தா - படைத்தஉலகத்தைக்காக்கின்ற, தேவானாம் ப்ரதம: - இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்கு முதல்வனாகிய, ப்ரம்மா-நான்முகன், ஸம்பபூவ - ப்ரம்மஜ்ஞானமுடையவனானன், ஸ:-அந்தப்ராம்மா - ஸர்வவித்யாப்ரதிஷ்டாம் - எல்லாவித்யைக்கும் ப்ரதிஷ்டையான, ப்ரம்மவித்யாம் ப்ரம்மவித்யையை, ஜ்யேஷ்டபுத்ராய அதர்வாய ப்ராஹ - ஜ்யேஷ்டகுமாரனாகிய அதர்வனென்பவனுக்குச் சொன்னான்.

ஸம-ஹா.—இவ்வுபநிஷத்து அதர்வண வேதத்துள்ளாயது. மேலேசொல்லுகிற ப்ரம்மவித்யைஸ்துதிப்பதற்கு ஸம்ப்ரதாயபரம்பரை சொல்லப்படுகிறது பெரியோரிடத்தில் வருத்தப்பட்டுக்கேட்டஇந்த புருஷார்த்தஸாதநமாகிய வித்யை என்றுகொண்டாடிப் புகழ்ந்தாலன்றோ கேட்பாருக்கு உருசிபிறந்துவேண்டுவார்கள் இந்தவித்யையின் ப்ரயோஜநத்தை இவ்வுபநிஷத்திலேமேலே வெளியிடப்படுகிறது, "பித்யதே" என்பது முதலிய சுலோகங்களால் இந்த வித்யைப்பெற்றவர் ஸம்ஸாரபந்தம் நீங்கி மோக்ஷத்தைபெறுவார்களென்று சொல்லப்படுகிறது. அபரவித்யை ஸாக்ஷாத்மோக்ஷஸாதனமாகாமையால் பரவித்யைமுக்யமென்றும் இதுமுக்யமானதற்குக்காரணத்தையும் நற்குருவருளாலிவ்வித்யை யடையப்பட வேண்டுமென்பதையும் "பரீக்ஷ்யலோகாந்"என்பதுமுதலாயவாக்கியங்களிலேயோதும். ஜ்ஞாநமாத்திரத்தில் எல்லாஆச்ரமத்தாருக்கு மதிகாரமுண்டானாலும் இப்படியுத்தமமாயப்ரம்மவித்யையில் ஸந்யாஸிக்கே முக்யாதிகாரம். கர்மாநுஷ்டாநத்தோடுசேர்ந்தக்ருஹஸ்தாச்ரமாதிகள் இவ்வித்யைக்குச்சேர்ந்தவையல்ல. கர்தாவாகாதப்ரம்மமென்று தன்னை

யுணருகையாகிற வித்யைக்கும் நான்கர்த்தாவாகிறேனென்று கர்மங்களையநுஷ்டிப்பதற்கும் சேர்க்கைகூடாதன்றே "பைக்ஷாசர்யஞ்சரந்த:" "ஸந்யாஸயோகாத்" என்பவைமுதலானவிடங்களிலே இதுவிளங்கச்சொல்லப்பட்டது. க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்தவர் இந்தப்ரம்மவித்யையை உபதேசிக்கின்றமையால் அவர்க்கும் ப்ரம்மவித்யையிலதிகாரம் கூடுமென்றுசிலர்சொல்லுவர் அதுபொருந்தாது கீழேசொல்லியபடி கர்மமும்வித்யையும் விரோதப்பட்டவையானதால் இக்தலிங்கம் ஸாதியாது இப்படிப்பட்ட வித்யையையோதுகிற இவ்வுபநிஷத்திற்கு சுருங்கவ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறோம் இந்த உபநிஷத்தென்கிற பேராலேயே இவ்வித்யையின் பெருமைவிளங்கும் தருமம் ஜ்ஞாநம் வைராக்கியம் ஐசுவரியம்முதலியவற்றால் மற்றோரை மிக்காநின்றமையால் இந்திரனுள்ளிட்ட தேவக்குழாங்களில் சிறந்தவனாய பிரமன்பலவகைப்பட்ட ஸ்ருஷ்டிகளில் ஒருஸ்ருஷ்டியில் முதல்வனாய அதர்வனென்பவனுக்கு எல்லாவித்யைகளுக்கும் நிலையிடமாய ப்ரம்மவித்யையுபதேசித்தான். இங்குபிரமனையும்வித்யையும்கொண்டாடியது வித்யையைஸ்துதிசெய்வதற்கு.

ரா-ஹா.—ஸ்ருஷ்டிகர்த்வான ப்ரம்மா தன்முதல்குமாரனாகிய அதர்வனென்பவனுக்கு ப்ரம்மவித்யையையுபதேசித்தான். ப்ரம்மத்தையறிந்தபோது அறியவேண்டுமதொன்றுமில்லை யானதால் எல்லாவித்யைக்கும் ப்ரம்மவித்யையை ப்ரதிஷ்டையென்றது வித்யையில் ப்ரவ்ருத்திபிறப்பிப்பதற்கு கதைசொல்லப்படுகிறது.

உ. அதர்வணே யாம் ப்ரவதேத ப்ரஹ்மா அதர்வா தாம் புரோவாசாங்கிரே ப்ரஹ்மவித்யாம்| ஸ பாரத்வாஜாய ஸத்யவாஹாய ப்ராஹ பாரத்வாஜோऽங்கிரஸே பராவராம்||

௨. అథర్వణేయాంప్రవదేతబ్రహ్మా థర్వాతాంపురోవాచాంగిరేబ్రహ్మవిద్యామ్।
సభారద్వాజాయ సత్యవాహాయప్రాహ భారద్వాజోఽంగిరసేపరావరామ్॥

(ப-ம்.) ப்ரஹ்மா அதர்வணே யாம் ப்ரவதேத - பிரமனதர்வா என்பவனுக்கு எந்தவித்யையையுபதேசித்தானோ, தாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் அதர்வா புரா உவாச அங்கிரே - அந்தப்ரம்மவித்யையை அதர்வாஎன்பவர் தன்னுடைய சிஷ்யராகிய ஆங்கீஎன்பவருக்குச்சொன்னார், ஸ: பாரத்வாஜாய ஸத்யவாஹாய ப்ராஹ- அந்த ஆங்கீஎன்பவர் பாரத்வாஜகோத்ரியாகிய ஸத்யவாஹரென்பவருக்குச்சொன்னார், பாரத்வாஜ:-அங்கிரஸே பராவராம்-அறியாதாமறிந்தோரிடத்தி லறியவேண்டுகையால் பராவரையென்கிற அந்தபரம்மவித்யை அங்கிராஎன்பவருக்குஅந்தபாரத்வாஜராகியஸத்யவாஹர் சொன்னார்.

பதார்த்தயார்த்தபேதங்கள்.

பதஉரையாலே விளங்கும் கருத்து சங்கரராமாநுஜ பாஷ்யங்களிரண்டுக்குமொக்கும் சிறிதும் பேதமில்லை.

௩. சௌநகோ ஹ வை மஹாசாலோऽங்கிரஸம் விதிவதுபஸந்ந: பப்ரச்ச| கஸ்மிந்நு பகவோ விஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் விஜ்ஞாதம் பவதீதி||

௩. శౌనకోహవైమహాశాలోఽంగిరసంవిధివదుపసన్నఃపప్రచ్ఛ । కస్మిన్నుభగవోవిజ్ఞా
తేసర్వమిదంవిజ్ఞాతంభవతీతి॥

(ப்-ம்.) மஹாஶால: ஶௌநக: - க்ருஹஸ்தாச்ரமிகளில் சிறந்தவராய சுநகரென்பவரின்குமாரர், அங்கிரஸம் விதிவதுபஸந்ந: பப்ரச்ச அங்கிராஎன்பவரை சாஸ்திரப்படியடைந்து வினவினர், பகவ: கஸ்மிந்நு விஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் விஜ்ஞாதம் பவதீதி - எல்லாமறிந்தமுனிவரே எப்பொருளையறிந்தாலிஃதெல்லா மறியப்பட்டதாமென்று வினவினர்.

ஸம்-ஹா.—இங்கு ஆசாரியரிடத்தில் விதிப்படி யடைந்தது சொல்லப்பட்டாலும் மேலோர்க்கும் நமக்குமிந்த விதி முக்யமேயாம். ஆனதால் நடுவில் கூறப்பட்டது.

ரா-ஹா.—சுநகரின் குமாரராகிய மகாகிருகஸ்தர், ஸமித்பாணி: என்கிற விடத்தில் சொல்லப்பட்ட விதிப்படியடைந்து ஆசாரியராகிய அங்கிரஸரை எப்பொருளையறிந்தா லிவ்வுலகமெல்லாமறியப்படும். முக்காலத்தையுமறிந்தமுனிவரே மண்ணையறிந்தபோது அதின்காரியமாகிய குடமுதலியவை யெல்லாமறியப்படுவதுபோலொரு காரணப்பொருளையறியவே எல்லாப்பொருளுமறியப்படுமெல்லவோ; அக்காரணப்பொருள்யாது என்று வினவினரென்று இந்த சுருதிக்குப்பொருள். இங்கு எல்லாமென்பதற்கு ஸ்தூலமானசித்து அசித்து இவைகளுடன் சேர்ந்த பரப்ரம்மமோ; அல்லது சித்து மசித்துமேயோ; பொருளென்று கொள்வது. இந்த சௌநகர் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யறியாதே ப்ரச்நம்பண்ணுகிறராகையால் இவர் சொல்லிய வாக்கியத்தில் சேர்ந்த எல்லாமென்கிற பதத்திற்கு ப்ரம்மத்தையறிந்தவர் வாயில் பிறந்த சொல்லுக்குப்போல் பரப்ரம்மம் வரையில் பொருள்கொள்ளக்கூடாமையால் முந்திய கல்பம் தள்ளுண்டது. மேலும், அந்தபுருஷனால் இவ்வுலகெல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றது எனமேல் விடையளிக்கும் வாக்கியத்தில் எல்லாமென்கிற பதத்திற்கு புருஷனைத்தனித்துச்சொல்லி விடுகையால் விசேஷணமாகிய ஸ்தூல சிதசித்துக்களேபொருளானதால் அங்குபோலிங்கும் விசேஷணமாகிய ஸ்தூல சிதசித்துக்களே பொருளாகலாமன்றி இவைகளோடு சேர்ந்த ப்ரம்மம் பொருளாகக்கூடாது. ஆகில் விசேஷணமாகிய ஸ்தூல சிதசித்துக்களே பொருளென்று இரண்டாவது கல்பத்தைக்கொள்ளுவோமென்றால் அந்த கல்பத்தில் மேலேசொல்லப்படும் அக்ஷரபரப்ரம்மம் ஸ்தூல சிதசித்துக்களில் வேறாயதானதால் அவைகளுக்கு இந்த அக்ஷரபரப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமாவது சேராது. ஆகையால் இங்கும்பொருளமையும் வழியாதெனில், கூறுகின்றோம். விசேஷணமாகிய ஸ்தூல சிதசித்துக்களே இங்கு, எல்லாமென்கிற பதத்திற்குப்பொருள். மேலே சொல்லப்படுகிறபடி அக்ஷரபரப்ரம்மம், தன்னில் வேறாய ஸ்தூல சிதசித்துக்களுக்கு உபாதாநகாரணமாவதும் பொருந்தும். பிந்நமானாலும் உபாதாநகாரணமாகலாம். அபிந்நமே உபாதாநகாரணமென்கிற நிர்பந்தமில்லை. முன்னான ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையோடு கூடிய பொருள் பின்னான ஸ்தூலாவஸ்தையோடு கூடிய பொருளுக் குபாதாநகாரணமாம். அவஸ்தையை யுடைத்தாயிருக்கை சித்து அசித்து ஈச்வரன் என்கிற விம்மூன்றுக்குமுண்டு. ஸாக்ஷாத்தாக சித்துக்கும் சரீரம் தர்மபூதஜ்ஞானம் இவைகளின் வழியே சித்துக்கும் இவ்விரண்டின் வழியாக ஈச்வரனுக்கும் அவஸ்தையுண்டாகும். என்றிவ்வளவே பேதம். ஆக மகத்தத்வாவஸ்தை அஹங்காரதத்வாவஸ்தை முதலியவருகிற ஸ்தூலாவஸ்தையையுடைத்தாயிருக்கை அசித்து சித்து பரமாத்மா இவை எல்லாவற்றிற்கும்பொதுவாயிருக்கையால் பரமாத்மாவுக்குப்போலே சேதநம் அசேதநம் இவற்றுக்கும் வருகிற அவஸ்தையுண்டாகையால் பரமாத்மா இவற்றுக்கு பாதாநகாரணமாகையில் தடையில்லை. ஆக இவை எல்லாமென்பதற்கு ஸ்தூல சிதசித்துக்களாகிய விசேஷ

ண்ம்பொருளானாலும் அதற்குமேல்சொல்லப்போகிற அக்ஷரபரப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமாமென்று, எதையறிந்தாலெல்லாமறியலாமென்று விசேஷணத்துக்கு உபாதாநகாரணம்யாதென்று, வினவத்தகும். மகாஸித்தாந்தத்திலும் எல்லாஉலகமும் ப்ரம்மகார்யமாகையாலும் ஒன்றாகையால் அதற்குவிரோதியானபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகிறது.என்கிறபாஷ்யவ்யாக்யாந ப்ரகரணத்தில் ச்ருதப்ரகாசிகையில் ஸ்ரீவ்யாஸாசாரியரால் விசிஷ்டங்களுக்கே உபாதாநகாரணகாரியபாவமுள்ளது; ஸ்தூலசிதசித்துக்களாகிய விசேஷணங்களுக்கு ப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமாவதில்லை. உயிருமுடலுமாகையாகிற சரீராத்மபாவமானது அறிவால் பிரித்த விசேஷணங்களுக்கும் விசேஷ்யமாகிய ப்ரம்மத்திற்குமாம். சிதசித்விசிஷ்டப்ரம்மத்தை சிதசித்விசிஷ்ட ப்ரம்மம்நியமியதாகையால் சுத்தப்ரபஞ்சத்திற்கு சுத்த ப்ரம்மமேயந்தர்யாமியாமன்றோ; "ஸத்தைக்காரணமாகஉடையது ஸத்தையாத்மாவாக உடையது இவ்வுலகம்" என்கிற சாந்தோக்யவாக்கியத்தில், 'காரணமாகவுடையது' என்கிறவிடத்திற்கு 'ஸத்' என்கிற பதம் விசிஷ்டப்ரம்மத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும், 'ஆத்மாவாக உடையது' என்கிறவிடத்திற்கு 'ஸத்' என்கிறபதம் சுத்தப்ரம்மத்தைச்சொல்லுகிறது.ப்ரம்மத்திற்குப்ரம்மம் அந்தர்யாமியாகாதாகையாலும், ப்ரபஞ்சமும் விசிஷ்ட ப்ரம்மத்தை உபாதாநமாகஉடைய தன்றாகையாலு மிப்படியே பொருள்கொள்ளவேண்டுமெனச் சொல்லி இந்த பக்ஷத்தில் 'ஸத்' என்கிற பதங்களுக்கு பொருள்வேறுபடுகையாலும் 'உலகம்' என்கிற ஒருபதத்திற்கே ப்ரம்மம் அந்தர்யாமி என்னும்போது கேவல உலகத்தையும் ப்ரம்மம் காரணமென்னும்போது விசிஷ்ட ப்ரம்மத்தையும் பொருளாகக்கூறவேண்டிவருகின்றமையாலும், இப்பக்ஷமழகல்லவென்றெண்ணி, 'உலகம்' என்கிறபதம் கேவல உலகத்தையே சொல்லும்; 'ஸத்' என்கிறபதமும் சுத்தப்ரம்மத்தையே சொல்லுமென்கிறபக்ஷத்தைப்பற்றி, இப்பக்ஷத்தில் கேவலப்ரபஞ்சத்துக்கு ப்ரம்மமுபாதாநகாரணமாவதெப்படி என்றால் இவ்வுலகத்தில்வருகிற அவஸ்தையுண்டாகையாலுமிதற்குமுன் அவஸ்தையுடைய ப்ரம்மம் விசிஷ்டத்துக்கு விசிஷ்டம்காரணமாவது போலவே கூடுமென்று தமக்குத்திருவுள்ளமான இந்தபக்ஷம் உபந்யஸிக்கப்பட்டது பகவத்பாஷ்யகாரராலும் 'ஆத்மேதிதூபகச்சந்தி, என்கிறவிடத்தில் சித்து அசித்து என்கிற எல்லாவஸ்துவும் தன்னிடத்திலிருந்து பிறக்கையாலும் தன்னிடத்திலேலயிக்கின்றமையாலும், தன்னால்காக்கப்படுகின்றமையாலும் தன்னால்நியமிக்கப்படுகையாலும், தனக்கு சரீரமாகையாலும் தானே எல்லாவற்றுக்கு மாத்மாவாகின்றது ப்ரம்மமேயாம். என்று சரீரமாகும்பொருளே, உபாதாநகாரணமாகிய ப்ரம்மத்தின் காரியமாகின்றதெனப்பல க்ரந்தங்களிலும் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இதை வேறாக்குவது நம்மால்கூடாதன்றோ. "ப்ராஜ்ஞேநாத்மநாஸம்பரிஷ்வக்த:" என்கிறவிடத்தில் பரமாத்மாவில் வேறான ஜீவனுக்கு லயம் சொல்லப்பட்டதன்றோ. இங்குபரிஷ்வங்கம் சொல்லப்பட்டதேயன்றி லயமன்று ; பரிஷ்வங்கசப்தத்திற்கு லயம்பொருளல்லாமையால் என்று சொல்லவமையாது. "ஸ்வாப்யயாத்" என்கிற ஸூத்திரத்தையும் அவ்விடத்திற்குபாஷ்யத்தையும் பர்யாலோசிக்கும்போது பரிஷ்வங்கம்லயமேயென விளங்குமன்றோ; "ஸதா ஸோம்ய ததா ஸம்பந்நோ பவதி" என்கிற வாக்கியத்திற்கு ஜாகரதசையில் ராகத்வேஷமுதலியவற்றோடுகூடிய ஜீவனோடுசேர்ந்த பரமாத்மா ஸுஷுப்தியில் ராகமுதலியவை நீங்கிய ஜீவனோடு சேர்ந்திருக்கின்றான் என்றுபொருளாகையாலே அவ்வாறே ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா" என்கிற வாக்கியத்திற்கும் பொருள்கொள்ளலாகாது; அப்படியாமாயின் இவ்வாக்யம் ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவர்களுக்குபேதத்தைபோதியாமையால் "ஸுஷுப்த்யுத்க்ராந்த்யோர்பேதேந" என்கிற ஸூத்திரத்தில் ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவர்களுக்கு பேதத்தை

யுணர்த்துமென்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றமையாலத்தோடுவிரோதம்வரும். இனி வேறுனாலும் முந்திய அவஸ்தையை யுடைத்தானவை எல்லா முபாதாநகாரணம், பிந்திய அவஸ்தையையுடையவை எல்லாங்காரியம் என்றால்வருகிற மகாந் அஹங்காரம் முதலிய அவஸ்தையையுடைய பரமாத்மாவுக்கு முந்திய அவ்யக்தாவஸ்தையை யுடைத்தான அசேதந முபாதாநகாரணமாகவேண்டுகின்றமையால் வருகிற அவஸ்தையையுடைத்தானவைக்கு முந்திய அவஸ்தையையுடைய அபிந்நவஸ்துவே உபாதாநகாரணமென்று சொல்லவேண்டும். ஆகப்ரம்மத்தில் வேறான சேதநாசேதநங்களுக்கு ப்ரம்மமுபாதாநகாரணமாகாதெனில் இதற்குவிடையளிக்கின்றோம். வருகிற அவஸ்தையையுடைத்தான பொருளுக்கு முந்திய அவஸ்தையையுடைய காரணப் பொருள் உபாதாநகாரணமெனில் இவ்விணுவுக்கிடமில்லை. வருகிற அவஸ்தையையுடைய ப்ரம்மத்திற்கு அசேதநம்காரணமென்பதில் ப்ரமாணமில்லாமையால் அசேதநம் ப்ரம்மத்திற்குபாதாநகாரணமாகாதாயினும் ப்ரம்மம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமானதால் வருகிற அவஸ்தையையுடைய அசேதநத்திற்கு ப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமாகலாம். இனி தந்மாத்திராவஸ்தை பூதாவஸ்தை முதலிய அவஸ்தைகளை யுடைத்தாந ப்ரக்ருதிக்கு அவ்யக்தாவஸ்தை மகத்வாவஸ்தை முதலிய அவஸ்தைகளையுடைய ப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமென்று இதனால் சொல்லப்பட்டதாயிற்று; இவ்வாறு கூடுமென்றிசைந்தாலும் அவ்யக்தாவஸ்தை முதலிய அவஸ்தைகள் ப்ரக்ருதியின் கண்ணேயுளவானதால் ப்ரம்மம் இவ்வவஸ்தைகளையுடையதாகாது; ஆக ப்ரம்மம் ப்ரக்ருதிக்குபாதாநகாரணமாவது கூடாதெனில், இவ்விணுவுக்கு ப்ரக்ருத்யதிகரணத்தில் சுருதப்ரகாசிகையில் ஸ்ரீவ்யாஸாசார்யர் இவ்வாறு விடைதந்திருக்கிறார். அதாவது ப்ரம்மம் சித்து அசித்து இவைகளை சரீரமாகஉடையதானதால் ப்ரக்ருதி ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலடங்கியதென்று ப்ரக்ருதியினவஸ்தைகளெல்லாம் ப்ரம்மத்தினவஸ்தைகளேயாம். விசிஷ்டவஸ்துவினதுஸ்வரூபம் விசேஷ்யமாத்திரமானதல்ல. விசிஷ்டவஸ்துவுக்கு விசிஷ்டமே ஸ்வரூபம். மண்குடத்திற்கு மண்மாத்திரம் ஸ்வரூபமல்லவன்றோ. குடவடிவு என்கிற கடத்வஜாதியுடன் சேர்ந்தமண்ணேயன்றோ ஸ்வரூபமாம். இங்கு விசேஷணமும் ஸ்வரூபத்தில் சேருமாகில் தடியுடைய ஒருமனிதனுக்கு விசேஷணமாகியதடியும் தடியின் ஸம்பந்தமும் ஸ்வரூபமாகவேணுமென்று வருகின்றமையால் விசேஷணம் ஸ்வரூபத்தில் சேராதெனச்சிலர்மறுப்பர்; அப்படி சொல்லப்போகாது. தடியும்தடி ஸம்பந்தமும் மனிதனைவிட்டுப்பிரியும் தன்மையனவாகையால் அவைஸ்வரூபத்தில் சேராவாயினும் தனித்துப்பிரியாது அப்பொருளுள்ளவரையி லப்பொருளோடு சேர்ந்திருக்குமவை ஸ்வரூபமாவதில் குற்றமில்லையன்றோ. மேலும் குடமுதலியவற்றுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவருகை முதலிய அக்காரியங்களுக்குத் தக்கதாகையாகிற யோக்யதையே ஸ்வரூபமாம். மண்மாத்திரமல்ல. அப்படியாயின் பிண்டமாயிருக்கும்போதும் குடமென்று பெயர் வரவேண்டும். அந்த யோக்யதையாவது ஓட்டையில்லாத குடமாகையாகிற அச்சித்ரகடத்துவமேயாம். எந்தவஸ்துவுக்கு எந்தகாரியத்தைஸாதிக்கும்போது எந்த ஆகாரமின்றியமையாததாம்; அவ்வஸ்துவுக்கு அக்காரியத்தையுண்டுபண்ணும்போது அவ்வாகாரம் யோக்யதையாகின்றது. நெருப்பு உடம்பை எரிக்கும்போது உஷ்ணமின்றியமையாததாதலால் நெருப்புக்கு எரிப்பதில் உஷ்ணம் யோக்யதையாகின்றது. வாளுக்குக்கூர்மையும் யோக்யதையாகும். இப்படியே மண்ணுக்கும் குடமாம்போது யோக்யதையாவது மண்ணாயிருக்கை ம்ருதுவாயிருக்கை நீர் கலந்திருக்கை முதலியவையாம். இவ்வஸ்துக்களுக்கு இவை யோக்யதையாவதுபோல ப்ரம்மத்திற்கு ஜகத்ரூபத்தாலே பலவாகப்பரிணமிக்கும்போது, ப்ரக்ருதி ஜீவன்காலம், இவைகள் விட்டுப்பிரியாத விசேஷணங்களாகையால் யோக்யதையாகின்றன. இக்கார

ணத்தாலே சில ப்ரமாணங்களில் ப்ரக்ருதி முதலியவை பரப்ரம்மசக்தி என்று இவை சக்திசப்தத்தாலே சொல்லப்படுகின்றன. காரியத்திற்கு வேண்டிய விட்டுப்பிரியாத விசேஷணங்களேயன்றோ சக்தியெனப்படும். யோக்யதை யோக்ய ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்ததாகையால் ப்ரம்மத்திற்கு யோக்யதையாகிய ப்ரக்ருதி ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலடங்கியதென்று அவ்யக்தாவஸ்தைமுதலிய அவஸ்தைகள் ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலிருப்பனவாகின்றமையால் ப்ரம்மம் ப்ரக்ருதிக்குபாதாநகாரணமாகலாம், இவ்வாறு சித்துஅசித்து இவைகளுடன்சேர்ந்த விசிஷ்டமே ப்ரம்மஸ்வரூபமாகையால் ச்ருதியிலும் "தத்யதா ரதஸ்யாரேஷு நேமிரர்பிதா நாபாவரா அர்பிதா ஏவமேவைதா பூதமாத்ரா: ப்ரஜ்ஞாமாத்ராஸ்வர்பிதா: ப்ரஜ்ஞாமாத்ரா: ப்ராணேர்பிதா:" என்று சக்ராந்தமென்கிற சக்கிரத்தில் சுற்றும் கோர்க்கப்பட்டமரம் அரங்களென்கிற கொம்புகளில் கோர்க்கப்பட்டாப்போலே பஞ்சபூதமுதலியவை எல்லாம் ஜீவாத்மாக்களிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; அரங்கள் குடமென்கிறநாபியில்கோர்க்கப்பட்டிருப்பதுபோல் ஜீவாத்மாக்கள் பரமாத்மாவினிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனரென்று அரநாபித்ருஷ்டாந்தம் சொல்லப்பட்டது. சக்கிரமாவது நாபி மாத்திரமல்ல; அரங்களும் சக்ராந்தமென்கிறநேமியும் சக்ரஸ்வரூபத்திலடங்கியவையன்றோ; இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் அரநேமிகள் சக்ரஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவையாறுப்போல ஜீவாத்மாப்ரக்ருதி இவைகளும் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் சேந்தவை என்று நன்கு விளங்கும். இலை பட்டை இவைகளோடுசேர்ந்த வாழையை சித்து அசித்து இவைகளோடுசேர்ந்த ப்ரம்மத்திற்குத்ருஷ்டாந்தமாக ச்ருதிசொல்லுகிறது. இதனாலும்சேதநா சேதநங்கள் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவைஎன்று விளங்கும். இலைபட்டை இவைகளைவிட்டு தண்டுமாத்திரமே வாழையல்லவன்றோ. இலைப்பட்டைகளோடு சேர்ந்ததண்டேயன்றோவாழையாகும். இப்படி சிதசித்துக்கள்சேர்ந்து ப்ரம்மஸ்வரூபமாகின்றது. பலத்ருஷ்டாந்தங்களிப்படியே ச்ருதியில் காட்டப்படுகின்றன. த்ருஷ்டாந்த ஸ்தலங்களில் எல்லாமசேதநமாகையால் நியாம்ய நியாமகபாவமில்லாமையால் சரீராத்மபாவமில்லை. ஆகையால் விசேஷணவாசகசப்தங்கள் விசேஷ்யத்தைச்சொல்லா. இங்கு விசேஷ்யவிசேஷணங்கள் சேதநாசேதநரூபங்களாகையாலே நியாம்ய நியாமகபாவம் கூடுமாகையால் சரீராத்மபாவமுண்டு ஆகையாலே சேதநாசேதநவாசிசப்தங்கள் ப்ரம்மத்துக்கு வாசகங்களாகின்றன என்கிற இவ்வளவுபேதமொழிய மற்றவிஷயங்களில் பேதமில்லை. ஆகமகத்வமுதலிய அவஸ்தைகள் விசிஷ்டப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் பிறந்தவையாகையாலே ஜகத்திற்குப்ரம்மமுபாதாநகாரணமாவது முக்யமேயாம். மேலும் ப்ரக்ருதிஜீவன் இவைகள் ஸ்வரூபத்தில்சேராதவையானாலும், ப்ரம்மம் ஜகத்துக்கு பாதாநகாரணமாவது முக்யமேயாம். சரீரத்தின்வழியாலே உபாதாநகாரணமானால் முக்யமென்பதற்குக்குறையில்லை. காரணமாவதற்குவேண்டியவற்றால் வ்யவஹிதமாகையாலே. ஜ்வாலையினால் வ்யவஹிதமானாலும் கட்டைசமையலுக்குக் காரணமாகின்றதன்றோ. இனி, மண்ணால் வ்யவதாநமுண்டானாலும் குலாலன் உபாதாநகாரணமாகலாம்; காரணமாவதற்குவேண்டியதேயன்றோ மண்ணுமெனில்மண்ணில்வேறாய்ப்பிரிந்த குலாலனுபாதாநமாகான். ப்ரக்ரு

தியைப்பிரியாதப்ரம்மம் உபாதாநமேயாம். இனி, இவ்வழியாலே ப்ரம்மமுபாதாநகாரணமாமாயினும் கார்யாவஸ்தை உபாதாநகாரணத்திலிருக்கவேணுமாகையால்கார்யாவஸ்தைப்ரக்ருதியிலிருக்கின்றமையால்ப்ரம்மத்திலவஸ்தையில்லையேயெனில் ; இதற்கும் விடைதருகிறோம். குடத்திலெடுத்த தண்ணீரைப் புருஷன் சுமக்கும்போது குடம்நடுப்பட்டிருந்தாலும் தண்ணீரைப்புருஷனே தாங்குவதுபோல மகத்வமுதலிய அவஸ்தைகளைப்பரமாத்மா தாங்குகின்றமையால் அவஸ்தைகளுக்குமுக்கியாச்ரயம் பரமாத்மாவேயாகையால் பரமாத்மா ஜகத்துக்கு பாதாநகாரணமென்பது முக்யமேயாம். புருஷன் தண்ணீரைத்தாங்குகிறகுடத்தைத் தாங்குகிறானன்றி தண்ணீரைத்தாங்குவதில்லை என்னப்போகாது; அப்படியாயின் தண்ணீரில்லாதபோதிலக்குடத்தைத்தாங்கியதால் வருகிற சிரமத்தைக்காட்டில் அதிகமான ச்ரமம் தண்ணீரோடுகூடியபோதும் பிறக்கக்கூடாதன்றோ. வஸ்திரம் தர்ப்பம் முதலியவைகளைக்கீழேசேர்த்து அவற்றின்மேலே குந்தினாலும் புருஷனுக்கு முக்யாதாரம் பூமியேயாம்; வஸ்திரம் தர்ப்பமுதலியவையல்ல. அவைகளுக்குப் புருஷனைத்தாங்குகிறசக்தியில்லையன்றோ; அவை புருஷன்நேராக பூமியில்படாமல் மறைக்கின்றன. ஆகையால் அவ்யவஹிதமே முக்யாதாரமென்கிற நியதியில்லை. ஆகதிருட்டாந்த விடங்களிலேபோல ப்ரம்மமே அவஸ்தைகளுக்குமுக்யாதாரமாகையால் ப்ரம்மமே ஜகத்துக்குமுக்யோபாதாநமாம். இனி, ஜகத்துக்குபாதாநகாரணமாகிய அவ்யக்தத்தை சரீரமாக உடையதானதால் ப்ரம்மம் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணமாகில் தார்க்கிகர்மதத்திற்கு முங்கள்மதத்திற்கும்பேதமென்ன? நியமிக்கப்படுவது சரீரமென்கையாலும் சிதசித்துக்கள் ஈச்வரநியாம்யங்களென்றவர்களும் சொல்லுகையாலும் உபாதாநகாரணமீச்வரனென்று அவர்களுக்கு ஸித்திக்கின்றதேயெனில், இதுநல்ல பூர்வபக்ஷமாயிருக்கின்றது. தார்க்கிகரானால் அப்ராமாணிகமாயே சொல்லுவரென்றும், அவர்கள் சொன்னாலதை ஒப்பக்கூடாதென்றும் நாங்கள் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்யவில்லை. நாம்சொன்னபடியவர்களும் சொன்னாலெங்களுக்கதனால் நஷ்டமில்லை. மேலும் ஸாம்யமும் சொல்லப்போகாது, ஆகாசம் காலம் திக்குமுதலியவற்றை ஈச்வரநியாம்யமென்றவர்களங்கீகரியாரன்றோ; என்றருளிச்செய்தார். ஆகப்ரம்மம்ஜகதுபாதாநமாம்போது ஒரநுபபத்தியுமில்லை. இனித்தானிப்படியுபாதாநமென்று ஸாதித்தாலும் ப்ரம்மத்தை யறிந்தபோது ப்ரபஞ்சமுமறியப்படுமென்பது பொருந்தாது. ப்ரபஞ்சம் ப்ரம்மத்தில் வேறாயதன்றோ; ஸூக்ஷ்மசிதசித்துடன்சேர்ந்தவிசிஷ்டப்ரம்மஸ்வரூப மறியப்பட்டால் எல்லாமதிலடங்கியதாகையாலே யறியப்படும்; வநமுழுது மறிந்தபோது வநத்திலடங்கிய மாமரம் பலாமரம்முதலியவையறியப்படுவதுபோல சிதசித்துக்களுமறியப்படுகின்றமையால் எல்லாமறியப்படுமென்பதுபொருந்துமெனில், "ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரம்ம" என்கிற லக்ஷணமுடைய ப்ரம்மத்தில் அந்த லக்ஷணமில்லாத சேதநாசேதநங்கள் சேரவழியில்லாமையால், அது சேராது. இனி ஸத்ய ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணம் விசேஷ்யமாத்திரத்திற்கு லக்ஷணமாம்; எதையறிந்தா லெல்லாவற்றையுமறியலாகு மப்படிப்பட்ட ப்ரம்மம் விசிஷ்ட ப்ரம்மமே; அதற்கு லக்ஷணம் ஜந்மாதி காரணத்வமே என்று ஸூத்ரகாரர்கருத்தென்று ஜந்மாதி ஸூத்திரச்ருத் ப்ரகாசிகையில் வ்யாஸாசார்யரருளிச்செய்தாரோ எனில்; காரணவாக்கியத்திற்கும் சோதகவாக்யத்திற்கும் பொருள் மாறுபாடு கூடாமையாலதுவும் சேராது. மேலும் 'ஆத்மாவிலிருந்து ஆகாயம்பிறந்தது' என்கிற தைத்திரீய

வாக்கியத்தால் ஆத்மாவே உபாதானமென்றோதப்படுகிறதன்றோ. இனி, உங்களிஷ்டப்படி விசிஷ்டமே ப்ரம்மமானாலும் "वाचारम्भणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम्" என்கிற ச்ருதியில் உபாதானகாரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதமில்லையானதால் காரணத்தையறிந்தபோதே காரியமெல்லாமறியப்படுமென்று சொல்லுகின்றமையால் இவை எல்லாமென்று காட்டப்படுகிற விசேஷணமாகிய ப்ரபஞ்சத்திற்கும் விசிஷ்டப்ரம்மத்திற்கும் அபேதம் ஸம்பவியாமையால் விசிஷ்டப்ரம்மத்தை யறிந்தபோதிவை எல்லாமறியப்படுமென்று சொல்லப்போகாது சரீரத்திலுள்ளவிகாரங்களெல்லாம் சரீரியினிடத்திலிருக்குமென்பது, எல்லா லௌகிகசாஸ்திரதர்க்கங்களுக்கும்விருத்தமாம். "நதத்ருஷ்டாந்தபாவாத்" என்கிறஸூத்ரபாஷ்யங்களுக்கும் விருத்தம். முந்திய அவஸ்தையையுடைய பொருளை நியமிப்பது உபாதானகாரணமென்பது கட்டுவார்த்தை. மேலும் பிறக்கும்பொருளுக்கன்றோ உபாதானகாரணம் தேடவேண்டும்; உங்கள் மதத்தில் த்ரவ்யம் நித்யமாகையால் பிறவாததன்றோ; சப்தம் ஸ்பர்சம் முதலிய அத்ரவ்யரூபமாகிய விகாரமே பிறக்குமாகையாலிவைகளுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் பேதமேயாகையால் ப்ரம்மத்தையறிந்தபோது இவை எப்படி யறியப்படும். இனி, கடமென்கிறபொருளுக்குத்பத்தியாவது கடத்வாஸ்தையேயாம். மேலே மேலே வருகிற அவஸ்தை முன்னிருந்த அவஸ்தையோடுகூடிய பொருளின் நாசமாகும். அவ்வவஸ்தையையுடைய பொருளுக்குத்பத்தியாம். அவஸ்தைநித்யமல்லாமையாலே அதற்குப்பிறப்புவேணுமென்பது உத்பத்தி நித்யமல்லாமையாலே உத்பத்திக்குத்பத்தி வேணுமென்பது போலதிவாதம். தனித்துப்பிரிந்திருக்கிறவற்றுக்கே தனிப்பிறப்பு முதலியவை வேண்டுமன்றி தனித்திராதவற்றுக்குத்தனியே பிறப்புமுதலியவை வேண்டா இக்காரணங்கொண்டே உத்பத்திக்கு உத்பத்தி வேண்டாமென்றதும், ஆகையால்பொருளைவிட்டுப் பிரியாத அவஸ்தைகள் பொருளுக்குத்பத்திமுதலியவையாகின்றன. ஆகையால் அவஸ்தையேபொருளுக்குத்பத்தியாம். அவஸ்தைக்குத்பத்திவேண்டுவதில்லை. என்று ஆரம்பணாதிகரணத்தில் பாஷ்யத்திலும் ச்ருதப்ரகாசிகையிலும் உபபாதிக்கப்பட்டதே என்றால்; அது நல்லதன்று கடத்துக்குத்பத்தியாவது கடத்வாவஸ்தையேயாகில் கடத்வாஸ்தையுள்ளவரையில் கடம்பிறக்கிறது என்று வ்யவஹாரம்வரவேணுமேயல்லது கடம்பிறந்தது என்று வரக்கூடாது. ம்ருத்பிண்டத்தின் அழிவானது கடத்வாவஸ்தையேயாகிலிப்படியே கடத்வாவஸ்தையுள்ளவரையில் ம்ருத்பிண்டமழிகிறதென்று வ்யவகாரம் வரவேணும் ம்ருத்பிண்டம் அழிந்தது என்று சொல்லக்கூடாது. கடத்வாவஸ்தையிலுண்டாகிற முதல்க்ஷணத்தின் ஸம்பந்தமே கடத்திற்குத்பத்தி என்றால் அது, அநித்தியமும் முதல் க்ஷணஸம்பந்தமுடையதும் முன்னில்லாமேவந்ததுமாம்; அதற்குப்பிறப்பில்லை. இவையொன்றுமில்லாத பொருளுக்குப்பிறப்பென்பது கட்டுவார்த்தையாம். மேலும் கடத்தில் ரூபம் ரஸம்முதலியவை ஸம்யோகம் இவை உண்டாம்போது கடம் பிறந்ததென்று வ்யவஹாரம் வரக்கண்டோமில்லையே. ரூபம் பிறந்தது இரஸம் பிறந்ததென்றும் சொல்லக்கூடாது. தனித்துப்பிரியாதவைக்குப் பிறப்பில்லையன்றோ; ஸம்யோகத்தில் வருகிற க்ரியையால் பிறந்தது ஸம்யோகத்தால் பிறந்ததென்கிற வ்யவகாரமெல்லாம் நிர்மூலமாகவேணும். "सन्मूलाः सोम्येमाः प्रजाः

ஸ்ருதபொவ தாநி" "ஹநாம் விஜஜ்ஞிரே தஸ்மாத்" என்கிற ச்ருதிகளிலோதப்படுகிற வேதம் முதலியவை பிறந்தனவென்பதெல்லாமப்ரமாணமாகவேணும். சப்தம் பிறந்ததென்று வ்யவஹாரம்கூடாது. சப்தம்பிறந்தபோதெல்லாம் ஆகாயம் பிறந்ததென்று வ்யவஹாரம்வரவேணும். தனித்திராதவைக்கு உத்பத்திவிநாசங்களில்லையன்றோ; சரீரம் ஆத்மாவைப்பிரிந்திராதானதால் சரீரத்திற்கு உத்பத்திநாசங்களில்லை. ஆத்மாவுக்கே உத்பத்திவிநாசங்களென்றுசொல்லவேணும். பலசொல்லுவானேன்? உலகத்திலுள்ள எல்லாம் ஈச்வரனைவிட்டுப்பிரியாதவை யாகையாலே இவைகளுக்குத் பத்திவிநாசங்களில்லை; ஈச்வரனுக்கே உத்பத்திவிநாசங்களென்று விபரீதமாய் விடும். விட்டுப்பிரியாத அத்ரவ்யங்களுக்கே உத்பத்திவிநாசங்களில்லை; விட்டுப்பிரியாதவையானாலும் த்ரவ்யங்களுக்குத் பத்திவிநாசங்களுண்டென்றாலது நில்லாது யுக்தியில்லாமையாலே. த்ரவ்யங்களுக்கே உத்பத்திவிநாசங்களில்லை. அத்ரவ்யங்களுக்கே யவையென்று மாற்றிச்சொன்னாலதையார்மறுப்பார்? மேலும், விகாரத்துக்கு முதலானது பாதாநகாரணமென்றும் விகாரம் காரியமென்றும் எல்லோருமொப்புக்கொண்டவிஷயம்; "வாசாரம்பணம்விகாரோநாமதேயம்" என்கிற விடத்தில் கடத்வாவஸ்தையையே விகாரசப்தத்தால்சொல்லப்படுகின்றமையால், "யதாஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம்ம்ருண்மயம்விஜ்ஞாதம்ஸ்யாத்" என்கிற முந்திய வாக்கியத்திலும் விகாரப்பொருளையுணர்த்தும்மயட்ப்ரத்யயத்தாலவ்விகாரமேயுணர்த்தப்படுதல் தக்கதாதலால் அவ்விகாரமே மண்ணையுபாதாநகாரணமாகவுடைய காரியமென்பது உலகநீதியாலே யறியப்பட்டதென்று நினைத்து த்ருட்டாந்தமாக்கி காரணத்தை யறிந்தபோதே விகாரமறியப்படுமென்று சொல்லுகையால் உங்கள் மதத்திலவஸ்தை என்கிறவிகார மறியப்படாமையா லந்த ச்ருதியில் சொல்லப்பட்ட காரணகாரிய விஞ்ஞாநமுங்களுக்குப்பொருந்தாது. அந்த ச்ருதியில் பூர்வவாக்கியத்தில் ம்ருண்மயமென்கிற பதமானது விகாரத்தையுடையபொருளைக்குறிக்கின்றது. "விகாரோநாமதேயம்" என்கிறவிடத்திலவஸ்தையாகிய விகாரமேவிகார சப்தத்தால் சொல்லப்படுமென்பது பொருத்தமற்ற வார்த்தையானதா லிவ்விரண்டிடங்களிலு மொருபொருளையே கொள்ளவேண்டும். ஆகவிகாரரூபமான அவஸ்தை யுங்கள் மதத்திலேயறியப்படாதாகையால் மண்ணையறிவதினாலதனில்வேறாகாத விகாரமெல்லாமறியப்படுமென்பது உங்கள் மதநிலைக்குச்சேராததேயாமென்பீரேலதற்கு விடைதருகிறோம்.—ப்ரக்ருதிக்கும் விக்ருதிக்கும் அதாவது உபாதாநகாரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதமில்லாதபோது மண், குடமாவதற்காகச்செய்யும்வேலைஎல்லாம் வீணாமாகையால் பேதமுண்டாகிலும் தனித்திருத்தலும் தனித்தறியப்படுதலுமில்லாமையாலே தனித்துஸத்தையில்லையென்பது ஸித்தமாம். ஆகவேறாகாத ஸத்தையுடைய காரணமுபாதாநகாரணமாம். ப்ரக்ருதி என்று மாத்மாவென்றுமிதற்குப்பெயர். இக்காரணத்தை தார்க்கிகர் நன்குபிரிந்து தோன்றாமையால் அயுதஸித்தம் ஸமவாயிகாரணமென்கிறார்கள். காரியத்தில் வேறாயதும் வேறாகாததுமாயகாரணமுபாதாநகாரணமென பேதாபேதவாதிகள் சொல்லுகின்றார்கள். வேறென்றும் வேறல்லவென்றும்பேசத்தகாதகாரணமெனச்சிலர் காரியத்தில் வேறாயதாய் காரியஸத்தையில்வேறல்லாத ஸத்தையுடைய காரணமுபாதாநகாரணமெனமற்றோர். எமக்கு மீதே உபாதாநகாரணவிசாரத்தில் ஸம்மதமானவபிப்ராயம். கலசமுதலிய அவஸ்தையேவிகாரம் பலரூபத்தையும் பலநாமத்தையுமடைகிற அவஸ்தைகளெல்லாம் மண்ணினவஸ்தையேயாகையாலே மண்ணேயிப்படியாகின்றதென்று வேதார்த்த ஸங்க்ரகத்தில் அவஸ்தையே விகாரமென்றருளிச்செய்தார். அவ்விதவிகாரங்களுக்கும் மண்ணுக்கும், தடிக்கும் புருஷனுக்கும், போல பிரிந்திருக்குந்தன்மையில்லை

யானதால் பிரித்தறியப்படாதே குடமுதலிய விகாரங்களோடு மண்சேர்ந்திருக்கின்றமையால் கீழ்ச்சொல்லிய உபாதாநகாரணலக்ஷணம் மண்ணிலுண்டாகையால் குடமுதலியவற்றுக்கு மண்ணானது ப்ரக்ருதியு மாத்மாவுமாகின்றது. ஆகையாலிம் மண்ணையறிந்தபோது கடமுதலிய அம்மண்ணினவஸ்தையாகியவிகாரங்களெல்லாம் தனித்தநிலைக்கும் ஜ்ஞாநத்திற்கும் தகாதவையாகையாலே மண்ணின் ஸத்தையாலே ஸத்தையுண்டாகிருப்போலே மண்ணையறிந்ததின லறிந்தமையுண்டாகின்றமையால் இவை எல்லாமறியப்படுமென்று சொல்லலாகும். இப்படியே சேதநாசேதநப்ரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் ப்ரம்மம் தனித்துப்பிரியாத காரணமாகையாலே எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரக்ருதியாய் ஆத்மாவாயிருக்கையால் ப்ரம்மத்தைவிட்டுப் பிரித்தறியத்தகாத எல்லாமறியப்பட்டதாமென்பது ஸித்திக்கும். ஆகையால் கீழ்ச்சொல்லியதோஷங்களிலொன்றுமிங்குதங்காதென்று ஸூக்ஷ்மபுத்தியாலே அறிந்துகொள்க. இனி, பாஷ்யத்தில் கேவலபேதவாதிமதத்தில் அத்யந்தம் பின்னங்களுக்கு ஒருவழியாலுமைக்யம் சொல்லப்போகாமையாலேப்ரம்மாத்மபாவம்கூடாமையால் எல்லாவேதாந்தங்களும் விடப்பட்டனவாமென்று கேவலபேதபக்ஷம் நிந்திக்கப்படுகின்றமையால், "ஏகத்வே ஸதி நாநாத்வம் நாநாத்வே ஸதி சைகதா । அசிந்த்யம் ப்ரஹ்மணோ ரூபம் கஸ்தத்வேதிதுமர்ஹதி" என்று, ப்ரம்மம் ஒன்றாயிருக்கவும் பலவாய்த் தோற்றுகிறது பலவாயிருக்கவுமொன்றாய்த்தோற்றுகிறது; இன்னதென்றறியப்படாத ப்ரம்மஸ்ரூபத்தை எவனறியத்தக்கவன்; என்று ஸ்ம்ருதிசொல்லுகையாலும் பேதாபேதபக்ஷமே பகவத்பாஷ்யகாரருக்குத் திருவுள்ளமென்று தோற்றுகையால் காரியத்தில் வேறாகாதகாரணமுபாதாநகாரணமென்று கொள்ளவேணும்; இப்படியானல் எல்லாப்ரபஞ்சமும் ப்ரம்மமேயாகையாலே ப்ரமத்தையறிந்தபோதெல்லாமறியப்படுமென்று சுருதியில் சொன்னது நன்றாய்ச்சேரும். "ஹரேர்நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி" (ஹரியென்று ப்ரஸித்தமான ப்ரம்மத்தில் வேறாயதொன்றுமில்லை.) "ஸர்வம் ஸமஸ்தம் ஹரிரேவ" (இவ்வுலகத்திலுள்ள ஸமஸ்தமும் அந்த ஒரு ப்ரம்மமே) 'தஸ்மாந்நாஸ்தி பரம் ததோக்தம்' (அந்த ப்ரம்மத்தில் வேறில்லை அந்த ப்ரம்மமப்படிசொல்லப்படுகிறது.) "ஸதைகரூபரூபஸ்ய வாஸுதேவ பரமேச்வரேதி" (எக்காலத்திலும் மாறாத ஸ்வரூபத்தையுடைய ப்ரம்மமொன்றே பரவாஸுதேவனென்றும் பரமேச்வரரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ப்ரம்மத்தில் வேறுபட்டபொருளில்லை.) என்கிற சாஸ்திரங்கள் கேவலபேதத்தை நிஷேதிக்கின்றனவாகையாலும் பேதாபேதபக்ஷத்தை யங்கீகரிப்பது யுக்தமமாம். சரீராத்மபாவத்தைச் சொன்னாலும் சரீரமாகிய ஜகத்து ப்ரம்மத்தில் வேறானதேயாகையால் ப்ரம்ம பிந்நமானவஸ்துவை நிஷேதிப்பது சேராது. ஆகையால் பேதாபேத பக்ஷத்தையே கொள்ளவேணுமெனில் இது தக்கதன்று—பேதாபேதபக்ஷத்தில் ப்ரம்மத்திற்கே உபாதி ஸம்பந்தத்தால் உபாதியினல் வருகிற ஸகலதோஷங்களும் வருகையாலே தோஷஸம்பந்தமில்லாதே கல்யாணகுணங்களுக்கு நிலமான ப்ரம்மத்தையுபதேசிக்கிற வேதாந்தங்களெல்லாம் விரோதிக்கும்; என்று பேதாபேதபக்ஷத்தை பாஷ்யத்திலே தூஷிக்கையாலும் ப்ரம்மாஜ்ஞாநபக்ஷத்திலும் பேதாபேதபக்ஷம்கெட்டதென்

று வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் மிகவும் நிந்திக்கையாலும் பேதாபேதவாதம் பகவத் பாஷ்யகாரருக்குத் திருவுள்ளமன்று. ஆனால் கீழ்காட்டிய பாஷ்யத்துக்குப் பொருளென் சரீராத்மபாவமாவது பேதமேயன்றோ. ப்ரகார ப்ரகாரிபாவம் பேதரூபமேயன்றோ. எப்போதும் ப்ரகாரப்ரகாரி பாவமாகிய சரீராத்மபாவமாவது எப்போதும் பேதரூபமாகையால் சரீராத்மபாவத்தைச் சொல்வதினால் கேவலபேதமே வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஆனதினாலன்றோ "உஹயெவஷிஹிஹெ ஜெஷெ நநூயீய தெ' என்கிற ஸூத்திரத்தில் சரீராத்மபாவமே பேதமென்றுபந்யஸிக்கப்பட்டது. எனில் சொல்லுகிறோம் கீழ்காட்டிய பாஷ்யத்திற்குக் கருத்து இவ்வாறுகொள்ளவேணும்: ஒன்று என்கிற வ்யவஹாரத்தில், ஸ்வரூபைக்யம் அல்லது ப்ரகாரைக்யம் காரணமாகிறது. ஸாயங்காலத்தில் பசுக்களெல்லாமொன்றாய் விடுகின்றன, அரசர்களொன்றானார்கள், இவை எல்லாமொரோதாங்யம், என்கிற விடங்களில் தேசம் முதலிய ப்ரகாரமொன்றாகையால் ஒன்று என்கிற வ்யவஹாரமுண்டாயிருக்கிறது. இங்கு ஜகத்துக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் ஸவரூபம் பிந்நமாகையாலே ஒன்று என்கிற வ்யவஹாரத்திற்குக்காரணமொன்று சொல்லவேணும் அஃது யாதென்று விசாரித்துப் பலவிடங்களிலும் விட்டுப்பிரியாத விசேஷணமாயிருக்கை என்று நிர்ணயித்தருளிச்செய்தார். ஆகையாலப்ருதக் ஸித்தியே பகவத்பாஷ்யகாரருக்குத்திருவுள்ளம். ஸித்தியாவது - ஸ்திதியும், ஜ்ஞாநமும். ஸ்திதியாவது இருப்பு.ஜ்ஞாநமாவதுஅறிவு. இவ்விரண்டும் தனியேயில்லாத விசேஷணங்களுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணங்களென்று பெயர். இக்கருத்து அவ்விடத்திலேயே பாஷ்யத்தில் விளங்கும். அவையாவன:—ஜாதிகுணமுதலியன. இனி, கந்தமுதலிய அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணங்கள் தனித்துமறியப்படுகையா லிவ்வி லக்கணம் பொருந்தாது. யாதொன்றுதானுள்ளவரையிலொன்றைப்பற்றியே நிற்கின்றது; அது அப்ருதக்ஸித்தமென்று தார்க்கிகர்சொல்லிய விலக்கணங்கூறில் இவ்விதமாகிய அப்ருதக்ஸித்திபேத வ்யவகாரத்திற்கேஹேதுவாமல்லது அபேதவ்யவகாரத்திற் கிடங்கொடாது, ஆனதால் ப்ரம்மமொன்றே யுள்ளதென்கிற வ்யவகாரமுங்கள் மதத்திற்குப் பொருந்ாதெனில்; பொருந்துமாறு கூறுகின்றோம்; தனித்திருக்கிறகாரியங்களுக்கே தனிப்பிறப்பு முதலியன வேணுமென்கின்ற சுருத ப்ரகாசிகையை யாலோசிக்கும்போது யாதொன்றின் பிறப்புநாசம் ஸத்தைமுதலியவைஎவ்வாதாரத்தைப்பற்றி யிருக்கின்றதோ அது அவ்வாதாரத்திற்கு அப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமென்று கொள்ளப்பட்டதாகிறது. கந்தமுதலிய குணங்களின் ஸத்தைபொருளின்ஸத்தையைப்பற்றியிருப்பதால் குணங்கள் பொருளுக்கு அப்ருதச்ஸித்தவிசேஷணங்களாகின்றன. இப்படியே விக்ருதி என்கிற காரியத்திற்கு ப்ரக்ருதியென்கிற உபாதாநகாரணத்தின் ஸத்தையில் வேறான ஸத்தையில்லையாதலால் தன்னுடைய ஸத்தையில்வேறாகாத ஸத்தையுடைய காரணமுபாதாநகாரணமென்பதில் விரோதமொன்றுமில்லை. இஃதேயத்மாவாயிருக்கை. ப்ரம்மத்தினின்றும் பிறக்கின்றமையாலும், ப்ரம்மத்திலே லயிக்கின்றமையாலும் ப்ரம்மத்தால் காக்கப்படுகின்றமையாலும், ப்ரம்மத்தால் நியமிக்கப்படுகின்றமையாலும் ப்ரம்மத்திற்கு சரீரமாகின்றமையாலும் எல்லாம் ப்ரம்மத்தை யாத்மாகவுடையனவென்றருளிச் செய்யாநின்ற பகவத்பாஷ்யகாரரால் இவ்வர்த்தம் வெளியிடப்பட்டதன்றோ. உள்ளேபுகு

ந்து நியமிக்கையாகிற ஆத்மத்வமிங்குசொல்லப்பட்டதில்லை. அது உபாதாநகாரண மாவதினால் வருமதன்றே. உபாதாநமாவதினாலும் நியந்தாவாவதினாலும் நியந்தா வான ஆத்மாவாகிறானென்பது பொருந்தாதன்றோ.நாம் சொல்லியபடி ஆத்மாவாகை யே இங்கு பொருத்தமுடையது. எப்படி என்றால் கூறுகிறோம், ப்ரம்மத்தினின் றும் பிறக்கையாலுமென்ற தாலசேதநங்களைப்பற்றி உபாதாநகாரணமாகையாகிற ஆத்மத்வமும், ப்ரம்மத்தால் நியமிக்கப்படுதலாலுமென்பதற்கு ஜீவரூபனாகி நியமிக் கிறானென்று கருத்தாகையாலே ஜீவனை விட்டுப்பிரியாதவனென்று பெறப்படுகின்ற மையாலும் சேதநாசேதநங்களெல்லாவாற்றிற்கு ம்ப்ருதக்ஸித்தகாரணமென்கிறகாரி யஸத்தையில் வேறல்லாதஸத்தையுடைய காரணமாகிய உபாதாநகாரணமென்று சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஆக, இவ்விதகாரணமாகையாகிற ப்ரக்ருதி த்வமென்கிற ஆத்மத்வம் சேதநாசேதநங்களெல்லாவற்றையும் பற்றி ப்ரம்மத்திற்குண்டாகையால் இவ்வித ஆத்மாவாகிய ப்ரம்ம மறியப்பட்டபோதே மற்றெல்லா மறியப்பட்டதே யாம். மற்றொன்று தனித்தறியவேண்டிய தொன்றுமில்லையன்றோ; ப்ரம்மத்தின் ஸத்தையால் ஸத்தைபெற்றவஸ்து ப்ரம்மமறியப்பட்டபோதறியப்படா தொழியுமோ. இனி, ப்ரபஞ்சத்திற்கு ப்ரம்மஸத்தையொழிந்த ஸத்தையில்லா தொழிந்தால் ப்ரபஞ் சம் பொய்யென்று சொல்லப்பட்ட தாகிறது. அப்போதுலகத்தைப் பொய்யென்கிற அத்வைதிகளுக்கு முங்களுக்கும் பேதமில்லையே என்றால் இச்சந்தேசம் வேண்டாம். குணங்களில் ஸத்தாஜாதியை யொப்பாதவர் மதத்தில் ரூபமுதலிய குணங்களுக்கு த்ரவ்யஸத்தையில் வேறான ஸத்தையில்லையானாலும் குணங்கள் பொய்யென்றார்க ளோ; ஸித்தாந்தத்திலும் தனித்து உத்பத்தி ஸ்திதி ஸத்தையில்லாத அவஸ்தைகளைப் பொய்யென்று சொன்னார்களோ; இப்படியே ப்ரம்மஸத்தையில் வேறான ஸத்தை யில்லையானாலும் ப்ரபஞ்சம் பொய்யாகாது. ஆகையாலன்றோ ‘‘நைகஸ்மிந்நஸம்ப வாத்’’ என்கிற ஸூத்திரத்தில் காலமென்பது தனியே தோறாதே எல்லாப்பொரு ளுக்கும்விசேஷணமாய் தோற்றுகையால் இதற்குத்தனியே ஸத்தையில்லை. ஆனாலுமி ல்லைஎன்று சொல்லப்போகாது.ஜாதிமுதலியவற்றிற்குத்தனியே ஸத்தையில்லையானா லும் மவைபொய்யாமோ:என்று பாஷ்யத்தில் தெளிவாகவருளிச்செய்தார்.ஆனதால் ப்ரம்மஸத்தையால்ஸத்தைபெற்றிருப்பதால்ப்ரபஞ்சம் பொய்யாகாது.இனி,உபாதா நமாயிருக்கையாவது அப்ருதக்ஸித்தகாரணமாகை ஆத்மத்வமென்பதுமீதேயாமென் றால்;பகவானுடைய திருமேனி விமாந கோபுரமண்டப ப்ராகாரமாகியிருக்கும் நித்ய விபூதியைநித்யமென்றால் லதைப்பற்றி பரமாத்மா ஆத்மாவாகமாட்டான்.நித்யவிபூதி நித்யமாகையால் அவ்விபூதிக்கு பரமாத்மா உபாதாநகாரண மாகானன்றோ; ஆகை யால்நித்யவிபூதியும் உத்பத்தியுடையதேயாம்.இவ்விபூதிக்குத்பத்தியில்லையானால்இவ் விபூதிப்ரம்மகார்யமாகாமையால் ப்ரம்மத்தை யறிந்தபோதறியப்படாது. அப்படியா கில் ப்ரமத்தையறிந்தபோதெல்லா மறியப்படுமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞை சேராதாம். இந்த ப்ரதிஜ்ஞைக்கு விருத்தமாகவும் நித்யவிபூதியை நித்யமென்றால் வியததிகரண விரோதமும் வரும்.அவ்வதிகரணத்தில் ஆகாயம் நித்யமோ உத்பத்தியுடையதோவெ ன்று விசாரித்து நித்யமாகில் ப்ரம்மகார்யமாகாமையால் ப்ரம்மத்தை யறிந்தபோ தெல்லா மறியப்படுமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞைக்கு விரோதம் வருகின்றமையால்உத்பத்தி

யுடையதேயாமென்று ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டதன்றோ. இந்த நியாயத்தால் நித்ய விபூதிக்கு முத்பத்தியுண்டென்று சொல்லவேணும். நித்யவிபூதியை உத்பத்தியுடையதென்றால் நித்யமென்று சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களோடு விரோதம் வருமாகையால் ப்ரம்மத்தையறிந்தபோதெல்லா மறியப்படுமென்கிறவிடத்தில் நித்யவிபூதி தவிரமற்றெல்லாமறியப்படுமென்று பொருள்கொள்ளவேணுமென்றால் இப்படியே ஆகாயத்தையும், "[illegible]" "[illegible]" இவை முதலிய ப்ரமாணங்கள் நித்யமென்று சொல்லுகையால் ஆகாயத்தையும் நீக்கவேணுமென்று வரும். ஆனதால் நித்யவிபூதிமாத்திரம் நித்யமாவது கூடாதென்றால் "[illegible]" இது முதலிய ப்ரமாணங்களில் மகதஹங்கார க்ரமத்திலே உத்பத்தி யுடையதென்று தெளிவாகச்சொல்லுகையாலும் நித்யவிபூதிக்கு உத்பத்தியை யொரு ப்ரமாணமும் சொல்லாமையாலும் நித்யவிபூதியை ஆகாயத்ருட்டாந்தத்தாலே உத்பத்தியுடையதென்று சொல்லத்தகாது. இனி, "[illegible]" (பகவானுடைய திருமேனியும் பகவதாத்மகம்) இது முதலான ப்ரமாணங்கள் திருமேனியும் நித்யவிபூதியும் பரமாத்ம ஸ்வரூபமேயென்று சொல்லுகையால் திருமேனிமுதலிய நித்யவிபூதியெல்லாம்பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தில் வேறாயதன்றெனக்கொள்ளலாம் அந்தபக்ஷத்தில் எல்லாமறியப்படுமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞைக்கும் விரோதமில்லை. நித்யவிபூதியில் விசித்திர உத்யானவனங்களும் விசித்திரதடாகங்களு முண்டென்று சொல்லுகையால் இவற்றையெல்லாம் ப்ரம்ம ஸ்வரூபமென்று கொள்ளுகை யுக்தமன்றோ வென்று ஸந்தேகம் வேண்டாம்; உத்யானமுதலியவை யுண்டென்று சொல்லுகிறவாக்யங்களுக்கு உத்யானவனமுதலியவற்றில் வருகிற ஆநந்தமெல்லாம் ப்ரம்மாநந்த்தின் அளியென்னலாம்படி எல்லா ஆநந்தங்களையும் ப்ரம்மாநுபவம் தருமென்று கருத்தாகையால் தஹராதிகரணத்தில் பாஷ்யம் சுருதப்ரகாசிகை இவ்விரண்டிலு மிவ்வாறே இங்குண்டான ஆநந்தங்களும் இல்லாத ஆநந்தங்களுமெல்லாம் ப்ரம்மாநந்தத்திலடங்கியதென்று அருளிச்செய்தார்கள். ஆனதால் ப்ரம்மஸ்வரூபமே நித்யவிபூதி என்றாலது சேராது. விரஜையென்கிற திவ்யநதியைத்தாண்டிச் சேரவேண்டிய திவ்யலோகத்திலடங்கிய ஐரம்மதீயமென்கிற தடாகமுதலியவை ப்ரம்மஸ்வரூபமே யென்ற சொல்லுவது பொருந்தாதன்றோ. ஆகையால் நித்யவஸ்துக்களுக்கு ஆத்மாவாகையாவது அப்ருதக்ஸித்திமற்றவைகளுக்கு ஆத்மாவாகையாவது உபாதாநகாரணமாகை ஆகையாலனுபபத்தியொன்றுமில்லை. ஆக உபாதாநகாரணமாகியப்ரம்மமறியப்பட்டபோது அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணங்களான மற்றெல்லாமறியப்படுமாகையால் ப்ரம்மத்தையறிந்த போதெல்லா மறியப்படுமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞை பொருத்தமுடையதாகின்றது. அல்லது, விசேஷணமாகிய ப்ரபஞ்சத்தையே யுத்தேசித்து ப்ரச்நம்பண்ணப்பட்டாலும், விஷ்ணுபுராணத்தில் ஆதிபரதசரித்தில் நீயாரென்றுகேட்ட ஸௌவீரராஜ ப்ரசந்த்திற்கு, ப்ரசநம் கேவல சரீரஸம்பந்தமுடைய ஆத்மாவைப்பற்றியதானாலும் உண்மையில் நீயென்கிறபதத்திற்கு சுத்தாத்மஸ்வரூபமே பொருளெனவறிவித்தற்கு ஆதிபரதர் "[illegible]" "[illegible]" இவைமுதலியசுலோகங்களில் சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றி விடையளித்தாப்

போலும்,அதர்வசிரஸ்ஸில் தேவர்கள் உருத்திரனை நீ யாரென்று கேட்டபோது தேவர்கள் கருத்துப்படி நீ யென்கிறபதத்திற்கு ருத்ரனே பொருளானாலும் எல்லாப் பதங்களும் பரமாத்மாவரையில் போதிக்கின்றனவென் றறிவித்தற்கு உருத்திரன் நீ யென்கிற பதத்திற்குப் பரமாத்மாவைப் பொருளாகக்கருதி "ஸொஹமெகஃவுூம ஐஜாவஸ்ழ" என்று துடங்கி பரமாத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றி விடைதந்தாப்போலவும் இங்கும் ப்ரச்நத்தில் எல்லாமென்கிற பதத்திற்கு விசேஷணமேபொருளானாலும் விசேஷணத்தையுணர்த்துகிற சபதம் விசேஷ்யமாகிய ப்ரம்மத்தைபோதிக்குமென்றறிவித்தற்கு ஸ்தூலஸூக்ஷ்மப்ரம்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றி உத்தரம் சொல்லப்பட்டாலும் குற்றமில்லையானதால் ஒருவிதஸந்தேகத்திற்கு மிடமில்லை. இவ்விசாரத்தை ப்ருஹதாரண்ய உபநிஷத்திற்கு வ்யாக்யாநம் செய்யும்போது விளங்க விவரித்து உபந்யஸிக்கப்போகிறோம். இங்கு இவ்வளவே போதுமென்று நிறுத்துகிறோம்.

௪. தமெஸஸஹொவாவ । வெவிஜெ௫வெஷிதவெ௫ ஐதிஹஸ்ய உ ஹவிஜொவஊதிவுராவெவாவுராவ॥

౪. తస్మై సహోవాచ ॥ ద్వేవిద్యే వేదితవ్యే ఇతిహస్మ యద్బ్రహ్మవిదో వదంతి పరా చైవాపరా చ॥

(ப்-ம்.) வுராவணவ ஊவுராவணவ‌மெவிஜெ௫- பரவித்யைஅபரவித்யைஎன்கிற விரண்டுவித்யைகள்,யகூ-யாதொன்றை, (வுூஹ-அடைவதற்கு) வெஷிதவெ௫-அறியத்தக்கவையென்று,ஹவிஜஃ ஹஸவஊதி- ப்ரம்மஜ்ஞாநிகள் சொல்லுகிறார்களோ, (அதையறிந்தாலெல்லா மறியப்படும்.) ஐதி தமெஸஸஃஹஉவாவ - இப்படி சோளநகருக்கு அங்கிரஸ்ஸு சொன்னார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பரவித்யை பரமாத்மாவைப்பற்றியது. அபரவித்யைதருமம் அதருமம் இவைகளுக்குஸாதநம் இவைகளின்பலம் இவைகளைப்பற்றியது. ப்ரசநத்திற்குத்தரம் நேரில்லைஎன்றால், பூர்வபக்ஷம் சொல்லிஸித்தாந்தம் சொல்வதுபோலபரவித்யையுணர்த்தி இத்தால் ப்ரம்மத்தையறிந்தபோதெல்லாமறியப்படுமென்று சொல்வதற்கு அபரவித்யைபரவித்யையென்று பிரித்துச் சொல்லப்படுகையால் குற்றமில்லை என்று சங்கரபாஷ்யாபிப்ராயம். ப்ரம்மத்தையடைவதற்கு இரண்டுவித்யைகளறியத்தக்கவை என்கிறவிடத்தில் அடைவதற்கு என்கிறபதம் வருவிக்கப்பட்டது. இது, பகவத்பாஷ்யகாரர் ப்ரம்மத்தையடைய விரும்பினவனுலென்று இந்தசுருதி வ்யாக்யாநத்திலருளிச்செய்கையாலவரது திருவுள்ளமேயாம். அப்படிப்பட்டப்ரம்மமறியப்பட்டபோது எல்லாமறியப்படுமென்பதும் சேர்க்கப்பட்டது. சோநதபோது ப்ரசநம்வேறு உத்தரம்வேறென்று அஸங்கதமாம். ஆகையால் பதஉவாயால் விளங்கும் கருத்தே இந்தசுலோகத்தின் கருத்தென்று இராமாநுஜ பாஷ்யத்திலடங்கிய வபிப்ராயம்.

௫. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌪𑌰𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౫. తత్రాపరా ఋగ్వేదో యజుర్వేదస్సామవేదోఽథర్వవేదశ్శిక్షా కల్పో వ్యాకరణం నిరుక్తం ఛందో జ్యోతిషమితి అథపరా యయా తదక్షరమధిగమ్యతే॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌤𑍍𑌰-இவ்வித்யைகளுக்குள், 𑌅𑌪𑌰𑌾- அபரவித்யையானது, 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃-𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌂 𑌇𑌤𑌿-ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வணங்களென்கிற நான்குவேதங்களும் சிக்ஷைமுதலிய ஆறங்கங்களுமாகிய இவையேயாம். 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 - யாதொன்றாலே யந்தவக்ஷரபரப்ரம்ம மறியப்படுமோ, 𑌪𑌰𑌾 𑌸𑌾 - அந்த பரவித்யைமேலே சொல்லப்படுகிறது.

ஶ்ரு-ப்ர.—அதிகம்யதே என்கிறபதத்திற்கு அடையப்படுமென்றுபொருள். அறியப்படுமென்று பொருளானாலும் அடையப்படுமென்றே பொருள்சொல்லப்பட்டதாம் எவ்வழியாலேஎனில்; அவித்யைநீங்குதலேயன்றோ ப்ரம்மப்ராப்தி யாகின்றது; வேறல்லவன்றோ; அவித்யைநீங்குவது ப்ரம்மத்தையறிந்தாலன்றோ. ஆனதால் ப்ரம்மத்தை யறிந்தபோதே அவித்யைநீங்குவதால் ப்ரம்மத்தையடைவதும் ப்ரம்மத்தையறிவது மொன்றேயாம். இனி, இங்குபரவித்யையைவேதங்களில் சேராததாகச்சொல்லுகின்றமையால், "𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑌃" என்கிற வசநத்தின்படி வேதபாஹ்யங்களானவை அப்ரமாணங்களாய் மோக்ஷவிரோதிகளாயிருக்குமாகையால் வேதபாஹ்யமான பரவித்யைமோக்ஷஸாதநமாயாவது எங்ஙநமெனில்; உபநிஷத்துக்களை வேதபாஹ்யங்களென்றிங்குசொல்லவில்லை. ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை சப்தரூபமாகிய வேதத்தில் வேறென்றுசொல்லிற்று. அபரவித்யை சப்தரூபமாகிய வேத சாஸ்த்ரமாகையாலே பரவித்யையப்படி யானதல்ல வென்று சொல்லப்பட்டது. உபநிஷத்தினால் சொல்லப்படுகிற அக்ஷரபரப்ரம்மம் ஆசார்யனைக்கிட்டி வைராக்யமடைந்தவனு லறியப்படுமென்று ப்ரம்மவித்யையைப் பிரித்து பரவித்யையென்றுபேரிட்டது.

ரா-ஸூ.—பரவித்யை அபரவித்யையென்றெடுத்த க்ரமத்தைவிட்டு முன்னபரவித்யையைச்சொல்வதுஸூசீகடாகந்யாயத்தாலே. ஆறங்கங்களும் உபப்ரும்மணங்களான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களும் நான்குவேதங்களும் வேதாந்தங்களுமாகிய சாஸ்திரத்தால்பிறக்கிற ப்ரத்யக்ஷரூபமாகாத சாப்தஜ்ஞாநமபரவித்யையெனப்படுகிறது. பரவித்யையாவது —விவேகம் விமோகம் அப்யாஸம் க்ரியைகல்யாணம் அநவஸாதம் அநுத்தர்ஷம் என்கிற ஸாதநஸப்தகஸஹாயத்தாலே பிறக்குமதாய் ச்ரவணத்தால் பிறந்தபரோக்ஷ ஜ்ஞாநத்திற்குப் பின்னுண்டாவதாய் ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமேயாம். இத்தால், பகவத்பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தபடி ச்ருதிதாத்பர்யமென்றுகாட்டப்பட்டது.

௬. 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍 | 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌦𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 ||

౬. యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రం తదపాణిపాదమ్|నిత్యం విభుంసర్వగతంసుసూక్ష్మంతదవ్యయం యద్భూతయోనిం పరిపశ్యంతిధీరాః||

(ப்-ம்.) 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍-யாதொன்று, 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌯𑌂-அறியப்படாததோ, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂-கிரகிக்கபபடாததோ, 𑌅𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂-குலமில்லாததோ, 𑌅𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂-ப்ரம்மக்ஷத்ரியாதி ஜாதியில்லாததோ, 𑌅𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂-கண்காதுமுதலியஜ்ஞானேந்திரியங்களில்லாததும், 𑌤𑌤𑍍-அப்படியேப்ரஸித்தமானதும், 𑌅𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂-கைகால்முதலிய கர்மேந்திரியங்களில்லாததும், 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂-காலபரிச்சேதமில்லாததும், 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂-தேசபரிச்சேதமில்லாததும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂-வஸ்துபரிச்சேதமில்லாததும், 𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂-மிகச்சூக்ஷ்மமானதும், 𑌯𑌤𑍍-யாதொன்றோ, 𑌤𑌤𑍍-அதானது, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂-அக்ஷரபரப்ரம்மமாம், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொருப்ரம்மத்தை, 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃-அறிவுடையோர், 𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 - ஸமஸ்தபூதங்களுக்குமுபாதாநகாரணமென்று, 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿-அறிகிறார்கள்.

𑌶𑌂-𑌭𑌾.—யாகம் முதலியவற்றைவிதிக்கும்போது கர்தாகரணம்முதலியவனேகஸாமக்ரிகளைபோதிக்கிற வாக்கியார்த்தஜ்ஞானம் வந்தபின்னநுஷ்டிக்கவேண்டியக்ரியையுண்டாயிருக்கிறாப்போல பரவித்யைஸ்தலத்தில் பின்னனுஷ்டிக்கவேண்டியக்ரியையொன்றில்லை. வாக்யார்த்தத்தை யறிந்தபோதே பரவித்யைமுற்றுப்பெறுகிறது; வாக்கியங்களில் சொல்லியபடி அர்த்தங்களில் நிஷ்டையொழிய மற்றொன்றுமில்லாமையாலே. ஆனதால் பரவித்யையை நிச்சயிப்பதற்கு விசேஷணங்களுடனக்ஷரபரப்ரம்மத்தை யோதி விசேஷப்படுத்துகிறது. இனி சொல்லப்போகிற ப்ரம்மத்தைபுத்தியில் தேக்கிக்கொண்டிருக்கையால் யாதொன்றெனப் பேசப்படுகிறது ஜ்ஞானம்புறப்படும்வழியாகிய பஞ்சேந்திரியம்புத்தி முதலியவற்றுக்குத் தோற்றாததும் கர்மேந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லாததும் மூலகாரண ஸம்பந்தமில்லாததும் த்ரவ்ய தர்மங்களாகிய ஸ்தூலத்வமுதலிய தர்மங்க ளில்லாததும் நாமரூபங்களை க்ரஹியானிற்கிற கண் செவிமுதலியவையில்லாததும் கர்மேந்திரியமில்லாததும் இவ்வாறு க்ரகிக்கப்படுதலும் க்ரஹித்தலுமில்லாமையாலே நித்யமானதும் நாநாரூபத்தையடைவதும் ஆகாயம்போலே வ்யாபகமானதும் சப்தாதிஸ்தூலகாரணங்களில்லாமையால் மிகச்சூக்ஷ்மமானதும் இப்படிப்பட்டதானதாலழியாததுமான ப்ரம்மத்தை எல்லாவற்றிற்கு மாத்மாகவும் ஸர்வபூதங்களுக்கு முபாதாநகாரணமாகவும் விவேகிகளறிகிறார்கள். ப்ரம்மமெல்லாவற்றையுமறிந்ததென்று சொல்லுகையால் உலகத்திலறிபவர்க்கு இந்திரியஸஹாயம் வேண்டியிருப்பதாலவ்வாறு ப்ரம்மத்திற்குவேண்டுவதில்லையென்று சொல்வதுமுக்யமாம். இப்படியே கண்ணில்லாமலே பார்க்கிறான் காதில்லாமலே கேழ்கிறானென்று வேறுச்ருதிகளும் சொல்லுகின்றன. சப்தாதிஸ்தூலகாரணமில்லாமையாலென்றது சப்தாதிகுணங்களையுடைய ஆகாசம் வாயு அக்நிமுதலிய

வையொன்றிலுமொன்று ஸ்தூலமாயிருப்பதுபற்றி. அழிவில்லாததென்பதற்கு சரீர மில்லாமையும் வேறுபாடில்லாமையும் குணமில்லாமையும் காரணமாகிறது. இவையுண்டாகிலன்றோ இவைகளின்வழியாலே குறைவரக்கூடும் இவையில்லையான தாலெவ்வழியாலும்குறையில்லை ஆகஇப்படிப்பட்டப்ரம்மத்தையறியச்செய்வது பரவித்யையென்றுமுடிவானகருத்து.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதவுரையின்படிவிளங்கும் கருத்தேஇராமாநுஜபாஷ்யத்தில் கொள்ளப்பட்டது. யோநிசப்தம் உபாதாநகாரணத்தைச் சொல்லுமென்பது மேல்வாக்யத்தால் விளங்குமென்று பகவத்பாஷ்யகாரரருளிச் செய்தாரென்று யோனிசப்தம் உபாதாநகாரணத்தை போதிப்பதற்குக்காரணமும் ப்ரமாணமாகப்ரக்ருத்யதிகரணபாஷ்யமும் காட்டப்பட்டது.

௭. யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித்யஸ்மாந்நாணீயோ நஜ்யாயோஸ்தி கஶ்சித் । வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்தோ திவி திஷ்டத்யேகஸ்தேநேதம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம் ॥

౭. యస్మాత్పరం నాపరమస్తి కించిద్యస్మాన్నాణీయో న జ్యాయోస్తి కశ్చిత్ । వృక్ష ఇవ స్తబ్ధో దివి తిష్ఠత్యేకస్తేనేదం పూర్ణం పురుషేణ సర్వమ్॥

(ப-ம்) யஸ்மாத்-யாதொருப்ரம்மத்தைக்காட்டில், பரம் அபரம் கிஞ்சித் ந அஸ்தி-வேறொருசிறந்தவஸ்து கிடையாதோ, யஸ்மாத் அணீய: ந- எந்தப்ரம்மத்தில் சிறியதில்லையோ, யஸ்மாத் ஜ்யாய: கஶ்சித் ந - எந்தப்ரம்மத்தில்பெரியதில்லையோ, அப்படிப்பட்டப்ரம்மமாகிய பரமபுருஷன், ஏக: வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்த: திவி திஷ்டதி-ஒருவனாய் வ்ருக்ஷம்போலே யொருவருக்கும்வணங்காதவனாய் பரமபதத்திலிருக்கிறான், தேந புருஷேண இதம் ஸர்வம் பூர்ணம் - அந்தபரமபுருஷனாலிவையெல்லாம் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஶ-ஸ.—ப்ரம்மம் எல்லாவற்றிற்கு முபாதாநகாரணமென்பது சேரும்வழியாது? மண்முதலியவையே கடமுதலியவற்றிற்கு பாதாநகாரணமாகின்றனவன்றோ; எனில் சொல்லுகிறது. எல்லாவற்றிற்குமாத்மாவாயிருப்பதால் மண்முதலியவற்றைச் சரீரமாகஉடைய ப்ரம்மமேகாரணமாகின்றது; ஆனதால் விரோதமில்லை ஆக இப்படிஸர்வோபாதாநமாகையால் ப்ரம்மத்தில் சிறந்தவஸ்து மற்றொன்றில்லை அணுவுக்கணுமகத்துக்கு மகத்தாயிருக்கும் அந்தப்ரம்மமேபுருஷோத்தமன். இவனுக்கு ஸ்வாமிஒருவனுமில்லாமையாலே யாருக்குமிவன்வணங்கான், அவனுக்கிருப்பிடம் பரமபதம். இந்தமந்திரத்திற்குச் சிலர்வ்யாக்யாநம் செய்யவில்லையாயினும் ஸ்ரீவ்யாஸாசார்யர் வ்யாக்யாநம் செய்தார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த மந்திரத்திற்கு சங்கரபாஷ்யமில்லை. இதுபற்றியே சிலரிம்மந்திரத்திற்கு வ்யாக்கியாநம் செய்யவில்லை என்று இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் சொன்னது.

௮. யதோர்ணநாபி: ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதே ச யதா ப்ருதிவ்யாமோஷதய: ஸம்பவந்தி | யதா ஸத: புருஷாத்கேசலோமாநி ததாக்ஷராத்ஸம்பவதீஹ விச்வம் ||

౮. యథోర్ణనాభిః సృజతే గృహ్ణతే చ యథా పృథివ్యామోషధయః సంభవంతి । యథా సతః పురుషాత్కేశలోమాని తథాక్షరాత్సంభవతీహ విశ్వమ్॥

(ப-ம்.) ஊர்ணநாபி:-சிலந்திப்பூச்சியானது, யதா - எப்படி, ஸ்ருஜதே-ஸ்ருஷ்டிக்கின்றதோ, க்ருஹ்ணதே-கிரஹிக்கின்றதோ, ப்ருதிவ்யாம் யதா ஓஷதய: ஸம்பவந்தி - பூமியிலெப்படி பலஔஷதிகளுண்டாகின்றனவோ, யதா ஸத: புருஷாத் கேசலோமாநி - ஜீவித்திருக்கிறமனிதனிடத்தில் எப்படி தலைமயிர் உடம்புமயிர் பிறக்கின்றனவோ, ததா அக்ஷராத் இஹ விச்வம் ஸம்பவதி - அப்படியே அக்ஷரபரப்ரம்மத்திலிருந்து ஸமஸ்தமுமுண்டாகிறது.

ஸம்-ஹா.—அனேகதிருஷ்டாந்தங்களால் அக்ஷரபரப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமென்பதை வலியுறுத்துகிறது.

ரா-ஹா.—உபாதாநகாரணமும் அதின்காரியமும் ஏகஜாதியாயிருக்கவேண்டும்; அன்றியிலே உபாதாநகாரணத்தில் வேறான நிமித்தகாரணமொன்றுண்டாகையால துஉபாதாநஞ்ஞாநத்தாலறியப்படாமையாலு பாதாநகாரணமாகிய ப்ரம்மமொன்றையறிந்தபோதே எல்லாமறியப்படுமென்பதற்கு வழியில்லை. உபாதாநகாரணத்தியமுன்ரூபம்மாறியே காரியமாகையாலு பாதாநகாரணமாகிய ப்ரம்மத்திற்கு முன்ரூபம்மாறவேண்டும் ப்ரம்மத்திற்குரூபம்மாறாது ஆனதாலிதுசேரும்படியாதெனில் இந்த சங்கையை இந்தமந்திரம் தீர்க்கின்றது.எப்படி சிலந்திப்பூச்சிமுதலியவை சரீர த்வாரா வேறொருநிமித்தத்தை வேண்டாமல் தன்ஸ்வரூபமும் கெடாமலுபாதாநகாரணமாகின்றனவோ, இப்படியே ப்ரம்மமும் சேதநாசேதநமாகிய சரீரத்வார உபாதாநகாரணமாகையாலொரு தோஷமுமில்லை ஆகையால் ப்ரம்மம் எல்லாவற்றிற்கு முபாதாநகாரணமாகிறது,

௯. தபஸா சீயதே ப்ரஹ்ம ததோ(அ)ந்நமபிஜாயதே | அந்நாத்ப்ராணோ மந: ஸத்யம் லோகா: கர்மஸு சாம்ருதம் ||

౯. తపసా చీయతే బ్రహ్మ తతో ఽన్నమభిజాయతే । అన్నాత్ప్రాణో మనః సత్యం లోకాః కర్మసు చామృతమ్॥

(ப-ம்.) ப்ரஹ்ம-பரப்ரம்மமானது, தபஸா-ஸங்கல்பத்தால், சீயதே-ஸ்தூலாவஸ்தையையடைகிறது. தத:-அந்த ஸ்தூலாவஸ்தப்ரம்மத்திலிருந்து, அந்நம்-அபிஜாயதே-அவ்யாக்ருதமென்கிற ப்ரக்ருதியுண்டாகும், அந்நாத்-அந்தப்ரக்ருதியிலிருந்து, ப்ராண:-ப்ராணனும், மந:-மனஸ்ஸும், ஸத்யம்-ஜீவாத்மாக்களும், லோகா: - அவர்களுக்கு லோகங்களும், கர்மஸு சாம்ருதம் - மோக்ஷோபாயமும் பிறக்கும்.

ஸா0-ஸா.—பிரம்மத்தினிடத்தில் பிறக்கும்போது கிரமம் விளங்க இம்மந்திரம் போதிக்கிறது. ப்ரம்மத்திலிருந்து ப்ரக்ருதியும் ப்ரக்ருதியிலிருந்து ஹிரண்யகர்பனும்ஹிரண்யகர்பனிடத்திலிருந்து மனஸ்ஸும் மநஸ்ஸிலிருந்து பூதபஞ்சகமும் பூதபஞ்சகத்திலிருந்து எல்லாஉலகமும்பிறக்கும் அந்தலோகங்களில் வர்ணாச்ரமங்களுக்குத்தக்ககர்மங்களும் கர்மபலங்களுமுண்டாகின்றன.

ரா-ஸா.—ப்ரம்மத்திலிருந்து உலகம்பிறக்கும்வழி யோதுகிறது. ப்ரம்மம் ஸங்கல்பத்தாலே சரீரத்வாரா ஜகத்தாகப் பரிணமித்து தன்னம்சமாகிய ஜீவாத்மாக்களுக்கு மோக்ஷஸாதநமாகிய கர்மங்களை யுண்டுபண்ணித்தந்து மோக்ஷபலத்தைத் தருகிறது. இதின்விரிவுபாஷ்யத்திலும் சுருதப்ரகாசிகையிலும் கண்டுகொள்வது.

௧0. யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:।
தஸ்மாதேதத் ப்ரஹ்ம நாம ரூபமந்நஞ்ச ஜாயதே॥

౧౦. యస్సర్వజ్ఞః సర్వవిద్యస్య జ్ఞానమయం తపః। తస్మాదేతద్బ్రహ్మ నామ రూపమన్నం చ జాయతే॥

(ப-ம்.) ய:-எந்தஅக்ஷரபரப்ரம்மம், ஸர்வஜ்ஞ:-எல்லாவற்றையுமறிந்ததோ, ய:-எந்தப்ரம்மம், ஸர்வவித்-எல்லாவிசேஷங்களையுமறியுமோ, யஸ்ய-எந்தப்ரம்மத்திற்கு, தப:-ஸங்கல்பமானது, ஜ்ஞாநமயம்-ஜ்ஞாநமேயோ, தஸ்மாத்-அந்தப்ரம்மத்திலிருந்து, ஏதத் - ப்ரஹ்ம நாம ரூபமந்நம் ஜாயதே - முன்சொன்னபடி நாமரூபாத்மகமாகிய ப்ரபஞ்சமுண்டாகிறது.

ஸா0-ஸா.—கீழ்ச்சொல்லியபடியே பொருள்கொள்வதால் முன்சொல்லிய க்ரமத்திற்கு விரோதமில்லை.

ரா-ஸா.—இந்த மந்திரத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வம் விதிக்கப்படுகிறது என்று கொள்க. இப்படிகொள்வதே மீமாம்ஸாந்யாயத்திற்குச் சேரும் ப்ரம்மமே உபாதாநமும் நிமித்தமும் என்பது இம்மந்திரத்தால் விளங்கும். அந்த ப்ரம்மம் நாராயணன். வேறுதேவதையல்ல. விஸ்தாரம் வேறிடத்திலறியத்தக்கது.

முதல்முண்டகம்முதல்கண்டம்முற்றிற்று.

பரப்ரம்மணேநம:

𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃,

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍.

---

௧. 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌨𑌿 | 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌥 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌏𑌷 𑌵𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍇 ||

౧. మంత్రేషుకర్మాణికవయోయాన్యపశ్యంస్తాని త్రేతాయాంబహుధాసంతతాని।
తాన్యాచరథనియతంసత్యకామాఏషవః పంథాస్సుకృతస్యలోకే॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍- அப்படிப்பட்ட விது ஸத்யம். 𑌕𑌵𑌯𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 - மகர்ஷிகள்வேதமந்திரங்களில் எந்த கர்மங்களைக்கண்டார்களோ, 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌨𑌿- அந்த அக்நிஹோத்ராதி கர்மங்கள் த்ரேதாக்நியில் பலவாகவிதிக்கப்பட்டன, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃-ஸத்யமான ப்ரம்மத்தைவிரும்புகின்ற வதிகாரிகளே, 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌚𑌰𑌤 - தப்பாமல் அந்தகர்மங்களை யநுஷ்டியுங்கோள், 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌏𑌷𑌃 𑌵𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 - மோக்ஷத்திற்காகச்செய்கிற உபாஸநத்திற்கு இந்தகர்மாநுஷ்டாநமங்க மாகையாலே பலமாகியமோக்ஷத்திற்கு வழியாம்.

𑌶𑌂-𑌹𑌾.—"பரீக்ஷ்யலோகாந்கர்மசிதாந்" என்கிறபடி கர்மங்களைப் பரீக்ஷித்து அவைகளைவிட்டு ப்ரம்மவித்யையிலிழிவதற்கு கர்மாநுஷ்டாநவிதி சொல்லப்படுகிறது.

𑌰𑌾-𑌹𑌾.—மோக்ஷஸாதநமாகிய உபாஸநாங்கமாக கர்மாநுஷ்டாநம் விதிக்கப்படுகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

மற்றக்கருத்து இரண்டுபாஷ்யங்களுக்கு மொன்றே.

௨. 𑌯𑌦𑌾 𑌲𑍇𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 | 𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌹𑍁𑌤𑌮𑍍 ||

౨. యదాలేలాయతేహ్యర్చి స్సమిద్ధేహవ్యవాహనే ।
తదాజ్యభాగావంతరేణాహుతీః ప్రతిపాదయేచ్ఛ్రద్ధయాహుతమ్॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃 𑌲𑍇𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾 - அக்நி ஜ்வலிக்கும்போது, 𑌆𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃

ப்ரதிபாதயேத் - ஜ்வாலையில், ஆஜ்யபாகமத்யத்தில் ஆகுதிஹோமம்பண்ணக்கடவன், ஹுதம் - அதுநல்லஹோமமாகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதஉரையாலே விளங்குங்கருத்து இரண்டுபாஷ்யங்களுக்கு மொன்றே.

௩. யஸ்யாக்நிஹோத்ரமதர்சமபௌர்ணமாஸமசாதுர்மாஸ்யமநாக்ரயணமதிதிவர்ஜிதஞ்ச | அஹுதமவைச்வதேவமவிதிநாஹுதமாஸப்தமாம்ஸ்தஸ்ய லோகாந்ஹிநஸ்தி ||

3. యస్యాగ్నిహోత్రమదర్శమపౌర్ణమాసమచాతుర్మాస్యమనాగ్రాయణమతిథివర్జితంచ। అహుతమవైశ్వదేవమవిధినాహుతమాసప్తమాంస్తస్యలోకాన్హినస్తి॥

(ப-ம்.) யஸ்ய-யவனுடைய, அக்நிஹோத்ரம் - அக்நிஹோத்ரமானது, அதர்சம்-தர்சகர்மமில்லாததோ, அபௌர்ணமாஸம் - பௌர்ணமாஸ கர்மமில்லாததோ, அசாதுர்மாஸ்யம்-சாதுர்மாஸ்யகர்மமில்லாததோ, அநாக்ராயணம் - ஆக்ராயணகர்மமில்லாததோ, அதிதிவர்ஜிதம்-அதிதிபூஜையில்லாததோ, அவைச்வதேவம்-வைச்வதேவகர்மமில்லாததோ, அவிதிநாஹுதம்-விதிப்படி ஹோமம்பண்ணப்படாததோ, அப்படிப்பட்ட அக்நிஹோத்திரமானது, அஹுதம்-ஹோமம்பண்ணப்படாததாம். அதுவுமதவிற, தஸ்ய-அப்படிஹோமம்பண்ணவனுடைய, ஆஸப்தமாந்-லோகாந்-ஏழுபுருஷன்வரையிலும் பலங்களையும், ஹிநஸ்தி-அழிக்கின்றது.

ஸம்-ஹா.—ரா-ஹா.—எவனக்நிஹோத்ரகர்மத்தை விதிப்படி யநுஷ்டியாமலும் அக்நிஹோத்திராதி காரிக்கவச்யமான தர்சாதியாகங்களைச் செய்யாமலும் திரிகிறனோ அவன்செய்த அக்நிஹோத்ராதி கர்மங்கள் வீணாவதோடு இவனையும் இவனைச்சேர்ந்தாரையு மழித்துக்கெடுக்கும். ஆனதால் எல்லாக்ரமங்களையும் தவராமலநுஷ்டித்தாலது பயன்தருமல்லது தப்பினால்ஸங்கடங்களை யுண்டுபண்ணும் என்று பயத்துடன் தவராமல் அவைகளை யநுஷ்டிக்கக்கடவான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

தர்சாதியாகங்கள் அக்நிஹோத்திரத்திற்கு அங்கமல்லவாயினும் நித்ய நைமித்திககர்மங்களைத் தவராம லநுஷ்டிக்கவேணுமென்று கருத்தினுலிப்படி கூறப்பட்டது. இக்கருத்து பகவத்பாஷ்யகாரராலும் வெளியிடப்பட்டது, என்று இராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் விசேஷம்.

௪. காளீ கராளீ ச மநோஜவா ச ஸுலோஹிதா யா ச ஸுதூம்ரவர்ணா | ஸ்புலிங்கிநீ விச்வரூபீ ச தேவீ லேலாயமாநா இதி ஸப்த ஜிஹ்வா: ||

4. కాళీకరాళీచమనోజవాచ సులోహితాయాచసుధూమ్రవర్ణా। స్ఫులింగినీవిశ్వరూపీచ దేవీలేలాయమానాఇతిసప్తజిహ్వాః॥

(ப-ம்.) 𑌕𑌾𑌲𑍀-காளியென்றும், 𑌕𑌰𑌾𑌲𑍀 𑌚 - கராளியென்றும், 𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌾 𑌚 - மனோஜவை யென்றும், 𑌸𑍁𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 - சுலோகிதை யென்றும், 𑌯𑌾 - யாதொன்று, 𑌸𑍁𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾-சுதூம்ரவர்ணை யெனப்பட்டதோ, (அதுவும்) 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑍀 - ஸ்புலிங்கிநியென்றும், 𑌦𑍇𑌵𑍀 - பூசிக்கத்தக்கதான, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌚 - விச்வரூபியென்றும், 𑌲𑍇𑌲𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 - அசைந்துகொண்டிருக்கிற, 𑌸𑌪𑍍𑌤 - ஏழு, 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌃 - நாக்குகள்.

𑌶𑌂-𑌶𑌾-𑌭𑌾-𑌸𑌾.—பதாந்வயார்த்த பேதங்களில்லை. இதி,என்பது-என்றும், என்கிறபொருளைத்தருகின்றது; அதுஒன்றேயாயினும் பலவிடங்களிலும் சேர்த்துக்கொள்க.

௫. 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌹𑍁𑌤𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑌾𑌯𑌨𑍍। 𑌤𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍋𑌽𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 ॥

౫. ఏతేషుయశ్చరతేభ్రాజమానేషుయథాకాలంచాహుతయోహ్యాదదాయన్।
తంనయన్త్యేతాస్సూర్యస్యరశ్మయోయత్రదేవానాంపతిరేకోఽధివాసః॥

(ப-ம்.) 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 - விளங்குகிற, 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 - இந்த நாக்குகளில், 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 - விதித்தகாலங்களில், 𑌚𑌰𑌤𑍇 - ஹோமம்செய்கிறானோ, 𑌤𑌂 - அவனை, 𑌆𑌹𑍁𑌤𑌯𑌃-ஹோமாஹுதிகள், 𑌆𑌦𑌦𑌾𑌯𑌨𑍍 - அழைத்துக்கொண்டு, 𑌏𑌤𑌾𑌃 - இந்த, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 - சூரியனுடைய, 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑌃 - கிரணங்களாக, (𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - ஆகி,) 𑌯𑌤𑍍𑌰 - எந்தவிடத்தில், 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 - தேவர்களுக்கு, 𑌪𑌤𑌿𑌃 - தலைவனானபிரமன், 𑌏𑌕𑌃 - ஒப்பற்றவனாக, 𑌅𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 - இருக்கிறானோ, 𑌤𑌤𑍍𑌰 - அவ்விடத்தில், 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿-கொண்டுவிடுகிறதுகள்.

𑌶𑌂-𑌶𑌾-𑌭𑌾-𑌸𑌾.—மேற்கூறிய அக்கியின் நாக்குகளில் அவ்வோகாலங்களில் செய்யப்பட்ட வாகுதிகள் சூரியனுடைய கிரணங்களில் சேர்ந்துகொண்டு ஹோமஞ்செய்த புருஷனை எந்த விடத்தில் சகல தேவர்க்கு மதிபதியாகிய சதுர்முகன் வீற்றிருக்கிறானோ அவ்விடத்தில் கொண்டுசேர்க்கின்றன. இந்திரலோகத்தில் சேர்க்கின்றன என்பது சங்கரபாஷ்யத்தில் பேதம்.

௬. 𑌏𑌹𑍍𑌯𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌭𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌷 𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥

౬. ఏహ్యేహీతితమాహుతయస్సువర్చసస్సూర్యస్యరశ్మిభిర్యజమానంవహన్తి।
ప్రియాంవాచమభివదన్త్యోఽర్చయన్త్యఏషవఃపుణ్యస్సుకృతోబ్రహ్మలోకః॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌂 - அந்த, 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 - யஜமானனை, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯-சூரியனுடைய, 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃-கிரணங்களோடு, 𑌸𑌂𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 - சேர்ந்த, 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃-நல்லொளியோடுகூடிய, 𑌆𑌹𑍁𑌤𑌯𑌃-ஆகுதிகள், 𑌏𑌹𑌿-𑌏𑌹𑌿-𑌇𑌤𑌿-வாரும், வாரும், என்றும், 𑌏𑌷𑌃-இந்த, 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌃 - சுத்தமான, 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌃-நல்ல

றத்தால் சாதிக்கப்பட்ட, ப்ரஹ்மலோகஃ - சதுர்முகனுலகமான்து, வஃ - உம்முடையது, (உதி - என்றும்) ப்ரியாம் - பிரியமான, வாசம் - வார்த்தையை, அபிவதந்த்யஃ-சொல்லிக்கொண்டும், அர்ச்சயந்த்யஃ-பூசித்துக்கொண்டும்; வஹந்தி - அழைத்துக்கொண்டுபோகின்றன.

ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.—இந்த புருஷனை மேற்கூறிய வாகுதிகள் சூரியனுடைய கிரணங்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு வாரும்வாரும் சுத்தமாயும் நல்லறங்களால் பெறப்பட்டதாயுமுள்ளசதுர்முகனுலகம் உம்முடையதே யென்று பிரியவார்த்தைகளைச் சொல்லி யழைத்துக்கொண்டு போகின்றன. சதுர்முகனுலக மென்னுமிடத்தில் இந்திரனுலகமென்பது சங்கரபாஷியத்தில் பேதம்.

எ. ப்லவா ஹ்யேதே அத்ருடா யஜ்ஞரூபா அஷ்டாதசோக்தமவரம் யேஷு கர்ம | ஏதச்ச்ரேயோ யேऽபிநந்தந்தி மூடா ஜராம்ருத்யும் தே புனரேவாபி யந்தி ||

౭. ప్లవా హ్యేతే అదృఢా యజ్ఞరూపా అష్టాదశోక్త మవరం యేషు కర్మ।
ఏతచ్ఛ్రేయో యేఽభినన్దన్తి మూఢా జరామృత్యుం తే పునరేవాపి యన్తి॥

(ப-ம்.) அஷ்டாதசோக்தம் - பதினெட்டு பெயர்களால் செய்யவேண்டியதாக சொல்லப்பட்ட, அவரம் - தாழ்ந்த, கர்ம - யஜ்ஞமானது, யேஷு - எந்தபுருஷர்களிடத்தில் (வர்த்ததே - இருக்கிறதோ,) ஏதே - இந்த, யஜ்ஞரூபாஃ - யஜ்ஞம்செய்பவர்கள், அத்ருடாஃ - உறுதியற்ற, ப்லவாஃ - தொணிகள், ஏதத் - இந்தகர்மத்தை, ச்ரேயஃ - நற்கதிக்குக்காரணமாக, யே - எந்த, மூடாஃ - அறிவிலிகள், அபிநந்தந்தி - கொண்டாடுகிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஜராம்ருத்யும் - கிழத்தன்மரணங்களை, புனரேவ - மறுபடிதானே, அபியந்தி - அடைகிறார்கள்.

ஸம்-ஹா.—ஜ்ஞானமில்லாமல் செய்யப்பட்ட யஜ்ஞம் முதலிய கருமங்கள் அவித்யையால் செய்யப்பட்டதாதலால் துக்கத்தையே விளைக்கத்தக்கவைகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பதினாறு ருத்விக்குகளும் பத்நி-யஜமானன் ஆக பதினெட்டு பெயர்களால் செய்யவேண்டுவதாக சொல்லப்பட்ட கருமங்களை யெவர்கள் செய்கிறார்களோ; அவர்கள் உறுதியற்ற தொணிகள்போல் ஸம்ஸாரமாகிய சமுத்திரத்தை தாண்ட சக்தியற்றவர்கள். இவைகளை முக்திக்குக்காரணமாக எண்ணுகிறவர்கள் தங்கள் புண்ணியங்கள் கழிந்தபோதே மேலுலகமான சுவர்க்கத்தில் நின்றும் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தை யடைகிறார்கள்.

ரா-ஹா. பதினெட்டு பெயர்களால் செய்யவேண்டுவதாகச் சொல்லப்பட்ட கருமங்களை எவர்கள் தாழ்ந்தபயன்களை விரும்பிச் செய்கிறார்களோ அவர்கள் உறுதியற்ற தொப்பம்போல் ஸம்ஸாரமாகிற சமுத்திரத்தை தாண்ட சக்தியற்றவர்களாக விருக்கிறார்கள். அல்லது பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்ட கருமங்கள் எந்த கருமங்களுக்கு அங்கங்களாகவிருக்கின்றனவோ. அந்த யஜ்ஞம் முதலிய கருமங்கள் உறுதியற்ற தொணிகள். அவைகளை நற்கதிக்குக்காரணமாக யெண்ணுகிறவர்கள் திரும்பவும் சம்சாரத்தை யடைகிறார்கள். என்று பலத்தைவிரும்பிச் செய்கிற கருமங்கள் நிந்திக்கப்படுகின்றன.

அ. அவித்யாயாமந்தரே வர்தமாநா: ஸ்வயம் தீரா: பண்டிதம் மந்யமாநா:।
ஜங்கந்யமாநா: பரியந்தி மூடா அந்தேநைவ நீயமாநா யதாந்தா:॥

౮. అవిద్యాయామన్తరే వర్తమానాః స్వయంధీరాః పండితంమన్యమానాః।
జంఘన్యమానాః పరియంతి మూఢా అంధేనైవ నీయమానా యథాంధాః॥

(ப-ம்.) மூடா: - அறிவில்லாதவர்கள், அவித்யாயா: அந்தரே - அவித்யையின் நடுவில், வர்தமாநா: - இராநின்றவர்களாய், ஸ்வயம் - தாமே, தீரா: - புத்திமான்கள், பண்டிதம்மந்யமாநா: - பண்டிதர்கள், என்று நினைவுடையவர்களாய், ஜங்கந்யமாநா: - கிழத்தனம்முதலிய ரோகங்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய், அந்தேநைவ - குருடனாலேயே, நீயமாநா: - வழிகாட்டப்படுகிற, அந்தா: யதா - குருடர்கள்போல, பரியந்தி - சுழலுகிறார்கள்.

௯. அவித்யாயாம் பஹுதா வர்தமாநா வயம் க்ருதார்தா இத்யபிமந்யந்தி பாலா:। யத்கர்மிணோ ந ப்ரவேதயந்தி ராகாத்தேநாதுரா: க்ஷீணலோகாச்ச்யவந்தே॥

౯. అవిద్యాయాంబహుధావర్తమానాః వయంకృతార్థా ఇత్యభిమన్యంతి బాలాః।
యత్కర్మిణో న ప్రవేదయంతి రాగాత్తేనాతురాః క్షీణలోకాశ్చ్యవన్తే॥

(ப-ம்.) அவித்யாயாம்-பஹுதா வர்தமாநா: - தேவர்மநுஷ்யர் முதலிய அநேகபேதங்களையடைந்து இப்ப்ராக்ருதிமண்டலத்தில் வஸிக்கிற, பாலா: - அறிவிலாதவர், வயம் - நாம், க்ருதார்தா: - எல்லாம்பெற்றவர்கள், இதி - என்று, அபிமந்யந்தி - எண்ணுகிறார்கள், யத் - எந்தகாரணத்தால், கர்மிண: - கர்மம்செய்பவர், ராகாத் - ஆசையினால், ந ப்ரவேதயந்தி - தத்வத்தையறியார்களோ, தேந - அந்தகாரணத்தால், ஆதுரா: - பீடிக்கப்பட்டவர்களாய், க்ஷீணலோகா: - புண்யங்கழிந்தவர்களாய், ச்யவந்தே - புண்யலோகங்களினின்றும் நழுவுகிறார்கள்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

அவித்யை என்பதற்கு சங்கரபாஷ்யத்தில் மாயை என்றும் இராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் ப்ரக்ருதி என்றும் பொருள்கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைபத உரையில்போலவே இரண்டு சுலோகங்களிலும் இரண்டு பாஷ்யங்களிலுமு ரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

௰. இஷ்டாபூர்தம் மந்யமாநா வரிஷ்டம் நாந்யச்ச்ரேயோ வேதயந்தே ப்ரமூடா:। நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே தே ஸுக்ருதேऽநுபூத்வேமம் லோகம் ஹீநதரம் வா விசந்தி॥

౧౦. ఇష్టాపూర్తంమన్యమానావరిష్ఠం నాన్యచ్ఛ్రేయోవేదయన్తే ప్రమూఢాః।
నాకస్యపృష్ఠే తే సుకృతేనుభూత్వేమం లోకంహీనతరంచావిశంతి॥

(ப்-ம்.) ப்ரமூடா: - அறியாதவர்கள், இஷ்டாபூர்த்தம் - யாகம்செய்தல் தடாகமுதலியவையுண்டாக்குதல் இவைகளை, வரிஷ்டம் - சிறந்ததாக, மந்யமானா: - நினைத்தவர்களாய், அந்யத்ச்ரேய: - வேறுபுருஷார்த்தத்தை, நவேதயந்தே - தெரிந்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. தே - அவர்கள், ஸுக்ருதே - புண்யத்தாலாகிய, நாகஸ்யப்ருஷ்டே - ஸுவர்க்கலோகத்தில், அநுபூத்வா - கர்மபலத்தையநுபவித்து, இமம் லோகம் - இந்தமநுஷ்யலோகத்தையும், ஹீநதரம்வா - நரகாதிலோகத்தையும் விசந்தி - அடைகிறார்கள்.

௧௧. தப:ச்ரத்தேயேஹ்யுபவஸந்த்யரண்யே சாந்தாவித்வாம்ஸோ பைக்ஷசர்யாம்சரந்த:। ஸூர்யத்வாரேணதேவிரஜா:ப்ரயாந்தியத்ராம்ருத: ஸ புருஷோஹ்யவ்யயாத்மா॥

௧௧. తపశ్శ్రద్ధేయేహ్యుపవసన్త్యరణ్యేశాన్తావిద్వాంసోభైక్షచర్యాంచరన్తః।
సూర్యద్వారేణతేవిరజాఃప్రయాంతియత్రామృతస్సపురుషోహ్యవ్యయాత్మా॥

(ப்-ம்.) யேஹி - யவர்கள், அரண்யே-ஏகாந்தஸ்தலத்தில், சாந்தா:- சாந்தியுடையவர்களாய், பைக்ஷசர்யாம்சரந்த: - பிக்ஷைசெய்கிறவாகளாய், வித்வாம்ஸ: - உபாஸகர்களாய், தப:ச்ரத்தே - ப்ரம்மத்தைபக்தியோடு, உபவஸந்தி - உபாஸிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், விரஜா: - தோஷமில்லாதவர்களாய், ஸூர்யத்வாரேண - ஸூரியமார்க்கத்தாலே, ப்ரயாந்தி - போகிறார்கள், யத்ர - யந்த பரமபதத்தில், அம்ருத: - அம்ருத ஸ்வரூபியாயும், அவ்யயாத்மா - அழிவில்லாதவராயுமிருக்கிற, ஸ:புருஷ: ஹி - அந்த பரமபுருஷன் வஸிக்கிறாரோ; அந்தபரமபதத்தை யடைகிறார்கள்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் தபச்சப்தத்திற்கு வர்ணாச்சிரமங்களுக்குரிய கருமமென்றும் ச்ரத்தை, என்பதற்கு ஹிரண்யகர்ப்பவிஷயமான வித்யைஎன்றும் இந்த சுலோகத்தில் சொல்லிய அதிகாரியடைவது ஸத்யலோக மென்றும் இது மோக்ஷமல்லவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இராமாநுஜபாஷ்யத்திலிதுவே மோக்ஷமென்று வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. மற்றவைகளிரண்டு பாஷ்யங்களு மிவ்விரண்டு ச்லோகங்களிலும் பதஉரையயே யநுஸரிக்கின்றன.

௧௨. பரீக்ஷ்யலோகாந்கர்மசிதாந்ப்ராஹ்மணோநிர்வேதமாயாந்நாஸ்த்யக்ருத:க்ருதேந । தத்விஜ்ஞாநார்த்தம்ஸகுருமேவாபிகச்சேத்ஸமித்பாணி:ச்ரோத்ரியம்ப்ரஹ்மநிஷ்டம்॥

౧౨. పరీక్ష్యలోకాన్కర్మచితాన్బ్రాహ్మణోనిర్వేదమాయాన్నాస్త్యకృతఃకృతేన।
తద్విజ్ఞానార్థంసగురుమేవాభిగచ్ఛేత్సమిత్పాణిశ్శ్రోత్రియంబ్రహ్మనిష్ఠమ్॥

(ப்-ம்.) ப்ராஹ்மண: - வேதாத்யயநம் செய்த எந்த ப்ராம்மணன், கர்மசிதாந் - கர்மங்களாலாகிய, லோகாந்-லோகங்களை, பரீக்ஷ்ய- மீமா

ம்ஸைகளைக்கொண்டு நன்கறிந்து, अकृतः-நித்யனாகிய புருஷன், कृतेन-அநித்யமான கர்மத்தினால், नास्ति-அடையப்படமாட்டான் என்று, निर्वेदमायात् - சிந்தையடைவனோ, सः - அந்தப்ராம்மணன், तद्विज्ञानार्थं- அந்தபுருஷனை யறியும்பொருட்டு, श्रोत्रियं - வேதாந்தமறிந்தவனாயும் ब्रह्मनिष्ठं - ப்ரம்மநிஷ்டை யுடையவனாயுமிருக்கிற, गुरुमेव-ஆசாரியனையே, समित्पाणिः - ஸமித்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டவனாய், अभिगच्छेत् - அடையக்கடவன்.

௧௩. तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक्प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय । येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम् ॥

౧౩. తస్మైసవిద్వానుపసన్నాయసమ్యక్ప్రశాన్తచిత్తాయశమాన్వితాయ।
యేనాక్షరంపురుషంవేదసత్యంప్రోవాచతాంతత్త్వతోబ్రహ్మవిద్యామ్॥

(ப்-ம்.) सः - அந்த, विद्वान् - ஆசாரியன், सम्यक् - சாஸ்திரப்படி, उपसन्नाय - தன்னை யடைந்திருக்கிறவனும், प्रशान्तचित्ताय - சாந்தமான நெஞ்சையுடையவனும், शमान्विताय - மற்ற இந்திரியங்களினுடைய வுமடக்கத்தையுடையவனுமான, तस्मै - அந்த சிஷ்யனையும்பொருட்டு, येन - எந்தவித்யையினால், अक्षरं - ஸ்வரூபவிகார மில்லாதவனும், सत्यं - குணவிகாரமில்லாதவனுமான, पुरुषं - புருஷனை, वेद - தானறிந்துகொண்டானோ; तां ब्रह्मविद्यां - அந்தப்ரம்மவித்யையை, तत्त्वतः - உள்ளபடி, प्रोवाच - சொல்லக்கடவன்.

ஶ௦-ஹா.—காரணகாரிய ரூபமாகிய இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பூர்ணவிரக்தி பிறந்தவனுக்கு ப்ரம்மவித்தையை யிலதிகாரமென்று காட்டுவதற்கு இந்த சுலோகம் சொல்லப்படுகிறது. ஒருவன், அவித்யை ஆசை கருமம் முதலிய தோஷங்களையுடைய புருஷனால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதாகிய ருக்வேத முதலிய வற்றில் சொன்ன அபரவித்தைகளின் ஸ்வரூபத்தையும், அவைகளின் பலங்களாய் விதிக்கப்பட்ட தக்ஷிணாயந மார்க்கத்தாலு முத்தராயண மார்க்கத்தாலு மடையக்கூடிய லோகங்களையும், விதிப்படி செய்யாமையாலும் விதியினால் தடுக்கப்பட்டவைகளைச் செய்வதினாலு முண்டாகிற நரகம் முதலிய லோகங்களையும், ப்ரத்யக்ஷம் அநுமாநம் உபமாநம் வேதாகமம் இவைகளால் முற்றிலு முள்ளபடியறிந்து, இவைஸம்ஸாரத்தில் செல்லுவதற்குக்காரணங்களென்றும், வித்தும் முளையும்போல ஒன்றுக் கொன்று காரணமாய் அநேகாநர்த்தங்களுக் கிடமென்றும் அஸாரங்களென்றும் மாயை, கானல்தண்ணி கந்தர்வநகரம், ஸ்வப்நம் நீர்க்குமிழி முதலிய வற்றைப்போல க்ஷணந்தோறும் ஆவதுமழிவதுமாகிய தன்மையுடையன வென்றும் நிச்சயித்து, வ்யாக்ருதம் அவ்யாக்ருதம் என்கிற அவ்யக்தம் முதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள ஸமஸ்தத்தையும் விட்டு, ப்ராஹ்மணன் வைராக்கிய மடையக் கடவன். அவித்யா காமதோஷாதிகளால் வருகிற கர்மங்களினா லுண்டாகும் தருமா தருமங்களைச் சேர்ந்தவைகளில் வைராக்யம் செய்து ப்ரம்ம வித்யையைப் பற்றுவதில் ப்ராம்மணனுக்கே முக்யாதிகார மாகையால் ப்ராம்மணனென் றெடுத்தது. வைராக்கிய மடை

யும் ப்ரகாரமாவது. இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நித்யமான பதார்த்த மொன்றுமில்லை. எல்லாம் கருமத்தினுலுண்டானவை ஆகையா லநித்யங்களே, நித்யமாகிய தொன்றுமில்லை. எல்லா கர்மமும் அநித்யத்திற்கே ஸாதநமாகின்றது. கர்ம்மத்தின் பயன் நால்வகைத் தேயன்றே; அதாவது கர்மத்தினுல் பிறப்பிக்கப்படும் சில; கருமத்தினுலடையப்படும் சில; கர்ம்மத்தினுல் ஸம்ஸ்கரிக்கப்படும் சில; கர்மத்தினுல் வேறுபாட்டை யடைவிக்கப்படும் சில, நமக்கு நிச்யமாய் அம்ருதமாய் அபயமாய் கூடஸ்த்தமாய் அசலமாய் த்ருவமாயிருக்கிற பொருளில் விருப்பமிருக்கின்றது; இப்படி யாகாததில் நமக்காசையில்லை. ஆகையால் நித்யஸாதநமாயும் இப்படிப்பட்ட பொருளுக்கு ஸாதநமாகாதது மான கருமத்தினுல் நமக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, அநித்யத்தைவிட கருமம் வேறொன்றையும் ஸாதியாது. ஆகையால் வீணாயநேகா நர்த்தங்களுக்குக் காரணமாய் ஆயாஸத்திற்கிடமாகிய கருமம் வீணேயாம்; அநித்யத்தினுல் நித்யம் வராதன்றே; என்பதாம். இப்படி வைராக்யமடைந்தவன் அபயமானதும் மங்களஸ்வரூபமானதும் அம்ருதம்போன்றதும் நித்யமுமான ஸ்தாநத்தை யடைவதற்கு, சமம், தமம், தயை, இவைகளோடு கூடிய ஆசாரியனையே ஆச்ரயிக்கக் கடவன், இவன் சாஸ்திரபண்டிதனுயினும் ஆசாரியனை யடைந்தே ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தைப் பெறவேணு மென்பதற்கு ஆசாரியனையே என்றது. வேதாந்தத்தை யறிந்தவனுயும் ப்ரம்மநிஷ்டனாயு மிருக்கிற ஆசாரியனை அரிக்த பாணியாய் ஸமித்து பலம் முதலிய உபஹாரங்களை யெடுத்துக்கொண்டு, ஆச்ரயிக்கக் கடவன். கேவலப்ரம்ம நிஷ்டனே ஆசாரியனுகிறன். கர்மநிஷ்டன் ப்ரம்மநிஷ்டனுகான். கர்மத்திற்கும் ப்ரம்மஜ்ஞாநத்திற்கும் விரோதமாகையா லென்றறிக. ஆகையால் கேவலப்ரம்ம நிஷ்டனை ஆசாரியனுக வரிக்கக் கடவன். ஆசாரியனருள்பெற்று அவனைத்தான் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை ப்ரச்நம் பண்ணக் கடவன். அப்படிப்பட்ட சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யன் தானறிந்த ப்ரம்மவித்யையை உபதேசிக்கக் கடவன். ஆந்தரபாஹ்யேந்திரியங்களை நிக்ரஹித்து பரமவிரக்தனுன சிஷ்யனுக்கு தானெந்த வித்யையினுல் அக்ஷரஸத்யபுருஷனை யறிந்தானே அந்தப்ரம்ம வித்யையை உள்ளபடி யுபதேசிக்கக் கடவன். ரிக்தபாணியென்றல் வெறுங்கையனென்று பொருள். அப்படியாகாதவன், அரிக்தபாணியாகிறன்.

௱-ஹா.—வைராக்ய முடையவனுய் பரப்ரம்மத்தை யடைவதற்கு வேண்டிய வித்யை என்கிற ஜ்ஞாநத்தைச் கோருகிறவனுக்கு ஆசாரியோபாஸநம் விதிக்கப்படுகிறது. இந்த வாக்யத்தில் ந்யாயத்தினு லேர்ப்படுகிற அர்த்தத்தை யனுவதித்துக்கொண்டு ஆசாரியனை யாச்ரயிக்கும் க்ரமம் சொல்லப்படுகிறது. ஆசாரியன் வேதாந்த பண்டிதனுயினும் ப்ரம்மநிஷ்டை யில்லாதவனை யடையக் கூடாது. அசித்து சித்து இவ்விரண்டு தத்வங்களிலும் பேதப்பட்ட ப்ரம்மத்தை யடைவதற்கு குருபாஸநம் அவச்யமானது என்று நியமவிதியா லுணர்த்தப்படுகிறது.

பதார்த்வ்யார்த்தபேதங்கள்.

இரண்டு சுலோகங்களு மொன்றோடொன்று ஸம்பந்தமுடையதா யிருப்பதால் இரண்டுக்கும்சேர்த்து பாஷ்யமெழுதப்பட்டது.

ஜதிவுாயஉஉ-ணுகெஹிதீயவெணஃ.

ஜதி வுாயஉஉ-ணகஃ||

ஸ்ரீ:

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

௧. 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

౧. తదేతత్సత్యంయథాసుదీప్తాత్పావకాద్విస్ఫులింగాస్సహస్రశఃప్రభవంతేసరూపాః।
తథాక్షరాద్వివిధాస్సోమ్యభావాఃప్రజాయంతేతత్రచైవాపియంతి॥

(ப-ம்.) 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 - ஓஸோம்யனே, 𑌤𑌤𑍍- அப்படிப்பட்ட, 𑌏𑌤𑌤𑍍- இந்தப்ராம்மஸ்வரூபமானது, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - ஸத்யமானது, 𑌯𑌥𑌾 - எப்படி, 𑌸𑍁𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 - ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍 - அக்னியிலிருந்து, 𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 - ஸத்ருசங்களான, 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 - பொறிகள், 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 - அனேகமாக, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்டாகின்றனவோ; 𑌤𑌥𑌾 - அப்படியே, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍 - அக்ஷரபரப்ரம்மத்திலிருந்து, 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 - அநேகவிதங்களான; 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 - பதார்த்தங்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்டாகின்றன. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 - அவ்விடத்திலேயே, 𑌅𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - லயம் பெறுகின்றன.

ஶம்-ஹா.—இதுவரையில் அபரவித்யையின் ப்ரகாரம் முற்றும் சொல்லப்பட்டது. இனி இந்த அபரவித்யையின் காரியமான ஸம்ஸாரம் எந்த அக்ஷரப்ரம்மத்தி னின்றும் பிறக்கிறதோ எந்த அக்ஷரபரப்ரம்மத்தி லழிந்து லயிக்கிறதோ யதையறிந்தா லெல்லா மறியப்படுமோ அப்படிப்பட்ட பரவித்யை என்கிற ப்ரம்மவித்யைக்கு விஷயமான ஸத்ய புருஷாக்ஷர ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்துச் சொல்லுவதற்கு மேல் துடங்கப்படுகிறது. அபரவித்யைக்கு விஷயமான கருமத்தால் வருகிற பலம் ஸத்யமென்று உபசரிக்கப்பட்டாலும் அவித்யைக்கு விஷயமாகையாலே வாஸ்தவத்தில் ஸத்யமல்ல. இந்த அக்ஷரப்ரம்மம் ஸத்தாகையால் வித்யாவிஷயமாய் வாஸ்தவஸத்யமாகிறது. இப்படிப்பட்ட அக்ஷரபரப்ரம்மம் மிகவும் பரோக்ஷமாகையால் கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தெரியாதாகையால் ப்ரத்யக்ஷ வஸ்துவைப்போ லறிவது கஷ்டமென்று இந்த ப்ரம்மத்திற்கு திருஷ்டாந்தம் கூறப்படுகிறது. அக்னியிலிருந்து அக்னி கணங்கள் புறப்படுவதுபோல அக்ஷரபரப்ரம்மத்தி லிருந்து அந்த ப்ரம்ம கணங்களாகிய ஜீவர்கள் புறப்படுகிறார்கள். நெருப்பிலிருந்து கிளம்புகிற பொறிகளும் நெருப்பேயாவதுபோல ப்ரம்மத்திலிருந்து பிறக்கிற ஜீவர்களும் ப்ரம்மமே யாவர்கள். ப்ரம்மம் ஒன்றே யாயினும் ஒரே ஆகாயத்தில் குட முதலிய உபாதிகளினால் அனேக பேதங்களுண்டாகிறதுபோல தேவர் மநுஷ்யர் முதலான தேஹங்களாகிற உபாதிகளினால் அனேக ஜீவர்கள் ஏற்படுகிறார்கள். அந்த ப்ரம்மத்திலேயே குட முதலியவை யுடைந்தபோது மஹாகாசத்துடன் கலந்து லயிக்கிறதுபோல ஜீவர்கள் சரீரமாகிய உபாதி கழிந்தபோது லயிக்கிறார்கள்.

ரா-ஹா.—ஸூக்ஷ்மமாகிய சித்தையும் அசித்தையும் சரீரமாக உடைய ப்ரம்மத்திலிருந்து ஸ்தூலங்களான சித்துக்களும் அசித்துக்களும் உண்டாவதில் திருஷ்டாந்தமாக அக்னியை யெடுத்துக் காட்டுகிறது. மற்றவை முன்போலவே.

உ. 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌹𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌹𑍍𑌯𑌜𑌃।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌹𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍋𑌹𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌃𑌪𑌰𑌃॥

౨. దివ్యోహ్యమూర్తః పురుషస్సబాహ్యాభ్యన్తరోహ్యజః।
అప్రాణోహ్యమనాశ్శుభ్రోహ్యక్షరాత్పరతఃపరః॥

(ப-ம்.) 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌃 - பரமபதவாஸியாயும், 𑌅𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌃 - கர்மஸம்பந்தத்தாலுண்டான அவயவங்களில்லாதவனும், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருஷசப்தவாச்யனும், 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 - உள்ளும்வெளியும் வ்யாபித்தவனும், 𑌅𑌜𑌃 - உத்பத்தியில்லாதவனும், 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணஸம்பந்தமில்லாதவனும், 𑌅𑌮𑌨𑌾𑌃 - மநஸ்ஸில்லாதவனும், 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌃 - சுத்தனுமிருக்கிற, 𑌸𑌃 - அந்த பரமபுருஷன், 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍 - அவ்யாக்ருதத்தைக்காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌤𑌃 - பரனான ஸமஷ்டிபுருஷனைக்காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌃 - பரன்.

இந்தசுலோகத்தில் 'ஹி' மூன்றுக்கும் ப்ரஸித்தியே பொருள்.

ஶ௦-பா.—நாமரூபங்களுக்குக் காரணமாய் தன் விகாரங்களில் காட்டில் பரமாயிருக்கிற அவ்யாக்ருத மென்கிற அக்ஷரத்தைக் காட்டில் பரமாய், ஸமஸ்தமான உபாதி பேதங்களும் நீங்கியதாய் ஆகாசம்போலே அமூர்தமாயிருக்கிற அக்ஷரபரப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை பேதசூந்யமென்று சொல்லுவதற்கு தொடங்குகிறது. ப்ரகாச ஸ்வரூபமாய் ஸ்வயம் ஜ்யோதியாய் தனக்குத்தானே காரணமாய் லோகவிலக்ஷணமாய் அவயவசூந்யமாய் பூர்ணமாய் புரிசயனாய் தேஹத்திற்குள்ளும் வெளியும் கலந்திருப்பவனாய் பிறப்பு முதலிய பாவவிகாரங்களில்லாதவனாய், நீர்க்குமிழி முதலியவற்றிற்கு காற்றுப்போலவும், ஆகாய பேதத்திற்கு குட முதலியவைபோலவும் தனக்கு ஜந்ம காரணமில்லாதவனாய், ஜராமரணங்களில்லாதவனாய் க்ஷயமில்லாதவனாய் த்ருவனாய் அபயஸ்வரூபியாய் தேஹமுதலிய உபாதி பேதத்தால் கண்டவர்களுக்கு அவித்யையினால், ஆகாயம் அழுக்கு முதலிய வற்றோடுகூடித் தோற்றுவதுபோல, அனேக தேஹங்களில் ப்ராணன் மனஸ்ஸு இந்திரியம் விஷயம் இவைகளோடு கூடினவனைப்போல் தோற்றினாலும், பரமார்த்தங் கண்டவர்களுக்கு, க்ரியாசக்தி பேதத்தோடு கூடிச் சலிக்கிற ப்ராணவாயு ஸம்பந்தமில்லாதவனாய், ஜ்ஞாநசக்தி பேதத்தோடுகூடி ஸங்கல்பரூபமாயிருக்கும்மனஸ்ஸில்லாதவனாய், இப்படியே அபானம் முதலிய வாயு ஸம்பதமில்லாதவனாய் கர்மேந்த்ரியம் அதின் விஷயங்கள் புத்தி மநஸ்ஸு, ஜ்ஞாநேந்திரியம் அதின் விஷயங்கள் இவைகளில்லாதவனாய், இப்படியே வேறு சுருதியிலும் சொல்லப்பட்டவனாய், இப்படி உபாதி ஸம்பந்தமில்லாதவனாகையாலே சுத்தனாயிருக்கிற பரமபுருஷன், தன் விகாரங்களுக்குத் தான் காரணமாகையாலே அவைகளுக்குப் பரமாயிருக்கிற அக்ஷரத்தைக் காட்டிலும் பரனாயிருக்கிறான். இவனிடத்திலேயே, ஆகாசமென்கிற வ்யவஹார காரணமான அக்ஷரம் ஒட்டிக்கிடக்கிறது. புருஷன் ப்ரத்யக்ஷத்தில் ப்ராணன் முதலிய வற்றோடு கூடியிருக்க ப்ராணன் முதலியவையில்லாதவனென்று சொல்லுவதெங்ஙன மெனில் ப்ராணாதிகளுண்டாவதற்கு முன்னமே புருஷனிருக்கிறானாகையால் அப்போது ப்ராணாதி ஸம்பந்தமில்லையன்றோ; ஒருவனுக்கு, பிள்ளை பிறப்பதற்கு முன் அவனைப் பிள்ளையில்லாதவனென்று சொல்லுகிறார்களன்றோ.

ரா-பா.—சுத்தனாகிய பரமபுருஷன் ப்ரக்ருதியில் காட்டில் பரனான ஜீவனைக் காட்டில் பரனென்று பொருள். சங்கரபாஷ்யத்தில் செய்த வ்யாக்யாநம் யுக்தமன்று,

த்ருஷ்டாந்தத்திற்குச் சேராமையாலென்று விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவை பத உரையில் சொல்லியபடியே கொள்ளப்பட்டு எல்லாவற்றுக்கும் சுருதி ப்ரமாணம் காட்டப்பட்டது.

௩. ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: ஸர்வேந்த்ரியாணி ச।
கம் வாயுர்ஜ்யோதிராப: ப்ருதிவீ விஶ்வஸ்ய தாரிணீ॥

3. ఏతస్మాజ్జాయతే ప్రాణో మనస్సర్వేంద్రియాణిచ ।
ఖంవాయుర్జ్యోతిరాపః పృథివీవిశ్వస్యధారిణీ॥

(ப·ம்.) ஏதஸ்மாத் - இந்தபுருஷனிடத்திலிருந்து, ப்ராண: - ப்ராணனும், மந: - மநஸ்ஸும், ஸர்வேந்த்ரியாணி ச - எல்லா இந்திரியங்களும். கம் - ஆகாயமும், வாயு: - காற்றும், ஜ்யோதி: - தேஜஸ்ஸும், ஆப: - ஜலமும், விஶ்வஸ்ய - ஸமஸ்தத்தையும், தாரிணீ - தரிக்கிற, ப்ருதிவீ - பூமியும், ஜாயதே - உண்டாகிறது.

ஸம்-ஹா.—இவைகள் முன்னில்லை யென்பது விளங்க இந்த ப்ராணாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகிறது. அவித்யா விஷயங்களாகையாலே ப்ராணாதிகள் பொய்யாகும். ஸ்வப்நத்தில கண்ட பிள்ளையைக்கொண்டு ஒருவனைப் பிள்ளையுடையவனென்று சொல்வதுபோல இந்த பொய்யான ப்ராணனைக்கொண்டு புருஷனை ப்ராணமுடையவனென்பது சேராது. இப்படியே மற்றுள்ள வற்றிலும் காண்க. பிறப்புக்கு முன்னின்றியே பொய்யாவதுபோல ப்ரளயத்திற்கும் பின்னின்றியும் பொய்யாகின்றன. அவைகளாவன ப்ராணங்களும் பூதங்களு மிந்திரியங்களும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் பதஉரைக்குமேல்பட விசேஷமில்லை.

௪. அக்நிர்மூர்தா சக்ஷுஷீ சந்த்ரஸூர்யௌ திஶ: ஶ்ரோத்ரே வாக்விவ்ருதாஶ்ச வேதா: । வாயு: ப்ராணோ ஹ்ருதயம் விஶ்வமஸ்ய பத்ப்யாம் ப்ருதிவீ ஹ்யேஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா॥

౪. అగ్నిర్మూర్ధా చక్షుషీ చంద్రసూర్యౌ దిశశ్శ్రోత్రే వాగ్వివృతాశ్చ వేదాః ।
వాయుః ప్రాణో హృదయం విశ్వమస్య పద్భ్యాం పృథివీ హ్యేష సర్వభూతాంతరాత్మా॥

(ப-ம்.) அஸ்ய - இந்தபுருஷனுக்கு, மூர்தா - சிரஸ்ஸானது, அக்நி: - ஸ்வர்க்கலோகம், சக்ஷுஷீ - கண்கள், சந்த்ரஸூர்யௌ - சந்திரசூரியர்கள், ஶ்ரோத்ரே - காதுகள், திஶ: - திசைகள், வேதா: - வேதங்கள், அஸ்ய வாக்விவ்ருதா: - இவனுடைய வாக்கினால் வெளியாக்கப்பட்டவை. அஸ்ய - இவனுடைய, ப்ராண: - ப்ராணன், வாயு: - காற்று, விஶ்வம் - ஸமஸ்தமும், அஸ்ய - இவனுடைய, ஹ்ருதயம் - ஹ்ருதயம், பத்ப்யாம் - கால்கள், ப்ருதிவீ - பூமியாம், ஏஷ: - இவன், ஸர்வபூதாந்தராத்மா - எல்லாபூதங்களுக்கு மந்தர்யாமியாயிருக்கிறான்.

ஸ௦-ஹா.—முன்சொன்ன அக்ஷரபுருஷனையே ஸவிசேஷமாக விஸ்தரித்துச்சொல்லுகிறது. ஸூத்திரபாஷ்யங்களைப்போல, இப்படி கூறுவதினால் ஸூகமாயறிப்பமென்றே.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் விசேஷமில்லை. பதஉரையின் கருத்தேயுளது.

ரு. தஸ்மாதக்நிஸ் ஸமிதோ யஸ்ய ஸூர்யஸ் ஸோமாத்பர்ஜந்ய ஓஷதய: ப்ருதிவ்யாம்। புமாந்ரேத: ஸிஞ்சதி யோஷிதாயாம் பஹ்வீ: ப்ரஜா: புருஷாத்ஸம்ப்ரஸூதா:॥

౫. తస్మాదగ్నిస్సమిధో యస్య సూర్యస్సోమాత్పర్జన్య ఓషధయః పృథివ్యామ్।
పుమాన్రేతస్సిఞ్చతి యోషితాయాం బహ్వీః ప్రజాః పురుషాత్సమ్ప్రసూతాః॥

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - அந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்திலிருந்து, ஸமித: - ஸ்வர்க்கலோகமுண்டாகிறது. யஸ்ய - யந்த ஸ்வர்கலோகமாகிற அக்நிக்கு, ஸூர்ய: - ஸூர்யன், ஸமித: - ஸமித்துக்களோ; ஸோமாத் - அந்தஸ்வர்க்கலோகத்திலுண்டாகிய சந்திரனிடத்திலிருந்து, பர்ஜந்ய: - மேகமுண்டாகிறது, ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில், ஓஷதய: - அந்த பர்ஜந்யத்திலிருந்து ஓஷதிகளுண்டாகின்றன, புமாந் - புருஷனானவன், யோஷிதாயாம் - ஸ்த்ரீயினிடத்தில், ரேத: - அந்த ஓஷதிகளாலுண்டாகிய ரேதஸ்ஸை, ஸிஞ்சதி - விடுகிறான், புருஷாத்-புருஷனிடத்தில், பஹ்வீ: - அனேகமான, ப்ரஜா: - ப்ரஜைகள், ஸம்ப்ரஸூதா: - அந்த ரேதஸ்ஸம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றன.

ஸ௦-ஹா. ரா-ஹா. பஞ்சாக்நிவித்யையில் சொன்னப்ரகாரம் ஸமஸ்த ஜகத்தும் அந்த புருஷனிடத்திலிருந்து பிறக்கிறது.

சு. தஸ்மாத்ருச: ஸாம யஜூம்ஷி தீக்ஷா யஜ்ஞாஶ்ச ஸர்வே க்ரதவோ தக்ஷிணாஶ்ச। ஸம்வத்ஸரஶ்ச யஜமாநஶ்ச லோகா: ஸோமோ யத்ர பவதே யத்ர ஸூர்ய:॥

౬. తస్మాదృచస్సామయజూంషి దీక్షా యజ్ఞాశ్చ సర్వే క్రతవో దక్షిణాశ్చ।
సంవత్సరశ్చ యజమానశ్చ లోకాస్సోమో యత్ర పవతే యత్ర సూర్యః॥

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - அந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்திலிருந்து, ருச: - ருக்குக்களும், ஸாம - ஸாமங்களும், யஜூம்ஷி - யஜுஸ்ஸுக்களும், தீக்ஷா: - தீக்ஷைகளும், ஸர்வே யஜ்ஞா: - எல்லாயஜ்ஞங்களும், க்ரதவ:-யாகங்களும், தக்ஷிணா: ச - தக்ஷிணைகளும், ஸம்வத்ஸர: ச - ஸம்வத்ஸரரூப காலமும், யஜமாந: ச - கர்த்தாவும், யத்ர - எந்தலோகங்களில், ஸோம: - சந்திரன், பவதே - பரிசுத்தம் பண்ணுகிறானோ; யத்ர - எந்தலோகங்களில், ஸூர்ய: - ஸூரியன், பவதே - பரிசுத்தம் செய்கிறானோ; லோகா: - அந்த லோகங்களு முண்டாகின்றன.

எ. தஸ்மாச்ச தேவா பஹுதா ஸம்ப்ரஸூதா: ஸாத்யா மநுஷ்யா: பஶவோ வயாம்ஸி। ப்ராணாபாநௌ வ்ரீஹியவௌ தபஶ்ச ஶ்ரத்தா ஸத்யம் ப்ரஹ்மசர்யம் விதிஶ்ச॥

౭. తస్మాచ్చ దేవా బహుధా సంప్రసూతాః సాధ్యా మనుష్యాః పశవో వయాంసి।
ప్రాణాపానౌ వ్రీహియవౌ తపశ్చ శ్రద్ధా సత్యం బ్రహ్మచర్యం విధిశ్చ॥

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - அந்த பரமபுருஷனிடத்திலிருந்து, பஹுதா - அனேகப்ரகாரமாக, தேவா: - தேவர்களும், ஸாத்யா: - ஸாத்தியர்களும், மநுஷ்யா: - மநுஷ்யர்களும், பசவ: - பசுக்களும், வயாம்ஸி - பக்ஷிகளும், ப்ராணாபாநௌ - ப்ராணன் அபானன்முதலியவாயுக்களும், வ்ரீஹியவௌ - தான்யவிசேஷங்களும், தப:ச - தபஸ்ஸும், ச்ரத்தா - ஆஸ்திக்யபுத்தியும், ஸத்யம் - பொய்சொல்லாமையும், ப்ரஹ்மசர்யம் - மைதுனம்செய்யாமையும், விதி:ச - விதியும், ஸம்ப்ரஸூதா: - உண்டாயின.

௮. ஸப்த ப்ராணா: ப்ரபவந்தி தஸ்மாத் ஸப்தார்சிஷ: ஸமித: ஸப்த ஹோமா: | ஸப்த இமே லோகா யேஷு சரந்தி ப்ராணா குஹாசயா நிஹிதா: ஸப்த ஸப்த ||

౮. సప్తప్రాణాః ప్రభవన్తి తస్మాత్సప్తార్చిషః సమిధస్సప్త హోమాః।
సప్త ఇమే లోకా యేషు చరన్తి ప్రాణా గుహాశయా నిహితాః సప్త సప్త॥

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - அந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்திலிருந்து, ஸப்த - ஏழுவிதமான, ப்ராணா: - இந்திரியங்களும், ஸப்தார்சிஷ: - ஏழுக்நிகளும், ஸமித: - ஸமித்துக்களும், ஸப்த ஹோமா: - ஏழுஹோமங்களும், இமே ஸப்த லோகா: - இந்தஏழுலோகங்களும், ப்ரபவந்தி - உண்டாகின்றன. யேஷு - எந்தலோகங்களில், குஹாசயா: - குஹைகளிலிருக்கிற, ப்ராணா: - ப்ராணங்கள், ஸப்தஸப்த - ஏழேழாய், நிஹிதா: - வைக்கப்பட்டவைகளாய், சரந்தி - ஸஞ்சரிக்கின்றனவோ;

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஏழுப்ராணங்களாவன - ஏழிந்திரியங்கள், ஏழிடங்களி லிருக்கின்றமையால் இந்திரியங்களை ஏழென்கிறது. கண்களிரண்டு காதுகளிரண்டு மூக்கிரண்டு வாய் இந்தஏழுஸ்தாநங்களிலும் இந்திரியம் ஸஞ்சரிக்கின்றது. இவைகளுக்கு சீர்ஷண்யங்களென்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்திரியபரமாகவே எல்லாபதங்களையு மந்வயித்து வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது சங்கரபாஷ்யத்தில். இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் நடுவிலிரண்டுவாக்யம் அக்நிபரமாக வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. மேலும் 'ஸப்தஹோமா:' என்கிறவிடத்தில் 'ஸப்தஜிஹ்வா:' என்று பாடம் காட்டப்பட்டது, மற்றவைகளில் விசேஷமில்லை.

௯. அதஸ்ஸமுத்ரா கிரயச்ச ஸர்வேऽஸ்மாத் ஸ்யந்தந்தே ஸிந்தவ: ஸர்வரூபா: | அதச்ச ஸர்வா ஓஷதயோ ரஸச்ச யேநைஷ பூதைஸ்திஷ்டதே ஹ்யந்தராத்மா ||

౯. అతస్సముద్రా గిరయశ్చ సర్వేఽస్మాత్స్యందంతే సింధవస్సర్వరూపాః।
అతశ్చ సర్వా ఓషధయో రసశ్చ యేనైష భూతైస్తిష్ఠతే హ్యంతరాత్మా॥

(ப்-ம்.) அத: - இந்தபுருஷனிடத்திலிருந்து, ஸர்வே - ஸமஸ்தவிதங்களான, ஸமுத்ரா: - கடல்களும், கிரயஶ்ச - மலைகளு முண்டாகின்றன. ஸர்வரூபா: - ஸமஸ்தரூபங்களான, ஸிந்தவ: - நதிகளும், அஸ்மாத் - இந்த புருஷனிடத்திலிருந்து, ஸ்யந்தந்தே - ப்ரவஹிக்கின்றன. ஸர்வா: - ஓஷதய: - எல்லாஓஷதிகளும், ரஸாஶ்ச - ரஸங்களும், அதஶ்ச - இந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்திலிருந் துண்டாகின்றன, யேந - எந்த காரணத்தால், ஏஷ: - இந்த அக்ஷரபுருஷன், பூதை: - பூதங்களினுல் சூழப்பட்டவனாய், அந்தராத்மா - அந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு, திஷ்டதே ஹி - இருக்கிறானோ.

ஸ-ஹா. யாதொருரஸத்தினுலே ஸ்தூலபூதங்களினுல் அந்தராத்மா, என்கிற லிங்கசரீரம் சூழப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தரஸமும் மற்றுமெல்லாம் அந்தபுருஷனிடத்திலுண்டானவையேயாம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

யேந, என்பதற்கும், அந்தராத்மா என்பதற்கும் வேறுபொருள் கொண்டபடியால் சங்கரபாஷ்யத்தில் கருத்து பேதப்பட்டது. இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் பதஉரையின்படியே கருத்து கொள்ளப்பட்டது.

௧௦. புருஷ ஏவேதம் விஶ்வம் கர்ம தபோ ப்ரஹ்ம பராம்ருதம் | ஏதத்யோ வேத நிஹிதம் குஹாயாம் ஸோऽவித்யாக்ரந்திம் விகிரதீஹ ஸோம்ய ||

౧౦. పురుష ఏవేదం విశ్వం కర్మ తపో బ్రహ్మ పరామృతమ్ ।
ఏతద్యో వేద నిహితం గుహాయాం సోఽవిద్యాగ్రన్థిం వికిరతీహ సోమ్య ॥

(ப்-ம்.) இதம் விஶ்வம் - இந்தஸமஸ்தமமும், புருஷ: ஏவ - அக்ஷரபுருஷனே; கர்ம - இவனுடைய ஸ்ருஷ்டிவ்யாபாரமானது, தப: - ஸங்கல்பரூபமேயாகின்றது. ப்ரஹ்ம பராம்ருதம் - இந்தபுருஷன், ப்ரம்மமென்கிற முக்தபுருஷர்களுக்கு ச்லாக்யமான வம்ருதம்போல் போக்யபூதனுகிறுன், ய: - யவன், ஏதத் - இப்படிப்பட்ட அக்ஷரபுருஷனுகிய பரப்ரம்மத்தை, குஹாயாம் - ஹ்ருதயகுஹையில், நிஹிதம் - வாஸம்செய்வதாக, வேத - அறிகிறுனே; ஸ: - அவன், ஸோம்ய - ஸோம்யனே, அவித்யாக்ரந்திம்-முடிபோலிருக்கிற அவித்யையை, விகிரதி - போக்குகிறுன்.

ஸ-ஹா. இவ்வாறு புருஷனிடத்திலிருந்து எல்லாம் தோற்றினதாகையால் வ்யவாஹாரத்துக்குரியதேயன்றி ஸத்யமல்ல பொய்யேயாம் புருஷனே ஸ்த்யஸ்வரூபமுடையவன். ஆகையால் இவையெல்லாம் புருஷனே. இந்தபுருஷனுக்கு வேருய் உலகமென்ருென்றில்லை. இப்படி யறியவே எல்லாமறியப்பட்டதாகும். அக்நிஹோத்ர முதலிய கர்மமும்ஜ்ஞாநமும் வேறுபலத்தைத்தரும். எவன் ப்ரம்மமேநானென்றறிகிருனே அவன் அவித்யைநீங்கி மோக்ஷம்பெறுவான்.

ரா-ஹா.. இப்படி இவ்வுலகெல்லாம் புருஷனிடத்தி லுண்டாகிய தாகையாலே புருஷனே எனப்படுகிறது. காரணத்தையறிந்தபோது காரியமெல்லா மறியப்படுமாகை

யால் இந்தபுருஷனை யறியவே இந்தபுருஷனிடத்தி லுண்டான உலகமெல்லா மறியப் படுமென்று கருத்து.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமானுஜபாஷ்யத்தில் புருஷஏவேதம் விச்வம்,என்கிறவரையில் கருத்தெழுதப்பட்டது மற்றது பதஉரையில் கூறியபடி காண்க.

இதி த்விதீயமுண்டகே ப்ரதம꞉ கண்ட꞉.

அத த்விதீயமுண்டகே த்விதீய꞉ கண்ட꞉.

க. ஆவி꞉ ஸந்நிஹிதம் குஹாசரம் நாம மஹத்பதமத்ரைதத்ஸமர்பிதம்। ஏஜத்ப்ராணந்நிமிஷச்ச யதேதஜ்ஜாநத ஸதஸத்வரேண்யம் பரம்விஜ்ஞாநாத்யத் வரிஷ்டம்ப்ரஜாநாம்॥

౧. ఆవిస్సన్నిహితంగుహాచరంనామమహత్పదమత్రైతత్సమర్పితమ్।

ఏజత్ప్రాణన్నిమిషచ్చయదేతజ్జానథసదసద్వరేణ్యంపరంవిజ్ఞానాద్యద్వరిష్ఠంప్రజానామ్॥

(ப-ம்.) ஆவி꞉ - யோகிகளுக்கு ப்ரகாசமாய்விளங்குவதும், குஹாசரம் - ஹ்ருதயகுஹையி லிருக்கின்றதும், ஸந்நிஹிதம் - கிட்டிநிற்பதும், நாம - அறியப்படாதென்று ப்ரஸித்தமானதும், மஹத்பதம் - சிறந்தப்ராப்யமும் பலமுமானது அந்த அக்ஷரபரப்ரம்மமே. அத்ர - இந்த அக்ஷரபரப்ரம்மத்தினிடத்தில், ஏஜத் - உணர்த்தியுடையதும், நிமிஷத் - உறங்குவதுமான, ப்ராணத் - ப்ராணிஸமூஹமானது; யத்யத் - யாதொன்றுண்டு, ஏதத் - இதானது, ஸமர்பிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, ப்ரஜாநாம் - ஜநங்களுக்கு, வரிஷ்டம் - உபாயமாகையாலும் பலமாகையாலும் மிகவும் விரும்பத்தக்கதாயும், விஜ்ஞாநாத் - ஜீவனைக்காட்டிலும், பரம் - வேறுபட்டதாயும், ஸதஸத்வரேண்யம் - ஸ்தூலஸூக்ஷமங்களுக்கு ஆதாரமானதும், யத் - யாதொன்றோ; ஏதத் - இந்த அக்ஷரபரப்ரம்மத்தை, ஜாநத - அறிந்துகொள்ளுங்கோள்.

ஸம-ஹா. அரூபமாகிய அக்ஷரபரப்ரம்மம் எவ்வாறறியப்படுமென்கிற ஸந்தேஹம் தீரச்சொல்லுகிறது. ஸமஸ்தப்ராணிகளுக்கும் ச்ரவணம் மநநம் முதலிய உபாதிதருமங்களால் ஹ்ருதயத்தில் விளங்கும். ஆகையால் குஹையிலிருப்பதென்று சொல்லப்படுகிறது. எல்லாவற்றிலும் பெரிதானது. எல்லாவற்றாலு மடையப்படுகிறது. பசு பக்ஷி மநுஷ்யர்முதலியவை எல்லாம் இங்குதங்கி நிலைபெறுகிறது. ஸ்தூலசூக்ஷமஸ்வரூப மாகியது.நித்யாம்ருதஸ்வரூபமாகையா லனைவராலு மாதரிக்கத்தக்கது. லௌகிகஜ்ஞாநத்தாலறியப்படாதது. எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. இப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்தை சிஷ்யர்களே தெரிந்துகொள்ளுங்கோள்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதஉரையின்படியே இராமாநுஜபாஷ்யத்தின் கருத்து.

௨. 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑍍𑌯𑌦𑌣𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌣𑍁𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 | 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃 | 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿||

౨. యదర్చిమద్యదణుభ్యోఽణుచ యస్మిఁల్లోకానిహితాలోకినశ్చ ।
తదేతదక్షరంబ్రహ్మసప్రాణస్తదువాఙ్మనః । తదేతత్సత్యంతదమృతంతద్వేద్ధవ్యంసోమ్యవిద్ధి॥

(ப-ம்.) 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 - தெளிவுள்ளசிஷ்யனே, 𑌯𑌤𑍍 - எந்த அக்ஷரபரப்ரம்மமானது, 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑍍 - காந்தியுடையதோ, 𑌅𑌣𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 - அணுவஸ்துக்களிலும், 𑌅𑌣𑍁 - சிறியதோ; 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - யந்தப்ரம்மத்தில், 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 - உலகங்களும், 𑌲𑍋𑌕𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 - உலகத்தோரும், 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 - வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - அப்படிப்பட்ட இந்த அக்ஷரபரப்ரம்மமானது, 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - அப்படிப்பட்ட ப்ராணன், 𑌤𑌤𑍍𑌉 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃 - அப்படிப்பட்ட வாகிந்திரியமும் மநஸ்ஸும், 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - அப்படிப்பட்ட விதுஸத்யம், 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 - அது ஆலோசித்தறியத்தக்கது. ஆகையால், அதை நீ, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 - நன்கறிந்துகொள்.

𑌶𑌂-𑌭𑌾, சூரியசந்திராதிகளும் எந்த காந்தியால் விளங்குகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட காந்தியுடையதுளதுவோ, எது எல்லாவற்றிலும் சிறியதோ எது எல்லாவற்றிலும் பெரிதோ; எந்தப்ரம்மத்தில் பூமிமுதலியலோகங்களும் அவ்வோலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களும் இருக்கின்றனவோ பிராணன் மநஸ்ஸு வாக்கு முதலிய எல்லாவற்றுக்கு மதிஷ்டாநமாய் யாதொன்று விளங்காநின்றதோ; அதுவே ஸத்யமான அக்ஷரபரப்ரம்மம். ஆகையாலதை நன்குமநஸ்ஸினால் த்யாநித்துத் தெரிந்துகொள்ளவேணும்.

𑌰𑌾-𑌭𑌾. அப்ராக்ருதமாய் ஜ்யோதிர்மயமான திருமேனி யுடையதாகையாலே காந்தியுடையதென்கிறது. எல்லாவற்றிலு முள்புகுகிற சக்தியுடையதானதால் அணுவிலுமணுவென்று சொல்லப்பட்டது.

௩. 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍌𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌧𑌯𑍀𑌤 | 𑌆𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿||

3. ధనుర్గృహీత్వౌపనిషదంమహాస్త్రంశరంహ్యుపాసానిశితంసంధయీత ।
ఆయమ్యతద్భావగతేనచేతసాలక్ష్యంతదేవాక్షరంసోమ్యవిద్ధి॥

(ப-ம்) 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 - நற்குணமுடையவனே, 𑌔𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 - உபநிஷத்தில்சொல்லப்பட்ட, 𑌧𑌨𑍁𑌃 - வில்லை, 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 - எடுத்துக்கொண்டு 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌾𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌂 - உபாஸநத்தினால் கூர்மையடைந்திருக்கிற, 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 - மஹாஸ்திரத்தோடுகூடிய, 𑌶𑌰𑌂 - பாணத்தை, 𑌸𑌂𑌧𑌯𑍀𑌤 - ஸந்தாநம்பண்ணக்கடவன். 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌗𑌤𑍇𑌨 - அந்தப்ரம்மபாவனையோடுகூடிய, 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 - மநஸ்ஸினால், 𑌆𑌯𑌮𑍍𑌯 - ஆகர்ஷித்து, 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 - அந்த அக்ஷரப்ரம்மமாகிற லக்ஷ்யத்தையே, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 - அறிந்துகொள்.

ஸ0-ஹா. ரா-ஹா. ப்ரணவமேதநுஸ்ஸென்பது முதலாய விசேஷங்கள் மேல் மந்திரத்தில் விளங்கும். இதரவிஷயங்களில் நெஞ்சை செல்லவொட்டாமல் தடுத்து பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெறச்செய்து ப்ரம்மத்தை யறிந்துகொள்ளென்றுகருத்து.

௪. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌶𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

౪. ప్రణవోధనుశ్శరోహ్యాత్మాబ్రహ్మతల్లక్ష్యముచ్యతే।
అప్రమత్తేనవేద్ధవ్యంశరవత్తన్మయోభవేత్॥

(ப-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவமானது, 𑌧𑌨𑍁𑌃 - தநுஸ்ஸு, 𑌶𑌰𑌃 𑌹𑌿 - பாணமோவென்றால், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஜீவாத்மா, 𑌤𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - அந்தப்ரம்மமானது 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 - லக்ஷ்யமாக, 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிறது. 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 - அநவதாநமில்லாதவனாலே, 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 - வேதிக்கத்தக்கது, 𑌶𑌰𑌵𑌤𑍍 - பாணம்போல, 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 - அந்தலக்ஷ்யஸ்வரூபமாக, 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 - ஆகக்கடவன்.

ஸ0-ஹா. ரா-ஹா. ஆத்மாவை ப்ரணவத்தினால் ப்ரம்மத்தில் சேர்க்கக்கடவன். ப்ரணவார்த்தத்தை யறியக்கடவன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஜீவப்ரம்மங்களுக்கு பேதமில்லையென்பது சங்கரமதத்தில் ப்ரணவார்த்தம். ப்ரம்மத்திற்கு ஜீவன் சேஷபூதனென்பது ராமாநுஜமதத்தில் ப்ரணவார்த்தம்.

௫. 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 | 𑌤𑌮𑍇𑌵𑍈𑌕𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 ||

౫. యస్మిన్ద్యౌఃపృథివీచాంతరిక్షమోతంమనస్సహప్రాణైశ్చసర్వైః।
తమేవైకంజానథాత్మానమన్యావాచోవిముఞ్చథామృతస్యైషసేతుః॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - எந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்தில், 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 - ஸ்வர்க்கலோகமும், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚 - பூலோகமும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 - அந்தரிக்ஷலோகமும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 - ஸமஸ்தமான, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹 - ப்ராணங்களோடு, 𑌮𑌨𑌃 - மநஸ்ஸும், 𑌓𑌤𑌂 - கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, 𑌤𑌂 𑌏𑌵 𑌏𑌕𑌂 𑌏𑌵 - அந்தபரமபுருஷனையே, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - அந்தராத்மாவாக, 𑌜𑌾𑌨𑌥 - அறியுங்கோள், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 - இதரங்களான, 𑌵𑌾𑌚𑌃 - வார்த்தைகளை, 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌥 - விடுங்கோள், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 - மோக்ஷத்திற்கு, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த பரமபுருஷன், 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 - அணையாகிறான்.

ஸ0-ஹா. இந்த அக்ஷரபரப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை விசதமாக்குவதற்கு அடிக்கடி சொல்லுகிறது.

ரா-ஹா. மோக்ஷமானது ஸம்ஸாரஸாகரத்திற்கு அக்கரையாகையால் அதற்குக் காரணமாகிய பகவானை ஸேதுவென்கிறது. ஸேதுவானது இக்கரையோரை அக்கரை

சேர்ப்பதன்றே; ஆகையால் மோக்ஷப்ரதனான அவனையே உபாஸியுங்கோள் இதரவிஷயங்களை விடுங்கோள். அவனே ஸர்வாதாரபூதன்.

௬. 𑌅𑌰𑌾 𑌇𑌵 𑌰𑌥𑌨𑌾𑌭𑍌 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃। 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍॥

౬. అరాఇవరథనాభౌసంహతాయత్రనాడ్యస్సఏషో న్తశ్చరతేబహుధాజాయమానః।
ఓమిత్యేవంధ్యాయథాత్మానంస్వస్తివఃపారాయతమసఃపరస్తాత్॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌤𑍍𑌰 - எந்தஹ்ருதயத்தில், 𑌰𑌥𑌨𑌾𑌭𑍌 - ரதநாபியில், 𑌅𑌰𑌾𑌃 𑌇𑌵 - அரங்கள்போல, 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌃 - நாடிகள், 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌃 - சேர்ந்திருக்கின்றனவோ; 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 - அந்தஹ்ருதயத்தில், 𑌸𑌃 𑌏𑌷𑌃 - அந்த அக்ஷர புருஷன், 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 - அனேகப்ரகாரமாக, 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 - உண்டாகிறவனாய், 𑌚𑌰𑌤𑍇 - ஸஞ்சரிக்கிறான். 𑌤𑌮𑌸𑌃 - மூலப்ரக்ருதிக்கு, 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 - அப்புறத்தானாகிய 𑌵𑌃 - உங்களுக்கு, 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯 - ப்ராப்யனாயிருக்கிற அவனை யடைவதற்கு, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - ஆத்மாவாகிய அவனை; 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 - ப்ரணவார்த்தங்கொண்டு, 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌥 - த்யாநம்பண்ணுங்கோள். 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 - அப்படித்யாநம் செய்கிற உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது.

ஸ௦-ஸா. நாடீஸ்தாநமாகிய ஹ்ருதயத்தில் ஸாக்ஷிபூதனாய்க்கொண்டு ஸுகம் துக்கம் முதலிய வற்றோடுகூடி ஜ்ஞாதாவாய் அநேகப்ரகாரமாய் உண்டாகிறான். அந்த ஆத்மாவை ப்ரணவத்தைக்கொண்டு சொல்லியபடி த்யாநியுங்கோள். இப்படிதத்வஜ்ஞாநியான ஆசாரியன் சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கவேண்டிய விஷயத்தை யுபதேசிக்க, சிஷ்யனும் விரக்தனாய் ப்ரம்மவித்யையில் விருப்பமுடையவனாய் மோக்ஷமார்க்கத்திலிழிய அப்படி இழிந்த சிஷ்யனுக்கு விக்நமின்றி ப்ரம்மப்ராப்தி யுண்டாம்படி அநுக்ரகம்செய்கிறார். அவித்யைக்கடந்து ப்ரம்மஸ்வரூபத்தைப் பெறுவதற்கு விக்நங்கள் சமிக்கவேணுமென்று ஆசாரியர் ஆசீர்வாதம் செய்கிறார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதஉரையின்படி கருத்து இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டது.

௭. 𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 |
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ||

౭. యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిద్యస్యైషమహిమాభువి।
దివ్యేబ్రహ్మపురేహ్యేషవ్యోమన్యాత్మాప్రతిష్ఠితః॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌃 - எந்த அக்ஷரபுருஷன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 - எல்லாமறிந்தவனோ; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 - எல்லாமடைந்தவனோ; 𑌭𑍁𑌵𑌿 - இவ்வுலகத்தில், 𑌏𑌷 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 - இந்தமாஹாத்ம்யமானது, 𑌯𑌸𑍍𑌯 - யவனுடையதோ, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த ஆத்மாவான பரமபுருஷன், 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑌿 - பரமாகாசத்தில், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇 - வைகுண்டநகரத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 - 𑌹𑌿 - இருப்பவனன்றோ;

ஸ0-ஹா. அவித்யைக்குப் பரனாயிருக்கும் பரவித்யாவேத்யனான பரமபுருஷனிருக்குமிடங் கூறுகின்றது. இந்தபரமபுருஷன் ஸர்வஜ்ஞனென்றும் எல்லாமடைந்தவனென்றும் சொல்லப்பட்டது. இன்னமும் அவனுக்கு மஹிமைசொல்லுகிறது. ஸமஸ்தலோகங்களும் இவனுடைய ஆஜ்ஞையிலிருக்கின்றன. ஸூர்யசந்திரர்கள் இவனுக்கு பயந்து சுழலுகிறார்கள். இவனுடைய ஸங்கல்பத்தால் நதிகளும் ஸமுத்திரங்களும் தங்கள் நிலைமாறாமலிருக்கின்றன. ஸகலஸ்தாவரஜங்கமங்களு மவனிட்டவழக்காயிருக்கின்றன ருதுக்களு மயனங்களும் வருஷங்களும் அவன்கட்டளையைத் தாண்டுகிறதில்லை. அவனிட்ட கட்டளையா லவரவர் ஒவ்வொருவ்யாபாரத்தாலு மவ்வோவ்யாபாரங்களின் பலனைப்பெறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டமாஹாத்ம்யமுடைய பரமபுருஷன், விளங்கானின்ற ஹ்ருதயமத்யத்திலிருக்கிறவனைப்போல் காணப்படுகிறான்.

ரா-ஹா. மஹாமஹிமையுடைய பரமபுருஷன் பரமபதத்தில் வஸிக்கிறான். அவன் ஸர்வஜ்ஞன் அவாப்தஸமஸ்தகாமன்.

௮. 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑍇𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 ॥

౮. మనోమయః ప్రాణశరీరనేతా ప్రతిష్ఠితోఽన్నే హృదయం సంనిధాయ ।
తద్విజ్ఞానేన పరిపశ్యన్తి ధీరా ఆనన్దరూపమమృతం యద్విభాతి॥

(ப-ம்.) 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 - நெஞ்சினால் காணத்தக்கவனும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑍇𑌤𑌾 - ப்ராணனையும் சரீரத்தையும் அவைகளின் வ்யாபாரத்தில் நடத்துகிறவனுமான பரமாத்மா, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇 - சரீரத்தில் 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 - இருக்கிறான். 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍍 - நெஞ்சை, 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 - அவரிடத்தில் சேர்த்து, 𑌯𑌤𑍍 - யந்தப்ரம்மஸ்வரூபமானது, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - ஆநந்தரூபமாயும், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 - அம்ருதஸ்வரூபமாயும், 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 - விளங்குகிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை, 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 - உபாஸநத்தினால், 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 - பண்டிதர்கள், 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - காண்கிறார்கள்.

ஸ0-ஹா.—மனஸ்ஸின் வ்ருத்திகளினா லறியத்தக்கவனாய் ப்ராண சரீரங்களுக்கு நேதாவா யிருக்கிறவன் உண்ணும் சோற்றின் பரிணாமமாகிய ஸ்தூல சரீரத்திலும் ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற சரீரத்தில் வர்த்திக்கிறான். ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் புத்தியை செலுத்தி உபதேசஜ்ஞானத்தா லாத்மதத்வத்தை யறிந்து ஆநந்தாம்ருத ஸ்வரூபமான அந்த ப்ரம்மத்தை யுபாஸிக்கிறார்கள்.

ரா-ஹா.—பரிசுத்தமான நெஞ்சினால் பரமாத்மா காணத்தக்கவன். ஜீவனுக்கு ப்ராண சரீரங்களைக் கொடுப்பவன். ப்ராணனை சரீரமாக உடைய ப்ரபு. சரீரத்தில் எவனிருக்கிறானோ அவனிடத்தில் நெஞ்சை செலுத்தி ஆநந்தாம்ருத ஸ்வரூபமான ப்ரம்மத்தை யறிந்து உபாஸநம் செய்கிறார்கள்.

௯. 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 ॥

౯. భిద్యతే హృదయగ్రన్థిశ్ఛిద్యన్తే సర్వసంశయాః।
క్షీయన్తే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్దృష్టే పరావరే॥

(ப்-ம்.) 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 - உலகத்திற்கு பெரியோராகிய இந்திரன் முதலா் றுரைத் தன்னில் தாழ்ந்தாரர்க வுடையனுயிருக்கிற, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - அந்த பரம புருஷன், 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 - உபஸநத்தால் காணப்படுவானுயின், 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌃 - நெஞ்சிலிருக்கிற அவித்யாதிதோஷங்கள், 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - நசிக்கின்றன, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 - ஸகலஸந்தேஹங்களும், 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - கழிந்துபோகின்றன. 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இவனுடைய, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 - கருமங்கள், 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - க்ஷயிக்கின்றன.

𑌸𑌂-𑌸𑌾.—இதில் பரமாத்மஜ்ஞாநத்திற்கு பலம் சொல்லுகிறது. புத்தியி லழிந்திக் கிடக்கிற வாஸநாமயமான அவித்யை கழியுண்கிறது. அவித்யை ஸ்வபாவத்தாலாத்மாவை யடைந்ததன்று. கங்கையைப்போலே இடைவிடாமல் வந்துகொண்டிருந்த ஸகல ஸந்தேஹங்களும் நீங்குகின்றன இவ்வாறு ஸம்சயங்கள் நீங்கி யவித்யை கழிந்தவனுக்கு, ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்குமுன் செய்தவையாய் பலங்கொடாத கருமங்களும் அக்காலத்தில் செய்த கருமங்களும் க்ஷயிக்கின்றன. இந்த ஜந்மத்திற்குக் காரணமாகிய கருமமோவெனில் அது பயனைத் தருவதற்குத் தொடங்கியதால் அநுபவித்தே யழியவேணும். இவையெல்லாம் அந்த ப்ரம்மமே நானென்றறிந்தவனுக் குண்டாகிறபலம்.

𑌰𑌾-𑌸𑌾.—அந்த ஜ்ஞாநத்திற்கு பலம் சொல்லுகிறது. ஸர்வோத்க்ருஷ்டர்களான ப்ரம்மாதிகள் யவனுக்குத் தண்ணியரோ; யவன் சேதநாசேதநங்களை சரீரமாக உடையவனே; அந்த பரமபுருஷன் தர்சநஸமாநாகாரமான உபாஸநத்தில் விளங்கினுனுயின் அந்த உபாஸகனுக்கு அந்தக்கரணத்தில் ராகத்வேஷாதிகளாகிய முடிகள் அவிழ்ந்து போகின்றன. ஹ்ருதய பதத்திற்கு, அந்தக்கரணத்தையாயினும், ஜீவனையேயாயினும் பொருளாகச் சொல்லலாம். ஆகையால் ஜீவனுக்கு ஸமஸ்தராகத்துவேஷங்களும் நீங்குமென்றுமொருபொருள்சொல்லவமையும். பிரம்மத்தையறிந்தபோது ஸர்வஜ்ஞத்வமுண்டாகிற தானதால் ஸகல ஸம்சயங்களும் நீங்கிப்போகின்றன. ப்ராரப்தகர்மம் தவிர மற்றுள்ள அநேக ஜந்மார்ஜிதங்களான பூர்வகருமங்கள் நசிக்கின்றன. கர்மத்திற்கு நாசமாவது பலங்கொடுக்கிற சக்தி நாசமென்றறிக. பகவான் பாஷ்யகாரர் இவ்வாறுவ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். இனி இப்படி உபாஸித்தவனுக்கு மரணகாலத்தில் ஸகல கருமங்களும் நசிக்குமென்று சில ச்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. பகவான் பாஷ்யகாரரும் அவ்வாறே யருளிச்செய்திருக்கின்றனர். அப்படியிருக்க, இங்கு உபாஸநம் தொடங்கும் போதே ஸகல கருமங்களும் அழியுமென்பது கூடுமோவெனில்; கூடும்; இங்குச் சொன்ன அழிவு இவ்வுபாஸகனுடைய பாபத்திற்கு பலம்கொடுக்கக் கடவேனல்லேன். என்கிற பகவத்ஸங்கல்ப ரூபமாகின்றது. மரணகாலத்தில் இவன் பாபங்களைப் பொறுத்துவிட்டேன், என்கிற பகவத்ஸங்கல்பம். ஆகையால் விரோதமில்லை.

௧௦. 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥

౧౦. హిరణ్మయే పరే కోశే విరజం బ్రహ్మ నిష్కలమ్ ।
తచ్ఛుభ్రం జ్యోతిషాం జ్యోతిః తద్యదాత్మవిదో విదుః ॥

(ப்-ம்.) 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍇 - ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகையாலே ஹிரண்மயமென்னப்படுவதாய், 𑌕𑍋𑌶𑍇 - பரமாத்மவாஸஸ்தானமாயிருக்கிற, 𑌪𑌰𑍇 - பரம பதத்தில், 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 - ஸத்வ ரஜஸ்தமோரூபகுணங்களில்லாததாய், 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 - அவயவமில்லாததாய், 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂 - சுத்தனுய், 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 - ஜயோதிஸ்

ஸுக்களுக்கும், ஜ்யோதி: - ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கொடுக்கத்தக்கதாய், ஆத்மவித: யத் விது: - தத் - ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவராலே யறியப்பட்டதாய், தத் - சுருதிப்ரஸித்தமாயிருக்கிற, ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமானது விளங்குகின்றது.

ஸம்-ஸா.—கீழ்ச்சொல்லிய மந்திரத்தின் பொருளையே விரித்துரைக்கின்ற திம் மந்திரமும் மேலிரண்டு மந்திரங்களும். ஆத்மவித்துக்களே ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை இப்படிப்பட்டதென் றறிவார்கள். மற்றோரறியார்.

வி-ஸா.—நிர்தோஷமாய் திவ்யமங்கள விக்கிரஹத்தோடு பரமபதத்தில் பரப்ரம்மம் விளங்குகின்றது.

௧௧. ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நி: | தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி ||

౧౧. నతత్రసూర్యోభాతినచంద్రతారకంనేమావిద్యుతోభాంతికుతోయమగ్నిః।
తమేవభాంతమనుభాతిసర్వంతస్యభాసాసర్వమిదంవిభాతి॥

(ப-ம்.) தத்ர - அந்தப்ரம்மஸ்வரூபத்தில், ஸூர்ய: - ஸூரியனும், ந பாதி - ப்ரகாசிப்பதில்லை, சந்த்ரதாரகம் - சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் ந - ப்ரகாசிப்பதில்லை, இமா: வித்யுத: - இந்த மின்னல்களும், ந பாந்தி - மின்னுகின்றனவில்லை, அயம் அக்நி: - இந்த அக்நி, குத: - எப்படிப்ரகாசிக்கப்போகிறது, ஸர்வம் - எல்லாம், பாந்தம் - ப்ரகாசிக்கிற, தமேவ அநு - அந்தப்ரம்மத்தையநுஸரித்தே, பாதி - ப்ரகாசிக்கின்றன. தஸ்ய - அந்த ப்ரம்மத்தினுடைய, பாஸா - காந்தியினால், இதம் ஸர்வம் - இவையெல்லாம், விபாதி - ப்ரகாசிக்கின்றது.

ஸம்-ஸா.—ஸமஸ்த ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களினுடைய மிதுவேஜ்யோதிஸ்ஸென்று முன்சொன்ன விஷயத்தை விரிக்கின்றது இம்மந்திரம். ஆத்மாவாகிய ப்ரம்மஸ்வரூப விஷயத்தில், எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்கிற சூரியனும் ப்காசிப்பதில்லை. அந்த ப்ரம்மத்தை ப்ரகாசிக்கச்செய்கிறதில்லை. அந்த சூரியனே, அந்தப்ரம்மத்தின் தேஜஸ்ஸினால் ஆத்மாவல்லாத ஸமஸ்தத்தையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்கிறான். அவனுக்கு சுயமாய் ஒன்றை ப்ரகாசிக்கச்செய்ய சக்தியில்லை. அவ்வாறே சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் இந்த மின்னல்களும் ப்ரகாசிக்கச்செய்வதில்லை. ஸூரிய தேஜஸ்ஸுக்கு முன்னடங்கிப்போகின்ற தேஜஸ்ஸை யுடையவனாய் நம்மால் ப்ரத்யக்ஷத்தில் காணப்படுகிற இந்த அக்நிக்கு அந்த ப்ரம்மத்தை ப்ரகாசப்படுத்தும் சக்தியேது. பலவாறுசொல்லி யென்பயன். இந்த ஜகத்து விளங்குவது தனக்குத்தானே விளங்காநின்ற ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யநுஸரித்தேயன்றி வேறில்லை. தண்ணீர்முதலியவை யொன்றைச் சுடுவது நெருப்பின் ஸம்பந்தாலேயன்றி சுயமாகவன்றே, அவ்வாறேயென்க. இந்த ஸூரியசந்திரர் நக்ஷத்திரம் முதலியவற்றோடு கூடிய இந்த ஜகத்து அந்த ப்ரம்மத்தின் தேஜஸ்ஸாலே ப்ரகாசிக்கின்றது. ஏனென்றால் அந்த ப்ரம்மமேயன்றோ காரியமாய் அவைகளின் காந்தியால் விளங்குகின்றது. ஆகையா லந்த ப்ரம்மம் ஸ்வயம் ஜ்யோதிரூபமென்பது விளங்குகின்றது. தனக்கில்லாதே பிறருக்குத்தான்கொடுப்பது கூடாதன்றோ; மண்குட முதலியவை மற்றொன்றை விளங்கச்செய்யக் கண்டதில்லை. காந்தியுடைய ஸூரியன் முதலாகிய

வற்றால் மற்றவை விளங்கக்கண்டோம். ஆனதால், தான் ஸ்வயம் ஜ்யோதியாயிருந்தே மற்றவைகளை ஜ்யோதிரூப மாக்கவேணும்.

ரா-ஹா.—அந்த ப்ரம்ஸ்வரூபத்தை ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுக்கும் ஜ்யோதிஸ்ஸென்றது என்கொண்டென்பதை விரிக்கின்றது. இந்த ஸூரியன் முதலியவை எல்லாவற்றுக்கும் அந்த ப்ரம்மம் ப்ரகாசிக்கும்போது காந்தியில்லை என்று கருத்து. மிகவும் ப்ரகாசரூபமாய் ஸூரியாதிகளும் அவைகளால் ஜகத்து ப்ரகாசிக்கவும் ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காணப்படுகையில் அந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் ஸூரியன் ப்ரகாசிப்பதில்லை என்றெங்ஙனம் சொல்லலாமெனில் கூறுகின்றோம். இந்த ஜகத்தை விளங்கச்செய்கிற ஸூரியாதி தேஜஸ்ஸெல்லாம் சுயமாய் வந்ததன்றே. பரமாத்மாவினால் கொடுக்கப்பட்ட அவனுடைய தேஜஸ்ஸே யன்றோ. இவ்விஷயம் கீதையிலும் பகவானாலே சொல்லப்பட்டது. "யதாதித்யகதம் தேஜோஜகத் பாஸயதேகிலம் ! யச்சந்த்ரமஸியச்சாக் நௌ தத் தேஜோவித்திமாமகம்" என்கிற சுலோகத்தைக் காண்க. ஸூரிய சந்திராக்நி முதலியவற்றிலுள்ள தேஜஸ்ஸு என்னால் கொடுக்கப்பட்ட என்னுடைய தேஜஸ்ஸு, என்று இதின் பொருள். பகவான் பாஷ்யகாரரும் இவ்வாறே வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். ஸூரியாதிகள் என்னை யாராதித்து என்னிடத்திலிருந்து என்னுடைய தேஜஸ்ஸின் லேசத்தைப்பெற்று விளங்குகிறார்கள். என்று அர்ஜுநனுக்கு பகவானுபதேசிக்கிறாரென்று அவ்விடத்தில் பாஷ்யத்திற்குக் கருத்து. ஆகையா லிவர்களுக்கு சுயமான தேஜஸ் ஸில்லாமையினால் தேஜஸ்ஸில்லாதவர்களென்று சொல்லக் கூடும். ஆகையால் அந்த பரமபுருஷனுடைய காந்தியினாலே எல்லாம் விளங்குகிறது. ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஸூரியாதி தேஜஸ்ஸால் ஜகத்து விளங்கினாலு மந்த தேஜஸ்ஸு அவர்களுடைய தன் ஞாகையால் பரமபுருஷனுடையதே யாதலால் அந்த பரமபுருஷனுடைய தேஜஸ்ஸாலே எல்லாம் விளங்குகிறது என்று சொல்லக் குறையில்லை. இங்கு சொல்லவேண்டிய விசேஷங்கள் கடவல்லியிலும் சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கே கண்டுகொள்க.

௧௨. ப்ரஹ்மைவேதமம்ருதம் புரஸ்தாத் ப்ரஹ்ம பஶ்சாத் ப்ரஹ்ம தக்ஷிணதஶ்சோத்தரேண| அதஶ்சோர்த்வம் ச ப்ரஸ்ருதம் ப்ரஹ்மைவேதம் விஶ்வமிதம் வரிஷ்டம்||

౧౨. బ్రహ్మైవేదమమృతంపురస్తాద్బ్రహ్మపశ్చాద్బ్రహ్మదక్షిణతశ్చోత్తరేణ।
అధశ్చోర్ధ్వంచప్రసృతంబ్రహ్మైవేదంవిశ్వమిదంవరిష్ఠమ్॥

(ப்-ம்) இதம்-இப்படிப்பட்ட, ப்ரஹ்மைவ - பரப்ரம்மமே, அம்ருதம்- மோக்ஷம், புரஸ்தாத் - முன்னும்விளங்குகின்றது, ப்ரஹ்ம - பிரம்மமே, பஶ்சாத் - பின்னும்விளங்குகின்றது, தக்ஷிணத꞉- வலபுறத்திலும், உத்தரேணச - இடபுறத்திலும், அத꞉ச - கீழும், ஊர்த்வம்ச - மேலும், ப்ரஸ்ருதம் - வ்யாபித்திருக்கின்றது, இதம் விஶ்வம் - இந்தஸமஸ்தமும், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமே, இதம் - இந்தப்ரம்மமே, வரிஷ்டம் - வரிக்கத்தக்கது.

ஶம-ஹா.—ப்ரம்மமே ஸத்யம், மற்றவை மித்யை, என்று முன்சொன்ன உபதேசத்தை திருடமாக்கி முடிக்கின்ற திம்மந்திரத்தில். உலகத்தின் தோற்றம் கயிற்றில் தோற்றுகிற பாம்புத் தோற்றம்போலது. ப்ரம்மமேஸத்யமென்று வேதாநுசாஸநமாம். ரா-ஹா.எல்லாவிடங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறவஸ்து வரிக்கத்தக்கின ப்ரம்மமேயாம்.

இதி த்விதீயமுண்டகே த்விதீயகண்ட꞉ இதி த்விதீயமுண்டகம்.

ஸ்ரீ:.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

௧. 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑌯𑍁𑌜𑌾𑌸𑌖𑌾𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿॥

౧. ద్వాసుపర్ణాసయుజాసఖాయాసమానంవృక్షంపరిషస్వజాతే।
తయోరన్యఃపిప్పలంస్వాద్వత్త్యనశ్నన్నన్యోఅభిచాకశీతి॥

(ப-ம்) 𑌸𑌯𑍁𑌜𑌾 - ஸமாநமானகுணமுடையவர்களாய், 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌾 - கூடியிருப்பவர்களாய், 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾 - பக்ஷிகள்போல்வராகிய ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்கள், 𑌦𑍍𑌵𑌾 - இருவரும், 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 - வ்ருக்ஷம்போலிருக்கிற ஒருசரீரத்தை, 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇 - அடைந்திருக்கிறார்கள், 𑌤𑌯𑍋𑌃 - அவ்விருவருக்குள், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 - பரமாத்மாவைக்காட்டில் வேறுபட்டவனான ஜீவாத்மா, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 - விபாகதசையையடைந்திருக்கிற, 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 - புண்யபாபரூபமாகிய கருமபலத்தை, 𑌅𑌤𑍍𑌤𑌿 - புஜிக்கிறான். 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 - ஜீவாத்மாவைக் காட்டில் வேறுபட்ட பரமாத்மா, 𑌅𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍 - கர்ம பல ஸம்பந்தமில்லாதவனாய், 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿 - ப்ரகாசிக்கிறான்.

ஸ0-ஸா.—இதுவரையில் பரவித்யை சொல்லப்பட்டது. யாதொன்று புருஷபதத்தால் சொல்லப்படுகிற ஸத்யஸ்வரூபமான அக்ஷர பரப்ரம்மத்தை யறிவதற்கு ஸாதநமாகின்றதோ; யதை யறிந்து அவித்யைமுதலிய ஸம்ஸார காரணங்கள் நீங்கி ராகத்வேஷமுதலிமுடிகள் கழியுமோ; அந்த ப்ரம்மத்தை யடைவதற்கு ப்ரணவத்தை வில்லாக்கி என்று துடங்கி யோகமுமுபாயமாகச் சொல்லப்பட்டது. இனி யதற்கு துணைக் காரணங்களாகிய ஸத்யமுதலியவை கூறுவதற்கு இந்த கண்டம் துடங்கப்பட்டது. அதுவுமன்றி தத்வ நிச்சயமும் முக்யமாய் சொல்லப்படுகிறது. கீழில் தத்வநிச்சயம் பண்ணப்பட்டதாயினு மது புலப்படுவது மிகவும் வருத்தமானதினால் இங்குமதைச் சொல்வது புநருக்தி தோஷத்திற் கிடமாகாது. பரமார்த்த வஸ்துவை யறிவித்தற்கு ஸூத்திரமாகிய மந்திரம் முதலில் "த்வாஸுபர்ணா" என்பது. இதற்குப் பொருள் சொல்லுகிறோம். பக்ஷிகளின் ஸாத்ருச்யமிருப்பதால் பக்ஷிகளென்றது. எப்போதும் கூடியிருப்பதால் ஸயுஜௌ என்றது. ஒன்றாய் தோற்றுகிற காரணத்தை யுடையவராகையால் ஸகாயௌ என்றது. இப்படியுள்ள ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்கள் வருக்ஷம்போ லழிந்து போகிறபடியால் வ்ருக்ஷமெனப்படுகிற சரீரத்தை தங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷ ஸ்தாநமாக அடைந்திருக்கின்றார்கள். இரண்டு பக்ஷிகள் ஒரு வ்ருக்ஷத்தில் சேருவதுபோலவென்று கருத்து. இந்த வ்ருக்ஷமானது மேல்வேராய் கீழ் கிளைகளாய் க்ஷேத்திரமென்று பெயர் பெற்றதாயிருக்கிறது; ஸமஸ்த ப்ராணிகள் செய்த கருமபலத்திற்கு மிருப்பிடமாயிருக்கிறது இந்த சரீரமே. அந்த சரீரத்தை அவித்யை காமம் கருமம் வாஸனை இவைகளுக்கிடமாகிய லிங்கத்தை உபாதியாக உடைய ஜீவனும் ஈச்வரனும் பக்ஷிகளைப்போ லடைந்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு சேர்ந்திருக்கிற இருவருள் ஒருவனாகிய ஜீவன், ஸுகதுக்கங்களை கருமத்திற்குத் தக்கபடி யநுபவிக்கிறான். அது, அவிவேகத்தினாலே வந்த விசித்திரவேதனை, ஸர்வஜ்ஜனாய் ஸத்வத்தை யுபாதியாக உடைய நித்யசுத்தபத்த முக்தஸ்வ

பாவனுகிய ஈச்வரன் கருமபலத்தை புசிப்பதில்லை. இந்த ஈச்வரன் ஸத்தாமாத்திரத்தால் ப்ரக்ருதி ஜீவர்களை நித்தியஸாக்ஷியாய்க்கொண்டு ப்ரேரணம் செய்கிறவனுகையால் தான் ஸாக்ஷியாகிருனேயன்றி கருமபலத்தை புசிப்பதில்லை. தான் பார்த்தமாத்திரத்தால் ப்ரேரித்துக்கொண்டு அரசனைப்போல் விளங்குகிருன்.

ஶா-ஹா.—கீழ்ச்சொல்லியதில் ப்ரம்மத்திற்கு சரீர ஸம்பந்தத்தால் ஸுகதுக்காநுபவம் வரும்போல் தோற்றுகையா லந்த ஸந்தேஹம் நீங்குவதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. சுபாவத்தில் அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்களால் சமாநராய், கூடியிருப்பவராய் பக்ஷிபோலிருக்கிற ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்கள் ஒருசரீரத்தி லிருந்தாலும் பரவசனை ஜீவாத்மா துக்காநுபவம் பண்ணுகிருனேயன்றி பரமாத்மாத்வுக் கில்லை. ஜீவன் வேறு பரமாத்மா வேருகையால் ஜீவனுடைய துக்கம் ப்ரமாத்மாவுக்கில்லை. இத்தால் ஜீவனே பரமாத்மா என்று அத்வைதிகள் சொல்லுகிறபடி ஸரியல்லவென்று இந்தச் சுருதி காட்டுகிறது. அப்படியாகில் பரமாத்மாவுக்கு துக்காநுபவம் வருகையா லென்க,

௨. 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑍋𑌽𑌨𑍀𑌶𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌮𑍀𑌶𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌤𑌶𑍋𑌕𑌃॥

౨. సమానేవృక్షేపురుషోనిమగ్నో నీశయా శోచతిముహ్యమానః।
జుష్టంయదాపశ్యత్యన్యమీశమస్యమహిమానమితివీతశోకః॥

(ப்-ம்.) 𑌅𑌨𑍀𑌶𑌯𑌾-போக்யபூதையாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியினுலே, 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 - மோஹத்தையடைந்தவனுய், 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 - ஒன்ருயிருக்கிற, 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇-சரீரத்தில், 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 - முழுகினவனுய், 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 - சோகிக்கிருன். 𑌇𑌤𑌿 - இந்தப்படி, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 - வேருனவனுய், 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 - தன்னிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனுயிருக்கிற. 𑌈𑌶𑌮𑍍 - பரமாத்மாவையும், 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த பரமாத்மாவினுடைய, 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 - மாஹாத்ம்யத்தையும், 𑌯𑌦𑌾 - எப்போது, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 - பார்க்கிருனே, (𑌤𑌦𑌾-அப்போது) 𑌵𑍀𑌤𑌶𑍋𑌕𑌃-சோகமில்லாதவனுகிருன்.

ஶ0-ஹா —இவ்வாறு ஜீவனுக்கு கர்மபலாநுபவ மாகையால் முன்சொன்னபடி வ்ருக்ஷம்போன்ற ஒருசரீரத்தில் போக்தாவாய்க்கொண்டு அவித்யை, காமம் கருமபலம் ராகம், த்வேஷம்முதலிய பெருஞ்சுமையால் அமுக்கப்பட்டு ஸமுத்திரஜலத்தில் சுரைக்காய்போல முழுகினவனுய் தேஹத்தையே ஆத்மாவாக ப்ரமித்துக்கொண்டு இவனுக்கு நான் பிள்ளை இவனுக்கு நான் பேரன் நானிளைத்தவன் நான் பெருத்தவன் நான் குணமுடையவன் நான் குணமில்லாதவன் நான் ஸுகத்தை யநுபவிக்கிறேன், நான் துக்கத்தை யநுபவிக்கிறேன், என்றிப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநமுடையவனுய் பிறப்பதும் சாவதும் பந்துக்களோடு கூடுவதும் பிரிவதுமாய், எனக்கு சக்தியில்லையே என்பிள்ளை மரித்தானே என் பார்யை மரணமடைந்தாளே இனி நானேன் பிழைத்திருக்கவேணும், என்று தீநனுய் அனேகவித ஸங்கடங்களால் விவேகமின்றி சிந்தையடைகிறவனுய் தபிக்கிருன். இப்படி திர்யக்காயு மனுஷ்யனுயும் பிறந்துபிறந்து ப்ரேதனுகிற அந்த ஜீவன் இவ்வாறு கழிந்துபோன அநேக ஜந்மங்களில் செய்த ஸுக்ருதலேசத்தால் ஒருகருணையுடைய புருஷனுல் உபதேசிக்கப்பெற்ற யோகமார்க்கத்தை யுடையனுய் கொல்லாமை, மெய்யுரை, ஸ்த்ரீ ஸம்பந்தமில்லாமை, நிவ்ருத்தி, சமம்தமம் முதலியவற்ருேடு கூடி தெளிந்த நெஞ்சையுடையவனுய் யோகிகளில் பலராலும்கண்டு ஸேவிக்கப்படுகிற

உபாதிவிலக்ஷணனை ஈச்வரனை யெப்போது காண்கிறானோ பசிதாஹம் சோகம்மோஹம் ஜநநமரணம் இவைகளில்லாத அந்த ஈச்வரனுடைய மகிமையையும் எல்லா ஜகத்திற்கு இவனேயாத்மா அவனே நான்; ஸர்வ ஸமனாய் ஸர்வபூதங்களிலு மிருக்கிற ஈச்வரன் என்னைக்காட்டில் அவித்தையினாலுண்டாகிய உபாதியினால் பரிச்சேதிக்கப் பட்டவனாகையால் வேறுபட்டவனன்று. இந்த ஜகத்தின் மகிமையெல்லாம் பரமேச்வரனாகிய என்னுடைய மகிமை என்பதையும் எப்போது தெரிந்துக்கொள்ளுகிறானோ; அப்போது ஸமஸ்தசோக ஸாகரங்களில்னின்றும் விடுபட்டு க்ருதக்ருத்யனாகிறான்.

ரா-ஹா. ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தினால் பரமாத்மாவுக்குப் போல் தனக்குமுண்டான ஜ்ஞாநம் ஆநந்தம்முதலியவை மறைந்தவனாய் சரீரத்தில் நான் பெருத்தவன் நானிளைத்தவன் என்று ஆத்மப்ரமத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு அந்த சரீரஸம்பந்தத்தால் வருகிற சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிறான். எக்காலத்திலிந்தஜீவன் இவ்வாறு முழுகிக்கிடக்கிற தன்னைக்காட்டிலும் தனக்கு தாரகனாகையாலும் நியந்தாவாகையாலும் சேஷியாகையாலும் விலக்ஷணனாய் தான்செய்த ஸுக்ருதலவத்தால் தன்னிடத்தில் ப்ரீதிசெய்திருக்கிற பரமாத்மாவையும், ஸமஸ்தஜகத்தையும் நியமிக்கிற அவனுடைய மாகாத்ம்யத்தையும் காண்கிறானோ; அக்காலத்தில் சோகம்விட்டவனாகிறான். என்றுபொருள். சிலர், அநீஶயா - என்பதற்கு ஸாமர்த்யமில்லாமையினாலே, என்று வ்யாக்யாநஞ்செய்து, சேற்றிலழிந்தி யொன்றும்தோற்றாமல் துக்கித்துக்கொண்டிருந்த ஒருபுருஷன் தானேவெளிக்கிளம்ப சக்தியில்லாமையால் தன்னைப்போல் சேற்றில் விழாதவனாய் தன்னிடத்தில் ப்ரீதியோடுகூடிய புருஷனையு மவனுக்குத் தன்னை யெடுக்கத்தக்க சக்தியையும் பார்த்து, இனி நமக்குபயமில்லையென்று சோகத்தைவிடுகிறபடி இத்தால் அநுஸந்திக்கப்படுகிறது; என்றுரைத்தனர். இந்தபக்ஷத்திற்கும் பாஷ்யவிரோதமில்லை.

௩. 𑌯𑌦𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌃𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍀𑌶𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃𑌪𑌰𑌮𑌂
𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 ॥

3. యదాపశ్యః పశ్యతే రుక్మవర్ణం కర్తారమీశం పురుషం బ్రహ్మయోనిమ్।
తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి॥

(ப-ம்.) 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌃 - ஜீவாத்மாவானவன், 𑌯𑌦𑌾 - எந்தகாலத்தில், 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 - ஸுவர்ணஸ்வரூபமாய் ப்ரகாசிக்கிற அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனாய், 𑌈𑌶𑌮𑍍 - ஜகத்துக்கு நியாமகனாய், 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍 - ஜகத்கர்தாவாய், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍍- ப்ரக்ருதிக்குபாதாநமாயிருக்கிற, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 - பரம்புருஷனை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 - ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறானோ, 𑌤𑌦𑌾 - அந்த காலத்தில், 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - அந்தப்ரம்மதர்சி, 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 - ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மில்லாதவனாய், 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇 - புண்யத்தையும் பாபத்தையும், 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 - நிரஸித்து, 𑌪𑌰𑌮𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 - அத்யந்தஸாம்யத்தை யடைகிறான்.

ஶம்-ஹா. இந்த மந்திரமும் முன்சொன்ன விஷயத்தையே விஸ்தரித்துச் சொல்லுகிறது. உபாஸகனானவன் எப்போது ஸ்வயம்ஜ்யோதிரூபனாய் ஜகதீசனாய் ஜகத்கர்தாவாயிருக்கிற காரணப்ரம்மமான புருஷனை யபேதமாகப் பார்க்கிறானோ; அவனப்போது ஸகல கருமங்களும் நீங்கி ப்ரம்மத்தோடு பேதமின்றி ஸாம்யத்தை யடைகிறான். அபேதத்தை யடைகிறானென்பதே அத்யந்தஸாம்யத்தை யடைகிறான், என்று சொல்லப்ப

டுகிறது. பேதமுண்டாகி லத்யந்த ஸாம்யம் கூடாதன்றே. ஆகையா லபேதத்தை யடைகிருனென்றேபொருள்.

ஈா-ஹா. தன்னைக்காட்டில் விலக்ஷணுக பரமாத்மாவை எப்போதறிகிருனே; அப்போது அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்களால் பூர்ணஸாம்யத்தையடைகிருன் ஸாம்யத்தை யடைகிருனென்பதினு லபேதமில்லையென்று ஸ்பஷ்டமாகின்றது.

ச. ப்ராணோ ஹ்யேஷ ய꞉ ஸர்வபூதைர்விபாதி விஜாநந் வித்வாந் பவதே நாதிவாதீ । ஆத்மக்ரீட ஆத்மரதி꞉ க்ரியாவாநேஷ ப்ரஹ்மவிதாம் வரிஷ்ட꞉॥

౪. ప్రాణో హ్యేష యస్సర్వభూతైర్విభాతి విజానన్విద్వాన్ భవతే నాతివాదీ।
ఆత్మక్రీడ ఆత్మరతిః క్రియావానేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః॥

(ப-ம்.) ய꞉ - யந்தபரமபுருஷன், ஸர்வபூதை꞉ - ஸமஸ்த பூதங்களாலு மாச்ரயிக்கப்பட்டவனுய், விபாதி - விளங்குகிருனே; ஏஷ꞉ஹி - இந்தபரமபுருஷனேவென்றல், ப்ராண꞉ - பரமாத்மா; விஜாநந் - அவனை யறிந்தவனுய், வித்வாந் - உபாஸகனுய்க்கொண்டு, தே ந-அந்தபுருஷனுலே, அதிவாதீ - அதிவாதம்பண்ணுகிறவனுக, பவ - ஆகக்கடவாய்.

ஶம்-ஹா. ப்ராணனுக்கும் ப்ராணனுய் பரமாத்மாவாய் பரமேச்வரனுய் ஸமஸ்தபூதங்களிலுமிருப்பவனுய் அனேக ப்ரகாரமாய் விளங்குகிற பரமபுருஷனை நானேயவனென்று எவனறிகிருனே, எவனிந்த புருஷஸ்வரூபத்தை யடைகிற ப்ரம்மத்தைவிட மற்றென்றை யறியாமையாலே அதிவாதம் பண்ணுனே; அதாவது இரண்டுவஸ்துவையறிந்தாலன்றே, அதைவிட இதுசிறந்தது என்று அதிவாதம் செய்யக்கூடும். இவனுக்கு ப்ரம்மந்தவிர மற்றென்று தோற்றுமையாலே இந்த பொருளைவிட ப்ரம்மம் சிறந்ததென்று அதிவாதம் பண்ணவழியில்லை; அதிவாதமாவது சிறந்தது என்று ஒருபொருளை ச்லாகிப்பது. புத்திரன் பார்யை முதலியவர்களிடத்தில் க்ரீடையைவிட்டு ப்ரம்மத்தி னிடத்திலே எவன் க்ரீடிக்கிருனே அப்படியே ப்ரம்மவிஷயத்திலேயே ப்ரீதியுடையவனுகிருனே; கிரீடையாவது ஆநந்தத்திற்குக் காரணமான காயிகவ்யாபாரம், ரதியாவது - மநஸ்ஸில்பிறக்கிறப்ரீதி. அப்படியே ஜ்ஞாநம் முதலிய மாநஸக்ரியைகளை யுடையவனுகிருனே; இங்குசிலர் க்ரியை என்பது அக்நிஹோத்திரம் முதலிய கர்மாநுஷ்டாநத்தை என்று வ்யாக்யாநம் செய்யவிரும்புகிருர்கள். அது விருத்தம். கருமாநுஷ்டாநம் செய்பவன் ப்ரம்மத்திலேயே நெஞ்சைச் சேர்ப்பவனுகான். இவ்விரண்டுமொருவனுக்குச்சேருமோ. இருளும் வெளிச்சமும் சேர்ந்தபோதன்றே ஜ்ஞாநகருமங்களொன்று சேருவது. ஆகையாலவர்சொல்லுவது வீண்ப்ரலாபமேயாம்.சுருதிகளினுலுமிதுவிளங்கும். ஆகையால் க்ரியை என்பது ஜ்ஞாநத்தையேயன்றி கருமத்தையல்ல. அப்படிப்பட்டவன் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவரில் சிறந்தவனுகிருன்.

ஈா-ஹா. மற்றச்சுருதிகளில்போல இங்கும் ப்ராணசப்தம் பரமாத்மாவையே கூறுகின்றது. இந்தபரமாத்மா எல்லாபூதங்களாலு மாச்ரயிக்கப்படுகிருன், இப்படிப்பட்ட பரமபுருஷனை ச்ரவணம் மநநம் இவைகளால் நன்குணர்ந்து அவனை யுபாஸநம் செய்து அந்தபரமபுருஷனைப்பற்றி யதிவாதியாகக்கடவாய், என்று சீஷனுக்கு உபதேசிக்கிறது. தன்னுலுபாஸிக்கப்படுகிற தேவதைக்கு எல்லாதேவதைகளிலும் சிறப்புச்சொல்லுகிறவனை யதிவாதியென்கிறது. எல்லாதேவதைகளிலு முத்தமனுன பரமபுருஷனையறிந்துபாஸித்து அந்தபரமபுருஷனுக்குண்டான ஸர்வோத்தமத்வத்தை வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம்பெறுவதற்குக் கூறுஎன்று கருத்து இப்படிப்பட்டவன் உத்யாநம்

முதலியவிடங்களில் விளையாடுகிறபடிகளைவிட்டு பரப்ரம்மத்தில் க்ரீடிப்பவனாய், கந்தம் புஷ்பம் முதலியவற்றி லாசையைவிட்டு பரமாத்மாவினிடத்தில் ப்ரேமத்தையுடையவனாய், பலோத்தேசமின்றி சகலகருமங்களையும் செய்யக்கடவன். பலோத்தேசமின்றிச் செய்கிற கருமங்களினால் நெஞ்சு சுத்தமாய் ப்ரம்மவித்யையென்கிற ப்ரம்மோபாஸநம் ஸித்திக்கின்றதாகையால் அவச்யம் கர்மாநுஷ்டாநம் செய்யக்கடவன். இவன் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவரில் பெரியோனாகிறான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் பவதே, ந, அதிவாதீ, என்று பதம்பிரித்து ந, என்பதை, பவதே, என்கிற பதத்தோடுகூட்டி யுரையுரைக்கப்பட்டது. இராமாநுஜபாஷ்யத்தில், பவ, தேந, அதிவாதீ, என்று பதம்பிரித்து தேந, அதிவாதீ பவ, என்றந்வயித்துக் கருத்துகூறப்பட்டது. கர்மாநுஷ்டாநம் ப்ரம்மஜ்ஞாநிக்குக்கூடாதென்று 'க்ரியா' என்கிறபதத்திற்கு அக்நிஹோத்ராதிகருமம் முக்யப்பொருளாயினும், ஜ்ஞாநமேபொருளென்று சங்கரபாஷ்யத்தில் விவரணம் செய்யப்பட்டது. இந்த கருமாநுஷ்டாநம் ப்ரம்மோபாஸநமாகிற ஜ்ஞாநத்திற்கு அங்கமென்று கருதி 'க்ரியா' என்கிற அந்தபதத்திற்கு கருமாநுஷ்டாநமே பொருளென்று இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் கொள்ளப்பட்டது.

ரு. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 ॥

౫. సత్యేనలభ్యస్తపసాహ్యేషఆత్మాసమ్యక్ జ్ఞానేనబ్రహ్మచర్యేణనిత్యమ్।
అంతశ్శరీరేజ్యోతిర్మయోహిశుభ్రోయంపశ్యంతియతయఃక్షీణదోషాః॥

(ப-ம்.) 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 - ராகத்வேஷமுதலிய தோஷங்கள்கழிந்தவராகிய, 𑌯𑌤𑌯𑌃 - இந்திரியஜயமுடையயதிகள், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 - சரீரத்திற்குள், 𑌯𑌂 - எந்தபுருஷனை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - காண்கிறார்களோ; 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌹𑌿 - ஜ்யோதிஸ்வரூபனாய், 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌃 - சுத்தனாய், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - அந்தர்யாமியாயிருக்கிற, 𑌏𑌷𑌃 - இந்தபரமபுருஷன், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 - பூதங்களுக்குஹிதமான வார்த்தைகளினாலும், 𑌤𑌪𑌸𑌾 - உள்ளும்புறமுமொத்திருக்கையாகிற தவத்தினாலும், 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨- சாஸ்திரத்தினால்பிறந்த நல்லறிவாலும், 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 - எப்போதும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 - ஸ்திரீஸம்பந்தத்தை நீக்குகையினாலும், 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌃 - அடையத்தக்கவன் அல்லது ஸாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்கவன். அல்லது உபாஸிக்கத்தக்கவன்.

𑌶𑌂-𑌭𑌾. 𑌰𑌾-𑌭𑌾. இம்மந்திரத்தில் ஸந்யாஸிக்கு நல்லறிவுக்குத் துணைக்காரணங்களாய ஸத்யம்முதலிய ஸாதநங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. பொய்சொல்லாமையினாலும் ஆர்ஜவத்தாலும், ஆர்ஜவமாவது கபடத்தைவிடுகை. இதையே தபஸ்ஸென்றும் ப்ரமாணம்சொல்லுகிறது. இதுவே ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கு மிகவு முபயோகப்படுகிறது. சாந்திராயணம் முதலியவை யப்படிப்பட்டவையல்லவன்றோ; உள்ளபடி யாத்ம

ஸ்வரூபத்தை யறிவதினுலும், மைதுநத்தைவிடுகையாலும் இவ்வாத்மா அடையப்படு வன். எந்தஆத்மா சுத்தனே எவன் சரீரமத்யத்தில் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஜ்யோதிர் மயனுய் விளங்குகிருனே; யவன், காமக்ரோதம் முதலிய தோஷங்களில்லாதே பரப்ரம் மத்தை யடையவேணுமென்று யத்நம்செய்கிற ஸந்யாஸிகளால் காணப்படுகிருனே அந்த பரமாத்மா எப்போதும் கீழ்ச்சொல்லிய நியமத்தின்படி யிருக்கிறபுருஷனு லடை யப்படுவான். ஒருக்கால் மெய்சொல்வது மெய்யாகமாட்டாது. இப்படியேமற்றவையும்.

ஸூ. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌃।
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍॥

௬. సత్యమేవజయతే నానృతంసత్యేనపన్థావితతో దేవయానః।
యేనాక్రమన్త్యృషయోహ్యాప్తకామాయత్రతత్సత్యస్యపరమంనిధానమ్॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 - ஸத்யமே, 𑌜𑌯𑌤𑍇 - ஜயிக்கிறது, 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 - பொய்யானது, 𑌨 - ஜயிக்கிறதில்லை, 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌃-𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 - அர்ச்சிராதிமார்க மானது, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 - ஸத்யம்சொல்வதினுல், 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌃 - உண்டாகிறது. 𑌯𑍇𑌨 - எந்தஅர்ச்சிராதிமார்க்கத்தினுல், 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 - ஆசாபாசம் விட்டவ ராகிய; 𑌋𑌷𑌯𑌃 - தத்வஜ்ஞாநிகள், 𑌯𑌤𑍍𑌰 - எவ்விடத்தில், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 -ஸத்ய வசநத்திற்கு, 𑌪𑌰𑌮𑌂 - 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 - முக்யபலமாகிய, 𑌤𑌤𑍍 - அந்தபரமாத்ம தத்வம் ப்ரகாசிக்கிறதோ அந்தஸ்தாநத்தை, 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿-அடைகிறுர்களோ;

ஸ0-ஹா. ஸத்யத்தை ஸ்துதிக்கிற அர்த்தவாத மிந்தசுலோகம்;மெய்சொல்பவனே ஜயிப்பான். பொய்சொல்லுமவன் ஜயியான். ஒருபுருஷனேப்பிடித்து மெய்யும்பொய்யும் வெற்றியையும் தோல்வியையுமடையுமேயன்றி தனித்தல்ல.உலகத்தில் பொய்யன்தோ ற்பதும் மெய்யன்ஜயிப்பதும் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கின்றது. ஸத்யம் பலமுடையது. சாஸ் த்ரத்திலும் ஸத்யமேபலமுடையதென்று தெரிகிறது. ஸத்யத்தினுலன்றே தேவயாநமா ர்க்கம் கிடைக்கின்றது. எந்த மார்க்கமே புருஷார்த்தமாகிய ப்ரம்மத்தை ஸந்யாஸிகள டைவதற்கு ஹேதுவாயிருக்கின்றதோ;

ரா-ஹா. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தினுல் பரமபதத்தையடைவதற்கு ஸத்யமே முக்ய காரணமாயிருக்கிறதென்று ஸத்யத்தைக் கொண்டாடுகிறது. மற்றவை பதஉரையின் படியேகொள்க.

௭. 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿।
𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌹𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍॥

௭. బృహచ్చతద్దివ్యమచిన్త్యరూపంసూక్ష్మాచ్చతత్సూక్ష్మతరంవిభాతి।
దూరాత్సుదూరేతదిహాన్తికేచపశ్యత్స్విహైవనిహితంగుహాయామ్॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌤𑍍 - அந்தப்ரம்மமானது, 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍 - பெரியது, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍- ப்ரகாசிப்பது, 𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - சிந்திக்கமுடியாதரூபத்தையுடையது, 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌚 - ஸூக்ஷ்மவஸ்துவைக் காட்டிலும், 𑌤𑌤𑍍 - அந்தப்ரம்மமானது, 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌰𑌮𑍍 - மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாய், 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿-விளங்குகின்றது. 𑌤𑌤𑍍 அந்தப்ரம்மமானது, 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 - தூரத்திலும், 𑌸𑍁𑌦𑍂𑌰𑍇 - மிகவும்தூரத்தி

யிருக்கின்றது. தத் - அந்தப்ரம்மமானது, இஹாந்திகே ச - இங்குஸமீபத்திலுமிருக்கின்றது. பஶ்யத்ஸு - ஜ்ஞாநிகளுக்காயின், இஹைவ குஹாயாம் - இந்தஹ்ருதயகுஹையிலேயே, நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸம்-ஹா. எங்கும் வ்யாபித்திருப்பதால் பெரிதாய், ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் அது பற்றியே இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாததாய் ஆகையாலே இவ்வாறென்று சிந்திக்க முடியாததாய் ஸூக்ஷ்மமாகிய ஆகாயத்திலும் ஸர்வகாரணமாகையாலே நிரதிசய ஸூக்ஷ்மமாய், நாநாரூபமாய் ஸூரியசந்திரரூபமாய் விளங்குகின்றதாய், அஜ்ஞரானலடையப் படாமையா லவர்களுக்கு மிகவும் தூரத்திலிருப்பதாய், ஜ்ஞாநிகளுக்கு அடையக் கூடியதாகையா லவர்களுக்கு ஸமீபத்திலிருப்பதாய், இங்குஹ்ருதயத்தில் காண்கிறவர்களுக்கு அவ்விடத்திலே யிருப்பதாய் அவித்யையினு லனைவராலும் காணப்படாததா யிருக்கிறது பரப்ரம்மம்.

ரா-ஹா. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தா லடையக்கூடிய ப்ரம்மத்தின் விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. அது ஸ்வரூபத்தாலும் குணத்தாலும் பெரியது. பரமாகாசத்திலிருப்பது. வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கு மெட்டாததாய் ப்ரகாசமாய் விளங்குகிற திருமேனியையுடையது. எல்லா அசேதநங்களுக்குள்ளும் புகுகிற ஸூக்ஷ்மமுடைய ஜீவாத்மாவிலும் அந்த ஜீவாத்மாவுக்குள்ளும் புகுகிறபடியால் மிகச் சூக்ஷ்மமானது. அது ப்ரக்ருதி மண்டலத்திற் கப்புறத்திலிருக்கிற பரமபதத்திருப்பதால் மிகவும் தூரத்திலிருப்பது. இந்த ப்ரக்ருதிக்குள் ஸூர்யமண்டலத்திற் குள்ளிருப்பதால் ஸமீபத்திலிருப்பது. அந்தக்கரணத்திலும் ப்ரகாசிப்பது யோகிகளுக்கு.

௮. ந சக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா நாந்யைர்தேவைஸ்தபஸா கர்மணா வா | ஜ்ஞாநப்ரஸாதேந விஶுத்தஸத்த்வஸ்ததஸ்து தம் பஶ்யதே நிஷ்கலம் த்யாயமாந꞉ ||

౮. న చక్షుషా గృహ్యతే నాపి వాచా నాన్యైర్దేవైస్తపసా కర్మణా వా।
జ్ఞానప్రసాదేన విశుద్ధసత్త్వస్తతస్తు తం పశ్యతే నిష్కలం ధ్యాయమానః॥

(ப-ம்.) (இந்தபரமபுருஷன்,) சக்ஷுஷா - கண்களினால், ந க்ருஹ்யதே - காணப்படுகிறதில்லை. வாசா - வாக்கினால், ந அபி -சொல்லப்படுவதுமில்லை. அந்யைர்தேவை꞉ - மற்ற இந்திரியங்களினாலும், ந - கிரக்கப்படுவதில்லை. தபஸா - தபஸ்ஸினாலாவது, கர்மணா வா - கருமத்தினாலாவது (அடையப்படுமவனல்லன்) ஜ்ஞாநப்ரஸாதேந-பரமாத்மாநுக்கிரகத்தினால், விஶுத்தஸத்த்வ꞉ - அந்தக்கரணசுத்தி யுண்டாகிறது. தத꞉ - பின்பு, த்யாயமாந꞉ - த்யாநம்செய்யானின்றுகொண்டு, நிஷ்கலம் - அவயவங்களில்லாதவனாயிருக்கிற, தம் - அந்த பரமபுருஷனை, பஶ்யதே - காண்கிறான்.

ஸம்-ஹா. இன்னமுமந்த பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமிடம் சொல்லப்படுகிறது: ரூபமில்லாமையால் கண்ணால் பார்க்கப்படாது. சொல்லப்படாமையால் வாக்குக்கு விஷயமல்ல. மற்றவைகளுக்கும் ஸாக்ஷாத்கார சக்தியில்லை. தபஸ்ஸும் கருமாநுஷ்டாநமும் மற்ற பலங்களுக்கு ஸாதநமாகையால் சிறந்ததாய் மற்ற பலங்களைக் கொடுக்குமாயினும் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணங்களல்ல. ஜ்ஞாநமே யதற்கு

ஸாதநமானது. எல்லா ப்ராணிகளுக்கு மிந்த ஜ்ஞாநமுண்டாயினும் ராகம் த்வேஷம் முதலியவற்றால் பாஹ்யவிஷயங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு சலங்கி யசுத்தமாயிருப்பதால் ஆத்மஸ்வரூபம் அதிஸமீபத்தில் நித்யமாயிருந்தாலு மதைக்காட்ட சக்தியில்லாததாயிருக்கின்றது. கண்ணாடியானது அழுக்கடைந்திருக்குமாயின் அது ஸூக்ஷ்மவஸ்துக்களைக் காட்டாதன்றே; கலங்கிய தண்ணீரும் கலக்கம்தெளிந்த பின்னன்றே பொருளைக் காட்டுவது. அப்படிபோலவே இந்த ஜ்ஞாநமும் இந்திரயத்திற்கும். பொருள்விஷயத்திலுண்டான ராகம் த்வேஷமுதலிய அழுக்கினால் விடுபட்டு எப்போது, ஸ்வச்சமாய் விளங்குமோ; அப்போது தெளிந்திருப்பதால் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணமாகின்றது. ஆகையால் அவ்வாறு தெளிந்த ஜ்ஞாநமுடையவர் த்யாநம்செய்து நிரவயவனான பரமாத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள் அப்படி தெளியாதவர் காண்பதில்லை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஜ்ஞாநசப்தம் பரமாத்மபரமாக இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. ஆகவே பரமாத்மாநுக்கிரகத்தினால் தெளிந்த சிந்தையர் அவனைக் காண்கிறார்கள் என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது.

௯. 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥

౯. ఏషో௨ణురాత్మా చేతసా వేదితవ్యో యస్మిన్ ప్రాణః పంచధా సంవివేశ ।
ప్రాణైశ్చిత్తం సర్వమోతం ప్రజానాం యస్మిన్ విశుద్ధే విభవత్యేష ఆత్మా ॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்தில், 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 - அஞ்சுப்ரகாரமாயிருக்கிற, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணவாயுவானது, 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 - நிலைபெற்றிருக்கின்றதோ; 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 - இந்திரியங்களோடு, 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 - மநஸ்ஸும், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 - ப்ரஜைகளினுடைய, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - ஸமஸ்தமும், 𑌓𑌤𑌂 - வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ; 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - யாதொரு பரமாத்மாவானவன், 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 - அநுக்ரஹமுடையவனானால், 𑌏𑌷𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - இந்த ஜீவாத்மா, 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌤𑌿 - முக்திபெறுகிறானோ; அப்படிப்பட்டவனாய், 𑌅𑌣𑍁𑌃 - அறியக்கூடாதவனாயிருக்கிற, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த பரமபுருஷன், 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 - பரிசுத்தமநஸ்ஸினாலே, 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 - அறியத்தக்கவன்.

௯0-ஹா. பஞ்சப்ராணங்களுடைய சரீரத்தில் ஸகலேந்திரியங்களிலும் ப்ரஜைகளுக்கு முக்யமான சித்தம்முதலிய பேதங்களுடைய மநஸ்ஸினாலே பரமாத்மா அறியப்படுவன். எந்தமநஸ்ஸு சுத்தமானால் இந்த பரமாத்மாதானே விளங்குகிறானே.

௱-ஹா. எந்த பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினா லிந்த ஜீவாத்மா முக்தனாகிறானே; அந்த பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினால் அறியக்கூடாதவனா யிருந்தாலும் சுத்தமான மநஸ்ஸையுடையவனா யிருக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவினாலே யறியப்படுகிறான்.

௧0. 𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌃 ॥

౧౦. యం యం లోకం మనసా సంవిభాతి విశుద్ధసత్త్వః కామయతే యాంశ్చ కామాన్।
తం తం లోకం జయతే తాంశ్చ కామాంస్తస్మాదాత్మజ్ఞం హ్యర్చయేద్భూతికామః॥

(ப-ம்.) விஶுத்தஸத்த்வ: - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையறிந்தவன், யம்யம்லோகம் - எந்தஎந்த லோகத்தை, மனஸா - மனஸ்ஸினால், ஸம்விபாதி - ஸங்கல்பிக்கிறானோ, யாம்ஶ்ச காமாந் - எந்த இஷ்டங்களை, காமயதே - விரும்புகிறானோ; தம்தம்லோகம் - அந்தந்த லோகங்களையும், தாம்ஶ்ச காமாந் - அந்த இஷ்டங்களையும், ஜயதே - ஜயிக்கிறான், தஸ்மாத் - ஆகையால், பூதிகாம: - ஸம்பத்தை விரும்பினவன், ஆத்மஜ்ஞம் ஹி - ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனை, அர்ச்சயேத் - பூஜிக்கக்கடவன்.

ஶ0-ஸா. கீழ்ச்சொல்லியபடி ஸர்வாந்தராத்மாவாகிய பரமாத்மாவைதானேயென்றறிந்தவன், மனஸ்ஸினால் எந்தலோகங்களை ஸங்கல்பித்தாலும் எந்தலோகங்களை விரும்பினாலும் அதைஎல்லாம் பெறுகிறான். ஸர்வத்திற்கு மாத்மாவாகையால் ஸர்வத்தையு மடைந்தவனாகிறானன்றோ; ஆகையால் தனக்காயினும் பிறர்க்காயினும் எந்த இஷ்டத்தை விரும்பினாலு மந்த இஷ்டத்தைத் தானும்பெற்று பிறரும் பெறும்படி செய்யவல்லவன். ஆகையால் மங்களத்தை யாசைப்பட்டவன் அந்த ஜ்ஞாநியை சுச்ரூஷைகளினால் பூஜிக்கக்கடவன்.

ரா-ஸா. தனக்கும் தன் பக்தருக்கும் நினைத்த இஷ்டங்களை யநுபவிக்கவும் தரவும் வல்லவனாகிறானாகையால் ஜ்ஞாநி, ஸம்பத்தை விரும்பிய புருஷனால் இவன் நம்முடைய சுச்ரூஷை முதலியவற்றால் அநுக்ரகித்து நமக்குவேண்டிய வரங்களைத் தருவனென்று பக்தியுடன் பூஜிக்கத்தக்கவன்.

இதி த்ருதீயமுண்டகே ப்ரதமகண்ட:.

அத த்ருதீயமுண்டகே த்விதீயகண்ட:.

க. ஸ வேதைதத்பரமம் ப்ரஹ்ம தாம யத்ர விஶ்வம் நிஹிதம் பாதி ஶுப்ரம் । உபாஸதே புருஷம் யே ஹ்யகாமாஸ்தே ஶுக்ரமேதததிவர்த்தந்தி தீரா: ॥

౧. స వేదైతత్పరమం బ్రహ్మ ధామ యత్ర విశ్వం నిహితం భాతి శుభ్రమ్।
ఉపాసతే పురుషం యే హ్యకామాస్తే శుక్రమేతదతివర్తంతి ధీరాః॥

(ப-ம்.) யத்ர - எந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, விஶ்வம் - ஸமஸ்தமும், ஶுப்ரம் - ப்ரகாசமாய், பாதி - விளங்குகின்றதோ; ஏதத்பரமம்ப்ரஹ்ம - இப்படிப்பட்ட பரப்ரம்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற, தாம - உத்தம ப்ராப்யத்தை, ஸ: - அந்த பக்தன், வேத - அறிந்தவன், ஆகையால், புருஷம் - அந்தபக்தனானபுருஷனை, அகாமா: - வேறு பலத்தில் விருப்பமில்லாதவர்களாய், யே - எந்த முமுக்ஷுக்கள், உபாஸதே - உபாஸிக்கிறார்களோ, தே தீரா: - அந்தமுமுக்ஷுக்கள், ஏதத் ஶுக்ரம் - இந்த சரமதாதுவை, அதிவர்த்தந்தி - அதிக்ரமிக்கிறார்கள்.

ஸ௦-ஸா. ரா-ஸா. பக்தன் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவனுகையால் அவனைப் பூசிப்பவர் அவனடைகிற பரமபதத்தை யடைகிருர்கள். ஆகையால் ப்ரம்மவித்தைப் பூசிப்பது மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக் காரணம்.

௨. காமாந்ய꞉ காமயதே மந்யமாந꞉ ஸ காமபிர்ஜாயதே தத்ர தத்ர।
பர்யாப்தகாமஸ்ய க்ருதாத்மநஸ்து இஹைவ ஸர்வே ப்ரவிலீயந்தி காமா꞉॥

౨. కామాన్ యః కామయతే మన్యమానః స కామభిర్జాయతే తత్ర తత్ర।
పర్యాప్తకామస్య కృతాత్మనస్తు ఇహైవ సర్వే ప్రవిలీయంతి కామాః॥

(ப்-ம.) ய꞉ - எவன், காமாந் - காமங்களை, மந்யமாந꞉ - போக்யமா யெண்ணிக்கொண்டு, காமயதே - விரும்புகிருனே; ஸ꞉ - அவன், தத்ர தத்ர - அந்தந்த விடங்களில், காமபி꞉ - காமங்களினுல், ஜாயதே - பிறக்கிருன் பர்யாப்தகாமஸ்ய - ப்ரம்மத்தினிடத்தில்காமத்தையுடைய, க்ருதாத்மந꞉ து - ஆத்மவித்துக்கு, இஹைவ - இவ்விடத்திலேயே, ஸர்வே காமா꞉ - எல்லாக்காமங்களும், ப்ரவிலீயந்தி - ஒழிந்துபோகின்றன.

ஸ௦-ஸா. முமுக்ஷுவுக்கு காமம் நீங்குவது முக்யமென்று சொல்லுகிறது. எவன் இவ்வுலகத்திலும சுவர்க்காதி லோகாந்தரங்களிலும் இஷ்டங்களை விரும்புகிருனே; அவைகளில் குணத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு அவைகளிலே சிந்தை வைக்கிருனே; அவன், அந்தந்த தேசங்களை யடைவிக்கிற கருமங்களில் புருஷனுக்கு ப்ரவ்ருத்தியை யுண்டாக்குகிற காமங்களோடு அந்தந்த தேசங்களிலுண்டாகிருன். யவன் பரமார்த்த தத்வத்தை யறிந்ததினுல் ஆத்மஸ்வரூபத்தைவேண்டி யடையப்பட்டவைகளில் போல ஆசைநீங்கி அவித்யை கழிந்த பரஸ்வரூபத்தைப்பெறுகிருனே; அவனுக்கு இந்த சரீர மிருக்கும்போதே ஸகல காமங்களிலு மாசைகழிந்து போகையால் ஜந்மாந்தரமில்லை. அப்படிப்பட்ட ஆத்ம ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தால் ஜந்மாந்தரகாரணங் கழிந்துபோகையால் ஜந்மாந்தர காரணங்களான ஆசைகளு முண்டாகிறதில்லை என்று கருத்து.

ரா-ஸா. தேவமநுஷ்யாதி சரீரங்களை போக்யமாக எண்ணி யாசைப்படுகிறவன் அந்த காரணத்தா லவ்வாறே தேவஜாதியாகவும் மநுஷ்யஜாதியாகவும் பிறக்கிருன். ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையறிந்து ப்ரம்மத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஸகல காமங்களு மழிந்து போகையால் ஜந்மாந்தரமில்லை.

௩. நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ஶ்ருதேந। யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்யஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்॥

3. నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన।
యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్॥

(ப்-ம.) அயம் - இந்த, ஆத்மா - பரமாத்மாவானவன், ப்ரவசநேந - மநநத்தினுலும், மேதயா - நிதித்யாஸநத்தாலும், பஹுநா - அதிகமான, ஶ்ருதேந - ச்ரவணத்தினுலும், ந லப்ய꞉ - அடையக்கூடியவனன்று. ஏஷ꞉ - இந்தபரமாத்மா, யமேவ - எவனை, வ்ருணுதே - வரிக்கிருனே;

தேந - அந்தபுருஷனால், லப்ய: - அடையத்தக்கவன். தஸ்ய - அந்த புருஷனுக்கு, ஏஷ ஆத்மா - இந்த பரமாத்மா, ஸ்வாம் தநூம் - ஸ்வஸ்வரூபத்தை, விவ்ருணுதே - காட்டுகிறான்.

ஸo-ஹா. ஸகல லாபங்களிலு மாத்மலாபம் சிறந்ததாயினும் கீழ்சொல்லப்பட்ட அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபலாபம் புருஷார்த்தமாயினு மந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யடைவதற்கு ப்ரவசநம்முதலிய பல ஸாதநங்கள் வேண்டுமோ; என்கிற ஸந்தேஹம் நீங்கச் சொல்லுகிறது. இவ்வாத்மா வேதசாஸத்ரங்களை விசேஷமாயோதி ப்ரவசநம் செய்கையாலும், கிரந்தங்களி னர்த்தங்களை தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மேதையினாலும், அதிகமான சிரவணத்தாலும் அடையக் கூடியவனன்று. எப்போது மடையப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாகையால், அவனை யாசைப்பட்டுப் பெற விரும்பினமாத்திரத்தாலேயே யடையப்படுவான். அவனுக்கு அவித்யை நீங்கியபடியால் வெளிச்சத்தில் வஸ்துக்கள் தந்தம் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுவதுபோல ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்தில் ப்ரம்மாபேத ஸ்வரூபத்தை இந்த ஆத்மா காட்டுகிறது.

ரா-ஹா. கேவலம் ச்ரவணம், மநநம், நிதித்யாஸநம், இவைகளா லர்த பரமாத்மா அடையப்படமாட்டான், இந்த பரமாத்மா எந்த புருஷனை விரும்புகிறானோ அவனாலே யடையப்படுவான், அப்படி தன்னால் வரிக்கப்படுகிற, புருஷனுக்கு தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களோடுகூடிய ஸ்வரூபத்தை பரமாத்மாகாட்டுகிறான். பரமாத்மாவினிடத்தில் மிகவும் விருப்பமுடையவனாய் ச்ரவணம் முதலியவை செய்தால் பரமாத்மாநுக்ரக முண்டாமேயன்றி வெறும் ச்ரவணாதிகள் பயனற்றவையாமென்று கருத்து. பரமாத்மா இந்த புருஷனை விரும்பும்போது தன்னிடத்தி லிந்த புருஷனுக்குள்ள அன்பே காரணம். தன்னிடத்தி லன்புடையோனைத் தான் விரும்புவது ப்ரஸித்தமேயன்றோ. ஆனதினால் பரமாத்மா, தன்னிடத்தி லன்பிலாதானைத் தான் விரும்பான். ஆக, ப்ரீதியோடுகூடி பரமாத்மாவை யுபாஸிக்கிறவன் அந்த பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்கிலக்காய் பரமபதத்தை யடைந்து பரிபூர்ணபர ப்ரம்மாநுபவத்தைப் பெறுவனென்றவாறு.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில், தேந, என்பதற்கு, பரமாத்மாவை வரிப்பதினாலென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. அப்போது 'யம், என்றதற்கு பரமாத்மாவை, என்று பொருள் கொண்டமையால், யச்சப்தத்திற்கும், தச்சப்தத்திற்கும் பொருள் பேதப்படுகிறது. அது 'யத்ததோர் நித்யஸம்பந்த:, என்கிற ந்யாயத்திற்கு விரோதமானதாகிலும், ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்கு அபேதம் சொல்லும்போது அவ்வாறே பொருள் கொள்ளவேண்டி வருகையாலப்படி வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. ச்ரவணம் மநநம் நிதித்யாஸநம் இவைகளின் ஸ்வரூபம், முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவை பத உரைக் கிணங்க இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் காண்க.

௪. நாயமாத்மா பலஹீநேந லப்யோ ந ச ப்ரமாதாத்தபஸோ வாப்யலிங்காத் । ஏதைருபாயைர்யததே யஸ்து வித்வாந் தஸ்யைஷ ஆத்மா விசதே ப்ரஹ்மதாம ॥

௪. నాయమాత్మా బలహీనేన లభ్యో న చ ప్రమాదాత్తపసో వాప్యలింగాత్ ।
ఏతైరుపాయైర్యతతే యస్తు విద్వాంస్తస్యైష ఆత్మా విశతే బ్రహ్మధామ ॥

(ப-ம்.) அயமாத்மா - இந்த பரமாத்மாவானவன், பலஹீநேந - பலமில்லாதவனால், ந லப்ய: - அடையக்கூடியவனன்று. ப்ரமாதாத் - அவதாநமில்லாமல், ந - அடையக்கூடியவனன்று. அலிங்காத் - லிங்கமில்லாத, தபஸ: - ஆச்ரமத்தினாலும், ந - பெறத்தக்கவனுகான். ய: து - வித்வாந் - எந்த உபாஸகன், ஏதை: உபாயை: - இந்த உபாயங்களோடு, யததே - யத்நம் செய்கிறானோ; தஸ்ய - அவனுக்கு, ஏஷ: ஆத்மா ப்ரஹ்மதாம - அந்தர்யாமியாய் ப்ராப்யமாயிருக்கிற இந்த ப்ரம்மஸ்வரூபம், விசதே - லபிக்கிறது.

ச-பா. ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை விரும்புகிறதற்கு ஸஹாயங்க ளிவையென்று சொல்லுகிறது. பலமும், அவதாநமும், தபஸ்ஸும், லிங்கமும் அதற்கு ஸாதநங்கள். இவை இல்லாதவனு லாத்மஸ்வரூப மடையப்படாது. பலமாவது ஆத்மநிஷ்டையினால் வந்த ஸாமர்த்த்யம். அவதாநமாவது பசுபுத்திரன் முதலியவற்றி லாசையில்லாமை. தபஸ்ஸாவது - ஜ்ஞாநம். லிங்கமாவது ஸந்யாஸம்.

ரா-பா. பலமாவது - தைந்யமில்லாமை, தைந்யமாவது - காலதேசங்கள் அநுகூலப்படாமையால் வந்த மநக்கலக்கம். அவதாநமாவது செய்யவேண்டிய விஷயங்களில் ஏமாராமை. லிங்கமாவது அந்தந்த ஆச்ரமங்களுக்கு வேண்டிய அடையாளங்கள். தபஸ்ஸாவது - ஸந்யாஸாச்ரமம். ஆயினும், இவ்விடத்தில் எல்லா ஆச்ரமங்களையும் குறிக்கின்றது. எல்லா ஆச்ரமஸ்தரும் ப்ரம்மவித்யையி லதிகாரமுடையவரென்று சொல்லப்படுகையா லென்றறிக. இதில் ஸந்யாஸாச்ரமத்திற் கடையாளங்கள் சிகை, யஜ்ஞோபவீதம் கமண்டலு ஜலபவித்ரம் முதலியவை. இப்படி எல்லா ஆச்ரமங்களுக்கு மறிக. ஆக இதற்குத் திரண்டபொருளாவது பலம் அவதாநம், லிங்கத்தோடு கூடிய ஆச்ரமம் இவைகள் ப்ரம்ம ப்ராப்திக்கு ஸஹாயங்கள். இவை இன்றி ப்ரம்மத்தை யடையான். அவ்வோ ஆச்ரமங்களுக்கு விதித்த அடையாளங்களும், முக்யமானவை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கர ராமாநுஜ பாஷ்யங்களுக்குள்ள பதார்த்தபேதம் கருத்தில்பேதம் இவைகள் ஸ்புடமாயிருக்கின்றன.

ரு. ஸம்ப்ராப்யைநம்ருஷயோ ஜ்ஞாநத்ருப்தா: க்ருதாத்மாநோ வீதராகா: ப்ரசாந்தா:। தே ஸர்வகம் ஸர்வத: ப்ராப்ய தீரா யுக்தாத்மாந: ஸர்வமேவாவிசந்தி॥

౫. సంప్రాప్యైనమృషయో జ్ఞానతృప్తాః కృతాత్మానో వీతరాగాః ప్రశాంతాః।
తే సర్వగం సర్వతః ప్రాప్య ధీరా యుక్తాత్మానః సర్వమేవావిశంతి॥

(ப-ம்) ருஷய: - தத்வத்தை யறிந்தவர்கள், ஏநம் - இந்த பரமாத்மாவை, ஸம்ப்ராப்ய - அநுபவித்து, ஜ்ஞாநத்ருப்தா: - அநுபவத்தாலே த்ருப்தி யடைந்தவர்களாய், க்ருதாத்மாந: - ஸத்தைபெற்றவர்களாய், வீதராகா: - விஷயங்களிலாசை நீங்கியவர்களாய், ப்ரசாந்தா: - சாந்தகுண முடையவர்களாய், (யே - எவர்கள், ஸந்தி - இருக்கிறார்களோ;) தே - அவர்கள்,

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌂 - எல்லாவஸ்துக்களிலு மெங்கும் நிறைந்திருக்கிற பரமாத்மாவை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - பரமபதத்தில் ஸேவிக்கப்பெற்று, 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 - ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவம்பெற்றவர்களாய், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 - எல்லாசுகங்களையும், 𑌆𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 - அடைகிறார்கள்.

ஶ0-ஸா. உபாதி நீங்கிய ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை யறிந்தவர், இதர விஷயங்களில் நசையற்றவராய் குடமுடைந்தபின் குடத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்டிருந்த ஆகாசம் உபாதிநீங்கி யாகாசமே யாவதுபோல தேஹோபாதி நீங்கி பரமாத்மாவே யாகின்றார் கள். இது ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மத்துக்கும் அபேதத்தை யறிந்ததற்குப் பயனாகும். இவ்வாறே ப்ரம்மத்தை யறிந்தவர் ப்ரம்மஸ்தாநத்தை யடைகிறார்கள்,

ரா-ஸா. தத்வத்தை யறிந்தவர் ஜீவதசையிலேயே த்யாநமாஹாத்ம்யத்தால் பரமாத்மாவை யநுபவித்து அவ்வநுபவத்தால் மகிழ்ந்த நெஞ்சினையுடையராய், ஸத்தை பெற்று விஷயங்களி லாசைநீங்கி, இந்த்ரிய ஜயம்பெற்றவராகி உள்ளும் வெளியு மெல்லா வஸ்துக்களிலும் பூர்ணனான பரமாத்மாவை பரமபதத்தில் ஸேவிக்கப்பெற்று அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்கள் வெளியாகி தருமபூதஜ்ஞாநத்தால் எல்லாவற்றையு மநுபவிக்கிறார்கள்.

சு. 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 ॥

௬. వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థాః సన్న్యాసయోగాద్యతయశ్శుద్ధసత్త్వాః।
తేబ్రహ్మలోకేషుపరాన్తకాలేపరామృతాఃపరిముచ్యంతిసర్వే॥

(ப-ம்.) 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 - வேதாந்தங்களை நன்குணர்ந்தமையால் தத்வார்த்தங்களை நிச்சயித்தவராய், 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 - காம்யகருமங்களை விட்டபடியால், 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 - தெளிந்தநெஞ்சையுடையராய், 𑌯𑌤𑌯𑌃 - இந்திரியங்களை ஜயித்தவராயிருக்கிற, 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - அந்த எல்லாஉபாஸகர்களும், 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 - கடைசியாய் சரீரம்போருங்காலத்தில், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 - ப்ரம்மலோகங்களில், 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 - ப்ரம்மத்தையடைகிறவர்களாய், 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - விடுபடுகிறார்கள்.

ஶ0-ஸா. வேதாந்தப்பொருளை நன்குணர்ந்தவராய், (வேதாந்தப்பொருளாவது - ப்ரம்ம மறியத்தக்கது, என்பதாம்.) இந்த நிச்சயம் பிறந்தவராய், கருமங்களெல்லாவற்றையும் விடுகையாகிற யோகத்தால் நெஞ்சு தெளிந்தவராய், கேவலப்ரம்ம நிஷ்டராய், யத்நம் செய்கிறவர்களாயிருக்கிற ஜ்ஞாநிகள், (ஸம்ஸாரிகள் மரணமடையுங் காலத்திற்கு அபராந்தமென்று பெயர். முமுக்ஷுக்கள் ஸம்ஸாரஸம் பந்தமற்று மரணத்தையடையுங் காலத்திற்கு பராந்தமென்று பெயர்.) பராந்த காலமென்கிற மரணகாலத்தில், ப்ரம்மமாகிற உலகங்களில், (ப்ரம்ம மொன்றேயாயினும் உபாஸகர் பலராகையால், அநேகம் போல் காணப்படுதலால் பன்மையாலுரைக்கப்பட்டது. ப்ரம்மஸ்வரூபத்தி லென்று பொருள்) அந்த ப்ரம்மத்திலே மரண தர்மமில்லாத ப்ரம்மாத்ம பாவத்தை யடைந்தவராய் கலந்து, ஜீவதசையிலேயே ப்ரம்மமாகியவர்களாய், தீபம் போலவும் கடாகாசம் போலவும் நிர்வாணமடைந்து மாயா ஸம்பந்த முதலியவற்றால் விடுபடுகிறார்கள். வேறொரு

தேசத்தை யடைகிறதில்லை. சுருதி ஸ்ம்ருதிகளில் தேசப்ராப்தி ஸம்ஸார பலமே யென்று சொல்லுகையால் முக்தியாகியது தேசப்ராப்தி யாகாது. ஸமஸ்தஸ்வரூபமான ப்ரம்மத்தில், தேசபரிச்சேதங் கிடையாது. ப்ரம்மம் தேசபரிச்சேத முளதாயின் மற்றவையைப்போ லநித்யமும் மற்றொன்றைப்பற்றியதுமாய் நித்ய ஸுகஸ்வரூபமாகாதன்றே. ஆனதால் ப்ரம்ம ப்ராப்தியாவது தேசத்தைச் சேருவதல்லவென்பது யுக்தம்.

ரா.ஸா.—இந்திரியஜயம் பெற்றவர்களாய் காம்ய கருமங்களைவிட்டவராய் அந்தக்கரணசுத்தி யுடையவராய், ப்ரம்மநிஷ்டர்களாயிருக்கிற எல்லா உபாஸகரும், சரீராவஸான காலத்தில் ப்ரம்மாநுக்ரஹத்தினால், ஸம்ஸாரம் நீங்கி முக்தராகிறார்கள்

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

இராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் ப்ரம்மலோகேஷு, என்று ஒரு பாடமும், ப்ரம்மலோகேது, என்றொரு பாடமும் காட்டப்பட்டது. பகவானுக்கு அனேக லோகங்களுண்டாகையால், 'லோகேஷு' என்கிற பாடமும் ஸரியானதேயாம். 'லோகேது' என்கிறபாடததில் ப்ராப்யமான ப்ரம்மத்தில் என்று, பொருள் கொள்ளப்பட்டது. மற்றவை இதற்கிசைய யோஜிக்கப்பட்டது.

எ. க³தா꞉ கலா꞉ பஞ்சத³ஶ ப்ரதிஷ்டா²꞉ தே³வாஶ்ச ஸர்வே ப்ரதிதே³வதாஸு । கர்மாணி விஜ்ஞாநமயஶ்ச ஆத்மா பரே(அ)வ்யயே ஸர்வ ஏகீப⁴வந்தி ॥

౭. గతాః కలాః పంచదశ ప్రతిష్ఠా దేవాశ్చ సర్వే ప్రతిదేవతాసు |
కర్మాణి విజ్ఞానమయశ్చ ఆత్మా పరేఽవ్యయే సర్వ ఏకీభవంతి॥

(ப்-ம்.) பஞ்சத³ஶ - பதினைந்தாயிருக்கிற, கலா꞉ - ப்ராணாதிகலைகள், ப்ரதிஷ்டா²꞉ - காரணஸம்பந்தத்தை, க³தா꞉ - அடைகிறதுகள். ஸர்வே தே³வா꞉ ச - எல்லா இந்திரியங்களும், ப்ரதிதே³வதாஸு - அதிஷ்டாநதேவதைகளான ஸூர்யாதி தேவதைகளிடத்தில் ஸம்பந்தத்தை யடைகின்றன, கர்மாணி - கருமங்களும், விஜ்ஞாநமய꞉ - ஜ்ஞாநஸ்வரூபியான, ஆத்மா - ஆத்மாவும், ஸர்வே - எல்லாம், அவ்யயே - அழிவில்லாத, பரே - பரமாத்மாவில், ஏகீப⁴வந்தி - ஒன்றாய்விடுகிறதுகள்.

ஶம்-ஸா. அவித்யை முதலிய ஸம்ஸாரபந்தம் நீங்குவது மோக்ஷமென்று ப்ரம்மவாதிகள் சொல்லுகிறார்கள். காரியமா யிருப்பது மோக்ஷமாகாது. ஆகையால் இவன் மோக்ஷமடையும்போது, இவனுடைய சரீரத்தில் காரணமாய்க் கலந்திருந்த கலைகளென்கிற ப்ராணன் முதலியவை பதினைந்தும், தந்தம் காரணங்களை யடைகின்றன. இந்தகலைகளின் வகை ப்ரச்நோப நிஷத்து விளக்கிற்று. தேஹத்தில் கண்முதலிய விடங்களிலிருந்த இந்திரியங்கள் ஸூரியன் முதலிய தேவதைகளைச் சேருகின்றன. பலனைத் தருவதற்குத் தொடங்கிய கருமங்கள் அநுபவித்தே யொழிக்கத்தக்கவை யாகையாலவை நீங்க, மற்ற கருமங்களும், அவித்யையினால் செய்யப்பட்ட புத்தி முதலிய உபாதிகளை யாத்மாக வெண்ணிக் கொண்டு ஜலம் முதலியவற்றில் ஸூர்ய ப்ரதிபிம்பம் போலிந்த சரீரங்களில் ப்ரவேசித்திருக்கிற ஆத்மாவும், கருமங்களுக்கு இவ்வாத்மா முக்தி தசையில் ஸுகதுக்க ரூபமான பலனை யநுபவிக்கும்படி செய்ய வல்லமை யில்லாமையால், உபாதி நீங்கினபோது, பரமாய், அழிவில்லாததாய், விகாரமில்லாததாய், வ்யாபியாய், ஜந்ம ஜராமரண முதலாகிய துன்பமில்லாததாய், அபயமாய் அபூர்வமாய், சிறந்ததாய்

உள்வெளி பேதமில்லாததாய், சிவமாய் சாந்தமாயிருக்கிற ப்ரமமத்தில் ஒன்றாய்க் கலந்து போகின்றன. தண்ணீர் சோர்ந்தபோது ஸூரிய பிம்பம் போலவும், குடமுடைந்த போது கண்டாகாசம்போலவு மெல்லா மொன்றாய் விடுகின்றன.

ரா-ஸா. முக்தனாகிற ஜீவனுக்கு உபகாரமாக ப்ரச்நோபநிஷத்தில் சொல்லப் பட்ட ப்ராணன் முதல் நாமம் வரையிலுள்ள பதினாறு கலைகளில் கருமம் தவிர்ந்த பதி னைந்தும் தந்தம் காரணங்களில் ஒட்டிப் போகின்றன. வாக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் அதிஷ்டாந தேவதைகளாகிய ஸூரியன் முதலியவற்றில், சேருகின்றன. இவ்வளவே யொழிய லயிப்பதில்லை. இந்திரியங்கள் கல்பாந்தம்வரையி லிருப்பவையன்றோ. இது வ்யாஸ ஸூத்திரத்தினால் செவ்வையாய் விளங்கும். இவனுக்கு பயனைக் கொடாதவை யாய், இவன் ப்ரத்யக்ஷம்போல பாவிக்கிற உபாசனையைத் தொடங்கும்போது, நான் பொறுப்பேன், என்று பகவான் சங்கல்பித்தவையான, கருமங்களும், இவ்வாத்மாவும் எல்லாவற்றிற்கும் பரமான பரப்ரம்மத்தில் ஒன்றாய் விடுக்கின்றன. இவற்றுள், கருமம் ப்ரம்மத்தி லொன்றாகையாவது இக்கருமம் பரமாத்மாவின் கோபமே யாகையால், இந்த கோபாவஸ்தை மாறி தருமபூதஜ்ஞாநத்தில் லயிப்பதேயாம். ஜீவன், ப்ரம்மத்தி லொ ன்றாகையாவது நாமரூபமுதலியவற்றால் வருகிற ஆகார பேதம் கழிவது. ஆக, இவ னுக்கு கருமங்கள் நசிக்கின்றமையால், முக்தாத்மாவுக்கு கலைகளென்கிற ப்ராணாதிகள் உபகரணங்களாவதில்லை யென்று கருத்து.

அ. யதா நத்ய: ஸ்யந்தமாநா: ஸமுத்ரே(அ)ஸ்தம் கச்சந்தி நாமரூபே விஹாய | ததா வித்வாந் நாமரூபாத் விமுக்த: பராத்பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம் ||

౮. యథా నద్యస్స్యన్దమానాస్సముద్రేऽస్తం గచ్ఛన్తి నామరూపే విహాయ ।
తథా విద్వాన్నామరూపాద్విముక్తః పరాత్పరం పురుషముపైతి దివ్యమ్॥

(ப-ம்.) ஸ்யந்தமாநா: - ப்ரவஹியாநின்ற, நத்ய: - நதிகள், ஸமுத்ரே - ஸமுத்திரத்தில், யதா - எவ்வாறு, நாமரூபே - நாமரூபங்களை, விஹாய - விட்டு, அஸ்தம் கச்சந்தி - ஐக்யத்தை யடைகின்றனவோ; ததா - அவ்வாறே, வித்வாந் - உபாஸகன், நாமரூபாத் - நாமரூபங்களால், விமுக்த: - விடப்பட்டவனாய், பராத்பரம் திவ்யம் புருஷம் உபைதி - பராத்பரனாய் விளங்குகிற பரமபுருஷனை, யடைகிறான்.

ரங-ஸா. அவித்யை கழிந்து ப்ரம்மத்தோடு ஐக்யம் பெறுவதில் நதிகள் த்ருஷ்டா ந்தம்.

ரா-ஸா—முக்தஜீவன் பரப்ரம்மத்தோடு ஐக்யமடைகிறா னென்றதினால்வந்த ஸந் தேஹம் கழியுண்ணும்படி த்ருஷ்டாந்தத்துடன்; விஸ்தரிக்கிறது. எவ்வாறு கங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதி, முதலிய ஆறுகள், தாம் பிறக்கு மிடங்களினின்றும், ப்ரவஹி த்து, கங்கை கங்கை என்கிற பெயரையும் வெளுத்த ரூபத்தையும், யமுனை, யமுனை என்கிற பெயரையும், கறுப்பு ரூபத்தையும், ஸரஸ்வதி, ஸரஸ்வதி என்கிற பெயரையும், சிவந்த ரூபத்தையும் இவ்வாறு மற்றுள்ளவாறுகள் அவைகளுக்குள்ள பெயரையும் ரூபத் தையும்விட்டு, ஸமுத்திரத்தி லொன்றாய்க் கலந்து போகின்றனவோ; அவ்வாறே வித்வா னாகிய உபாஸகன், பேதத்தைக் காட்டித்தருகிற நாமத்தையும் ரூபத்தையும் மற்ற உபா திகளையும், விட்டு, பரமபுருஷனை யடைகிறான். இத்தால் ஆற்று நீருக்கும் கடல் நீருக் கும், வாஸ்தவத்தில் பேதமுண்டானாலும் கடலில் கலந்தபின் அவ்வேறுபாட்டைக்

காட்டுகிற ரூபம் (அதாவது நிறம்) அழிவதால் பேருமழிந்து, ஒன்றுபோல் தோற்றுவது போல, பரமாத்மாவுக்கு மிந்த ஜீவாத்மாவுக்கும் பேதத்தைக் காட்டுகிற ரூபநாமங்கள் முக்தி காலத்தி லழிகின்றமையால் ஒன்றுபோல் பேதமின்றித் தோன்றுவதொழிய பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் வாஸ்தவத்தில் ஐக்கியமில்லை அபேதமில்லை. இப்படியே முன்னமே முக்தராயிருக்கிற ஆத்மாக்களோடும் அபேதமில்லை. பரமாத்மாவேயென லாம் படிஸமாநமா யிருக்கையே முக்தி என்று வெளியாக்கப்பட்டது. ஆனதால் கடவல்லி உபநிஷத்திலும்; மஹா ஜலத்தில் கலந்த நீர் அதுபோலவே யாவதுபோல், என்று சாம்யஞ் சொல்லப்பட்டதே யன்றி அபேத மோதப்படவில்லை. இங்கு மதாந்தரத்தில் அநேகாவயங்களுக்கும் ஐக்யமுண்டாவதுபோல ஜீவ பரமாத் மைக்யம் சொல்லலாமே யெனில் அது தகாது. நிர்க்குணவித்யையாக சங்கரமதத்தி லொப்புக்கொள்ளப்பட்ட ப்ரஜாபதிவித்யையில், ஜீவப்ரம்மங்களுக்கு பேதத்தையும் ஸத்யகாமத்வம், ஸத்யசங்கல்பத்வம், முதலிய குணங்களையும் சொல்லுகின்றமையாலும், "உத்தராச்சேதா விர்பூதஸ்ரூபஸ்து" என்கிற சூத்திரத்தில் முக்தியி லந்த குணங்களை யடைவது அந்த வித்யைக் குபலமென்னு சங்கர பாஷ்யத்தி லொப்புக்கொள்ளுகின்றமையாலும், முக்தியில் பேத சூந்யமான ப்ரம்மத்தோடு ஐக்யமென்று சொல்லுவது பொருத்தமற்றதேயாம். இதுகள் ஸ்வரூப மாத்திரம் என்று சொல்லுவது கூடாதென்பது பல யுக்திகளாலும், தகாதென்று ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றது. ஆனதால் ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கு மபேதமுரைப்பது அசங்கதமாம்.

௯. 𑌸 𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾-
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰-
𑌨𑍍𑌥𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

౯. సయోహవైతత్పరమంబ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతినాస్యాబ్రహ్మవిత్కులేభవతి।
తరతిశోకంతరతిపాప్మానంగుహాగ్రంథిభ్యోవిముక్తోఽమృతోభవతి॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌃 𑌹 𑌵𑍈 - யவனொருவன், 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦 - அந்த பரப்ரம்மத்தை யறிகிறானோ; 𑌸𑌃 - அவன், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ப்ரம்மமே யாகிறான், 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑍇 - இவன்வம்சத்தில், 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ப்ரம்ம தத்வத்தை யறியாதவன் பிறப்பதில்லை. 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌤𑌰𑌤𑌿 - சோகமற்றவனாகிறான், 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌰𑌤𑌿-பாபமற்றவனாகிறான், 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃, ராகத்வேஷங்கள் நீங்கியவனாய், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃 - போக்யனாய், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான்.

பூ-ஹா. நல்ல காரியத்திற்கு அனேக விக்நங்கள் வருவது இயல்பாதலால் இந்த வித்வானு மொருக்கால் சில கெடுதிகளா லந்யகதியை யடைவானோ என்கிற சம்சயம் தீர்த்து இவனுக்கு அவித்யை யொழியவேறு விக்நமில்லாமையால் அது தத்வஜ்ஞானத் தால் கழிந்தபடியால் ஆத்மா, தானே யாகையால் இதற்கு தேவதைகளாலும் விக்நம் செய்ய முடியாது என்கிறது. விசேஷம் முன்னமே யுரைக்கப்பட்டது.

உ-ஹா. ப்ரம்மத்தை யறிந்து த்யானித்து நிச்சல ஸ்ம்ருதி பெற்று ப்ரத்யக்ஷம் போலான பக்தியைச் செய்தவன், தப்பாமல் ப்ரம்மம்போலவே யாகிறான். இவனுக்கு குறைஷ்டக முதிக்கிறது. மற்றவை ஸ்பஷ்டமானதால் விரிக்கப்படவில்லை.

௧௦. ததேதத்ருசாப்யுக்தம் க்ரியாவந்த: ஶ்ரோத்ரியா ப்ரஹ்மநிஷ்டா: ஸ்வயம் ஜுஹ்வத ஏகர்ஷிம் ஶ்ரத்தயந்த: | தேஷாமேவைதாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் வதேத ஶிரோவ்ரதம் விதிவத்யைஸ்து சீர்ணம்॥

౧౦. తదేతదృచాభ్యుక్తం క్రియావంతః శ్రోత్రియా బ్రహ్మనిష్ఠాః స్వయం జుహ్వత ఏకర్షిం శ్రద్ధయంతః । తేషామేవైతాం బ్రహ్మవిద్యాం వదేత శిరోవ్రతం విధివద్యైస్తు చీర్ణమ్॥

(ப-ம்.) ததேதத் - இந்தப்ரம்மவித்யாஸம்பந்தவிதியானது, ருசா - இருக்கினால், அப்யுக்தம் - சொல்லப்பட்டது. க்ரியாவந்த: - கருமாநுஷ்டாநபரர்களாயும், ஶ்ரோத்ரியா: - வேதாத்யயனம் செய்தவர்களாயும், ப்ரஹ்மநிஷ்டா: - பரமாத்மநிஷ்டை யுடையவர்களாயும், ஶ்ரத்தயந்த: - சிரத்தையுடையவர்களாயும், ஏகர்ஷிம் ஸ்வயம்ஜுஹ்வத - அக்நிஹோத்ரிகளாயும், ஶிரோவ்ரதம் விதிவத்யைஸ்து சீர்ணம் - சாஸ்திரப்படி வேதவ்ரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்களாயு மிருக்கிற, தேஷாமேவ - அவர்களுக்கே, ஏதாம் ப்ரஹ்மவித்யாம்வதேத - இந்தப்ரம்மவித்யையை யுபதேசிக்கக்கடவன்.

ஶம்-ஹா. இதற்கு பரம்பரை லக்ஷணம் கூறி முடிக்கிறது. ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தில் விருப்பமுடையவர்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு இது உபதேசிக்கத்தக்கது.

ரா-ா. பஞ்சமஹாயஜ்ஞம் முதலியவை செய்கிறவர்கள் வேதத்தை யோதினவர்களுமிதற்குத்தக்கவர்கள்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

பதஉரையைப்போலவே இரண்டு பாஷ்யங்களுக்கும்கருத்து. விசேஷங்களில்லை. மற்ற விசாரங்கள் ஸூத்திர பாஷ்யத்தில் காண்க.

௧௧. ததேதத்ஸத்யம்ருஷிரங்கிரா: புரோவாச நைததசீர்ணவ்ரதோऽதீதே நம: பரமருஷிப்யோ நம: பரமருஷிப்ய:॥

౧౧. తదేతత్సత్యమృషిరంగిరాః పురోవాచ నైతదచీర్ణ-
వ్రతోఽధీతే నమః పరమఋషిభ్యో నమః పరమఋషిభ్యః॥

(ப-ம்.) ததேதத்ஸத்யம் - அப்படிப்பட்ட இந்த அக்ஷரப்ரம்மஸத்யஸ்வரூபத்தை, அங்கிரா: ருஷி: - அங்கிரஸ்ஸென்கிற ருஷியானவர், புரா உவாச - முதலிலுபதேசித்தார். அசீர்ணவ்ரத: - சிரோவ்ரதம் செய்யாதவர், ஏதத் - இதை, ந அதீதே - அத்யயநம்பண்ணக்கூடாது. பரமருஷிப்ய: நம: பரமருஷிப்ய: நம: - ஆசார்யபரம்பரையில் சேர்ந்தமகர்ஷிக்கு நமஸ்காரங்கள்.

ஶம்-ஹா. இந்த அக்ஷர ஸ்வரூபத்தை அங்கிரஸ்ஸுவென்கிற ருஷியானவர் விதிப்படிவந்து கிட்டின சௌநகருக் குபதேசித்தார். ஆகையால் இப்படியே முமுக்ஷுவாய் விதிப்படி வந்துகிட்டின சிஷ்யனுக் குபதேசிக்கக்கடவன். இந்த உபநிஷத்தை சிரோவ்ரதமென்கிற விதியைச் செய்யாதார் அதயநம் செய்யக்கூடாது. அந்த ஸம்ஸ்காரம் பல

த்தைத்தருவதி லநுகூலமானது. இந்த ப்ரம்மவித்யைமுடிந்தது. இது எந்த ப்ரம்மா துடங்கி பரம்பரையாய் வந்ததோ அப்படியா சார்ய பரம்பரையில் சேர்ந்த அந்த ப்ரம்மா முதலுள்ள அனைவருக்கும் அநேக நமஸ்காரம். அவர்களேயன்றோ ப்ரம்மஸா க்ஷாத்காரம் பெற்றார்கள். ஆதரத்தா லிரட்டித்துச் செல்லுகிறது. அன்றியே முண்ட கோபநிஷத்து முடிந்ததென் றறிவித்தலு மொரு பயன்.

ரா-ஸா. அத்யாபநம் என்பது ஓதிவித்தல் அத்யயநம் ஓதல். முன் மந்திரத்தில் அத்யாபநம் சிரோவ்ரதம் செய்யாதவனுக்குத் தகாது அவனுக்குச் சொல்லக்கூடாது; என்று கூறப்பட்டது. இந்த மந்திரத்தில் சிரோவ்ரதம் செய்யாதவன், இதை அத்யயநம் செய்யக்கூடாதென்று சொல்லுகிறது என்று பேதமறிக.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

புரோவாச என்று சங்கர பாஷ்யத்தில் பாடம். ப்ரோவாசஎன்று இரா மாநுஜ பாஷ்யத்தில் பாடம், மற்ற கருத்தில் பேதமில்லை.

ரா-ஸா. இம்முண்டகோபநிஷத்து முழுதும் நாராயணனையே கூறுகிறதென்று வ்யாச சூத்திரங்களில் ஒன்பது சூத்திரங்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இது முழுதும் நாராயணனையே பேசுகிறது.

இதி த்ருதீயமுண்டகே த்விதீய:கண்ட:.

முண்டகோபநிஷத் முற்றும்.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍.

𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃.

𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍.

௧. 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵 । 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵॥ ௧॥

౧. ఓమిత్యేతదక్షరమిదం సర్వంతస్యోపవ్యాఖ్యానంభూతంభవద్ భవిష్యదితిసర్వమోం కారఏవయచ్చాన్యత్ త్రికాలాతీతంతదప్యోంకారఏవ॥ ౧॥

(ப்-ம்.) 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - யெல்லாவுலகமும், 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓமென்று சொல்லப்படுகிற, 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 - எழுத்து. 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்தயெழுத்திற்கு, 𑌉𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 - விரிவானபொருள், (𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிறது.) 𑌭𑍂𑌤𑌂 - சென்றது, 𑌭𑌵𑌤𑍍 - நிகழ்கிறது, 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 - வருவது 𑌇𑌤𑌿 - என்கிற, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாவுலகமும், 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵 - ஓமென்கிற எழுத்தாலே, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 - மேற்கூறிய மூன்று காலங்களிலு மடங்காத, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 - வேறாகிய, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொருவஸ்துவிருக்கிறதோ, 𑌤𑌦𑌪𑌿 - அந்தவஸ்துவும், 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵 - ஓமென்னும் எழுத்துதான்.

𑌶𑌂-𑌭𑌾. இவ்வுபநிஷத்து ப்ரணவத்யாநவிதிகூறுகின்றது. ஸகலவஸ்துக்களையும் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கு ஓங்காரமே காரணமாகையாலும் யெல்லாப்பொருள்களுக்கும்ப்ரம்மமே இடமாகையாலும்பொருள்களும்பெயரும் ஒன்றாகையாலும் ஓங்காரத்தின் பொருளும் பிரம்மமாகையாலும் ஓங்காரமே யெல்லாப்பொருள்களும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'இவ்வாறே' எல்லாப்பொருளு மோங்காரமே, இவைமுதலிய வேதங்களைக் கண்டுகொள்வது.

𑌰𑌾-𑌭𑌾. இந்த மாண்டூக்யத்தி லோங்காரோபாஸநத்தை விதிக்கின்றது. நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட ப்ரணவத்தை நான்குபாதங்களோடு கூடின ப்ரம்மமாக தியானிக்கச்சொல்வதற்கு இந்தப் பிரகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. ப்ரணவத்தில்நின்றும் உண்டான வ்யாஹ்ருதிகளில்நின்றும் உண்டாகிய வேதங்களைக்கொண்டு இப்புவனங்கள் படைக்கப்பட்டதாதலால் இவ்வுலகங்களை ஓங்காரமென்று சொல்லுகிறது. அப்ப்ரணவத்தை தியாநிக்கவேண்டியவிதிகள் விரிவாய்சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வுலகங்கள் ஓம் என்றுசொல்லப்பட்ட அக்ஷரமே என்று, அதின்விரிவுகள்சொல்லப்படுகின்றன. மூன்று காலங்களிலும் வேறுபாடில்லாததும் மேற்கூறியகாலங்களில் அடங்காமலிருப்பதும் மேற்கூறிய ப்ரணவமே.

௨. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍॥ ௨॥

౨. సర్వం హ్యేతద్ బ్రహ్మాయమాత్మా బ్రహ్మసోయమాత్మాచతుష్పాత్॥ ౨॥

த்தைத்தருவதி லநுகூலமானது. இந்த ப்ரம்மவித்யைமுடிந்தது. இது எந்த ப்ரம்மா
துடங்கி பரம்பரையாய் வந்ததோ அப்படியா சார்ய பரம்பரையில் சேர்ந்த அந்த
ப்ரம்மா முதலுள்ள அனைவருக்கும் அநேக நமஸ்காரம். அவர்களேயன்றோ ப்ரம்மஸா
க்ஷாத்காரம் பெற்றார்கள். ஆதரத்தா லிரட்டித்துச் செல்லுகிறது. அன்றியே முண்ட
கோபநிஷத்து முடிந்ததென் றறிவித்தலு மொரு பயன்.

ரா-ஸா. அத்யாபநம் என்பது ஓதிவித்தல் அத்யயநம் ஓதல். முன் மந்திரத்தில்
அத்யாபநம் சிரோவ்ரதம் செய்யாதவனுக்குத் தகாது அவனுக்குச் சொல்லக்கூடாது;
என்று கூறப்பட்டது. இந்த மந்திரத்தில் சிரோவ்ரதம் செய்யாதவன், இதை அத்யயநம்
செய்யக்கூடாதென்று சொல்லுகிறது என்று பேதமறிக.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

புரோவாச என்று சங்கர பாஷ்யததில் பாடம். ப்ரோவாசஎன்று இரா
மாநுஜ பாஷ்யத்தில் பாடம், மற்ற கருத்தில் பேதமில்லை.

ரா-ஸா. இம்முண்டகோபநிஷத்து முழுதும் நாராயணனையே கூறுகிறதென்று
வ்யாச சூத்திரங்களில் ஒன்பது சூத்திரங்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால்
இது முழுதும் நாராயணனையே பேசுகிறது.

இதி த்ருதீயமுண்டகே த்விதீய: க²ண்ட:.

முண்டகோபநிஷத் முற்றும்.

ஹரி: ஓம்.

மாண்டூக்யோபநிஷத்ப்ராரம்ப:

மாண்டூக்யோபநிஷதி ப்ரதமகண்ட:

க. ஓமித்யேதத³க்ஷரமித³ம் ஸர்வம் தஸ்யோபவ்யாக்²யாநம் பூ⁴தம் ப⁴வத்³ ப⁴விஷ்யதி³தி ஸர்வமோங்கார ஏவ | யச்சாந்யத் த்ரிகாலாதீதம் தத³ப்யோங்கார ஏவ || க ||

౧. ఓమిత్యేతదక్షరమిదం సర్వం తస్యోపవ్యాఖ్యానం భూతం భవద్ భవిష్యదితి సర్వమోంకార ఏవ యచ్చాన్యత్ త్రికాలాతీతం తదప్యోంకార ఏవ॥ ౧॥

(ப-ம்.) இத³ம் - இந்த, ஸர்வம் - யெல்லாவுலகமும், ஓமிதி - ஓமென்று சொல்லப்படுகிற, ஏதத் - இந்த, அக்ஷரம் - எழுத்து. தஸ்ய - அந்தயெழுத்திற்கு, உபவ்யாக்²யாநம் - விரிவானபொருள், (கத்²யதே - சொல்லப்படுகிறது.) பூ⁴தம் - சென்றது, ப⁴வத் - நிகழ்கிறது, ப⁴விஷ்யத் - வருவது இதி - என்கிற, ஸர்வம் - எல்லாவுலகமும், ஓங்காரஏவ - ஓமென்கிற எழுத்தாலே, த்ரிகாலாதீதம் - மேற்கூறிய மூன்று காலங்களிலு மடங்காத, அந்யத் - வேறாகிய, யத் - யாதொருவஸ்துவிருக்கிறதோ, தத³பி - அந்தவஸ்துவும், ஓங்காரஏவ - ஓமென்னும் எழுத்துதான்.

ரு-ஹா. இவ்வுபநிஷத்து ப்ரணவத்யாநவிதிகூறுகின்றது. ஸகலவஸ்துக்களையும் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கு ஓங்காரமே காரணமாகையாலும் யெல்லாப்பொருள்களுக்கும்ப்ரம்மமே இடமாகையாலும்பொருள்களும்பெயரும் ஒன்ருகையாலும் ஓங்காரத்தின் பொருளும் பிரம்மமாகையாலும் ஓங்காரமே யெல்லாப்பொருள்களும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'இவ்வாறே' எல்லாப்பொருளு மோங்காரமே, இவைமுதலிய வேதங்களைக் கண்டுகொள்வது.

ரா-ஹா. இந்த மாண்டூக்யத்தி லோங்காரோபாஸநத்தை விதிக்கின்றது. நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட ப்ரணவத்தை நான்குபாதங்களோடு கூடின ப்ரம்மமாக தியானிக்கச்சொல்வதற்கு இந்தப் பிரகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. ப்ரணவத்தில்நின்றும் உண்டான வ்யாஹ்ருதிகளில்நின்றும் உண்டாகிய வேதங்களைக்கொண்டு இப்புவனங்கள் படைக்கப்பட்டதாதலால் இவ்வுலகங்களை ஓங்காரமென்று சொல்லுகிறது. அப்ப்ரணவத்தை தியாநிக்கவேண்டியவிதிகள் விரிவாய்சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வுலகங்கள் ஓம் என்றுசொல்லப்பட்ட அக்ஷரமே என்று, அதின்விரிவுகள்சொல்லப்படுகின்றன. மூன்று காலங்களிலும் வேறுபாடில்லாததும் மேற்கூறியகாலங்களில் அடங்காமலிருப்பதும் மேற்கூறிய ப்ரணவமே.

உ. ஸர்வம் ஹ்யேதத் ப்³ரஹ்மாயமாத்மா ப்³ரஹ்ம ஸோऽயமாத்மா சதுஷ்பாத் || உ ||

౨. సర్వం హ్యేతద్ బ్రహ్మాయమాత్మా బ్రహ్మ సోऽయమాత్మా చతుష్పాత్॥ ౨॥

(ப்-ம்.) ஏதத் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாவஸ்துக்களும், ப்ரஹ்மஹி - பிரம்மம்தான், அயம் - இந்தப்ரணவம், ஆத்மா - ஆன்மாவான, ப்ரஹ்ம - பிரமம். ஸோயம் - முன்கூறியஇந்த ஆத்மா - ப்ரஹ்மமானது, சதுஷ்பாத் - நாலுபாதங்களையுடையது.

ஸம்-ஹா. மேல் ப்ரணவரூபமென்று சொல்லப்பட்ட யெல்லாவுலகங்களும் பிரமமே. இத்தால் மேற்கூறிய ப்ரணவமும்ப்ரம்மமும் ஒன்றென்று சொல்லிற்றாயிற்று. இஜ்ஜீவனும் அந்தப்ரம்மந்தான். முற்கூறிய ப்ரணவத்தால் சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மம் நாலுபாதங்களையுடையது. இதில்கீழ்மூன்றுபாதங்களையறிந்து நாலாவதுபாதத்தை யறியவேண்டியது. கீழ் மூன்றுபாதங்களும் நாலாவதுபாதத்தை யறிவதற்குக்காரணம் நாலாவதுபாதம் யெல்லாராலும் அறியவேண்டியது.

ரா-ஹா. ஸர்வரூபமான ப்ரம்மம் ஓங்காரமேயாம். அதாவது ப்ரணவத்தில் ஸர்வரூபியான ப்ரம்மமென்கிற நினைவுவரவேணு மென்றவாறு. ப்ரணவமாக தியானிக்கச் சொன்ன பிரம்மம் நாலுபாதத்தோடுகூடியது. அதாவது ப்ரணவத்தை நாலுபாதங்களையுடையதாகச் சொல்லப்போகின்றமையால் நாலுபாதங்களையுடைய ப்ரணவத்தை நாலுபாதங்களுடைய ப்ரம்மமாக தியானிக்கவேண்டு மென்றபடி. ப்ரம்மத்தினுடைய நாலுபாதங்களிவை என்பது மேலேவிளங்கும். மேல்கூறிய யெல்லாவஸ்துக்களிலும் நிறைந்தது, பிரமன்முதலிய ஜீவர்களிலும் நிறைந்திருப்பது மேற்கூறியப்ரம்மமே. அந்த ப்ரம்மம் நான்குபிரிவுகளோடு கூடியது.

இதி மாண்டூக்யோபநிஷதி ப்ரதமகண்ட:.

அத மாண்டூக்யோபநிஷதி த்விதீயகண்ட:.

௧. ஓம் ஜாகரிதஸ்தாநோ பஹிஃப்ரஜ்ஞ: ஸப்தாங்க ஏகோநவிம்ஶதிமுக: ஸ்தூலபுக்வைஶ்வாநர: ப்ரதம: பாத:॥ ௩॥

౧. ఓంజాగరితస్థానోబహిఃప్రజ్ఞఃసప్తాంగ ఏకోనవింశతిముఖఃస్థూలభుక్ వైశ్వానరఃప్రథ
మఃపాదః॥ 3॥

(ப்-ம்) ஜாகரிதஸ்தாந: - விழிக்குமிடத்திலிருப்பவனும், பஹிஃப்ரஜ்ஞ: - உருவம்முதலியதில் அறிவையுடையவனும், ஸப்தாங்க: - ஏழுஅங்கங்களோடுகூடினவனும், ஏகோநவிம்ஶதிமுக: - பத்தொன்பதுமுகங்களோடுகூடியும், ஸ்தூலபுக் - உருவம்முதலியதை யநுபவிக்குமவனுமாகிய, வைஶ்வாநர: - யெல்லாஜனங்களையும் நியமிக்கின்றமையால் வைச்வாநரனென்றுபெயர்கொண்டவன், ப்ரதம: பாத: - முதல்பாதம்.

ஸம்-ஹா. விழித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாய் தன்னை யொழிந்த வஸ்துக்களை அறியுமவனாய் சுவர்க்கம் சூரியன் காற்று ஆகாயம் நீர் பூமி நெருப்பு இவைகளின் உருவமாகிய தலை கண் பிராணன் நடுவுடல் உபஸ்தம் கால் முகம் என்கிற ஏழு அங்கங்களோடு கூடினவனாய் அறியும் புலன்கள் ஐந்தும் அறியாப் புலன்கள் ஐந்தும் பிராணன்முதலிய ஐந்துவாயுக்களும் மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் என்கிற நான்கும் ஆகபத்தொன்பது முகங்களையுடையவனாய் சத்தம் முதலியவைகளை அறியும் தன்மையுள்ளவனாகிய ஜீவரூபியானவன் முதல்பாதம்.

ரா-ஹா. விழித்திருக்கும் ஜீவனுக்கதிகாரியாயும் உருவம்முதலியதை யறியும் தன்மையுள்ளவனும் சுவர்க்கம் சூரியன் காற்று ஆகாயம் நீர் பூமி இவைகளின் உருவமாகிய தலை கண் பிராணன் நடுவுடல் உபஸ்தம் கால் என்கிற ஆறும் ஜீவனுமாகிய எழு அங்கங்களையுடையவனும் மேற்கூறிய பத்தொன்பது முகங்களை யுடையவனும் உருவம்முதலியதை யநுபவிக்குமவனுமான அநிருத்தன் என்கிற பெயர்கொண்ட வைச்வாநரன்முதல்பாதம் என்றுபொருள். கண்ணிலிருக்குமவனும் புறம்பானவஸ்துக்களை யறியுமவனும் நாலுகைகள் இரண்டுகால் துதிக்கை ஒன்று ஆக எழுஅங்கங்களை யுடையவனும் பத்தொன்பது முகங்களை யுடையவனு மிருக்கிற வைச்வாநரன் முதல்பாதம். என்றும் சொல்லுவர்.

உ. ஸ்வப்நஸ்தாநோऽந்த:ப்ரஜ்ஞ: ஸப்தாங்க ஏகோநவிம்ஶதிமுக: ப்ரவிவிக்தபுக் தைஜஸோ த்விதீய: பாத:॥ ச॥

౨. స్వప్నస్థానోఽంతఃప్రజ్ఞస్సప్తాంగ ఏకోనవింశతిముఖః ప్రవివిక్తభుక్ తైజసో ద్వితీయః పాదః॥౪॥

(ப்-ம்,) ஸ்வப்நஸ்தாந: -ஸ்வப்நத்துக்கதிகாரியாயும். அந்த:ப்ரஜ்ஞ: - மனதாலறியும்தன்மை யுள்ளவனும், ஸப்தாங்க: - ஏழங்கங்களை யுடையவனும், ஏகோநவிம்ஶதிமுக: - பத்தொன்பது முகத்தையுடையவனும், ப்ரவிவிக்தபுக் - அயலாரறியாமல் தான்மட்டும் அனுபவிக்குமவனுமான, தைஜஸ:-தைஜஸன், த்விதீய: பாத:- இரண்டாவதுபாதம்.

ஶ0-ஹா. ஒருவஸ்துக்களையும் அறியாமல் ஒளிமாத்திரத்தால் அறியத்தக்க அறிவினால்அறியக்கூடிய தைஜஸன் இரண்டாவதுபாதம். முன்பாதத்தில்வெளியில்உள்ள உருவம்முதலிய வஸ்துக்களை யறிகிறதாகையால் ஸ்தூலபுக் என்று சொல்லப்பட்டது. இரண்டாவது பாதத்தில் த்ருதிமாத்திரமாயிருந்த அறிவை யறிகிறதாதலால் ப்ரவிவிக்தபுக் என்று சொல்லப்பட்டது.

ரா-ஹா. ஸ்வப்நாவஸ்தையை யடையும் ஜீவனுக் கதிகாரியாயும் ஸ்வப்நத்தில் வேறுமனிதர்களால் அறியப்படாத நுட்பமானபொருள்களை வெளிச்சம்போல்அறிவித்தலால் தைஜஸனென்று பெயர்கொண்ட ப்ரத்யும்நன் இரண்டாவது பாதம். என்றுபொருள். கழுத்திலிருக்குமவனும் ஆதலால் தைஜஸன் என்று பெயர்கொண்டவன் ஆன்மாவுக்கு இரண்டாவதுபாதம் என்றுரைப்பாருமுளர்.

ரு. யத்ர ஸுப்தோ ந கஞ்சந காமம் காமயதே ந கஞ்சந ஸ்வப்நம் பஶ்யதி தத் ஸுஷுப்தம் ஸுஷுப்தஸ்தாந ஏகீபூத: ப்ரஜ்ஞாநகந ஏவாநந்தமயோ ஹ்யாநந்தபுக் சேதோமுக: ப்ராஜ்ஞஸ்த்ருதீய: பாத: ॥ ரு॥

3. యత్ర సుప్తో న కంచన కామం కామయతే న కంచన స్వప్నం పశ్యతి తత్ సుషుప్తం సుషుప్తస్థాన ఏకీభూతః ప్రజ్ఞానఘన ఏవానందమయో హ్యానందభుక్ చేతోముఖః ప్రాజ్ఞస్తృతీయః పాదః॥౫॥

(ப்-ம்.) யத்ர - எந்தவிடத்தில். ஸுப்த: - உறங்கினவன், கஞ்சந காமம்- ஒருவஸ்துவையும், ந காமயதே - ஆசைப்படுகிறதில்லையோ, கஞ்சந ஸ்வப்நம்- ஒரு கனவையும், ந பஶ்யதி - பார்க்கிறதில்லையோ, தத் - அது, ஸுஷுப்தம் - ஸுஷுப்தம் என்று பெயர்கொண்டது. ஸுஷுப்தஸ்தாநே - மேற்கூறிய ஸுஷுப்தஸ்தாநத்தில், ஏகீபூத: - ஒன்றுயிருக்குமவனும்,

ப்ரஜ்ஞாநகந ஏவ - ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாய், ஆநந்தமய: - ஆநந்தஸ்வரூபியாய், ஆநந்தபுக் - ஆநந்தத்தை யனுபவிப்பிக்குமவனாய், சேதோமுக: - மனதாலறியத்தக்கவனான, ப்ராஜ்ஞ:-ப்ராஜ்ஞனென்கிறபெயர்கொண்ட ஸங்கர்ஷணன், த்ருதீய: பாத: - மூன்றாவதுபாதம்.

ஸ௦-ஹா. மேற்கூறிய ஸுஷுப்த ஸ்தாநத்தையுடையவனாய். த்வைதத்தைவிட்டு பிரிவில்லாத ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாய் விஷயங்களை யறிகிறதாலுண்டான ஆயாஸமில்லாதவனாய், அறிவை முகமாகவுடையவனான ப்ராஜ்ஞன் மூன்றாவதுபாதம்.

ரா-ஹா. ஜனங்களின் ஸுஷுப்திக்கே யிடமாயும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாயும் ஸுஷுப்திகாலத்தில் உண்டான ஆநந்தத்தை விளக்குமவனாயும் நிர்மலமானமனதா லறியக்கூடியவனுமான ப்ராஜ்ஞன் என்கிற ஸங்கர்ஷணன் மூன்றாவதுபாதம். ஹ்ருதயகமலத்தி லிருப்பவனாயும் மேலிரண்டுபாதங்களில்சொல்லிய வைச்வாநர தைஜஸர்களோடு ஜ்ஞாநாநந்தங்களால் ஸமானனாயும் ஜ்ஞானஸ்வரூபியாயும் ஆநந்தஸ்வரூபியாயும் ஆநந்தத்தையனுபவிப்பிக்குமவனாயும் ஜ்ஞாநத்தையே யெல்லாவுருபாக உடையவனாயும் வெளியுருவங்களை தோற்றுவிக்காமையால் ப்ராஜ்ஞனென்கிற பெயர்கொண்டவன்மூன்றாவதுபாதம்.

௪. ஏஷ ஸர்வேச்வர ஏஷ ஸர்வஜ்ஞ ஏஷோऽந்தர்யாம்யேஷ யோநி:
ஸர்வஸ்ய ப்ரபவாப்யயௌ ஹி பூதாநாம் ॥௬॥

౪. ఏష సర్వేశ్వర ఏష సర్వజ్ఞ ఏషోఽన్తర్యామ్యేష యోనిస్సర్వస్య ప్రభవాప్యయౌ హి భూతానామ్॥

(ப்-ம்.) ஏஷ: - இந்தப்ராஜ்ஞனென்று பெயர்கொண்டவன், ஸர்வேச்வர: - சகலத்திற்கும் ஈசுவரன், ஏஷ: - இவன், ஸர்வஜ்ஞ: - சகலத்தையும், அறிந்தவன், ஏஷ: - இவன், அந்தர்யாமீ - உட்புகுந்து நடத்துகிறவன், ஏஷ: - இவன், ஸர்வஸ்ய - சகலத்திற்கும், யோநி: - காரணம், ஏஷ: - இவன், பூதாநாம் - பிராணிகளுக்கு, ப்ரபவாப்யயௌ ஹி - பிறப்பும் இறப்பும்.

ஸ௦-ஹா. பேதப்பட்டுப் புலப்படும் வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் சுத்தஸ்வரூபனான இவனே ஈசன். இவனே மனிதர்முதலிய பேதங்களையுடையவனாய் யெல்லாவஸ்துக்களையும் அறிகிறவன். இவனே யெல்லாவஸ்துவையும் உட்புகுந்து நடத்துகிறவன். இவனே யெல்லாவற்றிற்கும் காரணம். ஆதலால் பிராணிகளுக்கு பிறப்பும் இறப்பும் இவனே.

ரா-ஹா. முன்சொன்ன குணங்கள் மூன்று பாதங்களுக்கும் பொதுவாயிருந்தாலும் ஒவ்வொரு பாதங்களிலும் கூறப்பட்டகுணங்களோடு தியானம் செய்வதற்காகவே மூன்றிலும் குணங்க ளோதப்படவில்லை. இப்பாதத்தில் நாலுபாதங்களுக்கும் பொதுவான குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

மேற்கூறிய சப்தார்த்தம்போலவே கருத்து.

௫. நாந்த:ப்ரஜ்ஞம் ந பஹி:ப்ரஜ்ஞம் நோபயத:ப்ரஜ்ஞம் ந ப்ரஜ்ஞாநகநம் ந ப்ரஜ்ஞம் நாப்ரஜ்ஞம் । அத்ருஷ்டமவ்யவஹார்யமக்ராஹ்யமலக்ஷணமசிந்த்யமவ்யபதேச்யமேகாத்மப்ரத்யயஸாரம் ப்ரபஞ்சோபசமம் சாந்தம் சிவமத்வைதம் சதுர்த்தம் மந்யந்தே ஸ ஆத்மா ஸ விஜ்ஞேய: ॥ ௭ ॥

౭. నాంతఃప్రజ్ఞం న బహిఃప్రజ్ఞం నోభయతఃప్రజ్ఞం న ప్రజ్ఞానఘనం న ప్రజ్ఞం నాప్రజ్ఞమ్ । అదృష్టమవ్యవహార్యమగ్రాహ్యమలక్షణమచింత్యమవ్యపదేశ్యమైకాత్మ్యప్రత్యయసారమ్ । ప్రపంచోపశమం శాంతం శివమద్వైతం చతుర్థం మన్యంతే స ఆత్మా స విజ్ఞేయః ॥ ౭ ॥

(ப - ம்.) அந்த꞉ப்ரஜ்ஞம் ந - ஸ்வப்நஜ்ஞாந மில்லாததும், ந பஹி꞉ப்ரஜ்ஞம் - ஜாகரதசையில்லாததும், ந உபயத꞉ப்ரஜ்ஞம் - இவ்விரண்டு மில்லாததும், ந ப்ரஜ்ஞாநகநம் - அஜ்ஞாநப்ரஜ்ஞை யில்லாததும், ந ப்ரஜ்ஞம் - ப்ராஜ்ஞ ஸ்வரூபத்தில் வேறானதும், ந அப்ரஜ்ஞம் - ஸமஸ்தருக்கும் ஜ்ஞாநத்தைத்தருவதும், அத்ருஷ்டம் - கண் முதலிய இந்திரிய ஜ்ஞாநத்திற்கு கோசரமாகாததும், அவ்யவஹார்யம் - வாகிந்திரியத்தின் வ்யாபாரத்திற்கு எட்டாததும், அக்ராஹ்யம் - பாணீந்திரியத்திற்குப் பிடிபடாததும், அலக்ஷணம் - அநுமாநப்ரமாணத்திற்கும் தெரியாததும், அசிந்த்யம் - இஃதென்று சொல்லமுடியாததும், அவ்யபதேஶ்யம் - இப்படிப்பட்டதென்று நிச்சயிக்கப்படாததும், ஐகாத்ம்யப்ரத்யயஸாரம் - ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமுடையதும், ப்ரபஞ்சோபஶமம்-ஸங்கர்ஷணாதி அவதாரங்களுக்குலயஸ்தாநமாகியதும், ஶாந்தம்-பசிதாஹ முதலியவைநீங்கியதும், ஶிவம் - ஜந்மஜரை முதலியவையில்லாதமங்கள ரூபமாகியதும், அத்வைதம் - ஒப்பில்லாததுமான வாஸுதேவ ஸ்வரூபத்தை, சதுர்த்தம் - நான்காவது ரூபமாக, மந்யந்தே - எண்ணுகிறார்கள். ஸ꞉ - அந்தவாஸுதேவன், ஆத்மா - ஸர்வந்தர்யாமீ ஸ꞉- அந்த வாஸுதேவன், விஜ்ஞேய꞉ - அறியத்தக்கவன்.

ஶம்-ஹா. நான்காவது பாதம் நிரூபிக்கப்படுகிறது. மேல் இத்துரீய ப்ரம்மத்தில் சப்தங்களுக்கு வ்ருத்தி யில்லாமையால் ஒரு பதத்தாலும் சொல்லப்படாதென்று நிர்விசேஷமென்று ரூபித்துச் சொல்லப்போகிறது. நிர்விசேஷத்தில் சப்தங்களுக்கு வ்ருத்தியில்லையன்றோ. அப்படியாகிலது சூந்யமேயாமென்கிற ஸந்தேஹம் வாராது நீங்குவதற்கு, பொய்யான எல்லா ப்ரபஞ்ச மயக்கங்களுக்கு மதிஷ்டானமா யொன்றிருத்தல் வேண்டுமானதால் இந்த ப்ரம்மம் சூந்யமல்ல ; ஈய்யத்தை வெள்ளியென்றும் கயிற்றைப் பாம்பென்றும் தூணைப் புருஷனென்றும் கானலைத் தண்ணீரென்றும் மலைக்கும்போது வெள்ளி பாம்பு முதலியவை பொய்யானாலும், அவைமுதலிய ப்ரமங்களுக்கு, அதிஷ்டாநமாகிய ஈய்யம, கயிறு, தூண், கானல் இவை முதலானவஸ்துக்கள் சூந்யமின்றி யிருப்பதுபோல இந்த ப்ரபஞ்சாதிஷ்டாநமாகிய ப்ரம்மமும்சூந்யமாகாது. அப்படியாயின் ஸவிசேஷமே யாமென்றும் சொல்ல வழியில்லை. வாஸ்தவத்தில் குடமுதலியவை தண்ணீருக்கிடமாவதுபோல ப்ரம்மமும் வாஸ்தவத்தில்ப்ராணிப்ரபஞ்சத்திற்கு ஸ்தாநமாகிலன்றோ ஸவிசேஷமாகலாம் அவ்வாறு இல்லையன்றோ. சிப்பையில் வெள்ளிபோல ப்ரபஞ்சம் தோற்றுவதே யன்றி ஸத்யமல்ல வன்றோ. விசேஷங்கள் மெய்யாகிலன்றோ ப்ரம்மம் ஸவிசேஷமாகலாம். அபரமார்த்தமாகையாலேஅஸத்தான ப்ரபஞ்சத்திற்கும் பரமார்த்தமாகையாலே ஸத்தான ப்ரம்மத்திற்கும், ஸம்பந்தம் வாஸ்தவமாகுமோ ; ஆகையால் ஸவிசேஷமாகாது. ஆகையால் சப்தத்தால் சொல்லப்படாது. வஸ்து ஸம்பந்தமுடைய பொருளையே யன்றோ சப்தம் கூறுகின்றது. ப்ரபஞ்ச ஸம்பந்தம் வஸ்து வல்லவென்று ரூபித்திருக்கின்றது. வேறு ப்ரமாணங்

களுக்கு கோசரமாகாமையாலும் பசு முதலிய வற்றைப்போல் சப்தகோசரமன்று. சமையற்காரனைப்போல் கிரியையுடையது மல்லாமையாலும் சப்தத்தால் சொல்லப்படாது. வஸ்திரம் முதலியவைபோல வெளுப்பு முதலிய ரூபமில்லாமையாலும் சொல்லுக்கு விஷயமாகாது. இவ்வாறு பயனில்லாதிருப்பதால் முயற்கொம்புபோல் பொய்யென்று சொல்லவழியில்லை என்று முன் ரூபித்துச்சொன்னோம். அன்றியும், இந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யறிவதினால் இந்த விஷயங்களில் வைராக்யம் பிறக்கும். ஈயந்தெரிந்தால் வெள்ளியாசை நீங்குவதுபோலவே யென்க. இந்த துரீய ப்ரம்மஸ்வரூப ஜ்ஞானம் வந்த பின் அவித்யை முதலிய தோஷங்களுக்கிடமில்லை யன்றோ. இந்த ஜ்ஞானம் வருவதற்குக் காரணமில்லை என்னும் குறையில்லை. உபநிஷத்துக்களெல்லா மிதற்கே யிருக்கின்றன வாகையாலென்க. அவையாவன தத்வமஸி முதலியவை. இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவைச் சதுஷ்பாத் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வாத்மாவின் அவித்யையினால் வந்த அபரமார்த்தமாகிய கயிற்றில் தோற்றிய ஸர்பம்போலனவாகிய மூன்று பாதங்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை ப்ரபஞ்ச வ்ருக்ஷத்திற்கு முளைபோல்வதென்று சொல்லி இப்போது, பரமார்த்த ஸத்ய ஸ்வரூபத்தை கயிற்றைப்போல் அதிஷ்டானமென் றறியுமாறு, ப்ரமஸர்பம்போன்ற மூன்று பாதங்களையும் நீக்கிச்சொல்லுகிறது நாந்தஃப்ரஜ்ஞம் என்கிற இந்த சுலோகம். நான்கு பாதங்களின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லவே, கீழ்ச்சொல்லிய மூன்று பாதங்களினு மின்னான்காவது பாதம் வேறாயதென்று விளங்குகின்றமையால் அவைகளிலிதை வேறென்று சொல்வதில் பயன் யாதெனில், பாம்பல்ல வென்பதினால் கயிறென்றறிவிப்பதுபோல இவ்வாறு கூறுவதினால் சுயரூபமறியப்படுகின்றமையாலும் நிர்விசேஷப் பொருளை விதிகொண்டு கூறமுடியாமையாலு மென்றறிக. அன்றியே இம்மூன்று பாதங்களோடு இந்தநான்காவது பாதந்திற்கு ஐக்யம் தோற்றுவது மிதற்குப்பயன். இம்மூன்றவஸ்தைகளை யுடையதில் துரீயம் வேறாயின், நிர்விசேஷமான அத்துரீயத்தை யறிவதற்குபாய மில்லாமையயால், சாஸ்த்ரோபதேசம் வீணாவதோடு சூந்யவாதம் செய்தாப்போலாகும். கயிற்றில் பாம்பு முதலிய ப்ரமம்போல் விகல்பிக்கப்படுகிற மூன்றவஸ்தைகளினு மாத்மா ஒருவனாயின் அவ்வவஸ்தைகளை நீக்குகின்ற ப்ரமாணத்தால் அப்போதே அநர்த்தகாரணமாகிய ப்ரமப்ரபஞ்சம் முடிந்துபோகையால் பயன்கை புகுந்ததென்று துரீயத்தை யறிவதற்கு மடைவதற்கும் வேறு ப்ரமாணத்தையாவது உபாயத்தையாவது தேடவேண்டியதில்லை. அஜ்ஞானம் நீங்கின பின்னு மறியவேண்டியவை யுண்டென்றும் அவைகளில் ப்ரமாணம் செல்லுகிற தென்றும் சொல்பவர், சேதிக்கவேண்டிய பொருள் வேறுபட்ட பின்னும் சேதிக்கவேண்டிய பொருளுண்டென் றுரைப்பாரோ டப்பர். பொருளையு மிருளையும் வேறாக்குவதற்கென்று ப்ரவர்தித்த பரமாணம் எப்போதுவிரோதியான இருளைக்கழிக்குமோஅப்போது பொருளறிவு மிடையிலிசைகின்றது. பொருளறிவு ப்ரமாணத்தின் பயனன்று. இதற்கு முன் கூறியதே திருஷ்டாந்தம். இவ்வாறே யிங்கு மாத்மாவி லேற்றப்பட்டிருக்கிற அவித்யையினால் காண்கிற அந்தஃப்ரஜ்ஞத்வம் முதலிய அவஸ்தைகளைவிட ஆத்மஸ்வரூபத்திற்குள்ள விவேகத்தைக் காட்டவந்த ப்ரமாணத்தாலதற்கு விரோதியான அவ்வவஸ்தைகள் நீங்குவதைவிட ஆத்மவிஷயத்தில் வேறு பயனில்லையன்றோ. "அறிந்தபோது பேதமில்லை, என்கிற சுருதியின்படி இவ்வவஸ்தையை நீக்கி யறிந்தபோதே ஸகலபேத ப்ரம ப்ரபஞ்சமுமொழிந்து விடுமன்றோ. தத்வஜ்ஞானமும் பேத நிவ்ருத்தி ஸமயத்திலேயே நாசத்தை யடையும். அன்றேல், தத்வஜ்ஞானமாகிய பேதம் தங்கி நிற்கையால் அதுநீங்கவழியில்லை. வேறு ஜ்ஞானமதைப் போக்கில், அதைப்போக்க மற்றொரு ஜ்ஞானம் வேணுமென்ற நவஸ்தை வருமென்க. அவ்வாறாயின் த்வைதம் நிவ்ருத்தியாது. ஆகையால் பேதநிஷேதம் செய்கிற ப்ரமாணஸம காலத்தில்தானே ஸமஸ

தாநர்த்தங்களும் கழியுண்ணுமென்பது ஸித்தமாயிற்று. ஆகவே, விச்வதேஜஸாதி ஸம ஸ்தபேதநிஷேதம் செய்யப்படுகிறது. தோற்றுகிறவஸ்துக்களை இல்லை என்பதெவ்வா றெனில் ஒருபோது தோற்றி மற்றொருபோது தோற்றாமையா லென்றறிக. ஆயின் ஜ்ஞாநமும் ஸுஷுப்தியில் தோற்றாமையால் சூந்யமென வேண்டுமெனில் அப்போ தும் ஜ்ஞாநம் தோற்றிக்கொண்டே நிற்கின்றது. “நவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோ போவித்யதே” ஜ்ஞாநம் எப்போதும் தோற்றுமென்று ச்ருதி சொல்லுகின்றமையா லிதுஸ்பஷ்டம், ஆகையா லத்வைதமாக ஆத்மதத்வத்தை யறியவேணும்.

ரா-ஸா. விச்வதைஜஸ பிந்நமாய், ஸுஷுப்தி ஸ்தாநத்திலிருக்கும் ப்ராஜ்ஞஸ்வ ரூபத்தில் வேறாய் ஸர்வஜ்ஞத்வம்முதலிய குணங்களோடு கூடியதாய் பாஹ்யேந்திரியங் களுக்கு கோசரியாததாய் கர்மேந்திரியம் ஜ்ஞாநேந்திரியம் இவைகளுக்கு மவிஷயமாய் அநுமாநப்ரமாணத்தாலு மறியப்படாததாய் இஃதித்தகையதெனச் சித்திக்க முடியாத தாய் ஆத்மஜ்ஞாந மாத்ரகோசரமாய் ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களுக்கும் லயஸ் தாநமாய் “ஏதந்நாநாவதாராணாம்நிதாநம்பீஜமவ்யயம்” என்று எல்லா அவதாரங்களுக் கும் மூலகாரணமாகையாலே சாந்தமாய் மங்களஸ்வரூபமாய், தன்னோடொத்த பொ ருளில்லாததாயிருக்கின்ற வாஸுதேவமூர்த்தியை நான்காவதாக நினைக்கிறார்கள். ஆகை யால் சுருதி சொன்னபடி யவனை யறியக்கடவன் என்று கருத்து. முக்தருக்கு ஜ்ஞாநா நந்தங்களைத் தந்தவனாய், ஜ்ஞாநாநந்த மயமாய் மித்யாஜ்ஞாந சூந்யமான ஜீவஸ்வரூப த்தை நியமிக்கிறவன் அறியத்தக்கவ னென்று முரைப்பர்.

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

க. 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌰 𑌉𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿॥ அ॥

౧. సోఽయమాత్మాధ్యక్షరమోంకారోఽధిమాత్రం పాదామాత్రామాత్రాశ్చపాదా అకార ఉకారోమకార ఇతి॥ ౮॥

(ப - ம்.) 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 - அக்ஷரங்களிலும், மாத்திரைகளி லுமிருக்கிற, 𑌸𑌃 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 - நாதஸ்வரூபமான அந்த ஓங்காரமானது, 𑌅𑌯𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - இந்த பரமாத்மாவாக த்யாநிக்கத் தக்கது, 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌇𑌤𑌿 - அகர உகர மகர நாதங்களாகிற, 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃. மத்ரைகள், 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 - நாலம்சங்கள், 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 - அம்சங்கள், 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 - நாலுமாத்திரைகள்.

ஶம-ஸா. அவ்வாத்மா அக்ஷரரூபத்தா லோங்காரமாகிறது. மாத்திரைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அகார உகார மகார ரூபமாய் பாதங்களாகிறது. பாதங்களே மாத்திரை கள் மாத்திரைகளே பாதங்கள்.

ரா-ஸா. அக்ஷரஸ்வரூபமாயும் மாத்ராஸ்வரூபமாயு மிருக்கிற ப்ரணவ மென்கிற ஓங்காரமானது, பரமாத்மாவாக த்யாநிக்கத்தக்கது. ஏனென்றால் பரமாத்மாவுக்கு பாத ங்களாகச் சொல்லப்பட்ட ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்த வாஸுதேவர்கள், ப்ரண வத்தின் மாத்திரைகளாகிய அகாரம் உகாரம் மகாரம் நாதம் இவைகளுக்குப் பொருளா யிருக்கின்றார்கள். ஆகையால் அந்நால்வரும் நாலு மாத்திரைகளாக த்யாநிக்கத்தக்கவரா வர். நாலுமாத்திரைகளையு மந்நால்வராக த்யாநிக்கலாம். பரமாத்மாவினுடைய பாதங்க

ளாகச் சொல்லப்பட்ட அந்நால்வருக்கும் மாத்திரைகளென்கிற அகாரம் உகாரம் மகாரம் நாதங்களாகிற இந்நாலுக்கும் பேதமின்றி த்யாநிக்கப்படும். ஆகையால் ஸங்கர்ஷணர்முதலிய நாலு பாதங்களையுடைய பரமாத்மாவுக்கும் அகார முதலிய நாலுமாத்திரைகளையுடைய ப்ரணவத்திற்கு மபேதமாக த்யாநம் கூடும் ஆகையால் ப்ரணவத்தை பரமாத்மாவாக த்யாநிக்கலாமன்றோ. ஆக ப்ரணவத்தில் ப்ரம்மமென்று த்யாநத்தையும், ப்ரணவ மாத்திரைகளாகிய அகார முதலிய வர்ணங்களில் ஸங்கர்ஷணர் ப்ரத்யும்நர் அநிருத்தர் வாஸுதேவர் என்கிற த்யாநத்தையும் செய்யவேணுமென்று விதித்தவாறு.

உ. 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌽𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||

౨. జాగరితస్థానో వైశ్వానరోఽకారః ప్రథమా మాత్రాఽఽప్తేరాదిమత్త్వాద్వాఽఽప్నోతి హ వై స
ర్వాన్ కామానాదిశ్చ భవతి య ఏవం వేద॥ ౯॥

(ப - ம்.) 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 - ஜாகரணஸ்தாநத்தி லிருக்கிற, 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 - வைச்வாநரனானவன், 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌃 - அகாரமாகிய, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 - ப்ரணவத்தில் முதல் மாத்திரை, 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 - வியாபித்திருக்கின்றமையாலும், 𑌆𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 - ஆதியுடையதாகின்றமையாலு மிங்ஙனம் சொல்லப்படும், 𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 - எவனிவ்வாறு அறிவனோ, அவன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 - எல்லா இஷ்டங்களையும், 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌹 𑌵𑍈 - அடைகிறானன்றோ, 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 - முதல்வனுயுமாகிறான்.

ஸ०-ஹா. அங்கு விசேஷநியமம் கூறப்படுகிறது. ஜாகாரஸ்தாந முடைய வைச்வாநரன் அகாரமாகிய முதல் மாத்திரை. அகரத்தால் எல்லாச் சொற்களுமாக்ரமிக்கப்பட்டு நிற்கின்றமையாலும், ஆதியுடைத்தா யிருக்கின்றமையாலும், எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து முதல்வனுயிருக்கிற வைச்வாநரனை முதல் மாத்திரை யென்று சொல்லத்தகும். இந்த ஸாத்ருச்யத்தா லகாரம் வைச்வாநரனைச் சொல்லுமன்றோ. பேருக்கும் பொருளுக்கும் பேதமில்லை யென்று முன்னமே சொன்னோம். எல்லாச் சொர்க்களிலும் அகாரம் வ்யாபித்திருக்கிற தென்பதில், "அகாரோவைஸர்வாவாக்" (அகாரமே எல்லாச் சொற்களும்) என்கிற சுருதி ப்ரமாணமாகின்றது. வைச்வாநரன் வ்யாபித்திருப்பவனென்று, "தஸ்யஹவைதஸ்யாத்மநோ வைச்வாநரஸ்யமூர்த்தைவஸுதேஜா:" (இவ்வைச்வாநரனே யுலகமெல்லாம்) என்கிற சுருதி விளங்கச் செய்கிறது. இவ்வாறறிந்தவனுக்குப் பயன்கூறுகின்றது. எல்லா காமங்களையுமடைகிறான் எல்லோரிலும் முதல்வனாகிறான்.

ரா-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய விஷயத்தையே விரித்துச் சொல்லுகிறது. முதல் மாத்திரையாகிய அகாரத்தில் ஜாகரிதஸ்தாநமுடைய வைச்வாநரனென்கிற அநிருத்தனென்று த்யாநம் செய்யவேண்டியது. அகாரமாக வைச்வாநரமூர்த்தியை த்யாநம் செய்வதற்குக் காரணமென்ன வென்றால்; வ்யாப்தியும், ஆதியாயிருக்கும் தன்மையும். அதாவது அநிருத்தமூர்த்தி ஸமஸ்தஜகத்தையும் வ்யாபித்திருப்பதுபோல ஸமஸ்த சப்தத்திற்கு மகாரம் காரணமாகின்றமையால் எல்லா சப்தங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கையும் எல்லாச் சொற்களுக்கும் முதலான அகாரத்தா லநிருத்தன் போதிக்கப்படுகையும். இந்த ஸாத்ருச்யத்தையறிந்து இவ்வாறு த்யாநம் செய்கிறவன் எல்லா இஷ்டங்களையுமடைகிறான். எல்லாரிலு முதல்வனாகிறான்.

௩. ஸ்வப்நஸ்தாநஸ்தைஜஸ உகாரோ த்விதீயா மாத்ரோத்கர்ஷாதுபயத்வாத்வோத்கர்ஷதி ஹ வை ஜ்ஞாநஸந்ததிம் ஸமாநஶ்ச பவதி நாஸ்யாப்ரஹ்மவித்குலே பவதி ய ஏவம் வேத॥ ௧௦॥

3. స్వప్నస్థానస్తైజస ఉకారో ద్వితీయా మాత్రోత్కర్షా దుభయత్వాద్వా ఉత్కర్షతి హ వై జ్ఞానసంతతిం సమానశ్చ భవతి నాస్యాబ్రహ్మవిత్కులే భవతి య ఏవం వేద॥ ౧౦॥

(ப - ம்.) ஸ்வப்நஸ்தாநஃ - ஸ்வப்நஸ்தாநத்தையுடையவனு யிருக்கிற, தைஜஸஃ - தைஜஸன், த்விதீயா மாத்ரா - இரண்டாவது மாத்திரையாகிய, உகாரஃ - உகாரம், உத்கர்ஷாத் - அதிசயத்தாலும், உபயத்வாத்வா - இரண்டு ரூபமாயிருக்கின்றமையாலு மிங்ஙனம் சொல்லப்படுகிறது, யஃ ஏவம் வேத - யவனிதை யறிகிருனே அவன், ஜ்ஞாநஸந்ததிம் - ஜ்ஞாநஸந்தாநத்தை, உத்கர்ஷதி ஹ வை - அதிசயமாயடைகிருன், ஸமாநஃ பவதி - ஸரியானவனுகிருன், அஸ்ய குலே அப்ரஹ்மவித் ந பவதி - இவன் வம்சத்தில் ப்ரம்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் பிறப்பதில்லை.

௱௦-ஹா. தைஜஸன் விச்வமூர்த்தியிலும்சிறந்தவனுகின்றமையாலும் அகாரத்திலு முகாரம் சிறப்புடையதாகின்றமையாலும்,தைஜஸன் விச்வமூர்த்தி ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி இவர்களுக்கு நடுவே தைஜஸமூர்த்தி யிருக்கின்றமையாலும், அகார மகாரங்களுக்கு நடுவில் உகார மிருப்பதாலும் ஸ்வப்நஸ்தாநத்திலிருக்கிற தைஜஸன், இரண்டாவது மாத்திரையாகிய, உகாரமாகிருன். இதை யறிந்தவனுக்கு பயன் கூறுகின்றது. ஜ்ஞாநஸந்ததி வளர்ந்து சிறந்தவனுவானிதை யறிந்த மகான். இவன்தன் தோழருக்குப்போலப் பகைவருக்கு மிஷ்டனுகிருன். ஆகையாலனைவருக்கு ஸமானனுகிருன். இவன் குலத்தில் ப்ரம்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் பிறப்பதில்லை.

ரா-ஹா. ஸ்வப்நஸ்தாநத்தி லிருக்கின்றமையால் தைஜஸனென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரத்யும்நன் உகாரமாகிய இரண்டாவது மாத்திரையாகிருன். அதாவது இரண்டாவது மாத்திரையாகிய உகாரத்தில் தைஜஸனென்கிற ப்ரத்யும்நனென்று த்யாநம்செய்ய வேண்டுமென்றவாறு. இதற்குக் காரணமென்ன வென்ருல் ; உத்கர்ஷமும், இரண்டாயிருக்கையும். அதாவது விச்வமூர்த்தி யென்கிற அநிருத்தமூர்த்தியைக் காட்டிலும் தைஜஸமூர்த்தி யென்கிற ப்ரத்யும்நமூர்த்தி சிறந்தவராவதுபோல அகாரத்திலு முகாரம் சிறந்திருப்பதும்; விச்வமூர்த்தி ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி இவர்களுக்கு நடுவில் தைஜஸமூர்த்தி யிருப்பதுபோல அகார மகாரங்களுக்கு நடுவிலுகார மிருப்பதுமாம். விச்வமூர்த்தியை விட தைஜஸமூர்த்தி ஸூக்ஷ்மரூப முடையவராகையால் சிறந்தவராகிருர். ஆயினும், ஸகல குணங்களும் பூர்ணமாயிருப்பது கொண்டு ஸமாநர்களே யாகிருர்கள். அகாரத்திலு முகாரம் லயஸ்தாநமாகையால் சிறப்புடையதாகின்றது. அக்ஷரமாவதுகொண்டு ஸமாநமே யாமென்றறிக. இவ்வாறறிந்தவனுக்குப் பயன்சொல்லுகிறது. இங்ஙனமறிந்தவன் சிஷ்யர் சிஷ்யருக்கு சிஷ்யர் எல்லாரும் ஜ்ஞாநவான்களாகி ஜ்ஞாநஸந்ததியால் சிரேஷ்டனுகிருன். இதர ஸந்தாநங்களிலுமிவன் ஸந்தாநத்தில் ப்ரம்மவித்யை யதிசயப்படுமென்று கருத்து.உயர்ந்தவரோடு தானுமுயர்ந்தவனுகின்றமையால் ஸமாநனுகிருன் இவன் குலத்தில் ப்ரம்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் ஜநிப்பதில்லை,

௪. ஸுஷுப்தஸ்தாநஃ ப்ராஜ்ஞோ மகாரஸ்த்ருதீயா மாத்ரா மிதேரபீதேர்வா மிநோதி ஹ வா இதꣳ ஸர்வமபீதிஶ்ச பவதி ய ஏவம் வேத॥ ௧௧॥

౪. సుషుప్తస్థానః ప్రాజ్ఞో మకారస్తృతీయా మాత్రా మితేరపీతేర్వా మినోతి హవా ఇదం సర్వమపీతిశ్చ భవతి య ఏవం వేద॥ ౧౧॥

(ப - ம்.) ஸுஷுப்தஸ்தாநஃ - ஸுஷுப்திஸ்தாநத்தையுடையனுன, ப்ராஜ்ஞஃ - ப்ராஜ்ஞன், த்ருதீயா மாத்ரா - மூன்றுவது மாத்திரையாகிய மகாரஃ - மகாரமாகிறுன், மிதேஃ - அளவிடப்படுகின்றமையாலும், அபீதேர்வா - லயத்தையடைகின்றமையாலு மிங்ஙனம் சொல்லப்படுகிறது யஃ ஏவம் வேத - யவனிவ்வாறு அறிகிறுனே அவன், இதம் ஸர்வம் மிநோதி ஹவை - இவையெல்லாவற்றையு மளக்கின்றுன், அபீதிஃ ச பவதி - லயமுண்டாகிறது.

ஸ0-ஹா. நெல்லு முதலியவைபடி மரக்கால் முதலிய வற்றுல் அளக்கப்படும்போது படிமுதலிய வற்றில் உள்ளே சேர்ந்து வெளியாகின்றன. அவைபோல விச்வதைஜஸமூர்த்திகள், ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியில் லயகாலத்தில்லயித்து அதாவதுப்ராஜ்ஞமூர்த்திக்குள் சேர்ந்து உத்பத்திகாலத்தில் வெளியாகின்றமையால். ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி விச்வ தைஜஸர்களை யளக்கிறுப்போல் காணப்படுகிறது. அவ்வாறே ப்ரணவத்தைச் சொல்லி முடித்து மறுபடியும் சொல்லும்போது அதாவது 'ஓமோம்' என்னும்போது முதலில் அகாரஉகாரங்கள் மகாரத்தில் புகுகிறுப்போலவும்பின்பு மகாரத்தினின்று வெளியாகிறுப்போலவும்தோற்றுகின்றமைகொண்டு மகாரம் அகார உகாரங்களை யளக்கிறதென்று சொல்லவழியிருக்கிறது. அளக்குங் காலத்திற்போல உள்ளே புகுந்து வெளிவருகின்ற ஸமாநதோற்றுகையாலென்றறிக. ஆக இவ்வாறு ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி, விச்வ தைஜஸமூர்த்திகளை யளக்கின்றமையாலும், மகாரம் அகார உகாரங்களை யளக்கின்றமையாலும், ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி மகாரமாகிறுன். அன்றியே ப்ரணவத்தைச் சொல்லி முடிக்கும்போது மகாரத்தில் அகார உகாரங்கள் சேர்ந்து போகின்றமையாலும், ஸுஷுப்தி காலத்தில் ப்ராஜ்ஞமூர்யதியில் விச்வ தைஜஸமூர்த்திகள் சேர்ந்து போகின்றமையாலும் ப்ராஜ்ஞன் மகாரமாகிறுன். இவ்வாறறிந்தவன் ஜகத்தையுள்ளபடி யறிகிறுன். ஜகத்காரண ப்ரம்மஸ்வரூபனுயாகிறுன், என்று வித்வானுக்கு பலம் கூறுகின்றது. முக்யமான ப்ரணவத்தையுபாஸிப்பது சிறந்ததென்று கூறுவதற்கு இவ்விடம் பயன் கூறப்பட்டதேயன்றி யிதற்குத் தனித்துப் பயனில்லை யென்று கொள்க.

ரா-ஹா. ஸுஷுப்தி ஸ்நாதத்திலிருக்கின்றமையால் ப்ராஜ்ஞனென்கிற ஸங்கர்ஷணமூர்த்தி மூன்றுவது மாத்திரையாகிய மகாரமாகிறுன். மூன்றுவது மாத்திரையாகிய மகாரத்தில் ஸங்கர்ஷணனென்று த்யாநம்செய்ய வேண்டுமென்றவாறு. இதற்குக் காரணம் யாதெனில் அளவும் லயமும். அதாவது ப்ராஜ்ஞன், அளவுகோலளவிடப்படும் பொருள்களைச் சேருவதுபோலவ்வோ வஸ்துக்களி லாத்மாவாகச் சேருகின்றமையால் ஸமஸ்தத்தையும அளவிடுவதுபோல, மகாரமும் எல்லைக்கல்போல அகார உகாரங்களுடைய எல்லையில் அதாவது கோடியில் நின்று இதுவரையில் அகார உகாரங்கள் இனி மேலில்லை யென்று எல்லைக்கல்லளந்து காட்டுவதுபோலவே யளந்து காட்டுவதும், ப்ராஜ்ஞனிடத்தில் ஸகல ஜகத்தும் லயிப்பதுபோல" மகாரத்தில் அகார உகாரங்கள் லயிப்பதுமாம். மகாரத்தில் அகார உகாரங்கள் முடிவுபெறுகின்றமையால், மகாரத்தி லகார உகாரங்கள் லயிக்கின்றன வென்று கூறப்பட்டதென்றறிக. இவ்வாறறிந்தவனுக்கு பயன்வருமாறுகிரமத்தில் கூறுகின்றது. யவனிவ்விஷயத்தை யறிகிறுனே அவன், இவ்வுலகத்தை யெல்லா மளவிட்டறிகிறுன். பரமாத்மஸ்வரூபத்தில் லயம்பெறுகிறுன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கீழ் மூன்று சுலோகங்களிலும் சொல்லப்பட்ட ஸாத்ருச்யத்தால் விச்வமூர்த்தி முதலிய மூன்று மூர்த்திகளையும் அகார முதலிய மூன்று மாத்திரைகளும் போதிக்கின்றமையால் போதகமாகிய சப்தத்திற்கும் போதிக்கப்படும் பொருளுக்கு மபேதமாகையால் மூன்று மாத்திரைகளும் மூன்று மூர்த்திகளென்று சங்கரபாஷ்யத்தில் வ்யாக்யாநம். த்யாநவிதியாக இராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. இதர விஷயங்களில் பேதாபேத ஸூக்ஷ்மங்கள் இம்மூன்று சுலோகங்களுக்கு மிரண்டு மதபாஷ்யங்களையும் கமநத்துடன் படித்தால் நன்றாய் விளங்கும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

க 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦॥

౧. అమాత్రశ్చతుర్థోఽవ్యవహార్యః ప్రపంచోపశమశ్శివోఽద్వైతఏవ మోంకారఆత్మైవ సంవిశత్యాత్మనాత్మానంయఏవంవేదయఏవంవేద॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 - அளவில்லாதவனாய்; 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 - வாகிந்திரியத்திற்கு கோசரியாதவனாய், 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 - ஸகலப்ரபஞ்சலயஸ்தாநமாய், 𑌶𑌿𑌵𑌃 - மங்களரூபனாய், 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌃 - த்வைதமில்லாதவனாய், 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 - நாலாவதுமூர்த்தியாயிருக்கிற, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - அந்தராத்மாவாகிய வ்யூஹ வாசுதேவமூர்த்தி, 𑌏𑌵𑌮𑍍 - இப்படிப்பட்ட, 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃𑌏𑌵 - ப்ரணவமே யாகிறான், 𑌯𑌃𑌏𑌵𑌮𑍍𑌵𑍇𑌦 - எவனிப்படி யறிகிறானோ அவன், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 - பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினால், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 - பரமாத்மாவை - 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 - அடைகிறான்.

ஸ0-ஹா. வாக்கு மநம் இவற்றுக்கு கோசரமாகாமையால் இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லவும் நினைக்கவுங் கூடாதஸ்வரூபமுடைய துரீயமூர்த்தியாகிய ஆத்மா, மாத்திரையில்லாதவனாகிறான். ப்ரபஞ்ச நிவ்ருத்திக்குக் காரணமாகிறான். மங்களரூபியாகிறான். த்வைதமில்லாதவனாகிறான், அதாவது பேதமில்லாதவனாகிறான். ஓங்கார்ஸ்வரூபியாகிறான். இவ்வாறு ஓங்காரத்யாநம் செய்கிறவனால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட மூன்றுமாத்திரைகளுடைய ப்ரணவமானது மூன்று பாதங்களுடைய ஆத்மாவேயாம். இவ்வாறறிந்தவன் தன்னாலே தன்னைச் சேருகிறான். பரமாத்மைக்யத்தைப் பெறுகிறானென்றவாறு. பரமாத்மாவுக்கு மிவனுக்கும் பேதமில்லாமையால் தன்னைச் சேருகின்றானென்றது. பரமார்த்தத்தை யறிந்தவர், ஸம்ஸாரபீஜமாகிய மூன்றாவது ரூபத்தைநீக்கி ஆத்மாவில் ப்ரவேசித்தமையால் மறுபடியுண்டாகிறதில்லை. துரீயமூர்த்தி ஸம்ஸாரபீஜமாகாமையாலெ

ன்க. கயிற்றையும் பாம்பையும் விவேகித் தறிந்தவனுக்கு கயிற்றில் லயித்த பாம்பு மறுபடியும் பிறக்குமோ; புத்தியில் ஸம்ஸ்கார மழிந்தபின்பு முன்போல மறுபடியும் ஸர்ப்பப்ரமம் தோற்றுதன்றோ. உத்தமாதிகாரிக ளல்லாதவர்களுக்காயின் இந்த ப்ரணவம் உபாஸநம் செய்கிற மகிமையால், நல்லறிவுகூடி நல்நடத்தையி லிழிந்து ஸந்யாஸிகளாய் மாத்திரைகளுக்கும் பாதங்களுக்கும் ஸாமார்ய்யத்தை யறியும்படியாக, ப்ரம்மஜ்ஞாநத்திற்கு ஸாதநமாய் ஆலம்பநமாகின்றது. இவ்விஷயங்களின் ஸூக்ஷ்மம் கௌடபாதகாரிகையில் வெளியாகும்.

ரா-ஹா. அளவற்ற மகிமை பொருந்தியவனாகையால் கீழ்ச்சொல்லியபடி கருமேந்திரியம் ஜ்ஞாநேந்திரியம் முதலிய வற்றிற்கு விஷயமாகாதவனாயிருக்கிற ஆத்மாவாகிய வ்யூஹவாஸுதேவமூர்த்தி நாலாவதாகிய நாதத்திற்குப் பொருளாகிறான். ஓங்காரத்திலேகதேசமாகிய நாதரூபியாகிறானென்றவாறு. அகார உகார மகாரங்களுக்குமேல் நாதமாகையால் நாதம் நாலாவதாகிறது. ஸமஸ்தப்ரணவத்தின் பொருளாகிய பரவாஸுதேவமூர்த்திக்கும் வ்யூஹவாஸுதேவமூர்த்திக்கு மதிகபேதமில்லை யென்று காட்டுவதற்கு, நாதத்தின் பொருளாகிய வ்யூஹவாஸுதேவமூர்த்தியை ப்ரணவமே யென்றது. இவ்வாறு அநிருத்தன் ப்ரத்யும்நன் ஸங்கர்ஷணன் வ்யூஹவாஸுதேவன் பரவாஸுதேவன், இவர்களாக அகார உகார மகாரநாத ஸமஸ்தப்ரணவங்களை யுபாஸிக்கிறவர்கள் பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினால் அந்த உபாயத்தினாலே கிரமத்தில் அந்த பரமாத்மாவையே சேருகிறார்கள்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இவ்வுபநிஷத்தில் ப்ரணவமென்கிற ஓங்காரத்தைக்கொண்டு பரமாத்மத்யாநம் செய்யும்படி சொல்லுகிறது. இந்த ப்ரணவமானது அகாரம், உகாரம், மகாரம், என்று மூன்று வர்ணங்களையுடையது. இம்மூன்றெழுத்தும் சேர்ந்து ‘ஓம்’ என்று ஒரெழுத்தாயிருக்கிறது. இதிலடங்கிய மூன்றெழுத்தையும் தனித்தனியே த்யாநித்து ஒன்றுசேர்த்தும் த்யாநிக்கவேணும். தனியே த்யாநிக்கும்போது அகாரத்தை, விச்வமூர்த்தி, என்றும், உகாரத்தை, தைஜஸமூர்தி, என்றும், மகாரத்தை ப்ராஜ்ஞமூர்தி யென்றும் த்யாநிக்கவேண்டும். அகண்டரூபியாகிய பரமாத்மா ஒருவரேயாயினும் அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றமையால் மாயா ஸம்பந்தத்தாலுண்டாகிய இந்த சரீரத்திலு மிருக்கின்றார். இந்த சரீரத்தில் ஜாகரஸ்தாநமென்றும் ஸ்வப்நஸ்தாநமென்றும் ஸுஷுப்திஸ்தாநமென்றும் ஸ்தாநங்களுண்டு. அந்தந்த ஸ்தாநங்களில் ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு அந்தந்த நாமங்கள் அந்த ஒரு பரமாத்மாவுக்கே கிடைத்திருக்கின்றது, ஆகையால் விச்வரென்றும் தைஜஸரென்றும் ப்ராஜ்ஞரென்றும் பரமாத்மாவுக்கு நாமங்களுண்டா யிருக்கின்றன. ஜாகரஸ்தாநத்தி லிருக்கின்றமையால் விச்வமூர்தியென்றும், ஸ்வப்நஸ்தாநத்திலிருக்கின்றமையால் தைஜஸமூர்த்தியென்றும் ஸுஷுப்திஸ்தாநத்திலிருக்கின்றமையால் ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியென்றும் பெயராயிற்று. இப்படி த்யாநிப்பது பரமாத்மாவே எல்லாமென்கிற தத்வஜ்ஞாநத்திற்குக் காரணமான ஸமஸ்த ப்ரணவத்யாநத்திற்கு அங்கமாகிறது. ஸமஸ்த ப்ரணவத்யாநமாவது அகார உகார மகாரங்களை யொன்றுசேர்த்துச் சொல்லுவதினாலுண்டா

கிற ப்ரணவமென்கிற ஓங்காரத்தில் அகண்டரூபியாகிய பரமாத்மா என்கிற த்யாநம். அதாவது ப்ரணவமே பரமாத்மா என்கிற த்யாநம். அகண்ட பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையே துரீயமென்கிறது. இந்த த்யாநத்தால் அவித்யை முதலிய தோஷங்கள் நீங்கி ப்ரபஞ்ச ப்ரமம்கழிந்து பரமாத்ஸ்வரூபத்தில் லயம்பெற்று பரப்ரம்மமென்கிற அந்த ஸ்வரூபத்தோடு அபேதமாய் விடுகிறான். பின்பிவனுக்கு ப்ரபஞ்சப்ரமமும் ஸம்ஸாரதுக்கங்களுமில்லை நித்யாநந்த சித்ஸ்வரூபத்தைப் பெறுகிறானென்று சங்கரபாஷ்யாபிப்ராயம். ப்ரணவமென்கிற அக்ஷரத்தை த்யாநிக்கும்படி இவ்வுபநிஷத்து விதிக்கின்றது. அதாவது பரமாத்மாவென்றும் பரப்ரம்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறநாராயணநாமமுடைய பகவான். பரவ்யூஹரூபத்தா லைந்துரூபியாயிருக்கிறான். பரத்தில் பரவாஸுதேவமூர்த்தியென்று ஒரு ரூபத்தையும் வ்யூஹத்தில் வாஸுதேவமூர்தி ஸங்கர்ஷணமூர்த்தி ப்ரத்யும்நமூர்த்தி அநிருத்தமூர்த்தி என்று, நான்குரூபத்தையு மடைந்திருக்கிறாரென்றவாறு. இந்த மூர்த்திபேதங்கள், திருமேனி பேதத்தாலும் கல்யாணகுணங்களின் ப்ரகாசம் அப்ரகாசம் இவைகளாலு முண்டாயின. ஸங்கர்ஷணாதி மூர்த்திகளுக்கு வ்யூஹமென்றும் பரவாஸுதேவனுக்கு பரமென்றும் திருநாமம். இந்த பரவாஸுதேவ மூர்த்தியில், ஸகல கல்யாணகுணங்களும் பூர்ணமாய் ப்ரகாசிக்கின்றமையால் இந்த மூர்த்தி ப்ரதாநமூர்த்தி. மற்ற நாலுமூர்த்திகளும் இந்த மூர்த்தியிலிருந்து வெளியாகி சிலசில குணங்கள் ப்ரகாசிக்கும்படி விளங்குகின்றார்கள். ஆகையாலிந்நால்வருமந்த பரவாஸுதேவனுடைய அம்சங்களாகிறார்கள். ஆகவே இந்நால்வரையு மந்த பரவாஸுதேவனுடைய நான்குபாதங்களாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆக இந்நால்வராகிய நாலுபாதங்களை யுடையவனந்த பரவாஸுதேவனாகிய பரமாத்மா. இந்த பரவாஸுதேவ மூர்த்திக்கு எப்போதும் அந்தர்த்தாநம் கிடையாது. மற்ற நாலு மூர்த்திகளுக்கும் பரவாஸுதேவனிடத்தி லந்தர்த்தாநமுண்டு. இந்த அந்தர்த்தாநத்தையே லயமென்றும் சொல்லுகிறது. இவ்வாறு பரவாஸுதேவ மூர்த்தியினிடத்தி லிருந்து ஆவிர்பவித்து அந்தர்தாநத்தை யடைகிற இந்நால்வரில் வ்யூஹவாஸுதேவனைத் துரீயனென்றும் ஸங்கர்ஷண மூர்த்தியை ப்ராஜ்ஞனென்றும் ப்ரத்யும்ந மூர்த்தியை தைஜஸனென்றும் அநிருத்தமூர்த்தியை, விச்வன் அல்லது வைச்வாநரனென்றும் இவ்வுபநிஷத்து பேசுகின்றது. அநிருத்தமூர்த்தி ஜாகரதசையோடு கூடிய ஜீவாத்மாவை நியமிக்கிறான் ஆகையாலே விச்வமூர்த்தி என்று சொல்லப்படுகிறான். ப்ரத்யும்நமூர்த்தி ஸ்வப்நதசையோடு கூடிய ஜீவனை நியமிக்கிறான். ஆகையாலே தைஜஸனென்று சொல்லப்படுகிறான். ஸங்கர்ஷணமூர்த்தி ஸுஷுப்தி தசையோடுகூடிய ஜீவனை நியமிக்கிறான். ஆகையாலே ப்ராஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிறான். வ்யூஹவாஸுதேவமூர்த்தி இம்மூவரிலும் விலக்ஷணனாகையாலே துரீயனென்று சொல்லப்படுகிறான்; என்று பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்து, ப்ரணவம், அகாரம் உகாரம்

மகாரம் நாதம் இவற்றையுடையதா யிருக்கிறது. நாதமாவது-ஒலி. இந்நா லையும் நாலுமாத்திரைகளாக அறிந்துகொள்க. ஆக ப்ரணவம் நாலுமாத் திரை யுடையதாயிற்று. ஆக இந்நாலுசேர்ந்து ஓமென்று ப்ரணவமாகிறது. இவ்வாறு நாலாகப் பிரிந்திருக்கிற ப்ரணவ மாத்திரைகளுக்கு வ்யஸ்த ப்ர ணவமென்றும், ஒன்றுசேர்ந்த ஓமென்கிற எழுத்துக்கு ஸமஸ்த ப்ரணவ மென்றும் பெயரென்றுப்ரணவ ஸ்வரூபத்தை யறிந்து, அங்கங்கு சொல் லப்பட்ட ஸாத்ருச்யங்களைத் தெரிந்துகொண்டு முதல் மாத்திரையை அதாவது அகாரத்தை அநிருத்த மூர்த்தியாகவும், இரண்டாவது மா த்திரையை அதாவது உகாரத்தை ப்ரத்யும்ந மூர்த்தியாகவும், மூன்று வது மாத்திரையை அதாவது மகாரத்தை ஸங்கர்ஷண மூர்த்தியாகவும், நாலாவது மாத்திரையை அதாவது நாதத்தை வாஸுதேவமூர்த்தியாகவும் ஸமஸ்த ப்ரணவத்தை அதாவது ஒன்றுசேர்ந்த ப்ரணவத்தை பரவாஸு தேவ மூர்த்தியாகவும் த்யாநித்து ஹ்ருதயத்தில் நித்தியபாவனை செய்யக்கட வன். இவ்வாறு த்யாநம் செய்தவன் அந்த பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினால் க்ரம த்தில் அதாவது முதலில் அநிருத்த ஸாயுஜ்யத்தைப் பெற்று பின்புப்ரத்யும் நஸாயுஜ்யத்தைப் பெற்று, அதின்பின், ஸங்கர்ஷண ஸாயுஜ்யத்தைப்பெற்று பின்பு வ்யூஹ வாஸுதேவ ஸாயுஜ்யம் பெற்று அந்தத்தில் பரமபதத்தில் பரவாஸுதேவ ஸாயுஜ்யத்தைப் பெற்று புநராவ்ருத்தியின்றி பரப்ரம்மா நந்தத்தை யநுபவிக்கிறான் என்று இராமாநுஜ பாஷ்யத்தின் கருத்து. மற்ற பேத ஸூக்ஷ்மங்களை யிங்கு சொன்ன படிகளுக்கு விரோதமின்றி ஸூக்ஷ்மபுத்தியா லந்தந்த சுலோக வ்யாக்யாநங்களில் கண்டுகொள்க. யஏவம் வேத, 'யஏவம் வேத, என்று இரட்டித்துச் சொன்னது இவ்வுபநிஷத்து முடி ந்ததென்று விளக்குவதற்காம். இதுநிற்க; இவ்வுபநிஷத்தின் கருத்தை அத் வைதமதத்தில் சங்கராசாரியருக்கு முற்பட்டவராகிய கௌடபாதாசாரிய ரென்கிற ஒரு பண்டிதர், அத்வைதமதத்திற் கநுகூலமாக அனேக சுலோக ங்களால் வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்த சுலோகங்களுக்கு கௌடபாதகாரிகை என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். கௌடபாதகாரிகை என்று அந்த சுலோக ங்களுக்குக் காரணப்பெயராகின்றது. காரிகை என்றால் சுலோகமென்று பொருள். அந்த சுலோகங்களை நான்கு ப்ரகரணமாகப் பிரித்திருக்கின்றார். முதலாவது ஆகம ப்ரகரணம், இரண்டாவது வைதத்ய ப்ரகரணம் மூன்று வது அத்வைத ப்ரகரணம் நான்காவது அலாதசாந்திப் ப்ரகரணம். இந்த ப்ரகரணங்களில் ஆகம ப்ரகரணமானது மாண்டூக்கியோபநிஷத்தில் சொல் லப்படுகிற விஷயங்களை யதிகமாகக் கலந்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப் படிப்பட்ட கௌடபாதகாரிகைகளுக்கு நாலு ப்ரகரணங்களுக்கும் சங்கராசா ரியர் வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார். மாண்டூக்யோபநிஷத்திற்கு தனியேசங்க ராசாரியர் வ்யாக்யாநம் செய்யவில்லை. கௌடபாத காரிகைகளில் முதல்ப்ரகர ணத்திற்கு பாஷ்யம்செய்யும்போது மாண்டூக்யோபநிஷத்தை எடுத்து வ்யாக்

யாநம் செய்துவிட்டார். இவ்வாறு மாண்டூக்யோபநிஷத்திற்கும் கௌடபாத காரிகையில் முதல் ப்ரகரணத்திற்கும் கலந்து கலந்து வ்யாக்யாநம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றமையால் பலர் கௌடபாத காரிகையில் முதல் ப்ரகரணத்தையும் மாண்டூக்யோபநிஷத்தே என்று ப்ரமிக்கிறார்கள். சுமார் இருநூறு வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த கூரநாராயணமுனி, என்று பெயருடைய விசிஷ்டாத்வைதமத பண்டிதரொருவர் கொடபாதகாரிகையில் முதல் ப்ரகரணத்தையும் மாண்டூக்யோபநிஷத்தாக எடுத்துக்கொண்டு வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார். ஆயினும் நாம் அந்த சுலோகங்களை மாண்டூக்யோபநிஷத் தல்லவென்றே நினைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அத்வைதமதாசாரியராகிய சங்கராசாரியரும், அத்வைதமதத்தில் சிறந்த பண்டிதராகிய ஆநந்தகிரி ஆசாரியரும் அந்த சுலோகங்களை மாண்டூக்யோபநிஷத் தல்லவென்றும் கௌடபாத காரிகையில் ஆகம ப்ரகரணமென்றும் சொல்லியிருக்கின்றமையாலும் விசிஷ்டாத்வைத மத பண்டிதராகிய இரங்க ராமாநுஜமுனி மாண்டூக்யோபநிஷத்திற்கு வ்யாக்யாநம் செய்தவர் இந்த சுலோகங்களுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்யாமையாலும் மற்றும் சில காரணங்களாலு மென்றறிக. ஆயினும் சில விடங்களில் முன்னோர் செய்த க்ரந்தங்களில் அந்த காரிகைகளை ப்ரமாணமாக எடுத்திருப்பதால் ஸந்தேகத்திற் கிடமுண்டு. புத்திமான்கள் உண்மையை யாராய்ந்துகொள்வர். ஆகவே இவ்வளவே மாண்டூக்யோபநிஷத்தென்று இவ்வளவுக்கும் கௌடபாதகாரிகை பாஷ்யத்தில் கலந்திருக்கிற மாண்டூக்யோபநிஷத்தின் சங்கரபாஷ்யத்தையும், இராமாநுஜபாஷ்யத்தையும், அந்தந்த சுருதிகளின்கீழ் எழுதினேனென்றறிக.

இதி மாண்டூக்யோபநிஷதி சதுர்த்த: கண்ட:.

மாண்டூக்யோபநிஷத் ஸமாப்தா.

ஹரி: ஓம்.

கௌடபாதகாரிகா வ்யாக்யா:.

கௌடபாதகாரிகாயாம் [illegible]ப்ரகரணம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த கௌடபாத காரிகையின் கதைகளை மாண்டூக்யோபநிஷத்தின் முடிவில் சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கு, சொன்ன காரணங்களால் கௌடபாதகாரிகை முதல் ப்ரகரணத்தில் உபநிஷத்தென்கிற ஸந்தேக மனேகருக்குண்டா யிருக்கின்றமையாலும் மற்ற மூன்று ப்ரகரணங்களிலு மத்வைத மதத்தை நன்கு சொல்லியிருப்பதாலு மிதுவும் புத்திமான்களுக்கு அவச்யமென்று இந்தகௌடபாதகாரிகை நாலுப்ரகரணங்களையும் சங்ரபாஷ்யத்தோடும் சிலவிடங்களில் விசேஷாபிப்பிராயங்களோடும் விசேஷ விஸ்தரமின்றி எழுதுகிறோம்.

கௌடபாதகாரிகைக்கு சங்கரபாஷ்யத்திலுள்ள அவதாரிகை.

சங்கராசாரியர்செய்த மங்களச்சுலோகம்.

ப்ரஜ்ஞாநாம்சுப்ரதாநைஸ்த்திரசரநிகரவ்யாபிபிர்வ்யாப்யலோகாந், புங்க்த்வாபோகாந்தஸ்தவிஷ்டாந்புநரபிவிஷயோத்பாஸிதாந்காமஜந்யாந், பீத்வா ஸர்வாந்விசேஷாந் ஸ்வபிதிமதுரபுங்மாயயாபோஜயந்நோ மாயாஸங்க்யாதுரீயம்பரமம்ருதமஜம்ப்ரம்மயத்தந்நதோஸ்மி.

இந்தசுலோகத்தின் கருத்து.

ஜ்ஞாநரூபியாகிய ப்ரம்மம், மாயாஸம்பந்தத்தால் பசு பக்ஷி மநுஷ்யாதி ரூபத்தையடைந்த ஜீவர்களைப்போல் தோற்றுகிற தன்னுடைய அம்சங்களா லிவ்வுலகமெல்லாம் வ்யாபித்து ஜாகரதசையில் ஸ்தூல போகங்களையும் ஸ்வப்நத்தில் காமஸங்கல்பத்தாலு மவித்தையினாலும் கர்மத்தினாலும் தோற்றுகிற ஸூக்ஷ்ம போகங்களையும் அநுபவித்து ஸுஷுப்தியில் ஒருவித போகமுமின்றி காரணாநந்த ஸ்வரூபமாய் நின்று ஸர்வாதீதமாய்க்கொண்டு நாம் ஸுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கும்படி செய்கிற நித்யசுத்த பரப்ரம்மத்தை வணங்கினேனென்பதாம். இதனால் ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கு மபேதம் ஸூசிக்கப்படுகிறதென்று அத்வைதமத ஸம்ப்ரதாயம்.

மற்றொரு மங்களசுலோகம்.

யோவிச்வாத்மாவிதிஜவிஷயாந்ப்ராச்யபோகாந்ஸ்த்தவிஷ்டாந் பச்சாச்சாந்யாந்ஸ்வமதிவிபவாந் ஜ்யோதிஷாஸ்வேநஸூக்ஷ்மாந், ஸர்வாநேதாந்புநரபிசநைஸ்ஸ்வாத்மநிஸ்தாபயித்வாஹித்வாஸர்வாந்விசேஷாந் விகதகுணகண: பாத்வஸௌநஸ்துரீய:. *

இதின்கருத்து,

தருமம் அதர்மம் இவைகளாலுண்டாகிய விஷயங்களை யநுபவித்து ஸூக்ஷ்மஜ்யோதிஸ்ஸாலே ஸ்வப்நத்தை யநுபவித்து எல்லாவற்றையும் தன்னி லடக்கிகொண்டு ஸமஸ்த விசேஷங்களும் நீங்கி நிர்க்குணமாயிருக்கிற துரீய சுத்த ப்ரம்மம் விக்நங்களைப் போக்கி நம்மையளித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்பதாம்.

---

* நாலாமடி மற்றமூன்றடிகளுக்குச் சமாநமாயிராமையால், குற்றமில்லை.

அபிப்பிராய விசேஷங்கள்.

இவ்விரண்டும் சங்கராசாரியர் செய்த சுலோகங்களேயென்று அநேக பண்டிதர்களி னபிப்ராயம். சிலர் முதல் சுலோகம் கௌடபாதகாரிகையில் சேர்ந்ததென்றும் இரண்டாவது சுலோகம் சங்கராசாரியர் செய்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது ஸரியல்ல; ஏனென்றால் முதல் சுலோகம் கௌடபாதகாரிகையாயின் அதற்கு சங்கராசாரியர் மற்ற சுலோகங்களுக்குப்போல வ்யாக்யானம் செய்திருப்பார்; அவ்வாறு வ்யாக்யானம் செய்யாமையால் முதல் சுலோகமும் சங்கராசாரியர் செய்ததேயாமென்று ஆநந்தகிரியாசாரியர் சொல்லியிருக்கிறார்.

அவதாரிகை.

𑌶𑌂-𑌭𑌾. வேதாந்தங்களின் பொருள்களை சுருக்கமாகவிளக்கத்தக்க நாலுப்ரகரணங்க ளடங்கிய மாண்டூக்யோபநிஷத் வ்யாக்யாநமான கௌடபாதகாரிகை நம்மால் விவரிக்கப்படுகிறது. இந்த கௌடபாதகாரிகையில் ரோகத்தினால் வருத்தமடைந்தவனுக்கு ரோகம்நீங்குவதுபோல இவ்வாத்மாவுக்கு பிரபஞ்சம் நீங்கினால் அத்வைதமுண்டாகின்றதாகையால் அவித்யையால் செய்யப்பட்ட இந்தபிரபஞ்சம் வித்யையினால் நிவ்ருத்திக்குமென்றெண்ணி ப்ரம்மவித்யை சொல்லுவதற்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது அதில் ஆத்மாவின் அறிவுக்குக் காரணமான ஓங்காரத்தை நிரூபிக்கிறதற்கு முதல் பிரகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது பிரகரணத்தில் பிரபஞ்சங்கள் பொய்யென்றும் மூன்றாவதுபிரகரணத்தில் அத்வைதத்தின் மெய்யானதன்மையும் நான்காவது பிரகரணத்தில் அத்வைதத்தின் மெய்யானதன்மைக்கு விரோதியான ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானமும் சொல்லப்படுகிறது.

க. 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍋𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍈𑌜𑌸𑌃 |
𑌘𑌨𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌏𑌕𑌏𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ||

உ. 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍋𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍈𑌜𑌸𑌃 |
𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇𑌚𑌹𑍃𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌦𑍇𑌹𑍇𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ||

౧. బహిఃప్రజ్ఞో విభుర్విశ్వో హ్యంతఃప్రజ్ఞస్తు తైజసః।
ఘనప్రజ్ఞస్తథా ప్రాజ్ఞ ఏక ఏవ త్రిధా స్మృతః ॥

౨. దక్షిణాక్షిముఖే విశ్వో మనస్యంతశ్చ తైజసః ।
ఆకాశే చ హృది ప్రాజ్ఞస్త్రిధా దేహే వ్యవస్థితః॥

(ப் - ம்.) 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 - வெளியறிவுடையவனும், 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 - யெங்கும் நிறைந்தவனுமான, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃 - வைச்வாநரனும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 - உள்ளறிவையுடையவனான, 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌃 - தைஜஸனும், 𑌤𑌥𑌾 - அப்படியே, 𑌘𑌨𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 - நிறைந்த அறிவையுடைய, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 - ப்ராஜ்ஞனும், 𑌏𑌕 𑌏𑌵 - ஒருவன் தானே, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 - மூன்று ஸ்தானத்தில் இருக்கிறவனாக, 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 - யெண்ணப்பட்டான்.

(ப் - ம்.) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 - வலது கண்ணாகிற முகத்தில், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃 - வைச்வாநரனும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 - உள்ளே, 𑌮𑌨𑌸𑌿 - மனதில், 𑌤𑍈𑌜

ஸ: - தைஜஸனும், ஹ்ருதி - ஹ்ருதயமென்கிற, ஆகாசே ச - ஆகாயத்தில் ப்ராஜ்ஞ: - ப்ராஜ்ஞனும், தேஹே - தேகத்தில், த்ரிதா - மூன்று விதமாக, வ்யவஸ்தித: - இருக்கிறான்.

ஸம்-ஹா. கிரமமாக மூன்றுஸ்தானத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும் அநேனயென்கிற நினைவினாலும் மூன்றுஸ்தானத்திலும் வேறுபட்டவனாயும் ஒருவனாகவும் சுத்தனாகவும் ஒன்றுடன்சேராதவனாகவும் ஈச்வரனிருக்கிறான்.

வி-ஹா. சகலாவயவங்களுக்குள் வலதுகண்ணே முக்கியமாகையால் கண்ணால் அறியுமவனை வைச்வாநரனும் அறிந்ததை மனதால் நினைக்கிறதாகையால் மனதாலறியும் தைஜஸனும் இந்திரியங்களின் ஸம்பந்தமில்லாமல் ஹ்ருதயாகாசத்தில் இருக்கிறவறிவு ரூபமான ப்ராஜ்ஞனும் ஒன்றுஎன்று சொல்லப்பட்டது. ஈச்வரன் ஒருவனே இந்தேகத்தில் மூன்றுஇடங்களில ஜாகரிதஸ்தானனாகவும் ஸ்வப்நஸ்தானனாகவும் ஸுஷுப்தஸ்தானனாகவும் வலதுகண்ணிலும் மனதிலும் ஹ்ருதயாகாசத்திலும் மூன்றிடத்திலு மிருக்கிறான்.

௩. விச்வோ ஹி ஸ்தூலபுங் நித்யம் தைஜஸ: ப்ரவிவிக்தபுக் ।
ஆநந்தபுக் ததா ப்ராஜ்ஞஸ் த்ரிதா போகம் நிபோதத ॥

௪. ஸ்தூலம் தர்பயதே விச்வம் ப்ரவிவிக்தம் து தைஜஸம் ।
ஆநந்தச்ச ததா ப்ராஜ்ஞம் த்ரிதா த்ருப்திம் நிபோதத ॥

3. విశ్వోహిస్థూలభుఙ్నిత్యం తైజసఃప్రవివిక్తభుక్ ।
ఆనందభుక్తథాప్రాజ్ఞస్త్రిధాభోగంనిబోధత ॥

௪. స్థూలంతర్పయతేవిశ్వంప్రవివిక్తంతుతైజసమ్ ।
ఆనందశ్చతథాప్రాజ్ఞంత్రిధాతృప్తింనిబోధత॥

(ப - ம்.) விச்வ:-வைச்வாநரனானவன், நித்யம்- ஸர்வகாலமும், ஸ்தூலபுக் - உருவம் முதலியதை யனுபவிக்குமவன், தைஜஸோ ஹி - தைஜஸனோ வென்றால், ப்ரவிவிக்தபுக் - பிறரறியாதபோகங்களை யடையுமவன், ததா - அப்படியே, ப்ராஜ்ஞ: - ப்ராஜ்ஞன் என்பவன், ஆநந்தபுக் - ஆநந்தத்தை யனுபவிக்குமவன் (இதி) - (என்று) த்ரிதா - மூன்று விதமாக, போகம் - போகத்தை, நிபோதத - அறிவீர்கள்.

(ப-ம்.) விச்வம் - விச்வமூர்த்தியை, ஸ்தூலம் - ஸ்தூலரூப மானது, தர்பயதே - த்ருப்திப்படுகின்றது. தைஜஸம்து - தைஜஸமூர்தியை, ப்ரவிவிக்தம் - ஏகாந்தம் த்ருப்திப்படுத்துகிறது. ததா - அப்படி, ப்ராஜ்ஞம்- ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியை, ஆநந்தச்ச-அநந்தம்த்ருப்தியடைவிக்கிறது. த்ருப்திம் - த்ருப்தியை, த்ரிதா நிபோதத - மூன்றுவிதமாயறியுங்கோள்.

ஸம்-ஹா. விச்வன் முதலியவர்களுக்கு மூன்றுவிதமாக தேகத்தில் இருப்பைச் சொல்லி அவர்களுக்கே மூன்றுவிதமான போகத்தையும் இவ்விரண்டு சுலோகத்தால் சொல்லுகிறது.

வி-ஸா. அறிவீர்கள் யென்று இம்மந்திரத்தை யறிந்த ஈசுவரன் தான் உபதேசிக்குமவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறது.

௫. 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁𑌯𑌦𑍍 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౫. త్రిషుధామసుయద్భోజ్యంభోక్తాయశ్చప్రకీర్తితః ।
వేదైతదుభయంయస్తుసభుంజానోనలిప్యతే॥

(ப - ம்.) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 - மூன்று விதமான, 𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁 - ஸ்தானங்களில், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொன்று, 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 - அனுபவிக்கக் கூடியதோ, 𑌯𑌶𑍍𑌚 - யாதொருவனும், 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 - அனுபவிக்கிறவனாக, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 - கூறப்பட்டானோ, 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த, 𑌉𑌭𑌯𑌂 - இரண்டையும், 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌸 𑌤𑍁 - அவன் தானே, 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 - ஸகல வஸ்துக்களையு புஜித்தபோதிலும், 𑌨𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 - அதுகளில் உண்டான விரோதங்களால் பூசப்பட்டவனாகிறதில்லை.

ஸம்-ஸா. ஜாகர ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தி யென்றுகூறப்பட்டமூன்றிடத்தில் ஸ்தூல ப்ரவிவிக்த ஆநந்த யென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றேயாகிய மூன்று போகங்களையும் விச்வ தைஜஸ ப்ராஜ்ஞ என்று சொல்லப்பட்ட ஒருவனேயாகி யனுபவிக்கிறவனையும் யாரொருவன் போஜ்யமிதென்றும் போக்தாவிவனென்று மறிகிறானோ அவன் அப்போகத்தாலுண்டான தோஷங்களை யடையமாட்டான்.

வி-ஸா. விச்வன்முதலிய ரூபங்களையும் அவர்களின் இடத்தையும் அவர்களின் போகங்களையும் உள்ளபடி யறிந்தவர்களுக்கு பலத்தைச்சொல்லுகிறது.

௬. 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍋𑌂𑌶𑍂𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍॥

౬. ప్రభవస్సర్వభావానాంసతామితివినిశ్చయః।
సర్వంజనయతిప్రాణశ్చేతోంశూన్పురుషఃపృథక్॥

(ப - ம்.) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 - எல்லாப் பொருள்களுக்கும், 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 - பிறப்பிடம் - (𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - மேற்கூறிய ஆன்மாவே), 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌸𑌤𑌾𑌂 - நல்லோர்களுடைய, 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 - உறுதி, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - பிராணன் எனகிற 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருஷன் எனவும் பெயர்கொண்ட மேற்கூறிய ஆன்மாவே 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - யெல்லாப் பொருளையும், 𑌚𑍇𑌤𑍋𑌂𑌶𑍂𑌨𑍍 - அறிவென்னும்வெளிச்சத்தோடு கூடின ஜீவர்களையும், 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 - தனியாக, 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 - உண்டு பண்ணுகிறது.

ஸம்-ஸா. ஆதிகாலத்தில் காரணரூபமா யிருக்கிற வஸ்துக்களுக்கே பிறப்பு. இதுவே திண்ணம். இத்தால் இல்லாத வஸதுக்களுக்கு பிறப்பில்லை யென்று விளங்குகிறது. இது ஆதியில் விதையாயிருந்த வைகளையே செடிகளாகக் காண்கையால் தெரியலாம். புருஷனென்றும் ப்ராணன் என்றும் சொல்லப்பட்ட ஆன்மாவே அறிவின் தோற்றங்களான இவர்களையும் மற்ற யெல்லாப் பொருளையும் விளக்கின்றது.

வி-ஹா. ஏஷயோநிஸ்ஸர்வஸ்ய, என்று மேற்கூறிய ப்ராம்மணத்தின் அர்த்தத்தை இம்மந்திரம் சொல்லுகிறது.

௭. விபூதிம் ப்ரஸவம் த்வன்யே மன்யந்தே ஸ்ருஷ்டிசிந்தகா: ।
ஸ்வப்னமாயாஸரூபேதி ஸ்ருஷ்டிரன்யைர்விகல்பிதா ॥

౭. విభూతిం ప్రసవంత్వన్యే మన్యంతే సృష్టిచింతకాః ।
స్వప్న మాయాస్వరూపేతి సృష్టిరన్యైర్వికల్పితా ॥

(ப - ம்.) த்வன்யே - வேறு, ஸ்ருஷ்டிசிந்தகா: - படைப்பை விசாரிக்குமவர்கள், ப்ரஸவம் - படைப்பை, விபூதிம் - பிரம்மத்தின் பலவிதமான பிறப்பாக, மன்யந்தே - யெண்ணுகிறார்கள், அன்யை: - வேறு சிலர்களால், ஸ்ருஷ்டி: - படைப்பானது, ஸ்வப்னமாயாஸரூபா - கனவிலுண்டான பொய்யான பொருள்களின் உருவுடையதென்று, விகல்பிதா - அனேக விதமாக சொல்லப்பட்டது.

ஸா-ஹா. ஈசனது படைப்பைச் சிந்தைசெய்யுமவர்கள் பிரமத்தின் விரிவுகளே இப்புவனங்களென்று சொல்லுவார்கள். வேறுசிலர்கள் ஈசன் படைப்பு ஸ்வப்நம்போலவும் இந்திரசாலம்போலவும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் முமுக்ஷுக்கள் விச்வ தைஜஸ ப்ராஜ்ஞ என்கிற மூன்றுஉருவத்திலும் வேறுபட்ட மெய்யான உருவத்தையே விரும்புவர்கள்.

வி-ஹா. முன் மந்திரத்தில் ஸதாமிதிவிநிச்சய: என்கிற நல்லோர் கொள்கைக்கு எதிரான தீயோர்கொள்கையை விவரிக்கிறது.

௮. இச்சாமாத்ரம் ப்ரபோ: ஸ்ருஷ்டிரிதி ஸ்ருஷ்டௌ விநிச்சிதா: ।
காலாத்ப்ரஸூதிம் பூதாநாம் மன்யந்தே காலசிந்தகா: ॥

౮. ఇచ్ఛామాత్రం ప్రభోస్సృష్టిరితి సృష్టౌవినిశ్చితాః ।
కాలాత్ప్రసూతిం భూతానాం మన్యంతే కాలచింతకాః ॥

(ப - ம்.) ஸ்ருஷ்டௌ - படைப்பில், விநிச்சிதா: - முடிவான கொள்கையை யுடையவர்கள், ப்ரபோ: - ஈசனுடைய, ஸ்ருஷ்டி: - படைப்பு, இச்சாமாத்ரம் - யெண்ணமே, இதி - என்றும், காலசிந்தகா: - காலத்தையே தெய்வமாக யெண்ணுமவர்கள், பூதாநாம் - பொருள்களுக்கு, காலாத் - காலத்தின் நின்றும், ப்ரஸூதிம் - பிறப்பையும், மன்யந்தே - யெண்ணுகிறார்கள்.

ஸா-ஹா. ஈச்வரவாதிகளான சிலர் ஈசனுடைய யெண்ணமொழிய படைப்புவேறில்லை யென்றும் காலவாதிகளான சிலர் யெல்லாப் பொருள்களும் காலத்தில் நின்றுமுண்டாகின்றன வென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ஹா. எல்லாப் பொருள்களையும் எக்காலத்திலும் அறியும் தன்மையும் எவ்வித வல்லமையும் உள்ள ஈசனானே மற்றொரு உதவிகளன்றிக்கே தனதிச்சையினாலேயே உலகங்களை யமைக்கிறான் என்பது வேதாந்தமறிந்தவர்களின் முடிவான கொள்கை காலவாதிகள் காலமே காரணமென்று சொல்லுவர்கள்.

௯. போகார்த்தம் ஸ்ருஷ்டிரித்யந்யே க்ரீடார்த்தமிதி சாபரே |
தேவஸ்யைஷ ஸ்வபாவோऽயமாப்தகாமஸ்ய கா ஸ்ப்ருஹா ||

౯. భోగార్థం సృష్టిరిత్యన్యే క్రీడార్థమితి చాపరే ।
దేవస్యైష స్వభావోఽయమాప్తకామస్య కా స్పృహా॥

(ப-ம்.) அந்யே - வேறு சிலர், ஸ்ருஷ்டி꞉ - படைப்பானது, ப்ரபோ꞉ - ஈசனுக்கு, போகார்த்தம் - சுகத்தின் பொருட்டென்றும். அபரே - வேறு சிலர், க்ரீடார்த்தமிதி - விளையாட்டின் பொருட்டென்றும், மந்யந்தே - வெண்ணுகிறார்கள், தேவஸ்ய - ஈசனுக்கு, அயம் - இந்த விளையாட்டாயிருக்கிற, ஏஷ꞉ - இந்தபடைப்பானது, ஸ்வபாவ꞉ - தனக்கானதன்மை, ஆப்தகாமஸ்ய - வெல்லாப் பயனையும் அடைந்தவனுக்கு, ஸ்ப்ருஹா - ஆசை, கா - ஏது.

பா0-ஹா. ஈசன் படைப்பு சுகத்திற்கென்று சிலரும் விளையாட்டுக்கென்று சிலரும் சொல்லுவர்கள். கயிறு முதலியவை பாம்பு முதலானதாக தோற்றுவது அஜ்ஞானத்தின் தன்மையாவதுபோல் ஈசன் சுபாவத்தால் படைக்கிறான்.

வி-ஹா. சுகம் என்றும் விளையாடல் என்றும் ஈசன் படைப்புக்குப் பயனகளை சிற்சிலர் சொல்லுவர்கள் பயன்களை அடைந்தவனுக்கு வேறு பயனை யெண்ணவேண்டியதில்லை யாதலால் ஈசனுக்கு விளையாட்டான படைப்பானது இயல்பு.

௧௦. நிவ்ருத்தே꞉ ஸர்வது꞉கானாமீஶான꞉ ப்ரபுரவ்யய꞉ |
அத்வைத꞉ ஸர்வபாவானாம் தேவஸ்துர்யோ விபு꞉ ஸ்ம்ருத꞉ ||

౧౦. నివృత్తేస్సర్వదుఃఖానామీశానః ప్రభురవ్యయః।
అద్వైతస్సర్వభావానాం దేవస్తుర్యో విభుస్స్మృతః॥

(ப-ம்.) ஸர்வது꞉கானாம் - எல்லாதுக்கங்களுடையவும், நிவ்ருத்தே꞉ - நாசத்திற்கு, ஈஶான꞉ - நியந்தாவாயும், ப்ரபு꞉ - ஸ்வாமியாயும், அவ்யய꞉ - அழிவில்லாதவனாயும், விபு꞉ - வ்யாபியாயுமிருக்கிற, துர்ய꞉ தேவ꞉ - துரியதேவன், ஸர்வபாவானாம் - எல்லாபதார்த்தங்களுக்கும், அத்வைத꞉ - பேதமில்லாதவன்.

பா0-ஹா. இந்த துரீய ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தபோது ஸமஸ்த துக்கங்களும் நீங்குகின்றன. ஏனென்றால் ஸமஸ்த பேதங்களும் நீங்கிப்போகின்றமையா லென்க. பேதமுண்டாகிலன்றோ துக்கங்களுக்குக் காரணமுண்டு.

வி-ஹா. எல்லா துக்கங்களும் நிவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணமாய் ப்ரம்மருத்திராதிகளை நியமிக்கிறவனாய் மித்யாஜ்ஞானம் நீங்குவதற்கு ஹேதுவாயிருப்பவன் துரியரூபி.

௧௧. கார்யகாரணபத்தௌ தாவிஷ்யேதே விஶ்வதைஜஸௌ |
ப்ராஜ்ஞ꞉ காரணபத்தஸ்து த்வௌ தௌ துர்யே ந ஸித்யத꞉ ||

౧౧. కార్యకారణబద్ధౌ తావిష్యేతే విశ్వతైజసౌ ।
ప్రాజ్ఞః కారణబద్ధస్తు ద్వౌ తౌ తుర్యే న సిద్ధ్యతః॥

(ப-ம்.) 𑌤𑍌𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍈𑌜𑌸𑍌 - அந்தவிச்வமூர்த்தியும் தைஜஸமூர்த்தியும், 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌬𑌦𑍍𑌧𑍌 - கார்யம் காரணம் இவைகளின் பந்தமுடையவர்களாக, 𑌇𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 - கொள்ளப்படுகிறார்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியும், 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 - காரணபந்தமுடையவராகக் கொள்ளப்படுகிறார், 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 - துரீயமூர்த்தியில், 𑌤𑍌𑌦𑍍𑌵𑍌 - அந்த இரண்டுவிதபந்தங்களும், 𑌨𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 - சேராமலிருக்கின்றன.

ஸ௦-ஸா. துரீயஸ்வரூபத்தை விசதம் செய்வதற்கு விச்வ தைஜஸ ப்ராஜ்ஞர்களின் தோஷங்களைச் சொல்லுகிறது. பலம், பீஜம், இவ்விரண்டாலும் விச்வ தைஜஸர்களும் பீஜத்தால் ப்ராஜ்ஞனும் கட்டுபெட்டிருக்கிறார்கள். துரீயனுக்கு எவ்வித பந்தமுமில்லை.

வி-ஸா. இந்த பந்தாபந்தங்கள் ஜீவாத்மாவின் வழியாலே இந்த மூர்த்திகளுக்குண்டாகிறது சுயமாகவல்ல. சுயமாகா எல்லா மூர்த்திகளும் நிர்தோஷ கல்யாணகுணமுடையவர்களேயாம்.

௧௨. 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌨𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌨𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌨𑌾𑌪𑌿𑌚𑌾𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌸𑌂𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍𑌸𑌦𑌾 ||

౧౨. నాత్మానంనాపరాంశ్చైవనసత్యంనాపిచానృతమ్ ।
ప్రాజ్ఞఃకించనసంవేత్తితుర్యంతత్సర్వదృక్సదా॥

(ப-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 - ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், 𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 - இதரஸ்வரூபங்களையும், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 - ஸத்யஸ்வரூபத்தையும், 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 - மித்யாரூபத்தையும், 𑌅𑌪𑌿𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 - மற்றுள்ள எந்த விஷயத்தையும், 𑌨𑌸𑌂𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 - அறிகிறதில்லை. 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌤𑌤𑍍 - அந்ததுரீயரூபமானது, 𑌸𑌦𑌾 - எப்போதும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 - எல்லாவற்றையு மறியாநிற்கும்.

ஸ௦-ஸா. ப்ராஜ்ஞன் பீஜநித்திரையுடையனகையாலே ஸ்வஸ்வரூபாதிகளை யறிவதில்லை. துரீயனுக்கு எப்போதும் ஸர்வதர்சகமுமுண்டு. அஜ்ஞாநாந்ய தாஜ்ஞாநங்களில்லாதவன் துரீயன். அஜ்ஞாநஸம்பந்தமுடையவன் ப்ராஜ்ஞன். ஸூர்யப்ரகாசத்தில் அப்ரகாசமுமந்யதாப்ரகாசமும் கிடையாதன்றோ.

வி-ஸா. ப்ராஜ்ஞன் ஜீவனுடைய ஸ்வரூபஸுகத்தைவிடமற்றொன்றை யதிஷ்டிக்கிறதில்லை. துரீயன் முக்தாத்மாக்களுக்கு எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறான்.

௧௩. 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 |
𑌬𑍀𑌜𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑌾𑌵𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౧౩. ద్వైతస్యాగ్రహణంతుల్యముభయోఃప్రాజ్ఞతుర్యయోః।
బీజనిద్రాయుతఃప్రాజ్ఞస్సాచతుర్యేనవిద్యతే॥

(ப-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 - ப்ராஜ்ஞ துரீயர்களிருவர்க்கும், 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍 - பேதஜ்ஞாந மில்லாதிருப்பது, 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍 - ஸமாநமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி, 𑌬𑍀𑌜𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃 - பீஜநித்திரையோடுகூடினவன், 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 - துரீயமூர்த்தியில், 𑌸𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - அந்தநித்ரையில்லை.

ஸ0-ஹா. பேதப்ரபஞ்சஜ்ஞாந மிருவருக்கு மில்லாமையால் ப்ராஜ்ஞ துரீயர்களு க்கு பேதமென்ன வென்கிற சங்கையை நீக்குவதற்கு இந்தசுலோகம். அந்யதாஜ்ஞாநத் திற்குக் காரணமான அஜ்ஞாநஸம்பந்தம் ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியி லிருக்கின்றது துரீயத்தி லந்த ஸம்பந்தமில்லை. ஆகையாலிதுவே பேதமென்று கருத்து.

வி-ஹா. அஹங்கார மமகாரங்களை யுண்டுபண்ணி வையாமலிருக்கிற ஸ்வபாவ மிருவருக்கு முண்டாயினும் அஹங்கார மமகாரங்களுக்குக் காரணமான ஸம்ஸாரஸம்ப ந்தத்தைக் கல்பித்துவைத்திருக்கிறுன் ஜீவாத்மாவுக்கு ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி. மோக்ஷத்தை யே ஸங்கல்பிக்கிறுன் துரீயமூர்த்தி என்றுபொருள்.

கச. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 |
𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌨𑍈𑌵𑌚𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃॥

౧౪. స్వప్ననిద్రాయుతావాద్యౌప్రాజ్ఞస్త్వస్వప్ననిద్రయా ।
ననిద్రాంనైవచస్వప్నంతుర్యేపశ్యన్తినిశ్చితాః॥

(ப-ம்.) 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍌 - முதலில் சொல்லப்பட்ட விச்வதைஜஸர்கள், 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑍌 - ஸ்வப்நம்நித்திரை இவைகளுடன் கூடியவர்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃- ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி, 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 - ஸ்வப்நமின்றி நித்திரையோடுகூடியவன், 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 - துரீயமூர்த்தியில், 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 - நித்திரையையும், 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 - ஸ்வப்நத்தையும், 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 - தத்வஜ்ஞாநிகள், 𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - காண்கிறதில்லை.

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்நமென்பது அந்யதாஜ்ஞாநம், நித்திரை யென்பது அஜ்ஞாநம் ஜா கரதசையிலு மந்யதாஜ்ஞாநமுண்டு அஜ்ஞாநமுமுண்டு. துரீயனுக்கிவையில்லை.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

கூரநாராயண முனி பாஷ்யத்தில் ஜீவத்வாரத்தாலிந்த ஸ்வப்நநித்ரைக ளாயு மவையில்லாமையையும் கொள்ளவேணும் என்று வ்யாக்யானம் செய் யப்பட்டது.

கரு. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃|
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌤𑌯𑍋𑌃𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂𑌪𑌦𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇॥

౧౫. అన్యథాగృహ్ణతస్స్వప్నోనిద్రాతత్త్వమజానతః।
విపర్యాసేతయోఃక్షీణేతురీయంపదమశ్నుతే॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑌃 - அந்யதாஜ்ஞாநமுடையவனுக்கு, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃- ஸ்வப்நமுண்டாகிறது. 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 - வாஸ்தவத்தை, 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 - அறியாதவனு க்கு, 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 - நித்திரையுண்டாகிறது. 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 - அந்த ஸ்வப்நநித்திரைகள் மாறிவருவதொழிந்தால், 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 - துரீயஸ்தாநத்தை யடைகிறுன்.

ஸ0-ஹா. கயிற்றைப் பாம்பென்று ப்ரமிப்பதுபோல ஜகத்தை ப்ரமிப்பது, தத்வத் தையறியாம லிருப்பது, இவைகழிந்து தத்வநிலைபெற்ருல் துரீயஸ்தாநத்தை யடைகி றுன். அப்போது இந்த ஸ்வப்நமும் நித்ரையும் விட்டுப்போகின்றது.

வி-ஹா. தேஹாத்ம ப்ரமத்தையுடையவனுக்கு ப்ரமபரம்பரை யுண்டாகும். பகவானுடைய தத்வத்தை யறியாதவனுக்கு அஜ்ஞானமுண்டாகும் இந்த தேஹாத்மப்ரமம் நீங்கி தத்வஜ்ஞானம் பிறந்தால் பரமாத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்று முக்தனாகிறான்.

௧௬. அநாதிமாயயா ஸுப்தோ யதா ஜீவ: ப்ரபுத்யதே |
அஜமநித்ரமஸ்வப்நமத்வைதம் புத்யதே ததா ||

౧౬. అనాదిమాయయా సుప్తో యదా జీవః ప్రబుధ్యతే ।
అజమనిద్రమస్వప్నమద్వైతం బుధ్యతే తదా ॥

(ப-ம்.) அநாதிமாயயா - ஆதியில்லாத அவித்யையினால், ஸுப்த: - உறங்கிக்கிடக்கிற, ஜீவ: - ஸம்ஸாரத்தையடைந்திருக்கிற ஆத்மா, யதா - எந்தகாலத்தில், ப்ரபுத்யதே - விழித்துக்கொள்ளுகிறானோ, ததா - அப்போது, அஜம் - ஜந்மவிகாரமில்லாததும், அநித்ரம் - நித்திரையில்லாததும், அஸ்வப்நம் - ஸ்வப்நமில்லாததுமான, அத்வைதம் - ப்ரம்மாபேதஸ்வரூபத்தை, புத்யதே - அறிகிறான்.

ஸா-ஹா. ஸம்ஸாரிஜீவன் மூலாவித்யையினாலும் தூலாவித்யையினாலும், என் வீடு, என் மனைவி என் பிள்ளை, என்றிவ்வாறு ப்ரமித்துக்கொண்டு கிடக்கும்போது தத்வஜ்ஞானியாகிய குருவினாலானால் எப்போது நீ ஸம்ஸாரியாகாய் அந்த ப்ரம்மமே யாகிறாய், என்று தத்வோபதேசம் பெறுகிறானோ அப்போது ஜந்மஜராமரணாதி விகார சூந்யமான துரீயாத்வைத ஸ்வரூபத்தையடைகிறான்.

வி-ஹா. அநாதிகர்ம ப்ரவாஹத்தினால்ஸம்ஸாரத்தி லழுந்திக்கிடக்கிற ஜீவன் நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தினால் எப்போது தத்வத்தை யறிகிறானோ அப்போது ஸர்வதுக்க நிவர்த்தகனான பரமாத்மாவை யடைந்துபரமாநந்தத்தை யடைகிறான்.

௧௭. ப்ரபஞ்சோ யதி வித்யேத நிவர்த்தேத ந ஸம்சய: |
மாயாமாத்ரமிதம் த்வைதமத்வைதம் பரமார்த்தத: ||

౧౭. ప్రపంచో యది విద్యేత నివర్తేత న సంశయః ।
మాయామాత్రమిదం ద్వైతమద్వైతం పరమార్థతః ॥

(ப-ம்) ப்ரபஞ்ச: ஜகத்தானது, வித்யேதயதி - உளதாயின், நிவர்த்தேத - ஒழியும், நஸம்சய: - ஸந்தேஹமில்லை. இதம்த்வைதம் - இந்த பேதப்ரபஞ்சமானது, மாயாமாத்ரம் - மாயையினால் தோற்றுகின்றது. பரமார்த்தத: - வாஸ்தவத்தில், அத்வைதம்-அத்வைதமே ஸத்யமாயிருக்கிறது.

ஸா-ஹா. வாஸ்தவத்தில் ப்ரபஞ்சமுண்டாயின் அத்வைதம் ஸத்யமாகாதுதான். ப்ரபஞ்சம் மாயையினால்தோற்றுகிற பொய்யாகையால் அத்வைத விரோதமில்லை. கல்பிக்கப்பட்ட ப்ரபஞ்சமும் கயிற்றில் பாம்புபோலவும் இந்திரஜால வஸ்துக்கள்போலவு முண்மை யறிந்தார்க்கில்லை.ஆகையால் பேதம் பொய். அபேதமே ஸத்யம்.

வி-ஹா. அஹங்கார மமகாரங்கள் இவனுக்கு ஸ்வபாவமாயிருப்பதாயி னப்போது இவனுக்கு முக்தியோக்யதையில்லையாம். கர்மோபாதியினால் வந்ததாகையால் பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினாலவை நீங்குமானதால் பரமஸாம்யமாகிய முக்தியுண்டாகும்.

க௮. 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౧౮. వికల్పో వినివర్తేత కల్పితో యది కేనచిత్ ।
ఉపదేశాదయం వాదో జ్ఞాతే ద్వైతం న విద్యతే ॥

(ப-ம்) 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 - ஒருகாரணத்தால், 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 - கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற, 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 - பேதமானது, 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 - நிவ்ருத்தியாகும், 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌃 - இந்தபேதவாதம், 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 - உபதேசத்தால்வந்தது. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 - அறிந்தபின், 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 - பேதம் 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - கிடையாது.

ம0-ஹா. ஆசாரியன் சிஷ்யன் சாஸ்திரம் என்று பல பேதங்கள் தத்வஞ்ஞாநிகளுக்கே உண்டாயிருக்கின்றமையால் அத்வைதம் சொல்லமுடியாதென்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு சமாதாநமாக இந்தச்லோகம் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது உபதேசத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பேதமேயன்றி இந்த பேதமும் வாஸ்தவமன்றாகையால் தத்வஞ்ஞாநம் பிறந்தபின் இவையு மழிந்துபோகின்றமையா லத்வைதத்திற்கு விரோத மில்லை.

வி-ஹா. மாகான்களுடைய உபதேசத்தா லஹங்கார மமகாரங் கழிந்துபோமாகையால், பகவானுடைய பேரருளால் இவன் முக்தி பெறுவதற்கு விரோத மில்லை. இப்படி மகான்கள் கூறுகின்றார்கள்.

பதார்த்வயார்த்த பேதங்கள்.

“நிவ்ருத்தே ஸர்வதுக்காநாம்” என்கிற சுலோகமுதல் இந்தசுலோகம் வரையிலுள்ள சுலோகங்கள் “நாந்த:ப்ரஜ்ஞம்” என்கிற மந்திரத்தின்கருத்தை வெளியிடுகின்றனவென்று அந்த மந்திரவ்யாக்யாநம் செய்தபின் சங்கரபாஷ்யத்தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டன. “அத்ரைதே ச்லோகா பவந்தி” என்று இந்தசுலோகங்களுக்கு அவதாரிகை எழுதப்பட்டது. அந்த வாக்யத்திற்கு “நாந்த:ப்ரஜ்ஞம்” என்கிற இம்மந்திரத்தின் வ்யாக்யாநமாக இந்தசுலோகங்களிருக்கின்றனவென்று பொருள். கூரநாராயணமுநி இந்த சுலோகங்களை மாண்டூக்யோபநிஷத்தே என நினைத்து சுருதியேசுலோகங்களையும் படிக்கிறதென்று வ்யாக்யாநம் செய்தார். இவர், விசிஷ்டாத்வைதமத பண்டிதரென்று முன் சொல்லியிருக்கிறோம்.

க௯. 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

౧౯. విశ్వస్యాత్వవివక్షాయామాదిసామాన్యముత్కటమ్ ।
మాత్రాసంప్రతిపత్తౌ స్యాదాప్తిసామాన్యమేవ చ ॥

(ப-ம்) 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - விச்வமூர்த்திக்கு, 𑌅𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 - அகாரரூபத்தைச் சொல்லும்போது, 𑌆𑌦𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 - முதலாவதாயிருக்கின்றமையாகிற ஸாத்ருச்யம், 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌂 - ஸ்பஷ்டமாயிருக்கின்றது, 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 - அகாரஸ்வரூபத்தை விசாரிக்கும்போது, 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 - வ்யாபித்திருக்கின்றமையாகிற ஸாத்ருச்யமும் 𑌏𑌵 𑌚 - விளங்குகின்றது.

ஸ0-ஹா. அகாரத்தை விச்வமூர்த்தி என்று சொன்னது இரண்டு ஸாத்ருச்யங்களாலே. முதலாவது முதலாயிருக்கை. இரண்டாவது-வ்யாபித்திருக்கை. அகாரம் சப்தங்களுக்கு முதல். விச்வமூர்த்தி அர்த்தங்களுக்கு முதல். அகாரம் சப்தங்களை வ்யாபித்திருக்கின்றது. விச்வமூர்த்தி அர்த்தங்களை வ்யாபித்திருகின்றான்.

வி-ஹா. விச்வமூர்த்தியை எல்லா அக்ஷரங்களுக்கும் முதலாவதான அகாரத்திற்கு வாச்யனாகத்யானம் செய்கிற உபாஸகனுக்கு பலம் எல்லாரிலும் முதல்வனாகை. வ்யாபககுணத்தாலே விச்வமூர்த்தியை த்யானிப்பவன் விச்வமூர்த்தியினுடையசாம்யத்தைப் பெறுகிறான்,

௨௦. 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌭𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍॥

౨౦. తైజసస్యోత్వవిజ్ఞానే ఉత్కర్షో దృశ్యతే స్ఫుటమ్ ।
మాత్రాసమ్ప్రతిపత్తౌ స్యాదుభయత్వం తథావిధమ్॥

(ப-ம்.) 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌸𑍍𑌯 - தைஜஸமூர்த்தியை, 𑌉𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 - உகாரரூபமாகத்யானிக்கும்போது, 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 - உத்கர்ஷமானது, 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 - நன்றாய், 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 - காணப்படுகிறது, 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 - உகாரரூபத்தை சிந்திக்கும்போது, 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 - இரண்டாயிருக்கை, 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 - அப்படிப்பட்டது.

ஸ0-ஹா. முன்போலவே எல்லாம்.

வி-ஹா. முன் சொன்னபடி தைஜஸனை, உத்கர்ஷத்தால், ப்ரணவத்தி லிரண்டாவது மாத்திரையாகிய உகாரத்திற்குப் பொருளென்று த்யானிப்பவனுக்கு, ஸர்வோத்கர்ஷங்களு முண்டு. முன்சொன்ன வழியே இரண்டுக்கும் காரணமாகின்றமையால் உகாரத்திற்குப் பொருளென்று த்யானிப்பவனுக்கு, ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸமானத்வ மிரண்டு முண்டாகிறது.

௨௧. 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌲𑌯𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚॥

౨౧. మకారభావే ప్రాజ్ఞస్య మానసామాన్యముత్కటమ్ ।
మాత్రాసమ్ప్రతిపత్తౌ తు లయసామాన్యమేవ చ॥

(ப-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியை, 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇 - மகாரமாகத்யானிக்கும்போது, 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 - அளவிடுதல்ஸமானமாயிருக்கிறது, 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 - மகாஸ்வரூபத்தை சிந்திக்கும்போது, 𑌲𑌯𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 - லயமாகிற ஸாத்ருச்யமுத்கடமாய் விளங்குகின்றது.

ஸ0-ஹா. அளவும் லயமும் ப்ராஜ்ஞனுக்கும் மகாரத்திற்கும் ஸாத்ருச்யமாயிருக்கிறதென்று பொருள்.

வி-ஹா. முதல்ஸாம்யத்தா லுபாஸிப்பதற்கு முதற்பலம். இரண்டாவது ஸாம்யத்தாலுபாஸிப்பதற்கு இரண்டாவதுபலம் என்றுபொருள்.

உஉ, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 |
𑌸 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ||

౨౨. త్రిషుధామసు యస్తుల్యం సామాన్యం వేత్తి నిశ్చితః ।
సపూజ్యస్సర్వభూతానాం వంద్యశ్చైవ మహామునిః॥

(ப - ம்.) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁 - மூன்றிடங்களிலும், 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 - ஸமானமாயிருக்கிற ஸாத்ருச்யத்தை, 𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 - எவனறிகிறானோ, 𑌸𑌃 𑌏𑌷𑌃 - அப்படிப்பட்ட இவன், 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 - ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவரில் சிறந்தவன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - எல்லாப்ராணிகளுக்கும், 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 - பூசிக்கத்தக்கவன், 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 - நமஸ்கரிக்கத்தக்கவன்.

𑌭𑌾-𑌸𑌾. இவ்வாறு அகார உகார மகாரங்களுக்கும் விச்வதைஜஸப்ராஜ்ஞர்களுக்கு முண்டான ஸாம்யத்தை எவனறிகிறானோ அவன் எல்லாறிலும் சிறந்தவன்.

வி-ஸா. கீழ்ச்சொல்லியபடி உபாஸிப்பவனுக்கு, கீழ்ச்சொல்லிய பயன்களுண்டாகிறதென்றறிந்தவனுக்கும், ஸர்வச்லாக்ய முண்டாகுமென்று முன்சொன்ன விஷயத்தை யுறுதிப்படுத்திப் பேசுகிறது.

உங. 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌮𑍍 |
𑌮𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌃 ||

౨౩. అకారో నయతే విశ్వముకారశ్చాపి తైజసమ్ ।
మకారశ్చ పునః ప్రాజ్ఞం నామాత్రే విద్యతే గతిః॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌃 - அகாரமானது, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 - விச்வமூர்த்தியை, 𑌨𑌯𑌤𑍇 - அடைவிக்கின்றது. 𑌉𑌕𑌾𑌰𑌃 - உகாரமானது, 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌂 - தைஜஸமூர்த்தியை, 𑌨𑌯𑌤𑍇 - அடைவிக்கின்றது, 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 - மகாரமும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியை, 𑌨𑌯𑌤𑍇 - அடைவிக்கின்றது. 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 - துரீயமூர்தியினிடத்தில், 𑌗𑌤𑌿𑌃 - கதியானது, 𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - இல்லை.

𑌭𑌾-𑌸𑌾. மூன்று மாத்திரைகளுக்கும் கதியை அடைகின்ற தன்மை யிருக்கின்றது. பின்பு பீஜம் க்ஷயித்துப்போகையால் துரீயத்தில் கதியில்லை.

வி-ஸா. விச்வாதிமூர்திகளை யுபாஸநம் செய்வதினால் ஸர்வச்லாக்ய பலமுண்டாவதும் தவிர விச்வாதிமூர்தி ப்ராப்தியு முண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறது. துரீயமூர்தியை யுபாஸித்தவனுக்கு கதியில்லை என்பதில்லை. கதியுண்டென்று சொல்லவமைந்திருக்க, கதியில்லை என்பதில்லை என்றது, சிலர் கதியில்லை என்று சொல்லுகின்றமையால் வருகிற ஸந்தேஹம் நீக்குவதற்கு.

பதார்த்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த சுலோகத்தில் விசிஷ்டாத்வைதமத பண்டிதர்களின் பாஷ்யத்தில் வித்யதேகதி: என்கிற விடத்தில் வித்யதே அகதி: என்று பதம். சங்கர பாஷ்யத்தில், வித்யதே, கதி:, என்று பதம்.

விசேஷ விஷயங்கள்.

'விச்வஸ்யாத்வவிவக்ஷாயாம்' என்பதுமுதல் ஐந்துசுலோகங்கள், 'ஸோயமாத்மா' என்கிற சுருதி தொடங்கி நாலுசுருதிகளுக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியர்

செய்தவை. சங்கரபாஷ்யத்தில் அந்த நாலு சுருதிகளுக்கும் வ்யாக்யானம் செய்து அதின் பின் இந்த சுலோகங்களை யெடுத்து வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. விசிஷ்டாத்வைதமத பண்டிதர்களாகிய கூர நாராயணமுனி முதலிய சிலர் இந்தசுலோகங்களையும் மாண்டூக்யோபநிஷத்தாக நினைத்து வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த பாஷ்யங்களை இங்கு எழுதலாயிற்று. இந்த சுலோகங்களுக்கு முன்னும், "அத்ரைதேச்லோகாபவந்தி" என்று அவதாரிகை சங்கரபாஷ்யத்திலுண்டு. அதற்கு முன் சொன்னபடியே பொருள்.

௨௪. 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂𑌪𑌾𑌦𑌶𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂𑌪𑌾𑌦𑌶𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

౨౪. ఓంకారంపాదశోవిద్యాత్పాదామాత్రానసంశయః ।
ఓంకారంపాదశోజ్ఞాత్వానకించిదపిచింతయేత్ ॥

(ப-ம்.) 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍- ப்ரணவத்தை, 𑌪𑌾𑌦𑌶𑌃-பாதம்பாதமாக, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍- அறிந்துகொள்ளக்கடவன், 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 - பாதங்கள், 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 - மாத்திரைகள், 𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 - ஸந்தேகமில்லை, 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 - ப்ரணவத்தை, 𑌪𑌾𑌦𑌶𑌃 - பாதம் பாதமாக, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 - அறிந்துகொண்டு, 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 - ஒன்றையும், 𑌨𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 - சிந்திக்கக்கூடாது.

ஸ0-ஹா. முன்சொல்லிய ஸாத்ருச்யங்களாலே ஓங்காரத்தின் மாத்திரைகளே ஆத்மாவினுடைய பாதங்கள், பாதங்களே ஓங்காரத்தினுடைய மாத்திரைகள் இவ்வாறு ப்ரணவத்தை யறிந்தவன் வேறு ப்ரயோஜனத்தை எதையும் சிந்திக்கக்கடவனல்லன். எல்லா மிவனாலே யடையப்பட்டமையாலென்க.

வி-ஹா. அகண்ட ப்ரணவப் பொருளான பரமாத்வை அகண்ட ப்ரணவப் பொருளாகிய விச்வமூர்த்தி முதலிய நான்கு பாதங்களை யுடையவராக சிந்திக்கவேண்டியது. இவ்வாறறிந்தவனெல்லா பலங்களையும் பெற்றவனாகிறா னதால் வேறுசிந்தை செய்ய வேண்டியதில்லை என்று கருத்து.

௨௫. 𑌯𑍁𑌂𑌜𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌚𑍇𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌭𑌯𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥

౨౫. యుంజీతప్రణవేచేతఃప్రణవోబ్రహ్మనిర్భయమ్ ।
ప్రణవేనిత్యయుక్తస్యనభయంవిద్యతేక్వచిత్ ॥

(ப-ம்.) 𑌚𑍇𑌤𑌃 - நெஞ்சை, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 - ப்ரணவத்தில், 𑌯𑍁𑌂𑌜𑍀𑌤 - சேர்க்கக்கடவன், 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவமானது, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌮𑍍 - அபயஸ்வரூபமாகிய, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மம், 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 - ப்ரணவத்தில், 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 - எப்போதும்சிந்தையுடையவனுக்கு, 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌭𑌯𑌂𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇- எங்கும்பயமில்லை.

ஸ-0ஹா. தத்வஜ்ஞானமில்லாதவனுக்கும் ப்ரணவத்தைத் யாநிப்பதினால் தத்வஜ்ஞானம் பிறக்குமாகையால ப்ரவணத்தில் நெஞ்சைச் செலுத்தி ப்ரணவத்யானம் செய்ய வேண்டியது. ப்ரணவமே ப்ரம்மரூபமானது, இந்தப்ரணவத்தில் நித்யம் சிந்தையுள்ளவனுக்கு எங்கும் பயமில்லை என்று சொல்லுகின்றது.

வி-ஹா. ஸ்ரீமந்நாராயணனை நித்யத்யாநம் செய்து அகண்ட ப்ரணவப் பொருளாக சிந்திக்கவேண்டியது. அவன் கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவன் இவனை தியா நித்தவனுக்கும் பயமென்பதுண்டோ. எங்கும் பயமில்லை சுகத்தையடைகிறான். ஆகையால் ஸம்ஸாரத்தைக் கழித்துக்கொள்ளவதில் எண்ணமுடையவன் அவச்யம் ப்ரணவார்த்தமான அவனை த்யாநம் செய்யவேணுமென்று இந்த சுலோகத்தின் கருத்து.

௨௬. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃।
𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃॥

౨౬. ప్రణవో హ్యపరం బ్రహ్మ ప్రణవశ్చ పరస్స్మృతః।
అపూర్వోఽనంతరోఽబాహ్యోఽనపరః ప్రణవోఽవ్యయః॥

(ப-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவம், 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌹𑌿 - அபரமான ப்ரம்மமாகின்றது. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவம், 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 - பரமானப்ரம்மமாக, 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 - ஸ்மரிக்கப்படுகிறது, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவம், 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 - அபூர்வமானது, 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 - பேதமில்லாதது. 𑌅𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 - வெளிப்படாதது. 𑌅𑌨𑌪𑌰𑌃 - கார்யரூபமில்லாதது, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 - அழிவில்லாதது.

ஸ௦-ஹா. பராபரப்ரம்மம் ப்ரணவமே. நிர்விசேஷ ப்ரம்மஸ்வரூபமும் ப்ரணவமே. அந்தந்த அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி யிருக்கின்றது.

வி-ஹா. ப்ரணவப் பொருளான நித்ய ஸ்வரூபமும் அவதாரங்களில் ஸ்வரூபமும் எல்லாம் கல்யாண குணங்களெல்லாவற்றாலும் பூர்ணங்களேயாம். இது சுருதிகளிலெங்கும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கின்றது. ஆகையா லப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவினுடைய ஸமஸ்தஸ்வரூபங்களையும் சொல்லுகிற இந்த ப்ரணவமும் ஸர்வ பூர்ணமே யாகின்றது.

௨௭. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥

౨౭. సర్వస్య ప్రణవో హ్యాదిర్మధ్యమంతస్తథైవ చ।
ఏవం హి ప్రణవం జ్ఞాత్వా వ్యశ్నుతే తదనంతరమ్॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - எல்லாவற்றிற்கும், 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவமானது, 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌹𑌿 - முதலானது, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 - நடுவுள்ளது, 𑌤𑌥𑍈𑌵 - அப்படியே, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌚 - முடிவிலிருப்பது, 𑌏𑌵𑌂 - இவ்வாறு, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 - ப்ரணவத்தை, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 - அறிந்துகொண்டு, 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 - அதற்குப்பின், 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 - ப்ரம்மத்தையடைகிறான்.

ஸ௦-ஹா. மாயாஸ்ருஷ்டிகளுக்கு மாயாவி, காரண மாகிறாப்போல இம்மாயா ப்ரபஞ்சத்திற்கு காரணமும் இருப்பும லயமும் இந்த ப்ரணவமே யென்றறிந்தவன் பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யடைகிறான்.

வி-ஹா. ஸமஸ்த ஜகத்தினுடைய பிறப்புக்கு மிருப்புக்கு மிறப்புக்கும் காரணமாகிய, பரப்ரம்மம், பரவாசுதேவன், பரமாத்மா, என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமந் நாராயணனை யறிந்தவன் பரமபதத்தை யடைகிறான்.

௨௮. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂𑌹𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌰𑍋𑌨𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿॥

౨౮. ప్రణవంహీశ్వరంవిద్యాత్సర్వస్యహృదిసంస్థితమ్ ।
సర్వవ్యాపినమోంకారంమత్వాధీరోనశోచతి॥

(ப-ம.) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - ஸமஸ்தப்ராணிகளுடையவும், 𑌹𑍃𑌦𑌿 - ஹ்ருதயத்தில், 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 - இராநின்ற; 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 - பரமாத்மாவை; 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌮𑍍 - ப்ரணவமாக; 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - அறியக்கடவன். இப்படி, 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍-ப்ரணவத்தை, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑌮𑍍 - எல்லாவற்றிலும் வ்யாபித்திருப்பதாக, 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 - தியாநித்தவனான, 𑌧𑍀𑌰𑌃 - தீரனான உபாஸகன், 𑌨𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿- துக்கத்தையடையான்.

பா-ஸா. ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில் ப்ரணவத்தை த்யாநிக்கக்கடவன். ஸர்வவ்யாபி என்று ப்ரணவத்தை தியானித்த புத்திமான் சோகிப்பதில்லை. இங்கு பல சுருதிகளும் சாக்ஷியாகின்றன.

வி-ஸா. "ஈச்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேசேர் ஜுநதிஷ்டதி, தமேவசரணங் கச்ச" என்று ஸமஸ்த ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்திலும் ஈச்வரன்வஸிக்கின்றான் அவனைச் சரணம் புகவேணு மென்று ஸ்ம்ருதி சொன்னபடி ப்ரணவப் பொருளான ஹரியை ஹ்ருதயத்தில் தியானம் செய்யவேண்டியது. இப்படி தியாநித்த புத்திமான் சோகமடைவதில்லை. அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்கள் ஆவிர்பவித்து முக்தனாகிறான்.

௨௯. 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨𑌸𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑌰𑍋𑌜𑌨𑌃॥

౨౯. అమాత్రోఽనంతమాత్రశ్చద్వైతస్యోపశమశ్శివః ।
ఓంకారోవిదితోయేనసమునిర్నేతరోజనః॥

(ப-ம.) 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 - மாத்திரையில்லாததும், 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 - அளவில்லாததும், 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 - பேதப்ரபஞ்சத்திற்கு, 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 - லயஸ்தாநமாயும். 𑌶𑌿𑌵𑌃 - சிவமாயுமிருக்கிற. 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 - ப்ரணவமானது. 𑌯𑍇𑌨 - எவனால். 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃 - அறியப்பட்டதோ; 𑌸𑌃 - அவன். 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 - முநியாகிறான். 𑌨𑌇𑌤𑌰𑌃𑌜𑌨𑌃 - மற்றவன் முநியாகான்.

பா-ஸா. ஸர்வபேதங்களும் நீங்கிப்போகின்றமையால் சிவமாய் அதாவது மங்களரூபமாய் அளவிடப்படாத மகிமை பொருந்திய துரீயமூர்த்தியாகிய ஓங்காரத்தை யறிந்தவனே முனியாகிறான் மற்ற ஸகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவனாயினு மந்யன் முநியாகமாட்டான்.

வி-ஸா. ஸமஸ்தவ்யஸ்த ப்ரணவங்களின் உபாஸநத்தை முடித்து அவ்வாறு உபாஸிப்பவனைக் கொண்டாடுகிறது. நித்யமூல ஸ்வரூபியாயும் தன்னிச்சையா லநேகம் திருமேனியைக் கொண்டருளுகிற நாராயணனை யவன் த்யாநிக்கின்றானோ அவனே முனியாகிறான். இதர ஜனங்கள் ஸம்ஸார துக்கத்தை யடைகிறார்கள்.

விசேஷவிஷயங்கள்.

"ஓங்காரம் பாதசோவித்யாத், என்கிற சுலோகம் முதலாறு சுலோகங்கள் அமாத்ரச்சதுர்த்தோவ்யவஹார்ய:, என்கிற சுருதிக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால்

செய்யப்பட்டவை அந்த சுருதிக்கு பாஷ்யம்செய்து அந்த சுருதியின் கீழே இந்த சுலோகங்களுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார். இந்த சுலோகங்களை மாண்டூக்யோபநிஷத்தாக நினைத்து கூரநாராயணமுநி முதலிய விசிஷ்டாத்வைத பண்டிதர்களிதற்கு வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த பாஷ்யங்களை இந்த சுலோகங்களின் கீழ் எழுதினோமென்றறிக.

இதி கௌடபாதகாரிகாயாம் ஆகமப்ரகரணம்.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநமః.

அபிப்ராயவிசேஷங்கள்.

மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் கண்டங்கள் நான்கு. முதல் கண்டத்தில் இரண்டு சுருதிகள். இரண்டாவது கண்டத்தில், ஐந்து சுருதிகள். மூன்றாவது கண்டத்தில், நாலு சுருதிகள். நான்காவது கண்டத்தில் ஒரு சுருதி. ஆக பன்னிரண்டு சுருதிகள் இந்த மாண்டூக்யோபநிஷத்திலடங்கி யிருக்கின்றன. கௌடபாதகாரிகையில் ஆகமப்ரகரணமென்கிற முதல் ப்ரகரணம், இருபத்தொன்பது சுலோகங்களோடு கூடியிருக்கின்றது. இம்முதல் ப்ரகரணத்திலிருக்கிற இருபத்தொன்பது சுலோகங்களில் பஹிஃப்ரஜ்ஞః, என்கிற சுலோகம் முதல் ஒன்பது சுலோகங்கள், மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் இரண்டாவது கண்டம் நான்காவது சுருதி வரையிலுள்ள ஆறு சுருதிகளுக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டவை; சங்கராசாரியர் செய்த கௌடபாதகாரிகையின் பாஷ்யத்தில், ஆகமப்ரகரணம், வைதத்யப்ரகரணம், அத்வைதப்ரகரணம், அலாதசாந்திப்ரகரணம், என்கிற நான்கு ப்ரகரணங்களடங்கிய அந்த கௌடபாதகாரிகைக்கு ப்ரயோஜநம் முதலிய வற்றோடு அவதாரிகை கூறியபின், மாண்டூக்யோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டம் நான்காவது சுருதி வரையிலுள்ள ஆறு சுருதிகளையு மெடுத்து வரிசையாய் வ்யாக்யாநம் செய்து, "அத்ரைதேசுலோகாபவந்தி" என்று இந்த சுருதிகளுக்கு இவை வியாக்யாந சுலோகங்களென்று, கௌடபாதாசாரியர் சொல்லிய வாக்யத்தை விவரித்து இந்த ஒன்பது சுலோகங்களுக்கும் க்ரமமாய் வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கின்றார். இந்த ஒன்பது சுலோகங்களுக்குமேல் "நிவ்ருத்தேஸர்வதுக்காநாம்" என்கிற பத்தாவது சுலோகம் முதல் ஒன்பது சுலோகங்கள், மாண்டூக்யோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டம் ஐந்தாவது சுருதிக்கு வ்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டவை. இந்த ஒன்பது சுலோகங்களுக்கும் சங்கராசாரியர் செய்த கௌடபாதகாரிகையின் பாஷ்யத்தில் மாண்டூக்யோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டத்தி லைந்தாவது சுருதியை எடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்து "அத்ரைதேச்லோகாபவாதி" இந்த சுருதிக்கு வ்யாக்யாந மிந்த சுலோகங்களென்று கௌடபாதாசாரியர் சொல்லிய வாக்யத்தை விவரித்து பின் வரிசையாய் வ்யாக்யாந மெழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாண்டூக்யோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டம் வரையிலுள்ள எழு சுருதிகளுக்கு பதினெட்டு சுலோகங்களால் அத்வைதமதத்திற்கிணங்க கௌடபாதாசாரியரால் வ்யாக்யாநம்செய்யப்பட்டதென்று ஸ்பஷ்டமாயிற்று. இந்த பதினெட்டு சுலோகங்களுக்குமேல் "விச்வஸ்யாத்வவிவக்ஷாயாம்" என்கிற சுலோகம் முதல் ஐந்து சுலோகங்கள் மாண்டூக்யோபநிஷத் மூன்றாவது கண்டத்திலுள்ள நாலு சுருதிகளுக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டவை. இந்த ஐந்து சுலோகங்களுக்கும் முன், சொன்னபடி மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் மூன்றாவது கண்டத்தி லைந்து சுருதிகளையு மெடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்தபின், "அத்ரைதேச்லோகாபவந்தி" இந்த நாலு சுருதிகளுக்கு வ்யாக்யாநமாக இந்த ஐந்து சுலோகங்களிருக்கின்றன வென்று கௌடபாதாசாரியர் சொல்லிய வாக்யத்தை

விவரித்தபின் வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கின்றார். இந்த இருபத்திமூன்று சுலோகங்களு
க்குமேல் "ஓங்காரம் பாதசோவித்யாத்" என்கிற சுலோகம் முதலுள்ள ஆறு சுலோகங்
கள், மாண்டூக்யோபநிஷத்து நான்காவது கண்டத்திலுள்ள ஒரு சுருதிக்கு வ்யாக்யநமாக
கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டவை. இந்த ஆறு சுலோகங்களுக்கும் முன் சொ
ன்னபடி அந்த ஒரு சுருதியையு மெடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்து "அத்ரைதேச்லோகாப
வந்தி" என்று இந்த ஒரு சுருதிக்கு வ்யாக்யாநமாக இந்த ஆறு சுருதிகளிருக்கின்றன
என்று கௌடபாதாசாரியர் சொல்லிய வாக்யத்தை விவரித்தபின் வ்யாக்யாநம் செய்தி
ருக்கிறார். ஆக இருபத்தொன்பது சுலோகங்களடங்கிய ஆகமப்ரகரணமென்கிற முதல்
ப்ரகரணம் நாலு கண்டங்களடங்கிய மாண்டூக்யோபநிஷத்திலுள்ள பன்னிரண்டு சுருதி
களுக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்ட தென்பது விளங்கிற்று.
சங்கராசாரியர் செய்த இந்த கௌடபாதகாரிகையின் ஆகமப்ரகரண பாஷ்யத்தில் நடு
வில் மாண்டூக்யோபநிஷத்தை எடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்ததற்குக் காரணம் கௌடபா
தாசாரியர் மாண்டூக்யோபநிஷத்தை இடையிலே சேர்த்துச் சேர்த்துப் படித்து இங்கு
இந்த சுலோகங்களை வ்யாக்யாநமாகக் காண்கவென்று, சுலோகங்களைச் சேர்த்திருப்ப
தேயாம். ஆக, இவ்வாறு ஆகமப்ரகரணத்திற்கு வ்யாக்யாநம் செய்யும்போது மாண்டூக்
யோபநிஷத்திற்கும் சங்கராசாரியர் பாஷ்யம் செய்தவராயினார். கூரநாராயணமுநி முத
லிய சில விசிஷ்டாத்வைத பண்டிதர்கள் "அத்ரைதேச்லோகாபவந்தி" என்கிற வாக்யத்
தையும், உபநிஷத்தில் சேர்ந்ததேஎன்று நினைத்தார்கள். இங்கு சங்கராசாரியர் ஆநந்தகிரி
ஆசாரியர் முதலிய அத்வைதபண்டிதர்களனேகர் இந்த ஆகமப்ரகரண சுலோகங்களை
உபநிஷத்தல்லவென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கவும், உபநிஷத்திற்குப்போலவே இதற்கும
வர்கள் வ்யாக்யநம் செய்தது, இந்த ஆகமப்ரகரணத்தையும் மாண்டூக்யோபநிஷத்தாக
ப்ரமித்தமையாலென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். சில விசிஷ்டாத்வைத பண்டிதர்கள்,
ப்ரத்யக்ஷமாக சங்கரபாஷ்யத்தில் இந்த ஆகமப்ரகரணம் மாண்டூக்யோபநிஷத் தல்ல
வென்று சொல்லும்போது இதைப்பாராமல் ப்ரமித்தார்களென்று சொல்வது பொருந்
தாமையால், சிலரிதை மாண்டூக்யோபநிஷத்தென்று சொல்வது கொண்டு, தங்கள் பா
ண்டித்யமகிமையைக காட்டுவதற்கு, கௌடபாதாசாரியர் அத்வைதமதத்திற்கே அநு
கூலமாக எண்ணிச்செய்த சுலோகங்களையும் விசிஷ்டாத்வைத மதத்திற்கிணங்க வ்யாக்
யாநம் செய்தார்கள் இதனை லத்வைதிகளுக்கு மத்வைதமதத்தை இதரமதங்கலவாமல்
சொல்லக்கூடாமையால், அத்வைதமதம் சுத்தமல்ல வென்பது நன்றாய் விளங்குமென்
பது அவர்களின் கருத்தென்று சொல்லுகிறார்கள். வேறே சிலர், மாண்டூக்யோபநிஷத்
தையே கௌடபாதகாரிகை என்று சங்கராசாரியர் கூறினாரென்று ஸந்தேகப்படுகிறார்
கள். அது யுக்தமல்ல. ப்ராமாணிக சிகாமணியாகிய சங்கராசாரியரிடத்தி லிவ்வித ஸந்
தேகங்கொள்வதில் அவரிடத்திலஸூயை தவிர வேறு காரணமில்லாமையா லென்க.
அன்றியே அத்வைதமதத்தையே தெளிவாய்ப் பேசுகிற அந்த சுலோகங்களை சுருதி என்
று சொல்வது அவர் மதத்திற்கு பலமாகுமே யல்லது கௌடபாதகாரிகை என்பதில்
பயனில்லை. அவர் சுருதியை கௌடபாதகாரிகை என்று ப்ரமித்தாரெனபதும் வீண்
வாதமேயாம். மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் நாலாவது கண்டத்திலிருக்கிற சுருதியில் 'யஏவ
ம்வேத, யஏவம்வேத' என்று இரட்டிப்பு, காணப்படுகின்றமையால் அவ்வளவோடு அந்த
உபநிஷத்து முடிந்ததென்று விளங்குகின்றமையாலென்க. இதுநிற்க, மாண்டூக்யோப
நிஷத்தி லடங்கி யிருக்கிற பன்னிரண்டு சுலோகங்களுக்கும் வேறு விதமாக கண்டங்
கள் பிரித்து மூன்று, அல்லது ஐந்து கண்டங்களென்று சிலர் சொல்வது ஸம்ப்ரதாயத்
திற்கு விரோதமானதால் நம்பத்தக்கதன்று. இதிலுள்ள விசேஷங்களை புத்திமான்களு

கித்துக் கொள்ளவேண்டியது. கௌடபாதகாரிகையில் மற்ற மூன்று ப்ரகரணங்களுக்கும் விசிஷ்டாத்வைத பண்டிதர் யாரும் வ்யாக்யாநம் செய்யவில்லை. ஆனதால் சங்கர பாஷ்யமொன்றே எழுதப்படுகிறது. சில விடங்களில் ஆநந்தகிரி ஆசாரியர் முதலிய பண்டிதர்களின் அபிப்ராயமும் காட்டப்படும் என்றறிக.

இனி மூன்றுப்ரகரணங்களிலும் சுருதியென்கிற ஸந்தேகமு மில்லாமையாலும் கருத்தைக்கொண்டு பதவுரை ஊகித்துக்கொள்ளும்படி ஸுலபமா யிருக்கின்றமையாலும் பதவுரை எழுதப்படாது.

ஸ்ரீகுருபரம்பராயைநம:.

அத கௌடபாதகாரிகாயாம் வைதத்யப்ரகரணம்.

௧. வைதத்யம் ஸர்வபாவாநாம் ஸ்வப்ந ஆஹுர்மநீஷிண:।
அந்தஸ்தாநாத்து பாவாநாம் ஸம்வ்ருதத்வேந ஹேதுநா॥

౧. వైతథ్యం సర్వభావానాం స్వప్న ఆహుర్మనీషిణః।
అంతఃస్థానాత్తు భావానాం సంవృతత్వేన హేతునా॥

பா0-ஹா. "ஒன்றே இரண்டாவதில்லை" என்று சுருதியின்படி, "அறிந்தபோது பேதமில்லை" என்று முன்கூறினார். இஃதுபதேச மாத்திரத்தால் நம்பத்தக்கதோ; அல்லது யுக்தியாலும் பேதமில்லை என்று நிரூபிக்கக் கூடுமோ வென்று சங்கை நீங்குவதற்கு பேதமதத்தில் யுக்தி தூஷணங்கள் சொல்லக்கருதி இவ்விரண்டாவது ப்ரகரணம் துடங்குகின்றார். உள்ளும் வெளியுமுள்ள வஸ்துக்கள் அதாவது சரீரத்திற்குள்ளும் வெளியில் கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படு மவையுமான வஸ்துக்களெல்லாம் ஸ்வப்நத்தில் பொய்யாய் விடுகின்றனவென்பது பண்டிதர்களனைவரும் சம்மதித்த விஷயமே. இதற்குக் காரணம் இவ்வாத்மா சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும்போது சரீரத்திற்குள் மலை, யானை, முதலிய மிகவும் பெரிய வஸ்துக்களை ஸ்வப்நத்தில் காண்கிறான். அவைகள் தங்குவதற்கு இடமில்லாத சூக்ஷ்மமான நாடிகளில் அவைகளிருப்பதாகப் பிறக்கிற ஸ்வப்நஜ்ஞாநம் பொய்யாவதில் ஸந்தேகமில்லை யன்றோ. ஆக, ஸ்தாநம் முதலியவை கூடாமையே ஸ்வப்நம் பொய்யாவதற்குக் காரணம். த்வைத மதத்தை அதாவது பேதவாதி மதத்தைப் பொய்யென்று யுக்தியால் ரூபிக்க வந்தவர் ஸ்வப்நம் பொய்யென்பது எல்லோரும் சம்மதித்த விஷயமே என்று சொல்லுகிற விதற்குக் காரணம், என்னவென்றால் இரண்டு வஸ்துக்களேர்ப்பட்டபோது பேதமேர்ப்படு மாகையால் ப்ரம்மத்தை யொழிந்த எல்லாப் பொருளையும் பொய்யென்றா லொழிய பேதம் பொய்யென்பது கூடாமையால் ஜகத்திலுள்ள ஸகல வஸ்துக்களும் பொய்யே என்று சொல்லவேண்டி வருகின்றமையால் அப்படி எல்லாவற்றையும் பொய்யென்னும்போது ஒரு திருட்டாந்தம் காட்டவேண்டுகின்றமையால் ஸ்வப்நம் பொய்யாவதுபோல எல்லாம் பொய்யென்று திருட்டாந்தம் கூறவேண்டி, ஸ்வப்நத்தை சிலவாதிகள் மெய்யென்று கொள்ளுகின்றமையால் ஸ்வப்நம் எவ்வாறு பொய்யாமென்று ஆக்ஷேபம் வாராமைக்காக ஸ்வப்நம் பொய்யென்பதில் காரணங்களைக் கூறுகின்றார். ப்ரமாணத்தை யநுசரித்த யுக்தியைக் கொள்ளலாமே யன்றி ப்ரமாண விருக்தமான யுக்தி ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க தன்றாகையால் முதல் ப்ரகரணத்தில் ப்ரமாணத்தைக் கூறி இந்த ப்ர

கரணத்தில் த்வைத மதம் பொய்யென்பதில் யுக்தி சொல்லுகிருர். ஆனதாலந்த ப்ரகரணத்திற்குப்பின் இந்த ப்ரகரணம் வைக்கப்பட்டதென்றறிக.

௨. 𑌅𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌵𑍈𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౨. అదీర్ఘత్వాచ్చకాలస్యగత్వాదేశాన్నపశ్యతి।
ప్రతిబుద్ధశ్చవైసర్వస్తస్మిన్దేశేనవిద్యతే॥

𑌸𑌂-𑌹𑌾. முன்சுலோகத்தில் சரீரத்திற்குள்ளடங்காத பெருத்த வஸ்துக்களையெல்லாம் ஸ்வப்நத்தில் காண்கின்றமையால் அந்தந்த வஸ்துக்களுக்குத்தக்க விடமில்லாமையால் ஸ்வப்நம் பொய்யென்று சொன்னுர். இந்தசுலோகத்தில், சரீரத்திற்குள்ளே அந்த வஸ்துக்களைக் கண்டாலன்ருே அவ்வாறு பொய்யென்பதற்கு, இவ்வாத்மா அந்தந்த வஸ்துக்களிருக்குமிடம் சென்று அவ்வோ வஸ்துக்களைக் காண்கிருனென்று கூறில் அந்த தோஷ மில்லையே; ஆனதினுல் அவ்வாறேகொண்டு ஸ்வப்நத்தை மெய்யென்பது தக்கதேயாமென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரம் கூறுகின்ருர். இவ்வாத்மா சரீரத்தை விட்டு தேசாந்தரம் சேர்ந்து அந்த தேசங்களிலிருக்கிற வஸ்துக்களை ஸ்வப்நத்தில் காண்கிருனென்று சொல்ல வழியில்லை. அனேக மாசகாலம் பிரயாணம் செய்தடைய வேண்டிய தேசத்திலிருக்கிற வஸ்துக்களை ஒரு க்ஷணத்தில் ஸ்வப்நத்தில் காண்கிருன். அவ்வளவு அல்பகாலத்தில் அவ்வளவு தூரம் போகமுடியாமையாலிது பொய்யே யாமென்க. அன்றியே, எந்த தேசத்தில் இவன் ஸ்வப்நம் கண்டானே இவன் விழித்துக்கொண்டபோது அந்த தேசத்திலிருப்பதில்லை, நாமிப்போது காசியிலிருக்கிறேமென்று ஸ்வப்நத்தில் நினைத்துக்கொண் டிருக்கும்போதே விழித்துக்கொண்டு பார்த்தாலிவன், முன் படுத்துக்கொண்டிருந்த விடத்திலே கிடக்கிருனன்ருே. ஸ்வப்நத்தில் தேசாந்தரம் போவது மெய்யாயின் ஸ்வப்நம் காண்பவனில் ஒருவனுவது தான் ஸ்வப்நங் கண்ட தேசத்தில் விழித்துக்கொள்ளலா மன்ருே. அப்படியோ காணப்படவில்லை. மேலும், இரவில் கண்ணுறங்கினவன் ஸ்வப்நத்தில் பகலாகக் காண்கிருன். தனியேபடுத்தவன், அனேகமாயிரம்பேரோடு கூடிக்கலந்துபேசி விளையாடினதாக ஸ்வப்நங் காண்கிருன். இவன் வாஸ்தவமாய் அவ்வாறு பலரோடு கூடியிருப்பானுயின் அவர்களிலொருவராவது நானிவனை இன்னசமயத்திலின்னவிடத்தில் கண்டேனென்று இவன் எந்ததேசத்தில் எந்தகாலத்தி லவர்களோடு கூடி தனதாகஸ்வப்நம் கண்டானே அந்த தேசத்தையு மந்த காலத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும். அப்படி சொல்லுவதில்லையன்ருே. ஆகையாலந்தந்த தேசங்களுக்குப் போய் ஸ்வப்நங் காண்கிருனென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை. இதனுல் அந்த ஆக்ஷேபத்திற்கிடமில்லை.

௩. 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑌰𑌥𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌤𑌥𑍍𑌯𑌂𑌤𑍇𑌨𑌵𑍈𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌆𑌹𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍॥

౩. అభావశ్చరథాదీనాదృశ్యతేన్యాయపూర్వకమ్ ।
వైతథ్యంతేనవైప్రాప్తంస్వప్నఆహుఃప్రకాశితమ్॥

𑌸𑌂-𑌹𑌾. இவ்வாறு யுக்தியினுல் ஸ்வப்நம் பொய்யென்று ஏற்படுவதோடுவேதத்திலும் ஸ்வப்நம் பொய்யென்று சொல்லுகின்றது. அந்த சுருதியிலும் இந்ததேசகாலவிரோதமே யுக்தியாகக் காட்டப்பட்டது. ஸ்வப்நத்தில் தேரில்லை தேரோடும் வீதியில்லை. திருநாளில்லை. ஆயினும் தேரும் வீதியும் திருநாளும் ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகிற

தன்றே என்று சுருதி கூறுகின்றது. ஆக சுருதியினாலும் யுக்தியாலும் ஸ்வப்நம் பொய்யென்பது ஸித்தமாயிற்று. ஆக, உலகம் பொய்யென்பதற்கு இது திருஷ்டாந்தமாக்கப்படு மென்க.

௪. 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౪. అన్తస్థానాత్తు భేదానాం తస్మాజ్జాగరితే స్మృతమ్ ।
యథా తత్ర తథా స్వప్నే సంవృతత్వేన భిద్యతే ॥

ஸ௦-ஸா. இவ்வாறு ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகிற பொருள்கள், காணப்படுகின்றமையால் பொய்யானது போல, உலகமும் காணப்படுகின்றமையால் பொய்யே யென்றறியத்தக்கது. உலகமெல்லாம் பொய்யாகின்றது. ஏனென்றால், கண்ணுக்குப் புலப்படுகிற தன்றே. கண்ணுக்குப் புலப்பட்டமாத்திரத்தால் பொய்யென்று சொல்வது கூடுமோவெனில், கூடும். கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றமையால் ஸ்வப்நம் பொய்யாகிற தன்றே. ஸ்வப்நத்தில் பொருளுள்ளே காணப்படுகிறது; உலகம் வெளியே காணப்படுகின்றது. இவ்வளவு பேதமொழிய பொய்யாவதிலும் காணப்படுவதிலும் பேதமில்லை.

௫. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 ॥

౫. స్వప్నజాగరితస్థానే హ్యేకమాహుర్మనీషిణః ।
భేదానాం హి సమత్వేన ప్రసిద్ధేనైవ హేతునా ॥

ஸ௦-ஸா. இவ்வாறு உலகம் பொய்யென்று தீர்ந்தமையால் இவ்வுலகத்தையும் ஸ்வப்நமேயென்று விவேகிகள் சொல்லுகின்றார்கள். முன்சொன்ன ஹேதுக்களால் ஸ்வப்நம் பொய்யென்று ஸித்தித்தமையாலும் அதுபோல உலகமெல்லாம் பொய்யேயாகின்றமையாலு மென்க.

௬. 𑌆𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌤𑌥𑍈𑌃 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

౬. ఆదావన్తే చ యన్నాస్తి వర్తమానేఽపి తత్తథా ।
వితథైః సదృశాః సన్తోఽవితథా ఇవ లక్షితాః ॥

ஸ௦-ஸா. இன்னமும் பல காரணங்களாலும் உலகம் பொய்யென்று விளங்குகின்றது, முன்னும் பின்னுமில்லாத பொருள் நடுவிலு மில்லாததேயாம். கானல்தண்ணீர் முதலியவை முன்னுமில்லாமல் பின்னுமில்லாமல் நடுவில் தோற்றி யழிகின்றமையால் பொய்யாகின்றதன்றே அதுபோலவே, உலகத்தில் காணப்படுகிற பொருளும் முதலிலு மில்லாமல் அந்தத்திலு மில்லாமல் நடுவில் காணப்படுகின்றமையால் பொய்யேயாகின்றது. ஆக இவ்வாறுலகம் பொய்யாயினு மறிவிலாதாருக்கு மெய்போல் காண்கிறது. வாஸ்தவத்தில் பொய்யென்பது பொய்யான ஸ்வப்நத்திற்கு ஸமானமாகின்றமையா லென்க.

௭. 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌖𑌲𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

౭. సప్రయోజనతా తేషాం స్వప్నే విప్రతిపద్యతే ।
తస్మాదాద్యన్తవత్త్వేన మిథ్యైవ ఖలు తే స్మృతాః ॥

ஸம்-ஹா. விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற வஸ்துக்கள்பயனுடைடிருக்கின்றன. கூறைசோறு நீர் குதிரைமுதலிய பொருள்கள், உடுக்கவும், பசியடக்கவும் தாகந்தீர்க்கவும் பயணம் செய்யவு முபயோகப்படுகின்றன. ஸ்வப்நத்தில் காணப்பட்டவஸ்துக்கள் அவ்வாறு பயன்பட்டவையல்ல. ஆதலால் ஸ்வப்நம் போலவே விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற உலகம் பொய்யென்பது ஸரியல்லவென்கிற ஸந்தேஹத்தை இந்த சுலோகம் நீக்குகின்றது.விழித்துக்கொண்டிருக்கையில்காணப்படுகிற உலகமெல்லாம் பொய்யேயாம், ஏனென்றால் ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகிற பொருள்களும் அப்போது பயனுடையவைபோலவே தோற்றுகின்றதன்றோ. ஸ்வப்நத்தில் பசியெடுத்தபோது ஸ்வப்நத்தில் சோறுண்டானுகில் அப்போது தீருகின்றதன்றோ. இவ்வாறே மற்றவைகளுக்கும் காண்க. ஸ்வப்னத்தில் வயிறுநிரம்ப புசித்தவன் விழித்துக்கொண்டஉடனே பசியால் வருந்துகின்றமையால் ஸ்வப்நத்தில் சோறுஇவன் பசியை நீக்கவில்லையே யெனில் இது விழித்துக்கொண்டிருக்கும் போதும் துல்யமே. விழித்துக்கொண்டிருந்தபோது வயிறுநிரம்பபுசித்தவன், ஸ்வப்நத்திலுடனே பெரும்பசியால் வருந்துகின்றான். அப்போது விழித்திக்கொண்டிருக்ம்போது இவன் புசித்ததும் வீணாயிற்றன்றோ. ஆகையால் ஸ்வப்நம் போலவே இதுவும் ப்ரயோஜநமில்லாததாகையால் பொய்யென்பதில் யாதொருதடையுமில்லை.

௮. 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑍈𑌵𑍇𑌹 𑌸𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥

౮. అపూర్వం స్థానిధర్మో హి యథా స్వర్గనివాసినామ్।
తానయం ప్రేక్షతే గత్వా యథైవేహ సుశిక్షితః॥

ஸம்-ஹா. உறங்கும்போதும் விழித்துக்கொண் டிருக்கும்போதும் காணப்படுகிற பொருள்களுக்கு பேதமில்லாமையால் ஸ்வப்நத்தில் கண்ட வஸ்துக்களைப்போல் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற பொருள்களும் பொய்யே என்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல, ஏனென்றால் திருஷ்டாந்தமாகிய ஸ்வப்நத்தில் கண்ட பொருளுக்கும் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற பொருளுக்கும், ஒத்துமையில்லை. விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற பொருள்களையே ஸ்வப்நத்தில் காண்கிறானென்கிற நிச்சயமில்லை. எப்போதுங் காணாதவைகளையுங் காண்கிறான். நான்கு தந்தங்களையுடைய யானையின்பேரில் எட்டுகைகளுடன் தானேறி வீதிவலம்வர்தாகக் காண்கிறான். இவ்வாறு விழித்திருக்கும்போதில் காணப்படாத விசித்திரங்களை யெல்லாம் ஸ்வப்நத்தில் காண்கிறான். அதுபோன்ற ஒருபொருளைப் பொய்யென்று சொல்லுவதற்கு திருட்டாந்தங் கிடையாமையால் அவ்வாறுகண்ட ஸ்வப்நம் மெய்யேயாகின்றது. ஆகையால் ஸ்வப்நமெல்லா பொய்யென்பது கூடாதாயிற்று. ஆகவே, ஸ்வப்நம்போல உணர்வுகாலத்தில் வஸ்துக்கள் பொய்யென்று சொல்லுவதும் மிகவும் கூடாததாயிற்று. என்று ஆக்ஷேபிப்பது ஸரியல்ல. ஸ்வப்நத்தில் அபூர்வமாய்க் காணப்படுகிற வஸ்துக்களஸத்யங்களென்று சொல்வதறகுக் கூடாது. அவையெல்லாம் ஸ்வப்நகாலத்திலிந்த ஆதமாவுக்குத் தோற்றுகிற தருமங்கள். சுவர்க்கமுதலிய லோகங்களில் ஆயிரங்கண்கள் முதலியவை இந்த ஆத்மாவுக்குத் தோற்றுவதுபோல ஸ்வப்நத்திலும் அநேக விசித்திரங்கள் அந்த ஸ்வப்நஸ்தாநத்தில் தோற்றுகின்றன. ஸ்வயமாயுண்டானவையல்ல. ஸுவர்க்கத்திலிருக்கின்ற தேவேந்திரன் முதலியவர்களுக்கு ஆயிரங் கண்கள் முதலிய விசேஷங்க ளுண்டாயிருக்கின்றன வன்றோ. ஆனதால் தன் சித்த விகாரத்தால் கற்பிக்கப்பட்டவையாகிய விசித்திரப் பொருள்களை இவ்வாத்மா ஸ்வப்நஸ்

தானம் சேர்ந்து காண்கிறான். ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசம் போவதற்கு நன்றாய் வழி தெரிந்தவன் அந்ததேசத்திலுள்ள விசித்திரங்களை அந்த தேசத்திற்குப் போய் காண்பதுபோல ஆத்மாவும் ஸ்வப்நஸ்தானத்திற்குச் சென்று அவ்விடத்தில் தோற்றிய விசித்திரங்களைக் காண்கிறான். ஆத்மாவினுடைய ஸ்வப்நஸ்தாநத்தில் தோற்றுகிற தருமங்களாகிய வஸ்துக்கள், கயிறு முதலிய ஸ்தாநங்களில் தோற்றுகிற பாம்பு முதலிய ஸ்தாந தருமங்கள்போல பொய்யே யாகின்றன. ஆகையால் கானல் ஜலம்போல ஸ்வப்நம் பொய்யென்பது ஸித்தமாகின்றமையால் அதுபோல உலகமும் பொய்யேயாகின்றது.

௯ ஸ்வப்நவ்ருத்தாவபி த்வந்தஸ்சேதஸா கல்பிதம் த்வஸத் |
பஹிஸ்சேதோக்ருஹீதம் ஸத்த்ருஷ்டம் வைதத்யமேதயோ꞉ ||
౯. స్వప్నవృత్తావపిత్వన్తశ్చేతసాకల్పితంత్వసత్ ।
బహిశ్చేతోగృహీతంసద్దృష్టంవైతథ్యమేతయోః ॥

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்நம்போல விழித்துக்கொண்டிருந்தபோது கண்ட பொருளும் பொய்யே யென்பதை வலியுறுத்துகின்றார். ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகின்ற பொருள் அடுத்த க்ஷணத்தில் காணப்படாமையால் பொய்யாகின்றது என்பது உறுதியாயிருக்கவும் அந்த ஸ்வப்நத்திலேயே சில பொருள்களைப் பொய்யென்றும் சில பொருள்களை மெய்யென்றும் நினைக்கின்றான். ஆனாலும் எல்லாம் பொய்யேயாகின்றது அவ்வாறே விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் காணப்படுகிற சில பொருள்களைப் பொய்யென்றும் சில பொருள்களை மெய்யென்றும் நினைக்கின்றான். ஆகையால் ஸ்வப்நத்தில் பொய் யென்றும் மெய்யென்றும் நினைக்கப்பட்ட எல்லாம் பொய்யேயாவதுபோல விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போதும் போய்யென்றும் மெய்யென்றும் நினைக்கப்படுகிற எல்லாம் பொய்யேயாகின்றது. விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற சில பொருள் களில் ஸத்தென்கிற நினைவும் சொலவும் அவை பொய்யென்பதற்கு விரோதமான தல்ல. ஆகையால் உலகம் பொய்யேயாகின்றது.

௧௦. ஜாக்ரத்வ்ருத்தாவபி த்வந்தஸ்சேதஸா கல்பிதம் த்வஸத் |
பஹிஸ்சேதோக்ருஹீதம் ஸத்யுக்தம் வைதத்யமேதயோ꞉ ||
౧౦. జాగ్రద్వృత్తావపిత్వంతశ్చేతసాకల్పితంత్వసత్ ।
బహిశ్చేతోగృహీతంసద్యుక్తంవైతథ్యమేతయోః ॥

ஸ0-ஹா. மனோரதமாத்திரத்தால் நினைக்கப்படுகிறவை எப்போதும் பொய்யாயும் வெளியில்காணப்படுகிறவை ஸத்தாயும் தோற்றுவதுவிழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் ஸ்வப்நகாலத்திலும் ஸமானமாகையால் ஸ்வப்நத்தில்போல விழித்துக்கொண்டிருக்கும் போதும் ஸத்தென்று மஸத்தென்றும் தோற்றுகிற எல்லாம் பொய்யே யாகின்றது ஆகையால் உலகம் பொய்யென்று முன் சுலோகத்தில் சொல்லியபடி இதற்கும் வ்யாக் யானம் செய்துகொள்க.

௧௧. உபயோரபி வைதத்யம் பேதாநாம் ஸ்தாநயோர்யதி |
க ஏதாந்புத்யதே பேதாந் கோ வை தேஷாம் விகல்பக꞉ ||
௧௨. கல்பயத்யாத்மநாத்மாநமாத்மா தேவ꞉ ஸ்வமாயயா |
ஸ ஏவ புத்யதே பேதாநிதி வேதாந்தநிஸ்சய꞉ ||

౧౧. ఉభయోరపివైతథ్యంభేదానాంస్థానయోర్యది ।
కఏతాన్బుధ్యతేభేదాన్కోవైతేషాంవికల్పకః॥

౧౨. కల్పయత్యాత్మనాత్మానమాత్మాదేవస్స్వమాయయా ।
సఏవబుధ్యతేభేదానితివేదాంతనిశ్చయః॥

ஸ௦-ஹா. இவ்வாறு எல்லாம் பொய்யாயின் ப்ரமிப்பவனார் கல்பிக்கின்றவன் யார் கல்பிக்கப்படு மவையவை; ஆகையால் எல்லாம் பொய்யென்பது கூடுமோ என்று ஒருவன் ஆக்ஷேபிக்க அதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறார். மாத்யமிக மதத்திற்போல யாம் ஸர்வசூந்யவாதம் செய்வதில்லை. நித்யமான ஆத்மாவை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆகையாலந்த ஆத்மாதன்னிடத்தில் தன்னை யேகல்பித்துத்தானே ப்ரமிக்கின்றது. ஆகையால் ப்ரமமும் ப்ரமிக்கின்றவனும் ப்ரமிக்கப்படும் பொருளும் எல்லா மந்த ஆத்மாவே அஃதொழிந்தமற்றவை பொய்யென்று சொல்லுகிறோம். ஆனதால்எங்கள் பேரிலந்த ஆக்ஷேபம்செய்யத்தக்கதன்று; என்று ஸமாதானம் சொல்லுகிறார். இதற்கெல்லா மாநாதியான அந்த ஆத்மாவினுடைய மாயையே காரணமாகின்றது. என்று வேதாந்திகளின் கொள்கை. ஆகையால் கயிற்றில் கல்பிக்கப்பட்ட பாம்புபோல இவ்வுலகம் பொய்யேயாகின்றது. இதில் முதல் சுலோகம் ஆக்ஷேபம். இரண்டாவது சுலோகம் ஸமாதானம்.

௧௩. விகரோத்யபராந்பாவாநந்தச்சித்தே வ்யவஸ்திதாந் |
நியதாம்ச்ச பஹிச்சித்த ஏவம் கல்பயதே ப்ரபு: ||

౧౩. వికరోత్యపరాన్భావానన్తశ్చిత్తేవ్యవస్థితాన్ ।
నియతాంశ్చబహిశ్చిత్తఏవంకల్పయతేప్రభుః॥

ஸ௦-ஹா. உலகத்தில் குயவன் சேணியன் முதலியவர்கள், குடம் வஸ்திரம் முதலிய காரியங்களைச் செய்ய நினைத்தவர் முதலில் செய்யவேண்டிய விதத்தை நெஞ்சிலேர்ப்பாடுசெய்துகொண்டு பின் அதே ரூபத்தில் வெளியில் ரூபநாமங்களை உண்டு பண்ணுகிறார்களோ அவ்வாறே இந்த ஆதிகர்த்தாவான ஆத்மாவும் மாயையாகிற தன்னெஞ்சில் அவ்யக்தமாய் நாமரூபங்களை யேர்ப்படுத்தி ஸ்ருஷ்டி செய்யவேண்டியபடி நிர்மித்துக்கொண்டு பின்பு எல்லோரும் நாமரூபங்களால் வ்யக்தமாய் வ்யவஹரிக்கும்படி செய்கிறான் என்று பொருள். இது கல்பிக்கும் வழியாகும்.

௧௪. சித்தகாலா ஹி யேऽந்தஸ்து த்வயகாலாஸ்ச யே பஹி: |
கல்பிதா ஏவ தே ஸர்வே விசேஷோ நாந்யஹேதுக: ||

౧౪. చిత్తకాలాహియేన్తస్తుద్వయకాలాశ్చయేబహిః ।
కల్పితాఏవతేసర్వేవిశేషోనాన్యహేతుకః॥

ஸ௦-ஹா. பொய்யாயிருக்கின்ற கற்பிக்கப்பட்ட பொருள்கள் கற்பிக்கப்படுகிற காலத்திலேயே காணப்படுகின்றன. இவ்வுலகமோ நிலைபெயற்றதாய் எல்லாக் காலத்திலும் முன்கண்ட பொருளிதென்று ப்ரத்யபிஜ்ஞையுடன் வேறு காலத்திலும் காணப்படுகின்றது. ஆகையாலிவ்வுலகத்தை கல்பிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுவ தெவ்வாறெனில் அதற்கு இந்த சுலோகம் ஸமாதானமாயிருக்கின்றது. உள்ளே தோற்றுகிற சித்த காலங்களென்கிற கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களும் இரண்டு காலங்களையுடைய வெளியில் கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களும் எல்லாம் பொய்யே. ப்ரத்யபிஜ்ஞையினல் விசேஷமில்லை. அதுவே இதென்று தோற்றுகிற ப்ரத்யபிஜ்ஞை ஸ்வப்நத்திலு முண்

டாகையால் ப்ரத்யபிஜ்ஞையினால் பொய்யல்லவென்பது கூடாது. ப்ரத்யபிஜ்ஞையில் தோற்றுகிற பொருள்கள் இரண்டு காலங்களையுடையனவென்று சொல்லப்படும். அக்காலத்தில் கண்டதே இக்காலத்திலு மிருக்கிறதென்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையில் இரண்டு காலங்களிலும் ஸம்பந்தம் தோற்றுகின்றமையாலென்க.

கரு. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌾 𑌏𑌵 𑌚 𑌯𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌃 |
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂𑌤𑌰𑍇 ||

౧౫. అవ్యక్తా ఏవ యే౽న్తస్తు స్ఫుటా ఏవ చ యే బహిః ।
కల్పితా ఏవ తే సర్వే విశేషస్త్వింద్రియాంతరే ॥

ஸ0-ஹா. லோகாநுபவம் ஸ்புடமாயிருக்கின்றது. ஸ்வப்நாநுபவம் ஸ்புடமாகாமலிருக்கின்றது. ஆனதால் ஸ்வப்நம்போல உலகம் பொய்யல்லவென்பது கூடாது. உள்ளே ஸ்புடமன்றியில் தோற்றுகின்ற வஸ்துக்களும் வெளியில் ஸ்புடமாய் தோற்றுகின்ற வஸ்துக்களும் எல்லாம் மநஸ்ஸின் தோற்றமேயாகையால் பொய்யேயாகின்றன. இவ்வாறு ஒன்று ஸ்புடமாயும் ஒன்று ஸ்புடமாகாமலு மிருப்பதற்குக் காரணம் இந்திரியம் வேறுபட்டமையாலென்றறிக. வெளியிந்திரியரியங்களால் காணப்படுகின்றமையால் வெளிப்பொருள்கள் ஸ்புடமாயும் அந்தக் காரணத்தினால் மாத்திரமே தோற்றுகின்றமையால்ஸ்வப்நம் அஸ்புடமாயும் தோற்றுகின்றது. ஆனதால் ஸ்வப்நம்போல உலகமும் பொய்யே யென்பதில் விரோதமில்லை.

கசா. 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 |
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ||

౧౬. జీవం కల్పయతే పూర్వం తతో భావాన్పృథగ్విధాన్ ।
బాహ్యానాధ్యాత్మికాంశ్చైవ యథావిద్యస్తథాస్మృతిః ॥

ஸ0-ஹா. உள்ளும் வெளியும் தோற்றுகிற வஸ்துக்களுககு ஒன்றோடொன்று ஸம்பந்தமுண்டாம்படி கல்பித்ததற்குக் காரணம் என்னவென்றால் நான்செய்கிறேன் எனக்கு ஸுகமுண்டாகிறது எனக்கு துக்கமுண்டாகிறது என்று, இவ்வாறின்றி சுத்தமாயிருக்கிற ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் கயிற்றில் பாம்புபோல கலிபித்து பின் அந்த ஜீவனுக்கு, சுகதுக்கங்கள் விளையும்படியாக மற்ற வஸ்துக்களைக் கல்பித்து, க்ரியைகாரகம் பலம் முதலியவைகளை கல்பிக்கின்றான், இதற்குக் காரணம் இவன் அறிந்தபடி ஸ்ம்ருதி வருவதேயாம். இது முன் கல்பத்திலிருந்த பேதத்தை யநுசரித்து வந்தது.

கஎ. 𑌅𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌰𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 |
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌧𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ||

౧౭. అనిశ్చితా యథా రజ్జురన్ధకారే వికల్పితా ।
సర్పధారాదిభిర్భావైస్తద్వదాత్మా వికల్పితః ॥

ஸ0-ஹா. முன் சுலோகத்தில் சொல்லியபடி முதலில் எல்லா கல்பநத்திற்கும் மூலமான ஜீவ கல்பனைக்கு மூலஞ்சொல்லுகின்றது. உலகத்தில், தன்னுடைய ஸ்வரூபந் தெரியாதபோது கயிறு முதலியவை, பாம்பென்றும் தாரையென்றும் ப்ரமிக்கப்படுவதுபோல ஆத்மா நானிது என்று ப்ரமிக்கப்படுகிறது. அங்கு கயிற்றின் நிச்சயம் தெரியாமையால் ப்ரமம்பிறந்தது. இங்கு சுத்தசித்ஸ்வரூபம் என்று ஆத்மதத்வநிச்சயம்

பிறவாமையால், நானென்றும் இதென்றும் ப்ரமமுண்டாகிறது. நிச்சயமிருந்தால் பிரம்மம் பிறவாது. தன் விரலைதான் மற்றொன்றாக ப்ரமிக்கிறதில்லையன்றோ. ஆகையால் அவித்யையினால் உலகப்ரமமுண்டாகின்றது. என்று எல்லா உபநிஷத்துக்களினுடையவும் ஸித்தாந்தம்.

௧௮. 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌯𑌥𑌾𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌂𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥

౧౮. నిశ్చితాయాంయథారజ్జ్వాంవికల్పోవినివర్తతే।
రజ్జురేవేతిచాద్వైతంతద్వదాత్మవినిశ్చయః॥

ப௦ ஸா. ப்ரமித்தபின் இஃது கயிறேயன்றி வேறல்லவென்றுறுதிபிறந்தபின் மற்றொன்று மின்றிய த்வைதமாவதுபோல ஆத்மநிச்சயம் பிறந்தபின் அத்வைதமேயாகின்றது. இந்த தத்வஜ்ஞானம் சாஸ்திரமாகிற சூரியனால் அஜ்ஞானமாகிற இருள்நீங்கிய பின் பிறக்கும்.

௧௯. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑍈𑌷𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌯𑌯𑌾𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

౧౯. ప్రాణాదిభిరనన్తైశ్చభావైరేతైర్వికల్పితః।
మాయైషాతస్యదేవస్యయయాసమ్మోహితస్స్వయమ్॥

ப௦-ஹா. ஆத்மா ஒருவனாயி னளவில்லாத ப்ராணன்முதலிய விகல்பங்கள், ஏன் உண்டாகின்றனவென்று அறியாமையால் ப்ரச்நம் செய்கிறவனுக்கு விடைதருகின்றது இத்தசுலோகம். ஆத்மாவாகிய அவனையும் மோகிக்கும்படிசெய்கிற அவனுடைய மாயையினால் இப்படிப்பட்ட கணக்கில்லாத பேதமுண்டாகிறது.

௨௦. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌦𑍋𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌇𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

௨௧. 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌇𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌦𑍋𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌇𑌤𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌇𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌦𑌃𑌦𑍇𑌵𑌾𑌇𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

௨௨. 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌇𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌇𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿𑌚𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌵𑌿𑌦𑍋𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

௨௩. 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌇𑌤𑌿𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌇𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍋𑌽𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

௨௪. 𑌕𑌾𑌲𑌇𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌦𑍋𑌦𑌿𑌶𑌇𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌵𑌾𑌦𑌾𑌇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌦𑍋𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

௨௫. 𑌮𑌨𑌇𑌤𑌿𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌦𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍌𑌚𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

௨௬. 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌇𑌤𑌿𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥

௨௭. லோகாந்லோகவித³: ப்ராஹுராஶ்ரமா இதி தத்³வித³: |
ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகம் லைங்கா³: பராபரமதா²பரே ||

௨௮. ஸ்ருஷ்டிரிதி ஸ்ருஷ்டிவிதோ³ லய இதி ச தத்³வித³: |
ஸ்தி²திரிதி ஸ்தி²திவித³: ஸர்வே சேஹ து ஸர்வதா³ ||

౨౦. ప్రాణఇతిప్రాణవిదోభూతానీతిచతద్విదః।
గుణాఇతిగుణవిదస్తత్వానీతిచతద్విదః॥

౨౧. పాదాఇతిపాదవిదోవిషయాఇతితద్విదః।
లోకాఇతిలోకవిదఃదేవాఇతిచతద్విదః॥

౨౨. వేదాఇతిచవేదవిదఃయజ్ఞాఇతిచతద్విదః।
భోక్తేతిచభోక్తృవిదోభోజ్యమితిచతద్విదః॥

౨౩. సూక్ష్మఇతిసూక్ష్మవిదఃస్థూలఇతిచతద్విదః।
మూర్తఇతిమూర్తవిదోఽమూర్తఇతిచతద్విదః॥

౨౪. కాలఇతికాలవిదోదిశఇతిచతద్విదః।
వాదాఇతివాదవిదోభువనానీతితద్విదః॥

౨౫. మనఇతిమనోవిదోబుద్ధిరితిచతద్విదః।
చిత్తమితిచిత్తవిదోధర్మాధర్మౌచతద్విదః॥

౨౬. పంచవింశకఇత్యేకేషడ్వింశఇతిచాపరే।
ఏకత్రింశకఇత్యాహురనన్తఇతిచాపరే॥

౨౭. లోకాఁల్లోకవిదఃప్రాహురాశ్రమాఇతితద్విదః।
స్త్రీపున్నపుంసకంలైఙ్గాఃపరాపరమథాపరే॥

౨౮. సృష్టిరితిసృష్టివిదోలయఇతిచతద్విదః।
స్థితిరితిస్థితివిదఃసర్వేచేహతుసర్వదా॥

௨௦-ஸா. ஆத்மஸ்வரூபத்தின் தத்வத்தை யறியாமையால் கயிற்றில் பாம்புபோல அவித்யையினால் ஸமஸ்தப்ராணி பேதங்களும் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்று விசேஷ விசிஷ்டார்தம். இதின் விஸ்தரவ்யாக்யாநம் விசேஷ ப்ரயோஜந மில்லாமையால் செய்யப்படவில்லை. ப்ராணம் முதல் ஸ்திதிவரையிலுள்ள ஸமஸ்தமும் பீஜாத்மாவாகிய இந்த ப்ராணனுடைய காரிய பரம்பரையில் சேர்ந்தவையாகின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

(20) ப்ராணஸ்வரூபத்தை யறிந்தவர்களாகிய ஹிரண்யகர்ப மதஸ்தரும் வைசேஷிகர் முதலானோரும் ஹிரண்யகர்ப்பனையும் ஈச்வரனையும் ஜகத் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது கல்பனையேயாகின்றது. ஹிரண்ய கர்பனுக்காவது கேவலேச்வரனுக்காவது ஸ்வதந்திரமாய் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்யத்தக்க சக்தியில்லை. இவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சக்தி யுண்டென்று வேதப்ரமாணங் கூறுமையாலெனக. ஹிரண்ய கர்பாகமத்தில் ஹிரண்யகர்பனுக்கு அவ்வித சக்தி யுண்டென்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் அபௌரு

ஷேயமான வேதத்திற்கு விரோதமாக புருஷர்களால் செய்யப்பட்ட ஆகமங்களிற் சொல்லுகிற விஷயங்கள் நம்பத்தக்கவை யன்றாகையால் அது ஸரியல்ல. தடஸ்தனாக வைசேஷிகர்கள் சொல்லுகிற ஈச்வர விஷயத்திலும் ப்ரமாணமில்லை. யுக்தியுமில்லை. ஆகையாலதுவும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதல்ல. ஆகையால் ப்ராணவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். லோகாயதிகர் என்கிற சாரவாகமதஸ்தர்கள், ப்ருதிவி அப்பு, தேயம், வாயு என்கிற நான்கு பூதங்களும் ஜகத்திற்குக் காரணம். வேறு காணப்படாத பொருள்கள் காரணங்களாகமாட்டா. அவைகளுண்டென்பது நம்பத்தக்கதல்ல வென்கிறார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாம்; ஜடங்களான பூதங்களைக் காரணமென்பது யுக்திக்குச்சேராது. இவை ஜடங்களாகையாலே ஸ்வதஸ்ஸித்தங்களல்ல. அதாவது தங்களுடைய ஸத்தையில் தாங்கள் ப்ரமாணமாகா வென்கை. தம்முடைய குணங்களால் ப்ரகாசிக்கின்றனவென்றும் சொல்லப்போகாது. தங்குணங்கள் தம்மை விஷயீகரிக்கமாட்டாமையாலென்க. நெருப்பினுடைய உஷ்ணகுணமானது நெருப்பைச் சுடுகிறதில்லையன்றோ. ஆகயால் பூதவித்துக்களென்கிற இந்த லோகாயதிகர் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாகின்றது. ஸாங்கியர்கள்,ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாகிற குணங்கள் ஸமங்களாய்க்கொண்டு மகான் அஹங்காரம் தன்மாத்திரை பூதங்கள் ரூபமான ஜகத்திற்குக் காரணமென்கிறார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாகின்றது. ஸாம்யத்தை யடைந்திருக்கிற குணங்கள் காரணமென்றால் ப்ரளயம் வருவதற்குக் காரணமில்லை. ஸாம்யம் தப்பினபோதுப் ப்ரளயமென்றால் ஸாம்யம் தப்புவதற்குக் காரணமென்ன. காரணமின்றி ஸாம்யம் தப்புமாயின் எப்போதும் ஸாம்யம் தபபக்கூடுமாகையால் எப்போதும் ப்ரளயம்வரவேணும்.ஒரு காரணமுண்டாயின் அந்தகாரணம்நித்யமானால்எப்போதும் ஸாம்யம் தப்பவேணும், அநித்யமாயின் அதற்குக் காரணம் சொல்லவேணுமென்ற நவஸ்தை வரும். ஆகையால் குணவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். சைவர்கள், ஆத்மா, அவித்யை, சிவன் என்று மூன்று தத்வங்களை ஜகத்காரணமென்று சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாம். சிவன் பேதப்பட்டவனாயின் ஜடரூபியாகிறான். பேதப்படானாயின், மூன்று தத்வங்களென்பது பொருந்தாது. ஆகையால் தத்வ வித்துக்களென்று சொல்லப்படுகிற சைவர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாமென்று "ப்ராண இதி ப்ரணவிதஃ" என்கிற இருபதாவது சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

(21) ஆத்மா ஒருவனே விச்வ தைஜஸ ப்ராஜ்ஞ துரீயமூர்த்திகளாகிற அம்ச ரூபங்களை யடைந்து ஜகத் காரணமாகிறானென்பதும் கல்பனையேயாகின்றது. நிரம்சமாகிய ஆத்மாவுக்கு அம்சமில்லாமையாலென்க. ஆக பாத வித்துக்கள் சொல்லுகிறபடியும் கல்பனையேயாம். சப்தஸ்பர்ச ரூபரஸகந்தங்களே அநுபவிக்கப் படுகின்றமையால் தத்வமென்று வாத்ஸ்யாயநர்

முதலியவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், சப்தாதி விஷயங்களை விஷத்திலும் கொடியவை என்று சொல்லுகின்றமையால் அவைகளை பரமார்த்த தத்வமென்பது தகாது. ஆகையால் விஷயவித்துக்களென்கிற வாத்ஸ்யாயனர் முதலியவர் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். பூலோகம் புவர்லோகம் ஸ்வர்க்க லோகம் என்று மூன்று லோகங்கள் பரமார்த்தமாயிருக்கின்றனவென்று பௌராணிகர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இதுவும் கல்பனையேயாகின்றது. அநந்த ஸ்தாநங்களை மூன்று ஸ்தாநங்களென்று கணக்கிட்டுச் சொல்லுவது தகாமையாலென்க. ஆகையால லோகவித்துக்களென்கிற பௌராணிகர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாகின்றது. அக்நி, இந்திரன் முதலிய தேவதைகளே அந்தந்த பலன்களைத் தருகின்றார்களென்று தேவதா காண்டத்தையறிந்த வேதவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கல்பனையாகின்றது. ஈச்வரன் பலன்களைத் தருவதில்லை என்று இவர்க ளபிப்ராயப்படுகிறார்கள். இது யுக்தமல்ல. தேவர்கள், நம்முடைய யத்நத்தை யநுசரித்துபலன்களைத்தருகின்றார்களாயின்வேலைக்காரரோடு ஸமாநர்களாகிறார்கள். ஸ்வதந்திரமாய் பலனைத் தருவாராயின் அவர்களைப்பூசிப்பது வீணாகின்றது. அந்த தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுடையவரும் இந்த தேவதை பலனைத் தருமோ; தாராதோவென்று ஸந்தேகப்படுகிறார்கள். இந்த தேவதைகளினுடைய அநுக்கிரகம் ஸ்வதந்திரமாய் காரியம் செய்ய சக்தியில்லாதது. ஆகையால் இதுவும் கல்பனை என்று, "பாதாஇதிபாதவிதஃ" என்கிற இருபத்தோராவது சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

(22) இருக்குயஜுஸ்ஸாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களே தத்வங்களென்று வேதபாடகர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாகின்றது. வேதமாவது உலகத்தில் வழங்குகிற எழுத்துக்களைவிட வேறானதாய்க் காணப்படவில்லை. க்ரமமாக உச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களே வேதமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றது அந்த க்ரமமும், உச்சரிக்கும்போது தோற்றி மற்றப்போதில் காணப்படாமையால் கல்பிக்கப்பட்டதேயாம். ஆகையால் வேதம் கல்பிக்கப்பட்டதே யாகின்றமையால் தத்வமாகமாட்டாது. ஆகையால் வேதவித்துக்கள் சொல்லுகிற விதுவும் கல்பனையாகின்றது. ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய யஜ்ஞங்கள் தத்வங்களென்று போதாயநர் முதலிய யஜ்ஞநிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்கள். இதுவும் கல்பனையாகின்றது. யஜ்ஞமாவது திரவ்யம், தேவதை, த்யாகம் என்று மூன்றையும் சேர்த்து யஜ்ஞமென்று பேரிட்டிருக்கின்றமையால் தனித்தனியே ஒன்றும் யஜ்ஞமல்லவென்றால் இந்த ஸமுதாயம் வஸ்து வாகாமையால் ஸமுதாயமும் யஜ்ஞமாகாது. ஆகையால் யஜ்ஞ வித்துக்கள் சொல்லுகிற விதுவும் கல்பனையேயாம். ஆத்மாவை; போக்தாவென்று, ஸாங்க்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஆத்மாவுக்கு போகம், விகாரமாயின் விகாரமுடைய ஆத்மாவை நித்யமானவனென்று சொல்லக்கூடாது. ஸ்வபாவமாயின் எப்போதும் போக்தாவாகவேண்டும். அப்படியின்றி விஷயங்கள் கிடைத்தபோ

தே போகிக்கிறானன்றோ. ஆனதால் போக்த்ரு வித்துக்கள் சொல்லுகிற விதுவும் கல்பனையேயாம். சமையற்காரர்கள் போஜநம் செய்யப்படுகிற ரஸ வஸ்துக்களே தத்வங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாகின்றது. வ்யஞ்சநம் முதலிய ரஸங்கள் அப்போதே ஒருவனுக்கு மதுரமாயும் ஒருவனுக்குக் கயந்ததாயும் தோற்றுகின்றமையால் ஒருவிதமா யிருக்கவில்லையன்றோ. ஆனதால் போஜ்ய வித்துக்களென்று சொல்லப்படுகிற விவர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். என்று "வேதாஇதிசவேதவிதஃ" என்கிற இருபத்திரண்டாவது சுலோகத்தின் கருத்து.

(23) சிலர் ஜீவாத்மாவை அணுவென்று சொல்லுகிறார்கள் இது யுக்தமல்ல, ஒரு சமயத்தில் ஸமஸ்த சரீரத்திலும் பிறக்கிற சுக துக்கங்களை அநுபவிக்கக் கூடாமையாலென்க. ஆகையால் ஸூக்ஷ்ம வித்துக்கள் சொல்லுகிற விது கல்பனையேயாம், லோகாயதிகர் இந்த ஸ்தூல சரீரத்தையே ஆத்மா வென்கிறார்கள். நான் ஸ்தூலனாகிறேனென்று ஸ்தூல சரீரத்தையே நானென்று சொல்லுகிறானன்றோ என்று அவர்களுடைய அபிப்ராயம். இது தக்கதல்ல; இவன் மரணமடைந்தபோது முறங்கும் போதும் ஜ்ஞாநமில்லாம லிருக்கின்றது, ஸ்தூல சரீரமோ அப்போது மிருக்கின்றது. சரீரமே ஆத்மாவாயின் அக்காலத்திலும் அறிவுண்டாகவேணும். ஆத்மாவுக்கு, அறிவேயன்றோ ஸ்வரூபம். இதுவுமின்றி பூதங்களின் கூட்டத்தால் சரீரமுண்டாயிருக்கின்றது, இந்த பூதங்களில் ஒன்றாவது அறிவுடையதன்று. இந்த கூட்டமோ பூதங்களைவிட வேறொரு வஸ்துவல்ல, இதற்கு அறிவு ரூபங் கூடாது. ஆனதால் ஸ்தூல வித்துக்களாகிய லோகாயதிகர் சொல்லுகிற தேஹாத்மவாதமும் கல்பிதமேயாகின்றது. சூலம் முதலிய ஆயுதங்களை தரித்திருக்கிற சிவன் முதலானோரை பரமார்த்த தத்வமென்று ஆகமவாதிகள் சொல்லுகிறார்கள். அது ப்ரமம், நம்முடைய சரீரம்போல் சூலம் முதலிய ஆயுதங்களை யேந்துகிற கை முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய சிவன் முதலானோருடைய சரீரமும், பூதங்களாலுண்டானதாகையால் அநித்யமாய்விடும். லீலையினால் சரீரத்தைக் கொண்டிருக்கிறானென்பதும் லீலை யில்லாதபோது சரீரமில்லாமையா லயுக்தமாகிறது. சரீரமில்லாதபோது லீலை யில்லாமையாலு மயுக்தமாகிறது. ஆகையால், மூர்த்த வித்துக்கள் சொல்லுகிற விதுவும் கற்பனையேயாம். ஒருவித ஆகாரமுமின்றி ஸ்வபாவ சூந்யமே பரமார்த்த தத்வமென்று சூந்யவாதிகள் சொல்லுகின்றார்கள். இதுவும் தக்கதல்ல. ஸ்வபாவ சூந்யம் பரமார்த்தமென்பது கூடாமையாலென்க. ஆகையாலிவ்வாறு அமூர்த்தவித்துக்களென்கிற சூந்யவாதிகள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். என்று "ஸூக்ஷ்மா இதி ஸூக்ஷ்மவிதஃ" என்கிற இருபத்துமூன்றாவது சுலோகத்தின் கருத்து.

(24.) ஜ்யோதிஷ பண்டிதர் காலமே பரமார்த்தமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் ப்ரமமேயாம். ஏனென்றால், காலம் ஒன்றாயின், கலைமுஹூர்

தம் என்கிற பேதங் கூடாது. பலவாயினப்போது மதற்கு ஸ்வாதந்திரிய மில்லை. உதயகாலம் உச்சிகாலமென்று க்ரியையின் தருமமாகவன்றோ தோற்றுகின்றது. க்ரியாதருமமன்றாயின், காலத்திலு மவ்வித வ்யவஹாரங் கூடாது. அப்படியன்றாயின் காலபரிச்சேதமின்றி க்ரியைநித்யமாக வேண்டி வரும். ஆகையால், காலவித்துக்களென்கிற ஜ்யோதிஷ பண்டிதர்கள் கூறுகின்ற விதுவும் கல்பனையேயாம். ஸ்வரோதயந் தெரிந்தவர், திக்குக்களைப் பரமார்த்தமென்று சொல்லுகின்றனர். இதுவும் ப்ராந்தியேயாம். அதையறிந்தவரும் அபஜயத்தை யடைகின்றமையாலென்க. ஆகையால் திக் வித்துக்களென்கிற இவர்கள் கூறுவது கல்பிதமேயாகின்றது. தாதுவாதம், மந்த்ரவாதம, இவைகளை ஸத்யமென்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். இது ப்ரமம் தாம்ரம்முதலிய வஸ்துஸ்வபாவ மிருக்கும்போதாவது அழிந்தபோதாவது வேறுரூபஞ்சேராது. மந்திரவாதத்திலும் பாம்பினால் கடிக்கப்பட்டவன் மந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்டாலும் விதியுள்ளவனே ஜீவிக்கிறானேயன்றி விதிமாண்டவன் பிழைப்பதில்லையன்றோ. ஆகையால் வாதவித்துக்களென்று சொல்லுகிற இவர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாகின்றது, புவநகோசத்தை யறிந்தவர்கள் இப்பதினான்கு லோகங்களும் ஸத்யமென்பர், இது ப்ரமம். அப்பதினாலுலோகங்களும் காணப்படாமையாலும் கண்டோமென்பவரும் ஒருவர்சொன்னபடி ஒருவர்சொல்லாமையாலுமென்க. ஆகையால் புவநவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்லுகிறவிதுவும் கல்பனையேயாம். என்று "காலா இதி காலவிதஃ" என்கிற இருபத்திநாலாவது சுலோகத்தின்கருத்து.

(25.) லோகாயதிகரில் சிலர் மனஸ்ஸையே ஆத்மா வென்கிறார்கள். இது உசிதமல்ல. மநஸ்ஸு ஸ்வதந்திரமாயின் துன்பப்படவேண்டியதில்லை. ஸ்வதந்திரமில்லையாயின் குடமுதலியவற்றைப்போ லாத்மாவாகமாட்டாது. இது கரணமாகையால் தீபம்போல ஆத்மாவாகக்கூடாது கரணமாகியதீபம் ஆத்மாவாகக்கண்டதில்லையன்றோ. ஆகையால்மநோவித்துக்களென்கிற இவர் சொல்வதும் கல்பனையேயாம். புத்தியே ஆத்மாவென்று பௌத்தர் சொல்லுகின்றனர். ஸுஷுப்தியில் புத்திதோற்றாமையாலும் அறியப்படுவதாயின் கடம்போல் மற்றொன்றா லறியப்படவேண்டுகையாலும் புத்திவித்துக்களென்கிற இவர்கள்சொல்வதும் கல்பனையேயாம். வெளிப்பட்ட ஆகாரங்களின்றி விஜ்ஞாநமயமாயிருக்கிற சித்தமே ஆத்மாவென்று பிறர்கூறுகின்றார். அப்போது புத்தியை ஆத்மாவாகச்சொல்லும்போ துண்டான தோஷங்களுண்டாகையால் சித்தவித்துக்களென்கிற விவர்கள் சொல்வதும் கல்பனையேயாகின்றது. விதித்தவைகளைச் செய்கையினாலுண்டாகிற தருமத்தையும் விலக்கியவற்றைச் செய்கையினாலுண்டாகிற அதருமத்தையும் பரமார்த்ததத்வமென்று மீமாம்ஸகர் சொல்லுகின்றனர். காலதேசபேதத்தால் தருமாதருமங்களில் வேறுபாடுகொள்ளப்படுகின்றமையால், தருமாதருமவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்வதும் கல்பனையேயாம். என்று "மந இதி மநோவிதஃ" என்கிற இருபத்தஞ்சாவது சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

26. காரணமாத்திரமாகிய ப்ரதாநமென்கிற மூலப்ரக்ருதி ஒன்று, மகான் அஹங்காரம் சப்ததந்மாத்திரம், ஸ்பர்சதந்மாத்திரம், ரூபதந்மாத்திரம், ரஸதந்மாத்திரம், கந்ததந்மாத்திரம், என்கிற காரணகாரியரூபமாகிய ப்ரக்ருதிவிக்ருதிகளென்கிற தத்வங்கள் ஏழு, செவி, வாய், கண், மூக்கு, த்வக்கு, என்கிற ஐந்து ஜ்ஞாநேந்திரயங்கள், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம், என்கிற கருமேந்திரியமைந்து சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், என்கிற விஷயங்களைந்து, ஆக விகாரங்கள்பதினாறு, ப்ரக்ருதியுமாகாமல் விக்ருதியுமாகாமல் த்ருசிஸ்வபாவனாய் விளங்குகிற புருஷனென்கிற ஆத்மா ஒருவன், ஆக இருபத்தைந்துதத்வங்கள் வாஸ்தவங்களென்று ஸாங்கியர் கூறுகின்றனர். இங்ஙனமிவர்கள் இருபத்தைந்து தத்வங்களென்று சொல்லும்போது கணக்கைக்கூட்டுவது விணாகின்றது. அது வேறுதத்வமில்லை என்பதைக்குறிப்பதற்காயின், வேறுபொருளுண்டானபோது அதை இல்லைஎன்பதுகூடாது. இல்லையாயின் அக்குறிப்புசேராது. ஆகையாலவரிங்ஙனமிருபத்தைந்து தத்வங்களைச் சொல்லுவது கல்பனையேயாம். பதஞ்சலி மகாமுநி மதத்தோர் இவ்விருபத்தைந்தோடு ஈச்வரனையும்சேர்த்து இருபத்தாறு தத்வங்களென்று கூறுகின்றார் இதுவும் தக்கதல்லவென்பது கீழ்ச்சொல்லியபடி ஸ்பஷ்டமாகின்றது. அன்றியே, ஈச்வரனைப் புருஷனிற்சேராது பிரிக்கக்காரணமில்லை. புருஷதத்வத்தி லந்தர்பாவமில்லையாயின் கடம்போலீஸ்வரன்ஜடரூபியாய் ஈச்வரனாகான். ஆகையால்அவர்கள்மதமும் கல்பனையேயாகின்றது. பாசுபதாகமவாதிகள், ராகம் அவித்யை நியதிகாலகலை மாயை, என்கிற இவைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு, முப்பத்தொருதத்வமென்கிறார்கள். இவ்வாறு பிரிவுகளைப்பிரிக்கில் அநந்தமாய் பிரிக்கக்கூடுமாகையாலும் கீழ்ச்சொன்ன தோஷங்களாலு மிதுவும் கல்பனையேயாகின்றது, சிலர் கணக்கில்லாத தத்வங்களிருக்கின்றனவென்று கூறுகின்றார்கள். இது கல்பனையே அஜ்ஞாநத்தால் விவாதப்படுகிறார்களன்றோ. என்று "பஞ்சவிம்சக இத்யேகே" என்கிற இருபத்தாறுவது சுலோகத்திற்குக்கருத்து.

(27) லோகத்திற்கு த்ருப்திசெய்விப்பது தத்வமென்பது லோகவித்துக்களென்கிற லௌகிகர்களினபிப்ராயம். இதுப்ரமம். தனித்தனியே ருசிபேதமுடைய ப்ரபஞ்சத்தை த்ருப்திசெய்விப்பது ஈச்வரனாலும் கூடாமையாலென்க. தக்ஷர்முதலிய மகர்ஷிகள் ஆச்ரமங்கள் பரமார்த்தங்களென்று ஸாதிக்கிறார்கள். இதுகல்பனை; ஆச்ரமமென்பது வேஷமாயின் சூத்திரரும் ப்ராம்மணரைப்போல் வேஷம்போட்டுக்கொள்ளில் அவர்களுக்கும் ஆச்ரமமுண்டாகவேணும் அப்படி இல்லையன்றோ. ஜாதியோடுகூடியே ஆச்ரமத்தை நிச்சயிப்பது அஸாத்யம். ஜாதியை நிச்சயிக்கப்போகாமையா லெவ்வாறு ஜாதியைக்கூட்டி ஆச்ரமங்களைக்காண்பது. ஆனதா லாச்ரமவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்வதும் கல்பனையேயாகின்றது. ஆச்ரமஸம்ஸ்காரங்களை ஆச்ரமமென்றாலும் அவை தேஹத்தைச்சேர்ந்தவையானால் பரலோக ஸம்

பந்தமுடையனவாகா. ஆத்மாவிபுவாகையால் அவனிடத்தில் ஸம்ஸ்காரங்கள் சேராதன்றோ. வையாகரணர்கள், ஸ்திரீலிங்கம்புல்லிங்கம் நபும்சகலிங்கம் இவைகளையுடைய சப்தமேதத்வமென்கிறார்கள். இங்ஙனமாயின், இந்த லிங்கங்கள் சப்தங்களுக்கு ஸ்வபாவமாயின் ஒன்றுக்கு பலஸ்வபாவங்கள் கூடாமையாலே சில சப்தங்கள் மூன்றுலிங்கங்களாயிருப்பது சேராது, உபாதியினாலென்றால் வாஸ்தவமென்பதுபோயிற்று.ஆனதால் லிங்கர்களென்கிற வையாகரணர்கள் சொல்வதும் கல்பனையேயாகின்றது. இரண்டுப்ரம்மங்களறியத்தக்கவை, பரமென்று மபரமென்றுமெனச்சிலர். இதுபொருந்தாது. அளவுபட்டது ப்ரம்மமாகாமையினாலு மளவில்லாததே ப்ரம்மமாகையாலுமென்க. அகையாலிங்ஙனம் சிலர் சொல்வதும் கல்பனையேயாம். என்று, "லோகாந்லோகவித:ப்ராஹு:" என்கிற இருபத்தேழாவது சுலோகத்தின் கருத்து.

(28.) ஸ்ருஷ்டியும் ஸ்திதியும் லயமும் தத்வமென்று பௌராணிகர் சொல்லுகின்றார்கள் ஸத்துக்கு மஸத்துக்கும் ஜந்மம்முதலியவை கூடாதென்று நிரூபிக்கப்போகின்றமையா லிவர்கள் சொல்லுவது கல்பனையேயாம். ஆனதால் உலகத்தி லவரவர்கள் அவ்லோகங்களில் எத்தனை வகையாகப் பிரமிக்கிறார்களோ அத்தனை வகைகளுமிந்த நிர்விசேஷாத்ம ஸ்வரூபத்தில் கல்பிக்கப்பட்டவையேயாமென்பது திண்ணமென்பது 'ஸ்ருஷ்டிரிதிஸ்ருஷ்டிவித:' என்கிற இருபத்தெட்டாவது சுலோகத்தின் கருத்து.

இந்த ஒன்பது சுலோகங்களுக்கும் விசேஷ கடினமன்று என்கிற அபிப்பிராயத்தால், சங்கராசாரியர் பாஷ்யம் செய்யவில்லை ஆநந்தகிரியாசாரியர் வ்யாக்யாநம் செய்தார். அதை யநுஸரித்து விசேஷவிஷயங்களையும் சேர்த்து இந்த சுலோகங்களுக்குக் கருத்தெழுதினோமென்றறிக.

உகூ. யம் பாவம் தர்சயேத்யஸ்ய தம் பாவம் ஸ து பச்யதி |
தம் சாவதி ஸ பூத்வாஸௌ தத்க்ரஹஸ்ஸமுபைதி தம் ||

౨౯. యం భావం దర్శయేద్యస్య తం భావం స తు పశ్యతి ।
తం చావతి స భూత్వాఽసౌ తద్గ్రహస్సముపైతి తమ్॥

உகூ-ஸா. எவ்வாறாயினும் இந்த உபாயங்களுக்கு ஐக்யத்தையடைந்து அந்தந்த பாவங்களைக் காட்டக் கண்டவன் அந்தந்த பாவங்களை அந்த ஆத்மாவாகவே காண்கிறான். அந்த பாவமும் அந்த ஆத்மாவோடு ஐக்யத்தை யடைந்திருக்கின்றமையால் அவனை இரக்ஷிக்கின்றது. அவனு மதையே அறிந்து அதையே அடைகிறான்.

௩௦. ஏதைரேஷோऽப்ருதக்பாவை: ப்ருதகேவேதி லக்ஷித: |
ஏவம் யோ வேத தத்த்வேந கல்பயேத்ஸோऽவிசங்கித: ||

30. ఏతైరేషోఽపృథగ్భావైః పృథగేవేతి లక్షితః ।
ఏవం యో వేద తత్త్వేన కల్పయేత్సోఽవిశంకితః॥

ஸா-ஹா. இந்த ரீதியில் ஆத்மாவில் வேறின்றித் தோற்றுகிற ப்ராணாதி பாவங்கள் வேறென்று மூடர்கள் நினைக்கிறார்கள். விவேகிகள் கயிற்றில் வேறாய் பாம்புமுதலி யவை யில்லையாவதுபோல இந்த ஆத்மாவில் வேறாய் ப்ராணாதி கல்பனையில்லை. என் றும் ப்ராணன்முதலிய ஸமஸ்தமும் இந்த ஆத்மாவில் ப்ரமத்தால் கல்பிக்கப்பட்டவை என்றும் அறிகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களே வேதாந்தத்துக்குப் பொருள்சொல்ல வல்லவராவர்.

௩௧. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥

౩౧. స్వప్నమాయే యథా దృష్టే గంధర్వనగరం యథా ।
తథా విశ్వమిదం దృష్టం వేదాంతేషు విచక్షణైః ॥

ஸா-ஹா. ஸ்வப்நமும் மாயையும் கந்தர்வ நகரமும்போல வேதார்த்தங்களில் புத்தி மான்களால் இந்த உலகம் காணப்பட்டது. ஸ்வப்நமாவது, எல்லோருக்கும் பொய் யென்பது தெரிந்த விஷயம். மாயையாவது இந்திரஜாலம் முதலியவை. இதுவும் பொய்யேயன்றோ. கந்தர்வ நகரமாவது - ஆகாயத்தில் ஒருகாலத்தில் விசித்திரமான மெத்தை மேடைமுதலிய விசித்திரங்களையுடைய ஒரு பட்டணம்போல் தோன்றி உடனே மறைகின்றதென்று ப்ரஸித்தம். இதுவும் பொய்யேயன்றோ. ஆனதால் இவை போல உலகமும் பொய்யென்று "நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந" என்பது முதலிய சுருதி களால் நன்குவிளங்குகின்றது.

௩௨. 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌨 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌨 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾 ॥

౩౨. న నిరోధో న చోత్పత్తిర్న బద్ధో న చ సాధకః ।
న ముముక్షుర్న వై ముక్త ఇత్యేషా పరమార్థతా ॥

ஸா-ஹா. எடுத்த ப்ரகரணத்தை முடிப்பதற்கு இந்த சுலோகஞ் சொல்லப்படு கிறது. த்வைதம் பொய்யென்றும் ஆத்மா ஒன்றே மெய்யென்றும் நிரூபித்தமையா லிது ஸித்தமாயிற்று. அதாவது வேதம் லோகம் இவற்றிலுள்ள ஸமஸ்த வ்யவஹாரமும், அவித்யையின் ஸம்பந்தத்தால் வந்ததென்பதாம். ஆகையால், உத்பத்தி ப்ரளயம் இவ் விரண்டும் பொய். பத்தன், முக்தன், முமுக்ஷு, என்கிற விபாகமும் பொய். வாஸ் தவத்தில் பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு, இவையெல்லாம் பொய்யாகையால் ஸம்ஸாரியென் றும் மோக்ஷம் பெற்றவனென்றும் இவ்வாறு பேதப்பட்ட ஆத்மாக்களெவ்வாறு மெய் யாகப்போகிறார்கள். இவ்வாறு உத்பத்தி ப்ரளயம் இதனைப் பொய்யென்றுசொல்லுவ தெங்ஙனமெனில் கூறுகின்றோம். பேதம் பொய்யேயன்றோ. "யத்ரஹித்வைதமிவ பவதி" யதிஹநாநேவபச்யதி "ஆத்மைவேதம் ஸர்வம்" "ப்ரம்மைவேதம் ஸர்வம்" "ஏகமே வாத்விதீயம்" "இதம் ஸர்வம் யதயமாத்மா" "இவனுக்கு பேதம்போல் காணப் படுகிறது" "பேதம்போல் காண்கிறான்" "இவை எல்லாமாத்மாவே" "இவை எல் லாம் ப்ரம்மமே" "ஒன்றே இரண்டாவதில்லை." "ஆத்மரூபமே இவை எல்லாமாகக் காணப்படுகிறது" இவைமுதலிய சுருதிகள் பேதங்களையெல்லாம் பொய்யென்று நன் றாய்ப் பேசுகின்றன. ஆக கீழ்ச்சொல்லிய யுக்திகளாலும் இந்த சுருதிகளாலும் உலக மெல்லாம் பொய்யென்பது பெறப்பட்டது. ஆகவே, பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு, எல்லாம் பொய்யாகின்றது. பொய்யாவது அசத்தன்றோ. மெய்யான ஸத்துக்கேயன்று பிறப்பு முதலியவை யுண்டாகும். பொய்யான அஸத்திற்கு பிறப்புமுதலியவை இல்லையன்றோ

முயல்கொம்புக்குப் பிறப்புண்டோ; அழிவுண்டோ; ஆகையா லதுபோலவே அஸத்துக்கு பிறப்புமுதலியவை என்று விளங்கிற்று. ஆக உலகமெல்லாம் பொய்யே யாகையால் அஸத்தான இவ்வுலகத்தில் ஒன்றுக்கும் பிறப்புமுதலியவை யில்லை. பிறப்புமுதலியவை இல்லாதபோது ஒராத்மாபத்தனென்றும் ஒருவன் முக்தனென்றும் சொல்லுகிற பேதம் பொய்யே என்பது ஸித்தமன்றோ. இனி, அத்வைதத்திற்கும் பிறப்புமுதலியவை கூடாதன்றோ. அத்வைதம் பிறப்புடையது என்று சொல்லுவது மிகவும் விரோதமுடையது. இனி வ்யவஹாரா தசையிலிருக்கிற சடம் படம் முதலியவற்றிற்கு உத்பத்திநாசங்கள் சொல்லுவோமென்றோ லவை கயிற்றில் பாம்புபோல கலபிக்கப்பட்டவையென்று சொன்னோம். கயிற்றில்தோற்றுகிற பாம்புக்கு பிறப்பு அழிவிருந்தாலன்றோ இவ்வுலகத்திற்கும் சொல்லலாம். தோற்றமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் பிறக்கவு மிறக்கவு மில்லையன்றோ. கயிற்றில்தோற்றுகிற பாம்பானது கயிற்றில்பிறக்குமோ மனதில் பிறக்குமோ; கயிற்றில் பிறக்குமாயின் கயிற்றைக்காணு மவர்களெல்லாம் பாம்பைக் காணவேணும். மனதில் பிறக்குமென்றால் வெளியில் தோற்றுவது கூடாது. ஆதலாலந்த பாம்புக்குப் பிறப்பு சொல்லமுடியாது. ஆதலால் மனதில் தோற்றுகிறதென்றே ஒப்புக்கொள்ளவேணும். அவ்வாறு பிறப்பு முதலியவையின்றி வெறும் தோற்றமாகையால் கயிற்றில்பாம்புபொய்யானதுபோல இவ்வுலகமும்மனதின் தோற்றமேயாகையால்பொய்யேயாம். இவ்வுலகம் மநத்தோற்றமின்றி வாஸ்தவமாயின்இவனுக்கு மநமடங்கிய போதாகிய ஸுஷுப்தி என்கிற பேருறக்கத்திலு முலகம் காணப்பட வேண்டுமென்றோ. அப்படி காணப்படுவதில்லை. ஆகையால் மநதில்தோற்றுகிற தோற்றமே இவ்வுலகெல்லாம் என்று ஸ்புடமாகின்றது. ஆனதால், இவ்வுலகத்தின் பேதம் பொய்யாகையால் இவ்வுலகத்திற்கு உத்பத்தி முதலியவை இல்லை என்று கௌடபாதாசாரியர் இந்த சுலோகத்தில் கூறுவது மிகவும் தக்கதேயாகின்றது. ஆக, இவ்வாறு பேதம் பொய்யாகிற விது ஸகல ப்ரமாணங்களாலும் சுருதி சாஸ்திரங்களாலும் காட்டப்படுகிறது. ஆனா லிங்கொரு ஸந்தேஹமுண்டாகின்றது. அதாவது இவ்வாறு ஸகலசாஸ்திரங்களுக்கும் பேதமில்லை யென்பதில் கருத்தாயின் அபேதமான அத்வைத ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் சாஸ்த்ரமில்லாமையால் அத்வைதமும் ப்ரமாண சூந்யமாய் ஸர்வசூந்யவாதமாய் விடுமே என்பதுதான். இதற்கு ஸமாதாநம் பேத ப்ரபஞ்சமுண்டாகையால் சூந்யமில்லை என்பதாயி னப்போது பேதமில்லை என்று முன்சொன்ன ஸித்தாந்தத்திற்கு விரோதம் வருமேயென்றால், இதற்கு முன் ஸமாதாநம் சொல்லி யிருக்கிறோம். அதாவது, இவ்வாறு ப்ரமமானது ஒரதிஷ்டாநமின்றி பிறவாதாகையால் பேத ப்ரபஞ்சப்ரமத்திற்கு அதிஷ்டாநமாய் ஒன்றிருக்க வேண்டும். அதுவே சுத்த ப்ரம்மமென்பதுதான். ஆனதால் மறுபடியும் அதை எடுத்து தோஷங்காட்டுவது பயனில்லாததேயாம். இனி, பாம்புக்கு அதிஷ்டாநமாய் தோற்றின கயிறும் வாஸ்தவத்தில் அஸத்யமானதுபோல ப்ரபஞ்ச ப்ரமத்திற்கு அதிஷ்டாநமான ப்ரம்மமும் அஸத்தியமாவதில் விரோதமில்லை. ஆகையால் ஸர்வசூந்யவாதமே த்ருடப்படுகிறதென்றால் அங்ஙனமல்ல, ப்ரமம் நீங்கியபின்னும் அதற்கு முன்னும் அதிஷ்டாநமாகிய கயிறு காணப்படுகின்றமையால் கயிற்றில் தோற்றின ஸர்பம்போல கயிறு பொய்யாகாது. அவ்வாறே ப்ரபஞ்ச ப்ரமத்திற் கதிஷ்டாநமான ப்ரம்மமும் பொய்யாகாது. ஆனால் கயிறானது ஸர்பகாலத்திற்குமுன்னும் பின்னும் தோற்றுகின்றமையால் ஸர்பம்போல பொய்யாகாவிடினும் காலாந்தரத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றமையால் பொய்யேயாகின்றது. ப்ரம்மம் எப்போதும் பாதிக்கப்படாமையால் ஸத்யமேயாகின்றது. ப்ரம்மமும் ப்ரமத்தி லதிஷ்டாநமாய் கோசரிக்கின்றமையால் ப்ரமத்தில் கோசரிக்கிற கயிற்றுப் பாம்புபோல் பொய்யாகக்கூடுமே என்றால் இந்த ப்ரம்மம், ப்ரமத்தில் முக்யமாய் கோசரியாமையால் ரஜ்ஜுஸர்ப்ப ப்ரமத்தில்

முக்யமாய் கோசரியாமல் அதிஷ்டாநமாய் கோசரிக்கின்ற ரஜ்ஜு, ஸர்பம்போல் பொய்யாகாமல் ஸத்யமேயாவதுபோல் ஸத்யமேயாகின்றது. கல்பநாதிஷ்டாநம் கல்பனைக்கு முன்னிருக்கவேண்டு மாகையால் ஸர்வகல்பநாதிஷ்டாநமான ப்ரம்மம் ஸத்தேயாமன்றி பொய்யாகாது. இனி ஜ்ஞாநகோசரமாகாத ப்ரம்மத்தை எவ்வாறு சாஸ்திரம் தெரியப்படுத்துமென்றால்; அவித்யையினால் கல்பிக்கப்பட்ட தோஷபேதங்களை நீக்கவே, தானே ப்ரம்மஸ்வரூபம் விளங்குமன்றோ. ஸ்வரூபாம்சத்தில் சாஸ்திரத்தால் காரியமில்லை. அஸித்தமான விஷயத்தையே சாஸ்திரம் போதிக்கின்றமையாலெனக. இது வாஸ்தவ ஜ்ஞாநகோசர மாகாவிடினும் அநுவ்ருத்தியினாலேயே கீழ்ச்சொல்லியவையெல்லாங் கூடும். ஆனதால் ப்ரம்மம் நிர்விசேஷமென்பது வேத வித்துக்களின கொள்கை.

௩௩. ப்ராந்தைரஸத்பிரேவாயமத்வயேந ச கல்பித꞉ |
பாவா அப்யத்வயேநைவ தஸ்மாதத்வயதா ஶிவா ||

33. భ్రాన్తైరసద్భిరేవాయమద్వయేనచకల్పితః ।
భావాఅప్యద్వయేనైవతస్మాదద్వయతాశివా॥

பா0-ஸா. முன்சுலோகத்தில் சொல்லிய விஷயத்தையே ஹேதுக்களால் வலி யுறுத்துகின்றது. கயிற்றிலில்லாத ஸர்பம் தாரைமுதலியவற்றை இது பாம்பு இது தாரை என்று, ப்ரமிப்பதுபோல ப்ரம்மத்திலில்லாத ப்ராணாதிவஸ்துக்களை ப்ரம்மத்தி லிருக்கின்றனவாக ப்ரமிக்கின்றோம். ப்ரமத்திற்குக் காரணம் மனதேயாகின்றது. மனது செல்லாதபோது ஒரு வஸ்துவும் காணப்படுவதில்லையன்றோ. ஆத்மாவுக்காயின் சலநமில்லை. மனத்திற்காயின் சலநமே குணமாகின்றது. ஆகையால் சலநமுடைய மனஸ்ஸின் தருமங்களை பரமார்த்தங்களென்று யார் சொல்லுவர். ஆகையா லஸத்துக்களான வஸ்துக்களால் அத்வயரூபியான ஆத்மா ப்ரமிக்கப்படுகிறான். இந்த ப்ரமத்திற்கு ஆத்மாவே அதிஷ்டாநமாகிறது. ஆகையால் ப்ரமத்தால் வந்தது கயிற்றில் தோற்றிய பாம்புபோல பயத்தைத் தரும். பரமார்த்தமான அத்வைதமே சிவகரமானது. அதாவது மங்களஸ்வரூபமானது.

௩௪. நாத்மபாவேந நாநேதம் ந ஸ்வேநாபி கதஞ்சந |
ந ப்ருதங்நாப்ருதக்கிஞ்சிதிதி தத்த்வவிதோ விது꞉ ||

34. నాత్మభావేననానేదంనస్వేనాపికథంచన।
నపృథఙ్నాపృథక్కించిదితితత్త్వవిదోవిదుః॥

பா0-ஸா. இந்த பேத ப்ரபஞ்சவஸ்துவானது ஆத்மதாதாத்ம்யத்தாலும் ஸ்வதாதாத்ம்யத்தாலும் ஸித்திப்பதில்லை. ஆத்மா அஜடமாகின்றமையாலும் ப்ரபஞ்சம் ஜடமாகின்றமையாலும் முதலாவது கூடாது. இது ஸ்வதாதாத்ம்யமாய் ஸ்வதந்திரமாயி னாத்மாவேயாகவேண்டி யிருக்கின்றமையா லிரண்டாவதுங் கூடாது. பேதமே தருமமாயாவது ஸ்வரூபமாயாவது ஸித்தியாதாகையாலும் ப்ரபஞ்சபேதம் ஸித்தியாது. ஆகையால் அத்வைதமே தத்வமென்று தத்வவித்துகளினபிப்ராயம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பேதம் ஸ்வரூபமாயும் தருமமாயும் ஸித்தியாதுஎன்கிற விஷயம் நன்கு நிரூபிக்கப்படவேண்டியதாயினும் இவ்விடத்தில் நிரூபிக்கப்படவில்லை. இது பேததூஷண ப்ரகரணத்தில் கண்டாராயத்தக்கது.

௩௫. வீதராகபயக்ரோதைர்முநிபிர்வேதபாரகை:|
நிர்விகல்போஹ்யயம் த்ருஷ்ட: ப்ரபஞ்சோபஶமோऽத்வய:||

౩౫. వీతరాగభయక్రోధైర్మునిభిర్వేదపారగైః ।
నిర్వికల్పోహ్యయం దృష్టః ప్రపంచోపశమోఽద్వయః ॥

ஸ0-ஹா. ஸமஸ்த ராகத்வேஷமுதலிய துர்க்குணங்கள் நீங்கிய மகாமுனிகளால் இவ்வாறே வேதாந்தப்பொருள் விசாரிக்கப்பட்டு, ப்ரபஞ்சம் பொய்யென்றும் அத்வைதமே ஸத்யமென்றும் மங்களமென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டது.

௩௬. தஸ்மாதேவம் விதித்வைநமத்வைதே யோஜயேத் ஸ்ம்ருதிம்|
அத்வைதம் ஸமநுப்ராப்ய ஜடவல்லோகமாசரேத்||

౩౬. తస్మాదేవం విదిత్వైనమద్వైతే యోజయేత్స్మృతిమ్ ।
అద్వైతం సమనుప్రాప్య జడవల్లోకమాచరేత్ ॥

ஸ0-ஹா. ஆகையா லிவ்வாறறிந்து நெஞ்சை அத்வைதத்தில் செலுத்தவேணும் தன்னை உலகமெல்லாம் இப்படிப்பட்டவனென் றறிந்துகொள்ள முடியாமலிருக்கும்படி அத்வைதத்தை யடையவேணும்.

௩௭. நிஸ்ஸ்துதிர்நிர்நமஸ்காரோ நிஸ்ஸ்வதாகார ஏவ ச|
சலாசலநிகேதஶ்ச யதிர்யாத்ருச்சிகோ பவேத்||

౩౭. నిస్స్తుతిర్నిర్నమస్కారో నిస్స్వధాకార ఏవ చ ।
చలాచలనికేతశ్చ యతిర్యాదృచ్ఛికో భవేత్ ॥

ஸ0-ஹா. தன்னைப்பிறர் துதி செய்யவேண்டுமென்கிற நினைவும் தன்னைப்பிறர் வணங்கவேண்டுமென்கிற நினைவும்நீங்கியவனாய் தாரேஷணை புத்ரேஷணை முதலியவை இல்லாதவனாய் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜக ஸந்யாசத்தை யடைந்தவனாய் தேஹதாரணம் முதலிய காலந்தவிர மற்ற காலங்களில் தன் சரீரத்தை மறந்தவனாய் தானாய்கிடைத்த ஆஹாரங்களைக்கொண்டு த்ருப்தியடைகிறவனாயிருந்து அத்வைதத்தை யடையவேணும்.

௩௮. தத்த்வமாத்யாத்மிகம் த்ருஷ்ட்வா தத்த்வம் த்ருஷ்ட்வா து பாஹ்யத:|
தத்த்வீபூதஸ்ததாராமஸ்தத்த்வாதப்ரச்யுதோ பவேத்||

౩౮. తత్త్వమాధ్యాత్మికం దృష్ట్వా తత్త్వం దృష్ట్వా తు బాహ్యతః ।
తత్త్వీభూతస్తదారామస్తత్త్వాదప్రచ్యుతో భవేత్ ॥

ஸ0-ஹா. இவ்வாறு அத்வைதத்தை அறிந்து எப்போதும் நானே ப்ரம்மம், என்கிற த்யாநம் செய்யவேணும். இதரவிஷயங்களில் நெஞ்சைச் செலுத்தாமல் தத்வ ஸ்வரூபத்தை யடைந்து தத்வத்தை விடாதவனாகவேணும். இப்படியே எல்லா ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலும் தத்வநிச்சயமுடையவனாகவேணும்.

இதி கௌடபாதீயகாரிகாயாம் வைதத்யப்ரகரணம்.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணே நம:

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍.

க. 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

౧. ఉపాసనాశ్రితో ధర్మో జాతే బ్రహ్మణి వర్తతే ।
ప్రాగుత్పత్తేరజం సర్వం తేనాసౌ కృపణః స్మృతః॥

ஸ0-ஹா. ஆத்மஸ்வரூபத்தை யொழிந்தவையெல்லாம் பொய்யே அத்வைதமே ஸத்யமென்று செய்த ப்ரதிஜ்ஞையின்படி த்வைதம் பொய்யென்பதை வைதத்ய ப்ரகரணத்தில் நிரூபித்தார். இந்த ப்ரகரணத்தில் அத்வைதமே ஸத்யமென்பதை யுக்திகளாலும் காட்டுகின்றார். எவன் நானுபாஸநம் செய்து ப்ரம்மத்தை யடையப்போகிறேனென்றும் அபேதத்தை யடையப்போகிறேனென்றும் நினைக்கிறானோ அவன் ப்ரம்மாபேதஸ்வரூபத்தை நன்குணராமையால் ப்ரம்ம வித்துக்களால் தாழ்ந்தவனாக நினைக்கப் படுவான்.

உ. 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

౨. అతో వక్ష్యామ్యకార్పణ్యమజాతి సమతాం గతమ్ ।
యథా న జాయతే కించిజ్జాయమానం సమంతతః॥

ஸ0-ஹா. ஆகையால் ப்ரம்ம ஸ்வரூபாத்வைதத்தை பலத்ருஷ்டாந்தங்களாலும் நான் சொல்லுகின்றேன். ஆனதாலிதை யறிந்து உத்தம ப்ரம்மவித்தாகும் வழியை அடையவேணும். ஆகையால், பிறவாததாகி ஸாம்யத்தையடைந்த, அத்வைதஸ்ரூபத்தை யறியவேணும்.

ங. 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍈𑌰𑍍𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑍈𑌰𑌿𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

౩. ఆత్మా హ్యాకాశవజ్జీవైర్ఘటాకాశైరివోదితః ।
ఘటాదివచ్చ సంఘాతైర్జాతావేతన్నిదర్శనమ్॥

ஸ0-ஹா. ஆகாயம்போல் ஸூக்ஷ்மமாய் நிரவயவமாய் எங்கும் நிறைந்ததாயிருக்கின்றபரமாத்மஸ்ரூபத்தில்நின்றும்கடாகாசம்முதலியவையாகாசத்தினின்றுமுண்டாவது போல் ஜீவர்கள் உண்டானார்கள். கடாகாசம் முதலியவற்றால் ஆகாசம் பிறப்புடையதானதுபோல ஜீவர்களால் ஆத்மா பிறப்புடையவனாகின்றான். ஆகையால் வேதாந்தங்களில் ஜீவர்கள் பரமாத்மாவினிடத்தில் பிறந்ததாய்ச் சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்கு மகாசத்தில் கடாகாசம்போலப்பிறந்தனரென்று கருத்து.வாஸ்தவத்தில் பிறந்தார்களன்று. அவ்வாகாசத்தில் கடம் முதலியவைபோலவே பரமாத்மாவினிடத்தில் ப்ருதிவீ முதலியஸமஸ்த பூதங்களும் உண்டாகின்றன.ஆகையால் மந்த புத்திகளுக்கு ஜாதியை ஒப்புக்கொள்ளும்போது இது திருட்டாந்தம்.

ச. 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾 𑌇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥

౪. ఘటాదిషు ప్రలీనేషు ఘటాకాశాదయో యథా ।
ఆకాశే సంప్రలీయంతే తద్వజ్జీవ ఇహాత్మని॥

ஸ௦-ஹா. எவ்வாறு கடம் பிறந்தால் கடகாசம் பிறக்கின்றதோ, கடமழிந்தால் கடகாசமழிகின்றதோ, அவ்வாறே, தேஹம்பிறந்தால் ஆத்மாபிறக்கிறான் தேஹமழிந்தால் ஆத்மா அழிகிறான். அதாவது லயிக்கிறான். இதனால்எப்படி கடாகாசத்திற்கு கடமாகிய உபாதியினாலே பிறப்பும் நாசமுமே யன்றி வாஸ்தவத்தி லில்லையோ அப்படியே ஆத்மாவுக்கும் சரீரமாகிய உபாதியினால் பிறப்புவினாசம் இவை யுண்டாகின்றனவே யன்றி வாஸ்வத்திலல்ல இப்படியே அனேகோபாதிகளையும் உதாஹரணமாகக் கொள்க.

௫. யதைகஸ்மிந்கடாகாஶே ரஜோதூமாதிபிர்யுதே |
நஸர்வே ஸம்ப்ரயுஜ்யந்தே தத்வஜ்ஜீவாஸ்ஸுகாதிபி:||

౫. యథైకస్మిన్ఘటాకాశే రజోధూమాదిభిర్యుతే।
న సర్వే సంప్రయుజ్యంతే తద్వజ్జీవాస్సుఖాదిభిః॥

ஸ௦-ஹ-ா. எல்லாதேஹங்களிலு மாத்மா ஒருவனாயின், ஒருவன்ஜந்மம் ஜரைமரணம் முதலிய தர்மங்களால் வருத்த மடையும்போது எல்லோருககும், அந்ததுக்கம் வருமென்றும் ஒருவன் செய்த பாபபுண்ணிய பலத்தை மற்றொருவன் அனுபவிக்கின்றமையால் ஸங்கரமும் வருமென்று சொல்லுகிற த்வைதிகளை மறுக்கின்ற திந்தசுலோகம். ஒரு கடாகாசமானது, புகைமுதலிய அழுக்கினா லாக்ரமிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மற்ற கடகாசங்களுக்கு அந்த அழுக்கினால் கெடுதி யில்லையன்றோ. இவ்வாறே ஒருஜீவாத்மாவுக்கு ஸுகதுக்க முதலிர சுபா சுபங்கள் உண்டானாலும் மற்ற ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவையுண்டாகா. ஆத்மாஒருவனே யன்றோ வென்றால் நாம் திருட்டாந்தம் சொன்ன ஆகாசம் இரண்டன்றே: எல்லா கடங்களிலு மிருக்கிற ஆகாசம் ஒன்றே யன்றோ. ஆயினும் அந்தந்த கடம் முதலியவை வேறுபடுதலால் அந்த ஆகாசமும் வேறுபட்டு ஒன்றில் படிந்த அழுக்கு ஒன்றுக்கின்றி யிருக்கின்றதன்றோ. இவ்வாறே ஜீவாத்மாக் களுக்கும் பேதாபேதங்கள் க்காண்க. இனி, இவ்வாறு ஆத்மா ஒருவனாயினும் தலைநோய் முதலிய துன்பங்களை அச்சரீரத்திலிருக்கின்ற ஆத்மா ஒருவனே யன்றோ அநுபவிக்கின்றான். தலைமட்டிலுள்ள ஆத்மாவே அநுபவிக்கிறானென்பதில்லையன்றோ. ஆனதால் உபாதி வேறாயினும் ஆத்மா ஒருவனேயாகையால், ஒரு சரீரத்தில் ஓரவயவத்தில் வந்த துன்பத்தைஅச்சரீரத்தில் எல்லா அவயவங்களிமுள்ள ஆத்மா அனுபவிப்பதுபோல் எல்லாசரீரங்களிலுமுள்ள ஆத்மாவும் ஒரு சரீரத்திலுண்டான ஸுக துக்கங்களையு மநுபவிக்கவேணும் என்றால், இந்த ஆக்ஷேபம் ஸாங்க்ய மதஸ்தன் செய்யக்கூடாது. ஸாங்கியன் ஸுக துக்கங்களை ஆத்மாவில் இருப்பனவாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை யன்றோ. புத்திக்கேயன்றோ ஸுகதுக்கங்களைச் சொல்லுகிறான். ஆதலால் கேவலஜ்ஞாந ஸ்வரூபனை ஜீவாத்மாவுக்கு சரீரந்தோறும் பேதத்தைக் கொள்ளுவதில் அவர்களுக்கு ஒரு யுக்தியுமில்லை. ஜீவாத்ம பேதமில்லையாயின் ப்ரக்ருதிஜீவாத்மாவின் பொருட்டென்பது கூடாமையால்ஜீவாத்மபேதத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேணுமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இந்தப்ரக்ருதி தருமங்கள் ஆத்மாவில் சேருகின்றன வில்லையன்றோ. பிரகிருதியினாலேர்ப்படுகிற பந்தமாவது மோக்ஷமாவது பேதப்பட்ட ஜீவாத்மாக்களைச் சேருமாயின் பந்தமோக்ஷநியமத்திற்காக ஜீவாத்மாக்களை பேதப்பட்டவர்களாக ஒப்புக்கொள்வது தக்கதாகும். ஸாங்கியர்கள் பந்தமோக்ஷங்களை ஜீவாத்மாக்களுக்குக் கொள்ளவில்லையன்றோ. நிர்விசேஷ ப்ரகாச ரூபமான ஜீவாத்மாக்களை நித்யமுக்தராகவன்றோ ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால்ஒரு ஜீவனை ஒப்புக்கொண்டபோதிலும் ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மாவின் பொருட்டென்பதும்கூடுகின்றது. ஆகையால் ஜீவாத்மாக்களை பேதப்பட்டவர்களாக ஒப்புக்கொள்வது வீணேயாம். ஜீவனிருப்பதையே காரணமாக்கிக்கொண்டு ப்ரக்ருதிதானே பந்தத்தை

யும் மோக்ஷத்தையு மடைகின்றதென்றும் அந்த ஜீவனும், ஜ்ஞானஸ்வரூபஸத்தாமாத்திரத்தால்ப்ரக்ருதியின் ப்ரவ்ருத்தியில் காரணமாகிறனென்றும் ஜீவாத்மாவுக்கு ஒரு விசேஷ தருமமும் வேண்டியதில்லையென்றும் சொல்லுகிற ஸாங்கியர் கேவல மூடத்தனத்தால்ஒருபயனுமின்றி வேதார்த்த விருத்தமாக ஜீவாத்மபேதத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனதால் ஸாங்கியர் ஸுகதுக்கங்களின் ஸம்பந்தம் ஒருவனுடையது, மற்றொருவனுக்கு வரவேண்டுமாகையால் ஜீவபேதம் கொள்ளவேணுமென்று ஆக்ஷேபிக்கக் கூடாது. இனிதார்க்கிகர் ஆக்ஷேபிப்பார்களாயின், அவர்களுக்கு சமாதானம் சொல்லுகிறோம், தார்க்கிகர்கள் ஜீவாத்மாவுக்கே ஸுகதுக்கங்களை யொப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.அது பிழை. ப்ரதேசமில்லாதஆத்மஸ்வரூபத்தில் ஸுகதுக்க ஸமவாயங்களையொப்புக்கொள்ளத்தகுமோ; இதுவுமின்றி ஆத்மாமநஸ்ஸோடுசேர்ந்தபோது அந்தந்த ஜ்ஞானமுண்டாகிறதென்று சொல்லுகின்றமையால் எப்போதும் ஜ்ஞானஸ்ம்ருதிகளுண்டாக வேணும். ஏககாலத்தில் எல்லாஸ்ம்ருதி ஜ்ஞானங்களு முண்டாகவேணும். வேறு வேறு ஜாதியான ஆத்மாவுக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் ஸம்பந்தமும் கூடாது. த்ரவ்யத்திற்கும் குணம் முதலியவற்றிற்கும் ஸம்பந்தமுண்டானதுபோல் ஆத்மாவுக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் ஸம்பந்தங் கூடுமென்பது தகாது. த்ரவ்யத்தைவிட வேறாய் ரூபமுதலிய குணங்களும் கருமம் ஸாமாந்யம் விசேஷம் ஸமவாயம் இவைகளு மில்லையன்றோ. எங்கள் மதத்தில் த்ரவ்யத்தைவிட குணம் முதலியவை வேறு, ஸுகம் துக்கம் இச்சை முதலியவை ஆத்மாவைவிட வேறு, என்றால் இவ்வாறு பேதப்பட்டவை யொன்று சேருவது கூடுமோ. அயுதஸித்தங்களாகையால் கூடுமென்றால் அநித்யங்களான ஸுக துக்கம் இச்சை முதலியவற்றோடு நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்திற்கு அயுதஸித்திகூடாது. (அயுதஸித்தியாவது பிறிவின்றியிருக்கை என்று தார்க்கிகர்மதம்) இவற்றோடு மயுதஸித்தியுண்டென்றால் ஆத்மபரிமாணம்போல இவற்றையும் நித்யங்களேயெனக் கொள்ள வேணும். அது விருத்தம் இஷ்டமுமல்ல. ஸுகம் துக்கம் இச்சைமுதலியவை நீங்குவதே மோக்ஷமென்று ஸித்தாந்தமாகையாலென்க. ஸமவாயம் த்ரவ்யத்தைவிட வேறாயின் குணத்திற்குப்போல அதற்கும் த்ரவ்யத்தோடு ஒரு ஸம்பந்தம் சொல்லவேணும். ஸமவாயம் நித்ய ஸம்பந்தமாகையாலது வேண்டப்படாதென்றாலும் அந்த ஸம்பந்தமுடைய குணமுதலியவை எல்லாம் நித்யமாகவேண்டும். மிகவும் வேறுபட்டதாயின் 'அதினுடையதிது' என்று வ்யவஹாரங் கூடாது. ஆவது மழிவதுமான குணங்களை ஆத்மாவுக்கு ஒப்புக்கொண்டால் ஆத்மாவு மநித்யமாகவேண்டிவரும். தேஹத்திற்குப் போலவே விகாராதி தோஷங்களும் தப்பாது ஆகாசத்திற்கு உபாதியினால் அழுக்குவருவதுபோல் ஆத்மாவுக்கு அவித்யையினால் ஸுகதுக்கங்கள் வருமென்கிற பக்ஷத்தில் வ்யவஹாரதசையில் பந்தமோக்ஷங்களுக்கு ஒரு விரோதமுமில்லை. எல்லாமதஸ்த்தரும் அவித்யாஸம்பந்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். பரமார்த்தத்தில் துக்கம் முதலியவற்றின்ஸம்பந்தமே கிடையாது. ஆகையால் அந்த தார்க்கிகர்களும் வீணாகவே ஜீவாத்மபேதத்தைக் கூறுகின்றார்கள்.

ரூ. ரூபகார்யஸமாக்யாஶ்ச பித்யந்தே தத்ர தத்ர வை ।
ஆகாஶஸ்ய ந பேதோऽஸ்தி தத்வஜ்ஜீவேஷு நிர்ணய:॥

தெ. రూపకార్యసమాఖ్యాశ్చ భిద్యన్తే తత్ర తత్ర వై।
ఆకాశస్య న భేదోఽస్తి తద్వజ్జీవేషు నిర్ణయః॥

பா-௦ ஸா. ஒருஆத்மாவில் ஆத்மபேதத்தைப்பற்றிய வ்யவஹாரம்அவித்யையால்விரோதமின்றிக்கூடுவதெப்படிஎன்றால் சொல்லுகின்றோம். எவ்வாறு,ஒரு ஆகாயத்தில்தானே

கடாகாசம் மடாகாசம்என்கிற ஸ்வரூபபேதமும் அதினுல் கடாகாசம் சிறியது, மடாகாசம் பெரியது, என்று தரும பேதமும், கடகாசத்தில் தண்ணீரெடுப்பது மடாகாசத்தில் உறங்கப்படுப்பது, என்ற காரிய பேதமும், கடம் மடம், என்று பெயரும் பேதப்படுகிறதோ; அவ்வாறே ஸமஸ்த பேதவ்யவஹாராதிளும் உபாதியினுல் ஒரு ஆத்மாவுக்கே உண்டாகின்றன. வாஸதவத்தில் பேதவ்ய வஹாரங்களொன்றும் பரமார்த்தங்களலல.

எ. நாகாஶஸ்ய கடாகாஶோ விகாராவயவௌ யதா |
நைவாத்மநஸ்ஸதா ஜீவோ விகாராவயவௌ ததா ||

౭. నాకాశస్యఘటాకాశో వికారావయవౌ యథా ।
నైవాత్మనస్సదాజీవో వికారావయవౌ తథా॥

ஸ-௦ஹா. சிழ்ச்லொல்லிய வ்யவஹாரங்கள் பரமார்த்தங்களே யாவதில் விரோதமில்லேயே யென்ருல் அங்ஙனமல்ல; கடாகாசம் மகாசத்தின் விகாரமல்லவன்ரே. குண்டலம் முதலிய பூஷணங்கள் பொன்னின் விகாரமேயாவதுபோல் கடாகாசமும் வாஸ்தவத்தில் மகா காசத்தின் விகாரமாயின் இதற்கு பர மார்த்தத்தில் தோஷ சம்பந்தம் சொல்லக்கூடும். அங்ஙன மன்ருகையால் மகாசம் போலவே வாஸ்தவத்தில் நிர்தோஷமாகையால் இதற்கு பரமார்த்த தோஷங்கள் சொல்லக் கூடாது. தண்ணீருக்கு நுரை முதலிய விகாரமுண்டாவது போல் ஆகாசத்திற்கில்லே யன்ரே. ஒரு மரத்திற்கிளேகள் போல மகாசத்திற்கு கடாகாசம் அவயவ மல்ல; இவ்வாறே ஜீவர்களும், ஆத்மாவினுடைய விகாரமுமல்ல அவயவங்களுமல்ல. ஆனதால் கடாகாசத்திற்குப் போலவே இந்த ஜீவனுக்கு பரமார்த்த தோஷங்கள் தட்டாது, என்பது வேதாந்த நிச்சயம்.

அ. யதா பவதி பாலாநாம் ககநம் மலிநம் மலை: |
ததா பவத்யபுத்தாநாமாத்மாபி மலிநோ மலை: ||

౮. యథాభవతిబాలానాంగగనంమలినమ్మలైః ।
తథాభవత్యబుద్ధానామాత్మాపిమలినోమలైః॥

ஸ௦-ஹா. எவ்வாறு ஆகாயம் ஸ்வயம்சுத்தமாயிருக்கவும் தூசி புகை மேகம்முதலிய அழுக்குடையதுபோல் அவிவேகிகள்எண்ணுகிருர்களோ; விவேகிகளுக்காயின் சுத்தமென்றேஅபிப்ராயமோ, அவ்வாறேஇவ்வாத்மாவுக்கும், ஸுகதுக்கங்கள்உண்டாகிறது வாஸ்தவமென்று அவிவேகிகளுக்குத் தோற்றுகின்றது. விவேகிகளுக்காயின் நித்யசுத்தமாய் தோற்றுகின்றது. எவ்வாறுதாஹத்தால் வருந்துகிறவன் தன்னஜ்ஞானத்தினுல் ஒருகெட்டநிலத்தை தண்ணீரலேநுரைமுதலியவற்ரேடு கூடியதென்றுஎர்ப்படுத்தினுலும் அங்கு தண்ணீர் முதலியவை வாராவோ; விவேகிகளும் நினேயார்களோ; அவ்வாறே என்க. ஆகையால் கடாகாசம் முதலியவற்றிற்கு உபாதியினுல் தோஷங்களேயன்றி வாஸ்தவத்திலில்லேயாவதுபோல ஆத்மாவுக்கும் துன்பம் முதலியவை பரமார்த்தத்திலில்லே என்க. இவ்வாறு திருட்டாந்தங்களாலிதை ரூபித்துக்காட்டுவதற்கு இந்த சுலோகம் சொல்லப்பட்டது.

கூ. மரணே ஸம்பவே சைவ கத்யாகமநயோரபி |
ஸ்திதௌ ஸர்வஶரீரேஷு ஆகாஶேநாவிலக்ஷண: ||

౯. మరణేసమ్భవేచైవగత్యాగమనయోరపి ।
స్థితౌసర్వశరీరేషుఆకాశేనవిలక్షణః॥

ஸ0-ஹா. இனி ஜீவாத்மா மரணத்தை யடைந்தபின் தருமம் செய்திருந்தால் ஸ்வர்க்கம்போகின்றான். அதர்மம் செய்திருந்தால் நரகம் போகிறானென்றும், அவ்வாறு சென்று தருமாதருமபலன்களை யனுபவித்தபின் இப்புவியில் சேர்ந்து கருமத்திற்குத்தக்கபடி யோநியில் புகுந்து மனிதனும் பசுவாயும் பிறக்கிறானென்றும் வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. கடாசம்போலகண்டாத்மஸ்வரூபத்தி லுபாதியினால் ஜீவனென்றால், கடாசம் கடத்தையுடைத்தபின் அத்தேசத்தைவிட்டு தேசாந்தரத்திற்குப்போவ தில்லை யன்றோ; அவ்வாறே சரீரம்போன பிறகும் ஜீவாத்மா அந்தவிடத்தைவிட்டு லோகாந்தரம்போவது கூடாமையால் இந்த அத்வைதவாதம் ஸரியில்லை என்று ஆக்ஷேபம்வரும். இதற்கு ஸமாதாநம்; ஆத்மாவினிடத்தில் எல்லா வ்யவஹாரங்களும் அவித்யையினால் வந்ததாகையால் வாஸ்தவமல்ல; ஆகையால் இவ்வாத்மா வாஸ்தவத்தில் தேசாந்தரம் போவதில்லை. போவதாய்ச் சொல்லுவது பொய்யேயாம். அவ்வாறு கூறுவது மவித்யையினாலேயாம்.

க0. ஸங்காதாஸ்ஸ்வப்நவத்ஸர்வே ஆத்மமாயாவிஸர்ஜிதா: |
ஆதிக்யே ஸர்வஸாம்யே வா நோபபத்திர்ஹி வித்யதே ||

౧౦. సంఘాతాస్స్వప్నవత్సర్వే ఆత్మమాయావిసర్జితాః।
ఆధిక్యే సర్వసామ్యే వా నోపపత్తిర్హి విద్యతే॥

ஸ0-ஹா. கடம் முதலியவற்றோடு ஸமாநமான இந்த தேவதை மநுஷ்யர் பசு பக்ஷி முதலிய தேஹங்கள் ஸ்வப்நம்போல இவ்வாத்மாவி னவித்யையினால் கல்பிக்கப்பட்டவை. இந்த சரீரத்தின் தாரதம்யத்தினால் பேதமில்லை. எல்லாம் அவித்யையினால் கல்பிக்கப்பட்டவையாகையால் எல்லாம் பொய்யே யாகின்றன.

கக. ரஸாதயோ ஹி யே கோஶா வ்யாக்யாதாஸ்தைத்திரீயகே |
தேஷாமாத்மா பரோ ஜீவ: கம் யதா ஸம்ப்ரகாஶித: ||

౧౧. రసాదయో హి యే కోశా వ్యాఖ్యాతాస్తైత్తిరీయకే।
తేషామాత్మా పరో జీవః ఖం యథా సంప్రకాశితః॥

ஸ0-ஹா. தைத்திரீயோபநிஷத்தில் "அந்நரஸமய:" என்கிற சுருதிமுதல் அனேக கோசங்கள் சொல்லப்பட்டன; அவை எல்லாவற்றிற்கும் பரமாத்மாவே ஆத்மாவாகின்றான். அவன் ஆகாயம்போல் சுத்தனென்று நாமிங்கு நிரூபித்துக் காட்டியபடியிருப்பவனேயன்றி தார்க்கிகமதத்தில் சொல்லப்படுகிற ஆத்மாவைப்போல் புத்திகோசரனன்று. ஆகையால் தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கும் பரமாத்மைக்யத்திலே தாத்பர்யமென்று விளங்கிற்று.

க௨. த்வயோர்த்வயோர்மதுஜ்ஞாநே பரம் ப்ரஹ்ம ப்ரகாஶிதம் |
ப்ருதிவ்யாமுதரே சைவ யதாகாஶ: ப்ரகாஶித: ||

౧౨. ద్వయోర్ద్వయోర్మధుజ్ఞానే పరం బ్రహ్మ ప్రకాశితమ్।
పృథివ్యాముదరే చైవ యథాకాశః ప్రకాశితః॥

ஸ0-ஹா. ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்திலும் பரமாத்மைக்யமே சொல்லப்படுகிறதென்று கூறுகின்றார். அதிதைவதம் அத்யாத்மம், முதலியவற்றில் முழுதிலும்பரமாத்மாவே என்று ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்டது. வயிற்றிலும் புவியிலுமாகாசம் ஒன்றேயாவதுபோல எங்கும் பரமாத்மா ஒருவனே யாவான். அது அநுமாநப்ரமாணத்தால் ஸாதிக்கப்படுகிறது.

௧௩. 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌨𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥

౧౩. జీవాత్మనోరనన్యత్వమభేదేనప్రశస్యతే ।
నానాత్వంనింద్యతేయచ్చతదేవంహిసమఞ్జసమ్॥

ஸ0-ஹா. சுருதியிலும் வ்யாஸர் முதலிய மகர்ஷிவசநங்களிலும் பேதம் நிந்திக்கப்பட்டு அபேதம் ஸ்துதிக்கப்படுகிறது. இது ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும், அபேதத்தைச் சொன்னுலொழிய சேராது. ஆனதால் ஜீவாத்மாவி னபேதமங்கீகரிக்கத் தக்கது.

௧௪. 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍌𑌣𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౧౪. జీవాత్మనోఃపృథక్త్వంయత్ప్రాగుత్పత్తేఃప్రకీర్తితమ్ ।
భవిష్యద్వృత్త్యాగౌణన్తన్ముఖ్యత్వంహినయుజ్యతే॥

ஸ0-ஹா. வேதவாக்யங்களால் ஜீவாத்மாக்களுக்கு பேதம் சொல்லப்பட்டிருக்க பேதம் யுக்தமல்லவென்னக் கூடுமோ வென்ருல், அது ஔபாதிக பேதத்தை யநுவதித்துச் சொல்லுகிற அமுக்யப்ரயோகமேயன்றி வேதாந்தங்களில் அபூர்வமாய்ச் சொல்லுகிற அபேதம்போல் முக்யமன்று.

௧௫. 𑌮𑍃𑌲𑍍𑌲𑍋𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥

౧౫. మృల్లోహవిస్ఫులింగాద్యైస్సృష్టిర్యాచోదితాన్యథా।
ఉపాయస్సోవతారాయనాస్తిభేదఃకథఞ్చన॥

ஸ0-ஹா. ஸ்ருஷ்டியை விதிக்கிற வாக்யங்களில் ஸ்வபாவமாய் பேதமே சொல்லப்படுகின்றமையால் அத்வைதத்தையே அங்கீகரிப்பது கூடாதென்ருல் அங்ஙனமல்ல; ஜீவாத்ம பரமாத்மைக்யத்தைச் சொல்லி யத்வைதத்தை போதிப்பதற்காகவே இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் சொல்லப்படுகின்றனவென்று கொள்ளவேணும். பேதம் தோற்றினும் பேதத்தில் தாத்பர்யம் கொள்ளப்போகாது. ஆகையால் ஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணங்களில் சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்கு பரஸ்பரவிரோத மிருப்பதால் ப்ராணஸம்வாத வாக்யம்போல அந்த அர்த்தத்தில் அவை ப்ரமாணங்களல்ல. அங்கு காட்டப்பட்ட திருஷ்டாந்தங்களாலும் பேதம் ஸித்தியாது. அவையாவன மண்முதலியவை. ஆனதாலத்வைதத்தில் விரோதமில்லை.

௧௬. 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 ॥

౧౬. ఆశ్రమాస్త్రివిధాహీనామధ్యమోత్కృష్టదృష్టయః ।
ఉపాసనోపదిష్టేయంతదర్థమనుకమ్పయా॥

ஸ0-ஹா. இவை எல்லாவற்றையு மப்ரமாணமென்ருலும் மோக்ஷத்தைப் பெறுவதற்கென்று உபாஸநத்தை விதிக்கிற வேதவாக்யங்களால் அநேகஉபாஸநங்களும் அந்தந்த உபாஸநங்களுக்கு அதிகாரி பேதங்களும் அவர்களால், உபாஸிக்கப்படுகிற ஒரு ஆத்மாவும் சொல்லப்படுகின்றன. உபாஸிப்பவனும் உபாஸிக்கப்படுகிறவனு மொன்ருகக் கூடாது. ஆக இவ்வாக்யங்களால் ஆத்மபேத முண்டென்று காட்டப்படுகின்றமை

யால், இவற்றை அப்ரமாண மென்னப்போகாமையால் பேதம் மெய்யேயாம். அத்வைதம் யுக்தமல்லவென்று வருகிற ஸந்தேஹத்தை இந்த சுலோகம் போக்குகின்றது. இவ்வுலகின்கண் மூன்றுவகைப்பட்ட அதிகாரிகளிருக்கின்றார்கள். அவர்களாகிறார் உத்தமதிருஷ்டிகள், மத்யமதிருஷ்டிகள் அதமத்ருஷ்டிகள் எனப்படுவோர்; அதமத்ருஷ்டிகளுக்கு கருமத்தையும், மத்யமத்ருஷ்டிகளுக்கு, உபாஸநத்தையும் விதித்திருக்கின்றது. நிர்விசேஷப்ரம்மஜ்ஞாநிகள் உத்தமத்ருஷ்டிகள். அவர்களுக்கு உபாஸநம் வேண்டியதில்லை. ஆகையால் மற்றாதிகாரிகளுக்காக தயையினால் பேதத்தை கல்பித்து உபதேசித்திருக்கின்றது. இவ்வித உபாஸநம் முதலியவை செய்பவர் முடிவில் நிர்விசேஷ ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை யடைந்து முக்தராகிறார்கள்.

௧௭. 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍈𑌰𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౧౭. స్వసిద్ధాన్తవ్యవస్థాసు ద్వైతినో నిశ్చితా దృఢమ్।
పరస్పరంవిరుధ్యన్తే తైరయంనవిరుధ్యతే॥

ஸ0-ஹா. சாஸ்திரங்களாலும் யுக்திகளாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டபடியால் அத்வைதம் மெய்யான மதமாகின்றது. மற்ற மதங்கள் இதற்கு விருத்தங்களாகையாற் பொய்யே யாகின்றன, வேறு மதங்களில் பேதங்களைச் சொல்லுகையால் ராகத்வேஷங்கள் தப்பாது. அத்வைதத்திற்கு அந்த தோஷமில்லை. பேதவாதிகள் பலரும் தங்கள் தங்கள் மதத்தையே மெய்யென்று நினைத்துக்கொண்டு பிறருடன் சண்டை செய்கிறார்கள். ஆனதால் ராகத்வேஷங்களை யடைகிறார்கள். அத்வைதிகளோ வென்றால் பிறரறியாமையால் சில தோஷங்களைச் சொல்லி கலஹத்திற்கு வந்தாலும், இவர்களுக்கு அபேத ஜ்ஞாநமுண்டாகையால் தன்னுடைய கையினால் தன் கண்ணுக்கு ஒரு துன்பம் நேரிட்டாலும், கையை வெட்டிவிட வேண்டுமென்கிற த்வேஷமுண்டாகாததுபோல ப்ரதிவாதிகளிடத்தில் இவர்களுக்கு த்வேஷங்கிடையாது. ஆகையால் ராகத்வேஷங்களுக்குக் காரணமான இதரமதங்களைவிட அதற்கு விரோதியான, அத்வைதமதமே சிறந்தது.

௧௮. 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌭𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౧౮. అద్వైతంపరమార్థోహి ద్వైతంతద్భేదఉచ్యతే।
తేషాముభయథాద్వైతంతేనాయంనవిరుధ్యతే॥

ஸ0-ஹா. அத்வைதத்திற்கு மிக நன்மையுண்டு; த்வைதத்தோடு விரோதமில்லாமையாலும், த்வைதமத்வைத காரியமாகையாலும், த்வைதம் ப்ராந்தமாகின்றமையாலுமென்க. பரமார்த்தத்திற்கு அபரமார்த்தத்தோடு விரோதமில்லை யன்றோ. த்வைதிகளுக்காயின் எல்லா த்வைதங்களும் பரமார்த்தங்களாகையால் பரஸ்பரவிரோதமுண்டு. காரண காரியங்களுக்குள் காரணமே ஸத்யமாகுமன்றோ; ஆக, எவ்வாறு, ஒருவன், ஆனைமேலேறிவருகையில், ஒரு பித்தம் பிடித்தவன் பூமியில் நடந்து வருகையில், நானுமானைமேல் வருகிறேனாகையால் என்பேரில் அந்த ஆனையை சண்டைக்கு விடு, என்று சொல்லப்பட்டாலும் தத்வம் தெரிந்த அவன் இவனோடு சண்டைக்கு வரமாட்டானோ; அவ்வாறே அறியாத்தனத்தால் த்வைதிகள் சொல்லுகிற வாதத்தின்பேரில் அத்வைதிகள், ஆக்ஷேபிக்கப் போகார்கள்,

௧௯. 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌜𑌂 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌹𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍॥

౧౯. మాయయా భిద్యతే హ్యేతన్నాన్యథాజం కథంచన।
తత్త్వతో భిద్యమానే హి మర్త్యతామమృతం వ్రజేత్॥

ஸ0-ஹா. நிர்விகாரமாய் அஜமாயிருக்கிற சுத்த ஸதத்வைதப்ரம்மமானது மாயையினால் பேதப்படுமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் பேதப்படாது. ஆகையால் அவயவபேதமில்லாத ஆத்மதத்வத்திற்கு பேதம் பொய்யே யாகின்றது. அவயவமுண்டானாலன்றோ மண்முதலியவை குட முதலியவையாய் விகரிப்பதுபோல பேதமாய் விகரிக்கக்கூடும். ஆனதால் பேதம் பொய்யே யாகின்றது.

௨0. 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 |
𑌅𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ||

౨౦. అజాతస్యైవభావస్యజాతిమిచ్ఛంతి వాదినః।
అజాతో హ్యమృతో భావః మర్త్యతాం కథమేష్యతి॥

ஸ0-ஹா. சிலர் வாஸ்தவத்தில் அவிகாரமாயிருக்கிற சுத்த ப்ரம்மத்திற்கே உத்பத்தியை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அது கூடாது, பிறந்தாலழியும், அழியாதது பிறவாததாம். ஆகையால் அதற்குப் பிறப்பில்லை.

௨௧. 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 |
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ||

౨౧. నభవత్యమృతంమర్త్యంనమర్త్యమమృతంతథా।
ప్రకృతేరన్యథాభావోనకథంచిద్భవిష్యతి॥

ஸ0-ஹா. பிறப்பது பிறவாமலிராது அழியாமலுமிராது பிறவாதது பிறப்பது மழிவதும் செய்யாது. அந்தந்த வஸ்து ஸ்வபாவம் மாறுமோ; நெருப்புக்கு ஸ்வபாவமான உஷ்ணம் எப்போதாவது மாறுமோ; ஆனதால் ப்ரம்மம் விகாரத்தை யடையாது.

௨௨. 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 |
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌃 ||

౨౨. స్వభావేనామృతోయస్యభావోగచ్ఛతిమర్త్యతామ్।
కృతకేనామృతస్తస్యకథంస్థాస్యతినిశ్చలః॥

ஸ0-ஹா. எவன் அவிகார ஸ்வரூபமாகிய வஸ்துவுக்கு விகாரத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறானோ, அவன் இது விகரியாததற்கு முன்னிது அவிகாரமாயிருந்த தென்று எங்ஙனம் சொல்லக்கூடும். விகரிக்கும் வஸ்து எப்போதும் விகாரத்தை யடைகின்றது. ஆனதாலப்படி வாதிப்பது பொய்யேயாம். ஆனதால் விகரித்தபின் மோக்ஷதசையில் அவிகாரரூபத்தை யடையுமென்பதும் பொய்யே யாமென்றுணர்க. ஆனதால் அந்தவாதம் நம்பத்தக்கதல்ல. விகரித்தலாவது விகாரத்தை யடைவதுதான்.

௨௩. 𑌭𑍂𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 |
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍 ||

౨౩. భూతతోఽభూతతోవాపిసృజ్యమానేసమాశ్రుతిః।
నిశ్చితంయుక్తియుక్తంచయత్తద్భవతినేతరత్॥

ஸ0-ஹா. வேதத்தில் அநேக வாக்யங்களால் ஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகின்றது. ஸ்ருஷ்டியாவது ஸத்துக்கே என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஸத்துக்கு ஸ்ருஷ்டி என்கிற உத்பத்தியாவது ரூபவிகாரத்தை யடைவதேயாம். ஆனதால் ஸ்ருஷ்டியை போதிக்கின்ற சுருதிவாக்யங்கள் ப்ரமாணமாக வேண்டுவதற்கு விகாரத்தை யொப்புக் கொள்வது தக்கதே யாமென்பது கூடாது. மாயையினல் தோற்றுகிற இந்த தோற்றத்தையே உத்பத்தி என்று கருதி ஸ்ருஷ்டி வாதங்கள் சுருதியில் காணப்படுகின்றனவென்று சொன்னோம். இங்ஙனம் சொல்வது அமுக்யமென்றாலும், யுக்தி யுக்தமாயும் முன்பு பல சுருதிகளால் நிச்சயிக்கப்பட்ட அவிகார ரூபத்துக்கு விரோதமாகாததுமான பொருளே ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதாம். ஆகையால் ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்கு நம்முடைய பக்ஷம் விரோதமானதல்ல.

௨௪. 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌅𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

౨౪. నేహనానేతిచామ్నాయాదింద్రో మాయాభిరిత్యపి ।
అజాయమానో బహుధా మాయయా జాయతే తు సః॥

ஸ0-ஹா. சுருதிதாத்பர்ய நிச்சயங் கூறுகின்றார். ஸ்ருஷ்டியும், ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்ட பொருள்களும் வாஸ்தவமாயின், அப்போது அஸத்யமென்று வேதவாக்யம் சொல்லக்கூடாது. "நேஹநாநாஸ்தி கிஞ்சந" (பேதப்பட்ட பொருளொன்றுமில்லை) என்கிற சுருதிமுதலிய வாக்யங்களால் ஜகத்து பொய்யென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலத்வைத நிச்சயத்தின்பொருட்டு ஸ்ருஷ்டி கல்பித்துச் சொல்லப்பட்டதென்பது நன்றாய் விளங்குகின்றது, ப்ராணாதி ஸம்வாத வாக்கியங்களில் கற்பித்துச் சொல்லிய கதைபோல ஸ்ருஷ்டியும் கல்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. ப்ராணஸம்வாதம் கல்பிக்கப்பட்டதென்பது சிலருக்கு ஸம்மதமன்றாயினும் அது கல்பிதமே என்பதை முன் விளக்கியிருக்கின்றமையால் அது கல்பிதமேயாம். அதுபோல ஸ்ருஷ்டி கதையும் கல்பிதமேயாம். இதுவுமன்றி, "இந்த்ரோமாயாபிஃ புருரூபஈயதே" (மாயையினல் நானா ரூபங்களுமுண்டாகின்றது.) என்கிற வாக்கியத்தினல், ஸ்ருஷ்டி மாயை என்பது கூறப்பட்டது. இனி மாயாசப்தத்திற்கு இந்திரியங்களினல் பிறக்கிற ஜ்ஞாநமே பொருளாகையினல் ஸ்ருஷ்டி மாயை என்று கூறப்படவில்லை என்றாலும் அந்த இந்திரிய ஜ்ஞாநங்களே அவித்யை என்கிற மாயையாகவே ஒப்புக்கொள்ளுகின்றமையால் இந்த வாக்யம் ஸ்ருஷ்டியை மாயை என்று சொல்லுகிறதென்பது யுக்தமேயாம். இதுவுமன்றி, அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" பிறவாத வஸ்து பலபடியாகப் பிறக்கிறது) என்கிற சுருதியினலும் ஸ்ருஷ்டியில் ப்ரம்மத்திற்கு வாஸ்தவத்தில் பிறப்பில்லை. மாயையினலே பிறப்புண்டாகிறதென்பது விளங்கிற்றன்றோ. 'அஜாயமாநஃ' என்கிற வாக்கியத்தினல் வாஸ்தவத்தில் பிறப்பில்லை என்கிறது. 'பஹுதாவிஜயதே' என்பதினல் மாயாஸ்ருஷ்டியில் பிறப்பு, என்றுங் கூறப்படுகிறது. இந்த சுருதி வாக்கியத்திற்கு இங்ஙனமே பொருள். அன்றேல், ஒரு ப்ரம்மத்திற்கே பிறப்பும் பிறப்பில்லாமையும் வாஸ்தவத்தில் கூடுமோ; ஆனதால் பிறப்பு மாயை. பிறவாமை பரமார்த்தம். நெருப்பில் உஷ்ணமும் சீதமும் வாஸ்தவத்தில் ஒன்று சேருமோ. ஆனதால் கீழ்ச்சொல்லியபடி ஆத்மா ஒருவனே பரமார்த்தமென்கிற விந்த அத்வைதமே வேதாந்தத்திற்கு உண்மையான பொருள். "தத்ரகோமோஹஃ கச்சோக ஏகத்வமநுபச்யதஃ" என்று, ஒன்றே என்று, அத்வைதத்தை யறிந்தவனுக்கு சோகம் மோகம் முதலிய துக்கங்கள் வருவதில்லை, என்று சுருதி சொல்லுகின்றது. "ம்ருத்யோஸ்ஸ ம்ருத்

யுமாப் நோதிய இஹநாநேவபச்யதி" என்று; எவன்ஸ்ருஷ்ட்யாதி பேதங்களைக் காண்கிருனே அதாவது பரமார்த்தமென்று நினைக்கிருனே, அவன் மகாஸம்ஸாரியாய் பெருந்துன்பத்தை யடைவானென்று சுருதி சொல்லுகின்றது. இவற்றை யெல்லாம் யோசிக்கும்போது அத்வைதமே பரமார்த்தமென்று சொல்வது தக்கதாகின்றது.

௨௫. 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇𑌰𑌪𑌵𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌚𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍋𑌨𑍍𑌵𑍇𑌨𑌂𑌜𑌨𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౨౫. సమ్భూతేరపవాదాచ్చసమ్భవః ప్రతిషిధ్యతే ।
కోన్వేనంజనయేదితికారణమ్ప్రతిషిధ్యతే ॥

பா௦-ஸா. பேதப்பட்ட ஜகத்து பொய்யென்றும் அத்வைதம் மெய்யென்றும் ரூபிப்பதற்கு மற்றொரு காரணங் கூறப்படுகின்றது. ஈசாவாஸ் யோப நிஷத்தில் "அந்தந்தம: ப்ரவிசந்தி யேஸம்பூதி முபாஸதே" என்கிற வாக்யத்தினுல் பேதப்பட்ட காரியங்களையு பாஸிப்பது அஜ்ஞானத்தா லென்று அந்த உபாஸநத்தை தூஷிக்கின்றமையால் பேதகாரியங்கள் பொய்யென்று வெளியாகின்றது. ஆகையால் பேதகாரியங் கூடாதன்றே. இனி, அங்குகரும ஸமுச்சயத்திற்காக நிந்தித்தமையாலும் வைராக்யம் பிறந்து வேதாந்தச்ரவணத்திலிழிந்தவனுக்கு பின் வருகிற ப்ரம்ம வித்யையோடு ஒரு புருஷனிடத்தில் ஸாமா நாதிகரண்ய மென்கிற சேர்க்கையை நினைத்து ஸமுச்சயஞ் சொல்லப்படடதாகையால் அவித்யை என்கிற கருமத்திற்கு தத்வஜ்ஞான காலத்தில் ஸ்திதியில்லை என்பது விளங்கினமையாலந்த அவித்யையோடு ஸமுச்சயத்திற்காக விதிக்கப்படுகையாவது அவித்யையினுலாகிய அவை பொய்யாவதுபோல இந்த காரியபேதமும் பொய்யே என்பதை அறிவித்தற்கேயாகையால் இதுபொய்யென்பதற்கு சாக்ஷியாவதில் விரோதமில்லை என்க. தத்வஜ்ஞானம் பிறந்தபின் இவ்வாத்மாவுக்கு பேதத்தைப்பற்றிய ஜந்மத்தை யுண்டு பண்ணுவது எவனுக்கு ஸாத்யமென்கிற வாக்யத்தினுலும் ஜந்மபேதம்பொய்யே என்பது விளங்கிற்று. ஆனதாலத்வைதமே யுண்மையானது. ஜந்மகாரணமில்லை என்கிற சுருதி "நாயங்குதச்சிந்நபபூவகச்சித்" என்கிற வாக்கியமேயாம். இது ரஜ்ஜுஸர்பத் ருஷ்டாந்தத்தை யொத்திருக்கின்றது.

௨௬. 𑌸𑌏𑌷𑌨𑍇𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂𑌨𑌿𑌹𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇𑌯𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾𑌜𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 ॥

౨౬. సఏషనేతినేతీతివ్యాఖ్యాతంనిహ్నుతేయతః ।
సర్వమగ్రాహ్యభావేనహేతునాజంప్రకాశతే ॥

பா௦-ஸா. வேதவாக்யங்களில் அநேக வாக்யங்களால் காரியகாரண பேத பரம்பரை சொல்லப்பட்ட பின் இவையென்றுமில்லை என்று ஸமஸ்தவித பேதங்களையும் நிஷேதிக்கின்றது. ஆனதால் நிர்விசேஷாத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்வதற்கே இங்ஙனம் கூறப்பட்டதென்று விளங்குகின்றது. ஆனதால் ஆத்மாவுக்கு ஜந்மபேதங்களில்லை. இதையறிந்தவனுக்கு ஸ்வயமாக ஸதாத்மஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கின்றது.

௨௭. 𑌸𑌤𑍋𑌹𑌿𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌤𑍁𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

౨౭. సతోహిమాయయాజన్మయుజ్యతేనతుతత్త్వతః ।
తత్త్వతోజాయతేయస్యజాతంతస్యహిజాయతే ॥

பா0-ஷா. இவ்வாறு ஆத்மஸ்வரூபம் நிர்விசேஷமாய் க்ரஹிக்கப்படாதாயின் சாஸ்திரத்தாலு மறியப்படாது. அப்போது அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தில் ப்ரமாணமில்லை என்கிற ஐயந்தீரச் சொல்லுகின்றது. ஓர் அதிஷ்டாநதத்தி லிருந்தே மாயாகாரியங்கள் உண்டாக வேண்டுமாகையால் மாயாகாரியமான இந்த ஜகத்திற்கு அதிஷ்டாநமாக ஸத்தான ஆத்மஸ்வரூப முண்டென்றறியப்படும். இதற்கு ஸத்ஸ்வரூபத்தைக் கொள்ளாவிடில் அநவஸ்தை தோஷம் வரும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்,

இந்தசுலோகத்தில் ஸதஃ என்கிற பதத்தை ஆறும்வேற்றுமையாகக் கொண்டு ஒரு வ்யாக்யாநமும் ஐந்தாம் வேற்றுமையாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு வ்யாக்யாநமும் செய்யப்பட்டது. இவ்விரண்டு வ்யாக்யாநங்களிலும் கருத்துக்கு பேதமில்லை.

௨௮. அஸதோ மாயயா ஜந்ம தத்த்வதோ நைவ யுஜ்யதே|
வந்த்யாபுத்ரோ ந தத்த்வேந மாயயா வாபி ஜாயதே||

౨౮. అసతో మాయయా జన్మ తత్త్వతో నైవయుజ్యతే।
వన్ధ్యాపుత్రో న తత్త్వేన మాయయా వాపి జాయతే॥

பா0-ஷா. அஸத்கார்ய வாதிகளும் சூந்யவாதிகளும் தூஷிக்கப் படுகிறார்கள். ஏனென்றால், அஸத்தான வஸ்துவிலிருந்து வாஸ்தவகாரியமாவது அவாஸ்தவ காரியமாவது பிறவாது. மலடி மகனுக்கு மெய்யான மகனாவது பொய்யான மகனாவதுபிறப்பனோ; ஆனதால் ஸதாத்மஸ்வ ரூபத்திலிருந்து இவை எல்லாந்தோற்றுகின்றன. காணாத கல்பனை யொப்பத்தக்கதல்ல.

௨௯. யதா ஸ்வப்நே த்வயாபாஸம் ஸ்பந்ததே மாயயா மநஃ|
ததா ஜாக்ரத் த்வயாபாஸம் ஸ்பந்ததே மாயயா மநஃ||

౨౯. యథా స్వప్నే ద్వయాభాసం స్పన్దతే మాయయా మనః।
తథా జాగ్రద్ద్వయాభాసం స్పన్దతే మాయయా మనః॥

பா0-ஷா. மாயையினால் ஸத்துக்கு ஜந்மமென்பது உதாகரணத்தால் காட்டப்படுகின்றது. ஒருமனதானது எவ்வாறு கயிற்றில் பாம்பாய் தோற்றத்திற்குக் காரணமாய் அதை யறிகின்றதோ இவ்வாறே ஸ்வப்நத்தில், விஷய ரூபமாயும், அதையறிகிறதாயும் தோற்றுகின்றது அவ்வாறே விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் நானாவித விஷயபேதமாய் தோற்றி யவற்றை யறிவதாக நிற்கின்றது. ஆனதாலிவை யுண்மையல்ல. பரமார்த்த ஸத்தின் காரியமாகின்றது. இவ்வாறு பேதப்பட்ட வஸ்துக்களாய் தோற்றுவது மாயையினாலென்பது பலமுறை கூறப்பட்டது.

௩0. அத்வயஞ்ச த்வயாபாஸம் மநஸ்ஸ்வப்நே ந ஸம்சயஃ |
அத்வயஞ்ச த்வயாபாஸம் ததா ஜாக்ரந்ந ஸம்சயஃ||

30. అద్వయఞ్చ ద్వయాభాసమ్మనస్స్వప్నే న సంశయః ।
అద్వయఞ్చ ద్వయాభాసన్తథా జాగ్రన్న సంశయః॥

பா0-ஷா. ஸ்வப்நத்தில் வஸ்துக்களைக் காட்டித்தருகின்ற கண் முதலிய இந்திரியங்களுமில்லை. காணக்கூடிய விஷயங்களென்கிற வஸ்துக்களுமில்லை. ஆயினும் பல

வஸ்துக்களும் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அவை பொய்யென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. இவ்வாறே இந்த ஜாக்ரத்தசையிலும் வாஸ்தவத்தில் ஒருவித பேதமுமில்லாதிருக்கவும் மாயையினால் பலபேதங்கள் கயிற்றில் பாம்புபோல காணப்படுகின்றன. ஆனதால் இவை பொய்யென்பதிலு மையமில்லை. ஆனதாலறியப்படுவ்து அறிவது என்கிற பேதமுமில்லை. அறிவே அங்ஙனம் தோற்றுமென்க.

௩௧. 𑌮𑌨𑍋𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑌸𑍋𑌹𑍍𑌯𑌮𑌨𑍀𑌭𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌨𑍈𑌵𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౩౧. మనోదృశ్యమిదంద్వైతంయత్కించిత్సచరాచరమ్ ।
మనసోహ్యమనీభావేద్వైతంనైవోపలభ్యతే॥

ஸ0-ஹா. கயிற்றில் பாம்புபோல் இவ்வுலகினில் விழித்திருக்கும்போதும் தோற்றுகிற எல்லாம் மனதே என்கிறார் கீழ். இதற்கு ப்ரமாணங் கூறுகின்றாரிதில். அதாவது இவ்வுலகமெல்லாம் மனதின் காரியமேயாகின்றது; மனம் தோற்றினபோது தோற்றி மனமடங்கினபோது தோற்றாமையாலென்க. பேருரக்கத்திலும் மூர்ச்சையிலும் யோகத்தால் மனதை யடக்கும்போதும் இவ்வுலகத்திலுள்ள பேதங்களிலொன்றும் தோற்றுவதில்லையன்றோ, இத்தால் மனதினால் இவ்விகல்பங்கள் காணப்படுகின்றனவே யன்றி இவை வாஸ்தவங்களல்லவென்பது திண்ணம்.

௩௨. 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌬𑍋𑌧𑍇𑌨𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍇𑌯𑌦𑌾 ।
𑌅𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥

౩౨. ఆత్మసత్యానుబోధేననసఙ్కల్పయతేయదా ।
అమనస్తాంతదాయాత్యగ్రాహ్యాభావేతదగ్రహమ్॥

ஸ0-ஹா. இவனுக்கு நிச்சேஷமாய் மனோவிகல்ப மொழியுங் காலங் கூறப்படுகின்றது. ஆத்மஸ்வரூபமே ஸத்யம்; காரணமாகின்றமையால்; குடமுதலியவற்றிற்குக் காரணமாகிய மண்போல். "வாசாரம்பணம்விகாரோநாமதேயம்ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம்" என்று சுருதி வாக்கியத்தினாலு மிதையறியலாம். இதை சாஸ்திரப்படி ஆசாரியன் உபதேசிக்க அறிவதுதான், ஆத்மஸ்வரூபைக்யஜ்ஞானமாகின்றது, இந்தஜ்ஞானம் பிறந்தபின் ஸங்கல்பங்கள் நீங்குகின்றன. இவனுக்கப்போது ஸங்கல்பிக்க வேண்டியபொருளில்லை யன்றோ. ஆக ஸங்கல்பிக்கவேண்டிய பொருளில்லாமையால், கொளுத்தக்கூடியவை யில்லாதபோது நெருப்புக்குக் கொளுத்துகிற தன்மை நீங்கிநிற்பதுபோல மனதிற்கும் ஸங்கல்பம் நீங்கிப்போகின்றது. அப்போது மநமில்லாதவனேயாகிறான். அக்காலத்தில் இவ்விதபேதஜ்ஞா னங்கள் பிறப்பதில்லை.

௩௩. 𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌮𑌜𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌜𑌂𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌜𑍇𑌨𑌾𑌜𑌂𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

33. అకల్పకమజంజ్ఞానంజ్ఞేయాభిన్నంప్రచక్షతే।
బ్రహ్మజ్ఞేయమజంనిత్యమజేనాజంవిబుధ్యతే॥

ஸ-0-ஹா. "மநஸை வாநுத்ரஷ்டவ்யம்" என்று மனதினாலே ப்ரம்மமறியத்தக்கதென்று சுருதி சொல்லுகின்றமையால் மனமழிந்தபின், ப்ரம்மஜ்ஞானம் பிறப்பது எங்ஙனமெனில் கூறுகின்றார். அத்வைத ஸத்தே பரமார்த்தமாகி த்வைதப்ரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யாயழியினு மந்த ப்ரம்மஸ்வரூபஜ்ஞானம் சுயமாகவே உண்டாகும். ஸர்வ கல்ப

னையும் நீங்கியதும் பிறப்பில்லாததுமான ஜ்ஞாநஸ்ரூபமன்றோ ப்ரம்மம். ஆனதாலதுவே ஜ்ஞேயமாகின்றது. அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகையினால் சுயமாகவே விளங்குகின்றது. ஆனதாலறிவு மறியப்படுவதுமொன்றே என்கிறார்கள். அதாவது மற்றொன்றாலறியப்படாது தன்னாலேயே யறியப்படுமென்றவாறு. இந்த ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தை யறிகிறவனு மந்த ஜ்ஞாநஸ்ரூபமான ப்ரம்மமே. ஆகையினாலறிபவனும் நித்யனே. விகாரமில்லாதவனே. ஆக நிர்விகாரத்தால் நிர்விகாரம் நிர்விகாரனா லறியப்படுமென்றதாயிறறு. இதனால் அறிவேயுள்ளது. அதுவே அறிபவனாகவும் அறியப்படும் பொருளாகவும் காணப்படுகிறது. ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் தனக்குத்தானே விளங்குகின்றது. இதையொழிய வேறில்லை என்பது ஸித்தமாயிற்று. இது ப்ரம்மவித்துக்கள் சொல்லும் வார்த்தை. இவ்விடத்தில் த்ருஷ்டாந்தமாக உஷ்ணரூபமாகிய அக்நியையும் ப்ரகாசரூபமாகிய சூரியனையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது. ப்ரமாணங்களாக 'விஜ்ஞாநமாநந்தம் ப்ரம்ம' "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமாநந்தம் ப்ரம்ம" இவைமுதலிய சுருதிகளைக் கொள்க. இவற்றிற்குப்பொருள் ப்ரம்மம் ஸ்வயம்ப்ரகாசஜ் ஞாநஸ்வரூபமானது என்பதாம்.

௩௪. நிக்³ருஹீதஸ்ய மனஸோ நிர்விகல்பஸ்ய தீ⁴மத꞉ |
ப்ரசாரஸ்ஸ து விஜ்ஞேய꞉ ஸுஷுப்தே(அ)ந்யோ ந தத்ஸம꞉ ||

34. నిగృహీతస్యమనసో నిర్వికల్పస్యధీమతః।
ప్రచారస్సతువిజ్ఞేయస్సుషుప్తేన్యోనతత్సమః॥

ஸ௦-ஹா. கீழ்சுலோகங்களில் மநஸ்ஸினால் இந்த பேதப்ரபஞ்சம் தோற்றுகிறதென்றும் இந்த மனம் ஒழிந்தபோது இவை கழியுமென்றும், அதற்கு ஸத்யஸத்ப்ரகாச ரூபசுத்த ப்ரம்மைக்யஜ்ஞாநம் காரணமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறு மனமொழிந்தபின் இந்த ஆத்மஸ்வரூபம் இருக்கும் க்ரமம் முமுக்ஷுக்களுக்கு அறியத்தக்கது. அப்போது ஜ்ஞானரூபியாய் நிர்விகல்பனாய் விளங்குகிறானன்றோ. நித்யமும் சுஷுப்திதசையில் நிர்விகல்பசுக ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாயிருப்பது ஸ்வப்பிரகாசனாகிய ஆத்மாவுக்கு ப்ரதயக்ஷமாயிருக்கையில் இதை விட மநம் அழிந்தபின் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபமிருக்கிற விதம் வேறில்லாமையால் அறியவேண்டியதில்லை என்பது தக்கதல்ல. ஸுஷுப்திக்கும், மனம் முதலியவை யொழிந்த நிர்விசேஷ தசைக்கும் மிகவும் பேதமுண்டு. ஸுஷுப்தியில் க்லேசகர் மாவித்யைகள் முதலிய துக்கபீஜங்களோடு கூடியிருக்கிறான். ப்ரம்ம ஜ்ஞாநம் வந்த தசையில் அவையெல்லாம் நீங்கி சுத்தமாய் சாந்தமாய் க்லேசம் கழிந்து ஸ்வதந்திரமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தோடு விளங்குகின்றான். ஆனதால் இதற்குமதற்கும் பேதமுண்டாகையா லந்த தசையில் ஸ்வரூப மறியத்தக்கதாம்.

௩௫. லீயதே ஹி ஸுஷுப்தே தந்நிக்³ருஹீதம் ந லீயதே |
ததே³வ நிர்ப⁴யம் ப்³ரஹ்ம ஜ்ஞாநாலோகம் ஸமந்தத꞉ ||

35. లీయతేహిసుషుప్తేతన్నిగృహీతంనలీయతే।
తదేవనిర్భయంబ్రహ్మజ్ఞానాలోకంసమన్తతః॥

ஸ௦-ஹா. ஸுஷுப்தியிலும் மோக்ஷத்திலும் ஸ்வரூபத்திற்கு பேதமுண்டென்று சொல்லியதை ரூபிக்கின்றது. ஸுஷுப்தியில் வாஸனை பீஜம் முதலிய வற்றோடு கூடின ஸமஸ்தாவித்யைகளோடு கூடியே லயிக்கிறானே யன்றி இவைகள் சுத்தமாய் நீங்குவதில்லை. ஆகையால் இந்த ஸுஷுப்தியைவிட மோக்ஷத்திற்கு மிகவும் பேதமுண்டு. க்ராஹ்யம் க்ராககம், என்கிற பேதங்களெல்லாம் நீங்கிசுத்தமானு லொழிய

சுத்தமாய் பயமில்லாததாய் சாந்தமாய் கேவலஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் விளங்குகிற ப்ரம்மஸ்வரூபத்தோடு ஜீவஸ்வரூபம் அபேதத்தை யடையமாட்டாது. ஆனதால் இந்த பேதங்கள்நீங்குவது மோக்ஷத்திலேயாமன்றி மற்ற ஸுஷுப்தி முதலிய போதுகளிலுண்டாகாது. ஆனதாலந்த விலக்ஷணஸ்வரூப மறியத்தக்கது. அது ஆகாயம்போல் வ்யாபகமானது.

௩௬. அஜமநித்³ரமஸ்வப்நமநாமகமரூபகம் ।
ஸக்ருத்³விபா⁴தம் ஸர்வஜ்ஞம் நோபசார꞉ கத²ஞ்சந ॥

3౬. అజమనిద్రమస్వప్నమనామకమరూపకమ్ ।
సకృద్విభాతంసర్వజ్ఞంనోపచారఃకథఞ్చన॥

ஸா0-ஹா. இந்த ஸ்வரூபமானது ஜன்மகாரணமில்லாமையால் ஜன்மமில்லாதது. கயிற்றில் பாம்புபோல அவித்யையினாலே ஜன்மமென்று சொன்னோம். இந்த அவித்யை ஆத்மஸ்வரூப தத்வஜ்ஞாநத்தால் நிவ்ருத்தியடைந்தது. ஆனதால் பிறப்புக்கு ஹேதுவில்லையன்றோ. ஆனதால் நித்திரையில்லாதது. அவித்யை என்கிற மயையினாலன்றோ நித்திரையாவது. அந்த அவித்யை நீங்கியபடியால் நித்திரைக்கு ஹேதுவில்லையன்றோ. ஆனதால் இந்த ஜகத்தை ப்ரம்மிக்கிற ஸ்வப்நமுமில்லை. அஜ்ஞானத்தாலன்றோ நாமருபங்களை ப்ரமிக்கின்றான். அது நீங்கினபின், அதற்குக்காரணமில்லையன்றோ. ஆனதால் ரூபநாமங்களில்லாதது. ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் எப்போதும் விளங்குவது. எல்லாவற்றையு மறிந்தது. இந்த ஸ்வரூபா விர்ப்பாவத்தை யடைந்தபின் யோகாப்யாச முதலியவை யொன்றும் செய்யவேண்டுவதில்லை.

௩௭. ஸர்வாபி⁴லாபவிக³த꞉ ஸர்வசிந்தாஸமுத்தி²த꞉ ।
ஸுப்ரஶாந்த꞉ ஸக்ருஜ்ஜ்யோதி꞉ ஸமாதி⁴ரசலோ(அ)ப⁴ய꞉ ॥

3౭. సర్వాభిలాపవిగతస్సర్వచిన్తాసముత్థితః ।
సుప్రశాన్తస్సకృజ్జ్యోతిస్సమాధిరచలోఽభయః॥

ஸா0-ஹா. வாகிந்திரயம் முதலிய ஸமஸ்த இந்திரியங்களும் நீங்கியது. அந்தக்கரண ஸம்பந்தமில்லாதது. ஸர்வ சாந்திஸ்வரூபமானது. ப்ரகாசரூபமானது. ஸமாதிஸ்வரூபமானது. சலநமில்லாதது. பயமில்லாதது, விகாரமுண்டானாலன்றோ பயமுண்டாவது, விகாரமில்லாமையால் பயமுமில்லை. இப்படிப்பட்டது சுத்தாத்மஸ்வரூபம். இதையறிய வேணும். இதையறிந்த வித்வானே ப்ரம்மம். ஆனதால் ஜீவா பேதத்தைச் சொல்லுகிறது யுக்தமேயாம்.

௩௮. க்³ரஹோ ந தத்ர நோத்ஸர்க³ஶ்சிந்தா யத்ர ந வித்³யதே ।
ஆத்மஸம்ஸ்தா² ததா³ ஜ்ஞாநமஜாதி ஸமதாம் க³தம் ॥

3౮. గ్రహోనతత్రనోత్సర్గశ్చిన్తాయత్రనవిద్యతే।
ఆత్మసంస్థన్తదాజ్ఞానమజాతిసమతాఙ్గతమ్॥

ஸா0-ஹா. இந்த விகார சூந்யமான ப்ரம்மத்தை விதிநிஷேதங்களால் கொள்ளவும் விலக்கவுங்கூடாது என்று ரூபித்துககாட்டுகின்றார். கீழ்ச்சொல்லியபடி ஜாதியில்லாதது ஸாம்யமுடையது என்பது கீழ்ச்சொல்லிய ஹேதுக்களால் விளங்குகின்றதன்றோ. நிர்விகாரமாயும் நிரவயவ மாயுமிருக்கிற வஸ்துவுக்கு இங்கு சொல்லப்பட்டவிஷயங்கள் கூடினவையாமாகையால் அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்திற்கு இவை நன்றாய்ச் சேரு

மென்க. சிந்தைஎல்லா மொழிந்தமையால் மனோகோசரமுமாகாத அந்த சுத்தப்ரம்மஸ்வரூபத்திற்கு ஒரு தோஷமுமில்லை.

௩௯. 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌭𑌯𑍇 𑌭𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥

౩౯. అస్పర్శయోగో వై నామ దుర్దర్శః సర్వయోగిభిః।
యోగినో బిభ్యతి హ్యస్మాదభయే భయదర్శినః॥

ஶா0-ஹா. இங்ஙனம் பரமார்த்த சுத்த ப்ரம்மஸ்ரூபத்தை யடைவது அத்வைதஜ்ஞானத்திற்கு பலமாயின், அனைவருமிதைவிரும்பாம விருப்பதற்குக் காரணமென்ன வென்றால், கூறுகின்றோம். ஸர்வஸம்பந்தங்களும் நீங்கி சுத்தமாயிருக்கின்றமையால் அஸ்பர்சயோகம், என்று பெயரையுடைய இந்த ஸ்வரூபமானது எல்லாயோகிகளுக்கும் சுலபமாய் காணக்கூடியதன்று, மிகவும் வருத்தத்தாலறியத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட இந்தஸ்வரூபம் அபயமாயிருந்தாலும் இதை பயஸ்வரூபமாக ப்ரமித்து பயப்படுகிறார்கள். ஆனதாலிதைப்பலரும் விரும்புவதில்லை. இதற்கு அவிவேகமே காரணமானது.

௪௦. 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥

౪౦. మనసో నిగ్రహాయత్తమభయం సర్వయోగినామ్।
దుఃఖక్షయః ప్రబోధశ్చాప్యక్షయా శాంతిరేవ చ॥

ஶா0-ஹா. எந்த அதிக புத்திமான்களுக்கு ப்ரம்மஸ்வரூபமே பரமார்த்தம், இதையொழிந்த மற்றவை எல்லாம் அபரமதார்த்தமென்று புத்தியுண்டாகின்றதோ; கயிற்றில் பாம்புபோல இந்தமநம் முதலியவை கல்பிக்கப்பட்டவை யென்று தோற்றுகின்றதோ; அவர்களுக்கு, ப்ரம்மஸ்ரூபம் ப்ரகாசித்தமையால் அவர்கள் ப்ரம்மஸ்வரூபமேயாகிறார்கள். அப்படி ப்ரம்மஸ்ரூபமேயானவர்களுக்கு மோக்ஷமும், பயமில்லாத தாய் அக்ஷயமாயிருக்கிற சாந்தியும், ஸ்வயமாகவே யுண்டாகிறது. வேறுகாரணம் வேண்டுவதில்லை. இவர்களைவிட வேறான மந்தாதிகாரமுடையவர்கள் ஆத்மாவைவிட வேறுபட்டமநஸ்ஸு முதலியவஸ்துக்களைக் காண்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகளுக்கு யோகம் முதலியவற்றால்ஆத்மஸத்யஸ்வரூபஜ் ஞானமுண்டாகி மனோநிக்ரகம் பிறந்தபின் மோக்ஷமுண்டாகிறது. அதை யனுஸரித்ததுக்க நிவ்ருத்தி முதலிய ஸமஸ்த சுபவிஷயங்களும் அவர்களுக்கு மனஸ்ஸை நிக்ரகிப்பதினாலுண்டாகும்;

௪௧. 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌕 𑌉𑌦𑌧𑍇𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌕𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 ।
𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌪𑌰𑌿𑌖𑍇𑌦𑌤𑌃 ॥

౪౧. ఉత్సేక ఉదధేర్యద్వత్కుశాగ్రేణైకబిందునా।
మనసో నిగ్రహస్తద్వద్భవేదపరిఖేదతః॥

ஶா0-ஹா. மனோநிக்ரகம் எப்படிஎன்றால், அது இவன்ப்ரயாஸத்தினால் ஸாத்தியமல்ல. கடல்நீரை குசாக்ரத்தினால் ஒருபிந்து எடுத்து சோஷிப்பிக்க நினைப்பதுபோலாகும். ஆனதால் எவ்வாறாயினும் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணு மென்கிற நிலையுடையனால் அவனுக்கு எளிதில் உண்டாகும்.

௪௨. 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌲𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

42. ఉపాయేననిగృహ్ణీయాద్విక్షిప్తంకామభోగయోః ।
సుప్రసన్నంలయేచైవయథాకామోలయస్తథా॥

பா0-ஹா. அந்த உறுதியோடு மேற்கூறப்படுமுபாயங்களால் நெஞ்சை வசப்படுத்த வேண்டும். ஸுஷுப்தியிலும் காமபோகங்களிலும், சென்ற நெஞ்சை அவைகளில் புகவொட்டாமல் தடுத்து ஜயிக்கவேணும். ஸுஷுப்தியில் நெஞ்சு தெளிந்திருந்தாலும் மோகம் போலவே அதுவும் விரோதியாகும். இது குற்றமுடைய தென்பது முன்கூறப்பட்டது. ஆனதாலிவற்றிலொன்றிலும் நெஞ்சு செல்லாமல் ஜயிக்கவேண்டும்.

௪௩. 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌅𑌜𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌂𑌨𑍈𑌵𑌤𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

43. దుఃఖంసర్వమనుస్మృత్యకామభోగాన్నివర్తయేత్ ।
అజంసర్వమనుస్మృత్యజాతంనైవతుపశ్యతి॥

பா0-ஹா. இந்த உலகமெல்லாங் கல்பிக்கப்பட்டமையால் துன்பத்திற்கிடமென்று தன்னுடைய அநுபவத்தைக்கொண்டு சிந்தித்து காமபோகங்களால் வருவது துன்பமே இன்பமல்லவென் றுணர்ந்து சிந்திக்கின்றமையால் காமங்களில் வைராக்கியத்தை யடையவேண்டும். இந்த ஜகத்தெல்லாம் பிறப்பில்லாத ப்ரம்மமே என்று ஆசாரியோபதேசத்தாலறிந்த சுருதி வாக்கியங்களினால் உணர்ந்து த்வைத மென்கிற பேதத்தைக் காணுமல் விடக்கடவன். வாஸ்தவத்தில், த்வைத மில்லையன்றோ. இது காமபோகங்களிலிருந்துமனத்தைத் திருப்பும் வழியாம்.

௪௪. 𑌲𑌯𑍇𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂𑌶𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌸𑌕𑌷𑌾𑌯𑌂𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌨𑌚𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍॥

44. లయేసమ్బోధయేచ్చిత్తంవిక్షిప్తంశమయేత్పునః ।
సకషాయంవిజానీయాత్సమప్రాప్తంనచాలయేత్॥

பா0-ஹா. இவ்வாறு ஜ்ஞானம் வைராக்யம், இவ்விரண்டுமுடையவனாகி அவ்வுபாயத்தால், ஸுஷுப்தியில் சேருகிற மனஸ்ஸை எழுப்பவேணும் அதாவது ஆத்மவிவேகத்தை யறியும்படி செய்யவேண்டுமென்கை. அப்போது விஷயங்களைப் பற்றுமாயின் முன்சொன்ன உபாயத்தால் அவற்றில் செல்லவொட்டாமல் அடக்கவேண்டும். இப்படி அப்யாஸத்தினால் விஷயங்களில் செல்லாமலும் ஸுஷுப்தியை யடையாமலும் நடுநிலையிலிருக்கின்ற மனதை ராகபீஜத்தோடுகூடியதென்று நினைக்கவேணும். அதில் நின்று ப்ரயத்நத்தால் ஸாம்யத்தை யடையும்படி செய்யவேணும். எப்போது ஸமத்திற்கு வருமோ அப்போது சலியாமல் நின்று விஷயங்களை நீக்கவேணும்.

௪௫. 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃॥

45. నాస్వాదయేత్సుఖంతత్రనిస్సఙ్గఃప్రజ్ఞయాభవేత్ ।
నిశ్చలంనిశ్చరచ్చిత్తమేకీకుర్యాత్ప్రయత్నతః॥

பா0-ஹா. அந்த அப்யாசத்தால் யோகம் வந்தபோது ஆத்மாவுக்கு ஒருவித சுகமுண்டாகிறதன்றோ. அந்த சுகத்தையு மநுபவிக்கக்கூடாது. கேவலஜ்ஞானத்தால் நிச்சலமாய் நின்று, சிதாத்ம ஸ்வரூபத்தில் ஒன்றுசேர்க்கவேணும் அந்த யோககாலத்தி லுண்டாகிற சுகமும் கல்பிதமாகையால் பொய்யென்றே நினைக்கவேணும்.

௪௬. யதா ந லீயதே சித்தம் ந ச விக்ஷிப்யதே புந: ।
அநிங்கநமநாபாஸம் நிஷ்பந்நம் ப்ரஹ்ம தத்ததா ॥

౪౬. యదా న లీయతే చిత్తం న చ విక్షిప్యతే పునః ।
అనింగనమనాభాసం నిష్పన్నం బ్రహ్మ తత్తదా॥

பo-ஹா. இந்த உபாயத்தினால் நிக்ரஹிக்கப்பட்ட மனஸ்ஸானது, எப்போது, ஸுஷுப்தியில் லயத்தை யடையாதோ; விஷயங்களிலும் செல்லாதோ; காற்றில்லாத விடத்தில் வைத்த தீபம்போ லசையாமலிருக்கின்றதோ; அந்த தசையில் ப்ரம்மஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரம் பிறக்கின்றது.

௪௭. ஸ்வஸ்தம் ஶாந்தம் ஸநிர்வாணமகத்யம் ஸுகமுத்தமம் ।
அஜமஜேந ஜ்ஞேயேந ஸர்வஜ்ஞம் பரிசக்ஷதே ॥

౪౭. స్వస్థం శాంతం సనిర్వాణమకథ్యం సుఖముత్తమమ్ ।
అజమజేన జ్ఞేయేన సర్వజ్ఞం పరిచక్షతే॥

பo-ஹா. அந்த ப்ரம்மஸ்வரூப ஸத்ய சுகமானது, நிலையானது; ஸகல ஸங்கடங் களும் நீங்கியது; கைவல்யஸ்வரூபத்தை யுடையது. இப்படிப்பட்டதென்று பிறருக் குச்சொல்லிமுடியாதது. அளவில்லாத பெரின்பமானது; யோகிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷ மானது, ஸர்வஸ்வரூபமானது நித்யமானது. அது எல்லா மறிந்த ப்ரம்மமே.

௪௮. ந கஶ்சிஜ்ஜாயதே ஜீவ: ஸம்பவோ(அ)ஸ்ய ந வித்யதே ।
ஏதத்ததுத்தமம் ஸத்யம் யத்ர கிஞ்சிந்ந ஜாயதே ॥

౪౮. న కశ్చిజ్జాయతే జీవస్సమ్భవోఽస్య న విద్యతే ।
ఏతత్తదుత్తమం సత్యం యత్ర కించిన్న జాయతే॥

பo-ஹா. இந்தப்படி மனோநிக்ரஹம் ஸ்ருஷ்டி உபாஸனை எல்லாம் பொய். இந்த பரமார்த்தஸ்வரூபத்தை யறிவிப்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டவை. பரமார்த்த ஸத்ய மன்று. பரமார்த்த ஸத்யமாவது ஜீவன் கர்தாபோக்தா என்கிற பேதங்களோடு பிறப்ப தில்லை ஸ்வபாவ ஸத்யமான இந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் ஒன்றும் பிறப்பதில்லை இந்த ப்ரம்மமே ஸர்வோத்தம ஸத்யமானது என்பதுதான். ஆகையாலத்வைதம்ஸர்வோத்தம மானது.

இதி மாண்டூக்யகாரிகாயாம் அத்வைதப்ரகரணம் ॥

அத மாண்டூக்யகாரிகாயாம் அலாதஶாந்திப்ரகரணம் ॥

௧. ஜ்ஞாநேநாகாஶகல்பேந தர்மாந் யோ ககநோபமாந் ।
ஜ்ஞேயாபிந்நேந ஸம்புத்தஸ்தம் வந்தே த்விபதாம் வரம் ॥

౧. జ్ఞానేనాకాశకల్పేన ధర్మాన్ యో గగనోపమాన్।
జ్ఞేయాభిన్నేన సంబుద్ధస్తం వందే ద్విపదాం వరమ్॥

சங்கரபாஷ்யத்தில் அவதாரிகை.

சகல வேதசாரமாயிரானின்ற ப்ரணவத்தை நிச்சயிக்கிற கிரமத்தில், ஸகலவேதங்களுக்கு மத்வைதமே கருத்தென்று முதல் ப்ரகரணமாகிய

ஆகமப்ரகரணத்தில் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்து, வைதத்யப்ரகரணத்தில் த்வைதம் பொய்யென்று ரூபிக்கிற வழியாலே அத்வைதத்தை வலியுறுத்தி, மூன்ருவதாகிய அத்வைத ப்ரகரணத்தில் யுக்திகளாலும் சாஸ்திரங்களாலும் நேராக அத்வைதத்தை மூதலித்து, நிர்விசேஷ ஸத்யசுத்தஸத் ஸ்வரூப ப்ரகாசமாகிய ப்ரம்மமே ஸத்யம், மற்றவையெல்லாம் பொய்யென்று சொல்லி முடித்தார். இனி இந்த நான்காவது ப்ரகரணத்தில் இந்த அத்வைதத்திற்கு விரோதிகளான த்வைதமதஸ்தரும் சூந்யவாதிகளும் சொல்லுகிறஅபிப்ராயங்கள் ஸரியானவையல்லவென்று மூன்ரும் ப்ரகரணத்தில் கூறியதூஷணங்களை விரித்துரைப்பதற்கு இந்த அலாத சாந்திப்ரகரணந் துடங்குகின்ருர். கிழ்ச்சொல்லிய தூஷண ஸங்க்ரஹமானது அத்வைத்தைப் புகழ்வதற்கென்று விளங்குகின்றது. க்லேசமாகியது த்வைதமென்ருல் க்லேசமில்லாதது அத்வைதமென்று ஸித்திக்கின்றமையாலெனக. அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலுமொருபொருள் ரூபிக்கப்படவேண்டுமாகையால் இந்த ப்ரகரணத்தில் வ்யதிரேகத்தால் த்வைதவாதிகள் மதமும் சூந்யவாதி மதமும் தப்பானதென்று ரூபித்து அத்வைதமே அழகான மதமென்று காட்டுகின்ருர்.

ஸ0-ஹா. முதலிலும் நடுவிலும் முடிவிலும் மங்களமுடைய க்ரந்தம் இடையூறின்றி நிறைவேறி அனைவருமாதரிக்கும் படியாமென்று, முதலிலும் முடிவிலும்போல நடுவிலும் மங்களம்வேண்டி முதல் சுலோகத்தால் அத்வைத ரூபியாகிய ஆசாரியனை வணங்குகின்ருர் அத்வைத மதஸம்ப்ரதாய குருவந்தனம் அத்வைத மதவ்ருத்தியின் பொருட்டாகும். ஆசாரிய பூஜைவேண்டியபலனைத் தருவது சாஸ்ராதியில் செய்யத்தக்கது ஆகையால் பரமாத்மாவாகிய நாராயணனைவணங்குகிறேனென்கிருர். அந்த நாராயணன் புருஷோத்தமன். ஆகாசரூபமாகிய தருமங்களை விஷயங்களில் பேதமான ஆகாசம்போன்றஜ் ஞானத்தாலேயறிந்தவன். ஆதலாலந்த நாராயணனைவணங்குகிறேனென்று கருத்து. இதனால் இந்தப்ரகரணார்த்தம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.

௨. 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

౨. అస్పర్శయోగో వై నామ సర్వసత్త్వసుఖో హితః।
అవివాదోఽవిరుద్ధశ్చ దేశితస్తం నమామ్యహమ్॥

ஸ0-ஹா. அத்வைதத்தை ஸ்துதிப்பதற்கு அத்வைத மதத்தை வணங்குகிறது. இந்த அத்வைதமானது, ஒன்ருேடொருபோதும் ஸம்பந்தமில்லாததானதால் அஸ்பர்சயோகமென்று ப்ரஸித்தமாய் யோகிகளின் திரளில் கூறப்பட்டது. ஸமஸ்தப்ராணிகளுக்கும் ஸுகமாயும் ஹிதமாயுமுள்ளது. லௌகிகஸுகம்போலன்று. அவிவாதமானது. விரோதமில்லாதது. சாஸ்திரங்களால்காட்டப்பட்டது. ஆனதால் இந்த அத்வைததர்சனத்தை வணங்குகிறேன். இதுவேயன்ருே ஒரேவிதமாய் நித்யமாயிருக்கின்றது.

௩. 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

3. భూతస్య జాతిమిచ్ఛంతి వాదినః కేచిదేవ హి ।
అభూతస్యాపరే ధీరా వివదన్తః పరస్పరమ్॥

𑌶𑌾𑌂-ஹா. கீழ்ச்சொல்லியபடி அத்வைதத்திற்கு தோஷமில்லை என்றுகாட்டுவதற்கு த்வைதவாதிகளில் ஒருவருக்கொருவர் விவாதப்பட்டுமுரண்படுமாறு கூறுகின்றார். வைசேஷிகர் நெய்யாயிகர்என்கிறதார்க்கிகர்கள், ஸாங்க்யர்கள் முதலியபலபேர் த்வைதவாதிகளிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் சிலர் ஸத்கார்யவாதிகள்; சிலர் அஸத்கார்யவாதிகள். ஸாங்கியர் முதலானோர்ஸத்கார்யவாதிகள். தாக்கிகர் முதலானோர் அஸத்கார்யவாதிகள். ஸத்கார்யவாதமாவது இருக்கும்பொருளே பிறக்குமில்லாதபொருள் பிறவாதென்கிறவாதம். அஸத்கார்யவாதமாவது இல்லாதவஸ்துபிறக்குமேயல்லது இருக்கும்வஸ்து பிறக்க வேண்டியதில்லை என்கிறவாதம். ஸத்கார்யவாதத்திற்கு யுக்தி முயல் கொம்பு முதலிய இல்லாத பொருள் பிறவாமை. இல்லாதது பிறக்குமானால் முயல் கொம்பு பிறக்கவேண்டும். என்று சொல்லுகிறார்கள். அஸத்காரிய வாதத்திற்கு யுக்தி பிள்ளையில்லாதவனுக்கு பிள்ளை பிறந்ததென்கிற வ்யவஹாரம். பிள்ளை முன்னிருக்குமேயானால் பிள்ளை இல்லை என்று சொல்லக்கூடாதன்றோ என்கிறார்கள். இப்படி யொருவருக்கொருவர் விருத்தமாகச் சொல்லி யொருவரை யொருவர் ஜயிக்க விரும்புகின்றார்கள். நாமே பண்டிதர் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைக்கிறார்கள்.

௪. 𑌭𑍂𑌤𑌂𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌭𑍂𑌤𑌂𑌨𑍈𑌵𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇|
𑌵𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇||

౪. భూతంనజాయతేకిఞ్చిదభూతంనైవజాయతే ।
వివదన్తోద్వయాహ్యేవమజాతింఖ్యాపయన్తితే॥

𑌶𑌾𑌂-ஹா. முன்னில்லாதது பிறப்பதில்லை. முயற்கொம்புபோல வென்று ஸாங்க்யனும்உள்ளது பிறவாது ஆத்மஸ்வரூபம் போலவென்று தார்க்கிகரும் சொல்வதால் வாஸ்தவத்தில் பிறப்புகூடாதென்பதை வெளியிட்டவர்களானார்கள். இதனாலத்வைதித்திற்கே ஸஹாயமாயிற்று. ஸத்தும், அஸத்தும், ஆகிய இவ்விரண்டுவகையை விடவேறில்லாமையினாலும் இரண்டுக்கும் இரண்டு வாதிகளால் உத்பத்தி கூடாதென்று ஸித்தித்தமையாலுமென்க.

௫. 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂𑌤𑍈𑌰𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇𑌵𑌯𑌂|
𑌵𑌿𑌵𑌦𑌾𑌮𑍋𑌨𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌂𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤||

౫. ఖ్యాప్యమానమజాతింతైరనుమోదామహేవయమ్ ।
వివదామోనతైస్సార్ధమవివాదంనిబోధత॥

𑌶𑌾𑌂-ஹா. இங்ஙன மிருவராலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற உத்பத்தி மித்யாத்வத்தை, அதாவது உத்பத்தி பொய்யென்பதை நாமொப்புக்கொள்ளுகிறோம். அவர்களுடன் நாம் விவாதப்படுவதில்லை. அவர்களில் ஒருவர்க்கொருவர் விவாதப்படுவது போல் நாம் விவாதப்படுவதில்லை யன்றோ. ஆகையா லத்வைதம் அவிவாதமென்று சிஷ்யர்களே அறியுங்கோள்.

௬. 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃|
𑌅𑌜𑌾𑌤𑍋𑌹𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌕𑌥𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿||

௭. 𑌨𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌨𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂𑌤𑌥𑌾||
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌨𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿||

௮. ஸ்வபாவேநாம்ருதோ யஸ்ய தர்மோ கச்சதி மர்த்யதாம்|
க்ருதகேநாம்ருதஸ்தஸ்ய கதம் ஸ்தாஸ்யதி நிச்சல:||

௬. అజాతస్యైవధర్మస్యజాతిమిచ్ఛన్తివాదినః ।
అజాతోహ్యమృతోధర్మోమర్త్యతాంకథమేష్యతి॥

௭. నభవత్యమృతంమర్త్యంనమర్త్యమమృతంతథా।
ప్రకృతేరన్యథాభావోనకథఞ్చిద్భవిష్యతి॥

௮. స్వభావేనామృతోయస్యధర్మోగచ్ఛతిమర్త్యతామ్।
కృతకేనామృతస్తస్యకథంస్థాస్యతినిశ్చలః॥

பா௦-ஷா. கீழ் இந்த சுலோகங்களுக்கு பாஷ்யம் சொல்லியிருக்கிறோம். கீழ்சொன்ன சுலோகங்களை மறுபடியும் எழுதுவதற்குக்காரணம், த்வைதிகளின் பரஸ்பரவிரோதத்தைக் காட்டுகிற ப்ரகரணத்தில் சொல்லி யநுமோதிப்பதற்காகவாம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த மூன்று சுலோகங்களும் அத்வைத ப்ரகரணத்தில் 20 21 22, வது சுலோகங்கள். அங்கு வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்ட கருத்தையே இங்கும் கொள்க.

௯. ஸாம்ஸித்திகீ ஸ்வாபாவிகீ ஸஹஜா அக்ருதா ச யா|
ப்ரக்ருதி: ஸேதி விஜ்ஞேயா ஸ்வபாவம் ந ஜஹாதி யா||

౯. సాంసిద్ధికీస్వాభావికీసహజాఅకృతాచయా।
ప్రకృతిస్సేతివిజ్ఞేయాస్వభావంనజహాతియా॥

பா௦-ஷா. ப்ரக்ருதிக்கு வ்யத்யாஸம் ஒருபோதும் வராதென்று சொன்னார் கீழ். ப்ரக்ருதியாவது யாதென்கிற ஐயந்தீர ப்ரக்ருதி சப்தத்திற்குப் பொருள் கூறுகின்றாரிதில். லோகத்தில் ப்ரக்ருதிமாறாது என்று அனைவரும் சொல்லுகின்றார். யோகிகளுக்கு, ப்ரக்ருதியாவது-அணிமைமுதலிய ஐச்வர்யத்தை யடைவது. அந்த ஸித்திரூபமாகிய ப்ரக்ருதியானது,பூதபவிஷ்யத் வர்தமானகாலங்களில் எப்போதும் மாறுவதில்லை. நெருப்பு முதலியவற்றிற்கு ப்ரக்ருதியாவது - சுடுகைமுதலியது. இதுவு மெக்காலத்திலும்மாறுகிறதில்லை. பக்ஷி முதலியவற்றிற்கு ப்ரக்ருதி - ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கை. இதுவுமொருகாலத்திலும் மாறுகிறதில்லை. தண்ணீர் முதலியவற்றிற்கு ப்ரக்ருதி-பள்ளமாகிய விடத்தில் தங்குகை. இப்படியே ஒவ்வொன்றுக்கும் ப்ரக்ருதியையறிக. இதில் முதலாவது ப்ரக்ருதிக்கு ஸாம்ஸித்திகி என்றும், இரண்டாவது ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வாபாவிகி என்றும், மூன்றாவது ப்ரக்ருதிக்கு ஸஹஜை, என்றும், நாலாவது ப்ரக்ருதிக்கு அக்ருதை என்றும் பெயர். இவை எல்லாங் காரணப் பெயரேயாகின்றன. இந்த ப்ரக்ருதிகள் ஒரு காலத்திலும் ஒரு தேசத்திலும் மாறுவதில்லையன்றோ. எப்போதும் மாறாதது ப்ரக்ருதி என்று பெயருடைய தென்றதாயிற்று. ஆக இவ்வாறு பொய்யாய் மாயையினால் கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு ப்ரக்ருதி மாறாமலிருக்க நித்யபரமார்த்த ப்ரம்ம ப்ரக்ருதிமாறுமென்று யார் சொல்லுவர். ஆகையால் ப்ரம்மம் விகாரத்தை யடையுமென்பது மிகவும் பொருத்த மற்ற வார்த்தை என்றபிப்ராயம்.

௧௦. जरामरणनिर्मुक्ताः सर्वे धर्माः स्वभावतः ।
जरामरणमिच्छन्तश्च्यवन्ते तन्मनीषया ॥

౧౦. జరామరణనిర్ముక్తాస్సర్వేధర్మాస్స్వభావతః ।
జరామరణమిచ్ఛంతశ్చ్యవంతేతన్మనీషయా॥

ஸ௦-ஹா. ஜீவாத்மாக்க ளெல்லோரும், ஜரைமரணம் முதலியவற்றால் விடப் பட்டவர்கள். அவர்களுடைய ப்ரக்ருதிவிகார சூந்யமன்றோ. இப்படிப்பட்ட ஆத்ம விஷயத்தில் அவிவேகிகள் கயிற்றில் பாம்பைப்போல் ஜரைமரணம் முதலிய தோஷங் களைக் கல்பிக்கின்றார்கள். இந்த கல்பனையால்ஸ்வஸ்வரூபத்திலிருந்து நழுவுகின்றார்கள். இவ்வாறு ஆத்மாவின் ப்ரக்ருதியை அந்யதாவாகக் கல்பித்து அநர்த்தப் படுகிறார்களா கையால் உள்ளதுள்ளபடி யறியவேணும்.

௧௧. कारणं यस्य वै कार्यं कारणं तस्य जायते ।
जायमानं कथमजं भिन्नं नित्यं कथं च तत् ॥

౧౧ కారణంయస్యవైకార్యంకారణంతస్యజాయతే।
జాయమానంకథమజంభిన్నంనిత్యంకథంచతత్॥

ஸ௦-ஹா. இனி த்வைதிகள் மதங்களில் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிற தூஷண ங்களை வெளியிடுகின்றார். தார்க்கிகர் ஸாங்க்யரை தூஷிக்குமாறு. ஸத்கார்யவாதிக ளாகிய ஸாங்க்யர்கள் சொல்லுவது மிகவும் சேராததாயிருக்கின்றது. எவனொருவன் காரணத்தையே கார்யமென்று கூறுகின்றானோ; அதாவது குடமுதலியவற்றிற்கு மண் போலு பாதான காரணமாகிய வஸ்துவே காரியமாகப் பரிணமிக்கிறதென்று கூறுகின் றானோ; அவனுக்கு நித்யமாகிய ப்ரக்ருதியன்றோ மகான் முதலிய காரியமாகப் பிறக்கி றது. இப்படியாயின், காரிமமாகிப் பிறக்கிற ப்ரக்ருதியை நித்யமென் றுரைப்பது எவ் வாறாம். பிறப்பில்லாதது காரியமாய் பிறக்கிறது என்று சொல்லுவது விருத்தமன்றோ. இப்படியே அவயவத்தோடு கூடிய ப்ரக்ருதியை நித்யமென்பது கூடுமோ; அவயவமில்லை யாயின், மகதாதிரூபமாகப் பரிணமவிகாரத்தை யடைவது சேருமோ; ஆனதால் நித்ய நிர்விகாரம் பிறப்பதில்லை. பிறக்கிறது பரிணமவிகாரத்தை யடைகின்றது, என்று அவர்கள் சொல்வது விருத்தமேயாம். விகாரத்தையுடைய கடம்முதலியவை நித்ய ங்களாகுமோ.

௧௨. कारणाद्यद्यनन्यत्वमतः कार्यमजं यदि ।
जायमानाद्धि वै कार्यात्कारणं ते कथं ध्रुवम् ॥

౧౨. కారణాద్యద్యనన్యత్వమతఃకార్యమజంయది ।
జాయమానాద్ధివైకార్యాత్కారణంతేకథంధ్రువమ్॥

ஸ௦-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய தோஷத்தையே ஸ்பஷ்டமாகக் கூறுகின்றார். கார ணத்தைவிட காரியம் வேறன்றாயின், காரியத்தை அநித்யமென்று சொல்லக் கூடா மையால் காரியமும் நித்யமாகவேணும். இது விருத்தமாயிருக்கின்றது. காரியத்தை விட காரணம் வேறன்றாயின், காரணத்தை நித்யமென்று சொல்லவழியில்லை.

௧௩. अजाद्वै जायते यस्य दृष्टान्तस्तस्य नास्ति वै ।
जाताच्च जायमानस्य न व्यवस्था प्रसज्यते ॥

౧౩. అజాద్వైజాయతే యస్య దృష్టాన్తస్తస్య నాస్తి వై।
జాతాచ్చ జాయమానస్య నవ్యవస్థా ప్రసజ్యతే॥

ஸ௦-ஹா. நித்யமாகிய வஸ்துவிலிருந்து காரியமுண்டாகிறதென்கிற ஸாங்க்யன் ஒருத்ருஷ்டாந்தங் காட்டவேண்டும். திருஷ்டாந்தமில்லாதபோது, ஒன்றும் ஸித்தியாதன்றோ. நித்யமான வஸ்துவிலிருந்து அதில் வேறுபடாத காரியம் பிறக்கிறதென்பது எங்கும் காணப்படவில்லையன்றோ. காணப்பட்டாலன்றோ திருஷ்டாந்தங் காட்டலாம். ஆகையால் நித்யமாகிய ப்ரதானமென்கிற ப்ரக்ருதியிலிருந்து மகான்முதலிய காரியமுண்டாகிறதென்றும் அந்த காரியம் ப்ரக்ருதியைவிட வேறல்லவென்றும் சொல்வதற்கு ஒரு ஆதாரமுமில்லை. இந்த தோஷத்திற்கு பயந்து ப்ரதானத்தை அநித்யமென்றும் பிறப்புடையதென்று மொப்புக்கொண்டாலும் அந்த ப்ரதானகாரணத்திலும் இந்த தோஷங்கள் வருமாகையால் அதற்குக் காரணம் வேறு சொல்லவேண்டி இவ்வாறே காரண பரம்பரைக்குக் கணக்கில்லாமல் அநவஸ்தைவரும்.

௧௪. 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౧౪. హేతోరాదిః ఫలం యేషామాదిర్హేతుః ఫలస్య చ।
హేతోః ఫలస్య చానాదిః కథం తైరుపవర్ణ్యతే॥

ஸ௦-ஹா. கார்யகாரணமே ரூபமாகிய ஸம்ஸாரமநாதி என்கிற ஸாங்க்யர் ஆத்ம கார்யமாகிய தேஹம் முதலியவற்றை ஆத்மாவுக்குக் காரணமென்றும், இந்த தேஹாதி ஸங்காதத்திற்கு ஆத்மா காரணமென்றும், ஹேது பலம், என்கிற ஆத்மா தேஹம் எல்லாம் அநாதியென்றும் சொல்லுகின்றார்கள். இது மிகவும் விருத்தமாயிருக்கின்றதன்றோ.

௧௫. 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥

౧౫. హేతోరాదిః ఫలం యేషామాదిర్హేతుః ఫలస్య చ।
తథా జన్మ భవేత్తేషాం పుత్రాజ్జన్మ పితుర్యథా॥

ஸ௦-ஹா. ஹேதுவினால் பிறக்கிற பலத்திலிருந்து ஹேதுவே பிறக்கிறதென்று சொல்லுகிற விது பிள்ளைக்குத் தகப்பன் பிறந்தானென்று சொல்வதுபோ லிருக்கின்றது.

௧௬. 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌯𑍋𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌵𑌤𑍍 ॥

౧౬. సమ్భవే హేతుఫలయోరేషితవ్యః క్రమస్త్వయా।
యుగపత్సమ్భవే యస్మాదసమ్బన్ధో విషాణవత్॥

ஸ௦-ஹா. இந்த தோஷங்களை நீக்கிக் கொள்ளவேணுமானால் காரணம் முன்னேயாம். காரியம் பின்னேயாம். காரணத்தால் காரியம் பிறக்கிறது; காரியத்தால் காரணம் பிறவாது; என்கிற நியமத்தை யொப்புக்கொள்ளவேணும். இங்ஙனமின்றி காரண காரியங்களுக்கு ஸமான காலத்தில் உத்பத்தியை யொப்புக்கொள்ளப்பார்த்தால் ஏககாலத்தில் பிறக்கிற, பசுவின் இடதுகொம்பு வலதுகொம்பு இவைகளுக்குப்போல காரிய காரணபாவங்கூடாது.

கஎ. 𑌫𑌲𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑍇𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃𑌕𑌥𑌂𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃𑌫𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

౧౭. ఫలాదుత్పద్యమానస్సన్న తే హేతుః ప్రసిద్ధ్యతి ।
అప్రసిద్ధః కథం హేతుః ఫలముత్పాదయిష్యతి॥

ஸா0-ஹா. காரியத்திலிருகது காரணம் பிறந்தபின் இந்த காரணம் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது, என்றால் காரணம் பிறப்பதற்கு முன் (காரியத்திற்குமுன்) காரணமில்லாமையால் கார்யத்தை இந்த காரணம் எப்படி பிறப்பிக்கும். ஆக, காரணம் பிறவாதபோது காரியம் பிறவாது; காரியம் பிறவாதபோது காரணம்பிறவாது; என்றாய் இரண்டுக்கு மிரண்டுங் கூடாதென்று முடிகின்றது. இதை அந்யோந்யாச்ரய தோஷமென்று கூறுவர்.

கஅ. 𑌯𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃𑌫𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃।
𑌕𑌤𑌰𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾॥

౧౮. యదిహేతోః ఫలాత్సిద్ధిః ఫలసిద్ధిశ్చ హేతుతః।
కతరత్పూర్వనిష్పన్నంయస్యసిద్ధిరపేక్షయా॥

ஸா0-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய தோஷங்களால் ஹேது பலங்களுக்குக் கார்ய காரண பாவங் கூடாமலிருக்கவும் அதை யொப்புக்கொண்டால், இந்த ஹேது பலங்களில் எது முன்னுண்டாயிற்று. அதைச்சொல்லவேண்டும். முன்னுண்டானதாலன்றோ பின்னுண்டானது பிறக்கும்.

ககூ. 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌕𑍋𑌪𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌏𑌵𑌂𑌹𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌾॥

౧౯. అశక్తిరపరిజ్ఞానం క్రమకోపోఽథవా పునః ।
ఏవంహిసర్వథాబుద్ధైరజాతిః పరిదీపితా।

ஸா0-ஹா. இந்த தோஷங்களுக்கு ஸமாதாநம் சொல்ல முடியாதெனறு கூறில் அசக்தியும், அஜ்ஞாநமும், முன் சொன்ன க்ரமவ்யத்யாஸமும், ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறு சொல்லிப் பார்த்ததில் ஒரு வழியாலும் உத்பத்தி கூடாமையால் ஜந்மம் வாஸ்தவமல்லவெண்பது ஸாதிக்கப்பட்டது. அப்போது பாண்டியத்யகர்வமழிகின்றது.

உ0. 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌮𑍋𑌹𑌿𑌸𑌃।
𑌨𑌹𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌮𑍋𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౨౦. బీజాఙ్కురాఖ్యోదృష్టాన్తస్సదాసాధ్యసమోహిసః ।
నహిసాధ్యసమోహేతుస్సిద్ధౌసాధ్యస్యయుజ్యతే॥

ஸா0-ஹா. காரண காரியங்களுக்கு பரம்பரையாய் ஒன்றுக் கொன்று காரணமாகின்றது, என்று சொன்னதற்குக் கருத்தறியாமல் எங்கள் பேரிலிங்ஙனம் தோஷம் சொல்லத்தகுமோ; நாங்கள் அஸித்தமாகிய காரணத்தினால் காரியமுண்டாகிறதென்றாவது அஸித்தமாகிய காரியத்தினால் காரணமுண்டாகிற தென்றாவது, சொல்லவில்லை. பீஜாங்குர ந்யாயத்தாலே காரிய காரணபாவங் கூறுகின்றோம். அதாவது, விதையினால் செடியுண்டாகின்றது, செடியினால் விதையுண்டாகின்றது; என்

பது ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கிறதென்றே. இதை மகனிடத்திலிருந்து தகப்பன் பிறப்பனே வென்கிற யுக்தியைக்கொண்டு மறுக்க முடியுமோ; இவ்வாறே காரிய காரணங்களில் ஒரு காரியம் மற்றொரு காரணத்திற்குக் காரியமாகின்றது, அந்த காரணம் மற்றொரு காரியத்திற்குக் காரணமாகின்றது, என்று சொல்லுகின்றோம்; இதை தூஷிப்பது எங்ஙனம்? பீஜாங்குரந்யாயம் ப்ரத்யக்ஷஸித்த மன்றோ வென்று ஸாங்கியர் கீழ்ச்சொல்லிய தூஷணங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகின்றார். ஆதலால் இந்த சமாதானத்தை இந்த சுலோகத்தால் தூஷிக்கின்றார். இந்த பீஜாங்குரந்யாயத்தை உதாகரணமாகக் காட்டுவதும் ஸங்கதமல்ல ; திருட்டாந்தமாவது விவாதப்படுகிற வாதிகளிருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டதாயிருக்கவேண்டும். இந்த பீஜாங்குரந்யாயத்தை நாமொப்புக்கொள்ளவில்லை. நம்முடையமதத்தில் வாஸ்தவத்தில் ஒன்றுக்கும் பிறப்பில்லையன்றோ. ஆனதால் பீஜாங்குரங்களும் ஒன்றையொன்று என்கிற நியாயத்திலே பிறக்கவில்லை என்றுதான் எங்களபிப்பிராயம். ஆனதால் வாஸ்தவமாய் காரண காரியங்களுடைய பரம்பரையில் ஒன்றுக்கொன்று காரணமென்பதில் இந்த பீஜாங்குரங்களை திருட்டாந்தமாகக்காட்டுவது தக்கதல்லவன்றோ. இனி ப்ரத்யக்ஷத்திலிருப்பதை நீ ஒப்புக்கொள்ளாமல் போவதாலே ங்களுக்குக் குறையில்லை. மத்யஸ்தர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்ற தன்றோ வென்றால்; இதுவும் தக்கதல்ல; ஏனென்றால் அனுதி யென்பதற்கு ப்ரத்யக்ஷத்தில் விதையும் முளையும் பிறக்கவுமழியவும் காண்கையால் விரோதமுண்டாகின்றதன்றோ. பீஜாங்குர பரம்பரை யனுதியென்றாலும், பரம்பரை யென்பது பீஜாங்குரங்களைவிட வேறல்லவன்றோ. ஆகையாலனுதி என்பதற்கு ஒருவித திருட்டாந்தமுமில்லாமையால் காரியகாரணங்க ளனுதியாய் ஒன்றையொன்று பிறப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறன வென்பது பொய்யேயாம்.

௨௧. பூர்வாபராபரிஜ்ஞாநமஜாதே꞉பரிதீபகம் ।
ஜாயமாநாத்தி வை தர்மாத் கதம் பூர்வம் ந க்ருஹ்யதே ॥

౨౧. పూర్వాపరాపరిజ్ఞానమజాతేః పరిదీపకమ్ ।
జాయమానాద్ధి వై ధర్మాత్కథమ్పూర్వన్నగృహ్యతే॥

ஸ௦-ஹா. ஆக காரிய காரணங்களுக்கு முன்பின் னென்கிற நியமங் கூடாமையால், பிறப்பில்லை என்பது விளக்கப்பட்டது. காரியம் பிறப்பது கண்கண்டதாயிருக்கப் பிறப்பில்லை என்னக் கூடுமோவென்றால் ; இது காரியமாயி னிது பிறப்பது வாஸ்தவமாகும். பிறப்பது வாஸ்தவமாகில் காரணங் காணப்பட வேண்டுமென்றோ. அப்படி காணப்படாமையால் உத்பத்தி பொய்யேயாம். ஆகையா லத்வைதபக்ஷமே பிறராலும் விளக்கப்பட்டது.

௨௨. ஸ்வதோ வா பரதோ வாபி ந கிஞ்சித்வஸ்து ஜாயதே ।
ஸதஸத்ஸதஸத்வாபி ந கிஞ்சித்வஸ்து ஜாயதே ॥

౨౨. స్వతోవాపరతోవాపినకిఞ్చిద్వస్తుజాయతే ।
స దస త్సదస ద్వాపినకిఞ్చిద్వస్తుజాయతే॥

ஸ௦-ஹா. இந்த காரணத்தாலும் வாஸ்தவத்தில் பிறப்பில்லை என்பது விளங்கும். வாஸ்தவத்தில் பிறப்புண்மையானது என்று சொல்லுகிற வாதியை நாம் சில கேள்விகள் கேழ்க்கின்றோம். அவையாவன—பிறக்கும் பொருள் தானே பிறக்கின்றதா? மற்றொன்றால் பிறக்கின்றதா ? தன்னாலும் மற்றொன்றாலுமாகக் கலந்து பிறக்கின்றதா ? பிறப்பது ஸத்தான பொருளோ ? அஸத்தான பொருளோ? ஸத்துமஸத்து மாகாத பொருளோ? என்பவையாம். இவற்றுள், ஒன்றுங்கூடாது. தன்னால்தான் பிறப்பது

கூடுமோ; தான் பிறப்பதற்குமுன் தானில்லாமையால் தனக்குத் தான் காரணமாகக் கூடாது. ஒரு கடமானது அந்த கடமாகிய தன்னாலே பிறக்குமோ; மற்றொன்றாலும் பிறவாது. படமென்கிற வஸ்திரத்திலிருந்து கடமென்கிற குடமுண்டாகுமோ? மற்றொன்று லுண்டாகுமாயி னவ்வாறுண்டாகாம லிருப்பதற்குக் காரணம் யாது? ஒரு ஜாதியா யிருக்கவேண்டுமென்றாலும் குடத்திலிருந்து குடமும் வஸ்திரத்திலிருந்து வஸ்திரமு முண்டாகின்றதோ இல்லையன்றே. ஆகையால் மற்றொன்றாலும் பிறவாது இவ்விரண்டுங் கூடாதபோது இரண்டினாலும் பிறக்கிறதென்பது கூடப்போகின்றதோ. ஆகையால் மிகவும் விரோதமாகையால் தன்னாலும் மற்றொன்றாலும் கூடி யுண்டாகிறதென்பதும் சேராது. குடம் வஸ்திரம் இவை இரண்டாலும் குடமாவது வஸ்திரமாவது உண்டாகின்றதோ; இனி, மண்ணிலிருந்து கடமென்கிற குடம் பிறக்கின்றது. தகப்பனிடத்திலிருந்து மகன் பிறக்கின்றான். இவற்றை இல்லையென்று சொல்லப்போமோ; ஆனதால் இதற்கு வழிசொல்ல வேண்டுமென்றால் அவ்வாறு உலகத்தில் சொல்லுவதொழிய வாஸ்தவத்தில் பிறப்பதில்லை. இவ்வாறு சொல்லுவது மூடத்தனத்தாலே என்பது விவேகிகள், பரீக்ஷித்துப் பார்ப்பதால் வெளியாகின்றது. உலகத்தில் பிறந்தது என்கிற சொல்லால் சொல்லப்படுவது மெய்யோ; பொய்யோ; என்று ஆராயப்படுகின்றது. ஆராய்ந்தறிந்தபோது இந்த பிறப்பு சொல்லினால் மாத்திரமேயன்றி உண்மையல்லவென்று விளங்குகின்றது. ஆகையால் குடம் மகன் எனப்படுகிறவற்றில் ஒன்றும் பிறப்பதில்லை. ஸத்தாயிருந்தால் பிறக்கவேண்டுவதில்லை. முன்னமே ஸத்தாயிருக்கின்றதன்றே; தைத்தான மண்முதலியவை பிறக்கின்றதோ; அஸத்தாயின் பிறப்பதுகூடுமோ இல்லாதது உண்டாகுமோ; இல்லாத முயற்கொம்புண்டாகுமோ. ஸதஸத்தென்றால் விரோதமாகையாலே பிறவாது. ஆக ஒன்றும் பிறப்பதில்லை என்பது ஸித்தம். இனி க்ஷணிகவாதிகளுக்கு ஒன்றுமே கூடாததாயிற்று. இதற்கு சுருதி "வாசாரம் பணம்" என்பதாம். இதற்குப் பொருள் வ்யவஹாரமேயன்றி பிறப்பது மெய்யல்லவென்று.

௨௩. 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌫𑌲𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃।
𑌆𑌦𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౨౩. హేతుర్న జాయతేనాదేః ఫలఞ్చాపి స్వభావతః ।
ఆదిర్న విద్యతే యస్య తస్య హ్యాదిర్న విద్యతే॥

ஸ0-ஹா. காரியங் காரணம் இவற்றை அநாதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறவனுக்கு காரணத்திற்காவது காரியத்திற்காவது, காரியத்திலிருந்தாவது காரணத்திலிருந்தாவது பிறப்பில்லை. ஸ்வபாவத்தாலு மிவ்விரண்டும் பிறப்பதில்லை. ஆதியில்லாத பொருளுக்குப் பிறப்புண்டோ; ஆகையா லிவற்றிற்குப் பிறப்பில்லை என்பதே உன்னா லொப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயிற்று.

௨௪. 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌨𑌾𑌶𑌤𑌃।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌾॥

౨౪. ప్రజ్ఞప్తేస్సనిమిత్తత్వమన్యథాద్వయనాశతః ।
సంక్లేశస్యోపలబ్ధేశ్చపరతంత్రాస్తితామతా॥

ஸ0-ஹா. வஸ்துக்களுக்கு வாஸ்தவத்தில் உத்பத்தி கூடாமையால், நித்யமாகிய ஜ்ஞானமே தத்வமென்று முன் சொல்லப்பட்டது; இற்கு வஸ்துக்களை பரமார்த்தமென்றுகொள்ளுகிற மதஸ்தர் இந்தசுலோகத்தில் தூஷணஞ்சொல்லுகின்றார்கள். இந்தஜ்ஞானமானது வஸ்துவைப் பற்றியதாகின்றது அறியப்படும் வஸ்துவில்லாதபோது அறிவுக்கு ஸத்தைகூடுமோ; நிர்விஷயமாக ஜ்ஞானத்தைக் கண்டதில்லையன்றே. இனிஜ்ஞானமேவ

ஸ்துவாகத்தோற்றுகின்றதென்றாலும் நாநாரூபமாகத் தோற்றுவதுகூடுமோ; ஒருஜ்ஞாந
த்திற்கு அனேக ஆகாரங் கூடாதன்றோ. இனி உபாதியினால் பலவித ஆகாரந் தோற்று
கின்றதென்றாலும், ஜ்ஞாநத்தைவிட வேறான உபாதிகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுகின்
றமையால் ஜ்ஞாநமே தத்வம், மற்றவை பொய்யென்று சொல்லப்போகாது. இந்த
விசித்திர ஜ்ஞாநம் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமாகையா லிதை இல்லை என்பது ஸாத்யமன்று.
ஆகையால் நாங்கள் சொல்லுகிறபடி வஸ்துக்களும் பரமார்த்தங்களேயாம். இதுவு
மன்றி, நெருப்புமுதலிய வஸ்துக்கள் உஷ்ணம் முதலியவற்றால் துன்பத்தை விளக்
கின்றன. சந்தநம்முதலியவை கந்தம் முதலியவற்றால் இன்பத்தை விளக்கின்றன.
இதுவும் ப்ரத்யக்ஷமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் அநேக வஸ்துக்கள் பரமார்த்தங்க
ளென்று கொள்ளவேண்டும். ஒரு ஜ்ஞாநமேயாயின் ஸுகமாயே தோற்றவேணும். அல்
லது துன்பமாயே தோற்றவேணும் இரண்டுவிதமாயு மொருவஸ்து தோற்றாது. ஆகை
யால் த்வைதவாதம் யுக்தமேயாகின்றது.

௨௫. 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

౨౫. ప్రజ్ఞప్తేస్సనిమిత్తత్వమిష్యతేయుక్తిదర్శనాత్ ।
నిమిత్తస్యానిమిత్తత్వమిష్యతేభూతదర్శనాత్ ॥

ஸம்-ஸா. நீசெய்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகின்றோம். யுக்தியினா
லன்றோ நாநா வஸ்துக்களையு மொப்புக் கொள்ள வேணுமென்றாய். நீ சொல்லிய படி
யுக்தியினால் ஜ்ஞாநமே தத்வமென்று ஸித்திக்கு மாயின், அதையு மொப்புக் கொள்ள
வேணுமன்றோ. பரமார்த்தத்தில் நிரூபித்துப் பார்க்கும்போது இந்த த்வைத வஸ்துக்
களெல்லாம் பொய் என்றே விளங்குகின்றது. காரணமாகிய மண்ணை விடவேறாய் காரி
யமாகிய கடமொன் றுண்டோ. காரணமாகிய நூலைவிட காரியமாகிய வஸ்திர மொன்
றுண்டோ, இப்படியே அந்தநூலும் தனக்குக் காரணமான பஞ்சை விட வேறானதோ;
ஆனதால் காரணத்தைவிட காரியம் வேறில்லை என்பது விளங்கினமையால் ஸர்வ
காரணமான ஜ்ஞாநத்தைவிட மற்றொன்றும் வாஸ்தவமில்லை. ஆகையால் யுக்தியுடைய
மத மொப்புக்கொள்ளத்தக்க தென்கிற நிலையில் நிற்பாயானா லத்வைத மதத்தை நீயே
யொப்புக்கொள்வாய். நீசொன்ன ப்ரத்யக்ஷங்களெல்லாம் பாமர ஜனங்களுக்குண்டாவ
தேயன்றி தத்வஜ்ஞாநிக்கல்ல. ஆகையால், ஜ்ஞாநமே பரமார்த்தம். மற்றவை பொய்
யென்பது எந்த யுக்திக்கும் விருத்தமல்ல. பாமரஜனங்களுக்கு கயிற்றில் பாம்புபோல்
த்வைதம் தோற்றுகிறதென்று பலமுறை சொன்னோம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பூததர்சநாத், என்கிற விடத்தில் அபூததர்சநாத் என்றும் பூததர்சநா
த் என்றும் இரண்டு ப்ரகாரமாக பதம்பரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்விர
ண்டு விதமான பதங்களுக்கும் சேர்த்து. பாஷ்யத்தில் கருத்தெழுதப்பட்ட
து. இரண்டு மிரண்டு பொருளைக் கூறுகின்றமையால் இரஜ்ஜுஸர்ப்ப த்ரு
ஷ்டாந்தமும் நூல் வஸ்திரங்களின் த்ருஷ்டாந்தமும் பெறப்பட்டது.

௨௬. 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

౨౬. చిత్తన్నసంస్పృశత్యర్థంనార్థాభాసన్తథైవచ ।
అభూతోహియతశ్చార్థోనార్థాభాసస్తతఃపృథక్ ॥

ஸ௦-ஹா. இங்ஙனம் வஸ்துக்களெல்லாம் பொய்யென்பது ஸித்தமாகையால் சித்தமென்கிற அந்தக்கரணமானது வாஸ்தவத்தில் விஷயங்களென்கிற வஸ்துககளோடு ஸம்பந்தப்பட்டதல்ல. ஸவப்நத்தில் தோற்றுகிற வஸ்துக்களைப்போலவே ஜாக்ரத் தசையில் தோற்றுகிற விஷயங்களையும் நெஞ்சு தொடுகிறதில்லை. ஸ்வப்நத்தில் போலவே ஜாகரத சையிலும் வஸ்துக்களெல்லாம் பொய்யேயன்றோ. இதுவுமன்றி இந்தவிஷயா பாஸங்களெல்லாம் சித்தமென்கிற நெஞ்சைவிட வேறானதல்ல. இந்தசித்தமே வஸ்துக்களாய் காணப்படுகின்றது.

௨௭. 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌨𑌸𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁।
𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃𑌕𑌥𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

౨౭. నిమిత్తన్న సదాచిత్తం సంస్పృశత్యధ్వసుత్రిషు ।
అనిమిత్తో విపర్యాసః కథన్తస్య భవిష్యతి॥

ஸ௦-ஹா. கீழ்சுலோகத்தில் சொல்லிய ப்ரகாரம் இந்தகடாதி ஜ்ஞானங்களை ப்ராந்தி என்றால், ப்ராந்தி யதார்த்த ஜ்ஞானத்தாலே பிறக்கவேணு மாகையால் இந்த ஜ்ஞானத்தைப்போல் யதார்த்த ஜ்ஞாநமு முண்டென்பதுநிச்சயம். ஆக, அந்தயதார்த்த ஜ்ஞாநத்தில் விஷயமாகியகடாதிகள் மெய்யேயாமாகையால் ஜ்ஞாநத்தை யொழிந்தமற்றவை பொய்யென்று சொல்வது கூடாதென்று வருகிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதாநம் சொல்லுகின்றார். ஒருகாலத்திலும் நெஞ்சானது விஷயங்களைப் பற்றுகிறதில்லை. ஆகையால் பூதபவிஷ்யத்வர்தமாந காலங்கள் மூன்றிலும் ஜ்ஞாநகோசர வஸ்துக்கள் பொய்யேயாம். வஸ்துஸம்பந்த மில்லாமையால் எப்போதும் யதார்த்த ஜ்ஞாநமுண்டாகாது. இதற்குக்கருத்து ப்ராந்திபிறந்தால் யதார்த்த ஜ்ஞாநமிருக்கவேண்டிய நியமமில்லை. அவித்யையினால் ப்ரமம் வருகிறதென்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றோம். ஆனதால் நீ சொல்வது யுக்தமல்லவென்பதாம்.

௨௮. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂𑌖𑍇𑌵𑍈𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌪𑌦𑌮𑍍॥

౨౮. తస్మాన్న జాయతే చిత్తం చిత్తదృశ్యన్న జాయతే।
తస్య పశ్యంతి యే జాతిం ఖే వై పశ్యంతి తే పదమ్॥

ஸ௦-ஹா. கடம் படம்முதலிய வஸ்துக்களை இல்லை என்பது அத்வைதிகளுக்கு ஸம்மதமாகையால் சித்தவிகாரமே இவை எல்லாமென்கிற பௌத்தபக்ஷத்தைக்கொண்டுபாஹ்யவஸ்து வாதிகளான த்வைதிகளை நிரஸித்தார். இனிசித்தமும் பிறப்பதில்லை என்றுபௌத்தனை தூஷிக்கின்றார். சித்தமும் ஜந்மத்தையடைவதில்லை. சித்தத்தால் காணப்படுகிற வஸ்துக்களும் ஜந்மத்தை யடைவதில்லை. இப்படியிருக்க, சித்தத்தை ஜந்மமுடையதென்றுகூறுவது ஆகாயாத்தில் பறவையின் காலடியைக்கண்டேனென்று சொல்லுகிற வார்த்தையைப்போல் பொய்யானது. சூந்யவாதி சொல்லும்வார்த்தை ஆகாயத்தைக்கையால் பிடித்துவிட்டே னென்பதுபோல் மிகவும் பொய்யானது.

௨௯. 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌨𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

౨౯. అజాతం జాయతే యస్మాదజాతిః ప్రకృతిస్తతః ।
ప్రకృతేరన్యథాభావో న కథంచిద్భవిష్యతి॥

ஸ௦-ஹா. ஆக, ப்ரம்மம் அஜமென்று ஸித்தித்தமையால் உத்பத்திமுதலியவிகாரமில்லாமையால் அதற்கு ஜந்மமில்லை. மற்றவைபொய்யாகையா லதற்கு ஜந்மமில்லை

ப்ரக்ருதிமாறுதென்பது ஸித்தமன்றே. ஆனதால் கடம்முதலிய வஸ்துக்களெல்லாம் பொய். ப்ரம்மமேபரமார்த்தமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

௩௦. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑌸𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌚𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍋𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

౩౦. అనాదేరంతవత్త్వంచసంసారస్యనసేత్స్యతి।
అనంతతాచాదిమతో మోక్షస్యనభవిష్యతి॥

ஸா௦ஹா. இனி ஸம்ஸாரம் மோக்ஷம் இவற்றைமெய்யென்று ஒப்புக்கொண்டு, ஸம் ஸாரத்தை யனாதியென்றும் மோக்ஷத்தை அழிவில்லாததென்றும் சொல்லுகிறவாதிகள் தூஷிக்கப்படுகிறார்கள். அனாதியாகியவஸ்து அழியாதென்கிற நியமமுண்டாகையால், ஸம்ஸாரமழியாதாம். ஆதியுடையவஸ்து அழிவுடையதாகையால் மோக்ஷமேன்பது ஆதியுடையதாகையால் அழிவுடையதாம். ஆகையால் பந்தமோக்ஷங்கள் பொய்யென் கிற அத்வைதபக்ஷமே யுக்தம். ஜ்ஞானம் பிறந்தபோது மோக்ஷமுண்டாகிறதென்று மோக்ஷத்தை ஆதியுடையதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களன்றே. இனி சிலயுக்திகளைக் கொண்டு ஸாதிக்கப்பார்த்தாலும் அவைமுன்னே கண்டிக்கப்பட்டவை என்றறிக. அவை யாவன, பீஜாங்குரந்யாய முதலியவையாம்.

௩௧. 𑌆𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌵𑌿𑌤𑌥𑍈𑌸𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾𑌇𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௩௨. 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌤𑌾𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍈𑌵𑌖𑌲𑍁𑌤𑍇𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃॥

౩౧. ఆదావంతేచయన్నాస్తి వర్తమానేపితత్తథా।
వితథైస్సదృశాస్సంతో వితథాఇవలక్షితాః॥

౩౨. సప్రయోజనతా తేషాంస్వప్నే విప్రతిపద్యతే।
తస్మాదాద్యంతవత్త్వేన మిథ్యైవఖలు తేస్మృతాః॥

ஸா-ஹா. இவ்விரண்டு சுலோகங்களும் வைதத்ய ப்ரகரணத்தில் வ்யாக்யானம் பண்ணப்பட்டவையாயினும் ஸம்ஸாரமும் பொய்மோக்ஷமும் பொய்யென்கிற இந்த ப்ரகரணத்தில் ப்ரஸங்கத்தால் படிக்கப்பட்டன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஸ்ரீ வேதார்த்த ஸங்கிரஹம் என்கிற பகவத்ராமாநுஜா சார்யர்செய்தரு ளியக்ரந்தத்தில் இந்த விஷயங்களெல்லாம் பூர்வபக்ஷமாய் விரிவாய்பேசப்பட் டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டுசுலோகங்களும் வைததய ப்ர்கரணத்தில் ஆறு வது சுலோகமாகவும் ஏழாவது சுலோகமாகவுங் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

௩௩. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍃𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍॥
𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌵𑍈𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂𑌕𑍁𑌤𑌃॥

౩౩. సర్వేధర్మామృషాస్వప్నే కాయస్యాంతర్నిదర్శనాత్।
సంవృతేస్మిన్ ప్రదేశేవై భూతానాందర్శనంకుతః॥

ஸா௦-ஹா. இந்த சுலோகங்களால் ‘‘நிமித்தஸ்யா நிமித்தத்வமிஷ்யதே பூததர்ச நாத்’’ என்கிறசுலோகத்தின் பொருள்விஸ்தரிக்கப்படுகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஸ்வப்நத்தில் சரீரத்திற்குள் காரணப்படுகின்றமையாலந்த வஸ்துக்கள் பொய்யாவதுபோல ஜாக்ரத்தசையிலும் விராட்புருஷனுடையசரீரத்திற்குள் ஸகலவஸ்துக்களுங் காணப்படுகின்றமையாலவை எல்லாம் பொய்யாவதிலை யமில்லை. தக்கவிடமில்லாமையினுல் ஸ்வப்நம் பொய்யாகின்றதாயின், ப்ரம்மமும் நிரவயமாகையா லிடமுடையதன்று. ஆகையாலந்த ப்ரம்மத்தில்தோற்றுகிற ஸகலவஸ்துக்களும் பொய்யேயாம். ஆக எந்தஹேதுக்களால் ஸ்வப்நத்தைப் பொய்யென்கிருேமோ, அந்த ஹேதுக்கள் ஜாகரிதத்திலும் ஸமாநங்களாகையால் ஜகத்துபொய்யேயாகின்றது. ஜந்மம்முதலியதோஷங்களில்லாதஜ்ஞாநமாத்திரமாகிய ப்ரம்மமே ப்ரமார்த்தமென்பது ஸித்தமாயிற்று

௩௪. 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑌤𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౩౪. నయుక్తందర్శనంగత్వాకాలస్యానియమాద్గతౌ ।
ప్రతిబుద్ధశ్చవై సర్వస్తస్మిందేశేనవిద్యతే॥

𑌸𑌂-𑌹𑌾. ஸ்வப்நத்தில் தேசாந்தரம்போய்வஸ்துக்களைக் காண்பதில்லை. தேசகால நியமமில்லாமையாலென்க. இராமேச்வரத்திலிருப்பவன் அந்தக்ஷணத்தில் காசியிலிருப்பதாக ஸ்வப்நங்காண்கிருன். விழித்துக்கொண்டு பார்த்தால், தான் இந்தஸ்வப்நத்திற்குமுன் எவ்விடத்தி லிருந்தானே அவவிடத்திலிருக்கிருனே யன்றி, காசியிலிருப்பதில்லை. ஆகையால் ஸ்வப்நம் பொய்யாகிறது. இவ்வாறே ஸம்ஸாரமாகிற நித்திரை நீங்கிவிழுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஸ்வபநமாகிய ஜசத்திலிருப்பதில்லை. ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலிருக்கிருனன்ருே. ஆகையால் ஜகத்துபொய்யென்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லை.

௩௫. 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

౩౫. మిత్రాద్యైస్సహసమ్మంత్ర్య సమ్బుద్ధోనప్రపద్యతే ।
గృహీతంచాపియత్కించిత్ప్రతిబుద్ధోనపశ్యతి॥

𑌸𑌂𑌹𑌾. ஸ்வப்நத்தில்தான் பலஸ்நேஹிதர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கக்கண்டவன், விழித்துக்கொண்டால் அவர்களைக் காண்பதில்லை. ஸ்வப்நத்தில் கிடைத்த தநதாந்யங்களை விழித்துக்கொண்டபின் காண்பதில்லை. ஆதலால் ஸ்வப்நம்பொய்யாவதுபோல இந்த ப்ரபஞ்சத்திலுமிந்த குணமுண்டாகையாலிதுவும் பொய்யேயாம்.

௩௬. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥

౩౬. స్వప్నే చావస్తుకః కాయః పృథగన్యస్యదర్శనాత్ ।
యథాకాయస్తథాసర్వంచిత్తదృశ్యమవస్తుకమ్॥

𑌸𑌂𑌹𑌾. ஸ்வப்நத்தி லொருசரீரத்தோடு தேசாந்தர ஸஞ்சரம செய்வேதாய் காண்கிருன். அப்போது அவனுடையசரீரம் அவனுடைய படுக்கையில் கிடக்கிறதன்ருே. ஆகையால் அந்த சரீரமஸத்தாகின்றது. அவ்வாறே சித்தமும் சித்தத்தால்காணப்படுகிற பொருள்களும். ஆகையாலதுபோல ஜாகரதசையிலும் சரீரம் முதலியவை யஸத்துக்களேயாம்.

௩௭. க்ரஹணாஜ்ஜாகரிதவத்தத்தேது: ஸ்வப்ந இஷ்யதே |
தத்தேதுத்வாத்து தஸ்யைவ ஸஜ்ஜாகரிதமிஷ்யதே ||

౩౭. గ్రహణాజ్జాగరితవత్తద్ధేతుః స్వప్న ఇష్యతే।
తద్ధేతుత్వాత్తు తస్యైవ సజ్జాగరితమిష్యతే॥

ஸ0-ஹா. ஜாகரிதத்தில் போலக் ரகிக்கப்படுகையால் ஸ்வப்நத்திற்கு ஜாகரிதம் ஹேதுவாகின்றது. ஸ்வப்நம், காண்பவனுக்கே ஸத்யமாய் தோற்றுவதுபோல ஜாகரிதமும் அவனுக்கே ஸத்தாகித் தோற்றுகின்றது.

௩௮. உத்பாதஸ்யாப்ரஸித்தத்வாதஜம் ஸர்வமுதாஹ்ருதம் |
ந ச பூதாதபூதஸ்ய ஸம்பவோஸ்தி கதஞ்சன ||

౩౮. ఉత్పాదస్యాప్రసిద్ధత్వాదజం సర్వముదాహృతమ్।
న చ భూతాదభూతస్య సమ్భవోఽస్తి కథంచన॥

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்ந காரணமாகிய ஜாகரிதம் ஸ்வப்நம்போல பொய்யாகாது. ஜாகரிதம் ஸ்திரமாகக் காணப்படுகிறது ஸ்வப்நமோ க்ஷணிகமாகக் காணப்படுகிறது. இந்த பேதத்தால் ஜாகரிதம் ஸ்வப்நம்போல பொய்யல்லவென்றால்; இது அவிவேகிகள் சொல்லும் வார்த்தை. விவேகிகளுக்காயின் ஸ்வப்ந ஜாகரிதங்களில் ஒரு விசேஷமுமில்லை. ஆகையால் ஜாகரிதத்தில் வாஸ்தமாய் ஒன்றுக்கும் பிறப்புமுதலியவை யொன்றுமில்லை. ஜாகரிதத்திலிருந்து ஸ்வப்ந முண்டாகிறதென்று சொல்வதும் தக்கதல்ல. அஸத்திற்குப் பிறப்புண்டோ முயற்கொம்புண்டாகுமோ.

௩௯. அஸஜ்ஜாகரிதே த்ருஷ்ட்வா ஸ்வப்நே பஶ்யதி தந்மய: |
அஸத் ஸ்வப்நேபி த்ருஷ்ட்வா ச ப்ரதிபுத்தோ ந பஶ்யதி ||

౩౯. అసజ్జాగరితే దృష్ట్వా స్వప్నే పశ్యతి తన్మయః।
అసత్స్వప్నేఽపి దృష్ట్వా చ ప్రతిబుద్ధో న పశ్యతి॥

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்நத்தில் ஜாகரதசையில் கயிற்றில் கற்பிக்கப்பட்ட பாம்புபோல் பொய்யாயிருக்கிற அனேக வஸ்துக்களைக் கண்டு அந்த பாவனையால் பாவிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையவனாய், அந்த ரூபத்தை யடைந்து ஸ்வப்நத்தில் ஜாகரிதத்தில்போல அனேக வஸ்துக்களைக் காண்கிறான். ஸ்வப்நத்தில் கண்டவற்றை விழித்துக்கொண்டபோது பார்ப்பதில்லை. ஜாகரிதத்தில் கண்ட வஸ்துக்களிலும் சில வஸ்துக்களைக் காண்பதில்லை. ஆக இவ்வாறு ஸ்வப்ந ஜாகரிதங்களுக்கு காரிய காரணபாவத்தைக் கொள்ளவேணும். பரமார்த்தமாகிய ஜாகரிதத்தால் அபரமார்த்தமாகிய ஸ்வப்ந முண்டாகிறதென்று சொல்லப்போகாது.

௪௦. நாஸ்த்யஸத்தேதுகமஸத் ஸதஸத்தேதுகம் ததா |
ஸச்ச ஸத்தேதுகம் நாஸ்தி ஸத்தேதுகமஸத்குத: ||

౪౦. నాస్త్యసద్ధేతుకమసత్సదసద్ధేతుకం తథా।
సచ్చ సద్ధేతుకం నాస్తి సద్ధేతుకమసత్కుతః॥

ஸ0-ஹா. வாஸ்தவத்தில் கார்யகாரண பாவமென்ப தொன்றுக்குங் கூடாது. ஏனென்றால், அஸத்தாகிய முயற்கொம்பு முதலிய பொருள் அஸத்தாகிய ஆகாயத் தாமரை முதலியவற்றா லுத்பத்தி யடையாமையால் அஸத்திற்கு அஸத்து காரணமாகா

தென்பது விளங்கிற்று. ஸத்தாக த்வைதிகளால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற கடபடாதி வஸ்துக்கள் அஸத்தாகிய ஆகாயத்தாமரை முயற்கொம்பு முதலியவற்றால் உண்டாகா தென்று த்வைதிகளே ஒப்புக்கொள்ளுகின்றமையால் அஸத்து ஸத்துக்குக் காரணமாகா தென்பது விளங்கிற்று. ஸத்தாக த்வைதிக ளொப்புக்கொள்ளுகிற ஒரு கடத்தால் ஸத்தாக அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற மற்றொரு கடமுண்டாகாமையினால் ஸத்து ஸத்திற்குக் காரணமாகாதென்பது விளங்கிற்று. ஆகையால் அஸத்துக்கு ஸத்து காரண மாமென்பதில்லை என்பது ஸித்தமன்றோ. ஆனதால், அஸத்தான ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஸத்தான ப்ரம்மம் காரணமாமென்று சிலர் சொல்லுவது மிகவும் விருத்தமானது. முதற் பாதத்தால் சூந்யவாதி மதமும் இரண்டாம் பாதத்தால் தார்க்கிகர் மதமும் மூன்றாம் பாதத்தால் ஸாங்கியர்மதமும் தூஷிக்கப்பட்டது. இம்மூன்று மதங்களைப்போலவே மித்யையாகிய ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஸத்யமான ப்ரமங் காரணமென்று சொல்லுகிற மதமும் தக்கதல்லவென்று கருத்து. ஆகையால் ஒருவிதத்தாலும் வாஸ்தவத்தில் காரியகாரண பாவங் கிடையாது என்பது ஒருவராலு மழிக்கமுடியாதது. வாஸ்தவத்தில் காரியகாரண பாவத்தை யொருவன் கண்டதுமில்லை. அதற்கு யுக்தியுமில்லை.

௪௧. 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌭𑍂𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

౪౧. విపర్యాసాద్యథాజాగ్రదచిన్త్యాన్భూతవత్స్పృశేత్ ।
తథాస్వప్నేవిపర్యాసాద్ధర్మాంస్తత్రైవపశ్యతి॥

ஸம்-ஹா. ஸ்வப்நம் ஜாகரம் இவற்றிற்குக் காரிய காரண பாவமில்லை என்பதை மீளவும் விளக்கிக்கொண்டு ஜகத்து பொய்யென்பதை ஸ்தாபிக்கின்றார். எவ்வாறு ஜாக்ரத்தசையிலும், ‘இப்படியுண்டாயிற்று’ ‘இக்காலத்திலுண்டாயிற்று’ என்று சிந்திக்கப் போகாத பொய்யான ரஜ்ஜு-ஸர்பமென்கிற கயிற்றுப் பாம்புமுதலிய வஸ்துக்களை விவேகமில்லாமையினால் வாஸ்தவமாகவே ப்ரமிக்கிறானோ அவ்வாறே ஸ்வப்நத்திலும் அவிவேகத்தினால் அநேக வஸ்துக்களை வாஸ்தவமாக ப்ரமிக்கிறான். இவ்வளவொழிய ஒன்றுக்கொன்று காரணமன்றென்று கருத்து.

௪௨. 𑌉𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌜𑌾𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌤𑌾𑌂𑌸𑌦𑌾 ॥

౪౨. ఉపలమ్భాత్సమాచారాదస్తివస్తుత్వవాదినామ్ ।
జాతిస్తుదేశితాబుద్ధైరజాతేస్త్రసతాంసదా॥

ஸம்-ஹா. ப்ரத்யக்ஷத்தாலு மாசாரத்தாலுமுண்மையென்று வஸ்துக்களை யொப்புக் கொண்டு அத்வைதஸ்வரூபத்தி லாத்மநாசம் வருமென்று பயந்தவருக்கு அவர்கள் மதிக்குச் சமாநமாய் பண்டிதர்களால் ஜந்மமுதலியவை கூறப்பட்டன. க்ரமத்தி லத்வைதத் திலிழிவார்களென்று என்று கீழ்சொலலப்பட்ட தன்றோ.

௪௩. 𑌅𑌜𑌾𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌤𑌾𑌂𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇 ।
𑌜𑌾𑌤𑌿𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑌸𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑍋𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

౪౩. అజాతేస్త్రసతాంతేషాముపలమ్భాద్వియంతియే ।
జాతిదోషానసేత్స్యంతిదోషోఽప్యల్పోభవిష్యతి॥

ஸ௦-ஹா. எவர்கள் அத்வைதாத்ம ஸ்வரூபத்தை சாஸ்திரங்களா லறிந்து, ப்ரத்யக்ஷத்தால் த்வைதத்தைக் காண்கிறபடியாலும் ஆத்மநாசம் வருமென்கிற பயத்தாலும் த்வைதத்தை யடைகிறார்களோ அவர்களும் க்ரமத்தில் நற்கதியை யடைகின்றார்கள். அவர்களுக்கு அத்வைதத்தில் ச்ரத்தை யுண்டாகையால் அவர்களுக்கு ஜாதி தோஷங்கள் வாராவாம். வரினு மிகவும் ஸ்வல்பமாய் வரும். வந்தாலும் க்ரமத்தில் கழியும்.

௪௪. 𑌉𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌯𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌉𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౪౪. ఉపలమ్భాత్సమాచారాన్మాయాహస్తీయథోచ్యతే ।
ఉపలమ్భాత్సమాచారాదస్తివస్తుతథోచ్యతే ॥

ஸ௦-ஹா. பேதப்பட்ட அனேக வஸ்துக்கள் ப்ரத்யக்ஷமாய் காணப்படுகின்றமையாலும் அந்தந்த வஸ்துக்களால் அந்தந்த காரியங்கள் பிறக்கின்றமையாலும் மெய்யேயாமென்று ஸாதிக்கமுடியாது. மாயையினாலுண்டாகிய பொய்யான வஸ்துக்களிலும் அவை யுண்டாகின்றமையாலென்க. மாயையினாலொரு யானையை ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காண்கிறோம். அதின்மேலேறுகின்றோம் ஆயினும் அந்த யானை மெய்யாகுமோ. அப்படியே த்வைதமும் மெய்யாகாதென்றுணர்க.

௪௫. 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌚𑌲𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌤𑌥𑍈𑌵𑌚 ।
𑌅𑌜𑌾𑌚𑌲𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

౪౫. జాత్యాభాసంచలాభాసంవస్త్వాభాసంతథైవచ ।
అజాచలమవస్తుత్వంవిజ్ఞానంశాన్తమద్వయమ్ ॥

ஸ௦-ஹா. பிறப்புடையதாயுங் க்ரியை யுடையதாயும் நாம ரூபங்களையுடையதாயும் தோற்றுகின்ற, பிறப்பு க்ரியை நாமரூபங்கள் இவை இல்லாதிருக்கின்ற ஜ்ஞாநஸ்வரூப சுத்தாத்வைத ப்ரம்மமே பரமார்த்தமாய் சாந்தமாய் ஸுகரூபமாயிருப்பது. மற்றவை பொய்யாய் விகாரியாய் துக்கமாயிருப்பனவென்றுணர்க.

௪௬. 𑌏𑌵𑌂𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌅𑌜𑌾𑌃𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥

౪౬. ఏవన్నజాయతేచిత్తమేవన్ధర్మాఅజాస్స్మృతాః ।
ఏవమేవవిజానన్తోనపతన్తివిపర్యయే ॥

ஸ௦-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய யுக்திகளால் சித்தமு முண்டாவதில்லை. ஆத்மாக்களுமுண்டாவதில்லை. ஆத்மாக்கள் நித்யர்களாகவே ப்ரம்மவித்துக்களா லெண்ணப்படுகிறார்கள். இப்படி யறிந்தவர் அவித்யையாகிய இருளடைந்த ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தபியார். "தத்ரகோமோஹஃ கச்சோக ஏகத்வமநுபச்யதஃ" என்கிற மந்திரத்தில் அத்வைத ஜ்ஞாநமுடையவனுக்கு துன்பமில்லை யென்று சொல்லுகின்றதன்றோ.

௪௭. 𑌋𑌜𑍁𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌲𑌾𑌤𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂𑌯𑌥𑌾 ।
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂𑌤𑌥𑌾 ॥

౪౭. ఋజువక్రాదికాభాసమలాతస్పన్దితంయథా ।
గ్రహణగ్రాహకాభాసంవిజ్ఞానస్పన్దితంతథా ॥

ஸ௦-ஹா. எவ்வாறு உல்க்கை என்கிற கொள்ளியானது தான் சலிப்பதினால் கோணலாயும் நேராயுந் தோற்றுகின்றதோ; அவ்வாறே ஜ்ஞாநஸ்ரூபமே வ்யத்யாஸத்தினால் அறிபவனாயும் அறியப்படும் பொருளாயுந் தோற்றுகின்றது.

௪௮. 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌮𑌲𑌾𑌤𑌮𑌨𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌜𑌂𑌯𑌥𑌾 ।
𑌅𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌜𑌂𑌤𑌥𑌾॥

౪౮. అస్పన్దమానమలాతమనాభాసమజం యథా।
అస్పన్దమానం విజ్ఞానమనాభాసమజం తథా॥

ஸ௦-ஹா. அந்தகொள்ளியானது சலியாதபோது வளைதல் குவிதல் நீளுதல் முதலிய விகாரமடையாமலிருப்பதுபோல ஜ்ஞாநமும் அவித்யை நீங்கிசலியாதிருக்கும்போது நிர்விகாரமாய் கீழ்ச்சொன்ன பேதங்களின்றி விளங்குகின்றது.

௪௯. 𑌅𑌲𑌾𑌤𑍇𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑍇𑌵𑍈𑌨𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋𑌭𑍁𑌵𑌃।
𑌨𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌲𑌾𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇॥

౪౯. అలాతే స్పన్దమానే వై నాభాసా అన్యతో భువః।
న తతోఽన్యత్ర నిస్స్పన్దాన్నాలాతం ప్రవిశన్తి తే॥

ஸ௦-ஹா. இந்த கொள்ளிசலிக்கும்போது தோற்றிய வளைவுமுதலிய ஆபாஸங்கள் இது அசையும்போது மற்றொன்றிலிருந்து இந்த கொள்ளியிற் சேர்ந்தவையல்ல. இது சலியாதபோது இவை இதிலடங்கிப் போயினவென்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனதால் தோற்றமேயாகின்றமையால் அந்த விகாராபாஸங்கள் பொய்யேயாகின்றன. அவ்வாறே இந்த ஜ்ஞாநத்தில் தோற்றுகிற ஜீவாபாஸம் முதலியவை எல்லாம் பொய்யேயாம்.

௫௦. 𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌅𑌲𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿𑌤𑌥𑍈𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃॥

౫౦. న నిర్గతా అలాతాత్తే ద్రవ్యత్వాభావయోగతః।
విజ్ఞానేఽపి తథైవ స్యురాభాసస్యావిశేషతః॥

ஸ௦-ஹா. இந்த கொள்ளியிலுண்டாகிற விகாராபாஸங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து வந்தன, ஓரிடத்திற்குப் போயின, என்று சொல்வதற்கில்லை. த்ரவ்யமாயின் ஒரு மனிதன் ஒரு வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு மற்றொரு வீடு சேர்ந்து அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு மற்றோரிடஞ் சேருவதுபோல், வரவும் போகவுங் கூடும். இந்த வளைவு முதலிய வாகாராபாஸங்கள் த்ரவ்யமல்லவன்றோ. ஆனதாலென்க. இவ்வாறே விஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்தில் தோற்றுகிற ஸகல பேதவிகாரங்களும் ஓரிடத்திலிருந்து வந்தவையுமல்ல மற்றோரிடத்திற்குப் போமவையுமல்லவென்றுணர்க. ஆகவே பொய்யென்பது விளங்குகின்றது.

௫௧. 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑍇𑌵𑍈𑌨𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋𑌭𑍁𑌵𑌃।
𑌨𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇॥

௫௨. 𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃𑌸𑌦𑍈𑌵𑌤𑍇॥

౫౧. విజ్ఞానే స్పన్దమానే వై నాభాసా అన్యతో భువః।
న తతోఽన్యత్ర నిస్స్పన్దాన్న విజ్ఞానం విశన్తి తే॥

౫౨. న నిర్గతా విజ్ఞానాత్తే ద్రవ్యత్వాభావయోగతః ।
కార్యకారణతాభావాద్యతోఽచింత్యాస్సదైవ తే ॥

ஸம்-ஹா. கொள்ளியோடு விஜ்ஞானம் ஸமானமேயாம். ஆயினும் விஜ்ஞானமெப்போதும், சலியாது. காரிய காரணபாவத்தில் சிந்திக்க முடியாமையால் ஸகல விகாரங்களும் பொய்யே யாகின்றன. எவ்வாறு வளைவுமுதலிய விகாரா பாசங்களில்லாத கொள்ளியில் வளைவு முதலிய விகாரங்கள் காணப்பட்டனவோ; அவ்வாறே பேதப்பட்ட விகாரங்கள் விஜ்ஞானத்திலில்லா விடினும் அவித்யையினு லிருப்பவைபோலக் காணப்பட்டன. ஆக, ஜகத்து பொய்யென்பது ஸாதிக்கப்பட்டது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

"அலாதேஸ் பந்தமானேவை" என்கிற (49 வது) சுலோகத்திலும், "நநிக்கதா அலாதாத்தே" என்கிற (50 வது) சுலோகத்திலும், கொள்ளியில் தோற்றுகிற விகாரங்கள் பொய்யென்பதிற் சொன்ன காரணங்களே, விஜ்ஞானத்தில் தோற்றுகிற பேதப்பட்ட தருமங்கள் பொய்யென்பதிலுமுண்டாயிருக்கின்றன வென்று அந்த சுலோகங்களிற் கூறிய தோஷங்களை இவ்விரண்டு சுலோகங்களிலுங் காட்டினுரென் றுணர்க.

௫௩. த்ரவ்யம் த்ரவ்யஸ்ய ஹேதுஸ்ஸ்யாதந்யதந்யஸ்ய சைவ ஹி ।
த்ரவ்யத்வமந்யபாவோ வா தர்மாணாம் நோபபத்யதே ॥

౫౩. ద్రవ్యం ద్రవ్యస్య హేతుస్స్యాదన్యదన్యస్య చైవ హి ।
ద్రవ్యత్వమన్యభావో వా ధర్మాణాం నోపపద్యతే ॥

ஸம்-ஹா. திரவ்யம் த்ரவ்யத்திற்குக் காரணமாம். குணம் குணத்திற்குக் காரணமாம். இந்த ஜீவாத்மாக்கள். த்ரவயமுமல்ல. குணங்களுமல்ல, ஆகையால் ஆத்மா ஒன்றுக்குங் காரணமல்ல. நித்யமாய் ஒன்றுயிருக்கின்றது. அவயவம் அவயவி என்கிற பேதங்களொன்று மில்லாத ஆத்மாவுக்கு ஒருவித விகாரமு மில்லை யென்ற தாயிற்று.

௫௪. ஏவம் ந சித்தஜா தர்மாஶ்சித்தம் வாபி ந தர்மஜம் ।
ஏவம் ஹேதுபலாஜாதிம் ப்ரவிஶந்தி மநீஷிண: ॥

౫౪. ఏవం న చిత్తజా ధర్మాశ్చిత్తం వాపి న ధర్మజమ్ ।
ఏవం హేతుఫలాజాతిమ్ప్రవిశంతి మనీషిణః ॥

ஸம்-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய காரணங்களால் சித்தமானது ஆத்மவிஜ்ஞானஸ்வரூபமே யாகையால் பேதப்பட்ட தருமங்கள் சித்தத்தாலுண்டானவையல்ல. சித்தமும் பேத தருமங்களா லுண்டாகியதன்று. எல்லாம் விஜ்ஞானத்தின் ஆபாஸங்களேயன்றே. இப்படியே, காரிய காரணங்களிலும் காரியத்தால் காரணமாவது காரணத்தால் காரியமாவது பிறப்பதில்லை என்று ஹேதுபலங்களென்கிற காரண காரியங்களுக்கு அஜாதியை (அதாவது - பிறப்பில்லாமை) புத்திமாங்களான ப்ரம்மவித்துகள் நிச்சயிக்கின்றார்கள். ஆக ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்குக் காரியகாரண பாவங் கூடாததேயாம்.

௫௫. யாவத்தேதுபலாவேஶஸ்தாவத்தேதுபலோத்பவ: ।
க்ஷீணே ஹேதுபலாவேஶே நாஸ்தி ஹேதுபலோத்பவ: ॥

౫౫. యావద్ధేతుఫలావేశస్తావద్ధేతుఫలోద్భవః ।
క్షీణే హేతుఫలావేశే నాస్తి హేతుఫలోద్భవః ॥

ஸo-ஹா. கீழ்ச்சொல்லியபடி தத்வஜ்ஞாநத்தில் நிலையுண்டாகி காரிய காரண பாவத்தைப் பொய்யென்றறிந்தவருக்கு இந்த ஸம்ஸார பரம்பரை நீங்குகின்றது. எவர் இதை மெய்யென்று ப்ரமிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த ப்ரமமுள்ளவரையில் ஸம்ஸார பந்தம் நீங்காது.

௫௬. 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌯𑌤𑌃 |
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౫౬. యావద్ధేతుఫలావేశస్సంసారస్తావదాయతః ।
క్షీణే హేతుఫలావేశే సంసారం న ప్రపద్యతే ॥

ஸo-ஹா. நான் இப்போது உபாயாநுஷ்டானம்செய்கிறேன் இது காலாந்தரத்தில் பலிக்கப்போகிறது அப்போது நான் ஜீவித்திருந்து இந்த பலத்தை யநுபவிக்கப்போகிறேன். என்கிற ப்ரமம் நீங்குகிறவரையில் இந்த அவித்யாபந்தங் கழியாது.

௫௭. 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍈 |
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌜𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 ||

౫౭. సంవృత్యా జాయతే సర్వం శాశ్వతం నాస్తి తేన వై ।
సద్భావేన హ్యజం సర్వముచ్ఛేదస్తేన నాస్తి వై ॥

ஸo-ஹா. இந்த ஸம்ஸாரமெல்லா மவித்யையினாலுண்டாகின்றதாகையால் மாறி மாறி யழிவது மாவதுமாய் பரம்பரையாய் வருகின்றது; ஆகையால்இது நித்யமல்ல. வாஸ்தவத்தில் பரமார்த்த ஸத்தாகியது ப்ரம்மமேயாம். ஆகையால், அஜ்ஞானிக்குஸம்ஸாரமுண்டாகுமென்று சொல்லியது தக்கதேயாமென்று கருத்து.

௫௮. 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 |
𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౫౮. ధర్మా య ఇతి జాయంతే జాయంతే తే న తత్త్వతః ।
జన్మ మాయోపమం తేషాం సా చ మాయా న విద్యతే ॥

ஸo-ஹா. ப்ராந்தி யுடையவராகி அவித்யை யிலகப்பட்டுக்கொண்டு கிடக்கிறவர்களுக்கு ஆத்மாக்களென்றும் விஷயங்களென்று மெவையுண்டாகின்றனவோ; அவையெல்லாம் வாஸ்தவத்தி லுண்டானவையல்ல. மாயையினாலே யுண்டானவையாம். அந்த மாயையும் ஒரு வஸ்துவல்ல. அதுவும் பொய். மாயையென்றாலில்லை என்று பொருள் என்று கருத்து.

௫௯. 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃 |
𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ||

౫౯. యథా మాయామయాద్బీజాజ్జాయతే తన్మయోఽంకురః ।
నాసౌ నిత్యో న చోచ్ఛేదీ తద్వద్ధర్మేషు యోజనా ॥

ஸo-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய விஷயங்களுக்கு மாயையினால் ஜந்மமென்பதற்கு த்ருஷ்டாந்தங் கூறுகின்றார். உலகத்தில் மாயாவியானவன் ஒரு க்ஷணத்தில் மாஞ்செடியை யுண்டாக்கி அதில் பூக்களை பலங்களை யுண்டாக்குகிறான் உடனே அது அழிந்துவிடுகின்றது. ஆகையா லவ்விடத்தில் வாஸ்தவமாய் ஒன்றும் பிறக்கவுமில்லை. அழியவுமில்லை மாயையினா லப்படி தோற்றியது. அதுபோலவே இந்த பேதப்பட்ட வஸ்துக்

களென்கிற விஷயங்களுக்கும், வாஸ்தவத்தில் ஜந்மம் முதலியவை யொன்றுமில்லை. ஆகையினாலெல்லாம் மாயையினாலென்றுணர்க.

௬௦. 𑌨𑌾𑌜𑍇𑌷𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾 |
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౬౦. నాజేషుసర్వధర్మేషుశాశ్వతాశాశ్వతాభిధా।
యత్రవర్ణానవర్తంతేవివేకస్తత్రనోచ్యతే॥

ஸ௦-ஹா. பரமார்த்த பூதர்களாய் நிர்விகாரிகளாய் நித்யர்களாயிருக்கிற ஆத்மஜ்ஞப்தி என்கிற ரஸமாத்திரஸ்வரூபர்களா யிருக்கிற ஜீவாத்மாக்களிடத்தில் நித்யாநித்ய விபாகமில்லை. பதங்களால் சொல்லப்படமாட்டார்கள். இது இப்படிப்பட்டதென்கிற வ்யவஹாரங் கிடையாது. "யதோவா சோநிவர்தந்தே" என்று வாக்கினால் சொல்லப் படமாட்டாதென்று சுருதியினால் வெளியிடப்பட்டதன்றோ.

௬௧. 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌚𑌲𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 |
𑌤𑌥𑌾𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌚𑌲𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ||

௬௨. 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌚𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 |
𑌅𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌚𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌤𑌥𑌾𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ||

౬౧. యథాస్వప్నేద్వయాభాసంచిత్తంచలతిమాయయా।
తథాజాగ్రద్ద్వయాభాసంచిత్తంచలతిమాయయా॥

౬౨. అద్వయంచద్వయాభాసంచిత్తంస్వప్నేనసంశయః।
అద్వయంచద్వయాభాసన్తథాజాగ్రన్నసంశయః॥

ஸ௦-ஹா. விஞ்ஞானமாத்திரரூபமாகிய இந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தில் பரமார்த்தத்தில் வாகிந்திரியப்ரவ்ருத்தியில்லை. அதுப்ரமம் இதை யுணர்த்துவதற்கு இந்த சுலோகங்களிவ்விடத்திலும் படிக்கப்பட்டன.

௬௩. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌵𑍈𑌦𑌶𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 |
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑌦𑌾 ||

௬௪. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌕𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 |
𑌤𑌥𑌾𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌕𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౬3. స్వప్నదృక్ప్రచరన్స్వప్నేదిక్షువైదశసుస్థితాన్।
అండజాన్స్వేదజాన్వాపిజీవాన్పశ్యతియాన్సదా॥

౬౪. స్వప్నదృక్చిత్తదృశ్యాస్తేనవిద్యంతేతతఃపృథక్।
తథాతద్దృశ్యమేవేదంస్వప్నదృక్చిత్తమిష్యతే॥

ஸ௦-ஹா. இந்த ஜீவனானவன் ஸ்வப்நத்தில் அண்டஜம்ஸ்வேதஜம் என்று சொல்லப்படுகிற நானாவிதங்களான எந்த ஜந்துக்களை எல்லாதிக்குக்களிலும் பார்க்கிறானோ, அவை அவனுடைய சித்தத்திற்குத் தோற்றுமவையே யன்றி வேறாயிருப்பவை யல்ல. இப்படியே ஸ்வப்நங்காண்கிறவனைவிட வேறு சித்தமென்பது மொன்றில்லை.

௬௫. 𑌚𑌰𑌞𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑍇𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌵𑍈𑌦𑌶𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 |
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑌦𑌾 ||

௬௬. 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 |
𑌤𑌥𑌾𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౬౫. చరన్జాగరితేజాగ్రద్దిక్షువైదశసుస్థితాన్ ।
అండజాన్స్వేదజాన్వాపిజీవాన్పశ్యతియాన్సదా॥

౬౬. జాగ్రచ్చిత్తేక్షణీయాస్తేనవిద్యంతేతతఃపృథక్ ।
తథాతద్దృశ్యమేవేదంజాగ్రతశ్చిత్తమిష్యతే॥

ஸ0-ஹா. இப்படியே ஜாகரதசையிலும் ஜீவனால் க்ரகிக்கப்படுகிற வஸ்துக்கள் அப்போதுண்டாயிருக்கிற சித்தத்தின் விகாரங்களேயாம். அந்த சித்தமும் அந்த ஜீவனேயாம். மற்றவை முன்போலவே அறியலாம்.

௬௭. 𑌉𑌭𑍇𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌕𑌿𑌂𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌚𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌭𑌯𑌂𑌤𑌨𑍍𑌮𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౬౭. ఉభేహ్యన్యోన్యదృశ్యేతేకింతదస్తీతిచోచ్యతే ।
లక్షణాశూన్యముభయంతన్మతేనైవగృహ్యతే॥

ஸ0-ஹா. மநஸ்ஸும் மநஸ்ஸினால் காணப்படுகிற வஸ்துக்களும், ஒன்றுக்கொன்று தோற்றுகின்றன. ஜீவாத்மாவாகிய விஷயத்தை சித்தமானது வேண்டுகின்றது. ஆகையால் சித்தமாவது விஷயங்களாவது வாஸ்தவத்திலில்லை. ஸ்வப்நத்தில் யானை முதலிய வஸ்துக்களும், சித்தமும் பொய்யேயன்றோ. அதுபோலவே ஜாகரதசையிலும், பரமார்த்த ஸத்ஸ்வரூபத்தைவிட வேறொன்றுமில்லை என்று, விவேகிகள் கூறுகின்றார்கள். இவ்விரண்டும் வாஸ்தவத்தில் இல்லை என்பது, உண்டென்பதில் ப்ரமாணமில்லையாகையால் த்வைதிகளும் ஒப்புக்கொள்ளவேணும். வஸ்துவைவிட்டு ஜ்ஞாநந்தோற்றுவதில்லை. ஜ்ஞாநத்தைவிட்டு வஸ்துதோற்றுவதில்லை. ஆகையால் இவ்விரண்டையும் தனியே ப்ரமாணப்ரமேயங்களாக கல்பிப்பதற்குபாய முண்டாகாது. ஆகையாலிந்த சித்தமும் விஷயங்களும் கல்பிக்கப்பட்டவையேயாம்.

௬௮. 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌯𑍋𑌜𑍀𑌵𑍋𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌚 |
𑌤𑌥𑌾𑌜𑍀𑌵𑌾𑌅𑌮𑍀𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚 ||

௬௯. 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍋𑌜𑍀𑌵𑍋𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌚 |
𑌤𑌥𑌾𑌜𑍀𑌵𑌾𑌅𑌮𑍀𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚 ||

௭௦. 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌕𑍋𑌜𑍀𑌵𑍋𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌵𑌾 |
𑌤𑌥𑌾𑌜𑍀𑌵𑌾𑌅𑌮𑍀𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚 ||

౬౮. యథాస్వప్నమయోజీవోజాయతేమ్రియతేపిచ ।
తథాజీవాఅమీసర్వేభవంతినభవంతిచ॥

౬౯. యథామాయామయోజీవోజాయతేమ్రియతేపిచ ।
తథాజీవాఅమీసర్వేభవంతినభవంతిచ॥

౭౦. యథానిర్మితకోజీవోజాయతేమ్రియతేపివా ।
తథాజీవాఅమీసర్వేభవంతినభవంతిచ॥

ஸ0-ஹா. ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் பொய்யென்றால் மநுஷ்யன் பிறப்பதும் சாவதும் ப்ரத்யக்ஷமா யிருக்கின்ற தாகையா லிதை யொருவரு மொப்பமாட்டார்,

என்று ஆக்ஷேபிக்கிறவனுக்கு ஸமாதாநமாக இந்த மூன்று சுலோகங்கள் கூறப்பட்டன. இவற்றின் கருத்து ஸ்பநத்திலும் இந்திரஜாலம் முதலிய மாயையிலும் மந்திரம் ஔஷதி இவற்றின்வ்யாபாரத்திலும் அண்டஜம், ஸ்வேதஜம் ஜராயுஜம்முதலிய அநேகஜீவராசிக ளுந்தோற்றவில்லையோ; ஆயினும் அவை பொய்யேயன்றோ. அப்படியே உலகத்தில் பிற ப்பது சாவது எல்லாம்பொய். ஆகையால் ஸம்வித்தென்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாகிய ப்ரம் மமே மெய்யானது என்பதாம்.

௭௧. 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

౭౧. నకంచిజ్జాయతేజీవస్సమ్భవోఽస్యనవిద్యతే ।
ఏతత్తదుత్తమంసత్యంయత్రకించిన్నజాయతే॥

ஸo-ஹா. வ்யவஹார ஸத்யமாகிய ஜீவாதிகளுக்குப் பிறப்புமுதலியவை ஸ்வப்நம் மாயை முதலியவற்றில் தோற்றுகிற ஜீவர்களுக்குப் போலவென்று ரூபித்தோம். பரமா ர்த்தத்திற்கு பிறப்புமுதலியவை யில்லை. மற்றவிசேஷங்கள் முன்சொன்னோம்.

௭௨. 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

౭౨. చిత్తస్పన్దితమేవేదంగ్రాహ్యగ్రాహకవద్ద్వయమ్।
చిత్తంనిర్విషయంనిత్యమసఙ్గంతేనకీర్తితమ్॥

ஸo-ஹா. த்வைதமெல்லாஞ் சித்தத்தின் தோஷத்தால் வந்தது. வாஸ்தவத்தில் சித்தமென்பது ஆத்மஸ்வரூபமே யாகையாலதற்கு தோஷமில்லை. தோஷமாவது விஷ யஸங்கம். அதாவது ஆத்மாவுக்கு இல்லையென்று சுருதியினால் வெளியாகின்றது.

௭௩. 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ।
𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 ॥

౭౩. యోఽస్తికల్పితసంవృత్యాపరమార్థేననాస్త్యసౌ ।
పరతంత్రాభిసంవృత్యాస్యాన్నాస్తిపరమార్థతః॥

ஸo-ஹா. வைதிகரும் சாஸ்திரம் ஆசாரியன் சிஷ்யன் எனப் பலவிஷயங்களை யொ ப்புக்கொண் டிருக்கின்றார் ஆனதால் நிர்விஷயமென்று கூறுவது தகாதென்றால் பர மார்த்தஜ்ஞாநத்திற்கு உபாயமாக அவை கல்பிக்கப்பட்டவையென்று முன்சொல்லி யிருக்கிறோம். இதரமதத்தில் ஒப்புக்கொள்ளுகிற வஸ்துக்கள் அஜ்ஞாந கல்பிதங்களெ ன்று ஸ்பஷ்டம். ஆகையால் நிர்விஷயமாவதில் விரோதமில்லை.

௭௪. 𑌅𑌜𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑌃 ।
𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

౭౪. అజఃకల్పితసంవృత్యాపరమార్థేననాప్యజః ।
పరతంత్రాభినిష్పత్త్యాసంవృత్యాజాయతేతుసః॥

ஸo ஹா. வேத சம்மதமாகிய சிஷ்யாசார்யபேதம் முதலியவை யெல்லாம் பொய் யாயின், ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு நித்யத்வம் முதலியவையும் சாஸ்திரத்தாலே யோ தப்படுகின்றமையால் அவையும் பொய்யாகையால் ஆத்மஸ்வரூபமஜமானது என்பது முதலிய கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூபங்களும் பொய்யாகவேண்டியதே யன்றோ, என்கிற ஆ க்ஷேபத்திற்கு சமாதாந மிந்த சுலோகம். நாம் கீழ்ச்சொல்லியது அவாஸ்தவமே ஜந

மபரிணாமாதி கல்பனை இல்லையென்பதற்கு கல்பிக்கப்பட்டவையே அவையும் ஸ்வரூபமே ஸத்யமாகின்றது.

௭௫. அபூதாபிநிவேஶோஸ்தி த்வயம் தத்ர ந வித்யதே |
த்வயாபாவம் ஸ புத்த்வைவ நிர்நிமித்தோ ந ஜாயதே ||

౭౫. అభూతాభినివేశోఽస్తి ద్వయంతత్రనవిద్యతే ।
ద్వయాభావంసబుద్ధ్వైవనిర్నిమిత్తోనజాయతే॥

ஸ௦-ஹா. த்வைத விஷயத்தில் ப்ரமத்தாலாக்ரஹப்படுவதொழிய வாஸ்தவத்தில் த்வைதமில்லை. ஆகையாலிது ப்ராந்தியென்று அறிந்தபோதே காரணமில்லாமையால் நிவ்ருத்திக்கின்றது.

௭௬. யதா ந லபதே ஹேதூநுத்தமாதமமத்யமாந் |
ததா ந ஜாயதே சித்தம் ஹேத்வபாவே பலம் குதஃ ||

౭౬. యదానలభతేహేతూను_త్తమాధమమధ్యమాన్।
తదానజాయతేచిత్తంహేత్వభావేఫలంకుతః॥

ஸ௦-ஹா. அந்தந்தஜாதி ஆச்ரமங்களுக்கு, விதித்த தருமங்களை அந்தந்த தருமங்களுக்கு பலமாக விதித்திருக்கிறபலனை விரும்பாமல் அதருமங்கள் கலவாமல், செய்வதினுல் அடையக்கூடிய தேவத்வமுதலிய உத்தம பலங்களையும் அதருமங்கலந்த தருமத்தாலடையக்கூடிய மநுஷ்யத்வ முதலிய மத்யமபலன்களையும் அதருமங்களையே செய்வதினுலடையக்கூடிய திர்யக்த்வமுதலிய அதம பலன்களையும், அவித்யையினுல் கல்பிக்கப்பட்டவை யென் றுணர்ந்தவனுக்கு அந்தந்த கதிகளுக்குக் காரணங்களான அவித்யை ஸம்பந்தப்பட்ட கருமம் தருமம் முதலியவை நீங்கியபடியால் அவை யுண்டாகிறதில்லை. ஆத்ம தத்வமொன்றே கல்பனையில்லாததென் றுணர்ந்தவன் துன்பங்களையடைவனே. அறியாதார் ஆகாயத்தில் அழுக்கு முதலியவற்றை சிறுவர் காண்பதுபோல் ப்ரம்மத்தில் விகாரங்களைக் காண்கிருர்கள். ஜ்ஞாநிகளுக்கு அந்த காரணங்களழிகின்றமையால் அவையுண்டாகா. காரணமில்லாது காரியம் பிறக்குமோ. விதையில்லாமல் செடி முளைக்குமோ. ஆகையா லந்த சித்த விகாரங்கள் அப்போது பிறப்பதில்லை.

௭௭. அநிமித்தஸ்ய சித்தஸ்ய யாநுத்பத்திஃ ஸமாத்வயா |
அஜாதஸ்யைவ ஸர்வஸ்ய சித்தத்ருஶ்யம் ஹி தத்யதஃ ||

౭౭. అనిమిత్తస్యచిత్తస్యయానుత్పత్తిస్సమాద్వయా ।
అజాతస్యైవసర్వస్యచిత్తదృశ్యంహితద్యతః॥

ஸ௦-ஹா. இந்த சித்தமாவது ஆத்மஸ்வரூபஸ்புரணமாகையால் ப்ரமம் நீங்கிய போது ஸ்வதஸ் ஸித்தமாகின்றது. ஆகையால் எப்போதும் அத்வயமாய், நிர்விசேஷமாயிருக்கின்றது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட யுக்திகள் இந்தஸந்தர்பத்திற்காக இங்கும் சொலலப்பட்டவை யாகையால், இங்கு விசேஷமாய் விஸ்தரிக்கவில்லை.

௭௮. லப்த்வா நிமித்ததாம் ஸத்யாம் ஹேதும் ப்ருதகநாப்நுவந் |
வீதஶோகம் ததா காமமபயம் பதமஶ்நுதே ||

౭౮. బుద్ధ్వానిమిత్తతాం సత్యాం హేతుం పృథగనాప్నువన్।
వీతశోకం తదాకామమభయం పదమశ్నుతే॥

ஸ0-ஹா. ஆக, கீழ்ச்சொல்லிய காரணங்களால் காரிய காரண பாவங்களில் பரமார்த்தமில்லை யென்று ஸித்தித்தமையால் நிமித்தமில்லை யென்பது ஸத்யமென் றுணர்ந்து ஜந்மகாரணங்களான தருமா தருமங்களைவிட்டு, ஆசாபாசம் முதலிய அநர்த்தங்களி லகப்படாமலிருப்பவன், அவித்யா ஸம்பந்தங் கழிந்து ஜந்மமில்லாதவனாகிறான்.

௭௯. அபூதாபிநிவேசாத்தி ஸத்ருசே தத்ப்ரவர்த்ததே ।
வஸ்த்வபாவம் ஸ புத்த்வைவ நிஸ்ஸங்கம் விநிவர்த்ததே॥

౭౯. అభూతాభినివేశాద్ధి సదృశే తత్ప్రవర్తతే।
వస్త్వభావం స బుద్ధ్వైవ నిస్సంగం వినివర్తతే॥

ஸ0-ஹா. இல்லாதவஸ்துவி லிருப்பதாக ப்ரமித்திருந்தபோது அந்தப்ரமத்திற்குத் தக்கபடி அந்த சித்தமானது ப்ரவர்த்திக்கின்றது. வாஸ்தவத்தில் வஸ்துக்களில்லை என்றறிந்தபோது ஸங்கம்விட்டு அதில் நின்றும் நிவ்ருத்திக்கின்றது.

௮0. நிவ்ருத்தஸ்யாப்ரவ்ருத்தஸ்ய நிச்சலா ஹி ததா ஸ்திதி: ।
விஷயஸ்ஸ ஹி புத்தாநாம் தத்ஸாம்யமஜமத்வயம்॥

౮౦. నివృత్తస్యాప్రవృత్తస్య నిశ్చలా హి తదా స్థితిః ।
విషయస్స హి బుద్ధానాం తత్సామ్యమజమద్వయమ్॥

ஸ0-ஹா. இவ்வாறு வஸ்து சூந்யத்தை யறிந்து இதரவிஷயங்களில் செல்லாமல் எக்காலத்தில் நிச்சலமாய் மநஸ்ஸு நிற்கின்றதோ. அக்காலத்தில் ஸ்வரூபத்தில் ப்ரவேசித்ததாகின்றது.

௮௧. அஜமநித்ரமஸ்வப்நம் ப்ரபாதம் பவதி ஸ்வயம் ।
ஸக்ருத்விபாதோ ஹ்யேவைஷ தர்மோ தாதுஸ்வபாவத:॥

౮౧. అజమనిద్రమస్వప్నం ప్రభాతం భవతి స్వయమ్ ।
సకృద్విభాతో హ్యేవైష ధర్మో ధాతుస్వభావతః॥

ஸ0-ஹா. உலகத்தில் வஸ்துக்கள் ப்ரகாசிக்கும்போது ஸூரியன் விளக்குமுதலியவற்றின் ஸஹாயம் வேண்டப்படுகின்றது. அப்படியன்றி ஆத்மஸ்வரூபம் ஒருஸஹாயத்தையும் வேண்டாது தானேப்ரகாசிக்கும். எப்போது மிவ்வாறேப்ரகாசிக்கின்றது. இது பரமார்த்தஸ்வரூபமானது.

௮௨. ஸுகமாவ்ரியதே நித்யம் து:கம் விவ்ரியதே ஸதா ।
யஸ்ய கஸ்ய ச தர்மஸ்ய க்ரஹேண பகவாநஸௌ॥

౮౨. సుఖమావ్రియతే నిత్యం దుఃఖం వివ్రియతే సదా ।
యస్య కస్య చ ధర్మస్య గ్రహేణ భగవానసౌ॥

ஸ0-ஹா. இவ்வாறு பரமார்த்ததத்வமாகிய ப்ரம்மஸ்வரூபாபிந்நமாகிய ஆத்மஸ்வரூபமானது பலவிதங்களா லுபதேசிக்கப்படாமலும் இதை லோகத்தா ரங்கீகரியாததற்குக்காரணங் கூறுகின்றார். இந்தத்வைத ப்ரமத்தால் ஸுகஸ்வரூபம் மறைக்கப்படுகின்ற

மையாலும் இந்த பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை யறிவது வருத்தமாகையாலும், ஆசாரியர்களாலும் பல வேதாந்தங்களாலும் முறையிடப்பட்டாலும், இதில் சிரத்தை யுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு மாயாவியான ஈச்வரன் செய்விக்கிறான்.

அ௩. 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌵𑌾𑌪𑍁𑌨𑌃|
𑌚𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍋𑌭𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑌾𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌃||

౮౩. అస్తినాస్త్యస్తినాస్తీతినాస్తినాస్తీతివాపునః ।
చలస్థిరోభయాభావైరావృణోత్యేవబాలిశః॥

ஸ०-ஹா. இந்தகாரணத்தாலும் பரமார்த்த நிச்சய மெளிதிலுண்டாகிறதில்லை. தார்க்கிகர் தேஹத்தைவிட வேறாய்ப்ரமாதாவாய் ஒராத்மா இருக்கிறானென்று கூறுகின்றனர். க்ஷணிகவாதிகளான பௌத்தர்கள் தேஹத்தைக்காட்டில் வேறாயினும் க்ஷணிகமாகிய புத்தியைவிட வேறான ஆத்மாவில்லை யென்கிறார்கள். திகம்பரவாதிகள், ஆத்மா இல்லையென்பதுதான் நிச்சயமென் றுரைக்கின்றார்கள், இவ்வாறு பண்டிதர்களுக்கெல்லாம் அபிநிவேசத்தால் தத்வம்தெரியாதபோது மூடஜனங்களுக்கு தத்வஜ்ஞானம் பிறவாமை யாச்சரியமன்று.

அ௪. 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃|
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌯𑍇𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍||

౮౪. కోట్యశ్చతస్రఏతాస్తుగ్రహైర్యాసాంసదావృతః।
భగవానాభిరస్పృష్టోయేనదృష్టస్ససర్వదృక్॥

ஸ०-ஹா. இவ்வாறு ஆத்மஸ்வரூபத்தை யாவரித்துக்கொண்டு தத்வநிச்சயம் பிறவாமலிருக்கும்படி யெப்போது மிருக்கிற இந்த அஸ்தி முதலிய நாலுகோடிகளிலிருந்து விடப்பட்டு சுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்து தெளிந்தவன் ஸமஸ்தத்தையு மறிந்தவனாகிறான்.

அ௫. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂𑌪𑌦𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍|
𑌅𑌨𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌕𑌿𑌮𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇||

౮౫. ప్రాప్యసర్వజ్ఞతాంకృత్స్నాంబ్రాహ్మణ్యమ్పదమద్వయమ్ ।
అనాపన్నాదిమధ్యాన్తంకిమతఃపరమీహతే॥

ஸ०-ஹா. இப்படி ஸமஸ்த ஸ்வரூபத்திலு முத்க்ருஷ்டமாகிய ஸர்வஜ்ஞத்வமென்கிற ச்ரேயஸ்ஸையடைந்து, அத்வைதரூபமாகிய ப்ராம்மண்ய மென்கிற ஸ்தானத்தைப் பெற்று, ஆதிமத்யாந்த மில்லாத ரூபமாகி, பின்பொருதுக்கத்தையு மடைகிறதில்லை.

அ௬. 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌵𑌿𑌨𑌯𑍋𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌶𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇|
𑌦𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌶𑌮𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍||

౮౬. విప్రాణాంవినయోహ్యేషశమఃప్రాకృతఉచ్యతే।
దమఃప్రకృతిదాంతత్వాదేవంవిద్వాన్శమంవ్రజేత్ ॥

ஸ०-ஹா. விப்ரர்களுக்கு விநயமும் சமமும் தமமும், ஸ்வபாவமானது; இந்த விநயம் முதலியவற்றின் ஸ்வரூபம் ப்ரம்மரூபமேயாம்.

௮௭. 𑌸𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍋𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌂𑌚𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍋𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌂𑌚𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౮౭. సవస్తుసోపలమ్భఞ్చద్వయంలౌకికమిష్యతే ।
అవస్తుసోపలమ్భఞ్చశుద్ధంలౌకికమిష్యతే॥

ஸ௦-ஹா. கீழ்ச்சொல்லியபடி ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாகையாலும், ராகத்வேஷங்களுக்குக் காரணங்களாகின்றமையாலும், ஸம்ஸாரத்தை வ்ருத்திசெய்யுமவையாகையாலும் இவை பொய்யானவைஎன்று யுக்திகளால் நிருபித்துக்காட்டி, முன்காட்டிய நான்குகோடிகளும் நீங்கியதாய், ராகத்வேஷ முதலியவை யில்லாததாய், ஸ்வபாவமாய் சாந்த ரூபத்தையுடையதாயிருக்கிற அத்வைத மதமேசுத்தமான மதமென்று ஸாதித்தார். இனி அத்வைத மதபரிஷ்காரத்தைக் காட்டத்துடங்குகின்றார். வஸ்துக்களோடு கூடியதும், அறிவோடு கூடியதும், க்ராஹ்ய க்ராஹக பேதமுடையதும், லோகஸித்தமானதுமாகிய இந்த அவஸ்தையை ஜாகரிதமென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஸமஸ்தவ்யவஹாரங்களும் இந்த அவஸ்தையிலுண்டாகின்றன. இப்படி வேதாந்தத்திற்கு ஸம்மதமான பொருள். வஸ்து சூந்யமாய், வஸ்துவில்லாவிடினும், வஸ்துஜ்ஞானத்தையுடையதாய், சுத்தமாய், ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் ஸாதாரணமாயுமிருப்பது ஸ்வப்நமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

௮௮. 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌂𑌚𑌲𑍋𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌚𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌸𑌦𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍॥

౮౮. అవస్త్వనుపలమ్భఞ్చలోకోత్తరమితిస్మృతమ్ ।
జ్ఞానంజ్ఞేయఞ్చవిజ్ఞేయంసదాబుద్ధైఃప్రకీర్తితమ్॥

ஸ௦-ஹா. வஸ்து சூந்யமாய் ஜ்ஞாந சூந்யமாய், க்ராஹ்யம் க்ராஹகம் என்கிற லோகநீதி நீங்கியதாயிருக்கிற இந்த அவஸ்தை ஸுஷுப்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக, கீழ்ச்சொல்லிய மூன்றவஸ்தைகளுக்குள் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம், என்கிற பேதமெல்லாமடங்கியிருக்கின்றது. பரமார்த்த விஜ்ஞாநஸ்வரூபம் தூரீயமெனப்படுகிறது. இப்படி ப்ரம்மவித்துக்கள் கண்டறிந்து சொல்லுகிறார்கள்.

௮௯. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍇𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍇𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌹𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍀𑌹𑌮𑌹𑌾𑌧𑌿𑌯𑌃॥

౮౯. జ్ఞానేచత్రివిధేజ్ఞేయేక్రమేణవిదితేస్వయమ్ ।
సర్వజ్ఞతాహిసర్వత్రభవతీహమహాధియః॥

ஸ௦-ஹா. இங்ஙனம் ஜ்ஞாநமும் மூன்றுவிதமான ஜ்ஞேயங்களும், க்ரமமாக அறியப்பட்டால் அந்த மஹா புத்திமானுக்கு ஸர்வஸ்வரூபஜ்ஞாநரூப முண்டாகின்றது. அதற்கு எக்காலத்திலு மெந்த தேசத்திலு மழிவில்லை. இந்தப்படி ஸ்தாநத்ரயத்திலுமில்லாத பரமார்த்த துரீயஸ்வரூபமறியப்பட்டால் தத்வஜ்ஞாநமுண்டாகின்றது.

௯௦. 𑌹𑍇𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌤𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃॥

౯౦. హేయజ్ఞేయాప్యపాక్యాదివిజ్ఞేయాన్యగ్రయాణతః।
తేషామన్యత్రవిజ్ఞేయాదుపలమ్భస్త్రిషుస్మృతః॥

ஸ௦-ஹா. கீழ், லௌகிகங்களான வஸ்துக்களையும் க்ரமமாக அறியவேண்டுமென்று சொல்லியதால் அவையும் மெய்யேயென்று சங்கைப்படவேண்டாமென்று கூறுகின்றார். நாம் கீழ்ச்சொல்லிய மூன்றவஸ்தைகளும், ஹேயங்களென்பதற்காக அதை யறியும்படி சொன்னோம்; அறியத்தக்கது முன்சொன்ன நாலுகோடிகளும் நீங்கிய பரமார்த்த தத்வமேயாம். க்ஷணத்ரயங்களையும் விட்டவனால், பாண்டித்யம் பால்யம் மௌநமென்கிற ஸாதநங்களடையத்தக்கவை. ராகத்வேஷ முதலியவை பரிபக்வ தசையையடையும்படி செய்யத்தக்கவை. இந்த விபாகஜ்ஞாநத்திற்காக ஸந்யாஸியினால் எல்லாமறியவேண்டியவையாயின. முதலில் பரமார்த்த ஸத்ய ஸ்வரூபமே அறியத்தக்கது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பாண்டித்யமாவது வேதாந்தங்களின் கருத்தை நன்குணர்ந்திருப்பது. அதாவது அத்வைத வஸ்து விசாரத்தால் பிறந்த ஜ்ஞாந சாதுர்யமே, அது ச்ரவணத்தாலுண்டாகின்றது, பால்யமாவது அஹங்காரம் மதம் முதலிய துர்க்குணங்களில்லாதிருப்பது. மௌநமாவதுதான் வேதாந்தங்களில் ஆசாரியனிடத்தில்கேட்ட அத்வைதத்தை யுக்திகளைக்கொண்டு சிந்திப்பது. மற்றவை முன்சொல்லப்பட்டபடி யுணர்க. இது ம்ரம்மவித்துக்கள் மதமென்றும் அவித்யையினால் இவையெல்லாம் தோற்றுமென்றும் முன்சொன்னபடி ரூபிக்கப்படுகிறது.

௯௧. 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌹𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌕𑍍𑌵𑌚𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨॥

౯౧. ప్రకృత్యాకాశవజ్జ్ఞేయాస్సర్వేధర్మా అనాదయః ।
విద్యతేనహినానాత్వం తేషాంక్వచనకిఞ్చన॥

ஸ௦-ஹா. பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை யாலோசித்துப் பார்க்கும்போது இந்த ஜீவாத்மாக்கள் ஸ்வபாவத்தால் ஆகாயம்போல ஸூக்ஷ்ம ரூபமுடையவர்கள். தோஷமில்லாதவர்கள், எங்கும் நிறைந்தவர்கள். ஆதியில்லாதவர்கள். இவ்வாறு முமுக்ஷுக்கள், ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறியவேணும். எப்போதும் அவர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் பேதமில்லை. இங்கு நாம் ஆத்மாக்களென்று பன்மையாற் சொல்லியது கல்பித பேதத்தை யநுசரித்தென்றறிக.

௯௨. 𑌆𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇॥

౯౨. ఆదిబుద్ధాఃప్రకృత్యైవసర్వేధర్మాస్సునిశ్చితాః।
యస్యైవమ్భవతిక్షాన్తిస్సోఽమృతత్వాయకల్పతే॥

ஸ௦-ஹா. இந்த ஆத்மாக்களெல்லாரும் ஸ்வயம் ப்ரகாச ரூபமுடையவர்கள். எப்போதும் இப்படி விளங்குகிறவர்களாகையால் ஸந்தேஹமின்றி நிச்சயிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை யுடையவர். ஆகையால் ஆத்மாக்களுக்கு ஜ்ஞேயத்தை வாஸ்தவமாக நினைக்கக்கூடாது. இவ்வாறு எவனறிந்து க்ருதக்ருத்தியனாய் சமத்தையடைகிறானோ; அவன் மோக்ஷத்திற்கு அதிகாரியாகிறான். இந்த ஆத்ம ப்ரகாசத்திற்கு ஸூரியனை த்ருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது. ஸூர்யன் ஸ்வயமாகவே ப்ரகாசிக்கிறானன்றோ. அவன் ப்ரகாசிப்பதற்கு மற்றொரு தேஜஸ்ஸு வேண்டுவதில்லையன்றோ.

௬௩. 𑌆𑌦𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌅𑌜𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌮𑍍॥

౬౩. ఆదశాంతాహ్యనుత్పన్నాః ప్రకృత్త్యైవసునిర్వృతాః
సర్వేధర్మాస్సమాభిన్నా అజంసామ్యంవిశారదమ్॥

பா0-ஷா. மோக்ஷமும் பரமார்த்தமன்று. நித்யமுக்தராயிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கு ஒருநாளில் முக்தியென்பது கூடுமோ. அவர்களுக்கு உத்பத்தி யுண்டோ. ஸமஸ்வரூப முடையவர்களன்றோ. பேதமில்லாதவர்களன்றோ. பரிசுத்தாத்மஸ்வரூப மிப்படிப்பட்டதாகையால் ஒருவராலும் ஒருபோது மொன்று மிதற்குச் செய்யவேண்டுவதில்லை. நித்யனும் எப்போதும் மாறாத ஒரே ஸ்வபாவமுடையவனுக்கு ஒரு வ்யாபாரத்தால் பயனுண்டோ.

௬௪. 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌰𑌦𑍍𑌯𑌂𑌤𑍁𑌵𑍈𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌵𑌿𑌚𑌰𑌤𑌾𑌂𑌸𑌦𑌾।
𑌭𑍇𑌦𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾𑌃𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃॥

౬౪. వైశారద్యంతువైనాస్తిభేదేవిచరతాంసదా ।
భేదనిమ్నాఃపృథగ్వాదాస్తస్మాత్తేకృపణాస్మృతాః॥

பா0-ஷா. இவ்வாறு பரமார்த்த தத்வத்தை யறிந்தவரே தங்யரானவர்கள், மற்றோர்கள் க்ருபணர்களே யாவர்கள். அவர்கள் வஸ்துக்களுக்கு பேதத்தைக் கூறுகின்றார்களன்றோ. ஆகையால் அவர்கள் நீசர்களேயாகிறார்கள். பேதவாதிகள் தத்வ ஜ்ஞாநமில்லாதவர்களாகையா லவர்களுக்கு சுத்தியில்லை யன்றோ. அவித்யையினால் காணப்படுகிற பேதத்தில் புத்தியுடையவர்க ளாகிறார்களன்றோ. ஆகையா லவர்கள் நீசரே யாவர். இது தக்கதேயாமென்று கருத்து.

௬௫. 𑌅𑌜𑍇𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑍁𑌯𑍇𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑍇𑌹𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇𑌮𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌲𑍋𑌕𑍋𑌨𑌗𑌾𑌹𑌤𑍇॥

౬౫. అజేసామ్యేతుయేకేచిద్భవిష్యంతిసునిశ్చితాః।
తేహిలోకేమహాజ్ఞానాస్తచ్చలోకోనగాహతే॥

பா0-ஷா. இவ்வாறு பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை நிச்சயமாயறிந்தவரே மகாத்மாக்களாகிறார். ஒரு பெண்பிள்ளையாயினுமிந்த தத்வஜ்ஞாநமுடையளானால் அவளுக்கு தத்வஜ்ஞாநமில்லாத மகா பண்டிதனு மொப்பாகமாட்டான். அப்படிப்பட்டவர்களிடம் மகிமையை இவ்வுலக மறியாது. அப்படியில்லாத த்வைதிகளாகிய நீசர்களால் இந்த தத்வமடையப்படமாட்டாது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இவ்விரண்டு சுலோகங்களில் முதல் சுலோகத்தில் த்வைதிகளை தூஷித்தார். இரண்டாவது சுலோகத்தா லத்வைதிகளைக் கொண்டாடினார், இது அத்வைதத்தி லனைவருக்கும் விருப்பமுண்டாவதற்காகவாம்.

௬௬. 𑌅𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌜𑌮𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌯𑌤𑍋𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂𑌤𑍇𑌨𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍॥

౯౬. అజేష్వజమసంక్రాన్తం ధర్మేషు జ్ఞానమిష్యతే।
యతో న క్రమతే జ్ఞానమసఙ్గం తేన కీర్తితమ్॥

ஸம்-ஹா. ப்ரமேயமென்றும் ப்ரமாணமென்றும் ப்ரமாதாவென்றும் பேதங்கள் தத்வநிச்சயத்தி லேற்படுகிறபடியால் அபேதங் கூடுமோவென்றால் இதற்குவிடையளிக் கின்றார். நித்யர்களான ஜீவாத்மாக்களுக்கு அஸங்கமான நித்யஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தை யொப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஸ்வரூபமே ப்ரமேயமாகின்றது. ஆகாயம்போல ஸங்கமான ஜ்ஞாநத்திற்கு எல்லலாங் கூடும். இங்கும் ஸூர்ய ப்ரகாசத்தை திருஷ்டாந்தமாகக் கொள்க.

௯௭. 𑌅𑌣𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌵𑌰𑌣𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃॥

౯౭. అణుమాత్రేఽపి వైధర్మ్యే జాయమానేఽవిపశ్చితః।
అసఙ్గతా సదా నాస్తి కిము తావరణచ్యుతిః॥

ஸம்-ஹா. அத்வைதிகளல்லாத வாதிகளுக்கு ஜ்ஞாநம் ஸவிஷயிகமென்று மதமா கையால், அஸங்கத்வமில்லை. அஸங்கத்வமில்லாமையால் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில்லை.

௯௮. 𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌾𑌃।
𑌆𑌦𑍌 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃॥

౯౮. అలబ్ధావరణాస్సర్వే ధర్మాః ప్రకృతినిర్మలాః।
ఆదౌ బుద్ధాస్తథా ముక్తా బుధ్యన్త ఇతి నాయకాః॥

ஸம் ஹா. இதனால் அத்வைதிகள் மதத்தில் ஆவரணமென்கிற ஸம்ஸார பந்த மில்லை. ஸ்வபாவத்தாலே சுத்தரானவர்கள் ஜீவாத்மாக்கள் அநாதி ஸ்வயம் ப்ரகாசர் கள். நித்யமுக்த ஸ்வரூபர்கள். ஜ்ஞாநசக்தியை ஸ்வபாவமாக உடையவர்கள்; தங்களு க்கு தாங்களே ப்ரபுக்கள். ஆகையா லத்வைதத்திற்கு ஒரு தோஷமுமில்லை.

௯௯. 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌨 𑌹𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥

౯౯. క్రమతే న హి బుద్ధస్య జ్ఞానం ధర్మేషు తాయినః।
సర్వే ధర్మాస్తథా జ్ఞానం నైతద్బుద్ధేన భాషితమ్॥

ஸம்-ஹா. பரமார்த்தத்தை யறிந்தவனுக்கு இதரவிஷயங்களில் ஜ்ஞாநம் போகாது ஆகாச ஸ்வரூபமாகியதன்றோ ஜ்ஞாநம். ஜீவாத்மாக்களும் ஆகாசத்தோடு ஸமாந ரூப முடையராகையாலே, சலியாமலிருக்கின்றார்கள். ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞாதா, என் கிற பேதமில்லாத அத்வைத மதமானது புத்தனால் சொல்லப்பட்டதன்று. அத்வை தத்திற்கு ஸமீபமாக பாஹ்ய வஸ்துக்களில்லை யென்பது ஜ்ஞாநமே யுள்ளதென்பது இவை புத்தனால் சொலலப்பட்டன. ஆயினும் பரமார்த்தமான அத்வைத தத்வம் வேதாந்தங்களில் கண்டறியத்தக்கதேயாம். வேதாந்தங்களாவன "நஹித்ரஷ்டுர்த்ருஷ் டேர்விபரிலோபோவித்யதே" என்பதுமுதலியவையாம். இவற்றிற்குப்பொருள் ஜ்ஞாந மேஸத்யம் மற்ற வஸ்துக்கள் பொய்யென்பதாம்.

௧௦௦. 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌤𑌿𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌮𑌜𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌮𑍍।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌦𑌮𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍॥

౧౦౦. దుర్దర్శమతిగమ్భీరమజం సామ్యం విశారదమ్।
బుద్ధ్వా పదమనానాత్వం నమస్కుర్మో యథాబలమ్॥

௱ஹா. சாஸ்திரஸாரத்தை எடுத்துச்செய்த கௌடபாதகாரிகையென்ற ப்ரபந்தமானது முடிவுபெறுகின்றமையால், முடிவில் மங்களத்தோடு முடிப்பதற்கு பரமார்த்த தத்வத்தை வணங்குவதாகிய நமஸ்கார மங்களத்துடன் முடிக்கின்றார். இதனுலத்வைதம் வணங்கத்தக்கியதென்று சொல்லப்படுகின்றமையால் இதற்கு சமானமாகிய மதமொன்றுமில்லையென்று ஸ்துதிசெய்யப்பட்டதாயிற்று. பரமார்த்ததத்வமெப்படிப்பட்டது? ஸத்தென்றும், அஸத்தென்றும் ஸதஸத்தென்றும் ஸதஸத்விலக்ஷணமென்றும் பலவகையாக விகல்பிக்கப்படுகின்றமையால் ஸுலபமாயறியக்கூடாதது. ஆகையாலறிவிலாதார்க்கு எளிதிலறியப்பார்த்தாலும் ஸமுத்ரம்போல் அவகாகிக்கமுடியாதது. நித்யமாய் ஸமமாய் ஸமர்த்தமாயிருப்பது. பேதங்கள் நீங்கியது, இப்படிப்பட்ட பரமார்த்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை நன்குணர்ந்து அந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தோடு ஐக்யத்தையடைந்து அந்த ப்ரம்மத்தை வணங்குவோமாக. அது வ்யவஹாரத்திற்கு கோசரமாகாததாயினும் நம்முடைய சக்திக்குத்தக்கப்படி வ்யவகாரத்திற்குக் கொண்டுவந்து நமஸ்கரிப்போமாக.

இதி கௌடபாதகாரிகாயாம்
சதுர்த்தம் அலாதசாந்திப்ரகரணம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கௌடபாதகாரிகையின் ப்ரகரணங்கள் நாலுக்கும் அத்வைத மதாசாரியராகிய சங்கராசாரியர் வ்யாக்நமாகச் செய்த பாஷ்யங்களையும் ஆனந்த கிரியாசாரியர் செய்த டீகையையும் அநுஸரித்து பண்டிதர்களினபிப்ராயங்களையும்சேர்த்து அத்வைத மத ஸ்தாபநமான வ்யாக்யாநக் கருத்துமாத்திர மெழுதப்பட்டது. பதார்த்தங்களை இதைக்கொண்டே அறிந்துகொள்க. இதுவுமன்றி த்வைத மதகண்டநரூபமாகிய இந்த க்ரந்தத்தில் சொல்லிய யுக்தியே புத்திமாங்களுக்கு முக்யமாயறியத்தக்கது. வேத மந்திரங்களுக்குப்போல பதார்த்தம் முக்யமல்ல. ஆகையால் பதார்த்த மெழுதவில்லை. விசேஷக்ரந்த விஸ்தரபயத்தாலென்றறிக.

சங்கராசாரியர் கௌடபாதகாரிகை பாஷ்யத்தின் முடிவில்செய்த மங்களசுலோகங்கள்.

அஜமபிஜநியோகம் ப்ராபதைச்வர்ய யோகாதகதிச கதிமத்தாம் ப்ராப தேகம்ஹ்யநேகம், விவிதவிஷய தர்மக்ராஹிமுக்தே க்ஷணாம் ப்ரணதபயவிஹந்த்ரு ப்ரம்மயத்தந்நதோஸ்மி "க"

ப்ரஜ்ஞாவைசாகவேதக்ஷுபிதஜலநிதேர் வேதநாம்நோந்தரஸ்த்தம் பூதாந்யாலோக்யமக்நாந்யவிரத ஜநநக்ராஹகோரேஸமுத்ரே, காருண்யாதுத்ததாராம்ருதமிதமமரைர்துர்லபம்பூதஹேதோர்யஸ்தம்பூஜ்யாபிபூஜ்யம்பரமகுருமமும்பாதபாதைர்நதோஸ்மி "உ"

யத்ப்ரஜ்ஞாலோகபாஸாப்ரதிஹதிமகமத்ஸ்வாந்தமோகாந்தகாரோமஜ்ஜோந்மஜ்ஜச்சகோரேஹ்யஸக்ருதுபஜநோதந்வதித்ராஸநேமே,யத்பாதாவாச்ரிதாநாம்ச்ருதிசமவிநயப்ராப்திரக்ராஹ்யமோகாதத்பாதௌபாவநீயௌபவபயவிநுதௌஸர்வபாவைர்நமஸ்யே"௩"

முதல்சுலோகத்திற்குக்கருத்து.

ஸமஸ்தோபநிஷத்துக்களிலும் பரமார்த்த தத்வமென்று ப்ரசித்தமாய், தன்னை வணங்கினோர்க்கவித்யை முதலிய தோஷபயங்களை நீக்குவதும், ஜந்மம் முதலிய விகாரங்களில்லாததும் தன்னுடைய ஐச்வர்யத்தால் ஜந்மத்தையுடையதும் சலநமில்லாததும் கதியுடையதும் ஒன்றாகியதும் மூடர்களுக்குப் பலவாகியது மாகிய ப்ரம்மத்தை வணங்குகின்றேனென்பதாம்.

இரண்டாவதுசுலோகத்திற்குக்கருத்து.

உலகத்தில் பிறப்பிறப்பு முதலிய துன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கிற ஜந்துக்களிடத்தில் கருணைகொண்டு வேதமாகிய சமுத்திரத்தில் தம்முடைய அறிவென்கிற மத்தினால் கடைந்து இந்த க்ரந்தமாகிய அம்ருதத்தை யெடுத்துத்தந்தவரும் பரமகுருவுமாகிய இவரடிபணிந்து வணங்குகின்றேன்.

மூன்றாவதுசுலோகத்திற்குக்கருத்து.

இந்தஸம்ஸாரஸாகரத்தில் மோகாந்தகாரமானது எவருடைய ஜ்ஞாநத்தாலே எனக்குநீங்கிற்றோ. எவருடைய அடிவணங்கினோர்க்கு சமதமாதிகுணங்களுண்டாகின்றனவோ; அவருடைய பாவநமான திருவடிகளை ஸமஸ்த ப்ரகாரத்தாலும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கராசாரியர் கௌடபாதகாரிகைக்கு பாஷ்யம்செய்து முடித்து அந்தபாஷ்ய மனைவராலு மாதரிக்கப்படவேண்டுமென்று மூன்று சுலோகங்களால் மங்களம் செய்தார். அதில் முதல் சுலோகத்தில் ப்ரமத்தை வணங்கினார். இரண்டாவது சுலோகத்தால் க்ரந்தகர்த்தாவை வணங்கினார். மூன்றாவது சுலோகத்தால் தம்முடைய ஆசாரியரை வணங்கினாரென்றறிக.

கௌடபாதகாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத்குருப்யோநம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:.

ஓம் ஈசாதிஷடுபநிஷத் த்ராவிடபாஷ்யாரம்ப:.

ஓம் ஈசாவாஸ்யோபநிஷத் த்ராவிட

பாஷ்யாரம்ப:.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஈசாவாஸ்யோப நிஷத்து, கேநோப நிஷத்து, கடோப நிஷத்து, ப்ரச்நோபநிஷத்து, முண்டகோப நிஷத்து, மாண்டூக்யோப நிஷத்து. இந்த ஆறு உபநிஷத்துக்களுக்கும் முன்மத்வ பாஷ்யத்திலுள்ள விசேஷார்த்தங்க ளெழுதப்படாமையால், இந்த ஆறு உபநிஷத்துகளுக்கும் மத்வமதாநு ஸாரமாகச்செய்த பாஷ்யங்களிலுள்ள விசேஷார்த்தங்க ளெழுதப்படுகின்றன. தைத்திரீயம் முதல், நாலுஉபநிஷத்துகளுக்கும் மற்ற இரண்டு பாஷ்யங்களோடு இந்த பாஷ்யமும் எழுதப்படும். அர்த்தபேதங்க ளுள்ளவிடத்தில் மாத்திரமே அந்தந்த அர்த்தபேதங்க ளெழுதப்படுமென்றறிக.

ஈசாவாஸ்யமத்வபாஷ்யாவதாரிகை.

இந்த ஈசாவாஸ்யோப நிஷத்து ஸ்வாயம்புவமநுவினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு யஜ்ஞஸ்வரூபியாகிய பகவானை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற க்ரமத்திலே வெளியிடப்பட்டது. அந்தவிஷ்ணுவுக்கு யஜ்ஞமூர்த்தியென்றுபெயர். இதின் விஸ்தரம் ப்ரம்மாண்ட புராணத்திலும் பாகவதத்திலும் விளங்கும்.

ஈ - க, ம - பா. ப்ரக்ருதி என்கிற இந்த லோகதத்வமானது விஷ்ணுவினால் நடத்தப்படுகிறது. ஸ்வயமாக இதற்கு ப்ரவர்த்திக்க சக்தியில்லை. அந்த விஷ்ணுகொடுத்த பொருளைக்கொண்டு புசிக்கவேணும். ப்ரம்மாண்டபுராண மிவ்வாறே கூறுகின்றது.

ஈ - உ, ம - பா. கருமங்கள் செய்துவந்தாலும் ஜ்ஞாநிக்கு அவை முக்திக்கு விரோதமாகிய தந்தம்பயனைத் தராவாம். அஜ்ஞாநி க்ருஷ்ணமூர்த்தியை உபாஸநம் செய்யாதவனுக்கே கருமங்கள் மோக்ஷவிரோதமாக தந்தம்பயனைத் தருகின்றன. இவ்வாறு நாரதீயபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஈ - ங, ம - பா. விஷ்ணுவை யுபாஸியாதவர்கள், துன்பத்தைத்தருவது மஸுரர்களா லடையப்படுவதுமான நரகலோகத்தை யடைகிறார்கள். இதுதப்பாது. இவ்வாறு வாமநபுராணத்திலுங் கூறப்பட்டது.

ஈ - ச, ம - பா. இந்த சுருதியின் பொருள் ப்ரம்மாண்டபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

ஈ - ரு, ம - பா. இந்த சுருதியின்படி தத்வஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டது.

ஈ - சு, ம - பா. ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனுக்கு பயமில்லை. இந்த விஷயம் ஸௌகராயண ச்ருதியிலுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

ஈ - எ, ம - பா. எல்லாபூதங்களிலு மிருக்கின்றவர் பரமாத்மா ஒருவரே, என்றறிந்தவனுக்கு சோகமோஹங்களொன்றுமில்லை. ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு ஐக்யமில்லை.

இந்தப்பொருள் பிப்பலாதசாகையிலுள்ள ச்ருதியில் நன்ருய் விளங்குகின்றது. கீழ்சுருதியில் கூறிய விஷயத்தையே இங்குங்கூறியது பரமாத்மா எங்குமிருக்கிருனென்பதில் தாத்பர்யத்தை விளக்குவதற்காம்.

ஈ - ௮, ம - பா. இவ்வுலகம் பொய்யல்ல மெய்யாய் சாச்வதமானது. இதை விஷ்ணுபடைத்தார். இது வராஹபுராணத்தில் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பரமாத்மா ஸர்வஜ்ஞர்.

ஈ - ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪, ம - பா. இந்த சுருதிகளின்பொருள் கூர்மபுராணத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஈ - ௧௫, ௧௬, ௧௭, ம - பா. இங்கு ஸூர்யமண்டலத்திலிருக்கும் பரமாத்மாவை யுபாஸிக்கிற ப்ரகாரஞ்சொல்லப்படுகிறது; இவ்விஷயம் இராமஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டது. இதனுல் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதம் ஸாதிக்கப்பட்டது.

ஈ - ௧௮, ம - பா. இந்த சுருதிக்கும் இராமஸம்ஹிதையின் வசநப்படி தத்வத்தில் பொருள்கொள்க.

ஈ - ௧௯, ம - பா. இந்த ச்ருதிக்கு ப்ரம்மதர்க்கவசநத்தை வ்யாக்யாநமாகக் கொள்க. நித்யமும் பக்தர்களை விஷ்ணுஸ்மரிக்கிருர் என்றுகருத்து.

ஈ - ௨௦, ம - பா. ஜ்ஞாநபக்திகளுடன் உன்னை வணங்குகிறும் எங்களுக்குப் பாபத்தைப்போக்கி ஜ்ஞாநத்தைத் தரவேணும் இந்தசுருதிக்கு, ஸ்காந்தபுராணத்தில் விவரணம் செய்யப்பட்டது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கீழ்ச்சொல்லிய அந்தந்த புராணுதிகளிலிருந்து வசநங்கள் ப்ரமாணங்களாக எடுக்கப்பட்டு அந்தந்த சுலோகவாக்யங்க ளங்கங்கெழுதப்பட்டன. இதனுல் அந்தவசநங்கள் அந்தச்ருதிகளுக்கு உபப்ரம்மணங்க ளாகையாலந்த வசநங்களுக்கிணங்க அந்தசுருதிகளுக்குப் பொருள் சொல்லவேணும். ஆகையா லத்வைதத்திற் கிடமில்லை என்றுகருத்து வெளியிடப்பட்டது. அந்தந்தச் லோக வாக்யங்களையெல்லா மிங்கெழுதி அவற்றிற் கெல்லாம் பொருள் கூறுவதில் விஸ்தரமாகுமென்று விசேஷக்கருத்துக்களே யெழுதப்பட்டன. எழுதாத விடங்களில் இராமாநுஜ பாஷ்யத்தின் கருத்துப் போலவே என்று கண்டுகொள்க. அவ்விரண்டுபாஷ்யங்களிலும் இவ்வுபநிஷத்து பதினெட்டு மந்திரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டாலும் இந்த பாஷ்யத்தில் இருபது மந்திரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. "யோஸாவஸௌ புருஷஸ் ஸோஹமஸ்மி" என்கிற வாக்யத்தையும், "ஓங்க்ரதோஸ்மரக்ருதம்ஸ்மர" என்கிற இரட்டித்துப் படிக்கப்பட்ட இந்தவாக்யத்தையும் தனிமந்திரமாகக் கொண்டபடியால், இருபது மந்திரங்களாயின வென்றறிக.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநமஃ

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்திற்குமத்வபாஷ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:.

𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃.

ம - பா. இவ்வுபநிஷத்து நான்குகண்டங்களுக்கும் பொருள் ப்ரம்மஸாரத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சதுர்முகப்ரம்மாவை, உருத்திரன் விஷ்ணுதத்வத்தை யறியவிரும்பி, ப்ரச்நம்பண்ணினதற்கு சதுர்முகப்ரம்மா இந்த உபநிஷதர்த்தத்தை யுபதேசித்திருக்கின்றார். பார்க்கடலில் கண்வளர்ந்தருளுகிற மகாவிஷ்ணுவை இந்த உபநிஷத்து ப்ரதிபாதிக்கின்றது. இதனாலும் ஜீவாத்மாக்களுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் பேதமேவெளியிடப்பட்டது. இதனால் ஸமஸ்ததேவதைகளிலும் விஷ்ணுவேசிறந்தவரென்று காட்டப்பட்டது. இந்த உபநிஷத்தி லர்த்தத்தை சிலவிடங்களில் மற்றும்சில சுருதிகளும், கீதையும் சப்தநிர்ணயமும் வித்யாநிர்ணயமும் வெளியாக்குகின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இவ்வுபநிஷத்திற்கு வ்யாக்யாநமாக ப்ரம்ம ஸாரத்தில் சுலோகங்களையேஎழுதி யிருக்கிறார். முடிவில்சப்தநிர்ணயம் முதலியவற்றையும் ப்ரமாணமாகக் காட்டியிருக்கிறார். மற்றசில பதார்த்தங்கள் மிகவும் பேதப்படவில்லை. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் தனியே வ்யாக்யாநம் செய்யப்படவில்லை என்றறிக.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:.

கேநோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:.

𑌕𑌠𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃.

ம - பா. இவ்வுபநிஷத்தில் முதலத்யாயம் முதல்வல்லியில், அக்நியிலிருக்கிற பகவானை யுபாஸிக்கும் க்ரமம்முதலியவை சொல்லப்படுகின்றன. இந்தவல்லியிற் சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு வ்யாக்யாநங்களாக ப்ரம்மஸாரம், கதிஸாரம், பாத்மம், தத்வஸாரம் ப்ரம்மாண்டம், இவற்றிலுள்ள வசநங்களைக் காண்க. சிலவிடங்களில் கீதாதிவசநங்களையும் ஸம்வாதமாகக்கொள்க. இந்தவல்லி பகவத்ஸ்வரூபத்தைப் பற்றியதேயாம். கேவல அக்நிஸ்வரூபமாத்திரத்தால் அந்தந்த லோகப்ராப்திபலம் ஸித்தியாமையாலென்க. முக்தாத்மஸ்வரூபத்துக்கு நியாமகனாகிய பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை ப்ரச்நம் பண்ணுகிறது. சிவன்முதலிய தேவதாந்தரங்களை முக்திப்ரதராக நினைக்கக்கூடாது.

ம - பா. இவ்வுபநிஷத்து முதலத்யாயம் இரண்டாவதுவல்லியில் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதஞ்சொல்லப்பட்டது. இதற்கு முன்பின்ஸந்தர்ப்பங்கள் அநுகூலங்களாயிருக்கின்றன. அபேதவாதத்திற்கு பூர்வோத்தர விரோதங்களும் யுக்திவிரோதங்களும் ஸந்தர்பவிரோதங்களுமுண்டு. ஆகையா லத்வைதமதம் யுக்தமானதல்ல. மற்ற சுருதிபுராணங்களும் இதற்கு ஸம்வாதங்களாயிருக்கின்றன. அத்வைதமதத்திற்கு யுக்திவிரோதங்

கள் பலவிருக்கின்றனவென்பது புத்திமான்களுக்கு ஸ்புடமேயாம். ஆகையால் ஜீவ பரமாத்மாக்களுக்கு வாஸ்தவத்தில் பேதமுண்டென்பது விளங்கும்.

ம - பா. இந்த கடோபநிஷத்து முதலத்யாயம் மூன்ருவது வல்லியில் ஸமஸ்ததேவதைகளினு முத்தமருன ஸ்ரீமந்நாராயணனை த்யாநம் செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கடோபநிஷத்து முதலத்யாயம் மூன்று வல்லிக்கும் முக்யக் கருத்து மாத்திரமே யெழுதப்பட்டது. மற்ற பதார்த்தங்களில் பேதங்களில்லை. இதற்கு சில விடங்களிலிருந்து சில வசநங்கள் ஸம்வாதமாக எழுதப்பட்டன. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் தனித்தனியே வ்யாக்யாநம் செய்யப்படவில்லை.

ம - பா. கடோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்யாயம் முதல் வல்லியிலும் பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் பேதம் வாஸ்தவமென்றறிவிப்பதற்கு ஜீவாத்மபரமாத்மஸ்வரூபத்தை விரிவாய்ச்சொல்லுகிறது. உறக்கம் முதலிய தோஷங்களையுடையவன்ஜீவன், ஜீவர்களுறங்கும்போதும் தான் விழித்துக்கொண் டிருப்பவனும் சுத்தனுமாகியவன், பரமாத்மா; இவ்வாறு ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதம் வாஸ்தவமென்பதற்கு பலயுக்திகள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆக இவ்வாறு ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதத்தைக் கூறியதால் சிலர் குணங்களுக்கும் அவ்வோ குணங்களையுடைய த்ரவ்யத்திற்கும் பேதத்தைச் சொல்லுகின்ருர்கள். அது கூடாதென்று தூஷிக்கின்றது. இப்படியேகாரண விஷ்ணுஸ்வரூபத்திற்கும் அவதாரங்களில் விஷ்ணுஸ்வரூபத்திற்கும் பேதமில்லாதிருக்க பேதத்தை நினைப்பது கூடாது. இவ்விரண்டு விஷ்ணுஸ்வரூபமும் பரப்ரம்மமேயாம். விஷ்ணு என்ருலும் பரப்ரம்மம் என்ருலும் பொருளொன்றே யாமென்றறிக.

ம - பா. கடோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்யாயம் இரண்டாவது வல்லியிலும், ஜீவபரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபத்தை சோதித்து, பேதத்தை நிலைநிறுத்தி பரமாத்மாவுக்குவ்யாப்தியைச்சொல்லி கீழ்ச்சொன்னவற்றையே விஸ்தரித்திருக்கின்றது. இந்த வல்லியில்கூறிய இந்த விஷயங்களைத் தெளிவாகச் சொல்லுகிற கூர்மபுராணத்தியவசநங்களையும் மஹாவராஹ புராணவசநங்களையும் இந்த வல்லிக்கு வ்யாக்யாநமாகக் காண்க.

ம - பா. கடோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்யாயம் மூன்ருவது வல்லியில் இந்த ஜகத்து ஸத்யமென்றும் ப்ரவாஹநித்யமென்றும் இதற்கு ஹரிஎன்கிற பரப்ரம்மமே மூலமாயிருக்கின்ற தென்றும் அந்த ஹரி, ஜீவர்களுக்குள் வஸிக்கிருரென்றும். இவ்விடத்திலிருக்கின்ற ஹரியை ஜ்ஞாநத்ருஷ்டியாலே யறியலாம். கண்ணுடியில் முகம்போல பித்ருலோகத்திலறியலாம். கந்தர்வலோகத்தில் அதைவிட ஸ்பஷ்டமாய்க்காணலாம். ப்ரம்மலோகத்தில் மிகவும் ஸ்பஷ்டமாய்க்காணலாம். என்றும், ஸர்வ தேவதைகளினும் விஷ்ணுவே உத்தமோத்தமரென்றும். இதை யறிந்தவன் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவானென்றும், ஸ்ருஷ்டிலயங்களுக்கு விஷ்ணுவே காரணமென்றும், சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் விஷ்ணுவே ஸர்வோத்தம தேவதை யென்பது ஸித்தமாயிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:

கடோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றும்.

பரப்ரம்மணேநம:

ப்ரச்நோபநிஷத்பாஷ்யப்ராரம்ப:

ம - பா. ப்ரஜைகளை பரிபாலநம் செய்வதினுல் ப்ரஜாபதியென்று பெயரையுடைய விஷ்ணுவானவர், ஸூர்யனென்கிற பெயரையுடைய வாயுவையும், சந்திரனென்று பெயரையுடைய ஸரஸ்வதியையும், ஸூர்யசந்திரர்களிடத்தில் ஸ்ருஷ்டித்து, அவர்களிடத்திலாவேசித்து, ஸமஸ்தத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். அமூர்தங்களாகிய வஸ்துக்களில் வாயுவும், மூர்தங்களாகிய வஸ்துக்களில் ஸரஸ்வதியுமிருக்கின்றுர்கள். என்று ஸ்ருஷ்டிவிஸ்தரம் ப்ரச்நோபநிஷத்து முதலாவது ப்ரச்நத்தில் சொல்லப்படுகிறது; இதற்கு வ்யாக்யாநமாக ப்ரஜாபதி ஸம்ஹிதையிலுள்ள வசநங்களைக்காண்க.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து இரண்டாவது ப்ரச்நத்தில், வாயுரக்நி:, என்கிற மந்திரத்தில் வாயுசப்தத்தால் பூதவாயுவைச் சொல்லுகிறது. ப்ராணசப்தத்தால் ப்ரதாநவாயுவைச் சொல்லுகின்றதென்றுணர்க.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து மூன்றுவது ப்ரச்நத்தில் ஆத்மந:, என்கிற பதத்திற்கு பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து, என்று பொருள். அந்த பரமாத்மா விஷ்ணு. அந்த விஷ்ணுவினிடத்திலிருந்து வாயு உண்டானுன். அந்த வாயுவினிடத்திலிருந்து ஸமஸ்த தேவதைகளுமுண்டானுர்கள். அந்த வாயுவே பஞ்சப்ராண ஸ்வரூபியாய்க்கொண்டு, மோக்ஷம் முதலிய வற்றைத் தருகின்றுன். என்று சொல்லுகிறது. இந்த ப்ரச்நத்திற்கு வ்யாக்யாநமாக ப்ரபஞ்சநத்திலுள்ள வசநங்களைக்காண்க.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து நாலாவது ப்ரச்நத்தில், பரமாத்மாவுக்கு ஜீவர்கள் சரீரம்போன்றவரென்றும் அசேதநமாகிய சரீரத்திற்கு ஸுகங்கூடாமையால் ஜீவர்களிடத்தில் ஸுகமுண்டாகின்றதென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கும் புராண வசநங்களை வ்யாக்யாநமாகக்காண்க.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து ஐந்தாவது ப்ரச்நத்தில், ப்ரணவத்தினுல் ஹரி என்று நாமத்தையுடைய பரமாத்மாவாகிய நாராயணனை த்யாநம்செய்து ப்ரம்மலோகத்தையடைந்து அங்கு ப்ரம்மாவினுல் தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பெற்று, முக்திபெறுகிறுனென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து ஆறுவது ப்ரச்நத்தில், ஸமஸ்தகாரணமாகியவன் வாஸுதேவனென்று நாமத்தையுடைய பரமாத்மா. அவனைவிட வேறொருவரும் உத்தமரில்லை என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை; ஸமாநரேயில்லை யன்றே. ஆகையாலவனை யறிந்து முக்தனுவானென்றும், உத்பத்தியில் க்ரமமும் சொல்லப்பட்டது. ஸமுத்திரத்தில் சேர்ந்த நதிஜலங்களுக்கு வேறு நாமரூபங்களுண்டாயிருந்தாலும் மூடராலறியப்படாததுபோல பரமாத்மாவையடைந்த ஜீவர்களுக்கு பேதப்பட்ட அநந்தநாமரூபங்களுண்டாயிருக்கின்றன. பேதப்பட்டவை யென்பதினுல்சூந்யமாயழிந்தனவென்று பொருள்சொல்லுகிறவர்கள்மிகவுமறிவிலாதவர்கள். பேதசப்தத்தை விநாசப்பொருளில் ப்ரயோகிப்பதில்லை. குடம் பேதப்பட்டது பிந்நமாயிற்றென்றுலும், அநேகாவயவங்களாய்ப் பிறிந்ததென்று பொருளாகிறதேயன்றி யழிந்ததென்று பொருளில்லை. அங்கு குடமழிந்ததென்பது வ்யங்க்யமாய்த் தோற்றுகின்றது. "பித்யதேதாஸாம்நாமரூபே" என்கிற விடத்தில் வ்யங்க்யமாயுங்கூட நாசந்தோற்றுது. நாமரூபங்களுக்கு கபாலமுதலிய வற்றைப்போல் நாநாபாவங்கூடாமையாலென்க. ஆகையால் பிந்நமாகிற தென்பதற்கு இவ்விட

த்தில் பரமாத்மாவுக்குண்டாகிய நாமரூபங்களைவிட வேறான நாமரூபங்களையுடையவர்களாகின்றார்கள் முக்தஜீவாத்மாக்களென்றே பொருள். இத்தால் முக்தியிலும் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதமுண்டென்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றதன்றோ. "அராஇவரதநாபௌகலாயஸ்மின்ப்ரதிஷ்டிதா:" என்று சொல்லுகிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலுமிது விளங்கும். ஆகையால் முக்தியிலும் நாமரூபங்கள் ஜீவாத்மாக்களுக்குண்டென்றறியவேணும். சிலர், 'பரமாத்மாவில் ஜீவாத்மாக்கள் அஸ்தமிக்கிறார்கள்' என்றதினால் ஜீவர்களழிந்து போனார்களென்று தோற்றுகிறதென்று ஐயமுறுவர், அங்ஙனல்ல. 'ஸூரியன் அஸ்தமிக்கிறான்' என்றால் காணப்படுவதில்லையென்று பொருளேயன்றி, அழிந்துபோனானென்று பொருளல்லவன்றோ. அப்படியே ஜீவாத்மாக்களை யப்போது அறிவிலாதாறறியார்களென்று அஸ்தமிக்கிறார்களென்று சொல்லிற்றேயன்றி அழிந்துபோகின்றார்களென்று சொல்லவில்லை. ஆகையாலஸ்தமிக்கிறார்களென்பதினால் அழிகிறார்களென்று பொருள்கூறுவது யுக்தமல்ல. "நாமரூபாத்விமுக்த:" என்கிற விடத்தில் நாமரூபங்களால் விடுபட்டவனென்று பொருள் சொல்லக்கூடாது. முக்த சப்தத்திற்கு விடுபட்டவனென்று பொருளாயினும் விமுக்த சப்தத்திற்கு அப்பொருள் சொல்லக்கூடாது. எப்படியென்றால், ப்ரியமென்றால் இஷ்டமென்று பொருள். விப்ரியமென்றால் அந்தப்பொருள் இல்லை. அநிஷ்டமென்று பொருளாகிறதன்றோ. அப்படியே இங்கும் விமுக்த: என்கிற பதத்திற்கு நாமரூபங்களாலே விடுபடாதவனென்றே பொருளாகும். இப்படியே பல உதாரணங்களையுங்காண்க. "நாமரூபேவிஹாய" என்கிற விடத்திலும் 'நாமரூபே, அவிஹாய' என்று பதவிபாகம் செய்து நாமரூபங்களை விடாதவனாயென்று பொருள் சொல்லக்கடவது. "அநந்தம்வைநாமாநந்தாவிச்வேதேவா:" என்றும், "யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:" என்றும் இப்படி பல ச்ருதிகளாலும் அநேகரூபநாமங்களையடைந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றதன்றோ. ஆகையால்தன்னில்பேதப்பட்ட அநந்தமுக்தர்களினு முத்தமனாய் பரமாத்மா நாராயணன் விளங்குகிறானென்பதுஸித்தம். இவ்விடத்திற்குப் பலவிடங்களிலுள்ள சுருதிஸ்ம்ருதி புராணவசநங்களை வ்யாக்யாநமாகக்காண்க.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:.

ப்ரச்நோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:

முண்டகோபநிஷத்பாஷ்யாரம்ப:.

ம-பா. வைவஸ்வதமநுவுக்கு ஆதியில் ப்ரம்மாவினிடத்திலிருந்து, அதர்வா என்பவன்பிறந்தான். பின்பு, மித்திரனும் வருணனும் ஹேதியும், ப்ரஹேதியும்,பிறந்தார்கள். ப்ரம்மாவினுடைய முதல் கல்பத்தில் சிவன் பிறந்தான். வராஹகல்பத்தில் ஸநகாதிகளுண்டானார்கள். இந்தப்ரம்மா விஷ்ணுவுக்குத் தலைமகனானவன். இருக்குமுதலிய வேதங்கள்விஷ்ணுவைஸ்தோத்திரம் செய்வதினால் பரவித்யையாகின்றன.இல்லாதபோது அபரவித்யையாகின்றன. பராத்பரனாகியவிஷ்ணுவையே இதிஹாஸபுராணம்முதலிய ஸமஸ்தமும் பேசுகின்றது. இந்த விஷ்ணுவைப் புருஷோத்தமனென்றறிகிறவர்கள் மகாபாகவதர்களாகிறார்கள். வேதம் ராமாயணம் பாரதம் இவை யெல்லாவற்றிலும், முதலிலும் நடுவிலும் முடிவிலும், விஷ்ணுவே சொல்லப்படுகிறார். ஆகையாலே விஷ்ணுவே பூஜிக்கத்தக்கவர் த்யாநிக்கத்தக்கவர், நமஸ்கரிக்கத்தக்கவர். இந்த விஷ்ணுபூஜைக் குபயோக

மாகிய வேதங்களே பரவித்யைகள். கருமத்திற்குபயோகப்பட்டவை அபரவித்யைகள். இவ்விடத்திற்கு விஸ்தரவ்யாக்யாநமாக பரஸம்ஹிதை ப்ரம்மாண்ட புராணம், வராஹ புராணம் பாரதம் நாராயண ஸம்ஹிதை முதலியவற்றிலுள்ள வசநங்களைக்காண்க. வேதவ்ரதம் செய்தவனுக்கே வித்யாதிகாரமுள்ளது, இது வ்யாஸஸ்ம்ருதியிலும் விளங்குகின்றது. இது முதல் முண்டகம் முதல்கண்டம் போதிக்கின்றது.

ம - பா. நிவ்ருத்தி தருமம் மிகவும் சிறந்தது. காமத்தை விடுதல் முக்யம். வ்யாஸஸ்ம்ருதியையும் காண்க. ஆயினும் ஸங்கமில்லாதவனாய் கருமங்களை யநுஷ்டிக்கவேணும். பலசுருதிஸ்ம்ருதிகளை யுதாகரணமாக இவ்விடத்திற்கு அறியக்கூடும். இது முதல் முண்டகம் இரண்டாவது கண்டத்திற்குக் கருத்து.

ம - பா. அக்ஷரமென்றால் ப்ரக்ருதி, அதற்கு மேலான அக்ஷரம் லக்ஷ்மி, அதற்கு மேலான அக்ஷரம் பரவாஸுதேவன், இது இரண்டாவது முண்டகம் முதல் கண்டத்தில் விசேஷம். இங்கும் பல ப்ரமாணங்களுண்டு.

ம - பா. ஜ்ஞாநிகளுக்கு கோசரிக்கிற பரமாத்மா ஜ்ஞநசக்தி முதலிய குணங்களுடையவன் ஜீவர்களை நியமிகிறவன். குணஸ்வரூபம் முன் சொல்லப்பட்டது. இது இரண்டாவது முண்டகம் இரண்டாவது கண்டத்திற்கு விசேஷம். பாகவதம் முதலியவற்றிலிருக்கிற வசநங்களை அதற்கு வ்யாக்யாநமாகக் காண்க.

ம - பா. ஜீவன், கருமபலத்தை போக்யமாக நினைத்து புசிக்கிறான். வாஸ்தவத்தில் அது ஸ்வாதுவல்ல. பரமாத்மா புசிப்பதில்லை. இதனால் ஜீவபேதம் ஸித்தமாயிற்று. தத்வஸாரம் முதலிய வற்றிலுள்ள வசநங்களை வ்யாக்யாநமாகக் காண்க. இது மூன்றாவது முண்டகம் முதல் கண்டத்தில் விசேஷம்.

ம - பா. மூன்றாவது முண்டகம் இரண்டாவது கண்டத்தில், பரமாத்மா ப்ராணனை அதிஷ்டித்து ஆவேசிக்கிறாரென்றும், பிசாசு முதலியவை யாவேசித்து புருஷனைச் சேர்ந்து ஸுகாதிகளை யநுபவிப்பதை இதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக் கொள்ளவேணு மென்றும், ஹரி என்கிற பகவானை யடைவது முக்தியென்றும், ப்ரம்மலோகத்தி லிருப்பவர்களுக்கு ப்ரம்மாவின் அந்தகாலத்தி லவனுடன் முக்தியென்றும், இந்த முக்தி ப்ரம்மத்துடன் ஐக்யமல்ல; அவிரோதத்தாலும் ஸாத்ருச்யத்தாலும், ஏகதேசத்தி லிருப்பதாலும், ஐக்ய முண்டென்று சொல்லப்படுகிற தென்றும் அது ஸ்வரூபத்தாலல்ல வென்றும், நித்யமும் பிந்நரூப முடையவர்களுக்கு, ஸமுத்திரத்தில் கலந்த நீருக்குப்போலவே ஐக்யங் கூடாதென்றும், நாமரூபங்களில்லை யென்பது அந்த நாமரூபங்களை யறிவது முக்தி பெறாதவருக்கு அஸாத்யமாகையா லென்றும், ஸமுத்திரத்தில் கலந்திருக்கிற நதீ ஜலத்தை தனித்தறிவதற்கு நம்போல் வாருக்குச் சக்தியில்லை யாயினும் அதைத் தனியே வாயுவானவ னறிந்து மேகங்களி லேற்றுகிறானென்றும், முக்தர்களான மநுஷ்யர்களிலும் தேவதைகளுக்கு ஏற்றமுண்டு இவ்வாறே மற்றோரிடத்திலும் தாரதம்யத்தை யறியவேணுமென்றும் அறியாதபோது நற்கதி யடைவது அஸாத்யமென்றும், ஆகையால் குணபூர்ணனான விஷ்ணுவே உத்தமனென்றும்; கருத்து அடங்கியிருக்கின்றது, இதைமுக்தவிவேகம் மகாவராஹம் முதலிய க்ரந்தங்களால் தெளிவாயறியலாம்.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநமஃ.

முண்டகோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம꞉.

𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

அவதாரிகை.

ம - பா. இந்த மாண்டூக்யோபநிஷத்திஞல் நான்குரூபங்களேயுடைய நாராயணனை மண்டூகரூபியாகிய வருணன் ஸ்துதிசெய்தான். இது பாத்மபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

ம - பா. ஜகத்துக்கெல்லா மாதாரமாயிருக்கின்றமையால் ஓமென்று பரமாத்மா சொல்லப்படுகிருன். ப்ருஹத்ஸம்ஹிதையிலிது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக பூர்ணஞகின்றமையால் ஓங்காரமே எல்லாமென்று, ஸ்துதிசெய்கிறது. இந்த உபநிஷத்து நாலுகண்டங்களின் கருத்தும் ப்ரம்மதர்க்கம் ப்ரம்மாண்டம் முதலியவற்றில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

இந்த மாண்டூக்யோபநிஷத் பாஷ்யத்தில் புராணவசநங்கள் விசேஷமாயெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பலவிஷயங்களில் இராமாநுஜபாஷ்யத்திற்போலவே கருத்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்டூக்யோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றும்.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம꞉.

ௐ

பரப்ரம்மணேநம:

தைத்திரீயோபநிஷத்

த்ராவிடபாஷ்யப்ராரம்ப:

தைத்திரீயோபநிஷத்திற்குச் சங்கராசாரியர் செய்த பாஷ்யத்தில் மங்களச்லோகங்கள்.

க. 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

உ. 𑌯𑍈𑌰𑌿𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

౧. యస్మాజ్జాతంజగత్సర్వంయస్మిన్నేవవిలీయతే ।
యేనేదన్ధార్యతే చైవతస్మైజ్ఞానాత్మనేనమః॥

౨. యైరిమేగురుభిఃపూర్వమ్పదవాక్యప్రమాణతః ।
వ్యాఖ్యాతాస్సర్వవేదాన్తాస్తాన్నిత్యమ్ప్రణతోఽస్మ్యహమ్॥

முதல்மங்களசுலோகத்தின் கருத்து.

இவ்வுலகத்திற்கு எவன் முதற்காரணமும், நிமித்தகாரணமு மாகின்றானோ; எவனிடத்தில் இவ்வுலகு லயம்பெறுகின்றதோ; எவனாலிவ்வுலகு தரிக்கப்படுகின்றதோ; அந்தஜ்ஞாநமூர்த்தியை நாம் வணங்குவோமாக.

இரண்டாவதுமங்களசுலோகத்திற்கு கருத்து.

எந்த பூர்வாசாரியர்களால் வேதாந்தங்களுக்கு தர்க்கவ்யாகரண ப்ரமாணங்களுக்கிணங்க வ்யாக்யாநம்செய்யப்பட்டதோ; அவர்களை எப்போதும்யான்வணங்குகின்றேன்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் ப்ரதிஜ்ஞைசுலோகம்.

𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌕𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

తైత్తిరీయకసారస్య మయాచార్యప్రసాదతః ।
విస్పష్టార్థరుచీనాంహివ్యాఖ్యేయంసమ్ప్రణీయతే॥

இதற்குக் கருத்து.

இந்த தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கு, குருகடாக்ஷத்தினால் இவ்வுபநிஷத்தில் பதார்த்தக்கருத்துக்களை யறியவிரும்புகிறவர்களுக்கு உபகாரமாக என்னால் வ்யாக்யாநம் செய்யப்படுகிறது.

சங்கரபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

பூர்வகாண்டத்தில், பலாபிஸந்தி என்கிற பலகாமனையோடு கூடியவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டோமம்முதலிய காம்யகருமங்களும், பலகாமனையில்லாதவர்களுக்கு கீழ்ச்செய்துள்ள பாபகருமங்களைக் கழித்துத்தருகிற தருமங்களும், கூறப்பட்டன. ஆக, கருமாநுஷ்டாநம் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாகின்றது. ஆகையால், ஸம்ஸாரகாரணமாகிய கருமாநுஷ்டாநத்திற்குஹேதுவான காமத்தை நீக்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றது. வேதத்தால் கருமம் விதிக்கப்பட்டாலு மிதி லாசையுடையவ னிதைச் செய்யக்கடவனென்று விதிக்கப்படுகின்றமையால் காமமென்கிற ஆசையில்லாதவன் செய்யவேண்டுவ தில்லையாகையால் கருமத்தை யநுஷ்டிக்கச்செய்கிறது காமமேயாம், காமத்தாலன்றோ கருமத்தில் ப்ரவர்திக்கின்றான். காமங்களையடைந்தவர்களாயின், ஆத்மசுகத்தி லிருக்கின்றமையால், காமமற்றவர்களாகின்றமையால் ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டார்களன்றோ. ஒருமனிதனொன்றை விரும்பினவன் அதை யடைந்தபின் மற்றொன்றை விரும்புகிறானேயன்றி அதையேவிரும்புகின்ற தில்லையன்றோ. ஆகையா லெல்லாமடைந்தானாகில் ஒன்றையும் விரும்பானன்றோ. இவ்வாறு எல்லாமடைந்தவனை அவாப்தஸமஸ்த காமனென்றும் ஆப்தகாமனென்றுஞ் சொல்லுவர். ஆக, ஆப்தகாமன், தனக்கொன்றிலு மாசையில்லாமையினாலே ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டான் தன்னிலேதான்நிற்பான். இப்படி தன்னில்தான்நின்றபின், ஆத்மசுகத்தை யநுபவிக்கிறான். ஆத்மசுகத்தை யநுபவித்தா லவாப்தஸமஸ்தகாமனாகிறான். 'ஆத்மா' என்றாலும் 'தான்' என்றாலும்,பொருளொன்றேயாமென்றுணர்க. ஆக, காமங்களையடைவதே காமநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவாகையால், ப்ரம்மவித்யை காரணமாகாமையால் காமநிவ்ருத்திக்காக ப்ரம்மவித்யையென்று சொல்லிய தெங்ஙனமென் றய்யமுற வழியில்லை. ஏனென்றால் ப்ரம்மவித்யையினால் ஆத்மஜ்ஞாநமுண்டாகிறது. ஆத்மாவே ப்ரம்மம். இத்தால் ப்ரம்மவித்யையினா லாத்மஜ்ஞாநமுண்டாவதெங்ஙனமென்கிற ஸந்தேஹம்தீரும். இந்த ஆத்மஜ்ஞாநமாவது, ஆத்மாவேஸத்யம் மற்றவையெல்லாம் அஸத்யமென்பதாம். மெய்யானவஸ்துவில் ஆசையுண்டாகுமேயன்றி பொய்யானவஸ்துக்களி லாசையுண்டாகாது. ஆகையால் ஆத்மஜ்ஞாநத்தால் ஆசைஎன்கிற காமம் நீங்குகின்றது. ஆனதால் ஆசைப்பட்ட வஸ்துக்களையடைந்தவனுக்கு ஆசைநீங்குவதுபோல் ஆத்மஜ்ஞாந முடையவனுக்கும் காமமென்கிற ஆசை நீங்குகின்றமையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனை ஆப்தகாமனென்று சொல்லுகிறது. இவ்வாறு ப்ரம்மவித்யையினால் காமங்கள் கழிந்துபோகின்றமையாலென்க. இப்படி யறிந்தவனுக்கு மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறது. மோக்ஷமாவது அவித்யைநீங்கி யாத்மஸ்வரூபத்தி லிருப்பதேயாம். அவித்யையாவது இதரவஸ்துக்களை ஸத்யமென்றுநினைத்திருப்பது இந்த அவித்யை நீங்குவது ஆத்மாவே ஸத்யமென்கிற வித்யையினாலே

இப்படி சுருதிகள் போதிக்கின்றன. அவையாவன, "அபயம்ப்ரதிஷ்டாம் விந்ததே" "ஏதமாநந்தமயமாத்மாந முபஸங்க்ராமதி" இவைமுதலியவை இவற்றிற்குப்பொருள். ஆத்ம ஸ்வயம்ப்ரகாசாநுபவமே மோக்ஷ மென்பதாம். ஆக இப்படிப்பட்ட மோக்ஷத்திற்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்திற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற கருமங்களுக்குக் காரணங்களான காமங்களை யுண்டுபண்ணுகிற அவித்யை நீங்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றமையால், உபநிஷத்து மிகவும் முக்யமானது. இதனால் எல்லாசுகங்களும் கருமத்தினாலாகின்றனவாகையால் அந்த கருமத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வகாண்டமே முக்யமென்றும் உபநிஷத்து அநவச்யகமென்றும் கூறுவதுகூடாது என்பது விளங்கிற்று. இனிகாம்யகருமங்களைச் செய்யாமல் பாபகருமங்களையும் விட்டிருந்தால் இதற்குமுன்செய்த பாபகருமங்கள் துக்காநுபவத்தாலொழிந்துபோ மாகையால் ப்ரம்மவித்யை யின்றியே மோக்ஷமுண்டாகுமென்றுவது, மோக்ஷமென்பது மகாசுகமாகையால் ஸ்வர்கமென்பதும் மகாசுகமேயாகையால், ஸ்வர்க்கத்திற்கு கருமமேஸாதநமென்று சுருதி சொல்லுகின்றமையால் கருமாநுஷ்டாநத்தாலே மோக்ஷமும் ஸித்திக்குமென்றுவது சொல்லலாமேயெனில்; அதுபொருந்தாது; அநேகபூர்வஜந்மங்களில் செய்த கருமங்கள் பலவாயும் விருத்தங்களாயு மிருக்கின்றமையால் இந்த ஜந்மத்திலே ஸமஸ்தகருமங்களு மநுபவித்துக்கழிக்க முடியாவாம். நரகஹேதுவான கருமத்தையும் ஸ்வர்க்கஹேதுவான கருமத்தையு மிந்த சரீரத்திலநுபவித்துக்கழிப்பது எப்படிகூடும். முன்செய்த கருமங்களில் இந்தஜந்மத்தில் பலனைத்தருகிற கருமங்கள்பல. ஜந்மாந்தரத்தில் பலனைத்தருமவை பல இவ்வாறு பலகருமங்க ளிருக்கின்றமையாலென்க. ஆனதா லிந்தஜந்மத்தி லநுபவித்த கருமங்கள்போக மற்றுள்ள கருமங்களால் ஜந்மாந்தரத்தை யடைவதுகூடும். இத்தாலிந்த ஜந்மத்தி லநுபவித்தருத க்ரமசேஷங்களுண்டென்று நிலைநிறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறே சுருதிஸ்ம்ருதிகள்பலவும் முறையிடுகின்றன. அவையாவன "தத்ய இஹரமணீயசரணாঃ" "ததச்சேஷேண" இவைமுதலியவை. இவற்றிற்குப்பொருள். ஒருஜந்மத்தில் சிலகரும பலங்களை யநுபவித்து கருமசேஷங்களால் புண்யபாபங்களுக்குத் தக்கபடி ஜந்மாந்தரங்களை யடைகின்றார்களென்பதாம். இனி, நீங்கள்கூறும்வண்ணம் கருமங்கள் பலவுளவாயினும் அவையெல்லா மநுபவத்தா லொழியாவாயினும், அநுபவத்தாலழிந்த கருமங்களை யொழிந்த கருமசேஷங்கள் நித்யகருமங்களாகிய ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளா லழிந்துபோமாகையால் வேறுயத்நமின்றியே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்று சொல்லவழியில்லை. ஏனென்றால்; நித்யகருமங்கள் செய்யாதபோது பாபத்தை போதிக்கின்றமையாலென்க. அதாவது, நித்யகருமங்கள் அவற்றைச்செய்யாவிடில் வருகிறபாபத்தை வரவொட்டாமற் செய்வதற்கு செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி கீழ்ச்செய்த பாபங்களைப் போக்குவதற்கன்று. அப்படிச்ருதிவிதியாமையால்.ஆகையால்,

இவற்றைச் செய்யாவிட்டால் வரப்போகிற துன்பம்வாராமலிருப்பதற்காக நித்யகருமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி கீழ்ச்செய்துள்ள பாபங்களைத் துலைப்பதற்கன்றென்று அனைவரு மொப்புக்கொள்ளவேணு மென்றவாறு ஆகையால் வேறுயத்நமின்றியே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்பது கூடாதாயிற்று. கருமசேஷத்தால் ஜந்மாந்தரமே வருமாகையாலென்க. உங்களிஷ்டப்படி முன்செய்த கருமங்களையும் நித்யகருமங்கள் போக்குமென்று ஒப்புக்கொண்டாலும் பாபகர்மங்களைப் போக்குமேயன்றி புண்யகர்மங்களைப்போக்காது. ஏனென்றால் நித்யகருமங்களும் புண்யரூபங் ளாகின்றமையால் புண்யகருமங்களோடு இவற்றிற்கு விரோதமில்லை. ஒருவன், தனக்குவிரோதியையழிப்பானேயன்றி தன்னோடுசேர்ந்தவனைத் தானழிக்கமாட்டான். ஆகையால் விரோதிகளானபாபகர்மங்களை நித்யகருமங்கள் போக்குமேயன்றி விருத்தங்களாகாத புண்யங்களைப் போக்கமாட்டாவன்றோ. புண்யத்தோடு புண்யம் விரோதிக்குமோ. ஆகையாலே புண்யஜந்மங்களாலே மோக்ஷந்தடைப்படும். இதுவுமன்றி, இந்த ஜந்மத்தில் காம்யகர்மங்களைச் செய்மாமலிருப்பதும் தத்வஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கு ஸாத்யமன்று. ஏனென்றால் தத்வஜ்ஞாநமில்லாத போது காம்யகருமங்களைச் செய்வதற்குக் காரணமான காமங்கள் நீங்காமையால் காரணமுண்டாயிருக்கக் காரியம் பிறவாதிராமையாலென்க. ஆத்மஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கு காமங்கள்நீங்குமோ; இனி ஆத்மஜ்ஞாந முடையவர்களுக்கும், காமமிருக்கக்காண்கின்றமையால், தத்வஜ்ஞாநமும் காமநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவல்லவென் றையப்படவேண்டாம். தத்வஜ்ஞாநிக்குக் காமிக்கப்படும் பொருளேயில்லாமையால் காமமொருபோதுங்கூடாது. ஆத்மாவே ப்ரம்மமென்று முன்பேசொன்னோம். ஆகையால் ப்ரம்மத்தையடையவேணுமென்கிற காமமுமில்லையன்றோ. இதுவுமன்றி, நித்யகருமங்களைச் செய்யாமலிருக்கப்போகாதென்று ஒப்புக்கொண்டபடியால் அந்த நித்யகருமங்களாலுண்டாகிற புண்யபலத்தை நீக்குவதற்கு உபாயமில்லாமையாலும் மோக்ஷத்திற்கு வழியில்லை. புண்யபாபங்களிரண்டும் மோக்ஷத்திற்கு விருத்தங்களன்றோ. நித்யகருமங்கள் புண்யத்திற்கு ஹேதுவல்ல; பாபம்பிறவாமலிருப்பதற்கு ஹேது என்று முன்சொல்லப்பட்டதேயென்றால் அதுபொருந்தாது; ஏனென்றால், அபாவத்தினால் ஒருவஸ்துவும் பிறவாது என்பது எல்லோருமங்கீகரித்தவிஷயம். நித்யகருமங்களைச்செய்யாமையினால் பாபமுண்டாகிறதென்றும் அந்தபாபத்தை நித்யகருமங்கள் நீக்குகின்றனவென்றும் சொல்லும்போது பாபமென்கிறவஸ்து நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தாலுண்டாகிற தென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகிறது. அதுவிருத்தமன்றோ. "அகுர்வந்விஹிதம்கர்ம" என்கிறவசநத்தில் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையினால் பாபமுண்டாமென்று சொல்லப்பட்டபடியால் நித்யங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தால் பாபமாகிறவஸ்து பிறக்குமென்று ஒப்புக்கொள்ளவேணும். அபாவத்தால் ஒருவஸ்துவும் பிறவாதென்பது இந்

தவசநத்திற்கு விருத்தமாகையால் நம்பத்தக்கதல்லவென்றால், இதுதக்கதன்று. ஏனென்றால் இந்தவசநத்தில் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையினால் பாபமுண்டாமென்று சொல்லப்படவில்லை. நித்யகருமங்களைச் செய்யாததுகொண்டு இவனுக்குப் பாபம்கழிந்ததில்லை என்று அறிவுடையோ ரூகிக்கின்றார்கள் என்று சொல்லுகிறது. பாபம்நீங்கியவனுக்கே நித்யகருமங்களி னனுஷ்டாநத்தி லாசையுடனனுஷ்டிப்பது கூடுமாகையால் நித்யகருமங்களைச்செய்யாதவனைப் பாபியென் றூகிக்கலாமன்றோ. ஆகையா லந்தவசநத்திற்குப் பொருளறியாமல் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தினால் பாபமென்கிறவஸ்து உண்டாகும்; அந்தபாபமானது நித்யகருமங்களைச்செய்வதினாலுண்டாகாமலிருக்கு மென்பதற்கு யுக்தியில்லை. ஆகையால் நித்யகருமங்களால் புண்யமேயுண்டாகிறது. அந்தபுண்யத்தால் மோக்ஷவிரோதம்வரும். ஆக இப்படி பலவழியாலும், புண்யம் பாபம், என்கிற கருமங்களை நீக்கப்போகாமையால், தத்வஜ்ஞாநமில்லாமலே, காம்யகர்மம் நிஷித்தகர்மம் இவற்றைச்செய்யாமலிருந்தால் தனக்குத்தானே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்றும் இதற்காக ப்ரம்மவித்யை வேண்டுவதில்லையென்றும் சொல்லுகிறமுதல் பக்ஷம் தள்ளப்பட்டது. இனி, ஸ்வர்கம்போல உத்தமசுகமான மோக்ஷமும் கருமாநுஷ்டாநத்தாலே யுண்டாகுமாகையா லதற்காகப்ரம்மவித்யை வேண்டுவதில்லை என்றுசொல்லுகிற இரண்டாவதுபக்ஷமும் தக்கதன்று. ஏனென்றால், நித்யமாகியது ஒன்றாலுண்டுபண்ணப்படமாட்டாது மோக்ஷமென்பது நித்யமானதாகையால் கருமாநுஷ்டாநத்தா லுண்டாகாதன்றோ. யாதொன்று உண்டாக்கப்படுகின்றதோ அது அநித்யமாயிருப்பது உலகத்தில் காணப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நித்யமானமோக்ஷம் கருமாநுஷ்டாநத்தா லுண்டுபண்ணப்படமாட்டாது. வித்யையோடு கூடிய கருமாநுஷ்டாநத்திற்கு நித்யமான மோக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிற சக்தியுண்டென்று, ஒப்புக்கொள்ளுகிறோமென்றால் அதுவிருத்தம். நித்யமாகியது உண்டாகிறது என்பது கூடுமோ. இனி, ஒருபொருளழிந்தால் அதுவே மீண்டும்பிறப்பதில்லையாகையால் அந்த அழிவுக்கு அழிவில்லை. ஆகையால், த்வஸமென்கிற அந்த அழிவு நித்யமாயிருந்தாலும் ஒருகாரணத்தா லுண்டாகின்றதன்றோ. அதுபோல அழிவில்லாமையாலே நித்யமான மோக்ஷமும் கருமாநுஷ்டாநமாகிற காரணத்தாலே யுண்டாகுமென்பதில் விரோதமில்லையென்றால் அதுவும் சேராது. அபாவரூபமாகிய த்வஸமென்கிற அழிவு நித்யமாயிருக்கையில் அதுகாரணத்தாலே யுண்டானது அபாவரூபமாகையாலே; ஆகையால் வஸ்துவாகிய மோக்ஷம் நித்யமாகையால் காரணத்தாலுண்டாகாது. மோக்ஷம் அபாவரூபமல்லவன்றோ. வாஸ்தவத்தில் நிரூபித்துப்பார்த்தால், த்வஸமென்கிற அழிவுகாரணத்தா லுண்டாகிறதென்பதும் ப்ரமமேயாகின்றது. அதற்கொருவிசேஷமுங்கூடாதன்றோ. ஆகையால்த்வஸமும் உண்டாகிறதில்லை. இந்தத்வம்ஸத்திற்கு உத்பத்தியாவது ஸத்தாஸம்பந்தமென்றாவது விகாரஸம்பந்தமெ

ன்றுவது மற்றொருவிதமென்றுவது சொல்லமுடியாது. அவற்றை அப்ராவத்தி லங்கீகரிக்கவில்லையன்றோ. த்வம்ஸமும் அபாவமேயன்றோ. ஆகையால் நிர்விசேஷமமான இந்தத்வம்ஸத்தை யுண்டாயிற் றென்பது ப்ரமமேயாம். இதுவுமன்றி அபாவரூபமாகியத்வம்ஸத்தில் உத்பத்திமுதலிய விசேஷங்களை யங்கீகரிக்கவழியில்லை. இது ஒருவஸ்துவைப்பற்றி வ்யவஹரிக்கப்படுமேயன்றி தனியே வ்யவஹரிக்கப்படாது. ஆகையால் கடம் படம் என்று வஸ்து பேதத்தை வ்யவஹரிப்பதுபோல் கடாபாவம், படாபாவம், கடத்வம்ஸம், படத்வம்ஸம், என்றுக்ரியைமுதலியவற்றைச்சேர்த்து த்ரவ்யம்போல வ்யவஹரிக்கப்படுகிறது. வாஸ்தவத்தில் நிர்விசேஷமாகையால் இது ப்ரமமேயாகின்றது. இதுவுமன்றி, "நீலோத்பலம்" - 'கருநெய்தல்' என்கிற விடத்தில் கருமைபூவுக்கு விசேஷணமாயும் கருமைக்கு பூவிசேஷ்யமாயும் தோற்றுவதுபோல "கடத்வம்ஸம்" என்கிறவிடத்தில் த்வம்ஸத்திற்குகடம் விசேஷணமாயும், கடத்திற்கு த்வம்ஸம் விசேஷ்யமாயும் தோற்றுகிறதன்றோ. த்ருஷ்டாந்தமாகிய "கறுநெய்தல்" என்கிறவிடத்தில் விசேஷ்யமாகிய பூவானது விசேஷணமாகிய கறுமையோடு கூடியிருப்பதுபோல 'கடத்வம்ஸம்' என்கிறவிடத்தில் த்வம்ஸமென்கிற விசேஷ்யமாகிய அழிவானது விசேஷணமாகிய கடத்தோடு கூடியிருப்பதில்லையன்றோ. அப்படிகூடியிருக்குமாகில் கடத்தோடுகூடியிருக்கிற ஒருதேசம்போல த்வஸமும்ஒருவஸ்துவேயாமன்றோ, ஆகையா லொருவழியாலும் அபாவரூபமாகிய த்வஸ முதலிய வற்றிற்கு விசேஷஸம்பந்தஞ் சொல்லப்போகாமையால், இத்தை உத்பத்தி முதலிய தருமங்களோடு கூடியதாகநினைப்பது ப்ரமமேயாம், ஆகையால் அழிவில்லாமையால் நித்யமான த்வம்ஸம் ஒருகாரணத்தா லுண்டாவதுபோல அழிவில்லாமையால் நித்யமான மோக்ஷமும் கருமாநுஷ்டாநமாகிய காரணத்தால் உண்டாகலாமென்று சொல்லநினைப்பது மிகவுங்கூடாததாயிற்று. ஆகையால் கருமாநுஷ்டாநத்தினல் மோக்ஷ முண்டாகுமென்பது தகாது. இனி மோக்ஷம் நித்யமானுலும், வித்யை கருமாநுஷ்டாநம் இவைகளுக்கிடமாகிய ஆத்மா நித்யனுகையால் கங்காப்ரவாஹம் அழிவின்றிப் பெருகுவதுபோல் நித்யமான கருமாநுஷ்டாந ப்ரவாஹத்தால் மோக்ஷப்ரவாஹம் நித்யமாயிருக்கக்கூடுமென்று சொல்லுவதும் யுக்தமல்ல. மோக்ஷத்தை மிகவும் ஸுகரூபமாக ஒப்புக்கொண்டபடியால் மோக்ஷத்திற்கு கருமாநுஷ்டாந ப்ரவாஹம் வேணுமென்றுல் கருமத்தை யநுஷ்டிப்பது வருத்தமாயிருப்பதுபற்றி துக்கமுண்டாமாகையால் மோக்ஷத்திலும் துக்கத்தை யொப்புக்கொள்ளவேண்டுகின்றமையாலும் கருமாநுஷ்டாந மில்லையென்றுல் காரணமில்லாமையாலே மோக்ஷத்திற்கு அழிவு வருகின்றமையாலுமென்க. ஆகையால் தத்வஜ்ஞாநமின்றி யொருவழியாலும் மோக்ஷம் ஸித்தியாமையால், உலகமெல்லாம்பொய் ஆத்மா ஒருவனே பரமார்த்தபூதனென்று பிறக்கிற தத்வஜ்ஞாநத்தால் காமிக்கத்தகுந்த வஸ்துக்களில்லையென் றுணர்ந்தமையால் வஸ்துக்

களை மெய்யென்றெண்ணியிருந்த அஜ்ஞானமாகிற அவித்யையும், காமமுங் கழிந்து கருமங்களில் ப்ரவ்ருத்தியின்றி ஆத்மஸுகத்தில் நிலைநிற்கையே மோக்ஷமாகையால், ப்ரம்மமேயாகிய ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிவதற்கு ப்ரம்ம வித்யையே காரணமாகையால் அந்த ப்ரம்மவித்யையை ப்ரதிபாதிக்கிற உப நிஷத்து ப்ராரம்பிக்கப்படுகிறது. கர்பம் ஜந்மம் ஜரைமுதலிய துக்கங்களை நீக்குவதினால் ப்ரம்மவித்யைக்கு உபநிஷத்தென்று பெயரா யிருக்கிறது. அந்த ப்ரம்மவித்யையை வெளியிடுகிறபடியால் வேதாந்தபாகத்திற்கும் உப நிஷத்தென்று பெயராயிற்று,

இவ்வுபநிஷத்தின் மத்வபாஷ்யத்திலுள்ள மங்களச்லோகம்.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍀𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌮𑍍 ॥

సత్యంజ్ఞానమనన్తమానన్దంబ్రహ్మసర్వశక్తికమ్ ।
సర్వైర్దేవైరీడ్యంవిష్ణ్వాఖ్యంసర్వదైవనమస్యేఽహమ్॥

இதற்குக் கருத்து.

ஸமஸ்ததேவதைகளாலும் ஸ்துதிசெய்யப்படுகிறதாய் மிகவும் ப்ரியமா யிருப்பதாய், ஸத்யஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாய் ஆநந்தஸாகரமாய் ஸர்வசக்தி யுடையதாயிருக்கிற விஷ்ணுவென்கிற அத்விதீயப்ரம்மத்தை எப்போதும் வணங்குகின்றே னென்பதாம்.

இவ்வுபநிஷத்தின் மத்வபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

ஸூர்யமண்டலத்தி லிருக்கிற விஷ்ணுமூர்த்தியினிடத்தி லிருந்து வேதா ந்தரஹஸ்யங்களை ப்ரம்மாகேட்டு வருணனுக் குபதேசித்தார். வருணன் ப்ருகுவுக்கு உபதேசித்தான். ப்ருகு அந்தப்படி வேதாந்தரஹஸ்யங்களால் விஷ்ணுவை ஸ்துதிசெய்தார். இந்த உபநிஷத்தால் அவை வெளியிடப்படுகி ன்றன. இதை யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் காண்க.

இவ்வுபநிஷத்தின் இராமாநுஜபாஷ்யத்திலுள்ள
மங்களச்லோகங்கள்.

𑌅𑌤𑌸𑍀𑌗𑍁𑌚𑍍𑌛𑌸𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌮𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌚𑌲𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌮𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮 𑌗𑌾𑌹𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

అతసీగుచ్ఛసచ్ఛాయమఞ్చితోరఃస్థలంశ్రియా ।
అఞ్జనాచలశృంగారమఞ్జలిర్మమగాహతామ్॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌪𑌿 ।
𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌕𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

వ్యాసంలక్ష్మణయోగీన్ద్రంప్రణమ్యాన్యాన్గురూనపి ।
తైత్తిరీయకవేదాన్తవివృతిఙ్కరవాణ్యహమ్॥

இவற்றுள் முதல்சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

கறுத்த திருநிறத்தையுடையனாய் திருமார்பில் லக்ஷ்மியோடுகூடினவனாய், திருவேங்கடமலையி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு நான்செய்கிற அஞ்சலிப்ரீதியை வளர்க்கவேணும் என்பதாம்.

இரண்டாவது சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

ப்ரம்மஸூத்ரம்செய்த வ்யாஸரையும் பாஷ்யகாரரான பகவல்லக்ஷ்மணயோகீந்த்ரரையும் மற்றுமுள்ள ஆசாரியர்களையும் வணங்கி தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கு நான் வ்யாக்யாநம் செய்கிறேனென்பதாம்.

இவ்வுபநிஷத்திற்கு இராமாநுஜபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

இந்த தைத்திரீயோபநிஷத்தில் ப்ரம்மப்ராப்திக்கு ஸாதநமான பரவித்யை கூறப்படுகிறது.

𑌹𑌰𑌿𑌃𑌓𑌮𑍍॥ 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌂𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 । 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 । 𑌶𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 । 𑌨𑌮𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 । 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌯𑍋 । 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌋𑌤𑌂𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿॥ ௧॥

హరిః ఓమ్॥ శన్నోమిత్రశ్శంవరుణః । శన్నోభవత్వర్యమా । శన్న ఇంద్రోబృహస్పతిః । శన్నోవిష్ణురురుక్రమః । నమోబ్రహ్మణే । నమస్తేవాయో । త్వమేవప్రత్యక్షంబ్రహ్మాసి । త్వామేవప్రత్యక్షంబ్రహ్మవదిష్యామి । ఋతంవదిష్యామి । సత్యంవదిష్యామి॥ ౧॥

(ப-ம்.) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 - மித்திரனென்கிற ஸூர்யன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், (ஸூர்யன் ஸுகத்தைத் தரவேணுமென்றவாறு; இவ்வாறே மேலுங்காண்க) 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 - வருணதேவதை, 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 - அர்யமா, என்கிறஸூர்யன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 - இந்திரனும், 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - இந்திரனுக்கு ஆசாரியராகிய ப்ருஹஸ்பதியும், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 - உரு - பெரிதான, க்ரமஃ - அடிவைப்புடைத்தாயிருக்கிற, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 - விஷ்ணுவானவர், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், (த்ரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் உலகை அடியிட்டளந்த விஷ்ணு ஸுகத்தைத்தரவேணுமென்றவாறு.) "சந்நோபவத்வர்யமா" என்கிற வாக்யத்தி லிருக்கிற 'பவது' என்கிறபதத்தை மற்றவாக்யங்களிலும் கூட்டிக்கொண்டு பொருளுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇-(𑌬𑍃𑌂) வாயுவுக்கு, (𑌰) வேதத்திற்கு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரம் செய்கிறேன், 𑌵𑌾𑌯𑍋 - வாயுபகவானே, 𑌤𑍇 - உனக்கு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரம், 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 - நீயே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 - ப்ரத்யக்ஷமான, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 - உன்னையே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 - ப்ரத்

தியக்ஷமான, ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமாக, வதிஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன், ருதம் - நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தமாகவும், வதிஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன், ஸத்யம் - ஸத்தியமாகவும், வதிஷ்யாமி-சொல்லப்போகிறேன், தத்- அந்த வஸ்துவானது, மாம் - என்னை, அவது - இரக்ஷிக்கட்டும், வக்தாரம் - என்னுடைய ஆசாரியனை, அவது - இரக்ஷிக்கட்டும், ஓம்சாந்தி: ஓம்சாந்தி: ஓம்சாந்தி: - சாந்தி.

விசேஷவிஷயங்கள்.

வேதசாகைகளில் அநுவாகமென்றும் பஞ்சாதி என்றும் சில வ்யவஹாரங்களுண்டு. அநுவாகமாவது ஒரு விஷயத்தை பூர்ணமாகச் சொல்லுகிற வாக்யஸமுதாயம். பத்துவாக்யங்கொண்டது ஒரு பஞ்சாதியாகிறது. இப்படிப்பட்ட பஞ்சாதிகள் ஒரு அநுவாகத்தில் பலவுமிருக்கும் ஒன்றுமிருக்கும். சில அநுவாகங்களில் பஞ்சாதிக் கணக்குக்குமேல் வாக்யங்களிருப்பதுமுண்டு. ஒவ்வோ ரநுவாகத்திலு மித்தனை பஞ்சாதி யடங்கியிருக்கிறதென்றும் அதிக வாக்யங்க ளித்தனையென்றும் கணக்கிடுகிற வாக்கியங்கள் அடிவரவுபோல் முன்னோர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. "ஸத்யம் வதிஷ்யாமி பஞ்சச" என்கிற வாக்யம் அந்த அடிவரவு வாக்யங்களிற் சேர்ந்தது. இந்த வாக்யத்திற்குப் பொருள், ஸத்யம் வதிஷ்யாமி, என்கிற வாக்கியம் வரையிலு மொரு பஞ்சாதியும்மே அஞ்சுவாக்யங்களு மிந்த அநுவாகத்திலடங்கியிருக்கின்றன வென்பதாம்.

ப்ரதம: முதலாவதான, அநுவாக:-அநுவாகமானது, இதி-முடிந்தது.க.

இவ்வநுவாகத்திற்கு சங்கரபாஷ்யம்.

இந்த அநுவாகத்தில், ப்ரம்மஜ்ஞானத்தை விரும்பிய முமுக்ஷுவானவன், ப்ரம்மஜ்ஞானத்திற்கு விக்நம் வராமலிருப்பதற்காக வாயுவை யுத்தேசித்து நமஸ்காரம் செய்கிறான். நீயே ப்ரம்மமென்று ஸ்துதிசெய்கிறான். அத்யாத்ம தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தரவேணுமென்று வேண்டுகின்றான். ப்ராணவ்ருத்திக்கும் திநத்திற்கு மபிமாநி தேவதையான மித்ரனென்கிறவன் நமக்கு ஸுகந்தந்திடுவானாக. அபாநவ்ருத்திக்கும் இரவுக்கு மபிமாநி தேவதையான வருணனும் கண்ணுக்கும் ஸூரியனுக்கும் அபிமாநி தேவதையான அர்யமா என்பவனும், பலத்துக்கு அபிமாநி தேவதையான இந்திரனும் வாக்குக்கும் புத்திக்கு மபிமாநிதேவதையான ப்ருஹஸ்பதியும், பாதங்களுக்கு அபிமாநிதேவதையான த்ரிவிக்ரமரூபங்கொண்ட விஷ்ணுவும் இவ்வாறே ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணவேணும். இந்த தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தருவார்களாயின், ப்ரம்மவித்யை ப்ரதிபந்தமின்றி க்ரகிக்கப்படுமென்றோ. ஆகையால் ஸுகத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. ப்ரம்மமாவது - வாயு. அந்த வாயுரூபமான ப்ரம்மத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன். வாயுபகவானே உன்னை வணங்குகின்றேன். ப்ரத்யக்ஷமாயும் பரோக்ஷமாயும் வாயுவையே வணங்குகிறான். நீயே ப்ரத்யக்ஷமாய் க்ரகிக்கப்படுகிறா யாகையால் உன்னையே ப்ரத்யக்ஷ ப்ரம்மமாகச் சொல்லுகின்றேன். என்னெஞ்சில் தோற்றுகிற ஸத்யத்திற்கு நீயே காரணமாகையால் என் நெஞ்சில் தோற்றுகிற ஸத்யம் நீயே என்கிறேன். நினைத்த ஸத்யத்தின்படி ஸத்யமாய் நடப்பதற்கும் நீயே காரணமாகையால் நடத்தையில் ஸத்யமும் நீயே என்கிறேன்

ஸமஸ்தரூபமான வாயுவென்கிற அந்த ப்ரம்மமானது என்னல் இப்படி ஸ்துதிசெய்யப் பட்டதாய்க்கொண்டு ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை விரும்புகிற என்னை ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தைத் தந்து ரக்ஷிக்கவேணும். அந்த வாயுரூபமான ப்ரம்மம் ஆசாரியனுக்கு உபதேசஸாமர்த்யத்தைத் தந்து ரக்ஷிக்கவேணும். 'அவதுமாம்' அவது வக்தாரம், என்று ஆதரத்தால் சொல்லப் பட்டது. ப்ராணரூபியான வாயுவை ப்ரத்யக்ஷமென்றது கண்முதலிய இந்திரியங்கள் ரூபம் முதலியவற்றை யறிவிக்கின்றமையால் அநுமாந ப்ரமாணத்தால் தோற்றுவதுபோலன்றி போக்தாவாகிய ஜீவனுக்கு ஸமீபத்திலிருந்து ஸாக்ஷி சைதந்யத்தால் க்ரஹிக்கப் படுவது பற்றி. இந்த ப்ராணனை ப்ரம்மமென்பது சரீரத்தைப் பெருக்கச்செய்வதினுலே யாம். இந்த அநுவாகத்திற்கு மத்வபாஷ்யத்தில் அர்த்த விசேஷங்கள் வ்யாக்யாநம் செய்யப்படவில்லை.

இந்த முதலநுவாகத்திற்கு இராமாநுஜபாஷ்யம்.

ப்ரம்வித்யைக்கு விக்நம்வாராம லிருப்பதற்கு இந்த அநுவாகத்தில் தேவதைகளை வேண்டுகிறது. ஸூர்யன், வருணன், அர்யமா என்கிற ஒரு ஸூர்யன், இந்திரன், ப்ருஹஸ்பதி விக்ரமமென்கிற பெரிய பதவிந்யாஸத்தையுடைய விஷ்ணு இவர்கள் ஸுகத்தைத் தருகிறவர்களாகவேணும். வேதத்திற்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். வேதாக்ஷரங்களை யுச்சரிப்பதற்குக் காரணமாகிய வாயுவை வணங்கி ஸ்துதிசெய்து ப்ரார்த்திக்கின்றேன். ஜகத்துக்கு ப்ராணனும் ஜகத்து ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது பெருமைபொருந்தி யிருப்பது, இவை முதலிய குணங்கள் பரப்ரம்மத்திற்கும் வாயுவுக்கும் ஸமாநங்களாயிருந்தாலும் வாயுவுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாயிருப்பது விசேஷமென்று கருத்து. ருதமாவது - சப்தஸத்யத்வம். அதாவது அபப்ரம்சமில்லாமை. அபப்ரம்சமாவது வ்யாகரண விருத்தமான சப்தங்கள். ஆக, வ்யாகரணத்தின்படி நல்ல பதங்களைக்கொண்டு வ்யவஹரிப்பது. சப்தஸத்யத்வ மென்னதாயிற்று ஸத்யமாவது. கண்ட பொருளைக் கண்டபடி சொல்லுவது. ஆகையால் ருதம், என்றாலும் ஸத்யமென்றாலும், ஸத்யத்திற்கே பெயராகையால் ஒன்றை ப்ரயோகிப்பது போந்திருக்க இரண்டு பதங்களையும் ப்ரயோகித்தது புநருக்தி தோஷமாகிறதென்கிற ஸந்தேகத்திற் கிடமில்லை. இப்படி அர்த்தபேதங் கொள்ளுகின்றமையா லென்க. என்னு லத்யயநம் செய்யப்பட்ட வேதமானது வேதத்தை யோதுகிற என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். எனக்கு வேதத்தை யோதுவிக்கிறஉபாத்யாயரையும் ரக்ஷிக்கவேணும். ரக்ஷிக்கையாவது விக்நங்களைப் போக்குவது. "மாமவது, வக்தாரமவது" என்கிற வாக்யங்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட இந்த ரக்ஷணத்தையோ "அவதுமாம், அவது வக்தாரம்" என்கிற வாக்யங்களாலும் ப்ரார்த்திக்கிறது. ஆதராதிசயத்தாலே. முன்னிரண்டு வாக்யங்களுக்கும் பின்னிரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் பதங்களை முன்பின்னுக மாற்றியிருப்பது விசேஷம். சாந்திஃ, என்கிற மூன்றுபதங்களோடு விக்நாநாம், அஸ்து" என்று இரண்டு பதங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு விக்நங்களுக்கு சாந்தியுண்டாக வேணுமென்று பொருள் கொள்க. ௧.

𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 । 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑌲𑌮𑍍 । 𑌸𑌾𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃॥௩॥ 𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌷𑌟𑍍॥௨॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃॥

శీక్షాం వ్యాఖ్యాస్యామః । వర్ణస్స్వరః । మాత్రా బలం । సామ సంతానః । ఇత్యుక్తశ్శీక్షాధ్యాయః ॥ శీక్షాం పఞ్చ ॥

(ப் - ம்.) ஶீக்ஷாம் - சிக்ஷையே, சிக்ஷையாவது இந்த எழுத்து இன்ன விடத்திலிருந்து பிறக்கின்றது இந்த யத்நமுடையது என்பவை முதலிய வற்றை போதிக்கிற சாஸ்திரத்தாலே சிக்ஷிக்கப்பட்ட எழுத்து, ஸ்வரம் முதலியவை, வ்யாக்யாஸ்யாம: - விவரிக்கின்றோம் அவையாவன, வர்ண: - எழுத்து, ஸ்வர: - உதாத்தம் முதலிய ஸ்வரங்கள், மாத்ரா - ஹ்ரஸ்வம் தீர்க்கம் முதலியவை, பலம் - யத்நதம், ஸாம - ஸமோச்சாரணம், ஸந்தாந: - ஸம்ஹிதை யென்கிற தொடர்ச்சி, என்கிற இவையாம், இதி - இப்படி, ஶீக்ஷாத்யாய: - எழுத்து முதலியவற்றை போதிக்கிற பாகமானது; உக்த: - சொல்லப்பட்டது, ஶீக்ஷாவல்லீ - இந்த அநுவாகத்தில அஞ்சுவாக்யங்க ளடங்கி யிருக்கின்றன.

ஸ௦-ஸா. ப்ரம்மஜ்ஞாநத்திற்காகவே உபநிஷத்தை யறிவதாகையால் உபநிஷத்திற்கு அர்த்தங்களைத் தெளியவறிவதுபோதும். உபநிஷத்து மூலத்தை சிக்ஷையென்கிற சாஸ்திரப்படி பாடம் செய்யவேண்டியது அநாவச்யகம். என்கிற ஸந்தேஹம் வராமலிருப்பதற்காக சீக்ஷாசாஸ்திர க்ரமப்படி உபநிஷத்தைப் படிக்கவேணுமென் றறிவிப்பதற்கு சிக்ஷாத்யாயம் சொல்லத் துடங்குகிறது. இங்கு 'சீக்ஷாம், என்கிற பதத்திற்கு சிக்ஷாசாஸ்திரத்தை என்ருவது எழுத்து முதலியவற்றை யென்ருவது பொருள் சொல்லக்கூடும். சிக்ஷா என்பது சீக்ஷா, என்று நீட்டப்பட்டது; இப்படி நீட்டுவது லோகத்தில் கூடாதாயினும் வேதத்தில் கூடும். இந்த சிக்ஷையை நன்ருகச் சொல்லுகிறோம். வ்யாக்யாஸ்யாம:, யென்கிற பதம் ச க்ஷிங், என்கிற தாதுவிலிந்து பிறந்தது. வர்ணமாவது அகரம் முதலிய வெழுத்துக்கள். ஸ்வரமாவது உதாத்தம் முதலியவை மாத்ரையாவது ஹ்ரஸ்வம் தீர்க்கம் முதலியவை. பலமாவது ப்ரயத்நம் ஸாமமாவது வர்ணங்களை ஸமாநமாக உச்சரிப்பது. ஸந்தாநமாவது-எழுத்துக்களைச் சேர்த்து உச்சரிப்பது. இவை நன்ரு யறியவேண்டியவையாம். ஆகையால் இவற்றைச் சொல்லுகிற அத்யாயம் சொல்லப்பட்டது. இது மேலுபயோகப்படுவது.

உ-ஸா. விஷ்ணுவினுடைய ரூபங்கள் வர்ணம் முதலியவற்றை யடைந்து அந்தவர்ணம் முதலியவற்றை யுச்சரிப்பது முதலியவற்றை யுண்டு பண்ணுகிறது. அதனுல் புருஷர்கள் அந்தந்த காரியங்களைச் செய்கிருர்கள். அந்த ரூபங்களுக்கு அந்தந்த வர்ணம் முதலியவற்றிற்குப் பேராகியவையே பேராகின்றன. இவை வாசகரூபங்களாம்.

ரா-ஸா. சீக்ஷை என்கிற வேதாங்கத்திற்கு உபயோகம் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வேதங்கத்தினுலும் வேதத்திற்கு உபகாரமுண்டாகையால், வேதாங்களெல்லாவற்றையும் முமுக்ஷுவாய் வேதத்தினுலே ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை விரும்புகிறவர் அறிந்துக் கொள்ள வேணுமென்பது கருத்து. சீக்ஷை என்பது சீக்ஷை என நீண்டு கிடக்கிறது. சீக்ஷையில் சொல்லப்படு மவையாவன - வர்ணங்கள் ஸ்வரங்கள், மாத்திரைகள், யத்நங்கள், முதலியவை. வர்ணங்களாவன - அறுபத்துமூன்று அல்லது அறுபத்துநான்கு, என்று சிவமதத்தில் சொல்லப்பட்ட அகரம் முதலிய எழுத்துக்கள். ஸ்வரமாவது-உதாத்தம் அநுதாத்தம், முதலியவை. மாத்ரையாவது - ஹ்ரஸ்வம் ஒருமாத்திரை தீர்க்கம் இரண்டுமாத்திரைகள் என்று இவ்வாறு சொல்லப்படுமவை, பலமாவது அற்ப ப்ராணம் மகாப்ராணம் என்று சொல்லப்படுகிற யத்நங்கள். ஸாமமாவது - க்ருஷ்டம் ப்ரதம் முதலிய எழு ஸ்வரங்கள். ஸந்தாநமாவது - வர்ணங்கள் பதங்கள் இவற்றின் ஸம்ஹிதை

முதலியவை. இவற்றையெல்லா மறிவது சிக்ஷை என்கிற வேதாங்கத்தினாலேயாம் ஆகவே இவற்றின் ஜ்ஞானம் ப்ரம்ம வித்யைக்குபயோகமானது என்றதாயிற்று. இப்படியே மற்ற வேதாங்களுக்கு முபயோகத்தையறிக. இப்படி சிக்ஷை என்கிற க்ரந்தத்திற்கு உபயோகம் காட்டப்பட்டது. அத்யாய மென்றால் க்ரந்தம். உ.

𑌸𑌹 𑌨𑍌 𑌯𑌶𑌃 । 𑌸𑌹 𑌨𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑍍 । 𑌅𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 । 𑌅𑌧𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑍌𑌤𑌿𑌷𑌮𑌧𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍 । 𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 । 𑌅𑌥𑌾𑌧𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 । 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥க॥

సహ నౌ యశః । సహ నౌ బ్రహ్మవర్చసం । అథాతస్సగ్ంహితాయా ఉపనిషదం వ్యాఖ్యాస్యామః । పఞ్చస్వధికరణేషు । అధిలోకమధిజ్యౌతిషమధివిద్యమధిప్రజమధ్యాత్మం తా మహాసగ్ంహితా ఇత్యాచక్షతే । అథాధిలోకం । పృథివీ పూర్వరూపం । ద్యౌరుత్తరరూపం । ఆకాశస్సంధిః ॥ ౧ ॥

(ப - ம்.) 𑌨𑍌 - நமக்கிருவர்க்கும், 𑌯𑌶𑌃 - கீர்த்தியானது, 𑌸𑌹 - கூடிவரவேணும், 𑌨𑍌 - நமக்கிருவர்க்கும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑍍 - ப்ரம்மதேஜஸ்ஸானது, 𑌸𑌹 - கூடியுண்டாகவேணும், 𑌅𑌥 - இனி, 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 - ஸம்ஹிதையினுடைய, 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌮𑍍 - உபநிஷத்தை, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 - விவரிக்கிறோம், 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 - ஐந்தாயிருக்கிற, 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 - இடங்களில் அவையாவன, 𑌅𑌧𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 - லோகவிஷயமும், 𑌅𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑍌𑌤𑌿𑌷𑌮𑍍 - தேஜோவிஷயமும், 𑌅𑌧𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 - வித்யாவிஷயமும், 𑌅𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 - ப்ரஜாவிஷயமும், 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍 - ஆத்மவிஷயமும், 𑌤𑌾𑌃 - அவைகளை, 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌿 - சிறந்த ஸம்ஹிதைகளென்று, 𑌆𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 - சொல்லுகின்றார்கள், 𑌅𑌥 - இனி, 𑌅𑌧𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 - லோகவிஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 - பூமியானது, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - முதல்வடிவு, 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 - ஸ்வர்க்கலோகமானது, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - முடிவிலுள்ளவடிவு, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 - ஆகாயமானது, 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 - சேர்க்கையாம்.

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 । 𑌅𑌥𑌾𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑍌𑌤𑌿𑌷𑌮𑍍 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌆𑌪𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑍌𑌤𑌿𑌷𑌮𑍍 । 𑌅𑌥𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥உ॥

వాయుస్సంధానం । ఇత్యధిలోకం । అథాధిజ్యౌతిషం । అగ్నిః పూర్వరూపం । ఆదిత్య ఉత్తరరూపం । ఆపస్సంధిః । వైద్యుతస్సంధానం । ఇత్యధిజ్యౌతిషం । అథాధివిద్యం । ఆచార్యః పూర్వరూపం ॥ ౨ ॥

(ப - ம்.) 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - வாயுவானவன், 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 - ஸந்தானமாகிறான், 𑌇𑌤𑌿 - இப்படி, 𑌅𑌧𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 - லோகவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது, 𑌅𑌥 -

இதற்கு மேலே, அதிஜ்யௌதிஷம் - தேஜோவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது, அக்நி꞉ - அக்கினியானது, பூர்வரூபம் - முதல் ரூபமாகிறது. ஆதித்ய꞉ - ஸூரியன், உத்தரரூபம் - உத்தரமான ரூபம், ஆப꞉ - ஜலமானது, ஸந்தி꞉ - ஸந்தியாகிறது. வைத்யுத꞉ - மின்னலில் ஸம்பந்தப்பட்ட அக்கினியானது, ஸந்தாநம் - ஸந்தாநமாகிறது. இதி - இப்படி, அதிஜ்யௌதிஷம் - தேஜோவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது. அத - இனி, அதிவித்யம் - வித்யாவிஷயஞ் சொல்லப்படுகிறது. ஆசார்ய꞉ - ஆசாரியரானவர், பூர்வரூபம் - முதல் ரூபமாகிறார்.

அந்தேவாஸ்யுத்தரரூபம் । வித்யா ஸந்தி꞉ । ப்ரவசநꣳ ஸந்தாநம் । இத்யதிவித்யம் । அதாதிப்ரஜம் । மாதா பூர்வரூபம் । பிதோத்தரரூபம் । ப்ரஜா ஸந்தி꞉ । ப்ரஜநநꣳ ஸந்தாநம் । இத்யதிப்ரஜம் ॥ ௩ ॥

అన్తేవాస్యుత్తరరూపం । విద్యాసంధిః ప్రవచనగ్ సంతానం ఇత్యధివిద్యం । అథాధిప్రజం । మాతాపూర్వరూపం । పితోత్తరరూపం । ప్రజాసంధిః । ప్రజననగ్ సంధానం । ఇత్యధిప్రజం॥3॥

(ப - ம்.) அந்தேவாஸீ - சிஷ்யனாகியவன், உத்தரரூபம் - மேல்ரூபம், வித்யா - வித்தையானது, ஸந்தி꞉ - ஸந்தியாகிறது. ப்ரவசநம் - ஓதிவித்தலானது, ஸந்தாநம் - ஸந்தாநமாகிறது, இதி-இப்படி, அதிவித்யம் - வித்யாவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது. அத - இனி, அதிப்ரஜம் - ப்ரஜாவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. மாதா - தாயானவள், பூர்வரூபம் - முதல் ரூபம், பிதா - தந்தையானவன், உத்தரரூபம் - மேல்ரூபம், ப்ரஜா - ப்ரஜையானது, ஸந்தி꞉ - ஸந்தியாகிறது. ப்ரஜநநம் - ப்ரஜையை உண்டுபண்ணுதல், ஸந்தாநம் - ஸந்தாநமாகிறது, இதி - இப்படி, அதிப்ரஜம் - ப்ரஜாவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது.

அதாத்யாத்மம் । அதராஹநு꞉ பூர்வரூபம் । உத்தராஹநுருத்தரரூபம் । வாக்ஸந்தி꞉ । ஜிஹ்வா ஸந்தாநம் । இத்யத்யாத்மம் । இதீமா மஹாஸꣳஹிதா꞉ । ய ஏவமேதா மஹாஸꣳஹிதா வ்யாக்யாதா வேத । ஸந்தீயதே ப்ரஜயா பஶுபி꞉ । ப்ரஹ்மவர்சஸேநாந்நாத்யேந ஸுவர்க்யேண லோகேந ॥ ௪ ॥ ஸம்ஹிதாயா꞉ பூர்வரூபமித்யதிப்ரஜம் லோகேந ॥ ௩ ॥

అథాధ్యాత్మం । అధరాహనుః పూర్వరూపం । ఉత్తరాహనురుత్తరరూపం । వాక్సంధిః । జిహ్వాసంధానం । ఇత్యధ్యాత్మం । ఇతీమామహాసగ్ హితాః । య ఏవమేతామహాసగ్ హితా వ్యాఖ్యాతా వేద । సంధీయతే ప్రజయా పశుభిః । బ్రహ్మవర్చసేనాన్నాద్యేన సువర్గ్యేణ లోకేన ॥ 4॥ సంధిరాచార్యః పూర్వరూప మిత్యధిప్రజం లోకేన ॥ అను ॥ 3 ॥

(ப - ம்.) அத - இதற்குமேலே, அத்யாத்மம் - ஆத்ம விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. அதரா - கீழிருக்கிற, ஹநு꞉ - கன்னத்தில் சேர்ந்திருக்

கிற எனும்பானது, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍-முதல் ரூபம், 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 - மேலிருக்கிற, 𑌹𑌨𑍁𑌃 - கன்னத்தெலும்பானது, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - மேலரூபம், 𑌵𑌾𑌕𑍍 - வாயானது, 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 - ஸந்தியாகிறது. 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 - நாக்கானது, 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍-ஸந்தாநமாகிறது. 𑌇𑌤𑌿 - இப்படி, 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍 - ஆத்மவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது. 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌮𑌾𑌃 - இப்படி சொல்லப்பட்ட இவை, 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 - மஹா ஸம்ஹிதைகளாகின்றன. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 - வ்யாக்யாநம் செய்த 𑌏𑌤𑌾𑌃 - இந்த, 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 - மஹாஸம்ஹிதைகளை, 𑌏𑌵𑌮𑍍 - இந்தப்படி, 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ; (அவன்) 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 - ஸந்தாநத்தோடும், 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 - பசுக்களோடும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 - ப்ரம்தேஜஸ்ஸோடும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 - அந்நம் முதலிய வற்றோடும், 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 - சுவர்க்கமென்கிற, 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 - லோகத்தோடும், 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 - சேருகிறான். (அதாவது இவற்றையெல்லா மடைகிறானென்றவாறு.) 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 - "ஆகாசஸ்ஸந்தி:" என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - 'ஆசார்ய: பூர்வரூபம்' என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 - 'இத்யதிப்ரஜம்' என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 - 'ஸுவர்க்கேணலோகேந' என்கிற வரையிலொரு பஞ்சாதியுமாக இந்த அநுவாகத்தில் நாலு பஞ்சாதிகளடங்கி யிருக்கின்றன.

𑌸𑌂-𑌹𑌾.-𑌪𑌾-𑌹𑌾. இப்போது ஸம்ஹிதோபநிஷத்து சொல்லாப்படுகிறது. இந்த ஸம்ஹிதோபநிஷத்தை யறிவதினுல் வருகிற யசஸ்ஸும் ப்ரம்மதேஜஸ்ஸும், எனக்கும் என்னுசாரியனுக்கும் ஸமானமாயுண்டாகவேணும் சிஷ்யன் ப்ரார்த்திக்கின்ருன். சிஷ்ய னே இந்த பலனையடையாததினுல் ப்ராத்திப்பான். ஆசாரியனுகில் இந்த பலனை யடைந்தவனுகையால் ப்ரார்த்திக்கமாட்டான். க்ருதார்த்தனு யிருப்பவனன்ருே ஆசாரிய னுகிருன்.

𑌯𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑍋𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 । 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵 । 𑌸𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌣𑍋𑌤𑍁 । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑍋𑌭𑍂𑌯𑌾𑌸𑌮𑍍 । 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌮𑍇𑌵𑌿𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌮𑌧𑍁𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 । 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌭𑍂𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃𑌕𑍋𑌶𑍋𑌽𑌸𑌿𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌮𑍇𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯 । 𑌆𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾 ॥௧॥

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌚𑍀𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿𑌮𑌮𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑍇𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌤𑌤𑍋𑌮𑍇𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌵𑌹 । 𑌲𑍋𑌮𑌶𑌾𑌂𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌆𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌯𑌶𑍋𑌜𑌨𑍇𑌽𑌸𑌾𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌤𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌸𑌮𑌾𑌭𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥௨॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑍇 । 𑌨𑌿𑌭𑌗𑌾𑌹𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌮𑍃𑌜𑍇𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌯𑌥𑌾𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌤𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌸𑌾𑌅𑌹𑌰𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍 । 𑌏𑌵𑌂𑌮𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।

பாதராயணாநுஶாஸநவத்ஸ்வாஹா । ப்ருதிவ்யேஶோஸ்விப்ரூவாஹிப்ரூவ
ஶிக்ஷா ॥௬॥ விதந்வாநா ப்ரவிஶஸ்வாஹாஸப்த ச॥

యశ్ఛందసామృషభో విశ్వరూపః । ఛందోభ్యోఽధ్యమృతాత్సంబభూవ । సమేంద్రో మేధయా స్పృణోతు । అమృతస్య దేవధారణో భూయాసం । శరీరం మే విచర్షణం । జిహ్వా మే మధుమత్తమా । కర్ణాభ్యాం భూరి విశ్రువం । బ్రహ్మణః కోశోఽసి మేధయాపిహితః । శ్రుతం మే గోపాయ । ఆవహన్తీ వితన్వానా ॥ ౧ ॥

కుర్వాణాచీరమాత్మనః । వాసాꣳసి మమ గావశ్చ । అన్నపానే చ సర్వదా । తతో మే శ్రియమావహ । లోమశాం పశుభిస్సహ స్వాహా । ఆమాయన్తు బ్రహ్మచారిణస్స్వాహా । యశోజనేఽసాని స్వాహా । శ్రేయాన్వస్యసోఽసాని స్వాహా । తంత్వా భగ ప్రవిశాని స్వాహా । సమా భగ ప్రవిశ స్వాహా ॥ ౨ ॥

తస్మింత్సహస్రశాఖే । నిభగాహం త్వయి మృజే స్వాహా । యథాపః ప్రవతాయంతి । యథా మాసా అహర్జరం । ఏవం మాం బ్రహ్మచారిణః । ధాతరాయంతు సర్వతస్స్వాహా । ప్రతివేశోఽసి ప్రమాభాహి ప్రమాపద్యస్వ ॥ 3 ॥ వితన్వానా ప్రవిశ స్వాహా సప్త చ॥

(ப-ம்.) யஃ - யாதொரு ஓம்காரமென்கிற பிரணவமானது, சந்தஸாம் - வேதங்களுக்கு, ருஷபஃ - உயர்ந்ததோ, விஶ்வரூபஃ யெல்லா உருவங்களையுமுடையதோ, அதாவது யெல்லா வாக்குகளுக்கும் முதன்மையானதோ, தத்யதா ஶங்குநா ஸர்வாணி பர்ணாநி ஸந்த்ருண்ணாந்யேவமோங்காரேண ஸர்வா வாக் ஸந்த்ருண்ணோங்கார ஏவேதꣳ ஸர்வம் -என்கிறபடியே சகல வாக்குக்களுக்கும் பிரதானமானது என்று கருத்து, சந்தோப்யஃ - வேதங்களாகிற, அம்ருதாத் - அமுதத்தில் நின்றும், அதிஸம்பபூவ - மேன்மையை யடைந்தது. ஸஃ - அந்த, இந்த்ரஃ - சகலத்திற்கும் முக்யமான ஓங்காரமானது, மேதயா - அறிவினலே, மா - என்னை, ஸ்ப்ருணோது - பிரீதி பண்ணி வைக்கமட்டும் அல்லது பலத்தையுண்டு பண்ணட்டும், அம்ருதஸ்ய - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான பிரம்மக்யானத்திற்கு, (வா) அம்ருதஸ்ய - பரமாத்மாவுக்கு, தேவ - வாராய் பூஜ்யமாகிய ஓம்காரமே, தாரணஃ - தரிக்கிறவனாக, (வா) - மனதால் தியானிப்பவனாக, பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - யென்னுடைய, ஶரீரம் - உடலானது, விசர்ஷணம் - யோக்யமானதாக (காந்தியுள்ளதாக), (பூயாத் - ஆகட்டும்) மே - என்னுடைய, ஜிஹ்வா - நாக்கு, மதுமத்தமா - மதுரமான வார்த்தை சொல்லுவதாக, (வா) - மதுரமான பிர்ம்மத்தைச் சொல்லுகிறதாக, (பூயாத் - ஆகட்டும்) கர்ணாப்யாம் - காதுகளாலே, பூரி - அதிகமாக, விஶ்ருவம் - கேட்கக் கடவேன், (வா) பிர்ம்மத்தையே சொல்லும்படியான சாஸ்திரங்களைக் கேட்கக்கடவேன், ப்ரஹ்மணஃ

ணஃ - பிர்மமாகிற கத்திக்கி, கோஶஃ - உறையாக, அஸி - ஆகிறாய், மேத யா - உலகத்திலுள்ள பொருள்களின் அறிவினாலே, பிஹிதஃ - மறைக்கப் பட்டவனாக, (அஸி - ஆகிறாய்) அதாவது உறையில் கத்தி யெப்படி தோற் றுகிறதோ அப்படியே பிர்ம்மத்தை யறியவிடமாக யிருக்கிறாய் கேவலம் உலகத்தில் அறிவால் மறைந்து யிருக்கிறாய், (௱ம்) பரமாத்மாவுக்கு பொக் ஷம்போல் இருப்பிடமாக யிருக்கிறாய் அதாவது பிர்ம்மத்தைச் சொல்லும் பதம் என்று கருத்து, மேதயாபிஹிதஃ - புத்தியினால் நிறைந்திருக்கிறாய் அல்லது புத்தியை யுண்டுபண்ணுகிறாய், மே-என்னுடைய, ஶ்ருதம் - கேள் வியினாலுண்டான வாத்மவின் னறிவை, கோபாய - காப்பாற்று அதாவது மறவாமல் யெப்பொழுதும் மனதிலிருக்கும்படி செய், ஆவஹந்தீ - உண்டு பண்ணுவதாயும், விதந்வாநா - விஸ்தாரப்படுத்துவதாயும், அசிரம் - சீக்கி றம், குர்வாணா-நிறைவேற்றுகிறதாயுமிருக்கிற (எதையென்றால்) ஆத்மநஃ- எனக்கு, வாஸாம்ஸி - வஸ்திரங்களையும், மம - எனக்கு, காவஶ்ச - பசுக்களை யும், அந்நபாநே-சாப்பிடும் வஸ்துக்களையும் குடிக்கும் வஸ்துக்களையும், ஸர்வதா - எக்காலத்திலும், யா - யாதொரு லட்சுமியானவள். (பவதி - இருக்கிறாளோ) தாம் - அந்த, லோமஶாம் - ஆடு முதலிய மயிருள்ளவைக ளோடு கூடியதாயும், பஶுபிஸ்ஸஹ-வேறு பசுக்களோடும் கூடியதாயு மிரு க்கிற, ஶ்ரியம் - லட்சுமியை, ததஃ - அந்த வறிவைக்கொடுத்த பிறகு, ஆவ ஹ - உண்டாகச்செய், (ஸ்வாஹா - என்று சொல்லுகிற மந்திரங்கள் ஓமத்தி லுபயோகிப்பதைக் காண்பிவைக்கிறது), (௱ம்) (யதஃ எந்த காரணத்தினால், த்வம் - நீ), ஆவஹந்தீ - உண்டுபண்ணுகிறவளோ, விதந்வாநா - விருத்தி பண்ணுகிறவளோ, ததஃ - ஆகையால், மே - எனக்கு, சீரம் - மரவுரியை வாஸாம்ஸி - வஸ்திரங்களையும், மாவஶ்ச - பசுக்களையும், அந்நபாநே - சாப்பிடும் வஸ்துக்களையும் குடிக்கும் வஸ்துக்களையும், ஸர்வதா - யெப் பொழுதும், குர்வாணாஸதீ - செய்கிறவளாய்க்கொண்டு, லோமஶாம் - அதிகமாயிருக்கிற, ஶ்ரியம் - வேதமாகிற சம்பத்தை, பஶுபிஸ்ஸஹ- யக்யத் திற்குபயோகிக்கும் பசுக்களுடன், ஆவஹ - உண்டுபண்ணு, ப்ரஹ்மசாரி ணஃ - பிர்மசர்யவிருதத்தை யனுஷ்டிக்குமவர்கள், மா - என்னைக் குறித்து, ஆயந்து - வரட்டும், ஜநே - ஜனங்களுக்குள், யஶஃ - கீர்த்தியையுடையவ னாக, அஸாநி - ஆகக்கடவேன், வஸ்யஸஃ-பணமுடையவர்களுக்குள், ஶ்ரே யாந் - உயர்ந்தவனாக, அஸாநி - ஆகக்கடவேன், (ஸ்வாஹா - என்பது முன் போலவே) ஹேபக-வாராய் பூஜிக்கத்தகுந்தவனே, (௱ம்) ஹேபக-வாராய் ஐசுவரியமே; தம் - முன்கூறிய, த்வா - உன்னை, ப்ரவிஶாநி - அடையக் கடவேன், (ஶம்) ப்ரவிஶாநி - அடைந்து உன்னுடன் ஒன்றாகக் கடவேன், (த்வம் - நீ), ஹேபக - வாராய் (ஐசுவரியமே) பூஜ்யனானவனே, ஸஃ - முன்

கூறிய, (த்வம் - நீ), மா - என்னை, ப்ரவிஶ - அடையக்கடவாய், (ஸம்)-(ஒன்றாகச் சேர்க்கக்கடவாய்) பகவ - பூஜ்யனானவனே, ஸஹஸ்ரஶாகே - அனேக பேதங்களையுடைய, தஸ்மிந் - மேற்கூறிய, த்வயி - உன்னிடத்தில், அஹம் - நான் - நிம்ருஜே - பாவத்தைப் போக்குகிறேன், (யம்) பகவ - வாராய் ஐசுவரியமே, ஸஹஸ்ரஶாகே - அனேக விதமான, தஸ்மிந்-அந்த, த்வயி - உன்னிடத்தில், (ப்ரவிஷ்ட: - சேர்ந்திருக்கிற) அஹம் - நான், நிம்ருஜே - பாபத்தைப்போக்கி சுத்தனாகிறேன், யதா - எவ்விதமாக, ஆப: - ஜலங்கள், ப்ரவதா - பள்ளமான விடத்தால், யந்தி - போகிறதுகளோ, (ரம்) ப்ரவதா: - ஓடுகிற, ஆப: - ஜலங்கள், யதா - எவ்வண்ணமாக, (திஶ: - திக்குக்களை) யந்தி - அடைகிறதுகளோ, யதா - எவ்வண்ணமாக, மாஸா: - மாதங்கள், அஹர்ஜரம் - வருஷத்தை, யந்தி - அடைகிறதுகளோ, (ரம்) அஹர்ஜரம் - சூரியனை), தாத: - வாராய் பரமாத்மாவே; ஏவம் - இந்தப் பிரகாரம், மாம் - என்னை, ப்ரஹ்மசாரிண: - பிர்ம்மசாரிகள், ஸர்வத: - எல்லாவிடத்தில் நின்றும், ஆயந்து - வரட்டும், ப்ரதிவேஶ: - சமீபத்திலிருக்கும் வீடாக, அஸி - ஆகிறீர், மா - என்னை, ப்ரபாஹி - மிகவும் காப்பாத்து, (ஸம்) ப்ரபாஹி - பிரகாசம் பண்ணு, மா - என்னை, ப்ரபத்யஸ்வ - அடைவாயாக (அதாவது அடைந்து உன்னுடன் ஒன்றாகச்செய், (ரம்) ப்ரபத்யஸ்வ - உன்னைச் சரணமடைந்தவனாகச் செய்.

ஸம-ஹா. அறிவை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தையும் தனத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஹோமத்தையும் இந்த அனுவாகம் சொல்லுகிறது. இதில் (ஶ்ருதம்மேகோபாய) என்கிற அளவும் புத்தியை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தைச் சொல்லுகிறது. மேல் முடியும் வரையில் தனத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஹோமத்தைச்சொல்லுகிறது. தனமானது கர்மங்களுக் குபயோகப்படுகிறது. கர்மங்களைச்செய்தலால் பாவங்கள் தொலைகின்றன. பாவங்கள் ஒழிந்தால் பிர்ம்மவித்தை தோன்றுகிறது. அதெப்படியெனில்; ஜ்ஞாநமுத்பத்யதே பும்ஸாம் க்ஷயாத்பாபஸ்ய கர்மண: யதாதர்ஶதலப்ரக்யே பஶ்யத்யாத்மாநமாத்மநி என்று ஸ்மிருதியில் சொல்லப்படுதலால்.

(ரா-ஹா.) பிர்ம்மவித்தையை யடைவதற்குப் பிரணவத்தை யிந்த மந்திரத்தால் பிரார்த்திக்கவேண்டியது. இதில் (ஆவஹந்தீ) என்பது முதல் லக்ஷ்மியைப் பிரார்த்திக்க வேண்டியது.

பூர்புவஸ்ஸுவரிதி வா ஏதாஸ்திஸ்ரோ வ்யாஹ்ருதய: | தாஸாமு ஹஸ்மை தாம் சதுர்த்தீம் | மாஹாசமஸ்ய: ப்ரவேதயதே | மஹ இதி | தத்ப்ரஹ்ம | ஸ ஆத்மா | அங்காந்யந்யா தேவதா: | பூரிதி வா அயம் லோக: | புவ இத்யந்தரிக்ஷம் | ஸுவரித்யஸௌ லோக: ||க||

மஹ இத்யாதித்ய: | ஆதித்யேந வாவ ஸர்வே லோகா மஹீயந்தே | பூரிதி வா அக்நி: | புவ இதி வாயு: | ஸுவரித்யாதித்ய: | மஹ இதி ச

𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 | 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌋𑌚𑌃 | 𑌭𑍁𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 | 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 ||௨||

𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 | 𑌭𑍁𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌃 | 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃 | 𑌮𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 | 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 | 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌃 | 𑌤𑌾 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦 | 𑌸 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 | 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 ||௩|| 𑌅𑌸𑍌 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚 | 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

భూర్భువస్సువరితి వా ఏతాస్తిస్రో వ్యాహృతయః | తాసాము హస్మైతాం చతుర్థీం | మాహాచమస్యః ప్రవేదయతే | మహ ఇతి | తద్బ్రహ్మ | స ఆత్మా | అఙ్గాన్యన్యా దేవతాః | భూరితి వా అయం లోకః | భువ ఇత్యంతరిక్షం | సువరిత్యసౌ లోకః | ౧ ||

మహ ఇత్యాదిత్యః | ఆదిత్యేన వావ సర్వే లోకా మహీయంతే | భూరితి వా అగ్నిః | భువ ఇతి వాయుః | సువరిత్యాదిత్యః | మహ ఇతి చంద్రమాః | చంద్రమసా వావ సర్వాణి జ్యోతీꣳషి మహీయంతే | భూరితి వా ఋచః | భువ ఇతి సామాని | సువరితి యజూꣳషి | ౨ ||

మహ ఇతి బ్రహ్మ | బ్రహ్మణా వావ సర్వే వేదా మహీయంతే | భూరితి వై ప్రాణః | భువ ఇత్యపానః | సువరితి వ్యానః | మహ ఇత్యన్నం | అన్నేన వావ సర్వే | ప్రాణా మహీయంతే | తా వా ఏతాశ్చతస్రశ్చతుర్ధా | చతస్రశ్చతస్రో వ్యాహృతయః తా యో వేద | స వేద బ్రహ్మ | సర్వేఽస్మై దేవా బలిమావహంతి || ౩ || అసౌ లోకో యజూꣳషి వేద ద్వే చ || అను || ౩ ||

(ப் - ம்.) 𑌭𑍂𑌃 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 - பூ புவ ஸுவ என்று, 𑌏𑌤𑌾𑌃 - இந்த, 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 - மூன்றும், 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌃 - வ்யாக்ருதி யென்று பெயர் பெற்றதுகள், 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌚𑌮𑌸𑍍𑌯𑌃 - மகாசமஸரென்கிற இருஷியின் பிள்ளை, 𑌏𑌤𑌾𑌂 - மேல்சொல்லப்போகிறதை, 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 - அவைகளுக்கு, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍀𑌂 - நான்காவதான வ்யாக்ருதியாக, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌉 𑌹𑌸𑍍𑌮 - கண்டறிந்தார், ([illegible]) - சொல்லுகிறார், 𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 - மக என்கிற, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த வ்யாக்ருதியானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பிர்ம்மம், 𑌸𑌃 - அந்த வ்யாக்ருதியானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - எல்லாவற்றையும் வியாபரிக்கிறது. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 - வேறான, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 - தேவர்கள், 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 - அவயவங்கள், 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 - பூ என்கிததானது, 𑌅𑌯𑌂 - இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌃 - உலகம், 𑌭𑍁𑌵 𑌇𑌤𑌿 - புவ என்கிறதானது, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 - ஆகாயம், 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 - ஸுவ என்கிறதானது, 𑌅𑌸𑍌 - இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌃 - ஸ்வர்க்கலோகம், 𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 : மக என்கிறதாவது, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சூரியன், 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌵 - சூரியனுல்தானே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - எல்லா, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 - உலகங்கள், 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - விருத்தியை யடைகிறதுகள், ([illegible]) - பூஜையை யடைகிற

துகள், பூரிதிவா - பூ என்கிறதானது, அக்நி: - நெருப்பு, புவ இதி-புவ என்கிறதானது, வாயு: - காற்று, ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, ஆதித்ய: - சூரியன், மஹ இதி - மக என்கிறதானது, சந்த்ரமா: - சந்திரன், சந்த்ரமஸாவாவ-சந்திரனால்தானே, ஸர்வாணி-எல்லா, ஜ்யோதீம்ஷி-பிரகாசிக்கும் வஸ்துக்கள், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (வா) - பூஜையை யடைகிறதுகள், பூரிதிவா - பூ என்கிறதானது, ருச: - ருக்வேதங்கள், புவ இதி - புவ என்கிறதானது, ஸாமாநி-சாமவேதங்கள், ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, யஜூம்ஷி - யஜுர்வேதங்கள், மஹ இதி - மக என்கிறதானது, ப்ரஹ்ம - பிர்ம்மம், ப்ரஹ்மணாவாவ - பிர்ம்மத்தினாலே தானே, ஸர்வே - எல்லா, வேதா: - வேதங்கள், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (வா) பூஜையை யடைகிறனகள், பூரிதிவை - பூ என்கிறதானது, ப்ராண: - பிராணன், புவ இதி - புவ என்கிறதானது, அபாந: - அபானன் என்கிறது, ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, வ்யாந: - வியானன் என்கிறது, மஹ இதி - மக என்கிறதானது, அந்நம் - சாப்பிடும் வஸ்து. அந்நேநவாவ - சாப்பிடும் வஸ்துவினாலேதானே, ஸர்வே - எல்லா, ப்ராணா: - பஞ்சப் பிராணன்களும், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (வா) - பூஜையை யடைகிறதுகள், தாவா - மேற்கூறிய, ஏதா: - இந்த, சதஸ்ர: - நான்கு வ்யாக்ரிதிகளும், சதுர்தா - நான்கு வகைப்பட்டது. சதஸ்ர: - நான்காயிருக்கிற, வ்யாஹ்ருதய: - வ்யாக்ருதிகளும், சதஸ்ர: - நான்கு வகையுடையதுகள், தா:-மேற்கூறிய அந்த வ்யாக்ருதிகளை, ய: - எவன், வேத - அறியுகிறானோ, ஸ: - அவன், ப்ரஹ்ம - பிர்ம்மத்தை, வேத - அறியுகிறான், ஸர்வே - எல்லா, தேவா: - தேவர்களும், அஸ்மை - இவன் பொருட்டு, பலிம் - பூஜையை, ஆவஹந்தி - செய்கிறார்கள்,

(ஸ0 - ஸா.) இந்த வனுவாகத்தால் வ்யாக்ருதி ரூபமாயிருக்கிற பிர்ம்மத்தின் தியானமானது ஸ்வரராஜ்யம் யென்கிற ஸ்வர்க்கத்துக் கரசனாயிருத்தலைக் குறித்து சொல்லப்படுகிறது. மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற விசேஷங்களோடு கூடின பிர்ம்மமாக மக என்கிற வ்யாக்ருதியையும் மற்றமூன்று வ்யாக்ருதிகளையும் மேற்கூறிய நான்கு விதங்களாக வறியுமவன் சுவர்க்கத்துக் கரசனாகிறான். யெல்லாத் தேவர்களும் அவனுக்குப் பூஜைசெய்கிறார்கள்.

(ரா - ஸா.) மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிர்ம்மவித்தைக்கு அங்கமான வ்யாக்ருதின் தியானம் இந்த அனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. மக என்கிறது பெரியதான வஸ்துவைச் சொல்லுமாதலால் அதுவே பிர்ம்மம்; மற்ற தேவர்கள் அந்த பிர்ம்மத்தின் சரீரங்கள் இங்கு தேவர்கள் என்றது யெல்லாப் பொருளையும் காட்டுகிறது. மேற்கூறிய நான்கு விதமாய் வ்யாக்ரிதிகளை யெவன் தியானம் செய்கிறானோ அவனுக்கு மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிர்ம்மவித்தை யுண்டாகிறது.

𑌸𑌯𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌤𑌾𑌲𑍁𑌕𑍇 । 𑌯𑌏𑌷𑌸𑍍𑌤𑌨𑌇𑌵𑌾𑌵𑌲𑌂𑌬𑌤𑍇 । 𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍌𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌪𑌾𑌲𑍇 । 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍌𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌭𑍁𑌵𑌇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌯𑍌 ॥௧॥

𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 । 𑌮𑌹𑌇𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 । 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 । 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 । 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂𑌮𑌨𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 । 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 ॥௨॥ 𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵 । 𑌵𑌾𑌯𑌾𑌵𑌮𑍃𑌤𑌮𑍇𑌕𑌞𑍍𑌚 । 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃॥

సయఏషోంతర్హృదయఆకాశః । తస్మిన్నయంపురుషోమనోమయః । అమృతోహిరణ్మయః । అంతరేణతాలుకే । యఏషస్తనఇవావలంబతే । సేంద్రయోనిః । యత్రాసౌకేశాంతోవివర్తతే । వ్యపోహ్యశీర్షకపాలే । భూరిత్యగ్నౌప్రతితిష్ఠతి । భువఇతివాయౌ ॥ ౧ ॥

సువరిత్యాదిత్యే । మహఇతిబ్రహ్మణి । ఆప్నోతిస్వారాజ్యం । ఆప్నోతిమనసస్పతిం । వాక్పతిశ్చక్షుష్పతిః । శ్రోత్రపతిర్విజ్ఞానపతిః । ఏతత్తతోభవతి । ఆకాశశరీరంబ్రహ్మ । సత్యాత్మ ప్రాణారామం మనఆనందం । శాంతిసమృద్ధమమృతం ॥౨॥ ఇతిప్రాచీనయోగ్యోపాస్స్వ॥ వాయావమృతమేకంచ ॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌃 - எந்த, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 - ஹிருதய கமலத்துக்குள், 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 - இடைவெளியோ, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-அந்த விடைவெளியில், 𑌅𑌯𑌂 - அந்த இந்த, 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 - ஜ்ஞானத்தாலறியத் தகுந்த (அல்லது) (மனதுக்கு அபிமானி தேவதையான) 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃 - மரணமில்லாதவனு, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 - பிரகாசிக்கிற சரீரத்தோடே கூடின, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருஷன், (𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறான்), 𑌤𑌾𑌲𑍁𑌕𑍇𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣-தாடைகளின் நடுவில், 𑌯𑌃 - எந்த, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த நரம்பானது, 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌇𑌵 - ஸ்தனம்போல், 𑌅𑌵𑌲𑌂𑌬𑌤𑍇 - தொங்குகிறதோ, 𑌯𑌤𑍍𑌰 - எந்த விடத்தில், 𑌅𑌸𑍌 - இந்த, 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 - மயிர்களுடைய வேரானது, 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 - புரிந்திருக்கிறதோ, (𑌤𑌂 - அந்த, 𑌦𑍇𑌶𑌂 - இடத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - அடைந்து), 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯-பிளந்து, 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌪𑌾𑌲𑍇 - மண்டையோட்டில், (𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾 - வெளிக்கிளம்பி யிருக்கிறது), 𑌯𑌾 - எந்த நாடியோ, 𑌸𑌾 - அந்த நாடியானது, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 - அந்த பிர்ம்மாவை யறிவதற்குக் காரணம், (𑌏𑌵𑌂 - இந்தப்படி, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - அறிகிறவன், 𑌤𑌯𑌾 - அந்த நாடியால், 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯-வெளிக்கிளம்பி), 𑌭𑍂𑌃𑌇𑌤𑌿 - பூ என்கிற வ்யாக்ருதி ரூபியாய், 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 - அக்நியில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - இருக்கிறான், 𑌭𑍁𑌵𑌇𑌤𑌿 - புவ என்கிற வ்யாக்ருதி ரூபியாய், 𑌵𑌾𑌯𑍌-வாயுவில்,

ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிற வ்யாக்ருதி ரூபி யாய், ஆதித்யே - சூரியனில், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், மஹ இதி - மக என்கிற வ்யாக்ருதியாய், ப்ரஹ்மணி - சதுர்முகனிடத்தில், ப்ரதிதிஷ்டதி- இருக்கிறான், ஸ்வாராஜ்யம்-தானே யரசனாகயிருக்கிறதை, ஆப்னோதி-அடை கிறான், மனஸஸ்பதிம் - யெல்லா மனதிற்கு மதிபதியான தன்மையை, ஆப்னோதி - அடைகிறான், வாக்பதி: - வாக்குகளுக்கு அரசனாகவும், சக்ஷுஷ்பதி: - கண்களுக்கு அரசனாகவும், ச்ரோத்ரபதி: - காதுகளுக்கு, அரச னாகவும், விஜ்ஞானபதி: - அறிவுக்கு அரசனாகவும், தத:-அதைவிட அதிக மாக, ஏதத் - இதுவானது, பவதி - உண்டாகிறது. ஆகாசசரீரம் - ஆகாயம்போல சூக்ஷ்மமான சரீரத்தையுடையதாயும், ஸத்யாத்ம - மெய் யான தன்மையையுடையதாயும், ப்ராணாராமம் - பிராணன்களிடத்திலேயே விளையாட்டையுடையதாயும், மனஆனந்தம் - சுகத்தைக் கொடுக்கத்தாக மன தையுடையதாயும், சாந்திஸம்ருத்தம் - சாந்தியால் நிரம்பினதாயும், அம்ருதம் - மரணமில்லாததாயு மிருக்கிற, ப்ரஹ்ம - பிர்ம்மமானது, (பவதி-ஆகிறது), ஹேப்ராசீநயோக்ய - வாராய் பிராசீன யோக்யமென்கிற சிஷ்யனே, இதி - என்று, உபாஸ்வ - தியானம் செய், (ரம் - பதார்த்தங்களினுடைய வும் அந்வயங்களுடையவும் பேதம்), தாலுகேஅந்தரேண - தாடைகளின் நடுவே, யஏஷ: - யாதொரு உந்த நாடியானது, ஸ்தனஇவ - பசுவின்முலை போல், அவலம்பதே - தொங்குகிறதோ, ஸா - அந்த நாடியானது, இந்த்ர யோநி: - மோக்ஷமென்கிற ஐசுவரியத்தை யடைகிற ஜீவனுக்கு வெளிப் படுகிறவழி, யத்ர - எந்த வழியில், அஸௌ - இந்த, கேசாந்த: - பிர்ம்மா ருத்திரன் இவர்களுக்குக் காரணமான மகாவிஷ்ணுவானவர், விவர்த்தே - விசேஷமாக யிருக்கிறாரோ, ஸ்வாராஜ்யம் - கர்மங்களுக்கு கீழ்படியாமையை, ஆப்னோதி - அடைகிறான், மனஸஸ்பதிம் - மனதுகளுக்கு யஜமானனான தன் மையை, ஆப்னோதி - அடைகிறான், தத: - அதற்குப் பிறகு, ஏதத் - இதுவானது, பவதி - உண்டாகிறது (எது வென்றால்), ஆகாசசரீரம் - விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடினதாயும், ப்ரஹ்ம - விளங்குகிற பரபிர்ம்மத் தின் ஸ்வரூபத்தோடு கூடினதாயும், ஸத்யாத்மப்ராணாராமம் - நித்திய சூரி களுக்கும் முக்தர்களுக்கும் பிராணன்போன்ற பிர்ம்மத்தையே போக்யமாக வுடையதாயும், மனஆனந்தம் - நினைத்த மாத்திரத்தில் உண்டாகும் ஆனந்தத் தையுடையதாயும், சாந்திஸம்ருத்தம் - சாந்தியோடே கூடினதாயும், அம்ருதம் - சம்சாரமில்லாததாயும், பவதி - ஆகிறது.

(ரா - ஸா.) மேற்கூறிய வ்யாக்ருதிகளில் மக என்கிற வ்யாக்ருதியை சது ர்முகப் பிர்ம்மரூபமாகவும், மற்ற வ்யாக்ருதி ரூபங்களான யெல்லா வஸ்துக்களையும் பிர்

ம்மாவின் அங்கங்களாகவும் தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு அப்படி தியானம் செய்யப்படும் பிர்ம்மாவினிடமும் அப்படி தியானம் செய்ததாலுண்டாகும் பயனும் அப்பயனை யடையும் வழியும் இதில் சொல்லப்படுகிறது. மேற்கூறிய பிர்ம்மா ஹிருதயகமலமென்கிற ஆகாயத்திலிருக்கிறான். மனதால் அறியத்தக்கவன் மரணமில்லாதவன் விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடியவன் அவனை யறியும் வழியாவது. இரண்டு தாடைகளின் நடுவில் எந்த நாடி தொடங்குகிறதோ எந்த மண்டையில் மயிர்களின் அடிபாகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த மண்டையோட்டில் கிளம்பியிருக்கிறது எந்த நாடியோ அதுதான் அவனை யறியும் வழி. இப்படி யறிந்தவன் மேற்கூறிய நாடியில் வெளிக்கிளம்பி கிரமமாய் பூ புவ ஸுவ என்கிற மூன்று வ்யாக்ருதி ரூபியாய் அக்நி வாயு சூரியன் இதுகளிடத்தில் சேர்ந்து மக என்கிற பிர்ம்மாவினிடத்தில் சேருகிறான். அந்த பிர்ம்மாவுடன் ஒன்றாய் பிர்ம்மாவின் தன்மைகளை யடைகிறான். எல்லாப் பொருள்களும் இந்தப் பிர்ம்மாவுக்கு அவயவமாதலால் மனது முதலாகிய எல்லாப் புலன்களுக்கும் யஜமானனாகிறான். பிறகு பிர்ம்மத்துடன் ஒன்றாய் விடுகிறான்.

(ரா - ஸா.) மேற்கூறிய வ்யாக்ருதி தியானத்திற்கு அங்கியான பிர்ம்மவித்தையும் அதின் பயனும் இந்த வனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஹிருதயகமலத்தின் நடுவில் நல்லமனதால் அறியத்தக்கவராயும் ஸம்சார ஸம்பந்தமில்லாதவனாயும் விளங்குகிற சரீரத்தோடும் எவன் இருக்கிறானோ, அவனே பரமாத்மா, அவனையே தியானம் செய்ய வேண்டும். எப்படி தியானம் பண்ணி மோக்ஷத்தை யடையப்போகிறவனுக்கு வழியேதென்றால், தாடைகளின் நடுவே பசுவின் முலைபோல் எந்த நாடிதொங்குகிறதோ எந்த வழியில் போகிறவனுக்கு பிர்ம்மா ருத்திரன் இவர்களுக்கும் காரணமாய் இவர்களை சங்கரிக்குமவனான பரமாத்மா அடையத்தக்கவனோ, அதுவே வழி இப்படி தியானம் செய்தவன் அந்த காலத்தில் மண்டையோட்டைப் பிளந்துகொண்டு பூ என்கிற வ்யாக்ருதியால் அக்நிலோகத்திலிருக்கிறான். மோக்ஷம் போகிறவர்கள் எல்லாருக்கும் அக்நிலோகத்தில் போகிறது பொதுவாயிருந்தபோதிலும் இந்த வ்யாக்ருதி தியானத்தோடுகூடின இந்த பிர்ம்மவித்தையை யனுஷ்டித்தவனுக்கு சிலகாலம் அந்தந்த உலகங்களில் சாவகாசமுண்டு. பிறகு கர்மங்களுக்கு கீழ்ப்படியாதவனாக வாகிறான், தான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாப் பலன்களாலுண்டான அறிவுகளும் சுகங்களும் உண்டாகின்றன. நித்திய சூரிகளும் முக்தர்களும் எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற பிர்ம்மத்தையே இவனும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான். "யம்காமம்காமயதேஸஸோஸ்யஸம்கல்பாதேவஸமுத்திஷ்டதி" என்று சுருதிசொல்லுகிறபடியே நினைத்தபோதே எல்லா ஆனந்தங்களு முண்டாகிறது, ஸம்சாரசம்பந்த மில்லாதவனாக வாகிறான்.

ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷம்த்யௌர்திஶோऽவாந்தரதிஶா: | அக்நிர்வாயுராதித்யஶ்சந்த்ரமா நக்ஷத்ராணி | ஆப ஓஷதயோ வநஸ்பதய ஆகாஶ ஆத்மா | இத்யதிபூதம் | அதாத்யாத்மம் | ப்ராணோ வ்யாநோऽபாந உதாந: ஸமாந: | சக்ஷு: ஶ்ரோத்ரம் மநோ வாக் த்வக் | சர்ம மாம்ஸம் ஸ்நாவாஸ்தி மஜ்ஜா | ஏததிவிதாய ருஷிரவோசத் | பாங்க்தம் வா இதம் ஸர்வம் ||க|| பாங்க்தேநைவ பாங்க்தம் ஸ்ப்ருணோதீதி | ஸப்தமோऽநுவாக: ||

పృథివ్యంతరిక్షం ద్యౌర్దిశోవాంతరదిశాః॥ అగ్ని ర్వాయురాదిత్యశ్చంద్రమా నక్షత్రాణి॥ ఆప ఓషధయో వనస్పతయ ఆకాశ ఆత్మా । ఇత్యధిభూతం । అథాధ్యాత్మం । ప్రాణో వ్యానో పాన

ఉదానస్సమానః । చక్షుశ్శ్రోత్రంమనోవాక్త్వక్ । చర్మమాంసగ్ స్నావాస్థిమజ్జా । ఏతదధి విధాయఋషిరవోచత్ । పాఙ్క్తంవాఇదగ్ సర్వం ॥ ౧ ॥ పాఙ్క్తేనైవపాఙ్క్తగ్ స్పృణోతీతి ॥ సర్వమేకంచ ॥

(ப - ம்) ப்ருதிவீ - பூமி, அந்தரிக்ஷம் - ஆகாயம், த்யௌ: - ஸ்வர்க்கலோகம், திச: - திக்குக்கள், அவாந்தரதிச: - மூலைத்திசைகள், அக்நி: - நெருப்பு, வாயு: - காற்று, ஆதித்ய: - சூரியன், சந்த்ரமா: - சந்திரன், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்கள், ஆப: - ஜலங்கள், ஓஷதய: - கொடிகள், வநஸ்பதய: - மரங்கள், ஆகாச: - பூதமென்கிற ஆகாயமும், ஆத்மா - விராட்ரூபம், இதி - யென்று, அதிபூதம் - அதிபூதமென்கிற பெயர்கொண்டது, அத - பிறகு, அத்யாத்மம் - அத்யாத்மமென்கிற பெயர்கொண்டது, ப்ராண: - பிராணனும், வ்யாந: - வியானனும், அபாந: - அபானனும், உதாந: - உதானனும், ஸமாந: - ஸமானனும், சக்ஷு: - கண்ணும், ச்ரோத்ரம் - காதும், மந: - மனதும், வாக் - வாக்கும், த்வக் - இந்திரியரூபமான தோலும், சர்ம - மேல்தோலும், மாம்ஸம் - மாம்சமும், ஸ்நாவா - சியும், அஸ்தி - இலும்பும், மஜ்ஜா - உயிர்த்தண்ணியும், ஏதத் - இதுகளை, அதிவிதாய - கும்பலாகச் சேர்த்து, ருஷி: - இருஷியானவர், அவோசத் - சொன்னார், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், பாங்க்தம் - பாங்க்தம் என்கிற பெயர்கொண்டது. பாங்க்தேநைவ - மேற்கூறிய பாங்க்தத்தாலேதானே, பாங்க்தம் - வெளிப்பொருள்களை, ஸ்ப்ருணோதி - காப்பாற்றுகிறான், இதி - யென்று (சொன்னார்).

(பா - ஷா.) வ்யாக்ருதி ரூபமான பிர்ம்மத்தை தியானம் செய்யும்படி முன்னனுவாகத்தில் சொல்லி இந்த அனுவாகத்தில் சாங்க்த ரூபமாய் தியானம் பண்ணச் சொல்லுகிறது. பாங்க்தமென்றால் பங்க்தியோடே சேர்ந்ததற்கும் பெயர். பங்க்தியென்றால் வேதத்தில் ஒரு சந்தஸ்; அது ஐந்து பதங்களோடே கூடியது. ஆதலால் ஐந்தாகக் கூடியிருக்கும் பொருள்களெல்லாம் மேற்சொன்ன சந்தஸ்களுக்குச் சரியாயிருத்தலால் இப்பொருள்களையும் பாங்க்தமென்று சொல்லுகிறது. அப்படியே சுருதியிலும் "பஞ்சபதாபங்க்த: பாங்க்தோஜ்ஞ:" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இங்கு அதிபூதமென்று சொல்லப்பட்டது பதினைந்து பொருள்களாதலால் மூன்று பாங்க்தம் அதில் பூமிமுதல் ஐந்துக்கு உலகபாங்க்தமென்றும், நெருப்பு முதல் ஐந்துக்கு தேவதாபாங்க்தமென்றும், ஜலம் முதலான ஐந்துக்குப் பூதபாங்க்தமென்றும், பிராணன் முதலான ஐந்துக்கு வாயு பாங்க்தமென்றும், கண் முதலான ஐந்துக்கு இந்திரிய பாங்க்தமென்றும், தோல் முதலான ஐந்துக்குக் காது பாங்க்தமென்றும் இவைகளை ஆறு பாங்க்தங்களாகப் பிரித்து இவைகளைத் தியானம் செய்கிறவன் மேற்கூறிய பாங்க்தங்களை நிறைந்திருக்கிறான். அதாவது மேற்கூறிய பாங்க்தங்களில் நிறைந்திருக்கிற பிர்ம்மாவுடன் ஒன்றாகிறான் என்று இருஷி சொன்னார்.

(ரா - ஹா.) மேற்கூறிய ஐந்து பாங்க்தங்களையும் தியானம் பண்ணுகிறவன் இந்த பஞ்சபூதங்களால் நிறைந்திருக்கிற வுலகங்களைக் காப்பாற்றுகிறான். அதாவது இவ்வுலகங்களுக்கு அரசனாகிறான் என்று இவைகளைக் கண்டறிந்த ஓர் இருஷி சொன்னார்.

𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 | 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 | 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌹 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿| 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌓𑌂 𑌶𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌣𑌾𑌤𑌿 | 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍌𑌤𑌿 | 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 | 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌪𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑍋𑌪𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿| 𑌓𑌂𑌦𑌶 | 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

ఓమితిబ్రహ్మ । ఓమితీదగ్ం సర్వం । ఓమిత్యేతదనుకృతిర్హస్మవా అప్యోశ్రావయేత్యాశ్రావయంతి । ఓమితిసామానిగాయంతి । ఓగ్ంశోమితిశస్త్రాణిశగ్ంసంతి । ఓమిత్యధ్వర్యుః ప్రతిగరం ప్రతిగృణాతి ॥ ఓమితిబ్రహ్మాప్రసౌతి । ఓమిత్యగ్నిహోత్రమనుజానాతి । ఓమితిబ్రాహ్మణః ప్రవక్ష్యన్నాహ । బ్రహ్మోపాప్నవానీతి । బ్రహ్మైవోపాప్నోతి ॥ ౧ ॥ ఓందశ ॥

(ப - ம்.) 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓம் என்று சொல்லப்பட்ட சப்தமானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பரபிரம்மம், 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - யெல்லாப் பொருள்களும், 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓம் என்று சொல்லும் பதம்தான் அதாவது யெல்லாப் பொருள்களையும் சொல்லும் சப்தங்களுக்கு ஆதிகாரணமானதால், 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍-ஓம் என்கிற விதானது, 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃𑌹𑌸𑍍𑌮𑌵𑌾𑌅𑌪𑌿 - ஒருவன் ஒருகாரியத்தை யேவினால் அதற்கு வேறு மனிதனுடைய அங்கீகாரம் அன்றோ, 𑌓𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌇𑌤𑌿- ஓச்ராவய என்று, 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - யஞ்யத்தில் பிரதிச்ரவணம் பண்ணிவைக்கிறார்கள், 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓம் என்று, 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 - சாமங்களை, 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - யிடுகிறார்கள், 𑌓𑌂𑌶𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓம்சோம் என்று, 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 - சஸ்திரம் என்கிற மந்திரங்களை, 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 - சொல்லுகிறார்கள். 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓம் என்று, 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 - யக்யத்திலிருக்கும் அத்வர்யுவானவன், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌰𑌂 - பிரதிகரத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌣𑌾𑌤𑌿 - சொல்லுகிறான் அதாவது ஹோதாவென்கிற யக்யத்திலிருப்பவன் சஸ்திரமென்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லும்போது ஓம் என்று சந்தோஷிக்கிறான், 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓம் என்று, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 - யக்யத்திலிருக்கும் ப்ரம்மாவென்று பெயர் பெற்றவன், 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍌𑌤𑌿 - அனுமதி பண்ணுகிறான், 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿- ஓம் என்று, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 - அக்கினிஹோத்திரம் என்று சொல்லும் ஹோமத்தை, 𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 - அனுமதி பண்ணுகிறான், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - வேதத்தை, 𑌉𑌪𑌾𑌪𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿 - அடையக் கடவேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்கிற எண்ணத்துடன், 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 - அத்யயனம் பண்ணப்போகிற, 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - பிராமணன், 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓம் என்று, 𑌆𑌹 - சொல்லுகிறான், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 - வேதத்தைத் தானே, 𑌉𑌪𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 - அடைகிறான்.

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) ப்ரம்மத்தியானத்திற்கு முக்யமான ஆதாரமாதலால் ப்ரணவத்தை இந்த அநுவாகத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது.

𑌋𑌤𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌶𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 ॥௧॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌾 𑌰𑌾𑌥𑍀𑌤𑌰𑌃 । 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌕𑍋 𑌮𑍌𑌦𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌪𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌚 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

ఋతంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। సత్యంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। తపశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। దమశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। శమశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। అగ్నయశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। అగ్నిహోత్రంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। అతిథయశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। మానుషంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। ప్రజాచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ॥ ౧॥

ప్రజనశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। ప్రజాతిశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ। సత్యమితిసత్యవచారాథీతరః। తపఇతితపోనిత్యఃపౌరుశిష్టః। స్వాధ్యాయప్రవచనేఏవేతినాకోమౌద్గల్యః। తద్ధితపస్తద్ధితపః॥ ప్రజాచస్వాధ్యాయప్రవచనేచషట్చ॥

(ப - ம்.) 𑌋𑌤𑌂𑌚 - மெய்யும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தை யோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚 - யெல்லாவற்றிலும் சமமான புத்தியும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚 - உபவாஸாதிகளால் உடம்பை சுத்தமாக்குதலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚 - வெளியிலிருக்கு மிந்திரியங்களை ஜயித்தனும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தை யோதலும் ஓதுவித்தலும், 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள், 𑌶𑌮𑌶𑍍𑌚 - உள்ளேயிருக்கும் மனதென்கிற இந்திரியத்தை ஜயித்தலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 - கார்ஹபத்தியம் ஆகவனீயம் தக்ஷிணம் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று அக்நிகளும், (𑌆𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 - வளர்க்கவேண்டியவைகள்), 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑍇) - அவசியம் நடத்த

வேண்டியவைகள்) அ஗்நிஹோத்ரம் ச - அக்நிஹோத்திரம் என்று சொல்லப் பட்ட கர்மமும், (ஹோதவ்யம் - ஹோமம் செய்யத்தக்கது), ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயே - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), அதிதயஃ ச - அதிதிகளும், (பூஜ்யாஃ-பூசிக்கத் தகுந்தவர்கள்), ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், அநுஷ்டேயே - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), மாநுஷம் ச - உலகத்தின் நடவடிக்கைகளும், ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச-வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயாநி - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), (ப்ர) மாநுஷம் ச - இறந்த மனிதர்களைக் குறித்துச் செய்யும் ஸ்ராத்தம் முதலிய கர்மங்களும் அல்லது, ந்யாயம் ப்ராப்தஸம்வ்யவஹாரஃ | திஸம்யக்ஞாநவாநுஸம்க்ஷாஸவஹாராதயோநுஷ்டேயாநி - யென்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவின் ஆராதனமும், ப்ரஜா ச - குழந்தைகளும், உத்பாத்யாஃ - உண்டாக்கத்தக்கவைகள், ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயே - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), ப்ரஜநஃ ச - ருதுகாலத்தில் மனையாளைப் புணர்தலும், ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயாநி - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), ப்ரஜாதிஃ - பேரன் முதலியவர்களை யுண்டுபண்ணிவைத்தலும், ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ச - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (அநுஷ்டேயாநி - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), ஸத்யம் இதி-சத்தியமே முக்யமென்று, ஸத்யவசாஃ - மெய்யான வார்த்தைகளைச் சொல்லும் தன்மையையுடைய அல்லது ஸத்ய வசா என்று பெயர்கொண்ட, ராதீதரஃ - ரதீதரா என்று பெயர்கொண்ட இருஷியின் பிள்ளையானவர், (மந்யதே - யெண்ணுகிறார்), தபஃ இதி - தபஸ்ஸே முக்யமென்று, தபோநித்யஃ - நித்தியம் தவம்செய்யுமவரான அல்லது தபோநித்யரென்று பெயர்கொண்ட, பௌருஶிஷ்டிஃ - பூருசிஷ்டருடைய பிள்ளையானவர், (மந்யதே - யெண்ணுகிறார்), ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ஏவ இதி - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலுமே முக்யமென்று, நாகஃ- நாகர் என்று பெயர்கொண்ட, மௌத்஗ல்யஃ - முத்கலர் என்று இருஷியின் பிள்ளையானவர், (மந்யதே - யெண்ணுகிறார்), தத் ஹி-அதுதானே, தபஃ - தவம்.

(ஸ்ரீ-பா.) அறிவினாலேயே பயனுண்டாகிற தென்று கீழ்ச்சொல்லி யிருக்கிறது. ஆதலால் வேதங்களிலும் அதை யனுசரித்த ஸ்மிருதிகளிலும் சொல்லியிருக்கும் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டியது. ஏனெனில் அவைகளும் மேற்கூறிய பயனுக்குரியவைகள் ஆதலால் அவைகளும் அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள் என்று இந்த அனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

(ஶா-ஹா.) தினந்தோறும் ப்ரம்மத்தின் தியானம் செய்யவேண்டியதாதலால் அந்த தியானத்திற்கு மனது சுத்தமாக இருக்கவேண்டுமாதலாலும், அப்படி மனது சுத்தமாக வேண்டியதற்கு பாவங்கள் நீங்கவேண்டியதாதலாலும், அந்தப்படி பாவங்கள் நீங்க வேண்டியதற்காக நித்திய கர்மங்களை யவசியம் செய்யவேண்டியது. என்று இந்த அனுவாகத்தில் சொல்லுகிறது.

𑌅𑌹𑌂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾 | 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵 | 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑍀𑌵𑌸𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 | 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂𑌸𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 | 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌾𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 | 𑌇𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 | 𑌅𑌹𑌂𑌷𑌟𑍍||

అహంవృక్షస్యరేరివా । కీర్తిః పృష్ఠంగిరేరివ । ఊర్ధ్వపవిత్రో వాజినీవస్వమృతమస్మి । ద్రవిణగ్ం సవర్చసం । సుమేధా అమృతోక్షితః । ఇతి త్రిశంకోర్వేదానువచనం ॥ అహగ్ంషట్ ॥

சங்கர ரங்க ராமானுஜபாஷியங்களில் பதவுரையே மிகவும் வேறுபட்டிருப்பதால், அந்தந்த பாஷியங்களில் உள்ள பதவுரைகள் தனித்தனியே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஶம - ப - ம.) அஹம் - நான், வ்ருக்ஷஸ்ய - ஸம்சாரமாகிற விருக்ஷத்திற்கு, ரேரிவா - நடத்துகிறவன் அதாவது முளைக்கச்செய்கிறவன், (மம - என்னுடைய), கீர்த்தி: - புகழானது, கிரே: - மலையினுடைய, ப்ருஷ்டமிவ - நுனிபோல், (உச்ச்ரிதா - உயர்ந்திருக்கிறது), ஊர்த்வபவித்ர: - பரிசுத்தமான பிர்ம்மத்தை என்னுடைய அறிவினால் விளங்கச் செய்கிறவனாகவும், வாஜினீவ - சூரியனிடத்திலேபோல, ஸ்வம்ருதம் - நல்ல பரிசுத்தமான ஆத்மவஸ்துவாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், ஸவர்சஸம் - நல்ல வொளியோடகூடின, த்ரவிணம் - தனத்தைப்போல எல்லாராலும் ஆசைப்படத் தகுந்ததாகவும், அஸ்மி - ஆகிறேன் அல்லது, த்ரவிணம்-தனம்போன்ற ப்ரம்மஞானமானது, (மயா - என்றால், ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டது), ஸுமேதா: - நல்ல அறிவுடன் கூடினவனும், அம்ருதோக்ஷித: - அமுதத்தால் நனைக்கப்பட்டவனாகவும், அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - யென்று, த்ரிசங்கோ: - திருசங்கு யென்கிற இருஷியின், வேதாநுவசநம் - ஆத்மாவொன்று யென்கிற ஞானத்தைக் குறித்துச் சொல்லும் வார்த்தை. இது திருசங்குவினால் கண்டறியப்பட்ட ஓர் வேதமந்திரம் ஆத்மா வொன்றுயென்கிற ஆத்மவித்தையை இந்த வனுவாகத்தில் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது. ப்ரம்மவித்யை யுண்டாகும் பொருட்டு இதை ஜபிக்கவேண்டும்

(ரா - ப - ம.) வித்தைக்கு அங்கமாய் ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது. இந்த அனுவாகம், அஹம் - நான், வ்ருக்ஷஸ்ய - விருக்ஷம் போல் வேறுடன் போகத்தகுந்த வஹங்காரத்திற்கு, ரேரிவா - நாசம்செய்கிறவன், (மம - என்னுடைய), கீர்த்தி: - கீர்த்தியானது, கிரே: - மேரு

முதலிய பர்வதத்தினுடைய, 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌵 - கொடிமுடிபோல் யெல்லாராலும் கொண்டாடத் தக்கதாயிருக்கிறது. 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 - பரிசுத்த வஸ்துக்களெல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தவனாயிருக்கிற நான், 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌿 - யெல்லா வஸ்துக்களையும் அனுபவிக்கிற பரமாத்மாவினிடத்தில், 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 - நல்ல வமுதம் போல் அவன்புக்கு இடமாய், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், (𑌤𑌸𑍍𑌯) - அந்த பரமாத்மாவினுடைய), 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 - நல்ல வொளியோடேகூடின, 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 - தனமாக அதாவது அவன் அனுபவிக்கிற வஸ்துவாக, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌾𑌃 - அந்த பரமாத்மாவுக்கு தாஸன் என்கிற நல்லறிவோடுகூடினவனும், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃 - ஸம்சாரமில்லாதவனும், 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 - நாசமில்லாதவனும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌃 - திருசங்கு என்கிற ருஷியின், 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 - வேதமந்திரம் அவரால் கண்டறியப்பட்ட வேதமந்திரம்.

𑌵𑍇𑌦𑌮𑌨𑍂𑌚𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌵𑌦 | 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂𑌚𑌰 | 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌃 | 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌧𑌨𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌸𑍀𑌃 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 | 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 | 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 | 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 | 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 ||௧||

𑌦𑍇𑌵𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 | 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍋𑌭𑌵 | 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍋𑌭𑌵 | 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑍋𑌭𑌵 | 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌦𑍇𑌵𑍋𑌭𑌵 | 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 | 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 | 𑌨𑍋𑌇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 | 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂𑌸𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 | 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 ||௨||

𑌨𑍋𑌇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 | 𑌯𑍇𑌕𑍇𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 | 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 | 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 | 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 | 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 | 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 | 𑌭𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 | 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 | 𑌅𑌥𑌯𑌦𑌿𑌤𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ||௩||

𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 | 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌆𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 | 𑌅𑌲𑍂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 | 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍 | 𑌤𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌥𑌾𑌃 | 𑌅𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 | 𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 | 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌆𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 | 𑌅𑌲𑍂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 | 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍 ||௪||

𑌤𑌥𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌥𑌾𑌃 | 𑌏𑌷𑌆𑌦𑍇𑌶𑌃 | 𑌏𑌷𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 | 𑌏𑌷𑌾𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 | 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 | 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 | 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌚𑍈𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 | 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤

வ்யம் | தாநித்வயோபாஸ்யாநி ஸ்யாத்தேஷுவர்தேரந்ஸப்தச | இதி
ஶிக்ஷாவல்யாமேகாதஶோநுவாக: ॥

వేదమనూచ్యాచార్యోంతేవాసినమనుశాస్తి । సత్యంవద । ధర్మంచర । స్వాధ్యాయాన్మాప్రమదః। ఆచార్యాయప్రియంధనమాహృత్య ప్రజాతన్తుంమావ్యవచ్ఛేత్సీః । సత్యాన్నప్రమదితవ్యం। ధర్మాన్నప్రమదితవ్యం । కుశలాన్నప్రమదితవ్యం । భూత్యైనప్రమదితవ్యం । స్వాధ్యాయప్రవచనాభ్యాంనప్రమదితవ్యం ॥ ౧ ॥

దేవపితృకార్యాభ్యాం నప్రమదితవ్యం । మాతృదేవోభవ । పితృదేవోభవ । ఆచార్యదేవోభవ । అతిథిదేవోభవ । యాన్యనవద్యానికర్మాణి । తానిసేవితవ్యాని । నోఇతరాణి। యాన్యస్మాకగ్ంసుచరితాని । తానిత్వయోపాస్యాని ॥ ౨ ॥

నోఇతరాణి । యేకేచాస్మచ్ఛ్రేయాగ్ంసోబ్రాహ్మణాః । తేషాంత్వయాఽఽసనేనప్రశ్వసితవ్యం। శ్రద్ధయాదేయం । అశ్రద్ధయాదేయం । శ్రియాదేయం । హ్రియాదేయం । భియాదేయం । సంవిదాదేయం । అథయదితేకర్మవిచికిత్సావా వృత్తవిచికిత్సావాస్యాత్ ॥ 3 ॥

యేతత్రబ్రాహ్మణాస్సమ్మర్శినః । యుక్తాఆయుక్తాః । అలూక్షాధర్మకామాస్స్యుః । యథాతేతత్రవర్తేరన్ । తథాతత్రవర్తేథాః । అథాభ్యాఖ్యాతేషు । యేతత్రబ్రాహ్మణాస్సంమర్శినః । యుక్తాఆయుక్తాః । అలూక్షాధర్మకామాస్స్యుః । యథాతేతేషువర్తేరన్ ॥ ౪ ॥

తథాతేషువర్తేథాః । ఏషఆదేశః । ఏషఉపదేశః । ఏషావేదోపనిషత్ । ఏతదనుశాసనం । ఏవముపాసితవ్యం । ఏవముచైతదుపాస్యం ॥ స్వాధ్యాయ ప్రవచనాభ్యాం నప్రమదితవ్యం। తానిత్వయోపాస్యా నిస్యాత్తేషువర్తేరన్ సప్తచ ॥

(ப - ம்.) வேதம் - வேதத்தை, அநூச்ய - அத்தியயனம் பண்ணிவைத்து, ஆசார்ய: - ஆசாரியன், அந்தேவாஸிநம் - சிஷ்யனை, அநுஶாஸ்தி - ஆக்யாபிக்கிறான் (அதாவது அடியில் வருமாறு), ஸத்யம் - மெய்யான வர்த்தத்தை, வத - சொல்லு, தர்மம் - தர்மத்தை, சர - செய், ஸ்வாத்யாயாத் - வேதமோதுதலில் நின்றும், மாப்ரமத: - தப்பாதே அதாவது (சாவதானமாய் வேதமோது), ஆசார்யாய - ஆசாரியன்பொருட்டு, ப்ரியம் - இஷ்டமான, தநம் - பொருளை, ஆஹ்ருத்ய - கொண்டு கொடுத்து, ப்ரஜாதந்தும் - ப்ரஜோத்பத்தியின் வரிசையை, மாவ்யவச்சேத்ஸீ: - அறுக்காதே அதாவது பிள்ளைகளின் வரிசையை யுண்டுபண்ணு, ஸத்யாத் - மெய்யான வார்த்தை விருந்து, நப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே அதாவது பொய்வார்த்தை சொல்லாதே, தர்மாத் - தர்மத்தில் நின்றும், நப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே அதாவது அதர்மத்தைச் செய்யாதே, குஶலாத் - தன்னைக் காப்பாற்றும் காரியத்தில் நின்றும், நப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே, பூத்யை - மங்களகாரியத்தில் நின்றும், நப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே, ஸ்வாத்யாயப்ரவசநாப்யாம் -

வேதத்தையோதல் ஓதுவித்தல் இவைகளில் நின்றும், ந ப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே, தேவபித்ருகார்யாப்யாம் - தேவர்கள் பிதுர்க்கள் இவர்களின் காரியங்களில் நின்றும். ந ப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே, மாத்ருதேவ: - மாதாவை- அதாவது தாயைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ-இரு, பித்ருதேவ:, தகப்பனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ - இரு, ஆசார்யதேவ: - ஆசிரியனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ - இரு, அதிதிதேவ: - அதிதிகளை அதாவது விருந்தாளிகளைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ - இரு, அதாவது தெய்வத்தைப்போல் மேற்கூறியவர்களை யுபசரிக்க வேண்டுமென்பது, யாநி - எந்த, கர்மாணி - கர்மங்கள், அநவத்யாநி - பாவமில்லாதவைகளோ, தாநி-அவைகள், த்வயா-உன்னால், உபாஸ்யாநி - செய்யத்தக்கவைகள், இதராணி - வேறுபாவத்தோடு கூடியவைகள், நோ உபாஸ்யாநி - செய்யத்தகாதவைகள், யாநி - எவைகள், அஸ்மாகம் - ஆசிரியனை வெங்களுடைய, ஸுசரிதாநி - நன்னடக்கைகளோ, தாநி - அவைகள், த்வயா-உன்னால், உபாஸ்யாநி-செய்யத்தக்கவைகள், நோ இதராணி - வேறு நடத்தைகள், நோ உபாஸ்யாநி - செய்யத்தகாதவைகள், யேகேச - எந்தெந்த, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராமணர்கள், அஸ்மச்ச்ரேயாம்ஸ: - நமக்கு உயர்ந்தவர்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, த்வயா - உன்னால், ஆஸநேந - ஆசனம் முதலானதுகளாலே, ப்ரச்வஸிதவ்யம் - இளைப்பாறுதல் செய்துவைக்கவேண்டியது அல்லது தேஷாம் - அவர்களுடைய, ஆஸநே - உட்கார்ந்திருக்கு மிடத்தில், த்வயா - உன்னால், ந ப்ரச்வஸிதவ்யம் - மூச்சுவிடக் கூடாது அதாவது அவர்கள் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கு மிடத்தில் அவர்கள் சொல்லும் நல்வார்த்தைகளை சாவதானமாய்க் கேட்க வேண்டியது. அவர்களுக்கு சமமாய் மறுமொழியுரைக்கக் கூடாது, (வா) தேஷாம் - அவர்களுடைய, ஆஸநே - உட்காருமிடத்தில், த்வயா - உன்னால், ந ப்ரச்வஸிதவ்யம் - சமமாய் உட்காரக்கூடாது, ச்ரத்தயா - விசுவாஸத்தினால், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, அச்ரத்தயா - சிரத்தையில்லாவல், அதேயம் - கொடுக்கக்கூடாது, ச்ரியா - முகமலர்ச்சியுடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டும், ஹ்ரியா - வெட்கத்துடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, பியா - பயத்துடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, ஸம்விதா - சங்கல்பஞ் செய்வதுடன், (வா) - சினேகத்துடன், தேயம் - கோடுக்கவேண்டியது, அத - பிறகு, தே - உனக்கு, கர்மவிசிகித்ஸா - அக்நிஹோத்திரம் முதலிய கர்மங்களில் சந்தேகமாவது, வ்ருத்தவிசிகித்ஸா வா - நன்னடத்தையில் சந்தேகமாவது, ஸ்யாத் யதி - இருக்கக் கூடுமேயானால், தத்ர - அந்த கர்மங்களில், யே - எந்த, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராமணர்களை, ஸம்மர்சிந: - ஆலோசித்து நடத்துகிறவர்களோ, யுக்தா: - வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும்

வல்லவர்களோ, ஆயுக்தா: - லௌகிகம் தெறிந்தவர்களோ, (ஸம்) ஆயுக்தா: - அயலான் புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, அலூக்ஷா: - கோபம் ஆசையில்லாதவர்களோ, (ஸம்) அலூக்ஷா: - குரூரமான புத்தியில்லாதவர்களோ, தர்மகாமா: - தர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸ்யு: - இருப்பார்களோ, தே - அந்த ப்ராம்மணர்கள், தத்ர - அந்த கர்மங்களில், யதா - எப்படி, வர்தேரந் - நடப்பார்களோ, ததா - அப்படி, தத்ர - அந்த கர்மங்களில், வர்தேதா: - நடக்கவேண்டும், அத - பிறகு, அப்யாக்யாதேஷு - தோஷமுள்ளவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்ட, தத்ர - அந்த புருஷனிடத்தில், யே - எந்த, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராம்மணர்கள், ஸம்மர்சிந: - ஆலோசித்துச் செய்கிறவர்களோ, யுக்தா: - வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்களோ, ஆயுக்தா: - லௌகிகம் தெரிந்தவர்களோ, (ஸம்) ஆயுக்தா: - அயலான் புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, அலூக்ஷா: - கோபம் ஆசையில்லாதவர்களோ, (ஸம்) - குரூரமான புத்தியில்லாதவர்களோ, தர்மகாமா: - தர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸ்யு: - இப்பார்களோ, தே - அவர்கள், தேஷு - அந்த புருஷர்களிடத்தில், யதா - யெப்படி, வர்தேரந் - நடப்பார்களோ, ததா - அப்படி, தேஷு - அந்த புருஷர்களிடத்தில், வர்தேதா: - இருக்கவேண்டும், ஏஷ: - இதுவானது, ஆதேச: - கட்டளை, ஏஷ: - இதுவானது, உபதேச: - ஹிதமானவார்த்தை, ஏஷா - இதுவானது, வேதோபநிஷத் - வேதத்தின் உட்கொண்ட பொருள், ஏதத் - இதுவானது, அநுசாஸநம் - ஈசனது வார்த்தை, (ஸம்) - ஆசாரியன் சிஷ்யனைக்குறித்துச் சொல்லும் வார்த்தை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், உபாஸிதவ்யம் - நடத்தவேண்டியது, ஏதத் - இதுவானது, ஏவம் உ - இந்த மாதிரியாகவே, உபாஸ்யம் - நடத்தவேண்டியது.

(ஸம் - ஹ.) இந்த அனுவாகத்தின் கருத்து பதார்த்தம்போல இந்த இரண்டு அனுவாகங்களிலும் கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கும்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த பயனைப் பெறுவதற்கு கர்மங்களைச் செய்து மோக்ஷம் என்று சொல்லும் பயனை யடையவா? அல்லது வித்தையுடன் அதாவது வித்தையங்கமாக்கி மேற்குறித்த கர்மங்களைச் செய்து அந்தப் பயனை யடையவா? அல்லது வித்தையையும் கர்மங்களையும் சமமாக வனுஷ்டித்து மேற்குறித்த பயனை யடையவா? கர்மங்களை யங்கமாக்கி வித்தையினாலேயா? அல்லது வித்தையினாலே மாத்திரமா? மேற்கூறிய பயனை யடைவது, என்று விசாரிப்போம். கர்மங்களாலே மாத்திரம் மோக்ஷத்தை யடையலாமென்று சொல்லக்கூடும். ஏனெனில் "வித்வாங்யஜதே வித்வாங்யாஜயதி" என்று வேதங்களின் பொருள்களை யுணர்ந்தவனுக்கே யாகம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்ய விதித்தலாதி எல்லா உபநிஷத்துக்களின் பொருள்களையு மறியவேண்டியதவசியமாதலாலும் கர்மங்களினால் மோக்ஷமில்லை யெனில் மற்றப்பயன்களெல்லாம் பொய்யாகையாலும் கர்மங்களை செய்யச் சொல்லும். சுருதிகள் வியர்த்தமென்று சொல்லவமையும் ஆதலால் கர்மங்களாலேயே மோக்ஷமென்று சொல்வோமென்னில் மோக்ஷமென்று சொல்லும்பயன்; அழிவில்லாத

தாகையாலும் கர்மங்களாலே யுண்டுபண்ணப்படும் பயன்கள் அழிவுள்ளனவாகக் காணப்படுதலாலும் கர்மங்களாலுண்டுபண்ணப்படும். மோக்ஷமென்றும் பயனும் அழிவுள்ளதாக யேற்படுமாதலால். அப்படி சொல்ல வொண்ணாது வித்தையை யங்கமாகச் செய்து கர்மங்களாலேயே மோக்ஷம் பெறலாமென்பதும் வித்தையையும் கர்மங்களையும் சரியாகச்செய்து மோக்ஷம்பெறலாமென்கிறது. மேற்கூறிய காரணங்களாலேயே கூடாது. ஆனால் வித்தையும் கர்மங்களும் மோக்ஷத்தையுண்டாக்கும் காரணங்களல்ல. விலக்குகளை நீக்குகிறவைகள் ஆதலால் மோக்ஷமழிவில்லை யென்பதற்குக் குறையில்லை. வித்தையினாலும் கர்மங்களாலும் விலக்குகள் நீக்கப்பட்டாய் "ஸூர்யத்வாரேண தயோர்த்தவமாயன்" என்கிற சுருதிகளின்படியே மோக்ஷத்தை யடையலாமென்னில் மோக்ஷம் எல்லாவிடத்திலும் வியாபித்ததாலும் மோக்ஷமென்பது ப்ரம்மத்தைக் காட்டிலும் வேறானதல்லவாகையாலும் மோக்ஷத்தை யடைகிறவர்களும் அந்த ப்ரம்மத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவர்களல்லாமையாலும் மோக்ஷம் அடையவேண்டுவதாகிய வேறுவஸ்துவல்ல ஒரு வஸ்துவை யடைகிற தென்றால் அடையப்பட்ட பொருள் அடைகிற பொருளைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதாயன்றோ இருக்கவேண்டும். அப்படி ஏற்படவில்லை "தத்ஸ்ருஷ்டவா ததேவானுப்ராவிஶத் க்ஷேத்ரஜ்ஞஞ்சாபிமாம்வித்திஸர்வக்ஷேத்ரேஷு" என்கிற சுருதிஸ்மிருதிகளாலிரண்டும் ஒன்றே யென்று ஏற்படுகிறது. ஆனால் அடைகிறான் என்றும் சுகங்களை யவ்விடத்திலனுபவிக்கிறான் என்றும் சொல்லியிருக்கிற "ஸஎகதா; ஸயதிபித்ருலோககாமஃ ஸ்த்ரிபிர்வாயாநைர்வா" என்கிற சுருதிகளுக்கு யென்னவழியென்னில் அவைகள் காரிய ப்ர்ம்மத்தைச் சொல்லுகின்றன. காரணமாகிய ப்ரம்மத்தினிடத்தில் "ஏகமேவாந்திதீயம்; யத்ரநாந்யத்பஶ்யதி; தத்கேநகம்பஶ்யேத்" என்கிற சுருதிகளின்படியே பேதங்களில்லையன்றோ மேலும் வித்தைக்கும் கர்மங்களுக்கும் விரோதமாதலால் இரண்டும் ஒன்றுசேரமாட்டாது. ஏனெனில் வித்தையோ ப்ர்ம்மம் ஒன்றேயுளது. மற்ற பேதங்கள் பொய்யானவைகள் என்கிற அறிவு கர்மங்களோ செய்கிறவன் தேவதை கருவிகள் முதலிய வனேக பேதமுள்ளது. இவை யிரண்டும் சத்யமானவையென்று சொல்லவொண்ணாதாகையால் "யத்ரஹித்வைதமிவபவதி; ம்ருத்யோஸ்ஸம்ருத்யுமாப்நோதி; அதயத்ராந்யத்பஶ்யதிதல்பம்; அந்யோஸாவந்யோஹமஸ்மிதி; உதரமந்தரம்குருதே அததஸ்யபயம்பவதி" என்கிற சுருதிகளினாலும் "ஏகதைவாநுத்ரஷ்டவ்யம்; ஏகமேவாந்திதீயம் ப்ரஹ்மைவேதம்ஸர்வம் ஆத்மைவேதட்ஸர்வம்" என்கிற சுருதிகளினாலும் ஒன்று என்கிற வறிவே மெய்யறிவென்றும் பேதங்களைக் காட்டுமறிவு பொய்யறிவென்றும் ஏற்படுகிறது. ஆனால் வேதங்களில் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறதே வேதங்களோ புருஷர்களுக்குப் பயன்கொடுக்கு மவைகளைச் சொல்லுகின்றன வென்கிறதற்கு விரோதிக்காதோ வென்னில் வித்தையைச் சொல்லுகிற சுருதிகள் சம்சாரத்திலிருந்து சீவனுக்கு முத்தியைத்தரவேண்டி சம்சாரத்திற்கு காரணமாகிய அவித்தை வித்தையால் போய்விடுகிறது என்று சொல்லுகிறது. கர்மங்களைச் சொல்லும் சுருதிகளோ கர்மங்களைச்செய்து அதினால் மோக்ஷத்தை யடையவேண்டியவர்களுக்குபாயத்தை நீக்குகிறதையும் அல்லாதவர்களுக்கு பசு பிள்ளை முதலியவைகளை யடைகிறதென்கிற பயன்களைச் சொல்லுகிறதே தவிர அவைகளில் சொல்லிய மேற்கூறிய பேதங்களை மெய்யென்று சொல்லுவதில் அவைகளுக்குக் கருத்தில்லை. உபாயமாகிய விலக்கு இருந்தால் மேற்கூறிய வித்தையுதிக்கமாட்டாது. வித்தை யுதியாவிடில் அவித்தை நீங்கமாட்டாது. அவித்தை நீங்காவிடில் சம்சாரம் ஒழியாது. ஆகையால் பாபங்களைப் போக்குவதற்குக் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுவதாதலால் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்கிற சுருதிகளுக்கு விரோதமில்லை. மேற்கூறிய காரணங்களால் கர்

மங்கள் வித்தைக்கு விலக்குகளாயிருக்கிற பாவங்களைப்போக்கி வைக்கிறதாகையால் வித்தையுண்டானவனுக்குக் கர்மங்களால் பயனில்லை. அக்நிஹோத்திரம் முதலான கர்மங்களில் இல்லறமில்லாதவர்களுக் கதிகாரமில்லா திருந்தபோதிலும், எல்லாருக்கும் பொதுவாகப் பேசப்பட்ட சத்யம் சொல்லுதல் முதலிய கர்மங்களைக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் வித்தையுதிக்கலாம்.

(பா - ஹா.) பதார்த்தம்போலே கருத்து.

𑌶𑌂 𑌨𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 | 𑌶𑌂 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 | 𑌶𑌂 𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 | 𑌶𑌂 𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 | 𑌨𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 | 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍋 | 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿 | 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 | 𑌋𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ‖௧‖ 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌵𑌤𑍁 | 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌵𑌤𑍁 | 𑌅𑌵𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍 | 𑌅𑌵𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍 | 𑌓𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 | 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 | 𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

శన్నో మిత్రశ్శం వరుణః । శన్నో భవత్వర్యమా । శన్న ఇన్ద్రో బృహస్పతిః । శన్నో విష్ణురురుక్రమః । నమో బ్రహ్మణే । నమస్తే వాయో । త్వమేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మాసి । త్వామేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మ వదిష్యామి । ఋతం వదిష్యామి । సత్యం వదిష్యామి ॥ ౧ ॥ తన్మామవతు । తద్వక్తారమవతు । అవతు మామ్ । అవతు వక్తారమ్ । ఓం శాన్తిః శాన్తిః శాన్తిః । సత్యం వదిష్యామి పఞ్చ ॥

(ப - ம.) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 - சூரியன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைத்தருபவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 - வருணன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 - துவாதசாதித்தவர்களில் ஒருவனான யமனானவன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 - இந்திரனும், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - பிருகஸ்பதியானவன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 - விஸ்தாரமான வடிவைப்பையுடைய, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 - விஷ்ணுவானவர், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவராக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 - வாயுவின்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - சேவிக்கிறேன், (பா) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 - வேதத்தின்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - சேவிக்கிறேன், 𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍋 - வாராய் வாயுவே, 𑌤𑍇 - உன்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - சேவிக்கிறேன், 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 - நீதானே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 - புலப்படக்கூடிய, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 - உன்னைத்தானே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂-புலப்படும்படியான, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮- ப்ரம்மமாக, 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - சொன்னேன், 𑌋𑌤𑌂 - சாஸ்திரத்தின்படி நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளாக. (பா) 𑌋𑌤𑌂 - தோஷமில்லாத சப்தத்தை, 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿- சொன்னேன், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - அப்படி நிச்சயித்து வாயினாலே சொல்லப்பட்டும் சரீரத்தால் செய்யப்பட்டுமிருக்கும் பொருளாக, (பா) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - மெய்ப்பொருளடங்கின வார்த்தையை, 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - சொன்னேன், 𑌤𑌤𑍍 - யென்

னால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட வாயுவென்று பெயர்கொண்ட ப்ரம்மமானது, (𑌋𑌤𑌂) 𑌤𑌤𑍍 - யென்றால் ஓதப்பட்ட வேதமானது, 𑌮𑌾𑌂 - வேதமோதுகிற வென்னை, 𑌅𑌵𑌤𑍁 - காப்பாற்றிவிட்டது. 𑌤𑌤𑍍 - அந்த வாயுமென்கிற ப்ர்ம்மமானது, (𑌋𑌤𑌂) 𑌤𑌤𑍍 - அந்த வேதமானது. 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 - ஓதுவித்த வாசிரியனை, 𑌆𑌵𑍀𑌤𑍍 - காப்பாற்றிவிட்டது, 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌆𑌵𑍀𑌤𑍍-காப்பாற்றிவிட்டது, 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 - ஓதுவித்தவனை, 𑌆𑌵𑍀𑌤𑍍 - காப்பாற்றிவிட்டது. அதிக ஆதரம் தோற்றுகைக்காக ஒன்றையே யிரட்டிப் பேசுகிறது, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 - விரோதிகளுடைய சாந்தியானது, (𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - உண்டாகட்டும்).

(𑌶𑌂-𑌹𑌾𑌰𑌾-𑌹𑌾.) இரண்டு பாஷியங்களும் பதார்த்தம்போலே.

𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂.

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍 | 𑌸𑌹 𑌨𑌾𑌵𑌵𑌤𑍁 | 𑌸𑌹 𑌨𑍌 𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 | 𑌸𑌹 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 | 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑍈 | 𑌓𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍍 | 𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 | 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 ||௧||

𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 | 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 | 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌪𑌃 | 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 | 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌓𑌷𑌧𑌯𑌃 | 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 ||௨||

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌰𑌸𑌮𑌯𑌃 | 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌰𑌃 | 𑌅𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 | 𑌅𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 | 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 | 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 | 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ||

హరిఃఓమ్ సహనావవతు । సహనౌభునక్తు । సహవీర్యంకరవావహై । తేజస్వినావధీతమస్తుమావిద్విషావహై । ఓంశ్శాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః॥ బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరం తదేషాభ్యుక్తా। సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మ । యోవేదనిహితం గుహాయాంపరమేవ్యోమన్ ॥ ౧ ॥

సోఽశ్నుతేసర్వాన్ కామాన్ సహ । బ్రహ్మణావిపశ్చితేతి।తస్మాద్వాఏతస్మాదాత్మనఆకాశస్సంభూతః । ఆకాశాద్వాయుః । వాయోరగ్నిః । అగ్నేరాపః । అద్భ్యఃపృథివీ । పృథివ్యాఓషధయః । ఓషధీభ్యోఽన్నం । అన్నాత్పురుషః ॥ ౨ ॥

సవాఏషపురుషోఽన్నరసమయః । తస్యేదమేవశిరః । అయందక్షిణఃపక్షః । అయముత్తరఃపక్షః । అయమాత్మా । ఇదంపుచ్ఛంప్రతిష్ఠా । తదప్యేషశ్లోకోభవతి ॥

(ப - ம்.) நௌ - சிஷ்யன் ஆசிரியன் ஆகிய நம்மிருவர்களையும், ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், அவது - ப்ரம்மவித்தையானது காப்பாற்றட்டும், நௌ - நம்மை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், பு⁴நக்து - ப்ரம்மத்தை யனுபவிக்கும்படி செய்யட்டும், (வா) பு⁴நக்து - காப்பாற்றட்டும், வீர்யம் - ப்ரம்மவித்தைக் குரிய சாமர்த்தியத்தை (வா) வீர்யம் - பயனை சீக்கிரம் விளைவிக்கும் சாமர்த்தியத்தை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், கரவாவஹை - செய்யக்கடவோமாக, நௌ - நம்மிருவர்களுடைய, அதீ⁴தம் - ஓதப்பட்ட வேதமானது, தேஜஸ்வி - பயனை விளைவிக்கிறதாக, அஸ்து - ஆகட்டும், மாவித்³விஷாவஹை ஒருவர்க்கொருவர் த்வேஷத்தை யடையக்கடவோமல்லோம், விக்⁴நாநாம் - (ப்ரம்மவித்தைக்குண்டாகிற தடங்கல்களுக்கு), ஶாந்தி: - முடிவானது, (அஸ்து - உண்டாகட்டும்), ப்³ரம்ஹவித் - ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன், பரம் - உயர்ந்த ப்ரம்மத்தை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், (வா) ப்³ரம்ஹவித் - ப்ரம்மத்தை தியானிக்கிறவன், தத் - முன்வாக்யத்தின் பொருளில், ஏஷா-இந்த ருக்கானது, அப்⁴யுக்தா - ஓதப்பட்டது, தத³பி⁴-மேல்வாக்கியத்தில்கூறிய ப்ரம்மத்தைக் குறித்து, ஏஷா - இந்த ருக்கானது, உக்தா - சொல்லப்பட்டது. ப்³ரம்ஹ - ப்ரம்மமானது, ஸத்யம் - விகாரமுள்ள வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது. ஜ்ஞாநம்-அறிவில்லாத வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது, அநந்தம்-முடிவுள்ள வஸ்துக்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டது, (வா) ஸத்யம் - எப்பொழுதும் ஒரேவடிவுள்ளது, ஜ்ஞாநம் - எப்பொழுதும் சுருக்கமில்லாத வறிவையே வடிவாகவுடையது அநந்தம்-முடிவில்லாதது, பரமே - இருதயத்திலிருக்கிற, வ்யோமந் - ஆகாயத்திலிருக்கிற, கு³ஹாயாம்- அறிவில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரம்மத்தை, ய: - எவன், வேத³ - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், விபஶ்சிதா - எல்லாவற்றையு முணர்ந்த, ப்³ரம்ஹணா-ப்ரம்மரூபத்தினால் அதாவது எல்லாவற்றையு முணர்ந்த ப்ரம்மத்துடன் ஒன்றாய், ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், ஸர்வாந் - எல்லா, காமாந் - இஷ்டமான சுகங்களை, அஶ்நுதே - அனுபவிக்கிறான், (வா) அநந்தம்- விஷ்ணுவை, கு³ஹாயாம் - இருதயகுகையில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டவனாக, ய: - எவன், வேத³ - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், பரமேவ்யோமந் - பரமபதத்தில், விபஶ்சிதா - எல்லாமுணர்ந்த, ப்³ரம்ஹணாஸஹ - ப்ரம்மத்தோடுகூட, ஸர்வாந் - எல்லா, காமாந் - அந்த ப்ரம்மத்தின் குணங்களையும், அஶ்நுதே - அனுபவிக்கிறான், இதி - என்று (இருக்கு சொல்லப்பட்டது), தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாத் - மேற்கூறிய ப்ராம்மணத்தினால் சுருக்கமாயும் மந்திரத்தால் விரிவாயும் சொல்லப்பட்ட, ஆத்மந: - ப்ரம்மத்தினிடத்தில் நின்றும், ஆகாஶ: - ஆகாயமானது, ஸம்பூ⁴த: - உண்டாயிற்று,

ஆகாஶாத் - ஆகாயத்தில் நின்றும், வாயு: - காற்றானது, ஸம்பூத: - உண்டாயிற்று, வாயோ: - காற்றினிடத்தில் நின்றும், அக்நி: - நெருப்பானது, ஸம்பூத: - உண்டாயிற்று, அக்நே: - நெருப்பினிடத்தில் நின்றும், ஆப: - ஜலம், ஸம்பூதா: - உண்டாயிற்று, அத்ப்ய:-ஜலங்களில் நின்றும், ப்ருதிவீ - பூமியானது, ஸம்பூதா - உண்டாயிற்று, ப்ருதிவ்யா: - பூமியில் நின்றும், ஓஷதய: - கொடிசெடிகள், ஸம்பூதா: - உண்டாயின, ஓஷதீப்ய: - கொடிசெடிகளில் நின்றும், அந்நம்-உணவானது, ஸம்பூதம் - உண்டாயிற்று, அந்நாத் - ஆகாரத்தில் நின்றும், புருஷ: - புருடன், ஸம்பூத: - உண்டானன், ஸவைஏஷ: - அந்த இந்த, புருஷ: - புருஷன், அந்நரஸமய: - ஆகாயத்தில் சாரமான பாகத்தால் உண்டானவன், தஸ்ய - அந்த புருஷனுக்கு, இதமேவ - இந்த கண்ணால் காணப்படுகிறதலை தானே, ஶிர: - தலை, அயம் - இந்த வலது கையானது, தக்ஷிண: - வலது, பக்ஷ: - இறகு, அயம் - இந்த இடது கையானது, உத்தர: - இடது, பக்ஷ: - இறகு, அயம் - இந்த சரீரத்தின் இடைப்பாகம் அதாவது நாபிக்கு மேலும் கழுத்துக்குக் கீழுமான பாகம், ஆத்மா - ஆத்மா, இதம் - இந்த நாபிக்குக் கீழ்பாகமானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, புச்சம் - வால், தத் - மேற்கூறிய பொருளில், ஏஷ: - இந்த, ஶ்லோகோऽபி - மந்திரமும், பவதி - இருக்கிறது.

(ஶம் - ஹா.) முன் சீக்ஷாவல்லியில் அறியப்பட்ட ப்ரம்மவித்தைக்கு உண்டாகிய விக்நங்களுடைய சாந்தியைக் குறித்து ப்ரார்த்தனை செய்யப்பட்டது. இப்போது இனியோதப்போகிற ப்ரம்மவித்தையினுடைய விக்நசாந்தியைச் சாந்திச் சாந்தி யென்கிற வரையில் கூறுகிறது. ஸம்ஹிதையில் செய்யவேண்டிய தியானங்களைச் சொல்லி பிறகு வ்யாக்ருதி வழியாக ஸ்வாராஜ்யம் என்கிற பலத்தினாலேயும் ஆன்மாவின் ஞானமுண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதினால் சம்சாரத்திற்குக் காரணமான வஜ்ஞானம்கூட விருத்தலால் மேற்கூய வஜ்ஞானம் வேருடன் பிடுங்கப்பட்டதாகாது. ஆகையால் மேற்கூறிய வஜ்ஞானம் வேருடன் போகும்பொருட்டு எல்லா பேதங்களும் ஒழிந்த பரிசுத்தமான ஆத்மாவின் உபாஸநம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் "ப்ரம்மவிதாப்நோதி பரம்.' என்கிற வாக்யத்தால் பயன் அதை யடைகிறவன் இதை யடையவுபாயம் இவையென சுருங்கச்சொல்லப்படுகின்றன. இதில் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் பரப்ரம்மத்தை யடைகிறான்என்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரம்மமானது எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்ததென்றும் எல்லாவஸ்துக்களுடனும் பேதமில்லாததென்றும் மேல்சொல்லப்போகிறது. அடைகிறான் என்பது தன்னையொழிய அடையும் வஸ்து வேறு இருந்தாலன்றோ சொல்லக்கூடும் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்து கலந்திருக்கும் வஸ்துவை யடையவேண்டுவதில்லையே. ஆகையால் இங்கு அடைகிறான் என்பது கூடுமோவென்னில் அடைகிறான் என்பது பார்க்கிறான் என்கிற பொருளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறதாதலால் ப்ரம்மம் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் சரீரத்தையே ஆத்மாவாகப் பிரமித்து அதினால் தன்னுடைய தன்மையும் ப்ரம்மத்தின் தன்மையும் உள்ளபடி யறியாத விவன்மேற் சொல்லப்போகிற தியானத்தைச்செய்து; அதினால் ப்ரம்மத்தைப் பார்க்கிறான் என்று

சொல்லத்தட்டில்லை. கீழ்ச்சொன்ன ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை விவரித்துச் சொல்லவும் ப்ரம்மத்தை தன்னுடன் வேறுபடாததாகத் தியானம்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவும் அப்படி தியானம் செய்து ப்ரம்மத்தை யடைகிறதென்று சொல்லப்பட்ட பயனும சம்சாரங்களையும் அதற்குக் காரணமான அவித்தையையும் நீங்கு பரிசுத்தமான ப்ரம்மத்துடன் ஒன்றுகுதலே யென்று சொல்லவும், மேல் இருக்குக்கள்உதகரிக்கப்படுகின்றன. சத்யம் ஞானம் அனந்தம் ; என்கிற மூன்று பதங்களும் ப்ரம்மம் என்கிற பதத்திற்கு விசேஷணங்கள். ஆதலால் விசேஷணங்கள் பெரும்பாலும் தன்னுடைய விசேஷ்யத்தை அதின் ஒரேசாதியான வஸ்துக்களில் நின்றும் வேறுபடுத்தும் தன்மையுள்ளன. அதெப்படி யென்றுல், கறுத்ததாமரை இங்கு கறுத்த என்கிற விசேஷணம் தன்னுடைய விசேஷ்யமான தாமரையை அதின் ஒரேசாதியாகிய வெண்டாமரை செந்தாமரை முதலிய தாமரை வர்க்கங்களைக் காட்டிலும் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது. அதெப்படியே இங்கும் ஒரேசாதியாகிய ப்ரம்மம் அனேக மிருந்தாலல்லவோ ஸத்ய முதலிய பதங்கள் விசேஷணமாய்க்கொண்டு ப்ரம்மத்தை யதின் வர்க்கத்தில் நின்றும் வேறுபடுத்தும் ப்ரம்மம் ஒன்றே யாதலால் இவ்விசேஷணங்கள் வீண் அல்லவோவென்னில் ப்ர்ம்மம் ஒன்றுயிருந்தபோதிலும் அதை யறியாதவன் ப்ரம்மம் எவ்விதமாக இருக்குமென்று வினவில் அந்த ப்ரம்மத்தின் அடையாளத்தைச் சொல்லியதைத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமெல்லவோ. எப்படியெனில் ஆகாயம் ஒன்றேயாகிலும் இடைவெளியாயிருப்பது ஆகாயமென்று அதின் அடையாளத்தைச் சொல்லித் தெரியப்படுத்தும் வண்ணமாக இங்கும் ப்ரம்மத்தின் அடையாளங்களைச் சொல்லித் தெரியப்படுத்துகிற தாதலால் வீணல்ல. இங்கு ஞானமென்றுல் அறிவுமென்று அர்த்தம் ஆதலால் அறிவே ப்ரம்மமென்று சொல்லப்பட்டது. அதுசரியல்ல எனெனில் "தஸ்மாத்வாஏதஸ்மாதாத்மநঃ" என்றும் "ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸம்க்ராமதி" என்றும் "தத்ஸ்ருஷ்ட்வாததேவாநுப்ராவிஶத்" என்றும் ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாக வோதப்படுதலாலும் ஆத்மாவே யறிகிறவன் என்று உலகத்தில் வழங்கி வருதலாலும் "ஸோகாமயத" என்று ஆசைப்படுகிறதாகச்சொல்லியிருத்தலாலும் அறிகிறவனே யாசைப்படுகிறவனுனதாலும் ஞானம் என்று சொல்லுகிறது. "ஞா" என்கிற தாதுவின் பொருளாதலால் தாதுவின் பொருள்களெல்லாம் கருவிகளால் செய்யப்படுதலாலும் ஆதலால் ப்ரம்மத்தை அநித்யமென்று சொல்லவேண்டி வருமாதலாலும் தாதுவின் பொருள்கள்; தனது கருவிகளுக்கு வசப்பட்டுவருமாதலால் இங்கு ஞானத்தை ப்ரம்மமென்றுசொல்லி ப்ரம்மம் வேறுவஸ்துவுக்கு வசப்படவேண்டி வருதலாலும் அறிகிறவனையே ப்ரம்மமென்று சொல்லவேண்டுமென்னில் மேற்கூறிய தாதுவின் பொருளாகச் சொல்லப்பட்டவறிவும் ப்ரம்மமென்று சொல்லப்பட்அவறிவும் வேறுபட்டதாதலால் ப்ரம்ம அநித்யமாகவும் ஒன்றுக்கு வசப்பட்டதாகவும் ஆகவேண்டுவதில்லை. அதாவது கண் முதலிய வைம்புலன்களின் வழியாய் வெளியில் பரவி யந்தந்த வஸ்துக்களின் உருவமாய்த் தோற்றுகிற அறிவாகிய தாதுவின்பொருள் ப்ரம்மமோ சூரியன் ஒளிபோல் எப்பொழுதும் குன்றுமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்குமறிவு அதற்கு வேறு கருவிகள் வேண்டுவதில்லை. அந்த அறிவு மிகவும் சூக்ஷ்மமாதலால் அதற்குப் புலப்படாத வஸ்துக்கள் எப்பொழுதுமில்லை. ஆதலாலது எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மையுள்ளது. அப்படியே சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. "அபாணிபாதோஜவநோக்ருஹீதாபஶ்யத்யசக்ஷுஸ்ஸஶ்ருணோத்யகர்ணঃ ஸவேத்திவேத்யம்நசதஸ்யாஸ்திவேத்தாதமாஹுரக்ர்யம்புருஷம்மஹாந்தம்மிதி" என்றும் "நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" என்றும் அனந்தமென்றுல் முடிவில்லாதது என்று பொருள் அது மூன்றுவிதம் இடத்தால் முடிவில்லாததென்றும் காலத்தால் முடிவில்லாத

தென்றும் பொருளால் முடிவில்லாததென்றும், இடத்தால் முடிவில்லாதது. ஆகாயம் ஏனெனில் எல்லாவிடங்களிலும் நிறைந்திருத்தலால் அப்படியே ப்ரம்மமும் காலத்தால் முடிவில்லாதது. ப்ரம்மம் எல்லா வஸ்துக்களும் முந்தியில்லாமல் ஒருகாலத்தில் உண்டாக்கிய தாதலால் காலத்தால் முடிவுபெற்றவைகள். ப்ரம்மமோ ஒன்றினுலும் உண்டாக்கப்படாமல் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமாக விருத்தலால் காலத்தால் முடிவில்லாதது. அப்படியே பொருள்களால் முடிவு இல்லாததும் ப்ரம்மமே பொருளினுல் முடிவாவது மற்றொரு பொருள்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டிருக்கை. எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டிருத்தலால் ப்ரம்மம் ஒன்றே எல்லாவஸ்துக்களாக விருத்தலாலும் அதுவே பொருளினுல் முடிவில்லாதது. அப்படியே "வாசாரம்பணம்விகாரோ நாமயேயம்முருத்திகேத்யேவஸத்யம்; ஸதேவஸத்யம்" என்கிற சுருதிகளினுல் எல்லா வஸ்துக்களும் ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்து உண்டானவைகளாதலால் அதைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவைகளல்லவென்றும் ப்ரமமமொன்றுமே நிஜமென்றும் மற்றவைகள் பொய்யென்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேல்ஞான ஸ்வரூபியான ப்ரம்மத்தைக் காண்பிவைத்தற்கு முதலில் கிளையைக்காட்டி அதின்வழியாக சந்திரனைக்காட்டுவதுபோல் நாம் இதுகாலம் வரையில் ஆத்மாவென்று ப்ரமித்திருந்த சரீரத்தை முற்படக்கூறி உள்ளிருக்கும் மேன்மேலும் சூக்ஷமங்களான வஸ்துவைக் காண்பித்துக்கொண்டு போகிறது.

(ரா - ஹா.) உயர்ந்த பொருளான பரமாத்மாவையும் அவனை யடைவதற்கு இதமான வுபாயமும் மனிதர்களுடைய பேறும் ஓதப்படுகிறது. இந்த ஆனந்தவல்லியில் இதில் "ப்ரம்மவித்" என்கிற விடத்தில் "ஆவ்ருத்திரஸக்ருதுபதேசாத்" என்கிற வதிகரணத்தில் சொல்லிய நியாயத்தால் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவனென்றால் ப்ர்ம்மத்தைத் தியானம் செய்தவனென்றே யர்த்தம் இங்கு ப்ர்ம்மம் அதின் அறிவு அடைகிறது. அடையவேண்டிய பொருள். இன்னுன்கும் இவ்வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவோ. அவைகளில் "ப்ரமம்" என்கிறது என்ன ? அதின் அறிவு எப்படிப்பட்டது? அடைகிறது எவ்வண்ணமாக? அடையவேண்டிய வஸ்து எம்மாதிரியானது? என்கிறகேள்விகளுக்கு மறுமொழியுரைக்க மேல்மந்திரம் கூறப்படுகிறது. அதில் "ஸத்யம" என்ருல் எப்பொழுதும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கிறது என்று பொருள் இதனுல் எப்பொழுதும் மாறிமாறியிருக்கு முருவத்தையுடைய வறிவில்லாத வஸ்துக்களிலும் அவைகளோடே சேர்ந்திருக்கிற பத்தர் என்கிற ஆத்மாக்களிலும் ப்ரம்மத்திற்கு அதாவது பரமாத்மாவுக்கு வேறுபாடுதோற்றுகிறது. அந்த வஸ்துக்கள் வெவ்வேறு பெயர்களை யடையத்தக்க வெவ்வேறு மாறுதல்களை யடைகின்றனவாதலால் அவைகள் ஸத்யமென்று சொல்லத்தக்கவைகளல்ல. "ஜ்ஞாநம்" என்பது எப்பொழுதும் குறுகாமல் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வியாபித்த அறிவையே குணமாகவும் உருவமாகவுமுடையவனென்றும் சொல்லுகிறது. இதனுல் சிலகாலம் சம்சாரமண்டலத்திலிருந்து பிறகு மோக்ஷத்தை யடைந்த முத்தரென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்கள் வேறுபாடு தோற்றுகிறது. அவர்கள் முக்தியடைந்திருக்கும் காலத்தில் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வியாபித்த ஞானத்தையுடையவர்களாக விருந்தபோதிலும் எப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்களல்ல சம்சாரத்தில் இருந்தகாலத்தில் செய்வினைகளால் அவர்கள் அறிவு குறுகியிருத்தலால், "அநந்தம்" என்கிறது. உருவத்தாலும் குணங்களாலும் முடிவில்லாதது என்பது இத்தால் மேற்கூறிய பத்தர் முக்தர் என்கிற விருவகைப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர்களான. நித்தியர் என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபாடுதோற்றுகிறது. அவர்கள் குணங்களால் முடிவுபெற்றவர்கள் பரமாத்மாவின் குணங்களில் குறைந்த குணமுடையவர்களாதலால் இங்கு அனந்தம் என்பது மூவகைப்பட்

டது. அதாவது இடத்தாலும் காலத்தாலும் பொருள்களாலும் முடிவில்லாதது. இதில் இடத்தால் முடிவாவது இந்த வஸ்து இந்த விடத்தில்தான் அந்த விடத்திலில்லை என்பது விடத்தால் முடிவு. இந்தகாலத்தில்தான் அந்தகாலத்திலில்லை. என்பது காலத்தினால் முடிவு. இந்தப்பொருள் இதைக்காட்டிலும் தாழ்ந்தது என்பது பொருளினால் முடிவு. பரமாத்மாவோ வென்றால் எல்லாவிடங்களிலும் வியாபித்திருத்தலாலும் நித்யமானதால் எப்பொழுதும் அழிவில்லாதிருத்தலாலும், "நாந்தம்குணாநாம்கச்சந்திதேநாநந்தோயமுச்யதே" என்கிற ஸ்மிருதியின்படியே குணங்களினாலும் உருவத்தினாலும் எல்லாப்பொருளிலும் உயர்ந்ததாதலாலும் மேற்கூறிய மூவகைப்பட்ட முடிவுகளுமில்லாதவனென்று சொல்லப்படுகிறான். இதினால் ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி "யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்" என்கிறதினால் அதின் அறிவையும் சொல்லி மேல்பாகங்களினால் அடையவேண்டிய பயனையும் சொல்லுகிறது.

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑍈𑌨𑌦𑌪𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍌𑌷𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍌𑌷𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௧॥

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌰𑌸𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌃 । 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 । 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧 𑌏𑌵 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌃 ॥௨॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵 𑌶𑌿𑌰𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌅𑌪𑌾𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 । 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

అన్నాద్వై ప్రజాః ప్రజాయంతే ॥ యాః కాశ్చ పృథివీగ్ం శ్రితాః । అథో అన్నేనైవ జీవంతి । అథైనదపియంత్యంతతః । అన్నగ్ం హి భూతానాం జ్యేష్ఠం తస్మాత్సర్వౌషధముచ్యతే । సర్వం వై తేఽన్నమాప్నువంతి । యేఽన్నం బ్రహ్మోపాసతే । అన్నగ్ం హి భూతానాం జ్యేష్ఠం । తస్మాత్సర్వౌషధముచ్యతే ॥౧॥

అన్నాద్భూతాని జాయంతే । జాతాన్యన్నేన వర్ధంతే । అద్యతేఽత్తి చ భూతాని । తస్మాదన్నం తదుచ్యత ఇతి । తస్మాద్వా ఏతస్మాదన్నరసమయాత్ । అన్యోఽంతర ఆత్మా ప్రాణమయః । తేనైష పూర్ణః । స వా ఏష పురుషవిధ ఏవ ॥ తస్య పురుషవిధతాం । అన్వయం పురుషవిధః ॥ ౨ ॥

తస్య ప్రాణ ఏవ శిరః । వ్యానో దక్షిణః పక్షః । అపాన ఉత్తరః పక్షః । ఆకాశ ఆత్మా । పృథివీ పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా । తదప్యేష శ్లోకో భవతి ॥

(ப் - ம்.) 𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 - எல்லா, 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 - பூமியை, 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 - அடைந்திருக்கிற, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 - ஜங்கமம் ஸ்தாவரம் என்று சொல்லப்பட்ட பிரஜைகள், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 - அன்னத்தில் நின்றன்றோ, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்

டாகிறார்கள், அதோ - அப்படியுண்டான பிறகு, அந்நேநைவ - அன்னத்தினாலே தானே, ஜீவந்தி - ஜீவிக்கிறார்கள், அத - அப்படி ஜீவித்த பிறகு, அந்ததஃ - ஜீவதசையின் முடிவில், ஏதத் - இந்த அன்னத்தை, அபியந்தி - லயிக்குமிடமாகச் சேருகிறார்கள், ஹி யாதொரு காரணத்தால், அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுக்குள், ஜ்யேஷ்டம் - சிரேஷ்டமானதோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸர்வௌஷதம் - எல்லாவற்றிற்கும் மருந்தாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. யே - எவர்கள், அந்நம் - அன்னத்தை, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஸர்வம் - எல்லா, அந்நமேவ - போக்ய வஸ்துவைத்தானே, ஆப்நுவந்தி - அடைகிறார்கள், ஹி-யாதொரு காரணத்தாலே, அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுக்குள், ஜ்யேஷ்டம் - உயர்ந்ததோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வௌஷதம் - எல்லாவற்றிற்கும் மருந்தாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. (௩௦) ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - ஆகாளம் முதலிய பஞ்சபூதங்களுக்குள், ஜ்யேஷ்டம் - உயர்ந்ததோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வௌஷதம் - சகலமான வோஷதிகளில் நின்றுமுண்டானதாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. அந்நாத் - அன்னத்தில் நின்றும், பூதாநி - பிராணிகள், ஜாயந்தே - உண்டாகிறதுகள், ஜாதாநி - உண்டான வஸ்துக்கள், அந்நேந - அன்னத்தினாலே, வர்த்தந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (பூதைஃ - பிராணிகளாலே), அத்யதே - புசிக்கப்படுகிறது, பூதாநி - பிராணிகளை, அத்தி ச - புசிக்கிறது (அதாவது மரணமடைவிக்கிறது), தஸ்மாத் - ஆகையாலே, தத் - அந்த வன்னமானது, அந்நம்இதி-அன்னம் என்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் - அந்த இந்த, அந்நரஸமயாத் - அன்னரஸமயமென்று சொன்ன ப்ரம்மத்திற் காட்டிலும், அந்யஃ - வேறுபட்டும், அந்தரஃ-உள்ளுமிருக்கிற, ப்ராணமயஃ- வாயுரூபியானவன், ஆத்மா - பரமாத்மா, ஏஷஃ - இந்த வன்னமயமானது, தேந - அந்த ப்ராணமயனாலே, பூர்ணஃ - நிறைந்தது. ஸவா ஏஷஃ - அந்த இந்த பிராணமயனானவன், புருஷவித ஏவ - புருடர்களின் ஆகிருதியுள்ளவன்தான், தஸ்ய - அந்த வன்னமயனுடைய, புருஷவிததாம் அநு - புருஷாகிருதியாயிருத்தலை யனுஸரித்து, அயம் - இந்த ப்ராணமயனானவன், புருஷவிதஃ - புருஷர்களின் ஆகிருதியுள்ளவன், தஸ்ய- அந்த ப்ராணமயனுக்கு, ப்ராண ஏவ - பிராணவாயுவே, ஶிரஃ - தலை, வ்யாநஃ - வியானனானவன், தக்ஷிணஃ - வலது, பக்ஷஃ - பார்சுவம், அபாநஃ-அபானனானவன், உத்தரஃ - இடது, பக்ஷஃ-பார்சுவம், ஆகாஶஃ - ஆகாயமானது, ஆத்மா - ஆத்மா, ப்ருதிவீ - பூமியானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, புச்

𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 - வால், 𑌤𑌤𑍍 - முன்சொன்னவற்றில், 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 - சுலோகமும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - இருக்கிறது.

(𑌸𑌂-𑌹𑌾.) அன்னத்தால் ஜனித்தும் அதனால் ஜீவனத்தை யடைந்தும், அதனால் மரணத்தையுமடைகிறபடியால் அன்னத்தையே ப்ரம்மமென்று சொல்லுகிறது. எவர்கள்அன்னத்தில்பிறந்துவளர்ந்து இறப்பவர்களாகையால் நாமே அன்னம்என்று தியானம் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லாப்பொருளிலும் உயர்ந்த வன்னத்தை யடைகிறார்கள். அன்னமயன் முதலாக வானந்தமயனிறுதியாக அதிசூட்சமமாயுள்ள ஜீவாத்மாவை இனி காண்பிக்கப் புகுகிறதாக அவித்தையாலுண்டாகப்பட்ட இந்த வைம்பூதங்களையும் நீக்கிசலிப்பதால், உமிதவுடுகளை அரிசியில் நின்றும் பிரிப்பதுபோல் அன்னமயனைக்காட்டிலும் நுட்பமாயும் அன்னமயனிடத்தில் சொன்ன வண்ணமாக பக்ஷபுச்சாத்மாக்களோடும் கூடியிருக்கும் பிராணமயனைக் காட்டுகிறது. இங்கு உயிர்ப்பிப்பதால் பிராணனென்றும், சரீரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் காற்றுக்கு வியானனென்றும், பிருஷ்டபாகத்திலிருக்கும் காற்றிற்கு அபானனென்றும், ஆகாயம் காற்றிற்கு சஞ்சரிக்குமிடமாதலால் அதைரிடலான ஆத்மாவென்றும், உதானன் என்று சொல்லப்பட்ட உயரநோக்கி வாயுவால் காற்று வெளியில் போகாத வண்ணமாக பூமியின் தேவதையானது தாங்குதலாலும், மேற்கூறிய வாகாயத்திற்கும் பூமியாதாரமாயிருத்தலாலும், பிராணமயனுக்கு பூமியையும் யாதாரமாகச் சொல்லப்பட்டது.

(𑌰𑌾-𑌹𑌾.) அடியில் "ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்" என்கிற பிராம்மணத்திலும் "ஸத்யம்ஞ்ஞாநமநந்தம்ப்ரம்ம" என்கிற மந்திரத்திலும் ப்ரம்மமே சகல ஜகத்திற்கும் காரணமென்றும், சகல சகத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற தென்றும் ஏற்பட்டது. அந்த ஆத்மாவானது எதுவென்று கேள்வி பிறக்கும் காலத்தில் ஆநந்தமயனே அந்த ஆத்மாவென்று காண்பிவைக்கிறதற்காக, அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தைப்பார்க்க விருப்பமுள்ளவனுக்கு அந்த சிறியதான அருந்ததி நக்ஷத்திரத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும், பெரிய நக்ஷத்திரத்தை இதுவே அருந்ததியென்று சொல்லி யவனுக்குமந்த நக்ஷத்திரம், புலப்பட்டவாறே அப்படி புலப்பட்ட நக்ஷத்திறத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும் மெய்யான அருந்ததியை எளிதில் புலப்படுத்தும் வண்ணமாக பெரியதான உடலிலிருக்கும் ப்ராணமயனை ஆத்மாவாக முதலில் சொல்லுகிறது. எவன் அன்னத்தை ப்ரம்மமாகத் தியானம் செய்கிறானோ அவன் இச்சித்தபடி யெல்லாம் அன்னத்தை யடைகிறான், ப்ரம்மம் எப்படி படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் இவைகளுக்குக் காரணமோ, அப்படியே அன்னமும் மேற்கூறியவைகளுக்குக் காரணமாகையால் ப்ரம்மமென்று தியானிக்கக் குறையில்லை.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌏𑌵 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 ॥௧॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 । 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 । 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧 𑌏𑌵 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌰𑌃 । 𑌋𑌗𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃

𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌆𑌦𑍇𑌶 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ ௨ ॥ 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 । 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

ప్రాణందేవాఅనుప్రాణంతి । మనుష్యాఃపశవశ్చయే । ప్రాణోహిభూతానామాయుః । తస్మాత్సర్వాయుషముచ్యతే । సర్వమేవతఆయుర్యంతి । యేప్రాణంబ్రహ్మోపాసతే । ప్రాణోహిభూతానామాయుః । తస్మాత్సర్వాయుషముచ్యతఇతి । తస్యైషఏవశారీరఆత్మా । యఃపూర్వస్య ॥

తస్మాద్వాఏతస్మాత్ప్రాణమయాత్ । అన్యోంతరఆత్మామనోమయః । తేనైషపూర్ణః । సవాఏషపురుషవిధఏవ । తస్యపురుషవిధతాం । అన్వయంపురుషవిధః । తస్యయజురేవశిరః । ఋగ్దక్షిణః ॥ పక్షః । సామోత్తరఃపక్షః । ఆదేశఆత్మా ॥ ౩ ॥ అథర్వాంగిరసఃపుచ్ఛంప్రతిష్ఠా । తదప్యేషశ్లోకోభవతి ॥

(ப - ம்.) 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃-அக்நிமுதலிய தேவர்களும், 𑌯𑍇-எந்த, 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃-மனிதர்களோ, 𑌪𑌶𑌵𑌃-பசுக்களுமோ, (𑌤𑍇-அவர்கள்), 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂-ப்ராணவாயுவை 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 - அனுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள், 𑌹𑌿 - யாதொரு காரணத்தினாலே, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - பிராணனானது, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - பிராணிகளுக்கு, 𑌆𑌯𑍁𑌃 - ஆயுளோ, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌷𑌂 - எல்லார்க்குமாயுளாக, 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிறது. 𑌯𑍇 - எவர், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 - ப்ராணவாயுவை, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமாக, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 - தியானம் செய்கிறார்களோ, 𑌤𑍇 - அவர்கள், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - பூர்ணமான, 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵-ஆயுளைத்தானே, 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿-அடைகிறார்கள், 𑌹𑌿 - யாதொரு காரணத்தாலே, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ப்ராணனானது, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - ப்ராணிகளுக்கு, 𑌆𑌯𑍁𑌃 - ஆயுளோ, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌷𑌂 - எல்லார்க்குமாயுளென்று, 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிறது. 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த ப்ராணனுக்கு, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌏𑌵 - சரீரத்திலிருக்கும் ப்ராணன்தானே, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆத்மா, 𑌯𑌃 - யாதொரு ஆத்மாவானது, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - முன்னன்னமய ப்ரம்மத்திற்கோ, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍 - அந்த இந்த ப்ராணமயனைக் காட்டிலும், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃-வேறுபட்ட, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 - உள்ளிருக்கும், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾-ஆத்மாவானது, 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃-மனது ரூபியானது, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த ப்ராணமயமானது, 𑌤𑍇𑌨-அந்தமனோமயனாலே, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃-நிறைந்தது. 𑌸𑌵𑌾𑌏𑌷𑌃-அந்த இந்த மனோமயனவன், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌏𑌵 - புருஷாக்ருதியுள்ளவன்தான், 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த ப்ராணமயனுடைய, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌤𑌾𑌂 - புருஷாக்ருதியாயிருக்கும் தன்மையை, 𑌅𑌨𑍁 - அனுஸரித்து, 𑌅𑌯𑌂 - இந்த மனோமயனும், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌃 - புருஷாக்ருதியுள்ளவன், 𑌤𑌸𑍍𑌯-அந்த மனோமயனுக்கு, 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍇𑌵-யசுர்வேதமே, 𑌶𑌿𑌰𑌃 - சிரசு, 𑌋𑌕𑍍 - ருக்வேதமானது, 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 - வலது, 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 - பக்கம், 𑌸𑌾𑌮 - சாமவேதமானது, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 - இடது, 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 - பக்கம், 𑌆𑌦𑍇𑌶𑌃 - வேதத்தின் ப்ராம்மணமென்கிற பாகமானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆத்மா, 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 - அதர்வர் என்றும் அங்கிரா என்றும் சொல்

லப்பட்ட இருஷிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அதர்வணவேதமானது, ப்ரதி ஷ்டா - ஆதாரமான, புச்சம் - வால்-தக-மேற்கூறிய வர்த்தத்தில், ஏஷ:- இந்த, ஶ்லோக:அபி - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது.

(ஸ௦ - ஹா.) இந்த அனுவாகத்தில் மேற்கூறிய ப்ராணமயனைக் காட்டிலும், நுட்பமான மனோமயனை ஆத்மாவாகச் சொல்லுகிறது. இந்த மனோமயனுக்கு சிரசு வலது பக்கம் இடது பக்கங்களை யசுர்வேதமாகவும் ருக்வேதமாகவும் சாமவேதமாகவும் சொல்லப்பட்டது. யசுஸ் முதலிய பெயர்கள் மந்திரங்களுக்கே யாதலாலும், மந்திரங்கள் மனதினுலேயே ஆவர்த்திக்கப்படவேண்டுமாகையாலும் அவைகள் மனோவிருத்திகள் என்பதுகொண்டு, ஆதலால் மனோவிருத்தியிலிருந்துகொண்டும் யசுஸ் முதலிய பெயர்களைப் பெற்றும், ஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாமலும் உற்பத்தியில்லாமலும் இருக்கிறது. ஆத்மா என்கிற சைதந்யம். இப்படி ஆத்மசைதந்யமே மனோவிருத்தியிலிருந்து, யசுஸ்முதலிய மந்திரங்களானதுகொண்டு வேதங்களை நித்தியமென்று சொல்லுகிறது. அப்படி வேதங்களை நித்தியமென்று சொல்லாவிடில், "ஸர்வேவேதாயத்ரைகம்பவந்திஸமாநஸீந ஆத்மா" என்றும் "ருசோஅக்ஷரேபரமேவ்யோமன்யஸ்மின்தேவாஅதிவிஸ்வேநிஷேது:" என்றும் நித்யமான ஆத்மாவோடு வேதங்களை ஒன்றுகச்சொல்லும் சுருதி விரோதிக்கும், இங்கு ஆதேசம் என்று சொல்லுவது கட்டளையிடவேண்டிய காரியங்களை ஏவுகிற வேதத்தின் ப்ராம்மணமென்கிற பாகத்தை.

(ரா-ஹா.) சிரம் முதலியதாகப் பேசப்பட்ட யசுஸ்முதலிய பதங்களுக்கு இங்கு யசுர்முதலிய வேதங்களின் அறிவுக்குக் காரணமாகிய மனதின் செய்கையைச் சொல்லுகிறது. இல்லாவிடில் யசுர்முதலிய வேதங்களுக்கும், மனதுக்கும் கிஞ்சித்தேனும் சம்பந்தமில்லாததால், மேற்கூறிய வேதங்களை சிரம் முதலியதாக ரூபிக்கவொண்ணுது. "ஆதேஶ:" என்பது இதைச்செய் இதைச்செய்யாதே என்கிற விதிவிலக்குகளுடைய அறிவுக்குக் காரணமான மனதின் செயலைச் சொல்லுகிறது. "அதர்வாங்கிரஸ:" என்கிற விடத்திலும் அதர்வணவேதத்தின் அறிவுக்குக் காரணமான மனதின் செயல் என்பது அர்த்தம்.

யதோ வாசோ நிவர்தந்தே | அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ | ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் || ந பிபேதி கதாசநேதி | தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய | தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாந் மநோமயாத் | அந்யோऽந்தர ஆத்மா விஜ்ஞாநமய: | தேநைஷ பூர்ண: | ஸ வா ஏஷ புருஷவித ஏவ ||௩|| தஸ்ய புருஷவிததாம் | அந்வயம் புருஷவித: | தஸ்ய ஶ்ரத்தைவ ஶிர: | ருதம் தக்ஷிண: பக்ஷ: | ஸத்யமுத்தர: பக்ஷ: | யோக ஆத்மா | மஹ: புச்சம் ப்ரதிஷ்டா | ததப்யேஷ ஶ்லோகோ பவதி | இதி சதுர்தோऽநுவாக:

యతో వాచో నివర్తంతే । అప్రాప్య మనసా సహ । ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ । న బిభేతి కదాచనేతి । తస్యైష ఏవ శారీర ఆత్మా । యః పూర్వస్య । తస్మాద్వా ఏతస్మాన్మనోమయాత్ । అన్యోఽంతర ఆత్మా విజ్ఞానమయః । తేనైష పూర్ణః । స వా ఏష పురుషవిధ ఏవ ॥ 3 ॥

తస్య పురుషవిధతాం అన్వయం పురుషవిధః । తస్య శ్రద్ధైవ శిరః । ఋతం దక్షిణః పక్షః । సత్యముత్తరః పక్షః । యోగ ఆత్మా । మహః పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా । తదప్యేష శ్లోకో భవతి ॥ అను ॥ 4 ॥

(ப - ம்.) யதஃ - யாதொன்றினிடத்தில், வாவஃ - வாக்குக்களானவைகள், உநஸாஸஹ - மனதுடன்கூட, அவ்ராவ்ய - முடிவையடையாமல், நிவத்தந்தெ - திரும்புகிறதுகளோ, ப்ரஹ்மணஃ - ப்ரம்மத்தினுடைய, ஆநந்தம் - ஆனந்தத்தை, விஃாநு - அறிந்தவன், கஜாவந - ஒருக்காலும், நவிபேதி - பயப்படுவதில்லை. உதி - என்று, தஸ்ய - அந்த ப்ராணமயனுக்கும், ஏஷஃ - இந்த, ஶாரீரஃஏவ - சரீரத்திலிருக்கிற மனதுதானே, ஆத்மா - ஆத்மா, யஃ - யாதொன்றானது, வூர்வஸ்ய - முன்கூறப்பட்ட பிராணமயனுக்கோ, தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் - அந்த இந்த, மநோமயாத்-மனோமயனைக் காட்டிலும், அந்யஃ - வேறுபட்ட, அந்தரஃ-உள்ளிருக்கிற, ஆத்மா - ஆத்மாவானது, விஜ்ஞாநமயஃ - நிச்சயரூபமான அறிவு, (ஶம்) விஜ்ஞாநமயஃ - அறிவைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட ஜீவன், தேந-அந்த விஞ்ஞானமயனாலே, ஏஷஃ - இந்த மனோமயன், வூணஃ - நிறைந்தவன், ஸவாஏஷஃ - அந்த இந்த விஞ்ஞானமயனானவன், வுருஷவிய ஏவ - புருஷனுடைய வுருவமுள்ளவன்தான், தஸ்ய - அந்த மனோமயனுடைய, வுருஷவிய தாம் - புருஷனுடைய உருவுள்ள தன்மையை, அநு - அனுஸரித்து, அயம், இந்த விஞ்ஞானமயனும், வுருஷவியஃ - புருஷனுடைய உருவுள்ளவன்- தஸ்ய-அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, ஶ்ரத்தைவ - சிரத்தைதானே, ஶிரஃ - சிரம், ருதம் - மெய்யான சப்தமே, தக்ஷிணஃ - வலது, வக்ஷஃ - பக்கம், ஸத்யம் - அர்த்தத்தின் மெய்யானது, உத்தரஃ - இடது, வக்ஷஃ - பக்கம், யோகஃ - சமாதானமானது, (ஶம்) யோகஃ ஓஜிதஸ்ராத்மாநம்யஞ்ஜித - என்று சொல்லப்பட்ட அறிவு, ஆத்மா - ஆத்மா, மஹஃ - மகாந் என்று சொல்லப்பட்ட தத்வமானது, (ஶம்) மஹஃ - மேற்கூறிய யோகத்தின் விரோதிகளைத் தடுக்கும் சாமர்த்தியம், ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, வுச்ஸம் - வால், தத - அந்த வர்த்தத்தில், ஏஷஃ - இந்த, ஶ்லோகொ - சுலோகமும், ஹவதி - இருக்கிறது.

(ஶ - ஸா.) மனோமயனை ஆத்மாவை அறியவும் சொல்லவும் வேறொருமனது முதலியதில்லை யாதலாலும் தன்னைத்தானறிய நிலமில்லாமையாலும், மேற்கூறிய மனோமயனை வாக்குக்கும் மனதுக்கும் நிலமில்லாதவனென்று சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய தியானத்திற்குப் பயனான ஆனந்தத்தை யறிகிறவன் கர்ப்பவாஸம் முதலிய துன்பங்களுக்கு பயப்படான் என்று சொல்லுகிறது. மனோமயனை ஆத்மா வேதங்களின் உருவமென்று சொல்லப்பட்டதால், அந்தவேதங்களின் உண்மையான அறிவையே விஞ்ஞானமயமென்று சொல்லப்படுகிறது. அது மனதின் செயலானதால் மேல் இந்த விஞ்ஞானமே யக்யங்களைச் செய்கிறது என்று சொல்லப்போகிறது. வேதங்களின் பொருள்களை முடிவாக அறிந்து யக்யம்செய்யவேண்டுமென்பதை நினைத்து; இப்படி முடிவான அறிவுள்ளவனுக்கு ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சிரத்தை முற்பட்டதாகையால் அதைச் சிரமாகவும் சமாதானமுள்ளவனுக்கு அங்கமாக சிரத்தையிருந்தால், உண்மையான பொருளை யறிய சக்தியுண்டாகுமாதலால், யோகமென்கிற சமாதனத்தை ஆத்மாவாகவும் மகான்

என்கிற தத்வமானது "மஹத்யக்ஷம்ப்ரதமஜம்வேத" என்று சுருதியில் சொல்லியபடியே எல்லா அறிவுகளுக்கும் காரணமாகையால், தன்னிடத்திலுண்டான செடி மரம் முதலியவைகளுக்கு பூமி எவ்வண்ணமாக வாதாரமோ அவ்வண்ணமாக அதுவே ஆதாரமாகையால் மகாஊ புச்சமாகச்சொல்லப்பட்டது.

(ரா - ஸா.) யாதொரு ப்ரத்திலுடைய ஆனந்தத்தில் நின்றும் வாக்கும் மனதும் இவ்வளவுதான் முடிவு என்கிற கரையை யடையாமல் திரும்பிவிடுகின்றன, அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்தின் ஆனந்தத்தை, "து:ஸ்யதேத்வக்ரயயாபுத்தயா; மநஸாதுவிஶுத்தேந" என்கிறபடியே பரிசுத்தமான மனதினால் அறிந்தவன் ஒருகாலத்திலும் பயப்படமாட்டான். இந்த ப்ரம்மானந்தத்தைப்பற்றியும் புகழ்ந்தபோதும் பரிசுத்தமான மனதாலறியவேண்டுமென்று சொல்லியிருத்தலால், மனோமயனைக் குறித்தும் சொல்லப்பட்டதென்று கருத்து. அன்னமயன் ப்ராணமயன் மனோமயன் இம்மூன்றுகளுக்கும், ஆத்மாவொருவன் அவன்யார் என்றால் விஞ்ஞானமயன் என்று சொல்லம்பட்ட ஜீவன் (மய) என்கிற விகுதியிருத்தலால் அதின் பகுதியான அறிவையுடைகிறவனைக் காட்டுகிறது. அவன் ஜீவன் இங்கு அன்னமயன் தொடங்கி சொல்லப்பட்ட ஆத்மாக்களுக்கு அவைகளின் அவயவங்களையே தலைமுதலிய உருப்புகளாக ரூபித்து விஞ்ஞானமயனுக்குமட்டில் அவனில் வேறுபட்ட சிரத்தை முதலியவைகளைச் சொல்வது கூடுமோவென்னில், சிரத்தை முதலிய பதங்களுக்கு அந்தந்த குணங்களையுடைய புருஷனே பொருளாதலால் விரோதமில்லை.

விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞம்தநுதே | கர்மாணிதநுதேபிச | விஜ்ஞாநம்தேவாஸ்ஸர்வே | ப்ரஹ்மஜ்யேஷ்டமுபாஸதே | விஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மசேத்வேத | தஸ்மாச்சேந்நப்ரமாத்யதி | ஶரீரேபாப்மநோஹித்வா | ஸர்வாந்காமாந்ஸமஶ்நுத இதி | தஸ்யைஷஏவஶாரீரஆத்மா | ய:பூர்வஸ்ய ||௧||

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்விஜ்ஞாநமயாத் | அந்யோந்தரஆத்மாநந்தமய: | தேநைஷபூர்ண: | ஸவா ஏஷபுருஷவித ஏவ | தஸ்யபுருஷவிததாம் | அந்வயம்புருஷவித: | தஸ்யப்ரியமேவஶிர: | மோதோதக்ஷிண:பக்ஷ: | ப்ரமோதஉத்தர:பக்ஷ: | ஆநந்தஆத்மா ||௨|| ப்ரஹ்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா | ததப்யேஷஶ்லோகோபவதி | இதிபஞ்சமோநுவாக: ||

విజ్ఞానంయజ్ఞంతనుతే। కర్మాణితనుతేపిచ। విజ్ఞానందేవాస్సర్వే। బ్రహ్మజ్యేష్ఠముపాసతే। విజ్ఞానంబ్రహ్మచేద్వేద। తస్మాచ్చేన్నప్రమాద్యతి। శరీరేపాప్మనోహిత్వా। సర్వాన్కామాన్సమశ్నుతఇతి। తస్యైషఏవశారీరఆత్మా। యఃపూర్వస్య॥౧॥

తస్మాద్వాఏతస్మాద్విజ్ఞానమయాత్। అన్యోంతరఆత్మానందమయః। తేనైషపూర్ణః। సవా ఏషపురుషవిధఏవ। తస్యపురుషవిధతాం। అన్వయంపురుషవిధః। తస్యప్రియమేవశిరః। మోదో దక్షిణఃపక్షః। ప్రమోదఉత్తరఃపక్షః। ఆనందఆత్మా॥౨॥ బ్రహ్మపుచ్ఛంప్రతిష్ఠా। తదప్యేషశ్లోకోభవతి॥

(ப் - ம்.) விஜ்ஞாநம்-மேற்கூறிய முடிவான அறிவையுடையவன், (ரு०) விஜ்ஞாநம் - ஜீவனானது, யஜ்ஞம் - யக்யத்தை, தநுதே - பண்ணுகிறது

கஊ்ராணி - காரியங்களை, தநுதெவிவ-செய்யவும் செய்கிறது. ஸவெ் - எல்லா, தெவா - தேவர்களும், ஜெ்ஷ்ஂ - எல்லாக்காரியங்களுக்கும் முதன்மையான, விஜ்ஞாநஂ - மேற்கூறிய அறிவையே, ஬்ஹ-ப்ரம்மமாக, உவாஸதெ - தியானம் செய்கிறார்கள், (ஶஂ) ஬்ஹஜெ்ஷ்ஂ - ப்ரம்மம் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதியைக்காட்டிலு முயர்ந்ததான, விஜ்ஞாநஂ - ஜீவனை, உவாஸதெ - தியானம் செய்கிறார்கள், விஜ்ஞாநஂ-விஞ்ஞானத்தை, ஬்ஹ-ப்ரம்மமாக, வெ஦வெஸ - அறிவானே யானால், தஸாஸ - அந்த தியானத்தில் நின்றும், நவ்ரஊ்திவெஸ - பிசகாமலிருப்பனேயானால், ஶரீரெ - உடலில், வாவநஃ - பாவங்களை, ஹிலா - விட்டு, (ஶஂ) ஶரீரெ - உடலானது, (வதுஊநவவ - இருக்கும் காலத்திலேயே), வாவநஃ - பாவங்களை, ஹிலா - விட்டு, ஸவுாந் - எல்லா, காஊந் - சுகங்களை, ஸஊ்நுதெ - அநுபவிக்கிறான், உதி - என்று, தஸ் - அந்த விக்யானமயனுக்கு, வஷஃ - இந்த வானந்தமயன்தானே, ஶாரீரஃ - சரீரத்தினுண்டான, ஆலா - ஆத்மா, யஃ - யாதொருவன், வூவஸ் - முன் விஞ்ஞானமயனுக்கு ஆத்மாவோ, தஸாஸவாவ தஸாஸ - அந்த இந்த, விஜ்ஞாநயாஸ - விக்யானமயனைக் காட்டிலும், அநஃ - வேறுபட்ட, அநஃ - உள்ளிருக்கிற, ஆலா - ஆத்மாவானவன், ஆநநயஃ - ஆனந்தமயனென்று பெயர் கொண்டவன், தெந - அந்த வானந்தமயனாலே, வஷஃ - இந்த விக்யானமயன், வூணஃ - நிறைந்தவன், ஸவாவஷஃ - அந்த இந்த வானந்தமயனும், வுருஷவியவவ - புருஷனுருவமுள்ளவன்தான், தஸ் - அந்த விஞ்ஞானமயனுடைய, வுருஷவி஧தாஂ - புருஷனுருவமுள்ள தன்மையை, அநு - அநுஸரித்து, அயஂ-இந்த வானந்தமயனும், வுருஷவிஃ - புருஷனுருவமுள்ளவன், தஸ் - அந்த வானந்தமயனுக்கு, வியமெவ - இஷ்டவஸ்துக்களைப் பார்க்கிறதாலுண்டான சுகமே, ஶிரஃ - தலை, மொஊஃ- அதை யடைவதாலுண்டான சுகம், உக்ஷிணஃ - வலது, வக்ஷஃ - பக்கம், வ்மொஊஃ - மேற்கூறியப் பிரியவஸ்துவை இஷ்டப்படி யுபயோகப்படுத்துவதாலுண்டான சுகம், உத்தரஃ - இடது, வக்ஷஃ - பக்கம், ஆநநஃ - மிகுந்த சுகமானது, ஆலா - நடுவுடன், ஬்ஹ - ப்ரம்மமானது, வ்திஷா-ஆதாரமான, வுஂ - வால், தஸ - அந்த வர்த்தத்தில், வஷ - இந்த, ஶ்லொகொ வி - சுலோகமும், ஹவதி - இருக்கிறது.

(ஶஂ - ஶா.) எல்லா மனிதர்களும் எல்லாக் காரியங்களை முற்படவறிந்து சிரத்தையுண்டாய் பிறகு செய்கிறார்களாகையால்,எல்லாக் காரியங்களுக்கும் அறிவே முதன்மையான காரணம். ஆகையால் ஞானத்தையே ப்ரம்மமாக எவன் தியானிக்கிறானோ அந்த அறிவைவிட அன்னமயாதிகளில் ஆத்மாவென்கிற அறிவைச் செலுத்தாமலிருக்கிறானோ அவன் தலையில் பிடித்த குடையை எடுத்தால் அதின் நிழல் தன்னடிமே நீங்கு

வதுபோல், சரீரமே ஆத்மாவென்கிற எண்ணம் நீங்கினபடியால் அதிலுண்டான பாவம் தானே நீங்கி அந்த பாவங்களைச் சரீரத்திலேயேவிட்டு ஞானமயமான ப்ரம்மத்தோடொன்றாய் எல்லா சுகங்களையுமனுபவிக்கிறான். அந்த விஞ்ஞானமயனான ஆத்மாவைக் காட்டிலும், உள்ளிருக்கிறவன் ஆனந்தமயன் என்று பெயர்கொண்ட ஆத்மா இங்கு ஆனந்தமயனென்றது ப்ரம்மத்தையன்று. ஏனெனில் (மய) என்கிற விகுதியிருத்தலால் அந்த விகுதியும் ஒன்றிலிருந்து உண்டானதை (அன்னமய) என்கிற இடத்தில் அன்னத்திலிருந்துண்டான சரீரத்தைச் சொல்வதுபோல் சொல்லுமாதலாலும், "ஆநந்தமயமாத்மாநமுபஸம்க்ராமதி" என்று மேல் ஆத்மாவினால் அடையவேண்டியதாகச் சொல்லுகையால் ப்ரம்மம் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்ததாதலால் அடையவேண்டிய ஆத்மாவோடொன்றாகையால் அடையவேண்டியதாகாமையாலும், "அத்ருஸ்யேஅநாமயேஅநிருக்தே; அஸ்தூலமநணு" என்கிற சுருதிகளால் அவயவமில்லையென்று ஏற்படுவதால் இங்கு,தலை முதலிய உருவங்கள் சொல்லி யிருத்தலாலும், "ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா" என்று ப்ரம்மத்தைத் தனியாக மேற்கூறிய ஆனந்தமயனுக்கு ஆதாரமாகச் சொல்லுதலாலும், இங்கு ஆனந்தமயனென்பது. மேற்கூறிய தியானங்களினாலும் கர்மங்களினாலும் உண்டான பயன்களை அனுபவிக்கும்போது உண்டான சுகத்தைச் சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய சுகங்களுக்காகவே கர்மங்களும் தியானங்களும் செய்யப்படுதலால,மேற்கூறிய விஞ்ஞானமயனுக்கு ஆனந்தமயன் ஆத்மாவென்பது நியாயமே. மேற்கூறிய ஆனந்தங்களுக்கு அவித்தையால் செய்யப்பட்ட பேதங்களுக்கெல்லாம் கடைசியாய் அத்வைதமான ப்ரம்மமே ஆதாரம்.

(ரா-ஹா.) இங்கு விஞ்ஞானமென்று சொன்னது முன்னனுவாகத்தில் விஞ்ஞானமயனென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவனையே ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் தனக்குத்தானே விளங்குகிறதாதலால் ஞானமென்றே சொல்லவேண்டியது. மேலும், "அத்யல்லயுடோபஹுளம்" என்கிற வியாகரண சூத்திரத்தின்படியே அறிகிறவன் என்கிற பொருளையும், (விஞ்ஞாநம்) என்கிற பதமானது கொடுக்கும் மேற்கூறிய பதம் அறிவு என்கிற வர்த்தத்தைத் தருமாகில், "யஞ்ஞாம்தநுதே கர்மாணிதநுதேபிச" என்று உலக நடவடிக்கைகளையும் யக்யம் முதலிய வேதத்தில் ஓதப்பட்ட காரியங்களையும் செய்கிறது என்கிறது விரோதிக்கும் அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தில் மாத்தியந்தின பாடத்தில், "யஆத்மநிதிஷ்டன்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. காண்வபாடத்தில் அதேயாத்மாவைச் சொல்லவேண்டிய விடத்தில், "யோவிஞ்ஞாநேதிஷ்டன்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையால், "விஞ்ஞாந" என்பது ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது. ப்ரகிருதியைக்காட்டிலு முயர்ந்த ஜீவனை எவன் ப்ரசாபதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி ஜீவனே ப்ரம்மமாக தியானம் செய்கிறானோ,எவன் அந்ததியானத்தில்நின்றும் கடைசிவரையில்நழுவாமலிருக்கிறானோ, அவன் இந்த சரீரமிருக்கிற காலத்திலேயே முன்செய்த பாவங்களை தன்னைவிட்டு நீக்கி பின் செய்யப்புகுகிற பாவங்களையும் தன்னிலொட்டாமற் செய்து எல்லா சுகங்களையுமனுபவிக்கிறான். அந்த ஆத்மாவுக்கு முள்ளிருக்குமது வானந்தமயன் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மம் இங்கு ஆனந்தத்தை நடுவுடலாகவும், ப்ரம்மத்தைப் புச்சமாகவும் பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறபடியால், ஆனந்தமே ப்ரம்மமென்று சொல்லதெப்படி யெனில்; ப்ரம்மமும் ஆனந்தமும் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும்,ப்ரம்மமே ஆனந்தமென்று பெயர்கொண்டதாய் நடுவுடலாகவும், ப்ரம்மமென்று பெயர்கொண்டதாய் புச்சமாகவுமிருக்கக் குறையில்லை. ப்ரம்மம் ஆனந்தமாகில் ஆனந்தமயனென்று ஆனந்தத்தால் வியாபரிக்கப் பட்டவனென்று சொல்லக் கூடுமோவென்னில், மேல் தலை முதலிய அவயவங்களாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ரியம் முதலிய உட்பிரிவுகளால் வியாபரிக்கப்பட்டவன் என்று சொல்லக் குறையில்லை. மேலும், "ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று தொடங்கி கடைசியில்,

“ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா” என்று ப்ரம்மத்தை அவயவமாக எடுத்தபடியால் ப்ரம்மமே ஆனந்தமயனென்று ஏற்படுகிறது.

𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌚𑍇𑌤𑍍 | 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 | 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌏𑌵 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 | 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 | 𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌃 | 𑌉𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 | 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 | 𑌆𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 ||௧|| 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑌾 ||௨||௬||

𑌸𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤 | 𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿 | 𑌸 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 | 𑌸 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 | 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤 | 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚 | 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 | 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 | 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 |௨|| 𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 | 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 | 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑌂 𑌚 | 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 | 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚 | 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 | 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

అసన్నేవసభవతి । అసద్బ్రహ్మేతివేదచేత్ । అస్తిబ్రహ్మేతిచేద్వేద । సంతమేనంతతో విదురితి । తస్యైషఏవశారీరఆత్మా । యఃపూర్వస్య । అథాతోఽనుప్రశ్నాః । ఉతావిద్వానముంలోకంప్రేత్య । కశ్చనగచ్ఛతి । ఆహోవిద్వానముంలోకంప్రేత్య ॥౧॥ కశ్చిత్సమశ్నుతా॥ ౩॥

ఉ॥ సోఽకామయత । బహుస్యాంప్రజాయేయేతి । సతపోఽతప్యత । సతపస్తప్త్వా । ఇదగ్ంసర్వమసృజత । యదిదంకించ । తత్సృష్ట్వా । తదేవానుప్రావిశత్ । తదనుప్రవిశ్య । సచ్చత్యచ్చాభవత్ । నిరుక్తంచానిరుక్తంచ । నిలయనంచానిలయనంచ । విజ్ఞానంచావిజ్ఞానంచ । సత్యంచానృతంచసత్యమభవత్ । యదిదంకించ । తత్సత్యమిత్యాచక్షతే । తదప్యేషశ్లోకోభవతి॥ అను॥ ౬॥

(ப - ம்.) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌸𑌤𑍍 - இல்லை, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌵𑍇𑌦 𑌚𑍇𑌤𑍍 - அறிகிறானேயானால், 𑌸𑌃 - அவன், 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 - இல்லாதவனாகத்தானே, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறது. 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌵𑍇𑌦 𑌚𑍇𑌤𑍍 - அறிகிறானேயானால், 𑌏𑌨𑌂 - இவனை, 𑌤𑌤𑌃 - அந்தகாரணத்தால், 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 - இருக்கிறவனாக, 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 - அறிகிறார்கள், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, அதை 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 - என்பதில் சேர்க்கவும், 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, 𑌏𑌷 𑌏𑌵 - இந்த ஆனந்தமயன்தானே, 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌃 - சரீரத்திலிருக்கிற; 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆத்மா, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - மேல்கூறிய விஞ்ஞானமயனுக்கோ, 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌅𑌤𑌃 - ப்ரம்மம் எல்லா வியவகாரத்தையும் தாண்டினதென்கிற காரணத்தால், 𑌅𑌨𑍁 - ஆசிரியன் சொன்னதற்குப் பிறகு, 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌃 - சிஷனுடைய கேள்விகள், 𑌉𑌤 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - மேற்கூறிய ப்ரம்மத்தை யறியாதவனும், 𑌅𑌮𑍁𑌂 - இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌂 - ப்ரம்மத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 - இவ்விடத்தில் நின்றும்போய், 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 - அடைகிறானா; 𑌆𑌹𑍋 - இல்லா

விட்டால், விஜாநு - அறிந்தவன், ப்ரேத்ய - இவ்விடத்திலும் நின்றும் போய், அமும் - இந்த, லோகம் - ப்ரம்மத்தை, ஸமஶ்நுதே - அடைகிறுன், (ஈ) விஜாநு - மேற்கூறிய ப்ரம்மத்தை தியானம் செய்கிறவன், (இதஃ - இவ்விடத்தில் நின்றும்), ப்ரேத்ய - போய், அமும் - அந்த, லோகம் - பரம பதத்தை, கச்சதி - அடைகிறுன், ஆஹோ - இல்லாவிடில், விஜாநு - மேற்கூறிய ப்ரம்மத்தைத் தியானம்செய்கிறவன், (இதஃ - இவ்விடத்திலிருந்து), ப்ரேத்ய - போய், அமும் - அந்த, லோகம் - ப்ரம்மத்தை, ஸமஶ்நுதாம் - அனுபவிக்கிறுன், ஸஃ - அந்த பரமாத்மாவானவன், பஹு - அனேகமாக, ஸ்யாம் - ஆகக்கடவேன், ப்ரஜாயேய - உண்டாகக்கடவேன், இதி - என்று, அகாமயத - இச்சித்தது, ஸஃ - அந்த பரமாத்மாவானவன், தபஃ - ஆலோசனையை, அதப்யத - பண்ணினுன், ஸஃ - அந்த பரமாத்மாவானவன், தபஃ - ஆலோசனையை, தப்த்வா - செய்து, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாத்தையும், அஸ்ருஜத - ஸ்ருஷ்டித்தான், இதம் - இந்த, யதிதம் - எதுவெதுவோ, தத் - அதை, ஸ்ருஷ்ட்வா - படைத்து, ததேவ - அதையே, அநுப்ராவிஶத் - உள் நுழைந்தது, தத் - அத்தை, அநுப்ரவிஶ்ய - உள் நுழைந்து, ஸச்ச - உருவமுள்ள வஸ்துக்களாயும், த்யச்சா - உருவமில்லாத வஸ்துக்களாயும், அபவத் - ஆச்சுது, நிருக்தஞ்ச - பெயரிடப்பட்ட வஸ்துக்களாயும், அநிருக்தஞ்ச - பெயரில்லாத வஸ்துக்களாயும், நிலயநஞ்ச - ஒன்றுக்காதாரமான வஸ்துவாயும், அநிலயநஞ்ச - ஒன்றுக்காதாரமில்லாத வஸ்துவாயும், விஜ்ஞாநஞ்ச - அறிவுள்ள வஸ்துவாகவும், அவிஜ்ஞாநஞ்ச - அறிவில்லாத வஸ்துவாகவும், ஸத்யஞ்ச - வியவகாரதசையில் சத்தியமென்று சொல்லப்பட்ட பொருளாகவும், அந்ருதஞ்ச - வியவகாரதசையில் பொய்யான பொருளாகவும் ஸத்யம் - சத்தியமான ப்ரம்மமானது, அபவத் - ஆச்சுது, இதம் - இந்த, யதிதஞ்ச - எதுவெதுவோ, தத் - அந்தப் பொருள்களை, ஸத்யமிதி - சத்தியம் ஒன்றே, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறுர்கள், தத் - அந்த வர்த்தத்தில், அபி ஏஷஃ - இந்த, ஶ்லோகோபி - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது. (ஈ) ஸத் - எப்பொழுது மொரேரூபமாயிருக்கிற ஜீவனுகவும், த்யத் - எப்பொழுதும் மாறிமாறிவருகிற வஸ்துவாகவும், நிருக்தஞ்ச - அவ்வவைகளின் சாதி தொழில் குணம் இவைகளால் ஏற்பட்ட பெயரையுடைய வஸ்துவாகவும், அநிருக்தஞ்ச - மேற்கூறிய சாதி தொழில் குணம் இவைகளில்லாமையால் அப்பெயர்களால் சொல்லப்படா ஆத்மாவாகவும் நிலயநஞ்ச - ஒன்றை ஆதாரமாக வடைந்திருக்கிற வஸ்துக்களும், அநிலயநஞ்ச அநாதாரதாத்ரூணாம் ஜ்ஞாதாத்ருஸஹவிஷ்டாம் - என்று சொல்லியிருக்கிறபடி அறிவில்லாத வஸ்துக்களுக்காதாரமான ஜீவனுகவும், விஜ்ஞா

நம் ச - தானே ப்ரகாசிக்கும் தன்மையுடைய வஸ்துவாகவும், ச விஜ்ஞாநம் ச - பிறர்க்கு வேறொன்றினால் தோற்றும் பொருளாகவும், ஸத்யம் ச - விகாரமில்லாத வஸ்துவாகவும், ச அந்ருதம் ச - விகாரமுடைய வஸ்துவாகவும், ச அபவத் - ஆயிருந்தபோதிலும், ஸத்யம் - தானெப்பொழுதும் விகாரமில்லாத மில்லாத உருவத்தோடு கூடினதாக, ச அபவத் - ஆச்சுது, இதம் - இந்த, யத் கிஞ்ச - எதுவெதுவோ, தத் - அதை, ஸத்யம் - ப்ரம்மத்தின் சரீரமென்றே, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறார்கள்.

(ஶம் - ஹா.) ப்ரம்மமில்லை யென்றறிந்தவனுக்குப் பயனொன்றுமில்லை யாதலால் அவனிருந்து மில்லாததற்குச் சரியானவன் ப்ரம்மமுண்டென்றறிந்தவன் எல்லாப் பயனையுமடைவானாதலால், அவனே இருப்பையுடையவன்மேலும் ப்ரம்த்வமுண்டென்றறிந்தால் ப்ரம்மத்தையுள்ளபடி யறிவதற்குறிய வர்ணம் ஆசிரமம் இவைகளின் கர்மங்களை செய்யாமையால் அவன் கெட்டவன். ப்ரம்மமுண்டென்று அறிந்தவனே அதையுள்ளபடி அறிவதற்குறிய மேற்கூறிய வர்ணாதிகளின் கர்மங்களை செய்கிறானதால் அவன் நல்லவன். இதற்குமேல் சிஷனுடைய கேள்விகள்: அவைகளாவன. ப்ரம்மம் அறிந்தவனுக்கும் அதையறியாதவனுக்கும் பொதுவாகையால் இவரிருவர்களும் ப்ரம்மத்தை யடைகிறார்களா? இல்லையா? என்பது இதில், "அஸத்ப்ரம்மேதிவேதசெத்; அஸ்திப்ரம்மேதி சேத்வேத" ப்ரம்மம் இல்லையென்றுணர்ந்தானே யாகில் ப்ரம்மமுண்டென்றுணர்ந்தானே யாகில் என்றிரண்டையும் சொல்லியிருக்கிறதே அதில் ப்ரம்மம் உண்டென்பது மெய்யா? அல்லது இல்லையென்பது; மெய்யா? என்பது முதன்மையான சந்தேகம் இவற்றில் ப்ரம்மமில்லை யென்பதே மெய். ஏனெனில் எதுவுலகத்திலிருக்கிறதோ அது உலகத்தாருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கும் எப்படியெனில் வீடு மரம் குன்று இவைகள் உளதாகையாலுலகத்தாருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கிறது. முயலின் கொம்போவென்றால் அவ்வஸ்து வில்லாமையாலொருவருக்கும் தெரியவில்லை. அப்படியே ப்ரம்மமும், "யத்ததத்ரேஶ்யமஶ்ராஹ்ய" மென்கிறபடியே உலகத்தாராலறியக் கூடாமையாவில்லையென்றே சொல்லக்கூடும். என்பதற்குமேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. ப்ரம்மமுண்டென்பதே மெய். ஆகாயம் முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் காரணமாயிருத்தலால், எதுகாரணமோ அதுதானிருந்தே தன்காரியத்தை யுண்டுபண்ணும், அதெப்படியெனில், மண் விதை முதலிய வஸ்துக்கள், குடம் மரம் முதலிய காரியங்களைத் தானிருந்தே யுண்டாக்கின்றன. அம்மாதிரியே ப்ரம்மமும் தானிருந்துதான் ஆகாயம் முதலிய காரியங்களைச் செய்திருக்கவேண்டும். ஆதலால் தான், "கதமஸதஸ்ஸஞ்ஜாயேத" என்று சுருதியில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் மண் விதை இவைகளைப்போல் ப்ரம்மமும் காரணமென்றுரைத்தால் அவைகளைப்போல அதுக்கு அறியுந்தன்மையில்லாதிருக்கவேண்டாவோ வென்னில், "ஸோகாமயத" என்றுரைசைப்படுகிற தென்று சொல்லியிருக்கிறபடியால் ஆசைப்படுவதற்கு அறிவு அவசியமிருக்கவேண்டுமாதலாலும், அப்ரம்மத்திற்கு அறியுந்தன்மையுண்டென்றே சொல்லவேண்டும் ப்ரம்மம் அவயவமில்லாததாகையால் தானே அனேகங்களாக ஆய்விட்டதென்று சொல்லுவது கூடுமோவென்னில், ஆகாயம் அவயவமில்லாதிருந்தபோதிலும், குடத்தில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும், வீட்டில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும், தனித்தனியே பிரிந்து தோன்றி சிறியது பெரியதுவென்று எப்படி வியவகாரமுண்டாகிறதோ, அப்படியே ப்ரம்மத்திற்கும் வேறு வஸ்துக்களின் சம்பந்தத்தால் பேதங்கள் புலப்படுகின்றன. ஆகையால் ஒன்றையே பலவகை

யாகப் பிரித்துச்சொல்லுகைகூடும். ப்ரம்மமிவ்வுலகத்திலெல்லா வஸ்துக்களையும் படைத்து அவற்றுள் தானுழைந்ததென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, அதெப்படி மண் தானே குடமாயின பிறகு அதற்குள் தானெப்படி நுழையும் தானே தன் வாய்க்குள் கையை நுழைப்பதுபோல் தானான காரியத்தில் தானே நுழைந்ததென்னில், ப்ரம்மத்திற்கு அவயவங்களில்லாமையாலும், ப்ரம்மம் தான் வியாபரிக்காத விடமில்லாமையாலும், அது சரியல்ல ஜலத்தில் சூரியன் ப்ரதிபலிப்பதுபோல் தோற்றுகிறதென்னில், ப்ரம்மம் உலகமெல்லாம் நிறைந்தபொருளாகையாலும், உருவமில்லாததாகையாலும், சூரியனைப் போல் ப்ரதிபலிக்கிறதென்று சொல்லவொண்ணாது. ஆகையால் தன்காரியத்தில் தான் நுழைந்ததென்ப தெப்படியெனில், "ஸத்யம்ஞானமநந்தம்ப்ரம்ம ; யோவேதநிஹிதம் குஹாயாம்" என்று அறிவென்கிற குகையிலிருப்பதாகப் பொதுப்படச்சொல்லி பிறகு அன்னமயன் முதலாக உள்ளிருக்கும் ஆத்மாக்களை விஞ்ஞானமயன் அளவாக விவரித்துச்சொல்லி அதன் பிறகு, "ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா" என்று சொல்லி அறிவாகிற விஞ்ஞானமயனுக்குள் ப்ரம்மமிருப்பதாகக் கடைசியாய்ச் சொல்லியிருத்தலால், இங்கும் அந்த அறிவிலிருப்பதையே உள்நுழைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது. அதாவது ப்ரம்மமெல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும், அந்த ப்ரம்மத்தை யறியுமிடம் மேற்கூறிய அறிவென்கிற குகையே ஆதலால் அதில் நுழைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது.

(ரா - ஹா.) "ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா" என்று கீழ்ச்சொல்லி பிறகு, "அஸந்நேவஸபவதி" என்கிற விடத்தில் ப்ரம்மத்தையே சொல்லுகிறபடியால் கீழ் அன்னமயன் முதலான விடங்களில், அன்னம் பிராணன் என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லுகிற வண்ணமாக இங்கும் ஆனந்தமயனையே ப்ரம்மமாகச் சொல்லியதையே ஆரம்பித்தலால், ஆனந்தமயமே ப்ரம்மமென்று சொன்னதாயிற்று. இந்த ஆனந்தமயனுக்குள் வேறு ஆத்மா கிடையாது. இவனே அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களுக்கும் ஆத்மாவாகயிருப்பவன் என்பது ப்ரம்மத்தை இவனவயவமாகச் சொல்லியிருத்தலாலும், முன்னாத்மாக்களைப் போல், "தஸ்மாத்வாஏதஸ்மாதந்யோந்தரஆத்மா" என்று ஆரம்பிக்காமல் முடித்தலாலும் தோற்றுகிறது. இங்கு, "ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்" என்கிற விடத்தில் சொல்லியிருக்கிற அடைதலை விவரிக்கிறதற்கு கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. அவைகளாவன, ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்கிறவன், இந்த உலகத்திலிருந்தும்போய் பரமபதமென்கிற விடத்தையடைந்து ப்ரம்மத்தையடைகிறானா? அல்லது இவ்விடத்திலேயே அதையடைகிறானா? ப்ரம்மத்தை யனுபவிக்கிறானா? ப்ரம்மத்துடனொன்றாகிறானா என்பவைகள். இவைகளுக்கு விடைகொடுக்க உலகங்களைப் படைப்பதற்குறிய குணங்களோடுகூடிய ப்ரம்மதை யடையவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காக முற்படவதின் படைப்பைச் சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய பரமாத்மாதேவர் மனிதர் முதலியவர்களாக ஆகவேண்டிய ஆகாயம் முதலிய பூதங்களாக ஜனிக்கக்கடவேனென்று இச்சித்து அவைகளைப் படைத்து அவைகளுக்குள் தானும் நுழைந்தது. அதாவது, தான் எல்லா விடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு பொருள்களின் உள்ளிருக்கும் தன் ஸ்வரூபமே எல்லா குணங்களையும் சக்திகளையு முள்ளதென்றெண்ணும்படி அவைகளுக்குள் பொருந்தியவைகளுக்குள்ள ஆத்மாவாக நின்றது. இத்தால், "ஸத்யம்ஞானமநந்தம்ப்ரம்ம ; யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்" என்றதின் பொருள் விவரிக்கப்பட்டது. ஆதலால் எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரம்மமே ஆத்மாவாயிருந்தபடியால், அப்படி ஆத்மாவாக விருந்தபோதிலும், அவைகளுக்குள் விகாரங்களால் சம்பந்தப்படாமலிருந்தமையாலும், ஸத்யமென்று பெயர்கொண்டது. ஆதலால் தான் பராசரமுதலிய விருஷிகள், "ஹரேர்நகிம்சித்தயதிரிக்தமஸ்தி ; ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுர்புவநாநிவிஷ்ணு:" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

𑌅𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 | 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌦𑌜𑌾𑌯𑌤 | 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 | 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 | 𑌰𑌸𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌃 | 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌏𑌷 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌤𑌿 ||௧||

𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑍇𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 | 𑌅𑌥 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 | 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋𑌽𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ||

అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్ । తతో వై సదజాయత । తదాత్మానగ్ం స్వయమకురుత । తస్మాత్తత్సుకృతముచ్యత ఇతి । యద్వై తత్సుకృతం । రసో వై సః । రసగ్ం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానందీ భవతి । కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్ । యదేష ఆకాశ ఆనందో న స్యాత్ । ఏష హ్యేవానందయాతి ॥౧॥

యదా హ్యేవైష ఏతస్మిన్నదృశ్యేఽనాత్మ్యేఽనిరుక్తేఽనిలయనేఽభయం ప్రతిష్ఠాం విందతే । అథ సోఽభయం గతో భవతి । యదా హ్యేవైష ఏతస్మిన్నుదరమంతరం కురుతే । అథ తస్య భయం భవతి । తత్త్వేవ భయం విదుషోఽమన్వానస్య । తదప్యేష శ్లోకో భవతి ॥

(ப - ம்.) 𑌇𑌦𑌂 - இவ்வுலகமானது, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 - படைப்புக்கு முற்காலத்தில், 𑌅𑌸𑌤𑍍 - பெயர் உருவமில்லாததாக, 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 - இருந்தது, 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈 - பிறகு தான், 𑌸𑌤𑍍 - பெயர் உருவமுள்ளதாக, 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤 - ஆச்சுது. 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - தன்னை, 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂-தான், 𑌅𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤- எண்ணித்து, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 - தானே செய்கிறதென்று அல்லது புண்ணியமென்று, 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிறது. 𑌇𑌤𑌿 - என்று, இதை (𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃) என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍 - யாதொரு இந்த ப்ரம்மமானது, 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 - சுகுர்தமென்று சொல்லப்பட்டதோ, 𑌸𑌃 - அதுவானது, 𑌰𑌸𑌃 - உருசி, (𑌰𑌂) 𑌰𑌸𑌃 - ஆனந்தம், 𑌅𑌯𑌂 - இந்த ஜீவனானவன், 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵- உருசியைத்தானே, (𑌰𑌂) 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 - ஆனந்தமான ப்ரம்மத்தைத்தானே, 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 - அடைந்து, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 - ஆனந்தத்தையுடையவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿- ஆகிறான், 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 - ஹிருதய குகையிலிருக்கும் ஆகாயத்தில், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தமானது, 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌿 - இல்லாமற்போய் விடுமேயானால், 𑌕𑌃 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 - எவன்தான், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - அபானவாயுவின் வியாபாரத்தைச் செய்யக்கடவன், 𑌕𑌃 - எவன், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - பிராணவாயுவின் வியாபாரத்தைச் செய்யக்கடவன், (𑌰𑌂) 𑌏𑌷𑌃 - இந்த பரமாத்மாவானவன்,

ஆகாஶ: - அளவிடக்கூடாத, ஆநந்த: - ஆனந்தமாக, ந ஸ்யாத் - ஆகாமற்போனானே யானால், க: ஹ்யேவ - எவன்தான், அந்யாத் - சம்சாரத்திலுண்டான சுகத்தையடைவான், க: - எவன், ப்ராண்யாத் - மோக்ஷசுகத்தையடைவான், ஏஷ: ஹ்யேவ - இந்த பரமாத்மாதானே, ஆநந்தயாதி - ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறான், ஏஷ: - இந்த ஜீவன், யதா ஹ்யேவ - எப்பொழுதுதான், ஏதஸ்மிந் - இந்த, அத்ருஶ்யே - பார்க்கமுடியாததாயும், அநாத்ம்யே - சரீரமில்லாததாயும், அநிருக்தே - சாதி குணம் தொழில் இவைகளை முன்னிட்டுச்சொல்லமுடியாததாயும், அநிலயநே - ஆதாரமில்லாததாயுமிருக்கிற ப்ரம்மத்தினிடத்தில், அபயம் - பயமில்லாமலிருக்கிற, ப்ரதிஷ்டாம் - ஒன்றாயிருக்கையை, விந்ததே - அடைகிறானோ, அத - (பா०) அபயம் - பயமில்லாமலிருத்தலின் பொருட்டு அல்லது பயமில்லாமைக்குக் காரணமான, ப்ரதிஷ்டாம் - இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறதாகிற விருப்பை, விந்ததே - அடைகிறானோ, ஸ: - அவன், அபயம் - பயமில்லாமையை, கத: - அடைந்தவனாக, பவதி - ஆகிறான், ஏஷ: - இந்த ஜீவன், யதா ஹி - எப்பொழுது, ஏதஸ்மிந் - முன்கூறிய ப்ரம்மத்தினிடத்தில், உதரம் - கொஞ்சமும், அந்தரம் - பேதத்தை, குருதே - பண்ணுகிறானோ, ஏதஸ்மிந் - இந்த மேற்கூறிய தியானத்தில், அரம் - கொஞ்சம், அந்தரம் - தடையை, குருதே - பண்ணுகிறானோ, அத - பிறகு, தஸ்ய - அவனுக்கு, பயம் - பயமானது, பவதி - உண்டாகிறது, (பா०) உத்பவதி - உண்டாகிறது. தத் து ஏவ - அந்த ப்ரம்மமே, அமந்வாநஸ்ய - ப்ரம்மமும் நானுமொன்றென்று எண்ணாமலிருக்கிற, விதுஷ: - பேதத்தையறிகிற மனிதனுக்கு, பயம் - பயம், (பா०) விதுஷ: - ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்து, அமந்வாநஸ்ய - பிறகு தடையினால் மேற்கூறிய தியானத்தை விட்டவனுக்கு, தத் ஏவ - அந்த தியானத்தை நிறுத்தினதே, பயம் - பயம், தத் - அந்த விஷயத்தில், ஏஷ: - இந்த, ஶ்லோகோ அபி - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது.

(ஶ० - பா.) பதார்த்தம் போலவே.

(ரா - பா.) இப்பொழுது காணப்படுகிற உருவங்களும், வழங்கப்படுகிற பெயர்களுடன்கூடிய அறிவுள்ள வஸ்துக்கள் அறிவில்லாத வஸ்துக்கள் இவைகளை உடலாகவுடைய பரமாத்மா படைப்புக்கு முற்காலத்தில் மேற்கூறிய பெயர் உருவங்களின்றியே ஒன்றோடொன்று பேதங்களறியப்படாமலிருக்கிற அறிவுள்ள வஸ்துக்களையும் அறிவில்லாத வஸ்துக்களையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருந்தது. கண்களால் காணவரியனாகவும், நம்மைப்போல் சரீரமில்லாதவனாகவும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனாகவும், தனக்கொரு ஆதாரமில்லாதவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை எவனிடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறானோ, அவன் சம்சாரத்தில் நின்றும் நீங்குகிறான். இங்கு கண்களால் காணவறியன் என்றதால், கண்களுக்குப் புலப்படும், மரம் செடி முதலிய உயிரில்லா வஸ்துக்களின் வேறுபாடும், நம்மைப்போல் சரீரமில்லாதவனென்றதால், ஸம்சாரத்தில் கட்டு

ண்டு திரிபுமாத்மாக்களின் வேறுபாடும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனென்றதால், ஸம்ஸாரத்திலிருக்கும் காலத்தில் அவன் இவன் என்று சொல்லப்பட்ட பெயர்களையுடையவராயும் பிறகு முக்தியை அடைந்தவராயுமுள்ள முக்தர்களின் வேறுபாடும், தனக்கு ஆதாரமில்லாதவனென்றதால், பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தாலும், சங்கல்பத்தாலும், ஆதாரமுடையவர்களான நித்திய சூரிகளின் வேறுபாடும் தோற்றுகிறது. எவன் மேற்கூறிய தியானத்தை நடுவில் விட்டுவிடுகிறானோ அவன் பயத்தையடைகிறான். அதாவது மேற்கூறிய தியானமில்லாமையே பயமென்று மகர்ஷிகளால் சொல்லப்படுகிறது. "யந்முஹூர்த்தம்க்ஷணம்வாபிவாஸுதேவோநசிந்த்யதே ; ஸாஹாநிஸ்தன்மஹச்சித்ரம்ஸாப்ராந்திஸ்ஸாசவிக்ரியா ; வரம்ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி: ; நஶௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஶஸம்" என்றும்.

𑌭𑍀𑌷𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌵𑌤𑍇 | 𑌭𑍀𑌷𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 | 𑌭𑍀𑌷𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 | 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮 𑌇𑌤𑌿 | 𑌸𑍈𑌷𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌯𑍁𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌯𑍁𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌃 | 𑌆𑌶𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌢𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 | 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 ||௧||

𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 | 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 | 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 | 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌲𑍋𑌕𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌲𑍋𑌕𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 ||௨||

𑌸 𑌏𑌕 𑌆𑌜𑌾𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌮𑌾𑌜𑌾𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 | 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 | 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 ||௩||

𑌸 𑌏𑌕 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 | 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 | 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 | 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ||௪||

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌸 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 | 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 | 𑌸 𑌏𑌕𑌃 | 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍 | 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 | 𑌏𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 | 𑌏𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 |

[illegible] ‖௫‖ [illegible] | ததப்யேஷ ஶ்லோகோ பவதி | [illegible]‖

భీషాస్మాద్వాతఃపవతే । భీషోదేతిసూర్యః । భీషాస్మాదగ్నిశ్చేంద్రశ్చ । మృత్యుర్ధావతి పంచమఇతి । సైషానన్దస్యమీమాగ్ంసాభవతి । యువాస్యాత్సాధుయువాఽధ్యాయకః । ఆశిష్ఠోద్రఢిష్ఠోబలిష్ఠః । తస్యేయంపృథివీసర్వా విత్తస్యపూర్ణాస్యాత్ । సఏకోమానుషఆనందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య ॥ ౧ ॥

తేయేశతంమానుష్యాఆనందాః । సఏకోమనుష్యగంధర్వాణామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంమనుష్యగన్ధర్వాణామానందాః । సఏకోదేవగంధర్వాణామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతందేవగంధర్వాణామానందాః । సఏకఃపితౄణాంచిరలోకలోకానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంపితౄణాం చిరలోకలోకానామానందాః ॥ ౨ ॥

సఏకఆజానజానాందేవానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతమాజానజానాం దేవానామానందాః । సఏకఃకర్మదేవానాం దేవానామానందః । యేకర్మణాదేవానపియంతి శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంకర్మదేవానాం దేవానామానందాః । సఏకోదేవానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతందేవానామానందాః ॥ ౩ ॥

సఏకఇంద్రస్యానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతమింద్రస్యానన్దాః । సఏకోబృహస్పతేరానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంబృహస్పతేరానందాః । సఏకఃప్రజాపతేరానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంప్రజాపతేరానందాః । సఏకోబ్రహ్మణఆనందః ॥ ౪ ॥

శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । సయశ్చాయంపురుషే । యశ్చాసావాదిత్యే । సఏకః । సయఏవంవిత్ । అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య । ఏతమన్నమయమాత్మానముపసంక్రామతి । ఏతంప్రాణమయమాత్మానముపసంక్రామతి । ఏతంమనోమయమాత్మాన ముపసంక్రామతి । ఏతంవిజ్ఞానమయ మాత్మాన ముపసంక్రామతి ॥ ౫ ॥ ఏతమానన్దమయమాత్మాన ముపసంక్రామతి । తదప్యేషశ్లోకో భవతి ॥

(ப் - ம்.) அஸ்மாத் இந்த பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் நின்றும், பீஷா - பயத்தினாலே, வாத꞉ - வாயுவானவன், பவதே - வீசுகிறான், பீஷா - பயத்தினாலே, ஸூர்ய꞉ - சூரியனானவன், உதேதி - உதிக்கிறான். அஸ்மாத் - இந்த ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்தும், பீஷா - பயத்தினாலே, அக்நிஶ்ச - அக்நியும், இந்த்ரஶ்ச - இந்திரனும், (தாவத꞉ - ஓடுகிறார்கள்), பஞ்சம꞉ - ஐந்தாவதான, ம்ருத்யு꞉ - யமனும், தாவதி - ஓடுகிறானே, இதி - என்று, இதை ஶ்லோக꞉ - என்பதில் சேர்த்துக்கொள்ளுக. ஆனந்தஸ்ய - அந்த ஆனந்தமயமான ப்ரம்

மத்தினனந்தத்துக்கு, ஸைஷா - அந்த இந்த, மீமாம்ஸா - விசாரமானது, பவதி - இருக்கிறது. யுவா - யவ்வனவயதுடையவன், ஸாதுயுவா - நல்ல யவ்வனத்தையுடையவனுகவும், அத்யாயக: - வேதங்களை யோதினவனுக வும், (வா) ஸாது - நன்ருக, யுவாத்யாயக: - தன்வயதுப்பிள்ளைகளுக்கு ஓதுவிக்கும் திறமையுள்ளவனுகவும், ஆஶிஷ்ட: - சிக்கிறம் காரியம் செய் யும் திறமையுள்ளவனுகவும் அல்லது சாப்பிடும் திறமையுள்ளவனுகவும், த்ருடிஷ்ட: - மனதில் தைரியமுள்ளவனுகவும், பலிஷ்ட:- சரீரத்தில் பலமுள் ளவனுகவும், ஸ்யாத் - இருந்தால், தஸ்ய-அந்த மனிதனுக்கு, இயம்-இந்த, ஸர்வா - எல்லா, ப்ருதிவீ - பூமி, வித்தஸ்ய - பணத்தினுல், பூர்ணா - நிறைந்ததாக, ஸ்யாத் - இருந்தால், ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, மாநுஷ:- மனிதனுடையதான, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய -ஸம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் கூட் டிக்கொள்க. தேயேஶதம் - யாதொரு அந்தவனேகமான, மாநுஷா: - மனிதர்களுடையதான, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, மநுஷ்யகந்தர்வாணாம் - மனிதர்களாயிருந்து தவம் முதலியதால் கந்தருவராய்ப் போனவர்களுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - ஸம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கொடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய- ப்ரம் மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும் இதைமேல் ஆனந்தம் என்கிற பதத்துடன் கூட்டிக்கொள்க. தேயேஶதம் - யாதொரு அந்தவனேகமான, மநுஷ்ய கந்தர்வாணாம் - மனிதர்களாயிருந்து தவம் முதலியதால் கந்தருவர்களாய்ப் போனவர்களுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக:-ஒரு தேவகந்தர்வாணாம் - சாதியினுல் கந்தருவர்களாயிருக்கிறவர்களுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், அதை முன், ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்க. தேயேஶ தம் - யாதொரு அந்தவனேகங்களான, தேவகந்தர்வாணாம் - பாதியினுல் கந்தருவர்களாயிருக்கிறவர்களுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, சிரலோகலோகாநாம் - அனேககாலம் ஸ்திரமாயிரு க்கு முலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, பித்ரூணாம்-பிதுர்க்களுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - ஸம்சாரத்தின் சுகத்தாசையினுல் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும் இதை, ஆநந்த: - என்கிற மேற்கூறிய பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்க. தே யேஶதம் - யாதொரு அந்தவனேகங்களான, சிரலோகலோகாநாம் -

அனேககாலம் ஸ்திரமாயிருக்கு மூலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, பித்ரூணாம் - பிதுர்க்களுடைய, ஆநந்தா꞉ - ஆனந்தங்களோ; ஸ꞉ - அது; ஏக꞉ - ஒரு, ஆஜாநஜாநாம் - ஸ்மிருதியில் சொல்லியிருக்கிற கர்மங்களைச் செய்ததால் தெய்வவுலகத்தில் பிறந்திருக்கிற, தேவாநாம் - தேவதைகளுடைய ஆநந்த꞉ - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த꞉ - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ஆஜாநஜாநாம் - ஸ்ம்ருதியில் சொல்லியிருக்கிற கர்மங்களை செய்ததால் தெய்வவுலகத்தில் பிறந்திருக்கிற, தேவாநாம் - தேவதைகளுடைய, ஆநந்தா꞉ - ஆனந்தங்களோ, ஸ꞉ - அது, ஏக꞉ - ஒரு, யே - எவர்கள், கர்மணா - யக்யம்முதவிய வைதிக கர்மங்களால், தேவாநபி - தேவர்களையும், யந்தி - அடைகிறார்களோ, கர்மதேவாநாம்தேவாநாம் - அப்படிப்பட்ட கர்மதேவாகளுடைய, ஆநந்த꞉ - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த꞉ - என்கிற பதத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான கர்மதேவநாம்-மேற்கூறிய கர்மங்களால் தேவர்களானவர்களுடைய, ஆநந்தா꞉-ஆனந்தங்களோ, ஸ꞉ - அது, ஏக꞉ - ஒரு தேவாநாம் - ஸ்வபாவமான தேவர்களுடைய, ஆநந்த꞉ - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த꞉ - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, தேவாநாம்-ஸ்வபாவ தேவர்களுடைய, ஆநந்த꞉ - ஆனந்தங்களோ, ஸ꞉ - அது, ஏக꞉ - ஒரு, இந்த்ரஸ்ய - இந்திரனுடைய, ஆநந்த꞉ - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த꞉ - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, இந்த்ரஸ்ய - இந்திரனுடைய, ஆநந்தா꞉ - ஆனந்தங்களோ, ஸ꞉ - அது, ஏக꞉ - ஒரு, ப்ருஹஸ்பதே꞉ - ப்ருகஸ்பதியினுடைய, ஆநந்த꞉ - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ஶ்ரோத்ரியஸ்ய - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய, ஆநந்த꞉-என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ப்ருஹஸ்பதே꞉-ப்ருகஸ்பதியினுடைய, ஆநந்தா꞉ - ஆனந்தங்களோ, ஸ꞉ - அது, ஏக꞉ - ஒரு, ப்ரஜாபதே꞉ - மூன்று

உலகத்தையும் சரீரமாகவுடைய விராட்புருஷனுக்கு, ஆநந்த: - ஆனந்தம், தே யே சதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ப்ரஜாபதே: - மூன்றுலக த்தையும் சரீரமாகவுடைய விராட்புருஷனுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்க ளோ. (௫௦) ப்ரஜாபதே: -(இரண்டிடத்திலும்) சதுர்முகனுக்கு, (உடைய) ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, ப்ருஹ்மண: - சதுர்முகனுடைய, (௫௦) ப்ரஹ்ம ண: - ப்ரம்மத்தினுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், ஸ: யஸ்சாயம் - யாதொரு இவன், புருஷே - ஜீவனிடத்திலோ, யஸ்சாஸௌ - யாதொரு இவன் ஆதித்யே - சூரியனிடத்திலேயோ, ஸ:-அந்தப் பரமாத்மா, ஏக: - ஒரு வன், ய: - எவன், ஏவம்வித் - இப்படி யறிந்தவனோ, ஸ:-அவன், அஸ்மாத்- இந்த, லோகாத் - உலகத்தில் நின்றும், ப்ரேத்ய - போய், ஏதம்-இந்த- அன்னமயம்-அன்னமயமான, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ராமதி-அடை கிறான், ஏதம் - இந்த, ப்ராணமயம் - ப்ராணமயமான, ஆத்மானம் - ஆத்ம வை, உபஸங்க்ராமதி - அடைகிறான். ஏதம் - இந்த, மனோமயம் - மனோ மயமான, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ராமதி-அடைகிறான். ஏதம்- இந்த, விஜ்ஞானமயம் - விஞ்ஞானமயமான, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸ ங்க்ராமதி - அடைகிறான். ஏதம் - இந்த, ஆநந்தமயம் - ஆனந்தமயமான, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ராமதி - அடைகிறான். தத்-அந்த விஷ யத்தில், ஏஷ: - இந்த, ஶ்லோகோபி - சுலோகமும், பவதி-இருக்கிறது.

(௫௦ - பா.) அக்நி வாயு முதலிய வஸ்துக்கள் மிகவும் வருத்தப்படவேண்டிய காரியங்களில் எப்பொழுதும் நிலைநிற்கின்றனவாகையால்,ஒருவனிடத்தில் பயமுண்டா னால் தான் அவ்வண்ணம் வருந்தவேண்டும். அப்படி அவ்வஸ்துக்களுக்குப் பயத்தை விளை விப்பது ப்ரம்மம். மேற்கூறிய ப்ரம்மம் அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களைப் படைத்த தற்குள் நிறைந்திருக்கிறது; சூரியனிடத்திலேயுமிருக்கிறது. ஆனால் குடத்தினுகாயமும் வீட்டினுகாயமும் பெயர்களால் வேறுபட்டிருந்தாலும் எப்படி ஒன்றோ, அவ்விதமாக வே ப்ரம்மமுமொன்று. மேற்கூறிய கேள்விகளில் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் அதையடை கிறானா இல்லையா என்பதற்கு மேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு ப்ரம்மத் தையடைகிறவன் ப்ரம்மத்துடன் ஒன்றா? வேறுபட்டவனா? வேறென்றால், "தத் ஸ்ருஷ்ட்வா; ததேவாநுப்ராவிஶத்; அந்யோஸாவந்யோஹமஸ்மீதி நஸவேத; ஏக மேவாத்வீயம்; தத்வமஸி" என்கிற சுருதிகளுக்கு விரோதிக்கிறது. ஒன்றென்றால் ஆன ந்தமயமான ஆத்மாவை யடைகிறானென் றெப்படிச் சொல்லக்கூடும்? தன்னைத்தான டைகிறதென்று சொல்வது கூடுமோ வென்னில், இங்கு ஆரம்பத்தில் "ப்ரம்மவிதாப் நோதிபரம்" என்று ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் ப்ரம்மமாகிறானென்று சொல்லியிருக்கி றது. அதுவே இப்பொழுதும் சொல்லப்படுகிறது. வேறு வஸ்து வேறொரு வஸ்து வாக ஆகமாட்டாதன்றோ? ஆனாலும் தான் தானாகவே ஆகிறதென்றால், அதுதா னெப் படிக்கூடும்? அவித்தையினாலுண்டாக்கப்பட்ட அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களை நீக்கி ப்ரம்மமும் தானுமொன்றென்கிற அறிவே ப்ரம்மமாகை. இங்கு, "உபஸம்க்ராமதி" என் றால் அதுவாக அறிகிறானென்பது பொருள். ஆதலால் அவித்தை நீங்கி அந்த ப்ரம்ம மும் தானும் ஒன்றென்றறிகிறானென்பதே, அடைகிறானென்பதின் பொருளாதலால் விரோதமில்லை.

(ரா - ஹா.) அக்நி சூரியன் முதலிய தேவர்களெல்லோரும் பரமாத்மாவின் ஆக்ஞைக்குப் பயந்து நடக்கிறவர்களாதலாலும், அவர்களுடைய ஸ்தானங்களும் துக்கத்தைத் தரத்தக்கவைகளாதலாலும் அவைகளின் ஆசையால் மேற்கூறிய பரமாத்மாவின் தியானத்திற்கு ஏதாகிலும் தடைநேரிட்டால் அதினாலேயே முக்யமான பயமுண்டாகிறதென்கிற மேற்கூறிய அர்த்தத்தை விவரிக்கிறது. இந்தச் சுலோகம் மேற்கூறிய பரமாத்மாவை "யஏஷோந்தராதித்யேஹிரணய:புருஷோத்ருஶ்யதேஹிரண்யஶ்மஶ்ருஹிரண்யகேஶ: ஆப்ரணபாத்ஸர்வஏவஸுவர்ண:தஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தஸ்யோதிதிநாமா" என்று சூரியமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கிற அழகியதான சரீரத்தோடே கூடினவனாகவும், தாமரைபோன்ற கண்களையுடையவனாகவும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களையும் அறிவில்லாத வஸ்துக்களையும் சரீரமாகவுடையவனாகவும், இந்தச் சரீரங்களில்லாமல் "ஸத்யஞ்ஞானம்" என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபத்தோடு கூடினவனாகவும் தியானம் செய்கிறவன், அர்ச்சராதிமார்க்கமென்று சொல்லப்பட்ட வழியால் ப்ரம்மத்தையடைகிறான். இதனால் ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் ப்ரம்மத்தையடைகிறானா? ப்ரம்மத்தோடொன்றாகிறானா என்கிற கேள்விக்கு உத்தரமளிக்கப்பட்டது. இங்கு அன்னமயன் முதலிய விடங்களில் அவைகளைச் சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவை என்பது பொருள்.

𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 | 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨𑍇𑌤𑌿 | 𑌏𑌤𑌂 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌨 𑌤𑌪𑌤𑌿 | 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌾𑌕𑌰𑌵𑌮𑍍 | 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌰𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇 | 𑌉𑌭𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇 | 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦| ௧|| 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

యతో వాచో నివర్తంతే । అప్రాప్య మనసా సహ । ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ । న బిభేతి కుతశ్చనేతి । ఏతగ్ం హ వావ న తపతి । కిమహగ్ం సాధు నాకరవం । కిమహం పాపమకరవమితి । స య ఏవం విద్వానేతే ఆత్మానగ్ం స్పృణుతే । ఉభే హ్యేవైష ఏతే ఆత్మానగ్ం స్పృణుతే ॥ య ఏవం వేద ॥ ౧॥ ఇత్యుపనిషత్ ॥ అను ॥ ౯ ॥

(ப - ம்) 𑌯𑌤𑌃 - யாதொரு ப்ரம்மத்தினிடத்தில் நின்றும், (ரூ) - யாதொரு ப்ரம்மானந்தத்தில் நின்றும், 𑌵𑌾𑌚𑌃 - வாக்குக்கள், 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌸𑌹 - அறிவுடன் கூட, (ரூ) 𑌮𑌨𑌸𑌾 - மனதுடன்கூட, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - சொல்லமுடியாமலும் அறியமுடியாமலும், (ரூ) 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - அதின்முடிவை நினைக்கக்கூடாமலும் சொல்லக்கூடாமலும், 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 - திரும்புகின்றனவோ, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபமான, (ரூ) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - பரமாத்மாவினுடைய, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 - ஆனந்தத்தை, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - தியானம் செய்கிறவன், 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨 - ஒரு வஸ்துவிடத்தில் நின்றும், 𑌨𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 - பயப்படுகிறானில்லை, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (முன்) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 - என்பதுடனிதைக்கூட்டிக்கொள்க. 𑌏𑌤𑌂𑌹𑌵𑌾𑌵 - இப்படித்தியானம் செய்கிறவனை, 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌕𑌿𑌂 - ஏன், 𑌸𑌾𑌧𑍁 - நல்லகாரியமான புண்ணியத்தை, 𑌨𑌾𑌕𑌰𑌵𑌮𑍍 - செய்யவில்லை, 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌕𑌿𑌂 - ஏன், 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 - பாவத்தை, 𑌅𑌕𑌰𑌵𑌮𑍍 செய்தேன், 𑌇𑌤𑌿-

என்கிற எண்ணமானது, ந தபதி - துன்பப்படுத்துகிறதில்லை, ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், விதாந் - அறிந்தானோ, ஸ: - அவன், ஏதே - இந்தப் பாபபுண்ணியங்களை, ஆத்மாநம் - ப்ரம்மமாக, ஸ்ப்ருணுதே - பலப் படுத்துகிறானோ அதாவது அறிகிறான், ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, ஏஷ: - இவன், உபே - இரண்டான, ஏதே - இந்தப் பாபபுண்ணியங்களை, ஆத்மாநம் - ப்ரம்மமாக, ஸ்ப்ருணுதே - பலப்படுத்து கிறானோ, அதாவது அறிகிறானோ, (ரு०) ஏதே - இந்தப் பாபபுண்ணியங்க ளில் நின்றும், ஆத்மாநம் - தன்னை, ஸ்ப்ருணுதே - காப்பாற்றுகிறானோ, இப் படியே இரண்டிடத்திலும் இவைகளை, ஏதம் ஹவாவ ந தபதி - என்கிற துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. இதி - என்று, உபநிஷத் - ப்ரம்மவித்தை யைச் சொல்லும் வேதத்தின் பாகம்.

(ஶ0-ஸா.) அறிவுமறிவினாலும் சொல்லும் பெயர்களாலும் அறியவும் சொல்லவும் முடியாததான ஆனந்தமயமான ப்ரம்மமே ஆத்மாவென்று அறிந்தவன் ஒரு வஸ்துவிட த்தில் நின்றும் பயப்படமாட்டான். ப்ரம்மம் தவிர வேறுவஸ்து வில்லாமையாலும் அவ் வித ப்ரம்மமே தானானபடியாலும் பயப்படுத்தும் வஸ்துவில்லை. புண்ணியபாவங்களிர ண்டில் நின்றும் பயப்படவேண்டாவோவென்னில் அவைகளில் நின்றும் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

(௫ா-ஹா.) வாக்கு மனது இவைகள் எந்தப் பரமாத்மாவின் ஆனந்தத்தை அளவி டக்கூடாமல் திரும்புகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவின் ஆனந்தத்தைத் தியா னம் செய்கிறவன் ஒன்றிலிருந்தும் பயப்படான். மேற்கூறிய தியானத்தினால் புண்ணிய பாபங்களின் பயன்களும் தன்னை யடையவொட்டாமல் காப்பாற்றிக்கொண்டானாகை யால் அவைகளில் நின்றும் பயப்படான். இங்கு ஆனந்தமயனென்று சொன்னது பரமா த்மாவையே. ஏனெனில், "தேயேஷாதம்" என்று ஆனந்தங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு வந்து ஆனந்தமயனைக் காட்டிலும் மேல் ஆனந்தமில்லையென்று முடித்தலால், ஜீவாத்ம ஸ்வல்ப ஆனந்தமுள்ளவனாதலால் இவனுடைய ஆனந்தத்தைக் காட்டிலும் மேலான ஆனந்தமில்லையென்று முடிக்கவொண்ணாது. ஆதலாலிங்கு ஆனந்தமயனென்றது பர மாத்மாவையே. ஆனால் (மய) என்கிற விகுதியானது பெரும்பாலும் விகாரத்தைச் சொல் லுமாதலால் விகாரமில்லாத பரமாத்மாவை ஆனந்தமய என்கிறமதம் சொல்லாதெனில், இங்கு (மய) என்கிற விகுதி விகாரத்தைச் சொல்லுகிறதில்லை. "மயட்வைதயோர்பா ஷாயாம்" என்கிற சூத்திரத்திலிருந்து, "பாஷாயாம்" என்கிற பதத்துடன் சேர்ந்து, "நித்யம்வ்ருத்தசராதிப்ய:" என்கிற சூத்திரத்தினால் உலகவார்த்தையில் மாத்திரம் (மய) என்கிற விகுதி விகாரத்தைச் சொல்லுமே ஒழிய வேதத்தில் விகாரார்த்தத்தைச் சொல்லாது. "தத்ப்ரக்ருதவசநேமயட்" என்கிற சூத்திரத்தினால் நிறைந்தவனென்றே ஏற்படும். ஆதலால், ஸ்வல்பானந்தமுடைய ஜீவனன்று. மேலும், "ஏஷஹ்யேவாநந்த யாதி" என்றும், "ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" என்றும் ஜீவர்களுக்கு ஆனந்த த்தை விளைக்கிறவனாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், "ஸத்யம்ஞானமநந்தம்ப்ர ம்ம" என்கிற மந்திரத்தையே மேல்பாகங்கள் விவரிக்கின்றனவாதலாலும் ஆனந்தமய னென்பது ப்ரம்மமே.

ஆனந்தவல்லி முற்றிற்று.

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍॥ 𑌸𑌹 𑌨𑌾𑌵𑌵𑌤𑍁 । 𑌸𑌹 𑌨𑍌 𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 । 𑌸𑌹 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 । 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑍈 । 𑌓𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௧॥

హరిః ఓం॥ సహనావవతు। సహనౌభునక్తు। సహవీర్యంకరవావహై। తేజస్వినావధీతమస్తుమావిద్విషావహై। ఓం శాన్తిశ్శాన్తిశ్శాన్తిః॥

(ப - ம்.) 𑌨𑍌 - சிஷ்யன் ஆசிரியன் ஆகிய நம்மிருவர்களையும், 𑌸𑌹 - ஒரேகாலத்தில், 𑌅𑌵𑌤𑍁 - ப்ரம்மவித்தையானது காப்பாற்றட்டும், 𑌨𑍌 - நம்மை, 𑌸𑌹 - ஒரேகாலத்தில், 𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 - ப்ரம்மத்தை யனுபவிக்கும்படி செய்யட்டும், (𑌵𑌾) 𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 - காப்பாற்றட்டும், 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 - ப்ரம்மவித்தைக்குரிய சாமர்த்தியத்தை, (𑌵𑌾) 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂-பயனைச் சீக்கிரம் விளைவிக்கும் சாமர்த்தியத்தை, 𑌸𑌹 - ஒரேகாலத்தில், 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈-செய்யக்கடவோமாக, 𑌨𑍌 - நம்மிருவர்களுடைய, 𑌅𑌧𑍀𑌤𑌂 - ஓதப்பட்ட வேதமானது, 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿- பயனை விளைவிக்கிறதாக, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑍈 - ஒருவர்க்கொருவர் த்வேஷத்தையடையக் கடவோமல்லோம், (𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 - ப்ரம்மவித்தைக்குண்டாகிற தடங்கல்களுக்கு), 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 - முடிவானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - உண்டாகட்டும்).

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 । 𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵 । 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 । 𑌸 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃॥

భృగుర్వై వారుణిః। వరుణంపితరముపససార। అధీహిభగవో బ్రహ్మేతి। తస్మా ఏతత్ప్రోవాచ। అన్నంప్రాణంచక్షుశ్శ్రోత్రంమనోవాచమితి। తగ్ం హోవాచ। యతోవా ఇమానిభూతానిజాయంతే। యేనజాతానిజీవంతి। యత్ప్రయంత్యభిసంవిశంతి। తద్విజ్ఞాసస్వ। తద్బ్రహ్మేతి॥ సతపోఽతప్యత। సతపస్తప్త్వా॥ అను ॥ ౧ ॥

(ப-ம்.) 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃-வருணனுடையபிள்ளையாகிய, 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 ப்ருகுமகர்ஷியோவென்றால், 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 தகப்பனான, 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂-வருணனை, 𑌉𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰-அடைந்தார், 𑌹𑍇𑌭𑌗𑌵𑌃-வாரீர்பூஜ்யரே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-ப்ரம்மத்தை, 𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿- எனக்குத் தெரியச்சொல்லும், 𑌇𑌤𑌿 - என்று,(இதை,,𑌉𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 - என்பதுடன் கூட்டிக்கொள்ளுக. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்தப் பிள்ளையின்பொருட்டு, 𑌏𑌤

தக் - இந்த வசனத்தை, வெ்ராவாவ சொன்னார். சுநூ-சரீரம், வ்ராணஂ - ப்ராணவாயு, வக்ஷுஃ - கண், ஶ்ரோத்ரஂ - காது, ஊநஃ - மனது, வாவஂ - வாக்கு இவைகளை (ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மம்), உதி - என்று, (இதை)வெ்ராவாவ - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தஂஹ - அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்து, உவாவ - சொன்னார். யதஃ - எவனிடத்தில் நின்றும், ஊர்நி - இந்த, ஹூ தாநி - வஸ்துக்கள், ஜாயஷெ - உண்டாகின்றனவோ, ஜாதாநி - உண்டானயிவோ, யெந - எவனால், ஜீவதி - உயிருடனிருக்கின்றனவோ, யக் - யாதொன்றை, வ்யதி - முடிவிலடைகின்றனவோ, சுஹிஸஂவிஶதி - ஒன்றுகின்றனவோ, (ஈஂ) வ்யதிஸதி நாசத்தை யடைந்தன வாய்க்கொண்டு, யக் - யாதொரு ப்ரம்மத்தினிடத்தில், சுஹிஸஂவிஶதி - ஒன்றும்படி யடைகின்றனவோ அல்லது, யக் - யாதொரு ப்ரம்மத்தை, வ்யதி - மோக்ஷத்தில் அடைகின்றனவோ, சுஹிஸஂவிஶதி - ப்ரளயகாலத்தில் அடைகின்றனவோ, தக் - அதை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தக் - அது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், உதி - என்று,(இதை)உவாவ - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. ஸஃ - அந்த பிருகுவானவர், தவஃ - தவத்தை, சுதவ்யத - செய்தார், ஸஃ - அந்த ப்ருகுவானவர், தவஃ-தவத்தை, தவ்ா - செய்து.

(ஶூ௦ - ஸா.) ப்ரம்மம் ஆகாயம் முதலிய வஸ்துக்களைப் படைத்து, அவைகளினுட்புகுந்து, அவ்வவைகளின் பேதங்களால் காணப்படுகிறதாகையால், அவைகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய், ஒருவராலும் காணமுடியாத தன்மையுடைய ப்ரம்மமே நானென்று அறிந்தவன் புண்ணிய பாவங்களென்கிற கர்மங்களினல் பிறவிக்காட்படுத்த முடியாதவன் என்று ஆனந்தவல்லியில் சொல்லி முடிந்தது. இப்பொழுது ப்ருகு வல்லியில் ப்ரம்மவித்தைக்குக் காரணம் தவமேயென்று சொல்லுகிறது. இதில் தன் பிரியமுள்ள பிள்ளைக்குத் தகப்பனாலுபதேசிக்கப்பட்டதென்று வித்தையை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதற்காகக் கதையொன்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் அன்னம் முதலியவைகள் ப்ரம்மத்தை அறிவதற்கு வழிகளாதலால், அவைகளை ப்ரம்மமாகச் சொல்லுகிறார். "ப்ராணஸ்யப்ராண உதசக்ஷுஷஸ்சக்ஷுருதஸ்ரோத்ரஸ்யஸ்ரோத்ரமந்நஸ்யாந்நம்மநஸோமநோயேவிதுஸ்தேநிசித்யுப்ரம்மபுராணமக்ரயம்" என்று சுருதி சொல்லியிருக்கிறது. எல்லா ப்ராணிகளுமுண்டாகும்போதும் இருக்கும்போதும் நாசமடையும்போதும் எந்த வஸ்துவுடன் ஒன்றுயிருக்கின்றனவோ, அதுவே ப்ரம்மம் என்று தகப்பன்சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு ப்ரம்மமின்னதென்று தெளிவா யேற்படாமையால் அப்படி ஏற்படுவதற்கு, "மநஸஸ்சேந்த்ரியாணாஞ்சஐகாக்ர்யம்பரமந்தபஃ தஜ்ஜயாயஸ்ஸர்வதர்மெப்யஃஸ்ஸதர்மஃபரஉச்யதே" என்று தவமே காரணமாகச் சொல்லியிருத்தலால் அம்மகர்ஷி தவம் செய்தார்.

(ஶா - ஸா.) மேற்கூறிய அடையாளங்களால் மாத்திரமல்லாமல் வேறு அடையாளங்களாலும் ப்ரப்மத்தைத் தெரிவிக்கிறதற்கும், அப்படி ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குத் தவம் செய்து அதினல் பரிசுத்தமான மனதே காரணமென்று தெரியப்படுத்துவதற்கும் பிறகு வல்லியாரம்பிக்கப்படுகிறது. பிள்ளையின் மனதைச் சோதிப்பதற்காக, அன்னம் முதலியவைகளை ப்ரம்மமாகச் சொல்லியதினல் கலங்கின மனதுடன்கூடிய பிள்ளைக்கு ப்ரம்மத்

தின் அடையாளத்தை மேலே சொல்லுகிறார்: எல்லா வஸ்துக்களும் எந்த வஸ்துவிடத்திலுண்டாகின்றனவோ, எதிஞல் பிழைத்திருக்கின்றனவோ, எவ்விடத்தில் சேருகின்றனவோ, மோக்ஷத்தில் எந்த வஸ்துவைச் சேருகின்றார்களோ, அதுவே ப்ரம்மம் என்று தகப்பன் சொல்லியதைக் கேட்டு அதைத் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தவம் செய்தார்.

அந்நம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் । அந்நாத்த்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே । அந்நேந ஜாதாநி ஜீவந்தி । அந்நம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி । தத்விஜ்ஞாய । புநரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார । அதீஹி பகவோ ப்ரஹ்மேதி । தக்ம் ஹோவாச । தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ । தபோ ப்ரஹ்மேதி । ஸ தபோ(அ)தப்யத । ஸ தபஸ்தப்த்வா । இதி த்விதீயோ(அ)நுவாக: ॥

అన్నం బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । అన్నాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే । అన్నేన జాతాని జీవన్తి । అన్నం ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తగ్ం హోవాచ । తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । స తపోఽతప్యత । స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ౨ ॥

(ப - ம்.) அந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி - என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி - ப்ராணிகள், அந்நாத்தியேவ - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவில் நின்றுதானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. ஜாதாநி - அப்படியுண்டான வஸ்துக்கள், அந்நேந - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவிஞலே, ஜீவந்தி - பிழைத்திருக்கின்றன. அந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவே, ப்ரயந்தி - ப்ரளயகாலத்திலடைகின்றன. அபிஸம்விசந்தி - ஒன்ருய்ச் சேருகின்றன, இதி - என்று, (வ்யஜாநாத் - அறிந்தார்), தத் - அதை, விஜ்ஞாய - அறிந்து, புநரேவ - திரும்பவும், பிதரம் - தகப்பனை, வருணம் - வருணனை. உபஸஸார - அடைந்தார், பகவ: - வாரீர் பூஜ்யனே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச் சொல்லும், இதி - என்று, (இதை) உபஸஸார - என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்ளுக. தம் ஹ - அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்து, உவாச - சொன்னர். தபஸா - தவத்திஞல், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தப: - தவமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, (இதை) உவாச - என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்ளுக. ஸ: - அந்த ப்ருகுவானவர், தப: - தவத்தை, அதப்யத - செய்தார், ஸ: - அவர், தப: - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து.

(ஶம் - ஸா - பா - ஸா.) பதார்த்தம்போல கருத்து.

ப்ராணோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் । ப்ராணாத்த்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே । ப்ராணேந ஜாதாநி ஜீவந்தி । ப்ராணம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி । தத்விஜ்ஞாய । புநரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார । அதீஹி

வோ ப்ரஹ்மேதி । தஂ ஹோவாச । தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ । தபோ ப்ரஹ்மேதி । ஸ தபோऽதப்யத । ஸ தபஸ்தப்த்வா । இதி த்ருதீயோऽநுவாக꞉ ௩ ॥

ప్రాణో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । ప్రాణాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే । ప్రాణేన జాతాని జీవంతి । ప్రాణం ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తగ్ం హోవాచ । తపసా బ్రహ్మవిజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । స తపోఽతప్యత । స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ 3 ॥

(ப - ம்.) ப்ராண꞉ - ப்ராணவாயுவானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி - என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி - ப்ராணிகள், ப்ராணாத்ஹ்யேவ - ப்ராணனிடத்தில் நின்றும்தானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. ஜாதாநி - அப்படியுண்டான ப்ராணிகள், ப்ராணேந - ப்ராணனாலே, ஜீவந்தி - ஜீவித்திருக்கின்றன. ப்ராணம்-ப்ராணனை, ப்ரயந்தி-ப்ரளகாலத்தில் சேருகின்றன. அபிஸம்விஶந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன. இதி - என்று, இதை வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தத் - அதை, விஜ்ஞாய - அறிந்து. புநரேவ திரும்பவும், பிதரம் - தகப்பனான, வருணம் - வருணனை, ஹே பகவ꞉ - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும். இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார். தம் ஹ - அந்த ப்ருகுவை, தபஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தப꞉ - தவமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, உவாச - சொன்னார். ஸ꞉ - அந்த ப்ருகுவானவர், தப꞉ - தவத்தை அதப்யத - செய்தார், ஸ꞉ - அந்த ப்ருகுவானவர், தப꞉ - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து.

மநோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் । மநஸோ ஹ்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே । மநஸா ஜாதாநி ஜீவந்தி । மந꞉ ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தீதி । தத்விஜ்ஞாய । புநரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார । அதீஹி பகவோ ப்ரஹ்மேதி । தஂ ஹோவாச । தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ । தபோ ப்ரஹ்மேதி । ஸ தபோऽதப்யத । ஸ தபஸ்தப்த்வா । இதி சதுர்தோऽநுவாக꞉ ௪ ॥

మనో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । మనసో హ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే । మనసా జాతాని జీవంతి । మనః ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తగ్ం హోవాచ । తపసా బ్రహ్మవిజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । స తపోఽతప్యత । స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ४ ॥

(ப - ம்.) மந꞉ - மனதானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி-என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி-ப்ராணிகள், மநஸோஹ்யேவ - மனதில் நின்றும்தானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. ஜாதாநி -

அப்படியுண்டான ப்ராணிகள், மனஸா - மனதினாலே, ஜீவந்தி - பிழைத்திருக்கின்றன. மன: - மனதை, ப்ரயந்தி - ப்ரளயகாலத்திலடைகின்றன. அபிஸம்விசந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி - என்று, (இதை) வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தத் - அதை, விஜ்ஞாய - அறிந்து, புநரேவ - திரும்பவும், பிதரம் - தகப்பனான, வருணம் - வருணனை, பகவ - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும், இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார். தம் ஹ - அந்த ப்ருகுவைக் குறித்து, தபஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிந்துகொள், தப: - தவமானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, உவாச - சொன்னார். ஸ: - அந்த ப்ருகு, தப: - தவத்தை, அதப்யத - செய்தார், ஸ:- அந்த ப்ருகு, தப: - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து.

விஜ்ஞானம்ப்ரஹ்மேதிவ்யஜாநாத் | விஜ்ஞாநாத்த்யேவகல்விமாநிபூதாநிஜாயந்தே | விஜ்ஞாநேநஜாதாநிஜீவந்தி| விஜ்ஞாநம்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி | தத்விஜ்ஞாய | புநரேவவருணம்பிதரமுபஸஸார | அதீஹிபகவோப்ரஹ்மேதி | தம்ஹோவாச | தபஸாப்ரஹ்மவிஜிஜ்ஞாஸஸ்வ | தபோப்ரஹ்மேதி| ஸதபோ(அ)தப்யத | ஸதபஸ்தப்த்வா|இதிபஞ்சமோ(அ)நுவாக:||

విజ్ఞానంబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ । విజ్ఞానాద్ధ్యేవఖల్విమానిభూతానిజాయంతే। విజ్ఞానేనజాతాని జీవంతి । విజ్ఞానంప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవవరుణం పితరముపససార । అధీహిభగవోబ్రహ్మేతి । తగ్ం హోవాచ । తపసాబ్రహ్మవిజిజ్ఞాసస్వ । తపోబ్రహ్మేతి । సతపోఽతప్యత । సతపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ౫ ॥

(ப - ம்.) விஜ்ஞாநம் - அறிவே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி-என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி - ப்ராணிகள், விஜ்ஞாநாத்தி ஏவ - அறிவில் நின்றும் தானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன, ஜாதாநி-அப்படி உண்டான ப்ராணிகள், விஜ்ஞாநேந - அறிவினாலே, ஜீவந்தி- பிழைத்திருக்கின்றன, விஜ்ஞாநம் - அறிவை, ப்ரயந்தி - ப்ரளயகாலத்தில், அடைகின்றன, அபிஸம்விசந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி - என்று, (இதை) வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தத் - அந்த, விஜ்ஞாய - அறிந்து, புநரேவ - திரும்பவும், பிதரம்-தகப்பனான, வருணம் - வருணனை, பகவ: - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும், இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார். தம் ஹ - அவரைக் குறித்து, தபஸா-தவத்தினால், ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தப: - தவமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, உவாச - சொன்னார். ஸ:-அந்த ப்ருகு,

𑌤𑌪𑌃 - தவத்தை, 𑌅𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 - செய்தார். 𑌸𑌃 - அவர், 𑌤𑌪𑌃 - தவத்தை, 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 - செய்து.

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 | 𑌸𑍈𑌷𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 | 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 | 𑌯𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿| 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 | 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 | 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

ఆనందో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । ఆనందాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే । ఆనందేన జాతాని జీవంతి । ఆనందం ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । సైషా భార్గవీ వారుణీ విద్యా । పరమే వ్యోమన్ ప్రతిష్ఠితా । య ఏవం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్ భవతి।ప్రజయా పశుభి బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్ కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౬ ॥

(ப - ம்.) 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தமானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 -ப்ரம்மம், 𑌇𑌤𑌿-என்று, 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 - அறிந்தார். 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 - இந்த, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 - ப்ராணிகள், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵 - ஆனந்தத்தில் நின்றும் தானே, 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்டாகின்றன. 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 - அப்படி உண்டான ப்ராணிகள், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 - ஆனந்தத்தினால், 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - பிழைத்திருக்கின்றன. 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 - ஆனந்தத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - ப்ரளயகாலத்திலடைகின்றன, 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (இதை) 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. 𑌸𑍈𑌷𑌾 - அந்த இந்த, 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀 - ப்ருகுவினாலறியப்பட்ட, 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀- வருணனால் சொல்லப்பட்ட, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 - வித்தையானது, 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 - மனதிலிருக்கும் ஆகாயமென்று சொல்லப்பட்ட பரப்ரம்மத்தினிடத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 - முடிவையுடையது. 𑌯𑌃 - எவன், 𑌏𑌵𑌂 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌸𑌃 - அவன், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருக்கிறான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 - மிகுந்த சாப்பிடத்தக்க வஸ்துக்களையுடையவனாகவும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌃- அவைகளைச் சாப்பிடத்தகுந்த சக்தியோடேகூடினவனாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 - பிள்ளைகளாலே, 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 - நாலுகால் ஜந்துக்களாலேயும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலேயும், 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 - பெரியவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 - கீர்த்தியினாலே, 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 - பெரியவனாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான்.

(𑌸𑌂 - 𑌸𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌸𑌾.) இதுவரையில் தகப்பனிடத்தில் ப்ரம்மத்தினடையாளங்களைக் கேட்டுத் தவத்தினால் ப்ரம்மத்தை அறியவேண்டுமென்ற ப்ருகு அப்படியே தவம் செய்து அன்னம், ப்ராணன், மனது, அறிவு இவைகளை ப்ரம்மமென்றறிந்து அவ்வளவில் திருப்தி வாராமல் தகப்பனை மீண்டும் கேட்டதற்கு, தவத்தினாலேயே ப்ரம்மத்தை

அறிவாயென்று சொல்லப்பட்டவராய் அப்படியே தவம்செய்து உள்ளபடியே ப்ரம்மத்திற்கு அடையாளமாகப் பேசப்பட்ட உலகுகளைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், முத்தியளித்தல் ஆகிய இவைகளால் ஆனந்தத்தை ப்ரம்மமாக அறிந்து திருப்தியடைந்தார்- ஆகையால் வருணனால் சொல்லப்பட்டும் ப்ருகுவினாலறியப்பட்டு மிருக்கிற இந்த ப்ரம்ம வித்தை பரமாத்மாவென்று சொல்லப்பட்ட பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் முடிவுபெற்றது. இந்த வித்தையை எவன் அறியுகிறானோ, அவன் மேற்கூறிய ப்ரம்மத்தினிடத்திலேயே இருக்கிறான். அதாவது (ஸம்) ப்ரம்மத்துடன் ஒன்றாகிறான். (ரம்) ப்ரம்மத்தை அனுபவிக்கிறான். எல்லா வஸ்துக்களை சாப்பிடத்தக்க சக்தியுள்ளவராகிறான்; இவனுக்கு மிகுந்தபிள்ளைகளும், குதிரைமாடு முதலிய பசுக்களும ; ப்ரம்மத்தை அறிந்ததாலுண்டான வொளியுமுண்டாகின்றன; மிகுந்த கீர்த்தியும் உண்டாகிறது.

அந்நம் ந நிந்த்யாத் | தத்வ்ரதம் | ப்ராணோ வா அந்நம் | ஶரீரமந்நாதம் | ப்ராணே ஶரீரம் ப்ரதிஷ்டிதம் | ஶரீரே ப்ராண: ப்ரதிஷ்டித: | ததேததந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டிதம் | ஸ ய ஏததந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டிதம் வேத ப்ரதிதிஷ்டதி | அந்நவாநந்நாதோ பவதி | மஹாந்பவதி ப்ரஜயா பஶுபிர்ப்ரஹ்மவர்சஸேந | மஹாந் கீர்த்யா | இதி ஸப்தமோঽநுவாக: ||

అన్నంన నిందాత్ । తద్వ్రతం । ప్రాణోవా అన్నం । శరీరమన్నాదం । ప్రాణే శరీరం ప్రతిష్ఠితం । శరీరే ప్రాణః ప్రతిష్ఠితః । తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం । సయఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్ కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౭ ॥

(ப - ம்.) அந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவை, ந நிந்த்யாத் - நிந்திக்கக் கூடாது. தத் - அது, வ்ரதம்-இவனுடைய கடமை, ப்ராணோ வா - ப்ராணனானது, அந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்து, ஶரீரம் - உடல், அந்நாதம் - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது. ப்ராணே-ப்ராணனிடத்தில், ஶரீரம் - உடலானது, ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது. ஶரீரே - உடலில், ப்ராண: - ப்ராணனானது, ப்ரதிஷ்டித: - இருப்பையுடையது. தத் ஏதத் - அந்த இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, ய: - எவன், ஏதத் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, அந்நே- அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையதாக, வேத - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருப்பையுடையவனாகவாகிறான். அந்நவாந்- அன்னத்தையுடையவனாகவும், அந்நாத: -அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், பவதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிள்ளையினாலும்; பஶுபி: - பசுக்களாலும், ப்ரஹ்மவர்சஸேந-ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், மஹாந்-பெரியவனாகவும், பவதி - ஆகிறான். கீர்த்யா - கிர்த்தியினாலே, மஹாந் - பெரியவனாகவும், (பவதி - ஆகிறான்).

அந்நம் ந பரிசக்ஷீத | தத்³வ்ரதம் | ஆபோ வா அந்நம் | ஜ்யோதிரந்நாத³ம் | அப்ஸு ஜ்யோதி꞉ ப்ரதிஷ்டி²தம் | ஜ்யோதிஷ்யாப꞉ ப்ரதிஷ்டி²தா꞉ | ததே³தத³ந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டி²தம் | ஸ ய ஏதத³ந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டி²தம் வேத³ ப்ரதிதிஷ்ட²தி | அந்நவாநந்நாதோ³ ப⁴வதி | மஹாந்ப⁴வதி ப்ரஜயா பஶுபி⁴ர்ப்³ரஹ்மவர்சஸேந | மஹாந்கீர்த்யா | இத்யஷ்டமோऽநுவாக꞉ ||

అన్నంనపరిచక్షీత । తద్వ్రతం । ఆపోవాఅన్నం । జ్యోతిరన్నాదం । అప్సుజ్యోతిఃప్రతిష్ఠితం । జ్యోతిష్యాపః ప్రతిష్ఠితాః । తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం ॥ సయఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేదప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదోభవతి । మహాన్భవతిప్రజయాపశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౮ ॥

(ப - ம்.) அந்நம் - அன்னத்தை, ந பரிசக்ஷீத - நிராகரிக்கக்கூடாது. தத் - அது வ்ரதம் - இவனுடையகடமை, ஆபோ வா - ஜலங்களோ, அந்நம் - அன்னமென்பது; ஜ்யோதி꞉ - தேஜஸ்ஸானது, அந்நாத³ம் - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது. ஜ்யோதி꞉ - தேஜஸ்ஸானது, அப்ஸு - ஜலங்களில், ப்ரதிஷ்டி²தம் - இருப்பையுடையது, ஆப꞉ - ஜலங்கள், ஜ்யோதிஷி - தேஜஸ்ஸில், ப்ரதிஷ்டி²தா꞉ - இருப்பையுடையன, தத் ஏதத் - அந்த இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டி²தம் - இருப்பையுடையது, ய꞉ - எவன், ஏதத் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டி²தம் - இருப்பையுடையதாக, வேத³ - அறிகிறானோ, ஸ꞉ - அவன், ப்ரதிதிஷ்ட²தி - இருப்பையுடையவனானன், அந்நவாந் - அன்னத்தையுடையவனாகவும், அந்நாத³꞉ - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், ப⁴வதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிள்ளையினாலும், பஶுபி⁴꞉ - பசுக்களாலும், ப்³ரஹ்மவர்சஸேந - ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், மஹாந் - பெரியவனாகவும், ப⁴வதி - ஆகிறான், கீர்த்யா - கீர்த்தியினாலே, மஹாந் - பெரியவனாகவும், (ப⁴வதி - ஆகிறான்).

அந்நம் ப³ஹு குர்வீத | தத்³வ்ரதம் | ப்ருதி²வீ வா அந்நம் | ஆகாஶோऽந்நாத³꞉ | ப்ருதி²வ்யாமாகாஶ꞉ ப்ரதிஷ்டி²த꞉ | ஆகாஶே ப்ருதி²வீ ப்ரதிஷ்டி²தா | ததே³தத³ந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டி²தம் | ஸ ய ஏதத³ந்நமந்நே ப்ரதிஷ்டி²தம் வேத³ ப்ரதிதிஷ்ட²தி | அந்நவாநந்நாதோ³ ப⁴வதி | மஹாந்ப⁴வதி ப்ரஜயா பஶுபி⁴ர்ப்³ரஹ்மவர்சஸேந | மஹாந்கீர்த்யா | இதி நவமோऽநுவாக꞉ ||

అన్నంబహుకుర్వీత । తద్వ్రతం । పృథివీవాఅన్నం । ఆకాశోన్నాదః । పృథివ్యామాకాశఃప్రతిష్ఠితః । ఆకాశేపృథివీప్రతిష్ఠితా । తదేతదన్నమన్నేప్రతిష్ఠితం । సయఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం। వేదప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదోభవతి। మహాన్భవతి। ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౯ ॥

(ப - ம்.) அந்நம் - அன்னத்தை, பஹு - அதிகமாக, குர்வீத - சேர்க்க வேண்டும் அல்லது, (ப.) பஹு குர்வீத - பகுமானம் பண்ணவேண்டும், தத்-அது, வ்ரதம் - இவனுடைய கடமை, ப்ருதிவீ வா-பூமிதானே, அந்நம் - அன்னமென்கிறது. ஆகாஶ:-ஆகாயமானது, அந்நாத:-அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது. ஆகாஶ: - ஆகாயமானது, ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, ப்ருதிவீ - பூமியானது, ஆகாஶே-ஆகாயத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா - இருப்பையுடையது, தத் ஏதத் - அந்த இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, ய: - எவன், ஏதத் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையதாக, வேத - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருப்பையுடையவனாகிறான், அந்நவாந் - அன்னத்தையுடையவனாகவும், அந்நாத: அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், பவதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிள்ளையினாலும், பஶுபி: - பசுக்களாலும், ப்ரஹ்மவர்சஸேந - ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், மஹாந்-பெரியவனாக, பவதி-ஆகிறான், கீர்த்யா-கீர்த்தியினாலே, மஹாந் - பெரியவனாகவும், (பவதி - ஆகிறான்).

(ஸ0 - ஸா - ரா-ஸா. மேற்கூறிய ப்ரம்மவித்தைக்கு அங்கமான சில தியானங்களைச் சொல்லுகிறது. அவற்றுள் முதலில் ப்ராணன், சரீரம் இவைகள் அன்னமாயும், அன்னாதமாயும், ஒன்றிலொன்றிருக்கிறதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும். இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்கு அன்னத்தை நிந்தியாமலிருத்தல் கடைமை. அப்படியே ஜலத்தையும், தேஜஸ்ஸையும் அன்னமாயும், அன்னாதமாயும், ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும். அப்படித் தியானம்செய்பவனுக்குக் கிடைத்த அன்னத்தைத் தள்ளாதொழிதல் கடைமை. அப்படியே பூமி, ஆகாயம் இவைகளை அன்னமாயும் அன்னாதமாயும் ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும். அப்படித் தியானம் செய்பவனுக்கு அன்னத்தை விருத்தி செய்தல் அல்லது கொண்டாடுதல் கடைமை. இம்மாதிரி மூன்றுவிதமாகத் தியானம் செய்தவர்களும் நீடூழிகாலம் இருப்பையுடையவர்களாயும், அன்னத்தைச் சாப்பிடத்தக்க சக்தியுடையவர்களாயும்; பிள்ளைகள், பசுக்கள் ப்ரம்மத்தை அறிந்ததினால் அந்த ஒளி, கீர்த்தி இவைகளால் மிகுந்தவர்களாயும் ஆகிறார்கள்.

ந கஂசந வஸதௌ ப்ரத்யாசக்ஷீத | தத்வ்ரதம் | தஸ்மாத்யயா கயா ச விதயா பஹ்வந்நம் ப்ராப்நுயாத் | அராத்யஸ்மா அந்நமித்யாசக்ஷதே | ஏதத்வை முகதோऽந்நம் ராத்தம் | முகதோऽஸ்மா அந்நம் ராத்யதே | ஏதத்வை மத்யதோऽந்நம் ராத்தம் | மத்யதோऽஸ்மா அந்நம் ராத்யதே | ஏதத்வா அந்ததோऽந்நம் ராத்தம் | அந்ததோऽஸ்மா அந்நம் ராத்யதே ||

నకంచన వసతౌ ప్రత్యాచక్షీత । తద్వ్రతం । తస్మాద్యయా కయా చ విధయా బహ్వన్నం ప్రాప్నుయాత్ । అరాధ్యస్మా అన్నమిత్యాచక్షతే । ఏతద్వై ముఖతోఽన్నగ్ం రాద్ధం । ముఖతోఽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే । ఏతద్వై మధ్యతోఽన్నగ్ం రాద్ధం । మధ్యతోఽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే । ఏతద్వా అన్తతోఽన్నగ్ం రాద్ధం । అన్తతోఽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే ॥

(ப - ம்.) வஸதௌ - தன்வீட்டில், ஆகதம் - வந்த, கஞ்சந - ஒருவனையும், ந ப்ரத்யாசக்ஷீத - அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. தத்-அது, வ்ரதம்-இவனுடைய கடமை, தஸ்மாத் - ஆகையால், யயாகயாசவிதயா - எந்த விதத்தாலாவது, பஹு - அதிகமான, அந்நம்-அன்னத்தை, ப்ராப்நுயாத்-அடையவேண்டும் அதாவது சம்பாதிக்கவேண்டும், அஸ்மை - இவனுக்காக, அந்நம் - அன்னமானது, அராதி - செய்யப்பட்டது, இதி - என்று, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறார்கள், ஏதத்வை - இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, முகத: - முதலில், ராத்தம் - செய்யப்பட்டது. அஸ்மை - இவனுக்காக, முகத: - முதலில், அந்நம் - அன்னமானது, ராத்யதே - செய்யப்படுகிறது. ஏதத்வை - இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, மத்யத: - நடுவில், ராத்தம் - செய்யப்பட்டது. அஸ்மை - இவனுக்காக, மத்யத: - நடுவில், அந்நம்-அன்னமானது, ராத்யதே - செய்யப்படுகிறது. ஏதத்வை - இந்த, அந்நம்- அன்னமானது, அந்தத: - கடைசியில், ராத்தம் - செய்யப்பட்டது. அஸ்மை-இவனுக்காக, அந்தத: - கடைசியில், அந்நம் - அன்னமானது, ராத்யதே - செய்யப்படுகிறது.

(ஸம் - ஹா.) மேற்கூறிய மூன்றுவிதமான தியானங்களைச் செய்கிறவன் தன் வீட்டில்வந்த விருந்தாளியைத் தள்ளக்கூடாது. அதுவே அவனுக்கு விரதம். ஆகையால் எந்த விதத்திலாவது அதிகமான அன்னத்தைச் சம்பாதிக்கவேண்டும். அப்படியே பெரியோர்களும் விருந்தாளிக்காகவே அன்ன முண்டுபண்ணப்பட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் விருந்தாளிக்கு அன்னத்தை முதல் வயதிலோ, அல்லது நடுவயதிலோ, அல்லது கடைவயதிலோ எவ்விதமாகக் கொடுக்கிறானோ, அந்தந்த வயதில் பிற்காலத்தில் அந்தந்த விதமாகவே அன்னமுண்டாகிறது.

(ஸா - ஹா. மேற்கூறிய தியானம் செய்கிறவன் தன் வீட்டிற்குள்வந்தவனைத் தள்ளக்கூடாதென்பது விரதமாகையால் எந்தவிதத்தாலாவது அன்னத்தை அதிகமாகச் சம்பாதிக்கவேண்டும். உலகத்திலுண்டான அன்னங்களெல்லாம் இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்காகவே ஏற்பட்டனவென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் முதலிலாவது நடுவிலாவது கடையிலாவது ஏந்தப்பாகத்திலாவது அன்னம் இப்படித் தியானம் செய்பவனுக்காக ஏற்பட்டது.

ய ஏவம் வேத । க்ஷேம இதி வாசி । யோகக்ஷேம இதி ப்ராணாபாநயோ: । கர்மேதி ஹஸ்தயோ: । கதிரிதி பாதயோ: । விமுக்திரிதி பாயௌ । இதி மாநுஷீஸ்ஸமாஜ்ஞா: । அத தைவீ: । த்ருப்திரிதி வ்ருஷ்டௌ । பலமிதி வித்யுதி ॥

య ఏవం వేద । క్షేమ ఇతి వాచి । యోగక్షేమ ఇతి ప్రాణాపానయోః । కర్మేతి హస్తయోః । గతిరితి పాదయోః । విముక్తిరితి పాయౌ । ఇతి మానుషీస్సమాజ్ఞాః । అథ దైవీః । తృప్తిరితి వృష్టౌ । బలమితి విద్యుతి ॥ ౨ ॥

(ப - ம்,) ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - தியானம் செய்கிறானோ, ஸ: - அவன் இதை முன்சுருதியில், பஹ்வந்நம் ப்ராப்நுயாத் - என்

பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. வாசி - வாக்கில், க்ஷேம: - அடைந்த பொருளைக் காப்பாற்றுதல், இதி - என்றும், ப்ராணாபானயோ:-ப்ராணன் அபானன் இவைகளில், யோகக்ஷேம இதி - பொருளை அடைவதுடன் அதைக் காப்பாற்றுவதென்றும், ஹஸ்தயோ: - கைகளில், கர்ம - செய்கை, இதி - என்றும், பாதயோ: - கால்களில், கதி: - நடை, இதி- என்றும், பாயௌ-பாயுவென்கிற இந்திரியத்தில், விமுக்தி: - விடுத்தல், இதி - என்றும், (உபாஸீத - தியானம் செய்யவேண்டும்), இதி - என்கிற இவைகள், மானுஷீ: - மனிதன் சரீரத்திலுண்டான, ஸமாஜ்ஞா: - அறிவுகள், (உக்தா: - சொல்லப்பட்டதுகள்), அத - பிறகு, தைவீ: - தேவர்களிலுண்டான, ஸமாஜ்ஞா: - அறிவுகள், (உச்யந்தே-சொல்லப்படுகின்றன), வ்ருஷ்டௌ-மழையில், த்ருப்தி: - சந்தோஷம், இதி - என்றும், வித்யுதி - மின்னலில் பலம் - பலம், இதி - என்றும் இங்கு, பஶுஷு - என்பது முதல் மேல்சுருதியின், ப்ரதிபதம் பஶுஷு - பசுக்களிடங்களில், யஶ: - கீர்த்தி, இதி-என்றும், நக்ஷத்ரேஷு - நக்ஷத்திரங்களில், ஜ்யோதி: - காந்தி, இதி - என்றும், உபஸ்தே-உபஸ்தத்தில், ப்ரஜாதி: - ப்ரஜையை உண்டுபண்ணுதல்.

யஶ இதி பஶுஷு | ஜ்யோதிரிதி நக்ஷத்ரேஷு | ப்ரஜாதிரம்ருதமானந்த இத்யுபஸ்தே | ஸர்வமித்யாகாஶே | தத்ப்ரதிஷ்டேத்யுபாஸீத | ப்ரதிஷ்டாவான் பவதி | தன்மஹ இத்யுபாஸீத | மஹான் பவதி | தன்மன இத்யுபாஸீத | மானவான் பவதி ||

యశ ఇతి పశుషు । జ్యోతిరితి నక్షత్రేషు । ప్రజాతిరమృతమానంద ఇత్యుపస్థే । సర్వమిత్యాకాశే । తత్ప్రతిష్ఠేత్యుపాసీత । ప్రతిష్ఠావాన్ భవతి । తన్మహ ఇత్యుపాసీత । మహాన్ భవతి । తన్మన ఇత్యుపాసీత । మానవాన్ భవతి ॥ ౩ ॥

(ப - ம்.) அம்ருதம் - மோக்ஷம், ஆனந்த:- ஆனந்தம், இதி - என்றும், ஆகாஶே - ஆகாயத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், இதி - என்றும், தத் - அந்த ஆகாயத்தை, ப்ரதிஷ்டா - இருப்பு, இதி - என்று, உபாஸீத - தியானம் செய்யவேண்டும், ப்ரதிஷ்டாவான் - இருப்பையுடையவனாக, பவதி - ஆகிறான், தத் - அந்த ஆகாயத்தை, மஹ: - மகத், இதி - என்று, உபாஸீத- தியானம் செய்யவேண்டும், மஹான் - பெரியவனாக, பவதி-ஆகிறான், தத்- அந்த ஆகாயத்தை, மன: - மனது, இதி - என்று, உபாஸீத - தியானம் செய்யக்கடவன், மானவான்-எல்லாவற்றையும் நினைக்கும் சக்தியுள்ளவனாக, பவதி - ஆகிறான்.

தந்நம இத்யுபாஸீத | நம்யந்தே(அ)ஸ்மை காமா: | தத்ப்ரஹ்மேத்யுபாஸீத | ப்ரஹ்மவான் பவதி | தத்ப்ரஹ்மண: பரிமர இத்யுபாஸீத | ப

𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌃 | 𑌪𑌰𑌿𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 | 𑌸𑌯
𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 | 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 | 𑌸 𑌏𑌕𑌃||

తన్నమ ఇత్యుపాసీత । నమ్యంతేఽస్మై కామాః । తద్బ్రహ్మేత్యుపాసీత । బ్రహ్మవాన్ భవతి । తద్బ్రహ్మణః పరిమర ఇత్యుపాసీత । పర్యేణం మ్రియంతే ద్విషంతస్సపత్నాః । పర్యేప్రియా భ్రాతృవ్యాః । సయశ్చాయం పురుషే । యశ్చాసావాదిత్యే । సఏకః ॥ ౪ ॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ஆகாயமானது, 𑌨𑌮𑌃 வணங்குதலென்கிற விதத்தையுடையது, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம் செய்யவேண்டும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 - இந்தத் தியானம் செய்பவனுக்காக, 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 - இச்சிக்கப்பட்ட விஷயங்கள், 𑌨𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - கீழ்ப்படிகிறதுகள் அதாவது கிடைக்கிறதுகள், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ஆகாயமானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பெருத்த குணமுள்ளது, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம் செய்யவேண்டும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍-பெருத்த குணமுள்ளவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌤𑌤𑍍 - அந்தஆகாயமானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - ப்ரம்மத்திற்கு, 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌰𑌃 - சேருமிடம், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம் செய்யவேண்டும், 𑌏𑌨𑌂-இப்படித் தியானம் செய்தவனை, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 - த்வேஷிக்கில், 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌃 - சத்துருக்கள், 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - கண்டு சாகிறார்கள், 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯-ப்ரீதியில்லாமலிருக்கிற, 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃-சத்துருக்களானவர்கள், 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - கண்டு சாகிறார்கள்; 𑌯𑌃 - எந்த, 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 - அந்த இந்த பரமாத்மாவானவன், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇-ஜீவர்களிடத்திலோ, 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍌-எந்த இந்தப் பரமாத்மாவானவன், 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 - சூரியனிடத்திலோ, 𑌸𑌃 - அந்த பரமாத்மாவானவன், 𑌏𑌕𑌃 - ஒருவன்.

(𑌸𑌂-ஹா,) மேற்கூறிய வாக்கு முதலிய ஸ்தானங்களில் க்ஷேமம் முதலிய காரியங்களை ப்ரம்மமே செய்கிறபடியாலும் ப்ரம்மமே அந்தந்தக் காரியங்களாக அந்தந்த விடங்களில் இருக்கிறபடியாலும் ப்ரம்மத்தையே அந்தந்தவிடங்களில் க்ஷேமம் முதலிய ரூபத்தோடேகூடியதாகத் தியானிக்கவேண்டும். அப்படித் தியானிப்பவனுக்கு க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்த பயன்களுண்டாகும்.

(ரா - ஹா.) க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்தக் காரியங்கள் அந்தந்த ஸ்தானங்களிலுண்டாகின்றன. ஆதலால் அந்தந்த ஸ்தானங்களையே அந்தந்தக் காரியங்களாகத் தியானப்பவனுக்கு க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்தப் பயன்களுண்டாகும்.

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍 | 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 | 𑌏𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 | 𑌏𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 | 𑌏𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 | 𑌏𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 | 𑌏𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 | 𑌇𑌮𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 | 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 | 𑌹𑌾𑌵𑍁 𑌹𑌾𑌵𑍁 𑌹𑌾𑌵𑍁||

సయఏవంవిత్ । అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య । ఏతమన్నమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంప్రాణమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంమనోమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంవిజ్ఞానమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతమానందమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఇమాంల్లోకాన్కామాన్నీకామరూప్యనుసంచరన్ । ఏతత్సామగాయన్నాస్తే । హా౩వు హా౩వు హా౩వు ॥ ౫ ॥

(ப - ம்.) யஃ-எவன், ஏவம்வித்-இந்த ப்ரகாரம் அறிந்தானோ, ஸஃ-அவன் அஸ்மாத் - இந்த, லோகாத்-உலகத்தினின்றும், ப்ரேத்ய-போய், ஏதம்-இந்த, அந்நமயம் - அன்னமயனான, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, ப்ராணமயம் - ப்ராணமயனான, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, விஜ்ஞானமயம் - விஞ்ஞானமயனான, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, ஆநந்தமயம்-ஆனந்தமயனான, ஆத்மானம்-ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, காமாந்நீ - இச்சித்தவுடனே கிடைக்கும் அன்னத்தோடு கூடினவனாகவும், காமரூபீ - இச்சித்தவுடனே கிடைக்கும் உருவத்தோடு கூடினவனாகவும், இமாந் - இந்த, லோகாந் - உலகங்களை, அநுஸஞ்சரந் - அனுபவித்துக்கொண்டு, (ஸம்) அநுஸஞ்சரந் - சஞ்சரித்துக்கொண்டு, ஏதத் - இந்த, ஸாம - எல்லாவிடங்களிலும் சமமாய் நிறைந்திருக்கிற ப்ரம்மத்தை, (ஸம்) ஸாம - சாமவேதத்தை, காயந்-பாடிக்கொண்டு, ஆஸ்தே-இருக்கிறான், ஹாவு ஹாவு ஹாவு - ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், (ஸம்) ஹாவு ஹாவு ஹாவு - தோபாக்ஷரமென்கிற சாமவேதத்தின் ஒரு பிரிவு.

(ஸம - ஹா.) முன்னானந்தவல்லியில் "ஸோஶ்நுதேஸர்வான்காமான்ஸஹ ; ப்ரம்மணாவிபஶ்சிதா" என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதில் எல்லாவிஷ்டவிஷயங்கள் என்று சொல்லுவதெது, ப்ரம்மமாயிருந்து அவைகளை எப்படி அனுபவிக்கிறது என்பதை இந்தச் சுருதிவிவரிக்கிறது. கீழ்ப்ரம்மவித்தைக்கு முக்யமான காரணம் தவமென்று சொல்லி ப்ரம்மவித்தையையும் சொல்லிமுடித்தது. அப்படி ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் இந்த உலகத்தைவிட்டு அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களை அடைந்து அதாவது அறிந்து ஆனந்தமயனென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மத்துடனென்றால் தன்னிச்சையால் கிடைக்கும் அன்னத்துடனும் உருவத்துடனும் கூடினவனாய் ப்ரம்மத்தோடொன்றான இந்த உலகங்களை தன்னுடனொன்றாக அனுபவித்துக்கொண்டு எல்லாவுலகத்திலும் நிறைந்த ப்ரம்மத்தை உலகங்களுக்குத் தெரியப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

(ஸா - ஹா.) மேற்கூறிய விதமாய் ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் இந்த உலகத்தைவிட்டு நீங்கிப் பரப்ரம்மத்தை அடைந்து தன்னிச்சையினால் வரும் அன்னம் உருவமிவைகளோடு கூடினவனாய் அந்த ப்ரம்மத்துடன் இந்த உலகங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு மேலேசொல்லப் போகிற சாமவேதத்தைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

அஹமன்னமஹமன்னமஹமன்னம் । அஹமன்னாதோஹமன்னாதோஹமன்னாதஃ । அஹம் ஶ்லோகக்ருதஹம் ஶ்லோகக்ருதஹம் ஶ்லோகக்ருத் । அஹமஸ்மிப்ரதமஜா ருதாஸ்ய । பூர்வம்தேவேப்யோம்ருதஸ்ய நாபாயி । யோமாததாதி

𑌤𑌿 𑌸 𑌇𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌽𑌵𑌾𑌃 | 𑌅𑌹𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌮𑌿 | 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑌭𑍍𑌯𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 | 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌃 | 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 | 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 ||

అహమన్నమహమన్నమహమన్నం । అహమన్నాదో౽హమన్నాదో౽హమన్నాదః । అహగ్ శ్లోకకృదహగ్ శ్లోకకృదహగ్ శ్లోకకృత్ । అహమస్మి ప్రథమజా ఋతా౩స్య । పూర్వం దేవేభ్యో౽మృతస్య నా౩భా౩ఇ । యో మా దదాతి స ఇదేవ మా౩వా౩హ । అహమన్నమన్నమదంతమా౩ద్మి । అహ౩ విశ్వంభువనమభ్యభవాం౩ । సువర్ణజ్యోతీః ॥ య ఏవం వేద । ఇత్యుపనిషత్ ॥ ౬ ॥

(ப-ம்) 𑌅𑌹𑌮𑍍 - நான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 - சாப்பிடத்தக்க வஸ்து, 𑌅𑌹𑌮𑍍-நான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌃 - அந்த அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவன், 𑌅𑌹𑌮𑍍 - நான், 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌕𑍃𑌤𑍍-அந்த அன்னங்களைக் கும்பலாய்ச் செய்கிறவன், (பா) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌕𑍃𑌤𑍍-ஜனங்களால் கொண்டாடத்தக்க காரியங்களைச் செய்கிறவன், ஒவ்வொருவாக்யங்களிலும் இவ்வர்த்தத்தையே மூன்றுதரம் சொல்லியிருக்கிறது, 𑌅𑌹𑌮𑍍-நான், 𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯 - இந்த உலகத்திற்கு, (பா) 𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯 - கர்மங்களுக்கு, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌾 - முன்னே இருக்கிறவனாக, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - தேவர்களைக் காட்டிலும், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 - முன்னே, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯-அமுதத்திற்கு, 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃-நடுவு, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 - கொடுக்கிறானோ, 𑌸𑌏𑌵 - அவன் தானே, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌆𑌵𑌾𑌃 - காப்பாற்றுகிறான், (பா) 𑌆𑌵𑌾𑌃 - அடைகிறான், 𑌅𑌹𑌮𑍍 - நான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 - அன்னத்தையும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍-அன்னத்தை, 𑌅𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍-சாப்பிடுகிறவனையும், 𑌅𑌦𑍍𑌮𑌿 - சாப்பிடுகிறேன், 𑌅𑌹𑌮𑍍 - நான், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 - எல்லா, 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑍍 - உலகத்தை, 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 - மறைத்தேன், 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃-சூரியனுக்கொப்பான காந்தியோடே கூடினவன், 𑌇𑌤𑌿 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 - உபநிஷத், 𑌯𑌃 - எவன், 𑌏𑌵𑌮𑍍 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌵𑍇𑌦 - அறியுகிறானோ.

(ஶம்-ஹா.) நானே அன்னமாயும் அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும் இவைகளைக் கும்பலாகச் சேர்க்கிறவனாகவும், இவ்வுலகங்களுக்கு முன்னிருப்பவனாகவும், தேவர்களுக்கு முன் அமுதத்திற் கிருப்பிடமாகவு மிருக்கிறேன். அன்னரூபியான என்னை எவன் கேட்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிறானோ, அவனே என்னைக் காப்பாற்றுகிறான். எவன் கொடுக்கவில்லையோ, அவனையும் அவன் புசிக்கும் அன்னத்தையும் நான் சாப்பிடுகிறேன். நான் என்னுடைய சுத்த ரூபத்தினா லுலகங்களை வியாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் சூரியனுக்கொப்பான காந்தியோடேகூடினவன். இப்படிப்பட்ட இந்த உபநிஷத்தை எவன் அறிகிறானோ அவனுக்கு மேற்கூறிய பயன்கள் உண்டாகும்.

(ரா-ஹா.) எல்லா வஸ்துக்களுக்குள்ளே நான் வியாபித்திருக்கிறபடியால் எல்லா வஸ்துக்களும் நானே; உலகங்களால் கொண்டாடப்பட்ட செய்கைகளைச் செய்கிறவனும் நானே; படைப்புக்காலத்திற்கு முன் ப்ராணிகளின் வினைகளுக்குப் பயன் விளைப்பவனும் நானே; தேவர்களுக்கும் முந்தின மோக்ஷத்திற்குங் காரணம் நானே; எவன் என்னை; தகுந்த சிஷ்யனுக்குபதேசிக்கிறானோ, அவனே என்னையடைகிறான். நான் அறிவில்லாத வஸ்துக்களிலும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களிலும் நிறைந்திருக்கிறேன். ப்ரளய

காலத்திலுலகங்களை எல்லாம் மறைத்தேன். எவனிதை அறிந்தானோ அவன் விளங்குகிற சரீரத்தோடுகூடியவனாகிறான் என்றிப்படி முடிந்தது.

ஸஹ நாவவது | ஸஹ நௌ புநக்து | ஸஹவீர்யங்கரவாவஹை | தேஜஸ்வி நாவதீதமஸ்து மா வித்விஷாவஹை | ஓம் ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ||

సహనావవతు । సహనౌభునక్తు । సహవీర్యంకరవావహై । తేజస్వినావధీతమస్తుమావిద్విషావహై ॥ ఓంశాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః ॥

இதற்குப் பிரதிபதம் ஆனந்தவல்லியிலெழுதப்பட்டது.

பிருகுவல்லி முற்றிற்று.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.

ரங்கராமாநுஜபாஷ்யயுக்தாயாம் தைத்திரீயோபநிஷதி ஷஷ்ட꞉ ப்ரஶ்ந꞉ நாராயணம்.

ஓம்|| அம்பஸ்யபாரே புவநஸ்ய மத்யே நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே மஹதோ மஹீயாந் | ஶுக்ரேண ஜ்யோதீம்ஷி ஸமநுப்ரவிஷ்ட꞉ ப்ரஜாபதிஶ்சரதி கர்பே அந்த꞉ ||க||

ఓం॥ అంభస్యపారే భువనస్యమధ్యే నాకస్యపృష్ఠే మహతోమహీయాన్ । శుక్రేణజ్యోతీగ్ంషి సమనుప్రవిష్టః ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భేఅంతః ॥ ౧ ॥

(ப்ரதிபதபாஷ்யம்.) ஆனந்தவல்லியில் சொல்லப்பட்ட அனந்தனென்கிற நாராயணனே பரதேவதையென்று இந்த நாராயணோபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அபாரே - கரையில்லாத, அம்பஸி - சலத்தில் அதாவது சமுத்திரத்தில், புவநஸ்ய - உலகத்தினுடைய, மத்யே - நடுவில் அதாவது சூரியமண்டலத்தில், நாகஸ்ய - வைகுண்ட உலகத்தினுடைய, ப்ருஷ்டே - மேல்பாகத்திலும், (ஸ்தித꞉ - தோன்றியிருக்கிற), மஹத꞉ - ஆகாயம் முதலிய பெரிய உருவத்திலும், மஹீயாந் - பெரிதான, "ஶுக்ரேண - தன்னுடைய வொளியினால், ஜ்யோதீம்ஷி - சூரியன் முதலிய வொளியுள்ள வஸ்துக்களை, ஸமநுப்ரவிஷ்ட꞉| தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி" யதாதித்யகதம் தேஜோ ஜகத்பாஸயதே(அ)கிலம். | யச்சந்த்ரமஸி யச்சாக்நௌ தத்தேஜோ வித்தி மாமகம் - என்று சொல்லுகிறபடியே உட்பிரவேசித்திருக்கிற, ப்ரஜாபதி꞉ ஜனங்களுடைய நாயகனானவன், கர்பே அந்த꞉ - உட்பிரதேசத்தில், சரதி - இருக்கிறான்.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂𑌸𑌂𑌚𑌵𑌿𑌚𑍈𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌅𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌃 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌭𑍂𑌤𑌂𑌤𑌦𑍁𑌭𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌇𑌦𑌂𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 ॥௨॥

యస్మిన్నిదగ్ం సంచవిచైతిసర్వంయస్మిన్దేవా అధివిశ్వేనిషేదుః । తదేవభూతంతదుభవ్య మాఇదంతదక్షరేపరమేవ్యోమన్ ॥ ౨ ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-எந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில், 𑌇𑌦𑌂- இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂- எல்லா உலகமானது, 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 - என்கிறபடியே ப்ரளயகாலத்திலொன்றாகச் சேருகின்றதோ, 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚-சிருஷ்டிகாலத்தில் பிரிக்கப்படுகிறதோ, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - எவனிடத்தில், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 - எல்லா, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 - தேவதைகள், 𑌅𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌃 - அடைந்தார்களோ, 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌭𑍂𑌤𑌂 - இறந்த பொருள்களும்; 𑌤𑌦𑍁 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌂 - வரப்போகிற பொருள்களும் அதாவது அந்தந்தப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருக்கிறது. 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍 - இந்த அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 - நாசமில்லாத, 𑌪𑌰𑌮𑍇 - உயர்ந்ததான, 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 - ஆகாயத்தில் அதாவது பரமபதத்தில், (𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 - இருக்கிறது).

𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂𑌖𑌂𑌚𑌦𑌿𑌵𑌂𑌮𑌹𑍀𑌂𑌚𑌯𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌚 । 𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑌵𑌯𑍋𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌪𑌰𑌮𑍇𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥௩॥

యేనావృతంఖంచ దివంమహీంచయేనాదిత్య స్తపతి తేజసాభ్రాజసాచ । యమంతస్సము ద్రేకవయోవయంతి యదక్షరేపరమేప్రజాః ॥ 3 ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑍇𑌨-யாதொரு ப்ரம்மத்தினால், 𑌖𑌂𑌚-ஆகாயமும், 𑌦𑌿𑌵𑌂𑌚 - சுவர்க்கலோகமும், 𑌮𑌹𑍀𑌂𑌚 - பூமியும், 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌂 - சூழப்பட்டதோ, 𑌯𑍇𑌨-யாதொரு ப்ரம்மத்தினால், 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 - காந்தியாலும், 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾 - வெப்பத்தினாலும், (𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 - பலம் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு), 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சூரியனானது, 𑌤𑌪𑌤𑌿𑌯𑍇𑌨𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇𑌦𑍍𑌧𑌃 - என்கிறபடியே ப்ரகாசிக்கிறதோ, 𑌯𑌂-யாதொருப் பரமாத்மாவை, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 - சமுத்திரத்தின் நடுவில், 𑌕𑌵𑌯𑌃 - தூரதிருஷ்டியுள்ள, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 - ஜனங்கள், 𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - அறிகிறார்களோ, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 - நாசமில்லாத, 𑌪𑌰𑌮𑍇 - பரமபதத்தில், (𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 - இருக்கிறது.)

𑌯𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌜𑌗𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍀𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 । 𑌯𑌦𑍋𑌷𑌧𑍀𑌭𑌿𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥௪॥

యతఃప్రసూతాజగతఃప్రసూతీతో యేనజీవాన్వ్యససర్జభూమ్యాం । యదోషధీభిఃపురు షాన్పశూగ్ంశ్చవివేశభూతాని చరాచరాణి ॥ ౪ ॥

(ப - ம்.) 𑌜𑌗𑌤𑌃 - உலகத்திற்கு, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍀-காரணமான ப்ரகிருதியானது, 𑌯𑌤𑌃 - யாதொரு ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்து, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾 - உண்டு பண்ணப்பட்டதோ, 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨-ஜலம் முதலிய பஞ்சபூதங்களுடன், 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍- ஜீவர்களை, 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 - பூமியில், 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 - சிருஷ்டித்ததோ, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு ப்ரம்மமானது, 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌭𑌿𑌃 - கொடிகளோடு, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍 - ஜீவர்களையும், 𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 - பசுக்களையும், 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 - ஜங்கமஸ்தாவரங்களான, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 - பொருள்களில், 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 - பிரவேசித்ததோ.

𑌅𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌣𑍀𑌯𑌸𑌂𑌹𑌿𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 ।
𑌯𑌦𑍇𑌕𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂𑌤𑌮𑌸𑌃𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥௫॥

అతఃపరంనాన్యదణీయసగ్ంహిపరాత్పరంయన్మహతోమహాంతమ్ । యదేకమవ్యక్తమనంతరూపం విశ్వంపురాణం తమసఃపరస్తాత్ ॥ ౫ ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு ப்ரம்மமானது, 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍 - உயர்ந்த பொருளைக்காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்ததோ, 𑌮𑌹𑌤𑌃 - பெருத்த பொருளைக்காட்டிலும், 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 - பெருத்ததோ, 𑌅𑌤𑌃 - இந்த ப்ரம்மத்தைக்காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்ததாக, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 - வேறான, 𑌅𑌣𑍀𑌯𑌸𑌂 - நுட்பமான பொருளானது, 𑌨𑌹𑌿 - இல்லையோ, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு ப்ரம்மமானது, 𑌏𑌕𑌂 - ப்ரளயகாலத்திலொன்றாயும், 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 - அவ்யக்தமென்கிற ப்ருகிருதியை உடலாக்வுடையதாகவும், 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 - சிருஷ்டிகாலத்தில் பலவுருவங்களையுடையதாகவும், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 - சகலத்தையுமுடலாகவுடையதாகவும், 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 - ஆதியற்றதாயும், 𑌤𑌮𑌸𑌃 - தமஸ் என்கிற ப்ருகிருதிக்கு, 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 - அப்புறமிருக்கிறதோ.

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂𑌤𑌦𑍁𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑌮𑌂𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂।𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌜𑌾𑌤𑌂𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃॥

తదేవర్తంతదుసత్యమాహుస్తదేవ బ్రహ్మపరమంకవీనాం । ఇష్టాపూర్తంబహుధాజాతం జాయమానంవిశ్వంబిభర్తిభువనస్యనాభిః ॥ ౬ ॥

(ப - ம்.) 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அந்த ப்ரம்மத்தையே, 𑌋𑌤𑌂 - வேறுபடாத உருவத்தோடு கூடியதாகவும், 𑌤𑌦𑍁 - அந்த ப்ரம்மத்தையே, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - வேறுபடாத குணங்களோடு கூடியதாகவும், 𑌆𑌹𑍁𑌃 - சொல்லுகிறார்கள், 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 - நுட்பமான பொருள்களை அறிகிறவர்களுக்கு, 𑌪𑌰𑌮𑌂 - உயர்ந்த, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மம், 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 - உலகத்திற்கு, 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 - ஆதாரமான ப்ரம்மமானது, 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 - அனேகவிதமாக, 𑌜𑌾𑌤𑌂 - உண்டானதாகவும், 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂-உண்டாகிறதாகவுமிருக்கிற, 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂-யாகம் செய்தல் குளம் வெட்டுதல் முதலிய தர்மங்களையும், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂-

எல்லாவற்றையும், பிபர்தி - தரிக்கிறதோ அதாவது தனக்கு எல்லாக் கருமங்களையும் பூசையாகக் கொள்ளுகிறதோ.

ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா: | ததேவ ஶுக்ரமம்ருதம் தத்ப்ரஹ்ம ததாப: ஸ ப்ரஜாபதி: ||எ||

తదేవాగ్ని స్తద్వాయు స్తత్సూర్య స్తదుచంద్రమాః । తదేవశుక్రమమృతంతద్బ్రహ్మతదాపస్స ప్రజాపతిః ॥ ౭ ॥

(ப - ம்) ததேவ - அந்த ப்ரம்மமே, அக்நி: - அக்நியென்றும், தத் - அந்த ப்ரம்மமே, வாயு: - வாயுவென்றும், தத்-அந்த ப்ரம்மமானது, ஸூர்ய: - சூரியனென்றும், தது - அந்த ப்ரம்மமே, சந்த்ரமா: - சந்திரனென்றும், ததேவ - அந்த ப்ரம்மமே, ஶுக்ரம் - காந்தியோடு கூடினதென்றும், அம்ருதம் - சம்சாரமில்லாததென்றும், தத் - அதுவே, ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மமென்றும், தத் - அதுவே, ஆப:-ஜலங்களென்றும், ஸ:-அவனே, ப்ரஜாபதி: - ப்ரசாபதியென்றும் சொல்லப்பட்டன.

ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத: புருஷாததி | கலா முஹூர்தா: காஷ்டாஶ்சாஹோராத்ராஶ்ச ஸர்வஶ: | அர்தமாஸா மாஸா ருதவஸ்ஸம்வத்ஸரஶ்ச கல்பதாம் ||அ||

సర్వేనిమేషాజజ్ఞిరేవిద్యుతః పురుషాదధి । కలాముహూర్తాః కాష్ఠాశ్చాహోరాత్రాశ్చ సర్వశః । అర్ధమాసామాసాఋతవ స్సంవత్సరశ్చకల్పతాం ॥ ౮ ॥

(ப - ம்.) வித்யுத:-மின்னல்போன்ற காந்தியோடேகூடிய, புருஷாத்|அதி-த்யுவர்ணம் தேஜஸ்வரூபாத்-என்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவிடத்தில் நின்றும், ஸர்வே - எல்லா, நிமேஷா:-நிமிஷமென்று சொல்லப்பட்ட காலங்களானவை, ஜஜ்ஞிரே-உண்டாயின, கலா:-கலையென்றும், முஹூர்தா: - முகூர்த்தங்களென்றும், காஷ்டாஶ்ச - காஷ்டைகளென்றும், அஹோராத்ராஶ்ச - பகலிராவென்றும், ஸர்வஶ:-எல்லா, அர்தமாஸா:-பக்ஷங்களென்றும், மாஸா: - மாதங்களென்றும், ருதவ: - வசந்தம் முதலிய ருதுக்களென்றும், ஸம்வத்ஸரஶ்ச - வருடமென்றும் சொல்லப்பட்ட காலங்களும், கல்பதாம் - உண்டாயின.

ஸ ஆப: ப்ரதுகே உபே இமே அந்தரிக்ஷமதோ ஸுவ: | நைநமூர்த்வம் ந திர்யஞ்சம் ந மத்யே பரிஜக்ரபத் | ந தஸ்யேஶே கஶ்சந தஸ்ய நாம மஹத்யஶ: ||௯||

సఆపః ప్రదుఘేఉభేఇమే అంతరిక్షమథోసువః । నైనమూర్ధ్వంనతిర్యంచంనమధ్యేపరిజగ్రభత్ । నతస్యేశేకశ్చనతస్యనామమహద్యశః ॥ ౯ ॥

(ப் - ம்,) ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், அப: - ஜலங்களை, ப்ரதுதோஹே - உண்டாக்கினர். உபே - இரண்டுகளான, அந்தரிக்ஷம் - ஆகாயமென்ன, அதோ - பிறகு, ஸுவ: - சுவர்க்கமென்ன, இமே - இவைகளை, ப்ரதுதோஹே - உண்டாக்கினர். ஏநம் - இந்தப் பரமாத்மாவை, ஊர்த்வம் - உயரத்திலும், திர்யஞ்சம் - குறுக்கிலும், மத்யே - நடுவிலும், நபரிஜக்ரபத் - ஒருவருமறியவில்லை. தஸ்ய - அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு, கச்சந - ஒருவரும், நஈசே - ஈசனாகிறதில்லை. தஸ்யநாம - அந்தப் பரமாத்மாவினுடையதுதான், மஹத் - பெரிதான, யச: - கீர்த்தி.

நஸந்த்ருசே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பச்யதி கச்சநைநம் | ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்லுப்தோ யஏநம் விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி ||௧௦||

న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనం । హృదా మనీషా మనసాఽభిక్లృప్తో య ఏనం విదురమృతాస్తే భవంతి ॥ ౧౦ ॥

(ப் - ம்.) அஸ்ய - இந்தப் பரமாத்மாவினுடைய, ரூபம் - உருவமானது, ஸந்த்ருசே - பார்வைக்கு, நதிஷ்டதி - இருக்கிறதில்லை அதாவது பார்க்கக் கூடியதல்ல, கச்சந - ஒருவனும், ஏநம் - இந்தப் பரமாத்மாவை, சக்ஷுஷா - கண்ணினால், நபச்யதி - பார்க்கிறதில்லை, ஹ்ருதா - பக்தியினாலும், மநீஷா - தைரியத்தினாலும், மநஸா - மனதினாலும், அபிக்லுப்த: - அறியத்தகுந்தவன். யே - எவர்கள், ஏநம் - இந்தப் பரமாத்மாவை, விது: - அறிகிறார்களோ, தே - அவர்கள், அம்ருதா: - சம்சாரமில்லாதவர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்கள்.

அத்ப்ய: ஸம்பூதோ ஹிரண்யகர்ப்ப இத்யஷ்டௌ | ஏஷஹிதேவ: ப்ரதிசோநுஸர்வா: பூர்வோஹிஜாத: ஸஉகர்ப்பே அந்த: | ஸவிஜாயமாந: ஸஜநிஷ்யமாண: ப்ரத்யங்முகாஸ்திஷ்டதி விச்வதோமுக: ||௧௧||

అద్భ్యస్సంభూతో హిరణ్యగర్భ ఇత్యష్టౌ । ఏషహిదేవః ప్రదిశోఽనుసర్వాః పూర్వోహి జాతస్సఉగర్భే అంతః । సవిజాయమానస్సజనిష్యమాణః ప్రత్యఙ్ముఖాస్తిష్ఠతి విశ్వతోముఖః ॥ ౧౧ ॥

(ப் - ம்.) இங்கு, அத்ப்ய: ஸம்பூத: - இப்படி ஆரம்பிக்கும் அனுவாகத்தையும், ஹிரண்யகர்ப்ப இதி - இப்படி ஆரம்பித்துச் சொல்லும், அஷ்டௌ - எட்டுருக்குக்களையும், (படநீயம் - படிப்பது) முன். அம்பஸ்யபாரே - என்கிற அனுவாகத்தில், யஸ்மிந்நிதம் ஸஞ்சவிசைதி ஸர்வம் | ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத: புருஷாததி - என்றுமளவாகச் சமுத்திரத்தில் படுப்பதென்றும் மின்னல்போன்ற வண்ணமுள்ள புருஷனென்றும் சொல்லுகிற அடையாளங்களால் எவ்விதமாக நாராயணனே பரதேவதையென்று ஏற்பட்டதோ அவ்விதமாகவே, அத்ப்ய: ஸம்பூத: - என்கிற அனுவாகத்திலும், ஹ்ரீச்சதே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்யௌ - என்று ஹ்ரீ என்கிற பூமிக்கும் லட்சுமிக்கும் நாயகனை

ன்று சொல்லுவதால் நாராயணனே பரதேவதையென்று ஏற்படுகிறது, ஹிரண்யகர்ப்ப: - என்கிற எட்டுருக்குகளாலும் வேறொரு காரணங்களை முன்னிடாமல் பூதங்களுக்கு நாயகனென்று சொல்லுவதாலும், ஹிரண்யகர்ப்ப: ஶத்ருக்ந: - என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் சொல்லுவதாலும், ஹிரண்யகர்ப்பஜகத்யக்ஷ விஷ்ணு விஷ்ணவே நம: - என்று விஷ்ணுஸ்மிருதியில் சுவாமியினுடைய பூஜைக்கு மந்திரமாக வெடுத்தலானும் மேதிஷத்திலும் சூரிய சித்தாந்தத்தில் அநிருத்தன் வ்யூஹத்தைக் கொல்லுங்காலத்தில், ஹிரண்யகர்ப்போ பகவாநேஷ சந்தஸி பட்யதே - என்று சொல்லுகையாலும் பாத்மபுராணத்திலும், த்யேயோ ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸ ஸாக்ஷாத்ஸ்வயம்பூ: தேவ: ஸர்வஸாக்ஷி ஸ ஹிரண்ய: - என்றும் சொல்லப்படுவதாலும் நாராயணனே பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது. ஏஷ: - இந்த, தேவோ ஹி - தேவனை பரமாத்மாதானே, ஸர்வா: - எல்லா, ப்ரதிஶோऽநு - திக்குக்களிலிருக்கும் பொருள்கள், ஸ உ - அந்தப் பரமாத்மாவே, பூர்வ: - முதலில், ஜாத: ஹி - உண்டானவனும், ஸ உ - அந்தப் பரமாத்மாவே, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில், அந்த: - உள்ளிருக்கிறவனும், ஸ: - அந்தப் பரமாத்மாவானவன், விஜாயமாந: - பிறக்கிறவனும், ஸ: - அந்தப் பரமாத்மாவானவன், ஜநிஷ்யமாண: - பிறக்கப்புகுகிறவனுமாக விருக்கிறான். ஆனால் அந்த பரமாத்மா எவ்விதமாக எல்லாப்பொருளுமாக விருக்கக்கூடுமெனில், ப்ரத்யங்ஜநா: - சகலமான அறிவுள்ள வஸ்துக்களையுடலாகவும், விஶ்வதோமுக: - அறிவில்லாத வஸ்துக்களையுடலாகவும் கொண்டு, திஷ்டதி - இருக்கிறான்.

விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோமுகோ விஶ்வதோஹஸ்த உத விஶ்வதஸ்பாத் । ஸம்பாஹுப்யாம் நமதி ஸம்பதத்ரைர்த்யாவாப்ருதிவீ ஜநயந்தேவ ஏக: ॥௧௨॥

విశ్వతశ్చక్షురుత విశ్వతోముఖో విశ్వతోహస్త ఉత విశ్వతస్పాత్ । సంబాహుభ్యాంనమతి సంపతత్రైర్ద్యావాపృథివీజనయన్దేవఏకః ॥ ౧౨ ॥

(ப - ம்.) விஶ்வதஶ்சக்ஷு: எல்லா விடங்களிலும் கண்களையுடையவனாகவும், உத - மேலும், விஶ்வதோமுக: - எல்லா விடங்களிலும் முகத்தை யுடையவனாகவும், விஶ்வதோஹஸ்த: - எல்லா விடங்களிலும் கைகளையுடையவனாகவும், உத - மேலும், விஶ்வதஸ்பாத் - எல்லா விடங்களிலும் காலையுடையவனாகவும், த்யாவாப்ருதிவீ - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, ஜநயந் - சிருஷ்டிக்கிறவனாகவுமிருக்கிற, ஏக: - ஒரு, தேவ: - பரமாத்மா, (ப்ராணிந: - ப்ராணிகளை), பாஹுப்யாம் - கைகளோடும், பதத்ரை: - கால்களோடும், ஸம்நமதி - சேர்க்கிறான் அதாவது கைகால்களோடுகூடிய உடலைக்கொடுக்கிறான்.

வேநஸ்தத்பஶ்யந்விஶ்வா புவநாநி வித்வாந்யத்ர விஶ்வம் பவத்யேகநீடம் ।
யஸ்மிந்நிதம் ஸம் ச வி சைதி ஸர்வம் ஸ ஓத: ப்ரோதஶ்ச விபு: ப்ரஜாஸு ॥

వేనస్తత్పశ్యన్విశ్వాభువనానివిద్వాన్యత్ర విశ్వంభవత్యేకనీడం । యస్మిన్నిదగ్ం సంచవిచైతిసర్వగ్ం సఓతఃప్రోతశ్చవిభుఃప్రజాసు ॥ ౧౩ ॥

(ப - ம்) வித்வாந் - எல்லாவற்றையு முணர்ந்திருக்கிற பரமாத்மா, தத் - ஆகையினாலே, விஶ்வா - எல்லா, புவநாநி - உலகங்களை, வேந: - சூரியன்போல், பஶ்யந் - பார்த்துக்கொண்டு, (ஆஸ்தே - இருக்கிறான்), யத்ர - யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்தில், விஶ்வம் - உலகமானது, ஏகநீடம் - ஒரே இருப்பிடத்தையுடையதாக, பவதி - ஆகிறதோ, யஸ்மிந் - யாதொரு பரமாத்மாவிடத்தில், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாப் பொருள்களும், ஸமேதி - சேருகிறதோ, வ்யேதி - பிரிகிறதோ, ஸ: - அந்த, விபு: - பரமாத்மாவானவன், ப்ரஜாஸு - ப்ராணிகளிடத்தில், ஓத: - நெடுகிலும் கோர்க்கப்பட்டும், ப்ரோத: - குறுக்கிக் கோர்க்கப்பட்டு மிருக்கிறான். அதாவது வஸ்திரத்தில் நெடுகிலும் குறுக்கிலும் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிற நூல்களைப்போல் எல்லாவிடங்களிலும் நிறைந்திருக்கிறான்.

ப்ரதத்வோசேதம்ருதந்நு வித்வாந்கந்தர்வோ நாம நிஹிதம் குஹாஸு ।
த்ரீணி பதா நிஹிதம் குஹாஸு யஸ்தத்வேத ஸவிது: பிதா ஸத் ॥ கச ॥

ప్రతద్వోచేఅమృతన్నువిద్వాన్గంధర్వోనామనిహితంగుహాసు । త్రీణిపదానిహితంగుహాసుయ స్తద్వేదసపితుఃపితాసత్ ॥ ౧౪ ॥

(ப - ம்.) கந்தர்வ: - பூமியைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மா அம்ருதம் - நித்தியமான, குஹாஸு - தன்மனதாகிற மறைந்த விடங்களில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டுமிருக்கிற, தத் - அந்த, நாம - வேதத்தை, ப்ரவோச - சொன்னார். (யஸ்ய) - யாதொரு பரமாத்மாவினுடைய), குஹாஸு - பரமபதத்தில், ஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, த்ரீணி - மூன்றுகளான, பதாநி - பாகங்களை (அதாவது சுகிக்கும் பொருள்கள் இடங்கள் கருவிகள்), ய: - எவன், வேத - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், பிது: - தகப்பனுக்கு, பிதா - தகப்பனாக, ஸத் - ஆகிறான். அதாவது ஒருவனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கிறதில்லை. மீண்டும் பிறப்பில்லை யென்பதேயாம்.

ஸ நோ பந்துர்ஜநிதா ஸ விதாதா தாமாநி வேத புவநாநி விஶ்வா ।
யத்ர தேவா அம்ருதமாநஶாநாஸ்த்ருதீயே தாமாந்யப்யைரயந்த ॥ கரு ॥

సనోబంధుర్జనితాసవిధాతాధామానివేద భువనానివిశ్వా । యత్రదేవాఅమృతమానశానా స్తృతీయే ధామాన్యభ్యైరయంత ॥ ౧౫ ॥

(ப - ம்.) ஸ: - அந்தப் பரமாத்மா, ந: - நமக்கு, பந்து: - உறவினன், ஜநிதா - பிறப்பித்தவன், ஸ: - அவன், விதாதா - பயன்களை விளைவிக்கி

றவன், விஶ்வா - எல்லா, பு⁴வநாநி - உலகங்களையும், தா⁴மாநி-இடங்களையும், வேத³ - அறிகிறான், யத்ர-யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்தில், அம்ருதம்-அமுதம்போலினியவைகளான குணங்களை, ஆநஶாநா:-அனுபவிக்கிற, தே³வா: - நித்யசூரிகள், த்ருதீயே-மூன்றாவதான, தா⁴மநி-இடத்தில் அதாவது பரமாத்மாவுக்கு முதலிடம் சமுத்திரம் இரண்டாவது சூரியமண்டலம் மூன்றாவது பரமபதம் என்கிற வைகுந்தம், அத்⁴யைரயந்த-ஒருவர்க்கொருவர் எதிராயிருந்துகொண்டு, ஏதத்ஸாமகா³யந்நாஸ்தே - என்கிறபடியே பரமாத்மாவினுடைய குணத்தைப் பாடுகிறார்கள்.

பரி த்³யாவாப்ருதி²வீ யந்தி ஸத்³ய: பரி லோகாந் பரி தி³ஶ: பரி ஸுவ: ।
ருதஸ்ய தந்தும் விததம் விச்ருத்ய தத³பஶ்யத்தத³ப⁴வத்ப்ரஜாஸு ॥

పరిద్యావాపృథివీయంతిసద్యః పరిలోకాన్పరిదిశః పరిసువః । ఋతస్యతంతుం వితతం విచృత్య తదపశ్యత్తదభవత్ప్రజాసు ॥ ౧౬ ॥

(ப-ம்.) ஸர்வாந்லோகாந்காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந் என்கிறபடியே ஆகாயம் பூமி அதிலுள்ள வஸ்துக்கள் வைகுந்தம் இவைகளிலெல்லாம் சுகுர்தம் செய்தவன் சஞ்சரிக்கிறான் என்று சொல்லுகிறது. ஸத்³ய:-அப்பொழுதே, த்³யாவாப்ருதி²வீ - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, பரியந்தி-சஞ்சரிக்கிறார்கள், லோகாந்-வேறான சுவர்க்கம் முதலிய உலகங்களையும், பரியந்தி - சஞ்சரிக்கிறார்கள், தி³ஶ:-திக்குகளிலிருக்குமிடங்களிலும், பரியந்தி-சஞ்சரிக்கிறார்கள், ஸுவ:-சுவர்க்கலோகமென்கிற வைகுந்தத்தையும், பரியந்தி-சஞ்சரிக்கிறார்கள். மேல் ப்ரம்மம் ஒவ்வொருவருக்கும் இரங்கும்போது அவர்களுடைய புண்ணிய பாவங்களுக்கு அனுரூபமாகவே இரங்குகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது, ஸ: - பரமாத்மா, ருதஸ்ய - புண்ணியபாவரூபமான கன்மங்களுடைய, விச்ருத்ய - நிறைந்து, விததம் - பரவியிருக்கிற, தந்தும் - நுட்பமான அதிர்ஷ்டத்தை, அபஶ்யத்-பார்த்தான், ப்ரஜாஸு - ப்ராணிகளிடங்களில், தத் - அந்த வினைகளின் பயனை, அப⁴வத்-உண்டாக்கினான். அதாவது அந்தந்தக் கர்மங்களைச் செய்த பிராணிகளிடத்தில் அக்கருமங்களுக்கேற்கப் பயனைச் சிருஷ்டித்தானென்பது கருத்து.

பரீத்ய லோகாந்பரீத்ய பூ⁴தாநி பரீத்ய ஸர்வா: ப்ரதி³ஶோ தி³ஶஶ்ச । ப்ரஜாபதி: ப்ரத²மஜா ருதஸ்யாத்மநாத்மாநமபி⁴ஸம்ப³பூ⁴வ ॥ ௧௭ ॥

పరీత్యలోకాన్పరీత్యభూతాని పరీత్య సర్వాః ప్రదిశోదిశశ్చ । ప్రజాపతిః ప్రథమజా ఋతస్యాత్మనాత్మానమభిసంబభూవ ॥ ౧౭ ॥

(ப-ம்.) லோகாந்-உலகங்களை, பரீத்ய-வியாபரித்தும், பூ⁴தாநி - ப்ராணிகளை, பரீத்ய - வியாபரித்தும், ஸர்வா:-எல்லா, ப்ரதி³ஶ:-மூலைத் திக்குகளையும், தி³ஶஶ்ச - நேரான மற்றத் திக்குகளையும், பரீத்ய - வியா

பரித்துமிருக்கிற அதாவது அங்கங்கிருக்கும் வஸ்துக்களுக் கந்த ஆத்மாவா யிருக்கிற, பூ⁴தாநாம் - ப்ராணிகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான பரமாத்மா வானவர், பீ³ஜம் - ப்ராணிகளின் விளைக்கு, ப்ரத²மம் - முதற்காரணமா ய்க்கொண்டு, ஸ்வயம் - தன்னாலேயே, ஸ்வாத்மாநம் - தன்னை, ஸம்ப³பூ⁴வ - உண்டுபண்ணினான். அதாவது தானே ஒவ்வொரு காரியங்களுக்கும் முக்கிய காரணமாகவும் அந்த முக்கிய காரணங்களைக்கொண்டு காரியம் செய்கிறவனா கவுமிருந்தான் என்பது கருத்து.

ஸத³ஸஸ்பதிமத்³பு⁴தம்ப்ரியமிந்த்³ரஸ்யகாம்யம் । ஸநிம்மேதா⁴மயாஸிஷம் ॥

సదసస్పతిమద్భుతంప్రియమింద్రస్యకామ్యం । సనింమేధామయాసిషం ॥ ౧౮ ॥

(ப - ம்.) ஸத³ஸஸ்பதிம் - நித்யசூரிகளுடைய கூட்டத்திற்கு நாயகனாக வும், அத்³பு⁴தம் - ஆச்சரியங்களால் விளங்குகிறவனாகவும், இந்த்³ரஸ்ய - பரமா த்மாவின் உருவம் முதலியவற்றை உள்ளபடியே அறிந்தவனுக்கு, ப்ரியம் - ப்ரீதிவிஷயனாகவும், காம்யம் - இஷ்டங்களுக்குக் காரணனாகவும், ஸநிம் - அடை யத்தகுந்தவனாகவும், மேதா⁴ம் - மழுங்காதவளர்ஞானமூர்த்தியாகவும் இருக்கிற பரமாத்மாவை, அயாஸிஷம் - சரணமடைகிறேன். ஹரிவம்சத்தில், ஆஹம்ஸ்ரு ஷ்டிர்ஹயஸ்ஸத³ஸஸ்பதிரத்³பு⁴தம் - என்கிற பகவத்வசனத்தை அனுசரித்து இந்த மந்திரம் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்றுணர்க.

உத்³தீ³ப்யஸ்வஜாதவேதோ³பக்⁴நந்நிர்ருதிம்மம । பஸூம்ஸ்²சமஹ்யமாவஹஜீ வநம்சதி³ஸோ²த³ஸ² ॥கக॥

ఉద్దీప్యస్వజాతవేదోపఘ్నన్నిర్ఋతింమమ । పశూంశ్చమహ్యమావహజీవనంచదిశోదశ ॥

(ப - ம்.) ஜாதவேத³: - எல்லாப்பொருளையும் அறிகிற பரமாத் மாவே, மம - என்னுடைய, நிர்ருதிம் - பாவத்தை, அபக்⁴நந் - போக்கடித்துக் கொண்டு, உத்³தீ³ப்யஸ்வ - விளங்குவாயாக, மஹ்யம் - எனக்காக, பஸூந் - உன் னுடைய பூஜைக்குத்தேவையான யக்யபசுக்களையும், ஆவஹ - உண்டுபண்ணு, த³ஸ² - பத்துக்களென்னுங் கணக்குள்ள, தி³ஸ²: - திக்குக்களில், ஜீவநம் - ஜீவன த்துக்குக் காரணமான அன்னம் முதலியதையும், ஆவஹ - உண்டுபண்ணு வாயாக.

மாநோஹிம்ஸீஜ்ஜாதவேதோ³கா³மஸ்²வம்புருஷம்ஜக³த் । அபி³ப்⁴ரத³க்³ ந ஆக³ஹிஸ்²ரியாமாபரிபாதய ॥உ०॥

మానోహింసీజ్జాతవేదోగామశ్వంపురుషంజగత్ । అబిభ్రదగ్న ఆగహిశ్రియామాపరిపా తయ ॥ ౨౦ ॥

(ப - ம்.) ஜாதவேத³: - வாராய் எல்லாந்தெரிந்தவனே, ந: - எங்க ளையும், கா³ம் - உன் பூஜைக்குவேண்டிய பசுக்களையும், அஸ்²வம் - குதிரையை யும், புருஷம் - மனிதனையும், ஜக³த் - உலகத்தையும், மா ஹிம்ஸீ: - கொல்

லாதே, ஹோத்ரு-வாராய் அவிஸ் முதலியதைத் தேவர்க்குக்கொடுப்பவனே, (ஹிம்ஸகாபவம்-சொல்லுமுருவத்தை), அபிஹ்ருத-தரிக்காமல், ஸ்வாஹா-வரக்கடவாய், மா - என்னை, ஸ்ரியா - ஐசுவரியத்தோடு, ஸமவாதய-கூட்டுவாயாக, இம்மந்திரங்களில் பரமாத்மாவைச் சொல்லும் அடையாளங்களில்லாமையாலும் தீபத்துக்கு வாக்குக்கொடுக்கையில் சொல்லப்படுகையாலும், அபிஜாதவேத-என்கிற பதங்களின் முக்யமான அர்த்தத்தையு மெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

புருஷஸ்ய வித்³ம ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய மஹாதே³வஸ்ய தீ⁴மஹி| தந்நோ ருத்³ர꞉ ப்ரசோத³யாத் ||உக||

పురుషస్యవిద్మసహస్రాక్షస్యమహాదేవస్యధీమహి । తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్ ॥౨౧॥

(ப் - ம்.) அந்தந்த தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுள்ளராக்கும் ஜபிக்கைக்காக ருத்திரகாயத்திரி முதலிய பெயர்களையுடைத்தான மந்திரங்களை மேல் சொல்லுகிறது. புருஷஸ்ய-மகாபுருஷனை, வித்³ம-உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய - ஸஹஸ்ராக்ஷனென்கிற, மஹாதே³வஸ்ய - ருத்திரனை, தீ⁴மஹி - தியானம் செய்கிறோம், ந꞉ - நமக்கு, ருத்³ர꞉ - உருத்திரனனவன், தத் - அந்த உபாஸனத்தை, ப்ரசோத³யாத் - நிறைவேற்றட்டும், ஶங்கராத்ஜாநநிர்வர்த்ய-என்கிறபடியே பகவதுபாஸநத்திற்குச்சங்கரனைத் தியானிப்பது காரணமாதலாலும் பாஸ்கரரு மிப்படியே வியாக்யானம் செய்திருத்தலாலுமிங்கு, புருஷ-என்கிறது நாராயணனையே எல்லாம் உருத்திரனைச் சொன்னாலும் விரோதமில்லை.

தத்புருஷாய வித்³மஹே மஹாதே³வாய தீ⁴மஹி | தந்நோ ருத்³ர꞉ ப்ரசோத³யாத் ||உஉ||

తత్పురుషాయవిద్మహే మహాదేవాయధీమహి । తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్ ॥౨౨॥

(ப் - ம்.) தத்புருஷாய-மேற்கூறிய நாராயணனை, வித்³மஹே-உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), மஹாதே³வாய - உருத்திரனை, தீ⁴மஹி - தியானம் செய்யக்கடவோம், ந꞉ - நமக்கு, ருத்³ர꞉ - உருத்திரனனவன், தத்-அந்த நாராயணோபாஸநத்தை, ப்ரசோத³யாத் - நிறைவேற்றட்டும்.

தத்புருஷாய வித்³மஹே வக்ரதுண்டா³ய தீ⁴மஹி | தந்நோ த³ந்தி꞉ ப்ரசோத³யாத் ||உங||

తత్పురుషాయవిద్మహే వక్రతుండాయధీమహి । తన్నో దంతిః ప్రచోదయాత్ ॥ ౨౩॥

(ப் - ம்.) தத்புருஷாய-மேற்கூறிய நாராயணனை, வித்³மஹே-உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), வக்ரதுண்டா³ய - வளைந்த மூக்கையுடைய கஜாநனனை, தீ⁴மஹி - தியானம்செய்யக்கடவோம், ந꞉ - நமக்கு, த³ந்தி꞉ - கஜாநனனவன், தத் - அந்த நாராயணோபாஸநத்தை, ப்ரசோத³யாத் - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௨௩॥

తత్పురుషాయవిద్మహే సువర్ణపక్షాయధీమహి । తన్నో గరుడః ప్రచోదయాత్ ॥౨౩॥

(ப.- ம்.) 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯-மேற்கூறிய நாராயணனை, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇-உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 - நல்லவண்ணமுள்ள பக்கங்களையுடைய கருடனை, 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 - தியானஞ்செய்யக்கடவோம், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌃 - கருடனானவன், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த நாராயணதியானத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௨௫॥

కాత్యాయనాయవిద్మహే కన్యకుమారిధీమహి । తన్నో దుర్గిః ప్రచోదయాత్ ॥౨౫॥

(ப - ம்.) 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯 - கோத்திரத்தால் காத்தியாயனியான துர்க்காதேவியை, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 - உபாஸிக்கிறோம், 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿 - மிகவும் காந்தியுள்ள அந்தச் சிறுவயதுள்ள துர்க்காதேவியை, 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿-தியானஞ் செய்யக்கடவோம், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌿𑌃 - துர்க்கையானவள், 𑌤𑌤𑍍-அந்த உபாஸநத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍-நிறைவேற்றட்டும் இந்த ருக்குக்குத் துர்க்கா காயத்ரீ யென்று பெயர்.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௨௬॥

నారాయణాయవిద్మహే వాసుదేవాయధీమహి । తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్ ॥౨౬॥

(ப - ம்.) 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 - நாராயணனை, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 - உபாஸிக்கிறோம், 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 - வாசுதேவனென்கிற நாராயணனை, 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 தியானஞ்செய்யக்கடவோம், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 - விஷ்ணுவானவர், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த நாராயணத் தியானத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍-நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌶𑌤𑌮𑍂𑌲𑌾 𑌶𑌤𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ॥௨௭॥

సహస్రపరమా దేవీ శతమూలా శతాంకురా । సర్వగ్ంహరతు మే పాపం దూర్వా దుస్స్వప్న నాశనీ ॥ ౨౭ ॥

(ப - ம்.) ஸ்நானம் செய்வதற்கு அங்கமாகிய தலையிலருகம் புல்லை வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌰𑌮𑌾 - எல்லாப்பொருளினு முயர்ந்ததாகவும், 𑌶𑌤𑌮𑍂𑌲𑌾 - அனேக வேர்களையுடையதாகவும், 𑌶𑌤𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾 - அனேகம் முளைகளையுடையதாகவும், 𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑍀 - கெட்ட சுவப்னங்களைப் போக்கடிக்கும் தன்மையுள்ளதாகவுமிருக்

கிற, தூர்வா - அருகம்புல்லானது, மே - என்னுடைய, ஸர்வம் - எல்லா, பாபம் - பாவத்தையும், ஹரது - போக்கடிக்கட்டும்.

அஶ்வக்ராந்தே ரதக்ராந்தே விஷ்ணுக்ராந்தே வஸுந்தரா | ஶிரஸா தாரிதா தேவி ரக்ஷஸ்வ மாம் பதே பதே । உத்த்ருதாஸி வராஹேண க்ருஷ்ணேந ஶதபாஹுநா ||உஅ||

అశ్వక్రాంతే రథక్రాంతే విష్ణుక్రాంతే వసుంధరా । శిరసా ధారితా దేవి రక్షస్వ మాం పదే పదే । ఉద్ధృతాసి వరాహేణ కృష్ణేన శతబాహునా ॥ ౨౮ ॥

(ப-ம்.) ஸ்நாநகாலத்தில் மண்ணெடுப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அஶ்வக்ராந்தே - குதிரைகளால் தாண்டப்பட்டும், ரதக்ராந்தே - தேர்களால் தாண்டப்பட்டும், விஷ்ணுக்ராந்தே - மகாவிஷ்ணுவினால் தாண்டப்பட்டுமிருக்கிற, ஹே வஸுந்தராதேவி - வாராய் பூமிதேவியே, (த்வம்-நீ), ஶிரஸா-சிரஸினாலே, தாரிதாஸீ-தரிக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு, மாம் - என்னை, பதே பதே - அடிக்கடி, ரக்ஷஸ்வ - ரக்ஷிப்பாயாக. (த்வம் - நீ), வராஹேண - வராகரூபியான, க்ருஷ்ணேந - மகாவிஷ்ணுவினாலே, ஶதபாஹுநா-அனேக யத்தனத்தினாலே, உத்த்ருதா - தூக்கப்பட்டவளாக, அஸி-ஆகிறாள் என்று ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறது.

பூமிர்தேநுர்தரணீலோகதாரிணீ | ம்ருத்திகே ஹந மே பாபம் யந்மயா துஷ்க்ருதம் க்ருதம் | த்வயா ஹதேந பாபேந ஜீவாமி ஶரத: ஶதம் | ம்ருத்திகே தேஹி மே புஷ்டிம் த்வயி ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் ||உகூ||

భూమిర్ధేనుర్ధరణీలోకధారిణీ । మృత్తికే హన మే పాపం యన్మయా దుష్కృతం కృతం | త్వయా హతేన పాపేన జీవామి శరదశ్శతం । మృత్తికే దేహి మే పుష్టిం త్వయి సర్వం ప్రతిష్ఠితం ॥౨౯॥

(ப-ம்.) ஸ்நாநகாலத்திலாவது பிறகாவது மண்ணைத்தரிப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லுகிறது. பூமி: - சுகமான பொருள்களும் விளையுமிடமாகவும், தேநு: - இச்சித்த பொருள்களை யெல்லாம் கொடுப்பவளாகவும், தரணீ - நிச்சலமாக விருப்பவளாகவும், லோகதாரிணீ - உலகங்களை யெல்லாம் தரிக்குமவளாகவுமிருக்கிற, ஹே ம்ருத்திகே-வாராய் மண்ணே, (த்வம்-நீ), மயா - என்னால், யத் - எந்த, துஷ்க்ருதம் - செய்யக்கூடாத காரியமானது, க்ருதம் - செய்யப்பட்டதோ, மே - என்னுடைய, (தத் - அந்த), பாபம் - பாவத்தை, ஹந - போக்கடி, த்வயா - உன்னால், ஹதேந - போக்கடிக்கப்பட்ட, பாபேந - பாவத்தோடே, (உபலக்ஷித: - கூடினவனாக, ஶதம் - அனேகமான, ஶரத: - வருடங்களை, ஜீவாமி-ஜீவிக்கிறேன், ஹே ம்ருத்திகே-வாராய் மண்ணே, மே - எனக்கு, புஷ்டிம் பலத்தை, தேஹி - கொடு, த்வயி-உன்னிடத்தில், ஸர்வம் - எல்லாப்பொருளும், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன,

கந்தத்வாராம் துராதர்ஷாம் நித்யபுஷ்டாம் கரீஷிணீம் | ஈச்வரீம் ஸர்வபூதாநாம் தாமிஹோபஹ்வயே ச்ரியம் ||௩௦||

గంధద్వారాం దురాధర్షాం నిత్యపుష్టాం కరీషిణీం । ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానాం తామిహోపహ్వయే శ్రియం ॥ ౨౯ ॥

(ப - ம்.) இந்த மந்திரமும் மண்ணைத் தரிப்பதற்கே உபயோகிக்கிறது. கந்தத்வாராம் - கந்தத்தாலறியவேண்டியவளாகவும், துர் - பாவங்களாலே, ஆதர்ஷாம் - அசைக்கக்கூடாதவளாகவும், நித்யபுஷ்டாம் - எப்பொழுதும் நிறைந்தவளாகவும், கரீஷிணீம் - கோமயம் முதலியதுடன் கூடினவளாகவும், ஸர்வபூதாநாம் - சகல ப்ராணிகளுக்கும், ஈச்வரீம் - நாயகியாகவும், ச்ரியம் - சம்பத்தாகவுமிருக்கிற, தாம் - உன்னை, இஹ - இவ்விடத்தில், உபஹ்வயே - கூப்பிடுகிறேன்.

ஹிரண்யச்ருங்கம் வருணம் ப்ரபத்யே தீர்த்தம் மே தேஹி யாசித: | யந்மயா புக்தமஸாதூநாம் பாபேப்யச்ச ப்ரதிக்ரஹ: | யந்மே மநஸா வாசா கர்மணா வா துஷ்க்ருதம் க்ருதம் | தந்ந இந்த்ரோ வருணோ ப்ருஹஸ்பதிஸ்ஸவிதா ச புநந்து புந: புந: ||௩௧||

హిరణ్యశృంగం వరుణం ప్రపద్యే తీర్థం మే దేహి యాచితః । యన్మయా భుక్తమసాధూనాం పాపేభ్యశ్చ ప్రతిగ్రహః । యన్మే మనసా వాచా కర్మణా వా దుష్కృతం కృతం । తన్న ఇంద్రో వరుణో బృహస్పతిస్సవితా చ పునంతు పునః పునః ॥ ౩౦ ॥

(ப - ம்). ஸ்நானகாலத்தில் தீர்த்தங்களுக்கு அதிஷ்டான தேவதையை ப்ரார்த்தனை செய்கிறதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ஹிரண்யச்ருங்கம் - ரமணீயமான ஆயுதத்துக்கூடிய, வருணம் - வருணதேவனை, ப்ரபத்யே - சரணமடைகிறேன், (த்வம் - நீ), யாசித: - யாசிக்கிற, மே - எனக்கு, தீர்த்தம் - தீர்த்தத்தை அதாவது பரிசுத்த ஜலத்தை, தேஹி - கொடு, அஸாதூநாம் - துஷ்டர்களிடத்தில், மயா - என்னால், யத் - எது, புக்தம் - சாப்பிடப்பட்டதோ, பாபேப்ய: - பாவிகளிடத்தில் நின்றும், ப்ரதிக்ரஹ: - வாங்குகிறதும், (க்ருத: - செய்யப்பட்டதோ), மே - என்னுடைய, மநஸா - மனதினாலும், வாசா - வாக்கினாலும், கர்மணா - செய்கையினாலும், யத் - எந்த, துஷ்க்ருதம் - கெட்ட நடத்தையானது, (க்ருதம் - செய்யப்பட்டதோ), தத் - அத்தை, ந: - நமக்கு, இந்த்ர: - இந்திரனும், வருண: - வருணனும், ப்ருஹஸ்பதி: - ப்ருகஸ்பதியும், ஸவிதா - சூரியனும், புந: புந: - அடிக்கடி, புநந்து - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவர்கள்.

ஸாவித்ராணி க்ருத்ஸ்நாநி யஸ்ஸ்தோ துஷ்க்ருதாத் ஸ்வஸ்தயே ஸவிதாரம் ப்ரபத்யே ஸர்வபாவேஷ்டயம் ஸஹஸ்ரம் தீக்ஷ்ண: ||௩௨||

సుమిత్రాన ఆప ఓషధయస్సంతు దుర్మిత్రా స్తస్మై భూయాసుర్యో౽స్మాన్ ద్వేష్టి యంచ వయంద్విష్మః ॥ ౩౨ ॥

(ப-ம்.) தீர்த்தை ஜபிக்கிறதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ந: - நமக்கு, ஆப: - தீர்த்தங்கள், ஸுமித்ரா:-நற்றோழர்களாகவும், ஓஷதய:-பயனுள்ளவைகளாகவும், ஸந்து - ஆகக்கடவது. தஸ்மை - எதிரிக்கு, துர்மித்ரா: - கெட்ட நட்பைத்தருவதாக, பூயாஸு: - ஆகக்கடவன, ய: - எவன், அஸ்மாந் - எங்களை, த்வேஷ்டி - த்வேஷிக்கிறானோ, வயம் - நாம், யம் ச - எவனைத்தான், த்விஷ்ம: - த்வேஷிக்கிறோமோ.

நமோ(அ)க்நயே(அ)ப்ஸுமதே நம இந்த்ராய நமோ வருணாய நமோ வாருண்யை நமோ(அ)த்ப்ய: ||௩௩||

నమో౽గ్నయే౽ప్సుమతే నమ ఇంద్రాయ నమో వరుణాయ నమో వారుణ్యై నమో౽ద్భ్యః ॥ 33 ॥

(ப-ம்.) ஜலத்துக்குள்ளிருக்கும் தேவதையை நமஸ்கரிப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அப்ஸுமதே-ஜலத்துக்குள்ளிருக்கும், அக்நயே-அக்நிதேவதையை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், இந்த்ராய - இந்திரனை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், வருணாய - வருணனை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், வாருண்யை - வருணனுடைய பத்நியை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், அத்ப்ய:- ஜலங்களை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

யதபாம் க்ரூரம் யதமேத்யம் யதஶாந்தம் ததபகச்சதாத் | அத்யாஶநாததீபாநாத்யச்ச உக்ராத்ப்ரதிக்ரஹாத் | தந்நோ வருணோ ராஜா பாணிநா ஹ்யவமர்ஶது ||௩௪||

యదపాం క్రూరం యదమేధ్యం యదశాంతం తదపగచ్ఛతాత్ । అత్యాశనాదతీపానాద్యచ్చ ఉగ్రాత్ప్రతిగ్రహాత్ । తన్నో వరుణో రాజా పాణినా హ్యవమర్శతు ॥ 34 ॥

(ப-ம்.) ஸ்நானகாலத்தில் ஜலத்திலிருக்கு மழுக்குகளை விலக்க இம் மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அபாம் - ஜலங்களுக்குள், யத்-எது, க்ரூரம்-குரூரமானதோ, யத் - எது, அமேத்யம் - பரிசுத்தமல்லாததோ, யத் - எது, அஶாந்தம் - சாந்தியைக்கொடாததோ, தத் - அது, அபகச்சதாத் - ஒதுங்கட்டும், அத்யாஶநாத்-சாஸ்திரமிசையாத சாப்பாட்டினாலும், அதீபாநாத்-சாஸ்திரமிசையாது பருகுதலாலும், உக்ராத்-கடினமான, ப்ரதிக்ரஹாத்-வாங்குதலாலும், யத்-எந்தப் பாவமானது, (ஸம்பூதம் - உண்டாயிற்றோ), ந: - என்னுடைய, தத்-அந்தப் பாவத்தை, ராஜா - அரசனான, வருண:-வருணனானவன், பாணிநா - கையினால், அவமர்ஶது-போக்கடிக்கட்டும்.

ஸோ(அ)ஹமபாபோ விரஜோ நிர்முக்தோ முக்தகில்பிஷ: | நாகஸ்ய ப்ருஷ்டமாருஹ்ய கச்சேத்ப்ரஹ்மஸலோகதாம் ||௩௫||

సోహమపాపోవిరజోనిర్ముక్తోముక్తకిల్బిషః।నాకస్యపృష్ఠమారుహ్యగచ్ఛేద్బ్రహ్మసలోకతాం॥

(ப - ம.) இம்மந்திரம் தலையில் ஜலத்தைவாரி இறைப்பதற்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஸோஹம் - அப்படிக் கையினால் பாவம் நீங்கியிருக்கும் நான், அபாப: - வெளியில் பாவமில்லாதவனாகவும், விரஜ: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், நிர்முக்த: - அந்த ரஜோகுணத்தால்வரும் மனக்கலக்கமில்லாதவனாகவும், முக்தகில்பிஷ: - உள்ளிருக்கும் பாவம் நீங்கினவனாகவும், நாகஸ்ய - சுவர்க்கத்தினுடைய, ப்ருஷ்டம் - மேல்புறத்தை, ஆருஹ்ய - அடைந்து, ப்ரஹ்மஸலோகதாம் - ப்ரம்மத்தின் ஸாலோக்யத்தை, கச்சேத் - அடைவேனாக.

இமம்மேகங்கேயமுனேஸரஸ்வதிஶுதுத்ரிஸ்தோமம்ஸசதாபருஷ்ண்யா।
அஸிக்ந்யாமருத்வ்ருதேவிதஸ்தயார்ஜீகீயேஶ்ருணுஹ்யாஸுஷோமயா॥

ఇమంమేగంగేయమునేసరస్వతిశుతుద్రిస్తోమగ్ంసచతాపరుష్ణియా। అసిక్నియామరుద్వృధేవితస్తయార్జీకీయేశృణుహ్యాసుషోమయా ॥ ౩౬ ॥

(ப - ம.) ஹேகங்கே - வாராய் கங்கையே, ஹேயமுனே - வாராய் யமுனையே, ஹேஸரஸ்வதி - வாராய் சரஸ்வதியே, ஹேஶுதுத்ரி - வாராய் சுதுத்ரியென்கிற நதியே, பருஷ்ணியா - பருஷ்ணியென்கிற நதியோடுகூட, ஹேமருத்வ்ருதே - வாராய் காவேரியே, அஸிக்ந்யா - அஸிக்நியென்கிற நதியோடுகூட, ஹேஆர்ஜீகீயே - வாராய் ஆர்ஜீகியமென்கிற நதியே, விதஸ்தயா - விதஸ்தையென்னப்பட்ட, ஸுஷோமயா - சுஷோம நதியோடு, ஆஸசதா - வாருங்கள், மே - என்னுடைய, இமம் - இந்த, ஸ்தோமம் - ஸ்தோத்திரத்தை, ஶ்ருணுஹி - கேளுங்கள்.

ருதம்சஸத்யம்சாபீத்தாத்தபஸோத்யஜாயத। ததோராத்ரிரஜாயத ததஸ்ஸமுத்ரோஅர்ணவ:। ஸமுத்ராதர்ணவாததிஸம்வத்ஸரோஅஜாயத॥

ఋతంచసత్యంచాభీద్ధాత్తపసోధ్యజాయత।తతోరాత్రిరజాయత।తతస్సముద్రోఅర్ణవః।సముద్రాదర్ణవాదధిసంవత్సరోఅజాయత ॥ ౩౭ ॥

(ப - ம.) ஜலத்தில் முழுகிக்கொண்டு ஜபிக்கும் அகமர்ஷணமென்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது. அபீத்தாத் - சிருஷ்டிகாலத்திலுண்டான, தபஸ: - பரமாத்மாவின் சங்கல்பத்திலிருந்து, ருதம்ச - அனேக விகாரங்களையடைகின்ற ப்ரகிருதியும், ஸத்யம்ச - விகாரமில்லாத ஆத்மாவும், அத்யஜாயத - உண்டாயின, தத: - அந்த ப்ரகிருதியிலிருந்து, ராத்ரி: - அறிவில்லாமையான மகான் என்கிற தத்வமும், அஜாயத - உண்டாயிற்று, தத: - பிறகு, ஸமுத்ர: -ஜலத்துடன்கூடிய பஞ்சபூதங்களும், அர்ணவ: - ப்ரம்மாண்டமும், (அஜாயந்த - உண்டாயின), ஸமுத்ராத் - பஞ்சபூதங்களிலிருந்தும், அர்ணவாத் - அண்டத்திலிருந்தும், ஸம்வத்ஸர: - ஸம்வத்ஸரத்திற்குத் தேவதையான ப்ரம்மா, அத்யஜாயத - உண்டானார்.

𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌵𑌿𑌦𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑌤𑍋𑌵𑌶𑍀 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌𑌧𑌾𑌤𑌾𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 । 𑌦𑌿𑌵𑌂𑌚𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌥𑍋𑌸𑍁𑌵𑌃 ॥

అహోరాత్రాణివిదధద్విశ్వస్యమిషతోవశీ । సూర్యాచంద్రమసౌధాతాయథాపూర్వమకల్పయత్ । దివంచపృథివీంచాంతరిక్షమథోసువః ॥ ౩౮ ॥

(ப - ம்.) 𑌮𑌿𑌷𑌤𑌃 - மேற்கூறியபடியுண்டான, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - உலகங்களுக்கு, 𑌵𑌶𑍀 - நாயகனான, 𑌧𑌾𑌤𑌾 - ப்ரம்மாவானவன், 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 - பகலிரவுகளை, 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑍍 - சிருஷ்டிக்கப் புகுகிறவனாகக்கொண்டு, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 - சூரிய சந்திரர்களை, 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 - முன் கல்பத்திலிருந்த வண்ணமாகவே, 𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 - சிருஷ்டித்தான், 𑌅𑌥𑍋 - பிறகு, 𑌦𑌿𑌵𑌂𑌚 - சுவர்க்கத்தையும், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂𑌚 - பூமியையும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂𑌚 - ஆகாயத்தையும், 𑌸𑍁𑌵𑌃 - சுவர்லோகத்தையும், (𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 - சிருஷ்டித்தான்).

𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌵𑌿𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 । 𑌇𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌪𑍋𑌵𑌰𑌣𑌃𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥௩௯॥

యత్పృథివ్యాగ్ంరజస్స్వమాంతరిక్షేవిరోదసీ। ఇమాగ్ంస్తదాపోవరుణఃపునాత్వఘమర్షణః॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு, 𑌸𑍍𑌵𑌂 - தன்னுடையதான, 𑌰𑌜𑌃 - பாவம், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 - பூமியில், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 - ஆகாயத்தில், 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 - இந்த இரண்டிலும், 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍 - இந்தப் பாவங்களை, 𑌆𑌪𑌃 - ஜலங்களும், 𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 - பாவங்களை நீக்குகிற, 𑌵𑌰𑌣𑌃 - வருணனும், 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 - பரிசுத்தம் செய்யட்டும்.

𑌏𑌷𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌭𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 । 𑌏𑌷𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍇𑌷𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 । 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂𑌸𑍁𑌵𑌃 । 𑌸𑌨𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌿𑌶𑌾𑌧𑌿 ॥௪0॥

ఏషభూతస్యభవ్యస్యభువనస్యగోప్తా । ఏషపుణ్యకృతాంల్లోకానేషమృత్యోర్హిరణ్మయం ద్యావాపృథివ్యోర్హిరణ్మయగ్ంసగ్ంశ్రితగ్ంసువః । సనస్సువస్సగ్ంశిశాధి ॥ ౪౦ ॥

(ப - ம்.) 𑌏𑌷𑌃 - இந்த வருணன், 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 - இறந்ததான, 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 - வரப்போகிறதான, 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 - உலகத்தை, 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - காப்பாற்றுகிறவன், 𑌏𑌷𑌃 - இந்த வருணன், 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 - புண்ணியங்களால் செய்யப்பட்ட, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 - உலகங்களை, (𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - காப்பாற்றுகிறவன்), 𑌏𑌷𑌃 - இந்த வருணன், 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 - மிருத்தியுவினுடைய, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 - சுவர்ணமயமான உலகத்தையும், (𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - காப்பாற்றுகிறவன்), 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌃 - ஆகாயம் பூமி இவைகளில், - 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 - இருக்கிற, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 - சுவர்ணமயமான, 𑌸𑍁𑌵𑌃 - சுவர்க்கலோகத்தை, (𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - காப்பாற்றுகிறவன்), 𑌸𑌃 - அப்படிப்பட்ட நீ, 𑌨𑌃 - எங்களுக்கு, 𑌸𑍁𑌵𑌃 - சுவர்க்கலோகத்தை, 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌶𑌾𑌧𑌿 - காண்பிக்கக் கடவாயாக.

யதப்ராம் ஜ்வலதி ஜ்யோதிரஹமஸ்மி ஜ்யோதிர்ஜ்வலதி ப்ரஹ்மாஹமஸ்மி | யோऽஹமஸ்மி ப்ரஹ்மாஹமஸ்மி | அஹமேவாஹம் மாம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ||௪௧||

అద్రాంజ్వలతిజ్యోతిరహమస్మిజ్యోతిర్జ్వలతిబ్రహ్మాహమస్మి ॥ యోఽహమస్మిబ్రహ్మాహమస్మి । అహమేవాహంమాంజుహోమిస్వాహా॥ ౪౦॥

(ப - ம்.) யத் - யாதொரு, அப்ராம் - ஜலமானது, ஜ்வலதி - விளங்குகிறதோ, தத் - அது, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நானாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், யத் - யாதொரு, ஜ்யோதி: - தேஜஸ்ஸானது, ஜ்வலதி - விளங்குகிறதோ, தத் - அதுவானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாகவுடைய, அஹம் - நானாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், அஹம் - நான், ய: - எந்த உருவத்தோடு கூடினவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேனோ, அஹம் - அந்தநான் ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாகவுடையவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், அஹமேவாஹம் - என்னுருவத்தோடுகூடிய நான், மாம் - என்னை, ஜுஹோமி - ஹோமம் செய்கிறேன், அதாவது நான் பரமாத்மாவின் சரீரமாதலால் என்னை அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்திலேயே கொடுக்கிறேன், என்னாத்மாவை அவரிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறேன். இதுவே சரணாகதியென்று சொல்லப்படுகிறது.

அகார்யகார்யவகீர்ணீ ஸ்தேநோ ப்ரூணஹா குருதல்பக: | வருணோऽபாமகமர்ஷணஸ்தஸ்மாத்பாபாத்ப்ரமுச்யதே ||௪௨||

అకార్యకార్యవకీర్ణీస్తేనోభ్రూణహాగురుతల్పగః । వరుణోఽపామఘమర్షణస్తస్మాత్పాపాత్ప్రముచ్యతే ॥ ౪౧ ॥

(ப - ம்.) (யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தால்), அபாம் - ஜலங்களுக்கு, தேவதா - தேவதையான, வருண: - வருணன், அகமர்ஷண: - பாவத்தை நீக்குகிறவனோ, (தஸ்மாத் - ஆதலால்), அகார்யகாரீ - செய்யக்கூடாத காரியத்தைச் செய்தவனும், அவகீர்ணீ - விரதாதிகளிலிருந்து கெட்டவனும், ஸ்தேந: - திருடனும், ப்ரூணஹா - கர்ப்பத்தை அழித்தவனும், குருதல்பக: - ஆசிரியன் பத்நியுடன் கூடுகிறவனும், பாபாத் - அந்தந்தப் பாவத்தில் நின்றும், ப்ரமுச்யதே - ஸ்நானம் செய்தால் விடுவிக்கப்படுகிறான்.

ரஜோபூமிஸ்த்வமாம் ரோதயஸ்வ ப்ரவதந்தி தீரா: | புநந்து ருஷய: புநந்து வஸவ: புநாது வருண: புநாத்வகமர்ஷண: ||௪௩||

రజోభూమిస్త్వమాఙ్ రోదయస్వప్రవదంతిధీరాః । పునన్తుఋషయఃపునన్తువసవఃపునాతువరుణఃపునాత్వఘమర్షణః॥౪౩॥

(ப - ம்.) ரஜோபூமி: - பாவத்துடன்கூடிய பூமியானது, மாம் - என்னைத்தவிர்ந்த மற்றவரை, ரோதயஸ்வ - அழச்செய்யக்கடவது, ஏவம் - இந்தப்படி, தீரா: - தெரிந்தவர்கள், ப்ரவதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், ருஷய: - இரு

டிகள், 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவர்கள், 𑌵𑌸𑌵𑌃 - வசுக்கள், 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 - பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவர்கள், 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 - வருணன், 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 - பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவன், 𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 - பாவத்தைப்போக்கும் தேவதையானவன், 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவன்.

𑌅𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾। 𑌵𑍃𑌷𑌾 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍋 𑌅𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 ॥

అక్రాన్ సముద్రః ప్రథమే విధర్మన్ జనయన్ప్రజా భువనస్య రాజా ॥ వృషా పవిత్రే అధిసానో అవ్యే బృహత్సోమో వావృధే సువాన ఇన్దుః॥ ౪౪॥

(ப - ம.) 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 - ஜகத்காரணமாயும், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 - ப்ராணிகளை, 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 - உண்டுபண்ணுகிறவனாயும், 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 - உலகத்திற்கு, 𑌰𑌾𑌜𑌾 - அரசனாகவும், 𑌅𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 - எங்கும் நிறைந்தவனாகவும், 𑌵𑍃𑌷𑌾 - இஷ்டத்தைக் கொடுப்பவனாகவும், 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍 - குணத்தாலுயர்ந்தவனாகவும், 𑌸𑍋𑌮𑌃 - சந்திரன்போல ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறவனாகவும், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 - மிகுந்த ஐசுரியத்தோடுகூடினவனாகவும், 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌨𑌃 - மோக்ஷம் முதலிய பயன்களைத் தருகிறவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவானவன், 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 - முக்யமாகவும், 𑌵𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍 - உலகங்களில் வேறுபட்டிருக்கிற, 𑌅𑌧𑌿𑌸𑌾𑌨𑍋 - மலைத்தாழ்வரைபோல் உந்நதமாயிருக்கிற, 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 - சுத்தமாயும், 𑌅𑌵𑍍𑌯𑍇 - அழிவில்லாததாயுமிருக்கிறபரமபதத்தில், 𑌵𑌾𑌵𑍃𑌧𑍇 - அதிககாந்தியுடன் விருத்தியடைகிறார். இந்தமந்திரம் பகவானுடையவிபூதியைத்தியானம்செய்வதற்குபயோகிக்கப்படுகிறது.

𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑍇 𑌸𑍁𑌨𑌵𑌾𑌮 𑌸𑍋𑌮𑌮𑌰𑌾𑌤𑍀𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌦𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌃 ।
𑌸 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌦𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 ॥

జాతవేదసే సునవామ సోమమరాతీయతో నిదహాతి వేదః । స నః పర్షదతి దుర్గాణి విశ్వా నావేవ సింధుం దురితాత్యగ్నిః ॥

(ப - ம.) பாவங்களைத் தாண்டுவதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑍇 - எல்லாம் தெரிந்த பரமாத்மாவின்பொருட்டு, 𑌸𑍋𑌮𑌂 - பூஜோபகரணமான அவிஸ்ஸை, 𑌸𑍁𑌨𑌵𑌾𑌮 - அரைக்கக் கடவோமாக, 𑌅𑌰𑌾𑌤𑍀𑌯𑌤𑌃 - சத்துருக்களைப்போல நடக்கும் சத்துருக்களை, 𑌵𑍇𑌦𑌃 - தனமானது, 𑌨𑌿𑌦𑌹𑌾𑌤𑌿 - விடக்கடவது, 𑌸𑌃 - அந்த, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - அக்நியென்று பெயர்கொண்ட, [illegible] - பரமாத்மாவானவன், 𑌅𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 - மிகுந்த உபத்திரவங்களோடுகூடிய, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 - எல்லா, 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 - பாவங்களை, 𑌨𑌾𑌵𑌾 - ஓடத்தினாலே, 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌿𑌵 - நதியைப்போல, (𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑍁 - தாண்டிவைக்கட்டும்.

𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 । 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌸𑌿 𑌤𑌰𑌸𑍇 𑌨𑌮𑌃)

తామగ్నివర్ణాం తపసా జ్వలంతీం వైరోచనీం కర్మఫలేషు జుష్టాం । దుర్గాం దేవీం శరణమహం ప్రపద్యే సుతరసి తరసే నమః ॥ ౪౬ ॥

(ப - ம்.) துக்கத்தைப் போக்குவதற்குத துர்க்கியை இம்மந்திரத்தால் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. தாம் - அந்த, அக்நிவர்ணாம் - நெருப்புப்போன்ற வண்ணத்தோடுகூடிய, தபஸா - தவத்தினுல், ஜ்வலந்தீம் - விளங்குகிற, வைரோசநீம் - காந்தியுடன்கூடிய, கர்மபலேஷு - இச்சிக்கப்பட்ட பயன்களின் விஷயத்தில், ஜுஷ்டாம் - தியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிற அதாவது ஒரு காரியத்தில் நேரிட்டிருக்கும் விக்கிநங்களைப்போக்க வல்லளாயிருக்கிற, துர்காம் - துர்க்கியென்கிற, தேவீம் - தேவியை, அஹம் - நான், சரணம் - சரணமாக, ப்ரபத்யே - அடைகிறேன், ஸுதரஸி - நன்ருகத் தாண்டுவைக்கிருய், தரஸே - பலத்தின் பொருட்டு, நம: - வணங்குகிறேன்.

அக்நே த்வம் பாரயா நவ்யோ அஸ்மாந் ஸ்வஸ்திபிரதி துர்காணி விச்வா ।
பூச்ச ப்ருத்வீ பஹுளா ந உர்வீ பவா தோகாய தநயாய சம்யோ: ॥சஎ॥

అగ్నే త్వం పారయా నవ్యో అస్మాన్ స్వస్తిభిరతి దుర్గాణి విశ్వా । పూశ్చ పృథ్వీ బహులా న ఉర్వీ భవా తోకాయ తనయాయ శంయోః ॥ ౪౭ ॥

(ப - ம.) இம்மந்திரம் அக்நிதேவனுடைய உபஸ்தானத்திற்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஹே அக்நே - வாராய் அக்நியே, நவ்ய: - யுவாவாகயிருக்கிற நீ, ஸ்வஸ்திபி: - சுபமான உன் சங்கல்பங்களால், அதிதுர்காணி - மிகவும் உபத்திரவங்களோடுகூடிய, விச்வா - எல்லாப்பாவங்களை, பாரய - தாண்டுவைப்பாயாக, பூச்ச - பட்டணமும், பஹுளா - தனதான்யங்களால் நிறைந்ததாகவும், உர்வீ - பெரிதாகிய, ப்ருத்வீ - பூமியும், ந: - எங்களுக்கு, (பவது - உண்டாகட்டும்), தோகாய - பிள்ளையின் பொருட்டும், தநயாய - பேரன்பொருட்டும், சம்யோ: - சுகத்தைத்தருகிறவனுக, பவ - ஆகக்கடவாய்.

விச்வாநி நோ துர்கஹா ஜாதவேத: ஸிந்தும் ந நாவா துரிதாதி பர்ஷி ।
அக்நே அத்ரிவந் மநஸா க்ருணாநோ அஸ்மாகம் போத்யவிதா தநூநாம் ॥

విశ్వాని నో దుర్గహా జాతవేదః సింధుం న నావా దురితాతి పర్షి । అగ్నే అత్రివన్మనసా గృణానో ఽస్మాకం బోధ్యవితా తనూనాం ॥ ౪౮ ॥

(ப - ம்.) ஹே ஜாதவேத: - வாராய் சர்வக்யனே, துர்கஹா - கொடிய பாவங்களைப் போக்குகிற நீ, ஸிந்தும் - நதியை, நநாவா - ஓடத்தைப்போல, விச்வாநி - எலலா, ந: - எங்களுடைய, துரிதா - பாவங்களை, அதிபர்ஷி - தாண்டுவைத்துக் காப்பாற்றுவாயாக, ஹே அக்நே - வாராய் அக்நியே, அத்ரிவத் - அத்திரி மகாரிஷியைப்போல், மநஸா - மனதினுலேயே, க்ருணாந: - எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு, அஸ்மாகம் - எங்களுடைய, தநூநாம் - சரீரங்களுக்கு, அவிதா - ரக்ஷகனுக, போதி - ஆகக்கடவாய்.

𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌜𑌿𑌤𑌗𑍍𑌂 𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌂 𑌹𑍁𑌵𑍇𑌮𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌧𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑌃𑌪𑌰𑍍𑌷𑌦𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌽𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 ॥௪௯॥

పృతనాజితగ్ంసహమానముగ్రమగ్నిగ్ం హువేమపరమాత్సధస్థాత్ । సనఃపర్షదతిదు
ర్గాణివిశ్వాక్షామద్దేవో అతిదురితాత్యగ్నిః ॥ ౪౯ ॥

(ப் - ம்.) 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂-எதிரி சைந்நியங்களை ஜயிக்கிற, 𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌂-அடுத்தவர்களின் அபராதங்களைப் பொறுக்கிற, 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 - சத்துருக்கள் விஷயத்தில் உக்கிரனாகவிருக்கிற, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 - அக்நியை, 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 - உயர்ந்த, 𑌸𑌧𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 - ஸ்தானத்தில் நின்றும், 𑌸𑌧𑌸𑍍𑌥𑌃 - கூடநின்றவனாக, 𑌹𑍁𑌵𑍇𑌮 - கூப்பிடக்கடவோம், 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌤𑍍-அடுத்தவர்களின் அபராதத்தைப் பொறுக்கிற குணமுடைய, 𑌸𑌃 - அந்த, 𑌦𑍇𑌵𑌃 - பூச்யனான, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃-அக்நியானவன், 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 - கொடிய, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 - எல்லா, 𑌨𑌃 - நம்முடைய, 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿-பாவங்களை, 𑌅𑌤𑌿 - போக்கி, 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍 - காப்பாற்றட்டும்.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍋𑌷𑌿𑌕𑌮𑍀𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁𑌸𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌹𑍋𑌤𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑌤𑍍𑌸𑌿 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌤𑌨𑍁𑌵𑌂𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌂𑌚𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑌾𑌯𑌜𑌸𑍍𑌵 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥௫௦॥

ప్రత్వోషికమీడ్యో అధ్వరేషుసనాచ్చహోతానవ్యశ్చసత్సి । స్వాంచాగ్నే తనువంపిప్ర
యస్వాస్మభ్యంచసౌభగమాయజస్వ। ౫౦॥

(ப் - ம்.) 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 - யாகங்களில், 𑌈𑌡𑍍𑌯𑌃 - துதிக்கத்தகுந்தவனாக, 𑌕𑌂 - சுகத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍋𑌷𑌿 - கொடுக்கிறாய், 𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 பழமையான, 𑌹𑍋𑌤𑌾 - கொடுக்கிறவனாகவும், 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌃 - யுவாவைப்போல, 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌿 - இருக்கிறாய், 𑌹𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑍇 - வாராய் அக்நியே, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 - உன்னுடைய, 𑌤𑌨𑍁𑌵𑌂 - சரீரத்தை, 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 - ப்ரீதிசெய்துவை அதாவது நான் கொடுத்த அவிஸ்ஸினாலே உன்னுடைய சரீரத்தைத் திருப்திசெய்து வையென்று கருத்து, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌂 - எங்கள் பொருட்டும், 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂 - சௌபாக்கியத்தை, 𑌆𑌯𑌜𑌸𑍍𑌵 - கொடுப்பாயாக.

𑌭𑍂𑌰𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌭𑍁𑌵𑍋𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑌿𑌵𑍇𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍇𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌨𑌮𑍋𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌷𑌵𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌚𑌿𑌤𑌿𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃॥

• భూరగ్నయేపృథివ్యైస్వాహా। భువోవాయవే౽న్తరిక్షాయస్వాహా। సువరాదిత్యాయదివేస్వాహా।
భూర్భువస్సువశ్చంద్రమసేదిగ్భ్యస్స్వాహా। నమోదేవేభ్యస్స్వధాపితృభ్యోభూర్భువస్సువరోం॥

(ப் - ம்.) இது முதலாகிய மந்திரங்கள் ப்ரம்மத்தின் தியானத்தில் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. 𑌭𑍂𑌃 - பூ என்கிற வியாஹ்ருதிக்குப் பொருளாகிய, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇-அக்நிதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈-பூமிக்கு

அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்தவேளை ஹோமம் செய்கிறேன் என்று இந்த ஆத்மாவாகிற அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிற இந்த மந்திரத்தால், ஸுவ꞉-புவ என்கிற வியாகுருதிக்குப் பொருளாயும், வாயவெ - வாயுதேவனுக் கந்தர்யாமியாயும், அந்தரிக்ஷாய-ஆகாயத்திற் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸுவ꞉ - சுவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், ஸூர்யாய - சூரியனுக் கந்தர்யாமியாயும், திவெ-சுவர்க்கத்துக் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ꞉ - இம்மூன்று வியாகுருதிகளுக்கும் சேர்ந்து பொருளாயும், சந்த்ரமஸெ - சந்திரனுக் கந்தர்யாமியாயும், திக்ப்ய꞉ - திக்குக்களுக் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், தெவெப்ய꞉ - சகல தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம꞉ - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய꞉ - பிதுர்தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வதா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ꞉ - இம்மூன்று வியாகுருதிகளும், ஓம்-ப்ரம்மந்தான் அதாவது, ஓம் தத்ஸதிதி நிர்தெஶோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவித꞉ ஸ்ம்ருத꞉ - என்று மூன்று விதமாக ப்ரம்மத்தைப் பிரித்துச் சொல்லுவதால் மூன்றுவிதமான வியாகுருதிக்கும் பொருள் ப்ரம்மந்தான் என்று சொல்லப்பட்டது.

பூரந்நமக்நயெ ப்ருதிவ்யை ஸ்வாஹா | புவோந்நம் வாயவெந்தரிக்ஷாய ஸ்வாஹா | ஸுவரந்நமாதித்யாய திவெ ஸ்வாஹா | பூர்புவஸ்ஸுவரந்நம் சந்த்ரமஸெ திக்ப்ய꞉ ஸ்வாஹா | நமோ தெவெப்ய꞉ ஸ்வதா பித்ருப்யோ பூர்புவஸ்ஸுவரந்நமோம்|| இதிஷஷ்ட்யஷ்டத்ரிம்ஶோநுவாக꞉||

భూరన్నమగ్నయేపృథివ్యైస్వాహా భువోన్నంవాయవేంతరిక్షాయస్వాహా సువరన్నమాదిత్యాయదివేస్వాహా భూర్భువస్సువరన్నంచంద్రమసేదిగ్భ్యస్స్వాహా నమోదేవేభ్యస్స్వధాపితృభ్యోభూర్భువస్సువరన్నమోం ॥

(ப - ம்.) பூ꞉ - பூ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், அந்நம் - அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயும், அக்நயெ - அக்நிதேவனுக் கந்தாயாமியாயும். ப்ருதிவ்யை - பூமிக் கந்தர்யாமியாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், புவ꞉ - புவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், அந்நம்-அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயும், வாயவெ-வாயுதேவனுக் கந்தர்யாமியாயும், அந்தரிக்ஷாய-ஆகாயத்துக் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸுவ꞉ - சுவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், அந்நம் -

அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயும், ஆதித்யாய-சூரியனுக் கந்தர்யாமியாயும், திவே- சுவர்க்கத்திற் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா- இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்றுக்கும் சேர்ந்து பொருளாயும், அந்நம்-அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயும், சந்த்ரமஸே - சந்திரனுக் கந்தர்யாமியாயும், திக்ப்ய: - திக்குகளுக்கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், தேவேப்ய: - தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம: - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய: - பிதுர்தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸைஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்று வியாகுருதிகளுக்கும் பொருளாயும், அந்நம் - அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயுமிருக்கிறது, ஓம் - பரப்ரம்மந்தான், அதாவது முன் மந்திரத்தில் மூன்று வியாகுருதிகளுக்கும் பொருள் பரப்ரம்மந்தானென்று சொல்லப்பட்டது. இம்மந்திரத்தில் அந்தப் பரப்ரம்மமே யனுபவிக்கத் தகுந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது.

பூரக்நயே ச ப்ருதிவ்யை ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | புவோ வாயவே சாந்தரிக்ஷாய ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | ஸுவராதித்யாய ச திவே ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | பூர்புவஸ்ஸுவஶ்சந்த்ரமஸே ச நக்ஷத்ரேப்யஶ்ச திக்ப்யஶ்ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | நமோ தேவேப்ய: ஸ்வதா பித்ருப்யோ பூர்புவஸ்ஸுவர்மஹ ரோம் | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே ... அநுவாக:॥

భూరగ్నయేచపృథివ్యైచమహతేచస్వాహా భువోవాయవేచాంతరిక్షాయచమహతేచస్వాహా సువరాదిత్యాయచదివేచమహతేచస్వాహా భూర్భువస్సువశ్చంద్రమసేచనక్షత్రేభ్యశ్చదిగ్భ్యశ్చ మహతేచస్వాహానమోదేవేభ్యస్స్వధా పితృభ్యోభూర్భువస్సువర్మహరోం ॥ ౫౨ ॥

(ப - ம்.) பூ: - பூ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், அக்நயே - அக்கிதேவனுக் கந்தர்யாமியாயும், ப்ருதிவ்யை-பூமிக் கந்தர்யாமியாயும், மஹதே ச-பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், புவ: - புவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், வாயவே ச-வாயுதேவனுக் கந்தர்யாமியாயும், அந்தரிக்ஷாய ச - ஆகாயத்திற் கந்தர்யாமியாயும், மஹதே ச-பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸுவ:- சுவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், ஆதித்யாய - சூரியனுக் கந்தர்யாமியாயும், திவே ச - சுவர்க்கத்திற் கந்தர்யாமியாயும், மஹதே ச - பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்றுக்கும் சேர்ந்து பொருளாயும், சந்த்ரமஸே ச - சந்திரனுக் கந்தர்யாமியாயும், திக்ப்யஶ்ச - திக்குகளுக் கந்

ந்தர்யாமியாயும், மஹதே - பெரிதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், தேவேப்ய꞉ - தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம꞉ - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய꞉ - பிதுர்தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வதா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ꞉ - இம்மூன்றுக்கும் பொருளாயும், மஹ꞉ - பெரியதாயுமிருக்கிறது. ஓம் - பரப்ரம்மந்தான் இம்மந்திரத்தில் முன்னனுபவிக்கத்தகுந்ததாகப் பேசப்பட்ட பரப்ரம்மமே பெரியது என்று சொல்லப்படுகிறது.

பாஹி நோ அக்ந ஏனஸே ஸ்வாஹா | பாஹி நோ விஶ்வவேத³ஸே ஸ்வாஹா | யஜ்ஞம் பாஹி விபா⁴வஸோ ஸ்வாஹா | ஸர்வம் பாஹி ஶதக்ரதோ ஸ்வாஹா | இதி த்ரிபஞ்சாஶோऽநுவாக꞉||

పాహినో అగ్న ఏనసే స్వాహా । పాహినో విశ్వవేదసే స్వాహా । యజ్ఞం పాహి విభావసో స్వాహా । సర్వం పాహి శతక్రతో స్వాహా ॥ అను ॥ ౫౩ ॥

(ப - ம்.) ஹே அக்நே - வாராய் அக்கிதேவனுக் கந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவே. ந꞉ - எங்களை, ஏனஸ꞉ - பாவத்தில் நின்றும், பாஹி - காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹே விஶ்வவேத³꞉ - வாராய் எல்லாம் தெரிந்தவனே, ந꞉ - எங்களை, பாஹி - காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹே விபா⁴வஸோ - வாராய் விளங்குகிறவனே, யஜ்ஞம் - யாகத்தை, பாஹி - காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹே ஶதக்ரதோ - வாராய் அனேக யாகங்களை நிறைவேற்றுகிறவனே, ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், பாஹி - காப்பாற்றுவாயாக, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன்.

யஶ்ச²ந்த³ஸாம்ருஷபோ⁴ விஶ்வரூப꞉ ச²ந்தோ³ப்⁴யஶ்ச²ந்தா³க்³ம்ஸ்யாவிவேஶ | ஸதாக்³ம் ஶிக்ய꞉ ப்ரோவாசோபநிஷதி³ந்த்³ரோ ஜ்யேஷ்ட² இந்த்³ரியாய ருஷிப்⁴யோ நமோ தே³வேப்⁴ய꞉ ஸ்வதா⁴ பித்ருப்⁴யோ பூ⁴ர்பு⁴வஸ்ஸுவஶ்ச²ந்த³ ஓம் | இதி சதுஷ்பஞ்சாஶோऽநுவாக꞉||

యశ్ఛందసామృషభో విశ్వరూపశ్ఛందోభ్యశ్ఛందాగ్ స్యావివేశ । సతాగ్ం శిక్యః ప్రోవాచో పనిషదింద్రో జ్యేష్ఠ ఇంద్రియాయ ఋషిభ్యో నమో దేవేభ్యస్స్వధా పితృభ్యో భూర్భువస్సువశ్ఛంద ఓం॥ అను ॥ ౫౪ ॥

(ப - ம்.) ய꞉ - யாதொரு ப்ரணவமானது, ச²ந்த³ஸாம் - செய்யுள்களுக்குள், ருஷப⁴꞉ - உயர்ந்ததோ, விஶ்வரூப꞉ - எல்லா வாக்குகளுக்கும் ஆதிகாரணமாகையால் எல்லா உருவத்தோடுங்கூடியதோ, ச²ந்தோ³ப்⁴ய꞉ - செய்யுள்களைக்காட்டிலும், (அம்ருதாத் - முந்தினதோ), ச²ந்தா³ம்ஸி - வேறு செய்யுள்களை,

ஸுவிதேஶ-ஓங்காரேணவஶஶ்ராவாங்கஸஂத்ருணா- என்கிறபடியே உட்புகுந் திருக்கிறதோ, ஸஃ - அந்த, ஶிகாஃ - சகலவித்தைகளுக்கு முரியைப்போல முடிவு பெறுமிடமான, ஜ்யேஷ்டஃ - உயர்ந்த, இந்த்ரஃ - பரமாத்மாவானவன், தாம் - அந்த, உபநிஷதம் - ப்ரணவோபநிஷத்தை, இந்த்ராய - தன் சிஷனுக்கு, ப்ரோவாச - உபதேசித்தான். தோஷங்கள் சாந்தியடைவதின் பொருட்டுச் சாந்திரூபமாகத் தேவர்கள் பிதுர்க்கள் இருஷிகள் இவர்களின் வியாகிருதியை மேல் சொல்லுகிறது. ருஷிப்யஃ - இருஷிகளின் பொருட்டும், தேவேப்யஃ - தேவர்களின் பொருட்டும், நமஃ - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்யஃ - பிதுர்க்களின் பொருட்டு, ஸ்வதா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவஃ - இம்மூன்றுக்கும் பொருள், ஓம்-பரப்ரம்மந்தான்.

நமோ ப்ரஹ்மணே தாரணம்மே அஸ்த்வநிராகரணம்தாரயிதா பூயாஸம் கர்ணயோஶ்ஶ்ருதம்மாச்யோட்வம்மமாமுஷ்யோம் | இதிஷஷ்ட ப்ரஶ்நஸ்ய த்ருதீயோநுவாகஃ|| నమో బ్రహ్మణే ధారణం మే అస్త్వనిరాకరణం ధారయితా భూయాసం కర్ణయో శ్శ్రుతం మాచ్యోఢ్వం మమాముష్యోం ||

(ப - ம்.) அறிந்ததை மறக்காமலிருத்தலின்பொருட்டு இம்மந்திரத்தால் ப்ரார்த்தனை செய்கிறது, ப்ரஹ்மணே-பரப்ரமத்தின் பொருட்டு, நமஃ-சேவிக்கிறேன், மே - எனக்கு, தாரணம் - அறிந்ததைத் தரித்தல், அஸ்து - உண்டாகட்டும், அநிராகரணம்யதா தயா-மறக்காமலிருக்கும்படி, தாரயிதா - தரிக்கிறவனாக, பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், கர்ணயோஃ - இந்த, மம - என்னுடைய, கர்ணயோஃ - காதுகளில், ஶ்ருதம் - கேட்கப்பட்ட வர்த்தமானது, மாச்யோட்வம் - நழுவாமலிருக்கட்டும்.

ருதந்தபஸ்ஸத்யந்தபஶ்ஶ்ருதந்தபஶ்ஶாந்தந்தபோதாநந்தபோயஜ்ஞஸ்தபோபூர்புவஸ்ஸுவர்ப்ரஹ்மைதது பாஸ்யைதத்தபஃ | இதிஷஷ்ட ப்ரஶ்நஸ்ய சதுர்த்தோநுவாகஃ||

ఋతం తప స్సత్యం తప శ్శ్రుతం తప శ్శాంతం తపో దానం తపో యజ్ఞ స్తపో భూర్భువ స్సువ ర్బ్రహ్మైత దుపాస్యైత త్తపః ||

(ப-ம்.) இம்மந்திரத்தில் ப்ரம்மக்யான முண்டாவதற்குத் தவமே முக்ய காரணமென்று காண்பிவைத்துக்கொண்டு தவமே மனிதர்களுக் கவசியமாகிய ஸத்தியம் சுருதம் இவைகளின் உருவமென்று சொல்லுகிறது. ருதம் - சத்தியமும், தபஃ - தவம், ஸத்யம் - உலகங்களுக்கிதமான வார்த்தையும், தபஃ - தவம், ஶ்ருதம் - சாஸ்திரமும், தபஃ - தவம், ஶாந்தம் - சாந்தியும், தபஃ - தவம், தாநம் - தானமும், தபஃ - தவம், யஜ்ஞஃ-யாகமும், தபஃ- தவம், பூர்புவஸ்ஸுவஃ - இம்மூன்று வியாகிருதிகளும், ஏதத் - இந்த, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, உபாஸ்ய - தியானம் செய்கிறேன், ஏதத் - இது,

தப:-தவம், அதாவது இந்த வியாகிருதியின் தியானமானது சகலமானதர் மங்களையுஞ்செய்வதற்கொப்பானதுஎன்று ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறது.

யதா வ்ருக்ஷஸ்ய ஸம்புஷ்பிதஸ்ய தூராத்கந்தோ வாத்யேவம் புண்யஸ்ய கர்மணோ தூராத்கந்தோ வாதி | யதாஸிதாராங்கர்தேவஹிதாமவக்ராமே யத்யுவே யுவேஹவா விஹ்வயிஷ்யாமி கர்தம் வஹிஷ்யாமீத்யேவமந்ருதாதாத்மானம் ஜுகுப்ஸேத் | இதி ஷஷ்டப்ரச்நே நவமோநுவாக: ||

యథావృక్షస్యసంపుష్పితస్యదూరాద్గంధోవాత్యేవం పుణ్యస్యకర్మణోదూరాద్గంధోవాతి యథాసిధారాంకర్తేఽవహితామవక్రామే యద్యువేయువేహవావిహ్వయిష్యామి కర్తంపతిష్యామీత్యేవమనృతాదాత్మానంజుగుప్సేత్॥

(ப - ம்.) ஸம்புஷ்பிதஸ்ய - பூத்திருக்கிற, வ்ருக்ஷஸ்ய-மரத்தினுடைய, கந்த: - வாசனையானது, யதா - எவ்விதமாக, தூராத் - தூரத்திலேயே, வாதி - வீசுகிறதோ, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரமாகவே, புண்யஸ்ய-புண்ணியமென்கிற, கர்மண: - கருமத்தினுடைய, கந்த: - மணமானது, தூராத் - தூரத்திலேயே, வாதி-வீசுகிறது, அதாவது புண்ணியம் என்கிற கருமமும் மனதின் தெளிவைத் தந்து அதின் வழியாய் ப்ரம்மவித்தையிலுபயோகிக்கிறதாகையால் பூத்தவிருக்ஷத்தின் மணம் அதிக தூரத்திலேயே மரத்தை எவ்வண்ணம் காட்டிக்கொடுக்கிறதோ, அவ்வண்ணமே புண்ணியமும் மோக்ஷத்தைக் குறித்து நேரே கிட்டின காரண மல்லவென்பது கருத்து, யதா- எவ்வண்ணமாக, கர்த்தே - அறுப்பதில், அவஹிதாம் - தீக்ஷணமாகிய, அஸிதாராம் - கத்தியின் நுனியை, அவக்ராமே - தாண்டிவிடுவேனோ, (ததா - அப்படியே), கர்த்தம் - அறுப்பதைப்போல இருக்கும் பொய்யை, வஹிஷ்யாமி - சொல்லப்புகுகிறேனானல், யுவே யுவே ஹவா - இவ்விடத்திலேயே தானே, விஹ்வயிஷ்யாமி - நாசத்தையடையப்புகுகிறேன், இத்யேவம் - இந்த ப்ரகாரம், ஆத்மானம் - தன்னை, அந்ருதாத்-பொய்யில் நின்றும், ஜுகுப்ஸேத்-வெட்கமடையக்கடவன், எவ்வண்ணமாகக் கூடாமையான கத்திநுனியில் நின்றும் மனிதன் நடுங்குவனோ அப்படியே மனிதர்களைக் கொல்லும் பொய்யைச் சொன்னால் நாமிவ்விடத்திலேயே நாசமடைவோமென்று தன்னுள்ளேயே வெட்கமடையக் கடவன் என்பது கருத்து.

அணோரணீயாந்மஹதோ மஹீயாநாத்மா குஹாயாம் நிஹிதோஸ்ய ஜந்தோ: | தமக்ரதும் பச்யதி வீதசோகோ தாது: ப்ரஸாதாந்மஹிமானமீசம் || అణోరణీయాన్మహతోమహీయానాత్మా గుహాయాంనిహితోఽస్యజంతోః ।తమక్రతుంపశ్యతి వీతశోకోధాతుః ప్రసాదాన్మహిమానమీశం ॥ ౧ ॥

(ப - ம்.) கீழ்ச்சொன்னபடியே ப்ரம்மத்தை அறிவதற்கு அங்கங்களைச் சொல்லி மேல் ப்ரம்மத்தின் உருவம் நிலை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது.

அணோ: - சூட்சுமமான வஸ்துவுக்கும், அணீயாந் - உட்பிரவேசிக்கக்கூடிய சூட்சத்தையுடையவனாகவும், மஹத: - பெரிய வஸ்துக்களைக்காட்டிலும், மஹீயாந் - எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருக்கும்வனாயுமிருக்கிற, ஆத்மா - பரமாத்மாவானவன், அஸ்ய - இந்த, ஜந்தோ:-ப்ராணியினுடைய, குஹாயாம்-இருதய குகையில், நிஹித: - இருக்கிறான், அக்ரதும் - கருமபாசங்களற்றவனான, தம் - அந்த, மஹிமாநம் - மகிமையோடேகூடிய, ஈசம் - எல்லாப்பொருள்களுக்கும் நாயகனான பரமாத்மாவை, (யதா - எப்பொழுது), பச்யதி - பார்க்கிறானோ, (ததா - அப்பொழுது), தாது: - பரமாத்மாவினுடைய, ப்ரஸாதாத் - அருளாலே, வீதசோக:-சோகம் நீங்கினவனாக, (பவதி - ஆகிறான்).

ஸப்த ப்ராணா: ப்ரபவந்தி தஸ்மாத் ஸப்தார்சிஷஸ்ஸமிதஸ்ஸப்த ஜிஹ்வா:| ஸப்த இமே லோகா யேஷு சரந்தி ப்ராணா குஹாசயா நிஹிதாஸ்ஸப்த ஸப்த||

సప్తప్రాణాః ప్రభవంతి తస్మాత్సప్తార్చిషస్సమిధస్సప్తజిహ్వాః । సప్తఇమేలోకాయేషుచరంతిప్రాణాగుహాశయానిహితాస్సప్తసప్త ॥ ౨ ॥

(ப - ம்) தஸ்மாத் - அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸப்த-ஏழு விதமான, ப்ராணா: - செவி வாய் கண் மூக்கு உடல் என்னப்பட்ட ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனது புத்தி என்கிறதும் சேர்ந்து ஏழு ப்ராணன்களும், ஸப்தார்சிஷ: - காரஹபத்யம் முதலான ஏழு அக்நிகளும், ஸமித: - சமித் முதலிய கருவிகளும், ஸப்த - ஏழுவிதமான, ஜிஹ்வா: - காளிகாரளி யென்று முண்டகத்திலோதப்பட்டபடியே அக்நியின் ஏழுவிதமான நாக்குகளும், இமே - இந்த, ஸப்த - ஏழுவிதமான, லோகா: - உலகங்களும், ப்ரபவந்தி - உண்டாகின்றன, யேஷு - யாதொரு உலகங்களில், ஸப்தஸப்த-எழு விதங்களான, ப்ராணா:-மேற்கூறிய இந்திரிய மனோபுத்திகள் ஏழும், குஹாசயா - பரமாத்மாவினாலே, நிஹிதா: - காப்பாற்றப்பட்டவைகளாக, சரந்தி - இருக்கின்றன.

அத: ஸமுத்ரா கிரயச்ச ஸர்வே(அ)ஸ்மாத் ஸ்யந்தந்தே ஸிந்தவ: ஸர்வரூபா:| அதச்ச விச்வா ஓஷதயோ ரஸச்ச யேநைஷ பூதைஸ்திஷ்டத்யந்தராத்மா||

అతస్సముద్రాగిరయశ్చసర్వేఽస్మాత్స్యందంతేసింధవస్సర్వరూపాః । అతశ్చవిశ్వాఓషధయోరసశ్చయేనైషభూతైస్తిష్ఠత్యంతరాత్మా ॥ 3 ॥

(ப - ம்.) அத:-இந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸமுத்ரா:-சமுத்திரங்களும், ஸர்வே - எல்லா, கிரயச்ச - பர்வதங்களும், (உத்பவந்தி - உண்டாகின்றன), அஸ்மாத்-இந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸர்வரூபா: - அனேக விதங்களான, ஸிந்தவ: - கங்கை முதலிய நதிகளும், ஸ்யந்தந்தே - பெருகுகின்றன, அத: - இந்தப் பரமாத்மாவிடத்தில்

நின்றும், விஶ்வா: - சகலமான, ஓஷதய: - கொடிகளும், ரஸாஶ்ச - உருசிகளும், (உத்பவந்தி - உண்டாகின்றன), யேந - எந்தக் காரணத்தால், ஏஷ: - இந்த, பூத: - பரமாத்மாவானவன், அந்தராத்மா - அந்தர்யாமியாக, திஷ்டதி - இருக்கிறானோ: சமுத்திரம் மலை கொடி முதலியவைகள் தங்கள் தங்கள் உத்பத்திஸ்தானமாகிய அறிவில்லாத வஸ்துக்களில் நின்றுமுண்டாயிருந்தபோதிலும் அந்தந்தப் பொருள்களிலும் பரமாத்மா அந்தர்யாமியாகப் பரவியிருத்தலால் எல்லாப் பொருள்களும் பரமாத்மாவிடத்தில் நின்றும் ஜனித்தனவென்று சொல்லக்குறைவில்லை யென்பது கருத்து.

ப்ரஹ்மா தேவாநாம் பதவீ: கவீநாம்ருஷிர்விப்ராணாம் மஹிஷோ ம்ருகாணாம் । ஶ்யேநோ க்ருத்ராணாம் ஸ்வதிதிர்வநாநாம் ஸோம: பவித்ரமத்யேதி ரேபந் ॥ బ్రహ్మాదేవానాంపదవీః కవీనామృషిర్విప్రాణాంమహిషోమృగాణాం । శ్యేనోగృధ్రాణాగ్‌స్వధితిర్వనానాగ్‌సోమఃపవిత్రమత్యేతిరేభన్ ॥ ౪ ॥

(ப - ம்,) தேவாநாம் - தேவர்களுக்குள், ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனும், கவீநாம் - கவனம் செய்யும் கவிகளுக்குள், பதவீ: - வழியைக்காட்டிக்கொடுக்கும் வால்மீகியும், விப்ராணாம் - ப்ராமணர்களுக்குள், ருஷி: - இருடியும், ம்ருகாணாம் - மிருகங்களுக்குள், மஹிஷ:-எருமையும், க்ருத்ராணாம் - பறவைகளுக்குள், ஶ்யேந: - பருந்தும், வநாநாம் - காடுகள்போன்ற பாவங்களுக்கு, ஸ்வதிதி: - கோடாலிபோன்றவனும், (அயமேவ - இந்தப் பரமாத்மா தானே), ஸோம: - சந்திரன்போல் ப்ரீதியைக் கொடுக்கிற, ரேபந் - விளங்குகிற பரமாத்மாவானவன், பவித்ரம் - எல்லாப் பரிசுத்த வஸ்துக்களையும், அத்யேதி - தாண்டுகிறான்.

அஜாமேகாம் லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் । அஜோ ஹ்யேகோ ஜுஷமாணோऽநுஶேதே ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாமஜோऽந்ய: ॥

అజామేకాంలోహితశుక్లకృష్ణాంబహ్వీంప్రజాంజనయన్తీగ్‌సరూపాం । అజోహ్యేకోజుషమాణోనుశేతేజహాత్యేనాంభుక్తభోగామజోన్యః ॥ ౫ ॥

(ப - ம்.) லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் - தேயு அப் பூமி இவைகளின் உருவத்தைத் தரிப்பதால் சிவந்தும் வெளுத்தும் கறுத்துமிருக்கிற, ஸரூபாம் - தன்னுருவத்தோடொக்க, பஹ்வீம் - அதிகமான, ப்ரஜாம் - ப்ராணிகளை, ஜநயந்தீம் - உத்பத்திசெய்கிற, ஏகாம் - ஒரு, அஜாம் - பிறப்பில்லாத பிரகிருதியை, ஏக: - ஒரு, அஜ: - பிறப்பில்லாத ஜீவனானவன், ஜுஷமாண: - ப்ரீதியுடன், அநுஶேதே - அனுபவிக்கிறான், அந்ய: - வேறான, அஜ: - பிறப்பில்லாத ஜீவன், புக்தபோகாம் - முன்னாலனுபவிக்கப்பட்ட போகங்களையுடைய, ஏநாம் - இந்தப் பிரகிருதியை ஜஹாதி - விடுகிறான்.

ஹꣳஸஶ்ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத்தோதா வேதிஷததிதிர்து-ரோணஸத் । ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்வ்யோமஸதப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் ॥ హగ్‌ంసశ్శుచిషద్వసురంతరిక్షసద్ధోతావేదిషదతిథిర్దురోణసత్ । నృషద్వర సదృతసద్వ్యోమసదబ్జాగోజాఋతజాఅద్రిజాఋతంబృహత్ ॥ ౨ ॥

(ப - ம்.) ஶுசிஷத் - கிரீஷ்மகாலங்களில் ப்ரகாசிக்கிற, ஹம்ஸ:-சூரியனும், அந்தரிக்ஷஸத் - ஆகாயத்திலிருக்கும், வஸு:-வாயுவும், வேதிஷத்-வேதியிலிருக்கிற, ஹோதா - அக்நியும், துரோணஸத் - வீட்டில் வந்திருக்கிற, அதிதி: - விருந்தாளியும், ந்ருஷத்-மனுஷியனிடத்திலிருப்பதும், வரஸத் - உயர்ந்த தேவர்களிலிருப்பதும், ருதஸத் - கருமங்களுக்குப் பயனை உலகங்களிலிருப்பதும், வ்யோமஸத்-பரமபதத்திலிருப்பதும், அப்ஜா:-ஜலத்திலுண்டான வஸ்துக்களும், கோஜா: - பூமியிலுண்டான வஸ்துக்களும், ருதஜா:-கருமங்களின் பயனை உலகங்களிலுண்டான வஸ்துக்களும், அத்ரிஜா: - மலையிலுண்டான வஸ்துக்களும், ப்ருஹத் - அளவிடக்கூடாததான, ருதம் - சத்தியமான ப்ரம்மமே.

யஸ்மாஜ்ஜாதா ந பரா நைவ கிஞ்சநாஸ ய ஆவிவேஶ புவநாநி விஶ்வா । ப்ரஜாபதி: ப்ரஜயா ஸம்விதாநஸ் த்ரீணி ஜ்யோதீꣳஷி ஸசதே ஸ ஷோடஶீ ॥

యస్మాజ్జాతా న పరా నైవ కించనాస య ఆవివేశ భువనాని విశ్వా । ప్రజాపతిః ప్రజయా సంవిదాన స్త్రీణి జ్యోతీంషి సచతే స షోడశీ॥

(ப - ம்.) (விகாரா: - விகாரவர்க்கங்கள்), யஸ்மாத்-யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்தும், ஜாதா: - உண்டாயினவோ, ந பரா - வேறொருவரிடத்திலிருந்து முண்டாகவில்லையோ, (யத: - யாதொரு பரமாத்மாவுக்கு, புரா - முன்னே), கிஞ்சந - ஒன்றும், ந - இல்லையோ, ய: - யாதொரு பரமாத்மாவானவன், விஶ்வா - எல்லா, புவநாநி - உலகங்களிலும், ஆவிவேஶ - உட்பிரவேசித்தானோ, (ஸ: - அந்த), ப்ரஜாபதி:-ப்ராணிகளுக்கு ஸ்வாமியாயும், ப்ரஜயா - ப்ராணியினாலே, ஸம்விதாந: - தியானிக்கப்பட்டுமிருக்கிற பரமாத்மாவானவன், த்ரீணி - மூன்றான, ஜ்யோதீꣳஷி - சூரியன் சந்திரன் நெருப்பு என்கிற தேஜஸ்ஸுகளை, ஸசதே - ப்ரவேசித்திருக்கிறான், ஸ:-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், ஷோடஶீ - பதினாறான விகார வஸ்துக்களிலும் நிறைந்தவன்.

விதர்தாரꣳ ஹவாமஹே வஸோ: குவிந்நாதி ந: । ஸவிதாரம் ந்ருசக்ஷஸம் ॥

విధర్తారం హవామహే వసోః కువిద్వనాతి నః । సవితారం నృచక్షసం॥

(ப - ம்.) விதர்தாரம் - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் தாரகனாகவும், ஸவிதாரம் - எல்லாப்பொருளையும் சிருஷ்டிப்பவனாகவும், ந்ருசக்ஷஸம் - ஜன

ங்களுக்குக் கண்போன்ற அறிவைக் கொடுப்பவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை, 𑌹𑌵𑌾𑌮𑌹𑍇 - ஸ்தோத்ரம் செய்து கூப்பிடுகிறோம், 𑌨𑌃 - எங்களுக்கு, 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌶 - அடிக்கடி, 𑌵𑌸𑍋𑌃 - தனத்தை, 𑌵𑌨𑌾𑌤𑌿 - கொடுக்கட்டும்.

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑍀𑌸𑍍𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑍍 | 𑌪𑌰𑌾𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌿𑌯𑌂𑌸𑍁𑌵||

అద్యానోదేవసవితః ప్రజావత్ సావీస్సౌభగం । పరాదుష్వప్నియగ్ం సువ॥

(ப - ம்.) 𑌦𑍇𑌵 - விளங்குகிற, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 - படைத்தவனே, 𑌅𑌦𑍍𑌯 - இப்பொழுது, 𑌨𑌃 - எங்களுக்கு, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍍 - ப்ராணிகளின்சமர்த்தியோடுகூடிய, 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑍍 - செல்வத்தை, 𑌸𑌾𑌵𑍀𑌃 - உண்டுபண்ணினாய், 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌿𑌯𑌂 - கெட்ட சுவப்நத்தாலுண்டான பயத்தை, 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁𑌵 - போக்கடிப்பாயாக.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑍇𑌵𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁𑌵 | 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂𑌤𑌨𑍍𑌨𑌆𑌸𑍁𑌵||

విశ్వానిదేవసవితర్దురితానిపరాసువ । యద్భద్రంతన్న ఆసువ॥

(ப - ம்.) 𑌦𑍇𑌵 - விளங்குகிற, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 - படைத்தவனே, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 - எல்லா, 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 - பாவங்களை, 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁𑌵 - போக்கடிப்பாயாக, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொன்று, 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 - க்ஷேமமோ, 𑌤𑌤𑍍 - அத்தை, 𑌨𑌃 - எனக்கு, 𑌆𑌸𑍁𑌵 - உண்டுபண்ணு.

𑌮𑌧𑍁𑌵𑌾𑌤𑌾𑌋𑌤𑌾𑌯𑌤𑍇𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 | 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌨𑌃𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌷𑌧𑍀𑌃||

మధువాతాఋతాయతేమధుక్షరన్తిసింధవః । మాధ్వీర్నస్సంత్వోషధీః॥

(ப - ம்.) 𑌋𑌤𑌾𑌯𑌤𑍇 - பரமாத்மாவை இச்சிக்கிற, 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌃 - காற்றுக்கள், 𑌮𑌧𑍁 - தேனை, 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 - பெருக்கட்டும், 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 - கடல்களும், 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 - பெருக்கட்டும், 𑌓𑌷𑌧𑌯𑌃 - கொடிகளும், 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌃 - தேனுள்ளவைகளாக, 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 - ஆகட்டும்.

𑌮𑌧𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍋𑌷𑌸𑌿𑌮𑌧𑍁𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌂𑌰𑌜𑌃 | 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃𑌪𑌿𑌤𑌾||

మధునక్తముతోషసిమధుమత్పార్థివగ్ంరజః । మధుద్యౌరస్తునఃపితా॥

(ப - ம்.) 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 - இரவிலும், 𑌉𑌷𑌸𑌿 - பகலிலும், (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 - எப்பொருள்களும்), 𑌮𑌧𑍁 - தேனை, (𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 - பெருக்கட்டும்), 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌂 - பூமியிலிருக்கும், 𑌰𑌜𑌃 - தூள்களும், 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌤𑍍 - தேனுள்ளதாகட்டும், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌪𑌿𑌤𑌾 - தகப்பனென்று கூறப்பட்ட, 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 - சுவர்க்கமும், 𑌮𑌧𑍁 - தேனுள்ளதாக, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - ஆகட்டும்.

𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌁𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 | 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌗𑌾𑌵𑍋𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃||

మధుమాన్నోవనస్పతిర్మధుమాగ్ం అస్తుసూర్యః । మాధ్వీర్గావోభవంతునః॥

(ப - ம்,) 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - விருக்ஷமும், 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 - தேனுள்ளதாக, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 - சூரியனும், 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 - தேனுள்ள

தாக, अस्तु - ஆகட்டும், नः - நமக்கு, गावः - பசுக்கள், माध्वीः - தேனுள்ளவைகளாக, भवन्तु - ஆகட்டும்.

घृतं मिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतम्वस्य धाम । अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम् ॥

ఘృతంమిమిక్షేఘృతమస్యయోనిర్ఘృతేశ్రితోఘృతమువస్యధామ । అనుష్వధమావహమాదయస్వస్వాహాకృతంవృషభవక్షిహవ్యం॥

(ப - ம்.) घृतं - ரஸமுள்ளதான ப்ரம்மமானது, मिमिक्षे - சகல வஸ்துக்ககளையும் ரஸமுள்ளதாகப்பண்ணுகிறது, अस्य - இந்த உலகத்திற்கு, घृतं - அந்த ப்ரம்மமானது, योनिः - உத்பத்திகாரணம், घृते - ப்ரம்மத்தினிடத்தில், श्रितः - லபிக்கிறது, अस्य - இந்த உலகத்திற்கு, घृतमु - அந்த ப்ரம்மமே, धाम - ஸ்தானம், वृषभ - வாராய் அக்நிக் கந்தர்யாமியான ப்ரம்மமே, स्वाहाकृतं - ஸ்வாகாகாரத்தால் செய்யப்பட்ட, हव्यं - அவிஸ்ஸை, वक्षि - வகிக்கிறாய், अनुष्वधं - இந்த அவிஸ்ஸுக்கு ஸ்வயக்குவமையை, आवह - செய்வாயாக, मादयस्व - உனக்கடங்கினவர்களைத் திருப்திசெய்து வை.

समुद्रादूर्मिर्मधुमाँ उदारदुपांशुना सममृतत्वमानट् । घृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः ॥

సముద్రాదూర్మిర్మధుమాఁఉదారదుపాగ్ంశునాసమమృతత్వమానట్ । ఘృతస్యనామగుహ్యంయదస్తిజిహ్వాదేవానామమృతస్యనాభిః॥

(ப - ம்.) நெய்யை இம்மந்திரம் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. समुद्रात् - சமுத்திரத்தில் நின்றும், मधुमान् - மதுமயமான, ऊर्मिः - அலையானது, उदारत् - உண்டாயிற்று. தேவர்கள்கூடி அமுதம் கடைகிறகாலத்தில் மதுமயமான வலையுண்டாயிற்றென்பது கருத்து, सः - அந்த வலையானது, उपांशुना - ஏகாந்தமாக ஜபிக்கத்தகுந்த மந்திரத்தால், अमृतत्वं - நெய்யாகவிருக்கையை, आनट् - அடைந்தது, गुह्यं - ரகஸ்யமான, घृतस्य - நெய்யினுடைய, नाम - பெயரானது, यत् - யாதொரு காரணத்தால், देवानां - தேவர்களுடைய, जिह्वा - நாக்குக்குச் சமானமானது, अमृतस्य - அமுதத்திற்கு, नाभिः - இடம், (इति - என்று), अस्ति - இருக்கிறது.

वयं नाम प्रब्रवामा घृतेनास्मिन् यज्ञे धारयामा नमोभिः । उप ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुःशृङ्गोऽवमीद्गौर एतत् ॥

వయంనామప్రబ్రవామాఘృతేనాస్మిన్యజ్ఞేధారయామానమోభిః । ఉపబ్రహ్మాశృణవచ్ఛస్యమానంచతుశ్శృంగోఽవమీద్గౌరఏతత్॥

(ப - ம்.) वयं - நாம், नाम - இதின்பெயரை, घृतेन - கிருதம் என்கிற சப்தத்தால், प्रब्रवाम - சொல்லுகிறோம், अस्मिन् - இந்த, यज्ञे

யஜ்ஞத்தில், നമോഭിഃ - நமச்சப்தங்களால், ധാരയാമ - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறோம், ശസ്യമാനം - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட நெய்யை, ചതുഃശൃംഗഃ - நாலுவேதங்களாலும் சொல்லப்பட்ட, ഗൗരഃ - சுத்தமான, ബ്രഹ്മാ - பரப்ரம்மமானது, ഉപശൃണവത് - கேட்கட்டும், ഏതത് - இந்த நெய்யை, (സഃ - அந்த ப்ரம்மமே), അവമീത് - படைத்தது.

ചത്വാരിശൃംഗാത്രയോഽസ്യപാദാദ്വേശീർഷേസപ്തഹസ്താസോ
അസ്യ । ത്രിധാബദ്ധോവൃഷഭോരോരവീതിമഹോദേവോമർത്യാം
ആവിവേശ ॥ చత్వారిశృంగాత్రయోఽస్యపాదాద్వేశీర్షేసప్తహస్తాసోఽస్య । త్రిధాబద్ధోవృష
భోరోరవీతిమహోదేవోమర్త్యాం ఆవివేశ ॥

(ப - ம்.) അസ്യ - இந்த பரப்ரம்மத்திற்கு, ശൃംഗാ - கொம்புகள், ചത്വാരി - நான்கு, அதாவது நாலுவேதங்களும் கொம்புகள், ത്രയഃ - பத்தர் முத்தர் நித்தியர் என்கிற மூன்றுசேதநர்களும், പാദാഃ-கால்கள், ദ്വേ- சுத்தசத்வம் மிச்ரசத்வம் இவ்விரண்டும், ശീർഷേ - தலைகள், സപ്ത - ப்ருகிருதிமுதலிய விகாரத்தை யடையும் பதார்த்தங்களேழும், ഹസ്താസോ - கைகள், വൃഷഭഃ - உயர்ந்தவரான வாசுதேவனானவன், ത്രിധാ - அநிருத்தன் ப்ரத்யும்னன் சங்கர்ஷணன் என்கிற மூன்று வடிவமாக, ബദ്ധഃ - வகுக்கப்பட்டவனாக, രോരവീതി - எல்லாப் பொருள்கட்கும் பெயர் உருவங்களை ஏற்படுத்துகிறான், മഹോദേവഃ - எல்லாத் தேவர்கட்கு முயர்ந்த இந்த ப்ரம்மமானது, മർത്യാൻ - ப்ராணிகளை, ആവിവേശ - அந்தராத்மாவாகப் பிரவேசித்தது.

ത്രിധാഹിതംപണിഭിർഗുഹ്യമാനംഗവിദേവാസോഘൃതമന്വവിന്ദൻ ।
ഇന്ദ്ര ഏകംസൂര്യഏകംജജാനവേനാദേകംസ്വധയാനിഷ്ടതക്ഷുഃ ॥

త్రిధాహితంపణిభిర్గుహ్యమానంగవిదేవాసోఘృతమన్వవిందన్ । ఇంద్రఏకగ్ంసూర్యఏకం
జజానవేనాదేకగ్ంస్వధయానిష్టతక్షుః ॥

(ப - ம்.) ത്രിധാ - அநிருத்தன் ப்ரத்யும்னன் சங்கர்ஷணன் என்கிற மூன்றுவிதமாக, ആഹിതം - அவதரித்திருக்கிற, പണിഭിഃ - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவர்களாலே, ഗുഹ്യമാനം - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட, ഘൃതം - நெய்போன்ற பரப்ரம்மத்தை, ദേവാസഃ - தேவர்கள், അന്വവിന്ദൻ - தியானம் செய்தார்கள், ഇന്ദ്രഃ - அவர்களுக்குள் இந்திரனானவன், ഏകം - ஒரு வ்யூகத்தை, ജജാന - அடைந்தான், സൂര്യഃ-சூரியனானவன், ഏകം- ஒரு வ்யூகத்தை, ജജാന - அடைந்தான், സ്വധയാ-அமுதம்போலினிப்பான, വേനാത് - எங்கும் நிறைந்த ப்ரம்மத்திலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்ட, ഏകം - வாசுதேவனிலிருந்துண்டான ஒரு வ்யூகத்தை, (ഇതരേ - வேறு ஜனங்கள்), നിഷ്ടതക്ഷുഃ - தியானம் செய்கிறார்கள்.

யோ தேவாநாம் ப்ரதமம் புரஸ்தாத் விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி:| ஹிரண்யகர்ப்பம் பஶ்யத ஜாயமாநம் ஸ நோ தேவஶ்ஶுபயா ஸ்ம்ருத்யா ஸம்யுநக்து || యో దేవానాం ప్రథమం పురస్తాద్విశ్వాధికో రుద్రో మహర్షిః । హిరణ్యగర్భం పశ్యత జాయమానం స నో దేవశ్శుభయా స్మృత్యా సంయునక్తు ॥

(ப - ம்.) ய: - யாதொரு, விஶ்வாதிக: - எல்லாவற்றிலுமுயர்ந்த, மஹர்ஷி: - தடையில்லாத அறிவையுடைய, ருத்ர: - சம்சாரத்தை உருக வைக்கிறபடியால் உருத்திரனென்கிற பெயர்கொண்ட நாராயணனானவன், தேவாநாம் - தேவர்களுக்குள், ப்ரதமம் - உயர்ந்தவனாகிய, புரஸ்தாத் - ஆதிசிருஷ்டிகாலத்தில், ஜாயமாநம் - உண்டாயிருக்கிற, ஹிரண்யகர்ப்பம் - ப்ரம்மாவை, பஶ்யதி - கடாக்ஷித்தாரோ, ஸ: - அந்த, தேவ:-நாராயணனானவன், ந: - எங்களை, ஶுபயா - பகவத் விஷயமான, ஸ்ம்ருத்யா - அறிவோடு, ஸம்யுநக்து - சேர்க்கட்டும், இம்மந்திரத்தால் ப்ரம்மஞானத்தைப் பிரார்த்திக்கிறது.

யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் யஸ்மாந்நாணீயோ ந ஜ்யாயோஸ்தி கஶ்சித்| வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்தோ திவி திஷ்டத்யேகஸ்தேநேதம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம்|| యస్మాత్పరంనాపరమస్తికించిద్యస్మాన్నాణీయోనజ్యాయోఽస్తికశ్చిత్ । వృక్షఇవస్తబ్ధోదివితిష్ఠత్యేకస్తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వం ॥

(ப - ம்.) யஸ்மாத் - யாதொரு பரமாத்மாவைக் காட்டிலும், அபரம் - வேறு, பரம் - உயர்ந்த வஸ்துவானது, கிஞ்சித் - ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லையோ, யஸ்மாத் - யாதொரு பரமாத்மாவைக் காட்டிலும், அணீய: - சிறுத்த வஸ்துவானது, கஶ்சித் - ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லையோ, ஜ்யாய: - பெருத்த வஸ்துவும், கஶ்சித் - ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லையோ, ஏக: - ஒப்பற்றவனாகவும், வ்ருக்ஷ இவ - மரம்போல், ஸ்தப்த: - நிறைந்த குணமுள்ளவனாகையால் புற்போலிருக்கும் ப்ரம்மா ருத்திரனிவர்களுக்கு மரம்போல் நிறைந்துமிருக்கிற, (ஸ: - அந்தப் பரமாத்மாவானவன், திவி - பரமபதத்தில், திஷ்டதி-இருக்கிறான், புருஷேண - புருஷனென்று சொல்லப்பட்ட, தேந - அந்த வாசுதேவனாலே, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாப் பொருளும், பூர்ணம் - நிறையப்பட்டது.

நகர்மணா நப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநஶு: | பரேண நாகம் நிஹிதம் குஹாயாம் விப்ராஜதே யத்யதயோ விஶந்தி ||

నకర్మణానప్రజయాధనేన త్యాగేనైకేఽమృతత్వమానశుః । పరేణనాకంనిహితంగుహాయాం విభ్రాజతేయద్యతయోవిశంతి ॥

(ப - ம்.) யத் - யாதொரு மோக்ஷத்தை, யதய: - நியமத்தையுடையவர்கள், விஶந்தி - அடைகிறார்களோ, யத்-யாதொரு மோக்ஷமானது, பரே

ण नाकं - பகவல்லோகத்திற்குமேல், गुहायां - இதரர்களால் ப்ரவேசிக்கக்கூடாதவிடத்தில், विभ्राजते - விளங்குகிறதோ, (तत् - அந்த), अमृतत्वं - மோக்ஷத்தை, कर्मणा - யாகம் முதலிய கர்மங்களால், न आनशुः - அடையவில்லை, प्रजया - பிள்ளையினாலும், न आनशुः - அடையவில்லை, धनेन - பணத்தினாலும், न आनशुः - அடையவில்லை, एके - சிலர், त्यागेन - சரணாகதியினால், आनशुः - அடைந்தார்கள்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः । ते ब्रह्मलोकेतु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे ॥

వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థాస్సన్న్యాసయోగాద్యతయశ్శుద్ధసత్త్వాః । తే బ్రహ్మలోకేతు పరాంతకాలే పరామృతాత్పరిముచ్యంతి సర్వే ॥

(ப - ம்.) यतयः - யமநியமம் என்கிற அங்கங்களோடு கூடியதே, ते - அந்த, सर्वे - எல்லாப் பத்தர்களும், वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः - வேதாந்தங்களினறிவினால் நன்றாக நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களையுடையவர்களாகவும், संन्यासयोगात् - பகவானுடைய சரணாகதியினாலே, शुद्धसत्त्वाः - பக்திக்கு விரோதியான பாவங்கள் நீங்கி ஸத்வகுணங்களோடு கூடினவர்களாகவும், परान्तकाले - அந்தியகாலத்தில், ब्रह्मलोके - பரமபதத்தில், परामृतात् - சம்சாரத்தைவிட்ட பரமாத்மாவை யடைந்து, परिमुच्यन्ति - பந்தத்தில் நின்றும் விடுபட்டவர்களாகிறார்கள்.

दहरं विपाप्मं परवेश्मभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसंस्थम् । तत्रापि दहरं गगनं विशोकस्तस्मिन्यदन्तस्तदुपासितव्यम् ॥

దహరంవిపాప్మంపరవేశ్మభూతంయత్పుండరీకంపురమధ్యసగ్ంస్థం । తత్రాపిదహరంగగనంవిశోకస్తస్మిన్యదంతస్తదుపాసితవ్యం ॥

(ப - ம்.) पुरमध्यसंस्थं यदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरे दहरं पुण्डरीकं वेश्म दहरोऽस्मिन्नन्तराकाशस्तस्मिन्यदन्तस्तदन्वेष्टव्यं - என்று, छान्दोग्यत्तில் சொல்லுகிறபடியே பரமாத்மாவுக்குப் பட்டணமான இந்த சரீரத்தின் நடுவிலிருக்கிறதாகவும், दहरं - அல்பமாயும், विपाप्मं - பாவமில்லாததாகவும், परवेश्मभूतं - பரமாத்மாவுக்கு உயர்ந்த வீடு போலுமிருக்கிற, यत् - யாதொரு, पुण्डरीकं - ஹிருதய கமலமோ, तत्रापि - அந்தக்கமலத்திலும், विशोकः - பாவமில்லாததாகவும், दहरं - அல்பமாகவுமிருக்கிற, (यत् - யாதொரு), गगनं - ஆகாயமென்னப்பட்ட பரமாத்மாவோ, तस्मिन् - அந்தப் பரமாத்மாவிடத்தில், अन्तः - உள்ளே, यत् - யாதொரு குணங்களோ, तत् - அந்தப்பரமாத்மா அவருடைய குணம் இந்த இரண்டும், उपासितव्यं - தியானம் செய்யத்தக்கன.

யஶ்ச வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித: | தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய யஸ்பரஸ்ஸ மஹேஶ்வர: | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே த்வாதஶோऽநுவாக: ||

యద్వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తో వేదాంతే చ ప్రతిష్ఠితః । తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః ॥

(ப - ம்.) மேற்கூறிய தஹரவித்தைக்குத் தியானம் செய்யத்தக்க தேவதை யாரெனில் நாராயணனே தேவதையென்று காட்டுகைக்கு அந்த நாராயணனுக்கே எல்லாவித்தைகளிலும் உபயோகிப்பதான பரமைசுவரியத்தை இந்த மந்திரத்தில் சொல்லுகிறது. யஶ்ச - யாதொரு, ஸ்வர:-ப்ரணவமானது, வேதாதௌ - வேதத்தின் ஆதியில் ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டதோ, வேதாந்தே ச - வேதத்தின் முடிவிலும், ப்ரதிஷ்டித: ப்ரஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாத் ஆதாவந்தே ச ஸர்வதா ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஶீர்யதே என்கிறபடியே இருக்கிறதோ, ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய - தன்னுடைய உடலாகவிருக்கும் அகாரத்தில அடங்கியிருக்கிற, தஸ்ய - அந்த ப்ரணவத்திற்கு, அதாவது அ - என்கிற எழுத்துக்கு, ய: - யாதொரு நாராயணன், பர: - பொருளோ, அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகேஶ்வரோ ஹரி: அகாரோ விஷ்ணுவாசக: - என்கிறபடியே அகாரத்திற்கு விஷ்ணுபொருளென்று கருத்து. ஸ: - அப்படிப் பொருளாகிய நாராயணனே, மஹேஶ்வர:- பரமைசுவரியத்தோடு கூடினவன்.

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவம் விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்புவம் | விஶ்வம் நாராயணம் தேவமக்ஷரம் பரமம் பதம் | விஶ்வத: பரமாந்நித்யம் விஶ்வம் நாராயணம் ஹரிம் | விஶ்வமேவேதம் புருஷஸ்தத் விஶ்வமுபஜீவதி | பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம் | நாராயணம் மஹாஜ்ஞேயம் விஶ்வாத்மாநம் பராயணம் | நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயண: பர: | நாராயணபரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண: பர: | யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேऽபி வா | அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தித: | அநந்தமவ்யயம் கவிம் ஸமுத்ரேऽந்தம் விஶ்வஶம்புவம் | பத்மகோஶப்ரதீகாஶம் ஹ்ருதயம் சாப்யதோமுகம் | அதோ நிஷ்ட்யா விதஸ்த்யாந்தே நாப்யாமுபரி திஷ்டதி | ஹ்ருதயம் தத்விஜாநீயாத்விஶ்வஸ்யாயதநம் மஹத் | ஸந்ததம் ஶிராபிஸ்து லம்பத்யாகோஶஸந்நிபம் | தஸ்யாந்தே ஸுஷிரம் ஸூக்ஷ்மம் தஸ்மிந்ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் | தஸ்ய மத்யே மஹாநக்நிர்விஶ்வார்சிர்விஶ்வதோமுக: | ஸோऽக்ரபுக்விபஜந்திஷ்டந்நாஹாரமஜர: கவி: | ஸந்தாபயதி ஸ்வம் தேஹமாபாததலமஸ்தகம் | தஸ்ய மத்யே வஹ்நிஶிகா அணீயோர்த்வா வ்யவஸ்தித: | நீலதோயதமத்யஸ்தாத்வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா | நீவாரஶூகவத்தந்வீ பீதா பாஸ்வத்யணூபமா | தஸ்யா: ஶிகாயா மத்யே பரமாத்மா

ஸ்தாத்வ்யவஸ்திதஃ | ஸப்ரஹ்மாஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோக்ஷரஃபரமஸ்ஸ்வராட் | இதி ஷஷ்ட்ரேணகாதசோநுவாகஃ ||

సహస్రశీర్షం దేవం విశ్వాక్షం విశ్వశంభువం। విశ్వం నారాయణం దేవమక్షరం పరమం ప్రభుం। విశ్వతః పరమం నిత్యం విశ్వం నారాయణగ్ం హరిం । విశ్వమేవేదం పురుష స్తద్విశ్వముపజీవతి । పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరగ్ం శాశ్వతగ్ం శివమచ్యుతం । నారాయణం మహాజ్ఞేయం విశ్వాత్మానం పరాయణం । నారాయణపరంబ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః । నారాయణపరో జ్యోతిరాత్మా నారాయణః పరః । యచ్చకించిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతేఽపివా । అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః । అనంతమవ్యయం కవిగ్ం సముద్రేఽంతం విశ్వశంభువం । పద్మకోశప్రతీకాశగ్ం హృదయంచాప్యధోముఖం । అధోనిష్ట్యా వితస్త్యాంతే నాభ్యాముపరి తిష్ఠతి । హృదయం తద్విజానీయాద్విశ్వస్యాయతనం మహత్ । సంతతగ్ం సిరాభిస్తు లంబత్యాకోశసన్నిభం । తస్యాంతే సుషిరగ్ం సూక్ష్మం తస్మిన్సర్వం ప్రతిష్ఠితం । తస్య మధ్యే మహానగ్నిర్విశ్వార్చిర్విశ్వతోముఖః । సోఽగ్రభుగ్విభజంతిష్ఠన్నాహారమజరః కవిః । సంతాపయతి స్వం దేహమాపాదతలమస్తకం । తస్య మధ్యే వహ్నిశిఖా అణీయోర్ధ్వా వ్యవస్థితః । నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా। నీవారశూకవత్తన్వీ పీతా భాస్వత్యణూపమా । తస్యాశ్శిఖాయా మధ్యే పరమాత్మా వ్యవస్థితః । స బ్రహ్మ స శివస్సేంద్రస్సోఽక్షరః పరమస్స్వరాట్ ॥

(ப - ம்.) முன்னனுவாகத்தில் தஹரவித்தையில் தியானிக்கப்படும் தேவதை நாராயணனென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த அனுவாகத்திலோ எல்லாவித்தைகளினும் சிவ சம்பு பரப்ரம்ம பரஞ்சோதி பரதத்வ பரமாத்மா முதலிய சபதங்களால் தியானிக்கப்படுந் தேவதை சொல்லப்பட்டிருந்தலால் அச்சப்தங்களுக்கும் நாராயணனே பொருளென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் - ஆயிரம் தலையுடையவனும், தேவம் - விளங்குகிறவனும், விஶ்வாக்ஷம் - எல்லாப் பொருள்களையும் பார்க்கிறவனும், விஶ்வஶம்பவம் - எல்லாவற்றிற்கும் க்ஷேமத்தை செய்பவனும், விஶ்வம்-எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆத்மாவானவனும், தேவம் - அப்படி ஆத்மாவானாலும் அதின் தோஷங்களற்றவனும், அக்ஷரம் - அழிவில்லாதவனும், பரமம் - உயர்ந்தவனும், ப்ரபும் - யஜமானனும், நாராயணம் - நாராயணனை, விஶ்வதஃபரமம் - எல்லாவற்றிற்கு முயர்ந்தவனும், நித்யம் - உத்பத்தியில்லாதவனும், விஶ்வம் - எல்லாப்பொருளும், நாராயணம் - நாராயணனென்கிற, ஹரிம் - மகாவிஷ்ணுவே, ஆனால் எல்லாப் பொருளும் நாராயணனாக எப்படிக் கூடுமெனில் மேல் சொல்லுகிறது. இதம் - இந்த, விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சமானது, புருஷ ஏவ - அந்த மகாபுருஷன்தான், தத் - அவன் அந்தராத்மாவாகையினாலே, விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சமானது, உபஜீவதி - அவனையடைந்து ஜீவிக்கிறது, விஶ்வஸ்ய - ப்ரபஞ்சத்திற்கு, பதிம் - நாயகனும், ஆத்மேஶ்வரம் - எல்லா ஆத்மாக்

களுக்கும் நாயகனும், ஶாஶ்வதம் - ஜனனமரணமில்லாதவனும், ஶிவம் - சிவனென்று சொல்லப்பட்டவனும், அச்யுதம் - அடைந்தவர்களை நழுவவிடாதவனும், மஹாஜ்ஞேயம் - முக்கியமாக அறியத்தக்கவனும், விஶ்வாத்மாநம் - எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவும், பராயணம் - எல்லாவற்றிற்கும் கதியும், நாராயணம் - நாராயணனே, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமும், நாராயண: - நாராயணனே, பர: - உயர்ந்த, தத்வம் - வாஸ்தவமான பொருளும், நாராயண: - நாராயணனே, பர: - உயர்ந்த, ஜ்யோதி: - சோதியும், நாராயண: - நாராயணனே, பர: - உயர்ந்த, ஆத்மா - ஆன்மாவும், நாராயண: - நாராயணனே, அஸ்மிந் - இந்த, ஜகதி - உலகத்தில், யத்கிஞ்சித் - யாதாமொன்று, த்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறதோ, ஶ்ரூயதேऽபிவா - கேட்கவாவது படுகிறதோ, தத் - அந்த, ஸர்வம் - எல்லாப்பொருளையும், அந்த: - உள்ளும், பஹிஶ்ச - வெளியிலும், வ்யாப்ய - நிறைந்து, நாராயண: - நாராயணனானவன், ஸ்தித: - இருக்கிறான், அநந்தம் - அனந்தனென்கிற பெயரையுடையவனும், அவ்யயம் - நாசமில்லாதவனும், கவிம் - எல்லாச் சப்தங்களையும் உச்சரிக்கிறவனும், ஸமுத்ரேந்தம் - சமுத்திரத்தில் வசிப்பவனும் விஶ்வஶம்புவம் - சகலத்திற்கும் நன்மை விளைவிக்கிறவனும், (நாராயணம் - நாராயணனே), நிஷ்ட்யா - கழுத்தின் மூலத்திற்கும், அத: - கீழும், நாப்யாம் - தொப்புளுக்கு, உபரி - மேலும், விதஸ்த்யாம் - கட்டை விரலளவில், பத்மகோஶப்ரதீகாஶம் - தாமரை மொக்கைப்போல, அதோமுகம் - தலைகீழாக, ஹ்ருதயம்சாபி - ஹிருதயமும், திஷ்டதி - இருக்கிறது, தத் - அந்த, ஹ்ருதயம் - ஹிருதயத்தை, விஶ்வஸ்ய - உலகத்திற்காத்மாவான நாராயணனுக்கு, மஹத் - பெரிதான, ஆயதநம் - இருப்பிடமாக, விஜாநீயாத் - அறியவேண்டும், ஆகோஶஸந்நிபம் - கொஞ்சம் மலர்ந்த தாமரை மொக்குக்குச் சரிசமானமான அந்த ஹிருதயமானது, ஸந்ததம் - எக்காலத்திலும், ஶிராபி: - நரம்புகளோடு, லம்பதி - தொங்குகிறது, தஸ்ய - அந்த ஹிருதயத்தினுடைய, அந்தே - நடுவில், ஸூக்ஷ்மம் - நுட்பமான, ஸுஷிரம் - துவாரமானது, (அஸ்தி - இருக்கிறது. தஸ்மிந் - அந்தத்துவாரத்தில், ஸர்வம் - எல்லாவற்றிற்கும் ஈசனானவன், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கிறான், விஶ்வார்சி: - எவ்விடத்திலும் பரவின ஜ்வாலையுடனும், விஶ்வதோமுக: - எல்லாவிடத்திலும் பரவியும், மஹாந் - பெரிதுமான, அக்நி: - சாடராக்கினியானது, தஸ்ய - அந்த இருதயத்தினுடைய, மத்யே - நடுவில், (வர்ததே - இருக்கிறது), ஸ: - அந்த அக்கினியானது, அஜர: - அழியாததாகவும், கவி: - ஒலித்துக்கொண்டும், ஆஹாரம் - சாப்பிடப்பட்டதை, விபஜந் அந்நமஶிதம் த்ரேதா விதீயதே - என்கிறபடியே மூன்றுவிதமாகப் பிரித்துக்கொண்டு, அக்ரபுக் - சாப்பிடப்பட்டதை முன்னாடிதான் சாப்பிடுகிறது, ஸ்வம் - தன்னுடைய, தேஹம் - சரீரத்

நைத, ஆபாததலமஸ்தகம் - உள்ளங்கால் முதல் தலைவரைக்கும், ஸந்தாபயதி - சூட்டையுண்டாக்குகிறது. தஸ்ய - அந்த அக்கியினுடைய, மத்யே - நடுவில், அணீயோர்த்வா - மெல்லியதாயும் மேல் நோக்கினதாயும், வஹ்நிஶிகா - ஜ்வாலையானது, வ்யவஸ்தித꞉ - இருக்கிறது, நீலதோயதமத்யஸ்தா - நடுவிலிருக்கும் கறுத்த மேகத்தையுடையதான, பாஸ்வரா - ஒளியுடன் கூடிய, வித்யுல்லேகேவ - மின்னல் கொடிபோலவும், நீவாரஶூகவத் - நெல் நுனிபோல, தந்வீ - மெல்லியதாகவும், பீதா - ஸ்வயம்பிரகாசமாயும், அணூபமா - சமானமில்லாததாகவும், அஸ்தி - இருக்கிறது, தஸ்யா꞉ - அந்த, ஶிகாயா꞉ - அக்கிஜ்வாலையினுடைய, மத்யே - நடுவில், பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவன், வ்யவஸ்தித꞉ - இருக்கிறான், ஸ꞉ அந்தப்பரமாத்மாவானவன், ப்ரஹ்மா - ப்ரம்மாவுக் கந்தர்யாமி, ஸ꞉ - அவன், ஶிவ꞉ - சிவனுக் கந்தர்யாமி, ஸ꞉ - அவன், இந்த்ர꞉ - இந்திரனுக் கந்தர்யாமி, ஸ꞉ - அவன், அக்ஷர꞉ - பாவமில்லாதவன், பரம꞉ - உயர்ந்தவன், ஸ்வராட் - கர்மத்திற்கு வசப்படான்.

ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்கலம் । ஊர்த்வரேதம் விரூபாக்ஷம் விஶ்வரூபாய வை நம꞉ । இதி ஷஷ்ட்யஷ்டமோऽநுவாக꞉ ॥

ఋతగ్ం సత్యంపరంబ్రహ్మపురుషంకృష్ణపింగళం । ఊర్ధ్వరేతంవిరూపాక్షంవిశ్వరూపాయవైనమః॥

(ப - ம்.) ருதம் - எல்லாவிடத்திலுமிருக்கிற, ஸத்யம் - விகாரமில்லாமலிருக்கிற, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமென்றும், புருஷம் - புருஷனென்றும் சொல்லப்பட்ட, க்ருஷ்ணபிங்கலம் - மஞ்சளும் கறுப்பும் கலந்த வர்ணமான, ஊர்த்வரேதம் - உயர்ந்த வீரியத்தோடுகூடிய, விரூபாக்ஷம் - தஸ்ய விஷமநேத்ராத் தேஜஸ்ஸோமஸூர்யாத்மக தக்ஷிணவஹ்நிஸம்காஶம் வாமம் சந்த்ரஸந்நிபம் - என்கிறபடியே வெவ்வேறு குணமுள்ள கண்களையுடைய, விஶ்வரூபாய - எல்லாப்பொருளின் உருவத்துடன்கூடிய பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஆதித்யோ வா ஏஷ ஏதந்மண்டலம் தபதி தத்ர தா ருசஸ்தத்ருசாம் மண்டலம் ஸ ருசாம் லோகோऽத ய ஏஷ ஏதஸ்மிந்மண்டலேऽர்சிர்தீப்யதே தாநி ஸாமாநி ஸ ஸாம்நாம் லோகோऽத ய ஏஷ ஏதஸ்மிந்மண்டலேऽர்சிஷி புருஷஸ்தாநி யஜூம்ஷி ஸ யஜுஷாம் மண்டலம் ஸ யஜுஷாம் லோக꞉ ஸைஷா த்ரய்யேவ வித்யா தபதி ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய꞉ புருஷ꞉ । இதி ஷஷ்டே த்ரயோதஶோऽநுவாக꞉ ॥

ఆదిత్యోవాఏషఏతన్మండలం తపతితత్రతా ఋచస్తదృచామండలగ్ం సఋచాంలోకోథ యఏషఏతస్మిన్మండలే చిర్దీప్యతేతాని సామానితత్సామ్నాంమండలగ్ం ససామ్నాం లోకోథ

య ఏష ఏతస్మిన్మండలేఽర్చిషి పురుషస్తాని యజూంషి స యజుషాం మండలగ్ం స యజుషాం లోకస్సైషా త్రయ్యేవ విద్యా తపతి య ఏషోఽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషః ॥

(ப - ம்.) இருதயத்திலிருக்கும் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லிப்பிறகு சூரியனிலிருக்கும் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லுகிறது. ஏஷ: - இந்த, ஆதித்யே - சூரியன், தபதி - காய்கிறான், ய ஏதத் - இது, மண்டலம் - மண்டலம், தத் - அந்தச் சூரியமண்டலத்தில், தா: - அந்த, ருச: - ருக்வேதங்களிருக்கின்றன, தத் - அந்த மண்டலமானது, ருசாம் - ருக்குகளுடைய, மண்டலம் - மண்டலம், ஸ: - அது, ருசாம் - ருக்குகளுடைய, லோக: - உலகம், அத - பிறகு, ய ஏதத் - இந்த, மண்டலே - மண்டலத்தில், ய ஏஷ: - யாதொரு இந்த, அர்சி: - ஒளியானது, தீப்யதே - விளங்குகிறதோ, தானி - அவைகள், ஸாமானி - சாமவேதங்கள், தத் - அந்த ஒளியானது, ஸாம்நாம் - சாமவேதங்களுடைய, மண்டலம் - மண்டலம், ஸ: - அது, ஸாம்நாம் - சாமவேதங்களுடைய, லோக: - உலகம், அத பிறகு, ய ஏஷ: - யாதொரு இந்த, ஏதஸ்மிந் - இந்த, மண்டலே - மண்டலத்திலிருக்கிற, அர்சிஷி - ஒளியில், புருஷ: - புருஷனோ, தானி - அவைகள், யஜூம்ஷி - யசுர்வேதங்கள், ஸ: - அது, யஜுஷாம் - யசுர்வேதங்களுடைய, மண்டலம் - மண்டலம், ஸ: - அது, யஜுஷாம் - யசுர்வேதங்களுடைய, லோக: - உலகம், ஸைஷா - அந்த இந்த, த்ரயீ - மூன்று வேதரூபமான, வித்யைவ - வித்தைதானே, தபதி - காய்கிறது, அந்தராதித்யே - சூரியன் நடுவில், ஹிரண்மய: - சுவர்ணமயமான, ஏஷ: - இந்த, புருஷ: - மகாபுருஷன், (உபாஸ்ய: - தியானம் செய்யத்தக்கவன்).

ஆதித்யோ வை தேஜ ஓஜோ பலம் யஶஶ்சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரமாத்மா மநோ மந்யுர்மநுர்ம்ருத்யுஸ்ஸத்யோ மித்ரோ வாயுராகாஶ: ப்ராணோ லோகபால: க: கிம் கம் தத்ஸத்யமந்நமாயுரம்ருதோ ஜீவோ விஶ்வ: கதம: ஸ்வயம்பு: ப்ரஜாபதிஸ்ஸம்வத்ஸர இதி । ஸம்வத்ஸரோஸாவாதித்யோ ய ஏஷ புருஷ ஏஷ பூதாநாமதிபதிர்ப்ரஹ்மண: ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாமாப்நோத்யேதாஸாமேவ தேவதாநாம் ஸாயுஜ்யம் ஸார்ஷ்டிதாம் ஸமாநலோகதாமாப்நோதி ய ஏவம் வேதேத்யுபநிஷத் ॥

ఆదిత్యో వై తేజ ఓజో బలం యశశ్చక్షుశ్శ్రోత్రమాత్మా మనో మన్యుర్మనుర్మృత్యుస్సత్యో మిత్రో వాయురాకాశః ప్రాణో లోకపాలః కః కిం కం తత్సత్యమన్నమాయురమృతో జీవో విశ్వః కతమ స్స్వయంభుః ప్రజాపతిస్సంవత్సర ఇతి, సంవత్సరోఽసావాదిత్యో య ఏష పురుష ఏష భూతానామధిపతిర్బ్రహ్మణస్సాయుజ్యగ్ం సలోకతామాప్నోత్యేతాసామేవ దేవతానాగ్ం సాయుజ్యగ్ం సార్ష్టితాగ్ం సమానలోకతామాప్నోతి య ఏవం వేదేత్యుపనిషత్ ॥

(ப - ம்.) ஆதித்யோவை - சூரியன்தானே, தேஜ꞉-ப்ரதாபம், ஓஜ꞉-காந்தி, பலம் - பலம், யஶ꞉ - கீர்த்தி, சக்ஷு꞉ - கண், ஶ்ரோத்ரம் - காது, ஆத்மா - ஆன்மா, மந꞉ - எண்ணத்தக்கது, மன்யு꞉ - கோபம், மனு꞉ - மனு, ம்ருத்யு꞉ - யமன், ஸத்ய꞉-சத்துக்களில் சாது, மித்ர꞉-சிநேகிதன், வாயு꞉ - காற்று, ஆகாஶ꞉ - ஆகாயம், ப்ராண꞉ - ப்ராணன், லோகபால꞉ - திக்பாலகன், க꞉ கிம் கம் - எவன் எவள் எது என்று கேள்விக்கிடமான எல்லாப்பொருளும், தத் - அது என்று சொல்லப்படுவது, ஸத்யம்-விகாரமில்லாதது, அந்நம் - சாப்பிடத்தக்கது, ஆயு꞉ - வாழ்நாள், அம்ருத꞉ - மோக்ஷம், ஜீவ꞉ - சீவன், விஶ்வ꞉ - எல்லாம், கதம꞉ - எவன் என்று கேட்கப்பெற்றவன், ஸ்வயம்பூ꞉ - ப்ரம்மா, ப்ரஜாபதி꞉ - ப்ராணிகளுக்கு நாதன், ஸம்வத்ஸர꞉ - சகல ப்ராணிகளும் வசிக்குமிடம், இதி - இந்த ப்ரகாரமுள்ள வேறு வஸ்துவும், ய꞉ அஸௌ - யாதொரு இந்த, புருஷ꞉ - புருஷனைவன், ஆதித்யே - சூரியனிடத்திலிருக்கிறானோ, ஏஷ꞉ - இந்தப்புருஷனைவன், ஸம்வத்ஸர꞉ - எப்பொருள்களுக்குமிருப்பிடம், ஏஷ꞉ - இந்தப்புருஷனைவன், பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, அதிபதி꞉ - நாயகன், ய꞉ - யாதொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - தியானம் செய்கிறானோ, (ஸ꞉ - அவன்), ப்ரஹ்மண꞉ - பரப்ரமத்தின், ஸாயுஜ்யம் - சரியான குணத்தையும், ஸலோகதாம் - சரியான உலகத்தையும், ஆப்நோதி - அடைகிறான், ஏதாஸாம் - இந்த ப்ரசித்தரான, தேவதாநாமேவ - தேவர்களுடைய, ஸாயுஜ்யம் - சமானகுணத்தையும், ஸார்ஷ்டிதாம் - சமானபோகத்தையும், ஸலோகதாம் - சாலோக்யத்தையும், ஆப்நோதி - அடைகிறான், இதி - இந்த ப்ரகாரம், உபநிஷத் - உபநிஷத்து.

க்ருணய꞉ ஸூர்ய ஆதித்யமர்ச்சயந்தி தப꞉ ஸத்யம் மது க்ஷரந்தி தத்ப்ரஹ்ம ததாப ஆபோ ஜ்யோதீ ரஸோऽம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம் ।
இதி ஷஷ்ட ப்ரஶ்நே அநுவாக꞉ ॥

ఘృణిస్సూర్యఆదిత్యోమర్చయంతితపస్సత్యంమధుక్షరంతితద్బ్రహ్మతదాపఆపోజ్యోతీరసో
మృతంబ్రహ్మభూర్భువస్సువరోం॥

(ப - ம்.) இம்மந்திரம் ஜலங்களை ஸ்துதி செய்கிறதாய்க்கொண்டு ஜலங்களை மந்திரிப்பதற்கும் சாப்பிடுவதற்கும் உபயோகப் படுத்துகிறது. ஸூர்யே - சூரியமண்டலத்திலிருக்கும், ஆதித்யம் - ஆதித்தனை, க்ருணய꞉ - கிரணங்கள், அர்ச்சயந்தி - பூஜிக்கிறதுகள் அதாவது சூரியன் கிரணங்களோடு ஜ்வலிக்கிறான் என்று கருத்து, ஸத்யம் - உண்மையான, தப꞉ - தவத்திற்குப் பயனான, மது - மதுபோன்ற மழையை, க்ஷரந்தி - பெருக்கின்றதுகள், தத் - அதுவே, ப்ரஹ்ம - பெரிதாகையால் ப்ரம்மம், தத்-அதுவே, ஆப꞉-

அப்புக்களென்று சொல்லப்பட்டது, ரூபம் - ஜலங்களே, ஜ்யோதி: - தேஜஸ்ஸு, ரஸ: - உருசி, அம்ருதம் - அமுதம், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது, பூர்புவஸ்ஸுவ: - வியாகிருதிகளாகச் சொல்லப்பட்டது, ஓம் - ப்ரணவமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஸர்வோ வை ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து | புருஷோ வை ருத்ரஸ்ஸன்மஹோ நமோ நம: | விஶ்வம் பூதம் புவநம் சித்ரம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமாநம் ச யத் | ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து | இதி ஷோடஶோऽநுவாக: ||

సర్వో వై రుద్రస్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు। పురుషో వై రుద్రస్సన్మహో నమో నమః। విశ్వం భూతం భువనం చిత్రం బహుధా జాతం జాయమానం చ యత్। సర్వో హ్యేష రుద్రస్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు॥

(ப - ம்.) சீக்கிரத்தில் பயனைப்பெற எண்ணங்கொண்டவர்களுக்கு, ஶீக்ரதரம் - என்கிற பெயர்கொண்ட பதினாறு பதினேழு பதினெட்டு இந்த அனுவாகங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ருத்ர: - உருத்திரன், ஸர்வோ வை - எப்பொருளையும் நிர்வகிக்கிறபடியால் எல்லாமவனே, தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட, ருத்ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும், ருத்ர: - உருத்திரனானவன், புருஷோ வை - வீர்யவானானவன், ஸத் - உயர்ந்தவன், மஹ: - பெரியவன், நமோ நம: - அடிக்கடி வணங்குகிறேன், யத் - யாதொரு, விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சமானது, பூதம் - நித்தியமோ, புவநம் - அநித்தியமோ, சித்ரம் - விசித்திரமோ, பஹுதா - அனேகவிதமாக, ஜாதம் - உண்டானதோ, ஜாயமாநம் - உண்டாகிறதோ, ஸர்வோ ஹி - எல்லா ப்ரபஞ்சத்திற்கும் நிர்வாஹன், ஏஷ: - இந்த, ருத்ர: - உருத்திரன், தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட, ருத்ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும்.

கத்ருத்ராய ப்ரசேதஸே மீடுஷ்டமாய தவ்யஸே | வோசேம ஶந்தமꣳ ஹ்ருதே | ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து | இதி ஸப்தத³ஶோऽநுவாக: ||

కద్రుద్రాయ ప్రచేతసే మీఢుష్టమాయ తవ్యసే। వోచేమ శంతమꣳ హృదే। సర్వో హ్యేష రుద్రస్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు॥

(ப - ம்.) கத் - படைத்தவனாகவும், ப்ரசேதஸே - மிக்க புத்தியுடன் கூடினவனாகவும், மீடுஷ்டமாய - மழை முதலியதாலுலகத்தை நனைக்கிறவனாகவும், தவ்யஸே - தவத்தையுடையவனாகவும், ஹ்ருதே - மனோகரனாகவுமிருக்கிற, ருத்ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, ஶந்தமம் - மனதுக்குச் சுகத்தைத்தரும் ஸ்தோத்திரங்களை, வோசேம - சொல்லக்கடவோமாக, ஏஷ: - இந்த, ருத்ர: - உருத்திரன், ஸர்வோ ஹி - எப்பொருளுக்கும் நிர்வாஹ

கமேஹ, தமயெ - அப்படிப்பட்ட, ருத்ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, நமஃ - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும்.

நமொ ஹிரண்யபாஹவெ ஹிரண்யபதயெ அம்பிகாபதய உமாபதயெ நமொ நமஃ | இதிஷஷ்டஸ்ருகலெகஶொ நாவாகஃ ॥

నమోహిరణ్యబాహవేహిరణ్యపతయేంబికాపతయఉమాపతయేనమోనమః ॥

(ப - ம்.) ஹிரண்யபாஹவெ - ரமணீயமான கைகளோடு கூடினவனும், ஹிரண்யபதயெ - தனங்களுக்கிறைவனுகவும், அம்பிகாபதயெ - அம்பிகைக்கிறைவனுகவும், உமாபதயெ - உமையவளுக்கிறைவனுகவு மிருக்கிற உருத்திரன் பொருட்டு, நமொ நமஃ - அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

யஸ்யவைகங்கத்யக்நிஹோத்ரஹவணீபவதிப்ரதிஷ்டிதாப்ரத்யேவாஸ்யாஹுதயஸ்திஷ்டந்த்யதொ ப்ரதிஷ்டித்யை | இதிஷஷ்டஸ்ருஹணகொநவிம்ஶொநாவாகஃ ॥

యస్యవైకంకత్యగ్నిహోత్రహవణీభవతిప్రతిష్ఠితా ప్రత్యేవాస్యాహుతయ స్తిష్ఠంత్యథో ప్రతిష్ఠిత్యై ॥

(ப - ம்.) யஸ்ய - யாதொரு எஜமானனுக்கு, அக்நிஹோத்ரஹவணீ - அக்கிஹோத்திரமென்கிற ஹோமக்கருவியானது, வைகங்கதீ - விகங்கதமென்கிற மரத்தால செய்யப்பட்டதாக, பவதி - ஆகிறதோ, ப்ரதிஷ்டிதா - ப்ரதிஷ்டையுண்டாகிறது. எதற்கெனில், அஸ்ய - இந்த எஜமானனுடைய, ஆஹுதயஃ - ஆகுதிகள், ப்ரதிதிஷ்டந்த்ய - ப்ரதிஷ்டை யடைகிறதுகள், அதொ - பிறகு, ப்ரதிஷ்டித்யை - எஜமானன் ப்ரதிஷ்டையடைவதற்காக.

க்ருணுஷ்வபாஜஇதிபஞ்ச | இதிஷஷ்டஸ்ருவிம்ஶொநாவாகஃ ॥

కృణుష్వపాజఇతిపంచ ॥

(ப - ம்.) அரக்கர்களுடைய பயம் நீங்குவதை முன்னிட்டு இவ்விடத்தில், க்ருணுஷ்வ என்று ஆரம்பிக்கப்படும் ஐந்து மந்திரங்களைப் படிப்பதென்று கருத்து.

அதிதிர்தேவாகந்தர்வாமநுஷ்யாஃபிதரொஸுராஸ்தேஷாகும் ஸர்வபூதாநாம்மாதாமேதிநீமஹாமஹீஸாவித்ரீகாயத்ரீஜகத்யுர்வீப்ருத்வீபஹுலாவிஶ்வாபூதாகதமாகாயாஸாஸத்யேத்யம்ருதேதிவஸிஷ்டஃ | இதிஷஷ்டஸ்ருஹணகவிம்ஶொநாவாகஃ ॥

అదితిర్దేవాగంధర్వామనుష్యాఃపితరోసురాస్తేషాగ్ం సర్వభూతానాంమాతామేదినీమహామహీసావిత్రీగాయత్రీ జగత్యుర్వీపృథ్వీబహులా విశ్వాభూతాకతమాకాయా సాసత్యేత్యమృతేతివసిష్ఠః ॥

(ப - ம்) தேவாஃ - தேவர்களென்ன, கந்தர்வாஃ - கந்தர்வர்களென்ன, மநுஷ்யாஃ - மனிதர்களென்ன, பிதரஃ - பிதுர்க்களென்ன, அஸுராஃ

அசுரர்களென்ன, தேஷாம் - இந்த அந்த, ஸர்வபூதாநாம்-எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், தாதா - தாயாகிய பூமியை, கந்திநீ - கந்தத்தையுடையவளாகியும், ஹரிணீ - கனமுள்ளவளாயும், மஹீ - பெரியதாயும், ஸாவித்ரீ - ஜனங்களுக்கு உத்பத்திகாரணமாயும், காயத்ரீ - புகழ்ச்சியுடையவளாயும், ஜகதீ - ஜங்கமஸ்தாவரங்களுக்கிடமாயும், உர்வீ - பெருமையுடையவளாயும், ப்ருத்வீ - பரப்பையுடையவளாயும், பஹுலா - வெகுவஸ்துக்களையுடையவளாயும், விஶ்வாபூதா - ஸமஸ்த ப்ராணிகளையுடையவளாயும், கதமா காயா ஸா ஸத்யேதி - இந்த எழுத்துக்களால் சொல்லப்பட்டவளாயும், அம்ருதா - மோக்ஷம்போன்றவளாயும், அதிதி: - அசைக்கக்கூடாதவளாயும், வஸிஷ்ட: - வசிட்டரானவர், (ஆஹ - சொல்லுகிறார்.)

ஆபோ வா இதக்ம் ஸர்வம் விஶ்வா பூதாந்யாப: ப்ராணா வா ஆப: பஶவ ஆபோ(அ)ந்நமாபோ(அ)ம்ருதமாப ஸ்ஸம்ராடாபோ விராடாப ஸ்ஸ்வராடாபஶ்சந்தாக்ம்ஸ்யாபோ ஜ்யோதீக்ம்ஷ்யாப ஸ்ஸத்யமாப ஸ்ஸர்வா தேவதா ஆபோ பூர்புவ ஸ்ஸுவராப ஓம் ॥ இதி ஷட்விம்ஶோ(அ)நுவாக: ॥

ఆపోవా ఇదగ్ం సర్వం విశ్వా భూతాన్యాపః ప్రాణా వా ఆపః పశవ ఆపో౽న్నమాపో౽మృతమాప స్సమ్రాడాపో విరాడాప స్స్వరాడాపశ్ఛందాగ్ంస్యాపో జ్యోతీగ్ంష్యాప స్సత్యమాప స్సర్వా దేవతా ఆపో భూర్భువ స్సువరాప ఓమ్ ॥

(ப-ம்.) ஜலத்தை எல்லாவற்றின் உருவமாக ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. இம்மந்திரம் ஜலத்தை மந்திரிப்பது முதலியவற்றில் உபயோகப்படுகிறது. இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், ஆபோ வை - அப்புக்களே, விஶ்வா - எல்லா, பூதாநி - ப்ராணிகளும், ஆப: - அப்புக்கள், ப்ராணா வை - ப்ராணன்களும், ஆப: - அப்புக்கள், பஶவ: - பசுக்களும், ஆப: - அப்புக்கள், அம்ருதம் - அமுதமும், ஆப: - அப்புக்கள், அந்நம் - சாப்பிடத்தக்கதும், ஆப: - அப்புக்கள், ஸம்ராட் - செம்மையாய் விளங்குவதும், ஆப:- அப்புக்கள், விராட் - விசேஷமாக விளங்குவதும், ஆப: - அப்புக்கள், ஸ்வராட் - தானே விளங்குவதும், ஆப: - அப்புக்கள், சந்தாம்ஸி - வேதங்களும், ஆப: - அப்புக்கள், ஜ்யோதீம்ஷி - சோதிகளும், ஆப:-அப்புக்கள், ஸத்யம் - உண்மையான பொருளும், ஆப:-அப்புக்கள், ஸர்வா:-எல்லா, தேவதா: - தேவர்களும், ஆப: - அப்புக்கள், பூர்புவஸ்ஸுவ:-மூன்று வியாஹ்ருதிகளும், ஆப:-அப்புக்கள், ஓம்-ப்ரம்மமும், (ஆப:-அப்புக்கள்).

ஆப: புநந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புநாது மாம் । புநந்து ப்ரஹ்மணஸ்பதி: । ப்ரஹ்ம பூதா புநாது மாம் । யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வா துஶ்சரிதம் மம । ஸர்வம் புநந்து மாமாபோ(அ)ஸதாஞ்ச ப்ரதிக்ரஹக்ம் ஸ்வாஹா । இதி ஸப்தவிம்ஶோ(அ)நுவாக: ॥

అపఃపునన్తుపృథివీంపృథివీ పూతాపునాతుమాం । పునంతుబ్రహ్మణస్పతి బ్రహ్మపూతా పునాతుమాం । యదుచ్ఛిష్టమభోజ్యంయద్వాదుశ్చరితంమమ । సర్వంపునంతుమామాపో౽సతాం చప్రతిగ్రహగ్‌ంస్వాహా ॥

(ப - ம்.) இம்மந்திரம் அப்புக்களின் ஆசமனத்திலுபயோகிக்கிறது. ப்ரஹ்மண꞉ - வேதத்திற்கு, பதி꞉ - நாயகனுன நாராயணரூபமான, ஆப꞉ - அப்புக்கள், ப்ருதிவீம் - பூமியை, புநந்து - பரிசுத்தம் பண்ணட்டும், பூதா - பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட, ப்ருதிவீ - பூமியானது, மாம் - என்னை, புநாது - பரிசுத்தம் செய்யட்டும், ப்ரஹ்மபூதா - ப்ரம்மத்தால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட பூமியானது, மாம் - என்னை, புநாது - புனிதனுக்கட்டும், மம - எனக்கு, யத் - யாதொன்று, உச்சிஷ்டம் - எச்சிலோ, யத் - யாதொன்று, அபோஜ்யம் - புசிக்கக்கூடாததோ, யத்வா - யாதொன்றுதான், து꞉சரிதம் - செய்யாத காரியமோ, ஆப꞉ - அப்புக்கள், மாம்-என்னையும், அஸதாம் - கெட்டவர்களுடைய, ப்ரதிக்ரஹம் - வாங்குதலையும், (தத் - அந்த), ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், புநந்து - புநிதமாக்கட்டும், ஸ்வாஹா - என்பது ஹோமஞ்செய்கிறேன் என்கிறதற்கு அடையாளம்.

ஸூர்யஶ்ச மா மந்யுஶ்ச மந்யுபதயஶ்ச மந்யுக்ருதேப்ய꞉| பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் | யதஹ்நா பாபமகார்ஷம் மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம் பத்ப்யாமுதரேண ஶிஶ்நா | அஹஸ்ததவலும்பது யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி இதமஹம் மாமம்ருதயோநௌ ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா | இதி ஷஷ்ட்ருஶ்ச தாவிஷ்ணுமொராநாவாக꞉ ॥

అగ్నిశ్చమామన్యుశ్చమన్యుపత యశ్చమన్యుకృతేభ్యః । పాపేభ్యోరక్షంతాం । యదహ్నా పాపమకార్షం । మనసావాచాహస్తాభ్యాం । పద్భ్యామ్ముదరేణశిశ్నా । అహ స్తదవలుంపతు। యత్కించదురితంమయి । ఇదమహంమామమృతయోనౌ సత్యేజ్యోతిషిజుహోమిస్వాహా ॥

(ப - ம்.) இம்மந்திரமும் பாவங்களைப்போக்கும் ஜலத்தின் ஆசமனத்திலுபயோகிக்கிறது. அக்நிஶ்ச - அக்நியும், மந்யுஶ்ச - கோபமும், மந்யுபத - யஶ்ச - கோபத்திற்குக்காரணமான கண் முதலியனவும், மந்யுக்ருதேப்ய꞉ - கோபத்தால் செய்யப்பட்ட, பாபேப்ய꞉ - பாவங்களில் நின்றும், மா - என்னை, ரக்ஷந்தாம் - காப்பாற்றட்டும், அஹ்நா - தினத்திலுலே, மநஸா-மனத்தாலும், வாசா - வாயாலும், ஹஸ்தாப்யாம் - கைகளாலும், பத்ப்யாம்-கால்களாலும், உதரேண - வயிற்றாலும், ஶிஶ்நா - சிச்னத்தாலும், யத்-யாதொரு, பாபம் - பாவத்தை, அகார்ஷம் - செய்தேனே, தத் - அந்தப் பாவத்தை, அஹ꞉ - தினமானது, அவலும்பது-போக்கடிக்கட்டும், மயி-என்னிடத்தில், யத்கிஞ்ச - யாதொரு, துரிதம் - பாவம், (அஸ்தி - இருக்கிறதோ), அஹம்-நான், இதம் - இந்த, மாம் - என்னை, அம்ருதயோநௌ - முக்தர்களுக்கு ஸ்தா

ணமான, ஸத்யே - விகாரமில்லாத, ஜ்யோதிஷி - பரப்ரம்மத்தினிடத்தில், ஜுஹோமி - ஹோமம் செய்கிறேன், ஸ்வாஹா - என்பது ஹோமம் செய்கிறதற்கு அடையாளம்.

ஸூர்யஶ்ச மா மந்யுஶ்ச மந்யுபதயஶ்ச மந்யுக்ருதேப்⁴ய: | பாபேப்⁴யோ ரக்ஷந்தாம் | யத்³ராத்ர்யா பாபமகார்ஷம் | மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்⁴யாம் | பத்³ப்⁴யாமுத³ரேண ஶிஶ்நா | ராத்ரிஸ்தத³வலும்பது | யத்கிஞ்ச து³ரிதம் மயி | இத³மஹம் மாமம்ருதயோநௌ ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ||

సూర్యశ్చమామన్యుశ్చమన్యుపతయశ్చమన్యుకృతేభ్యః । పాపేభ్యోరక్షంతాం । యద్రాత్ర్యా పాపమకార్షం । మనసావాచాహస్తాభ్యాం । పద్భ్యాముదరేణశిశ్నా । రాత్రిస్తదవలుంపతు । యత్కించదురితంమయి । ఇదమహంమామమృతయోనౌ । సూర్యేజ్యోతిషిజుహోమిస్వాహా ॥

(ப - ம்.) ஸூர்யஶ்ச - சூரியனும், மந்யுஶ்ச - கோபமும், மந்யுபதயஶ்ச - கோபத்திற்குக் காரணமான கண் முதலியனவும், மந்யுக்ருதேப்⁴ய: - கோபத்தால் செய்யப்பட்ட, பாபேப்⁴ய: - பாவத்தில் நின்றும்; மா - என்னை, ரக்ஷந்தாம் - காப்பாற்றட்டும், ராத்ர்யா - ராத்திரியிலுலே, மநஸா - மனதினாலும், வாசா - வாக்காலும், ஹஸ்தாப்⁴யாம் - கைகளாலும், பத்³ப்⁴யாம் - கால்களாலும், உத³ரேண - வயிற்றாலும், ஶிஶ்நா - சிச்நத்தாலும், யத் - யாதொரு, பாபம் - பாவத்தை, அகார்ஷம் - செய்தேனோ, தத் - அந்தப் பாவத்தை, ராத்ரி: - ராத்திரியானது, அவலும்பது - போக்கடிக்கட்டும், மயி - என்னிடத்தில், யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, து³ரிதம் - பாவமானது, (அஸ்தி - இருக்கிறதோ), அஹம் - நான், இத³ம் - இந்த, மாம் - என்னை, அம்ருதயோநௌ - முக்தர்களுக்கு ஸ்தானமான, ஸூர்யே - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் உத்பத்தி காரணமான, ஜ்யோதிஷி - பரப்ரம்மத்தினிடத்தில், ஜுஹோமி - ஹோமம் செய்கிறேன்; ஸ்வாஹா - என்பது முன்போலவே.

ஆயாது வரதா³ தே³வ்யக்ஷரம் ப்³ரஹ்ம ஸம்மிதம் கா³யத்ரீம் ச²ந்த³ஸாம் மாதேத³ம் ப்³ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ ந: | ஓஜோஸி ஸஹோஸி ப³லமஸி ப்⁴ராஜோஸி தே³வாநாம் தா⁴மநாமாஸி விஶ்வமஸி விஶ்வாயு: ஸர்வமஸி ஸர்வாயுரபி⁴பூ⁴ரோம் கா³யத்ரீமாவாஹயாமி | இதி ஷட்த்ரிம்ஶோநுவாக: ||

ఆయాతువరదాదేవీఅక్షరంబ్రహ్మసమ్మితం । గాయత్రీంఛందసాంమాతేదంబ్రహ్మజుషస్వనః । ఓజోసిసహోసిబలమసిభ్రాజోసిదేవానాం ధామనామాసివిశ్వమసివిశ్వాయుస్సర్వమసి సర్వాయురభిభూరోంగాయత్రీమావాహయామి ॥

(ப - ம்.) இந்த அனுவாகம் காயத்திரியின் ஆவாஹனத்திலுபயோகிக்கப் படுகிறது. வரதா³ - இச்சித்த வரத்தைக்கொடுக்கிற, கா³யத்ரீ தே³வீ - காயத்ரீ தேவியானவள், ஆயாது - வரக்கடவள், ச²ந்த³ஸாம் மாத: - வாராய் செய்யுள்களுக்கெல்லாம் தாயே, கா³யத்ரீம் - காயத்ரியென்கிற விருத்தத்தை

யுடைய, ப்ரஹ்மஸம்மிதம் - தன் பொருளால் ப்ரம்மத்தோடு பெருமையில் சரியாகிய, அக்ஷரம் - எழுத்து ரூபமான, இதம் - இந்த, நஃ - எங்களுடைய; ப்ரஹ்ம - வேதத்தை, ஜுஷஸ்வ - அடைவாயாக, ஓஜஃ - காந்தியாக, அஸி - ஆகிறாய், ஸஹஃ - சாமர்த்தியமாக, அஸி - ஆகிறாய், பலம் - பலமாக, அஸி - ஆகிறாய், ப்ராஜஃ - ப்ரகாசமாக, அஸி - ஆகிறாய், தேவாநாம் - தேவர்களுடைய, தாம - ஸ்தானமாகவும், நாம - பேராகவும், அஸி - ஆகிறாய், விஶ்வம் - எல்லாம், அஸி - ஆகிறாய், விஶ்வாயுஃ - எல்லாவற்றிற்குமாயுளாகவும், ஸர்வம் - எல்லாம், அஸி - ஆகிறாய், ஸர்வாயுஃ - எல்லாவற்றிற்குமாயுளாகவும், இந்த விடங்களில் அந்தந்தப் பலம் முதலியவற்றைப் பெறுகிறதற்குக் காரணமாதலால் அததுவாகப் பேசப்படுகிறது. விஶ்வம் ஸர்வம் - என்று ஒன்றையே அதிக ப்ரீதியினால் பேசுகிறது, அபிபூஃ - எதிரிகளை அவமானிக்கும் தன்மையுடையவள், ஓம் - பரப்ரம்மத்தைப் பொருளாகவுடையவள், காயத்ரீம் - காயத்ரீதேவியை, ஆவாஹயாமி - ஆவாகனம் செய்கிறேன்.

ஓம்பூஃ | ஓம்புவஃ | ஓம்ஸுவஃ | ஓம்மஹஃ | ஓம்ஜநஃ | ஓம்தபஃ | ஓம்ஸத்யம் | ஓம்தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்பர்கோதேவஸ்யதீமஹி | தியோயோநஃப்ரசோதயாத் | ஓமாபோஜ்யோதீரஸோம்ருதம்ப்ரஹ்மபூர்புவஸ்ஸுவரோம் | இதிஶிரஶ்ஶிகாஸந்த்யாவிம்ஶாக்ஷராவிம்ஶாநுவாகஃ ||

ఓంభూః ఓంభువః ఓగ్ సువః ఓంమహః ఓంజనః ఓంతపః ఓగ్ సత్యం। ఓంతత్సవితుర్వరేణియం భర్గోదేవస్యధీమహి । ధియోయోనఃప్రచోదయాత్ । ఓమాపోజ్యోతీరసోమృతంబ్రహ్మభూర్భువస్సువరోం ॥

(ப் - ம்.) பூஃ - பூலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், புவஃ - புவர்லோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், ஸுவஃ - சுவர்லோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், மஹஃ - மஹாலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், ஜநஃ - ஜநோலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், தபஃ - தபோலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், ஸத்யம் - சத்யலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், யஃ - யாதொருவன், நஃ - நம்முடைய, தியஃ - தியானங்களை, ப்ரசோதயாத் - ஏவுகிறானோ, தத் - அந்த, ஸவிதுஃ - படைக்கிறவனுடைய, தேவஸ்ய - ஈசனுடைய, வரேண்யம் - உயர்ந்ததான, பர்கஃ - ஸ்வரூபத்தை, தீமஹி - தியானம் செய்யக்கடவோம், ஸந்த்யாவிம்ஶாநுவாகஃ - இந்த அநுவாகம் காயத்ரியினுடைய சிரம், ஆபஃ - ஜலங்கள், ஜ்யோதிஃ - தேஜஸ், ரஸஃ - அவைகளின் குணம், அம்ருதம்ப்ரஹ்ம - முக்தனுன, ஆத்மா, பூர்புவஸ்ஸுவஃ - மூன்று வியாகிருதிகளும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம்.

ஓம்பூர்புவஸ்ஸுவர்மஹர்ஜநஸ்தபஸ்ஸத்யம்தத்ப்ரஹ்மததாபஆபோ ஜ்யோதீரஸோம்ருதம் ப்ரஹ்மபூர்புவஸ்ஸுவரோம் | ஓம்தத்ப்ரஹ்ம | ஓம்தத்வாயுஃ | ஓம்ததாத்மா | ஓம்தத்ஸத்யம் | ஓம்தத்ஸர்வம் | ஓம்தத்புரோர்நமஃ | இதிஶிரஶ்ஶிகாநந்தரம்ஸாநுவாகஃ ||

ఓంభూర్భువస్సువర్మహర్జనస్తపస్సత్యంతద్బ్రహ్మతదాప ఆపోజ్యోతీరసోఽమృతంబ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోం । ఓంతద్బ్రహ్మ ఓంతద్వాయుః ఓంతదాత్మా ఓంతత్సర్వం ఓంతత్పురో నమః ॥

(ப - ம்.) இந்த அனுவாகத்தில் ப்ரணவமே எல்லாவற்றின் ஆத்மாவென்று ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. 𑌭𑍂𑌃 - பூலோகமும், 𑌭𑍁𑌵𑌃 - புவர்லோகமும், 𑌸𑍁𑌵𑌃 - சுவர்லோகமும், 𑌮𑌹𑌃 - மகாலோகமும், 𑌜𑌨𑌃-ஜனலோகமும், 𑌤𑌪𑌃 - தபோலோகமும், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - சத்தியலோகமும், ஓம் - ப்ரணவமே, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமும், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்களும், ஓம் - ப்ரணவமே, 𑌆𑌪𑌃 - ஜலம், 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 - தேஜஸ், 𑌰𑌸𑌃 - இவற்றின் குணம், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - முக்திபெற்ற, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ஆத்மா, 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 - வியாகிருதிகள், ஓம் - இவை எல்லாம் ப்ரணவமே, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மம், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - வாயு, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆத்மா, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாம், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, 𑌪𑍁𑌰𑌃 - முன்னிருக்கும் காரணம், 𑌨𑌮𑌃 - வணங்குகிறேன்.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌦𑍇𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑍇𑌵𑌿𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂 । 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

ఉత్తమేశిఖరేదేవిభూమ్యాంపర్వతమూర్ధని । బ్రాహ్మణేభ్యోఽభ్యనుజ్ఞానంగచ్ఛదేవియథాసుఖం ॥

(ப - ம்.) 𑌦𑍇𑌵𑌿 - வாராய் காயத்ரிதேவியே, 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 - மேருமுதலிய பர்வதங்களுடைய மேல்பாகத்திலிருக்கும், 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇-உயர்ந்த, 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 - நுனியில், (𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 - இருக்கிற), 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 - சுகமான விடத்தில். 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂 - சுகமாக, 𑌗𑌚𑍍𑌛 - போவாயாக, 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 - ப்ராமணர்களாலே, 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂-அனுமதியானது,(𑌕𑍃𑌤𑌂-செய்யப்பட்டது).

𑌓𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 | 𑌤𑍍𑌵𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 | 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃॥

ఓమన్తశ్చరతిభూతేషుగుహాయాంవిశ్వమూర్తిషు । త్వంయజ్ఞస్త్వంవిష్ణుస్త్వంవషట్కార స్త్వంరుద్రస్త్వంబ్రహ్మత్వంప్రజాపతిః ॥

(ப - ம்.) ப்ரம்மத்தின் தியானத்தில் இந்த மந்திரமுபயோகிக்கிறது. 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 - எல்லாச் சரீரத்தோடுகூடிய, 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 - ப்ராணிகளிடங்களில், 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 - இருதய குகையில், ஓம் - ஓங்காரவாச்யனுன, (𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ), 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌸𑌿-உள்ளிருக்கிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃-யக்யம், 𑌤𑍍𑌵𑌂-நீ, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃-விஷ்ணு, 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 - உருத்திரன், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 - சதுர்முகன், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 - ப்ராணிகளைப் படைத்தவன்.

அம்ருதோபஸ்தரணமஸி | ப்ராணே நிவிஷ்டோ(அ)ம்ருதம் ஜுஹோமி ப்ராணாய ஸ்வாஹா | அபானே நிவிஷ்டோ(அ)ம்ருதம் ஜுஹோம்யபானாய ஸ்வாஹா | வ்யானே நிவிஷ்டோ(அ)ம்ருதம் ஜுஹோமி வ்யானாய ஸ்வாஹா| உதானே நிவிஷ்டோ(அ)ம்ருதம் ஜுஹோம்யுதானாய ஸ்வாஹா | ஸமானே நிவிஷ்டோ(அ)ம்ருதம் ஜுஹோமி ஸமானாய ஸ்வாஹா | ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மா(அ)ம்ருதத்வாய | இதி ஷட்த்ரிம்ஶோ(அ)நுவாகஃ ||

అమృతోప స్తరణమసి । ప్రాణేనివిష్టోమృతంజుహోమి ప్రాణాయస్వాహా । అపానేనివిష్టో మృతంజుహోమ్య పానాయస్వాహా । వ్యానేనివిష్టోమృతంజుహోమి వ్యానాయస్వాహా। ఉదానేనివిష్టోమృతం జుహోమ్యుదానాయస్వాహా । సమానేనివిష్టోమృతం జుహోమిసమానాయస్వాహా । బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ ॥

(ப - ம்.) சாப்பிடுகையில் முதலில் ஆபோசனம் செய்வதற்கு இம்மந்திரம் சொல்லுகிறது. ஹே அம்ருத - வாராய் ஜலமே, உபஸ்தரணம் - பாத்திரத்தில், ஓடாமலிருக்கும் பொருட்டு இறைக்கத்தக்கதாக, அஸி - ஆகிறாய், ப்ராணே - ப்ராணனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்டஃ - அக்கரையுள்ளவனாக, அம்ருதம்-அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி-ஹோமஞ்செய்கிறேன், ப்ராணாய - ப்ராணன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸு, அபானே-அபானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்டஃ - அக்கரைகொண்டவனாக, அம்ருதம்-அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், அபானாய - அபானன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, வ்யானே-வியானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்டஃ - அக்கரைகொண்டவனாக, அம்ருதம்-அமுதம் போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், வ்யானாய - வியானன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, உதானே - உதானனுடைய, ப்ரீதியில், நிவிஷ்டஃ - அக்கரைகொண்டவனாக, அம்ருதம் - அமுதம் போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், உதானாய - உதானன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - அந்த அவிஸ்ஸு, ஸமானே - ஸமானனுடைய திருப்தியில், நிவிஷ்டஃ - அக்கரைகொண்டவனாக, அம்ருதம் - அமுதம் போன்ற அன்னத்தை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ் செய்கிறேன், ஸமானாய - சமானன்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, மே-என்னுடைய, ஆத்மா-ஆத்மாவானது, ப்ரஹ்மணி - ப்ரம்மத்தினிடத்தில், (ஹுதஸ்ஸந் - ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு); அம்ருதத்வாய-மோக்ஷத்தின்பொருட்டு, (கல்பதாம் - ஆகட்டும்).

ப்ராணே நிவிஷ்டோ(அ)ம்ருதம் ஜுஹோமி ஶிவோ மா விஶாப்ரதாஹாய ப்ராணாய ஸ்வாஹா | அபானே நிவிஷ்டோ(அ)ம்ருதம் ஜுஹோமி ஶிவோ மா விஶாப்ரதாஹாயாபானாய ஸ்வாஹா | வ்யானே நிவிஷ்டோ(அ)ம்ருதம் ஜுஹோமி ஶி

𑌵𑍋𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁-
𑌹𑍋𑌮𑌿𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯𑍋𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿
𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾| 𑌬𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿𑌮𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯| 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌸𑌿| 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂
𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

ప్రాణేనివిష్టోమృతంజుహోమి శివోమావిశాప్రదాహాయ ప్రాణాయస్వాహా। అపానేనివిష్టో
మృతంజుహోమి శివోమావిశాప్రదాహా యాపానాయస్వాహా । వ్యానేనివిష్టోమృతం జుహోమి
శివోమావిశా ప్రదాహాయవ్యానాయస్వాహా । ఉదానేనివిష్టోమృతంజుహోమి శివోమావిశాప్ర
దాహాయోదానాయస్వాహా । సమానేనివిష్టోమృతంజుహోమిశివోమావిశాప్రదాహాయసమానాయ
స్వాహా ! బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ । అమృతాపిధానమసి ॥

(ப - ம்.) இம்மந்திரம் முன்மந்திரத்தோடு விகல்பமுள்ளது. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇- ப்ராணனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரையுள்ளவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 - கொளுத்தாமையின் பொருட்டு, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌵𑌿𑌶 - நுழைவாயாக, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯-ப்ராணன்பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾-இந்த அவிஸ்ஸு, அதாவது வாராய் அன்னமே சாடராக்நி யென்னைக் கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு நீபரிசுத்தமாக என்னுள் நுழைவாயாக என்று கருத்து, 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇-அபானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃- அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍-பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 - சாடராக்நி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌵𑌿𑌶 - உள் நுழைவாயாக, 𑌅𑌪𑌾𑌨𑌾𑌯 - அபானன் பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾- இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 - வியானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃-அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அனனத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿- ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯- சாடராக்நி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌵𑌿𑌶- நுழைவாயாக, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯 - வியானன் பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍇 - உதானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 - சாடராக்நி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌵𑌿𑌶 - நுழைவாயாக, 𑌉𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯 - உதானன் பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 - சமானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃-அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன்,

ஶிவஸ்து - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, அதாஹாய - சாடராக்கி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, மா-என்னை, விஶ - நுழைவாயாக, ஸமாநாய-சமானன் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸு, மே-என்னுடைய, ஆத்மா-ஆத்மாவானது, ப்ரஹ்மணி - ப்ரம்மத்தினிடத்தில், (ஹுதஸ்து - ஹோமஞ்செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு), அம்ருதத்வாய - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, (ஸ்யாதாம் - ஆகட்டும்), அம்ருதாபிதாநம் - அமுதரூபமான உரையாக, அஸி - ஆகிறாய், இம்மந்திரம் உத்தரா போசனத்தின் பொருட்டு கையிலிருக்கும் ஜலத்தை மந்திரிப்பதற்குபயோகிக்கிறது.

ஶ்ரத்தாயாம்ப்ராணே நிவிஶ்யாம்ருதம்ஹுதம்ப்ராணமந்நேநாப்யாயஸ்வ | அபாநே நிவிஶ்யாம்ருதம்ஹுதமபாநமந்நேநாப்யாயஸ்வ | வ்யாநே நிவிஶ்யாம்ருதம்ஹுதம்வ்யாநமந்நேநாப்யாயஸ்வ | உதாநே நிவிஶ்யாம்ருதம் ஹுதமுதாநமந்நேநாப்யாயஸ்வ | ஸமாநே நிவிஶ்யாம்ருதம்ஹுதம்ஸமாநமந்நேநாப்யாயஸ்வ | ப்ரஹ்மணிம ஆத்மாம்ருதத்வாய | இதிஷஷ்டப்ரஶ்நே ஷட்த்ரிம்ஶோநுவாக: ||

శ్రద్ధాయాంప్రాణేనివిశ్యామృతంహుతం ప్రాణమన్నేనాప్యాయస్వ । అపానేనివిశ్యామృతంహుతమపానమన్నేనాప్యాయస్వ । వ్యానేనివిశ్యామృతంహుతం వ్యానమన్నేనాప్యాయస్వ । ఉదానేనివిశ్యామృతం హుతముదానమన్నేనాప్యాయస్వ । సమానేనివిశ్యామృతంహుతం సమానమన్నేనాప్యాయస్వ । బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ ॥

(ப-ம்.) இந்த மந்திரம் சாடராக்கியைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிறது. ஶ்ரத்தாயாம்-சிரத்தையில், (ஸ்தித்வா - இருந்து), அதாவது மிகவும் சிரத்தையுள்ள என்றுலேயென்று பொருள், ப்ராணே - ப்ராணன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய -அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமுதரூபமான அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, அந்நேந - அந்த அன்னத்தினுலே, ப்ராணம் - ப்ராணனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, அபாநே - அபானன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமுதம்போன்ற அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, அந்நேந - அந்த அன்னத்தினுலே, அபாநம் - அபானனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, வ்யாநே - வியானன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம்-அமுதம்போன்ற, அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, அந்நேந-அந்த அன்னத்தினுலே, வ்யாநம் - வியானனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, உதாநே - உதானன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம்-அமுதம்போன்ற அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, உதாநம் - உதானனை, அந்நேந - அந்த அன்னத்தினுலே, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, ஸமாநே - சமானன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம்-அமு

தம்போன்ற அன்னமானது, ஹுதம்-ஹோமம் செய்யப்பட்டது, தேந- அந்த அன்னத்தினலே, ஸமாநம் - சமானனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, மே - என்னுடைய, ஆத்மா - ஆத்மாவானது, ப்ரஹ்மணி - ப்ரம்மத்தினிடத்தில், (ஹுத: - ஹோமம் செய்யப்பட்டது), அம்ருதத்வாய - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, (கல்பதாம் - ஆடக்கடவது).

ப்ராணாநாம் க்ரந்திரஸி ருத்ரோ மா விஶாந்தகஸ்தேநாந்நேநாப்யாயஸ்வ | இதி ஷட்த்ரிம்ஶோऽநுவாக: ||

ప్రాణానాంగ్రంథిరసిరుద్రో మావిశాన్తకస్తేనాన్నేనాప్యాయస్వ॥

(ப்-ம்.) இந்த மந்திரமும் சாடராக்கினியைக் குறித்துச் சொல்லுகிறது. ப்ராணாநாம் - ப்ராணனென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து வாயுக்களுக்கும், க்ரந்தி: - ஆதாரமான முணிச்சாகவும், ருத்ர: - அழப்பண்ணுமவனுகவும், அந்தக:-அன்னங்களை நாசம் செய்கிறவனுகவும், அஸி-ஆகிறாய், மா-என்னை, விஶ - நுழைவாயாக, அதாவது உன் ஜ்வாலைகளை விட்டெறிவாயாக, தேந- அந்த, அந்நேந - அன்னத்தினலே, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை.

அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோऽங்குஷ்டம் ச ஸமாஶ்ரித: | ஈஶ: ஸர்வஸ்ய ஜகத: ப்ரபு: ப்ரீணாதி விஶ்வபுக் | இதி ஸப்தத்ரிம்ஶோऽநுவாக: ||

అంగుష్ఠమాత్రఃపురుషోంగుష్ఠంచసమాశ్రితః ॥ ఈశస్సర్వస్యజగతఃప్రభుఃప్రీణాతివిశ్వభుక్॥

(ப் - ம்.) இந்த மந்திரமும் போசனம் செய்த பிறகு ஜபிக்கிறது. அங்குஷ்டம்-கட்டைவிரல் அளவான ஹிருதயத்தை, ஸமாஶ்ரித: - அடைந்தவனும், (ஆனதால்) அங்குஷ்டமாத்ர: - கட்டைவிரலளவுள்ளவனும், ஸர்வஸ்ய - எல்லா, ஜகத: - உலகத்திற்கும், ஈஶ: - நாயகனும், ப்ரபு: - ஸ்வாமியாயுமிருக்கிற, புருஷ: - புருஷனென்று சொல்லப்பட்ட வாசுதேவனனவன், விஶ்வபுக் - எல்லாவற்றையும் புசிக்கிறவனுக, ப்ரீணாதி- ப்ரீதியடையக்கடவன்.

மேதா தேவீ ஜுஷமாணா ந ஆகாத்விஶ்வாசீ பத்ரா ஸுமநஸ்யமாநா | த்வயா ஜுஷ்டா ஜுஷமாணா துருக்தான் ப்ருஹத்வதேம விததே ஸுவீரா: | த்வயா ஜுஷ்ட ருஷிர்பவதி தேவி த்வயா ப்ரஹ்மாகதஶ்ரீருத த்வயா | த்வயா ஜுஷ்டஶ்சித்ரம் விந்ததே வஸு ஸா நோ ஜுஷஸ்வ த்ரவிணேந மேதே | இதி அஷ்டத்ரிம்ஶோऽநுவாக: ||

మేధాదేవీజుషమాణానఆగాద్విశ్వాచీ భద్రాసుమనస్యమానా । త్వయాజుష్టాజుషమాణా దురుక్తాన్బృహద్వదేమవిదథేసువీరాః । త్వయాజుష్టఋషిర్భవతిదేవి త్వయాబ్రహ్మాగతశ్రీరుత త్వయా । త్వయాజుష్టశ్చిత్రంవిందతే వసుసానోజుషస్వద్రవిణేనమేధే ॥

(ப் - ம்.) விஶ்வாசீ - எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தும், பத்ரா - மங்களகரமாகவும், ஸுமநஸ்யமாநா - நல்ல மனதுடன் கூடியுமிருக்கிற, மேதா

தேவீ - புத்திக்குத் தேவதையானவள், ந꞉ - எங்களை, ஜுஷமாணா-ப்ரீதியுள்ளவளாக, ஆகாத் - அடையக்கடவள், ஹே தேவி - வாராய் மேதையே, த்வயா - உன்னால், ஜுஷ்டா꞉-அடையப்பட்டவர்களாக, துருக்தாந்-கெட்ட சப்தங்களை, ஜுஷமாணா꞉ - அடைந்திருந்த நாங்கள், ப்ருஹத் - குணங்களாலுயர்ந்ததான வார்த்தையை, வதேம-சொல்லக்கடவோம், யத꞉-(யாதொரு காரணத்தினால், ஸுவீரா꞉ - நல்ல வீரியமுள்ள வாக்குகளை, விததே - கொடுத்தாயோ, த்வயா - உன்னால், ஜுஷ்ட꞉ - அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவன், ருஷி꞉ - மந்திரங்கள் காணும் சக்தியுள்ளவனாக, பவதி - ஆகிறான், த்வயா - உன்னால், ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், கதஶ்ரீ꞉ - நிலைநின்ற சம்பத்தோடு கூடியவன், த்வயா - உன்னால், ஜுஷ்ட꞉ - அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவன், சித்ரம்-அனேகவிதமான, வஸு - தனத்தை, விந்ததே-அடைகிறான், ஹே மேதே-வாராய் மேதையே, ஸா - அப்படிப்பட்ட நீ, ந꞉ - எங்களை, த்ரவிணேந-தனத்தினால், ஜுஷஸ்வ - அனுக்கிரகம் பண்ணு.

மேதாம்ʼ ம இந்த்ரோ ததாது மேதாம்ʼ தேவீ ஸரஸ்வதீ மேதாம்ʼ மே அஶ்விநௌ தேவாவாதத்தாம்ʼ புஷ்கரஸ்ரஜா | அப்ஸராஸு ச யா மேதா கந்தர்வேஷு ச யந்மந꞉ | தைவீ மேதா மநுஷ்யஜா ஸா மாம்ʼ மேதா ஸுரபிர்ஜுஷதாம்| இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே ஏகத்ரிம்ஶோ நுவாக꞉ ||

మేధాంమఇంద్రోదదాతు మేధాందేవీసరస్వతీ । మేధాంమేఅశ్వినౌదేవావాధత్తాంపుష్కరస్రజా । అప్సరాసుచయామేధాగంధర్వేషుచయన్మనః । దైవీమేధాసరస్వతీసామాంమేధాసురభిర్జుషతాం ॥

(ப - ம்.) மே - எனக்கு, மேதாம் - அறிவை, இந்த்ர꞉ - இந்திரனானவன், ததாது - கொடுக்கக்கடவன், தேவீ - பூஜ்யையான, ஸரஸ்வதீ - சரஸ்வதியும், மேதா - அறிவை, ததாது - கொடுக்கக்கடவள், புஷ்கரஸ்ரஜா - பத்மமாலை யணிந்த, தேவௌ - தேவர்களான, அஶ்விநௌ - அசுவினிதேவர்கள், மே - எனக்கு, மேதாம் - அறிவை, ஆதத்தாம் - செய்யட்டும், அப்ஸராஸு-அப்ஸரஸ்திரீகளில், யா - யாதொரு, மேதா - அறிவோ, கந்தர்வேஷு - கந்தருவர்களில், யத் - யாதொரு, மந꞉ - மேதையோ, தைவீ - தேவர்களுடையதும், மநுஷ்யஜா - மனிதர்களுடையதும், யா-யாதொரு, மேதா - அறிவோ, ஸுரபி꞉ - உயர்ந்த, ஸா - அந்த, மேதா-அறிவானது, மாம் - என்னை, ஜுஷதாம் - அனுக்கிரகிக்கட்டும்,

ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமி ஸத்யோஜாதாய வை நம꞉| இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே த்வாத்ரிம்ஶோ நுவாக꞉ ||

సద్యోజాతంప్రపద్యామిసద్యోజాతాయవైనమః ॥

(ப் - ம்.) 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌂 - சங்கல்பம் பண்ணினவுடனே வேறு காரணங்களாலுண்டுபண்ணப்படாமல் தானே தோன்றின ப்ரம்மத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - சரணமடைகிறேன், 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌾𑌯𑌵𑍈 - மேற்கூறியபடி அவதரித்த நாராயணன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

𑌭𑌵𑍇𑌭𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌭𑌵𑍇𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌭𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯𑌨𑌮𑌃 । 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

భవేభవేనాతిభవేభజస్వమాం భవోద్భవాయనమః॥

(ப் - ம்.) 𑌭𑌵𑍇𑌭𑌵𑍇 - யோநிகள் தோறும், 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌭𑌵𑍇 - விசேஷித்துப் பிறக்கக்கடவேனல்லேன், 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 - அனுக்கிரகிப்பாயாக, 𑌭𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 - காரியவர்க்கங்களுக்கு உத்பத்திகாரணமான ப்ரம்மத்தின் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌨𑌮𑍋𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌨𑌮𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌨𑌮𑌃𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯𑌨𑌮𑌃𑌕𑌲𑌵𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯𑌨𑌮𑍋𑌬𑌲𑌵𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯𑌨𑌮𑍋𑌬𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌨𑌾𑌯𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌦𑌮𑌨𑌾𑌯𑌨𑌮𑍋𑌮𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌯𑌨𑌮𑌃 । 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌏𑌕𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

వామదేవాయనమో జ్యేష్ఠాయనమోరుద్రాయనమః కాలాయనమః కలవికరణాయనమోబల వికరణాయనమోబల ప్రమథనాయనమస్సర్వభూత దమనాయనమోమనోన్మనాయనమః ॥

(ப் - ம்.) 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 - அழகியதேவன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன், 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 - உயர்ந்தவன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன், 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 - சம்சாரத்தைப் போக்குகிறவன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன், 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯 - சம்ஹாரம் செய்கிறவன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன், 𑌕𑌲𑌵𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯 - காலத்தின் விகாரமான கணம் நாழி முதலிய உருவின் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன், 𑌬𑌲𑌵𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯 - பலத்தின் விகாரங்களுடைய உருவின் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன், 𑌬𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌨𑌾𑌯 - சத்துருவின் பலத்தைப்போக்க வல்லவன்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன். 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌦𑌮𑌨𑌾𑌯 - எல்லா ப்ராணிகளையும் வதிக்கிறவன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன், 𑌮𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌯 - மனதைக் கலக்குகிறவன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥𑌘𑍋𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌘𑍋𑌰𑌘𑍋𑌰𑌤𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌶𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

అఘోరేభ్యోథఘోరేభ్యోఘోరఘోరతరేభ్యస్సర్వ తస్సర్వశర్వేభ్యోనమస్తేఅస్తురుద్రరూపేభ్యః॥

(ப - ம்.) 𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 கோரமில்லாததாயும், 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌘𑍋𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - கோரரூபமாயும், 𑌘𑍋𑌰𑌘𑍋𑌰𑌤𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - அத்தியந்தம் கோ

ரமாயும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 - எல்லாவிடத்திலும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - எல்லாச் சர்வனுடையதான, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - உருத்திரன் உருவம்கொண்ட, 𑌤𑍇 - உனக்கு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - உண்டாகட்டும்.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 | 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

తత్పురుషాయవిద్మహేమహాదేవాయధీమహి । తన్నోరుద్రఃప్రచోదయాత్ ॥

(ப் - ம்.) 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 - வாசுதேவனின் பொருட்டு, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 - தியானம் செய்கிறோம், 𑌤𑌤𑍍 - அதற்காக, 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 - ருத்திரன் பொருட்டு, 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 - தியானம் செய்யக்கடவோம், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த வாசுதேவ தியானத்தை, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 - உருத்திரன், 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 - கூட்டிவைக்கட்டும்.

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑍇𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍋𑌂 | 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

ఈశానస్సర్వవిద్యానామీశ్వరస్సర్వభూతానాంబ్రహ్మాధిపతిర్బ్రహ్మణోధిపతిర్బ్రహ్మాశివోమే అస్తుసదాశివోం ॥

(ப் - ம்.) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 - எல்லா வித்தைகளுக்கும், 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃 - ஸ்வாமியாயும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 - ஈசனுகியும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 - வேதத்திற்கு நாயகனுகவும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - சதுர்முகனுக்கு, 𑌅𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 - நாயகனுகவும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 - சதுர்முகனுக்கு ஆத்மாவாகவும், 𑌸𑌦𑌾 - சர்வகாலமும், 𑌶𑌿𑌵𑌃 - மங்களகரனுகவும், ஓம் - ப்ரணவத்தின் பொருளுமான நாராயணன், 𑌮𑍇 - எனக்கு, 𑌶𑌿𑌵𑌃 - மங்களகரத்தைக் கொடுக்கிறவனுக, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - ஆகக்கடவன்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂 | 𑌮𑌧𑍁𑌮𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍇𑌵𑌮𑌧𑍁𑌮𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂 | 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌸𑍋𑌮𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍋𑌭𑌿𑌸𑍋𑌹𑌂 | 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌹𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌷𑌹 | 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌸𑍋𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 | 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌂𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌾𑌏𑌤𑍇𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌯𑍇𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌤𑍇𑌸𑍋𑌮𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌆𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿𑌓𑌂 ||

బ్రహ్మమేతుమాం। మధుమేతుమాంబ్రహ్మమేవమధుమేతుమాం। యాస్తేసోమప్రజావత్సోభిసోఅహం । దుస్స్వాప్నహందురుష్వహః । యాస్తెసోమప్రాణాగ్ స్తాఞ్జుహోమి। త్రిసుపర్ణమయాచితంబ్రాహ్మణాయదద్యాత్।బ్రహ్మహత్యాంవాఏతేఘ్నంతి।యేబ్రాహ్మణాస్త్రిసుపర్ణంపఠంతి। తేసోమంప్రాప్నువంతి।ఆసహస్రాంత్పఙ్క్తింపునన్తిఓం ॥

(ப - ம்.) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமானது, 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌏𑌤𑍁 - அடையக்கடவது, 𑌮𑌧𑍁 - தேன்போல் ஆனந்தமயமானது, 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌏𑌤𑍁 -

அடையக்கடவது, ப்ரஹ்மைவ - ப்ரம்மமாகத் தானேயாகிற, ஸ்ய - தேனுனது, மாம் - என்னை, ஸமேது - அடையக்கடவது, ஸ்வாஹா - வாராய் பரமாத்மாவே, யா: - யாதொரு ப்ரஜைகளோ, (தா - அந்த), ப்ரஜா: - ப்ரஜைகள், தே - உனக்குச் சேஷபூதங்கள், ஸோஹம் - அந்த நான், (தே - உனக்கு), புத்ரவத்ஸ: - இஷ்டமுள்ள பிள்ளைபோல் காப்பாற்றத் தக்கவன், (த்வம் - நீ), து:ஸ்வப்நஹா - கெட்ட சுவப்பனங்களைப் போக்குகிறவன், து:ராத்ஷஹா - கெட்டவர்களுடைய தனத்தை அபகரிக்கிறவன், ஸ்வாஹா - வாராய் பரமாத்மாவே, யா: - யாதொரு ப்ராணன்கள், தே - உனக்கு சேஷபூதங்களோ, தாந் - அந்த, ப்ராணாந் - இந்திரியங்களை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், த்ரிஸுபர்ணம் - திரிசுபர்ணமென்கிற பெயர்கொண்ட, இந்த அனுவாகம் மூன்றையும், அயாசிதம் - கேளாமலிருக்கையில், ப்ராஹ்மணாய - ப்ராமணர்களின்பொருட்டு, தத்யாத் - தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும், ப்ரூணஹத்யாம்வா ஏதே - என்கிறபடியே தக்ஷிணை கொடுக்கும் காலத்தில் இந்தத் திருசுபர்ணம் என்கிற அனுவாகத்தைப் படிக்கவேண்டும், யே ப்ராஹ்மணா: - யாதொரு ப்ராமணர்கள், த்ரிஸுபர்ணம் - இந்த மூன்று அனுவாகத்தையும், பட்ந்தி - படிக்கிறார்களோ, ப்ரஹ்மஹத்யாம்வை - ப்ரம்ம ஹத்தியை, க்நந்தி - போக்குகிறார்கள், தே - அவர்கள், ஸோமம் - எல்லாவற்றையும் படைத்த பரமாத்மாவை, ப்ராப்நுவந்தி - அடைகிறார்கள், பங்க்திம் - எல்லாக் கும்பலையும், ஆஸஹஸ்ராத் - அதிகமாக, புநந்தி - பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள்.

ப்ரஹ்மமேதயா | மதுமேதயா | ப்ரஹ்மமேவமதுமேதயா | ப்ரஹ்மமேதவா | மதுமேதவா | ப்ரஹ்மமேவமதுமேதவா | இதிஷஷ்ட்ய ப்ரஸ்நேஷட்த்ரிம்ஸா நுவாக: ||

బ్రహ్మమేధయా మధుమేధయా బ్రహ్మమేవమధుమేధయా బ్రహ్మమేధవా మధుమేధవా బ్రహ్మమేవమధుమేధవా ॥

(ப - ம.) ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, மேதயா - தன்விஷயமான புத்தியோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), மது - ஆனந்தரூபமான ப்ரம்மம், மேதயா - அறிவோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), ப்ரஹ்மமேவ - ப்ரம்மமாகத்தானே இருக்கிற, மது - ஆனந்தமானது, மேதயா - அறிவோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, மேதவா யக்யத்தைச் செய்துவைக்கும், மது - ஆனந்தமயமானது, மேதவா - யக்யத்தைச் செய்துவைக்கும், ப்ரஹ்மமேவ - ப்ரம்மமாகத்தானே இருக்கிற, மது - ஆனந்தமயம் தானே, மேதவா - யக்யத்தைச் செய்துவைக்கும்.

ப்ரஹ்மாதேவாநாம்பதவீ: கவீநாம்ருஷிர்விப்ராணாம்மஹிஷோம்ருகாணாம் | ஸ்யேநோக்ருத்ராணாக்ம்ஸ்வதிதிர்வநாநாம்ஸோம:பவித்ரம்

த்யேதி ரேபந் | ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத்தோதா வேதிஷததிதிர்துரோணஸத் | ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்வ்யோமஸதப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் | ய இதம் த்ரிஸுபர்ணமயாசிதம் ப்ராஹ்மணாய தத்யாத் | வீரஹத்யாம் வா ஏதே க்நந்தி | யே ப்ராஹ்மணாஸ்த்ரிஸுபர்ணம் படந்தி | தே ஸோமம் ப்ராப்நுவந்தி | ஆஸஹஸ்ராத்பங்க்திம் புநந்தி | ஓம் | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே ஸ்த்வசத்வாரிம்ஶோநுவாக: ||

బ్రహ్మాదేవానాంపదవీఃకవీనామృషిర్విప్రాణాంమహిషోమృగాణాం। శ్యేనోగృధ్రాణాగ్ స్వధితిర్వనానాం సోమఃపవిత్రమత్యేతిరేభన్ హగ్ంసశ్శుచిషద్వసురంతరిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిథిర్దురోణసత్ । నృషద్వరసదృతసద్వ్యోమసదబ్జాగోజాఋతజాఅద్రిజాఋతంబృహత్ । యఇమంత్రిసుపర్ణమయాచితంబ్రాహ్మణాయదద్యాత్ । వీరహత్యాంవాఏతేఘ్నంతి । యేబ్రాహ్మణాస్త్రిసుపర్ణంపఠంతి । తేసోమంప్రాప్నువంతి । ఆసహస్రాత్పంక్తింపునంతిఓం ॥

(ப-ம்.) ப்ரஹ்மாதேவாநாம் - என்றும், ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத் - என்றும் இம்மந்திரங்களிரண்டும் முன்னே வியாக்யானம் செய்யப்பட்டவைகள், ய: - யாதொருவன், இதம் - இந்த, த்ரிஸுபர்ணம் - திருஸுபர்ணமென்கிற அனுவாகத்தை, அயாசிதம் - கேளாமலிருக்கையில், ப்ராஹ்மணாய - ப்ராம்மணன்பொருட்டு, தத்யாத் - தக்ஷிணையுடன் கொடுக்கக்கடவனோ, ஏதே - இவர்கள், வீரஹத்யாம் வீரஹா வா ஏஷ தேவாநாம் யோऽக்நிமுத்வாஸயதே - என்கிறபடி தேவர்களின் அக்நியை அவித்த பாதகத்தை, க்நந்தி - போக்குகிறார்கள், யே - யாதொரு, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராமணர்கள், த்ரிஸுபர்ணம் - திருஸுபர்ணத்தை, படந்தி - படிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஸோமம் - பரமாத்மாவை, ப்ராப்நுவந்தி - அடைகிறார்கள், ஆஸஹஸ்ராத் - அதிகமாக, பங்க்திம் - வரிசையை, புநந்தி - பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள், ஓம் - என்கிறது ப்ரம்மத்தின் தியானத்தைச் சொல்லுகிறது.

ப்ராணாபாநவ்யாநோதாநஸமாநா மே ஶுத்த்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக்ம் ஸ்வாஹா | வாங்மநஶ்சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரஜிஹ்வாக்ராணரேதோபுத்த்யாகூதிஸ் ஸங்கல்பா மே ஶுத்த்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக்ம் ஸ்வாஹா | ஶிர:பாணிபாதபார்ஶ்வப்ருஷ்டோரூதரஜங்கஶிஶ்நோபஸ்தபாயவோ மே ஶுத்த்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக்ம் ஸ்வாஹா | த்வக்சர்மமாம்ஸருதிரமேதோமஜ்ஜாஸ்நாயவோஸ்தீநி மே ஶுத்த்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக்ம் ஸ்வாஹா | ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸகந்தா மே ஶுத்த்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக்ம் ஸ்வாஹா | ப்ருதிவ்யாபஸ்தேஜோவாய்வாகாஶா மே ஶுத்த்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக்ம் ஸ்வாஹா | அந்நமயப்ராணமயமநோமயவிஜ்ஞாநமயாநந்தமயா மே ஶுத்த்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக்ம் ஸ்வாஹா |

விவிட்டிஸ்வாஹா | கஷோத்காயஸ்வாஹா | உத்திஷ்ட புருஷ ஹரித லோஹித பிங்களாக்ஷி தேஹி தேஹி ததாபயிதா மே ஶுத்த்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸம் ஸ்வாஹா | ஓம் ஸ்வாஹா | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே ஏகாவிம்ஶோऽநுவாக꞉ ||

ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానా మేశుధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావిపాప్మాభూయాసగ్ స్వాహా । వాఙ్మనశ్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వాఘ్రాణరేతోబుధ్యాకూతిసంకల్పా మేశుధ్యంతాంజ్యోతిరహంవిరజావిపాప్మాభూయాసగ్ స్వాహా । శిరఃపాణిపాదపార్శ్వపృష్ఠోదరజంఘశిశ్నోపస్థపాయవో మేశుధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావి పాప్మాభూయాసగ్ స్వాహా । త్వక్చర్మమాగ్ సరుధిరమేదోస్థి మజ్జా మేశుధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావి పాప్మాభూయాసగ్ స్వాహా । శబ్దస్పర్శరూపరసగంధా మేశుద్ధ్యంతాంజ్యోతిరహంవిరజావిపాప్మాభూయాసగ్ స్వాహా । పృథివ్యాపస్తేజో వాయురాకాశా మేశుద్ధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావిపాప్మాభూయాసగ్ స్వాహా । అన్నమయప్రాణమయమనోమయవిజ్ఞానమయానందమయా మేశుద్ధ్యంతాంజ్యతిరహం విరజావిపాప్మాభూయాసగ్ స్వాహా । వివిట్టిస్వాహా ।ఘుషోత్కాయస్వాహా । ఉత్తిష్ఠపురుషహరిలోహితపింగళాక్షి దేహి దేహి దదాపయితా మెశుద్ధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావిపాప్మాభూయాసగ్ స్వాహా । ఓంస్వాహా॥

(ப - ம.) இம்மந்திரங்கள் சந்நியாசத்திற்குப் பூர்வாங்கமான பாவத்தைப் போக்கச்செய்யும் ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படுகின்றன. மே - என்னுடைய, ப்ராணாபாநவ்யாநோதாநஸமாநா꞉ - இப்பெயர்கொண்ட ஐந்து ப்ராணவாயுக்களும், ஶுத்த்யந்தாம்-சுத்தியடையக்கடவது. ஜ்யோதி꞉- தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா꞉ - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், ஸ்வாஹா-என்பது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஹோமத்தைச் சொல்லுகிறது, மே-என்னுடைய, வாங்மநஶ்சக்ஷு꞉ஶ்ரோத்ரஜிஹ்வாக்ராணரேதோபுத்த்யாகூதிஸங்கல்பா꞉ - வாக் மனது கண் காது நாக்கு மூக்கு இந்திரியம் புத்தி அபிப்பிராயம் எண்ணம் இவை, ஶுத்த்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி꞉ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா꞉ - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா-பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம்-ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, ஶிர꞉பாணிபாதபார்ஶ்வப்ருஷ்டோதரஜங்கஶிஶ்நோபஸ்தபாயவ꞉- தலை கை கால் விலா முதுகு வயிறு முழங்கால் சிச்னம் குத்தாமட்டை பாயு என்னும் இந்திரியம் இவை, ஶுத்த்யந்தாம் சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி꞉ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா꞉ - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, த்வக்சர்மமாம்ஸருதிரமேதோऽஸ்திமஜ்ஜா꞉ - தோல் வெள்ளைத்தோல், மாமிசம் ரத்தம் உயிர்த்தண்ணி, எலும்பு நரம்பு இவை, ஶுத்த்யந்தாம்-சுத்தியடையக்கடவன,

ஜ்யோதி꞉ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா꞉ - ரஜோகுணமில்லாதவனுகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனுகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸகந்தா꞉-ஐம்புலன்களும், ஶுத்த்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி꞉ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா꞉ - ரஜோகுணமில்லாதவனுகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனுகவும், பூயாஸம்-ஆகக்கடவேன், மே-என்னுடைய, ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாஶா꞉ - ஐம்பூதங்களும், ஶுத்த்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன், ஜ்யோதி꞉ - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா꞉ - ரஜோகுணமற்றவனுகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனுகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, அந்நமயப்ராணமயமநோமயவிஜ்ஞாநமயாநந்தமயா꞉- அன்னமயன் முதலிய ஐந்தும், ஶுத்த்யந்தாம்-சுத்தியடையக்கடவன, அன்னமயன் முதலிய சரீர ப்ராண மனது ஜீவன் இவைகளுக்கு சுத்திவேண்டியிருந்தாலும் எக்காலத்திலும் சுத்தமான ஆனந்தமயன் என்கிற பரமாத்மாவுக்கு சுத்தியாவது பக்தி ப்ரபத்தி என்கிற முக்தி காரணங்களால் வசப்படுகையே, ஜ்யோதி꞉-தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, விரஜா꞉-ரஜோகுணமில்லாதவனுகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனுகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், விவிட்யை - அதிகமாக க்யானத்தின் பரவுதலானது, (பூயாத் - உண்டாகட்டும்), கஷோத்காய - தன்னுடைய குணங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் ஆசைகொண்டிருக்கும் பரப்ரம்மத்தின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, லோஹிதபிங்கலாக்ஷி - செந்தாமரைப் பூப்போல பிங்கள வர்ணமான கண்களையுடைய, புருஷ - புருஷனென்கிற பெயர்கொண்ட, ஹரி - மகாவிஷ்ணுவே, உத்திஷ்ட - என்னைக் காப்பாற்றுவதில் சாக்ரதையுள்ளவராவாய், தேஹிதேஹி - உன் விஷயமான க்யானம் சக்தி இவைகளைக் கொடுப்பாய், மே - எனக்கு, தததாபயிதா꞉ - ஞானதிகளை கொடுப்பிக்கும் காரணங்கள், ஶுத்த்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி꞉ - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா꞉ - ரஜோகுணமில்லாதவனுகவும், விபாப்மா-பாவமில்லாதவனுமாக,பூயாஸம்-ஆகக்கடவேன், ஓம் - ப்ரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு.

ஸத்யம்பரம்பரஸ்ஸத்யம்ஸத்யேந ந ஸுவர்காலோகாச்ச்யவந்தே கதாசந ஸதாஹி ஸத்யம் தஸ்மாத்ஸத்யே ரமந்தே | தப இதி தபோ நாநஶநாத்பரம்யத்தி பரம் தபஸ்தத்துர்தர்ஷம் தத்துராதர்ஷம் தஸ்மாத்தபஸி ரமந்தே | தம இதி நியதம் ப்ரஹ்மசாரிணஸ்தஸ்மாத்தமே ரமந்தே ஶம இத்யரண்யே முநயஸ்தஸ்மாச்சமே ரமந்தே தாநமிதி ஸர்வாணி பூதாநி ப்ரஶம்ஸந்தி தாநாந்நாதிதுஷ்கரம் தஸ்மாத்தாநே ரமந்தே தர்ம இதி தர்மேண ஸர்வமிதம் ப

𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌾
𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌆
𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌯
𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾
𑌨𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍇𑌚𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁
𑌤𑍍𑌤𑌰𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

సత్యంపరంపరగ్ంసత్యంసత్యేనవసువర్గాల్లోకాచ్చ్యవన్తేకదాచనసతాగ్ంహిసత్యంతస్మాత్స
త్యేరమన్తే।తపఇతితపోనానశనాత్పరంయద్ధిపరంతపస్తద్దుర్ధర్షంతద్దురాధర్షంతస్మాత్తపసిరమన్తే।
దమఇతినియతంబ్రహ్మచారిణస్తస్మాద్దమేరమన్తే శమఇత్యరణ్యేమునయస్తస్మాచ్ఛమేరమన్తే దానమితి
సర్వాణిభూతాని ప్రశగ్ంసన్తిదానాన్నాతిదుష్కరం తస్మాద్దానేరమన్తేధర్మఇతి ధర్మేణసర్వమి
దంపరిగృహీతం ధర్మాన్నాతిదుశ్చరంతస్మాద్ధర్మేరమన్తేప్రజన ఇతిభూయాగ్ంసస్తస్మాద్భూయి
ష్ఠాఃప్రజననేరమన్తే అగ్నయఇత్యాహతస్మాదగ్నయఆధాతవ్యా అగ్నిహోత్రమిత్యాహతస్మా
దగ్నిహోత్రేరమన్తేయజ్ఞఇతియజ్ఞోహిదేవానాంయజ్ఞేనహిదేవాదివంగతాస్తస్మాత్ యజ్ఞేరమన్తే
మానసమితి విద్వాగ్ంసస్తస్మాద్విద్వాగ్ంసఏవమానసేరమన్తే న్యాసఇతిబ్రహ్మాహిపరఃపరోహిబ్రహ్మా
తానివాఏతాన్యవరాణి తపాంసిన్యాసఏవాత్యరేచయత్ యఏవంవేదేత్యుపనిషత్ ॥

(ப - ம்.) ப்ரம்ம வித்தையில் சத்தியம் தவம் முதலிய சாதனங்களைச் சொல்லி, சதுர்முகனுக்கு விருப்பமுள்ளது நியாசம் என்கிற சரணாகதியே என்று முடிப்பதற்கு இந்த அனுவாகம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - சத்தியமானது, 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்தது, 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - என்று அதை உயர்ந்ததென்று சொல்ல இரட்டித்துச் சொல்லுகிறது. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 - சத்தியத்தினால், 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 - சுவர்க்கமென்கிற, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 - உலகத்திலிருந்தும், 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 - ஒருக்காலத்திலும், 𑌨 𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 - நழுவுகிறதில்லை, 𑌸𑌤𑌾𑌂 - சத்துக்களுக்கு, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - சத்தியமானது, (𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 - இஷ்டமன்றோ), 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 - சத்தியத்தில், 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 - ஆசைப்படுகிறார்கள், 𑌤𑌪𑌃 - தவம், 𑌇𑌤𑌿 - என்பது, 𑌅𑌨𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 - சாப்பிடாததைக் காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌂 - வேறு, 𑌨 - இல்லை, 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿 - யாதொரு காரணத்தினால், 𑌤𑌪𑌃 - தவம், 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்ததோ, 𑌤𑌤𑍍 - ஆனதால், 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 - அசைக்கக்கூடாதது, 𑌤𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 - மிகவும் அசைக்கக்கூடாதது, (𑌇𑌤𑌿 - என்று), 𑌤𑌪𑌃 - தவத்தை, (𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 - எண்ணி), 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌤𑌪𑌸𑌿 - தவத்தில், 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 - ஆசைப்படுகிறார்கள். 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 - ப்ரம்மசாரிக்கு, 𑌦𑌮𑌃 - தமமானது, (𑌸𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯𑌃 - சாதிக்கத்தக்கது), 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 - எண்ணி), 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 - நிரந்தரமாக, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால்,

தமே - தமத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறார்கள், அரண்யே - காட்டில், முநய: - முனிகள், ஶம: - சமமானது, (ஸாத்ய: - சாதிக்கதக்கது), இதி - என்று, மத்வா - எண்ணி, தஸ்மாத் - ஆகையால், ஶமே - சமத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸர்வாணி - எல்லா, பூதாநி - ப்ராணிகளும், தாநம் - தானம், இதி - என்று, ப்ரஶம்ஸந்தி - ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றன, தாநாத் - தானத்தைக்காட்டிலும், அதிதுஷ்கரம் - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமான காரியம், ந - இல்லை, தஸ்மாத் - ஆகையால், தாநே - தானத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறார்கள், தர்மேண - தர்மத்தினாலே, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், பரிக்ருஹீதம் - பிடிக்கப்பட்டது, தர்மாத் - தர்ம்மத்தைக் காட்டிலும், அதிதுஷ்கரம் - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமானது, ந - இல்லை, தஸ்மாத் - ஆனதால், தர்ம: - தர்ம்மம், இதி - என்று, மத்வா - எண்ணி, தர்மே - தர்ம்மத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ப்ரஜநந: - பிள்ளையானது, (ஸாத்ய: - சாதிக்கத்தக்கது), இதி - என்று, பூயாம்ஸ: - அனேகர், (ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள், தஸ்மாத் - ஆதலால், பூயிஷ்டா: - அனேகர், ப்ரஜாயந்தே - பிள்ளையுண்டு பண்ணுகிறார்கள், தஸ்மாத் - ஆதலால், பூயிஷ்டா: - அனேகர், ப்ரஜநநே - பிள்ளையுண்டு பண்ணுவதில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறார்கள், அக்நய: - அக்நிகள், ஸாத்யா: - (சாதிக்கத் தக்கவைகள்), இதி - என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறது, தஸ்மாத் - ஆதலால், அக்நய: - அக்நிகள், ஆதாதவ்யா: - ஆதானம் செய்யத்தக்கவைகள், அக்நிஹோத்ரம் - அக்கிநிஹோத்திரமானது, (ஸாத்யம் - செய்யத்தக்கது), இதி - என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறது, தஸ்மாத் - ஆதலால், அக்நிஹோத்ரே - அக்நிஹோத்திரத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறார்கள், யஜ்ஞ: - யக்யமானது, தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, (தோஷணோ ஹி - திருப்திசெய்து வைக்கிற தன்றோ), யஜ்ஞேந - யக்யத்தால், தேவா: - தேவர்கள், திவம் - சுவர்க்கத்தை, கதா ஹி - அடைந்தார்களன்றோ, தஸ்மாத் - ஆகையால், யஜ்ஞ: - யக்யமானது, (ஸாத்ய: - சாதிக்கத்தக்கது), இதி - என்று, யஜ்ஞே - யக்யத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறார்கள். மாநஸம் - மனதால் பகவத்தியானமானது, ஸாத்யம் - செய்யத்தக்கது, இதி - என்று, வித்வாம்ஸ: - தெரிந்தவர்கள், ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள், தஸ்மாத் - ஆனதால், வித்வாம்ஸ ஏவ - தெரிந்தவர்கள் தானே, மாநஸே - பகவத்தியானத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறார்கள், ந்யாஸ: - சரணாகதியானது, பர: - உயர்ந்தது, இதி - என்று, ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், (அமந்யத - எண்ணினான்), ப்ரஹ்மா - சதுர்முகன், பரோ ஹி - உயர்ந்தவனன்றோ, ந்யாஸ ஏவ - சரணாகதிதானே, அவராணி - வேறான, தாந்யேதாநி - அந்த இந்த, தபாம்ஸி - தவங்களை,

அத்யேவயத் - தாண்டித்து, ய: - யாதொருவன், ஏவம்-இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, இதி - இந்த பரகாரம், உபநிஷத் - உபநிஷத்.

ப்ராஜாபத்யோ ஹாருணிஸ்ஸுபர்ணேய: ப்ரஜாபதிம் பிதரமுபஸஸார கிம் பகவந்த: பரமம் வதந்தீதி தஸ்மை ப்ரோவாச । ஸத்யேந வாயுராவாதி ஸத்யேநாதித்யோ ரோசதே திவி ஸத்யம் வாச: ப்ரதிஷ்டா ஸத்யே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாத்ஸத்யம் பரமம் வதந்தி । தபஸா தேவா தேவதாமக்ர ஆயந் தபஸர்ஷயஸ்ஸுவரந்வவிந்தந் தபஸா ஸபத்நாந்ப்ரணுதாமாராதீம் தபஸி ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாத்தப: பரமம் வதந்தி। தமேந தாந்தா: கில்பிஷமவதூந்வந்தி தமேந ப்ரஹ்மசாரிணஸ்ஸுவரகச்சந் தமோ பூதாநாம் துராதர்ஷம் தமே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாத்தம: பரமம் வதந்தி ஶமேந ஶாந்தா: ஶிவமாசரந்தி ஶமேந நாகம் முநயோந்வவிந்தந் ஶமோ பூதாநாம் துராதர்ஷம் ஶமே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாச்சம: பரமம் வதந்தி தாநம் யஜ்ஞாநாம் வரூதம் தக்ஷிணா லோகே தாதாரம் ஸர்வபூதாந்யுபஜீவந்தி தாநேநாராதீரபாநுதந்த தாநேந த்விஷந்தோ மித்ரா பவந்தி தாநே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாத்தாநம் பரமம் வதந்தி தர்மோ விஶ்வஸ்ய ஜகத: ப்ரதிஷ்டா லோகே தர்மிஷ்டம் ப்ரஜா உபஸர்பந்தி தர்மேண பாபமபநுததி தர்மே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாத்தர்மம் பரமம் வதந்தி । ப்ரஜநநம் வை ப்ரதிஷ்டா லோகே ஸாது ப்ரஜாயாஸ்தந்தும் தந்வாந: பித்ருணாமந்ருணோ பவதி தததேவ தஸ்யாந்ருணம் தஸ்மாத்ப்ரஜநநம் பரமம் வதந்தி அக்நயோ வை த்ரயீ வித்யா தேவயாந: பந்தா கார்ஹபத்ய ருக்ப்ருதிவீ ரதந்தரமந்வாஹார்யபசநம் யஜுரந்தரிக்ஷம் வாமதேவ்யமாஹவநீயஸ்ஸாம ஸுவர்கோ லோகோ ப்ருஹத்தஸ்மாதக்நீந் பரமம் வதந்தி । அக்நிஹோத்ரம் ஸாயம் ப்ராதர்க்ருஹாணாம் நிஷ்க்ருதிஸ்ஸ்விஷ்டம் ஸுஹுதம் யஜ்ஞக்ரதூநாம் ப்ராயணம் ஸுவர்கஸ்ய லோகஸ்ய ஜ்யோதிஸ்தஸ்மாதக்நிஹோத்ரம் பரமம் வதந்தி யஜ்ஞ இதி யஜ்ஞோ ஹி தேவாநாம் யஜ்ஞேந ஹி தேவா திவம் கதா யஜ்ஞேநாஸுராநபாநுதந்த யஜ்ஞேந த்விஷந்தோ மித்ரா பவந்தி யஜ்ஞே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாத்யஜ்ஞம் பரமம் வதந்தி மாநஸம் வை ப்ராஜாபத்யம் பவித்ரம் மாநஸேந மநஸா ஸாது பஶ்யதி மாநஸா ருஷய: ப்ரஜா அஸ்ருஜந்த மாநஸே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாந்மாநஸம் பரமம் வதந்தி । ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோ ப்ரஹ்மாணம் ப்ரஹ்மா விஶ்வ: கதமஸ்ஸ்வயம்பூ: ப்ரஜாபதிஸ்ஸம்வத்ஸர இதி ஸம்வத்ஸரோஸாவாதித்யோ ய ஏஷ ஆதித்யே புருஷஸ்ஸ பரமேஷ்டீ ப்ரஹ்மாத்மா யாபிராதித்யஸ்தபதி ரஶ்மிபிஸ்தாபி: பர்ஜந்யோ வர்ஷதி பர்ஜந்யேநௌஷதிவநஸ்பதய: ப்ரஜாயந்த ஓஷதிவநஸ்பதிபிரந்நம் பவத்யந்நேந ப்ராணா: ப்ராணைர்பலம் பலேந தபஸ்தபஸா ஶ்ரத்தா ஶ்ரத்தயா மேதா மேதயா மநீஷா மநீஷ

யாமநோ மநஸா ஶாந்திம் ஶாந்த்யா சித்தம் சித்தேந ஸ்ம்ருதிம் ஸ்ம்ருத்யா ஸ்மாரம்
ஸ்மாரேண விஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநேநாத்மாநம் வேதயதி தஸ்மாதந்நம் ததந் ஸர்வா
ண்யேதாநி ததாத்யந்நாத் ப்ராணா பவந்தி பூதாநாம் ப்ராணைர்மநோ ம
நஸஶ்ச விஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநாதாநந்தோ ப்ரஹ்மயோநி꞉ ஸ வா ஏஷ புருஷ꞉
பஞ்சதா பஞ்சாத்மா யேந ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ப்ருதிவீ சாந்தரிக்ஷம் ச த்யௌ
ஶ்ச திஶஶ்சாவாந்தரதிஶாஶ்ச ஸ வை ஸர்வமிதம் ஜகத்ஸ ஸபூதஸ்ஸ பவ்யம்
ஜிஜ்ஞாஸக்ல்ருப்த ருதஜா ரயிஷ்டா ஶ்ரத்தா ஸத்யோ மஹஸ்வாந் தமஸோ வரிஷ்டா
ஜ்ஞாத்வா தமேவம் மநஸா ஹ்ருதா ச பூயோ ந ம்ருத்யுமுபயாஹி வித்வாந்|
தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு꞉ | இதி ஷஷ்ட ப்ரஶ்நே ஸப்தவிம்
ஶோநுவாக꞉ ||

ప్రాజాపత్యో హారుణిస్సుపర్ణేయః ప్రజాపతిం పితరముపససార కిం భగవంతః పరమం వదంతీతి తస్మై ప్రోవాచ సత్యేన వాయురావాతి సత్యే నాదిత్యో రోచతే దివి సత్యం వాచః ప్రతిష్ఠా సత్యే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాత్సత్యం పరమం వదంతి తపసా దేవా దేవతామగ్ర ఆయన్ తపసర్షయ స్సువరన్వవింద న్తపసా సపత్నాన్ప్రణుదామారాతీ స్తపసి సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాత్తపః పరమం వదంతి దమేన దాంతాః కిల్బిషమవధూన్వంతి దమేన బ్రహ్మచారిణ స్సువరగచ్ఛన్ దమో భూతానాం దురాధర్షం దమే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దమః పరమం వదంతి శమేన శాంతాశ్శివమాచరంతి శమేన నాకం మునయో న్వవిందన్ శమో భూతానాం దురాధర్షం శమే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాచ్ఛమః పరమం వదంతి దానం యజ్ఞానాం వరూథం దక్షిణా లోకే దాతారగ్ం సర్వభూతాన్యుపజీవంతి దానేనారాతీరపానుదంత దానేన ద్విషంతో మిత్రా భవంతి దానే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దానం పరమం వదంతి ధర్మో విశ్వస్య జగతః ప్రతిష్ఠా లోకే ధర్మిష్ఠం ప్రజా ఉపసర్పంతి ధర్మేణ పాపమపనుదతి ధర్మే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాద్ధర్మం పరమం వదంతి ప్రజననం వై ప్రతిష్ఠా లోకే సాధు ప్రజాయా స్తంతుం తన్వానః పితృణామనృణో భవతి తదేవ తస్యానృణం తస్మాత్ప్రజననం పరమం వదంతి అగ్నయో వై త్రయీ విద్యా దేవయానః పంథా గార్హపత్య ఋక్పృథివీ రథంతర మన్వాహార్యపచనం యజురంతరిక్షం వామదేవ్యమాహవనీయస్సామ సువర్గో లోకో బృహ త్తస్మాదగ్నీన్పరమం వదంత్యగ్నిహోత్రం సాయం ప్రాతర్గృహాణాం నిష్కృతిస్స్విష్టగ్ం సుహుతం యజ్ఞక్రతూనాం ప్రాయణగ్ం సువర్గస్య లోకస్య జ్యోతి స్తస్మాదగ్నిహోత్రం పరమం వదంతి యజ్ఞ ఇతి యజ్ఞేన హి దేవా దివంగతా యజ్ఞేనాసురానపానుదంత యజ్ఞేన ద్విషంతో మిత్రా భవంతి యజ్ఞే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాద్యజ్ఞం పరమం వదంతి మానసం వై ప్రాజాపత్యం పవిత్రం మానసేన మనసా సాధు పశ్యతి మానసా ఋషయః ప్రజా అసృజ న్త మానసే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాన్మానసం పరమం వదంతి న్యాస ఇత్యాహుర్మనీషిణో బ్రహ్మాణం బ్రహ్మా విశ్వః కతమస్స్వయంభుః ప్రజాపతిస్సంవత్సర ఇతి సంవత్సరో సావాదిత్యో య ఏష ఆదిత్యే పురుషస్స పరమేష్ఠీ బ్రహ్మాత్మా యాభిరాదిత్యస్తపతి రశ్మిభిస్తాభిః పర్జన్యో వర్షతి పర్జన్యేనౌషధి వనస్పతయః ప్రజాయంత ఓషధి వనస్పతిభిరన్నం భవత్యన్నేన ప్రాణాః ప్రాణైర్బలం బలేన తప స్తపసా శ్రద్ధా శ్రద్ధయా మేధా మేధయా మనీషా మనీషయా మనో మనసా శాంతిశ్శాంత్యా చిత్తం చిత్తేన స్మృతిగ్ం స్మృత్యా స్మారగ్ం స్మారేణ విజ్ఞానం విజ్ఞానేనాత్మానం

వేదయతి తస్మాదన్నం దదంత్సర్వాణ్యేతాని దదాత్య న్నాత్ప్రాణాభవంతి భూతానాంప్రాణైర్మ నోమనసశ్చవిజ్ఞానం విజ్ఞానాదానందో బ్రహ్మయోనిస్సవైష పురుషః పంచధాపంచాత్మా యేనసర్వ మిదంప్రోతం పృథివీచాంతరిక్షంచ ద్యౌశ్చదిశశ్చావాన్తరదిశాశ్చ సవైసర్వమిదంజగత్సచభూ తం సచభవ్యంజిజ్ఞాస క్లిప్తఋతజారయిష్ఠా శ్రద్ధాసత్యోమహస్వాన్తపసోవరిష్ఠాజ్జ్ఞాత్వాతమేవం మనసాహృదాచభూయోన మృత్యుముపయాహివిద్వాం స్తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్త మాహుః ॥

(ப - ம.) 𑌆𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 - அருணனென்கிற, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌃 - ப்ரஜாபதியின் பிள்ளையாயும், 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇𑌯𑌃 - சுபர்ணையென்பவளுடைய கர்ப்பத்தில் ஜநித்தவருமானவர், 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 - தகப்பனை, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 - ப்ரஜாபதியை, 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 - உத்தமர்கள், 𑌕𑌿𑌂 - எத்தை, 𑌪𑌰𑌮𑌂 - உயர்ந்ததாக, 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 - சொல்லுகிறார்கள், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 - இப்படிக்கேட்டார், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்தப் பிள்ளையின்பொருட்டு, 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 - சொன்னார். முன்னநுவாகத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யம் முதலியவைகளையே இந்த அநுவாகத்தில் விரிவாகச் சொல்லுகிறது, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 - சத்யத்தினாலே, 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - காற்றானது, 𑌆𑌵𑌾𑌤𑌿 - வீசுகிறது, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 - சத்யத்தினாலே, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சூரியனானவன், 𑌦𑌿𑌵𑌿 - ஆகாயத்தில், 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 - விளங்குகிறான், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - சத்யமானது, 𑌵𑌾𑌚𑌃-வாக்குக்கு, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 - பெருமை, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 - சத்யத்தில், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாம், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂-இருக்கின்றன, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-ஆதலால், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂-சத்யத்தை, 𑌪𑌰𑌮𑌂 - உயர்ந்ததாக, 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 - சொல்லுகிறார்கள், 𑌤𑌪𑌸𑌾-தவத்தால், 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 - தேவர்கள், 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 - தேவராயிருக்கையை, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 - முன்னே, 𑌆𑌯𑌨𑍍 - அடைந்தார்கள், 𑌤𑌪𑌸𑌾 - தவத்தால், 𑌋𑌷𑌯𑌃 - இருடிகள், 𑌸𑍁𑌵𑌃 - சுவர்க்கத்தை, 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 - அடைந்தார்கள், 𑌤𑌪𑌸𑌾 தவத்தால், 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 - அதிக த்வேஷத்தோடுகூடிய, 𑌅𑌰𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍 - சத்துருக்களை, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍁𑌦𑌾𑌮 - போக்கக்கடவோம், 𑌤𑌪𑌸𑌿 - தவத்தில், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂-எல்லாம், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருக்கின்றன, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌤𑌪𑌃-தவத்தை 𑌪𑌰𑌮𑌂 - உயர்ந்ததாக, 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 - சொல்லுகிறார்கள், 𑌦𑌮𑍇𑌨 - உள் சாந்தியாலே 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 - சாந்தியுண்டானவர்கள், 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 - பாவத்தை, 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 உதறுகிறார்கள், 𑌦𑌮𑍇𑌨 - தமத்தால், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 - ப்ரம்மசாரிகள் 𑌸𑍁𑌵𑌃 - சுவர்க்கத்தை, 𑌅𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 அடைந்தார்கள், 𑌦𑌮𑌃 - தமமானது, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - ப்ராணிகளுக்கு, 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 - அசைக்கக்கூடாதது, 𑌦𑌮𑍇 - தமத்தில், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாம், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருக்கிறது, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌦𑌮𑌃 - தமத்தை, 𑌪𑌰𑌮𑌂 - உயர்ந்ததாக, 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 - சொல்லுகிறார்கள், 𑌶𑌮𑍇𑌨 - வெளிச்சாந்தியாலே, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 - சாந்தியுள்ளவர்கள், 𑌶𑌿𑌵𑌂-நல்ல காரியத்தை, 𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 - செய்கிறார்கள், 𑌶𑌮𑍇𑌨 - சாந்தியினாலே, 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 -

இருடிகள், நாகம் - சுவர்க்கத்தை, அநுவிந்து - அடைந்தார்கள், ஶமஃ - சாந்தியானது, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, துராயஷம் - செய்யக் கூடாதது, ஶமே-சாந்தியில், ஸர்வம்-எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆனதால், ஶமஃ - சாந்தியை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், தாநம் - தானமானது, யஜ்ஞாநாம் - யக்யங்களுக்கு, வரூதம் - உயர்ந்த, தக்ஷிணா - தக்ஷிணை, லோகே - உலகத்தில், தாதாரம் - கொடுப்பவனை, ஸர்வபூதாநி - எல்லா ப்ராணிகளும், உபஜீவந்தி - அநுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள், தாநேந - தானத்தால், அராதீஃ - சத்துருக்களை, அபாநுதந்தி - போக்கடிக்கிறார்கள், தாநேந - தானத்தால், த்விஷந்தஃ - சத்துருக்கள், மித்ராஃ - சினேகிதர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்கள், தாநே - தானத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆனதால், தாநம் - தானத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்கள், விஶ்வஸ்ய - எல்லா, ஜகதஃ - உலகத்திற்கு, தர்மஃ-தர்மமானது, ப்ரதிஷ்டா-பெருமை, லோகே-உலகத்தில், தர்மிஷ்டம்-தார்மிகனை, ப்ரஜாஃ-ஜனங்கள் உபஸர்பந்தி - கிட்டுகிறார்கள், தர்மேண-தர்மத்தால், பாபம்-பாவத்தை, அபநுததி-போக்குகிறான், தர்மே-தர்ம்மத்தில், ஸர்வம் எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத்-ஆனதால், தர்மம் - தர்ம்மத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், ப்ரஜநநம்வை - பிள்ளை பிறக்கிறதே, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ப்ரஜாயாஃ - பிள்ளையினுடைய, தந்தும் - வரிசையை, ஸாது - நன்றாக, தந்வாநஃ - செய்தவனாக, பித்ரூணாம் - பிதுர்களுக்கு, அந்ருணஃ - கடனற்றவனாக, பவதி - ஆகிறான், ததேவ - அதுதான், தஸ்ய - அவனுக்கு, அந்ருணம் - கடனில்லாமை, தஸ்மாத்-ஆனதால், ப்ரஜநநம் - பிள்ளை பெறுதலை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்கள், அக்நயோவை - மூன்றக்நிகளுமே, த்ரயீ - மூன்றுகளான, வித்யா - வேதவித்தைகள், மாஹபத்யஃ - காரகபத்யமென்கிற அக்னியானது, தேவயாநஃ - தேவர்களுக்கு வாகனமான, பந்தாஃ - வழி, ருக்-ருக் வேதம், ப்ருதிவீ - பூமி, ரதந்தரம்-ரதந்தரமென்கிற சாமம், அந்வாஹார்யபசநஃ - தக்ஷிணாக்னியானது, யஜுஃ-யஜுர்வேதம், அந்தரிக்ஷம்-ஆகாயம், வாமதேவ்யம் - வாமதேவ்யமென்கிற சாமம், ஆஹவநீயஃ - ஆகவனீயமென்கிற அக்னியானது, ஸாம - சாமவேதம், ஸுவர்கஃ - சுவர்க்கமென்கிற, லோகஃ - உலகம், ப்ருஹத் - பிருகத் என்கிற சாமம், தஸ்மாத்-ஆதலால் அக்நீந் - அக்னிகளை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், அக்நிஹோத்ரம் - அக்னிஹோத்ரமானது, க்ருஹாணாம் - வீடுகளுக்கு, ஸாயம் ப்ராதஃ - சாயங்காலத்திலும் காலையிலும், நிஷ்க்ருதிஃ - பாவங்களின்

ப்ராயச்சித்தம், யஜ்ஞக்ருதூநாம் - யாகஹோமங்களுக்கு, ஸ்விஷ்டம் - நன்றாக யாகம் செய்யப்பட்டும், ஸுஹுதம் - நன்றாக ஹோமம் செய்யப்பட்டு மிருக்கிற, ப்ராயணம் - உயர்ந்த கதி, ஸுவர்கஸ்ய - சுவர்க்கமென்கிற, லோகஸ்ய - உலகத்திற்கு, ஜ்யோதி: - விளக்குப்போல் ப்ரகாசிப்பது, தஸ்மாத் - ஆனதால், அக்நிஹோத்ரம் - அக்நிஹோத்திரத்தை, பரமம்-உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், யஜ்ஞ இதி - யாகமென்பது, தேவாநாம்- தேவர்களுக்கு, யஜ்ஞோஹி - பூசையன்றோ, தேவா: - தேவர்கள், யஜ்ஞேந - யாகத்தினாலே, திவம் - சுவர்க்கத்தை, உதாஹி - அடைந்தார்களன்றோ, யஜ்ஞேந - யாகத்தினாலே, அஸுரான் - அசுரர்களை, அபாநுதந்த-போக்கினார்கள், யஜ்ஞேந - யாகத்தினாலே, த்விஷந்த: -சத்துருக்கள், மித்ரா:-சினேகிதர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்கள், யஜ்ஞே - யாகத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆதலால், யஜ்ஞம் - யாகத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், மாநஸம்வை-மனதால் தியானம் செய்வதே, பவித்ரம் - பரிசுத்தமான, ப்ராஜாபத்யம்-ப்ரம்மாவினுடையது, மாநஸேந - தியானம் செய்த, மநஸா - மனதினால், ஸாது - நல்லதை, பஶ்யதி - பார்க்கிறான், மாநஸா: - தியானம் செய்கிற, ருஷய: - இருஷிகள், ப்ரஜா:- ப்ரஜைகளை, அஸ்ருஜந்த - சிருஷ்டித்தார்கள், மாநஸே-தியானம் செய்வதில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத்- ஆனதால், மாநஸம் - தியானம் செய்வதை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், மநீஷிண: தெரிந்தவர்கள், ப்ரஹ்மா - ப்ரம்மாவென்றும், விஶ்வ: - விச்வனென்றும், கதம: - கதமனென்றும், ஸ்வயம்பூ: - ஸ்வயம்பு என்றும், ப்ரஜாபதி: - ப்ரஜாபதி என்றும், ஸம்வத்ஸர இதி -ஸம்வத்ஸரனென்றும் சொல்லப்பட்ட, ப்ரஹ்மாணம்-ப்ரம்மனுக்கந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே, ந்யாஸ இதி-சரணாகதியென்று, ஆஹு:-சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்பரமாத்மாவே இந்தச்சரணாகதி செய்தவனுடைய வேறு மோக்ஷத்தின் உபாயத்தில் நின்று காப்பாற்றுவதால் அவனையேமோக்ஷத்தின் உபாயமான சரணாகதியென்று சொல்லுகிறது. அஸௌ-இந்த, ஆதித்ய:-சூரியனானவன், ஸம்வத்ஸர: - ஸம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டவன், ஆதித்தன் சம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டபடியால் அதிலிருக்கும் பரமாத்மாவும் அப்பெயர் கொண்டவனென்று கருத்து, ஆதித்யே - சூரியனிடத்தில், ய ஏஷ: - யாதொரு இந்த, புருஷ: - பரமாத்மாவோ, ஸ: - அவன், பரமேஷ்டீ - பரமபதத்திலிருப்பவன், ப்ரஹ்மாத்மா - ப்ரம்மனுக்கு ஆத்மா, அந்தச் சூரியனுடைய ப்ரசங்கத்தால் அன்னதானத்தைக் கொண்டாடுகிறது மேல், ஆதித்ய: - சூரியனானவன், யாபி: - எந்த, ரஶ்மிபி:-கிரணங்களால், தபதி -

கொளுத்துகிருனே, தாபி: - அந்தக்கிரணங்களால், வர்ஷ்ந்யு: - மேகமானது, வர்ஷதி - பொழிகிறது, வர்ஜந்யேந - மேகத்தினுல், ஓஷதிவநஸ்பதய: - புல் பூண்டு விருக்ஷங்கள், ப்ரஜாயந்தே - உண்டாகின்றன, ஓஷதிவநஸ்பதிபி: - புல் பூண்டு விருக்ஷங்களாலே, அந்நம் - சாப்பாடானது, பவதி-உண்டாகிறது, அந்நேந-அன்னத்தால், ப்ராணா: ப்ராணன்களும், ப்ராணை: - ப்ராணன்களாலே, பலம் - பலமும், பலேந - பலத்தால், தப: - தவமும், தபஸா - தவத்தால், ச்ரத்தா-தெய்வபக்தியும், ச்ரத்தயா - தெய்வபக்தியால், மேதா - அறியும் புத்தியும், மேதயா - அறியும் புத்தியால், மநீஷா - கேட்குமறிவும், மநீஷயா - கேட்குமறிவால், மந: - தியானமும், மநஸா - தியானத்தால், சாந்தி: - சாந்தியும், சாந்த்யா - சாந்தியினுலே, சித்தம் - பகவான் விஷயத்தில் ப்ரீதியும், சித்தேந - ப்ரீதியினுல், ஸ்ம்ருதிம் - எண்ணமும், ஸ்ம்ருத்யா - எண்ணத்தால், ஸ்மாரம் - இடைவிடாத நினைப்பும், ஸ்மாரேண - இடைவிடாத எண்ணத்தால், விஜ்ஞாநம் - பார்த்த தோடொத்த அறிவும், விஜ்ஞாநேந - பார்த்ததோடொத்த அறிவால், ஆத்மாநம் - பரமாத்மாவை, வேதயதி - அறிகிருன், தஸ்மாத் - ஆதலால், அந்நம் - அன்னத்தை, ததத் - கொடுத்தவன், ஏதாநி - இந்த, ஸர்வாணி-எல்லாவற்றையும், ததாதி - கொடுக்கிருன், அந்நாத் - அன்னத்தினுலே, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுடைய, ப்ராணா:-ப்ராணன்கள், பவதி-உண்டாகின்றன, ப்ராணை: - ப்ராணன்களாலே, மந: - மனதும், மநஸ: - மனதினுல், விஜ்ஞாநம் - அறிவும், விஜ்ஞாநாத் - அறிவினுலே, ஆநந்த: - ஆனந்த ரூபமான, யோநி: - உலகத்துக்குக் காரணமான, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமும், (ப்ராப்யதே - அடையப்படுகின்றன), ஸர்வாவஷ:-அந்த இந்த, பரமேஷ்டி: - பரமாத்மா, பஞ்சதா - ஐந்து வ்யூகமாக விருப்பவர், பஞ்சாத்மா - ப்ரகிருதி காலம் பத்தர் முத்தர் நித்தியர் என்கிற ஐந்துக்கும் ஆத்மாவானவர், யேந - யாதொரு பரமாத்மாவினுலே, ப்ருதிவீ ச - பூமியும், அந்தரிக்ஷம் ச - ஆகாயமும், த்யௌச்ச - சுவர்க்கமும், திசச்ச - திக்குகளும், அவாந்தரதிசாச்ச - மூலைத்திக்குகளும், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரோதம் - கோர்க்கப்பட்டது. ஸ ஏவ - அந்தப்பரமாத்மாதானே, ஸர்வம் - எல்லா, இதம் - இந்த, ஜகத் - உலகமும், ஸ ச - அவனே, பூதம் - இறந்ததும், ஸ ச - அவனே, பவ்யம் - வரப்போகிறதும், ஜிஜ்ஞாஸக்லுப்த: - அடைவதற்கிச்சையுள்ளவர்களுக்குச் சாதிக்கத்தக்கவனுகவும், ருதஜா:-சத்தியத்தால் அடையத்தக்கவனும், ரயிஷ்டா: - நித்யவிபூதியிலிருப்பவனும், ச்ரத்தாஸத்ய:-தெய்வபக்தியுள்ளவனுக்குச் சத்தியமாய்த் தோற்றுகிறவனும், மஹஸ்வாந் - காந்தியுள்ளவனுமானவன், (ஸ ச - அவனே), தம் - அவனே, ஏவம் - இந்த ப்ர

காரம், மநஸா - மனதினால், ஶ்ரத்தா - பக்தியினால், வரிஷ்டாய - உயர்ந்த, தபஸ: - தவத்தினாலும், ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, விசாரு - தியானம் செய்கிறவன், பூய: - திரும்பவும், ம்ருத்யும் - ஸம்சாரத்தை, நாபயாதி - அடைகிறதில்லை, தஸ்மாத் - ஆனதால், ஏஷாம் - இந்த, தபஸாம் - தவங்களுக்குள், ந்யாஸம் - சரணாகதியை, அதிரிக்தம் - உத்தமமாக, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்.

வஸுரண்யோ விபூரஸி | ப்ராணே த்வமஸி ஸந்தாதா | ப்ரஹ்மந் த்வமஸி விஶ்வஸ்ருத் | தேஜோதாஸ்த்வமஸ்யக்நேர்வர்சோதாஸ்த்வமஸி ஸூர்யஸ்ய த்யும்நோதாஸ்த்வமஸி சந்த்ரமஸ உபயாமக்ருஹீதோஸி ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீதைதத்வை மஹோபநிஷதம் தேவாநாம் குஹ்யம் ய ஏவம் வேத ப்ரஹ்மணோ மஹிமாநமாப்நோதி தஸ்மாத் ப்ரஹ்மணோ மஹிமாநமித்யுபநிஷத் ||

వసురణ్యోవిభూరసి ప్రాణేత్వమసి సంధాతా బ్రహ్మన్ త్వమసి విశ్వసృక్ । తేజోదాస్త్వమస్యగ్నేర్వర్చోదాస్త్వమసి సూర్యస్య ద్యుమ్నోదాస్త్వమసి చన్ద్రమస ఉపయామగృహీతోసి బ్రహ్మణేత్వామహస ఓమిత్యాత్మానం యుంజీతైతద్వై మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యం య ఏవం వేద బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి తస్మాద్బ్రహ్మణో మహిమానమిత్యుపనిషత్ ॥

(ப - ம்.) ந்யாசம் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரபத்தியின் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது, வஸுரண்ய: - வசுமுதலிய தேவர்களால் தியானிக்கத்தக்கவனும், விபு: - எங்கும் பரவினவனுமாக, அஸி - ஆகிறாய், ப்ராணே - காரியம் காரணம் இவைகளின் சேர்த்தியில், த்வம் - நீ, ஸந்தாதா - சேர்த்து வைக்கிறவனாக, அஸி - ஆகிறாய், ஹே ப்ரஹ்மந் - வாராய் ப்ரம்மமே, த்வம் - நீ, விஶ்வஸ்ருத் - எல்லாவற்றையும் படைத்தவனாக, அஸி - ஆகிறாய், த்வம் - நீ, ஸூர்யஸ்ய - சூரியனுக்கு, தேஜோதா: - தேஜஸ்ஸைக் கொடுக்கிறவனாக, அஸி - ஆகிறாய், த்வம் - நீ, அக்நே: - அக்னிக்கு, வர்சோதா: - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, அஸி - ஆகிறாய், த்வம் - நீ, சந்த்ரமஸ: - சந்திரனுக்கு, த்யும்நோதா: - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, அஸி - ஆகிறாய், உபயாம: - சரணமடைகிறோம், க்ருஹீத: - வெகுநாளாகப் பார்க்கப்பட்டவனாக, அஸி - ஆகிறாய், மஹஸே - பெரியதாகிய, ப்ரஹ்மணே - ப்ரம்மமான, த்வா - உன்பொருட்டு; உன்னை அடைவதற்காக உன்னைப்பார்த்துச் சரணமடைகிறேன் என்று கருத்து, ஓமிதி - ஓம் என்று, ஆத்மாநம் - தன்னாத்மாவை, யுஞ்ஜீத - சேர்க்கக்கடவது, ஏதத்வை - இதுதானே. மஹோபநிஷதம் - மகோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டது, தேவாநாம் - தேவர்களுக்கும், குஹ்யம் - அறியவொண்ணாது, ய: - எவன், ஏவம் - இப்படி, வேத - அறிகிறானோ, (ஸ: - அவன்), ப்ரஹ்மண: - ப்ரம்மத்தினுடைய, மஹிமாநம் - விபூதியான

நித்யலோகத்தை, (ஆப்நோதி - அடைகிறான், தஸ்மாத் - ஆதலால், ப்ராஹ்மணஃ - ப்ரம்மத்தினுடைய, மஹிமாநம் - பெருமையை, இதி - இந்தப்படி, உபநிஷத் - உபநிஷத்தானது, (ஆஹ - சொல்லுகிறது).

தஸ்யைவம்விதுஷோயஜ்ஞஸ்யாத்மாயஜமாநஃ ஶ்ரத்தாபத்நீஶரீரமித்மமுரோவேதிர்லோமாநி பர்ஹிர்வேதஶ்ஶிகாஹ்ருதயம்யூபஃ காம ஆஜ்யம் மந்யுஃ பஶுஸ்தபோऽக்நிர்தமஃஶமயிதா தக்ஷிணாவாக்கோதா ப்ராண உத்காதா சக்ஷுரத்வர்யுர்மநோ ப்ரஹ்மா ஶ்ரோத்ரமக்நீத்யாவத்த்ரியதே ஸா தீக்ஷா யதஶ்நாதி தத்தவிர்யத்பிபதி ததஸ்யஸோமபாநம் யத்ரமதே ததுபஸதோ யத்ஸஞ்சரத்யுபவிஶத்யுத்திஷ்டதே ச ஸ ப்ரவர்க்யோ யந்முகம் ததாஹவநீயோ யா வ்யாஹ்ருதிராஹுதிர்யதஸ்ய விஜ்ஞாநம் தஜ்ஜுஹோதி யத்ஸாயம்ப்ராதரத்தி தத்ஸமிதம் யத்ப்ராதர்மத்யந்திநம் ஸாயம் ச தாநி ஸவநாநி யே அஹோராத்ரே தே தர்ஶபூர்ணமாஸௌ யேऽர்தமாஸாஶ்ச மாஸாஶ்ச தே சாதுர்மாஸ்யாநி ய ருதவஸ்தே பஶுபந்தா யே ஸம்வத்ஸராஶ்ச பரிவத்ஸராஶ்ச தேऽஹர்கணாஃ ஸர்வவேதஸம் வா ஏதத்ஸத்ரம் யந்மரணம் ததவப்ருத ஏதத்வை ஜராமர்யமக்நிஹோத்ரம் ஸத்ரம் ய ஏவம் வித்வாநுதகயநே ப்ரமீயதே தேவாநாமேவ மஹிமாநம் கத்வாऽऽதித்யஸ்ய ஸாயுஜ்யம் கச்சத்யத யோ தக்ஷிணே ப்ரமீயதே பித்ரூணாமேவ மஹிமாநம் கத்வா சந்த்ரமஸஃ ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாமாப்நோத்யேதௌ வை ஸூர்யாசந்த்ரமஸோர்மஹிமாநௌ ப்ராஹ்மணோ வித்வாநபிஜயதி தஸ்மாத்ப்ரஹ்மணோ மஹிமாநமித்யுபநிஷத் | இதிஷஷ்டப்ரஶ்நே ஶீதிதமோऽநுவாகஃ |

இதிஷஷ்டப்ரஶ்நஃ ஸமாப்தஃ.

తస్యైవంవిదుషోయజ్ఞస్యాత్మాయజమానశ్శ్రద్ధాపత్నీ శరీరమిధ్మమురోవేదిర్లోమానిబర్హిర్వేదశ్శిఖా హృదయంయూపః కామ ఆజ్యంమన్యుః పశుస్తపోఽగ్నిర్దమశ్శమయితా దక్షిణావాగ్ఘోతాప్రాణ ఉద్గాతాచక్షురధ్వర్యుర్మనోబ్రహ్మాశ్రోత్రమగ్నీద్యావద్ధ్రియతేసాదీక్షా యదశ్నాతి యత్తద్ధవిర్యత్పిబతితదస్యసోమపానం యద్రమతేతదుపసదోయత్సంచరత్యుపవిశత్యుత్తిష్ఠతేచ సప్రవర్గ్యోయన్ముఖంతదాహవనీయోయావ్యాహృతిరాహుతిర్యదస్యవిజ్ఞానం తజ్జుహోతియత్సాయం ప్రాతరత్తితత్సమిధంయత్ప్రాతర్మధ్యందినం సాయంచతానిసవనానియే అహోరాత్రేతే దర్శపూర్ణమాసౌయేఽర్ధమాసాశ్చమాసాశ్చతేచాతుర్మాస్యానియఋతవస్తేపశుబంధాయేసంవత్సరాశ్చపరివత్సరాశ్చతేఽహర్గణాస్సర్వవేదసంవా ఏతత్సత్రంయన్మరణంతదవభృథ ఏతద్వైజరామర్యమగ్నిహోత్రం యఏవంవిద్వానుదగయనేప్రమీయతేదేవానామేవమహిమానంగత్వాదిత్యస్యసాయుజ్యం గచ్ఛత్యథయోదక్షిణేప్రమీయతేపితౄణామేవమహిమానంగత్వాచంద్రమసస్సాయుజ్యంగచ్ఛత్యేతౌ వైసూర్యాచంద్రమసోర్మహిమానౌ బ్రాహ్మణోవిద్వానభిజయతితస్మాద్బ్రహ్మణోమహిమానమాప్నోతి తస్మాద్బ్రహ్మణోమహిమాన మిత్యుపనిషత్ ||

(ப - ம்.) அடியில் சொன்ன ப்ரகாரம் ஆத்மாவாகிற அவிஸ்ஸைப் பரமாத்மாவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறதாகிற யாகத்திற்கு வழங்கிவருகிற யாகத்தின் கருவிகளல்லாமல் வேறு கருவிகளைச் சொல்லி இந்த யாகத்தைப் புகழுகிறது. தஸ்ய - அந்த, ஏவம் - முன்சொல்லியபடி, விதுஷ꞉ - அறிந்தவனுடைய, யஜ்ஞஸ்ய - யாகமான சரணாகதிக்கு, ஆத்மா - ஆன்மாவானது, யஜமாந꞉ - யஜமானன், ச்ரத்தா - தெய்வபக்தியானது, பத்நீ - பத்நி, ஶரீரம் - உடம்பு, இத்மம் - விறகு, உர꞉ - மார்பு, வேதி꞉ - அக்னிகுண்டம், லோமாநி - உடம்புமயிர்கள், பர்ஹி꞉ - பரிஸ்தரணம், ஶிகா - குடுமி, வேத꞉ - தர்ப்பக்கட்டு, ஹ்ருதயம் - இருதயகமலமானது, யூப꞉ - யூபஸ்தம்பம், காம꞉ - ஆசையானது, ஆஜ்யம் - நெய், மந்யு꞉ - கோபமானது, பஶு꞉ - பசு, தப꞉ - ஆலோசிக்கிற அறிவு, அக்நி꞉ - நெருப்பு, 'ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந꞉ ஸ்ரஷ்டா தமாம்ஸி ப்ராதிஷ்ட꞉' - என்கிறபடியே, எல்லாவஸ்துவும் அனுகூலங்களென்கிற அறிவு, தக்ஷிணா - தக்ஷிணை, வாக் - வாக்கானது, ஹோதா - ஹோதாவென்கிறவன், ப்ராண꞉ - ப்ராணனானது, உத்காதா - சாமகானம் பண்ணுகிற ருத்விக், சக்ஷு꞉ - கண், அத்வர்யு꞉ - அத்வர்யு என்கிற ருத்விக், மந꞉ - மனது, ப்ரஹ்மா - ப்ரம்மாவென்கிற ருத்விக், ஶ்ரோத்ரம் - காது, அக்நீத் - அக்னீத்திரன் என்கிற ருத்விக், யாவத் - எவ்வளவு, த்ரியதே - உயிருடனிருக்கிறானோ, ஸா - அது, தீக்ஷா - தீக்ஷைக்ஷ, யத் - யாதொன்றை, அஶ்நாதி - புசிக்கிறானோ, யத் - யாதொன்றை, பிபதி - குடிக்கிறானோ, தத் - அது, அஸ்ய - இந்த யாகத்திற்கு, ஸோமபாநம் - சோமாசத்தை அருந்துகிறது. ரமதே - விளையாடுகிறான், ததியத் - என்கிறது யாதுஉண்டோ, தத் - அது, உபஸத꞉ - உபஸத் என்கிற யாகம், ஸஞ்சரதி - செல்லுகிறான், உபவிஶதி - உட்காருகிறான், உத்திஷ்டதே - எழுந்திருக்கிறான், ததியத் - என்கிறது யாது உண்டோ, ஸ꞉ - அது, ப்ரவர்க்ய꞉ - ப்ரவர்க்யம் என்கிற யாகம், யத் - யாதொரு, முகம் - முகமோ, தத் - அது, ஆஹவநீய꞉ - ஆகவனீயமென்கிற அக்னி, அஸ்ய - இவனுடைய, யத் - யாதொரு, விஜ்ஞாநம் - அறிவோ, தத் - அதை, ஜுஹோதி - ஹோமஞ்செய்கிறான், ஸாயம் - மாலையும், ப்ராத꞉ - காலையும், அத்தி - சாப்பிடுகிறான், ததியத் - என்கிறது யாது உண்டோ, தத் - அது, ஸமித꞉ - சமித்துக்கள், ஸாயம் - மாலை, ப்ராத꞉ காலை, மத்யந்திநம் - மத்தியானம், ததியத் - என்கிறது யாது உண்டோ, தாநி - அந்த மூன்று, ஸவநாநி - மூன்று சவனங்கள், யே - யாதொரு, அஹோராத்ரே - பகலிரவுகளோ, தே - அவைகள், தர்ஶபூர்ணமாஸௌ - தர்சம் பூர்ணமாசம் என்கிற விஷ்டிகள், யே - யாதொரு, அர்தமாஸாஶ்ச - பக்ஷங்களும், மாஸாஶ்ச - மாதங்களுமோ, தே - அவைகள், சாதுர்மாஸ்யாநி - சாதுர்

மாஸ்யமென்கிற யாகங்கள், யே - யாதொரு, க்ரதவ꞉ - ருதுக்களோ, தே - அவைகள், பஶுபந்தா꞉ - பசுபந்தமென்பவைகள், யே - யாதொரு, ஸம்வத்ஸரா꞉ - வருஷங்களோ, பரிவத்ஸரா꞉ - அவைகளினுட்பிரிவுகளோ, தே - அவைகள், அஹர்கணா꞉ - அகர்க்கணமென்பவைகள், ஏதத் - இந்த, ஸத்ரம் - யாகமானது, ஸர்வவேதஸம் - எல்லாக்கைப்பொருளேயும் தக்ஷிணையாகக்கொண்டது, யத் - யாதொரு, மரணம் - சாவோ, தத் - அது, அவப்ருத꞉ - அவபிருதமென்பது, ஏதத் - இது, ஜராமர்யம் - வயதுசென்றால் முடிவதான, அக்நிஹோத்ரம் - அக்னிஹோத்ரம், ய꞉ - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வித்வாந் - தியானம் செய்கிறவன், உதகயநே - உத்தராயணத்தில், ப்ரமீயதே - இறக்கிறானே, (ஸ꞉ - அவன்), தேவாநாமேவ - தேவர்களுடைய, மஹிமாநம் - உலகத்தை, கத்வா - அடைந்து, ஆதித்யஸ்ய - சூரியனுடைய, ஸாயுஜ்யம் - சாயுஜ்யத்தை, கச்சதி - அடைகிறான், அத - பிறகு, ய꞉ - எவன், தக்ஷிணே - தக்ஷிணாயணத்தில், ப்ரமீயதே - இறக்கிறானே, பித்ருணாமேவ - பிதுர்க்களுடைய, மஹிமாநம் - உலகத்தை, கத்வா - அடைந்து, சந்த்ரமஸ꞉ - சந்திரனுடைய, ஸாயுஜ்யம் - சாயுஜ்யத்தை, கச்சதி - அடைகிறான், ஏதௌ - இந்த, ஸூர்யாசந்த்ரமஸோ꞉ - சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடைய, மஹிமாநௌ - உலகங்களை, வித்வாந் - அறிந்தவனான, ப்ராஹ்மண꞉ - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவன், அபிஜயதி - அடைகிறான், தஸ்மாத் - அதில் நின்றும், ப்ரஹ்மண꞉ - ப்ரம்மத்தினுடைய, மஹிமாநம் - உலகத்தை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், தஸ்மாத்ப்ரஹ்மணோமஹிமாநம் - என்று முடிவில் இரட்டித்துச் சொல்லுகிறது, இதி - இந்தப்படி, உபநிஷத் - உபநிஷத் முடிந்தது என்று கருத்து.

இராமானுஜபாஷ்யமும் மத்வபாஷ்யமும் ஒற்றுமையா யிருந்தபடியால் மத்வபாஷ்யம் ப்ரத்தியேகமாய் எழுதவில்லை.

தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் சம்பூர்ணம்.

நாராயணவல்லி முடிந்தது.

ஸ்ரீ

ஹரி꞉ ஓம்.

ஐதரேயோபநிஷத்.

இது ருக்வேதத்தின் உபநிஷத்து. ஆகையால் "வாங்மநஸி" என்கிற மந்திரமே இதற்குச் சாந்திபாடம்.

ஐதரேயத்தின் இரண்டாவது ஆரணத்தில் நாலு ஐந்து ஆறு அத்யாயங்கள். இவ்வுபநிஷத்துகள் ஒன்று இரண்டு மூன்று அத்யாயமாய்ப் படிக்கப் படுகின்றன.

இதற்கு விசிஷ்டாத்வைதபாஷ்யம் கிடையாது. சங்கரபாஷ்யார்த்தமும் மத்வபாஷ்யார்த்தமும் காட்டப்படுகின்றன.

ஹரி꞉ ஓம், ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் நாந்யத்கிஞ்சந மிஷத் ஸ ஈக்ஷத லோகாந்நு ஸ்ருஜா இதி ॥ க ॥

(ப - ம்.) இதம் - இப்போது காணப்படும் ஜகத்தானது, அக்ரே - ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே, ஏக꞉ - ஒரு, ஆத்மா ஏவ - பரப்ரம்மமே யாக வல்லவோ, ஆஸீத் - இருந்தது, அந்யத் - வேறு, மிஷத் - வ்யாபாரமுடையதாவாவது வியாபாரமில்லாததாவது, கிஞ்சந - ஒன்றும், ந - இல்லாமலிருந்தது, ஸ꞉ - அந்தப் பரப்ரம்மமானது, லோகாந் நு - உலகங்களை, ஸ்ருஜா இதி - ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று, ஈக்ஷத - நினைத்தது.

(ஸம் - ஹா.) ஆப்தியும் அதனமும் அதனமும் ஆத்மசப்தத்துக்கு அர்த்தம். ஆப்தியாவது ஜ்ஞானமும் எல்லா விடங்களிலும் வ்யாபித்து நிற்கையும் தன் நிலைமையாலும் ஸ்புரணத்தாலும் எல்லாவற்றையும் வ்யாபிக்கை யாகையாலே ஸர்வஜ்ஞமும் ஸர்வசக்தியுமான தென்கை. அந்தமானது ஜகத்தை ஸம்ஹரிக்கை. அதனமாவது வஸ்து தேச கால பரிச்சேதமென்னும் மூவகை அளவுமில்லாதவனென்கை. ஆகவே ஸம்ஸாரசம்பந்தமற்றதும் தோஷலேசமுமில்லாததுமானது ப்ரம்மமென்றதாயிற்று. பெயர் ரூபம் வியாபாரம் இவைகளினால் இப்போது பலவகையாகத் தென்படும் ஜகத்தானது முன்னே ப்ரம்ம மொன்றாகவே யிருந்தது. கீழ்ச்சொன்ன நாமரூப கர்மபேதமில்லாதபோது ஆத்மா ஒன்றேயாக விருந்தது. ஜலம் ஒன்றே நுரை சுழி அலை என்னும் பலபெயர்களால் அனேகம் பொருளாகத் தென்பட்டாலும் தீரயோசித்தலால் ஜலமொன்றேயாக அறியப்படுவதுபோல வெளித்தோற்றத்திற்குப் பலவகையாகத் தென்பட்டபோதிலும் நன்றாய் யோசிக்குமிடத்து ப்ரம்மமொன்றே யென்று தெளிவாய் விளங்கும். ஸாங்க்ய மதஸ்தர் சொல்லுகிறபடி ப்ரகிருதியாவது தார்க்கிகர்கள் சொல்லுகிறபடி பரமாணுக்களாவது வேறெந்த வஸ்துக்களாவது இல்லை. "அபாணிபாதோஜவனோக்ருஹீதா" என்கையாலே கரசரணாதி அவயவங்களும் சரீரமும் இல்லாதிருந்தும் ப்ரம்மம் ஸர்வஜ்ஞஸ்வபாவமாகையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி செய்ய நினைக்கத் தடையில்லையென்றுகொள்க. ப்ராணிகள் கர்மபலத்தை அனுபவிக்கும்பொருட்டு ஜலம் முதலியவைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க நினைத்தது.

ஸ இமாம்ல்லோகாநஸ்ருஜத அம்போ மரீசீர்மரமாபோऽதோऽம்ப꞉ பரேண திவம் த்யௌ꞉ ப்ரதிஷ்டாऽந்தரிக்ஷம் மரீசய꞉ ப்ருதிவீ மரோ யா அதஸ்தாத்தா ஆப꞉ ॥ உ ॥

(ப-பா-ம்.) (இப்படி நினைத்து) ஸ꞉-அந்த ப்ரம்மமானது, அம்ப꞉ - ஜலமென்றும், மரீசீ꞉ - ஆகாசமென்றும், மரம்-பூமியென்றும், ஆப꞉-பாதாள

லோகங்கள் என்றும் சொல்லப்பட்ட, ஈமாநு-இந்த, லொகாநு-உலகங்களை, அஸ்ருஜத - படைத்தது, அதோ௱ம்ஃ - இங்கு அம்பச் சப்தத்தால் சொல்லப் பட்ட லோகங்கள், திவம்வரேண - தேவலோகத்திற்கு மேலிருக்கின்றன. ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு மேல்பட்ட மஹர்லோகம் ஜனோலோகம் தபோலோகம் ஸத்யலோகம் இவைகள் இங்கு அம்பசப்தத்தால் சொல்லப்படுகின்றனவென்று கருத்து. இவ்வம்போலோகத்திற்கு, த்யௌஃ - த்யுலோகமானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆச்ரயம், அந்தரிக்ஷம் - அந்தரிக்ஷலோகமானது. மரீசயஃ-மரீசி சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறது, ப்ருதிவீ - பூலோகமானது, மரஃ - மரமென்று சொல்லப்படுகிறது, யாஃ - எந்த உலகங்கள், அதஸ்தாத் - பூமிக்குக்கீழ் இருக்கின்றனவோ, தாஃ - அவை, ஆபஃ - அப்சபதத்தால் சொல்லப்படுகின்றன.

ஸஈக்ஷதேமேநுலோகாலோகபாலாநுஸ்ருஜா இதி ஸோத்ப்ய ஏவ புருஷம்ஸமுத்த்ருத்யாமூர்ச்சயத் ||௩||

(ப-ம்.) இமே - இந்த, லோகாஃ - உலகங்கள், (ஸ்ருஷ்டா)நு-ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டனவே, லோகபாலாநு - இவ்வுலகங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்களை, ஸ்ருஜை நு - படைக்கக்கடவேனல்லவா, இதி - என்று, ஸஃ-அந்த ப்ரம்மம், ஐக்ஷத - நினைத்தது, ஸஃ - அந்த ப்ரம்மமானது, அத்ப்ய ஏவ - ஜலங்களினின்றுமே, புருஷம் - புருஷாகார தேஹமுடைய ஒன்றை, ஸமுத்த்ருத்ய - எடுத்து, அமூர்ச்சயத் - பஞ்சபூதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சேரும் பெருஞ்சேர்க்கையுடன் சேர்த்தான்.

(ஶ௦ - ஸா.) ப்ராணிகள் கர்மபலங்களை அனுபவிக்க இடமாக நாலுவகை உலகங்களைப் படைத்த பின்பு ப்ரம்மமானது இவ்வுலகங்கள் ரக்ஷகனில்லாதிருந்தால் நாசமாய் விடுமாகையால் லோகபாலகர்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து ஜலம் முதலிய பஞ்ச பூதங்களினின்றும் தலை முதலிய உறுப்புகளோடு கூடிய விராட்புருஷனை பூமியிலிருந்து மண்ணையெடுத்துக் குயவன் பானை முதலியன செய்வதுபோல ஸ்ருஷ்டித்துத் தன்னவயத்தோடு சேர்த்து வைத்தது.

தமப்யதபத்தஸ்யாபிதப்தஸ்ய முகம்நிரபித்யத யதாண்டம்முகாத்வாக்வாசோக்நிர்நாஸிகே நிரபித்யேதாம் நாஸிகாப்யாம் ப்ராணஃ ப்ராணாத்வாயுரக்ஷிணீ நிரபித்யேதாம் அக்ஷிப்யாம் சக்ஷுஶ்சக்ஷுஷ ஆதித்யஃ கர்ணௌ நிரபித்யேதாம் கர்ணாப்யாம் ஶ்ரோத்ரம் ஶ்ரோத்ராத்திஶஸ்த்வங்நிரபித்யத த்வசோ லோமாநி லோமப்ய ஓஷதிவநஸ்பதயோ ஹ்ருதயம் நிரபித்யத ஹ்ருதயாந்மநோ மநஸஶ்சந்த்ரமா நாபிர் நிரபித்யத நாப்யா அபாநோ அபாநாந்ம்ருத்யுஃ ஶிஶ்நம் நிரபித்யத ஶிஶ்நாத்ரேதோ ரேதஸ ஆபஃ ||௪||

(ப-பா-ம்.) அந்த ப்ரம்மமானது, தம்-அந்த விராட்புருஷனைக் குறித்து, அப்யதபத் - ஸங்கல்பித்தது, அபிதப்தஸ்ய - ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட, தஸ்ய - அந்த விராட்புருஷனுக்கு, அண்டம்யதா - பக்ஷியின் முட்டைபோல, முகம் - முகமானது, நிரபித்யத - தோன்றியது முகாகாரமாகரு ஒவிவரமுண்டா

யிற்று, முகாத் - அம்முகத்தினின்றும், வாக் - வாக்கு உண்டாயிற்று, வாச: - வாக்குக்கு, அக்நி: - அக்னியானது அதிஷ்டான தேவதை வாக்கின் அதிஷ்டான தேவதையான அக்னியென்றும் லோகபாலன் வாக்கினின்றும் தோன்றினன் என்றும்பொருள், நாஸிகே —— மூக்குகள், நிரபித்யேதாம்- தோன்றின, நாஸிகாப்யாம் - அம்மூக்குகளில் நின்றும், ப்ராண: - க்ராணேந்திரியமும், ப்ராணாத் - அந்த க்ராணேந்திரியத்தினின்றும், வாயு: - அதன் அதிஷ்டான தேவதையும் லோகபாலகனுமான வாயுவும் தோன்றின, அக்ஷிணீ - கண்கள், நிரபித்யேதாம் ——, அக்ஷிப்யாம் - கண்களினின்றும், சக்ஷு: - நேத்ரேந்திரியமும், சக்ஷுஷ:-நேத்ரேந்திரியத்தினின்றும்' ஸூர்ய: - அதன் அதிஷ்டான தேவதையும் லோகபாலகனுமான ஸூர்யனும் உண்டாயின, கர்ணௌ - காதுகள், நிரபித்யேதாம் ——, கர்ணாப்யாம்- காதுகளினின்றும், ஶ்ரோத்ரம் - ஶ்ரவணேந்திரியமும், ஶ்ரோத்ராத்-ஶ்ரவணேந்திரியத்தினின்றும், திஶ: - அதன் அதிஷ்டான தேவதையான திக்குகளும் உண்டாயின, த்வக் - தோலானது, நிரபித்யத ——, த்வச: - அந்த த்வகிந்திரியத்தினின்றும், லோமாநி உரோமங்களும், லோமப்ய: - அந்த உரோமங்களினின்றும், ஓஷதிவநஸ்பதய: - அவைகளின் அதிஷ்டான தேவதைகளான ஓஷதிகளும் வனஸ்பதிகளும் தோன்றின, ஹ்ருதயம்- அந்தக் கரணத்தின் அதிஷ்டானமான இருதயமானது, நிரபித்யத ——, ஹ்ருதயாத்- அவ்விருதயத்தினின்றும், மந:-அந்தக்கரணமும், மநஸ:- மனதினின்றும், சந்த்ரமா: - அதன் அதிஷ்டான தேவதையான சந்திரனும் தோன்றினார்கள், நாபி: - நாபி ரந்திரமானது, நிரபித்யத ——, நாப்யா:-நாபியினின்றும், அபாந: - பாயுவென்றும் இந்திரியமும், (குதமும்) அபாநாத் - அவ்வபானத்தினின்றும், ம்ருத்யு: - அதன் அதிஷ்டான தேவதையான மிருத்தியுவும் தோன்றின, ஶிஶ்நம் - புருஷலிங்கமான குஹ்யமானது, நிரபித்யத ——, ஶிஶ்நாத் - அவ்வாண்குறியினின்றும், ரேத:-ரேதஸ்ஸுடன்கூடிய குஹ்ய இந்திரியமும், ரேதஸ: - அவ்விந்திரியத்தினின்றும், ஆப:-அதன் அதிஷ்டான தேவதையான ஜலமும் தோன்றின.

(உ - ஹா.) ப்ரளயகாலத்தில் லக்ஷ்மியோடுங்கூட நாராயணன் ஒருவனே யிருந்தார். எக்காலத்திலும் எங்கும் பரந்தகுணங்களையுடையவராகையால் அவர் ஆத்மாவென்று ச்ருதிகளில் சொல்லப்பட்டார். காலத்தாலும் குணத்தாலும் இவ்வுலக மனைத்திற்கும் முன்பே அவைகளுக்கு முதன்மையாயிருப்பவர். அவரே லக்ஷ்மி. அவருடன்கூடவே இருப்பவளாயினும் குணத்தினால் அவருக்குக் குறைந்தவளாதலாலும் விஷ்ணுவுக்கு விதேயையாகையாலும் முன்னிருந்ததாகவாவது மேன்மையாயிருந்ததாகவாவது சொல்லவிடமில்லை. ப்ரம்மாவாவது சிவனாவது மற்ற வ்யாபாரமுடைய எந்த வஸ்துவாவது இல்லை. ப்ரம்மா சிவன் முதலிய பத்த ஜீவர்கள் தூங்குவதினாலும் நித்ய முக்தர்களும் லக்ஷ்மியும் தூங்காமலிருந்தாலும் பராதீனர்களாதலினாலும் நாராயணனொருவனே ஸ்வாதீன ஜ்ஞானனான காரணவஸ்து. அவனல்லது ஸ்வதந்த்ர குணசாலிகள் யாருமில்லை. சந்யாசி பராதீனமான தனத்தினாலே போஜனாதிகள் செய்து வந்தாலும் அவன் தனவானென்று சொல்லப்படுவனா. அதுபோல லக்ஷ்மியும் நித்ய முக்தர்களும் பராதீனர்களாகையாலே இருந்தும் இல்லாதவர்கள் போலவே. அந்தப் பகவான் உலகங்களையும் லோக

பாலர்களையும் தேவதைகளையும் ஜடலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று இச்சித்தார்.

தா ஏதா தேவதா꞉ ஸ்ருஷ்டா அஸ்மிந்மஹத்யர்ணவே ப்ராபதம்ஸ்தமஶநாபிபாஸாப்⁴யாமந்வவார்ஜத்தா ஏநமப்³ருவந்நாயதநம் ந꞉ ப்ரஜாநீஹி யஸ்மிந்ப்ரதிஷ்டி²தா அந்நமதா³மேதி ॥ க ॥

(ப்-பா-ம்.) ஸ்ருஷ்டா꞉-ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, தா ஏதா꞉ - அந்த இந்த தேவதா꞉ - அக்னி முதலிய தேவர்கள், அஸ்மிந் - இந்த, மஹதி - பெரிதான, அர்ணவே - ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில், ப்ராபதந் - விழுந்தார்கள், தம் - இவைகளை உண்டாகக் காரணமாயிருந்த முதல் புருஷ பிண்டத்தை, அஶநாபிபாஸாப்⁴யாம் - பசிதாகங்களோடு, அந்வவார்ஜத் - கூட்டிவைத்தான், யஸ்மிந் - எந்த ஸ்தானத்தில், ப்ரதிஷ்டி²தா꞉ - இருந்தவர்களாய், அந்நம் - அன்னத்தை, அதா³ம - புஜிப்போமோ அப்படிப்பட்ட, ஆயதநம் - ஸ்தானத்தை, ந꞉ - எங்களுக்கு, ப்ரஜாநீஹி - ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும், இதி - என்று, தா꞉-இப்படிப் பசிதாகங்களாலே பிடிக்கப்பட்டவர்கள், ஏநம் - இந்தக் காரணபுருஷனை, அப்³ருவந் - கேட்டார்கள்.

தாப்⁴யோ கா³மாநயத்தா அப்³ருவந்ந வை நோ(அ)யமலமிதி தாப்⁴யோ(அ)ஶ்வமாநயத்தா அப்³ருவந்ந வை நோ(அ)யமலமிதி ॥ உ ॥

(ப் - ம்.) இப்படிப்பட்ட ஈச்வரன், தாப்⁴ய꞉-அவர்களின் பொருட்டு, கா³ம் - பசுவை, ஆநயத் - காட்டினார், ந꞉ - எங்களுக்கு, அயம் - இப்பசு, நாலம் வை - போதாதல்லவா, இதி - என்று, தா꞉-அவர்கள், அப்³ருவந்-சொன்னார்கள், தாப்⁴ய꞉ - அவர்களின் பொருட்டு, அஶ்வம் - குதிரையை, ஆநயத் - காட்டினார், ந꞉ - எங்களுக்கு, அயம் - இந்தக் குதிரை, நாலம் வை - போதாதல்லவா, இதி - என்று, தா꞉ - அவர்கள், அப்³ருவந்-சொன்னார்கள்.

(ஸம் - ஸா.) தம். வ்யஷ்டி தேஹஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகிறது. பசுவின் ஆகாரமும் குதிரையின் ஆகாரமும் அந்த ஜலங்களினின்றும் முன்போல் பிண்டமாகச் சேர்த்தெடுத்துக் கட்டியாக்கிக் காட்டப்பட்டன. கோவிற்கு மேல்பல்லில்லையாகையால் அறுகம் புல்முதலியவைகளை வேர்பிடுங்கச் சாத்தியமில்லையென்றும் குதிரைக்கு இரண்டுவரிசைப் பற்கள் இருந்தாலும் விவேகமின்மையால் அயோக்யமென்றும் தள்ளிவிட்டபடி.

தாப்⁴ய꞉ புருஷமாநயத்தா அப்³ருவந்ஸுக்ருதம் ப³தேதி புருஷோ வாவ ஸுக்ருதம் தா அப்³ரவீத்³யதா²யதநம் ப்ரவிஶதேதி ॥ ங ॥

(ப் - ம்) தாப்⁴ய꞉ - அவர்களின் பொருட்டு, புருஷம் - புருஷனை, ஆநயத் - காட்டினார். ஸுக்ருதம் - நன்றாகச் செய்யப்பட்டது, ப³த - சந்தோஷம், இதி - என்று, தா꞉ - அந்தத் தேவதைகள், அப்³ருவந் - சொன்னார்கள் ஆகையாலே, புருஷோ வாவ - புருஷனே, ஸுக்ருதம்-ஸுக்ருதமென்று சொல்லப்படுகிறான், யதா²யதநம் - உங்கள் கார்யத்துக்குரிய ஸ்தானங்களில், ப்ரவிஶத - ப்ரவேசியுங்கள், இதி - என்று, தா꞉ - அந்தத் தேவதையைக் குறித்து, அப்³ரவீத் - ஈச்வரன் சொன்னான்.

(ஸம் - ஸா.) தம். இப்படியே ஒவ்வொன்ருய்க் காட்டப்பட்ட திர்யக் தேகங்களெல்லாம் தள்ளப்பட்ட பின்பு விராட்புருஷ தேஹம்போன்ற புருஷதேகம் காட்டப்பட்டது. அதைப்பார்த்து அவர்கள் ஸுக்ருதமென்றதனல் புருஷனே ஸுக்ருதமென்னப்படுகிருன். எல்லாப்புண்ய கர்மங்களுக்கும் ஹேதுவென்பது அல்லது தானே தன்மாயையால் ஆத்மாவினல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதென்பது ஸுக்ருதமென்பதின் அர்த்தம். எல்லாருக்கும் ஸ்வயோநியில் ப்ரீதியாகையால் இவர்கள் இதை அங்கீகரித்தார்களென்று நினைத்து உங்கள் காரியத்துக்குரிய ஸ்தானத்தைச் சேருங்கள் என்ருன். அக்னிக்கு வார்த்தைச் சொல்வது காரியம் அதற்குரிய ஸ்தானம் முகம் இப்படியே எங்கும் கண்டுகொள்வது.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌂𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑌾𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌪𑍋 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥௪॥

(ப - ம்.) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - வாக்கின் அபிமானியான அக்னியானது, 𑌵𑌾𑌕𑍍 - வாக்காக, 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - ஆகி, 𑌮𑍁𑌖𑌂 - தன் ஸ்தானமாக முகத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 - ப்ரவேசித்தது, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சக்ஷுராபிமானியான ஸூர்யன், 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - கண்ணுகி, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 - நேத்ரஸ்தானங்களை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ——, 𑌦𑌿𑌶𑌃 - ச்ரோத்ராபிமானிகளான திக்குகள், 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - காதுகளாகி, 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 - ச்ரோத்ரேந்த்ரிய ஸ்தானத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ——, 𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 - ஓஷதியும் வனஸ்பதிகளும் (லோமாபிமானியானவை), 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - மயிர்களாகி, 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂 - அவைகளின் ஸ்தானமான த்வக்கிந்த்ரியத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ——, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 - மனேபிமானியான சந்த்ரன், 𑌮𑌨𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - மனமாகி, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 - இதயத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ——, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 - அபானுபிமானியான மிருத்யு, 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - அபானமாகி, 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 - நாபியை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ——, 𑌆𑌪𑌃 - ரேதோபிமானியான ஜலங்கள், 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - ரேதஸ்ஸாகி, 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂 - குஹ்யத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ——,

(ஸம் - ஸா.) தம். சேனதிகாரிகள் அரசன் ஆஞ்ஞையின்படி நகரத்தில் ப்ரவேசிப்பதுபோலே ஸர்வேச்வரன் ஆஞ்ஞையின்படி அதனதன் அபிமானிகளான அந்தந்தத் தேவதைகள், தந் தம் காரணரூபங்களைக்கொண்டு தங்கள் உத்பத்தி ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள்.

𑌤𑌮𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥௫॥

(ப - ம்.) இப்படித் தேவதைகள் தம்தம் ஸ்தானங்களில் நின்ற பிறகு இடமில்லாதிருந்த, 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 - பசியும் தாகமும், 𑌆𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - எங்களுக்கு, 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 - இடம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்,

இதி - என்று, தம் - அந்த ஈச்வரனை, அப்ரூதாம் - கேட்டதுகள், வாம் - உங்களை, ஏதாஸ்வேவ தேவதாஸு - இந்தத் தேவதைகளிடத்திலேயே, ஆப ஜாமி - பிரித்து இருக்கச் செய்கிறேன், ஏதாஸு - இத்தேவதைகளிடத்திலே, பாகிந்யௌ - பாகமுடையவர்களாக, கரோமி - செய்கிறேன், இதி - என்று, ஸ: - அந்த ஈச்வரன், தே - அந்தப் பசிதாகங்களைக் குறித்து, அப்ரவீத் - சொன்னார், தஸ்மாத் - ஆகையால், யஸ்யை கஸ்யை ச - யாதாமொரு எந்த, தேவதாயை - தேவதையின் பொருட்டு, ஹவி: - ஹவிஸ்ஸானது, க்ருஹ்யதே - கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அஸ்யாம் - இந்தத் தேவதை இடத்தில், அசநாயாபிபாஸே - பசியும் தாகமும், பாகிந்யௌ ஏவ - பாகமுடையனவாகவே, பவத: - ஆகின்றன.

(ஸம் - ஸா.) தம். நீங்கள் தர்மமாசையாலே சேதனவிம் பந்தமின்றிப் போஜனுகிகள் கிடையாதாகையால் வ்யஷ்டி தேஹசதங்களான அத்யாத்மமென்னும் தேவதைகளிடத்திலும், ஸமஷ்டியான விராட்தேஹத்திலுள்ள அதிதேவதமென்னும் அக்நியாதி தேவதைகளிடத்திலும் பிரித்து இருக்கச்செய்கிறேன். தேவதைகளிடத்தில் பாகம்வைக்கச் சாத்தியமில்லை யாகையால் தேவதைகளின் அம்சத்தால் பாகம்செய்து வைக்கிறேன். எந்தத் தேவதையின் பாகம் எதுவோ, அந்தப் பாகத்தில் உங்களுக்கு அம்சம் கொடுக்கிறேன் என்று ஸ்ருஷ்டியின் முதலிலேயே ஈச்வரன் ஸங்கல்பித்ததனுல் இவை சிலகாலத்தில் இந்த்ரிய தேவதைகளைக் கார்யான் முகமாகஎவுவதும் சிலகாலத்தில் அதில்லாமையாகிய உபசாந்தியுமாயிருக்கிறது. ஆகவே, ஹவிஸ்ஸினுல் தேவதாத்ருப்தியுண்டானுல் அசனுயாபியாஸைகளும் த்ருப்தியடைந்து உபசாந்தியுண்டாகிற தென்று கருத்து.

ஸ ஈக்ஷதேமே நு லோகாஸ்ச லோகபாலாஸ்சாந்நமேப்ய: ஸ்ருஜா இதி ||௧||

(ப - ம்.) இமே - இந்த, லோகாஸ்ச - லோகங்களும், லோகபாலாஸ்ச - லோகபாலகர்களும், [ஸ்ருஷ்டா:] நு - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டார்களல்லவா, ஏப்ய: - இவர்களின் பொருட்டு, அந்நம் - அன்னத்தை, ஸ்ருஜை - ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன், இதி - என்று, ஸ: - அந்த ஈச்வரன், ஈக்ஷத - நினைத்தது.

(ஸ - ஸா.) தம். லோகங்களையும் லோகபாலகர்களையும் ஸ்ருஷ்டித்துப் பசிதாகங்களோடும் சேர்த்து வைத்தோம். அன்னமில்லாமல் இவர்கள் நிலைபெறுவது அசக்யமாகையால் இவர்க்குரிய உணவை உண்டாக்கவேண்டுமென ஈச்வரன் நினைத்தான். லோகத்திலும் அரசன் தானேஸ்வதந்த்ரனுய் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைச் செய்வதால் ஸர்வேச்வரனுன ப்ரம்மமும் ஸ்வதந்த்ரமாகவே நிக்ரஹாநுகரங்களைச் செய்கிறது.

ஸோ(அ)போ(அ)ப்யதபத்தாப்யோ(அ)பிதப்தாப்யோ மூர்த்திரஜாயத யா வை ஸா மூர்த்திரஜாயதாந்நம் வை தத் ||௨||

(ப - ம்.) ஸ: - அந்த ஈச்வரன், அப: - ஜலங்களை, அப்யதபத் - தபித்தான், இவற்றினின்றும் மனுஷ்யர்களுக் காஹாரமாகிய தான்யங்களென்றும் ஸ்தாவரமான அன்னமும் பூனை முதலானவைகளுக் காஹாரமாகிய ஜந்துக்களென்னும் சரான்னமும் உண்டாகட்டுமென்று ஸங்கல்பித்தான், அபிதப்தாப்ய: - தபிக்கப்பட்ட, தாப்ய: - அந்த ஜலங்களினின்றும், மூர்த்தி: - கனமான ரூபத்தோடு ப்ராணுதாரமான சராசர ரூபான்னமானது, அஜாயத - உண்டாயிற்று, யா ஸா வை மூர்த்தி: - எந்த அந்த மூர்த்தி, அஜாயத - உண்டாயிற்றோ, தத் - அது, அந்நம் வை - அன்னமே அல்லவா.

(ஸூ0 - ஊா. தம். இங்கு ஜலமென்றது பஞ்சபூதங்களையும.

ததேநத்ஸ்ருஷ்டம் பராங்த்யஜிகாம்ஸத்தத்வாசாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோத்வாசா க்ருஹீதும் ஸயத்தைநத்வாசாக்ருஹைஷ்யதபிவ்யாஹ்ருத்ய ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||௩||

(ப - ம்.) தத் - அங்கு அந்த அன்னமானது, அபிஸ்ருஷ்டம் - லோகபாலகர்களுக்கெதிராக அனுப்பப்பட்டதாய், அத்ஸ்ருஜத் - கூச்சலிட்டுக்கொண்டு, பராங் - திரும்புமுகமாய், அதி - அவர்களை விட்டு, அஜிகாம்ஸத் - ஓடிவிட நினைத்தது. இவ்விதமான அன்னத்தின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்துகொண்ட லோகபால ஸமூகமானது, தத் - அந்த அன்னத்தை, வாசா - வாக்கினாலே, அஜிக்ருக்ஷத் - கிரகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்து, தத் - அதை, வாசா - வாக்கினால், க்ருஹீதும் - கிரகிக்க, நாஶக்நோத் - ஸமர்த்தமாகவில்லை, ஸ: - அந்த லோகபால ஸங்காதமானது, யத் ந - இந்த அன்னத்தை, வாசா - வாக்கினால், அக்ருஹைஷ்யத் - கிரகிக்குமானால், அப்போது எல்லா லோகமும், அன்னம் - அன்னத்தை, அபிவ்யாஹ்ருத்ய - சொல்லியே சொல்வதினாலேயே, அத்ரப்ஸ்யத் - திருப்தியடையும்.

தத்ப்ராணேநாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோத்ப்ராணேந க்ருஹீதும் ஸயத்தைநத்ப்ராணேநாக்ருஹைஷ்யதபிப்ராண்ய ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||௪||

(ப் - ம்.) ப்ராணேந - ப்ராணனாலே, அபிப்ராண்ய - மோந்து பார்த்தே மற்றவை முன்போலவே.

தச்சக்ஷுஷாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோச்சக்ஷுஷா க்ருஹீதும் ஸயத்தைநச்சக்ஷுஷாக்ருஹைஷ்யத்த்ருஷ்ட்வா ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||௫||

(ப் - ம்.) சக்ஷுஷா - கண்ணாலே, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்தே. மற்றவை முன்போலவே.

தச்ச்ரோத்ரேணாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோச்ச்ரோத்ரேண க்ருஹீதும் ஸயத்தைநச்ச்ரோத்ரேணாக்ருஹைஷ்யச்ச்ருத்வா ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||௬||

(ப் - ம்.) ஶ்ரோத்ரேண - காதினாலே, ஶ்ருத்வா - கேட்டே மற்றவை முன்போலவே.

தத்த்வசாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோத்த்வசா க்ருஹீதும் ஸயத்தைநத்த்வசாக்ருஹைஷ்யத்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||௭||

(ப் - ம்.) த்வசா - த்வக்கிந்திரியத்தினாலே, ஸ்ப்ருஷ்ட்வா - தொட்டே மற்றவை முன்போலவே.

தந்மநஸாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோந்மநஸா க்ருஹீதும் ஸயத்தைநந்மநஸாக்ருஹைஷ்யத்த்யாத்வா ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||௮||

(ப் - ம்.) உநஸா - மனதினாலே, யூாகுவாணவ - தியானம் செய்தே, மற்றவை முன்போலவே.

தஹிஸெ நாஜிஹூக்ஷ துஹாஸகொஹிஸெ நஹூஹி தஂஸயஜெஸ ஹிஸெ நாஹ ஜெஹஷூஜ்ஸூஜஜுஹெஹவாணஉதுஜூஸு. ||கூ||

(ப் - ம்) ஶிஸெ ந - குஹ்யத்தாலே, விஸூஜுவணவ - ஆனந்த கர்மத்தாலேயே, மற்றவை முன்போலவே.

(ஶ0 - ஹா.) தம். சேதனமான சராங்கம் ஓடப்பார்த்தது. அசேதனமான தான் னியான்னம் முகத்தில் ப்ரவேசியாமல் வெளியே நின்று விட்டது. பிண்டரூபமாயிருந்த விராட்புருஷ தேஹத்தையே இங்கு லோகபாலசர்களென்கிறது. கார்ய காரணவஸ்தைகளாலே முகத்தால் கிரகிப்பதாவது வார்த்தை சொல்வதாலேயே அன்னத்தைப் புஜிப்பது. அதன் கார்யமான சரீரம் சக்தியற்றதாகையாலே காரணமான சரீரத்துக்குச்சக்தியில்லையென்று தெரிந்தது. இவ்வுலகமெல்லாம் அன்னமென்று சொல்வதினாலேயே திருப்தி அடைகின்றனவில்லையே; ஆதலால் அதன் காரணமான ப்ரதம சரீரமும் சக்தியற்றதாயிற்றென்று அறிகிறோம்.

(சங் - வித்.) மற்றவைகளும் இப்படியே ச-ரு-கூ-எ-அ-கூ.

தஉவாநெ நாஜிஹூக்ஷ துஉாவயதுவணஷொஉஹூஹூ ஹொயஉாவ யஂாணாயஂவூாவணஷயஉாயஂ ||கo||

(ப் - ம.) இவ்விதமாய்க்கரணவ்யாபாரங்களினால் அன்னத்தைக்கிரகிக்கச்சக்தியற்ற லோகபால ஸமூகமானது, தக - அந்த அன்னத்தை, அவா நெ ந - முகமார்க்கமாக உள்ளே செல்லுகிற வாயுவினாலே, அஜிஹூக்ஷக - கிரகிக்க நினைத்தது, தக - அதை, ஆவயக - கிரகித்துக்கொண்டது, யக வாயஂ - அபானமென்னும் வாயு யாதொன்றோ, ஸணஷ - அந்த இந்த வாயுவானது, அணஹூஹ ஹ - அன்னத்தைக் கிரகிக்கச் சக்தியுடையது, யஉாயஂ - அபானவாயு யாதொன்றோ, வஹ - இந்த வாயு, அணாயஂ வெ - அன்னத்தையே ஜீவனதாரமாக உடையது.

ஸஂஈக்ஷதகயஂ நிஉஂஉஜெதஸூதி திஸஂஈக்ஷதக தறெணவூவ உூாஇதிஸஂஈக்ஷதயதிவாவாஉவிஹூாஹூதஂயதிவூாணெநாவிவூாணி தஂயதிவக்ஷஂஷாஉஷஂயதிஸெூாதெூணஶூதஂ யதிகுவாஸூஷஂயதி உநஸாயூாதஂ யஉூவாநெநாஹூவாநிதஂயதி ஶிஸெநவி ஸூஜூஷூயெ கொஉஹஜிதி ||கக||

(ப் - ம்) உஉஂ - இந்தக் கார்யரூபமான ஜகத்தானது, உஉதெ - என்னை விட்டு, கயஂஹூாக - எப்படியாகும், இதி - என்று, ஸஂஈக்ஷத - அந்த ப்ரம்மம் நினைத்தது, கதறெண - எந்த மார்க்கத்தால், வூவஜெ - இஜ்ஜீவ சரீரத்தில் ப்ரவேசிக்கலாம், இதிஸஂஈக்ஷத - என்று அந்த ப்ரம்மம் நினைத்தது, வாவா - வாக்கினாலே, அவிஹூாஹூதஂயதி - நிஷ்ப்ரயோஜனமாகச் சொல்லப்படுமேயானால், வூாணெந - க்ராணேந்த்ரியத்தினாலே, அவிவூாணிதஂயதி - விருதாவாக முகரப்பட்டால், வக்ஷஂஷாஉஷஂயதி - கண்ணால் வீணாகப் பார்க்கப்பட்டால், ஸெூாதெூணஶூதஂயதி - காதினால் விருதா

வாகக் கேட்கப்பட்டால், 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌯𑌦𑌿 - த்வகிந்த்ரியத்தினால் வீணே தொடப்பட்டால், 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂𑌯𑌦𑌿 - மனஸினால் வீணாக த்யானம் செய்யப்பட்டால், 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌂𑌯𑌦𑌿 - அபானமென்னும் வாயு வீணாகவே ஆபானிக்குமானால், 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌯𑌦𑌿 - குஹ்யேந்த்ரியம் விருதாவாக ஆனந்த கர்மத்தைச் செய்யுமானால், 𑌅𑌥 - அதன் பின்பு, 𑌕𑍋𑌽𑌹𑌂 - யான் யார், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤 - நினைத்தது.

𑌸 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌤𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌆𑌵𑌸𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥 𑌇𑌤𑌿 ||௧௨||

(ப-பா-ம்.) 𑌸𑌃 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌏𑌤𑌂 - இந்த, 𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 - எல்லையான சிரஸ்ஸையே, 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯 - பிளந்துகொண்டு, 𑌏𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 - இந்த மார்க்கத்தினாலே, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 - உள்ளே ப்ரவேசித்தது, 𑌸𑍈𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃 - இந்த வழியே, 𑌵𑌿𑌦𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 - விதிருதியென்று பெயர் பெற்றது, 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 - இந்த வழியே, 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂-𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂-ஸந்தோஷத்தைத் தருவது, 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑌃 - இதுஸ்தானம், 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑌃 - இதுஸ்தானம், 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑌃 - இதுஸ்தானம், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌆𑌵𑌸𑌥𑌾𑌃 - மூன்று ஸ்தானங்கள், 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌃 - மூன்று அவஸ்தையும் ஸ்வப்னங்களேயாம்.

𑌸 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌵𑌦𑌿𑌷𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑌮𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌿𑌤𑍀 ௩ ||௧௩||

(ப-பா-ம்.) 𑌜𑌾𑌤𑌃𑌸𑌃 - இப்படி ஸம்ஸாரியாக ஆன அந்த ப்ரம்மம், 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿 - பூதங்களை உத்தேசித்து, 𑌵𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍 - ஆலோசித்தது, (வித் - 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 - பூதங்களைப்பற்றி, 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍 - முழுதும் விவேகித்தறிந்தது), 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌵𑌦𑌿𑌷𑌦𑌿𑌤𑌿 - ஆத்மாவொன்றல்லது ஸ்வாபாவிக ஸத்தையுடையது வேறுண்டென்று சொல்ல நினைக்கலாமோ கூடாதென்று நிச்சயித்து, 𑌸𑌃 - அந்த ஜீவனானவன், 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵 - இவனையே, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂-தேஹத்தில் இருப்பவனாகவும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-ப்ரம்மஸ்வரூபியாகவும், 𑌤𑌤𑌮𑌂-𑌤𑌤𑌤𑌮𑌂-ஸர்வ வ்யாபியாகவும் தெரிந்துகொண்டு, 𑌇𑌦𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 - இப்படிப்பட்ட ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தேனென்று, 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍-பார்த்தான்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌦𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌮𑌿𑌦𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ||௧௪||

(ப-பா-ம்.) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - இப்படிப் பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரித்ததினால், 𑌇𑌦𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 - இவ்வாத்மா இதந்த்ரனென்று பெயரை உடையது, 𑌇𑌦𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 - இப்பரப்ரம்மமானது இதந்த்ரமென்னும் பெயரை

உடையதாக லோகத்தில் ப்ரசித்தமன்றோ, 𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂𑌦𑍍𑌰𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 - இதந்த்ரனாகிய அப்ரம்மத்தையே, 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 - மறைவிடமாக, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 - இந்த்ரனாக, 𑌆𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 - சொல்லுகிறார்கள், 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 - தேவதைகள், (வித்யா - பூஜ்யர்கள் எல்லாரும்), 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌇𑌵𑌹𑌿 - பரோக்ஷமாக (மறைவிடமாகச்) சொல்வதிலேயே ப்ரீதியுடையவர்கள் அல்லவா, 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌇𑌵𑌹𑌿 - முன்போலவே பொருள்,

(உ - ஸா.) அந்த நாராயணன் இவர்களுக்கு அன்னத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார். (௧)

(உ - ஸா.) முன்னே தான் ஸ்ருஷ்டித்த அப்பு என்னும் தேவதைகளையும் ப்ரம்மாதிகளையும் தாமரைபோன்ற அகன்ற கண்களினால் பார்த்தார். அவர் பார்வையாலும் அவரிச்சையினாலும் அவர்களின் தேஹத்தில் ஒரு பாகத்திலிருந்து வேறு தேஹம் தோற்றியது. (௨)

ஐதரேயோபநிஷத்து முதல் அத்தியாயம்.

(2 - வது ஆரணத்தின் நாலாவது அத்தியாயம்).

முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃,

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌹𑌵𑌾𑌅𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍋𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌃𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤
𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌯𑌥𑍈𑌨𑌜𑍍𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂𑌜𑌨𑍍𑌮 ॥௧॥

(ப-பா-ம்.) 𑌅𑌯𑌂 - இந்த ஜீவாத்மா, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌹𑌵𑍈 - புருஷ சரீரத்திலேயே அல்லவா, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑌃 - முதலில், 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 - கர்ப்பமாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌰𑍇𑌤𑌃𑌯𑌤𑍍 - ரேதஸ்ஸு என்பது எதுவோ, 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இதுதான் அக்கர்ப்பம், 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 - புருஷ கர்ப்பமாகிய அந்த இந்த ரேதஸ்ஸானது, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - புருஷ சரீரத்திலுள்ள எல்லா அங்கங்களினின்றும், 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂𑌸𑌤𑍍 - ஸாரபூதமாய்ச்சேர்ந்து, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - ரூபாந்தரமான தன்னை, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 - தன் சரீரத்திலேயே, 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 - போஷிக்கிறது, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ரேதஸ்ஸை, 𑌯𑌦𑌾 - எப்போது, 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 - ஸ்திரீயினிடத்தில், 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 - யோகஞ்செய்கிறானோ, 𑌅𑌥 - அப்போது, 𑌏𑌨𑌤𑍍 - வேறு ஜீவனுடன் கூடிய ரேதோரூபமான சரீரத்தை, 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 - பிதா உண்டுபண்ணுகிறான், 𑌤𑌤𑍍 - அதுவே இப்படி ரேதோரூபமாய் பித்ரு சரீரத்தைவிட்டு வெளிப்படுவதே, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இவனது, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂𑌜𑌨𑍍𑌮 - முதலாவது ஜன்மம். (௧)

முதல்கண்டம்.

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌯𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌂𑌤𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌂𑌨𑌹𑌿𑌨
𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 ॥௨॥

(ப்-பா-ம்.) தசு - இப்படி ஸ்த்ரீ கர்ப்பத்தில் ப்ரவேசித்த அந்த ரேதஸ் ஸானது, ஸ்வசரீரம்யதா - சொந்த சரீரம்போலவே, ஸ்த்ரியா: - ஸ்திரீயினு டைய, ஆத்மபூயம் - சரீரமாயிருப்பதை, கச்சதி - அடைகிறது, தஸ்மாத் - அதனால், ஏநாம் - இந்த ஸ்திரீயை, நஹினஸ்தி - ஹிம்ஸிக்கிறதில்லை, ஸா - கர்ப்பவதியான அந்த ஸ்த்ரீ, அத்ரகதம் - கர்ப்பத்தை அடைந்திருக்கிற, ஆத்மாநம் - புத்ரருமான, அஸ்யவேதம் - இவனது இந்த ரேதஸ்ஸை, பாவ யதி - பரிபாலிக்கிறாள்.

(உ)

ஸாபாவயித்ரீபாவயிதவ்யாபவதிதம்ஸ்த்ரீகர்ப்பம்பிபர்திஸோக்ர ஏவகுமாரம்ஜந்மனோக்ரேதிபாவயதி ஸயத்குமாரம்ஜந்மனோக்ரே திபாவயத்யாத்மாநமேவதத்பாவயத்யேஷாம்லோகாநாம்ஸந்தத்யா ஏவம்ஸந்ததாஹீமேலோகாஸ்ததஸ்யத்விதீயம்ஜந்ம॥

(ப்-பா-ம்.) பாவயித்ரீ-பர்த்தாவின் சரீராந்தரமான கர்ப்பத்தை ரக்ஷிக் கிற பத்னியானவள், பாவயிதவ்யா - பர்த்தாவினால் ரக்ஷிக்கத்தக்கவளாக, பவதி - ஆகிறாள், ஸ்த்ரீ - ஸ்த்ரீயானவள், தம்கர்ப்பம் - அந்தக்கர்ப்பத்தை, பிபர்தி - பரிக்கிறாள், ஸ:-அந்தப் பிதாவானவன், குமாரம்-அந்தப் புத் ரனை, அக்ரஏவ-முன்னேயும் ஜனனகாலத்திலும், ஜந்மனோக்ரே-ஜனனத்து க்குப் பிறகும், அதிபாவயதி - சாஸ்த்ரீய ஸம்ஸ்காரங்களால் அதிகனுக்கு கிறான், ஸ: -அந்தப் பிதாவானவன், குமாரம் - புத்ரனை, ஜந்மனோக்ரே - ஜனனத்துக்கு முன்னும்பின்னும் ஜனனகாலத்திலும்,அதிபாவயதிஇதியத்-ஸம்ஸ்கரிக்கிறான் பது யாதோன்றோ, தத் - அதனால், ஆத்மாநமேவபாவ யதி - தன்னையே ஸம்ஸ்கரித்துக் கொள்ளுகிறான் இப்படித்தானே புத்ரனாக ஜனிப்பது, ஏஷாம்லோகாநாம் - இந்த லோகங்களுடைய, ஸந்தத்யை - விச்சேதமில்லாமைக்காகவே, தத் - இப்படி மாத்ரு சரீரத்தைவிட்டுப் புத்ர னாய் வெளிப்படுவது, அஸ்ய-இவனுக்கு, த்விதீயம்ஜந்ம-இரண்டாவது ஜன்மம்.

இரண்டாவதுகண்டம்.

ஸோஸ்யாயமாத்மா புண்யேப்ய: கர்மப்ய: ப்ரதிதீயதே‌அதாஸ்யாயமிதர ஆத்மாக்ருதக்ருத்யோவயோகத:ப்ரைதிஸஇத:ப்ரயன்னேவ புநர்ஜாயதேததஸ்யத்ருதீயம்ஜந்மதது‌க்தம்ருஷிணா ॥க॥

(ப்-பா-ம்.) அஸ்ய-பிதா புத்ரன் என்று இரண்டு தேஹத்தை வஹித்த பிதாவினுடைய, ஸ:அயமாத்மா - புத்ரனென்றும் இந்தத் தேஹமானது, புண்யேப்ய:கர்மப்ய:-புண்ய கார்யங்களுக்காக, ப்ரதிதீயதே - ப்ரதிநிதி யாகச் செய்யப்படுகிறான், அத - பிறகு, அஸ்ய-இந்த பிதாவினுடைய, அயம்

ஐதாஜூதா - பித்ரு தேஹமானது, க்ருதக்ருத்யஃ - ஜன்ம ப்ரயுக்தமான எல்லாக் கார்யங்களையும் செய்து முடித்தவனாய், வயோமதஃ-வ்ருத்தனாய், ப்ரைதி - மரணமடைகிறான், ஸஃ - அந்த வ்ருத்தன், இதஃ - இந்த லோகத்தினின்றும், ப்ரயன்னேவ-வெளியில் புறப்பட்ட உடனே, புநர்ஜாயதே- மறுபடி தன் கர்மத்துக்குத் தக்கபடி ஸ்வர்க்கத்திலோ நரகத்திலோ மனுஷ்ய லோகத்திலோ ஜனிக்கிறான், தத் - இப்படி மறுபடி ஜனிப்பதே, அஸ்ய - இவனுக்கு, த்ருதீயம்ஜந்ம - மூன்றாவது ஜன்மம், தத் - அது இப்படி ஸம்ஸாரத்தினுடைய கஷ்டமும் தத்வஜ்ஞானத்தால் அது நீங்கும் விதமும், ருஷிணா - மந்த்ரத்தால், உக்தம் - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (க)

மூன்றாவது கண்டம்.

கர்பே நு ஸந்நந்வேஷாமவேதமஹம் தேவாநாம் ஜநிமாநிவிச்வா ஶதம் மா புர ஆயஸீரரக்ஷந்நதஃ ச்யேநோ ஜவஸா நிரதீயமிதி। கர்ப ஏவைத ச்சயாநோ வாமதேவ ஏவமுவாச ॥க॥

(ப - ம்.) கர்பே நு - கர்ப்பத்திலேயே, ஸந் - வாஸம்செய்கிற, அஹம்- நான் கர்ப்பவாஸம் செய்யும்போதே, ஏஷாம்தேவாநாம் - அக்னி முதலிய இந்தத் தேவதைகளுடைய, விச்வாஜநிமாநி - உத்பத்தியெல்லாவற்றையும், அவேதம் - அறிந்தேன், அதஃ - இதற்கு முன்பு, மா - என்னை, ஆயஸீஃ - இரும்பு விலங்குபோன்ற, ஶதம்புரஃ - நூறு தேகங்கள், அரக்ஷந் - திருடனை விலங்கிட்டுச் சிறையிலடைத்து வெளியே புறப்பட ஒட்டாமல் காவல் காப்பதுபோல நான் தத்வஜ்ஞானத்தால் முக்தியடையாதபடி சரீர சம்பந்தங்கள் தடுத்து வந்தன, ச்யேநஃ-ச்யேநமென்னும் பக்ஷிசிரேஷ்டம்போலே, ஜவஸா - வேகமாய், நிரதீயம்-வெளிப்பட்டேன் வலையை உதறிவிட்டு ச்யேனம் போய்விடுவதுபோல் ஆத்மக்யான ஸாமார்த்யத்தால் ஸம்ஸாரத்தை விட்டு வெளிப்பட்டேன், இதி - என்பது மந்த்ரத்தின் முடிவைக்காட்டுகிறது, வாமதேவஃ - வாமதேவர், கர்பே ஶயாநஏவ - கர்ப்பத்தில் வஸிக்கும் போதே, ஏதத்-இம்மந்த்ரத்தை, ஏவம் - இப்படி, உவாச-சொன்னார். ()

(ஸம - ஹா.) குருப்ரஸாதத்தாலும் சாஸ்த்ரானுக்ரஹத்தாலும் தத்வஜ்ஞானம் பெற்றபடியால் இவ்வவித்யை நான் விடைம்பெற்றேன் என்று வாமதேவருஷிதாயாரின் கர்ப்பத்திலிருக்கும்போதே சொன்னார். (க)

ஸ ஏவம்வித்வாநஸ்மாச்சரீரபேதாதூர்த்வ உத்க்ரம்யாமுஷ்மிந்ஸ்வர்கே லோகே ஸர்வாந்காமாநாப்த்வாம்ருதஸ்ஸமபவத்ஸமபவத் ॥உ॥

(ப - ம்.) ஏவம்வித்வாந்-இப்படி ஆத்மதத்வத்தை அறிந்த, ஸஃ-அந்த வாமதேவர், அஸ்மாச்சரீரபேதாத் - இத்தேஹம் போனபின்பு, ஊர்த்வ- உத்தரகாலத்தில், (அங்-ஊர்த்வஃ - ஞானஸ்வரூபியாய் விட்டதால் ஸம்ஸாரத்

துக்கு மேலானவராக) இருந்து, உத்க்ரம்ய - ஸம்ஸார பந்தங்களையெல்லாம் விட்டு நீங்கி, அமுஷ்மிந் - இந்திரியங்களால் காணமுடியாத, ஸ்வர்கே - நல்ல கியானத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதாகையாலே ஸ்வர்க்கமென்று பெயருடைய, லோகே - ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகக் காணப்படுகிற ஆத்மஸ்வரூபத்தில், ஸர்வாந்காமாந் - தைத்தரீயத்தில் சொன்ன ஸார்வபௌம போகம்முதல் ப்ரம்மபோகம் அளவான போகங்களையெல்லாம், ஆப்த்வா - அடைந்து, அம்ருத: - முக்தனாக, ஸமபவத் - ஆனார் மறுபடி, ஸமபவத் - என்றது அத்தியாயம் முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

(உ - ஹா.) ரேதஸ்ஸு அந்நம் முதலிய சப்தங்களும் விஷ்ணுவையே சொல்லுகின்றன. (௫)

(உ - ஹா.) ஸ:. அக்ர:. ஏவ. ச்ரேஷ்டனான அந்த விஷ்ணுவே. புத்திரனைக் கொண்டாடுவதும் அங்குள்ள பகவானைக் கொண்டாடுவதாகவே ஆகிறது. இப்படிப் பாவிப்பவர்களுக்கே மோக்ஷம் உண்டாகிறது. (௬)

ஐதரேயோபநிஷத் இரண்டாவது அத்தியாயம்

உ - வது ஆரணம் ஐந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

த்ருதீயாத்யாயே ப்ரதம: கண்ட:.

கோऽயமாத்மேதி வயமுபாஸ்மஹே கதர: ஸ ஆத்மா யேந வா பஶ்யதி யேந வா ஶ்ருணோதி யேந வா கந்தாநாஜிக்ரதி யேந வா வாசம் வ்யாகரோதி யேந வா ஸ்வாது சாஸ்வாது ச விஜாநாதி ||க||

(ஸம் - ஹா.) கீழ் அத்தியாயத்தில் மூன்று ஜன்மம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அம்முகமாய் வைராக்யம் பிறந்து கியானமுண்டாகவேண்டுமாகையாலே, பாதார்த்தஸ்வரூபத்தை நன்றாகச் சோதியாதபோது வைராக்கியமொன்றினாலே மாத்திரம் கியானமுண்டாகமாட்டாதாகையால் இம்மூன்றும் அத்தியாயத்தில் பதார்த்தசோதனம் செய்யப்படுகிறது.

ப்ரஹ்ம வித்தையினால் ப்ரஹ்மைக்கியமென்னும் பலம் கைவருமென்பது வாமதேவர் முதலியவர்களினது பரம்பரையில் வேதவாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பிருஹ்மக்கியானிகளின் சபையில் மிகப்பிரசித்தமானது. இவ்விஷயத்தை அறிந்துகொண்ட இப்போதைய பிராஹ்மணர் சிலர் பேதக்கியானமென்னும் ஸம்ஸாரத்தை நீக்கி ஐக்கியமென்னும் மோக்ஷத்தைப் பெறும்பொருட்டு விசாரம்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

எந்த ஆத்மாவை உபாஸநம்செய்து வாமதேவர் மோக்ஷமடைந்தாரோ, அதே ஆத்மாவை நாம் உபாசிக்க நினைத்திருக்கிறோம். அவ்வாத்மா எது, என்பது விசாரவிஷயம்.

இவ்வாறு விசாரிக்கும்போது இந்தச் சரீரத்தில் கால்வழியாய் ஒன்றும் தலைவழியாய் ஒன்றுமாக இரண்டு ஆத்மாக்கள் (பிராணனும் ஆத்மாவும்) பிரவேசித்திருப்பது அவர்களுக்கு ஞாபகத்தில் வந்தது. இவ்விரண்டில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் இந்தத் தேகம் நிற்கமாட்டாதாகையால் இவ்விரண்டும் ஆத்மாவாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

இவ்விரண்டில் உபாஸிக்கத்தக்கது ஒன்றேயாதலின் எதை யாம் உபாசிக்கக் கடவோமென்று மறுபடியும் விசாரிக்கத்தொடங்கினார்கள்.

அவர்கள் மனோசுத்தியுடையவர்களாகையால் உடனே அவர்களுக்குத் தத்வநிச்சயம் பிறந்தது. இந்த தேஹத்தில் இரண்டு ஆத்மாவிருக்கின்றன. அதில் ஒன்று அறிவதும் ஒன்று அறிவதற்குத் துணையாயிருப்பதும். ஆதலின் அறிவது ஆத்மா, துணையாயிருக்கும் பிராணன் ஆத்மாவல்ல என்று அவர்களுக்குத் தெளிவு பிறந்தது.

கண்ணினால் காண்கிறான், காதினால் கேட்கிறான், மூக்கினால் முகருகிறான், வாக்கினால் பேசுகிறான், நாக்கினால் ருசியையறிகிறான். ஒரு காரணமே இப்படிப் பல பிரிவுகளை அடைகிறது.

யதேதத்ஹ்ருதயம் மநச்சைதத் ஸம்ஜ்ஞாநமாஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநம் ப்ரஜ்ஞாநம் மேதா த்ருஷ்டிர் த்ருதிர் மதிர் மநீஷா ஜூதி: ஸ்ம்ருதி: ஸங்கல்ப: க்ரதுரஸு: காமோ வச இதி ஸர்வாண்யேவைதாநி ப்ரஜ்ஞாநஸ்ய நாமதேயாநி பவந்தி ||௨||

(ஸ0 - ஹா.) ஹ்ருதய மென்றும் மனஸ்ஸென்றும் சொல்லப்பட்ட கரணமொன்றே பல பிரிவாகிறது. கண்ணாயிருந்து பார்க்கிறது, காதாயிருந்து கேட்கிறது, மூக்காயிருந்து முகருகிறது, வாக்காயிருந்து பேசுகிறது, நாவாயிருந்து ருசியை அறிகிறது, ஆலோசனைக்குரிய மனமென்னும் தானாயிருந்து ஆலோசிக்கிறது. இருதயமாயிருந்து நிர்த்தாரணம் செய்கிறது. ஆதலின் இவையெல்லாம் செய்வதென்றே. இவ்விஷயம் கௌஷீதகீ பிராஹ்மண்டலத்திலும் வாஜஸனேயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஹ்ருதம் என்றும் மனஸ்ஸென்றும் சொல்லப்படும் கரணமொன்றே அறிவதற்குத்துணையாகையால் அவைகளுக்கு ஆத்மாவான பிராணனானது நமக்கு உபாஸ்யமானதன்று. இவற்றை அறியும் ஆத்மாவே நாம் உபாஸிக்கத்தக்கதென்று அவர்கள் முடிவுசெய்து கொண்டார்கள்.

இப்பிராணியைச் சேதநனென்று சொல்லுகிறதற்குக் காரணமான விருத்தி ஸம்ஜ்ஞானம், தான் யஜமானனாயிருத்தல் ஆஜ்ஞானம், கலைகளில் தெளிவுவிஜ்ஞானம். அந்தந்தஸமயத்திற் கேற்றபடி புத்தியில் தோன்றுவது ப்ரஜ்ஞானம், கிரந்தங்களைத் தரிக்கும் சக்திமேதை, இந்திரியங்களின் மூலமாய் வெளி விஷயங்களை அறிகை திருஷ்டி, தளர்வுற்ற சரீரேந்த்ரியங்களைத் திடமாக்கித் தரிப்பது திருதி, ஆலோசித்தல் மதி, அதில்ஸ்வாதந்த்ர்யம்மனீஷை, ரோகம் முதலியவைகளால் வரும் மனத்துயரமே ஜூதி, முன் நடந்த விஷயத்தை நினைத்தலே ஸ்மிருதி, கறுப்பு வெளுப்பு என்று பிரித்தறிவது ஸங்கல்பம், திடநிச்சயம்க்ரது, பிழைதிருத்தல் முதலியவைகளுக்குரிய விருத்தியே அஸு, நெருக்கமில்லாத விஷயத்தை இச்சித்தல் காமம், ஸ்திரீகளுடன் புணர விரும்புதல் வசம்.

இவைமுதலிய அந்தக்கரணத்தின் வியாபாரங்கள் கேவல ஜ்ஞானரூபனும் அறிபவனுமான ஆத்மாவுக்கு உபாதியானவை. அந்த ஆத்மா நாமரூபமில்லாதவன். உபாதியால் சேரும் குணங்களின் பெயரான ப்ரஜ்ஞானம் முதலிய இவையெல்லாம் ஞானமாத்ரமான அந்த ஆத்மாவின் பெயர்களே.

இதனால் கரணத்திலும் கரண வ்யாபாரத்திலும் வேறுபட்டு ஸ்வப்ரகாசமாய் ஸர்வஸாக்ஷியாயுள்ளது ஆத்மா ஒன்றே யென்று ஸித்தாந்தமாயிற்று.

ஏஷ ப்ரஹ்மைஷ இந்த்ர ஏஷ ப்ரஜாபதிரேதே ஸர்வே தேவா இமாநி ச பஞ்ச மஹாபூதாநி ப்ருதிவீ வாயுராகாச ஆபோ ஜ்யோதீம்ஷீத்யேதாநீமாநி ச க்ஷுத்ரமிச்ராணீவ பீஜாநீதராணி சேதராணி சாண்டஜாநி

𑌨𑌿 𑌚 𑌜𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ॥௩॥

(ஸ0 - ஹா.) இப்படிக் கீழ்ச்சொன்ன ப்ரஜ்ஞானரூபமான ஆத்மா ஒன்றே. அந்தக்கரணமென்னும் உபாதிகளில் பிரவேசித்துப் பல ஜலங்களில் சூர்யபிம்பங்கள் பலவாறாக பிரதிபலிப்பதுபோல பலவாறு பிரதிபலிக்கிறது. இதுவே ஹிரண்யகர்ப்பன்; இதுவே தேவேந்திரன்; இதுவே முதலில் பிறந்த லிங்க சரீராபிமானியான பிரஜாபதி. கீழ் இப்பிரஜாபதியின் முகம் முதலியவைகளினின்றும் அக்னி முதலிய லோகபாலகர்கள் உண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே எந்த அக்னி முதலியதேவதைகள்; எல்லாத் தேஹங்களுக்கும் காரணமாய் நிற்கும் பஞ்சமஹாபூதங்களும் இதுவே; ஸர்ப்பம் முதலியவைகளும் இதுவே; ஸ்தாவரமென்னும்,ஜங்கமம் என்றும், இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறவை யெல்லாம் இதுவே; முட்டையினின்று வெளிப்படும் பக்ஷி முதலியவைகளும், கர்ப்பப் பையிலிருந்து பிறக்கும் மனிதர் முதலியவர்களும் புழுக்கத்தால் உண்டாகும் பேன் முதலியவைகளும் விரைகளில் நின்று முளைக்கும் மரம் முதலியவைகளும் இதுவே. குதிரை, பசு, மனிதர், யானைகள், மற்றுமுள்ள பிராணிகள் யாவும் இதுவே. நடப்பதும் பறப்பதும் சலியாது ஸ்திரமாய் நிற்பதும் எல்லாம் இப்பிரஜ்ஞானத்தாலேயே ஸத்தையை யடைவிக்கப்படுகின்றேன் உத்பத்திஸ்திதி ப்ரளயகாலங்களில் பிரமத்தினிடத்திலேயே நிற்கிறது. இஜ்ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரவர்த்தகம் அந்த ப்ரம்மமே. அது ஒன்றுதான் ஸத்யமானது. அதுதான் பர்யவஸாநஸ்தலம். அதுதான் பரப்ரஹ்மம்.

கீழ்ச்சொன்ன உபாதிகள் நீங்கப்பெற்றுன் இப்பிரஹ்மம் ஒன்றே குணங்களும் கிரியையும் இல்லாது நிர்மலமாய்ப் பரமானந்தஸ்வரூபமாய் நிர்விசேஷமாய் நிற்கிறது. இது பரிசுத்தமான பிரஜை யென்னும் உபாதியுடன் சேர்ந்து இருப்பது. இது ஸர்வஜ்ஞனமானது. இதுவே ஈசுவரன் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வ ஜகத் காரண ஸமஷ்டி புத்தியில் ஆத்மத் வாபிமானம் வைப்பதினுல் நியந்தாவாகி அந்தர்யாமி யென்றுசொல்லப்படுகிறது. ஜகத்துக்கு ஹேதுவான புத்தியை ஆத்மாவாக அபிமானிக்கும்போது ஹிரண்ய கர்ப்பனென்று சொல்லப்படுகிறது. அண்டத்துக்குள் தோன்றியமுதல் சரீரத்தை உபாதியாகக்கொள்ளும்போது விராட் பிரஜாபதியென்னும் பெயரைப் பெறுகிறது. அதில் நின்றும் வெளியான அக்னி முதலியவைகளை உபாதியாகக்கொள்ளும்போது, அந்தந்தத் தேவதைகளாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே பிரஹ்மாமுதல் சப்பட்டைக்கொள்வதும் கோரைவரையில்உள்ள சரீரங்களை உபாதியாகக்கொள்ளுவதும் அதன் அதன் பெயரை அடைவதும் இப்படி ஏகதத்வமான பிரம்மமொன்றே கீழ்ச்சொன்ன பல உபாதிகளினுலே எல்லா மனிதர்களும் பண்டிதர்களும் பலவாறாக நினைக்கும்படியிருக்கிறது.

𑌸 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥௪॥

(ஸ0 - ஹா.) வாம தேவர்போலவே பிரஜ்ஞானத்தை ஆத்மாவாக அறிந்து உபாஸனம் செய்கிறவன் பேதஜ்ஞானமென்றும் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு ஜீவன் முக்தியென்னும் ஸ்வர்க்கானந்தங்களை அனுபவித்து விதேஹ முக்தியை அடைவான்.

ஐதரேயம் மூன்றாவது அத்தியாயம்
இரண்டாவது ஆரணம் ஆறாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஹரி: ஓம்.

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்.

ஓம் நமோ ப்ரஹ்மாதிப்யோ ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ வம்ஶர்ஷிப்யோ நமோ குருப்ய:.

உஷாவா என்று தொடங்கி வாஜஸநேயஶாகையைச் சேர்ந்த உபநிஷத் அதற்குச் சுருக்கமான உரை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

உபநிஷத் என்றால் உபநி என்கிற உபஸர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஸதி என்கிற தாதுவுக்கு போக்கடிக்கிறதென்கிற அர்த்தமாதலால் ஸம்ஸாரத்தையும் அதின் காரணமான அவித்தையையும் போக்குகிற ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுதலால் உபநிஷத்என்று பெயர் பெற்ற இந்த 6 அத்தியாயங்களும் காட்டில் ரிஷிகளால் ஓதப்பட்டதினால் ஆரண்ணியகமென்றும் பெரிய க்ரந்தமாதலால் ப்ருஹத் என்றும் சேர்ந்து ப்ருஹதாரண்யகமெனப்பெயர் பெற்று விளங்குகிறது. வேதம் இரண்டுபாகம் கர்மகாண்டம் என்றும் ப்ரஹ்மகாண்டம் என்றும் அதில் கர்மகாண்டத்துக்குரிய யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்கள் கர்த்தா வென்றும் க்ரியை என்றும் அங்கங்கள் என்றும் பலவித வேற்றுமைகளோடே கூடியது மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு ப்ரஹ்மம் ஒன்றே சத்தியம் மற்றதெல்லாம் பொய் என்கிற ஜ்ஞானமே மோக்ஷகாரணமாதலால் மேல்கூறிய கர்மகாண்டத்தினால் இதற்கு விரோதமே யொழிய வேறில்லை ஆகையால் மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவர்களுக்கு அதற்குக் காரணமாகிய ப்ரஹ்மம் ஒன்றே மெய் என்கிற புத்தியை உண்டாக்கத்தக்க உபநிஷத் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதில் முதலில் அஶ்வமேதம் என்கிற யாகத்தைச் சேர்ந்த ஜ்ஞானத்தை சொல்லுவதில் பயன் அஶ்வமேதத்தில் அதிகாரமில்லாத ப்ராஹ்மணர்களுக்கு இந்த ஜ்ஞானத்தினால் வித்யயாவா கர்மணாவா வென்றும் 'அஶ்வமேதயாஜிதே, யஉசைநமேவம்வேத' - என்றும் சரியான பலன் உண்டென்று தெரியப்படுத்துவது தான் அதில் எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் ஸம்ஸாரபலம் உண்டென்றும் கர்மங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உயர்ந்த அஶ்வமேதயாகத்துக்கு ஸம்ஸாரபலத்தைச் சொல்லுதலால் இதில் தாழ்ந்த கர்மங்களுக்கும் இதுவே பலனென்று ஏற்படுகிறதாதலால் மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு கர்மங்களில் வெறுப்பு உண்டாகிறதற்காக ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தைச் சொல்லும் உபநிஷத்தில் அஶ்வமேதத்தைச் சேர்ந்த ஜ்ஞானத்தை சொல்லியிருக்கிறது.

அதவீமாம்ஸஸ்யாயம் விதாரஸம்ஶ்ரயா | கஞ்ஜநாபஸாம்ராஜ்யம் ஜயிகர்மஹாதாம் | வ்யாஸஸம்க்ஷேபயோர்மத்ய ப்ரணீதாநந்த மாநவி | ப்ருஹதாரண்யகவ்யாக்யா கரோதிவிமலாஷதம் ||

8. அத்யாயங்கள் அடங்கின ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்தில் ப்ரவர்க்யமென்றும் உபஸத்தென்றும் அஶ்வமேதயாகத்தின் அங்கங்களைச் சொல்

னும் முதல் இரண்டத்தியாயங்களை விட்டு மேலுள்ள அத்யாயங்கள் உரைக்கப்படுகின்றன. அதில் இந்த உஷாவா என்கிற வாக்கியங்களும் அஶ்வமேத கர்மத்தைச் சார்ந்ததாயிருக்கினும் ப்ருஹதாரண்யகத்திற் படிக்கச் சொல்லுகையால் ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தைச் சேர்ந்ததென்று அதற்குப் பொருளுரைப்பது உசிதமாயிருக்கிறது.

ஹரி: ஓம்.

உஷா வா அஶ்வஸ்ய மேத்யஸ்ய ஶிர: | ஸூர்யஶ்சக்ஷுர்வாத: ப்ராணோ வ்யாத்தமக்நிர்வைஶ்வாநர: ஸம்வத்ஸர ஆத்மாஶ்வஸ்ய மேத்யஸ்ய த்யௌ: ப்ருஷ்டமந்தரிக்ஷமுதரம் ப்ருதிவீ பாஜஸ்யம் திஶ: பார்ஶ்வே அவாந்தரதிஶ: பர்ஶவ ருதவோங்காநி மாஸாஶ்சார்தமாஸாஶ்ச பர்வாண்யஹோராத்ராணி ப்ரதிஷ்டா நக்ஷத்ராண்யஸ்தீநி நபோ மாம்ஸாநி | ஊவத்யம் ஸிகதா: ஸிந்தவோ குதா யக்ருச்ச க்லோமாநஶ்ச பர்வதா ஓஷதயஶ்ச வநஸ்பதயஶ்ச லோமாந்யுத்யந் பூர்வார்தோ நிம்லோசஞ்ஜகநார்தோ யத்விஜ்ரும்பதே தத்வித்யோததே யத்விதூநுதே தத்ஸ்தநயதி யந்மேஹதி தத்வர்ஷதி வாகேவாஸ்ய வாக் ||

(ப - ம்.) மேத்யஸ்ய யாகத்துக்குரிய, அஶ்வஸ்ய - குதிரையினுடைய, ஶிர: - தலை, உஷா வா - விடியற்காலம், சக்ஷு: - கண், ஸூர்ய: - சூரியன், ப்ராண: - உயிர்காற்று, வாத: - வாயு, வ்யாத்தம் - திறக்கப்பட்ட வாய், வைஶ்வாநர: - வைசுவாநரன் என்கிற பெயருள்ள, அக்நி: - நெருப்பு, ஆத்மா - சரீரம், ஸம்வத்ஸர: - வருஷம், மேத்யஸ்ய - யாகத்துக்குரிய, அஶ்வஸ்ய - குதிரையினுடைய, ப்ருஷ்டம் - முதுகு, த்யௌ: - சுவர்க்கம், உதரம் - வயிறு, அந்தரிக்ஷம் - ஆகாயம், பாஜஸ்யம் - மார்பு, ப்ருதிவீ - பூமி, பார்ஶ்வே - பக்கம், திஶ: - திசைகள், பர்ஶவ: - பக்க எலும்புகள், அவாந்தரதிஶ: - மூலைத்திசைகள், அங்காநி - அவயவங்கள், ருதவ: - ருதுக்கள், பர்வாணி - கணுக்கள், மாஸா: - ச - அர்தமாஸா: - ச - மாஸங்களும் பக்ஷங்களும், ப்ரதிஷ்டா - கால்கள், அஹோராத்ராணி - பகலிரவுகள், அஸ்தீநி - எலும்புகள், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்கள், மாம்ஸாநி மாம்ஸங்கள், நப: - மேகம், ஊவத்யம் - பாதிஜரித்திருக்கிற ஆகாரம், ஸிகதா: - மணல்கள், குதா: - நரம்புகள், ஸிந்தவ: - ஆறுகள், யக்ருத் - ச - க்லோமாந: - ச - மார்பின் கீழிருக்கிற இரண்டு மாம்ஸ உண்டைகள், பர்வதா: - மலைகள், லோமாநி - மயிர்கள், ஓஷதய: - ச - சிறுசெடிகளும், வநஸ்பதய: - ச - மரங்களும், உத்யந் - உதயமாகிற, ஸூர்ய: - சூரியன், பூர்வார்த: - உடம்பின் முன்பாதி, நிம்லோசந் - அஸ்தமனத்தை அடைகிற, ஸூர்ய: - சூரியன், ஜகநார்த: - உடம்பின் பின்பாதி - விஜ்ரும்பதே - இதி யத் - கொட்டாவி விடுகிறது என்று யாதொன்றோ, தத் - அது, வித்யோததே - மின்னல் மின்னுகிறது அதாவது கொட்டாவி விடுகிறதே மின்னல் என்று பொருள், விதூநுதே - இதி யத் - மயிர்களை உதறுகிறதென்கிற யாதொன்றுண்டோ, தத் - அது, ஸ்தந

𑌯𑌤𑌿 - கர்ஜனம்பண்ணுகிறது அதாவது மயிர்களை உதறுகிறதே மேகங்களின் இடி முழக்கம் என்று பொருள், 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇𑌹𑌤𑌿 - மூத்திரம் விடுகிறதென்கிற யாதொன்றோ, 𑌤𑌤𑍍 - அது, 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 - மழைபெய்கிறது, 𑌅𑌸𑍍𑌯 அந்தக் குதிரையின், 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵 - சப்தம்தானே - 𑌵𑌾𑌕𑍍 - வாக் தேவதை.

(𑌸𑌂 - 𑌹𑌾) அஸ்வமேதத்தில் பண்ணும் ஞானத்தைக் குறித்துச் சொல்லுவதற்காக அஸ்வமேதம் என்று பெயராதலால் குதிரையே முக்கியமான அங்கமாதலால் குதிரையிடத்தில் பண்ணும் புத்தியைச் சொல்லுகிறது.

(𑌰𑌾 - 𑌹𑌾.) 'தாத்பரியபேதம்'யதேவவித்யயாகரோதிஶ்ரத்தயோபநிஷதா "ததேவ வீர்யபத்தரம்பவதீ" என்று சொல்லி யிருக்கையால் கர்மங்களுக்கு அதிக பலத்தை அதாவது சீக்கிரம் பயனைக் கொடுக்கத்தக்க சக்தியை உண்டுபண்ணுவதான தியானத்தைச் சொல்லுகிறது.

𑌅𑌹𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌨𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍇𑌤𑍌 𑌵𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌃 𑌹𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌵𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 ||௨||

(ப - ம்.) 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍-குதிரைக்கு முன்பக்கத்தில், 𑌅𑌹𑌰𑍍𑌵𑌾- கல்ப, 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 - மஹிமா என்கிற பெயருடைய தங்கத்தால் செய்த ஹோமம் செய்யவேண்டிய பதார்த்தம் வைத்திருக்கிற பாத்திரமாக, 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑌤-ஆய்விட்டது, 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த பாத்திரத்துக்கு, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 - கிழக்குத் திசையில் இருக்கிற, 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 - சமுத்திரம், 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 - வைக்கும் இடம், 𑌏𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 - குதிரைக்குப் பின்பாகத்தில், 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 - மஹிமா என்று பெயர் கொண்ட வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட மேற்கூறிய பாத்திரம், 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃-இரவாக, 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑌤 - ஆய்விட்டது, 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அதற்கு, 𑌅𑌪𑌰𑍇 - மேலைத்திசையிலிருக்கிற, 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 - சமுத்திரம், 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 - வைக்கும் இடம், 𑌏𑌤𑍌- இந்த, 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑍌 - மஹிமா என்ற பெயருள்ள மேற்கூறிய பாத்திரங்கள், 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑌭𑌿𑌤𑌃 - குதிரைக்கு இரண்டு பக்கத்திலும், 𑌸𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌃 - உண்டாய் விட்டன அதாவது இரண்டு பக்கத்திலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 𑌹𑌯𑌃 - அயமென்கிற ஜாதியுள்ள குதிரையாக, 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - ஆய்விட்டு, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 - தேவர்களை, 𑌅𑌵𑌹𑌤𑍍 - சுமந்தது, 𑌵𑌾𑌜𑍀 - வாஜி என்கிற ஜாதியுள்ளதாய், 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - கந்தர்வர்களை, 𑌅𑌵𑌹𑌤𑍍-சுமந்தது, 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾-அர்வா என்கிற ஜாதியுள்ளதாய், 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 - அசுரர்களை, 𑌅𑌵𑌹𑌤𑍍 - சுமந்தது, 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌃 - அசுவமென்கிற ஜாதியுள்ளதாய், 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 - மனிதர்களை, 𑌅𑌵𑌹𑌤𑍍 - சுமந்தது, 𑌅𑌵𑌹𑌤𑍍 - என்கிறதை மூன்று இடங்களிலும் இழுத்துக் கொள்ள, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்தக் குதிரைக்கு, 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌏𑌵 - சமுத்திரம் தானே அல்லது பரப்ரம்மம் தானே, 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃-கட்டும் இடம், 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃-சமுத்திரம், 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 - உண்டாகும் இடம்.

(𑌸𑌂 - 𑌹𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌹𑌾.) குதிரைக்கு முன் பின் இரண்டு பக்கங்களிலும் வைக்கப்பட்ட பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் செய்யப்பட்ட இரண்டு பாத்திரங்களில்

பண்ணப்படுவதான தியானத்தை சொல்லுகிறது. இதிசத்யாத்யாதேப்ரதமம் ப்ராம் மணம்.

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌹 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑌶
𑌨𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌽𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍋
𑌽𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌨𑌚𑌰𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌤 𑌆𑌪𑍋 𑌽𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌮𑍇 𑌕𑌮𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂। 𑌕𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌰𑍍𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௧॥

(ப - ம்.) 𑌇𑌹 - இந்த ஜகத்தில், 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 - ஆதிகாலத்தில், 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 - ஒருபொருளும், 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 - இல்லை, 𑌇𑌦𑌂 - இந்த ஜகத்தானது, 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌯𑌾 - சுருக்கவேணுமென்கிற எண்ணம் கொண்ட, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾-ப்ரகிருதியை உடம்பாகவுடைய ப்ரம்மத்தினாலே, 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌂 - சூழப்பட்டதாக, 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 - இருந்தது, 𑌹𑌿 - யாதொரு காரணத்தால், 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯 - சம்ஹரிக்க எண்ணமானது, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 - மிருத்தியு என்று கூறப்பட்டதோ, 𑌤𑌤𑍍-அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀 - சரீரத்தையுடையவனாக, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 - ஆகக்கடவேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌮𑌨𑌃 - மனதை, 𑌅𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 - பண்ணிற்று, 𑌸𑌃 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍 - தனக்கு ஆனந்தம் உண்டுபண்ணும் பொருட்டு, 𑌅𑌚𑌰𑌤𑍍 - சஞ்சரித்து, 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌤𑌃 - ஆனந்திக்கிற, 𑌤𑌸𑍍𑌯-அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து, 𑌆𑌪𑌃 - ஜலங்களானவை, 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 - உண்டாயின, 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌤𑍇 - ஆனந்தப்படுவதின் பொருட்டு எத்தனித்த, 𑌮𑍇 𑌵𑍈-என்பொருட்டுதானே, 𑌕𑌂 - ஜலமானது, 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍 - உண்டாயிற்று, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (𑌅𑌮𑌨𑍍𑌤 - எண்ணிற்று), 𑌤𑌦𑍇𑌵 - ஆகையினாலே தானே, 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 - அர்க்கனென்றும் பெயர்கொண்ட ப்ரம்மத்துக்கு, 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 - அர்க்கனென்றும் பெயருடைமை, 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 - அர்க்கனென்னும் ப்ரம்மத்தினுடைய, 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 - அர்க்கனென்றும் பெயருடைய, 𑌏𑌵𑌂 - இப்படி, 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 - இவன்பொருட்டு, 𑌕𑌂 𑌹𑌵𑍈 - கம்யென்று பெயர்கொண்ட சுகம் தானே, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - உண்டாகிறது.

(ஸம் - ஸா.) அசுவமேதமென்கிற யாகத்துக்கு வேண்டிய கருவியாகிய அக்கினியின் உற்பத்தி சொல்லப்படுகிறது. இந்த சம்சாரமண்டலத்தில் ஒன்று பெயர் உருவங்களால் வகுக்கப்பட்ட ஒரு பேதங்களும் உலகத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தி இல்லை. ஆனால் இங்கு ஒன்றுமில்லை என்றதுக்கு சூன்னியமென்று அர்த்தமன்று. ஏனென்றால் காரியம் உண்டாவதற்கு முந்தி காரணம் அவசியம் இருக்கவேண்டியது. உலகத்தில் குடம் உண்டாவதற்கு முந்தி மண் முதலான காரணங்கள் இருக்கிறதைக் கண்டிக்கிறோம். இல்லாவிடில் முயல்கொம்பு உண்டாகலாம். ஆதலால் காரணமுந்தியே இருக்கவேண்டியது. அப்படியே காரியமும் மண் உருண்டையில் இல்லாத குடம் உண்டாகில் முன்னிருந்த மண்ணுருண்டையைக் காட்டிலும் அதிக நிறை இருக்கவேண்டும். மேலும் கடவுளின் பிரத்தியக்ஷம் எல்லா வஸ்துக்களையும் அறிகிறதென்று சித்தமாயிருக்கிறதாதலால் குடம் உண்டாகப்போகிறதென்று அறிகையில் குடமில்லாவிடில் என்னமாய்ப் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியலாம். ஆனால் குடம் உண்டாகிறது, குடம் உடைந்தது என்கிற வார்த்தைகளில் குடம் உண்டானதாக ஏற்படுகிறதென்றால் குடத்தின் தோற்றத்தைச் சொல்லுகிறது. சுவர் முதலானதுகளால் குடம் மறைக்கப்பட்டால் குடம் நாசமடைந்த தென்றும் மறைவு நீங்கினால் குடம் உண்டாயிற்றென்றும் புத்தி உண்டாகிறதில்லையே என்னில் சுவர் முதலானவைகள் குடமிருக்கும் இடத்திற்கு வெளியில் இருந்து மறைக்கின்

றன, மண்ணுருண்டையில் இருக்கும் மறைவோ அப்படியல்ல, குடமிருக்கும் மண்ணுருண்டையிலேயே இருந்து மறைக்கின்றன. ஆகையால் சுவர் மறைக்குமிடத்தில் மறைத்ததென்றும் மறைவு நீங்கினல் தெரிகிறதென்றும் மண்ணுருண்டையில் குடம் மறைந்திருக்கும் காலத்தில் குடம் இல்லையென்றும் குடம் உண்டாயிற்றென்றும் புத்தி உண்டாகின்றது. மேலும் மேல்வாக்கியத்தில் "ஆவ்ர்தமாஸீத்" என்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகையால் முயல்கொம்பு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று உலகத்தில் சொல்லக்காணுமையால் வஸ்து இருக்கிறதென்றே ஏற்படுகிறது. "அஶநாத்" என்றுல் சாப்பிடவேணுமென்கிற ஆசை அதனுலன்றே ஐந்துக்களைச் சொல்லுகிறது. ஆதலால் அது "ம்ருத்யு" வென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்முகனுக்கு மேற்கூறிய சாப்பிடவேணுமென்கிற ஆசை இருக்கிறபடியால் அவனை "ம்ருத்யு" வென்று சொல்லப்படுகிறது. அவனுல் இந்தக் காரியங்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நான்முகன் காரியங்களை உண்டுபண்ணவேணுமென்று ஆலோசனைக்கு உரியமனதை நான் நல்லமனதை உடையவனுகக்கடவேன் என்ற எண்ணத்தால் உண்டுபண்ணினுர். அந்த நான்முகன் தன்னைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஜலங்கள் உண்டாயின. இந்த ஜலங்களை சொன்னது வேறு உபநிஷத்துக்களுடைய ஒற்றுமையால் ஆகாயம், வாயு, அனல் இவைகளையும் சொல்லுகிறது. புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற என்னிடத்திலேயே ஜலமுண்டாயிற்று என்று எண்ணிற்றுதலால் அசுவமேத யாகத்துக்குரிய நெருப்புக்கு அர்க்கனென்று பெயர் உண்டாயிற்று.

(ஶா - ஷா.) அசுவமேதத்துக்குரிய குண்டத்திலிருக்கும் நெருப்பில் அசுவமேதத்துக்குக் காலமான ஒருவருஷகாலத்திலும் ப்ரம்மமாகத் தியானிக்கச் சொல்லப்போகிறதாய் நெருப்பின் உற்பத்தியைச் சொல்லுகிறது. அல்லது அக்னி ப்ரம்மத்தின் சரீரமாதலால் அப்படி நினைந்து அக்னியில் ஹோமம் பண்ணும்பொருட்டு ப்ரம்மத்தினிடத்தில் அக்னிக்கு உற்பத்தியைச் சொல்லுகிறது. ப்ரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிகிற உலகங்கள் உற்பத்திகாலத்துக்கு முன் இல்லையென்றுல் குடம் உற்பத்திகாலத்துக்கு முந்தி இருந்ததென்றுல் மண்ணுருண்டை இருந்ததென்று அர்த்தம் ஆகிறதுபோல் காரணமாகிய வஸ்து இருந்ததென்று அர்த்தம் அதாவது "யஸ்யாக்ஷரம்ஶரீரம் யஸ்யம்ருத்யுஶ்ஶரீரம் ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாஅபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவஏகோநாராயண:" என்றுசொல்லி இருக்கையால் "ஸூக்ஷ்மமாந மூலப்பிரகிருதியைச் சரீரமாகவுடைய ப்ரம்மம் இருந்தது. அந்த ப்ரம்மம் உலகங்களை உடம்பாக உடையவனுய் ஆகக்கடவேனென்று யோசித்து மனஸ் என்கிற இந்திரியத்தைச் சிருஷ்டித்தது. மனஸ் என்றது எல்லா இந்திரியங்களையும் அதற்கு முன்னிட்ட ப்ரகிருதி மஹாந் ஆங்காரம் இவைகளையும் சொல்லுகிறது. இந்த ப்ரம்மம் தன்னைச் சந்தோஷப்படுத்தவேணுமென்று இச்சையுடையதாய் இருந்தது. அப்படி இச்சித்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் ஜலங்கள் உண்டாயின. சந்தோஷப்படுத்துவதில் எத்தனித்த என்னிடத்தில் ஜலம் உண்டாயிற்று என்று எண்ணிற்று. ஆகையால் அந்த ப்ரம்மத்துக்கு அர்க்கனென்று பெயர் உண்டாயிற்று. அப்படியே "அர்கோவாஜஸாக்ரம்தீ" என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

ஆபோவா அர்க: தத்³யத³பாம் ஶர ஆஸீத்தத்ஸமஹந்யத ஸா ப்ருதி²வ்யப⁴வத்தஸ்யாமஶ்ராம்யத்தஸ்ய ஶ்ராந்தஸ்ய தப்தஸ்ய தேஜோரஸோ நிரவர்ததாக்³நி:॥

(ப - ம்.) ஆப: - ஜலங்கள், அர்க: - அக்நி, தத் - ஆதலால், யத் - யாதொரு, அபாம் - ஜலங்களுடைய, ஶர: - ஸாரமான பாகம், ஆஸீத் - இருந்ததோ, தத் - அது, ஸமஹந்யத - சேர்ந்தது, ஸா - அது, ப்ருதி²வீ - பூமியாக, அப⁴வத் - ஆச்சுது, தஸ்யாம் - அதில், அஶ்ராம்யத் - ப்ரயத்தனம் பண்ணினுர், ஶ்ராந்தஸ்ய - ப்ரயத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற, தப்தஸ்ய - ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிற, தஸ்ய - அந்த பரமாத்மாவுக்கு, தேஜோரஸ: - தேஜஸ் என்கிற வஸ்துவின் ஸாரமான, அக்³நி: - அக்நியானது, நிரவர்தத - உண்டாயிற்று.

(ஶம் - ஸா.) முன் அர்க்கனென்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பின் வருமாறு வரிக்கப்படுகிறது. ஜலங்களே அர்க்கனென்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது

அர்க்கனென்று சொல்லப்பட்ட "அப்ஸுசாக்நிঃப்ரதிஷ்டிதঃ" அக்நியிடத்தில் உண்டாகிறது. அந்த ஜலங்களின் சாரமான பாகம் சேர்ந்து அண்டமுண்டாயிற்று. அந்த அண்டத்தில் ப்ரம்மன் இளைப்புடன் இருந்தான். அப்படி இளைப்புடைய அதினால் வேர்வையடைந்த ப்ரம்மனுக்கு தேஜஸ்ஸாகிற சாரம் உடம்பில் நின்றும் வெளியில் கிளம்பிற்று, அதுதான் அக்நி.

(ரா - ஹா.) அண்டம் விஷ்ணுவுக்குச் சரீரமான ஐம்பூதங்களினால் உண்டாக்கப்பட்டதென்பதைச்சொல்லுவதற்காக ஐம்பூதங்களில் ஒன்றான ஜலம் விஷ்ணுவுக்கு உடலென்று சொல்லுகிறது. ஜலங்கள் அர்ககனென்று சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுவுக்கு உடல். அந்த ஜலங்களின் சாராம்சம் சேர்ந்து அதில் நின்றும் அண்டமுண்டாயிற்று. "தாஆபஸ்தத்தரண்மயமண்டமபவத்" என்று மஹோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அண்டமுண்டான பிறகு பரமாத்மாவானவர் ப்ரயத்தனம் பண்ணினார். அப்படி ப்ரயத்தனப்பட்ட ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய உடம்பில் நின்றும் தேஜஸ்ஸுகளின் சாரமான அக்நி உண்டாயிற்று.

𑌸 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌛𑌿𑌰𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌚𑍇𑌰𑍍𑌮𑍌 𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌮𑌸𑍌 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌚 𑌸𑌕𑍍𑌥𑍍𑌯𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌚𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌦𑌰𑌮𑌿𑌯𑌮𑍁𑌰𑌃 𑌸 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵 𑌚𑍈𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖௩‖

(ப - ம்.) 𑌸𑌃 - அந்த அக்நி, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - தன்னை, 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 - மூன்று விதமாக, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 - ஸூர்யனை, 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂-மூன்றாவதாக, 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 - காற்றை, 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 - மூன்றாவதாக, 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 - பண்ணிற்று, 𑌯𑌃-யாதொரு அக்நியானது, 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 - அக்நி வாயு ஸூர்யன் என்று மூன்றுவிதமாக, 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃- செய்யப்பட்டதோ, 𑌸𑌏𑌷𑌃 - மேற்கூறிய இந்த அக்நியானது, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃- ப்ரம்மம், 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த அக்நிக்கு, 𑌶𑌿𑌰𑌃 - சிரஸானது, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌦𑌿𑌕𑍍- கிழக்குத் திக்கு, 𑌅𑌸𑍌𑌚𑌾𑌸𑍌𑌚 - வடகிழக்கு தென்கிழக்கு மூலைகள், 𑌈𑌰𑍍𑌮𑍌 - கைகள், 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த அக்நியினுடைய, 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 - வால், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌦𑌿𑌕𑍍 - மேற்குத்திசை, 𑌅𑌸𑍌𑌚𑌾𑌸𑍌𑌚 - வடமேற்குத் தென்மேற்கு மூலைகள், 𑌸𑌕𑍍𑌥𑍍𑌯𑍌 - தொடைகள், 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌚𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀𑌚 - தென்திசை வடதிசைகளும், 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇-பக்கங்கள், 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 - முதுகு, 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃-சுவர்க்கம், 𑌉𑌦𑌰𑌂 - வயிறு, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 - ஆகாசம், 𑌉𑌰𑌃 - மார்பு, 𑌇𑌯𑌂 - இந்தப் பூமி, 𑌸𑌏𑌷𑌃 - மேற்கூறிய இந்த அக்நி, 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 - ஜலங்களில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 - ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, 𑌏𑌵𑌂 - இம்மாதிரி, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍-அறிந்தவன், 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌵𑌚 - எந்த இடத்தில், 𑌏𑌤𑌿 - போகிறானோ, 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அவ்விடத்திலே தானே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - இருப்பை அடைகிறான்.

(ரா - ஹா.) மேற்கூறிய சதுர்முக ப்ரம்மாவானவன் தன்னை மூன்று விதமாகப் பிரித்தான். அக்நி வாயு ஸூர்யன் என்று அதில் முதன்மையான அசுவமேத யாகத்தில் உபயோகிக்கத்தக்க அக்நியிடத்தில் குதிரையிடத்திற்போலத் தியானம்பண்ணவேண்டியதைச்சொல்லுகிறது. முன்கூறிய அக்நியின் உற்பத்தி அதின் மேன்மையைச் சொல்ல வந்தது. அந்த அக்நிக்கு கிழக்குத்திக்குத் தலை, வடகிழக்கு தென்மேற்கு மூலைகள் கைகள், மேற்குத்திக்குப் பின்பாகம், வடமேற்குத் தென்மேற்கு மூலைகள் தொடைகள், தெற்கு வடக்குத்திசைகள் பக்கங்கள், சுவர்க்கம் முதுகு, ஆகாசம் வயிறு, இந்தபூமி மார்புமேற்கூறிய உலகரூபமான அக்நி ஜலத்தில் நிலைமையுடையது. "ஏமமிமேலோகாঃ அப்ஸ்வ

ந்த:" என்று சொல்லியிருக்கிறபடியால் இம்மாதிரி அறிந்தவன் எந்த இடத்தில் போகிறானோ அவ்விடத்திலேயே நிலைமையை அடைகிறான் என்று மேற்கூறிய தியானத்திற்குரிய பயன்.

(௩ - ஹா.) மேற்கூறிய அக்நி மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அக்நி வாயு சூரியன் என்ற இந்த மூன்றில் அக்நி முக்யம் அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட அக்நியே பரப்ரம்மம் என்று தியானிக்கவேண்டியது. "ஏஷோ(அ)க்நிரர்க" என்று மேல்சொல்லப்போகிறபடியால் அந்த அக்நி தலை முதலிய அங்கங்களைக் கிழக்குத்திசை முதலிய திசைகளாகத் தியானிக்கவேண்டும். அந்த அக்நி ஜலத்தில் இருப்பையுடையது. அதாவது அக்நியிடத்திலிருந்து ஜலம் உண்டாகிறதாதலால்.

ஸோ(அ)காமயத த்விதீயோ ம ஆத்மா ஜாயேதேதி ஸ மனஸா வாசம் மிதுனம் ஸமபவதசனாயா ம்ருத்யுஸ்தத்யத்ரேத ஆஸீத்ஸ ஸம்வத்ஸரோ(அ)பவத் ந ஹ புரா ததஸ்ஸம்வத்ஸர ஆஸ தமேதாவந்தம் காலமபிப: யாவான்ஸம்வத்ஸரஸ்தமேதாவத: காலஸ்ய பரஸ்தாதஸ்ருஜத தம் ஜாதமபிவ்யாதாத்ஸ பாணகரோத்ஸைவ வாகபவத் ||௪||

(ப - ம்.) ஸ: - அந்த மிருத்யுவானது, மே - என்னுடைய, த்விதீய: - இரண்டாவதான, ஆத்மா - உடம்பு, ஜாயேத - உண்டாகக்கடவது, இதி - என்று, அகாமயத - ஆசைப்பட்டது, ஸ: அசனாயா ம்ருத்யு: - மேற்கூறிய பசியுடன்கூடிய மிருத்யுவானது, மனஸா - மனதுடன், வாசம் - வேதமென்கிற வாக்கை, மிதுனம் - இரண்டாயிருக்கவை, ஸமபவத் - உண்டாக்கிற்று, தத் - அந்த இரட்டையில், யத் - யாதொரு, ரேத: - காரணம், ஆஸீத் - உண்டாயிற்றோ, ஸ: - அது, ஸம்வத்ஸர: - ஒருவருஷகாலத்திற்கு எஜமான தேவதையான ப்ரம்மமாவாக, அபவத் - உண்டாயிற்று, தத: புரா - அதற்குமுன், ஸம்வத்ஸர: - ஒருவருஷமென்கிற காலமானது, ந ஆஸ - இருக்கவில்லை, தம் - அந்தக் காரணவஸ்துவை, ஸம்வத்ஸர: - ஒருவருஷமானது, யாவான் - எவ்வளவு காலமோ, ஏதாவந்தம் காலம் - இவ்வளவுகாலமாக, அபிப: - பரித்தது, தம் - மேற்கூறிய ப்ரம்மாவை, ஏதாவத: காலஸ்ய - இவ்வளவுகாலத்துக்கு, பரஸ்தாத் - பிறகு, அஸ்ருஜத - உண்டாக்கிற்று, ஜாதம் - பிறந்திருக்கிற, அபி - அந்த ப்ரம்மாவைக் குறித்து, வ்யாதாத் - பிள்ளையாக எடுத்துக்கொண்டது, ஸ: - அந்த ப்ரம்மா, பாணகரோத் - பாண் என்கிற ஓசையை உண்டுபண்ணிற்று, ஸைவ - அந்த ஓசைதானே, வாக் - வியாகிருதி என்று சொல்லப்பட்ட வார்த்தையாக, அபவத் - ஆயிற்று.

(௪ - ஹா.) மிருத்யுவென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரஜாபதி தன்னை மூன்றுவிதமாக பிரித்ததென்றும், அக்நியை உண்டுபண்ணிற்றென்றும் சொல்லியிருக்கிறதே அது இன்ன காரியம் செய்து உண்டாக்கிற்றென்கிறதை விவரிக்கிறது. மேற்கூறிய மிருத்யுவானது இரண்டாவது உடம்பு உண்டாகவேணுமென்று ஆசைப்பட்டு மனதினால் வேதங்களை ஆலோசித்து அதினால் முன் சிருஷ்டிகாலத்தில் நடந்ததைதெரிந்து ஒருவருஷகாலத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரான ப்ரஜாபதியாக ஆனார். அதற்கு முன் ஒருவருஷகாலம் என்கிறதில்லை மேற்கூறிய அறிவை ஒருவருஷகாலம் தரித்து பிறகு மேற்கூறிய ப்ரஜாபதியை உண்டாக்கினார். மேற்கூறிய பிள்ளையைக் குறித்து பசியோடேகூடின ப்ரம்மாவானவர் வாயைத்திறந்தார். அந்தப் பிள்ளை மாண் என்கிற ஓசையைபண்ணினான் அதுவே சப்தமாக ஆச்சுது.

(ரா-ஹா.) மேற்சொல்லியபடி அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்நியைப் பரமாத்மாவாகத் தியானம் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லி அதின் பிறப்பையும் சொல்லி அசுவமேதயாகத்திற்கு உபயோகமுள்ள ஒருவருஷகாலத்தைப் பரமாத்மாவாகத் தியானம் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய பரமாத்மாவானவர் முன் உண்டாக்கப்பட்ட அக்நியைக் காட்டிலும் இரண்டாவது சரீரம் உண்டாகவேண்டுமென்று நினைத்து மனதினால் வேதங்களை ஆலோசித்து, 'நாமரூபம்சபூதாநாம்ஆத்யாநாம்சப்ரபம்சநம்வேதசப்தேப்யஏவாதௌதேவாதீநாம்சகாரஸ:' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியே வேதங்களால் சிருஷ்டிக்கவேண்டிய வஸ்துக்களை அறிந்து, 'ஸம்வஸ்தரோவிஸ்வகர்மாஸம்வஸ்தர:ப்ரஜாபதி' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியே ஒருவருஷகாலத்துக்குத் தேவதையான ப்ரம்மாவை உண்டாக்கினார். அதற்கு முன் மேற்கூறிய காலமில்லை. ஒருவருஷகாலத்திற்குப் பிறகு உண்டாக்கினார். அவனைப் பிள்ளையாக எடுத்துக்கொண்டார். மேற்கூறிய ப்ரஜாபதி மாண் என்கிற சப்தத்தைப் பண்ணினார். அதுவே வியாகிருதிகளாக ஆயிற்று.

𑌸 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌮𑌭𑌿𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌨𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌤𑌯𑌾
𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌸 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌤𑍍𑌤𑍁-
𑌮𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾
𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௭॥

(ப-ம்.) 𑌇𑌦𑌂-இந்தப் பிள்ளையைச் சிருஷ்டித்து, 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇 - செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து முடித்தவனாக எண்ணப்போகிறேனேயானால், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - சாப்பிடவேண்டிய வஸ்துவை, 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌃 - கொஞ்சமாக, 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 - பண்ணப்போகிறேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌸𑌃 - அந்தப் பரமாத்மாவானவர், 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤 - அறிந்தார், 𑌸𑌃-அந்தப் பரமாத்மாவானவர், 𑌤𑌯𑌾-மேற்கூறிய, 𑌵𑌾𑌚𑌾 - வாக்கினாலே, 𑌤𑍇𑌨 - மேற்கூறிய, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 - ப்ரஜாபதியாகிற சரீரத்தினாலே, 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚 - யாதொன்றுண்டோ, 𑌇𑌦𑌂- இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாவற்றையும், 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤 - சிருஷ்டித்தார். 𑌋𑌚𑌃 - ருக் வேதங்களையும், 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 - யஜுர்வேதங்களையும், 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 - ஸாமவேதங்களையும், 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 - காயத்திரி முதலான சந்தஸ்ஸுக்களையும், 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 - யாகங்களையும், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 - ஜனங்களையும், 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 - மிருகங்களையும், 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤 - உண்டாக்கினார், 𑌸𑌃 - அந்தப் பரமாத்மாவானவர், 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 - எந்த எந்த வஸ்துவை, 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤 - உண்டாக்கினாரோ, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 - அந்தந்த வஸ்துவை, 𑌅𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 - சாப்பிடுகிறதற்கு, 𑌅𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤-மனதைப் பண்ணிற்று, 𑌯𑌤𑍍- யாதொரு காரணத்தினால், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑍈 - எல்லாவற்றையும், 𑌅𑌤𑍍𑌤𑌿 - சாப்பிடுகிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 - அதிதி என்று சொல்லப்பட்ட மேற்கூறிய மிருத்யுவுக்கு, 𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂-அதிதி என்று சொல்லப்படுகை, 𑌯𑌃-எவன், 𑌏𑌵𑌮𑍍 - மேற்கூறியபடி, 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 - அதிதி என்று சொல்லப்பட்ட மேற்கூறிய மிருத்யுவுக்கு, 𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 - அதிதி என்று சொல்லப்படுகையை, 𑌵𑍇𑌦 - அறிந்தானோ, 𑌸𑌃 - அவன், 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯-இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - எல்லா வஸ்துவுக்கும், 𑌅𑌤𑍍𑌤𑌾 - சாப்பிடுகிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இவனுக்கு, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லா வஸ்துவும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - சாப்பிடத்தகுந்ததாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿- ஆகிறது.

(ஶ௦ - ஶா.) மேற்கூறிய பிள்ளையை சாப்பிட எத்தனம் பண்ணியிருந்தபோதி லும் ப்ரம்மாவானவர் இந்த ப்ரஜாபதியைச் சொல்லப்போகிறேமேயானால் சாப்பிடத் தக்க வஸ்து சுவல்பமாய்விடும் என்று நினைத்து மனதினால் வேதங்களை ஆலோசித்து எல்லாவஸ்துக்களையும் சிருஷ்டித்தார். தன்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களைச் சாப் பிடவேண்டுமென்று மனது பண்ணினார். ஆதலால் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுகிறபடி யால் அதிதி என்று பெயருண்டாயிற்று. எவன் மேற்கூறியபடி அதிதி என்கிற பெயரை அறிகிறானோ அவனுக்கு எல்லாம் சாப்பிடத்தகுந்ததாய் விடுகிறது என்று இந்த அறிவுக் குப் பயன் சொல்லுகிறது.

(ரா - ஶா) பரமாத்மாவானவர் இந்த ப்ரம்மாவைச் சிருஷ்டித்துக் காரியம் முடிந் ததாக எண்ணுவேனேயானால் சாப்பிடத்தகுந்த வஸ்து கொஞ்சமாய் விடுமென்று நினை த்து, 'ஸபூரிதிப்யாஹாத்ஆதௌவேதமயீதிப்யாயதஸ்ஸர்வா꞉ப்ரஸூதய꞉' என்று சொ ல்லுகிறபடியே மேற்கூறிய வியாகிருதி என்று சொல்லப்பட்ட வாக்குடன் அந்த ப்ரஜா பதி என்கிற ஆத்மாவினாலே எல்லா வஸ்துக்களையும் சிருஷ்டித்தான் சிருஷ்டித்த வஸ் துக்களை ஸம்கரிக்கைக்கு மனதைப்பண்ணிற்று. ஸர்வ வஸ்துக்களையும் ஸம்சரிக்கிறபடி யால் அதிதி என்று பெயருண்டாயிற்று. எவன் மேற்கூறியபடி அதிதி என்ற பெயரை அறிகிறானோ, அவனுக்கு எல்லா வஸ்துவும் அனுபவிக்கத்தகுந்ததாய் ஆய்விடுகிறது என்று இந்த அறிவுக்குப் பயன் சொல்லுகிறது.

ஸோகாமயத பூயஸா யஜ்ஞேந பூயோ யஜேயேதி ஸோஶ்ராம்யத் ஸ தபோதப்யத தஸ்ய ஶ்ராந்தஸ்ய தப்தஸ்ய யஶோவீர்யமுதக்ராமத் । ப்ராணா வை யஶோவீர்யம் தத்ப்ராணேஷூத்க்ராந்தேஷு ஶரீரம் ஶ்வயிதுமத்ரியத தஸ்ய ஶரீர ஏவ மந ஆஸீத் ॥ ௬ ॥

(ப - ம்.) ஸ꞉ - அந்த ப்ரம்மாவானவன், பூயஸா - பெரிதான, யஜ்ஞேந - யாகத்தினாலே, பூய꞉ - பரமாத்மாவை, யஜேய - யாகம் பண் ணக்கடவேன், இதி - என்று, அகாமயத - எண்ணினான், ஸ꞉ - அந்த ப்ரம் மனானவன், அஶ்ராம்யத் - சிரமத்தை யடைந்தான், ஶ்ராந்தஸ்ய - சிரமத்தை யடைந்தும், தப்தஸ்ய - தவம் புரிந்துகொண்டும் இருக்கிற, தஸ்ய - அந்த ப்ரம்மனுடைய, யஶோவீர்யம் - யசோவீர்யம் என்றும் பெயர்கொண்ட இந்திரியங்கள், உதக்ராமத் - வெளிக்கிளம்பின, ப்ராணா வை - இந்திரிய ங்களே, யஶோவீர்யம் - கீர்த்திக்கும் பலத்துக்கும் காரணமாகையால் யசோ வீர்யம் என்று சொல்லப்பட்டது, ப்ராணேஷு - இந்திரியங்கள், உத்க்ரா ந்தேஷு - மேற்கிளம்பின வளவில், தத் - மேற்கூறிய, ஶரீரம் - சரீர மானது, ஶ்வயிதும் - வீங்குகைக்கு, அத்ரியத - தலைப்பட்டது, தஸ்ய - அந்த ப்ரம்மனுக்கு, ஶரீர ஏவ - சரீரத்திலேயே தானே, மந꞉ - மனதா னது, ஆஸீத் - இருந்தது,

(ஶ௦ - ஶா.) அசுவமேதமென்கிற பெயருக்கும் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறது.

(ரா - ஶா.) அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்நியினுடையவும் ஒருவருஷ காலத்தி னுடையவும் பிறப்பைச் சொல்லிக் குதிரையின் பிறப்பையும் அசுவமேதமென்கிற பெய ரின் பொருளையும் அசுவமேத யாகத்தைச் சூரியனாகத் தியானிக்கவேண்டுமென்பதை யும் சொல்லுகிறது.

ஸோகாமயத மேத்யம் ம இத³ம் ஸ்யாதாத்மந்வ்யநேந ஸ்யாமிதி । ததோஶ்வ꞉ ஸமபவத்யதஶ்வத்தந்மேத்யமபூதிதி ததேவாஶ்வமேதஸ்யாஶ்வமேதத்வம் । ஏ

𑌏𑌷 𑌹𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌂 𑌵𑍇𑌦 | 𑌯 𑌏𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 | 𑌤𑌮𑌨𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 | 𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌲𑌭𑌤 | 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍌𑌹𑌤𑍍 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌏𑌷 𑌹𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍋 𑌯 𑌏𑌷 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑌾𑌵𑌰𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍌 𑌸𑍋 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌕𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾𑌪 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௭||

(ப - ம்) 𑌸𑌃 - அந்த ப்ரம்மனானவன், 𑌮𑍇-என்னுடைய, 𑌇𑌦𑌂-இந்தச் சரீரமானது, 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 - யாகத்திற்குரியதாக, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - ஆகட்டும், 𑌅𑌨𑍇𑌨- இந்த உடம்பினால், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀 - சரீரத்தையுடையவனாக, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 - ஆகக்கடவேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤 - பண்ணினான், 𑌤𑌤𑌃-அந்தச் சரீரத்தினிடத்தில், 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌃 - குதிரையாக, 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 - உண்டானார், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு காரணத்தினால், 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍 - வீங்கிற்றோ, 𑌤𑌤𑍍 - அதுவே, 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 - யாகத்திற்குரியதாக, 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍 - ஆயிற்றோ, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அந்தக் காரணத்தினாலேயே, 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌸𑍍𑌯-குதிரையின் ரூபமான ப்ரஜாபதிக்கு, 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂 - அசுவமேதமென்கிற பெயருடைய, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌏𑌨𑌂 - இந்த அசுவமேதக் குதிரையை, 𑌏𑌵𑌂 - இந்த ப்ரகாரமாக, 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌏𑌷𑌃-𑌹𑌵𑌾 - இவனே, 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌂 - அசுவமேதத்தை, 𑌵𑍇𑌦 அறிகிறான், 𑌤𑌂-அந்தக் குதிரையை, 𑌅𑌨𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵-கட்டாமலே, 𑌅𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 - (இதினால் யாகம்பண்ணுவோமென்று) எண்ணினார், 𑌤𑌂 - அந்தக் குதிரையை, 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 - ஒருவருஷத்துக்குமேல், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 - தன்பொருட்டு, 𑌆𑌲𑌭𑌤 - சொன்னார், 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 - வேறு பசுக்களை, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 - தேவர்களின் பொருட்டு, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍌𑌹𑌤𑍍-பிரித்துக் கொடுத்தார், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍- ஆகையால், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂 - எல்லாத் தேவர்களுக்கும் தலைவரான ப்ரம்மாவுக்குரிய, 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 - புரோக்ஷண செய்யப்பட்ட, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 - ப்ரம்மாவுக்குரிய குதிரையை, 𑌆𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 - சொல்லுகிறார்கள், 𑌯𑌏𑌷𑌃 - யாதொரு இந்தச் சூரியன், 𑌤𑌪𑌤𑌿 - ப்ரகாசிக்கிறானோ, 𑌏𑌷𑌵𑌾 - இந்தச் சூரியனே, 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌃 - அசுவமேதயாகம், 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அசுவமேதமென்று பெயர்கொண்ட குதிரைக்கு, 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 - வருஷமானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - உடம்பு, 𑌅𑌯𑌂 - இந்த, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்நியானது, 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌃 - அர்க்கனென்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா, 𑌤𑌸𑍍𑌯 - இந்த அக்கிக்கு, 𑌇𑌮𑍇- இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 - மூன்று லோகங்களும், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃-சரீரங்கள், 𑌏𑌤𑍌 - இந்த, 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍌 - அக்கிக் குதிரை இதுகள், 𑌤𑌾𑌵𑍌 - மேற்கூறிய பெருமையுடையதுகள், 𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾-அந்தத் தேவதையானது, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 - மிருத்தியுவென்று சொல்லப்பட்ட பரப்ரம்மம், 𑌏𑌕𑍈𑌵 - ஒன்றாகவே,

பவதி - ஆகிறது (எவன் இப்படி அறிகிறானோ) அவன், அப புந꞉ - திரும்பவும், அபம்ருத்யும் - மரணத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறான், ஏநம் - இவனை, ம்ருத்யு꞉ - ஸம்ஸாரமானது, நாப்நோதி - அடைகிறதில்லை. அஸ்ய - இவனுக்கு, ம்ருத்யு꞉ - பரமாத்மாவானவர், ஆத்மா - அந்தர்யாமியாக, பவதி - ஆகிறார், ஏதாஸாம் - இந்த, தேவதாநாம் - தேவதைகளுக்குள், ஏக꞉ - ஒருவனாக, பவதி - ஆகிறான்.

ஶாங்கரபாஷ்யே ஹி - இங்கு, ஆத்மநே - தன்பொருட்டென்றும், ஏஷ வா அஶ்வமேத꞉-என்கிற இடத்தில் சூரியனை அசுமேதத்துக்குப் பலமாகவும் பலத்துக்கும் யாகத்துக்கும், அபேதம்-சொல்லுகிறதென்றும், அயமக்நிரர்க꞉-என்கிற விடத்தில் அக்நி காரணமென்றும், ஸோ(அ)ப புந꞉-என்கிற வாக்கியத்தில் முன் மிருத்யுஸ்வரூபமாய் ஒன்றாயிருந்ததுவே யாகம்முடிவின் பொருட்டு, ஸ த்ரேதாத்மாநம் வ்யகுருத - என்கிறபடியே மூன்றுவிதமாகப்பிரிக்கப்பட்டதென்றும் திரும்பவும் ஒன்றாக இருக்கிறதென்றும், ம்ருத்யுரஸ்ய-என்கிற இடத்தில் மிருத்யுவும் இவனும் ஒன்றாக ஆகிறாரென்றும் சங்கரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆத்மநே-என்ற இடத்தில் அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுக்கு என்றும், ஏஷ வா-என்ற இடத்தில் அசுவமேதத்தைச் சூரியனாகத் தியானிக்கவேண்டுமென்றும், ஸோ(அ)ப புந꞉-என்கிற இடத்தில் இந்த யாகத்தினால் திருப்தி செய்விக்கவேண்டிய தேவதை பரமாத்மா ஒன்றே என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ராமானுஜபாஷ்யத்தில்

அத த்ருதீயாத்யாயே த்ருதீயம் ப்ராஹ்மணம்.

த்வயா ஹ ப்ராஜாபத்யா தேவாஶ்சாஸுராஶ்ச | தத꞉ காநீயஸா ஏவ தேவா ஜ்யாயஸா அஸுரா꞉ த ஏஷு லோகேஷ்வஸ்பர்தந்த தே ஹ தேவா ஊசுர்ஹந்தாஸுராந்யஜ்ஞ உத்கீதேநாத்யயாமேதி ||க||

(ப் - ம்.) ப்ராஜாபத்யா꞉ - ப்ரஜாபதியின் பிள்ளைகள் கைப்பட்டவர்கள், தேவாஶ்ச - தேவர்களென்ன, அஸுராஶ்ச - அசுரர்களென்றும், த்வயா ஹ - இருவகைப்பட்டவர்கள், தத꞉ - அவர்களுக்குள், தேவா꞉-தேவர்கள், காநீயஸா꞉ - குறைந்தவர்கள், அஸுரா꞉ - அசுரர்கள், ஜ்யாயஸா꞉-பெருத்தவர்கள். தே - அவர்கள், ஏஷு - இந்த, லோகேஷு - லோகங்கள் விஷயத்தில், அஸ்பர்தந்த - சண்டையிட்டார்கள், தே - அந்த, தேவா ஹ - தேவர்களோ வென்றால், அஸுராந் - அசுரர்களை, யஜ்ஞே - யாகத்தைச் சேர்ந்த, உத்கீதேந - உத்கானத்தைச் செய்யும் உத்காதாவினாலே, அத்யயாம - ஜெயிப்போம், இதி - என்று, ஊசு꞉ - சொன்னார்கள்.

(ஶ - ஹா.) முற்கூறிய ஞானத்தோடேகூடிய கர்மங்களுக்கு ப்ரம்மத்தோடு ஒன்றுவதே பயனென்று சொல்லி அதை விவரிக்க 'உத்கீயப்ராம்மண மென்கிற மூன்றுவது 'ப்ராம்மணம்' ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 'மிருத்யுமதிக்ராந்த' என்று மிருத்யுவை தாண்டியிருக்கிறதாகச் சொல்லி யிருக்கிறது. விரோதிக்காதே என்னில் விரோதிக்காது. அந்த வாக்கியத்துக்குப் பாபத்தைத் தாண்டி யிருக்கிறானென்று பொருளானதால் பாப

மாவது எது, அதின் உற்பத்தி எதனிடத்திலிருந்து அதைத் தாண்டுவது எத்தால் என்கிற கேள்விகளின் பதில்களை விவரமாக சொல்லி 'ஆப்யாயிகை' ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ப்ரம்மாவின் பிள்ளைகள் தேவதைகள் அசுரர்கள் இரண்டு பேர்கள் அதாவது ப்ரம்மாவின் அவயவங்களான வாயு முதலான உறுப்புகளே சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய அறிவு கர்மங்கள் இவைகளோடே கூடியவைகள் தேவர்களென்றும் அதல்லாமல் லோகத்தில் காண்கையாலும் ஊகத்தினாலும் உண்டாக்கப்பட்ட இஹலோகத்திய பலன்களைக் கொடுக்கத்தக்கக் கர்மங்கள் அறிவுகள் இவைகளோடே கூடியவைகள் அசுரர்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. இதில் உலகத்தில் சாஸ்திரத்தினாலுண்டாக்கப்பட்ட அறிவு கர்மம் இவைகளைப் பார்க்கிலும் இஹலோகத்திய பயன்களைக் கொடுக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மங்களும் அதிகமாதலால் தேவதைகள் கொஞ்சமென்றும் அசுரர்கள் அதிகமென்றும் சொல்லியிருக்கின்றன. இவை ஒன்றுக்கொன்று இந்த உலகங்களில் சண்டைப் போட்டுக்கொண்டன. அதாவது மேற்கூறிய சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட அறிவுகளும் கர்மங்களும் அதிகரிக்கின்றன. அப்பொழுது தேவர்களுக்கு ஜெயமும் அசுரர்களுக்குத் தோல்வியும் உண்டாகின்றன. அதல்லாமல் எப்பொழுது இஹலோகத்திய பயன்களைக் கொடுக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மங்களும் அதிகரிக்கின்றனவோ அப்பொழுது தேவர்களுக்குத் தோல்வியும் உண்டாகிறது. தேவர்களுக்கு ஜெயமுண்டாகையில் ப்ரம்மாவாக ஆய்விடுகிற வரையில் உயர்ந்த பதவி உண்டாகிறது. அசுரர்களுக்கு ஜெயமுண்டாகையில் ஸ்தாவரமாக ஆய்விடுகிற வரையில் தாழ்ந்த பதவி உண்டாகிறது. இரண்டும் சரியாயிருக்கையில் மனுஷியனாயிருக்கை உண்டாகிறது. இப்படி அசுரர்கள் அதிகமாகையால் அவமான மடைந்த தேவர்கள் ஜோதிஷ்டோம யாகத்தில் உத்கீதத்தைப் பாடுகிற உத்காதாவை யடைந்து அசுரர்களை ஜெயிப்போமென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். உத்காதாவை அடைதலாவது மேல் சொல்லப்போகிற மந்திரங்களை ஜெபிக்கிறதாகிறக் கர்மங்களினாலும் மேல் சொல்லப்போகிற அறிவுகளினாலும்.

(ரா - ஹா.) அசுவமேதயாகத்திற்கு அங்கமாகிய உத்காதாவினிடத்தில் முக்கிய ப்ராணனைத் தியானம் பண்ணவேண்டியதைச் சொல்லவேண்டியதற்காக 'ஆத்யாயிகை' சொல்லப்படுகிறது. ப்ரஜாபதிக்குப் பிள்ளைகளான தேவர்கள் அசுரர்கள் இவர்களில் தேவர்கள் கொஞ்சமாயும் அசுரர்கள் அதிகமாயுமிருத்தலால் மூன்று உலகங்களின் அரசாளுகைக்காக இரண்டு பேர்களும் சண்டைபோட்டுக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது தேவர்கள் எக்ஞயத்துக்கு அங்கமான உத்காதாவை ப்ராணனைத் தியானம்பண்ணி அதனால் அசுரர்களை ஜெயிப்போம் என்று சொன்னார்கள். இங்கு 'உத்கீதேந' என்றதற்கு உத்கீதத்தைப் பாடுகிற உத்காதாவினாலே என்று அர்த்தம் கொள்ளவும்.

தே ஹ வாசமூசுஸ்த்வம் ந உத்காயேதி ததேதி தேப்யோ வாகுதகாயத் யோ வாசி போகஸ்தம் தேவேப்ய ஆகாயத்யத்கல்யாணம் வததி ததாத்மநே தே விதுரநேந வை ந உத்காத்ராத்யேஷ்யந்தீதி தமபித்ருத்ய பாப்மநாவித்யந்ஸ யஸ்ஸ பாப்மா யதேவேதமப்ரதிரூபம் வததி ஸ ஏவ ஸ பாப்மா ||

(ப் - ம்.) தே ஹ - அந்தத் தேவதைகள், வாசம் - வாக்குக்கு எஜமானத் தேவதையை, த்வம் - நீ, நः - எங்களுக்கு, உத்காய - உத்காதா செய்கிற வேலையைச் செய், இதி - என்று. ஊசுः - சொன்னார்கள், ததேதி அப்படி யென்று, தேப்யः - அந்தத் தேவதைகளின் பொருட்டு, வாக் - வாக் தேவதையானது, உதகாயத் - பாடிற்று, வாசி - வார்த்தையில், யः - யாதொரு, போகः - சுகமோ, தம் - அத்தை, தேவேப்யம் - தேவர்களின் பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, யத் - யாதொரு, கல்யாணம் - நல்ல வார்த்தையை, வததி - சொல்லுகிறதோ, தத் - அதனை, ஆத்மநே - தன்பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, தே - அந்த அசுரர்கள், அநேந - இந்த, உத்காத்ரா - உத்காதாவினாலே, நः - நம்பளை, அத்யேஷ்யந்தி - ஜெயிக்கப்போகி

ரூர்கள், इति - என்று, विदुः - அறிந்தார்கள், तं - அந்த உத்காதாவை, अभिद्रुत्य - சீக்கிரமாக அடைந்து, पाप्मना - பாபத்தோடே, अविध्यन् - சேர்த்தார்கள், यः - யாதொரு உத்காதாவானவன், सः पाप्मा - பாபத்தோடு கூடினானோ, सः - அந்த உத்காதா, यत् एव इदं - யாதொரு இந்த, अप्रतिरूपं - தகாத வார்த்தையை, वदति - சொல்லுகிறானோ, सः एव - அப்படிப்பட்டவன்தானே, सः पाप्मा - பாபத்தோடே கூடினவன்.

(शं - भा.) சாஸ்திரத்தினுலுண்டான அறிவுகளினுலும் கர்மங்களினுலுண்டான நல்ல வார்த்தை சொல்லுகிறதாகிற செயலையுடைய வாக்கை இந்த உலகத்தின் பயனையுண்டாக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மங்களும் சேர்ந்து பாபத்தை உண்டுபண்ணி, அதினுல் பொய் கோள் முதலான தகாத வார்த்தையைச் சொல்லும்படி செய்தது.

(रा - भा.) தேவதைகள் எக்ஞத்துக்குரிய உத்காதாவை வாக் தேவன் த்யாகத் தியானம் பண்ணினூர்கள். அப்பொழுது தேவர்களுக்குப் பாட்டினுலுண்டான சுகமுண்டாயிற்று. அதை அசுரர்களறிந்து வாக்கைப் பாபத்தோடே கூட்டினூர்கள். அப்பொழுது வாக்குப் பொய் முதலாயின சொல்லிற்று. ஆகையால் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களுக்கும் கெட்ட செய்கையில் எத்தனித்தல் அசுரத்தன்மையைச் சேர்ந்ததென்று கருத்து.

अथ ह प्राणमूचुस्त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यः प्राण उद्गायद्यः प्राणे भोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं जिघ्रति तदात्मने ते विदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविध्यन्स यः स पाप्मा यदेवेदमप्रतिरूपं जिघ्रति स एव स पाप्मा ||கஉ||

(ப - ம்.) अथ ह-அதற்குப் பிறகு, प्राणं - மூக்குக்கு அபிமானித் தேவதையை, त्वं - நீ, नः - எங்களுக்கு, उद्गाय - உத்காதாவின் வேலையைச் செய், इति - என்று, ऊचुः - சொன்னூர்கள், तथेति - அப்படி என்று, तेभ्यः-அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, प्राणः-மூக்கானது, उदगायत् - பாடிற்று, प्राणे - மூக்கில், यः - யாதொரு, भोगः - சுகமோ, तं - அதை, देवेभ्यः - தேவர்களின் பொருட்டு, आगायत्- பாடிற்று, यत् - யாதொரு, कल्याणं - நல்ல வஸ்துவை, जिघ्रति-மோருகிறதோ, तत् - அதை, आत्मने - தன்பொருட்டு, आगायत् - பாடிற்று, ते - அந்த அசுரர்கள், अनेन - இந்த, उद्गात्रा - உத்காதாவினுலே, नः - நம்மை, अत्येष्यन्ति - ஜெயிக்கப்போகிறூர்கள், इति - என்று, विदुः - அறிந்தார்கள், तं - அந்த உத்காதாவை, अभिद्रुत्य - சீக்கிரமாக அடைந்து, पाप्मना - பாபத்தோடே, अविध्यन् - சேர்த்தார்கள், यः - யாதொரு உத்காதாவானவன், सः पाप्मा - பாபத்தோடு கூடினானோ, सः - அந்த உத்காதா, यत् एव इदं - யாதொரு இந்த, अप्रतिरूपं - தகாத வஸ்துவை, जिघ्रति - மோருகிறானோ, स एव - அப்படிப்பட்டவன் தானே, सः पाप्मा - பாபத்தோடே கூடினவன், சங்கர ராமாநுஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

𑌅𑌥 𑌹 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍂𑌚𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌿 𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌤𑍇 𑌽𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸 𑌯𑌃 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌦𑍇𑌵𑍇𑌦𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 ||௧௫||

(ப் - ம.) 𑌅𑌥 𑌹-அதற்குப் பிற்பாடு, 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃-கண்ணுக்கபிமான தேவதையை, 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌨𑌃 - எங்களுக்கு, 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯 - உத்காதாவின் வேலை செய், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌊𑌚𑍁𑌃 - சொன்னார்கள், 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 - அப்படி யென்று, 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃-கண்ணானது, 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍-பாடிற்று, 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌿 - கண்ணில், 𑌯𑌃 - யாதொரு, 𑌭𑍋𑌗𑌃 - சுகமோ, 𑌤𑌂-அதை, 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - தேவர்களின் பொருட்டு, 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 - பாடிற்று, 𑌯𑌤𑍍-யாதொரு, 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 - நல்ல வஸ்துவை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 - பார்க்கிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - அதை, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 - தன்பொருட்டு, 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 - பாடிற்று, 𑌤𑍇 - அந்த அசுரர்கள், 𑌅𑌨𑍇𑌨 - இந்த, 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 - உத்காதாவினாலே, 𑌨𑌃 - நம்மை, 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 - அறிந்தார்கள், 𑌤𑌂 - அந்த உத்காதாவை, 𑌅𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯-சீக்ரமாக அடைந்து, 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾-பாபத்தோடே, 𑌅𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍 - சேர்த்தார்கள், 𑌯𑌃 - யாதொரு உத்காதாவானவன், 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 - பாபத்தோடு கூடினனோ, 𑌸𑌃 - அந்த உத்காதா, 𑌯𑌤𑍍-𑌏𑌵-𑌇𑌦𑌂 - யாதொரு இந்த, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂-தகாத வஸ்துவை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿-பார்க்கிறானோ, 𑌸𑌃-𑌏𑌵 - அப்படிப்பட்டவன் தானே, 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 - பாபத்தோடு கூடினவன், சங்கர ராமாநுஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

𑌅𑌥 𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌚𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌤𑍇 𑌽𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸 𑌯𑌃 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌦𑍇𑌵𑍇𑌦𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 ||௧௬||

(ப் - ம.) 𑌅𑌥 𑌹-அதற்குப் பிற்பாடு, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 - காதுக்கபிமான தேவதையை, 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌨𑌃 - எங்களுக்கு, 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯 - உத்காதாவின் வேலையைச் செய், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌊𑌚𑍁𑌃 - சொன்னார்கள், 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 - அப்படி யென்று, 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂-காதானது, 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 - பாடிற்று, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 - காதில், 𑌯𑌃 - யாதொரு, 𑌭𑍋𑌗𑌃 - சுகமோ, 𑌤𑌂 - அதை, 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - தேவர்களின் பொருட்டு, 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍-பாடிற்று, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு, 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 - நல்ல வஸ்துவை, 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 - கேட்கிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - அத்தை, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇-தன்பொருட்டு, 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍-பாடிற்று,

தே - அந்த அசுரர்கள், அநேந - இந்த, உத்காத்ரா - உத்காதாவினாலே, ந: - நம்மை, அத்யேஷ்யந்தி - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், இதி - என்று, விது: - அறிந்தார்கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, அபித்ருத்ய - சீக்ரமாக அடைந்து, பாப்மநா - பாபத்தோடே, அவித்யந் - சேர்த்தார்கள், ய: - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸ பாப்மா - பாபத்தோடு கூடினானோ, ஸ: - அந்த உத்காதா, யத்-ஏவ-இதம் யாதொரு இந்த, அப்ரதிரூபம் - தகாத வஸ்துவை, ஶ்ருணோதி - கேட்கிறதோ, ஸ ஏவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, ஸ பாப்மா - பாபத்தோடு கூடினவன், சங்கர ராமானுஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

அத ஹ மந ஊசுஸ்த்வம் ந உத்காயேதி ததேதி தேப்யோ மந உதகாயத்
யோ மநஸி போகஸ்தம் தேவேப்ய ஆகாயத்யத்கல்யாணம் ஸங்கல்பயதி தத்
ஆத்மநே தே விதுரநேந வை ந உத்காத்ராத்யேஷ்யந்தீதி தமபித்ருத்ய
பாப்மநாவித்யந் ஸ ய: ஸ பாப்மா யதேவேதமப்ரதிரூபம் ஸங்கல்பயதி ஸ
ஏவ ஸ பாப்மைவமு கல்வேதா தேவதா: பாப்மபிருபாஸ்ருஜந்நேவமேநா:
பாப்மநாவித்யந் ||கரு||

(ப - ம்.) அத ஹ - அதற்குப் பிற்பாடு, மந: - மனதுக்கபிமான தேவதையை, த்வம் - நீ, ந: - எங்களுக்கு, உத்காய - உத்காதாவின் வேலையைச் செய், இதி - என்று, ஊசு: - சொன்னார்கள், ததேதி-அப்படி யென்று, தேப்ய: - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, மந: - மனது, உதகாயத் - பாடிற்று, மநஸி - மனதில், ய: - யாதொரு, போக: - சுகமோ, தம் - அதை, தேவேப்ய: - தேவர்களின் பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, யத் - யாதொரு, கல்யாணம் - நல்ல வஸ்துவை, ஸங்கல்பயதி - எண்ணுகிறதோ, தத் - அதை, ஆத்மநே - தன்பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, தே-அந்த அசுரர்கள், அநேந - இந்த, உத்காத்ரா - உத்காதாவினாலே, ந: - நம்மை, அத்யேஷ்யந்தி - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், இதி - என்று, விது: - அறிந்தார்கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, அபித்ருத்ய - சீக்ரமாக அடைந்து, பாப்மநா - பாபத்தோடே, அவித்யந் - சேர்த்தார்கள், ய: - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸ பாப்மா - பாபத்தோடு கூடினானோ, ஸ: - அந்த உத்காதா, யத்-ஏவ-இதம் - யாதொரு இந்த, அப்ரதிரூபம் - தகாத வஸ்துவை, ஸங்கல்பயதி - எண்ணுகிறானோ, ஸ ஏவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, ஸ பாப்மா - பாபத்தோடு கூடினவன், ஏவம்-உ கலு - இவ்வாறுதானே, ஏதா: - இந்த, தேவதா: - தேவதைகள், பாப்மபி: - பாபங்களோடு, உபாஸ்ருஜந் - சேர்ந்ததுகள், ஏவம் - இந்த விகாரம், ஏநா: - இந்தத் தேவதைகளை, பாப்மநா - பாபத்தோடு, அவித்யந் - சேர்த்தார்கள், சங்கர ராமானுஜபாஷ்யம் முன்போலே.

अथ हेममासन्यं प्राणमूचुस्त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्य एष प्राण उदगायत्ते विदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविध्यन्स यथाश्मानमृत्वा लोष्टो विध्वंसेतैवं हैव विध्वंसमाना विष्वञ्चो विनेशुस्ततो देवा अभवन्परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्भ्रातृव्यो भवति य एवं वेद ||க௬||

(ப-ம்.) अथह - அதற்குப் பிற்பாடு, इमं - இந்த, आसन्यं - முகத்திலிருக்கிற, प्राणं - ப்ராணவாயுவை, त्वं - நீ, नः - எங்களுக்கு, उद्गाय - உத்காதாவின் வேலையைச் செய், इति - என்று, ऊचुः - சொன்னார்கள், तथेति - அப்படி என்று, तेभ्यः - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு एषः - இந்த, प्राणः - ப்ராணனானது, उदगायत् - பாடிற்று, ते - அந்த அசுரர்கள், अनेन वै - இந்த, उद्गात्रा - உத்காதாவினாலே, नः - நம்மை, अत्येष्यन्ति - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், इति - என்று, विदुः - அறிந்தார்கள், तं - அந்த உத்காதாவை, अभिद्रुत्य - சீக்ரமாக அடைந்து, पाप्मना - பாபத்தோடே, अविध्यन् - சேர்க்க ஆசைப்பட்டார்கள், सः - அது, यथा - எப்படி, अश्मानं - கல்லை, ऋत्वा - அடைந்து, लोष्टः - மண்ணுருண்டையானது, विध्वंसेत - நாசத்தையடையுமோ, एवं - இந்த ப்ரகாரம், एवं हैव - இப்படித்தானே, विध्वंसमानाः - பொடியாக ஆசான்கொண்டு, विष्वञ्चः - அநேகவிதமாக போகாநின்றுகொண்டு, विनेशुः - நாசமடைந்ததுகள், ततः - அதற்குப் பிறகு, देवाः - தேவர்கள், अभवन् - ஜெயித்தவர்களாக ஆனார்கள், असुराः - அசுரர்கள், पराभवन् - தோல்வியடைந்தார்கள், यः - எவன், एवं - இந்த ப்ரகாரம், वेद - அறிகிறானோ, सः - அவன், आत्मना - நல்ல மனதோடு, (प्राज्ञः கூடினவனாக), भवति - ஆகிறான், अस्य - இவனுடைய, द्विषन् - த்வேஷம் பண்ணுகிற, भ्रातृव्यः - சத்துருவானவனை, पाप्मा - பாபமும், पराभवति - தோல்வியடைகிறது.

(शं - भा.) தேவர்கள் ப்ராணவாயுவுக்கபிமான தேவதையை உத்காதாவாக நியமித்து அதினால் சாஸ்திரத்தினாலுண்டான கர்மங்களும் ஞானங்களும் மேலிட்டு இந்த லோகத்தின் பயனைக் கொடுக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மங்களும் குறைந்து தேவர்களாக விருக்கையை அடைந்தார்கள். எவன் இதை அறிகிறானோ அவனுடைய பாபங்களும் சத்துருக்களும் ஒழிந்து ப்ரஜாபதி சுவரூபியாய் ஆய்விடுகிறான்.

(रा - भा.) தேவதைகள் உத்காதாவை ப்ராணவாயுவாகத் தியானம்பண்ணி அதனால் அசுரர்களை ஜெயித்துத் தாங்கள் வெற்றி யடைந்தார்கள். எவன் இப்படி அறிகிறானோ அவன் நல்ல மனதுடையவனாவன் அவனுடைய சத்துருக்களும் பாபங்களும் ஒழிந்து விடுகின்றன.

ते होचुः क्व नु सोऽभूद्यो न इत्थमसक्तेत्ययमास्येऽन्तरिति सोऽयास्य आङ्गिरसोऽङ्गानां हि रसः ||கஎ||

(ப - ம்.) தே - அந்தத் தேவர்கள், (ஹ) தே - ப்ரம்மாவின் இந்திரியங்கள், (ஹோசு꞉) ய꞉-எந்த முக்யப்ராணனானது, ந꞉ - நம்மை, இத்தம்- இந்த ப்ரகாரம், அஸக்த - சத்துருஜயத்தோடே சேர்த்ததோ, (ஹ) - தேவதையாயிருக்குகையோடே சேர்த்ததோ, ஸ꞉ - அந்த முக்யப்ராணனானது, க்வ நு-எந்த இடத்தில், அபூத் - இருந்தது, இதி - என்று, ஊசு꞉- சொன்னார்கள், அயம் - இந்த ப்ராணனானது, ஆஸ்யே - முகத்தில், அந்த꞉ - உள்ளே, இதி - என்று பார்க்கப்பட்ட, ஸ꞉ - அந்த ப்ராணன், அயாஸ்ய꞉ - அயாஸ்யனென்று பேர்கொண்டவன், ஆங்கிரஸ꞉ - ஆங்கிரஸனென்று பெயர்கொண்டவன், ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, அங்கானாம் - அங்கங்களுக்கு, ரஸ꞉ - உயர்ந்தவனோ,

(ஸ - ரா - ஸா.) அந்தத் தேவதைகள் நமக்குச் சத்துருஜயத்தைக் கொத்தமுக்ய ப்ராணன் எங்கே இருக்கிறான் என்று சொல்லி முகத்துக்குள்ளே பார்த்தார்கள். ஆகையால் அயாஸ்யனென்றும் அங்கங்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்தவனுதலால் ஆங்கிரஸனென்றும் பேசப்படுகிறது.

ஸா வா ஏஷா தேவதா தூர்நாம தூரꣳ ஹ்யஸ்யா ம்ருத்யுர்தூரꣳ ஹ வா அஸ்மான்ம்ருத்யுர்பவதி ய ஏவம் வேத ||௧௮||

(ப - ம்.) ஸா-வா-ஏஷா - மேற்கூறிய இந்த, தேவதா - ப்ராணதேவதையானது, தூர்நாம - தூரென்று பெயர் பெற்றது, அஸ்யா꞉ - இந்தத் தேவதைக்கு, ம்ருத்யு꞉ - பாவமானது, தூரம்ஹி - வெகுதூரத்திலிருக்கிறதன்றோ, ய꞉ - எவன், ஏவம்-இந்த ப்ரகாரம், வேத-அறிகிறானோ, அஸ்மாத்- இவனிடத்திலிருந்தும், ம்ருத்யு꞉ - பாவமானது, தூரம்-ஹ-வா-பவதி - தூரத்திலிருப்பதாக ஆய்விடுகிறது.

(ஸ - ஸா.) முக்யப்ராணன் எவ்விதமாய்ச் சுத்தமாயிருக்கும் வாக் முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் பாபத்தோடு சம்பந்தம் சொல்லி ப்ராணனுக்குச் சொல்லாமையாலேயே இது சுத்தமென்று ஏற்படவில்லையோவெனில் வாக் முதலான இந்திரியங்களுக்கு ஆத்மாவாயிருக்கையால் அதின் வழியாய் இதற்குப் பாபசம்பந்தம் வரக்கூடுமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. யாதொரு ப்ராணனை அடைந்து கல்லையடைந்த மண்ணுண்டைபோல் அசுரர்கள் நாசமடைந்தார்களோ, அந்த ப்ராணதேவதைக்குத் தூர் என்கிற பெயர் ப்ரசித்தமாதலாலும் ஒட்டும் தன்மையில்லாமையாலும் வாக் முதலான இந்திரியங்கள் வழியாய்ப் பாபங்கள் கிட்டினாலும் ப்ராணதேவதைக்குத் தூரத்திலேதான் இருக்கிறது என்று கருத்து.

(ரா - ஸா.) பதார்த்தம்போலே கருத்து.

ஸா வா ஏஷா தேவதைதாஸாம் தேவதாநாம் பாப்மாநம் ம்ருத்யுமபஹத்ய யத்ராஸாம் திஶாமந்தஸ்தத்கமயாஞ்சகார ததாஸாம் பாப்மநோ விந்யததாத் | தஸ்மாந்ந ஜநமியாந்நாந்தமியாத் | நேத்பாப்மாநம் ம்ருத்யுமந்வவாயாநீதி ||௧௯||

(ப - ம.) ஸா-வா-ஏஷா - மேற்கூறிய இந்த, தேவதா - ப்ராணதேவதையானது, ஏதாஸாம் - இந்த, தேவதாநாம் - வாக் முதலான தேவதைகளுடைய, பாப்மாநம் - பாபமாகிற, ம்ருத்யும் - மிருத்துவை, அப

ஹத்ய - நீக்கி, யத்ர - எவ்விடத்தில், ஆஸாம் - இந்த, திஶாம் - திக்குக்களுடைய, அந்த: - முடிவோ, தத் - அந்த இடத்தை, கமயாஞ்சகார - அடைவித்தது; ஆஸாம்-இந்தத் தேவதைகளுடைய, பாப்மந: - பாபங்களை, தத்- அவ்விடத்தில், விந்யததாத்-விசேஷித்து வைத்தது, தஸ்மாத் - ஆதலால், (தத்ர - அவ்விடத்தில்), ஜநம் - பிறப்பை, நேயாத் - அடையக்கூடாது, அந்தம் - மரணத்தை, நேயாத் - அடையக்கூடாது, (ஶம்) ஜநம் - அந்தப் பாவத்துக்கு ஆதாரமான ஜநத்தை, நேயாத் - சேரக்கூடாது; அந்தம்-அவர்களிருக்குமிடத்தை, நேயாத் - சேரக்கூடாது; பாப்மாநம் - பாபமாகிற, ம்ருத்யும் - மிருத்துவை, நேத்-அந்வவாயாநி - அடையக்கடவேன் அன்று, இதி - என்கிற எண்ணத்தினாலே, (ஶம்) (அந்வவாயாநி - அடைந்து விடுவேன், இதி - என்கிற, நேத் - பயத்தினாலே) ஜநம் என்கிறதோடு சேர்த்துக்கொள்க.

(ஶம் - பா - ஸா.) தூர் என்று பெயர்கொண்ட முக்யப்ராணனென்கிற தேவதையானது வாக் முதலான தேவதைகளின் அசுரர்களாலே சேர்க்கப்பட்ட மேற்கூறிய பொய் முதலான பாபங்களை நீக்கித் திக்கோடிகளில் வைத்து விட்டது. ஆசையால் பாவத்தை யடையக்கூடாதென்கிற எண்ணத்தினால் அந்த இடங்களில் பிறப்பு மரணம் இவைகளை அடையாமலிருக்கவேண்டிய ப்ரயத்தனத்தைச் செய்யவேண்டியது.

ஸா வா ஏஷா தேவதைதாஸாம் தேவதாநாம் பாப்மாநம் ம்ருத்யுமபஹத்யாதைநா ம்ருத்யுமத்யவஹத் ||௨௰||

(ப - ம்.) ஸா வா ஏஷா - அந்த இந்த, தேவதா - ப்ராணதேவதையானது, ஏதாஸாம் - இந்த, தேவதாநாம் - வாக் முதலான தேவதைகளுடைய, பாப்மாநம் - பாபமாகிற, ம்ருத்யும் - மிருத்துவை, அபஹத்ய - நீக்கி, அத - பிறகு, ஏநா:-இந்த வாக் முதலான தேவதைகளை, ம்ருத்யுமத்யவஹத்-மிருத்துவைத்தாண்டி அடைவித்தது. அதாவது பாவத்தை நீங்கின தங்கள் தன்மையை யடைவித்தது.

(ஶம் - பா - ஸா.) பதார்த்தம் போலவே இரண்டு பாஷ்யமும்.

ஸ வை வாசமேவ ப்ரதமாமத்யவஹத் | ஸா யதா ம்ருத்யுமத்யமுச்யத ஸோ(அ)க்நிரபவத் | ஸோ(அ)யமக்நி: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்தோ தீப்யதே ||

(ப - ம்.) ஸ: - அந்த ப்ராணனானது, ப்ரதமாம்-முதன்மையான, வாசமேவ - வாக்கைத்தானே, அத்யவஹத் - தாண்டி வைத்தது, ஸா-அந்த வாக்கானது, யதா-எக்காலத்திலும், ம்ருத்யும் - பாபத்தை, அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸ: - அந்த வாக்கானது, அக்நி: - அக்நியாக, அபவத் - ஆய்விட்டது, ஸோ(அ)யம் - அந்த இந்த, அதிக்ராந்த: - தாண்டியிருக்கிற, அக்நி: - அக்நியானது, ம்ருத்யும் பரேண-மிருத்யுவுக்கு மேலே, தீப்யதே- ப்ரகாசிக்கிறது.

(ஶம் - பா - ஸா.) பாபத்தில் நின்றும் விடுவிக்கப்பட்ட வாக்கானது அக்நியாயிருந்தது. (அதாவது) எப்பொழுதும் வாக்குக்கு அபிமானிதேவதை அக்நியாயிருந்தபோதி

னும் பாபம் நீங்கினபடியால், 'அத்யராமஸ்யராமத்வம்' என்கிறதுபோல பாபத்தை நீங்கிப் ப்ரகாசிக்கிறது என்று கருத்து.

அத ப்ராணமத்யவஹத் । ஸ யதா ம்ருத்யுமத்யமுச்யத । ஸ வாயுரபவத் । ஸோயம் வாயு: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்த: பவதே ॥௨௨॥

(ப் - ம்.) அத - பிறகு, ப்ராணம் - மூக்கை, அத்யவஹத் - தாண்டி வைத்தது, ஸ: - அந்த மூக்கானது, யதா - எந்தக் காலத்தில், ம்ருத்யும் - பாபத்திலிருந்து, அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸ: - அதுவானது, வாயு: - வாயுவாக, அபவத் - ஆயிற்று, ஸோயம் - அந்த இந்த, வாயு: - வாயுவானது, அதிக்ராந்த: - தாண்டினதாக, பரேண ம்ருத்யும் - மிருத்துவுக்குமேலே, பவதே - வீசுகிறது.

(ஶம் - ரா - பா.) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியக் கருத்தும்.

அத சக்ஷுரத்யவஹத்தத்யதா ம்ருத்யுமத்யமுச்யத । ஸ ஆதித்யோ அபவத் । ஸோஸாவாதித்ய: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்தஸ்தபதி ॥௨௩॥

(ப் - ம்.) அத - பிறகு, சக்ஷு: - கண்ணை, அத்யவஹத் - தாண்டி வைத்தது தத் - அந்தக் கண்ணானது, யதா - எந்தக் காலத்தில், ம்ருத்யும் - மிருத்துவிலிருந்து, அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸ: - அதுவானது, ஆதித்ய: - சூரியனாக, அபவத் - ஆயிற்று, ஸோஸௌ - அந்த இந்த, ஆதித்ய: - சூரியனானவன் அதிக்ராந்த: - தாண்டினவனாக, ம்ருத்யும்பரேண - மிருத்துவுக்குமேலே, தபதி - காய்கிறான்.

(ஶம் - ரா - பா.) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியமும்.

அத ஶ்ரோத்ரமத்யவஹத் । தத்யதா ம்ருத்யுமத்யமுச்யத தா திஶோபவம்ஸ்தா இமா திஶ: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்தா: ॥௨௪॥

(ப் - ம்.) அத - பிறகு, ஶ்ரோத்ரம் - காதை, அத்யவஹத் - தாண்டி வைத்தது, தத் - அந்தக் காதானது, யதா - எந்தக் காலத்தில், ம்ருத்யும் - மிருத்துவிலிருந்து, அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, தா: - அவைகளே, திஶ: - திக்தேவதைகளாக, அபவந் - ஆயின, தா இமா: - அந்த இந்த, திஶ: - திக்தேவதைகள், அதிக்ராந்தா:- தாண்டினவைகளாக, பரேண ம்ருத்யும் - மிருத்துவுக்குமேலே, (பாந்தி) ப்ரகாசிக்கின்றன.

(ஶம் - ரா - பா.) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியமும்.

அத மனோத்யவஹத் । தத்யதா ம்ருத்யுமத்யமுச்யத । ஸ சந்த்ரமா அபவத் । ஸோஸௌ சந்த்ர: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்தோ பாத்யேவம் ஹ வா ஏனமேஷா தேவதா ம்ருத்யுமதிவஹதி ய ஏவம் வேத ॥௨௫॥

(ப - ம்.) அத - பிறகு, மன: - மனதை, அத்யவஹத் - தாண்டிவைத்தது, தத் - அந்த மனதானது, யதா - எந்த காலத்தில், ம்ருத்யும். மிருத்துவில் நின்றும், அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸ: - அதுவானது,

சந்த்ர꞉ - சந்திரனாக, அபவத் - ஆயிற்று, ஸோऽஸௌ - அந்த இந்த, சந்த்ர꞉ - சந்திரனானவன், அதிக்ராந்த꞉ - தாண்டினவனாக, ம்ருத்யும் - மிருத்துவுக்குமேலே, பாதி - விளங்குகிறான், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், ய꞉ - எவன், வேத - அறிகிறானோ, ஏநம் - இவனை, ஏஷா - இந்த, தேவதா - ப்ராணதேவதையானது, ஏவம் ஹ வா - இந்த ப்ரகாரம், ம்ருத்யும் - மிருத்துயுவை, அதிவஹதி - தாண்டிவைக்கிறது,

(ஸம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

அதாத்மநே(அ)ந்நாத்யமாகாயத் | யத்தி கிஞ்சாந்நமத்யதே(அ)நேநைவ தததத்யத இஹ ப்ரதிதிஷ்டதி ||௧௭||

(ப் - ம்.) அத - பிறகு, ஆத்மநே - தன்பொருட்டு, அந்நாத்யம் - சாப்பிடத்தக்க அன்னத்தை, (ரம்) - அன்னத்தைச் சாப்பிடும் தன்மையை, ஆகாயத் - பாடிற்று, ஹி - யாதொரு காரணத்தாலே, யத்கிஞ்ச - கொஞ்சமேனும், அந்நம் - அன்னமானது, அத்யதே - சாப்பிடப்படுகிறதோ, தத் - அதுவானது, அநேநைவ - ப்ராணனாலேயே, அத்யதே - சாப்பிடப்படுகிறது, இஹ - இந்த அன்னத்தில், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறது.

(ஸம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

தே தேவா அப்ருவந்நேதாவத்வா இதம் ஸர்வம் யதந்நம் ததாத்மந ஆகாஸீரநு நோ(அ)ஸ்மிந்நந்ந ஆபஜஸ்வேதி தே வை மாபிஸம்விஶதேதி | ததேதி தம் ஸமந்தம் பரிண்யவிஶந்த தஸ்மாத்யதநேநாந்நமத்தி தேநைதாஸ்த்ருப்யந்த்யேவம் ஹ வா ஏநம் ஸ்வா அபிஸம்விஶந்தி பர்தா ஸ்வாநாம் ஶ்ரேஷ்ட꞉ புர ஏதா பவத்யந்நாதோ(அ)திபதிர்ய ஏவம் வேத | ய உ ஹைவம்விதம் ஸ்வேஷு ப்ரதி ப்ரதிர்புபூஷதி | ந ஹைவாலம் பார்யேப்யோ பவத்யத ய ஏவைதமநு பவதி | யோ வைதமநு பார்யாந்புபூர்ஷதி ஸ ஹைவாலம் பார்யேப்யோ பவதி ||௧௮||

(ப் - ம்.) தே - அந்த, தேவா꞉ - வாக் முதலான இந்திரியங்கள், யத் - யாதொரு, அந்நம் - சாப்பிடத் தகுந்த வஸ்துவானது, (அஸ்தி) - இருக்கிறதோ, ஏதாவத்வை - இவ்வளவான, ஸர்வம் - எல்லாம், இதம் - இந்த, தத் - அப்படிப்பட்ட அன்னத்தை, ஆத்மநே - தன்பொருட்டு, ஆகாஸீ꞉ - பாடினாய், அஸ்மிந் - இந்த, அந்நே - அன்னத்தில், அநு - உனக்குப் பிறகு, ந꞉ - எங்களை, ஆபஜஸ்வ - பாகத்தையுடையவர்களாகச் செய், இதி - என்று, அப்ருவந் - சொல்லின, தே வை - அந்த நீங்கள், மா - என்னை, அபிஸம்விஶத - சூழ்ந்து உட்காருங்கள், இதி - என்று, ப்ராண꞉ - ப்ராணனானது, உவாச - சொல்லிற்று, ததேதி - அப்படியென்று, தம் - அந்த ப்ராணனை, ஸமந்தம் - நாலுபக்கத்திலும், பரிண்யவிஶந்த - சூழ்ந்து உட்கார்ந்தன, தஸ்மாத் - ஆதலால், யத் - யாதொரு, அந்நம் - அன்னத்தை

அநெந - ப்ராணனுலே, அத்தி - சாப்பிடுகிருனே, தெந - அந்த அன்னத்தினுலே, ஏதாஃ - இந்த வாக் முதலான தேவதைகள், அவ்ருப்தி - திருப்தி அடைகிறார்கள். யஃ - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வெட - அறிகிருனே, ஏநம் - இவனை, ஏவமேவ - இந்த ப்ரகாரம், ஸ்வாஃ - பந்து ஜநங்கள், அபிஸம்விஶந்தி - சூழ்ந்து உட்காருகிருர்கள், ஸ்வாநாம்-பந்து ஜநங்களுக்கு, ஹர்தா - ரக்ஷிக்கிறவனுகவும், ஶ்ரேஷ்டஃ-உயர்ந்தவனுகவும், புரஏதா - முன் சொல்லுகிறவனுகவும், அந்நாதஃ-அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனுகவும், அதிபதிஃ - யஜமானனுகவும், ஭வதி - ஆகிருன், ய-உ-ஹ - எவன், ஸ்வெஷு - பந்து ஜனங்களுக்குள், ஏவம்விதம் - இப்படித் தியானம் செய்கிறவனைக் குறித்து, ப்ரதிப்ரதிஃ சத்துருவாக,புபூஷதி - ஆகவேண்டுமென்று இச்சிக்கிருனே, ஸஃ - அவன், ஹார்யே஭்யஃ - தன்னுல் காப்பாற்றக் கூடிய பத்நி பிள்ளைகள் முதலியவர்களுக்கு, அலம் - போதுமானவனுக, ந-ஹ-ஏவ-஭வதி - ஆகிருனில்லை அதாவது அவர்களைக் காப்பாற்றச் சக்தியற்றவனுகிறுன், அத - பிறகு, யஏவ - எவன் தானே, ஏதம் - இப்படி அறிபுகிறவனை, அநு஭வதி - அனுஸரித்திருக்கிருனே, யொவா - எவன் தான், ஏதமநு - இவனை அனுஸரித்து, ஹார்யாந்-தன்னுல் காப்பாற்றக் கூடிய பத்நி பிள்ளைகள் முதலியவர்களை, பு஭ூஷதி - காப்பாத்த இச்சிக்கிருனே, ஸஏவ - அவன்தானே, ஹார்யெ஭்யஃ - தன்னுல் காப்பாற்றக்கூடிய பத்நி பிள்ளைகள் முதலியவர்களின் பொருட்டு, அலம் - போதுமானவனுக, ஭வதி - ஆகிருன் அதாவது அவர்களைக் காப்பாற்றப் போதுமான சக்தியுள்ளவனுகிருன்.

(ஶம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

ஸொயாஸ்யஆங்கிரஸொஙாநாஂ ஹிரஸஃப்ராணொவாஙாநாஂ ரஸஃ ப்ராணொஹிவாஙாநாஂ ரஸஸ்தஸ்மாத்யஸ்மாத்கஸ்மாச்சாஙாத்ப்ராண உத்க்ராமதி தடேவ தச்ச்ருஷ்யத்யெஷஹிவாஙாநாஂ ரஸஃ ॥

(ப - ம்.) ஸஃ - அந்த ப்ராணன், அயாஸ்யஃ-அயயாஸ்யன் என்கிற பெயர்கொண்டவன், ஆங்கிரஸஃ - ஆங்கிரஸனென்கிற பெயர்கொண்டவன், அஙாநாம் - அவயவங்களுக்கு, ரஸொஹி - ஸாரமன்றே, ப்ராணொவா - ப்ராணன்தானே, அஙாநாம் - அவயவங்களுக்கு, ஸாரஃ - சாரம், ஹி - யாதொரு காரணத்தாலே, ப்ராணொவா - ப்ராணன்தானே, அஙாநாம் - அவயவங்களுக்கு, ரஸஃ - சாரமோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, யஸ்மாத்-கஸ்மாத்-வ - எந்த ஒரு, அஙாத் - அவயவத்தில் நின்றும், ப்ராணஃ - ப்ராணனனது, உத்க்ராமதி - உயரக்கிளம்புகிறதோ, தடேவ-அப்பொழுது தானே, தத் - அந்த அங்கமானது, ஶுஷ்யதி-உலர்ந்துபோகிறது, ஏஷஹிவா-இந்த ப்ராணன்தானே, அஙாநாம்-அவயவங்களுக்கு, ரஸஃ-ஸாரம்.

(ஸ॰ - ரா - ஹா.) முன்கூறிய அயாஸ்யத வாங்கிரஸத்வங்களையே அதற்குரியக் காரணங்களால் ஸ்தாபிக்கிறது. ப்ராணன் எந்த அங்கத்தை விடுகிறதோ அந்த அவயவம் உலர்ந்துபோகிறபடியால் ப்ராணனே அவயவங்களுக்கு ஸாரம் ஆகையால் ஆங்கிரஸன் என்கிற பெயர் உண்டாயிற்று.

𑌏𑌷 𑌉 𑌏𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ||௨௯||

(ப் - ம்.) 𑌏𑌷𑌃-𑌉-𑌏𑌵 - இந்த ப்ராணன்தானே, 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - பிருகஸ்பதியென்று பெயர்கொண்டது, 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 - வாக்தானே, 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀 - பிருகதீ யென்று பெயர்கொண்டது, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 - அந்த வாக்குக்கு, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த ப்ராணனுனது, 𑌪𑌤𑌿𑌃 - காப்பாற்றுகிறவன், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁 - ஆகையால் தான், 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - பிருகஸ்பதியென்று பெயர் கொண்டவன்.

(ஸ॰ - ரா - ஹா.) அவயவங்களுக்கு ஆத்மா என்கிறதுடன் ருக் யஜுஸ் ஸாம என்கிற மூன்று வேதங்களுக்கும் ஆத்மாவென்று ப்ராணனை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறது. பிருகதீ யென்கிற சந்தஸ்ஸில் அடங்கின ஸர்வ ருக்குக்களும் வாக் ரூபமாகையாலேயும் வாக்கும் ப்ராணாதீனமாகையாலும் அந்தப் பிருகதீ ரூபமான வாக்கைக் காப்பாற்றுகையாலே பிருகஸ்பதியென்று ப்ராணனைச் சொல்லப்பட்டது.

𑌏𑌷 𑌉 𑌏𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ||௩௰||

(ப் - ம்.) 𑌏𑌷𑌃-𑌉-𑌏𑌵 - இந்த ப்ராணன்தானே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - ப்ரம்மணஸ்பதியென்று பெயர் கொண்டவன், 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 - வாக்தானே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - வேதம், 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 - அந்த வேதரூபமான வாக்குக்கு, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த ப்ராணனுனது, 𑌪𑌤𑌿𑌃 - காப்பாற்றுகிறவன், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁 - ஆகையால் தான், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - ப்ரம்மணஸ்பதியென்று பெயர் பெற்றவர்.

(ஸ॰ - ஹா.) ப்ரம்மாவென்று சொல்லப்பட்ட யஜுர்வேத ரூபமான வாக்குக்குப் பதியாகையாலே ப்ராணனை ப்ரம்மணஸ்பதியென்று சொல்லப்பட்டது. இங்கு பிருகதீயென்றும் ப்ரம்மமென்றும் பொதுவாகப் பேசப்பட்ட பதங்களால் மேல் ப்ராம்மணத்தில் ஸாமரூபமான வாக்கை யெடுத்துச் சொன்னபடியால் மிகுதியாக வாக் ரூபமான ருக்கும் யஜுஸ்ஸும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

(ரா - ஹா.) ப்ரம்ம என்கிற பதத்தால் வேதத்தைப் பேசி வேதரூபமான வாக்குக்குப் பதியாகையால் ப்ராணனை ப்ரம்மணஸ்பதியென்று பேசப்பட்டது.

𑌏𑌷 𑌉 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌮 | 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌾𑌮𑍈𑌷 𑌸𑌾 𑌚𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 | 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌮𑍋 𑌮𑌶𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌮 𑌏𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍋𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌵𑍇𑌦 ||௩௧||

(ப் - ம்.) 𑌏𑌷𑌃-𑌉-𑌏𑌵 - இந்த ப்ராணன்தானே, 𑌸𑌾𑌮 - ஸாமவேதரூபம், 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 - வாக்குத்தானே, 𑌸𑌾 - ஸ்த்ரீலிங்கத்தால் அறியத்தகுந்தது, 𑌅𑌮𑌃 - புல்லிங்கத்தால் அறியத்தகுந்தது, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த ப்ராணன், (ரு) 𑌸𑌾 - சர்வநாமமென்று எல்லாப் பொருளுக்கும் பெயரான சப்தத்தால் சொல்லுகையாலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்தால் சொல்லுகையாலும் வாக்கைச்

சொல்லுகிறது, ஸ: - சொல்லத் தகுந்த வஸ்துவைச் சொல்லுகிற அமள ன்கிறது. இங்கு ப்ராணனைச் சொல்லுகிறது, ஸா ச அந்த வாக்கும், அமஶ்ச - ப்ராணனும், இதி - என்று சேர்க்கப்பட்டு, ஸாம - (ஸாமம் என்னப்பட்டது), தத் - ஆகையாலே, ஸாம்ந: - ப்ராணனாலே ப்ரயோகிக்கப்பட்ட ஸ்வரக்கூட்டமான ஸாமத்திற்கு, ஸாமத்வம் - ஸாமமென்கிற பெயர், யதேவ - யாதொரு காரணத்தினாலேதான், ப்லுஷிணா - எறும்பினோடும், ஸம: - துல்யனோ, மஶகேந - கொசுவோடு, ஸம: - துல்யனோ, நாகேந - யானையோடு, ஸம: - துல்யனோ, ஏபி: - இந்த, த்ரிபி: - மூன்றுகளான, லோகை: - உலகங்களோடு, ஸம: - துல்யனோ, அநேந - இந்த, ஸர்வேண - சகல வஸ்துக்களோடும், ஸம: - துல்யனோ, தஸ்மாதேவ - ஆகையாலேதான், ஸாம - ஸாமமென்று பெயர்பெற்றது, ய: - யாதொருவன், ஏதத் - இந்த, ஸாம - ஸாமமென்று பெயர்கொண்ட ப்ராணனை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - தியானம் பண்ணுகிறானோ, (ஸ: - அவன்), அஶ்நுதே - வியாபரித்திருக்கிறான், ஸாம்ந: - ஸாமமென்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணதேவதையினுடைய, ஸாயுஜ்யம் - சமான போகத்தையும், ஸலோகதாம் - சமான உலகத்தையும், ஜயதி - ஜயிக்கிறான் அதாவது அடைகிறான், (உம) ஸாம்ந: - ஸாமரூபியான ப்ராணதேவதைக்கு, ஸாயுஜ்யம் - ஸமானபோகத்தை, அஶ்நுதே - அனுபவிக்கிறான், ஸலோகதாம் - ஸமான உலகத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறான் அதாவது அடைகிறான்.

(ஸ - ரா - ஹா.) ஸ்வர்ணங்களின் கூட்டமாகிய ஸாமவேதமும் ப்ராணனாலேயே சொல்லப்படுதலாலும் எறும்பு முதலான சகல சிறிய பெரிய உருக்களிலும் பசு முதலியவத்தில் கோத்வம் முதலிய ஜாதிகள்போல் வியாபரித்துச் சமமாயிருத்தலாலும் ப்ராணனானது ஸாமமென்று சொல்லப்பட்டது. யாதொருவன் இந்த ப்ராணனை இவ்விதமான உருவத்தோடு தியானம் செய்கிறானோ அவன் அந்தத் தேவதையோடு சமானபோகத்தையும் அத்தேவதையினுடைய உலகத்தையும் அடைவன்.

அயமேவோத்கீத: ப்ராணோ வா உத் ப்ராணேந ஹீதꣳ ஸர்வமுத்தப்தம் வாகேவ கீதிர்வாகேவ கீதா வா கேதிஸஉத்கீத: ‖௩௨‖

(ப - ம்.) அயம்-ஏவ - இந்த ப்ராணனும், உத்கீத: - ஸாமத்தினுடைய ஒருபாகமான உத்கீதம் என்று சொல்லப்பட்டது, ப்ராணோவா - ப்ராணன் தானே, உத் - உத் என்கிற பெயர் பெற்றது, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - சகல ஜகத்தும், ப்ராணேந - ப்ராணனாலே, உத்தப்தம் - தரிக்கப்பட்டதோ, வாகேவ - வாக்குத்தானே, கீதா - காநத்தைச் சொல்லும் கீதா சப்தத்தால் சொல்லப்பட்டது, உச்ச - உத் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணனும், கீதா ச கீதை என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணனுக்கு வசமான வாக்கும், இதி - என்கிற இரண்டும் சேர்ந்து சொல்லப்படும், ஸ: - அந்த ப்ராணனானது, உத்கீத: - உத்கீதமென்று சொல்லப்பட்டது.

(ஸம் - ரா - ஹா) சாமவேதத்தின் ஒரு பாகமாகிய நிதநமென்கிற பாகத்தில் சொல்லப்படும் உத்கீதம் என்று சொல்வதும் இந்த ப்ராணன் தான் சகல ஜகத்தையும் உத்தம்பிக்கிறபடியால் அதாவது தரிக்கிறபடியால் ப்ராணனை யுத் என்றும் காநம் செய்யப்படுதலால் கீதையென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வாக்குக்குக் காரணமாயிருத்தலாலும் ப்ராணனை உத்கீதமென்று சொல்லுகிறது.

𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌯𑍋𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚𑌾
𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍋
𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌦𑌗𑌾𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌗𑌾𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ||௨௩||

(ப - ம்.) 𑌤𑌤𑍍-𑌹-𑌸𑍍𑌮 - மேற்கூறிய அந்த விஷயத்தில், 𑌚𑍈𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌯𑌃 - சைகிதானனுடைய பிள்ளையாகிய, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 - ப்ரம்ம தத்தனென்கிற மகர்ஷியானவர், 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 - சோமலதையை, 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 - சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருக்கும் காலத்தில், 𑌅𑌯𑌂 - இந்த, 𑌰𑌾𑌜𑌾 - சோமலதையானது, 𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 - இதரனுடைய, 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 - தலையை, 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍 - தள்ளக்கடவது, 𑌯𑌤𑍍-யாதொரு காரணத்தினாலே, 𑌇𑌤𑌃-இந்த, 𑌅𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃-அயாஸ்யாங்கிரஸ் என்று பெயர்கொண்ட முக்ய ப்ராணனைவிட, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 - வேறு தேவதையாலே, 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 - உத்கானம் பண்ணினானோ, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌵𑌾𑌚 - சொன்னார், 𑌸𑌃 - அந்த மகர்ஷியானவர், 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌚-வாக்கோடுகூடின, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 - ப்ராணனாலேயே, 𑌹𑌿 - யாதொரு காரணத்தினாலே, 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 - உத்கானம் பண்ணினாரோ, 𑌇𑌤𑌿 - என்கிற, (𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 - அர்த்தமானது, 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨-சப்தத்தாலே, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 - நிச்சயிக்கப்பட்டது).

(ஸம் - ரா - ஹா.) மேற்கூறிய விஷயத்தில் ஒரு உபாக்யானம் சொல்லப்படுகிறது. சைகிதானருடைய பிள்ளையாகிய ப்ரம்ம தத்தரென்கிற மகர்ஷியானவர் யக்யத்தில் சோமாசத்தைப் பானம்பண்ணும் தருவாயில் இந்த அயாஸ்யாங்கிரஸனென்கிற பெயர் பெற்ற முக்ய ப்ராணனைவிட வேறு தேவதையை யார் உத்கானம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் தலை சிதறிவிடும் என்று சொன்னார். ஆகையால் அந்த மகர்ஷியும் அவ்விதமாகவே உத்கானம் செய்தார்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌾
𑌚𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤 𑌏
𑌵 | 𑌅𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||

(ப - ம்.) 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 - இந்த, 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃-ஸாமசப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த ப்ராணனுடைய, 𑌸𑍍𑌵𑌂 - தரமான ஸ்வரத்தை, 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இவனுக்கு, 𑌸𑍍𑌵𑌂 - தனமானது, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - உண்டாகிறது, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 அந்த ஸாமத்துக்கு, 𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌵 - கண்டத்வனிதான், 𑌸𑍍𑌵𑌂 - பூஷணம், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌆𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 - உத்காதாவாக இருக்கையை, 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 - செய்யப்போகிறவனாக, 𑌵𑌾𑌚𑌿 - வாக் விஷயமான, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 - கண்டத்வனியை, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤 - இச்சிக்கக்கடவன்,

தயா - அந்த, ஸ்வரஸம்பந்நயா - நல்ல ஸ்வரத்தோடேகூடிய, வாசா - வாக்கினாலே, ஆர்த்விஜ்யம் - உத்ககனத்தை, குர்யாத் - செய்யக்கடவன், தஸ்மாத் - ஆகையால், யஜ்ஞே - யாகத்தில், ஸ்வரவந்தம் - கண்டத்வநியுள்ள புருஷனை, தித்ருக்ஷந்த ஏவ - பார்க்க இச்சிக்கிறார்கள், யஸ்ய - யாதொருத்தனுக்கு, ஸ்வம் - தனமானது, அதோ பவதி - இருப்பதுபோலே, ய: - யாதொருத்தன், ஸாம்ந: - ஸாமத்தினுடைய, ஏதத் - இந்த, ஸ்வம் - தனமாகிய ஸ்வரத்தை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, அஸ்ய - இவனுக்கு, ஸ்வம் - தனமானது, பவதி ஹ - உண்டாகிறது.

(ஸம - ரா - ஸா.) ஸாமத்திற்கு ஸ்வரமே பூஷணமாதலால் யாதொருவன் அந்த ஸாமத்தின் ஸ்வரத்தை அறிகிறானோ அவனுக்குத் தனமுண்டாகிறது. ஆதலால் உத்கானம் செய்ய ஆரம்பித்தவன் தன்னுடைய வாக்கில் ஸ்வரத்தை இச்சிக்கக்கடவன். அந்த ஸ்வரத்தோடேகூடின உத்கானத்தைச் செய்யக்கடவன். ஆகையால் உலகத்தில் பணமுள்ள புருஷனை எவ்விதமாக ஜனங்கள் பார்க்க இச்சிக்கிறார்களோ, அவ்வண்ணமாகவே யாகத்திலும் ஸ்வரமுள்ள புருஷனைப் பார்க்க ஜனங்கள் இச்சிக்கிறார்கள். யாரொருவன் ஸாமத்தின் ஸ்வம்மாகிய ஸ்வரமுள்ள அறிகிறானோ அவனுக்குத் தனமுண்டாகிறது.

தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஸாம்நோ ய: ஸுவர்ணம் வேத பவதி ஹாஸ்ய ஸுவர்ணம் தஸ்ய வை ஸ்வர ஏவ ஸுவர்ணம் பவதி ஹாஸ்ய ஸுவர்ணம் ய ஏவமேதத் ஸாம்ந: ஸுவர்ணம் வேத ||௨௬||

(ப - ம்.) ஏதஸ்ய - இந்த, ஸாம்ந: - ஸாமசப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட, தஸ்ய ஹ - அந்த முக்ய ப்ராணனுடைய, ஸுவர்ணம் - நல்ல அக்ஷரங்களை, ய: - யாரொருவன், வேத - அறிகிறானோ, அஸ்ய - இவனுக்கு, ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணமானது, பவதி ஹ - உண்டாகிறது, தஸ்ய வை - அந்த ஸாமத்திற்கு, ஸ்வர ஏவ - ஸ்வரம்தானே, ஸுவர்ணம் - நல்ல அக்ஷரம், ய: - யாவனொருவன், ஏதத் - இந்த, ஸாம்ந: - ஸாமத்தினுடைய, ஸுவர்ணம் - சுவர்ணம் என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரத்தை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, அஸ்ய - இவனுக்கு, ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணமானது, பவதி ஹ - உண்டாகிறது.

(ஸம - ரா - ஸா.) மேல் ப்ராம்மணத்தில் கண்டத்தின் மாதுர்யத்தாலுண்டான ஸாமத்தின் ஸ்வரத்தைச்சொல்லிற்று. இந்த ப்ராம்மணத்தில் லக்ஷணங்களாலுண்டான ஸ்வரத்தைச் சொல்லுகிறது. மற்றக் கருத்துகள் முன்போலவும் பதார்த்தம்போலவும்.

தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஸாம்நோ ய: ப்ரதிஷ்டாம் வேத ப்ரதி ஹ திஷ்டதி தஸ்ய வை வாகேவ ப்ரதிஷ்டா வாசி ஹி கல்வேஷ ஏதத் ப்ராண: ப்ரதிஷ்டிதோ கீயதேऽந்ந இத்யு ஹைக ஆஹு: ||௨௭||

(ப - ம்.) ஏதஸ்ய - இந்த, தஸ்ய ஹ - அந்த, ஸாம்ந: - ஸாமத்தினுடைய, ய: - யாதொருவன், ப்ரதிஷ்டாம் - வாக்கை, வேத - அறிகிறானோ, ப்ரதி ஹ திஷ்டதி - அவன் நீடு நிற்கிறவனாகிறான், தஸ்ய வை - அந்த ஸாமத்திற்கு, வாகேவ - வாக்குத்தானே, ப்ரதிஷ்டா - ப்ரதிஷ்டையென்று சொ

ல்லப்பட்டது, वाचि हि वै - வாக் இந்திரிய ஸ்தானமாகிய நாக்கு முதலிய இடங்களிலன்றோ, एषः - இந்த, प्राणः - ப்ராணனானது, प्रतिष्ठितस्सन् - இருந்ததாய்க்கொண்டு, एतत् - இந்த ஸாமமானது, गीयते - கானம்செய்யப்படுகிறது, एके - சிலர், अन्ने - அன்னமென்கிற சரீரத்தில், इत्यु ह - என்றுதான், आहुः - சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸம் - ரா - ஹா.) யாவனொருவன் சாமத்தின் வாக்கை அறிகிறானோ அவன் இந்த உலகத்தில் நீடுவாழ்கிறான். வாக்கில்தான் இந்த முக்ய ப்ராணனிருந்துகொண்டு இந்த ஸாமமானது கானம்செய்யப்படுகிறது. சிலர் முன்கூறப்பட்ட அன்னம் என்கிற பெயர்கொண்ட சரீரத்தில்தான் ப்ராணன் இருந்து ஸாமகானம் செய்யப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள்.

अथातः पवमानानामेवाभ्यारोहः । स वै खलु प्रस्तोता साम प्रस्तौति । स यत्र प्रस्तुयात्तदेतानि जपेत् । असतो मा सद्गमय तमसो मा ज्योतिर्गमय मृत्योर्माऽमृतं गमयेति स यदाहासतो मा सद्गमयेति मृत्युर्वा असत्सदमृतं मृत्योर्माऽमृतं गमयामृतं मा कुर्वित्येवैतदाह । तमसो मा ज्योतिर्गमयेति मृत्युर्वै तमो ज्योतिरमृतं मृत्योर्माऽमृतं गमयामृतं मा कुर्वित्येवैतदाह मृत्योर्माऽमृतं गमयेति नात्र तिरोहितमिवास्ति अथ यानीतराणि स्तोत्राणि तेष्वात्मनेऽन्नाद्यमागायेत्तस्मादु तेषु वरं वृणीत यं कामं कामयेत तं स एष एवंविदुद्गातात्मने वा यजमानाय वा यं कामं कामयते तमागायति तद्धैतल्लोकजिदेव न हैवालोक्यताया आशास्ति य एवमेतत्साम वेद ॥உஅ॥

(ப் - ம்) अथ - அதற்குப் பிறகு, अतः - ஆகையாலே, पवमानानामेव - மூன்றுபமானம் என்னப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்களுக்கே, अभ्यारोहः - அப்பியாரோஹமென்று சொல்லப்பட்ட மந்திரம் அதாவது ப்ரம்மலோகத்தில் ஏற்றி வைக்கையால் அப்பியாரோகமென்று பெயர் படைத்தது, सः वै - அந்த, प्रस्तोता - ப்ரஸ்தோதா வென்று சொல்லப்பட்ட ருத்விக்கானவன், साम - ஸாமவேதத்தை, प्रस्तौति - ஆரம்பிக்கிறான், सः - அந்த ப்ரஸ்தோதாவானவன், यत्र - எந்தக் காலத்தில், प्रस्तुयात् - ஆரம்பிக்கக்கடவனோ, तत् - அக்காலத்தில், एतानि - இந்த மந்திரங்களை, जपेत् - ஜபிக்கக்கடவன், (असतो मा सद्गमय तमसो मा ज्योतिर्गमय मृत्योर्माऽमृतं गमय) इति - என்று, सः - அந்தய ஜமானனானவன், यत् - யாதொரு காரணத்தாலே, (असतो मा सद्गमय) इति - என்று, आह - சொல்லுகிறானோ, असत्-ஸ்வபாவமான கர்மங்களை அறிகிறதானது, मृत्युः - மரணத்திற்குக்காரணம், (वा) असत्-சம்சாரமே, मृत्युः-மரணகாரணம், सत् - சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களின் ஞானமே, अमृतम् - மரணமில்லாதது, (वा) सत् - ப்ரம்மஞானமே, अमृतम्-

மரணமில்லாதது, ம்ருத்யோ: - மரணகாரணமானதில் நின்றும், மா - என்னை, அம்ருதம் - மரணகாரணமல்லாத சாதநத்தை, கமய - அறியவை, மா - என்னை, அம்ருதம் - மரணமில்லாதவனாக, குரு - செய், இதி - என்கிற, ஏததேவ - இதைத்தானே, ஆஹ - சொல்லுகிறான், மா - என்னை, தமஸ: - இருட்டில் நின்றும், ஜ்யோதி: - ப்ரகாசத்தை, கமய - அடையவை, இதி - என்று, (ஆஹ - சொல்லுகிறான்), ம்ருத்யு: - மரணகாரணமானது, தம: - அஜ்ஞானம், ஜ்யோதி: - ப்ரகாசமான ஜ்ஞானமானது, அம்ருதம் - மரணகாரணமல்லாதது, மா - என்னை, ம்ருத்யோ: - மரணகாரணத்தில் நின்றும், அம்ருதம் - மரணகாரணமல்லாததை, கமய - அறியவை, அம்ருதம் - மரணமில்லாதவனாக, மா - என்னை, குரு - செய், இதி - என்கிற, ஏததேவ - இதைத்தானே, ஆஹ - சொல்லுகிறான், ம்ருத்யோ: - மரணத்தின் காரணத்தில் நின்றும், மா - என்னை, அம்ருதம் - மரணகாரணமல்லாததை, கமய - அறியவை, இதி - என்று, (ஆஹ - சொல்லுகிறான்), அத்ர - இந்த மந்திரத்தில், திரோஹிதமிவ - மறைந்ததுபோலிருக்கும் அர்த்தமானது, நாஸ்தி - இல்லை, அத - இவ்வண்ணம் யஜமானன் உத்கானம் செய்த பிறகு, யாநி - யாதொரு, இதராணி - வேறாகிய, ஸ்தோத்ராணி - ஸ்தோத்திரங்களோ, தேஷு - அந்த ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் காலத்தில், ஆத்மநே - தன்பொருட்டு, அந்நாத்யம் - ப்ராணனை இருக்குகையை, ஆகாயேத் - கானம் செய்யக்கடவன், தஸ்மாத் - அந்தக் காரணத்தினாலேயே, தேஷு - அந்த ஸ்தோத்திரங்கள் செய்யுங் காலத்தில், யம் - யாதொரு, காமம் - ஆசைப்படும் வஸ்துவை, காமயேத - இச்சிக்கக்கடவனோ, தம் - அந்த, வரம் - வரத்தை, வ்ருணீத - வரிக்கக்கடவன், ஸ ஏஷ: - அந்த இந்த, ஏவம்வித் - இந்த ப்ரகாரம் அறிந்த, உத்காதா - உத்காதாவானவன், ஆத்மநே வா - தன்பொருட்டாவது, யஜமாநாய வா - யஜமானன் பொருட்டாவது, யம் - யாதொரு, காமம் - ஆசைப்படத்தக்க வஸ்துவை, காமயதே - இச்சிக்கிறானோ, தம் - அதை, ஆகாயதி - கானம் பண்ணுகிறான், தத்தைதத் - அந்த இந்த ப்ராணத்தின் உபாஸனமானது, லோகஜிதேவ - உலகத்தைச் சாதிக்கிறதுதான், ய: - யாதொருவன், ஏதத் - இந்த, ஸாம - சாமரூபியான ப்ராணனை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ. அலோக்யதாயா ஏவ - உலகத்திற்கு யோக்யனல்லாத தன்மைக்குத்தானே. நஹாசாஸ்தி - ப்ரார்த்திக்கிறதில்லை.

(ஸம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

சதுர்த்தப்ராஹ்மணம்.

ஹரி: ஓம் || ஆத்மைவேதமக்ர ஆஸீத்புருஷவித: ஸோ(அ)நுவீக்ஷ்ய நாந்யதாத்மநோ(அ)பஶ்யத்ஸோ(அ)ஹமஸ்மீத்யக்ரே வ்யாஹரத்ததோ(அ)ஹந்நாமாபவத்தஸ்மாதப்யேதர்ஹ்யாமந்த்ரிதோ(அ)ஹமயமித்யேவாக்ர உக்த்வாதாந்யந்நாம ப்ரப்ரூதே யதஸ்ய பவதி ஸ யத்பூர்வோ(அ)ஸ்மாத்ஸர்வஸ்மாத்ஸர்வாந்

வாப்மந ஔஷத்தஸ்மாத்புருஷ ஔஷதிஹவைஸதம் யோ஽ஸ்மாத்பூர்வோ புபூஷதியஏவம்வேத ||கஅ||

(ப - ம்.) ஆத்மைவ - மேற்கூறிய க்யாநகர்மங்களுக்குப் பலமான ப்ரஜாபதியென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மம்தானே, இதம் - இந்தப்பேதங்களாகத் தோற்றப்பட்ட வஸ்துக்களோடு ஒன்றாக, அக்ரே - வேறு சரீரம் உண்டாவதற்கு முன், ஆஸீத் - இருந்தது, (ஏ) இதம் - இப்பொழுது கண்ணுக்குப் புலப்பட்ட உலகமானது, அக்ரே - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திற்கு முன், புருஷவிதஃ - புருஷனுடைய ஆகாரம்போன்ற ஆகாரத்தையுடைய, ஆத்மைவ - ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாகவே, ஆஸீத் - இருந்தது, (ஸ) புருஷவிதஃ - புருஷனுடைய ப்ரகாரமாயிருக்கிற, ஸஃ-அந்த ப்ரம்மதேவனும், அநுவீக்ஷ்ய - ஆலோசனைசெய்து, அந்யத் - வேறோ வஸ்துவை, ஆத்மநஃ - கார்யகாரண ரூபமான ப்ராணபிண்டத்திற் காட்டிலும், நாபஶ்யத்-பார்க்கவில்லை, (ஏ) ஸஃ-அந்தப் பரப்ரம்மமானது, அநுவீக்ஷ்ய - ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பார்த்து, ஆத்மநஃ - தன்னைக் காட்டிலும், அந்யம்-வேறேயாகப் பிரிக்கப்பட்ட வஸ்துவை, நாபஶ்யத் - பார்க்கவில்லை, (ஸஏ) அக்ரே - ஆதிகாலத்தில், ஸஃ - அந்த ப்ரஜாபதியானவன் (ப்ரம்மமானது), அஹமஸ்மி - நான் இருக்கிறேன், இதி - என்று, வ்யாஹரத் - சொன்னார், ததஃ - ஆகையாலே, அஹநாம - அகம் என்கிற பெயரானது, அபவத்-உண்டாயிற்று, தஸ்மாத்-ஆகையாலே, ஏதர்ஹ்யபி - இக்காலத்திலும், (ஜநஃ-ஜனமானது), ஆமந்த்ரிதஃ - யார் என்று கேட்கப்பட்டதாக, அக்ரே-முதலில், அஹமயம்-நான் இவன், இத்யேவ - என்றுதானே, உக்த்வா - சொல்லி, அத - பிறகு, அந்யத் - வேறான, நாம - பெயரை, ப்ரப்ரூதே-சொல்லுகிறது, அஸ்ய-இவனுக்கு, யத்-எந்தப் பெயரானது, பவதி-இருக்கிறதோ, யஃ-யாதொரு காரணத்தால், ஸஃ - அந்த ப்ரம்மனானவன், பூர்வஸ்மாத்-கர்மக்யானங்களால் பிரஜாபத்யத்தை அடைபவர்க்கு முந்தினவனாக, அஸ்மாத் - இந்த, ஸர்வஸ்மாத் - எல்லா உபாஸக்ஜனக் கூட்டத்தில் நின்றும், ஸர்வாந் - எல்லா, பாப்மநஃ - தியானம் செய்வதற்குத் தடையான பாவங்களை, ஔஷத் - கொளுத்தினானே, தஸ்மாத்-ஆகையாலே, புருஷஃ- புருஷன் என்று பெயர்கொண்டான், (ஏ) யத் - யாதொருகாரணத்தினாலே, ஸஃ-அந்தப் பரப்ரம்மமானது, பூர்வஃ - முந்தினதோ, (யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே), அஸ்மாத் - இந்த, ஸர்வஸ்மாத் - எல்லாப்பொருளில் நின்றும், ஸர்வாந் - ஸகலமான, பாப்மநஃ - பாவங்களை, ஔஷத் - கொளுத்திற்றோ, தஸ்மாத்-ஆகையால், புருஷஃ - புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிறது, (ஸ) தஸ்மாத் - ஆகையாலே, புருஷஃ - மனிதனானவன், ஔஷதி - பாவங்களைப்போக்குகிறான், யஃ-யாதொருவன், அஸ்மாத்-இந்த உபாஸனைகளைக்காட்டிலும், பூர்வஃ- முந்தினவனாக, புபூஷதி - ஆகவேண்டுமென்று இச்

சிக்கிறானோ, தம் - அவனை, ஸஃ-அந்த உபாஸகனானவன், ஔஷதி-கொளுத்துகிறான், யஃ - யாதொருவன், ஏவம் - இவ்வண்ணமாக, வேத - உபாஸிக்கிறானோ, (௨) யஃ - யாதொருவன், ஏவம் - இவ்வண்ணமாக, வேத-அடிக்கடி அநுஸந்திக்கிறானோ, ஸஃ - அவன், தம் - அவனை, ஔஷதி - கொளுத்துகிறான், யஃ - யாதொருவன், அஸ்மாத் - இந்தப் புருஷனைக்காட்டிலும், பூர்வஃ-முந்தினவனாக, புபூஷதி-ஆகவேண்டுமென்று இச்சிக்கிறானோ.

(ஶ௦ - ரா - ஸா.) பதார்த்தம்போல கருத்து.

ஸோ(அ)பிபேத்தஸ்மாதேகாகீபிபேதி | ஸஹாயமீக்ஷாஞ்சக்ரே | யந்மதந்யந்நாஸ்தி கஸ்மாந்நுபிபேமீதி | ததஏவாஸ்யபயம்வீயாய கஸ்மாத்த்யபேஷ்யத்த்விதீயாத்வைபயம்பவதி ॥௨௯॥

(ப - ம.) ஸஃ - மேற்கூறிய ப்ரம்மாவானவன், அபிபேத்-பயந்தான், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஏகாகீ - ஒருவனாகவிருந்தால், பிபேதி-பயப்படுகிறான், ஸோயம் - அந்த இந்த ப்ரம்மாவானவன், ஈக்ஷாஞ்சக்ரே-யோசித்துப் பார்த்தான், யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, மத் - என்னைக் காட்டிலும், அந்யத் - வேறு ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லையோ, கஸ்மாந்நு - என்ன காரணத்தினாலேதான், பிபேமி-பயப்படுகிறேன், இதி - என்று, ததஏவ - ஆகையாலேதான், அஸ்ய - இந்த ப்ரம்மாவினுடைய, பயம் - பயமானது, வீயாய - போக்கடிக்கப்பட்டது, கஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தாலே, அபேஷ்யத் - பயப்பட்டான், த்விதீயாத்வை - இரண்டாவது வஸ்துவினாலேயே, பயம் - பயமானது, பவதி - உண்டாகிறது.

(ஶ௦ - ரா - ஸா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

ஸவைநைவரேமே தஸ்மாதேகாகீநரமதே ஸத்விதீயமைச்சத் | ஸஹைதாவாநாஸ யதாஸ்த்ரீபுமாம்ஸௌ ஸம்பரிஷ்வக்தௌ ஸ இமமேவாத்மாநம் த்வேதா(அ)பாதயத்ததஃ பதிஶ்ச பத்நீ சாபவதாம் தஸ்மாதிதமர்த்தப்ருகலமிவ ஸ்வ இதி ஹஸ்மாஹ யாஜ்ஞவல்க்யஸ்தஸ்மாதயமாகாஶஃ | ஸ்த்ரியாபூர்யத ஏவ தாம் ஸமபவத்ததோ மநுஷ்யா அஜாயந்த ॥௩௦॥

(ப - ம்.) ஸவை - அந்த ப்ரம்மாவே என்றால், நைவரேமே - ப்ரீதியடையவேயில்லை, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஏகாகீ-ஒருவனாக, நரமதே-ப்ரீதியடைகிறான் இல்லை, ஸஃ - அந்த ப்ரம்மாவானவர், த்விதீயம்-ப்ரீதியடையும் வஸ்துவை, ஐச்சத் - இச்சித்தார், யதா - எவ்வண்ணமாக, ஸ்த்ரீபுமாம்ஸௌ - ஸ்திரீயும் புருஷனும், ஸம்பரிஷ்வக்தௌ - சேர்ந்திருக்கிறார்களோ, ஏதாவாந் - இந்த ப்ரமாணமாக, ஸஹ - அந்த ப்ரம்மாவானவர், ஆஸ - ஆனார், ஸஃ - அந்த ப்ரம்மாவானவர், இமமேவ - இந்த, ஆத்மாநம் - சரீரத்தைத்தானே, த்வேதா - இரண்டு பங்காக, அபாதயத் - தள்ளினார், ததஃ - ஆகையினாலே, பதிஶ்ச - பதியென்றும், பத்நீச - பத்நியென்றும், அபவ

தாம் - ஆனார்கள், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, யாஜ்ஞவல்க்ய: - யாக்ஞவல்கரின் பிள்ளையான மகர்ஷியானவர், இதம் - இந்தச் சரீரமானது, ஸ்வ: - ஆத்மாவுக்கு, அர்தப்ருகலமிவ - பேர்பாதி பிளக்கப்பட்டதுபோல, இதிஹ - என்று, ஸ்மாஹ - சொன்னார், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, அயம் - இந்த, ஆகாச: - ஸ்திரீபாகமான இடமானது, ஸ்த்ரியா - ஸ்திரீயினாலே, பூர்யத ஏவ - பூரிக்கப்படுகிறதுதானே, தாம் - அந்த ஸ்திரீயை, ஸமபவத் - சேர்ந்தார், தத: - ஆகையாலே, மநுஷ்யா: - மனிதர்கள், அஜாயந்த - உண்டானார்கள்.

(ஸ - ரா - ஹா.) இந்தக் காரணத்தினாலேயும் மேற்கூறிய ப்ரம்மமாவானவர் சம்சார மார்க்கத்தைத் தாண்டவில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ப்ரம்மாவானவர் தான் ஒருவனாக இருப்பதால் ப்ரீதியை யடையவில்லை. அந்தக் காரணத்தினாலேயே இப்போதும் இவ்வுலகத்தில் ஒருவனாக ப்ரீதியை யடைகிறதில்லை. அந்த ப்ரம்மாவானவர் தான் ப்ரீதியையடைய ஒரு ஸ்திரீவஸ்துவை இச்சித்தார் தான் நினைத்தவுடனே இவ்வுலகத்தில் ஸ்திரீயும் புருஷனும் எந்த வளவில் இப்பார்களோ அந்த அளவாக ஆய்விட்டார். இந்த ஆத்மாவையே இரண்டு பாகமாகப் பிரித்தார். அப்படிப் பிரித்தக் காரணத்தினாலேயே இவ்வுலகத்தில் பதியென்றும் பத்நியென்றும் ஏற்பட்டன. யாக்ஞவல்க்யர் என்று சொல்லப்பட்ட மகர்ஷியும் கலியாணம் செய்வதற்குமுன இந்த ஆத்மாவானது பாதி பிளக்கப்பட்டதாக யிருக்கிறதென்று சொன்னார் ஆகையால் அந்த ஸ்திரீயினுடைய பேர்பாதியாகமும் கலியாணத்தின் பிறகு நிறைக்கப்படுகிறது. அந்த ப்ரம்மாவும் அந்த ஸ்திரீயைப் புணர்ந்தார். அதினால் மனிதர்கள் உண்டானார்கள்.

ஸோ ஹேயமீக்ஷாஞ்சக்ரே கதம் நு மாத்மந ஏவ ஜநயித்வா ஸம்பவதி | ஹந்த திரோஸாநீதி ஸா கௌரபவத் | ருஷப இதரஸ்தாꣳ ஸமேவாபவத்ததோ காவோஜாயந்த வடவேதராபவதச்வவ்ருஷ இதரோ கர்தபீதரா கர்தப இதரஸ்தாꣳ ஸமேவாபவத்தத ஏகசபமஜாயதாஜேதராபவத்பஸ்த இதரோவிரிதரா மேஷ இதரஸ்தாꣳ ஸமேவாபவத்ததோஜாவயோஜாயந்தைவமேவ யதிதம் கிஞ்ச மிதுநமாபிபீலிகாப்யஸ்தத்ஸர்வமஸ்ருஜத ||

(ப்ர - ம்.) ஸா உ ஹ - அந்த ப்ரஸித்தையான, இயம் - இந்தச் சதருபை யென்று பெயர்கொண்ட கன்னிகையானவள், மா - என்னை, ஆத்மந ஏவ - தன்னிடத்தில் நின்றுந்தானே, ஜநயித்வா - உண்டாக்கி, ஸம்பவதி - புணருகிறார், அத: - ஆகையாலே, திரோஸாநி - வேறு உருவத்தால் மறைவேனாக, இதி - என்று, ஈக்ஷாஞ்சக்ரே - யோசித்தாள், ஸா - அந்தச் சதருபையானவள், கௌ: - பசுவாக, அபவத் - ஆனாள், இதர: - வேறாகிய மனுவென்று பெயர்கொண்ட ப்ரம்மாவானவர், ருஷப: - காளையாகவும் ஆனார், தாம் - அந்தப் பசுவை, ஸமேவ - புணர்ந்தார்தானே, தத: - ஆகையாலே, காவ: - பசுக்களும் காளைகளும், அஜாயந்த - உண்டாயின, இதரா - சதருபையானவள், வடவா - பெண் குதிரையாகவும், அபவத் - ஆனாள், இதர: - வேறு மனுவானவர், அச்வ: - ஆண் குதிரையாகவும், இதரா - சதருபையானவள், கர்தபீ - கழுதையாகவும், இதர: - மனுவானவர், கர்தப: - ஆண் கழுதையாகவும் ஆனார்கள், தாம் - அவளை, ஸமேவ - புணர்ந்தார்தானே, தத: - ஆகையாலே, ஏகசபம் - ஒற்றைக் குளம்புள்ள

ப்ராணியானது, அஜாயத - உண்டாயிற்று, இதரா - சதரூபையானவள், அஜா - வெள்ளாடாகவும், இதர: - மனுவானவர், பஸ்த: - ஆடாகவும், இதரா - சதரூபையானவள், அவி: - செம்மறியாடாகவும், இதர: - மனுவானவர், மேஷ: - ஆண் செம்மறியாடாகவும், அபவத் - ஆனார்கள், தத: - ஆகையாலே, அஜாவய: - வெள்ளாடுகளும் செம்மறியாடுகளும், அஜாயந்த - உண்டாயின, ஆபிபீலிகாப்ய: - எறும்பு முதல், யதிதம்கிஞ்ச - எது இந்த உலகத்து வஸ்துக்களுள், மிதுநம் - இரண்டாக விருக்கிறதோ, தத் - அந்த, ஸர்வம் - எல்லாப் பொருளையும், அஸ்ருஜத - ஸ்ருஷ்டித்தான்.

(ரங் - ரா - ஸா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷ்யமும்.

ஸோ(அ)வேதஹம் வாவ ஸ்ருஷ்டிரஸ்ம்யஹம் ஹீதம் ஸர்வமஸ்ருக்ஷீதி ததஸ்ஸ்ருஷ்டிரபவத் | ஸ்ருஷ்ட்யாம் ஹாஸ்யைதஸ்யாம் பவதி ய ஏவம் வேத ||

(ப - ம்.) ஸ: - அந்த ப்ரம்மாவானவன், ஹி - யாதொருகாரணத்தால், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாப்பொருளையும், அஸ்ருக்ஷி - ஸ்ருஷ்டித்தானோ, (தத் - ஆகையாலே), அஹம்வாவ - நான்தானே, ஸ்ருஷ்டி:-ஸ்ருஷ்டியென்று பெயர்கொண்டவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, அவேத் - எண்ணினான், தத: - அந்தக் காரணத்தினாலே, ஸ்ருஷ்டி: - ஸ்ருஷ்டியென்று பெயர்கொண்டவனாக, அபவத் - ஆனான், ய: - யாதொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, (ஸ: - அவனானவன்), ஏதஸ்யாம்-இந்த, அஸ்ய - இந்த ப்ரம்மாவினுடைய, ஸ்ருஷ்ட்யாம் - ஸ்ருஷ்டியில், ஹா - ப்ரஸித்தனாக, பவதி - ஆகிறான்.

(ரங் - ஸா.) யாதொரு காரணத்தினால் நான் இந்த உலகங்களை ஸ்ருட்டித்தேனோ அந்தக் காரணத்தினாலே என்றால் படைக்கப்பட்டனவும் நானும் வேறுபட்டனவல்ல. ஆகையால் ஸ்ருஷ்டியும் நானும் ஒன்றுதான் என்று அந்த ப்ரம்மாவானவன் எண்ணினான். இப்படி அவன் எண்ணியதை எவன் அறிகிறானோ அவன் இவ்வுலகத்தில் ப்ரஸித்தியை யடைகிறான்.

(ரா - ஸா.) எந்தக் காரணத்தினால் நான் இந்த உலகங்களை ஸ்ருஷ்டித்தேனோ அதினால் நானே ஸ்ருஷ்டியாகிறேன் என்று ப்ரம்மா எண்ணினபடியால் அவனுக்கு ஸ்ருஷ்டியென்கிற பெயர் ஏற்பட்டது. யாவன் ஒருவன் இந்த ஸ்ருஷ்டியை அறிகிறானோ அவன் இவ்வுலகத்தில் ப்ரஸித்தியை அடைகிறான்.

அதேத்யப்யமந்தத்ஸ முகாச்ச யோநேர்ஹஸ்தாப்யாம் சாக்நிமஸ்ருஜத தஸ்மாதேததுபயமலோமகமந்தரதோ(அ)லோமகா ஹி யோநிரந்தரத: | தத்யதிதமாஹுரமும் யஜாமும் யஜேத்யேகைகம் தேவமேதஸ்யைவ ஸா விஸ்ருஷ்டிரேஷ உ ஹ்யேவ ஸர்வே தேவா: | அத யத்கிஞ்சேதமார்த்ரம் தத்ரேதஸோ(அ)ஸ்ருஜத தது ஸோம: | ஏதாவத்வா இதம் ஸர்வமந்நம் சைவாந்நாதஶ்ச ஸோம ஏவாந்நமக்நிரந்நாத: | ஸைஷா ப்ரஹ்மணோ(அ)திஸ்ருஷ்டி: | யச்ச்ரேயஸோ தேவாநஸ்ருஜதாத யந்மர்த்ய: ஸந்நம்ருதாநஸ்ருஜத தஸ்மாததிஸ்ருஷ்டிரதிஸ்ருஷ்ட்யாம் ஹாஸ்யைதஸ்யாம் பவதி ய ஏவம் வேத ||௬||

(ப - ம்.) ஸ: - அந்த ப்ரம்மாவானவன், அதே²தி - இந்த ப்ரகாரம், யோநே: - உத்பத்திக் காரணமான, முகா²த் - முகத்தில் நின்றும், ஹஸ்தாப்⁴யாம் ச - கைகளில் நின்றும், அப்⁴யமந்த² - கடைந்தான், அக்³நிம் - அக்நி தேவதையை, அஸ்ருஜத - படைத்தான், தஸ்மாத் - ஆகையால், ஏதத் - இந்த முகமும் கைகளும், அந்தரத: - உள்பாகங்களில், அலோமகம் - மயிரில்லாமலிருக்கின்றன, ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, யோநி: - யோநியானது, அந்தரத: அலோமகா - உள்ளே மயிரில்லாததோ, தத் - ஆகையாலே, அமும் - இந்த அக்நியை, யஜ - யஜி, அமும் - இந்த இந்திரனை, யஜ - யஜி, இதி - என்று, யத் - யாதொரு, இத³ம் - இந்த வசனத்தை, ஏகைகம் - ஒவ்வொரு, தே³வம் - தேவதையைக் குறித்து, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்களோ, ஸா - அந்தந்தத் தேவதை விஷயமான வாக்கானது, ஏதஸ்யைவ - இந்த ப்ரம்மாவினுடையதானே, விஸ்ருஷ்டி: - வேறு விதமான ஸ்ருஷ்டி, ஏஷ உ ஹ்யேவ - இந்த அக்நி முகமாகத்தானே, ஸர்வே - சகலமான, தே³வா: - தேவர்களும், (அப⁴வந் - உண்டானார்கள்), அத² - பிறகு, யத் கிஞ்ச - யாதொன்று, இத³ம் - இவ்வுலகத்திலுள்ள, ஆர்த்³ரம் - ஈரமுள்ள வஸ்துவோ, தத் - அந்த வஸ்துவை, ரேதஸ: - ரேதஸ்ஸில் நின்றும், அஸ்ருஜத - படைத்தான், தத் - அதுதான், ஸோம: - சோமரசம் என்று சொல்லப்பட்டது, ஏதாவத்³வா - இவ்வளவுள்ள, இத³ம் - இந்தச் சோமமான அக்நியானது, ஸர்வம் - சகலமான, அந்நம் ச - போகிக்கும் வஸ்துவாகவும் ஆயிற்று, அந்நாத³ஶ்ச - அதைப் புசிக்கிறதாகவும் ஆயிற்று, ஸோம ஏவ - சோமரசம்தானே, அந்நம் - போக்யவஸ்து, அக்³நி: - அக்நியானது, அந்நாத³: - அதைப் புசிக்கிறது, ஸைஷா - அந்த இந்த ஸ்ருஷ்டியானது, ப்³ரஹ்மண: - ப்ரம்மாவுக்கு, அதிஸ்ருஷ்டி: - உத்தமமான ஸ்ருஷ்டி. யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, ஶ்ரேயஸ: - உயர்ந்த, தே³வாந் - தேவர்களை, அஸ்ருஜத - படைத்தானோ, அத² - பிறகு, யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, மர்த்ய: ஸந் - மரிக்கும் தன்மையுள்ளவனாக, அம்ருதாந் - மரணமில்லாதவர்களை, அஸ்ருஜத - படைத்தானோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, அதிஸ்ருஷ்டி: - உத்தமமான ஸ்ருஷ்டி, ய: - யாரொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத³ - அறிகிறானோ, (ஸ: - அவன்), அஸ்ய - இந்த ப்ரம்மாவினுடைய, ஏதஸ்யாம் - இந்த, அதிஸ்ருஷ்ட்யாம் - உத்தமஸ்ருஷ்டியில், ஹ - ப்ரஸித்தியுள்ளவனாக, ப⁴வதி - ஆகிறான்.

(ஶாம் - ரா - பா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷ்யமும்.

தத்³தே⁴த³ம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் தந்நாமரூபாப்⁴யாமேவ வ்யாக்ரியத அஸௌநாமாயமித³ம்ரூப இதி ததி³த³மப்யேதர்ஹி நாமரூபாப்⁴யாமேவ வ்யாக்ரியதே அஸௌநாமாயமித³ம்ரூப இதி ஸ ஏஷ இஹ ப்ரவிஷ்ட ஆ நகா²க்³ரேப்⁴ய: | யதா² க்ஷுர: க்ஷுரதா⁴நேऽவஹித: ஸ்யாத்³ விஶ்வம்ப⁴ரோ வா

வாவிஶ்வம்ஹரகுலாயே தம் ந பஶ்யந்த்யக்ருத்ஸ்நோ ஹி ஸ ப்ராணந்நேவ ப்ராணோ நாம பவதி வதந் வாக் பஶ்யம்ஶ்சக்ஷு: ஶ்ருண்வந் ஶ்ரோத்ரம் மந்வாநோ மநஸ்தாந்யஸ்யைதாநி கர்மநாமாந்யேவ ஸ யோ(அ)த ஏகைகமுபாஸ்தே ந ஸ வேதாக்ருத்ஸ்நோ ஹ்யேஷோ(அ)த ஏகைகேந பவத்யாத்மேத்யேவோபாஸீதாத்ர ஹ்யேதே ஸர்வ ஏகம் பவந்தி ததேதத்பதநீயமஸ்ய ஸர்வஸ்ய யதயமாத்மா(அ)நேந ஹ்யேதத்ஸர்வம் வேத | யதா ஹ வை பதேநாநுவிந்தேதேவம் கீர்த்திம் ஶ்லோகம் விந்ததே | ய ஏவம் வேத ||௪௪||

(ப - ம்.) தத் ஹ - அந்த, இதம் - இப்பிரபஞ்சமானது, தர்ஹி - அந்தக் காலத்தில், அவ்யாக்ருதம் - பெயர் உருவம் இல்லாததாக, ஆஸீத் - இருந்தது, ததேவ - அந்த ப்ரபஞ்சமானதுதானே, நாமரூபாப்யாம் - பெயர் உருவங்களாலே, வ்யாக்ரியத - பிரிக்கப்பட்டது, அயம் - இவன், அஸௌநாமா - இந்தப் பெயருடையவன், இதம்ரூப: - இந்த உருவமுள்ளவன், இதி - என்று, தத் - ஆகையாலே, இதம் - இந்த ப்ரபஞ்சமானது, அத்யேதர்ஹி - இக்காலத்திலும், அயம் - இவன், அஸௌநாமா - இந்தப் பெயருள்ளவன், இதம்ரூப: - இவ்வுருவமுள்ளவன், இதி - என்று, நாமரூபாப்யாமேவ - பெயர் உருவங்களாலேதானே, வ்யாக்ரியதே - புரிக்கப்படுகிறது, ஸ: - அந்த, ஏஷ: - இந்த ப்ரம்மமானது, இஹ - இவ்வுருவங்களில், ஆநகாக்ரேப்ய: - நகங்களின் நுனி முதல், ப்ரவிஷ்ட: - ப்ரவேசித்தது, யதா - எவ்வண்ணமாக, க்ஷுர: - கத்தியானது, க்ஷுரதாநே - உறையிலும், (யதாவா - எவ்வண்ணமாகத்தானே), விஶ்வம்ஹர: - அக்நியானது, விஶ்வம்ஹரகுலாயே - அரணிக்கட்டையிலும், (ப்ரவிஷ்ட: - ப்ரவேசித்ததோ), (ய: - யாதொருவன்), தம் - அந்தப் பரமாத்மாவை, ந பஶ்யந்தி - பார்க்கவில்லையோ. அதாவது தியானம் செய்யவில்லையோ, ஸ: - அவன், அக்ருத்ஸ்நோ ஹி - நிறைந்தவனல்லவன்றோ, ப்ராணந்நேவ - உயிர்ப்பித்துக்கொண்டுதானே, ப்ராண: - ப்ராணன் என்று, நாம - பெயரானது, பவதி - உண்டாகிறது, வதந் - பேசுகிறதாக, வாக் - வாக் என்றும், பஶ்யந் - பார்த்துக்கொண்டு, சக்ஷு: - கண் என்றும், ஶ்ருண்வந் - கேட்டுக்கொண்டு, ஶ்ரோத்ரம் - காது என்றும், மந்வாந: - எண்ணிக்கொண்டு, மந: - மனதென்றும், (நாம - பெயரானது, பவதி - உண்டாகிறது), தாநி - அந்த, ஏதாநி - இந்தப் பெயர்கள், அஸ்ய - இந்தப் பரப்ரம்மத்துக்கு, கர்மநாமாந்யேவ - செயலினால் வந்த பெயர்கள்தான், ய: - யாதொரு, ஸ: - அந்த உபாஸிக்கிறவனானவன், அத: - இந்தக் காரணத்தினாலே, ஏகைகம் - ஒவ்வொரு வஸ்துவோடுகூடிய பரப்ரம்மத்தை, உபாஸ்தே - தியானம் செய்கிறானோ, ஸ: - அவன், ந வேத - தியானம் செய்கிறவனல்ல, அத: - எவ்வுருவமும் ப்ரம்மம் ஒன்றேயாதலால், ஏகைகேந - ஒவ்வொன்றோடுகூடிய,

ஏஷ: - இந்த ஜீவனானவன், அக்ருத்ஸ்நோஹி - பூர்த்தியில்லாதவனன்றோ, பவதி - ஆகிறான், ஆத்மேத்யேவ - ஆத்மாவென்றுதானே, உபாஸீத - தியானம் செய்யக்கடவன், அத்ர - இந்த ப்ரம்மத்தில், ஹி - யாதொரு காரணத்தாலே, ஸர்வே-சகல வஸ்துவும், ஏகம் - ஒன்றாக, பவந்தி - ஆகின்றனவோ, ததேதத்-அந்த இந்த ப்ரம்மமானது, அஸ்ய - இந்த, ஸர்வஸ்ய-எல்லா வஸ்துக்களுக்கும், பதநீயம் - அடையத்தகுந்தது, யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, அயம் - இந்த ப்ரம்மமானது, ஆத்மா - பரவியிருக்கிறதோ, அநேந - இந்த ப்ரம்மத்தினாலே, ஏதத் - இந்த, ஸர்வம்-சகலத்தையும், வேத ஹி - அறிகிறானன்றோ, யதாஹவை - எவ்வண்ணமாகவே, பதேந- அடிவைப்பினாலே, அநுவிந்தேத் - பின்சென்று அறிவனோ, ய:-யாதொருவன், ஏவம் - இந்த வண்ணமாக, வேத - தியானம் செய்கிறானோ, ஏவம் - இவ்வண்ணமாக, கீர்த்திம் - கீர்த்தியும், ச்லோகம் - புண்ணிய நாமத்தையும், விந்ததே - அடைகிறான்.

(ஸ - பா - ஸூ.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

ததேதத்ப்ரேய: புத்ராத்ப்ரேயோ வித்தாத்ப்ரேயோந்யஸ்மாத்ஸர்வஸ்மாதந்தரதரம் யதயமாத்மா ஸ யோந்யமாத்மந: ப்ரியம் ப்ருவாணம் ப்ரூயாத் ப்ரியம் ரோத்ஸ்யதீதீச்வரோ ஹ ததைவ ஸ்யாதாத்மாநமேவ ப்ரியமுபாஸீத ஸ ய ஆத்மாநமேவ ப்ரியமுபாஸ்தே ந ஹாஸ்ய ப்ரியம் ப்ரமாயுகம் பவதி ||௮||

(ப - ம்.) ததேதத் - அந்த இந்த ஆத்மதத்வமானது, புத்ராத் - பிள்ளையைக் காட்டிலும், ப்ரேய: - அதிக ப்ரியமுள்ளது, வித்தாத் - தனத்தைக் காட்டிலும், ப்ரேய: - அதிக ப்ரியமுள்ளது, அந்யஸ்மாத்-வேறாகிய, ஸர்வஸ்மாத் - எல்லா ப்ரியவஸ்துவைக் காட்டிலும், ப்ரேய: - அதிக ப்ரீதியுள்ளது, யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, அயம் - இந்த, ஆத்மா - ஆத்மாவானது, அந்தரதரம் - மிகவும் நெருங்கினதோ, ஸ ய: - ஒருவன், ஆத்மந:- ஆத்மாவைக் காட்டிலும், அந்யம் - வேறு வஸ்துவை, ப்ரியம் - ப்ரியமுள்ளதாக, ப்ருவாணம் - சொல்லுகிறவனைக் குறித்து, ப்ரூயாத் - சொல்லக்கடவன், ப்ரியம் - இஷ்டமான வஸ்துவை, ரோத்ஸ்யதி-இழக்கப்போகிறான், இதி - என்று, -யாதொரு காரணத்தினாலே, (வக்தா - சொல்லுகைக்கு), ஈச்வர: - ஸமர்த்தனோ, ததைவ - அப்படியே, ஸ்யாத் - ஆய்விடும். ஆத்மாநமேவ - பரமாத்மாவைத்தானே, ப்ரியம் - ப்ரியமுள்ளவஸ்துவாக, உபாஸீத - தியானம்செய்யக்கடவன், ஸய: - யாதொருவன், ஆத்மாநமேவ ஆத்மாவைத்தானே, ப்ரியம் - ப்ரியமுள்ள வஸ்துவாக, உபாஸ்தே - தியானம்செய்கிறானோ, அஸ்ய - இவனுடைய, ப்ரியம் - ப்ரியமுள்ளவஸ்துவானது, ப்ரமாயுகம் - நாசமுள்ளதாக, நஹபவதிஹா - ஆகிறதில்லை.

(ஸம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

ததாஹுர்யத் ப்ரஹ்மவித்யயா ஸர்வம்பவிஷ்யந்தோ மநுஷ்யா மந்யந்தே | கிமு தத் ப்ரஹ்மாவேத்யஸ்மாத்தத்ஸர்வமபவதிதி ||௪௬||

(ப - ம்.) ப்ரஹ்மவித்யயா - ப்ரம்மத்தை அறியும் வித்தையினலே, ஸர்வம் - சகல சப்தங்களின் பொருளான பரப்ரம்மத்தின் ஆவிர்ப்பாவமாக, பவிஷ்யந்த: - ஆக விருப்பமுள்ள, மநுஷ்யா: - மனிதர்கள், மந்யந்தே - எண்ணுகிறார்களோ, தத் - அதை, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள், தத் - அந்த, ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமானது, கிமு - எந்த வேறு அறியும் வஸ்துவை, அவேத் - அறிந்தது, யஸ்மாத் - யாதொரு காரணத்தினலே, தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, ஸர்வம் - எல்லா வஸ்துவாகவும், அபவத் - ஆயிற்றோ, இதி - என்று (ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்).

(ஸம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

ப்ரஹ்ம வா இதமக்ர ஆஸீத் ததாத்மாநமேவாவேத் | அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீதி தஸ்மாத் தத்ஸர்வமபவத் தத்யோயோ தேவாநாம் ப்ரத்யபுத்யத ஸ ஏவ தத்பவத்ததர்ஷீணாம் ததா மநுஷ்யாணாம் தத்தைதத் பஶ்யந்ருஷிர்வாமதேவ: ப்ரதிபேதே(அ)ஹம்மநுரபவம் ஸூர்யஶ்சேதி ததிதமப்யேதர்ஹி ய ஏவம் வேதாஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மீதி ஸ இதம் ஸர்வம் பவதி தஸ்ய ஹ ந தேவாஶ்சநாபூத்யா ஈஶத ஆத்மா ஹ்யேஷாம் ஸ பவதி | அதயோ(அ)ந்யாம் தேவதாமுபாஸ்தே(அ)ந்யோ(அ)ஸாவந்யோ(அ)ஹமஸ்மீதி நஸவேத யதா பஶுரேவம் ஸ தேவாநாம் யதா ஹ வை பஹவ: பஶவோ மநுஷ்யம் புஞ்ஜ்யுரேவமேகைக: புருஷோ தேவாந் புநக்த்யேகஸ்மிந்நேவ பஶாவாதீயமாநே (அ)ப்ரியம் பவதி கிமு பஹுஷு தஸ்மாதேஷாம் தந்ந ப்ரியம் யதேதந்மநுஷ்யா விது: ||௪௭||

(ப - ம்.) இதம் - இந்த ப்ரபஞ்சமானது, அக்ரே - ஆதிகாலத்தில், (ஸம்) - அறிவுண்டாவதற்கு முந்தினகாலத்திலும், ப்ரஹ்மவ - ப்ரம்ஸ்வரூபமாகவே, ஆஸீத் - இருந்தது, தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, ஆத்மாநமேவ - ஆத்மாவைத்தானே, அஹம் - நான், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, அவேத் - அறிந்தது, தஸ்மாத் - அப்படியறிந்ததால், தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, ஸர்வம் - எப்பொருளும், அபவத் - ஆயிற்று. தத் - அந்த ப்ரம்மத்தை, தேவாநாம் - தேவர்களுக்குள், யோய: - எவனெவன், ப்ரத்யபுத்யத - அறிந்தானே, ஸ: - அவன், ததேவ - அந்த ப்ரம்மமாகத்தானே, அபவத் - ஆனன், (ஸம்) - ப்ரம்மத்தின் ஒரே ஆத்மாவா யிருக்கும் தன்மையை யறிந்தானென்று கருத்து. ருஷீணாம் - இருஷிகளுக்குள்ளும், ததா - அப்படியே, மநுஷ்யாணாம் - மனிதர்களுக்குள்ளும், ததா - அப்படியே, தத் - மேற்சொன்னவண்ணமாக எப்பொருள்களுமாயிருக்கிற,

ஏதத்வை - இந்த ப்ரம்மத்தையே, பஶ்யந் - அறிந்த, (ஸந்) - தியானம் செய்த, வாமதேவ꞉ - வாமதேவரென்கிற, ருஷி꞉ - இருஷியானவர், அஹம் - நான், மநு꞉ - மனு என்பவராக, அபவம் - ஆனேன், அஹம் - நான், ஸூர்யஶ்ச - சூரியனுமாக, (அபவம்)-ஆனேன், இதி - என்று, ப்ரதிபேதே - அறிந்தார், தத் - ஆகையால், ஏதர்ஹ்யபி - இப்பொழுதும், ய꞉-எவன், ஏவம் - இந்தப்படி, இதம் - இந்த ப்ரம்மத்தை, அஹம் - நான், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, வேத - அறிகிறானோ, ஸ꞉ - அவன், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாப்பொருளுமாக, பவதி - ஆகிறான், தஸ்ய - அப்படியறியுமவனுடைய, அபூத்யை - மோக்ஷத்தைக் கெடுப்பதற்கு, தேவாஶ்சந - தேவர்களும், நேஶதே - ஈசர்களாகிறதில்லை, ஹி - யாதொரு காரணத்தினால், ஏஷாம் - இத்தேவர்களுடைய, ஆத்மா - ஆத்மாவாக, ஸ꞉ - அப்படியறிகிறவன், பவதி-ஆகிறானோ, அத பிறகு,ய꞉-எவன், அந்யாம் - வேறு, தேவதாம் - தேவதையை, அஸௌ-இந்தத் தேவதையானது, அந்ய꞉ - தன்னில் வேறுபட்டது. அஹம் - நான், அந்ய꞉ - தேவதையில் வேறுபட்டவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, உபாஸ்தே - நமஸ்காரம் முதலியவைகளால் தியானம் செய்கிறானோ, ஸ꞉ - அவன், ந வேத - அறியவில்லை. பஶு꞉ - பசுவானது, யதா - எப்படியோ, ஸ꞉ - அப்படியுபாஸிக்கிறவன், தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, ஏவம் - இப்படியே, யதா ஹ வை - எப்படி, பஹவ꞉-அனேகமான, பஶவ꞉-பசுக்கள், மநுஷ்யம் - மனிதனை, புஞ்ஜ்யு꞉ - காப்பாற்றுமோ, ஏவம் - இம்மாதிரியே, ஏகைக꞉ - ஒவ்வொரு, புருஷ꞉ - புருஷன், தேவாந் - தேவர்களை, புநக்தி - காப்பாற்றுகிறான், ஏகஸ்மிந் - ஒரு, பஶாவேவ - பசுதானே, ஆதீயமாநே ஸதி - அப்புறப்படுத்தப்பட்டால், அப்ரியம் - அனிஷ்டமானது, பவதி - உண்டாகிறது, பஹுஷு - அனேக பசுக்கள், (ஆதீயமாநேஷு ஸத்ஸு) - அப்புறப்படுத்தப்பட்ட வளவில், கிமு - கேட்பானேன், தஸ்மாத்- ஆகையால், யத் - யாதொரு காரணத்தால், மநுஷ்யா꞉ - மனிதர்கள், ஏதத் - இந்த ப்ரம்மத்தை, வித்யு꞉ - அறிகிறார்களோ, தத்-அந்த ப்ரம்மத்தியானமானது, ஏஷாம் -இந்தத் தேவர்களுக்கு, ந ப்ரியம் - பிரியமில்லை.

(ஸா - ரா - ஸா.) பிரம்மமும் நானும் வேறுபட்டவனென்றும் வேறென்று தியானம் செய்யத்தக்கதென்றும் எவன் தியானம்செய்கிறானோ, அவன் அறிந்தவனல்ல. பிரமத்தியானம் செய்வதைத் தேவர்கள் கெடுப்பதற்குக் காரணமேதென்னில், மனிதன் பிறக்கும் காலத்தில் தேவர்கள் பிதுர்க்கள் இருஷிகள் ஆக மூன்றுபெயர்களிடத்திலும் கடனுடன் பிறக்கிறான். யாகம் செய்தலில் தேவர்கள் கடனையும் பிள்ளைபிறத்தலால் பிதுர்க்கள் கடனையும் அத்தியயனம் செய்வதால் இருஷிகள் கடனையும் தவிர்க்கிறான். உலகத்தில் பசுவானது தன் யஜமானனை எப்படிக் காப்பாற்றுமோ. அவ்வண்ணமாக விவன், அனேக பசுக்கள் ஒன்றுசேர்ந்ததுபோல் அனேகம் தேவர்களைக் காப்பாற்றி வருகிறானாகையால் பிரம்மத்தியானம் செய்கிறவன் அவர்களைவிட்டுத் தவறிப்போக யத்நப்படுவதால் தேவர்களுக்கு அனேகம் பசுக்கள் நஷ்டமடைவதுபோல் அப்பிரியத்தை விளக்குமாதலால் பிரம்மத்தியானம் செய்வது அவர்களுக்குப் பிரியமானதல்ல.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌰𑍂𑌪𑌮𑌤𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 । 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌮𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍀𑌶𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌯 𑌉 𑌏𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௪௮ ॥

(ப-பா-ம்.) 𑌸 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌨𑍇𑌃-என்றும், 𑌤𑌦𑌸𑍃𑌜𑌤-என்றும் ப்ராம்மணவர்ணத்தினுடையவும் அக்கினியினுடையவும்படைப்புமுன் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இந்திரன் முதலிய க்ஷத்திரியர்களுடைய அபிமானி தேவதைகளின் படைப்புச் சொல்லப்படுகிறது. 𑌬𑌹𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂-என்கிற நியாயமாய் முன் சுருதிகளில் ப்ரம்மமே ஜகத்காரணமென்று சொல்லப்பட்டபோதிலும் சிஷ்யர்களின் ஜாக்ரதைக்காக அடிக்கடி ப்ரம்மமே ஜகத்காரணமென்று சொல்லுகிறது. 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 - முன்காலத்தில், 𑌇𑌦𑌂 - இந்த ப்ரபஞ்சமானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 - ப்ரம்மமாகத் தானே, 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 - ஒன்றாகத்தானே, 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 - இருந்தது. 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌏𑌕𑌂𑌸𑌤𑍍 - ஒன்றாயிருந்துகொண்டு, 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌵𑌤𑍍 - பெருமையையடையவில்லை. 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 - க்ஷத்திரியனென்கிற, 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 - உயர்ந்த, 𑌰𑍂𑌪𑌂 - சரீரத்தை, 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤 - உயர்ந்ததாகப் படைத்தது, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾- தேவர்களுக்குள், 𑌯𑌾𑌨𑌿- எந்த, 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 - இந்த, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 - இந்திரன், 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 - வருணன், 𑌸𑍋𑌮𑌃 - சந்திரன், 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 - உருத்திரன், 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 - பர்ஜ்ஜன்னியன், 𑌯𑌮𑌃 - யமன், 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 - மிருத்தியு, 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃 - ஈசானன், 𑌇𑌤𑌿 - என்கிற, 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 - க்ஷத்திரியாபிமானி தேவதைகளை, (𑌅𑌤𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤 - படைத்தது), 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 - க்ஷத்திரியனைக் காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்தது, 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿-இல்லை, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - ப்ராம்மணன், 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇-ராஜசூயமென்கிற யக்யத்தில், 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍-க்ஷத்திரியனுக்குக்கீழ், 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 - உட்காருகிறான், 𑌤𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌏𑌵 - க்ஷத்திரியனிடத்தில் தானே, 𑌯𑌶𑌃 - ப்ராம்மண்யத்தாலுண்டான கீர்த்தியை, 𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 - செய்கிறான், ராஜஸூயமென்கிற யாகத்தில் அரசன், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 - என்று கூப்பிட்டவுடனே ருத்விக்காயிருக்கிற ப்ராமணன், 𑌤𑍍𑌵𑌂𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿 - என்று அரசனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறபடியால் ப்ராம்மண்யத்தாலுண்டான கீர்த்தியை அரசனிடத்தில் ப்ராமணன் செய்கிறான் என்று கருத்து, 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 - க்ஷத்திரியனுக்கு, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ராம்மணன், 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 - என்கிறதெதுவோ, 𑌸𑍈𑌷𑌾 - அந்த இதுவானது, 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 - உயர்வுக்குக்காரணம், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-

ஆகையாலே, ராஜா - க்ஷத்திரியன், பரமதாம் - உயர்ந்திருப்பதை, கச்சதி யத்யபி - அடைகிறான் தானே, அந்தத: - ராஜஸூயம் முடிந்தவுடனே, ஸ்வாம் - தன்னுடைய, யோநிம் - பெருமைக்காரணமான, ப்ரஹ்மைவ - ப்ராம்மணனைத்தானே, உபநிச்ரயதி - சமீபத்தில் தாழ்ந்திருக்கிறான், ய உ - யாதொரு க்ஷத்திரியன் தானே, ஏநம் - இந்த ப்ராம்மணனை, ஹிநஸ்தி - சொல்லுகிறானோ, ஸ: - அந்த க்ஷத்திரியன், ஸ்வாம் - தன்னுடைய, யோநிம் - காரணமானதை, ருச்சதி - கெடுக்கிறான், யதா - எவ்வண்ணமாக, ச்ரேயாம்ஸம் - பெரியவர்களை, ஹிம்ஸித்வா - கொன்று, பாபீயாந் - பாவியோ, (ததா - அப்படி), ஸ: - அவன், பாபீயாந் - பாவியாக, பவதி ஆகிறான்.

ஸ நைவ வ்யபவத்ஸ விசமஸ்ருஜத யாந்யேதாநி தேவஜாதாநி கணச ஆக்யாயந்தே வஸவோ ருத்ரா ஆதித்யா விச்வேதேவா மருத இதி॥

(ப்-பா-ம்.) ஸ:-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், நைவ வ்யபவத்-விபுவாகவில்லை, ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், விசம் - வைச்யனை, அஸ்ருஜத - படைத்தான், யாநி - எந்த, ஏதாநி - இந்த, தேவஜாதாநி - தேவக்கூட்டங்கள், வஸவ: - வசுக்கள், ருத்ரா: - உருத்திரர்கள், ஆதித்யா: - ஆதித்தர்கள், விச்வேதேவா: - விச்வையினுடைய பிள்ளைகளான பதின்மூன்று பேர்கள், மருத: - மருத்துக்கள், இதி - என்று, கணச: - கும்பலாக, ஆக்யாயந்தே - சொல்லப்படுகிறார்களோ, (தாநி - அந்த தேவக்கூட்டங்களை, அஸ்ருஜத - படைத்தான்).

ஸ நைவ வ்யபவத்ஸ சௌத்ரம் வர்ணமஸ்ருஜத பூஷணமியம் வை பூஷேயம் ஹீதம் ஸர்வம் புஷ்யதி யதிதம் கிஞ்ச॥ ௧௩॥

(ப்-பா-ம்.) ஸ:-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், நைவ வ்யபவத் - விபுவாகவில்லை, ஸ:- அந்தப் பரமாத்மாவானவன், சௌத்ரம் - சூத்திரனென்கிற, பூஷணம் - விருத்திபண்ணுகிற, வர்ணம் - வர்ணத்தை, அஸ்ருஜத - படைத்தான், இயம் வை-இந்தப் பூமிதானே, பூஷா - பூஷா என்று பெயர்கொண்டது, ஹி - யாதொருகாரணத்தால், யத்கிஞ்ச - யாதானொரு, இதம்-இந்த வுலகத்தின் பொருளோ, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாப்பொருள்களை, இயம்-இந்தப் பூமியானது, புஷ்யதி - விருத்திக்குக்கொண்டுவருகிறதோ.

ஸ நைவ வ்யபவத்தச்ச்ரேயோரூபமத்யஸ்ருஜத தர்மம் ததேதத்க்ஷத்ரஸ்ய க்ஷத்ரம் யத்தர்மஸ்தஸ்மாத்தர்மாத்பரம் நாஸ்த்யதோ அபலீயாந் பலீயாம்ஸமாசம்ஸதே தர்மேண யதா ராஜ்ஞைவம் யோ வை ஸ தர்ம: ஸத்யம் வை தத்தஸ்மாத்ஸத்யம் வதந்தமாஹுர்தர்மம் வததீதி தர்மம் வா வதந்தம் ஸத்யம் வததீத்யேதத்த்யேவைததுபயம் பவதி॥ ௧௪॥

(ப்-பா-ம்.) ஸ:-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், நைவ வ்யபவத் - விபுவாகவில்லை, ச்ரேய: - க்ஷத்திரியனைவிட வுயர்ந்ததான, ரூபம் - உருவ

மானம், தர்மம் - தர்மத்தை, அத்யஸ்ருஜத - படைத்தான், ததேதத் - அந்த இந்தத் தர்மமானது. க்ஷத்ரஸ்ய - க்ஷத்திரியனுக்கும், க்ஷத்ரம் - உக்ரமானது, யத் - யாதொன்று, தர்ம: - தர்மமென்று சொல்லப்பட்டதோ, தஸ்மாத் - ஆகையால், தர்மாத் - தர்மத்தைவிட, பரம் - உயர்ந்தது, நாஸ்தி - இல்லை, அபலீயாந் - பலமில்லாதவனு யிருந்தபோதிலும், பலீயாம்ஸம் - மிகுந்த பலமுள்ளவனையும், ராஜ்ஞா யதா - ராஜாவினாலேபோல. தர்மேண - தர்மத்தினாலே ஆஶம்ஸதே - ஜயிக்க எத்தனிக்கிறான், ஏவம் - இந்தப்படியே, ய: - யாதொன்றோ, ஸ: - அது. தர்மோ வை - தர்மந்தான், தத் - அந்தத் தர்மமும், ஸத்யம் வை - சத்தியந்தான், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸத்யம் - சத்தியத்தை, வதந்தம் - சொல்லுகிறவனை, தர்மம் - தர்மத்தை, வததி - சொல்லுகிறான், இதி - என்று, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள், தர்மம் வா - தர்மத்தையாவது, வதந்தம் - சொல்லுகிறவனை, ஸத்யம் - சத்தியத்தை, வததி - சொல்லுகிறான், இதி - என்றும், (ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்), ஏதத்த்யேவைதத் - இந்த சத்தியம்தானே, ஏததுபயம் - இந்தச் சத்தியம் தர்மம் இவைகளிரண்டாக, பவதி - ஆகிறது.

ததேதத் ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரம் விட்ஶூத்ர: ததக்நிநைவ தேவேஷு ப்ரஹ்மாபவத் ப்ராஹ்மணோ மநுஷ்யேஷு க்ஷத்ரியேண க்ஷத்ரியோ வைஶ்யேந வைஶ்ய: ஶூத்ரேண ஶூத்ரஸ்தஸ்மாதக்நாவேவ தேவேஷு லோகமிச்சந்தே ப்ராஹ்மணே மநுஷ்யேஷ்வேதாப்யாம் ஹி ரூபாப்யாம் ப்ரஹ்மாபவதத யோ ஹ வா அஸ்மால்லோகாத்ஸ்வம் லோகமத்ருஷ்ட்வா ப்ரைதி ஸ ஏநமவிதிதோ ந புநக்தி யதா வேதோ வாநநூக்தோऽந்யத்வா கர்மாக்ருதம் யதி ஹ வா அப்யநேவம்விந்மஹத்புண்யம் கர்ம கரோதி தத்தாஸ்யாந்தத: க்ஷீயத ஏவாத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத ஸ ய ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸ்தே ந ஹாஸ்ய கர்ம க்ஷீயதே அஸ்மாத்த்யேவாத்மநோ யத்யத்காமயதே தத்தத்ஸ்ருஜதே ||

(ப்-பா-ம்.) தத் - ஆகையாலே, ஏதத் - இந்த ப்ரம்மமானது, ப்ரஹ்ம - ப்ராம்மணஜாதியும், க்ஷத்ரம் - க்ஷத்திரியசாதியும், விட் - வைசியசாதியும், ஶூத்ர: - சூத்திரசாதியுமாயிருக்கிறது, அக்நிநா ஏவ - அக்நியோடேகூடிக்கொண்டிருக்கிற, தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, தேவேஷு - தேவர்களுக்குள், ப்ரஹ்ம - ப்ராம்மணஜாதியை உடைத்தானதாக, அபவத் - ஆயிற்று. மநுஷ்யேஷு - மனிதர்களுக்குள், (ப்ராஹ்மணேந - ப்ராம்மணனோடே கூடினதாக), ப்ராஹ்மண: - ப்ராம்மணனாகவும், க்ஷத்ரியேண - க்ஷத்திரியனோடேகூடினதாக, க்ஷத்ரிய: - க்ஷத்திரியனாகவும், வைஶ்யேந - வைசியனோடேகூடினதாக, வைஶ்ய: - வைசியனாகவும், ஶூத்ரேண - சூத்திரனோடேகூடினதாக, ஶூத்ர: - சூத்திரனாகவும், (அபவத் - ஆயிற்று), தஸ்மாத் - ஆகையால், தேவேஷு - தேவர்களுக்குள், லோகம் - பயனை, அ

𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑍇𑌵 - அக்நி நிமித்தமாகத்தானே, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍇 - இச்சிக்கிறார்கள், 𑌮𑌨𑍁-𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 - மனிதர்களுக்குள், 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇-ப்ராம்மணநிமித்தமாக, (𑌲𑍋𑌕𑌂 - பயனை, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍇 - இச்சிறார்கள்), 𑌏𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂-𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌹𑌿 - இந்த அக்நி ப்ராம்மண உருவங்களாலேயே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍-ஆயிற்றோ, 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌯𑍋𑌹𑌵𑍈-யாதொருவன்தானே, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 - உலகத்தில் நின்றும், 𑌸𑍍𑌵𑌂 - தன்னுடைய அந்தராத்மாவாகிய, (𑌶𑌂) - தன்னுடையதான, 𑌲𑍋𑌕𑌂 - பரமாத்மாவை, 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 - காணாமல் - 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿 - லோகாந்தரத்தை அடைகிறானோ, 𑌏𑌨𑌂 - இவனை, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃 - உபாசிக்கப்படாமலிருக்கிற, (𑌶𑌂) - அறியப்படாமலிருக்கிற, 𑌸𑌃 - அந்த பரமாத்மாவானவன், 𑌨𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿-காப்பாற்றிகிறதில்லை, 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌾-எப்படி, 𑌵𑍇𑌦𑌃 - வேதமானது, 𑌅𑌨𑌨𑍂𑌕𑍍𑌤𑌃 - இத்தியயனம் செய்யப்படாமலும், 𑌯𑌥𑌾 - எவ்வண்ணமாக, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 - வேறு, 𑌕𑌰𑍍𑌮 - ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கருமமானது, 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌂 - செய்யப்படாமலும், (𑌨𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿) - காப்பாற்றுகிறதில்லையோ, 𑌅𑌨𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍-𑌹 - ப்ரம்மத்தை அறியாதவனோவென்றால், 𑌮𑌹𑌤𑍍-பெரிதான, 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 - புண்ணியமென்கிற, 𑌕𑌰𑍍𑌮-கருமத்தை, 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿-செய்தபோதிலும், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த கருமமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த ப்ரம்மத்தை அறியாதவனுக்கு, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 - முடிவிலும், 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑌏𑌵- நசிக்கிறது தானே, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 - உபாயமான தன்னைத்தானே, 𑌲𑍋𑌕𑌂 - பயனாக, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம்செய்யக்கடவன், 𑌸𑌯𑌃 - யாதொரு அவன், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 - தன்னைத்தானே, 𑌲𑍋𑌕𑌂 - பயனாக, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 - தியானம் செய்கிறானோ, 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌹 - இவனுடையவோவென்றால், 𑌕𑌰𑍍𑌮 - கருமயோகமானது அல்லது உபாசநமானது, 𑌨𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 - நசிக்கிறதில்லை, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌹𑌿-ஆகையாலேதானே, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 - தனக்கு, 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍-எத்தை, 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇-இச்சிக்கிறானோ, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 - அத்தை, 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 - படைக்கிறான்.

𑌅𑌥𑍋𑌽𑌯𑌂𑌵𑌾𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑌃𑌸𑌯𑌜𑍍𑌜𑍁𑌹𑍋
𑌤𑌿𑌯𑌦𑍍𑌯𑌜𑌤𑍇𑌤𑍇𑌨𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌥𑌯𑌦𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌋𑌷𑍀
𑌣𑌾𑌂𑌅𑌥𑌯𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌪𑍃𑌣𑌾𑌤𑌿𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇𑌤𑍇𑌨𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌥
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇𑌯𑌦𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑌨𑌂𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌥
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑍋
𑌯𑌥𑌾𑌹𑌵𑍈𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂𑌹𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾
𑌣𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌿𑌤𑌂 || ௧௬ ||

(ப்-பா-ம்.) 𑌅𑌥𑍋-பிறகு, 𑌅𑌯𑌂𑌵𑍈-இந்த சீவாத்மாதானே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇-𑌷𑌾𑌂 - எல்லா, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - ப்ராணிகளுக்கும், 𑌲𑍋𑌕𑌃 - யோக்கியம், 𑌸𑌃 - அந்த சீவாத்மாவானவன், 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 - ஹோமம்செய்கிறான், 𑌯𑌦𑍍

யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, யஜதே - யாகம் செய்கிறான், அத யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, லோக꞉ - யோக்கியம், அத - பிறகு, அநுப்ரூதே - அத்தியயனம் செய்கிறான், அத யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, ருஷீணாம் - இருஷிகளுக்கு, லோக꞉ - யோக்கியம், அத - பிறகு, பித்ருப்ய꞉ - பிதுர்க்களின்பொருட்டு, நிப்ருணாதி - பிண்டோதகம் கொடுக்கிறான், அத யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, ப்ரஜாம் - ப்ரஜையை, இச்சதே - உண்டுபண்ணுகிறான், அத யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, பித்ரூணாம் - பிதுர்க்களுக்கு, (லோக꞉) - யோக்கியம், அத - பிறகு, (மநுஷ்யாந் - அதிதிகளை), வாஸயதே - வசிப்பிக்கிறான், அத யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, அசநம் - அன்னத்தை, ஏப்ய꞉ - இவர்களின் பொருட்டு, ததாதி - கொடுக்கிறான், அத யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, மநுஷ்யாணாம் - மனிதர்களுக்கு, லோக꞉ - யோக்கியம், அத - மேலும், த்ருணோதகம் - பிலஜலம் இவைகளை, பசுப்ய꞉ - பசுக்களுக்கு, விந்ததி - கொடுக்கிறான், அத யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, பசூநாம் - பசுக்களுக்கு, லோக꞉ - யோக்கியம், அஸ்ய - இவனுடைய, க்ருஹேஷு - வீடுகளில், ச்வாபதா꞉ - நாய்களும், வயாம்ஸி - பக்ஷிகளும், ஆபிபீலிகாப்ய꞉ - எறும்பளவாக, உபஜீவந்தி - ஜீவிக்கின்றன, அத யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, தேஷாம் - அவைகளுக்கு, லோக꞉ - யோக்கியம், யதா ஹவை - எப்படியோவென்றால், ஸ்வாய - தன்னுடைய, லோகாய - யோகத்தின்பொருட்டு, அரிஷ்டிம் - நாசமில்லாமையை, இச்சேத் - இச்சிக்கக்கடவனோ, ஏவம் ஹ - இவ்வண்ணமாகவே, ஏவம்விதே - இப்படி அறிந்தவன்பொருட்டு, ஸர்வாணி - எல்லா, பூதாநி - ப்ராணிகளும், அரிஷ்டிம் - நாசமில்லாமையை, இச்சந்தி - இச்சிக்கின்றன, தத்வா ஏதத் - ஆகையாலே இந்தப் பரமாத்மாவினுடைய யோக்கியத்தையானது, (௫)-தத்-வை-ஏதத் - கர்மங்கள் கடன்போல் அவசியம் செய்யவேண்டியவைகளானவையானது, விதிதம்-பஞ்சமகாயக்யத்தில் செய்யவேண்டுமென்பதாக ஆராயப்பட்டது, மீமாம்ஸிதம்-விசாரிக்கப்பட்டது.

(௫௦ - ஸா.) ௧௧-௧௨-௧௩-௧௪-௧௫-௧௬-சுருதிகளின் கருத்து. அடியில் "ஆத்மேத்யேவமுபாஸீத" என்று "ஶாஸ்த்ரார்த்தம்" சொல்லப்பட்டது. பிறகு "ததானுர்ப்ரம்ம வித்யயா" என்று தொடங்கி அதின் சம்பந்தமும் பயனும் சொல்லப்பட்டன. அவித்தை ஸம்ஸாரிகளுக்கே பொருந்தியிருத்தலால் அப்படி அவித்தையுடையவன் ப்ரம்மத்தை உள்ளபடி அறியாதவனாகையாலும் அப்படி அறியாத தேவர்களுக்கும் பிதுர்க்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கடன்பட்டவர்களாயும் பசுக்கள்போல் பரதந்த்ரர்களாயுமிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிறவர்கள் தேவர் முதலியவர்களுடைய காரியங்களான வர்ணாச்ரமதர்மங்களைச் செய்வதற்கு வர்ணங்கள் இன்னதென்பதைச்சொல்லி உக்கிரமான க்ஷத்திரியவர்ணத்துக்கும் உக்கிரமாயிருக்கிற தர்மத்தின் ஸிருஷ்டியைச்சொல்லி அந்தந்தத் தர்மங்களை மேற்கூறிய வர்ணங்கள் அக்நி ப்ராம்மணன் இவர்கள் மூலமாய் அநுஷ்டிக்கும் முறை

மையும் சொல்லி ப்ரம்மக்யானமில்லாதவன் செய்யும் கர்மங்கள் குறைகின்றன வென்றும் அப்படி க்யானமுள்ளவர்களுடைய கர்மங்கள் குறைகிறதில்லையென்றும் சொல்லப்பட்டன. அப்படி அவர்கள் செய்யும் கர்மங்களாவன. அவைகளால் திர்ப்தி அடையும் தேவர் முதலியவர்களாவன. யாகம் ஓமம் இவைகளால் தேவர்கள் வேதாத்தியனத்தால் ருஷிகள் பிண்டோகங்களால் பிதுர்க்களும் அன்னதானம் முதலியதால் மனுஷ்யர்களும் புல் முதலியவற்றால் பசுக்களும் வீட்டில் இடங்கொடுத்தால் நாய் முதலிய வஸ்துக்களுமாம் 'ராமாநுஜபாஷ்யம் ப்ரதிபதம்'போல.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕 𑌏𑌵 𑌸𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑌾𑌥 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌂𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑌾𑌥 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨 𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌤𑌾 𑌮𑌨 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌷 𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥ ௰௭ ॥

(ப - ம்.) 𑌇𑌦𑌂 - இந்தச் சக்த்தானது, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 - ஸிருஷ்டிகாலத்தில், 𑌏𑌕 𑌏𑌵-ஒன்றாகவே, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵-பரப்ரம்மரூபமாகவே, (ஸம்) 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵-அக்யானியான ஆத்மாவாகவே, 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 - இருந்தது, 𑌸𑌃-அந்த ஆத்மாவானது, 𑌮𑍇 - எனக்கு, 𑌜𑌾𑌯𑌾 - பத்நியானது, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - உண்டாகட்டும், 𑌅𑌥- பிறது, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯 - பிளக்க உண்டாக்கக்கடவேன், 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌮𑍇 - எனக்கு, 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 - தனமானது, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - உண்டாகட்டும், 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌕𑌰𑍍𑌮- கர்மத்தை, 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌯 - செய்யக்கடவேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤-𑌕𑌾𑌮𑌃- ஆசைப்படத்தகுந்த வஸ்துவானது, 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 - இவ்வளவுதான், 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 - இச்சித்தபோதிலும், 𑌅𑌤𑍋𑌭𑍂𑌯𑌃 - இதைக்காட்டிலும் அதிகத்தை, 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍 - அடையமாட்டான், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-ஆகையால், 𑌏𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿- இப்பொழுதும், 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀 - ஒருவனான புருடனானவன், 𑌮𑍇-எனக்கு, 𑌜𑌾𑌯𑌾- பத்நியானவள், 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - உண்டாகட்டும், 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯-பிள்ளை உண்டாகக்கடவேன், 𑌅𑌥-பிறகு, 𑌮𑍇-எனக்கு, 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂-தனமானது, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍- உண்டாகட்டும், 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌕𑌰𑍍𑌮 - கர்மத்தை, 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌯 - செய்யக்கடவேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 - இச்சிக்கிறான், 𑌸𑌃 - அந்த ஒருவனான புருஷனானவன், 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 - எவ்வளவுகாலம், 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 - இந்த ஜாதிகளுக்குள், 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌮𑌪𑌿 - ஒவ்வொன்றையாவது, 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 - அடைகிறதில்லையோ, 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 - அவ்வளவுகாலம், 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌏𑌵-ஒரு அம்சம் குறைந்தவனாகவே, 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇-எண்ணுகிறான், 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அப்படிக் குறைந்தவனுக்கு, 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌤𑌾-நிறைந்திருக்குகையோவென்றால், 𑌅𑌸𑍍𑌯-இவனுக்கு, 𑌮𑌨 𑌏𑌵-

மனதுதானே, ஆத்மா - ஆத்மாவாகவும், வாக் - வாக்கானது, ஜாயா - பத்னியாகவும், ப்ராண: - ப்ராணனானது, ப்ரஜா - ப்ரஜையாகவும், சக்ஷு:-கண்ணானது, மானுஷம் - மனிதனுடையதான, வித்தம்-தனமான பசு முதலியனவாகவும், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், சக்ஷுஷா-கண்ணால், தத்-அந்தத் தனத்தை, விந்ததே - அடைகிறானோ, ச்ரோத்ரம் - காதானது, தைவம் - தேவர்களுடையதான தனமாயும், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ச்ரோத்ரேண-காதினால், தத்-அந்தத்தெய்வதனமான தர்மத்தை, ச்ருணோதி-கேட்கிறானோ, அஸ்ய - இவனுடைய, ஆத்மைவ - சரீரந்தானே, கர்ம - கர்மமாகவும் இருக்கிறதோ, ஹி-யாதொரு காரணத்தால், ஆத்மனா-சரீரத்தால், கர்ம - யாகம் முதலிய கர்மங்களை, கரோதி - செய்கிறானோ, ஸைஷ: - அந்த இந்தக் கும்பலானது, பாங்க்த: - பாங்தமென்கிற, யஜ்ஞ: - யாகத்தின் உருவமோ, பசு: - பசுவும், பாங்க்த: - ஐம்பூதங்களையுடையது, புருஷ: - புருஷனும், பாங்க்த:-ஐம்பூதங்களையுடையவன், இதம்-இந்த, ஸர்வம்-எப்பொருளும், பாங்க்தம் - ஐம்பூதத்தையுடையது, யதிதம்கிஞ்ச-எதேது கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறதோ, ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - தியானம் செய்கிறானோ, (ஸ:) - அறிகிறானோ, தத் - மேற்கூறிய, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், ஆப்னோதி - அடைகிறான்.

இதி த்ருதீயாத்யாய: | பஞ்சமம் ப்ராஹ்மணம்|| யத்ஸப்தான்னானி மேதயா தபஸாஜனயத்பிதா ஏகமஸ்ய ஸாதாரணம் த்வே தேவானபாஜயத் த்ரீண்யாத்மனேऽகுருத பசுப்ய ஏகம் ப்ராயச்சத் தஸ்மின் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் யச்ச ப்ராணிதி யச்ச ந கஸ்மாத்தானி ந க்ஷீயந்தே அத்யமானானி ஸர்வதா யோ வைதாமக்ஷிதிம் வேத ஸோऽன்னமத்தி ப்ரதீகேன ஸ தேவானபிகச்சதி ஸ ஊர்ஜமுபஜீவதீதி ச்லோகா:||௧|| யத்ஸப்தான்னானி மேதயா தபஸாஜனயத்பிதேதி மேதயா ஹி தபஸாஜனயத்பிதா ஏகமஸ்ய ஸாதாரணமிதீதமேவாஸ்ய தத்ஸாதாரணமன்னம் யதிதமத்யதே| ஸ ய ஏததுபாஸ்தே ந ஸ பாப்மனோ வ்யாவர்ததே மிச்ரம் ஹ்யேதத் | த்வே தேவானபாஜயதிதி ஹுதம் ச ப்ரஹுதம் ச தஸ்மாத்தேவேப்யோ ஜுஹ்வதி ச ப்ர ச ஜுஹ்வத்யதோ ஆஹுர்தர்சபூர்ணமாஸாவிதி தஸ்மான்னேஷ்டியாஜுக: ஸ்யாத் பசுப்ய ஏகம் ப்ராயச்சதிதி தத்பய: | பயோ ஹ்யேவாக்ரே மனுஷ்யாச்ச பசவச்சோபஜீவந்தி தஸ்மாத்குமாரம் ஜாதம் க்ருதம் வைவாக்ரே ப்ரதிலேஹயந்தி ஸ்தனம் வானுதாபயந்த்யத வத்ஸம் ஜாதமாஹுரத்ருணாத இதி தஸ்மின் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் | யச்ச ப்ராணிதி யச்ச நேதி பயஸி ஹீதம் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் யச்ச ப்ராணிதி யச்ச ந தத்யதிதமாஹு: ஸம்வத்ஸரம் பயஸா ஜுஹ்வதப புனர்ம்ருத்யுமஜயதீதி ந ததா வித்யாத்யதஹரேவ ஜுஹோதி ததஹ: புனர்ம்ருத்யுமபஜயத்யேவம் வித்வான் ஸர்வம் ஹி தேவேப்யோऽன்னாத்யம் ப்ரயச்சதி கஸ்மாத்தானி ந க்ஷீயந்தே அத்யமானானி ஸர்வ

தி புருஷோ வா அக்ஷிதி: ஸ ஹீதமந்நம் புந: புநர்ஜநயதே । யோ வைதாமக்ஷிதிம் வேதேதி புருஷோ வா அக்ஷிதி: ஸ ஹீதமந்நம் தியா தியா ஜநயதே கர்மபிர்யத்தைதந்ந குர்யாத்க்ஷீயேத ஹ ஸோऽந்நமத்தி ப்ரதீகேநேதி முகம் ப்ரதீகம் முகேநேத்யேதத்ஸ தேவாநபிகச்சதி ஸ ஊர்ஜமுபஜீவதீதி ப்ரஶம்ஸா || ௨ ||

(ப் - ம்.) முதல் சுருதியின் அர்த்தத்தை இரண்டாவது சுருதியே விவகரிக்கிறது. பிதா - எல்லாவற்றையும் படைத்த பரமாத்மா, (ஶம்)- எல்லாக் கருமங்களுக்கும் உற்பத்திஸ்தானமான ஜீவன், மேதயா-அறிவாயிருக்கிற, தபஸா - தவத்தால், (ஶம்) - அறிவாலும் கர்மத்தினாலும், ஸப்த - ஏழுவிதமான, அந்நாநி - அன்னங்களை, அஜநயத் - உண்டுபண்ணினான், இதி யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தத் -அது, ஹி-ப்ரசித்தம், யதிதம்-யாதொரு இந்த நெல் முதலிய அன்னமானது, அத்யதே - சாப்பிடப்படுகிறதோ, ததிதமேவ - அந்த இந்த அன்னந்தானே, அஸ்ய - இந்தத் தேவர் முதலானவர்களுக்கு, ஸாதாரணம் - பொதுவான, அந்நம் - அன்னம், ய: - தேவர்களுக்குக் கொடாத யாவனொருவன், ஏதத்-இந்த அன்னத்தை, உபாஸ்தே-புசிக்கிறானோ, ஸ: - அவன், பாப்மந: - பாவத்தினின்றும், ந வ்யாவர்ததே - விடப்படுகிறதில்லை, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ஏதத் - இந்த அன்னமானது, மிஶ்ரம் - தேவர் முதலியவர்க்கும் பொதுவானதோ, த்வே-இரண்டான அன்னங்களை, (ஸ்ருஷ்ட்வா - படைத்து), தேவாந்-தேவர்களை, அபாஜயத் - ப்ரீதிபண்ணிவைத்தான், இதி - என்று, யே - யாதொரு அன்னங்களோ, தே - அவைகளை, ஹுதம் - ஔபாசநமும், ப்ரஹுதம் - அக்நிஹோத்திரம்முதலியனவும், தஸ்மாத் - ஆகையால், தேவேப்ய:-தேவர்களின்பொருட்டு, ஜுஹ்வதி - ஔபாஸநம் செய்கிறான், ப்ரச ஜுஹ்வ-அக்நிஹோத்திரம் முதலியவைகளையும் செய்கிறான், அதோ-மேல்மந்திரத்துக்கே வேறு அர்த்தம்சொல்லப்படுகிறது. தர்ஶபூர்ணமாஸௌ-தரிசமென்றும் பூர்ணமாதமென்றும் சொல்லப்பட்டயாகங்களை, இதி-என்று, ஆஹு:-சொல்லுகிறார்கள், தஸ்மாத் - ஆகையால், இஷ்டியாஜுக:-மற்றவேறு இஷ்டிகளைச் செய்கிறவனாக, ந ஸ்யாத்-ஆக்கக்கூடாது அல்லது, தஸ்மாத்-தர்சபூர்ணமாதங்களேதேவான்னமாகையால் அதில் கொஞ்சமேனும் பிசகுநேரிடாமலிருப்பதற்கு, இஷ்டியாஜுக:-மேற்கூறிய யாகங்களைச்செய்துவைக்கும் ருத்விக்காக, ந ஸ்யாத் - ஆக்கக்கூடாது, த்ரீண்யாத்மநே'குருத-என்கிற மந்திரத்தில் அதிக அர்த்தம் இருப்பதால் அதைவிட்டு மேல்மந்திரத்தைச்சொல்லுகிறது, பஶுப்ய: - பசுக்களின் பொருட்டு, ஏகம் - ஒரு அன்னத்தை, ப்ராயச்சத் - கொடுத்தான், இதி தத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தத் - அந்த அன்னமானது, பய: - பால், அக்ரே - ஆதிகாலத்தில், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், மநுஷ்யா: - மனிதர்களும், பஶவஶ்ச - பசுக்களும், பய ஏவ-

பாலைத்தானே, உபஜீவந்தி - விரும்புகிறார்கள், தஸ்மாத் - ஆகையால், அக்³ரே - முதலில், ஜாதம் - பிறந்த, குமாரம் - பிள்ளையை, க்⁴ருதம் வைவ - நெய்யைத்தானே, ப்ரதிலேஹயந்தி - சாப்பிடச்செய்து வைக்கிறார்கள், ஸ்தநம்வா - ஸ்தநத்தையாவது, அநுதா⁴பயந்தி - சாப்பிடச்செய்கிறார்கள், அத² - மேலும், ஜாதம் - பிறந்த, வத்ஸம் - கன்றை, அத்ருணாத³: - புல்தின்னாதது, இதி - என்று, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள் அதாவது பால் குடிக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள், தஸ்மிந் - அந்த பயஸ்ஸில், ஸர்வம் - எல்லா வஸ்துக்களும், ப்ரதிஷ்டி²தம் - உயிர்வைத்திருக்கின்ற, யச்ச - யாதொன்று, ப்ராணிதி - உயிருள்ளதோ, யச்ச - யாதொன்றும், ந - உயிரில்லாததோ, இதி - என்கிற மந்திரத்தின் பொருள், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், யச்ச - யாதொரு வஸ்துவும், ப்ராணிதி - உயிருள்ளதோ, யச்ச - யாதொன்றும், ந - உயிரில்லாததோ, இத³ம் - இந்த, ஸர்வம் - எப்பொருளும், பயஸி - பயஸ்ஸில், ப்ரதிஷ்டி²தம் - உயிர்வைத்திருக்கின்றன, ஸம்வத்ஸரம் - வருஷகாலம், பயஸா - பாலினால், ஜுஹ்வத் - ஓமஞ்செய்தவன், அப புந: - மறுபடியும், ம்ருத்யும் - மரணத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறான், இதி - என்று, யத் - யாதொன்று, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்களோ, தத் - அந்த, இத³ம் - இந்த வசனத்தை, ததா² - அப்படி, ந வித்³யாத் - அறியக்கூடாது, யத³ஹரேவ - எந்தத்தினத்திலேதானே, ஜுஹோதி - ஓமஞ்செய்கிறானோ, தத³ஹ: - அந்தத்தினத்தில், அப புந: - மறுபடியும், ம்ருத்யும் - மரணத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறான், ஏவம் - இந்தப் பிரகாரம், வித்³வாந் - அறிந்தவன், ஸர்வம் - எல்லா, அந்நாத்³யம் - அன்னம் நெய்முதலியவற்றை, தே³வேப்⁴ய: - தேவர்களின் பொருட்டு, ப்ரயச்ச²தி - கொடுக்கிறான், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வதா³ - தினந்தோறும், அத்³யமாநாநி - சாப்பிடப்பட்ட, தாநி - அந்த அன்னங்கள், ந க்ஷீயந்தே - குறைகிறதில்லை, இதி - என்கிற மந்திரத்தின்பொருள், புருஷோ வை - பரமாத்மா தானே, (ஸம்) - ஜீவன்தானே, அக்ஷிதி: - குறையாதவன்: ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ஸ: - அந்தப் புருஷன், இத³ம் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, புந: புந: - அடிக்கடி, ஜநயதே - உண்டுபண்ணுகிறானோ, யோ வை - யாதொருவன்தானே, தாம் - அந்த, அக்ஷிதிம் - நாசமில்லாமையை, வேத³ - அறிகிறானோ, இதி - என்கிற மந்திரத்தின்பொருள், புருஷோ வை - புருஷன்தானே, அக்ஷிதி: - நாசமில்லாதவன், ஸ ஹி - அவன்தானே, இத³ம் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, கர்மபி⁴: - ப்ராணிகளுடைய கர்மங்களோடே கூடினவனாக, தி⁴யா தி⁴யா - அடிக்கடிச் சங்கல்பத்தோடே கூடினவனாகவும், (ஸம்) - தங்கள் தங்கள் கருமங்களோடேயும் அந்தக் கருமங்களேற்ற அறிவோடும் கூடினவனாக, ஜநயதே - உண்டுபண்ணுகிறான், ஏதத் - இந்த அன்னத்தை, ந குர்யாத் - செய்யாமல் போனானேயானால், க்ஷீயேத ஹ - குறைந்தேவிடும், ஸ: - அவன், ப்ரதீகேந - முகத்தினால், அந்நம் -

அன்னத்தை, அத்தி - சாப்பிடுகிறான், இதி - என்கிற மந்த்ரத்தின்பொருட்டு, முகம் - முகமானது, ப்ரதீகம் - ப்ரதீகமென்று சொல்லப்பட்டது, முகேநேதி - முகேந என்பது, ஏதத் - இதின்பொருள், ஸ꞉ - அவன், தேவாநபி - தேவர்களையும், கச்சதி - அடைகிறான், ஸ꞉ - அவன், ஊர்ஜம் - பரமாத்மாவை, (அம்ருதம்) - அமிர்தத்தை, உபஜீவதி - அடைகிறான், இதி - என்கிற மந்த்ரமானது, ப்ரசம்ஸா - பயனைச் சொல்லுகிறது.

த்ரீண்யாத்மநே அகுருதேதி மநோ வாசம் ப்ராணம் தாந்யாத்மநே அகுருதாந்யத்ரமநா அபூவம் நாதர்சமந்யத்ரமநா அபூவம் நாச்ரௌஷமிதி மநஸா ஹ்யேவ பச்யதி மநஸா ச்ருணோதி । காம꞉ ஸங்கல்போ விசிகித்ஸா ச்ரத்தா அச்ரத்தா த்ருதிரத்ருதிர்ஹ்ரீர்தீர்பீரித்யேதத்ஸர்வம் மந ஏவ தஸ்மாதபி ப்ருஷ்டத உபஸ்ப்ருஷ்டோ மநஸா விஜாநாதி ய꞉ கச்ச சப்தோ வாகேவ ஸா । ஏஷா ஹ்யந்தமாயத்தைஷா ஹி ந ப்ராணோ அபாநோ வ்யாந உதாந꞉ ஸமாநோ அந இத்யேதத்ஸர்வம் ப்ராண ஏவைதந்மயோ வா அயமாத்மா வாங்மயோ மநோமய꞉ ப்ராணமய꞉ ॥௩॥

(ப-பா-ம்.) த்ரீணி-மூன்று அன்னங்களை, ஆத்மநே - ஆத்மாவின்பொருட்டு, அகுருத - செய்தான், இதி-என்கிற மந்த்ரத்திரத்தின்பொருள், மந꞉ - மனது, வாசம் - வாக்கு, ப்ராணம்-ப்ராணன், தாநி - அந்த மூன்றுகளையும், ஆத்மநே-ஆத்மாவின்பொருட்டு, அகுருத - செய்தான், அந்யத்ரமநா꞉ - வேறிடத்தில் மனதையுடையவனாக, அபூவம் - ஆனேன், நாதர்சம் - பார்க்கவில்லை, அந்யத்ரமநா꞉ - வேறிடத்தில் மனதையுடையவனாக, அபூவம் - ஆனேன், நாச்ரௌஷம்-கேட்கவில்லை, இதி - என்று,(லோக꞉-உலகமானது), ப்ரதிபத்யதே-அறிகிறது, மநஸா ஹ்யேவ-மனதினாலேதானே, பச்யதி - பார்க்கிறான், மநஸா - மனதினாலே, ச்ருணோதி-கேட்கிறான், காம꞉-விஷயத்தில் ஆசையும், ஸங்கல்ப꞉-உறுதியான எண்ணமும், விசிகித்ஸா-சந்தேகமும், ச்ரத்தா - கர்மங்களில் நிலைநின்ற புத்தியும், அச்ரத்தா-அதற்கு எதிரான அறிவும், த்ருதி꞉ - ப்ரீதியும், அத்ருதி꞉ - அப்ரீதியும், ஹ்ரீ꞉-வெட்கமும், தீ꞉ - ப்ரமாணங்களாலுண்டான அறிவும், பீ꞉-வருந்துக்கத்தின் எண்ணமும், இத்யேதத் - என்கிற இந்த,ஸர்வம் - எல்லாம், மந ஏவ - மனிதனால் உண்டானவையே, தஸ்மாதபி-ஆகையாலும்,ப்ருஷ்டத꞉-பின்னால்,உபஸ்ப்ருஷ்ட꞉ - தொடப்பட்டவனாக, மநஸா - மனதினால், விஜாநாதி-அறிகிறான், ய꞉கச்ச - எல்லா, சப்த꞉-சப்தமும், வாகேவ-வாக்கினால் உண்டானவையே, ஏஷா-இந்த வாக்கானது, அந்தம் - எல்லாப்பொருள்களின் முடிவையும், ஆயத்தா - அடைந்தது, ஏஷா ஹி - இந்த வாக்கோவென்றால், ந- அப்படி முடிவை அடையவில்லை அதாவது எல்லாப்பொருளையும் தானுணர்த்துவதாய்த் தன்னை உணர்த்துவது என்றென்றைக்கோ ஒழிந்தது என்று கருத்து,ப்ராண꞉-இருதயத்திலிருந்து முகத்திலும் நாசியிலும் சஞ்சரிக்கும்

ப்ராணனும், அபாந: - மலமூத்திரங்களை கீழ்த்தள்ளும் நாபியிலிருக்கும் அபானனும், வ்யாந:-ப்ராணன் அபானன் இவைகளுடைய சேர்க்கையாய்ச் சரீரமெங்கு மிருக்கும் வியானனும், உதாந:-உயர்ச்செல்லும் நடைக்குக் காரணமாய்க் கால் முதல் தலைவரையில் இருக்கும் உதானனும், ஸமாந: - சாப்பிட்டதையும் குடித்ததையும் சமமாகச்செய்யும் முதுகிலிருக்கும் ஸமானனும், அந:-மேற்கூறிய இருப்புகளுக்குப் பொதுவான சேட்டையோடும் கூடின அனனென்பவனும், இத்யேதத்-என்கிற இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ராண ஏவ - ப்ராணன்தான், அயம் - இந்த, ஆத்மா - ஜீவன், ஏதந்மயோ வை - இம்மூன்றுகளினுருவந்தான், வாங்மய: - வாக்கினால் நிறைந்தவன், மநோமய:-மனதினால் நிறைந்தவன், ப்ராணமய:-ப்ராணனால் நிறைந்தவன்.

த்ரயோ லோகா ஏத ஏவ வாகேவாயம் லோகோ மநோऽந்தரிக்ஷம் லோக: ப்ராணோऽஸௌ லோக: ||௫௭||

(ப்-பா-ம்.) ஏத ஏவ-இம்மூன்றுமே, த்ரய:-மூன்றான, லோகா: - உலகங்கள், வாகேவ - வாக்குத்தானே, அயம் - இந்த, லோக:-பூலோகம், மந: - மனது, அந்தரிக்ஷம் லோக:-புவர்லோகம், ப்ராண:-ப்ராணன், அஸௌ- இந்த, லோக: - சுவர்லோகம்.

த்ரயோ வேதா ஏத ஏவ வாகேவர்க்வேதோ மநோ யஜுர்வேத: ப்ராண: ஸாமவேத: ||௫௮||

(ப்-பா-ம்.) த்ரய: - மூன்றான, வேதா: - வேதங்களும், ஏத ஏவ - இந்த வாக்காதிகளே, வாகேவ - வாக்குத்தானே, ருக்வேத: - ருக்குவேதம், மந:-மனது, யஜுர்வேத:-யசுர்வேதம், ப்ராண:-ப்ராணன், ஸாமவேத: - சாமவேதம்.

தேவா: பிதரோ மநுஷ்யா ஏத ஏவ வாகேவ தேவா மந: பிதர: ப்ராணோ மநுஷ்யா: ||௫௯||

(ப்-பா-ம்.) தேவா: - தேவர்களும், பிதர: - பிதுர்க்களும், மநுஷ்யா: - மனிதர்களும், ஏத ஏவ - இம்மூன்றுமே, வாகேவ - வாக்கே, தேவா: - தேவர்கள், மந: - மனது, பிதர: - பிதுர்க்கள், ப்ராண:-ப்ராணன், மநுஷ்யா: - மனிதர்கள்.

பிதா மாதா ப்ரஜைத ஏவ மந ஏவ பிதா வாங்மாதா ப்ராண: ப்ரஜா |

(ப்-பா-ம்.) பிதா - தகப்பனும், மாதா - தாயும், ப்ரஜா-புத்திரரும், ஏத ஏவ - இம்மூன்றுமே, மந ஏவ - மனதுதானே, பிதா - தகப்பன், வாக் - வாக்கானது, மாதா - தாய், ப்ராண: - ப்ராணன், ப்ரஜா - பிள்ளை,

விஜ்ஞாதம் விஜிஜ்ஞாஸ்யமவிஜ்ஞாதமேத ஏவ யத்கிஞ்ச விஜ்ஞாதம் வாசஸ்தத்ரூபம் வாக்தி விஜ்ஞாதா வாகேநம் தத்பூத்வாऽவதி ||௬௦||

(ப்-பா-ம்.) விஜ்ஞாதம்-அறிந்ததும், விஜிஜ்ஞாஸ்யம்-அறியப்புகுகிறதும், அவிஜ்ஞாதம் - அறியாததும், ஏதஏவ - இம்மூன்றுமே, யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, விஜ்ஞாதம் - அறியப்பட்டதோ, தத் - அது, வாச: - வாக்கினுடைய, ரூபம் - உருவம், விஜ்ஞாதம் - அறியப்பட்ட வஸ்துக்களும், வாக்-வாக்கின் ஆதீனமன்றோ, ஏநம் - இந்தப் புருஷனை, தத் - அறியப்பட்ட வஸ்துவானது, வாக் - வாக்காக, பூத்வா - ஆய், அவதி - காப்பாற்றுகிறது.

யத்கிஞ்ச விஜிஜ்ஞாஸ்யம் மநஸஸ்தத்ரூபம் மநோஹி விஜிஜ்ஞாஸ்யம் மந ஏநம் தத்பூத்வா(அ)வதி ||௯||

(ப்-பா-ம்.) யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, விஜிஜ்ஞாஸ்யம் - அறியவேண்டியதோ, தத் - அது, மநஸ:-மனதினுடைய, ரூபம்-உருவம், ஹி-யாதொரு காரணத்தால், மந: - மனது, விஜிஜ்ஞாஸ்யம் - எண்ணத்தகுந்ததோ, ஏநம்-இந்தப் புருஷனை, தத் - அந்த எண்ணத்தகுந்த வஸ்துவானது, மந: - மனதாக, பூத்வா - ஆய், அவதி - காப்பாற்றுகிறது.

யத்கிஞ்சாவிஜ்ஞாதம் ப்ராணஸ்ய தத்ரூபம் ப்ராணோ ஹ்யவிஜ்ஞாத: ப்ராண ஏநம் தத்பூத்வா(அ)வதி ||௧௦||

(ப்-பா-ம்.) யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, அவிஜ்ஞாதம் - அறியப்படாததோ, தத் - அது, ப்ராணஸ்ய-ப்ராணனுடைய, ரூபம்-உருவம், ஹி-யாதொரு காரணத்தால், ப்ராண: - ப்ராணனனது, அவிஜ்ஞாத:-அறியப்படாததோ, ஏநம் - இவனை, தத் - அறியப்படாத வஸ்துவானது, ப்ராண: - ப்ராணனாக, பூத்வா - ஆய், அவதி - காப்பாற்றுகிறது.

தஸ்யை வாச: ப்ருதிவீ ஶரீரம் ஜ்யோதீரூபமயமக்நிஸ்தத்யாவத்யேவ வாக்தாவதீ ப்ருதிவீ தாவாநயமக்நி: ||௧௧||

(ப்-பா-ம்.) தஸ்யை - அந்த, வாச: - வாக்குக்கு, ப்ருதிவீ - பூமியானது, ஶரீரம் - அதிஷ்டானம், ஜ்யோதிரூபம் - சோதிர்மயமான உருவமானது, அயம் - இந்த, அக்நி:-நெருப்பு, தத்-ஆகையால், வாக்-வாக்கானது, யாவத்யேவ-எவ்வளவோ, தாவதி-அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, ப்ருதிவீ-பூமியும், அயம் - இந்த, அக்நி: - நெருப்பும், தாவாந் - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது.

அதைதஸ்ய மநஸோ த்யௌ: ஶரீரம் ஜ்யோதீரூபமஸாவாதித்யஸ்தத்யாவதேவ மநஸ்தாவதீ த்யௌஸ்தாவாநஸாவாதித்யஸ்தௌ மிதுநம் ஸமைதாம் தத: ப்ராணோ(அ)ஜாயத ஸ இந்த்ர: ஸ ஏஷோ(அ)ஸபத்நோ த்விதீயோ வை ஸபத்நோ நாஸ்ய ஸபத்நோ பவதி ய ஏவம் வேத ||௧௨||

(ப்-பா-ம்.) அத-பிறகு, ஏதஸ்ய - இந்த, மநஸ: - மனதுக்கு, த்யௌ:-த்யுலோகமானது, ஶரீரம் - ஆதாரம், ஜ்யோதி:-சோதிர்மயமான, ரூபம்-உருவமானது, அஸௌ - இந்த, ஆதித்ய: - சூரியன், தத்-அந்த விஷயத்தில்,

உதரம்-அத்தியாத்மாவும் அதிபூதமாயுமுள்ள மனதானது, யாவத் - எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளதோ, தாவதீ - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, த்யௌ:-ஆதாரமான த்யுலோகம், தாவாந் - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, அஸௌ-இந்த, ஜ்யோதீரூப: - உருவமான சூரியன், தத்-அந்த அக்நியும் ஆதித்யனுமான வாக்கும் மனதும், மிதுநம் - இரண்டாக, ஸமைதாம் - சேர்ந்தன, தத: - அப்படிச் சேர்ந்ததால், ப்ராண:-ப்ராணனானது, அஜாயத-உண்டாயிற்று, ஸ: - அந்த ப்ராணனானது, இந்த்ர:-வேறு இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது, ஸஏஷ:-அந்த இந்த ப்ராணனானது, அஸபத்ந: - ஒப்பற்றது, த்விதீயோவை - இரண்டாவது வஸ்துதானே, ஸபத்ந: - ஸபத்நமென்று சொல்லுகிறது, ய: - யாதொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத-அறிகிறானோ, அஸ்ய - இவனுக்கு, ஸபத்ந: - சத்ருவானவன், நபவதி - இருக்கிறதில்லை.

அதைதஸ்ய ப்ராணஸ்யாப: ஶரீரம் ஜ்யோதீரூபமஸௌ சந்த்ரஸ்தத்யாவானேவ ப்ராணஸ்தாவத்ய ஆபஸ்தாவானஸௌ சந்த்ரஸ்த ஏதே ஸர்வ ஏவ ஸமா: ஸர்வேऽனந்தா: ஸ யோ ஹைதானந்தவத உபாஸ்தேऽந்தவந்தம் ஸ லோகம் ஜயத்யத யோ ஹைதானநந்தானுபாஸ்தேऽனந்தம் ஸ லோகம் ஜயதி ||௧௩||

(ப்-பா-ம்.) அத - பிறகு, ஏதஸ்ய - இந்த, ப்ராணஸ்ய - ப்ராணனுக்கு, ஆப: - ஜலம், ஶரீரம் - ஆதாரம், ஜ்யோதீரூபம் - சோதிர்மயமான ரூபமானது, அஸௌ - இந்த, சந்த்ர: - சந்திரன், தத் - அந்த விஷயத்தில், ப்ராண: - ப்ராணன், யாவானேவ - எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளதோ, ஆப: - ஜலமும், தாவத்ய: - அவ்வளவுபரிமாணமுள்ளது, அஸௌ - இந்த, சந்த்ர:-சந்திரனும், தாவாந் - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவன், தஏதே - அந்த இந்த வாக்கு மனது ப்ராணன் இவைகள், ஸர்வ ஏவ - மூன்றுமே, ஸமா: - அந்த உடலுக்குச் சரியான உருவமுள்ளவைகள் அதாவது எப்படி விளக்கினொளியானது குடம் வீடு மெத்தை இவைகளில் அவ்வவைகளுக்குத் தக்கபடி தன்னொளியைப் பரப்புதல் சுருக்குதல் செய்கிறதோ அப்படியே ப்ராணனும் கொசுகு யானை முதலிய சரீரங்களினுலும் அந்தந்த உடலுக்கேற்கப் பெருத்தல் குறுகுதல் இவைகளை உடைத்தாயிருக்கிறது, ஸர்வே-இம்மூன்றும், அனந்தா: - வெகுகாலமிருப்பவைகள், ஸயோஹ - யாதொருவன்தானே, ஏதாந் - இம்மூன்றையும், அந்தவத:- முடிவுள்ளவைகளாக, உபாஸ்தே - த்யானம் செய்கிறானோ, ஸ: - அவன், அந்தவந்தம் - நாசமுள்ளதான, லோகம் - பயனை, ஜயதி - அடைகிறான், அத - பிறகு, யோஹ - யாதொருவன்தானே, ஏதாந்-இவைகளை, அனந்தாந் - நாசமில்லாதவைகளாக, உபாஸ்தே - த்யானம்செய்கிறானோ, ஸ: - அவன், அனந்தம் - நாசமில்லாததாக, லோகம் - பயனை, ஜயதி - அடைகிறான்.

ஸ ஏஷ ஸம்வத்ஸர: ப்ரஜாபதி: ஷோடஶகலஸ்தஸ்ய ராத்ரய ஏவ பஞ்சதஶ கலா த்ருவைவாஸ்ய ஷோடஶீ கலா ஸ ராத்ரிபிரேவா ச பூர்யதே(அ)ப ச க்ஷீயதே ஸோ(அ)மாவாஸ்யாம் ராத்ரிமேதயா ஷோடஶ்யா கலயா ஸர்வமிதம் ப்ராணப்ருதனுப்ரவிஶ்ய தத: ப்ராதர்ஜாயதே தஸ்மாதேதாம் ராத்ரிம் ப்ராணப்ருத: ப்ராணம் ந விச்சிந்த்யாதபி க்ருகலாஸஸ்யைதஸ்யா ஏவ தேவதாயா அபசித்யை ||௧௪||

(ப்-பா-ம்.) ஸ ஏஷ: - ப்ராணனுக்கு அதிஷ்டான தேவதையான சந்திரனானவன், ஸம்வத்ஸர:- ஸம்வத்ஸரயதி - என்கிறபடியே மாதங்களைச் செய்கிறபடியால் சம்வச்சரமென்று பெயர்கொண்டவன், ப்ரஜாபதி:-ஸர்வஸ்ய ப்ரஜாயா: பதி: - என்கிறபடியே ப்ரசாபதி என்று சொல்லப்பட்டவன், ஷோடஶகல: - பதினாறு கலைகளுள்ளவன், தஸ்ய-அந்தச் சந்திரனுக்கு, ராத்ரய ஏவ-இரவுகள்தானே, பஞ்சதஶ - பதினைந்து, கலா: - கலைகள், அஸ்ய-இந்தச்சந்திரனுக்கு, ஷோடஶீ - பதினாறுவதான, கலா - கலையானது, த்ருவைவ-நாசமில்லாததுதான், ஸ:- அந்தச் சந்திரனனவன், ராத்ரிபிரேவ - இரவுகளாலேயே, ஆபூர்யதே - நிறைக்கப்படுகிறான், அபக்ஷீயதே ச - குறையவுங் குறைகிறான், ஸ: - அந்தச் சந்திரன், அமாவாஸ்யாம் - அமாவாசை என்கிற, ராத்ரிம் - இரவில், ஏதயா - இந்த, ஷோடஶ்யா - பதினாறுவதான, கலயா - கலையினாலே, ஸர்வம் - எல்லா, இதம் -இந்த, ப்ராணப்ருத் - ப்ராணிகளை, அனுப்ரவிஶ்ய - உள்புகுந்து, தத: - பிறகு, ப்ராத: - காலையில், ஜாயதே - உண்டாகிறான், தஸ்மாத்-ஆகையால், ஏதாம் - இந்த, ராத்ரிம் - அமாவாசை இரவில், ப்ராணப்ருத: - ப்ராணிகள், ஏதஸ்யா - இந்த, தேவதாயா ஏவ - சந்திரரூபமான தேவதையினுடையதானே, அபசித்யை - பூசையின்பொருட்டு, க்ருகலாஸஸ்யாபி - ஓந்தியினுடையவும், ப்ராணம் - ப்ராணனை, ந விச்சிந்த்யாத் - போகக்கூடாது.

யோ வை ஸ ஸம்வத்ஸர: ப்ரஜாபதி: ஷோடஶகலோ(அ)யமேவ ஸ யோ(அ)யமேவம்வித் புருஷஸ்தஸ்ய வித்தமேவ பஞ்சதஶ கலா ஆத்மைவாஸ்ய ஷோடஶீ கலா ஸ வித்தேனைவா ச பூர்யதே(அ)ப ச க்ஷீயதே ததேதந்நப்யம் யதயமாத்மா ப்ரதிர்வித்தம் தஸ்மாத்யத்யபி ஸர்வஜ்யானிம் ஜீயத ஆத்மனா சேஜ்ஜீவதி ப்ரதினாகாதித்யேவாஹு: ||௧௫||

(ப்-பா-ம்.) யோ வை - யாதொருவன், ஸ: - அப்படிப்பட்ட, ஸம்வத்ஸர: - ஸம்வச்சரமென்றும், ப்ரஜாபதி: - ப்ரஜாபதி என்றும், ஷோடஶகல: -பதினாறுகலை உள்ளவன் என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட சந்திரனே, ஸ:- அவன், அயமேவ - இந்த ஆத்மாதானே, யோ(அ)யம் - யாதொரு இந்த, ஏவம்வித் - இப்படித்தெரிந்த, புருஷ: - புருடனே, தஸ்ய - அந்தப் புருஷ

னுக்கு, வித்தேனைவ - பசு முதலிய தனத்தானே, பஞ்சதஶ - பதினைந்து, கலா:- கலைகள், அஸ்ய - இந்தப் புருடனுடைய, ஆத்மைவ - சரீரந்தானே, ஷோடஶீ - பதினாறுவதான, கலா - கலை, ஸ:- அந்தப் புருடன், வித்தேனைவ - தனத்தினாலேதானே, ஆபூர்யதே ச - நிறைக்கப்படுகிறான், அபக்ஷீயதே ச - குறைக்கவும்படுகிறான், ததேதத் - அந்த இந்தக் காரணத்தால், யத் - யாதொரு காரணத்தால், அயம் - இந்த, ஆத்மா - சரீரமானது, நப்யம் - சக்கிரத்தின் குடம்மாதிரியோ, வித்தம் - தனமானது, ப்ரதி: - சக்கிரத்தின் அரம்முதலிய பரிவாரம்மாதிரியோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வஜ்யாநிம் ப்ருதி - எல்லாத் தனங்களுடைய நாசம் நேர்ந்தாலும், ஜீயதே யத்யபி - நசிக்கிறானாலும், ஆத்மநா சேத் - சரீரத்தினாலேயோ வென்றால், ஜீவதி - ஜீவிக்கிறான், ப்ரதிநா - தனத்தினாலே, அகாத் - போனான், இத்யேவ - என்றுதான், ஆஹு: - சொல்லுகிறார்.

அத த்ரயோவாவலோகா மநுஷ்யலோக: பித்ருலோகோ தேவலோக இதி| ஸோऽயம்மநுஷ்யலோக: புத்ரேணைவ ஜய்யோ நாந்யேந கர்மணா கர்மணா பித்ருலோகோ வித்யயா தேவலோகோ தேவலோகோ வை லோகாநாம் ஶ்ரேஷ்டஸ்தஸ்மாத்வித்யாம் ப்ரஶம்ஸந்தி ||கசு||

(ப-பா-ம்.) அத - பிறகு, த்ரயோவாவ - மூன்றுகத்தானே இருக்கிறவை, லோகா: - உலகங்கள், மநுஷ்யலோக: - மனிதர்களுடைய உலகம், பித்ருலோக: - பிதுர்க்களுடைய உலகம், தேவலோக:-தேவர்களுடைய உலகம், இதி - என்று, ஸோऽயம் - அந்த இந்த, மநுஷ்யலோக: - மனிதர்களுடைய உலகமானது, புத்ரேணைவ-பிள்ளையினாலேதானே, ஜய்ய:- அடையத்தகுந்தது, அந்யேந - வேறு, கர்மணா - கர்மத்தாலே யாவது ஞானத்தாலே யாவது, ந-அடையத்தகுந்ததன்று, பித்ருலோக: - பிதுர்க்களுடைய உலகமானது, கர்மணா - அக்கிஹோத்திரம் முதலிய கர்மத்தினாலும், தேவலோக: - தேவர்களுடைய உலகமானது, வித்யயா - வித்தையினாலும், ஜய்ய: - அடையத்தகுந்தது, தேவலோகோவை - தேவர்களுடைய உலகந்தானே, லோகாநாம்-உலகங்களுக்குள், ஶ்ரேஷ்ட:-உயர்ந்தது, தஸ்மாத் - ஆகையால், வித்யாம்-வித்தையை, ப்ரஶம்ஸந்தி-புகழ்கிறார்கள்.

அதாத: ஸம்ப்ரத்திர்யதா ப்ரைஷ்யந்மந்யதேऽத புத்ரமாஹ த்வம் ப்ரஹ்ம த்வம் யஜ்ஞஸ்த்வம் லோக இதி ஸ புத்ர: ப்ரத்யாஹாஹம் ப்ரஹ்மாஹம் யஜ்ஞோऽஹம் லோக இதி யத்வை கிஞ்சாநூக்தம் தஸ்ய ஸர்வஸ்ய ப்ரஹ்மேத்யேகதா| யே வை கே ச யஜ்ஞாஸ்தேஷாம் ஸர்வேஷாம் யஜ்ஞ இத்யேகதா யே வை கே ச லோகாஸ்தேஷாம் ஸர்வேஷாம் லோக இத்யேகதைதாவத்வா இதம் ஸர்வமேதந்மா ஸர்வம் ஸந்நயமிதோऽபுநஜதிதி தஸ்மாத்புத்ரமநுஶிஷ்டம் லோக்யமாஹுஸ்தஸ்மாதேநமநுஶாஸதி ஸ யதைவம்வித்

ஹாயொகாகஸெவெ்ரு தா)யெஹிரெவவு்ராணெணைஷஹவ-ஈநு ஈரவிஶதி|
ஸயஈ)ெநநகிஷஈக்ஷயாகூுதம்ஹவதிதஹாஜெநமீஸவஷுஹாதுஈஜெுா
உஈஷுதிதஹாதுஈஜெுாநாஈஸவஈஜெுாணெணவாஹி நிஜொகெவுதிதி
ஷதூ)யெநஜெமெதஜெஷவாஃவுுராணாகூுதாஞுவிஶதி ||கஎ||

(ப்-பா-ம்.) ஈயாதஃ - பிறகு, ஸம்வுுதூ)ஹி - சம்பிரதாயமென்று சொல்லப்பட்ட கருமம் அதாவது புத்திரனிடத்தில் தன்னந்தகாலத்தில் தன் வியாபாரங்களைப் பொறுத்தல், யஈா - எக்காலத்தில், ெவெுஷ)நு - மரிக்கப்போகிறவனாக, உநு)ெத - எண்ணுகிறானோ, ஈயா - அக்காலத்தில், வுஈதும் - பிள்ளையைக் குறித்து, கூம் - நீ, வுஹு - ப்ரம்மம், கூம் - நீ, யஜூஃ - யக்யம், கூம் - நீ, ெலாகஃ - உலகம், ஜதி - என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறான், ஸஃ - அந்த, வுதூுஃ - பிள்ளையானவன், ஈஹம் - நான், வுஹு - ப்ரம்மம், ஈஹம் - நான், யஜூஃ - யக்யம், ஈஹம் - நான், ெலாகஃ - உலகம், ஜதி - என்று, வுதூ)ாஹ - பதில்சொல்லுகிறான், யெமெகிஞ-யாதானொன்று, ஈநூக்கும் - அத்தியயனம் செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததுமோ, தஹ) - அந்த, ஸவஷஹ) - எல்லாவற்றிற்கும், வுுஹெதி - ப்ரம்மமென்கிற பதத்தால், வகதா - ஒன்று சேர்ந்தது அதாவது இவ்வளவுகாலம் வேதவிஷயமான அத்தியயன வியாபாரம் என்னால் செய்யக்கூடியது எதுவோ அவையெல்லாம் இனி உன்னுதீனம் என்று கருத்து, யெமெகெவ-யாதொரு, யஜூாஃ - யக்யங்களோ, ெதஷாம் - அந்த, ஸவெஷாம்-எல்லாவற்றிற்கும், யஜூதி - யக்ய என்கிற பதத்தால், வகதா - ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறது நான்செய்யவேண்டிய யக்யங்களும் உன்னுதீனமென்று கருத்து, வெகெவ - யாதொரு, ெலாகாஃ-உலகங்களோ, ெதஷாம் - அந்த, ஸவெஷாம் - எல்லாவற்றிற்கும், ெலாகஜதி - லோக என்கிற பதத்தால், வகதா - ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறது நானடையவேண்டிய உலகங்களும் உன்னுதீனமென்று கருத்து, ஜஈம் - இந்த, ஸவஷம்-எல்லாக் காரியங்களுக்கும், வதாவெஈ - இவ்வளவுதான், வதக் - இந்த, ஸவஷம் - வேதம் யக்யம் உலகமிவைகளை, ஈயம்ஸநு - இந்தப் புத்திரரூபமாகவே, ஜஈஃ - இந்த உலகத்தில் நின்றும், ஈா - என்னை, ஈஹஈநஜக் - ரக்ஷிக்கப்போகிறான், (ஜதி - என்று), விதா - தகப்பன், ஆஹ-சொல்லுகிறான், தஹாக்-ஆகையாலே, ஈநஈஶிஷும் - ஆக்யாபிக்கப்பட்ட, வுதும் - பிள்ளையை, ெலாகு)ம்-உலகத்துக்குச் சாதனமாக, ஆஹஃ - சொல்லுகிறார்கள், தஹாக் - அப்படிச் சாஸநமாகையால், வநம் - இந்தப் பிள்ளையை, ஈநஈஶாஸதி - தகப்பன்மார்கள் ஆக்யாபிக்கிறார்கள், வவம்விக் - இப்படி ஆக்யாபித்த, ஸஃ-அந்தத் தகப்பன், யஈா - எக்காலத்தில், ெவெதி - பரலோகத்தை அடைகிறானோ, ஈயு - அக்காலத்தில், வஹிஃ - இந்த, வுாணெணஷெஹவ - ப்ராணனோடே கூடத்தானே, வுதும் - பிள்ளையை, ஆவிஶதி - ப்ரவேசிக்கிறான்,

ஸ: - அந்தப் பிள்ளையானவன், யதி - ஒருகாலத்தில், அநேந - இந்தத் தகப்பனாலே, கிஞ்சித் - ஒருகாரியம், அக்ஷ்ணயா - மூலைவழியாய், அக்ருதம்-செய்யப்படாததாக, பவதி - ஆகிறதோ, தஸ்மாத் - அந்த, ஸர்வஸ்மாத்-எல்லாக் காரியத்தில் நின்றும், ஏநம் - இந்தப் பிதாவை, முஞ்சதி - விடுவிக்கிறான். தஸ்மாத் - ஆகையால், புத்ரோ நாம - பிள்ளையென்று பெயர், ஸ: - அந்தப் பிதாவானவன், புத்ரேணைவ-பிள்ளையினாலேதானே, அஸ்மிந் - இந்த, லோகே - உலகத்தில், ப்ரதிதிஷ்டதி-பெருமை அடைகிறான், அத - பிறகு, ஏநம் - இந்தப் புருஷனை, அம்ருதா:-அமோகங்களான, தைவா:-மனிதர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதுதான், ஏதே-இந்த, ப்ராணா:-ப்ராணனென்று சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்கள், ஆவிசந்தி-அடைகின்றன.

ப்ருதிவ்யை சைநமக்நேஸ்ச தைவீ வாகாவிசதி ஸா வை தைவீ வாக்யயா யத்யதேவ வததி தத்தத்பவதி ||௧௮||

(ப்-பா-ம்.) ப்ருதிவ்யை - பூமியில் நின்றும், அக்நே: - அக்நியில் நின்றும், தைவீ - மனிதர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, வாக் - வாக்கானது, ஏநம் - இந்தப் புருஷனை, ஆவிசதி-அடைகிறது, யயா-யாதொரு வாக்கினாலே, யத்யதேவ - யாதொன்றைத்தானே, வததி-சொல்லுகிறானோ, தத்தத் - அதது, பவதி - உண்டாகிறதோ, ஸா - அதானது, தைவீவாக்-தேவவாக்கு என்று சொல்லப்பட்டது.

திவஸ்சைநமாதித்யாச்ச தைவம் மந ஆவிசதி தத்வை தைவம் மநோ யேநாநந்த்யேவ பவத்யதோ ந சோசதி ||௧௯||

(ப்-பா-ம்.) திவ: - ஆகாயத்தில் நின்றும், ஆதித்யாத்-சூரியனிடத்தில் நின்றும், ஏநம் - இவனை, தைவம் - மனிதர்களில் வேறுபட்டதான, மந: - மனதானது, ஆவிசதி - அடைகிறது, யேந - யாதொரு மனதால், ஆநந்தீ-சுகியாகத்தானே, பவதி - ஆகிறான், அதோ - பிறகு, ந சோசதி - துக்கியாகிறதில்லையோ, தத்வை - அதுதானே, தைவம் - தெய்வமென்று சொல்லப்பட்ட, மந: - மனது.

அத்ப்யஸ்சைநம் சந்த்ரமஸஸ்ச தைவ: ப்ராண ஆவிசதி ஸ வை தைவ: ப்ராணோ ய: ஸஞ்சரம்ஸ்சாஸஞ்சரம்ஸ்ச ந வ்யததேऽதோ ந ரிஷ்யதி ஸ ஏவம்வித் ஸர்வேஷாம் பூதாநாமாத்மா பவதி யதைஷா தேவதைவம் ஸ யதைதாம் தேவதாம் ஸர்வாணி பூதாந்யவந்த்யேவம் ஹைவம்விதம் ஸர்வாணி பூதாந்யவந்தி யது கிஞ்சேமா: ப்ரஜா: சோசந்த்யமைவாஸாம் தத்பவதி புண்யமேவாமும் கச்சதி ந ஹ வை தேவாந் பாபம் கச்சதி ||

(ப்-பா-ம்.) அத்ப்ய: - ஜலத்தில் நின்றும், சந்த்ரமஸ: - சந்த்ரனிடத்தில் நின்றும், ஏநம் - இந்தப் புருஷனை, தைவ: - மனிதர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, ப்ராண: - ப்ராணனானது, ஆவிசதி - அடைகிறது, ய:-யாதொரு ப்ராணனானது, ஸஞ்சரந் - சலித்தபோதிலும், அஸஞ்சரந் -

சலியாதபோதிலும், நவ்யதே - சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, (௩௦) - அஸம்வரந் - சலியாதவனாக, யதா - எப்படி, நவ்யதே - சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, ததா - அப்படி, ஸஞ்சரந் - சலித்தவனாகவும், நவ்யதே-சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, ஸஏவ - அவன்தானே, தேவ꞉- தெய்வமென்கிற, ப்ராண꞉ - ப்ராணன், ஏவம்வித் - இப்படி அறிந்த, ஸ꞉- அவன், அதோ - பிறகு, நரிஷ்யதி - நாசமடைகிறதில்லை, யதா-எப்படி, ஏஷா - இந்த, தேவதா - தேவதையோ, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், ஸ꞉- அந்தப் புருஷனானவன், ஸர்வேஷாம் - எல்லா, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கும், ஆத்மா-ஆத்மாவாக, பவதி - ஆகிறான், யதா - எப்படி, ஏதாம்- இந்த, தேவதாம் - தேவதையை, ஸர்வாணி - எல்லா, பூதாநி-ப்ராணிகளும், அவந்தி - காப்பாற்றுகின்றனவோ, ஏவம்ஹ- இந்தப்படியே, ஏவம் விதம் - இப்படி அறிந்தவனை, ஸர்வாணி - எல்லா, பூதாநி - ப்ராணிகளும், அவந்தி - காப்பாற்றுகின்றன, யத் - யாதொரு பாபத்தினாலேதானே. இமா꞉ - இந்த, ப்ரஜா꞉ - ப்ராணிகள், கிஞ்ச - கொஞ்சம், ஶோசந்தி-துக்கிக்கின்றனவோ, தத் - அந்த பாபமானது, அமுஷாமேவ - இந்த ப்ராணிகளுக்குத்தானே, அமா - அப்பொழுதே, பவதி - உண்டாகிறது, புண்யமேவ - புண்ணியந்தானே, அமும் - இவனை, கச்சதி - அடைகிறது, தேவாந்-தேவர்களை, பாபம் - பாவமானது, நகச்சதிஹவை - அடைகிறதில்லையன்றோ.

அதாதோவ்ரதமீமாம்ஸா ப்ரஜாபதிர்ஹ கர்மாணி ஸஸ்ருஜே தாநி ஸ்ருஷ்டாந்யந்யோந்யேநாஸ்பர்தந்த வதிஷ்யாம்யேவாஹமிதி வாக்தத்ரே த்ரக்ஷ்யாம்யஹமிதி சக்ஷு꞉ ஶ்ரோஷ்யாம்யஹமிதி ஶ்ரோத்ரமேவமந்யாநி கர்மாணி யதா கர்ம தாந்ம்ருத்யு꞉ ஶ்ரமோ பூத்வோபயேமே தாந்யாப்நோத் தாந்யாப்த்வா ம்ருத்யுரவாருந்த தஸ்மாச்ச்ராம்யத்யேவ வாக் ஶ்ராம்யதி சக்ஷு꞉ ஶ்ராம்யதி ஶ்ரோத்ரமதேமமேவ நாப்நோத்யோऽயம் மத்யம꞉ ப்ராணஸ்தாநி ஜ்ஞாதும் தத்ரிரே அயம் வை ந꞉ ஶ்ரேஷ்டோ ய꞉ ஸஞ்சரம்ஶ்சாஸஞ்சரம்ஶ்ச ந வ்யததேऽதோ ந ரிஷ்யதி ஹந்தாஸ்யைவ ஸர்வே ரூபமஸாமேதி த ஏதஸ்யைவ ஸர்வே ரூபமபவம்ஸ்தஸ்மாதேத ஏதேநாக்யாயந்தே ப்ராணா இதி தேந ஹ வாவ தத்குலமாசக்ஷதே யஸ்மிந் குலே பவதி ய ஏவம் வேத ய உ ஹைவம்விதா ஸ்பர்த்ததேऽநுஶுஷ்யதி அநுஶுஷ்ய ஹைவாந்ததோ ம்ரியத இத்யத்யாத்மம் ॥௨௧॥

(ப்-பா-ம்.) அத - பிறகு, அத꞉ - வாக்கு மனது ப்ராணன் இவைகளுடைய த்யானம் சொன்னதினால், வ்ரதமீமாம்ஸா-த்யானத்தினுடைய விசாரமானது, ப்ரவர்த்யதே - ஆரம்பிக்கிறது, ப்ரஜாபதிர்ஹ - ப்ரம்மனோவென்றால், கர்மாணி - கர்மம் ஞானம் என்கிற இந்திரியங்களை, ஸஸ்ருஜே-படைத்தான், ஸ்ருஷ்டாநி - படைக்கப்பட்ட தாநி - அந்த இந்திரியங்கள்,

அந்யோந்யேந - ஒன்றுக்கொன்று, அஸ்பர்தந்த - சண்டையிட்டன, அஹமேவ - நானே, வதிஷ்யாமி - வார்த்தைசொல்லுகிறேன், இதி - என்று, வாக் - வாக்கானது, தத்ரே - இருந்தது, சக்ஷு: - கண்ணானது, அஹம் - நான், த்ரக்ஷ்யாமி-பார்க்கிறேன், இதி-என்றும், ஶ்ரோத்ரம் - காது, அஹம் - நான், ஶ்ரோஷ்யாமி - கேட்கிறேன், இதி - என்றும், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், அந்யாநி - வேறு, கர்மாண்யபி - இந்திரியங்களும், யதாகர்ம - தங்கள்தங்கள் கருமங்களை எண்ணினவைகளாகவும், (ஸ்திதவந்தி-இருந்தன), தாநி - அவைகளை, ம்ருத்யு: - ம்ருத்யுவென்கிற தேவதையானது, ஶ்ரம: - சிரமமாக, பூத்வா - ஆய், உபயேமே - சமீபத்தில் வந்தது, தாநி - அந்த இந்திரியங்களை, ஆப்நோத் - அடைந்தது, தாநி - அந்த இந்திரியங்களை, ம்ருத்யு: - ம்ருத்யுவானது, ஆப்த்வா - அடைந்து, அவாருந்த - காரியங்களைத் தகைந்தது, தஸ்மாத்-ஆகையால், வாக்-வாக்கானது, ஶ்ராம்யத்யேவ-சிரமத்தை அடைகிறது, சக்ஷு: - கண்ணும், ஶ்ராம்யதி-சிரமத்தை அடைகிறது, ஶ்ரோத்ரம் - காதும், ஶ்ராம்யதி - சிரமத்தை அடைகிறது, அத - பிறகு, ய: - யாதொரு, அயம் - இந்த, மத்யம:-மார்பிலிருக்கிற ப்ராணனோ, இமமேவ - இந்த ப்ராணனைத்தானே, நாப்நோத் - அடையவில்லை, தாநி - அந்த இந்திரியங்கள், ஜ்ஞாதும் - உயர்ந்ததை அறிவதற்கு, தத்ரிரே - யத்தனித்தது, அயம்வை - இந்த ப்ராணன்தானே, ந: - நமக்குள், ஶ்ரேஷ்ட: - உயர்ந்தவன், ய: - யாதொருவன், ஸஞ்சரம்ஶ்ச - சஞ்சரித்தபோதிலும், அஸஞ்சரம்ஶ்ச - சஞ்சரியாதவன்போல, நவ்யததே-சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, நரிஷ்யதி - நாசத்தை அடைகிறதில்லை, ஹந்த - இந்தப்பதம் தங்களுக்கு அனுகூலனான தலைவன் அடைந்த ஆனந்தத்தைச் சொல்லுகிறது, ஸர்வே - எல்லோருமாக, அஸ்ய - இந்த ப்ராணனுடைய ரூபமேவ-உருவத்தைத்தானே, அஸாம - அடைவோம், இதி - என்று, தே - அந்த, ஸர்வே-எல்லா இந்திரியங்களும், ஏதஸ்ய - இந்த ப்ராணனுடைய, ரூபமேவ - உருவத்தைத்தானே, அபவந் - அடைந்தன, தஸ்மாத் - ஆகையால். ஏதே - இந்த இந்திரியங்கள், ப்ராணா இதி-ப்ராணனென்று, ஏதேந-இந்த ப்ராணன் பெயரினாலே, ஆக்யாயந்தே - சொல்லப்படுகின்றன, ய: - யாதொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத-த்யானம்செய்கிறானோ, (ஸ:, அவன்), யஸ்மிந் - எந்த, குலே - வம்சத்தில், பவதி-பிறக்கிறானோ, தத்-அந்த, குலம் - குலமானது, தேநஹவாவ - அவனால் ப்ரசித்தமானதாக, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறார்கள், யஉஹ-யாதொருவன்தானே, ஏவம்வித:-இப்படி அறிந்தவனோடு, ஸ்பர்ததே - சண்டையிடுகிறானோ, (ஸ:-அவன்)-அநுஶுஷ்யஹைவ - உயர்ந்தவனாகவே, அந்தத:-வெகுநாள் பொறுத்து, ம்ரியதே - இறக்கிறான், இதி - என்று, அத்யாத்மம் - ப்ராணனின் த்யான வழியானது, (உக்தம் - சொல்லப்பட்டது).

𑌅𑌥𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌸 𑌯𑌥𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌮𑍍𑌲𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍈𑌷𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 ॥௨௨॥

(ப-பா-ம்.) 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌅𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 - தேவதாவிஷயமான த்யானமானது சொல்லப்படுகிறது, 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 - நானே, 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - கொளுத்தப்போகிறேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - அக்நியானது, 𑌦𑌧𑍍𑌰𑍇 - இருந்தது, 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌤𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - தபிக்கப்போகிறேன், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சூரியனும், 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - விளங்கப்போகிறேன், 𑌇𑌤𑌿-என்று, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 - சந்திரனும், 𑌏𑌵𑌂 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 - வேறு, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 - திக்கு முதலிய தேவதைகளும், 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂- தங்கள் தங்கள் விருத்தியைத் தாண்டாமல், (𑌅𑌧𑌿𑌦𑌧𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 - எண்ணின்), 𑌯𑌥𑌾 - எப்படி, 𑌏𑌷𑌾𑌂 - இந்த, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 - வாக்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்குள், 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 - இருதயத்திலிருக்கிற, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணனானவன், 𑌸𑌃 - மேற்கூறியபடி சிரேஷ்டனோ, 𑌏𑌵𑌂 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌏𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 - வேறு, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - தேவர்களுக்குள், 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - வாயுவானவன், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 - வேறு, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 - தேவதைகள், 𑌮𑍍𑌲𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿-அஸ்தமிக்கிறார்களோ, 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃-வாயுவானவன், 𑌨 - அஸ்தமிக்கிறதில்லையோ, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு, 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - வாயுவென்று சொல்லப்பட்டவனோ, 𑌸𑍈𑌷𑌾 - அந்த இந்த, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 - தேவதையானது, 𑌅𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌾 - அஸ்தமிக்காதது.

𑌅𑌥𑍈𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌉𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸 𑌉 𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇𑌽𑌮𑍁𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑌿𑌪𑌯𑌿𑌷𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨𑍋 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 ॥

(ப-பா-ம்.) 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 - மந்திரமானது, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - இருக்கிறது, 𑌯𑌤𑌃 - யாதொன்றினிடத்தில் நின்றும், 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃-சூரியனும், 𑌉𑌦𑍇𑌤𑌿 - உதிக்கிறானோ, 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌚-யாதொன்றினிடத்திலும், 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂- அஸ்தமனத்தை, 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 - அடைகிறானோ, 𑌇𑌤𑌿 - என்கிற மந்திரத்தின் பொருள், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈-ப்ராணனிடத்தில் நின்றுதானே, 𑌏𑌷𑌃-இந்தச் சூரியன், 𑌉𑌦𑍇𑌤𑌿 - உதிக்கிறான், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 - ப்ராணனிடத்தில், 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿- லயத்தை அடைகிறான், அதாவது ஆதித்யன் அக்நி இவைகள் ப்ராணனென்று சொல்லப்பட்ட வாயுவின் கதியை அபேக்ஷிக்கிறதாகையால் வாயுவி

னிடத்திலேயே உதயாஸ்தமநங்களை உடைத்தாயிருக்கின்றன, தம் - அந்த ப்ராணனையே, தேவா: - வாக்குமுதலியனவும் அக்நிமுதலியனவும், தர்மம் - த்யானமாகிற தர்மமாக, சக்ரிரே - எண்ணின, ஸ ஏவ - அந்தத் தருமந்தானே, அத்ய - இப்பொழுதும், ஸ உ - அந்தத் தருமந்தானே, ஶ்வ: - நாளைக்கும், அநுஷ்டேய: - அநுஷ்டிக்கத்தகுந்தது, இதி - என்கிற மந்திரத்தின்பொருள், யத் - யாதொரு காரணத்தால், ஏதே வை - இந்த வாக்கு முதலியவைகளை, அமுர்ஹி - இந்தக் காலத்தில், அத்ரியந்த - த்யானம் செய்யவேண்டியவைகளாக எண்ணினவைகளோ, தத் ஏவ - ஆகையால்தானே, அத்யாபி - இப்பொழுதும், குர்வந்தி - த்யானம் செய்கின்றன், தஸ்மாத் - ஆகையால், ஏகம் - ஒன்றான, வ்ரதம் ஏவ - முக்கிய ப்ராணனுடைய த்யானத்தைத்தானே, சரேத் - செய்யக்கடவன், ப்ராண்யாத் ச ஏவ - ரேசகமென்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணாயாமத்தைச் செய்யக்கடவன், அபாந்யாத் ச - அப்படியே பூரகத்தையும் செய்யக்கடவன், மா - என்னை, பாப்மா - பாவத்தினுருவமாகிய, ம்ருத்யு: - மிருத்யுவானது, நாப்நுவத் - அடையாது, இதி - என்கிற புத்தியால், யத்யு சரேத் - ஆரம்பித்தானேயானால், ஸமாபிபயிஷேத் - முடிக்கக்கடவன், தேந உ - அந்த த்யானத்தினாலேயே, ஏதஸ்யை - இந்த, தேவதாயை - தேவதையினுடைய, ஸாயுஜ்யம் - சமான போகத்தையும், ஸலோகதாம் - சமான உலகத்தையும், ஜயதி - அடைகிறான்.

த்ருதீயாத்யாயே ஷஷ்டம் ப்ராஹ்மணம்.

த்ரயம் வா இதம் நாம ரூபம் கர்ம தேஷாம் நாம்நாம் வாகித்யேததேஷாமுக்தமதோ ஹி ஸர்வாணி நாமாந்யுத்திஷ்டந்தி | ஏததேஷாம் ஸாமைதத்தி ஸர்வைர்நாமபி: ஸமமேததேஷாம் ப்ரஹ்மைதத்தி ஸர்வாணி நாமாநி பிபர்தி ||௧||

பதப்பொருள்பாஷ்யம். வ்யாக்ருதா வ்யாக்ருதங்களெல்லாம் மூன்றுவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாமமென்றும் ரூபமென்றும் கர்மமென்றும் சொல்லப்படுகிற அவைகளுக்குள் நாமங்களுக்கு வாக்கு என்பது உபாதாநம்; வாக்கினால் எல்லா நாமங்களும் உண்டாகின்றன. இந்த வாக்கே எல்லா நாமங்களுக்கும் ஸாமம். இது எல்லா நாமங்களோடும் ஸமமாயிருக்கின்றது. இது எல்லா நாமங்களுக்கும் ப்ரம்மம். இது எல்லா நாமங்களையும் பரிக்கின்றது.

அர்த்தபேதங்கள்.

(ஶம் - ஸா.) வாக்கு என்பது சப்தம், உக்தம் என்பது உபாதாநம். வைராக்யத்திற்குக் காரணமாக இந்த உபதேசம். (ரா - ஸா.) வாக்கு என்பது வாக்கிந்திரியம், உக்தம் என்பது காரணம். சேதநாசேதநங்களில் அசேதநங்களைப் பற்றியது.

அத ரூபாணாம் சக்ஷுரித்யேததேஷாமுக்தமதோ ஹி ஸர்வாணி ரூபாண்யுத்திஷ்டந்த்யேததேஷாம் ஸாமைதத்தி ஸர்வை ரூபை: ஸமமேததேஷாம் ப்ரஹ்மைதத்தி ஸர்வாணி ரூபாணி பிபர்தி ||௨||

பாஷ்யப்பொருள். ரூபங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் கண்ணே காரணம். இதனால் எல்லா ரூபங்களும் வெளியாகிறது. இதுவே ரூபங்களுக்கு ஸாமம் ப்ரம்மம்.

(ஶம் - பா.) ஸாமாந்ய விசேஷந்யாயத்தால் முன்போலவே கருத்து. கண்ணென்பது ரூபம். (ரா - பா.) கண்ணென்பது இந்திரியம், உபசாரந்யாயத்தாலே கருத்துக்கொள்க.

அத² கர்மணாமாத்மேத்யேததே³ஷாமுக்த²மதோ ஹி ஸர்வாணி கர்மாண்யுத்திஷ்ட²ந்த்யேததே³ஷாꣳ ஸாமைதத்³தி⁴ ஸர்வை: கர்மபி⁴: ஸமமேததே³ஷாம் ப்³ரஹ்மைதத்³தி⁴ ஸர்வாணி கர்மாணி பி³ப⁴ர்தி । ததே³தத்த்ரயꣳ ஸதே³கமயமாத்மாத்மோ ஏக: ஸன்னேதத்த்ரயம் ததே³தத³ம்ருதꣳ ஸத்யேன ச²ன்னம் ப்ராணோ வா அம்ருதம் நாமரூபே ஸத்யம் தாப்⁴யாமயம் ப்ராணஶ்ச²ன்ன: ॥௩॥

(ஶம் - பா.) க்ரமஸாமாந்யத்தை கர்மவிசேஷங்களுக்குக் காரணமாகவும் ஸாமமாகவும் ப்ரம்மமாகவும் சொல்லுகிறது. இவையொன்று சேர்ந்து ஸங்காத சரீரமாகின்றது. மேலேசொல்லப்போகிற அம்ருதரூபம் ஸத்யத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கரணாத்மகமானது. அவித்யாவிஷயத்தை இங்குச் சொல்லியது இதில் வைராக்யமுடையவனுக்கு வித்யோபதேசத்திற்குத் தான். இப்படி மூன்றாவது அத்யாயம் முடிந்தது.

(ரா - பா.) கர்மமென்பது புண்ய பாபங்களை யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மா என்பது ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது. நாமரூப கர்மங்கள் ஜீவாத்மாவில் வேறுபட்டவையாயிருந்தாலும் பாமரர்களுக்கு ஒன்றுபோல் தோற்றுகிறது. கர்மபலமாகிய ரூபநாமங்களால் சூழப்பட்ட இந்த ஜீவன் அபஹத பாப்மத்வம் முதலிய குணங்களையுடையவனா யிருந்தும் வேடர்கள் கையிலகப்பட்ட ராஜகுமாரனைப்போல் தன்னைத்தானறியாமல் போகிறான்.

இதிஷஷ்ட ப்ராம்மணம் சமாப்தம்.

மூன்றாவது அத்யாயம் முடிந்தது.

அத² சதுர்தோ²(அ)த்⁴யாய:.

ஹரி: ஓம்.

த்³ருப்தபா³லாகிர்ஹானூசானோ கா³ர்க்³ய ஆஸ ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ரும் காஶ்யம் ப்³ரஹ்ம தே ப்³ரவாணீதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ரு: ஸஹஸ்ரமேதஸ்யாம் வாசி த³த்³மோ ஜனகோ ஜனக இதி வை ஜனா தா⁴வந்தீதி ॥௧॥

(ஶ - பா.) மூன்றாவது அத்யாயத்தில் சுருங்கச் சொல்லப்பட்ட வித்யை, அவித்யை, இவ்விரண்டினுள் அவித்யை விரிவாய் சொல்லப்பட்டது. இந்த அத்யாயத்தில் வித்யை விரித்துரைக்கப்படுகிறது.

(ரா - பா.) ப்ரம்மம் ஜகத்காரணமென்பதை விரித்துரைப்பதற்கு இந்த நான்காவது அத்யாயம் தொடங்கப்படுகிறது.

ஸ்துதியின் கருத்து.

(ஶம் - பா - ரா - பா.) வேதாந்தங்களை யோதின கார்க்யகோத்திரரான பாலாகி என்பவரொருவர் கர்வங்கொண்டவரா யிருந்தார். அவர் காசிராஜாவான அஜாதசத்ரு என்பவரிடத்தில் சென்று நானுனக்கு ப்ரம்மோபதேசம் பண்ணுகிறேனென்று சொன்னார். இப்படிச் சொன்ன அவரை நோக்கி, அஜாதசத்ரு சொல்லியது. நானுனக்கு ப்ரம்மோபதேசம் செய்கிறேனென்று நீர் சொன்னமாத்திரத்திற்கே உமக்கு ஆயிரம் கோதானம் செய்கிறேன். ப்ரம்மத்தைச் சொல்லுகிறேனென்று என்னிடம் வந்தவரிது

வரையிலு மொருவருமில்லை. ஜநகரே ப்ரம்மத்தை விசாரிப்பவரென்றும் தாநம் கொடுப்பவரென்றும், ஜநகரையே எல்லாரும் நாடியோடுகிறார்கள். நீரொருவரே என்னிடம் வந்து ப்ரம்மத்தை யுமக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னீர். ஆகையால் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தேன் என்பது. இதனால் அஜாதசத்ருவுக்கு ப்ரம்மவித்துக்களிடத்தில் மிகவுமன்புண்டாயிருக்கிறதாகத் தோற்றுகிறது.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௨॥

(ஶம் - ஸா.) இப்படிக்கேட்க விரும்பி எதிர்கொண்டு நிற்கிற ராஜாவை நோக்கிப் பாலாகி சொல்லுகிறார். ஸூரியனிடத்திலும் நேத்திரத்திலும் அபிமாநியாய்க் கண்வழியாய் ஹ்ருதயத்தில் புகுந்து நான் போக்தாவாயும் கர்த்தாவாயு மிருக்கிறேனென்று தோற்றுகின்றான். இவனையே இந்தக் கார்யகாரண ஸங்காதத்தில் ப்ரம்மமாகக்கண்டு உபாஸிக்கிறேன். ஆகையால் உமக்கும் அந்தப் புருஷனையே ப்ரம்மமென்று உபாஸிக்கும்படி யுபதேசிக்கின்றேன். என்று சொன்னார். இப்படிச் சொன்ன அவரை நோக்கி அஜாதசத்ரு ப்ரதிவசநம் சொல்லுகிறார். நீர் சொன்ன இந்த ப்ரம்ம விஷயம் நானுமறிவேன். ஆகையாலிதைச் சொல்லவேண்டாம்; வேறே அறிவீராகில் சொல்லும். நீரிந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்தாலும் இதை யுபாஸனைசெய்யும் வழியு மதன் பயனையு மறியீரென்றும் சொல்லவேண்டாம். நானெல்லாம் அறிவேன். எல்லாவற்றையுமதிசயித்தது தலையானது விளங்காநின்றதும் ப்ரம்மம். இதை யிப்படி யுபாஸித்தால் எல்லாவற்றையு மதிசயித்தவனாய்த் தலையாய் விளங்கும் தன்மையனாவானென்று அறிவேனன்றோ?

(ரா - ஸா.) இது ஆதித்யமண்டலாபிமாநியினுடைய உபாஸநத்தைச் சொல்லுகிறது. என்பது விசேஷம். மற்றது சங்கரபாஷ்யம்போலவே காண்க.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌹 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௩॥

(ஶம் - ஸா.) சந்திரனிடத்திலும் மநதிலும் அபிமாநியாய்க் கர்த்தாவாய்ப் போக்தாவாய் விளங்குகிற புருஷனை ப்ரம்மமாக உபாஸிக்கும்படி பாலாகி யுபதேசிக்க முன்போலவேஇந்த உபாஸநம் முதலியவை எனக்குத் தெரியும், வேறு சொல்லும் என்று சொல்லி, மகானாயும் வெளுத்த வஸ்திரமுடையவனாயும் ஸோமராஜாவாயும் உபாஸநம் செய்கிறவன் அந்நஸம்ருத்திமுதலிய பலன்களை யடைவானென்பதையும் தெரியுமென்றார் என்பது கருத்து. மற்றது முன்போலவே.

(ரா - ஸா) ஸோமராஜ சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற ஒருவித கொடியை அபேதமாக உபாஸிப்பது அந்நஸம்ருத்தியைத் தரும் என்பது சிலர் மதமென்று சந்திரனே அந்நமாகிய ஸோமமாகையால் யதார்த்தமாகவே உபாஸிப்பது கீழ்ச்சொன்ன பலனைத் தருமென்பது கருத்தென்று சிலரும் சொல்லுகிறார்கள் என்றும் விசேஷம். மற்ற விஷயத்தில் சங்கரபாஷ்யம்போலவே காண்க.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍

ஸம்வதிஷ்டாஸ்தேஜஸ்வீதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே தேஜஸ்வீ ஹ பவதி தேஜஸ்விநீ ஹாஸ்ய ப்ரஜா பவதி ||௪||

(ஶம் - ஸா. ரா - ஸா.) மின்னலுக்கு அபிமாநிபுருஷனை தேஜஸ்ஸென்கிற குணத்தோடு உபாஸநம் செய்தால் இவனுமிவன் ஸந்தாநமும் தேஜஸ்ஸை யடையலாமென்பதும் எனக்குத்தெரியும், வேறு சொல்லுமென்றார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். மின்னலிலும்த்வக்கிலும் ஹ்ருதயத்திலு மிந்ததேவதை யொன்றென்பது சம்-பா, பேதம். பாலாகியை நோக்கி அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறாரென்பது இங்குமுண்டு. பாலாகிசொல்லுகிற விஷயம் தனக்குத்தெரியும் என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயமாகாஶே புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா: பூர்ணமப்ரவர்த்தீதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே பூர்யதே ப்ரஜயா பஶுபிர்நாஸ்யாஸ்மால்லோகாத் ப்ரஜோத்வர்த்ததே ||௫||

(ஶம் - ஸா - ரா - ஸா.) ஆகாயத்திற்கு அபிமாநியாயிருக்கிற புருஷனை பூர்ணனாகவும் நிர்வ்யாபாரனாகவும் உபஸிப்பவன் பூர்ணனும் ஸந்தாநத்திற்கு அழிவில்லாதவனுமாவானென்பதும் தெரியும் நீர் சொல்லவேண்டாம் பாலாகியே என்று அவரை நோக்கி அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறார்.

அர்த்தபேதங்கள். ஆகாயத்திலும் ஹ்ருதயத்திலும் தேவதை யொன்றென்பது சம்-பா, விசேஷம் மற்றவை முன்போலவே காண்க.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயம் வாயௌ புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா இந்த்ரோ வைகுண்டோऽபராஜிதா ஸேநேதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே ஜிஷ்ணுர்ஹாபராஜிஷ்ணுர்பவத்யந்யதஸ்த்யஜாயீ ||௬||

(ஶம்-ஸா.) அவ்வாறே வாயுவினிடத்திலும் ப்ராணனிடத்திலும் ஒருதேவதை. பரமேச்வர குணமுடையதும் ஸஹிக்க முடியாததும் ஜயிக்கமுடியாத ஸேனையாகவும், உபாஸிப்பவனுக்கு அப்படியே பலம் கிடைக்கும். முன்போலவே ப்ரச்நோத்தரங்களையறிக.

ரா - ஸா. பெரிய ஐச்வர்யத்தை யடையானாயும் வைகுண்டலோகமாகவும் தோல்வியில்லாத ஸேனையாகவும் வாயுவிலிருக்கும் வாயுவபிமாநி புருஷனை யுபாஸநம் செய்தால் ஜயசீலனாகவும், தோல்வியில்லாதவனாகவும், சத்ருக்களை ஜயிப்பவனாகவும் ஆவான். மற்ற விஷயம் முன்போலவே காண்க.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயமக்நௌ புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா விஷாஸஹிரிதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே விஷாஸஹிர்ஹ பவதி விஷாஸஹிர்ஹாஸ்ய ப்ரஜா பவதி ||௭||

(ஶம் - ஸா.) அக்நியிலும் வாக்கிலும் ஹ்ருதயத்திலு மொருதேவதை. மற்றவை முன்போலவேயாம். (ரா - ஸா.) விஷாஸஹித்வம் என்கிற குணமுடையவனாக அக்நி புருஷனை உபாஸிக்கிற புருஷனும் அவன் ஸந்தாநமும் விஷாஸஹித்வமென்கிற அந்தக் குணத்தை யடைகிறார்கள். விஷாஸஹித்வமாவது எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் குணமென்றறிக. மற்றவை முன்போலவே காண்க.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயமப்ஸு புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதசத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா: ப்ரதிரூப இதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே ப்ரதிரூபꣳ ஹைவைநமுபகச்சதி நாப்ரதிரூபமதோ ப்ரதிரூபோ(அ)ஸ்மாஜ்ஜாயதே ॥அ॥

(ஶம் - ஹா.) ஜலத்திலும் ரேதஸ்ஸிலும் ஹ்ருதயத்திலு மொருதேவதை. இதை ப்ரதிரூபமாக உபாஸநம் செய்பவனுக்கு, அதாவது சாஸ்திரானுகூலமாக உபாஸிப்பவனுக்குச் சாஸ்த்ராநுஸாரமாயே எல்லா முண்டாகும். சாஸ்திரத்தை யநுஸரித்தவனே இவனிடத்திலுண்டாவான். மற்றவை முன்போல.

(ரா - ஹா.) ஜலத்தில் ஸரியான ப்ரதிபிம்பம் விழுமாகையால் அந்த ஜலாபிமாநி புருஷனை யுபாஸித்தவன் ஸரியான களத்திர ஸங்கத்தை யடைவான். அவனுக்கு ஸரியான ஸந்தாநமுண்டாகும். மற்றவை முன்போலாம்.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயமாதர்ஶே புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதசத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா ரோசிஷ்ணுரிதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே ரோசிஷ்ணுர்ஹ பவதி ரோசிஷ்ணுர்ஹாஸ்ய ப்ரஜா பவத்யதோ யை: ஸந்நிகச்சதி ஸர்வாꣳஸ்தாநதிரோசதே ॥கூ॥

(ஶம் - ஹா.) தெளிவுள்ள கண்ணாடியிலும் ஆயுதங்களிலும் ஸத்வசுத்தியிலும் தேவதை யொன்று, அதை ப்ரகாசகுணமுடையதா யுபாஸநம் செய்தால் ப்ரகாசரூப மடைவான். மற்றவை முன்போல. (ரா - ஹா.) கண்ணாடியில் ப்ரதிபிம்பபுருஷனை ஸ்வச்சகுணமுடையவனா யுபாஸிப்பவனும் அவன் மகனும் ஸ்வச்ச குணமுடையவனாவான். தானெவ்விடம் சேர்ந்தாலும் அங்குள் எல்லாரிலும் தான் கீர்திமானாயிருப்பான்.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ யம் ஏவாயம் யந்தம் பஶ்சாச்சப்தோ(அ)நூதேத்யேதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதசத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா அஸுரிதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே ஸர்வꣳ ஹைவாஸ்மிꣳல்லோக ஆயுரேதி நைநம் புரா காலாத் ப்ராணோ ஜஹாதி ॥௰॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) ப்ரதித்வநியை ப்ராணனாக உபாஸநம்செய்கிறவன் அபம்ருத்யுவை யடையமாட்டான்.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயம் திக்ஷு புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதசத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா த்விதீயோ(அ)நபக இதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே த்விதீயவாந்ஹ பவதி நாஸ்மாத்கணஶ்சித்யதே ॥கக॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) திக்குகளில் அபிமாநிதேவதைகளை ஸஹாயமுடையனவாகவும் பிரிவில்லாதவைகளாகவும் உபாஸநம் செய்கிறவனுக்கு எப்போதும் ஸஹாயமுண்டாம்; பந்துக்களிவனை விட்டுப் பிரியார்கள்.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயம் சாயாமய: புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதசத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா ம்ருத்யுரிதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபா

ஸர்வஂ ஹைவாஸ்மிம்ல்லோக ஆயுரேதி நைநம் புரா காலாந்ம்ருத்யுராகச்சதி ||கஉ||

(ஶம் - ஹா.) நிழலிலும் அஜ்ஞானத்திலும் ஹ்ருதயத்திலும் தேவதையொன்று. இதை ம்ருத்யுதேவதையாக உபாஸித்தவனுக்கு அம்ருத்யுவராது.

(ரா - ஹா.) புருஷனுடைய நிழல் கருத்து பயங்கரமாயிருக்கிறபடியினாலதை ம்ருத்யுவாக உபாஸிக்கும்படி விதித்தது. மற்றவை முன்போலவே காண்க.

அர்த்தபேதங்கள். பத்தாவதுசுலோகத்திலும் இதே பலன் சொல்லியிருக்கிற தென்னில் இதற்கு சம்,பா, வில் இவனுக்கு நோய்வராமலிருப்பது விசேஷமென்று ஸமாதாநம் சொல்லியிருக்கிறது.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயமாத்மநி புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா ஆத்மந்வீதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்த ஆத்மந்வீ ஹ பவத்யாத்மந்விநீ ஹாஸ்ய ப்ரஜா பவதி ஸ ஹ தூஷ்ணீமாஸ கார்க்ய: ||கங||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) ஆத்ம புருஷனை ப்ரம்மமாக உபாஸிக்கிறேனென்று கார்க்யர் சொல்ல இது எனக்குந் தெரியும், இப்படி உபாஸித்தவனுக்கு நல்லறிவும் நல்லறிவுடைய பிள்ளையு முண்டாகுமென்பதும் தெரியும். வேறுவித உபாஸநமுண்டாகில் சொல்லுமென்று அஜாத சத்ரு கேட்க, ஒன்றும் தோற்றாமல் கார்க்யர் கவிழ்தலையிட்டு வாயை மூடிக்கொண்டு நின்றார்.

அர்த்தபேதங்கள். இவரிவ்வளவே அறிந்தாராகையால் அதற்குமேல் தெரியமை பற்றி வாய் மூடினர். ஆத்ம புருஷ, என்கிற விடத்திற்கு, சம், பா, வில் ப்ரஜாபதியினிடத்திலும் புத்தியிலும் ஹ்ருதயத்திலும் ஒரு தேவதை என்று வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. ரா,பா, வில் சரீராபிமாநியான ஜீவாத்மாவென்று அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டது.

ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருரேதாவந்நூ3 இத்யேதாவத்தீதி நைதாவதா விதிதம் பவதீதி ஸ ஹோவாச கார்க்ய உப த்வா யாநீதி ||கச||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) இப்படி வாய் மூடியிருக்கிற கார்க்யரை நோக்கி உமக்கு இவ்வளவுதான் தெரியுமோ என்றுகேட்டார். இவ்வளவே எனக்குத்தெரியுமென்று கார்க்யர்சொன்னார். இவ்வளவு அறிந்தமாத்திரத்திலல் ப்ரம்மமறியப்படவில்லை,அறியவேண்டியது அதிகமாயிருக்கிற தென்று அஜாதசத்ரு சொன்னார். இதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில கார்க்யர் நானும்மை யடைகிறேன், எனக்கு ப்ரம்ம வித்யையைச் சொல்லுமென்று அஜாதசத்ருவைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ரு: ப்ரதிலோமம் சைதத்யத்ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியமுபேயாத்ப்ரஹ்ம மே வக்ஷ்யதீதி வ்யேவ த்வா ஜ்ஞபயிஷ்யாமீதி தம் பாணாவாதாயோத்தஸ்தௌ தௌ ஹ புருஷம் ஸுப்தமாஜக்மதுஸ்தமேதைர்நாமபிராமந்த்ரயாஞ்சக்ரே ப்ருஹந்பாண்டரவாஸ: ஸோம ராஜந்நிதி ஸ நோத்தஸ்தௌ தம் பாணிநாபேஷம் போதயாஞ்சகார ஸ ஹோத்தஸ்தௌ ||கரு||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) இவ்வாறு கிட்டிவந்த கார்க்யரை நோக்கி உத்தமவர்ணரான உமக்கு க்ஷத்ரியனான நான் வித்யோபதேசத்திற்கு ஆசார்யனாவது தகாது. இது சாஸ்திரவிருத்தமானது. மித்ரபாவனையாலே உமக்குச் சொல்லிவிடுகிறேன், அந்த ப்ரம்ம வித்யையை; என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆஸநத்திலிருந்து எழுந்திருந்து இவர்கையைப்

பிடித்துக்கொண்டு உறங்குகிற ஒருவன் ஸமீபத்தில்சென்று, ஓபெரியவனே, ஓவெள்ளை வஸ்திரம் தரித்தவனே, ஓஸோம, ஓ அரசனே என்று ப்ராணனுடைய பெயர்களால் அழைக்க உறங்குகிற புருஷனுணராமலிருக்க அவனைக் கையாலுருட்டிப் புரட்ட அவ னெழுந்திருந்தான்.

ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்யத்ரைஷ ஏதத்ஸுப்தோऽபூத்ய ஏஷ விஜ்ஞாநமய: புருஷ: க்வைஷ ததாபூத்குத ஏததாகாதிதி தது ஹ ந மேநே கார்க்ய: ||௧௬||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) அந்த அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறார். இப்போதுணர்ந்திருக்கிற இந்த விஜ்ஞாநமயபுருஷன் எவ்விடத்திலுறங்கினான். உறங்கும்போது எங்கிருந் தான். இப்போதெங்கிருந்து வந்தானென்று கார்க்யரைக் கேட்டார். அதைக் கார்க்ய ரறியவில்லை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். அந்தக்கரணத்தினால் எல்லாவற்றையும்அறியுமவனையும் அந்தக்கரணத்தால் அறியப்படுமவனையும் இருக்கிறவன் ஆத்மா. ஆகையால் (மயட்) ப்ரத்யயம் வந்தது. விஜ்ஞாநமென்பது அந்தக்கரணம் என்று சங், பா, வில் வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. தேஹம் இந்திரியம் மநஸ்ஸு ப்ராணன் இவைகளைவிட ஜீவன் வே றென்று காட்டின பிறகு ஜீவனைவிட பரமாத்மா வேறென்று காட்டுவதற்கு இந்தச் சுலோகம் ஏற்பட்டது. எப்படி என்றால் ஜீவனுறங்குவதற்கு இடமானவன் ஜீவனைவிட வேறாகவேண்டும். இப்படியே மற்றவிடங்களிலும் காண்க. இந்தக் கருத்தைக் கார்க் யரறியவில்லை என்று, ரா, பா, வில் வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்யத்ரைஷ ஏதத்ஸுப்தோऽபூத்ய ஏஷ விஜ்ஞாநமய: புருஷஸ்ததேஷாம் ப்ராணாநாம் விஜ்ஞாநேந விஜ்ஞாநமாதாய ய ஏஷோऽந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஶஸ்தஸ்மிஞ்சேதே தாநி யதா க்ருஹ்ணாத்யத ஹைதத்புருஷ: ஸ்வபிதி நாம தத்க்ருஹீத ஏவ ப்ராணோ பவதி க்ருஹீதா வாக்க்ருஹீதம் சக்ஷு: க்ருஹீதம் ஶ்ரோத்ரம் க்ருஹீதம் மந: ||

(ஶம் - ஹா.) நாம், கேட்ட விஷயத்தை விவரிக்கிறோம். கார்க்யரே கேளும். இந்த விஜ்ஞாநமய புருஷன், அந்தக் கரணத்தையும் சைதந்யபாஸத்தை ஸம்பந்தப்படாமல் அந்த சக்தியை க்ரஹித்துக்கொண்டு அஸம்ஸாரரூபமான தன்னுடைய ஆகாசஸ்பாவம் ரூபத்தில் லிங்கோபாதி ஸம்பந்தத்தை விட்டுறங்குகிறான். இது ஸ்வபதி என்பதினாலும் விறங்குகின்றது. அப்போது வாகாதீந்திரியங்கள் க்ரஹிக்கப்படுகின்றனவன்றோ.

(ரா - ஹா.) இவ்வாறு தான் கேட்டதை யறியாமல் தடுமாடுகிற கார்க்யரைத் தெ ரிவிப்பதற்கு அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறார். எப்போது இந்த விஜ்ஞாநமயபுருஷன் உறங்கு கிறானோ அப்போது, ப்ராணங்களென்கிற இந்திரியங்களால் பிறந்த ஜ்ஞாநத்தை எடுத் துக்கொண்டு அதாவது மநஸ்ஸை வேலையில்லாமலொழித்து, ஆகாசபதத்தின் பொரு ளாகிய பரமாத்மாவினிடத்தில் சயிக்கிறான். அதாவது தேவன் மநுஷ்யன் என்கிற ஆகார பேதம் தோன்றாமல் தனக்குச் சரியான பரமாத்மஸ்வரூபத்தோடு கலந்து விடுகிறான். புருஷனுறங்குகிறானென்று இந்த இந்திரியங்களை க்ரகிக்கும்போதே சொல்லுகிறார்கள ன்றோ? இந்திரியங்களப்போது விஷயங்களை க்ரஹிப்பதில்லை யன்றோ?

ஸ யத்ரைதத்ஸ்வப்ந்யயா சரதி தே ஹாஸ்ய லோகாஸ்தது தேவ மஹாராஜோ பவத்யுதேவ மஹாப்ராஹ்மண உதேவோச்சாவசம் நிகச்சதி ஸ யதா மஹாராஜோ ஜாநபதாந்க்ருஹீத்வா ஸ்வே ஜநபதே யதாகாமம் பரிவர்தேதைவமேவைஷ ஏதத்ப்ராணாந்க்ருஹீத்வா ஸ்வே ஶரீரே யதாகாமம் பரிவர்ததே ||௧௮||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) அந்தப் புருஷன் எப்போது ஸ்வப்நவ்ருத்தியோடு கூடியிருக்கிறானோ, அப்போது, அந்தந்த சுவர்க்காதி லோகங்களும், மஹாராஜஸ்தாநமும், மஹாப்ராம்மண குணங்களும், அநேகவிதமான சித்ரங்களும் அந்தப் புருஷனுக்குண்டாகின்றன. மஹாராஜாவானவன் தன்னுடைய தேசங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு தனது ராஜ்யத்திலிருப்பதுபோல இந்த புருஷன் இந்திரியம் முதலியவற்றை க்ரஹித்துக்கொண்டு தன் சரீரத்தில் தன்னிஷ்டப்படி வர்த்திக்கிறான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தபுருஷனுக்கு வாக்குமுதலியவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் ஸம்ஸாரமுண்டாகிறதென்று சொல்லியதின்பேரில் ஸ்வப்நத்தில் வக்குமுதலியவையடங்கியபோதும் நாநாவிதமான ஸம்ஸாரரூபங்களைக் காண்கிறானாகையாலது சேராதென்று சில ராக்ஷேபத்திற்கு ஸ்வப்நம் பொய்யாகையால் அந்த தோஷமில்லை என்று ஸமாதாநம் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. என்று சம்,பா,வில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வப்நம் பொய்யென்று சொல்லி அந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் மற்ற விஷயங்களிலும் புருஷனுக்கு கர்த்ருத்வமில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களை நோக்கி ஸ்வப்நத்திலும் கர்த்தாவாயே இருக்கிறானென்று ஆத்மாவுக்குகர்த்ருத்வம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்நம் ஸத்யமென்பது பல யுக்திகளாலும் சுருதி ப்ரமாணங்களாலும் ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று, ரா, பா, வில் வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾
𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌤𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍃𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌤𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍋
𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌤𑌿𑌘𑍍𑌨𑍀𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌯𑍀𑌤𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍇 ||௧௯||

(ஶம் - ஹா.) ஆத்ம சுத்தியை ஸுஷுப்தியில் மூதலிக்கிறது. (ரா - ஹா.) ஸ்வப்நத்திற்குப்பின் எப்போது பேருறக்கத்தை அதாவது ஸுஷுப்தியை அடைந்து ஒன்றையும் அறிகிறதில்லையோ; அப்போது ஹிதங்களென்கிற எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடிகள் ஹிருதயத்தில் ப்ரவேசித்து புரீதத்து என்னும் மாம்ஸ பிண்டத்தை எதிர்கொண்டு புறப்படுகின்றன. அந்த நாடிகளின் வழியாய்வந்து புரீதத்தில் சயிக்கிறான். புரீதத்திலிருக்கும் ப்ரம்மத்தில் சேருருகிறான். அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம்; ராஜகுமாரனும், மகாராஜனும் மஹா ப்ராமணனும் அப்படி அதிசயமாண ஆநந்தத்தையடைவரோ; அப்படியே இந்த ஜீவன் ஸுஷுப்திகாலத்தில் ஆநந்தத்தோடுகூடினவனாகிறான். இதுவரையிலும் ஜாகரம், ஸ்வப்நம் ஸுஷுப்தி, இவைகளின்ஸ்வரூபம் வைராக்கியத்திற்காக நிரூபிக்கப்பட்டது.

𑌸 𑌯𑌥𑍋𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾
𑌵𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ||௨௦||

ஶம் - ஹா - ஊரணநாபியைப்போலவும் நெருப்புப் பொறிகள்போலவும் விஜ்ஞாநயாத்மாவினுடைய போதபூர்வ ஸ்வரூபத்திலிருந்து, வாகாதீந்திரியங்களும் எல்லா கர்மபலன்களும், அக்ந்யாதி ஸமஸ்ததேவதைகளும் எல்லா ப்ராணிகளும். வெளிப்படுகின்றன. அந்த ஆத்மா ஸத்யாஸத்யம். ப்ராணங்கள் ஸத்யம். அவைகளுக்கு இவை ஸத்யம். இது உபநிஷத்து. ரா - ஹா. லூதா என்கிற பூச்சியானது எவ்வாறு நூற்களின் நடுவிலிருந்து ஆகாரம் சம்பாதிப்பதற்கு நூற்களின் வழியாய் வெளிவருமோ, நெருப்பிலிருந்து பொரி கிளம்புவது எவ்வாறோ அவ்வாறே ஸுஷுப்தி ஆதாரமான பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து எல்லா ஜீவர்களும் எல்லாஜ்ஞாநங்களும் எல்லா இந்திரியங்களும் எல்லாபூதங்களும் ஒரேகாலத்தில் வெளியாகின்றன. அந்த பரமாத்மாவுக்கு ஸத்யத்திலும் ஸ்த்யமென்று ரஹஸ்யமான பெயர். அதாவது ஸத்யபூதர்களான ஜீவர்களிலும் ஸத்யமாகியவன் பரமாத்மா.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்தச்சுருதியின் கீழ் சங்-பா த்தில் அநேக ஆக்ஷேப ஸமாதாநங்களா லத்வைத வாதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தப் படிக்கு இந்தச்சுருதி ஜீவ பரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வ ரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றும், அதெப்படி எனில் ஸத்யமென்பது விகார ரூபமில்லாத வஸ்துவைச் சொல்லுமாகையால் ஜடம் சிறுப்பது பெருப்பது முதலிய விகாரங்களை யடையுமாகையால் அது ஸத்யமல்ல. ஜீவாத்மா எப்போதிலும் அணுவாயே இருப்பதொழியச் சிறுப்பது முதலிய விகாரங்களில்லாதவனுகையால் ஸத்யம். ஜீவாத்மாவைவிடப் பரமாத்மா ஸத்யம். ஏனென்றுல் ஜீவாத்மாதான், சிறுப்பது பெருப்பது என்றில்லையாயினும் தன்னுடைய ஜ்ஞாநத்திற்குண்டான ஸங்கோச விகாஸங்களைப் பரம்பரையா யுடையவனு யிருக்கிறுனுகையால் இவ்வழியாலாவது விகாரமுடையவனுகிறுன். பரமாத்மாவுக்கு அவ்வழியாலும் விகாரமில்லை யாகையால் அதிலும் ஸத்யம் பரமாத்மா. ஸத்யபதத்தில் ஏகவசநம் (ஒருமைச்சொல்) ஜாதியைக் (கூட்டத்தை) குறிக்கும் என்று கொள்ளவேண்டும். சுருதியில்தானே (ப்ராணாஃ) என்கிற பதத்தினுல் பன்மையாய் விரிக்கப்பட்டமையாலெனக. ஆகவே ஜீவர்களனேகர்களென்றும் அவர்களிலும் பரஸ்பர ஸ்வரூபபேதமுண்டென்றும் பெறுகிறும். இதனுல் ஏக ஜீவவாதம் மறுக்கப்பட்டது. இங்ஙனமே ஜீவப்ரம்மைக்யவாதமும் மறுக்கப்பட்டது. ஏனென்றுல் (நிர்தாரண ஷஷ்டியால்) வேறுபாட்டில் வந்த ஆறும் வேற்றுமையால் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்குப் பேதம் காட்டப்பட்டமையாலெனக. ஆனதாலப்படியே உபாஸிக்க வேண்டுமென்று அஜாத சத்ரு கார்க்யருக்குச் சொன்னதினுலென்றும் ரா-பா த்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவதத்யாயம் முதலாவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌰𑍁𑌣𑌦𑍍𑌧𑌿 । 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌵 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍇𑌵𑌾𑌧𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌮 ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) யவனெருவன் சிசுவை ஆதாநத்தோடும் ப்ரத்யாதாநத்தோடும், தூணோடும் கயிறுடும் கூடினதாக உபாஸிக்கிறுனே அவன் ஏழுசத்துருக்களையும் நாசம் செய்கிறுன். ப்ராணன், சிசு இதுவே ஆதாரம், இதுவே ப்ரத்யாதாநம். ப்ராணனே தூண். அந்நமே கயிறு.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சிசுவாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ராணன் பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன் என்பது துல்யம். ஏழு சத்ருக்கள் யாரென்றுல் தலையிலுள்ள ஏழுத்வாரங்களென்றும் சங்-பா த்திலும், ஏழு தலைமுறை சத்ருக்களை என்று, ரா-பா த்திலும் ஆதாநமென்பது அதிஷ்டாநமென்றும் அது சரீரமென்றும் சங்-பா த்திலும், ஆதாநமென்பது கர்பகோளம். அது ஹ்ருதயமென்று ரா-பா த்திலும் தூணுக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ராணன் பலமென்று சங்-பா த்திலும் ஜீவனென்று ரா-பா த்திலும் ப்ரத்யாதாநமென்பது சிரஸ்ஸென்று சங்-பா த்திலும் இந்தச் சரீரம் பிறப்பிடம் போன்றதென்று ரா-பா த்திலும் சொல்லப்பட்டது. ஒரு கன்றுக்குட்டியானது கர்ப்பத்திலிருந்து பூமியில் பிறந்து தூணில் கயிறுல் கட்டப்படுவதுபோல் பஞ்சவ்ருத்திப் பிராணன் ஹ்ருதயத்தில் தங்கிச் சரீரத்தில் வியாபித்து ஜீவனுகிய தூணில் அந்நமாகிய கயிறுல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது ரா-பா-யை யொடிய கருத்து. இவ்வாறு சங்கரபாஷ்யத்தை யொட்டின கருத்தை யூகித்துக்கொள்க.

𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯 𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌲𑍋𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌨𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌯𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃

𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾 𑌕𑌨𑍀𑌨𑌕𑌾 𑌤𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌧𑌰𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ‖௨‖

(ஶம்-பா-ரா-பா.) இந்தப் பிராணனை ஏழு (அக்ஷிதி) தேவதைகள் கிட்டுகிறார்கள். அஃதெப்படி எனில், கண்ணில் சிவந்த கோடுகள் தெரிகின்றனவன்றோ? அவ்வழியாலே இந்தப் பிராணனை உருத்திரன் கிட்டுகிறான். சுக்கு மிளகு [illegible]தய்த்துப் போட்டபோதும் புகை நுழைந்தபோதும் கண்ணிலிருந்து தண்ணீர் வெளிப்படுகின்றதன்றோ? அவ்வழியாலே பர்ஜந்யதேவதை இந்த ப்ராணனைக் கிட்டுகிறது. கண்ணில் யாதொரு கருவிழி தெரிகின்றதோ அவ்வழியாலே சூரியனிந்த ப்ராணனைக் கிட்டுகிறான். கறுத்த ரூபம் யாதொன்று காண்கிறதோ, அவ்வழியா லக்நி தேவதையும் அந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறான். யாதொரு வெளுப்பு ரூபம் காண்கிறதோ அவ்வழியாலே இந்திரனு மிந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறான். கீழிமையைக்கொண்டு பூதேவதையும், மேலிமை வழியாலே த்யுலோக தேவதையும், இந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறார்கள். இவ்வாறு உபாஸிப்பவர்கள் க்ஷயிக்காத அந்நத்தை அடைவார்கள். இப்படி க்ஷயிக்காத அந்நத்தைத் தருகிற தேவதைக ளாகையாலே இந்தத் தேவதைகளைத் (அக்ஷிதி) தேவதைகளென்கிறது.

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌗𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨 𑌇𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰 𑌏𑌷 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑍈 𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑍀𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌗𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌘𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 ‖௩‖

(ஶம்-பா-ரா-பா.) இந்த விஷயத்தி லிம்மந்திர முண்டு; அதாவது கீழ்த்துளையும் மேல் விரிவுமுள்ள சிரஸில் ப்ராணங்களாகிய இருஷிகள் நாநாரூபர்களாய் விளங்குகின்றார்கள். ஏழு ப்ராணங்கள்முன் சொல்லப்பட்டவை. ப்ரம்மத்தோடு வாக்கெட்டாவது.

𑌇𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌗𑍋𑌤𑌮𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍋𑌤𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌇𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍀 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ‖௪‖

(ஶம்-பா-ரா-பா.) ஏழுப்ராணங்களை இருஷிகளர்கச் சொன்னமையால் அவை எவை என்பதிலும் அவைற்றை உபாஸிப்பதிலும் சொல்லவேண்டியவற்றைச் சொல்லுகின்றது. அதாவது காதிரண்டு கண்ணிரண்டு மூக்கிரண்டு வா யொன்று இவ்வேழுமென்றும் கௌதமரும் பரத்வாஜருமாக முறையே இரண்டு காதுகளையும் முறையே இரண்டு கண்களையும் விச்வாமித்ரஜமதக்நிகளாகவும், முறையே இரண்டு மூக்குகளையும் வஸிஷ்டகச்யபர்களாகவும், வாக்கையத்ரியாகவும் உபாஸிப்பவனுக்கு அந்நஸம்ருத்தி யுண்டாமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது அத்யாயம் இரண்டாவது ப்ராம்மணம்

முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 ॥௧॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரம்மம் இரண்டு ரூபமாயிருக்கிறது. மூர்த்தமென்றும் அமூர்த்தமென்றும் பிரிக்கப்படுகிறது. அழிவுள்ளது மதில்லாததும் போராததும் பேருவதும் ஸத்தும், த்யத்யத்துமாயிருக்கிறது.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

இந்தச் சுருதியில் மேலே ப்ரம்மத்தை நிச்சயிப்பதற்கு உபாதிகள் சொல்லப்படுகின்றனவென்று சங்-பா த்திலும், ப்ரம்மத்திற்குச் சரீரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று ரா-பா த்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤 𑌏𑌷 𑌰𑌸𑍋 𑌯 𑌏𑌷 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌰𑌸𑌃 ॥௨॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) வாயு ஆகாசம் இவ்விரண்டு தவிர்ந்த மூன்று பூதங்களும் (அதாவது பஞ்சபூதங்களென்று ப்ரஸித்த மன்றோ? அவையாவன: பூமி ஜலம் தேஜஸ் ஸு வாயு ஆகாசம் இவையாம். அவற்றில் கடை இரண்டும் கழித்த மூன்று பூதங்களும் ப்ருதிவி ஜலதேஜஸ்ஸுகள்) மூர்தம். இதுவே மர்த்யம். இதுவே ஸ்திதம். இதுவே ஸத்து. இவ்வாறு மூர்தமாயும் மர்த்யமாயும் ஸ்திதமாயும் ஸத்தாயு மிருக்கிற இந்த ஆதித்யமண்டலமானது ரஸமாகின்றது.

𑌅𑌥𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌰𑌸𑍋 𑌯 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌰𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥௩॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) வாயும் அந்தரிக்ஷமும் அமூர்த்தம். அமூர்த்தமாயும் அம்ருதமாயும், யத்தாயும், தத்தாயுமுள்ள இந்த ரூபத்திற்கு இந்த மண்டல புருஷன் ரஸமாகின்றான். இப்படி அதிதைவதம் சொல்லப்பட்டது.

பாதந்வயார்த்த பேதங்கள்.

இந்தச் சுருதியில் ரஸமாக ரூபிக்கப்பட்ட மண்டல புருஷன் அசேதநமாகிய கரணரூபஹிரண்ய கர்பனென்று (சம்-பா) த்திலும், ஸூரிய மண்டலத்திலிருக்கும் பரமாத்மாவை இந்தச் சுருதியில் அமூர்தரஸமாக த்யாநிக்கும்படி சொல்லப்பட் டிருக்கிறது என்று ரா-பா த்திலும் வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

𑌅𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌿𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤 𑌏𑌷 𑌰𑌸𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌰𑌸𑌃 ॥௪॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இனி அத்யாத்மம் கூறப்படுகிறது. ப்ராணனிலும் அந்தராகாசத்திலும் வேறானது மூர்த்தமெனப்படும். அத்யாத்மத்தில் இரஸமாக சக்ஷுஸ்ஸு

ரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மா என்பதிவ்விடத்தில் சரீரத்தை என்று ரா-பாத்தினால் வெளியாகின்றது.

அதாமூர்த்தம் ப்ராணஶ்ச யஶ்சாயமந்தராத்மந்நாகாஶ ஏதத³ம்ருதமேதத்³யதேதத்த்யம் தஸ்யைதஸ்யாமூர்த்தஸ்யைதஸ்யாம்ருதஸ்யைதஸ்ய யத ஏதஸ்ய த்யஸ்யைஷ ரஸோ யோऽயம் த³க்ஷிணேऽக்ஷந்புருஷஸ்த்யஸ்ய ஹ்யேஷ ரஸ: ||௫||

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். அந்தராகாசமும் ப்ராணவாயுவும் அத்யாத்மத்தில் அமிர்தம். மற்றவை முன்போல. தக்ஷிணக்ஷிபுருஷன் பரமாத்மாவென்று முன்போலவே ரா-பாத்தின் அபிப்பிராயம்.

தஸ்ய ஹைதஸ்ய புருஷஸ்ய ரூபம் யதா² மாஹாரஜநம் வாஸோ யதா² பாண்ட்³வாவிகம் யதே²ந்த்³ரகோ³போ யதா²க்³ந்யர்சிர்யதா² புண்ட³ரீகம் | யதா² ஸக்ருத்³வித்³யுத்தம் ஸக்ருத்³வித்³யுத்தேவ ஹ வா அஸ்ய ஶ்ரீர்ப⁴வதி ய ஏவம் வேதா³தா²த ஆதே³ஶோ நேதி நேதி | ந ஹ்யேதஸ்மாதி³தி நேத்யந்யத்பரமஸ்த்யத² நாமதே⁴யம் ஸத்யஸ்ய ஸத்யமிதி ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யம் ||௬||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) அந்தப் புருஷனுக்கு ரூபம் குஸும்ப வஸ்திரம்போலவும் வெள்ளைக்கம்பிளிபோலவும் பட்டுப்பூச்சிபோலவும் அக்நிஜ்வாலைபோலவும் தாமரைப் பூப்போலவும் மின்னல்போலவு மிருக்கின்றது; இதினுடைய சாயை மின்னல்போல விளங்கும். இனி இதைவிட இல்லை இல்லை என்று உபதேசம். இதைவிட வேறில்லை என்றது இதைவிட வேறு பரமில்லையென்றவாறு. இனிப் பெயர் (ஸத்யத்திலும் ஸத்யம்) என்று அதாவது ஸத்யமென்றால் ப்ராணன். அவற்றிலுமிது ஸத்யம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

அந்தக்கரணத்திற்குண்டாகிய வாசனைகளை அதற்கு ரூபமாக வர்ணித்திருக்கின்றது. வாஸனைகளனேகங்களாகையால் நாநாரூபங்கள் சொல்லப்பட்டது என்று சங்கரபாஷ்யத்திலும் பரமாத்மாத்மாவுக்கு அப்ராக்ருத திவ்ய சரீரத்தை இந்தச்ருதி சொல்லுகிறதென்று ராமானுஜ பாஷ்யத்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டது. புருஷ சப்தத்திற்கு அந்தக்கரணமென்று (சங்) பொருள் கொண்டதினாலும் பரமாத்மாவென்று (ரா) பொருள் கொண்டதினாலு மிவ்வித பேதம் நேரிட்டது. ஆனால் புருஷ சப்தத்திற்கு அந்தக்கரணமென்று பொருள் சொல்லுவதிலும் பரமாத்மா என்று பொருளுரைப்பதே முக்யார்த்ததை யொத்ததாகின்றது. (அதாத ஆதேசோநேதிநேதி) என்கிற வாக்யத்திற்கு நிர்விசேஷம் பரம்மம் என்று கருத்தென்றும் மற்றொன்று மில்லை என்று நிஷேதிக்கப் படுகிறதென்றும் (சங்-பா) த்தில் கருத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ப்ரம்மத்திற்கு அளவில்லையென்று அந்த வாக்யத்திற்கு (ரா-பா) த்தில் கருத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

நான்காவதத்யாயம் மூன்றாவது ப்ராம்மணம்

முற்றிற்று.

அத² சதுர்த்த²ம் ப்³ராஹ்மணம்,

மைத்ரேயீதி ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய உத்³யாஸ்யந்வா அரேऽஹமஸ்மாத்ஸ்தா²நாத³ஸ்மி ஹந்த தேऽநயா காத்யாயந்யாந்தம் கரவாணீதி ||௧||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) யாஜ்ஞவல்க்யர் என்கிற ருஷி ஒருவரிருந்தார். இரண்டுபேர் அவருக்குப் பார்யைகள். அவர்களிலொருத்தி காத்யாயநி, மற்றொருத்தி மைத்திரேயி. இந்தயாஜ்ஞவல்க்யர் ஸந்யாஸாச்ரமத்தையடைய வேண்டுமென்று நினைத்து மைத்திரே

யியைப்பார்த்துச் சொன்னார். அதாவது ஓமைத்திரேயி, நான் ஸந்யாசாச்ரமத்தைக் கைக்கொள்ளப்போகிறேன்; இந்தக் காத்யாயநியோடு உனக்குப் பங்கு பிரித்துக்கொடுக்கிறேன்; தனவிபாகம் செய்து கொடுக்கிறேனென்றார்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 | 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌮 𑌇𑌯𑌂 𑌭𑌗𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑍈𑌵𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ||௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த மைத்திரேயி இந்த யாஜ்ஞவல்க்யரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். இந்தப் பணத்தால் நிறைந்த பூமியைக்கொண்டு என்ன செய்யலாம்? அதைக்கொண்டு மோக்ஷத்தை யடையலாமா? என்று கேட்டாள். அதற்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் இந்தப் பணம் முதலியவற்றால் மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவதில் உபயோகமில்லை; அது கிடைக்கமாட்டாது என்று சொன்னார்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||௩||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) எனக்கு மோக்ஷத்திற்கு உபயோகப்படாத பணத்தால் உபயோகமில்லை; எந்த விதத்தினால் மோக்ஷத்தையடைவனோ, அந்த உபாயத்தை நீரறிவீராகையால் அதையே எனக்குச் சொல்லும் என்று கேட்டாள்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌬𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌸 𑌏𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௪||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஓமைத்திரேயி, நீ நன்மையுள்ளவளாயும் எனக்கு ப்ரியமான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவளாயுமிருக்கிறாய்; கிட்டி வந்து நில்லு; நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன்; அதை நீ த்யானம்பண்ணு; கவனித்துக்கேட்டுக்கொள்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑍈 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌦𑌿

ஸிதவ்யோ மைத்ரேய்யாத்மநோ வா அரே தர்ஶநேந ஶ்ரவணேந மத்யா விஜ்ஞாநேநேதம் ஸர்வம் விதிதம் ||ரு||

(ஸம-ஹா.) மோக்ஷ ஸாதநமான வைராக்யத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்காகப் பார்யா புத்ராதிகளிடத்தில் வைராக்யத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்கு உபதேசம்பண்ணுகிறார். வைராக்யம்பிறந்தாலன்றோ அவற்றைவிடுவது சுலபமாகும்? உலகத்தில் பர்த்தாவினுடைய த்ருப்திக்காகப் பார்யை அவனிடத்தில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதில்லை. தன்னுடைய த்ருப்திக்காகவே ப்ரீதிபண்ணுகிறாள். அவ்வாறே பார்யையினுடைய த்ருப்திக்காகவும் ப்ரீதிக்காகவும் அவளிடத்தில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதில்லை. தன்னுடைய த்ருப்திக்காகவேதான். இவ்வாறே பிள்ளைகள் விஷயத்திலும்; இப்படியே பணவிஷயத்திலும் ப்ராஹ்மணவிஷயத்திலும் ராஜாவிஷயத்திலும்; இப்படியே லோகவிஷயத்திலும்; இப்படியே தேவதைவிஷயத்திலும்; இப்படியே பூதவிஷயங்களிலும் காண்க. இப்படியே எதாகிலும் தன்னுடைய ப்ரீதிக்காக ப்ரியமாகிறதேதவிர அதினுடைய ப்ரீதிக்காக ப்ரியமாகிறதில்லை. ஆகையால் ஆத்மா அவ்வளவு சிறந்ததாகையால் அந்த ஆத்மாவைக்கேட்டு மநநம்பண்ணி த்யாநம் பண்ணிக்காணவேண்டும். ஓமைத்திரேயி, ஆத்மாவைக் கண்டதினாலும் கேட்டதினாலும் மநநம் செய்வதினாலும் த்யாநம் செய்வதினாலும் இவையெல்லாமறியப்படும்.

(ரா-ஹா.) ப்ரம்மோபாஸநத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்குகிறார். மோக்ஷத்திற்கு ஆசைப்படுகிற மைத்திரேயிக்கு மோக்ஷஸாதநமாக உபதேசிக்கப்படுகிற இந்த உபதேசமானது பரமாத்மோபதேசமென்று அவச்யம்ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அந்தப்பரமாத்மாவை யறிவதினாலேயே மோக்ஷமுண்டாமேயன்றி மற்றொன்றாலுண்டாகாதென்று தைத்திரீய ச்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையாலிதைப் பரமாத்ம பரமாகவே யோஜிக்க வேண்டும். அதெப்படி என்றால் (காமாய) என்பதற்கு ஸங்கல்பத்திற்காக வென்று பொருள். தான்தன்னுடைய பார்யைக்கு இஷ்டனாயிருப்பது தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலன்று. பரமாத்மாவினுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேதான் இப்படியே மற்றவிஷயங்களிலும் காண்க. அப்படித் தன் ஸங்கல்பத்தால் எல்லாவற்றையும் ப்ரியமாக்குகிற பரமாத்மாவை தர்சந ஸமாநாகாரமாகிய த்யாநத்தில் கண்டால் உலகமெல்லா மாநந்த ரூபமாகின்றது. அல்லது காரணவிஜ்ஞாநத்தால் காரியமாகிய எல்லாமறியப்பட்டதாகிறது. இதனால் ஸகலவித உபாஸநங்களிலும் (காரணத்வம்) என்கிற குணமானது உபாஸிக்கத்தக்கது.

ப்ரஹ்ம தம் பராதாத்யோऽந்யத்ராத்மநோ ப்ரஹ்ம வேத க்ஷத்ரம் தம் பராதாத்யோऽந்யத்ராத்மந: க்ஷத்ரம் வேத லோகாஸ்தம் பராதுர்யோऽந்யத்ராத்மநோ லோகாந்வேத தேவாஸ்தம் பராதுர்யோऽந்யத்ராத்மநோ தேவாந்வேத பூதாநி தம் பராதுர்யோऽந்யத்ராத்மநோ பூதாநி வேத ஸர்வம் தம் பராதாத்யோऽந்யத்ராத்மந: ஸர்வம் வேதேதம் ப்ரஹ்மேதம் க்ஷத்ரமிமே லோகா இமே தேவா இமாநி பூதாநீதம் ஸர்வம் யதயமாத்மா ||சு||

(ஸம-ஹா-ரா-ஹா.) ஆத்ம வ்யதிரிக்தமாய்ப் பார்க்கப்பட்ட ப்ராம்மண ஜாதியும் க்ஷத்ரியஜாதியும், பூலோகம் முதலான லோகங்களும், தேவதைகளும், பூதங்களும் அனேக வார்த்தையினாலென்ன? ஸமஸ்த வஸ்துக்களும் அப்படிப் பார்க்கிற புருஷனை ஸம்ஸாரியாக்கிவிடுகின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். ஸமஸ்தமும் ப்ரம்ம சரீரமென்று (ரா - பா) த்திலும் ஸமஸ்தமும் மித்யாபூதமென்று (சங் - பா) த்திலும் முக்யக்கருத்து.

ஸ யதா துந்துபேர்ஹந்யமாநஸ்ய ந பாஹ்யாஞ்சப்தாஞ்சக்நுயாத்க்ரஹணாய துந்துபேஸ்து க்ரஹணேந துந்துப்யாகாதஸ்ய வா ஶப்தோ க்ருஹீத: ||எ||

(ஸம - ஹா.) ஆத்ம வ்யதிரிக்தமா யில்லாததால் ஆத்மாவை யறிந்தமாத்திரத்தால் ஸகலத்தையு மறியலாமென்பதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறது. துந்துபி என்

கிற வாத்யத்தின் சப்தங்களைத் தனித்தனியே அறியக்கூடாமல் போனபோதிலும் துந்துபியை அறிந்தமாத்திரத்தால் துந்துபி சப்தமென்று பொதுவாய் எல்லா சப்தங்களையு மறிவதுபோல் ப்ரம்மத்தை யறிவதினாலேயே அதினாலுண்டாகிய ஸமஸ்தத்தையுமறியலாம்.

(ரா - ஸா.) கீழ் ஜகத்காரண பரமாத்மாவி னுபாஸநத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் அதற்குவேண்டிய மநோஜயத்திற் குபாயம்சொல்லுகிறது. துந்துபி வாத்யத்தைத் தடியாலடித்தபின் அதனாலுண்டான சப்தங்களை வெளியே போகவொட்டாமல் தடுக்கமுடியாது. ஆயினும் துந்துபி வாத்யத்தோடு அடிகோலைச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பதினாலும் அல்லது துந்துபி வாத்யத்தை ஆக்ரமித்துக் கொள்வதினாலும் சப்தங்களைப் புறப்படவொட்டாமல் தடுக்கலாம். அப்படியே விஷயங்களோடு இந்திரியங்களைச் சேரவிட்டபிறகு அதனால் வரும் ஸுகதுக்கங்களை யநுபவியாமலிருக்க முடியாதாயினும், விஷயங்களோடு இந்திரியங்களைச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பதினால் ஸுகதுக்கங்களை யநுபவியாமலிருக்கக்கூடும். ஆகையாலிந்த மார்க்கத்தினாலே இந்திரியநிக்ரஹம் செய்யவேண்டும்.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌾𑌞𑍍𑌛𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 ॥௮॥

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑍈 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌾𑌞𑍍𑌛𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌯𑍈 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 ॥௯॥

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச் சுருதிகளின் கருத்து முன்போலவே அந்தந்த பாஷ்யங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துந்துபி வாத்யத்திற்கும் அடிகோலுக்கும் பதிலாகச் சங்கையும் சங்கூதுகிறவனையும் வீணையையும் வீணைவாசிப்பவனையும் சொல்லியிருக்கிறது.

𑌸 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌧𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑍂𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥௰॥

(ஶம்-ஸா-ரா-ஸா.) ஈரக்கட்டையோடு சேர்ந்த அக்கியிலிருந்து புகைகள் கிளம்புவதுபோலவும் இந்த ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்து மூச்சுக்காற்றுப்போலவும் இருக்குவேத முதலியனவும், இதிஹாஸ புராணங்களும், வித்தைகளும், உபநிஷத்துக்களும், சுலோகங்களும், ஸூத்திரங்களும், அநுவியாக்யாநங்களும், வியாக்யாநங்களும் உண்டாயின.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இருக்குமுதலியவை மந்திரபேதங்களென்றும் இவ்விடத்தில் இதிஹாஸமென்பது வேதத்திலொருபாகமே என்றும், இவ்வாறே மற்றவையும் வேதபாகங்களே யென்றும், (சங் - பா) த்திலும் நான்கு வேதங்களும் ஸ்ரீராமாயணம் முதலியவை இதிஹாஸமென்றும், விஷ்ணுபுராணம் முதலியவை புராணங்களென்றும், வித்தைக ளறுபத்துநான்கென்றும், உபநிஷத்துகள் ஈசாதிகளென்றும், சுலோகங்களென்பது ஸ்மிருதிகளென்றும், அநுவ்யாக்யாநங்களென்பது பாஷ்யவ்யாக்யாநங்களென்றும், வ்யாக்யாநங்களென்பது பாஷ்யங்களென்றும் வ்யாக்யாநம்செய்து, இவற்றில் சில புராணாதிகள் மகா ரிஷிகளால் செய்யப்பட்டவையா யிருக்க ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்துண்டானவையாகச் சொல்வது கூடுமோவென்று சங்கித்து, அவர்களும் ப்ரம்மாம்சமானவர்களாகையாலப்படிச் சொல்லலாகுமென்று ஸமாதாநத்தோடு (ரா - பா.) மும் சொல்லுகின்றது.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌏𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨 𑌏𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌏𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 ||௧௧||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) எல்லாவித நீர்களுக்கும் ஸமுத்திரமே ஸ்தாநமாவதுபோல எல்லா ஸ்பர்சங்களுக்கும் த்வகிந்திரியமே முக்யஸ்தாநம், எல்லா ரஸங்களுக்கும் ரஸநேந்திரியமே முக்யஸ்தாநம், எல்லாக் கந்தங்களுக்கும் கிராணேந்திரியமே முக்யஸ்தாநம், எல்லா ரூபங்களுக்கும் கண்களே முக்யஸ்தாநம், எல்லா சப்தங்களுக்கும் சுரோத்திரேந்திரியமே முக்யஸ்தாநம், எல்லா ஸங்கல்பங்களுக்கும் மனதே முக்கியஸ்தானம், எல்லா ஞாநங்களுக்கும் ஹ்ருதயமே முக்யஸ்தாநம், எல்லாக் கருமங்களுக்கும் கைகளே முக்ய ஸ்தாநம், எல்லா ஆநந்தங்களுக்கும் உபஸ்தமே முக்யஸ்தாநம், எல்லா விஸர்க்கங்களுக்கும் பாயுவே முக்யஸ்தாநம், எல்லா வழிகளுக்கும் கால்களே முக்கியஸ்தாநம், எல்லா வேதங்களுக்கும் வாக்கே முக்கியஸ்தாநமாம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச்சுருதி ப்ரஜ்ஞாநமாத்ரம் ப்ரம்மமென்று ஸ்தாபிக்கிறது. என்று (சங்-பா) த்திலும் முன்சொல்லிய இந்திரிய நிக்ரகத்தை விவரிக்கிறதென்று (ரா-பா) த்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌉𑌦𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌨 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤 𑌲𑌵𑌣𑌮𑍇𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌰 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨 𑌏𑌵 । 𑌏𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 ||௧௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) உப்புக்கட்டியானது தண்ணீரில் போடப்பட்டபோது நீரில் கலந்துபோய்த் தனித்து எடுக்கமுடியாது எந்தப்பக்கத்தி லெடுத்தாலும் உப்பாகவே தோற்றுகின்றது. இப்படிப்போல விஜ்ஞாநகனமாகிய பரப்ரம்மமானது இந்தப்பூதங்களினால் ஜந்மத்தை யடைந்து அதினுடைய நாசத்தினால் நாசத்தையடைகிறது. மோக்ஷத்தையடைந்தபின் ஸம்ஜ்ஞை என்கிற ஸம்ஸாரமில்லை என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் மைத்ரேயிக்குச் சொன்னார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். மோக்ஷத்தில் ஜீவனுடைய ஐக்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று (சங்-பா) த்திலும், ஜீவசரீரகனைக் கொண்டு ஜந்மாவஸ்தை நாஶாவஸ்தையையு மடைகிறானென்று (ரா-பா) த்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌮𑍂𑌮𑍁𑌹𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍍𑌯𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌰 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 ||௧௩||

(ஶம் - ஹா-ரா - ஹா.) மோக்ஷமடைந்த பின்பு ஸம்ஜ்ஞையில்லை என்கிற வாக்யத்தில் எனக்கு மோகமுண்டாயிருக்கிறது. அதாவது அதினுடைய தாத்பர்யம் தெரிய

வில்லை என்று மைத்ரேயி சொன்னாள். அதற்கு நான் மோகப்படும்படி சொல்லவில்லை. முக்தித் தசையில் ஸர்வஜ்ஞாநமு முண்டு. ஆனால் அது ஸம்ஸாரமல்ல.

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌮𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌮𑌭𑌿𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌰𑍇 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥

(ஶம் - ஹா.) த்வைத மதத்தை யநுஸரித்துப் பேதத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இந்த ஸம்ஸாரம் பந்தகமாகின்றது. அத்வைத மத ஸித்தாந்தப்படி பேதமில்லை என்று நிச்சயம் பிறந்தபின், கர்த்ருத்வம் முதலியவை யில்லாமையாலே ஸம்ஸாரம் நசித்துப்போமென்பது கருத்து.

(ரா - ஹா.) இந்தச் சுருதி ஸ்வாதந்த்ர்யங் கூடாதென்று கழிக்கின்றது. ஈச்வரனை விட்டுப் பிரிந்து சுதந்திரமாயிருக்கிற இந்த ஜகத்தென்று நினைக்கு மஜ்ஞாநிகளுக்குச் சம்ஸாரம் பந்தகமாகின்றது. இந்தச் சுதந்திர புத்தி நீங்கிப் பரமாத்மாவை யுபாஸித்து மோக்ஷத்தை யடைய வேண்டும்; பரமாத்மாநுக்ரஹம் ஸம்பாதிக்கவேண்டும்.

நான்காவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌇𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥க॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) இந்த ப்ராம்மணத்தில் முன் சொல்லிய விஷயத்தை ஸ்திரப்படுத்துகிறது. இந்தப்ருதிவியானது எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்தப்ருதிவிக்கு எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்தப்ருதிவியிலும் அத்யாத்மத்திலும் அம்ருத மயனும் தேஜோமயனுமிருக்கிற புருஷன் எவனோ அவனே ஆத்மா, அம்ருதம் ப்ரம்மம் எல்லாமாயிருக்கிறான். மது என்பது தேன்போல் இனிப்பானதென்று குறிக்கின்றது.

𑌇𑌮𑌾 𑌆𑌪𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌰𑍈𑌤𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥உ॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா) இந்தச் சுருதிக்கு கருத்தெல்லாம் முன்போலவே ப்ருதிவிக்கு பதிலாக ஜலத்தைக் கூட்டிக்கொள்வது விசேஷம் இரேதஸ்ஸை அதிஷ்டித்திருக்கிறான் புருஷன். என்பதும் விசேஷம்.

𑌅𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௩॥

(ஸ்ரீ - ஹா - ரா - ஹா.) இந்தச் சுருதியில் ஜலத்திற்கு பதிலாக அக்நியைக் கூட்டிக்கொண்டு முன்போலவே கருத்துக்கொள்க. வாங்மயன் புருஷனென்பது விசேஷம்.

𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௪॥

(ஸ்ரீ - ஹா - ரா - ஹா.) வாயுவைக் கூட்டிக்கொண்டு முன்போலவே எல்லாம் காண்க. ப்ராணமயன் புருஷன் என்பது விசேஷம்.

𑌅𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௫॥

(ஸ்ரீ - ஹா - ரா - ஹா.) இந்தச் சுருதியில் வாயுவுக்குப் பதிலாக ஆதித்யனையும் அதாவது சூரியனையும், ப்ராணமயனென்பதற்கும் பதிலாகக் கண்களை யதிஷ்டிப்பவனென்றும் சேர்த்துக்கொள்க. மற்றவை முன்போலவே.

𑌇𑌮𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௬॥

(ஸ்ரீ - ஹா - ரா - ஹா) சூரியனுக்குப் பதிலாகத் திக்குக்களையும் கண்களை யதிஷ்டிப்பவனென்பதற்குப் பதிலாகச் சப்தங்களை க்ரஹிக்கும் சுரோத்ரேந்தியத்தை யதிஷ்டிப்பவனென்றும் மாற்றிக்கொண்டு மற்றவற்றை முன்போலவே கொள்க.

𑌅𑌯𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௭॥

(ஸ்ரீ - ஹா - ரா - ஹா.) ஸௌரியனுக்குப் பதிலாகச் சந்திரனையும் காதுகளை யதிஷ்டிப்பவனென்பதற்குப் பதிலாக மனஸ்ஸை யதிஷ்டிப்பவனென்றும் சேர்த்துக்கொள்க. மிச்சம் முன்போலேயாம்.

𑌇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௮॥

(ஸ்ரீ - ஹா - ரா - ஹா.) வாக்யார்த்தத்தை முன்போலவே வைத்துக்கொண்டு சந்திரனுக்குப் பதிலாக மின்னலையும் (மாநஸஃ) என்பதற்குப் பதிலாகத் (தைஜஸஃ) தேஜஸ்ஸை யதிஷ்டிப்பவனென்றும் பேதம் காண்க.

𑌅𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃

புருஷோ யஶ்சாயமத்யாத்மம் ஶ்ரௌத்ர: ப்ராதிஶ்ருத்கஸ்தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ அயமேவ ஸ யோ அயமாத்மேதமம்ருதமிதம் ப்ரஹ்மேதம் ஸர்வம் ||௯||

(ஸம் - ஸா - பா - ஸா.) இந்தச் சுருதியில் மேக கர்ஜனத்தைச் சொல்லுகிறது. சப்தஸ்வரங்களை புருஷன் அதிஷ்டித்திருப்பதாகவும் சொல்லுகிறது. இதுவே விசேஷம்.

அயமாகாஶ: ஸர்வேஷாம் பூதானாம் மத்வஸ்யாகாஶஸ்ய ஸர்வாணி பூதானி மது யஶ்சாயமஸ்மின்னாகாஶே தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ யஶ்சாயமத்யாத்மம் ஹ்ருத்யாகாஶஸ்தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ அயமேவ ஸ யோ அயமாத்மேதமம்ருதமிதம் ப்ரஹ்மேதம் ஸர்வம் ||௰||

(ஸம் - ஸா - (பா - ஸா) முன்போலவே ரூபித்துக்கொண்டு இது ஆகாசத்தைப் பிடித்துச் சொல்லுகிறது.

அயம் தர்ம: ஸர்வேஷாம் பூதானாம் மத்வஸ்ய தர்மஸ்ய ஸர்வாணி பூதானி மது யஶ்சாயமஸ்மின் தர்மே தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ யஶ்சாயமத்யாத்மம் தார்மஸ்தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ அயமேவ ஸ யோ அயமாத்மேதமம்ருதமிதம் ப்ரஹ்மேதம் ஸர்வம் ||௧௧||

(ஸம் - ஸா - பா - ஸா.) இது தர்மத்தை ரூபித்துச் சொல்லுகிறது. மற்றவை முன்போல் காண்க.

இதம் ஸத்யம் ஸர்வேஷாம் பூதானாம் மத்வஸ்ய ஸத்யஸ்ய ஸர்வாணி பூதானி மது யஶ்சாயமஸ்மின் ஸத்யே தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ யஶ்சாயமத்யாத்மம் ஸாத்யஸ்தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ அயமேவ ஸ யோ அயமாத்மேதமம்ருதமிதம் ப்ரஹ்மேதம் ஸர்வம் ||௧௨||

(ஸம்-ஸா பா-ஸா.) இது ஸத்யத்தைப்பற்றி ரூபித்துச் சொல்லுகிறது.

இதம் மானுஷம் ஸர்வேஷாம் பூதானாம் மத்வஸ்ய மானுஷஸ்ய ஸர்வாணி பூதானி மது யஶ்சாயமஸ்மின் மானுஷே தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ யஶ்சாயமத்யாத்மம் மானுஷஸ்தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ அயமேவ ஸ யோ அயமாத்மேதமம்ருதமிதம் ப்ரஹ்மேதம் ஸர்வம் ||௧௩||

(ஸம் - ஸா - பா - ஸா.) இந்தச் சுருதி மநுஷ்ய ஜாதியை ரூபித்துச் சொல்லுகிறது.

அயமாத்மா ஸர்வேஷாம் பூதானாம் மத்வஸ்யாத்மன: ஸர்வாணி பூதானி மது யஶ்சாயமஸ்மின்னாத்மனி தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ யஶ்சாயமாத்மா தேஜோமயோ அம்ருதமய: புருஷோ அயமேவ ஸ யோ அயமாத்மேதமம்ருதமிதம் ப்ரஹ்மேதம் ஸர்வம் ||௧௪||

(ஸம்-ஸா-பா-ஸா.) இந்த ஆத்மா எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்த ஆத்மாவுக்கு எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்த ஆத்மாவில் தேஜோமயனும் அம்ருதமயனுமிருப்பவன் புருஷன். அத்யாத்ம மநுஷ்ய தேஜோமயனுமிருப்பவன் புருஷன். இவனே ஆத்மா, இவனே ப்ரம்மம், எல்லாமாயிருக்கிறான் என்பது முன்போலவே காண்க.

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌥𑌨𑌾𑌭𑍌 𑌚 𑌰𑌥𑌨𑍇𑌮𑍌 𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ‖௧௫‖

(ஶ0 - ஹா - ரா - ஹா.) இந்த ஆத்மா எல்லாப் பூதங்களுக்கு மதிபதி; எல்லாப் பூதங்களுக்கும் ராஜா. அஃதெப்படி என்றால் ரதநாபியிலும் ரதநேமியிலும் அரங்கள் நிலை பெற்றிருக்கிறப்போல இந்த ஆத்மாவில் எல்லாப் பூதங்களும் எல்லாப் போகங்களும் எல்லா ப்ராணங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. நாபி என்பது சக்கிரங்களின் நடுவில் போடப்பட்டிருக்கிற துளையுள்ளகட்டை. நேமி என்பது சுற்றி வலயாகாரமாய்ப் போடப்பட்டிருக்கிற கட்டை. அரங்களென்பது நடுவிலுள்ள கட்டைகள்.

𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾 𑌸𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌂𑌸 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍍 । 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍 𑌹 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰 𑌯𑌦𑍀𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 ‖௧௬‖

(ஶ0 - ஹா - ரா - ஹா.) இந்த மதுவித்யையை ஆதர்வணராகிய தத்யங் என்பவர் அச்விநீ தேவதைகளுக்குச் சொன்னார். இந்த ஸங்கதியை அறிந்த ஒரு மகர்ஷி அச்விநீ தேவதைகளைப் பார்த்துச் சொன்னார். ஓ அச்விநீ தேவதைகளே நீங்கள் மதுவித்யையை அடைந்த வழியை மேகம் ஜலத்தைப் பொழியுமாப்போல வெளியிட்டு விடுகிறேன். அதாவது அந்த தத்யங் என்பவர் குதிரையின் தலையினால் உங்களுக்கு உபதேசித்தாரன்றோ? அதை வெளியாக்கி விடுகிறேனென்றார். இங்கொரு கதையுண்டு. அதென்னவென்றால் தத்யங், என்பவர் இந்திரனிடத்திலிருந்து மதுப்ராம்மண வித்யையை உபதேசம் பெற்றார். அந்த இந்திரன் இதை யொருவருக்கும் வெளிப்படுத்த வேண்டாமென்றான்; அப்படிச் சொன்னால் உன் தலையைக் கிள்ளி விடுவேனென்றான். இப்படி இருக்கும்போது இந்த ருஷி அச்விநீ தேவதைகளிடத்தில் இந்த ஸங்கதியைச் சொன்னார். அவர்கள் உம்மைக் காப்பாத்தி விடுகிறோம்; நீர் சொல்லுமென்றார்கள். அதெப்படி யென்றால் உம்முடைய சிரஸ்ஸைக்கிள்ளித் தூரத்தில் வைத்து வேறு சிரஸ்ஸைக் கூட்டி வைக்கிறோம். அந்த சிரஸ்ஸாலே உபதேசியும்; இந்திரன் அந்த சிரஸ்ஸைக் கொண்டு போய்விட்டாலும் அதின்பிறகு உம்முடைய சிரஸ்ஸை உமக்குச் சேர்த்து விடுகிறோமென்று சொன்னார்கள். அப்படியே நடந்ததென்பது. இதைப்பற்றி இந்த ரகஸ்யத்தை வெளியிடுகிறேனென்றார். அந்த மகரிஷி இதனால் அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதித்த வித்யை என்று வித்யையின் பெருமை கூறப்பட்டது.

𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑍋𑌚𑌦𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌧𑍀𑌚𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑌯𑌤𑌮𑍍 । 𑌸 𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌚𑌦𑍃𑌤𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖௧௭‖ 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌃 । 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌸 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌆𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌰𑌿𑌶𑌯𑍋 𑌨𑍈𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌾𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ‖௧௮‖

(ஶ0 - ஹா - ரா - ஹா.) இந்தக் கதையின் விரிவைச் சொல்லுகிறது. பரமாத்மா, ஸம்ஸாரத்தை நடத்தும் க்ரமமும் அவருக்குப் புருஷன் என்று பெயர் வந்ததற்குக் காரணமும் சொல்லப்பட்டன. காம்ய கர்மங்களினாலும் காம்ய வித்யையினாலும் ஸம்ஸாரத்தை நடத்துகிறார். சரீரத்தில் ப்ரவேசிப்பதினால் புருஷனென்று பெயர் வந்தது.

𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 | 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪 𑌈𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌾 𑌦𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌈 𑌹𑌰𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌈 𑌦𑌶 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑌪𑌰𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ||௧௯||

(ஶம் - பா.) ப்ரஜ்ஞாநகந ரூபத்தின் வடிவமாய் நாநாவித ரூப ப்ரதி ரூபங்களை மாயையினாலே அடைகிறான்; பரமாத்மா அநேக உபாதிகளோடு கூடுகிறான். ஸ்வரூப மானது ப்ரஜ்ஞாநகநமாயிருக்கிறது என்பது உபதேசம்.

(ரா - பா.) தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸமஸ்த ரூபங்களை யடைந்து நாநா விக்ரகங்களை பரிக்ரஹித்துக் காலதேச பரிச்சேதமின்றி யிருக்கிறது பரப்ரம்மம்.

ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 ||௧||

𑌆𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌆𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤 𑌆𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤 𑌆𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍈𑌤𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍈𑌤𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍌 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍈𑌜𑌵𑌾𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍈𑌜𑌵𑌾𑌪𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌨𑍇𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌨𑌿𑌃 ||௨||

𑌘𑍃𑌤𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌘𑍃𑌤𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌣𑍇𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌣𑌿𑌰𑍌𑌪𑌜𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇𑌃 𑌔𑌪𑌜𑌨𑍍𑌧𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌃 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌲𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌾𑌲𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌪𑌥𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌰𑍋𑌽𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸 𑌆𑌭𑍂𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌦𑌧𑍀𑌚 𑌆𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌽𑌥𑌰𑍍𑌵

𑌣𑍋𑌽𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨 𑌏𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍇𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌰𑍋𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌸𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥௩॥

இந்தச் சுருதிகளினுல் இந்த மதுவித்யை லபித்த பரம்பரை ஆசார்ய பக்தி அவச்ய மென்பதற்காகச் சொல்லுகிறது. இந்தச் சுருதிகளில் ஐந்தாம் வேற்றுமையுடைய பதம் ஆசாரியனையும், முதல் வேற்றுமையுடைய பதம் சிஷ்யனையும் சொல்லுகிறது.

ஆறாவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍.

𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌹 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑍇𑌜𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍂𑌚𑌾𑌨𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍁𑌰𑍋𑌧 𑌦𑌶 𑌦𑌶 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌰𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 ॥௧॥

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸 𑌏𑌤𑌾 𑌗𑌾 𑌉𑌦𑌜𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌦𑌧𑍃𑌷𑍁𑌰𑌥 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍋𑌦𑌜 𑌸𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌾 𑌹𑍋𑌦𑌾𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑍇 𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍁𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌹 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌲𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌗𑍋𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌏𑌵 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹 𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌲𑌃 ॥௨॥

(ஸ்ரீ - ஹா - ரா - ஹா.) வைதேஹராகியஜநகர் பகுதக்ஷிணையுடைய யாகம் செய்தார். அந்தயஜ்ஞத்தில் குருதேசத்திலிருந்தும் பாஞ்சால தேசத்திலிருந்தும் அனேகம் ப்ராம்மணர்கள் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். அப்போது அந்த ஜநகருக்கு ஒரு எண்ணமுண்டாயிற்று. அதாவது இங்கு கூடியிருக்கும் ப்ராம்மணர்களுக்குள் யார் விசேஷப்ரம்மஜ்ஞாநமுடையவர்களாயிருக்கிறர்களோ, அவர்களை யறியவேண்டு மென்பதாம். அவர் ஆயிரம் கோக்களைச் சேர்த்து ஒவ்வொரு கோவின் கொம்புகளிலும் இரண்டரைப்பலம் பொன் கட்டி நிறுத்தி உங்களில் யாவரொருவர் சிறந்தவரோ, அவரிந்த ஆயிரம் கோக்களையுமடையலாமென்றுர். இப்படிச் சொன்னபோது அனேகப்ராம்மணர்களில் யாரும் தைரியப்படவில்லை. அப்போது யாஜ்ஞுவல்க்யர், தன்னுடைய சிஷ்யனை நோக்கி ஓ ஸாமச்ரவனே, இந்தக்கோக்களை நம்முடைய ஆச்ரமத்திற்குக் கொண்டுபோவென்ருர். அவனும் அப்படியே கொண்டுபோனன். அதற்கங்கிருந்த மகா ப்ராமணர்கள் கோபித்து நாமித்தனைபேரிருக்க இவரெப்படித் தன்னையே ப்ரம்மஜ்ஞாநியாகச் சொல்லக்கூடும் என்று கூப்பிட்டார்கள். அப்போதந்த ஜநகருடைய இருத்விக்காகிய ஆச்வலரென்பவர், இந்த யாஜ்ஞுவல்க்யரைக் கேட்டார். அதாவது நீர் நம்மிலும் ப்ரஜ்ஞாநத்தால் சிறந்தவரோ என்பதாம். அதற்கந்த யாஜ்ஞுவல்க்யர், நாம் ப்ரம்மஜ்ஞாநிகளுக்கு நமஸ்காரம் செய்கி

ரேும். நாம் கோக்களிடத்திலுண்டான ஆசையினுலே இப்படிச் செய்தோமென்று பரிஹாஸமாய்ச் சொல்ல அந்த ஆச்வலர் இவரை ப்ரச்நம்பண்ணத் துடங்கினுர்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ||௩||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த லோகத்திலெல்லாம் ம்ருத்யுவினுலே ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவன்றோ. அந்த ம்ருத்யுவை எப்படி அதிக்ரமிக்கலாமோ அதைச் சொல்லுமென்று ஆச்வலர் யாஜ்ஞவல்க்யரைக் கேட்க, அதற்கவர் வாக்கினுலே என்று சொல்லுகிருர். அதாவது வாக்கை யுபாஸிக்கவேண்டுமென்பதுகருத்து. இதின்ரகஸ்யத்தை உபதேசமார்க்கத்தா லறிந்துகொள்க.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌣𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ||௪||

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾 𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ||௫||

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌬𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍋𑌸𑍌 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌅𑌥 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 ||௬||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தச் சுருதிகளுக்கும் முன்போலவே கருத்துக்கொள்க. அஹோராத்ரி ஸம்பந்த நிவ்ருத்தியையும் சக்ஷுருபாஸநத்தையும், பூர்வாபரபக்ஷ நிவ்ருத்தியையும், ப்ராணேுபாஸநத்தையும், ஸ்வர்க்க ப்ராப்தி பலத்தையும், மநோப்ரம்மோபாஸநத்தையும் சொல்லுகிறது விசேஷம். அதிமோக்ஷங்கள் முடிந்தன. இனி ஸம்பத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 ||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) ஹோதாவானவன் எத்தனை ருக்குக்களாலே யஜ்ஞத்தில் ஹோத்ரம் செய்கிருனென்று ஆச்வலர் கேட்க, மூன்று ருக்குக்களாலே என்ருர். அவை எவை யெனருர். புரோநுவாக்யை, யாஜ்யை, சஸ்யை இவை யென்ருர். அவைகளால் எவற்றை ஜயிக்கிருனென்ருர். ஸர்வத்தையு மடைகிருனென்ருர்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍀𑌰𑍍𑌹𑍋𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌾 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾

ஹுதா அதிநேதந்தே யா ஹுதா அதிஶேரதே கிம் தாபிர்ஜயதீதி யா ஹுதா உஜ்ஜ்வலந்தி தேவலோகமேவ தாபிர்ஜயதி தீப்யத இவ ஹி தேவலோகோ யா ஹுதா அதிநேதந்தே பித்ருலோகமேவ தாபிர்ஜயதி அதீவ ஹி பித்ருலோகோ யா ஹுதா அதிஶேரதே மநுஷ்யலோகமேவ தாபிர்ஜயதி அத இவ ஹி மநுஷ்யலோக: ||௮||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) எத்தனை ஆகுதிகளை அத்வர்யுயஜ்ஞத்தில் செய்கிறானென்று ஆச்வலர் கேட்க மூன்று ஆகுதிகளை என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்ல அவை எவையென்று கேட்க, ஜ்வலிக்கிற ஆகுதிகளும், சப்திக்கிற ஆகுதிகளும், லயிக்கிற ஆகுதிகளும், என்ன அவைகளாலடையும் பலனும் என்னவென்றுகேட்க, ஜ்வலிக்கிற ஆகுதிகளால் தேவலோகத்தையும், சப்திக்கிற ஆகுதிகளால் பித்ருலோகத்தையும் லயிக்கிற ஆகுதிகளால் மநுஷ்யலோகத்தையும் அடைகிறார்கள் என்றார். ஏனென்றால் தேவலோகம் உஜ்வலமான லோகமும், பித்ருலோகம் சப்திக்கிற லோகமும் பூலோகம் கீழ்லோகமுமன்றோ? ஆதலாலென்க.

யாஜ்ஞவல்க்யேதி ஹோவாச கதிபிரயமத்ய ப்ரஹ்மா யஜ்ஞம் தக்ஷிணதோ தேவதாபிர்கோபாயதீத்யேகயேதி கதமா ஸைகேதி மந ஏவேத்யநந்தம் வை மநோ அநந்தா விஶ்வேதேவா அநந்தமேவ ஸ தேந லோகம் ஜயதி||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இருத்விக்காகிய ப்ரம்மா, எத்தனை தேவதைகளைக்கொண்டு யஜ்ஞத்தை இரக்ஷிக்கிறானென்று ஆச்வலர் கேட்க, ஒரே தேவதையாலே என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார். அதேதென்று கேட்க, மநஸ்ஸு என்று பதில்கூறி அதின் பலனையும் சொன்னார். அதாவது அது அநந்தவ்ருத்தியா யிருக்குமாகையால் அதற்கு அபிமாநிதேவதைகள் அநந்தவிச்வேதேவதைகள். அதனால் அநந்தமான லோகத்தையுமடைவானென்பதாம்.

யாஜ்ஞவல்க்யேதி ஹோவாச கத்யயமத்யோத்காதாஸ்மிந் யஜ்ஞே ஸ்தோத்ரியா: ஸ்தோஷ்யதீதி திஸ்ர இதி கதமாஸ்தாஸ்திஸ்ர இதி புரோநுவாக்யா ச யாஜ்யா ச ஶஸ்யைவ த்ருதீயா கதமாஸ்தா யா அத்யாத்மமிதி ப்ராண ஏவ புரோநுவாக்யாபாநோ யாஜ்யா வ்யாந: ஶஸ்யா கிம் தாபிர்ஜயதீதி ப்ருதிவீலோகமேவ புரோநுவாக்யயா ஜயத்யந்தரிக்ஷம் யாஜ்யயா த்யுலோகம் ஶஸ்யயா ததோ ஹ ஹோதாஶ்வல உபரராம ||௰||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) புரோநுவாக்யை, யாஜ்யை, சஸ்யைகளையும், அத்யாத்மப்ராணனையும், அபாநத்தையும், வ்யாநத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ருதிவியையும், அந்தரிக்ஷலோகத்தையும், த்யுலோகத்தையும் ஜயிக்கிறான் உபாஸகன். அதன்பிறகு ஆச்வலர் வாய்மூடிக்கொண்டார்.

முதல் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

த்விதீயப்ராஹ்மணம்.

அத ஹைநம் ஜாரத்காரவ ஆர்தபாக: பப்ரச்ச யாஜ்ஞவல்க்யேதி ஹோவாச கதி க்ரஹா: கத்யதிக்ரஹா இதி । அஷ்டௌ க்ரஹா அஷ்டாவதிக்ரஹா இதி । யே தே அஷ்டௌ க்ரஹா । அஷ்டாவதிக்ரஹா: கதமே த இதி ||௧||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆச்வலர் பராபவத்தை யடைந்த பிறகு ஜாரத்காரு கோத்திரத்தில் பிறந்த இருதபாகருடைய பிள்ளையாகிய ஆர்த்தபாகர், இவரைத் தாம் ஜயித்துவிடலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே கேட்டார். அப்போது ஓயாஜ்ஞவல்க்யர், எத்தனைக்ரஹ

ங்கள் எத்தனை அதிக்ரஹங்களென்று கேட்டார். எட்டுக் கிரகங்கள் எட்டு அதிக்ரஹங்கள் என்று பதில் சொன்னார். மறுபடியும் அவையெவை என்று கேட்டார்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 ‖௨‖ 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 ‖௩‖ 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 ‖௪‖ 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ‖௫‖ 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌞𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 ‖௬‖ 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 ‖௭‖ 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ‖௮‖ 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 ‖௯‖

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.)(௧)ப்ராணமென்கிற க்ருஹமானது அபாநமென்கிற அதிச்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்படுகிறது. அபாநத்தினாலன்றோ கந்தங்களை க்ரஹிக்கிறான்?(௨)வாக்ங்கிற க்ரஹமானது நாமமென்கிற அதிச்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்படுகிறது வாக்கினாலன்றோ நாமங்களையெல்லாம் க்ரகிக்கிறான்? (௩) ஜிஹ்வை என்கிற கிரஹமானது ரஸமாகிய அதிக்ரஹித்தினாலே க்ரகிக்கப்படுகிறது. ஜிஹ்வையினாலன்றோ இரஸங்களை யறிகிறான்? (௪) கண்ணாகிய க்ரஹமானது ரூபமென்கிற அதிக்ரஹத்தினால் க்ரகிக்கப்படுகின்றது. கண்களினாலன்றோ ரூபங்களை க்ரகிக்கிறான்? (௫) ச்ரோத்ரேந்திரியமாகிய க்ரஹமானது சப்தமாகிய அதிக்ரஹத்தாலே க்ரகிக்கப்படுகின்றது. காதுகளினாலன்றோ சப்தங்களை க்ரகிக்கிறான்? (௬) மநஸ்ஸென்கிற க்ரஹமானது காமமென்கிற அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மநஸ்ஸினாலே ஸகல காமங்களையும் க்ரஹிக்கிறானன்றோ? (௭) ஹஸ்தமென்கிற க்ரஹமானது கர்மமென்கிற அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஹஸ்தங்களினாலன்றோ ஸகல கர்மங்களையும் செய்கிறான்? (௮) த்வகிந்திரியமாகிய க்ரஹமானது ஸ்பர்சமாகிய அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்படுகிறது. த்வகிந்திரியத்தினாலன்றோ ஸகல ஸ்பர்சங்களையும் க்ரஹிக்கிறான்? இப்படி எட்டுக் கிரஹங்களும், எட்டு அதிக்ரஹங்களும் சொல்லப்பட்டன.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌪 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 ‖௧௦‖

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) மற்றொரு ப்ரச்நம் பண்ணுகிறார், ஆர்த்தபாகர். ஓயாஜ்ஞயவல்க்யரே எந்த ம்ருத்யு தேவதைக்கு எல்லாமன்னமோ, அந்த ம்ருத்யுவும் எவனுக்கு அந்நமோ, அந்தத்தேவதையைச் சொல்லுமென்றார். அதற்குத்தரம், எல்லாவற்றையும் தஹிக்கிற அக்நிம்ருத்யு. அந்த ம்ருத்யுவாகிய அக்நியும் ஜலத்துக்கு அந்நம், இப்படி அறிந்து உபாஸிப்பவனுக்கு அபம்ருத்யு ஜயமுண்டாகும் என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌉𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍋 ௩ 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌵𑌨𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌮𑌾𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍇𑌤𑍇 ‖௧௧‖

(ஶம்-ஹா-ர-ஹா.) இந்த முமுக்ஷுபுருஷன் மரிக்கும்போது இவனை விட்டு ப்ராணங்கள் உத்க்ராந்தியை யடைகின்றனவா, இல்லையாவென்று ஆர்த்தபாகர் கேட்க

யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். ப்ராணங்களுத்க்ரமிப்பதில்லை; இவ்விடத்திலேயே லயத்தையடைகின்றன. அவனுச்சூநதையை யடைந்து காற்றுப்பூரித்து மரித்துக்கிடக்கிறான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். முக்தனுக்கு ஒரு தேசகமநமில்லை என்று சங்-பாத்திலும், ஜீவனுத்க்ரமணத்தை யடையும்போது ப்ராணங்கள் கூடியே உத்க்ரமணத்தை யடைகின்றன. தனித்துப்போகிறனவன்று. என்று ரா-பாத்திலும் பேதம் காண்க.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌨
𑌜𑌹𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇
𑌵 𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 ॥௧௨॥

(௦-ஹா-ரா-ஹா.) புருஷன் மரித்தாலும் அவன் பேரழிவதில்லை. நாம மநந்தமன்றோ விச்வேதேவர்களுமநந்தர்கள். இதனாலநந்தமான லோகங்களை ஜயிக்கிறான்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌗
𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿
𑌵𑍀𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍌𑌷𑌧𑍀𑌰𑍍𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌲𑍋𑌹𑌿
𑌤𑌂 𑌚 𑌰𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌨𑌾𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌜𑌨 𑌇𑌤𑌿
𑌤𑍌 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍌 𑌹 𑌯𑌦𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍂𑌚𑌤𑍁
𑌰𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋
𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌜𑌾𑌰
𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗 𑌉𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ॥௧௩॥

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ஆர்தபாகர் கேட்கிறார். புருஷன் மரித்தபோது வாக்கு அக்நியையும், ப்ராணன் வாயுவையும், கண் சூரியனையும், மநஸ்ஸு இந்திரனையும், காது திக்குக்களையும், சரீரம் ப்ருதிவியையும், ஆத்மா ஆகாசத்தையும், உலோமங்கள் ஔஷதிகளையும், கேசங்கள் வநஸ்பதிகளையும் ஜலத்தில் சுக்லசோணிதங்களும் சேர்ந்து போகின்றனவன்றோ. அப்போது இந்தப் புருஷன் எதைப்பற்றி யிருக்கிறான் என்று கேட்டார். இந்தப்ரசநத்திற் குத்தரம் இரஹஸ்யமாகையாலே, எல்லாருங் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் சொல்லப் போகாதென்று ஆர்தபாகரை நோக்கி, கையை நீட்டச் சொல்லி அவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு இவ்விஷயத்தை நாமிரண்டு பேருமே அறியக்கூடவோம் என்று ஜநஸங்கத்தைவிட் டெழுந்திருந்து விசாரித்து, தீர்மாநமாய் ஏற்படுத்தினார்கள். அதாவது சுபாசுப கர்மங்களையாச்ரயித்துப் புண்யத்தாலந்தப் பலத்தையும் பாபத்தால் அந்தப் பலத்தையு மடைகின்றான் என்பதாம். அப்போது ஆர்த்தபாகர் யாஜ்ஞவல்க்யர் பெருமையை யறிந்து பேசாதிருந்தார்.

ஐந்தாம் அத்யாயம் இரண்டாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌲𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋
𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌰𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮 𑌤𑍇 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌾
𑌨𑍈𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰
𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌾𑌥𑍈𑌨
𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌮 𑌕𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞
𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி ஆர்தபாகருடைய ப்ரசநம் முடிந்தபின் லாஹ்ய கோத்திரத்தில் பிறந்த புஜ்யு என்பவர் யாஜ்ஞவல்க்யரே என்று கூப்பிட்டு ப்ரசநம் பண்ணினார். நாம் மத்ரதேசத்திற்குப் போயிருந்தோம். கோத்திரத்தால் காப்யரான பதஞ்சல ரென்பவர் க்ருஹத்தில் சேர்ந்தோம். அவருடைய பெண் கந்தர்வனாலே க்ரஹிக்கப்பட்டிருந்தாள். அவனை யாரென்று கேட்டோம். ஸுதந்வா என்கிற கந்தர்வனென்று சொன்னான். அவனை அநேகமான அநந்தலோக நிச்சயங்களைக் கேட்டோம். அப்போது பாரீக்ஷிதர்க ளெங்கிருக்கிறார்களென்று கேட்டோம். அதையும்மைக் கேட்கிறோம்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌽𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵 𑌨𑍍𑌵𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌥𑌾𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌿𑌵 𑌵𑍈 𑌸 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌪 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌲𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ||௨||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) அதற்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் உத்தரம் சொன்னார். அச்வமேதயாகம் செய்கிறவர்கள் எந்த லோகத்தை யடைகிறார்களோ, அதை யடைகிறார்களென்று கந்தர்வன் சொன்னானன்றோ வென்றார். அச்வமேதயாகத்தைச் செய்தவர்கள் எந்த லோகத்தை யடைவர்களென்று கேட்க, அதற்கு அங்கமாகச் சில விஷயங்களைச் சொல்லுகிறார். ஒரு திநத்தில் ஸூரியன் எவ்வளவு தேசத்தைப் பரிச்சேதிக்கின்றானோ, அவ்வளவை 'தேவரதாஹ்ந்யம்' என்று சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்ட தேவரதாஹ்ந்யம் முப்பத்து மூன்று இந்த லோகத்தினளவு. இப்படி இரண்டு கொண்ட ப்ருதிவி யதைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. இப்படி இரண்டுகொண்ட சமுத்திர மதைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. இது நிற்க, கத்தி முனைபோலவும் ஈ இறகு போலவும் ஸூக்ஷ்மமான அண்ட கபாலத்தின் ரந்திரத்தில் இந்திரன் ஸுபர்ணனாய் வாயுவினிடத்தில் அச்வமேதியைச் சேர்க்கின்றான். அந்த வாயு தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டுபோய் அச்வமேதயாஜிகள் சேருகிற ப்ரம்மலோகத்தை யடைவிக்கிறான். ஆகையால் வாயுவே வ்யஷ்டி, வாயுவே ஸமஷ்டி. இப்படி யறிபவன் அபம்ருத்யுவை ஜயிக்கிறான். இப்படி உத்தரம் சொன்னபின் புஜ்யு, லாஹ்யாயநிநிருத்தரரானார்.

மூன்றவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑍋𑌦𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌏𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ||௧||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) புஜ்யுப்ரச்நம் முடிந்தபின், சக்கிரகோத்திரமுடைய உஷஸ்தர், யாஜ்ஞவல்க்யரே என்று கூப்பிட்டு ஸாக்ஷாத்தாயும் அபரோக்ஷமாயுமிருக்கிற ப்ரம்மம் எதுவோ அந்த ஆத்மா ஸர்வாந்தர்யாமியே. அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்.

என்று கேட்க, இந்த உன்னுடைய ஆத்மாவே ஸர்வாந்தர்யாமியாகிய ஆத்மா என்று சொல்ல, அவனாரென்று கேட்க, ப்ராணபாநவ்யா நோதாநங்களா லந்தந்த வ்யாபாரங்களை யவனடைகிறானோ அவனே யவன்.

𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑌸𑍌 𑌗𑍌𑌰𑌸𑌾𑌵𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 । 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌰𑍍𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌥𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 । 𑌏𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌉𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) உஷஸ்தரைப்பார்த்து விருத்தமாய்ச் சொல்லுகிறது கூடாது' கவாச்வபேதங்களைச் சொல்லுவதுபோலிருக்கிறது. சரியாய்ச் சொல்லுமென்றார். உண்மையானவனைச் சொல்லும். முன் சொன்னதில் பிழையில்லை. அதின் கருத்தை யுணராமல் என்னை நீர் கேட்பது சரியல்லவென்று அதின் கருத்தை வெளியிட்டார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இது ஜீவனையே பரமாத்மாவாகச் சொல்லுகிறதென்று சங்கரபாஷ்யத்திலும், ஜீவனன்று பரமாத்மாவென்று ராமாநுஜபாஷ்யத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜ்ஞாநமாத்திரமே பரப்ரம்மமென்று சங் - பாஷியத்தில் மற்றொரு விசேஷம் சொல்லப்பட்டது. உஷஸ்தரும் நிருத்தரானார். என்பது ஸமாநம்.

நான்காவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌕𑌹𑍋𑌲𑌃 𑌕𑍌𑌷𑍀𑌤𑌕𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 । 𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌯𑍋𑌽𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 । 𑌅𑌥 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑍋𑌭𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌏𑌷𑌣𑍇 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑍃𑌶 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌕𑌹𑍋𑌲𑌃 𑌕𑍌𑌷𑍀𑌤𑌕𑍇𑌯 𑌉𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அதற்குப்பின் குஷிதகர் பிள்ளையாகிய கஹோளர் கேட்கிறார். மறுத்தும் விசதமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறார். பசிதாஹ சோகமோகம் ஜரை மரணம் முதலிய எல்லாவற்றையும் விட்ட பரமாத்மா ஸர்வாந்தரனாயிருக்கிறான். இப்படி யறிந்தவன் ஈஷணதோஷத்தைவிட்டு ஸந்யாஸத்தை யடைந்து உபதேசஜ்ஞாநத்தை யடைந்து அறியாதவனைப்போலிருந்து முனி

யாய் ப்ரம்மவித்தாகிறான். அதினாலேயே அதை யடைகிறான். மற்றது அஸாரம். இப்படிச் சொல்லவே கஹோளர் நிருத்தரரானார்.

ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍀 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌸𑍍𑌵𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌪 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 | 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌪𑍍𑌤𑌦𑌨𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ||௧||

(ஶ்ரீ-ஸா-ரா-ஸா.) வசக்நு புத்திரியாகிய கார்க்கி ப்ரசநம்பண்ணுகிறாள். யாஜ்ஞவல்க்யரை யதின்பின்பு. ஜலாதாரமான வஸ்துக்களுக்கு ஜலமாதாரமாயிருக்கிறது, அந்த ஜலதத்வத்திற்கு ஆதாரம் என்னவென்றாள். வாயுவென்று உத்தரம் சொன்னார். அந்த வாயுவுக்கு ஆதார மெது? அந்தரிக்ஷலோகம். அந்த அந்தரிக்ஷத்திற்கு ஆதாரமெது? கந்தர்வலோகம். கந்தர்வலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ஆதித்யலோகம். ஆதித்யலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? சந்திரலோகம். சந்திரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? நக்ஷத்ரலோகம். நக்ஷத்ரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? தேவலோகம். தேவலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? இந்திரலோகம். இந்திரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ப்ரஜாபதிலோகம். ப்ரஜாபதிலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ப்ரம்மலோகம். ப்ரம்மலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? அதற்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். இப்படிக் கேட்கத்தகாத கேள்விகளெல்லாம் கேட்கக்கூடாது. உபதேசமாய்க் கேட்கவேண்டியவிஷயத்தை வாதத்தால் ஜயிக்கலாமா? ஆதலா லப்படி கேளாதே என்றார். அப்படிக் கேட்டால் தலைவெடித்துப் போமென்றார். உத்தமதேவதாப்ரச்நமிப்படி கேட்கத்தகாது என்று சொல்ல, கார்க்கி நிருத்தரையானாள்.

ஆறவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕 𑌆𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑌾𑌮 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌧𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧

ர்வண இதி ஸோ(அ)ப்ரவீத் பதஞ்சலம் காப்யம் யாஜ்ஞிகாம்ஶ்ச வேத்த நு த்வம் கா
ப்ய தத் ஸூத்ரம் யேநாயம் ச லோக: பரஶ்ச லோக: ஸர்வாணி ச பூதாநி
ஸந்த்ருப்தாநி பவந்தீதி ஸோ(அ)ப்ரவீத் பதஞ்சல: காப்யோ நாஹம் தத் பகவந் வே
தேதி ஸோ(அ)ப்ரவீத் பதஞ்சலம் காப்யம் யாஜ்ஞிகாம்ஶ்ச வேத்த நு த்வம் காப்ய தம
ந்தர்யாமிணம் ய இமம் ச லோகம் பரம் ச லோகம் ஸர்வாணி ச பூதாநி யோ(அ)ந்த
ரோ யமயதீதி ஸோ(அ)ப்ரவீத் பதஞ்சல: காப்யோ நாஹம் தம் பகவந் வேதேதி
ஸோ(அ)ப்ரவீத் பதஞ்சலம் காப்யம் யாஜ்ஞிகாம்ஶ்ச யோ வை தத் காப்ய ஸூத்ரம்
வித்யாத் தம் சாந்தர்யாமிணமிதி ஸ ப்ரஹ்மவித் ஸ லோகவித் ஸ தேவவித் ஸ வேதவித் ஸ
பூதவித் ஸ ஆத்மவித் ஸ ஸர்வவிதிதி தேப்யோ(அ)ப்ரவீத் ததஹம் வேத தச்சேத் த்வம்
யாஜ்ஞவல்க்ய ஸூத்ரமவித்வாம்ஸ்தம் சாந்தர்யாமிணம் ப்ரஹ்மகவீருதஜஸே மூர்த்தா
தே விபதிஷ்யதீதி வேத வா அஹம் கௌதம தத் ஸூத்ரம் தம் சாந்தர்யாமி
ணமிதி யோ வா இதம் கஶ்சித் ப்ரூயாத் வேத வேதேதி யதா வேத்த ததா ப்ரூஹீதி ||

(ஶ்ரீ-ஹா-ஶ்ரா-ஹா.) ஆருணியாகிய உத்தாலகர் ஓ யாஜ்ஞவல்க்யரே யென்று கூப்பிட்டுக் கேட்டார். அதாவது, நான், காப்யராகிய பதஞ்சலருடைய க்ருகத்தில் கல்ப ஸூத்ராத்யயநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். அவருடைய பார்யை கந்தர்வனாலே க்ரஹிக்கப்பட்டிருந்தாள். அந்த கந்தர்வனை நீயாரென்று கேட்டேன். அவன் அதர்வணனாகிய கபந்தன் நானென்றான். அந்தக் கந்தர்வன் அந்தக் காப்யராகிய பதஞ்சலரையும் அவருடைய சிஷ்யர்களாகிய யாஜ்ஞுகர்களையும், இந்த லோகங்களையும் பரலோகங்களையும் ஸமஸ்த பூதங்களையும் தரிக்கிற ஸூத்திரத்தையும் நீங்களறிவீர்களா என்று கேட்க, அறியவில்லை என்ன மீளவு மவனவர்களை ஸர்வலோகாந்தர்யாமியா யிருக்கிறவனை யறிவீர்களோ வென்று கேட்க, அறியவில்லையென்று சொல்ல, அதற்கவன் இந்த ஸூத்ரத்தையும் அந்தர்யாமியையும் எவனறிவனோ அவன் ப்ரம்மவித்து, லோகவித்து, தேவவித்து, வேதவித்து, பூதவித்து, ஆத்மவித்து, (ஸர்வித்து) எல்லாமறிந்தவன் என்று அவர்களுக்குச் சொன்னான். அதை நானறிவேன். இந்த விஷயத்தை அதாவது அந்த ஸூத்ரத்தையும், அந்த அந்தர்யாமியையும் அறியாமல் ப்ரம்மஜ்ஞர்களில் சிறந்தவரடைவதற்காக வைத்திருக்கிற கோக்களை ஓட்டிக்கொண்டுபோனால் உம்முடைய தலை வெடித்துப்போமென்று சொன்னார். இப்படி உத்தாலகர் கேட்ட கேள்விக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் அந்த ஸூத்ரத்தையும் அந்த அந்தர்யாமியையும் நானறிவேனென்றார். அதற்கு உத்தாலகர் அறிந்தேனென்று சொல்வதினால் பயனில்லை; அறிந்தபடி சொல்லுமென்றார்.

ஸ ஹோவாச வாயுர்வை கௌதம தத் ஸூத்ரம் வாயுநா வை கௌதம
ஸூத்ரேணாயம் ச லோக: பரஶ்ச லோக: ஸர்வாணி ச பூதாநி ஸந்த்ருப்தா
நி பவந்தி தஸ்மாத்வை கௌதம புருஷம் ப்ரேதமாஹுர் வ்யஸ்ரம்ஸிஷ
தாஸ்யாங்காநீதி வாயுநா ஹி கௌதம ஸூத்ரேண ஸந்த்ருப்தாநி பவந்தீதி
ஏவமேவைதத் யாஜ்ஞவல்க்யாந்தர்யாமிணம் ப்ரூஹீதி ||௨||

(ஶ்ரீ-ஹா-ஶ்ரா-ஹா. அப்போது யாஜ்ஞ்யவல்க்யர் சொன்னார். ஸூத்ரமாயிருப்பது வாயுவாகின்றது. அந்த வாயுவினாலே இந்த லோகமும் பரலோகமும் ஸகலபூதங்களும் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால்தான் மரணமடைந்த புருஷனை 'அதாவது ப்ராண வாயுவில்லாத புருஷனை' கண்டு இவனுடைய சரீரம் விசீர்ணமாய்விட்டதென்கிறார்கள். வாயுவாகிய ஸூத்ரத்தினாலேயே எல்லாப் பூதங்களும் ஸ்திதிப்பட்டிருக்கின்றனவன்றோ என்றார். அதை யவர் அங்கீகரித்துக்கொண்டு அந்தர்யாமியா யிருப்பவனைச் சொல்லுமென்றார்.

ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்ய
ப்ருதிவீ ஶரீரம் ய: ப்ருதிவீமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத: ||

(ஸ்ம-ஸா-ரா-ஹா.) யாவனொருவன் ப்ருதிவியி லிருந்துகொண்டிருக்கிறான், உள்ளேயிருக்கிறான், அவனை ப்ருதிவி அறியாது. அவனுக்கு ப்ருதிவி சரீரம். அவன் ப்ருதிவிக்குள்ளிருந்து நியமிக்கிறான். அவனே உமக்கும் அந்தர்யாமி. தோஷஸம்பந்த மில்லாதவன்.

𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌾𑌪𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌪𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௪|| 𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௫|| 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௬|| 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௭|| 𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௮|| 𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௯|| 𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌶𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௦|| 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௧|| 𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௨|| 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௩|| 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑌥𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 ||௧௪|| 𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌮𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 ||௧௫|| 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௬|| 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌵𑌾𑌚𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௭|| 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௮|| 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋-

𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௯|| 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௨௦|| 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௨௧|| 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௨௨|| 𑌯𑍋 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌽𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌽𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌽𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍈𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕 𑌆𑌰𑍁𑌣𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ||௨௩||

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். ஜலம், அக்நி, அந்தரிக்ஷம், வாயு, தேவலோகம், ஆதித்தன், திக்குக்கள், சந்திரன், தாரகைகள், ஆகாசம், தமஸ்ஸு, தேஜஸ்ஸு, பூதங்கள், ப்ராணங்கள், வாக்கு, கண்கள், காதுகள், மனஸ்ஸு, துவக்கு, விஜ்ஞாநம், இரேதஸ்ஸு இவைகளை ப்ருதிவிஸ்தாநத்தில் அடைவே வைத்துக்கொண்டு மற்ற விஷயங்களை எல்லாம்முன்போலவே வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சுருதிகளுக்குக் கருத்துக்கொள்க. சங்கரபாஷ்யத்திலும் இராமாநுஜ பாஷ்யத்திலு மிவ்விஷய மொத்திருந்தாலும், ப்ருதிவி தேவதை முதலியவற்றின் சரீரமே அந்த அந்தர்யாமிக்குச் சரீரம்வேறு சரீர மில்லையென்று சங்கரபாஷ்யத்தில் பேதமான கருத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இருபத்துமூன்ருவது சுருதியில் காணப்படாதவனுய் எல்லாவற்றையும் காண்பவனென்றும், இப்படியே சிரவணமநந நிதித்யாஸநங்களிலும்அந்வயித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவுமின்றி அந்தர்யாமியைவிட வேறு த்ரஷ்டாமுதலானவரில்லை என்றும்சொல்லியிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லக்கேட்ட உத்தாலகர் தம்முடைய ப்ரச்நத்தை நிறுத்திவிட்டார் என்பது முடிந்தது. இங்கு, சங்கரபாஷ்யத்தில் அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் வேருன ஜீவனில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரா-பா-த்தில் ஜீவனுக்குப் பரமாத்மாவைப்போல் நிருபாதிகமாய் த்ரஷ்ட்ருத்வாதிகளில்லைஎன்று வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. ௪ முதல் ௨௩ வரையிலும் இந்த ஸ்ருதி.

ஐந்தமத்யாயம் ஏழாவதுப்ராம்மணம் முடிந்தது.

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍌 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍈 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 ||௧||

(ஶ0-பா-ரா-பா.) அந்தர்யாமிப்பிராம்மணத்தில் யாஜ்ஞுவல்க்யர் ஜயித்த பின்பு தன்னைமுன்னே கேட்கவேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியனுல் நாமின்னமும் கேட்டால் ஒருக்கால் தோல்வியடைவாரோ என்று பார்த்து, தான் யாஜ்ஞுயவல்க்யரை ப்ரச்நம் பண்ணுவதற்கு அநுமதி கேட்பதற்குப் பிராமணர்களைப்பார்த்து ஓப்பிராம்மணர்களே நானிவரை இரண்டு கேள்வி கேட்கின்றேன் இவ ரவைகளைச் சொல்லிவிட்டால் இந்தப்ராம்மண ஸபையில் அவரை ஜயிப்பதற்கு யாருமில்லை என்பதுண்மைதான் (அப்

படிக்குச் சொல்லாவிட்டால் இவர் தலை சிதறிப்போகவேண்டும்.) [இந்தக் குண்டலத்திற்குள்ளடங்கிய அதிக விஷயம் இரங்கராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் மட்டுமே இருக்கின்றது] என்று சொல்லக் கார்க்கியை ப்ராம்மணர்கள் கேட்கச் சொன்னார்கள்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌵𑍋𑌗𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌬𑌾𑌣𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑍋𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌤𑍌 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) காசிராஜனும், விதேஹராஜனும் நாணேற்றிப் பாணஸந்தாகம் பண்ணிக்கொண்டு வருவதுபோல இரண்டுப்ரச்நங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதைச் சொல்லுமென்றாள் கார்க்கி. கேளென்றார் யாஜ்ஞவல்க்யர்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) த்யுலோகத்திற்கு மேலும், பூலோகத்திற்குக் கீழும், அவ்விரண்டு லோகங்களுக்கும் நடுவிலுமுள்ள பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமான ஸகல வஸ்துக்களும் எந்த ஆதாரத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று அந்த கார்க்கி சொன்னாள்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) ஆகாசத்தில் எல்லாம் ஓதப்ரோத ரூபமாயிருக்கிறது.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌮 𑌏𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑍋𑌚𑍋𑌽𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 ॥௫॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) கார்க்கி சொல்லுகிறாள். ஓ யாஜ்ஞ்யவல்க்யரே, உமக்கு நமஸ்காரம். ஒரு ப்ரச்நத்தைச் சொல்லிவிட்டீர். மற்றொரு ப்ரச்நத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்றாள். கேளென்றார் யாஜ்யவல்க்யர்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௬॥

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்த ஆறாவது ச்ருதி கண்டமானது இரங்கராமாநுஜ பாடத்திலில்லை. சங்கரபாடத்தில் நான்காவது சுருதியையே மீளவும் சொல்லியிருப்பது த்ருடப்படுத்துவதற்கென்று சொல்லப்பட்டது. இந்தப் புநருத்தியையும் அஃதில்லாமையையும்பற்றிப் புத்திமான்கள் யோசித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌓𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௭॥

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச் சுருதியில் (ஸாஹோவாச) என்கிறபாடம் இரங்கராமாநுஜீயத்திலிருக்கிறது. அநுவாதம் செய்து கேட்டதாகக் கருத்து இரண்டு பாஷ்யங்களிலு மொக்கும். கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆகாசம் எந்த ஆதாரத்தில் ஓதப்ரோதமாயிருக்கிறதென்று ப்ரச்நத்தின் முக்யபாவம்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌨𑌣𑍍𑌵𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌮𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤 𑌮𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯 𑌮𑌤𑌮𑍋𑌽𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌰𑌸𑌮𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍋𑌽𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌕𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌮𑍁𑌖𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌨 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ||௮||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) யாஜ்ஞவல்க்யருத்தரம் சொல்லுகிறார் ஆகாசாதாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது அக்ஷரம். இதை ப்ரம்மவித்துக்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஸ்தூலமாகாததும், அணுவாகாததும், ஹ்ரஸ்வமாகாததும், தீர்க்கமாகாததும், அக்நிகுணம் ஜலகுணமில்லாததும், சாயை யில்லாததும், தமஸ்ஸாகாததும், வாயு வாகாததும், ஆகாச மாகாததும், ஸங்கமில்லாததும், ரஸமில்லாததும், கந்தமில்லாததும், கண் காது வாக்கு மநஸ்ஸு இல்லாததும், தேஜஸ்ஸில்லாததும், ப்ராணனில்லாததும், முகமில்லாததும், அளவில்லாததும், உள்ளில்லாததும், வெளியில்லாததுமான அந்த அக்ஷரம் ஒன்றையும் தின்பதில்லை. ஒருவனுமதைத் தின்பதில்லை.

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑍌 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 | 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌋𑌤𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌦𑌦𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ||

(ஸு-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த அக்ஷர பரப்ரம்மத்தினுடைய ஆஜ்ஞாசக்கிரத்தில் ஸூரிய சந்திரர்கள் தரித்திருத்திருக்கின்றார்கள். இப்படியே த்யாவாப்ருதிவிகளும், நிமேஷங்களும், முகூர்த்தங்களும், அகோராத்ரங்களும், பக்ஷங்களும், இருதுக்களும், ஸம்வத்ஸரங்களும், இந்தப்படியே நதிகளும், நதங்களும், சிறுநதிகளும் தரித்திருக்கின்றன. தாநாதி ஸத்கார்யங்கள் செய்கிறவர்களை மநுஷ்யர்களும் தேவதைகளும் பித்ருக்களும் கொண்டாடுகிறார்கள்.

𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿| 𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋𑌽𑌥 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ||௧0||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த அக்ஷர பரப்ரம்மஜ்ஞாநமில்லாமல் செய்கிற யஜ்ஞதாநாதிகளெல்லாம் அவ்வளவு நல்ல பலத்தைத் தரமாட்டா. இந்த அக்ஷரத்தை யறியாமல் பரலோகத்தை யடைந்தவர்கள், நல்ல ஸத்கதியை அடைகிறதில்லை. அறிந்தவர்களாகி முக்தராவார்கள்.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌓𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ||௧௧||

(ஶ்ரீ-ஸா-ரா-ஹா.) அந்த அக்ஷரம் காணப்படாததாய் காண்கிறது. மநநிதித்யாஸநம் முதலியவற்றிலும் காண்க. இதைவிட வேறு இப்படிப்பட்ட தொன்றுமில்லை. அப்படிப்பட்ட அக்ஷரத்தில் ஆகாசம் ஓதப்பிரோதமா யிருக்கின்றது.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑌹𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑍈 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ||௧௨||

(ஶ்ரீ-ஸா-ரா-ஹா.) நீங்களறிந்த யாஜ்ஞவல்க்யரிடத்தில் நமஸ்காரம் செய்து தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அவரை ஜயிக்கமுடியாதென்று கௌரவித்துச் சொல்லி வாய் மூடிக்கொண்டாள் கார்க்கி.

ஐந்தாமத்யாயம் எட்டாம் ப்ராம்மணம் முடிந்தது.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌕𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍈𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌶𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌷𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌶𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ||௧||

(ஶ்ரீ-ஸா-ரா-ஹா.) சாகல்யராகியவிதக்தர் யாஜ்ஞவல்க்யரைப் பார்த்து, தேவதைகளெத்தனைபேரிருக்கின்றார்களென்று கேட்டார். அதற்கு, நிவித்தென்கிற மந்திர பதங்களில் எத்தனை தேவதைகள் சொல்லப்படுகின்றார்களோ மூவாயிரம், மூன்று, முந்நூறு, மூன்று என்றார். ஆமென்றார். மறுபடியும் எத்தனை தேவதைகள் என்று கேட்க முப்பத்துமூன்று என்ன ஆமென்றார். மறுபடியும் எத்தனை தேவதைகளென்று கேட்க, ஆறென்றார். மறுபடியும் கேட்டார் மூன்று என்றார். மறுபடியும் கேட்க இரண்டுபேர்களென்ன, மறுபடியும் கேட்க, ஒன்றரைப்பேர்களென்ன, மறுபடியும் கேட்க, ஒரு தேவதை என்றார். அதையும் சாகல்யர் ஒப்புக்கொண்டார்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨 𑌏𑌵𑍈𑌷𑌾𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌸𑌵 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ||௨||

(ஶ்ரீ-ஸா-ரா-ஹா.) மகிமையாகப் பலசொல்லப்பட்டன முப்பத்துமூன்று தேவதைகள் கணக்குச் சொல்லுகிறேன். அஷ்டவஸுக்கள் ஏகாதசருத்திரர்கள் த்வாதசாதித்யர்கள் ஆக முப்பத்தொரு தேவதைகள், இந்திர ப்ரஜாபதிகளிருவர் ஆக முப்பத்து மூன்று தேவதைகள்.

𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌸𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌵𑌸𑌵 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌵𑌸𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌵 𑌇𑌤𑌿 ||௩||

(ஶ்ரு०-ஹா-ஶா-ஹா.) அக்நி, ப்ருதிவி, வஸு, அந்தரிக்ஷம், ஆதித்யனும், த்யுலோகமும், இந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் ஸமஸ்த வஸுக்களும் இருக்கிறபடியால் இவர்களே வஸுக்கள்.

𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌶𑍇𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌰𑍋𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௪॥

(ஶ்ரு०-ஹா-ஶா-ஹா.) பத்திந்திரியங்களும் ஆத்மா ஒருவனும் ஆகப் பதினொரு பேர்கள். இவர்கள் சரீரத்தைவிட்டுப் போகின்றபோது எல்லோரையும் அழச்செய்கிறார்களாகையாலே உருத்திரர்களென்று பெயர் வந்தது.

𑌕𑌤𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௫॥

(ஶ்ரு० - ஹா - ஶா - ஹா.) பன்னிரண்டு மாஸங்களையும் பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களாக எண்ணவேண்டியது. எல்லாவற்றையும் ஆதானம் பண்ணுகிறபடியால், மாஸங்களை ஆதித்யர்கள் என்று உபாஸிக்கச் சொல்லுகிறது.

𑌕𑌤𑌮 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌰𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌶𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥

(ஶ்ரு० - ஹா - ஶா - ஹா) இந்திரனார் ப்ரஜாபதியார்? ஸ்தநயித்நுவே இந்திரன், யஜ்ஞமே ப்ரஜாபதி. ஸ்தநயித்துவார், வஜ்ரம். யஜ்ஞமேது? பசுக்கள் இப்படி விதக்தசாகல்யருக்கும், யாஜ்ஞவல்க்யருக்கும், ப்ரச்நோத்தரங்கள் நடந்தன.

𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌷𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌷𑌡𑍇𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 ॥௭॥

(ஶ்ரு० - ஹா - ஶா - ஹா.) ஆறென்றவை எவை? அக்நி, ப்ருதிவி, வாயு, அந்தரிக்ஷம், ஆதித்யன், த்யுலோகம் இந்த ஆறுமேயாம்.

𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌮 𑌏𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌏𑌷𑍁 𑌹𑍀𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍌 𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௮॥

(ஶ்ரு० - ஹா - ஶா - ஹா.) மூன்று தேவதைகளும் மூன்று லோகங்களும் எல்லாத் தேவதைகளும் இவற்றிலடங்கி யிருக்கிறார்களன்றோ? இரண்டு தேவதைகள் யார்? அந்நமும், ப்ராணனும். அத்யர்த்த தேவதையார்? வாயு.

𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌯𑌮𑍇𑌕 𑌇𑌵𑍈𑌵 𑌪𑌵𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌕𑌥𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥௯॥

(ஶ்ரு० - ஹா - ஶா - ஹா.) ஒரு தேவனை அத்யர்த்த தேவதையாகச் சொல்லுகிறதெப்படி என்றால் எல்லாம் இந்த வாயுவினால் விருத்தியடைவதினால் என்று அறியவேண்டும். ஒரு தேவதையார்? ப்ராணன். அதுவே த்யத்தாகிய ப்ரம்மமெனப்படுகிறது.

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂

𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௦||

(ஸம் - ஹா - ரா - ஹா.) எவனுக்கு ப்ருதிவி ஆதாரமோ அவனுக்கு அக்நி தர்சந ஸாதநமோ, எவனுக்கு மனஸ்ஸு ஸங்கல்பஸாதநமோ, அந்த ஆத்மாவை உபாஸிக்க வறிந்தவனே அறிந்தவனுகிருன் என்று சாகல்யர் சொல்ல, அந்த ஆத்மாவை நானறிவே னென்ருர். அவனுரென்ருர். அவன் சாரீர புருஷனென்ருர். அவனை யுபாஸிக்கும் மற்ருெரு வழி யென்ன வென்ருர். அம்ருதமென்பதே யென்ருர். அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தில் “அந்தர்யாம்யம்ருதஃ”

𑌕𑌾𑌮 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௧||

𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௨||

𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௩||

𑌤𑌮 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௪||

𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௫||

𑌆𑌪 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯

𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌮𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௬||

𑌰𑍇𑌤 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋
𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯
𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤
𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௭||

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். காமம், ரூபம், ஆகாசம், தமஸ்ஸு, அப் இரேதஸ்ஸு இவைகளை ஆதாரமாகவும், ஹ்ருதயம், கண்கள், காதுகள் இவைகளை லோகமாகவும், ஸ்திரீகள், ஸத்யம், திக்கு, ம்ருத்யு, ப்ராணன், வருணன், ப்ரஜாபதி இவைகளை விசேஷணங்களாகவும் வைத்துக்கொண்டு பத்தாவது சுருதியைப்போல் அந்வயித்துக்கொள்க. ஆனால் சில சுருதிகளில் ஆதாராதிகள் சொன்னவையே சொல்லப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்துக் கொள்க.

𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾
𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌣𑌮𑌕𑍍𑌰𑌤𑌾 ௩ 𑌇𑌤𑌿 ||௧௮||

(ஶா௦ - ஹா - பா - ஹா.) யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். ஓசாகல்யரே, உம்மை நெருப்புப் பெட்டியாக்கிவிட்டார்கள். நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு நீரேன் தடுமாற வேண்டும் என்றார்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍀𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿
𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 ||௧௯||

(ஶா௦ - ஹா - பா - ஹா.) சாகல்யர் சொல்லுகிறார். குருபாஞ்சால தேசத்திலுண்டான ப்ராம்மணர்களை யெல்லாம் பயந்தவர்களாகச் சொல்லி உவமானம் செய்து விட்டீரே; நீரெந்த ப்ரம்மத்தை யதிசயமாயறிந்தீர்? திக்குக்களையும் அதின் ப்ரதிஷ்டைகளையும் நானறிவேன் நீரறிவீராகிற் சொல்லுமென்றார் சாகல்யர்.

𑌕𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌰𑍂𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿
𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤
𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௨௦||

(ஶா௦-ஹா-பா-ஹா.) இந்தக் கிழக்குத்திக்கில், எந்தத் தேவதையை உபாஸிக்கின்றீர் என்று சாகல்யர் கேட்டதற்கு சூரியனை யுபாஸிக்கின்றே னென்றார். அந்தச் சூரியனெங்கு ப்ரதிஷ்டையை யடைகிறான்? கண்ணில் ப்ரதிஷ்டை யடைகிறான், கண்கள் எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றது? ரூபங்களிலென்றார். கண்களினாலன்றோ ரூபங்களைப்பார்க்கின்றான். ரூபங்கள் எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன? ஹ்ருதயத்தில் ரூபங்கள் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன. ஹ்ருதயத்தினாலன்றோ ரூபங்களை யறிகின்றான். இப்படிக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னதை யங்கீகரித்தார் சாகல்யர்.

𑌕𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌮𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿
𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௨௧||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) தெற்குத்திக்கில் எந்தத் தேவதையை யுபாஸிக்கின்றீர்? யமனை. அந்த யமனுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? யஜ்ஞம். யஜ்ஞம் எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றது? தக்ஷிணையில். தக்ஷிணைக்கு ப்ரதிஷ்டையெது? சிரத்தை. சிரத்தையினாலன்றோ தக்ஷிணை கொடுக்கின்றான். சிரத்தைக்கு ப்ரதிஷ்டை எது? ஹ்ருதயம், இந்த உத்தரங்களையும் சாகல்யர் ஒப்புக்கொண்டார்.

𑌕𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌦𑍇𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌵𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌸𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௨௨||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) மேற்குதிக்கில் யெந்த தேவதையையுபாஸிக்கின்றீர்? வருண தேவதையை, வருணனுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? அப்பு, அப்புக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? இரேதஸ்ஸு இரேதஸ்ஸுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹ்ருதயம். ஹ்ருதயத்திலிருந்து இரேதஸ்ஸு வெளிப்பட்டதென்பதற்கு உலகமே சாக்ஷியாகையாலென்க.

𑌕𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௨௩||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) வடதிசையில் எந்த தேவதையை யுபாஸிக்கின்றீர்? ஸோம தேவதையை. ஸோமதேவதை எந்த அதிகரணத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகிறான்? தீக்ஷையில், தீக்ஷைக்குப் பிரதிஷ்டை யேது? ஸத்தியத்தில் ஆகையால் தீக்ஷிதனை, ஸத்யஞ் சொல்லவேண்டுமென்று விதிக்கிறது. ஸத்யத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹ்ருதயம். ஹருதயத்தினாலன்றோ ஸத்யத்தை யறிகிறான்.

𑌕𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ||௨௪||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப் பூலோகமாகிய த்ருவமென்கிற கீழ்த்திக்கில் யாரை உபாஸிக்கின்றீர்? அக்நி தேவதையை. அக்நிக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? வாக்கு. வாக்குக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹ்ருதயம் எல்லாத் திக்தேவதைகளுக்கு மாதாரமாயிருக்கும், ஹ்ருதயத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது.

𑌅𑌹𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍈 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌨𑌦𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑍈𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌥𑍍𑌨𑍀𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ||௨௫||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ப்ரச்நோத்தரங்களுக்குப் பின், யாஜ்ஞவல்க்யர், தம்முடைய உத்தரங்களை ஒப்புக்கொண்ட சாகல்யரை ஓ அஹல்லிகரே நீரிந்த சரீரத்தை விட்டு ஹ்ருதயம் வேறிடத்திலிருப்பதாக நினைக்கின்றீர். அப்படியானால் இந்தச் சரீரத்தை நாய்களாவது தின்றுவிடும் பக்ஷிகளாவது குத்திவிடும் ஆதலால் ஹ்ருதயம் சரீரத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யடைந்திருக்கிறது.

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌵𑌪𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍂𑌦𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌷 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌤𑍇 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌸 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍌𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌹 𑌨 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍋𑌷𑌿𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑍍𑌯𑌪𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥௨௬॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) உம்முடைய சரீரம் ஹ்ருதயம் இவை யிரண்டும் எவ்விடத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன? ப்ராணனில் ப்ராணத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? அபாநம். அதற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? வியாநம். அதற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? உதாநம். அதற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஸமாநம் என்றார். இப்படி எல்லாவற்றிற்குமாதாரமானவன் மதுகாண்டத்தில் சொல்லப்பட்டவனே என்று நினைத்து சோகாதிக ளொன்றுமில்லாதவன் யாரோ அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லிய புருஷனைக் கேட்கிறேன் என்றார். அதை யவரறியவில்லை. அவருக்கு அதாவது சாகல்யருக்கு, சிரஸ்ஸு வெடித்து எலும்புகளுங் கூட அபஹரிக்கப்பட்டன.

𑌅𑌥 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌮𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌯𑍋 𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌵𑌃 । 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌦𑌧𑍃𑌷𑍁𑌃 ॥௨௭॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) பின்பு யாஜ்ஞவல்க்யர் அந்த ப்ராம்மணர்களைப்பார்த்து, நீங்களெல்லோரும் சேர்ந்தாவது தனியேயாவது இஷ்டப்படி கேள்வி கேளுங்கோள். அல்லது நானாவது உங்களைக் கேழ்க்கிறேன். என்றார். யாஜ்ஞவல்க்யர். அந்த ப்ராம்மணர்கள் தைர்யப்படவில்லை.

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑍈𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 । 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌮𑍃𑌷𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌗𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌚 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌟𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍃𑌣𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌰𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌹𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌿𑌨𑌾𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑍋 𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿 । 𑌰𑍇𑌤𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾 𑌵𑍋𑌚𑌤 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌧𑌾𑌨𑌾𑌰𑍁𑌹 𑌇𑌵 𑌵𑍈 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑍂𑌲𑌮𑌾𑌵𑍃𑌹𑍇𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌵𑍃

ண: கஸ்மாந்மூலாத்ப்ரரோஹதி | ஜாத ஏவ ந ஜாயதே கோ ந்வேநம் ஜநயே-
த்புந: | விஜ்ஞாநமாநந்தம் ப்ரஹ்ம ராதிர்தாது: பராயணம் | திஷ்டமாந-
ஸ்ய தத்வித இதி ||௨௮||

(ஸம்-ஹா-பா-ஹா.) ஒரு விருக்ஷம் எப்படி பல புஷ்பங்களை யுடையதாயிருக்கின்றதோ அப்படியே புருஷனென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. உரோமங்களை இலைகளாகவும், துவக்கைப்பட்டைகளாகவும், சேர்த்துக்கொள்க. மேலும் பட்டைகளிலிருந்து பால்வழியுமாப்போலத்துவக்கி லிருந்து இரத்தம் வழிகிறதன்றோ? வ்ருக்ஷங்களுக்குக் கண்டங்கள் போலப் புருஷனுக்கு மாம்ஸங்கள். ஸிரைகள் கிநாடங்கள். உள்ளெலும்புகள் தாருவிசேஷங்கள், மஜ்ஜை, மஜ்ஜையே. ஆயினும், வ்ருக்ஷம் சேதிக்கப்பட்ட பிறகு மூலத்திலிருந்து துளைத்துக்கொள்வதுபோல இந்தச் சரீரம் ம்ருத்யுவினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டபின், மீண்டும் அந்தச் சரீரம் உண்டாவது எதுகொண்டு? அதற்கு மூலமென்ன? இரேதஸ்ஸென்று சொல்லப்போகாது. ஏனென்றால் ஜீவித்திருக்கும்போதே இரேதஸ்ஸுண்டாகின்றமையால் மரித்தபின் இதற்குஇரேதஸ்ஸை மூலமாகச்சொல்லவழியில்லையன்றோ? இதுவும் தவிர விருக்ஷமானது விதையினாலுமுண்டாகிறது. மூலச்சேதமான பின்புண்டாவதுமில்லை. ஆகையால் ம்ருத்யுவினா லழிந்த மர்த்யன் எந்த மூலத்திலிருந் துண்டாகின்றான்? மரித்தபின் மீளவும் பிறப்பதில்லையாகில் புண்யபாபாநுபவத்திற்கு விரோதம் வருகின்றது. ஆகையால் அவன் ஜநிப்பதுண்மை. அதற்குக் காரணம் கேட்கப்படுகின்றது. இந்த ப்ரசநத்தோடு எல்லா ப்ராம்மணர்களும் வாய்மூடிக்கொண்டார்கள். கதை முடிந்துவிட்டது. இப்படி யாஜ்ஞவல்க்யர் கேட்ட பொருளின்னதென்பதைச் சுருதிவிரிக்கின்றது. அதாகிறது ஜ்ஞாநாநந்த சொரூபமானதும் கர்மாநுகுணமாய்ப் பலனைத்தருவதும் உபாசிப்பவனுக்குப் பலமாயுமிருக்கின்றதும் ப்ரம்மமே.

ஐந்தாமத்யாயம் ஒன்பதாவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

ஷஷ்டாத்யாயே ப்ரதமம் ப்ராஹ்மணம், ஹரி: ஓம்.

ஜநகோ ஹ வைதேஹ ஆஸாஞ்சக்ரே அத ஹ யாஜ்ஞவல்க்ய ஆவவ்ராஜ |
தம் ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய கிமர்த்தமசாரீ: பஶூநிச்சந்நண்வந்தாநிதி | உபய-
மேவ ஸம்ராடிதி ஹோவாச ||௧||

(ஸம்-ஹா-பா-ஹா.) ஸபையில் ஜநகர்வீற்றிருந்தார். அங்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சென்றார். அவரைநோக்கி வந்த காரணத்தைக் கேட்கும்போது ஓயாஜ்ஞவல்க்யரே, பசுக்களை விரும்பி வந்தீரோ, அல்லது தத்வநிச்சயம் பண்ணவந்தீரோ, வென்றார். இரண்டையுமுத்தேசித்தே வந்தேன் மகாராஜனே என்றார் யாஜ்ஞவல்க்யர்.

யத்தே கஶ்சிதப்ரவீத்தச்ச்ருணவாமேதி அப்ரவீந்மே ஜித்வா ஶைலிநிர்வா-
க்வை ப்ரஹ்மேதி யதா மாத்ருமாந் பித்ருமாநாசார்யவாந் ப்ரூயாத்ததா தச்சைலி-
நிரப்ரவீத்வாக்வை ப்ரஹ்மேதி அவததோ ஹி கிம் ஸ்யாதித்யப்ரவீத்து தே
தஸ்யாயதநம் ப்ரதிஷ்டாம் ந மேऽப்ரவீதித்யேகபாத்வா ஏதத்ஸம்ராடிதி ஸ
வை நோ ப்ரூஹி யாஜ்ஞவல்க்ய வாகேவாயதநமாகாஶ: ப்ரதிஷ்டா ப்ரஜ்ஞே-
த்யேநதுபாஸீத | கா ப்ரஜ்ஞதா யாஜ்ஞவல்க்ய | வாகேவ ஸம்ராடிதி ஹோ-
வாச | வாசா வை ஸம்ராட்பந்து: ப்ரஜ்ஞாயத ருக்வேதோ யஜுர்வேத: ஸாம-
வேதோऽதர்வாங்கிரஸ இதிஹாஸ: புராணம் வித்யா உபநிஷத: ஶ்லோகா: ஸூ-
த்ராண்யநுவ்யாக்யாநாநி வ்யாக்யாநாநீஷ்டம் ஹுதமாஶிதம் பா-
யிதமயம் ச லோக: பரஶ்ச லோக: ஸர்வாணி ச பூதாநி வாசைவ ஸம்ராட் ப்ரஜ்ஞா-

𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 । 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌃 । 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௨॥

(ஶ்ரீ-ஸா-ரா-ஸா.) யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார்: உம்முடைய ஆசாரியர்களுக்குள் யாரெப்படி உபதேசித்திருக்கிறார்களோ அதைச் சொல்லுமென்றார்; ஜநகர் சொல்லுகிறார்; சலரின் பிள்ளையாகிய ஜித்வா என்பவர் எனக்குச்சொல்லி யிருப்பது வாக்கை ப்ரம்மமென்று உபாஸிக்கவேண்டுமென்பது. அதற்குயாஜ்ஞவல்க்யர் தாய்தந்தை ஆசாரி இவர்களை உபாஸித்த நல்ல ஆசாரியன் சொல்லுகிறபடியே சொல்லியிருக்கிறார். ஸரியாகச் சொல்லியிருக்கிறார். வாக்கே ப்ரம்மமென்பது ஸரியான விஷயம். அவருமக்கு அதினுடைய ஆயதநத்தையும் ப்ரதிஷ்டையையும் சொன்னார். ஜநகர்சொல்லுகிறார் சொல்லவில்லை. ஓராஜனே, அப்போதுமக்குக்கால்பங்கு தெரிந்தது என்றார். யாஜ்ஞவல்க்யர். ஆனாலதைமுழுதும் சொல்லுமென்றார். ஜநகர் வாக்கே ஆயதநம், ஆகாசம் ப்ரதிஷ்டை, ப்ரஜ்ஞை ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்க வேண்டுமென்றார் யாஜ்ஞவல்க்யர். ப்ரஜ்ஞையென்பது வாக்கோ வேறோஎன்றார். ஜநகர். வாக்கே என்று உபதேசித்து யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார். இப்படி உபாஸித்தவனுக்கு அநேகத்ருஷ்டபலன்களோடு ஆஜாநஸித்த தேவதாஸாயுஜ்யத்தை யடைகிறானென்றும் சொன்னார். இப்படிச் சொல்லக்கேட்ட ஜநகர் யானைபோன்ற எருதுகளின் ஸமூகங்களடங்கிய ஆயிரம் கோக்களைக் கொடுக்கிறேன் இந்த வித்யோபதேசத்திற்காகவென்றார். நான் குறையுமுபதேசியாமல் தக்ஷிணை வாங்குவதுதகப்பனாருக்கு அஸம்மதமாகையால் குறையும் உபதேசித்தபின் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன் என்றார்.

𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌮 𑌉𑌦𑌙𑍍𑌕𑌃 𑌶𑍌𑌲𑍍𑌬𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍌𑌲𑍍𑌬𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑍈 𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌧𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஶ்ரீ-ஸா-ராஸா.) உதங்கர் ப்ராணனை ப்ரமமென்றாரென்றுசொல்ல முன்போல ஆயதந ப்ரதிஷ்டைகளைச் சொல்லவில்லை யென்ன இவருமதைக்கொண்டாடி ப்ரியமென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றும் ப்ராணனாயதநமென்றும் ஆகாசம் ப்ரதிஷ்டையென்றும் சொல்லி அதையுபாஸிப்பதற்குப் பலனையும்சொன்னார். மற்றவை முன்போலவேகாண்க.

𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾

தா தத்வார்ஷ்ணோ'ப்ரவீச்சக்ஷுர்வை ப்ரஹ்மேத்யபஶ்யதோ ஹி கிம் ஸ்யாதித்யப்ரவீத்து தே தஸ்யாயதநம் ப்ரதிஷ்டாம் ந மே'ப்ரவீதித்யேகபாத்வா ஏதத்ஸம்ராடிதி ஸ வை நோ ப்ரூஹி யாஜ்ஞவல்க்ய சக்ஷுரேவாயதநமாகாஶ꞉ ப்ரதிஷ்டா ஸத்யமித்யேநதுபாஸீத கா ஸத்யதா யாஜ்ஞவல்க்ய சக்ஷுரேவ ஸம்ராடிதி ஹோவாச சக்ஷுஷா வை ஸம்ராட் பஶ்யந்தமாஹுரத்ராக்ஷீரிதி ஸ ஆஹாத்ராக்ஷமிதி தத்ஸத்யம் பவதி சக்ஷுர்வை ஸம்ராட் பரமம் ப்ரஹ்ம நைநம் சக்ஷுர்ஜஹாதி ஸர்வாண்யேநம் பூதாந்யபிக்ஷரந்தி தேவோ பூத்வா தேவாநப்யேதி ய ஏவம் வித்வாநேததுபாஸ்தே ஹஸ்த்ய்ருஷபம் ஸஹஸ்ரம் ததாமீதி ஹோவாச ஜநகோ வைதேஹ꞉ ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய꞉ பிதா மே'மந்யத நாநநுஶிஷ்ய ஹரேதேதி ||௪||

யதேவ தே கஶ்சிதப்ரவீத்தச்ச்ருணவாமேத்யப்ரவீந்மே கர்தபீவிபீதோ பாரத்வாஜ꞉ ஶ்ரோத்ரம் வை ப்ரஹ்மேதி யதா மாத்ருமாந் பித்ருமாநாசார்யவாந் ப்ரூயாத்ததா தத்பாரத்வாஜோ'ப்ரவீச்ச்ரோத்ரம் வை ப்ரஹ்மேத்யஶ்ருண்வதோ ஹி கிம் ஸ்யாதித்யப்ரவீத்து தே தஸ்யாயதநம் ப்ரதிஷ்டாம் ந மே'ப்ரவீதித்யேகபாத்வா ஏதத்ஸம்ராடிதி ஸ வை நோ ப்ரூஹி யாஜ்ஞவல்க்ய ஶ்ரோத்ரமேவாயதநமாகாஶ꞉ ப்ரதிஷ்டாநந்த இத்யேநதுபாஸீத காநந்ததா யாஜ்ஞவல்க்ய திஶ ஏவ ஸம்ராடிதி ஹோவாச தஸ்மாத்வை ஸம்ராடபி யாம் காம் ச திஶம் கச்சதி நைவாஸ்யா அந்தம் கச்சத்யநந்தா ஹி திஶோ திஶோ வை ஸம்ராட் ஶ்ரோத்ரம் ஶ்ரோத்ரம் வை ஸம்ராட் பரமம் ப்ரஹ்ம நைநம் ஶ்ரோத்ரம் ஜஹாதி ஸர்வாண்யேநம் பூதாந்யபிக்ஷரந்தி தேவோ பூத்வா தேவாநப்யேதி ய ஏவம் வித்வாநேததுபாஸ்தே ஹஸ்த்ய்ருஷபம் ஸஹஸ்ரம் ததாமீதி ஹோவாச ஜநகோ வைதேஹ꞉ ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய꞉ பிதா மே'மந்யத நாநநுஶிஷ்ய ஹரேதேதி ||௫||

யதேவ தே கஶ்சிதப்ரவீத்தச்ச்ருணவாமேத்யப்ரவீந்மே ஸத்யகாமோ ஜாபாலோ மநோ வை ப்ரஹ்மேதி யதா மாத்ருமாந் பித்ருமாநாசார்யவாந் ப்ரூயாத்ததா தஜ்ஜாபாலோ'ப்ரவீந்மநோ வை ப்ரஹ்மேத்யமநஸோ ஹி கிம் ஸ்யாதித்யப்ரவீத்து தே தஸ்யாயதநம் ப்ரதிஷ்டாம் ந மே'ப்ரவீதித்யேகபாத்வா ஏதத்ஸம்ராடிதி ஸ வை நோ ப்ரூஹி யாஜ்ஞவல்க்ய மந ஏவாயதநமாகாஶ꞉ ப்ரதிஷ்டாநந்த இத்யேநதுபாஸீத காநந்ததா யாஜ்ஞவல்க்ய மந ஏவ ஸம்ராடிதி ஹோவாச மநஸா வை ஸம்ராட் ஸ்த்ரியமபிஹார்யதே தஸ்யாம் ப்ரதிரூப꞉ புத்ரோ ஜாயதே ஸ ஆநந்தோ மநோ வை ஸம்ராட் பரமம் ப்ரஹ்ம நைநம் மநோ ஜஹாதி ஸர்வாண்யேநம் பூதாந்யபிக்ஷரந்தி தேவோ பூத்வா தேவாநப்யேதி ய ஏவம் வித்வாநேததுபாஸ்தே ஹஸ்த்ய்ருஷபம் ஸஹஸ்ரம் ததாமீதி ஹோவாச ஜநகோ வைதேஹ꞉ ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய꞉ பிதா மே'மந்யத நாநநுஶிஷ்ய ஹரேதேதி ||௬||

யதேவ தே கச்சிதப்ரவீத்தச்ச்ருணவாமேதி அப்ரவீந்மே விதக்த: சாகல்யோ ஹ்ருதயம் வை ப்ரஹ்மேதி யதா மாத்ருமாந் பித்ருமாநாசார்யவாந் ப்ரூயாத்ததா தச்சாகல்யோ(அ)ப்ரவீத்த்ருதயம் வை ப்ரஹ்மேத்யஹ்ருதயஸ்ய ஹி கிம் ஸ்யாதித்யப்ரவீத்து தே தஸ்யாயதநம் ப்ரதிஷ்டாம் ந மே(அ)ப்ரவீதித்யேகபாத்வா ஏதத்ஸம்ராடிதி ஸ வை நோ ப்ரூஹி யாஜ்ஞவல்க்ய ஹ்ருதயமேவாயதநமாகாச: ப்ரதிஷ்டா ஸ்திதிரித்யேநதுபாஸீத கா ஸ்திததா யாஜ்ஞவல்க்ய ஹ்ருதயமேவ ஸம்ராடிதி ஹோவாச ஹ்ருதயம் வை ஸம்ராட் ஸர்வேஷாம் பூதாநாமாயதநம் ஹ்ருதயம் வை ஸம்ராட் ஸர்வேஷாம் பூதாநாம் ப்ரதிஷ்டா ஹ்ருதயே ஹ்யேவ ஸம்ராட் ஸர்வாணி பூதாநி ப்ரதிஷ்டிதாநி பவந்தி ஹ்ருதயம் வை ஸம்ராட் பரமம் ப்ரஹ்ம நைநம் ஹ்ருதயம் ஜஹாதி ஸர்வாண்யேநம் பூதாந்யபிக்ஷரந்தி தேவோ பூத்வா தேவாநப்யேதி ய ஏவம் வித்வாநேததுபாஸ்தே ஹஸ்த்ய்ருஷபம் ஸஹஸ்ரம் ததாமீதி ஹோவாச ஜநகோ வைதேஹ: ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: பிதா மே(அ)மந்யத நாநநுசிஷ்ய ஹரேதேதி ||எ||

(ஸ0-ஹா-ரா.ஹா.) பர்க்கு என்பவர் சக்ஷுஸ்ஸு ப்ரம்மம் என்றார். அதைஸத்யமென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றார். கர்த்தபீவிபீதரென்பவர் ச்ரோத்ரத்தை ப்ரம்மமென்றார். அநந்தமென் றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றார். ஸத்யகாமரென்பவர் மநஸ்ஸை ப்ரம்மமென்றார். அதை யாநந்தமென்றுபாஸிக்கவென்றார். விதக்தர், ஹ்ருதயம் ப்ரம்மமென்றார். ப்ரதிஷ்டா ஸ்திதியென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றார். இந்தப்படி ப்ரச்நோத்தரங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு மற்றவை முன்போலவே யோஜித்துக்கொள்க.

ஆரமத்யாயம் முதல் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

அத த்விதீயப்ராஹ்மணம்.

ஜநகோ ஹ வைதேஹ: கூர்சாதுபாவஸர்பந்நுவாச நமஸ்தே(அ)ஸ்து யாஜ்ஞவல்க்யாநு மா சாதீதி ஸ ஹோவாச யதா வை ஸம்ராண்மஹாந்தமத்வாநமேஷ்யந் ரதம் வா நாவம் வா ஸமாததீதைவமேவைதாபிருபநிஷத்பி: ஸமாஹிதாத்மாஸ்யேவம் வ்ருந்தாரக ஆட்ய: ஸந்நதீதவேத உக்தோபநிஷத்க இதோ விமுச்யமாந: க்வ கமிஷ்யஸீதி நாஹம் தத்பகவந் வேத யத்ர கமிஷ்யாமீத்யத வை தே(அ)ஹம் தத்வக்ஷ்யாமி யத்ர கமிஷ்யஸீதி ப்ரவீது பகவாநிதி ||க||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) அப்போது ஜநகர் யாஜ்ஞவல்க்யருடைய ஜ்ஞாநாதிக்யத்தைப் பார்த்து, ஆஸநத்தைவிட்டுக் கீழிருந்து, என்னை சிக்ஷித்தநுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று நமஸ்காரம் செய்து கேட்டுக்கொண்டார். அந்த யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார்: ஓமஹாராஜனே, பெரிய ஸமுத்ரத்தையோ அல்லது பெரிய மார்க்கத்தையோ போகவிரும்பினவன், ஒரு தேரையோ ஓடத்தையோ ஸாதநமாக வைத்துக்கொள்வதுபோல அந்தந்த ஆசார்யர்களிடத்தில் கேட்ட உபநிஷத்துக்களை நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்; பூஜ்யனை நீ இந்த ஸம்ஸாரத்தை விட்டு எங்கு போகப்போகிறாய் என்று முமுக்ஷுவின் கதியைக் கேட்க, நானதை யறியேன், நீர் சொல்லவேண்டுமென்றார்; நானதைச் சொல்லுகிறேனென்றார்.

இந்தோ ஹ வை நாமைஷ யோ(அ)யம் தக்ஷிணே(அ)க்ஷந் புருஷஸ்தம் வா ஏதமிந்தம் ஸந்தமிந்த்ர இத்யாசக்ஷதே பரோக்ஷேணைவ பரோக்ஷப்ரியா இவ ஹி தேவா: ப்ரத்யக்ஷத்விஷ: ||உ||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) காது கண்ணில் வர்த்திக்கிற புருஷன் இந்திரனென்கிற பெயருடையவன் வர்த்திக்கிறான். இவனையே இந்தனென்று மறைத்துச் சொல்லுகிறான், தேவர்கள் பரோக்ஷத்திலாசையுடையவர்சள் ப்ரத்யக்ஷத்தில் த்வேஷமுடையவர்கள்.

அதைதத்³வாமே(அ)க்ஷிணி புருஷரூபமேஷாஸ்ய பத்நீ விராட் தயோரேஷ ஸம்ஸ்தாவோ ய ஏஷோ(அ)ந்தர்ஹ்ருத³ய ஆகாஶோ(அ)தை²நயோரேதத³ந்நம் ய ஏஷோ(அ)ந்தர்ஹ்ருத³யே லோஹிதபிண்டோ³(அ)தை²நயோரேதத் ப்ராவரணம் யதே³தத³ந்தர்ஹ்ருத³யே ஜாலகமிவாதை²நயோரேஷா ஸ்ருதி꞉ ஸஞ்சரணீ யைஷா ஹ்ருத³யாதூ³ர்த்⁴வா நாட்³யுச்சரதி யதா² கேஶ꞉ ஸஹஸ்ரதா⁴ பி⁴ந்ந ஏவமஸ்யைதா ஹிதா நாம நாட்³யோ(அ)ந்தர்ஹ்ருத³யே ப்ரதிஷ்டி²தா ப⁴வந்த்யேதாபி⁴ர்வா ஏததா³ஸ்ரவதா³ஸ்ரவதி தஸ்மாதே³ஷ ப்ரவிவிக்தாஹாரதர இவைவ ப⁴வத்யஸ்மாச்சா²ரீராதா³த்மந꞉ ॥௩॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) புருஷரூபமாக இடதுகண்ணில் தோற்றுகிற விராட்டானது அந்த இந்திரனுடைய பத்நி. அந்தத் தம்பதிகள் வஸிப்பதற்கு ஸ்தாநம் ஹ்ருதயாகாசம். ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற லோஹித பிண்டமானது, போக்யமாகிய ப்ராஸாதம். கிஞ்ஜல்கம் போல் தோற்றுகிற நாடீ ஸமூகமேவஸ்திரம். இவர்களுடைய ஸஞ்சாரமார்க்கமே ஸுஷும்னையென்கிற அந்த முக்த புருஷனுடைய கதிமார்க்கம். அது தவிர மற்ற நாடிகள் ஸம்ஸாரமார்க்கம். அந்தச் சாரீரனிலும் இவன் போச்யனாகக் காணப்படானின்றான்.

தஸ்ய ப்ராசீ தி³க் ப்ராஞ்ச꞉ ப்ராணா த³க்ஷிணா தி³க்³ த³க்ஷிணே ப்ராணா꞉ ப்ரதீசீ தி³க் ப்ரத்யஞ்ச꞉ ப்ராணா உதீ³சீ தி³கு³த³ஞ்ச꞉ ப்ராணா ஊர்த்⁴வா தி³கூ³ர்த்⁴வா꞉ ப்ராணா அவாசீ தி³க³வாஞ்ச꞉ ப்ராணா꞉ ஸர்வா தி³ஶ꞉ ஸர்வே ப்ராணா꞉ ஸ ஏஷ நேதி நேத்யாத்மா(அ)க்³ருஹ்யோ ந ஹி க்³ருஹ்யதே(அ)ஶீர்யோ ந ஹி ஶீர்யதே(அ)ஸங்கோ³ ந ஹி ஸஜ்யதே(அ)ஸிதோ ந வ்யத²தே ந ரிஷ்யத்யப⁴யம் வை ஜநக ப்ராப்தோ(அ)ஸீதி ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய꞉ । ஸ ஹோவாச ஜநகோ வைதே³ஹோ(அ)ப⁴யம் த்வா க³ச்ச²தாத்³யாஜ்ஞவல்க்ய யோ நோ ப⁴க³வந்நப⁴யம் வேத³யஸே நமஸ்தே(அ)ஸ்த்விமே விதே³ஹா அயமஹமஸ்மீதி ॥௪॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) எல்லாத் திக்குக்களிலும் ப்ராணேந்திரிய வ்யாபாரங்களையுடைய ஜீவனைக்காட்டிலும் தக்ஷிணாக்ஷிபுருஷனாகியவன் விலக்ஷணனென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட புருஷனை யுபாஸித்து அபயத்தை யடைந்தாயென்றார். அப்படியே யாகவேண்டுமென்று ஜநகர் வேண்டிக்கொண்டார். நமஸ்காரம் செய்து விதேஹ தேசத்தையும் தன்னையும் தக்ஷிணை கொடுத்துவிட்டார்.

இரண்டாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

அத² த்ருதீயம் ப்³ராஹ்மணம்.

ஜநகம் ஹ வைதே³ஹம் யாஜ்ஞவல்க்யோ ஜகா³ம ஸ மேநே ந வதி³ஷ்ய இத்யத² ஹ யஜ்ஜநகஶ்ச வைதே³ஹோ யாஜ்ஞவல்க்யஶ்சாக்³நிஹோத்ரே ஸமூதா³தே தஸ்மை ஹ யாஜ்ஞவல்க்யோ வரம் த³தௌ³ ஸ ஹ காமப்ரஶ்நமேவ வவ்ரே தம் ஹாஸ்மை த³தௌ³ தம் ஹ ஸம்ராடே³வ பூர்வம் பப்ரச்ச² ॥௧॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹ.) ஒருகால விசேஷத்தில் ஜநகர் ஸமீபத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யர் சென்றார். அப்போது நாம் வேதாந்த பாகத்தில் விசேஷார்த்தங்களைச் சொல்லப்போ

காதென்று நினைத்தார். ஜநகரும் யாஜ்ஞவல்க்யரும் அக்நிஹோத்ரத்தினால் ஸம்வாதம் பண்ணினார்கள். அப்போது அவருடைய ஸாமர்த்யத்தைப்பார்த்து, வரங்கேட்கச் சொன்னார். அவர் இஷ்டத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனென்றார். அப்படியே யென்றார். ராஜா கேள்விகேட்டார்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿। 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஜநகர், யாஜ்ஞவல்க்யரை கேட்கிறார்: இந்தப் புருஷனுக்கு ப்ரகாசம் எந்த ஜ்யோதாஸ்ஸாலே? யாஜ்ஞவல்க்யர் பதில் சொல்லுகிறார். ஸூர்யனாலே. இவன் ஸகல வியாபாரங்களையும் நடத்திக்கொள்வது ஸூர்யப்ரகாசத்தினாலன்றோ? இதை ஜநகர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ஆமாம் யாஜ்ஞவல்க்யரே.

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௩||

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௪||

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌗𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௫||

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 ||௬||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸூரியாஸ்தமயத்திற்குப்பின் சந்திரப்ரகாசத்தாலும் அவனும் அஸ்தமித்தபோது அக்நிப்ரகாசத்தாலும் அதுவுமில்லாதபோது வாக்கின் ப்ரகாசத்தாலும் புருஷன் வ்யவஹாரங்களை நடத்துகிறான் என்கிற விஷயம் ப்ரச்நோத்தரமாய் முடிந்தபின், அந்தவாக்கு மில்லாதபோது எந்தப்ரகாச மிவனுக்கென்ன ஆத்ம ப்ரகாசத்தினாலென்றார்.

𑌕𑌤𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃। 𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌭𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑌨𑍁𑌸𑌂𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍀𑌵। 𑌲𑍇𑌲𑌾𑌯𑌤𑍀𑌵 𑌸 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 ||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) விஜ்ஞாநமயபுருஷனாகிய ஆத்மா எல்லாவற்றிலும் தானே கர்த்தாவைப்போல் தோற்றுகிறான். ஸ்வப்நாவஸ்தையில் இந்த ஜாக்ரததசையில் காணப்படுகிற சரீராதி ஸம்ஸார ரூபங்களைக் காண்கிறதில்லையென்று, ஆத்மா யாரென்று கேட்ட ஜநகருக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார்.

𑌸𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 ||௮||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) பாப ஸம்பந்தம் முதலிவையும் இவனுக்கு தேஹ ஸம்பந்தத்தாலே என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. இதனால்தயரூபம் நிர்மலமென்றதாயிற்று.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍇 𑌉𑌭𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚 | 𑌅𑌥 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍋𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 || 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௯||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப் புருஷனுக்கு ஸ்தாநங்கள் இரண்டு. இந்த லோகமும் பரலோகமும். ஸ்வப்நமென்பது மூன்றாவது ஸ்தாநமும். இதையே ஸந்தியமென்பர். ஏனென்றால் இந்த ஸ்தாநத்திலிருந்து இரண்டு லோகங்களையு மநுபவிக்கிறானாகையா லென்க. இன்பம் துன்பமென் றிரண்டையு மடைகிறானன்றோ ஸ்வப்நத்திலும். அப்போ திந்திரிய வியாபாரங்களை அடக்கிக்கொண்டு தன்புண்ய பாபாநுகுணமாக எல்லாவற் றையும் ஸ்ருஷ்டிபண்ணிவித்துக்கொண்டு ஸ்வயம் ஜ்யோதியாய் விளங்குகின்றான்.

𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌥𑌾 𑌨 𑌰𑌥𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌨 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌥𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌥𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌸 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 ||௧௦||

(ஶம்-ஹா.) ஸ்வப்நம் பொய்யேயாம். ஆதலா லப்போது சுயம்ப்ரகாசமென்னத் தடையில்லை.

(ரா-ஹா.) பரமாத்மாவினால் அந்தக்காலத்திலந்த ஜீவனே காணும்படிக்கு ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு உடனே அழிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் ஸ்வப்நம் ஸத்யம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்த ப்ரகரணத்திற்கும் வியாஸஸூத்ரத்திற்கும் விரோத படாத கருத்து ரா-பாத்தில் சொல்லப்பட்டதே என்றறிக. இதின் விரிவு மற்றோரிடம் காண்க.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 || 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿 | 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌕𑌹𑌂𑌸𑌃 ||௧௧||

(ஶம்-ஹா.) ஸ்வப்நத்தோடு கூடிய ஜீவன், சரீரத்தை நிச்சேஷ்டமாக்கிக்கொண்டு ப்ரகாசனாய் ப்ரகாசியாத இந்திரியங்களைச் சூழ்ந்து வருகிறான் ஒருவனாயே மீளவும் இந்திரியப்ரகாசமுடையனாய்க் கொண்டு ஜாக்ரத்தசையை யடைகிறான்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌨𑌵𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 | 𑌸 𑌈𑌯𑌤𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌕𑌹𑌂𑌸𑌃 ||௧௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ராணவாயுவினால் ஜாக்ரத்தசாசரீரத்தை மரிக்கவொட்டாமல் செய்து இந்த ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டு இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கிறான்.

ஸ்வப்நாந்த உச்சாவசமீயமாநோ ரூபாணி தேவ: குருதே பஹூநி | உதேவ ஸ்த்ரீபி: ஸஹ மோதமாநோ ஜக்ஷதுதேவாபி பயாநி பஶ்யந் ||௧௩||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்வப்நமத்யத்தில் நாநாவித தேவாதிரூபங்களைப் புண்யபாபாநுகுணமாக ஸ்திரீகளோடு கூடினதுபோலவும், புஜிப்பதுபோலவும் காண்கிறான்.

ஆராமமஸ்ய பஶ்யந்தி ந தம் பஶ்யதி கஶ்சநேதி | தம் நாயதம் போதயேதித்யாஹு: | துர்பிஷஜ்யம் ஹாஸ்மை பவதி யமேஷ ந ப்ரதிபத்யதே | அதோ கல்வாஹுர்ஜாகரிததேஶ ஏவாஸ்யைஷ இதி யாநி ஹ்யேவ ஜாக்ரத் பஶ்யதி தாநி ஸுப்த இத்யத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயம் ஜ்யோதிர்பவதீதி ஸோஹம் பகவதே ஸஹஸ்ரம் ததாம்யத ஊர்த்வம் விமோக்ஷாய ப்ரூஹீதி||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இவனுறங்கும்போது ஸ்வப்நம் காண்கிறானன்றோ? அப்போதிவனை யொருவரும் பார்ப்பதில்லை. ஆசையால் உறங்குகிறவனைத் திடீரென் றெழுப்பப்போகாது. அப்படியானால் சில ஸமயங்களில் இந்திரிய வ்யத்யாஸம் குருட்டுத்தனம் முதலாகிய தோஷங்களை யடைவான். அது சிகித்ஸைபண்ண முடியாமற்போம். இதனால் ஸ்வயம்ஜ்யோதி என்றது ரூபிக்கப்பட்டது என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்ல, இதைக்கேட்ட ஜநகர் மோக்ஷோபாயத்தை யுபதேசிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

ஸ வா ஏஷ ஏதஸ்மிந் ஸம்ப்ரஸாதே ரத்வா சரித்வா த்ருஷ்ட்வைவ புண்யம் ச பாபம் ச | புந: ப்ரதிந்யாயம் ப்ரதியோந்யாத்ரவதி ஸ்வப்நாயைவ ஸ யத்தத்ர கிஞ்சித்பஶ்யத்யநந்வாகதஸ்தேந பவத்யஸங்கோ ஹ்யயம் புருஷ இத்யேவமேவைதத்யாஜ்ஞவல்க்ய ஸோஹம் பகவதே ஸஹஸ்ரம் ததாம்யத ஊர்த்வம் விமோக்ஷாயைவ ப்ரூஹீதி ||௧௫||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஜாக்ரத்தசையில் புண்ய பாபங்களுக்குத்தக்கபடி இன்பதுன்பங்களை யநுபவித்து விளையாடி ஸ்வப்ந ஸ்தாநத்திற்போக நினைக்கும்போது முன் வந்த வழியே ஸ்வப்ந ஸ்தாநத்தை ஸ்வப்நாநுபவத்திற்காக அடைகிறான். அக்காலத்தில் ஜாக்ரத்தசையில் தனக்குண்டாயிருந்த மநுஷ்யதேஹ ஸம்பந்தம் முதலியவற்றைவிட்டு விளங்குகின்றான். இந்தப் புருஷன் உபாதியினாலாகிய ஸங்கத்தையொழியச் சுயமாய் சங்கமற்றவனன்றோ! இவ்வுபதேசத்தை யாஜ்ஞவல்க்யர் உபதேசித்தபடியே ஜநகரொப்புக்கொண்டு நான் தேவரீருக்கு ஆயிரம்கோக்களைக் குருதக்ஷிணையாக ஸமர்ப்பிக்கிறேன். அடியேனுக்கு மோக்ஷமார்க்கத்தைச் சொல்லுமென்றார்.

ஸ வா ஏஷ ஏதஸ்மிந் ஸ்வப்நே ரத்வா சரித்வா த்ருஷ்ட்வைவ புண்யம் ச பாபம் ச புந: | ப்ரதிந்யாயம் ப்ரதியோந்யாத்ரவதி புத்தாந்தாயைவ ஸ யத்தத்ர கிஞ்சித்பஶ்யத்யநந்வாகதஸ்தேந பவத்யஸங்கோ ஹ்யயம் புருஷ இத்யேவமேவைதத்யாஜ்ஞவல்க்ய ஸோஹம் பகவதே ஸஹஸ்ரம் ததாம்யத ஊர்த்வம் விமோக்ஷாயைவ ப்ரூஹீதி ||௧௬||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) கீழ்ச்சொல்லியவாறு ஸ்வப்நத்தில் ஸம்பந்தப்படுகிற ரூபங்களை ஜாக்ரத்தசையிலடைவதில்லை. இதனால் இரண்டுதசையில் ரூபங்களும் இவனுக்கு உபாதியினால் கர்மத்தினால வித்யையினாலுண்டாகியவையேயன்றிச் சுபாவமல்லவென்பது பெறப்பட்டது. (இரங்கராமாநுஜத்தில் (ஸ்வப்நாந்தே) என்பது பாடம்.)

ஸ வா ஏஷ ஏதஸ்மிந் புத்தாந்தே ரத்வா சரித்வா த்ருஷ்ட்வைவ புண்யம் ச பாபம் ச புந: ப்ரதிந்யாயம் ப்ரதியோந்யாத்ரவதி ஸ்வப்நாந்தாயைவ ||௧௭||

(ஸo-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தச் சுருதிக்கு ஸகலமும் முன்போலவேயாம்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌭𑍇 𑌕𑍂𑌲𑍇𑌽𑌨𑍁𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍁𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 ‖௧௮‖

(ஸo-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த மூன்று சுருதிகளாலும் ஆரோஹணாவரோஹண க்ரமத்தினால், ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வப்நத்திலும் ஜாக்ரத்திலும் இவன் படும்பாடு வெளியிடப்பட்டது. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் கூறுகின்றது. இந்தச் சுருதியில் ஒருபெரிய மீனானது ஆறுகளில் சில போதிக்கரையிலும் சில போதக்கரையிலுமாய் இரண்டிடங்களில் ஸஞ்சரிப்பதுபோல இந்த ஜீவனும் ஸ்வப்நஸ்தாநத்தில் சிலபோதும் ஜாக்ரத்ஸ்தாநத்தில் சிலபோதுமாய் இரண்டு ஸ்தாநங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌸𑌂𑌲𑌯𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ‖௧௯‖

(ஸo-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஜீவன் இவ்வாறு ஸ்வப்நத்தையும் ஜாக்ரத்தையுமநுபவித்து, வருத்தமடைந்த கருடபக்ஷி முதலியவை மேலும் கீழும் திரிந்து சிரமப்பட்டு நல்ல கூடுதேடிப் படிப்பதுபோல ஸுஷுப்தி ஸ்தாநத்தை யடைந்து லயிக்கிறான். அவ்விடத்தில் ஒரு வஸ்துக்களையும் காண்பதில்லை; ஒன்றையும் விரும்புவதில்லை.

𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌣𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌅𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌨𑌂 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌜𑌿𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌤𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 ‖௨௦‖

(ஸo-ஹா-ரா-ஹா.) இவன் அதாவது இந்த ஜீவன் ஹிதங்களென்கிற நாடிகளில் வர்த்திக்கும்போது ஜாக்ரத்தசையில் காணுவதுபோல நாநாபயங்கரரூபங்களையும் பார்க்கிறான். ஸுஷுப்தி ஸ்தாநத்தில் அஃதில்லை. நாநாவர்ணங்களான அந்நரஸங்களால் பூர்ணமாயிருக்கின்ற அந்த நாடிகள் பல போக ஸதநமாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. ப்ரம்மத்தை யாச்ரயித்திருக்கும் ஸமயமாகிய ஸுஷுப்தியில் ஆத்மஸுகமொழிய மற்றொன்றும் தோற்றாதபடி கட்டளையிட்டிருப்பதால் அப்போது ராஜாவைப்போல் ஸுகத்தையே அநுபவிக்கிறான்.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌅𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌮𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ‖௨௧‖

(ஸo-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுஷுப்தி ஸ்தாநமாகிய ப்ரம்மமானது, அபரிமித ஸுகரூபமாகியது; பாபஸம்பந்தமில்லாதது; பயபந்தமில்லாதது. அந்த ப்ரம்மத்தோடு இந்த ஜீவன் ஸம்பந்தப்படும்போது தனக்கத்யந்தேஷ்டையான நாயிகைத்ததேகபாவனையணையும்போது எவ்வாறு வேறொன்றையுமறியானோ; அப்படியே பரம ஸுகத்தையடைந்து மற்றொன்றையுமறியாமல் போகிறான். அந்த ப்ரம்மம் அவாப்த ஸமஸ்தகாமம் ஆத்மாநந்தாநுபவ சீலம். க்ஷுத்ரகாம சூந்யம். சோகதூரம்.

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌽𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌅𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌾𑌽𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌾 𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍋𑌽𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍌𑌲𑍍𑌕𑌸𑍋𑌽𑌪𑍌𑌲𑍍𑌕𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌸𑍋𑌽𑌤𑌾𑌪𑌸𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௨௨॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) சுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஒருவிதமான ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்தங்கள் கிடையாவாகையால், தாய் தந்தை லோகம் வேதம் தேவதை முதலியவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டதல்ல. தேஹ ஸம்பந்தத்தில் வரும் ஜாதி பேத மில்லை; அதுமூலமாக வருகிற தோஷ ஸம்பந்தமுமில்லை. அப்படிப்பட்ட ஆத்ம ரூபம் நன்றாய் விளங்கும் தசை ஸுஷுப்தி என்றோதப்படுகிறது.

𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌨𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௨௩॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுஷுப்தி தசையில் வஸ்துஜ்ஞானமில்லாதது, இந்த ஆத்மாவுக்கு த்ருஷ்டி என்கிற ஜ்ஞானமில்லாமையிலன்று. ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞானமில்லாததசையே கிடைக்கமாட்டாதன்றோ? அது நாசமிருப்பதன்றன்றோ? வேறு காரணமென்னெனில் கண்முதலிய காரண ஸம்பந்தமுடையதாய்க் கொண்டு மற்றொரு வஸ்து அக்காலத்திலில்லை யன்றோ? அப்படிக்கிருந்தாலன்றோ பார்ப்பதற்கிடமுண்டு?

𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌹𑌿 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥௨௪॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌰𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌸𑌯𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌰𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌹𑌿 𑌰𑌸𑌯𑌿𑌤𑍂 𑌰𑌸𑌯𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௨௫॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥௨௬॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௨௭॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌨𑌹𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌤 ॥௨௮॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌨𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥௨௯॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௩௦॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) க்ராணேந்திரிய வ்ருத்தியாலும் இரஸநேந்திரிய வ்ருத்தியாலும், வாகிந்திரிய வ்ருத்தியாலும், ச்ரவணேந்திரிய வ்ருத்தியாலும், மநோ வ்ருத்தியா

லும், த்வகிந்திரிய வ்ருத்தியாலும், புத்தி வ்ருத்தியாலும் ஜ்ஞாநப்ர ஸரணமில்லாமலி ருப்பது அப்படி ப்ரஸரிக்கும் ஜ்ஞாநமில்லாமையினாலன்று. அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநம் நித் யமாயிருக்கின்றமையா லதற் கழிவில்லாமையினால். வேறென்னென்றால், அந்தந்த வ்ரு த்திகளுக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு, அந்தந்தப் பதார்த்தங்க ளெப்போது வேறாயில்லாமை யால் அந்த ப்ரஸரணமில்லாமலிருக்கின்றது.

यत्र वा अन्यदिव स्यात्तत्रान्योऽन्यत्पश्येदन्योऽन्यज्जिघ्रेदन्योऽन्यद्रसयेदन्योऽन्यद्वदेदन्योऽन्यच्छृणुयादन्योऽन्यन्मन्वीतान्योऽन्यत्स्पृशेदन्योऽन्यद्विजानीयात् ||௩௧||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஜாக்ரத் ஸ்வப்நங்களில் கரண வ்யாபாரங்களுண்டாயிருக் கின்றமையாலும் உபாதியினால் அப்ரம்மாத்மக வஸ்து தர்சநமுண்டாகின்றமையாலும் அவ்வித ஜ்ஞாநமுண்டாகின்றது. தன்னையும் அப்ரம்மாத்மகனாக நினைக்கின்றது.

सलिल एको द्रष्टाऽद्वैतो भवत्येष ब्रह्मलोकः सम्राडिति हैनमनुशशास याज्ञवल्क्य एषाऽस्य परमा गतिरेषाऽस्य परमा सम्पदेषोऽस्य परमो लोक एषोऽस्य परम आनन्द एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवन्ति ||௩௨||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) நீர்கலந்த நீர்போல ஸ்வச்சனாகிய பரமாத்மாவும், ஸ்வச்சனாகிய ஜீவாத்மாவும் கலந்த ஸுஷுப்தியி லத்வைதமாயிருக்கின்றது. இப்படிக்கு ஸுஷு ப்த்யாதாரனாகிய பரமாத்மா ப்ரம்மலோகமென்றும், பரகதிஎன்றும், பரமானஸம்பத்தெ ன்றும், பரமாநந்தமென்றும் ஜநகரை நோக்கி யாஜ்ஞவல்க்யர் உபதேசித்தனர். ஓ மகா ராஜரே என்று ஸம்போதித்து அநுசாஸநம் பண்ணினார். இந்த ப்ரம்மத்தினுடைய ஆந ந்தலேசத்தையே மற்றுமுள்ள எல்லாப் பூதங்களும் அநுபவிக்கின்றனவென்றார்.

स यो मनुष्याणाꣳ राद्धः समृद्धो भवत्यन्येषामधिपतिः सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैः सम्पन्नतमः स मनुष्याणां परम आनन्दोऽथ ये शतं मनुष्याणामानन्दाः स एकः पितॄणां जितलोकानामानन्दोऽथ ये शतं पितॄणां जितलोकानामानन्दाः स एको गन्धर्वलोक आनन्दोऽथ ये शतं गन्धर्वलोक आनन्दाः स एकः कर्मदेवानामानन्दो ये कर्मणा देवत्वमभिसम्पद्यन्तेऽथ ये शतं कर्मदेवानामानन्दाः स एक आजानदेवानामानन्दो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतोऽथ ये शतमाजानदेवानामानन्दाः स एकः प्रजापतिलोक आनन्दो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतोऽथ ये शतं प्रजापतिलोक आनन्दाः स एको ब्रह्मलोक आनन्दो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतोऽथैष एव परम आनन्द एष ब्रह्मलोकः सम्राडिति होवाच याज्ञवल्क्यः सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षायैव ब्रूहीत्यत्र ह याज्ञवल्क्यो बिभयांचकार मेधावी राजा सर्वेभ्यो मान्तेभ्य उदरौत्सीदिति ||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) அவன் மநுஷ்யர்களுக்குள், யௌவநம் முதலிய குணங்களு டையவனாய், ப்ரபுவாயிருக்கிறானே; அப்படிப்பட்டவனுக்கு ஆநந்தம் எப்படிப்பட்ட தோ, அந்த ஆநந்தம் மநுஷ்யாநந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த மநுஷ்யாநந்தத் தை நூறுநூறாகப் பெருக்கித் தைத்திரீயத்தில் ப்ரம்மாநந்தத்தை அளவிடப்போகாதென் று நிரூபித்துச்சொல்லியபடி யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்ல அதைக்கேட்ட ராஜா மோக்ஷா

பாயத்தையே சொல்லும்படி கேட்க, தாம் முன் செய்துகொண்ட ஸங்கல்பம் நிறைவேறுதுபோலிருக்கிறது, எல்லா நிச்சயங்களையும் கேட்கின்றமையாலென்று நினைத்தார்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈𑌵 ॥

(ஶ்ரு-ஸா-ரா-ஸா.) ஸ்வப்நத்திலிருந்து புண்யபாபாநுபவம் செய்தபின் ஜாகரத்தை முன்போலவே யடைகின்றான்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௩௫॥

(ஶ்ரு-ஸா-ரா-ஸா.) சகடமானது பூர்வதேசத்தைவிட்டுத் தேசாந்தரம்போவது போல இந்த ஜீவனும், ஊர்த்வச்வாஸம் வருகிற காலத்தில் இந்தச் சரீரத்தைவிட்டு பரமாத்மாவினாலேவப்பட்டவனாய், லோகாந்தரத்தை யடைகின்றான்.

𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌰𑌯𑌾 𑌵𑍋𑌪𑌤𑌪𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑍈𑌵 ॥௩௬॥

(ஶ்ரு-ஸா-ரா-ஸா.) ஜ்வரம் முதலிய வியாதி நிமித்தங்களினாலாவது ஜரை முதலிய சரீரதோஷங்களினாலாவது சரீரமிளைத்தபோது மாம்பூ முதலிய பூக்கள் காம்பிலிருந்து கழலுவதுபோல் கழன்று சென்று, மீண்டும் சரீரஸம்பத்தை யடைந்து ஜீவிக்கின்றான் இந்த ஆத்மா வென்று சொல்லப்பட்டது.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌨𑍈𑌰𑌾𑌵𑌸𑌥𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍀𑌦𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௩௭॥

(ஶ்ரு-ஸா-ரா-ஸா.) அரசன் வரும்போது அதற்கு முன்னமே அதை அறிந்த ப்ருத்யர்கள் எப்படி அதற்குவேண்டிய உபகரணங்களை ஸித்தப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அப்படியே ஸகலோபகரணங்களும் இவனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌿𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௩௮॥

(ஶ்ரு-ஸா-ரா-ஸா.) இந்தப்படிச் சரீரத்தைவிட்டு ஜீவன் போம்போது, ஸகலேந்திரியோபகரணங்களும் கூடிச்செல்லுகின்றன.

ஆறமத்யாயம் மூன்றாவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌬𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌮𑌿𑌵 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥𑍈𑌨𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑍋

हृदयमेवान्ववक्रामति स यत्रैष चाक्षुषः पुरुषः पराङ् पर्यावर्ततेऽथारूपज्ञो भवति ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஆத்மா பலஹானியை யடைந்து மோஹப்படுகிற ஸமயத்தில் ப்ராணன்கள் அவனைக்கிட்டுகின்றன. அந்த ஸமயத்தில் இந்திரியங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்தை யடைந்து விடுகிறான். அப்படி விஷய பராங்முகனாய் விடுந்தசையில் இவனுக்கு வஸ்து ஜ்ஞானமில்லாமற் போகின்றது.

एकीभवति न पश्यतीत्याहुरेकीभवति न जिघ्रतीत्याहुरेकीभवति न रसयत इत्याहुरेकीभवति न वदतीत्याहुरेकीभवति न शृणोतीत्याहुरेकीभवति न मनुत इत्याहुरेकीभवति न स्पृशतीत्याहुरेकीभवति न विजानातीत्याहुस्तस्य हैतस्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतते तेन प्रद्योतेनैष आत्मा निष्क्रामति। चक्षुष्टो वा मूर्ध्नो वाऽन्येभ्यो वा शरीरदेशेभ्यस्तमुत्क्रामन्तं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामन्तं सर्वे प्राणा अनूत्क्रामन्ति सविज्ञानो भवति सविज्ञानमेवान्ववक्रामति। तं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அக்காலத்தில் இந்திரியங்களோடு ஏகீபவித்தபடியினால் உருவம் முதலியவற்றை க்ரஹிப்பதில்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த ஜீவனுக்கு ஹ்ருதயத்வாரத்தில் ப்ரகாசமுண்டாகின்றது. அந்த ப்ரகாசத்தினால் இந்த ஜீவனுத்க்ரமிக்கிறான்; அவனுத்க்ரமிக்கும்போது முக்யப்ராணன் அநுஸரித்துத்க்ரமிக்கின்றது; அப்போது எல்லா ப்ராணங்களும் முத்க்ரமிக்கின்றன. அக்காலத்தில் தான் அடையவேண்டிய யோநிஸ்மரணத்தோடு கூடினவனாகின்றான். இந்த ஸ்மரணமுடையவனையே அந்த ப்ராணவர்க்கங்கள் அநுவர்த்திக்கின்றன; அவனை வித்யையும் கர்மங்களும் பூர்வாநுபவவாஸனையும் அநுஸரிக்கின்றன.

तद्यथा तृणजलायुका तृणस्यान्तं गत्वाऽन्यमाक्रममाक्रम्यात्मानमुपसंहरत्येवमेवायमात्मेदं शरीरं निहत्याविद्यां गमयित्वाऽन्यमाक्रममाक्रम्यात्मानमुपसंहरति ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) த்ருணஜலூகை (புற்புழு) ஒரு புல்லைப்பற்றியபின் முன் பற்றியிருந்த மற்றொரு புல்லைவிடுவதுபோல ஒருதேஹத்தை யாச்ரயித்துப் பூர்வதேஹத்தை விடுகிறான்.

तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मात्रामपादायान्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं तनुत एवमेवायमात्मेदं शरीरं निहत्याविद्यां गमयित्वाऽन्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पित्र्यं वा गान्धर्वं वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मं वाऽन्येषां वा भूतानाम् ॥௪॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுவர்ணக்காரன், (தட்டான்) ஒருவிதரூபமுடைய பொன்னை யழித்து மற்றொருவித நல்லரூபமுடைய பூஷணமாகச் செய்வதுபோல் இந்த ஜீவனும் முன் சரீரத்திற்கு உபாதாநமாகிய த்ரவ்யத்தையே கர்மாநுகுணமாக மற்றொரு நல்ல ரூபமாக்கிக்கொள்ளுகின்றான்; தேவபித்ராதிசரீரங்களில் எதையாவது அடைகின்றான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இரங்கராமாநுஜபாஷ்யத்தில் (பேசஸ்காரீ) என்பதற்கு, பட்டுப்பூச்சி யென்று வேறு அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌯 𑌆𑌪𑍋𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌯𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑌯𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍋𑌽𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂𑌮𑌯𑍋𑌽𑌦𑍋𑌮𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌯𑌥𑌾𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 । 𑌅𑌥𑍋 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௫॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஜ்ஞானமனஸ் ஸஹகாரமுடையவனாய்க்கொண்டு சக்ஷுராதி ஸகலேந்திரியங்களையுமுடைய பஞ்சபூதஸஹாயயுக்தனாய், தர்மாதர்மாதிகளையும் அதின் கார்யமான சாந்திகோபாதிகளையும் புண்யபாபானுகுணமாக ஸாத்வஸாது கார்யங்களைச் செய்து அந்தந்தக் கார்யங்களுக்குத் தக்கபடி ஸுகதுக்கங்களை யடைகின்றான்.

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌹 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௬॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த விஷயமாக இப்படி ச்லோகம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவனுடைய மநஸ்ஸு, எந்தப்பலத்தை யாசைப்படுகிறானோ அந்தப் பலானுகுணமாகக் கர்மவசத்தினாலந்தந்த ஸ்ம்ருதியை யடைகின்றான் என்பது இந்த ஸம்ஸாரியானவன், எந்தக் கர்மத்தைச் செய்கிறானோ அந்தந்தக் கர்மானுகுணமாக அந்தந்த லோகங்களை யடைந்து மீண்டுக் கர்மசேஷங்களை அநுபவிப்பதற்காக இந்த லோகத்தை யடைகின்றான்; இப்படிக் காமத்திலாசையுடையவன் படும்பாடிதுவாகின்றது; காமம் நீங்கின முமுக்ஷுவுக்கு ப்ராணன்கள் உத்க்ரமிப்பதில்லை; ப்ரம்மபாவத்தை யடைந்தவனாய்க்கொண்டு ப்ரம்மத்தை யடைகிறான்.

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌅𑌥 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌹𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌲𑌯𑌨𑍀 𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌯𑍀𑌤𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌤𑍇 । 𑌅𑌥𑌾𑌯𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌜 𑌏𑌵 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌃 ॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இவனுடைய ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற ஸகல காமங்களுமொழிந்தபின் இங்கே ப்ரம்மத்தை யநுபவிக்கின்றான்; பாம்பின் த்வக்கானது பாம்பினால் விடப்பட்ட பின்பும் பாம்புபோல் தோற்றுகின்றதன்றோ? அப்படியே சரீரமிருந்தாலும் அந்த ஜ்ஞானிக்கு அகங்காரமில்லை யாகையால், அதுவிட்டுப்போனதாகவே எண்ணப்படும்; இப்படி உபதேசித்த உபதேசத்தைக்கேட்ட ஜனகர் யாஜ்ஞவல்க்யருக்கு ஆயிரம் கோக்களைத் தானம்செய்வதாகச் சொன்னார்.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌣𑍁𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌯𑍈𑌵 । 𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌅𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥௮॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரமாணாந்தரங்களுக்குக் கோசரமாகாததும், வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டதுமான என்னாலறியப்பட்ட மார்க்கத்தினால் ப்ரம்மவித்துக்கள் ப்ரம்மத்தை யடைகின்றார்கள்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌮𑍁𑌤𑌨𑍀𑌲𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚| 𑌏𑌷
𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌹𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈
𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚 ||௯||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) வெளுப்புக் கறுப்புப் பிங்களம் ஹரிதம் இந்த ரூபங்களையுடைய ஆதித்யன் மோக்ஷமார்க்கத்திலிருக்கின்றான்; அந்த மார்க்கத்தினால் ப்ரம்மவித்து ப்ரம்மத்தை யடைகின்றான்.

𑌅𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 | 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌵𑌤𑍇
𑌤𑌮𑍋 𑌯 𑌉 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌾𑌃 ||௰||

(ஶம்-ஹா.) கர்மாநுஷ்டாநபரர்களுக்கு அந்தகாரமாகிய ஸம்ஸாரமே ஸித்திக்கும்; இப்படியே கர்மங்களைச் சொல்லுகிற வேதபாகஜ்ஞாநங்களில் நிஷ்டையுடையவர்களுக்கும் அந்த ஸம்ஸாரமே த்ருடப்படும்.

(ரா-ஹா.) கேவலஞ் சுவர்க்கலோகாதிக் காம்யபலன்களை யாசைப்பட்டுக் கர்மங்களை யநுஷ்டிப்பவர்கள், ஸம்ஸாராந்தகாரத்தை யடைந்து விடுவார்கள்; இப்படியே நித்ய நைமித்தியாதி ஸகல கர்மங்களையும்விட்டு, கேவலஜ்ஞாநத்தையே அநுஷ்டிக்கின்றபேர்களும் ஸம்ஸாரத்தையே யடைந்து விடுவார்கள்; நித்யநைமித்தியாதிக் கர்மங்களை விட்டுவிடுவது தாமஸத்யாகமென்று பகவத்கீதையில் பகவானுபதேசித்தபடி அவற்றை விடுவது கூடாதாகின்றமையாலென்க. இதனால் ஜ்ஞாநகர்மங்களுக்கு ஸமுச்சயமென்று நினைப்பிடவேண்டாம்; ஏனென்றால், ஜ்ஞாநம் தவிர்ந்த மோக்ஷோபாய மில்லை யென்றும், ஜ்ஞாநமே மோக்ஷோபாயமென்றும்,கர்மங்களை ஜ்ஞாநத்திற்கு அங்கமென்றும் ப்ரதிபாதிக்கின்ற (நாந்ய:பந்தா அயநாயவித்யதே)(ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்)(தமேதம்வேதாநுவசநேநப்ராம்மணாவிவிதிஷந்தியஜ்ஞேநதாநேந)இவை முதலிய ச்ருதிவசனங்கள் விரோதிக்குமன்றோ? ஆகையால் கர்மங்களை ஜ்ஞாநங்களாக அநுஷ்டித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநத்தை மோக்ஷோபாயாகமாகப் பற்றவேண்டுமென்பது கருத்து. இந்த ச்ருதி ஈசாவாஸ்யத்திலும் படிக்கப்படுகின்றது.

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 | 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋𑌽𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ||௧௧||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரம்மாத்மஜ்ஞாந மில்லாதவர்கள் ஸுகசூந்யமான போகங்களை மரணாநந்தரத்திலடைகின்றார்கள்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 | 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌶
𑌰𑍀𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑍍 ||௧௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஜீவன், தன்னை தேஹாதிவிலக்ஷணனென்றும், ப்ரம்மாத்மகனென்று அறிந்தவனுக்கு ப்ராக்ருதவிஷயங்களில் ஆசையில்லை; ஆகையால் சரீர ஸம்பந்தமான பலன்களைப்பற்றிப் பரிதாபப்படமாட்டான்.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌗𑌹𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿
𑌷𑍍𑌟𑌃 | 𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸 𑌉 𑌲𑍋𑌕 𑌏𑌵||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இவ்வித அநர்த்த ஸங்கடத்தில் அகப்பட்டிருக்கின்ற ஆத்மா எவனுக்கு ஸ்புடப்ரகாசப்படுகின்றதோ அவன் ப்ரம்மாத்மகனாகையால் அவனே எல்லாராலும் ஆதரித்துப் பூஜிக்கத்தக்கவன்.

𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃| 𑌯𑍇
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌰𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ||௧௪||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) இந்த ஜந்மத்திலிருந்து அந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்து க்ருதார்த்தர்களாகின்றோம்; அறியாதபோது மஹாநாசத்தை யடைவோம்; ஏனென்றால் அறிந்தால் மோக்ஷஸுகத்தையும், அறியாதபோது துக்கத்தையும் அடையவேண்டி யிருக்கின்றதன்றோ?

யதைதமநுபஶ்யத்யாத்மாநம் தேவமஞ்ஜஸா | ஈஶாநம் பூதப
வ்யஸ்ய ந ததோ விஜுகுப்ஸதே ||௧௫||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) எல்லாவற்றையும் பரமாத்மகமாய்த் தெரிந்துகொண்டவனுக்கு ஒரு வஸ்துவிலும் நிந்தை ப்ரவர்த்திக்கமாட்டாது.

யஸ்மாதர்வாக் ஸம்வத்ஸரோऽஹோபி꞉ பரிவர்ததே | தத்தேவா ஜ்யோதி
ஷாம் ஜ்யோதிராயுர்ஹோபாஸதேऽம்ருதம் ||௧௬||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) ஆயுஷ்காமனையுடையவன் காலபரிச்சேதமில்லாத ப்ரம்மத்தை ஆயுர்க்குணத்தோடுபாஸிக்கக் கடவன் என்பது கருத்து.

யஸ்மிந் பஞ்ச பஞ்சஜநா ஆகாஶஶ்ச ப்ரதிஷ்டித꞉ | தமேவ மந்ய ஆத்மா
நம் வித்வாந் ப்ரஹ்மாம்ருதோऽம்ருதம் ||௧௭||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) அஞ்சு பஞ்சஜநங்களையும் ஆகாசத்தையும் தரிக்கின்ற அந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

ப்ராணஸ்ய ப்ராணமுத சக்ஷுஷஶ்சக்ஷுருத ஶ்ரோத்ரஸ்ய ஶ்ரோத்
ரம் | மநஸோ யே மநோ விது꞉ | தே நிசிக்யுர்ப்ரஹ்ம புராணமக்ர்யம் ||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) பஞ்சேந்திரியம் முதலியவற்றை யதிஷ்டித்திருக்கின்ற ப்ரம்மத்தை யறிந்தவர்களே புராணவித்துக்கள்.

மநஸைவாநுத்ரஷ்டவ்யம் நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந | ம்ருத்யோ꞉ ஸ
ம்ருத்யுமாப்நோதி ய இஹ நாநேவ பஶ்யதி ||௧௯||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) அந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்தவர்கள் ச்ரவணமநநங்களுக்குப்பின் விசுத்தமான மநஸ்ஸினால் ப்ரம்மம் காணத்தக்கது. அந்த ப்ரம்மத்தில் பேதத்தைக்காண்கின்றவன் ஸம்ஸாரத்தை யடைவான்.

ஏகதைவாநுத்ரஷ்டவ்யமேததப்ரமேயம் த்ருவம் | விரஜ꞉ பர ஆ
காஶாதஜ ஆத்மா மஹாந் த்ருவ꞉ ||௨௦||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) விரஜமாய் நிர்மலமாய்ப் பரமாயிருக்கிற அந்த ப்ரம்மத்தையே ஸர்வாதாரமாகக் காணவேண்டும்.

தமேவ தீரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்ராஹ்மண꞉ | நாநுத்யா
யாத் பஹூஞ்சப்தாந் வாசோ விக்லாபநம் ஹி தத் ||௨௧||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) அப்படிப்பட்ட ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் புத்திசாலி த்யாநம்செய்துகொண்டு வர்த்திக்கவேண்டும்; ப்ராம்மணன், ப்ரம்மகுணங்களை வெளியிடாத வீண்சப்தங்களைச் சொல்லுவது கூடாது; வாக்குக்கு ச்ரமத்தைக் கொடுப்பதே அதில் ப்ரயோஜநமாகையாலென்க.

ஸ வா ஏஷ மஹாநஜ ஆத்மா யோऽயம் விஜ்ஞாநமய꞉ ப்ராணேஷு ய ஏ
ஷோऽந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஶஸ்தஸ்மிஞ்சேதே ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந꞉
ஸர்வஸ்யாதிபதி꞉ ஸ ந ஸாதுநா கர்மணா பூயாந் நோ ஏவாஸாதுநா க
நீயாந் | ஏஷ ஸர்வேஶ்வர ஏஷ பூதாதிபதிரேஷ பூதபால ஏஷ

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌰𑌣 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌭𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑍇𑌨𑍈𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 | 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑍋𑌭𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌏𑌷𑌣𑍇 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌃 | 𑌸 𑌏𑌷 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌤𑍇 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 | 𑌏𑌤𑌮𑍁 𑌹𑍈𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌰𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌰𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌕𑌰𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑍇 𑌉 𑌹𑍈𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑍇 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌤𑌃 ||௨௨||

(ரங்-ரா-பா.) விஜ்ஞாநமயனென்று சொல்லப்பட்டவனே மகான், அஜன்; அவனே ஹ்ருதயாகாசத்தில் சயித்திருக்கின்றான்; அவனே எல்லா ப்ரகாரத்தாலும் நியமிக்கிறவன்; இவனுக்குப் புண்யபாப ஸம்பந்தத்தாலுத்கர்ஷாபகர்ஷங்களில்லை; இவன் ஸர்வேச்வரன், இவன் பூதாதிபதி, பூதபாலன்; இந்த லோகமர்யாதையை ஸ்தாபிக்கின்ற ஸேது; இப்படிப்பட்ட சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ராம்மணர்கள் அதாவது த்ரைவர்ணிகர்கள், வேதாத்யயநத்தினாலறியவிரும்புகின்றனர். யஜ்ஞதாநதபஸ்ஸுகளினாலும் இஷ்டாசநத்யாகத்தாலும் அந்த ஆத்மாவை யறிந்து முநியாகின்றான்; இந்த ஆத்மாவை யடைய விரும்பியே ஸந்யாஸிகளாகின்றார்கள்; எவர்கள் ஆத்மாவையே பலமாக நினைக்கிறார்களோ அவர்கள், மற்ற ப்ரயோஜநங்களை யாசைப்படாமல் பிக்ஷைசெய்து வருகின்றார்கள்; அப்படிப்பட்ட அந்த ஆத்மா அஸங்கன். இது முதலியவிஷயம் கஹோளப்ராம்மணத்தில் சொல்லியபடி காண்க. அவ்வளவேயொழிய தேஹயாத்ரை நிமித்தமாகப் புண்யபாபங்களைச் செய்கிறதில்லை.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 | 𑌏𑌷 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑍋 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 || 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍋𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌹 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ||௨௩||

(ரங்-ரா-பா.) இது இருக்கினால் சொல்லப்பட்டது. ப்ரம்மவித்துக்கு இந்த மகிமை நித்யமாயிருக்கின்றது; அதாவது புண்யபாபங்கள் பலங்களொட்டுவதில்லை; இந்த மாஹாத்ம்யத்தை யறிந்தவனுக்கும் பாபங்களொட்டாவாம்; ஆனதாலப்படி யறிந்து சாந்தம் முதலிய குணங்களையுடையவனாய் ஆத்மஸ்வரூபத்தில் ஆத்மாவைக் காணவேண்டும்; ஆத்மாவை யெல்லாமாகப் பார்க்கின்றான்; இவனைப் புண்யபாபங்களடையா; இவன் புண்யபாபங்களை யதிக்ரமிக்கின்றான்; ஜ்ஞாநாக்நியினால் ஸகல கர்மங்களையும் தஹிக்கின்றான்; அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மஜ்ஞாநி ராகாதிதோஷங்களற்றவனாகின்றான்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌦𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍁 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||௨௪

(ஶ0-ஸா.) ஜநகர் யாஜ்ஞவல்க்யாக்யாயிகையில் சொல்லப்பட்ட ஆத்மா, அந்நத்தைப் புசிப்பவனாகவும் கர்மபலன்களைத் தருபவனாகவு முபாஸிக்கப்பட்டால் அஜனாயும் மகானாயுமிருக்கிற அவனுடைய அநுக்ரகத்தினால் நல்ல போக்தாவாயும் கோஸம்ருத்தி முதலியவற்றையுடையவனாயும் ஆவான்; இதை முமுக்ஷு விஷயத்திலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்; அவன் ஸர்வாத்மாவாகையால் ஸர்வாநுபவமும் ஸித்திக்குமென்பது கருத்து.

(ரா-ஸா.) மகானாயும் அஜனாயுமிருக்கின்ற அந்த ஆத்மா உபாஸகர்களுக்கு உபாஸநாநுகுணமாய்ப் புத்தி முக்தி பலன்களைத் தருகின்றானென்பது சொல்லப்படுகின்றது; அந்நத்தையும் தநங்களையும் கொடுப்பவனென்றுபாஸித்தால் அவற்றையடைகின்றான்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌜𑌰𑍋𑌽𑌮𑌰𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌭𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ‖௨௫‖

(ஶ0-ஸா-ரா-ஸா.) ஜராமரணமில்லாமல் அபயஸ்வரூபமாயு மம்ருதஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் ப்ரம்மரூபியாய் அபயத்தையும் அம்ருதத்தையு மடைகின்றான்.

ஆறமத்யாயம் நான்காவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌚 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀 𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍈𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 ‖௧‖

(ஶ0-ஸா-ரா-ஸா.) நான்காவது அத்யாயம் நான்காவது ப்ராம்மணத்தில் அதாவது யாஜ்ஞவல்க்ய ப்ராம்மணத்தில் படிக்கப்பட்ட சுருதிகளே சில ஏற்றக் குறைவுகளோடு இந்த ப்ராம்மணத்திலும் படிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் அவ்விடத்தில் வியாக்யாநம் செய்யப்படாத பதங்களுக்கு இவ்விடத்தில் வியாக்யாநம் செய்யப்படுகின்றது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். சொல்லிய விஷயத்தையே மீளவும் சொல்லுவது நிகமநார்த்தமென்று சங்-த்திலும், வைராக்யம் திருடப்படாதவனுக்கு ஸந்யாஸத்தி லதிகாரமில்லையென் றுணர்த்துவதற்கென்று ரா-த்திலும் சொல்லப்பட்டன. எதார்த்தமென்றறிவிப்பதும் ப்ரயோஜநம். மைத்ரேயி, ப்ரம்மவாதிநியாயும் காத்யாயநி ஸம்ஸாரத்தை யறிந்தவளாயுமிருந்தாள். ஸந்யாஸத்தை யடைய விரும்பினவரானார்.

𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇𑌽𑌨𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ‖௨‖

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌮 𑌇𑌯𑌂 𑌭𑌗𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌹𑍋𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑍈𑌵𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ‖௩‖

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ‖௪‖

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌵𑍃𑌧𑌤𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ‖௫‖

ஸஹோராவாப நவா கு௦ரெவதாஃ காமயவதிஃ ப்ரியோ ஹவத்ரா ததா நக்ஷ காமயவதிஃ ப்ரியோ ஹவதி | நவாகு௦ரெஜாயாயெ காமயஜா யாப்ரியாஹவத்ராத நக்ஷ காமயஜாயாப்ரியாஹவதி | நவா கு௦ரெவ த்ராணாம் காமயவ த்ராஃ ப்ரியாஹவந்த்ராத நக்ஷ காமயவ த்ராஃ ப்ரியாஹவதி | நவாகு௦ரெவித்தஸ்ய காமயவித்தம் ப்ரியம்ஹவத்ரா நக்ஷ காமயவித்தம் ப்ரியம்ஹவதி | நவாகு௦ரெவஶூநாம் காமயவஶவஃ ப்ரியாஹவந்த்ராத நக்ஷ காமயவஶவஃ ப்ரியாஹவந்தி| நவாகு௦ரெப்ரஹ்மணஃ காமயப்ரஹ்மப்ரியம்ஹவத்ராத நக்ஷ காமயப்ரஹ்மப்ரியம்ஹவதி | நவா கு௦ரெக்ஷத்ரஸ்ய காமயக்ஷத்ரம் ப்ரியம்ஹவத்ராத நக்ஷ காமயக்ஷத்ரம் ப்ரியம்ஹவதி | நவாகு௦ரெமொகாநாம் காமயமொகாஃ ப்ரியாஹவந்த்ரா ததா நக்ஷ காமயமொகாஃ ப்ரியாஹவந்தி | நவாகு௦ரெதெவாநாம் காமய தெவாஃ ப்ரியாஹவந்த்ராத நக்ஷ காமயதெவாஃ ப்ரியாஹவந்தி | நவாகு௦ரெவெதாநாம் காமயவெதாஃ ப்ரியாஹவந்த்ராத நக்ஷ காமயவெதாஃ ப்ரியாஹவந்தி | நவாகு௦ரெஹூதாநாம் காமயஹூதானி ப்ரியாணிஹவந் த்ராத நக்ஷ காமயஹூதானி ப்ரியாணிஹவந்தி| நவாகு௦ரெஸவஸ்ய காமயஸவம் ப்ரியம்ஹவத்ராத நக்ஷ காமயஸவம் ப்ரியம்ஹவதி|க்ருத்தா வா கு௦ரெதத்ஷ்டவ்யஸ்ராதவெத்ராஃ தவெத்ராநிஷியத்ராஸிதவெத்ரா ஔ தெத்யாத நிவஞ்ஜெ த்ரஷ்டெஶ்ரூதெ ஶெதவிஜ்ஞாதஜதத் ஸவம் விஷிதம் ||௬||

ப்ரஹ்மதம்வராதாதெத்ரா நத்த்ராதநா ப்ரஹ்மவெதக்ஷத்ரம்தம் வ ராதாதெத்ராநத்த்ராதநஃ க்ஷத்ரம்வெதமொகாஷம் வராதயொ நத்த்ராதநா மொகாநெதெவாஷம் வராதயொ நத்த்ரா ததநா தெ வாநெதவெதாஷம் வராதயொ நத்த்ராதநா வெதாநெதஹூதாநி தம்வராதயொ நத்த்ராதநா ஹூதாநி வெதஸவம்தம் வராதா தெத்ராநத்த்ராதநஸவம் வெதெதம் ப்ரஹ்மதம்க்ஷத்ரமிமெமொகா இமெ தெவாஇமெதெவாஇமாநிஸவாணி ஹூதாநிதத் ஸவம்யதயமாத்மா ||௭||

ஸயதாதும்தெ ஹந்யமாநஸ்ய நவாஹ்யாந்ஶவாந் ஶக்நுயா த்ரஹணாய தும்தெஸ்து ஹணெந தும்தெஹ்ராவாதஸ்ய வாஶ வ்தொஹீதஃ ||௮||

ஸயதாஶம்வஸ்யமாநஸ்ய நவாஹ்யாந்ஶவாந் ஶக்நுயாத் ஹணாய ஶம்வஸ்ய துஹணெந ஶம்வத்யஸ்ய வாஶவ்தொஹீதஃ ||௯||

ஸயதாவீணாயை வாத்யமாநாயை நவாஹ்யாந் ஶவாந்ஶக்நு யாத் ஹணாய வீணாயைது ஹணெந வீணாவாதஸ்ய வாஶவ்தொ ஹீதஃ ||௧௦||

ஸயதார்த்ரைதாக்நேரப்யாஹிதஸ்ய ப்ருதக்தூமா விநிஶ்சரந்த்யேவம்வா அரேऽஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய நிஶ்வஸிதமேதத்யத்ருக்வேதோ யஜுர்வேதஸ்ஸாமவேதோऽதர்வாங்கிரஸ இதிஹாஸ: புராணம்வித்யா உபநிஷதஶ்ஶ்லோகாஸ்ஸூத்ராண்யநுவ்யாக்யாநாநி வ்யாக்யாநாநீஷ்டம் ஹுதமாஶிதம் பாயிதமயஞ்ச லோக: பரஶ்ச லோகஸ்ஸர்வாணி ச பூதாந்யஸ்யைவைதாநி ஸர்வாணி நிஶ்வஸிதாநி ||௧௧||

ஸயதா ஸர்வாஸாமபாம் ஸமுத்ர ஏகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ஸ்பர்ஶாநாம் த்வகேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் கந்தாநாம் நாஸிகே ஏகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ரஸாநாம் ஜிஹ்வைகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ரூபாணாம் சக்ஷுரேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ஶப்தாநாம் ஶ்ரோத்ரமேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ஸங்கல்பாநாம் மந ஏகாயநமேவம் ஸர்வாஸாம் வித்யாநாம் ஹ்ருதயமேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் ஹஸ்தாவேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாமாநந்தாநாமுபஸ்த ஏகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் விஸர்காணாம் பாயுரேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாமத்வநாம் பாதாவேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் வேதாநாம் வாகேகாயநம் ||௧௨||

ஸயதா ஸைந்தவகநோऽநந்தரோऽபாஹ்ய: க்ருத்ஸ்நோ ரஸகந ஏவைவம்வா அரேऽயமாத்மாநந்தரோऽபாஹ்ய: க்ருத்ஸ்ந: ப்ரஜ்ஞாநகந ஏவைதேப்யோ பூதேப்யஸ்ஸமுத்தாய தாந்யேவாநுவிநஶ்யதி ந ப்ரேத்ய ஸம்ஜ்ஞாஸ்தீத்யரே ப்ரவீமீதி ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: ||௧௩||

ஸா ஹோவாச மைத்ரேய்யத்ரைவ மா பகவாந் மோஹாந்தமாபீபிபந்ந வா அஹமிமம்விஜாநாமீதி ஸ ஹோவாச ந வா அரேऽஹம் மோஹம் ப்ரவீம்யவிநாஶீ வா அரேऽயமாத்மாநுச்சித்திதர்மா ||௧௪||

யத்ர ஹி த்வைதமிவ பவதி ததிதர இதரம்பஶ்யதி ததிதர இதரம் ஜிக்ரதி ததிதர இதரம் ரஸயதே ததிதர இதரமபிவததி ததிதர இதரம் ஶ்ருணோதி ததிதர இதரம் மநுதே ததிதர இதரம் ஸ்ப்ருஶதி ததிதர இதரம்விஜாநாதி யத்ர த்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாபூத்தத்கேந கம்பஶ்யேத்தத்கேந கம் ஜிக்ரேத்தத்கேந கம் ரஸயேத்தத்கேந கமபிவதேத்தத்கேந கம் ஶ்ருணுயாத்தத்கேந கம் மந்வீத தத்கேந கம் ஸ்ப்ருஶேத்தத்கேந கம்விஜாநீயாத்யேநேதம் ஸர்வம் விஜாநாதி தம் கேந விஜாநீயாத்ஸ ஏஷ நேதி நேத்யாத்மாக்ருஹ்யோ ந ஹி க்ருஹ்யதேऽஶீர்யோ ந ஹி ஶீர்யதேऽஸங்கோ ந ஹி ஸஜ்யதேऽஸிதோ ந வ்யததே ந ரிஷ்யதி விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாதித்யுக்தாநுஶாஸநாஸி மைத்ரேய்யேதாவதரே கல்வம்ருதத்வமிதி ஹோக்த்வா யாஜ்ஞவல்க்யோ விஜஹார ||௧௫||

(ஸம் - ஹா - பா - ஹா.) இந்தச் சுருதிகளுக்கெல்லாம் வாக்யார்த்தம் முன்னமே சொல்லப்பட்டது. சில பதங்களுச்குப் பொருள் பேதப்பட்டிருக்கின்றன. அவையும் மிக முக்யமானவை யல்லவாகையால் இங்கெழுதப்படவில்லை.

ஆறமத்யாயம் ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

அத ஷஷ்டம் ப்ராஹ்மணம்.

அத வம்ஶ: பௌதிமாஷ்யோ கௌபவனாத் கௌபவன: பௌதிமாஷ்யாத் பௌதிமாஷ்யோ கௌபவனாத் கௌபவன: கௌஶிகாத் கௌஶிக: கௌண்டின்யாத் கௌண்டின்ய: ஶாண்டில்யாச் ஶாண்டில்ய: கௌஶிகாச்ச கௌதமாச்ச கௌதம: ||க||

ஆக்நிவேஶ்யாதாக்நிவேஶ்யோ கார்க்யாத் கார்க்யோ கார்க்யாத் கார்க்யோ கௌதமாத் கௌதம: ஸைதவாத் ஸைதவ: பாராஶர்யாயணாத் பாராஶர்யாயணோ கார்க்யாயணாத் கார்க்யாயண உத்தாலகாயனாதுத்தாலகாயனோ ஜாபாலாயனாஜ்ஜாபாலாயனோ மாத்யந்திநாயனான்மாத்யந்திநாயன: ஸௌகராயணாத் ஸௌகராயண: காஷாயணாத் காஷாயண: ஸாயகாயனாத் ஸாயகாயன: கௌஶிகாயனே: கௌஶிகாயனி: ||உ||

க்ருதகௌஶிகாத் க்ருதகௌஶிக: பாராஶர்யாயணாத் பாராஶர்யாயண: பாராஶர்யாத் பாராஶர்யோ ஜாதூகர்ண்யாஜ்ஜாதூகர்ண்ய ஆஸுராயணாச்ச யாஸ்காச்சாஸுராயணஸ்த்ரைவணேஸ்த்ரைவணிரௌபஜந்தனேரௌபஜந்தனிராஸுரேராஸுரிர்பாரத்வாஜாத் பாரத்வாஜ ஆத்ரேயாதாத்ரேயோ மாண்டேர்மாண்டிர்கௌதமாத் கௌதமோ கௌதமாத் கௌதமோ வாத்ஸ்யாத் வாத்ஸ்ய: ஶாண்டில்யாச் ஶாண்டில்ய: கைஶோர்யாத் காப்யாத் கைஶோர்ய: காப்ய: குமாரஹாரிதாத் குமாரஹாரிதோ காலவாத் காலவோ விதர்பீகௌண்டின்யாத் விதர்பீகௌண்டின்யோ வத்ஸநபாதோ பாப்ரவாத் வத்ஸநபாத் பாப்ரவ: பத: ஸௌபராத் பந்தா: ஸௌபரோ(அ)யாஸ்யாதாங்கிரஸாதயாஸ்ய ஆங்கிரஸ ஆபூதேஸ்த்வாஷ்ட்ராதாபூதிஸ்த்வாஷ்ட்ரோ விஶ்வரூபாத் த்வாஷ்ட்ராத் விஶ்வரூபஸ்த்வாஷ்ட்ரோ(அ)ஶ்விப்யாமஶ்வினௌ ததீச ஆதர்வணாத்தத்யங்ஙாதர்வணோ(அ)தர்வணோ தைவாததர்வா தைவோ ம்ருத்யோ: ப்ராத்வம்ஸனாத் ம்ருத்யு: ப்ராத்வம்ஸன: ப்ரத்வம்ஸனாத் ப்ரத்வம்ஸன ஏகர்ஷேரேகர்ஷிர்விப்ரசித்தேர்விப்ரசித்திர்வ்யஷ்டேர்வ்யஷ்டி: ஸனாரோ: ஸனாரு: ஸனாதனாத் ஸனாதன: ஸனகாத் ஸனக: பரமேஷ்டின: பரமேஷ்டீ ப்ரஹ்மணோ ப்ரஹ்ம ஸ்வயம்பு ப்ரஹ்மணே நம: ||௩||

(ஸம்- ஹா- பா- ஹா.) மதுகாண்டத்திற்கு ஆசார்யவம்சம் சொல்லியதுபோல இந்தக் காண்டத்திற்கும் சொல்லப்பட்டது. ஆசார்ய பரம்பரையை அநுஸந்திப்பது அத்யந்த முக்யமாகையா லிந்த விஷயத்தில் புநருக்தியில்லை.

ஆறவது ப்ராம்மணம் முடிந்தது.

ஸதூ்ராயஹ்ராயெ வ்ரயமெபூ ராஹணஂ.

ஹரிஃஓம்||வூணமதஃவூணமிதஂவூணாஷூணமுதசுரூதெ|
வூணஸுவூணமாதாயவூணமெவாவஸிஷ்யதெ ||க||

(ஶ்ரீ- ஹா.) நடந்த நாலத்யாயங்களால் அபரோக்ஷமாயும், ஸர்வாத்மாவாயும், நிருபாதிகமாயும், நிர்தோஷமாயும், அத்விதீயமாயும் சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மத்தினுடைய ஜ்ஞானம் மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லப்பட்டது. இனி, வ்யாவஹாரிகமாகிய உபாதி விசிஷ்டமான ப்ரம்மத்தினது, உபாஸநங்கள் முன் சொல்லப்படாதவை பரம்பரையாய் மோக்ஷஸ்தானங்களும் மிகுந்த ஐச்வர்ய ஸாதநங்களுமாகியவை சொல்லப்படுகின்றன. ஓங்காரம் தமம் தயை தாநம் இவைகளும் விதிக்கவேண்டும். பூர்ணமாகிய அந்த ப்ரம்மமானது பூரணமாகிய இதுவாகின்றது. அந்த ப்ரம்மம் என்பது காரண ப்ரம்மம். இந்த ப்ரம்மமென்பது காரிய ப்ரம்மம். காரண ப்ரம்மத்திலிருந்து காரிய ப்ரம்ம முண்டாகின்றது. இந்தக் கார்ய ப்ரம்மத்தினுடைய பூர்ணத்தன்மையைக்கொண்டு அவித்யை நீங்கி வித்யையினால் காரண பூர்ண ப்ரம்மமாகவே யாகின்றது.

(ரா - ஹா.) ப்ரத்யக்ஷாபரோக்ஷ ஸகல லோகங்களும் வேதசப்தங்களால் பூர்ணமானது. வேதங்கள் வ்யாஹ்ருதிகளால் பூர்ணமானது. அந்த வ்யாஹ்ருதிகளும் ப்ரணவமாகிய மூலஸ்வரூபமுடையதாகின்றன.

ஓம் ௩ ஸம்ஹஹூ | ஸம்பூராணம்வாயுரம்ஸமிதிஹஸாஹகௌரவ்யாயணீபுத்ரோவேதோயம் ப்ராஹ்மணாவிதுவேதைநேந யத்வேதிதவ்யம் ||உ||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரணவத்தை, கம் ப்ரம்ம என்றுபாஸிக்கவேண்டியது. அதாவது:—சிலர் பரமாத்மாவென்றும் சிலர் பூதாகாசமென்றும் சொல்லுகின்றார்கள். இதில் முக்யபக்ஷம் முதலாவது. இரண்டாவதுபக்ஷம் கௌரவ்யாயணீ புத்திரருக்கு அபிமதம். ஸகலத்தையும் அறிவிக்கிறபடியால் இந்த ப்ரணவத்தையே வேதமாக ப்ராம்மணர்களறிந்திருக்கின்றார்கள்.

த்விதீயப்ராஹ்மணம்.

த்ரயாஃப்ராஜாபத்யாஃ ப்ரஜாபதௌபிதரி ப்ரஹ்மசர்யமூஷுர்தேவாமநுஷ்யாஅஸுரா உஷித்வாப்ரஹ்மசர்யம்தேவா ஊசுர்ப்ரவீது நோ பவாநிதிதேப்யோஹைததக்ஷரமுவாச த இதிவ்யஜ்ஞாஸிஷ்டா௩ இதிவ்யஜ்ஞாஸிஷ்மேதி ஹோசுர்தாம்யதேதி ந ஆத்தேத்யோமிதி ஹோவாசவ்யஜ்ஞாஸிஷ்டேதி ||க||

அதஹைநம்மநுஷ்யா ஊசுர்ப்ரவீது நோபவாநிதி தேப்யோஹைததேவாக்ஷரமுவாச த இதிவ்யஜ்ஞாஸிஷ்டா௩ இதிவ்யஜ்ஞாஸிஷ்மேதிஹோசுர்தத்தேதி ந ஆத்தேத்யோமிதிஹோவாசவ்யஜ்ஞாஸிஷ்டேதி||

அதஹைநமஸுரா ஊசுர்ப்ரவீது நோ பவாநிதிதேப்யோஹைததேவாக்ஷரமுவாச த இதிவ்யஜ்ஞாஸிஷ்டா௩ இதிவ்யஜ்ஞாஸிஷ்மேதிஹோசுர்தயத்வமிதிந ஆத்தேத்யோமிதி ஹோவாசவ்யஜ்ஞாஸிஷ்டேதி ததேததேவைஷா தைவீவாகநுவததி ஸ்தநயித்நுர்தததத இதிதாம்யத தத்த தயத்வமிதி ததேதத்த்ரயம் ஶிக்ஷேத்தமம்தாநம்தயாமிதி ||௩||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) தேவர்களும், மநுஷ்யர்களும், அஸுரர்களும் சிஷ்யர்களாயிருந்து ஹிதமுபதேசிக்கும்படிகேட்கத் தனித்தனியே (த) என்றுபதேசித்து அர்த்தபரீ

கைக்ஷபண்ண அவர்கள் தமதயாசாநங்களை யுபதேசித்ததாகச் சொன்னார்கள். மேககர்ஜ நத்துக்கு மதுவேதாத்பர்யம்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌭𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂𑌲𑍋𑌕𑌂𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦 ॥௧॥

(ஶம்-ஸா-ரா-ஸா.) ஹ்ருதயத்தை ப்ரஜாபதியாக உபாஸிக்கும்படி விதிக்கின்றது. இந்த மூன்று எழுத்தடங்கிய இந்தப் பதத்தைப்பற்றித் தனித்தனியே மூன்றக்ஷரங்களையும் நிருக்தியோடு தெரிந்துகொண்டவனுக்கு அந்தந்தப் பலன்கள் கிடைக்கும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋 𑌹𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌯𑌤𑍀𑌮𑌾𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌨𑍍𑌵𑌸𑌾𑌵𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ॥௧॥

(ஶம்-ஸா-ரா-ஸா.) ஹ்ருதயத்தை ஸத்யமாக உபாஸிக்கவேண்டும்; அந்த உபாஸநத்தா லிந்த லோகங்களை ஜயிக்கின்றான்.

𑌆𑌪 𑌏𑌵𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌪𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌨𑍃𑌤𑌮𑍁𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑍂𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥௨॥

(ஶம்-ஸா-ரா-ஸா.) தகாரம் ம்ருத்யுவாகிய அந்ருதம். அது ஸகாரயகாரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. இதை யறிந்தவன் பொய்யனாகான்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍌 𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍌 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌯𑌮𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸 𑌯𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧॥

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். ஆதித்யமண்டலத்திலும் கண்களிலும் பரஸ்பரோபகாரத்தை யடைந்து வர்த்திக்கின்ற புருஷன் ஸத்யரூபியா யிருக்கின்றான். மற்ற விஷயங்களை மதபேதப்படி கேட்டறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

𑌯 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌰 𑌏𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌰 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇

𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌚 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||௨||

(ஸூ-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த ஆதித்யமண்டல புருஷனுக்குப் பூ: என்பது சிரஸ்ஸு, புவ: என்பது கைகள், ஸுவ: என்பது பாதங்கள், அஹ: என்பது இரஹஸ்யாதாரம். இந்தப்படி யறிந்தவனுக்குப் பாபவிமோசநமாகும்.

𑌯𑍋𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌰 𑌏𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌰 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 𑌭𑍁𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌚 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||௩||

(ஸூ-ஹா-ரா-ஹா.) எல்லா விஷயங்களையு மாதித்ய புருஷனையும் அக்ஷி புருஷனையும் ஒன்றாகவே த்யாநிக்கவேண்டும்; இவனுக்கு அஹம் என்பது இரஹஸ்யாதாரம். இதுவே விசேஷம்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍋𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌾𑌃𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌸 𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 ||௧||

(ஸூ-ஹா-ரா-ஹா.) ஹ்ருதயஸச்சின்னனாகிய பரமாத்மா விசுத்தமநோக்ராஹ்யன், ஸமஸ்தத்தையு மவனே ஸர்வருக்கும் அதிபதி, ஸர்வத்துக்கும் ஈசன், ஸர்வத்தையும் நியமிக்கின்றான்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ||௧||

(ஸூ-ஹா-ரா-ஹா.) மின்னல் ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டும்; இவன் ஸகல பாபங்களையும் நாசம்பண்ணுவன்.

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌋𑌷𑌭𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 ||௧||

(ஸூ-ஹா-ரா-ஹா.) வாக்கைத் தேநுவாக உபாஸிக்கவேண்டும், அதற்கு நான்கு முலைகள். ஸ்வாஹாகாரம், வஷட்காரம், ஹந்தகாரம், ஸ்வதாகாரம்; தேவதைகளுக்கு முன்னிரண்டு; மநுஷ்யர்களுக்கு ஹந்தகாரம்; பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதைப்ராணன், இருஷபம்; மநஸ்ஸு-வத்ஸம்.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌪𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 ||

(ஸம் - ஸா.) புசிக்கப்படுகின்ற அந்நத்தைப் பசநம் செய்கிறவனும், சப்தித்துக் கொண்டிருக்கிறவனுமான வைச்வாநரனைப் பரமாத்மாவாக உபாஸிக்கவேண்டும்; அந்தச் சப்தம் மரணபூர்வாவஸ்தையில் தெரியாது.

அத தஶமப்ராஹ்மணம்.

யதா வை புருஷோऽஸ்மால்லோகாத்ப்ரைதி ஸ வாயுமாகச்சதி தஸ்மை ஸ தத்ர விஜிஹீதே யதா ரதசக்ரஸ்ய கம் தேந ஸ ஊர்த்வ ஆக்ரமதே ஸ ஆதித்யமாகச்சதி தஸ்மை ஸ தத்ர விஜிஹீதே யதா லம்பரஸ்ய கம் தேந ஸ ஊர்த்வ ஆக்ரமதே ஸ சந்த்ரமஸமாகச்சதி தஸ்மை ஸ தத்ர விஜிஹீதே யதா துந்துபே: கம் தேந ஸ ஊர்த்வ ஆக்ரமதே ஸ லோகமாகச்சத்யஶோகமஹிமம் தஸ்மிந்வஸதி ஶாஶ்வதீ: ஸமா: ||க||

(ஸம்-ஸா-பா-ஸா.) வாயு, ஆதித்யன், சந்திரன் இவைகள் வழிவிட உபாஸகன் ப்ரம்மலோகத்தை யடைகின்றான். அர்சிராதி மார்க்கத்தில் சில சொல்லப்பட்டன. இந்தப்படி அந்த லோகம் சேர்ந்து அங்கு எப்போதும் ஸுகிக்கின்றான்.

அதைகாதஶப்ராஹ்மணம்.

ஏதத்வை பரமம் தபோ யத்வ்யாஹிதஸ்தப்யதே பரமம் ஹைவ லோகம் ஜயதி ய ஏவம் வேதைதத்வை பரமம் தபோ யம் ப்ரேதமரண்யம் ஹரந்தி பரமம் ஹைவ லோகம் ஜயதி ய ஏவம் வேதைதத்வை பரமம் தபோ யம் ப்ரேதமக்நாவப்யாதததி பரமம் ஹைவ லோகம் ஜயதி ய ஏவம் வேத ||க||

(ஸம்-ஸா-பா-ஸா.) வ்யாதிபீடைச் மசாநகமநம் தஹநம் இவற்றைத் தபஸ்ஸாக த்யானிக்கின்றவனுக்கு உத்தமலோக ஜயமுண்டாகின்றது.

அத த்வாதஶப்ராஹ்மணம்.

அந்நம் ப்ரஹ்மேத்யேக ஆஹுஸ்தந்ந ததா பூயதி வா அந்நம்ருதே ப்ராணாத்ப்ராணோ ப்ரஹ்மேத்யேக ஆஹுஸ்தந்ந ததா ஶுஷ்யதி வை ப்ராண ருதேऽந்நாதேதே ஹ த்வேவ தேவதே ஏகதாபூயம் பூத்வா பரமதாம் கச்சதஸ்தத்த ஸ்மாஹ ப்ராத்ருத: பிதரம் கிம்ஸ்விதேவைவம் விதுஷே ஸாது குர்யாம் கிமேவாஸ்மா அஸாது குர்யாமிதி ஸ ஹ ஸ்மாஹ பாணிநா மா ப்ராத்ருத கஸ்த்வேநயோரேகதாபூயம் பூத்வா பரமதாம் கச்சதீதி தஸ்மா உ ஹைததுவாச வீத்யந்நம் வை வ்யந்நே ஹீமாநி ஸர்வாணி பூதாநி விஷ்டாநி ரமிதி ப்ராணோ வை ரம் ப்ராணே ஹீமாநி ஸர்வாணி பூதாநி ரமந்தே ஸர்வாணி ஹ வா அஸ்மிந்பூதாநி விஶந்தி ஸர்வாணி பூதாநி ரமந்தே ய ஏவம் வேத ||க||

(ஸம்-ஸா-பா-ஸா.) சிலர் அந்நம் ப்ரம்மமென்றார்கள், சிலர் ப்ராணனை ப்ரம்மமென்றார்கள். இப்படியன்று, ஒன்றைவிட்டபோதொன்று விகாரத்தை யடைகின்றதன்றோ? ஆதலா லிவ்விரண்டும் ப்ரம்மம். இப்படி யறிந்தவன் சிறந்தவனென்று மகனாகிய ப்ராத்ருதன் சொல்லக்கேட்ட பிதா, அந்தப்ராணன்களை விரமென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படியுபாஸிப்பவனுக்கு ஸர்வாநுகூலத்வ முண்டாகின்றதென்றுமுபதேசித்தார்.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌉𑌕𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌕𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௧॥ 𑌯𑌜𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌹𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௨॥ 𑌸𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌹𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௩॥ 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑍈 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௪॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) ப்ராணனை உக்தமென்கிற சஸ்த்ரமாகவும் அந்தப்பேர்கொண்ட ஸாமமாகவும் யஜுஸ்ஸாகவும் க்ஷத்ரமாகவும் உபாஸிப்பவனுக்கு அந்தந்த ஸாலோக்யஸாயுஜ்யங்களையும் அந்தந்த ஐஹிக பலன்களையு மதுதந்திடும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௧॥ 𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌾 𑌯 𑌏𑌷 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌦𑍃𑌶 𑌇𑌵 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌰𑌜 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌤𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) காயத்ரியை உபாஸிக்கும் விதி சொல்லப்படுகிறது. முதலாவது பதம், பூமி, அந்தரிக்ஷம், த்யௌ: என்பது இது எட்டெழுத்தடங்கியது இப்படியே மூன்றுலகமாக உபாஸிக்குமவனுக்கு மூன்றுலகங்களிலும் ஜயிக்கவேண்டியவற்றின் ஜயமுண்டாகும். இப்படி இருக்கு, யஜுஸ்ஸு, ஸாமம். இது இரண்டாவது பதம். இந்தப்படி த்ரயியாக உபாஸித்தவனுக்கு வேதோக்த ஸகல பலன்களும் கிடைக்கும். இப்படியே ப்ராணன், அபானம், வ்யானம், இது மூன்றாவது பதம் இந்தப்படி யுபாஸித்தவனுக்கு ஸகல ப்ராணி ஜயமுமுண்டாகும். மண்டலபுருஷனை நான்காவது பதமாக உபாஸிப்பவன் அந்தப் புருஷனைப்போல் திருப்தியையுடையவனாவான்.

𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚

சக்ஷுர்ஹி வை ஸத்யம் தஸ்மாத்யதிதாநீம் த்வௌ விவதமாநாவேயாதாமஹம
தர்ஶமஹமஶ்ரௌஷமிதி ய ஏவம் ப்ரூயாதஹமதர்ஶமிதி தஸ்மா ஏவ ஶ்ரத்தத்யா
ம தத்வை தத்ஸத்யம் பலே ப்ரதிஷ்டிதம் ப்ராணோ வை பலம் தத்ப்ராணே
ப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்மாதாஹுர்பலம் ஸத்யாதோஜீய இத்யேவம்வேஷா கா
யத்ர்யத்யாத்மம் ப்ரதிஷ்டிதா ஸா ஹைஷா கயாம்ஸ்தத்ரே ப்ராணா
வை கயாஸ்தத்ப்ராணாம்ஸ்தத்ரே தத்யத்கயாம்ஸ்தத்ரே தஸ்மாத்காயத்ரீ
நாம ஸ யாமேவாமூம் ஸாவித்ரீமந்வாஹைஷைவ ஸா ஸ யஸ்மா அந்வாஹ த
ஸ்ய ப்ராணாம்ஸ்த்ராயதே ॥௪॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) இந்தக் காயத்ரியானது அந்தத் துரீயத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றது; அந்தத் துரியமும், ஸத்யத்தில் ப்ரதிஷ்டை யடைந்திருக்கிறது. ஸத்ய மென்பது சக்ஷுரிந்திரியத்தை. ஏனென்றால், கேள்விப்பட்டவன் வார்த்தையிலும் கண்டவன் வார்த்தையை மெய்யாகக்கொள்ளுகின்றோமல்லவா? அந்தஸத்யம் பலத்தில் ப்ரதிஷ்டை யடைந்திருக்கிறது. பலம் என்பது ப்ராணனே ஸத்யத்தைவிடப் பலமாதாரமாகின்றமையால் சிறந்தது. இம்முறையாலே காயத்ரி அத்யாத்மத்தில் (அதாவது ப்ராணனில்) ப்ரதிஷ்டையை யடைந்திருக்கின்றது. இது கயங்களென்கிற ப்ராணனை இரக்ஷிக்கின்றமையால் காயத்ரி யென்று பெயரையடைந்திருக்கின்றது. ஆசார்யனாலுபதேசிக்கப்பட்ட ஸாவித்ரியும் இதுவேயாம். ஸவிதாவாகிய ஸூர்யனைத் தேவதையாக உடையதன்றோ? ஆக ஸாவித்ரியே காயத்ரியாம்.

தாம் ஹைதாமேகே ஸாவித்ரீமநுஷ்டுபமந்வாஹுர்வாக
நுஷ்டுபேதத்வாசமநுப்ரூம இதி ந ததா குர்யாத்காயத்ரீமேவ ஸாவித்ரீ
மநுப்ரூயாத்யதி ஹ வா அப்யேவம்வித்பஹ்விவ ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி ந ஹைவ தத்கா
யத்ர்யா ஏகஞ்சந பதம் ப்ரதி ॥௫॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா) சிலர் ஸாவித்ரியை அநுஷ்டுப்சந்தஸ்ஸென்று அதற்குச் சில காரணங்களைக் கூறுவது யுக்தமன்று. மற்றென்னவென்றால் காயத்ரியே ஸாவித்ரியாகக்கொள்ளவேண்டும்; இப்படி யறிந்தவனுக்குத் தாநம் வாங்குவதினாலுண்டாகுமந்தப் பாபங்கள் ஸம்பவியாவாம். அது காயத்ரீ ப்ரபாவ மென்றறிக.

ஸ ய இமாம்ஸ்த்ரீம்ல்லோகாந்பூர்ணாந்ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்ஸோऽஸ்யா ஏதத்ப்ரத
மம் பதமாப்நுயாதத யாவதீயம் த்ரயீ வித்யா யஸ்தாவத்ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்ஸோऽஸ்யா
ஏதத்த்விதீயம் பதமாப்நுயாதத யாவதிதம் ப்ராணி யஸ்தாவத்ப்ரதிக்ருஹ்ணீ
யாத்ஸோऽஸ்யா ஏதத்த்ருதீயம் பதமாப்நுயாததாஸ்யா ஏததேவ துரீ
யம் தர்ஶதம் பதம் பரோரஜா ய ஏஷ தபதி நைவ கேநசநாப்யம் குத
உ ஏதாவத்ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத் ॥௬॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) காயத்ரீப்ரதம பாதஜ்ஞாநத்தால் த்ரிலோகாநுபவமும், த்வீதீயபாதஜ் ஞாநத்தால் வேதோக்த பலன்களும், த்ருதீய பாதஜ்ஞாநத்தால் ஸர்வ ப்ராணி பலன்களு முண்டாகின்றன. நான்காவது பாதத்தை யறிந்ததற்குப்பலம் ஆநந்த்யமே யன்றி வேறு பலன் ஒவ்வாது.

தஸ்யா உபஸ்தாநம் காயத்ர்யஸ்யேகபதீ த்விபதீ த்ரிபதீ சதுஷ்ப
த்யபதஸி ந ஹி பத்யஸே நமஸ்தே துரீயாய தர்ஶதாய பதாய பரோரஜ
ஸே அஸாவதோ மா ப்ராபதிதி யம் த்விஷ்யாதஸாவஸ்மை காமோ மா ஸம்ருத்தி

𑌨 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇𑌽𑌹𑌮𑌦𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௭॥

(ஶாம்-ஸா-பா-ஸா.) அந்தக் காயத்ரிக்கு உபஸ்தாநமந்திரம் என்னவென்றால் காயத்ரியாகின்றாய் ஏக பதியாகின்றாய், த்விபதியாகின்றாய், த்ரிபதியாகின்றாய், சதுஷ்பதியாகின்றாய், அறியமுடியதாகின்றாய் உனக்கு நமஸ்காரம். நான்காவதின்பொருட்டு நமஸ்காரம். அந்தத் துரீயமே (தர்சத) மென்றும் (பரோரஜஸ்) என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. சத்ருவைக்குறித்தாயின் இந்த இஷ்டத்தை யவனடைய வேண்டாம் என்றும் தன்னைக்குறித்தாயின் இந்த இஷ்டம் என்னை யடையவேண்டுமென்றும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச்சேர்த்து உபஸ்தாநம் செய்தாலப்படிக்கே இஷ்டப்படியாகின்றது.

𑌏𑌤𑍍𑌦𑍍𑌧 𑌵𑍈 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌹𑍋 𑌬𑍁𑌡𑌿𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌹𑍋 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑌬𑍍𑌰𑍂𑌥𑌾 𑌅𑌥 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌵𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑌭𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌸𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍂𑌤𑍋𑌽𑌜𑌰𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௮॥

(ஶாம்-ஸா-பா-ஸா.) ஆச்வ தராச்வி யாகிய புடிலரைப் பார்த்துச் சொல்லியது யாதெனில், நான் காயத்ரீவித்தென்கிறீரே: அப்படியானால் ஏன் பாபியாயிருக்கிறீரென்பது. அதற்கவர் சொல்லிய பதில், நான் காயத்ரீ முகத்தை யறியாமையிலிப்படியாயிற்றென்பது. இதைக் கேட்டு உபதேசித்தது யாதெனில் முகமாகிய அக்நி இதையறிந்தால் பாபங்களெல்லாம் தக்தங்களாய்விடும் சுத்தனாய்ப் பூதனாவானென்பது. இப்படிக்கெல்லாம் சொல்லியது வைதேஹராகிய ஜநகரேயாம்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌷𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌵𑍃𑌣𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 । 𑌪𑍂𑌷𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌯𑌮 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌨𑍍 । 𑌸𑌮𑍂𑌹 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌤𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌨𑌿𑌲𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌥𑍇𑌦𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍 । 𑍐 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌯 𑌸𑍁𑌪𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌯𑍁𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌯𑍁𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑍁𑌹𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 ॥௧॥

பதாந்ய வர்த்த பேதங்கள். இந்தச் சுருதிகளுக்கு ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தின் கோடியில் அர்த்தமெழுதப்பட்டிருக்கிறது; அவ்விடத்திலும் இந்த வாக்யங்கள் படிக்கப்பட்டமையாலென்றறிக. ஆதலாலிங்கு பொருள் சொல்லப்படவில்லை.

ஏழாவதத்யாயம் முடிந்தது.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃.

𑌬𑍃𑌹𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐 ॥ 𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௧॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) ஜ்யேஷ்ட ச்ரேஷ்ட குணவிசிஷ்ட ப்ராணோபாஸகன் பர கோஷ்டிகளில் ஜ்யேஷ்டனும் ச்ரேஷ்டனுமாகிறான்.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௨॥

(ஸ० ஹா-ரா-ஹா.) வஸிஷ்ட குணவிசிஷ்டவாகுபாஸநபரன் வஸிஷ்டகுணமுடையவனாகிறான் வஸமானாகிறானென்றபடி. வஸநம் வாக்மிவஸமானாகைக்கா ண்கையாலே வாக்குவஸிஷ்டமாகின்றது.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑍇 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௩॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரதிஷ்டை குணவிசிஷ்ட சக்ஷுருபாசகன் ப்ரதிஷ்டை பலத்தையடைகின்றான். ஸமவிஷம ஸ்தாநங்களில் கண்ணால் கண்டு ப்ரதிஷ்டையடைகின்றானாகையால் கண் ப்ரதிஷ்டை குணமுடையதாகின்றது.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍀𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௪॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) ஸம்பத குணவிசிஷ்ட ச்ரோத்ரோபாஸநம் செய்பவனுக்கு இஷ்டமெல்லாம் கைகூடும். ச்ரோத்ரமுடையவனுக்கே வேத ஸம்பத்தியுண்டாமாகையால், ச்ரோத்ரம் ஸம்பத் குணவிசிஷ்டமாகின்றது,

𑌯𑍋 𑌹𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௫॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) மநஸ்ஸை ஆயதநமென்று பொஸிப்பவன், அனைவர்க்குமா ச்ரயனாவான். இந்திரியங்களுக்கு மநஸ்ஸு ஆச்ரயமாகையால் ஆயதநமாயிற்று.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥

௬ (ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) உபஸ்தேந்திரியத்தை ப்ரஜாபதியாக உபஸித்தவன் புத்ராதி ஸம்ருத்தியை யடைவான்.

𑌤𑍇 𑌹𑍇𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌵𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 ॥௭॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ப்ராணன்களென்கிற இந்திரியங்கள் ஆத்மாவுக்கு ச்ரேயஸ்ஸை யுண்டுபண்ணுகிற விஷயத்தில் விவாதப்பட்டுக்கொண்டு ப்ரம்மாவின் ஸமீபத்தில் சென்றன; எங்களுக்குள் யார் பெருமை யுடையவரென்று கேட்டன. அதற்கவர் சொல்லியது உங்களில் யாருடைய வியோகத்தில் இந்தச்சரீரத்தை ஹேயமாய் நினைக்கின்றார்களோ அவரே வஸிஷ்டரென்று.

𑌵𑌾𑌗𑍍𑌘𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌲𑌾 𑌅𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑍍𑌰

𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌵𑌾𑌕𑍍 ||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) அப்போது முதலில் வாகிந்திரியமானது சரீரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு ஒருவருடம் கழித்து வந்து என்னை விட்டு நீங்கள் எப்படி ஜீவித்திருந்தீர்களென்று கேட்க, உலகத்தில் ஊமைகளைப்போல் மற்றுண்டான இந்திரிய வ்யாபாரங்களோடு ஜீவித்திருந்தோம் என்று சொல்ல, வாக்குச் சரீரத்தில் ப்ரவேசித்தது.

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ||௯|| 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌧𑌿𑌰𑌾 𑌅𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ||௧௦|| 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌮𑌨𑌃 ||௧௧|| 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌰𑍇𑌤𑌃 ||௧௨||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படியே கண் காது மனம் இரேதஸ்ஸு இவைகளும் சரீரத்தை விட்டு வருஷகாலம் வெளியிருந்து ஜீவித்த ப்ரகாரத்தை ப்ரசனம் பண்ண அந்தந்த இந்திரியங்களில்லாதவர் இதரேந்திரியங்களோடு ஜீவிப்பதுபோல் ஜீவித்தோமென்ன, அந்த இந்திரியங்களும் சரீரத்தில் ப்ரவேசித்துவிட்டன.

𑌅𑌥 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌹𑌯𑌃 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌡𑍍𑌵𑍀𑌶𑌶𑌙𑍍𑌕𑍂𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌹𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵𑍇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌵𑌰𑍍𑌹 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍀𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍈 𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 ||௧௩||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) அப்போது முக்ய ப்ராணன் சரீரத்தைவிட முயன்றது. அப்போது எல்லா இந்திரியங்களுக்கு முத்க்ரமண முண்டாம்படியாய் விட்டது ஒரு வெறிய குதிரை கூச்சுக்களைப் பேர்த்துக் கொண்டு கிளம்புவதுபோலாயிற்று. அப்போது மற்றவிந்திரியங்கள் நீ உத்க்ரமியாதே; உன்னை விட்டு நாங்கள் ஜீவியோம் என்றுசொல்லின. அதற்கு முக்ய ப்ராணன் என்னைப் பூசியுங் கோளென்று கேட்டது.

𑌸𑌾𑌹𑌵𑌾𑌗𑍁𑌵𑌾𑌚𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌸𑍀𑌤𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌸𑍀𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌸𑍀𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿𑌮𑌨𑍋𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌰𑌸𑍀𑌤𑌿𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌮𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌸𑌇𑌤𑌿𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌯𑌆𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑍍𑌯𑌆𑌕𑍀𑌟𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌪𑍋𑌵𑌾𑌸𑌇𑌤𑌿𑌨𑌹𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌧𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂𑌵𑍇𑌦𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌅𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌆𑌚𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑍇𑌵𑌤𑌦𑌨𑌮𑌨𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥௧௪॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த வாக்கு நீயே வஸிஷ்டனென்றும், கண் நீயே ப்ரதிஷ்டையென்றும், காது நீயே ஸம்பத்தென்றும், நீயே ஆயதநமென்று மநஸ்ஸும், நீயே ப்ரஜாதியென்று இரேதஸ்ஸும், தந்தம் குண சக்தியை ப்ராணாதீநமென்றறிந்து ப்ராணனுக்கே யென்றன. இப்படிக் குணதாநம் செய்த இந்திரியங்களைநோக்கி அந்த வஸ்த்ரங்களை ப்ராணன் கேட்க, கீடாதி ஸர்வ ப்ராணிகளுடைய அந்நமு முனக்கு அந்நம். ஜலமே வஸ்த்ரம் என்றும் இப்படி யறிந்தவனுக்கு அபக்ஷ்ய பக்ஷணம் துஷ்ப்ரதி க்ரஹம் முதலிய தோஷங்கள் புகுராவென்றும், அப்பு வஸ்த்ரமென்பதற்குப் போசந பூர்வோத்தராச மநங்கள் மநங்கள் செய்யும்போது ப்ராணனுக்கு வஸ்த்ரமாக நினைக்கிறார்கள் என்று சொல்லின.

இப்படி எட்டாமத்தியாயம் முதல் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌵𑌾 𑌆𑌰𑍁𑌣𑍇𑌯𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑌮𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮𑌸𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮𑌜𑍈𑌵𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌮𑍁𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾௩ 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌭𑍋௩ 𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌨𑍍𑌵𑌸𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆருணி குமாரனாகிய ஶ்வேதகேது பாஞ்சால தேசத்து வித்வத் கோஷ்டியை ஜயித்துக்கொண்டு தன்னை உபசரிக்கின்ற ஜீபல புத்திரனாகிய ப்ரவாஹண ராஜாவினுடைய ஸதஸ்ஸுக்கு வந்தான். அவனைப் பார்த்து ஓ குமாரரே என்று ஸம்போதித்தான். அதற்கு போஎன்று ப்ரதிவசநம் சொன்னான். பிதாவினால் ஜ்ஞாநோபதேசம் பெற்றீரோவென்றான். அதற்கு இந்த ச்வேதகேது ஆமென்றான்.

𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥𑌯𑌥𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾௩ 𑌇𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥𑍋𑌯𑌥𑍇𑌮𑌂𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾௩ 𑌇𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥𑍋𑌯𑌥𑌾𑌸𑍌𑌲𑍋𑌕𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾௩ 𑌇𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀௩ 𑌇𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌪𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌂𑌵𑌾 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌾𑌣𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿𑌹𑌿𑌨 𑌋𑌷𑍇𑌰𑍍𑌵𑌚𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌸𑍃𑌤𑍀𑌅𑌶𑍃𑌣𑌵𑌂𑌪𑌿𑌤𑍄

𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 | 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌜𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿𑌯𑌦
𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 | 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤 𑌏𑌕𑌂𑌚𑌨𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||

(ஶ௦-ஹா-ரு-ஹா.) இப்படிச் சொன்ன ச்வேதகேதுவை ராஜா கேட்டார். மரணமடையும் பேர்கள் எப்படி நல்லகதி யடைகிறார்களென்பது தெரியுமா ? அறியேன். மீண்டு இந்த லோகத்தில் ஜந்மமெடுக்குங் காரணம் தெரியுமா? அறியேன். சுவர்க்கலோகம் நிரம்பாமலிருப்பதற்குக் காரணம் தெரியுமா? அறியேன். எத்தனையாவது ஆஹுதியில் அப்பு என்கிற பூதஸூக்ஷ்மம் புருஷாகாரத்தை யடையுமோ அது தெரியுமா? அறியேன். தேவயாந பித்ருயாணங்களை யடையும் வழி தெரியுமா? அறியேன். இது வேதமோதும் விஷயமன்றோ? எல்லா ப்ராணிகளும் இந்த இரண்டுவழிகளினாலேயே செல்லுகின்றனவன்றோ என்று சொல்லியும் இந்த ப்ரச்நங்களில் நானொன்றையுமறியேனென்றான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இவ்விரண்டு வழிகளும் ஸம்ஸார கதிக்கே ஸாதகமாயினவை. பிதரம் மாதரம்ச என்பதற்கு அண்டத்தினுடைய மேற்கபாலமும் கீழ்க்கபாலமும் பொருளாகையால் அதின் நடுவில் என்று பொருள்படுகிற அந்தரா என்கிற பதத்தினால் அண்டத்துக்குட்பட்ட உலகமென்று தோற்றுகின்றமையாலென்று சங், பாத்திலும், தாய்தந்தை ஸம்பந்தமென்கிற ஸம்ஸாரமில்லாத பகவானுடைய முக்திலோகத்தையும் இரதபுண்யலோகங்களையு மிவ்விரண்டு வழிகளினாலும் செல்லுகின்றார்களென்று (ரா-ஹாகதிலும்) சொல்லப்பட்டது. இராமாநுஜ பாஷ்ய பக்ஷத்தில் அந்தரா என்பதற்கு இல்லா என்றுபொருள் மாதா பிதா என்பதற்கு ப்ரஸித்தமான பொருளேயாம். இந்தப் பேதங்களைப் புத்திமான்கள் ஊகித்துக் கொள்க.

𑌅𑌥𑍈𑌨𑌂𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑌤𑌿𑌂𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰
𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸 𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌵𑌕𑌿𑌲𑌨𑍋𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁
𑌰𑌾𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌵𑍋𑌚𑌇𑌤𑌿𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌇𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜
𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌨𑍈𑌕𑌂𑌚𑌨𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿𑌕𑌤𑌮𑍇𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌇𑌤𑌿𑌹
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 ||௩||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப்படி ப்ரசநங்கள் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லமுடியாமல் போனபின் அந்த அரசன், ஆதரம் செய்து அவ்விடத்தி லிருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு அர்க்கய முதலிய உபசாரங்களுக்குத் தொடங்க அவற்றை யநாதரித்து, தகப்பனாரிடமோடி வந்து எனக்கு எல்லா வித்யையும் உபதேசித்தேனென்றீரே; இப்படி மோசம் செய்யலாமா? இப்படி அந்த ராஜாகேட்ட அஞ்சு கேள்விகளுக்கும் ஸமாதாநம் எனக்குத் தெரியவில்லையே என்று வியஸநத்துட னிருவரிடத்திலும் வெறுப்புடன் பேசினான்.

𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌤𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌾𑌤𑌜𑌾𑌨𑍀𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌵𑍇𑌦
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌹𑌿𑌤𑍁𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿𑌸𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋𑌯𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹
𑌣𑌸𑍍𑌯𑌜𑍈𑌵𑌲𑍇𑌰𑌾𑌸𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌸𑌨𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌯𑌾𑌂
𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌥𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌵𑌰𑌂𑌭𑌗𑌵𑍇𑌤𑍇𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌯𑌦𑌦𑍍𑌮
𑌇𑌤𑌿 ||௪||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) அவர் அதாவது பிதா சொல்லுகின்றார். நானறிந்த விஷயமெல்லாமுனக்குச் சொல்லியே இருக்கின்றேனென்று நீ நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த விஷயங்கள் எனக்கும் தெரியா; நாமிருவருமே போயவ்விடத்தி லிதையறிந்து வருவோம் என்று பிதா சொல்ல, புத்ரன் நீரே போய்த் தெரிந்துகொண்டு வாரும், நான் வருவதில்லை யவ்விடத்திற்கென்று சொல்ல கௌதமரென்கிற அவனுடைய பிதா அந்த ராஜனிடம் செல்ல அரசனும் அர்க்க்யம் முதலியவற்றால் அவரை உபசாரம் செய்து உமக்கு வேண்டிய தருகிறேனென்றான்.

ஸ ஹோவாச ப்ரதிஜ்ஞாதோ ம ஏஷ வரஸ்தம் து குமாரஸ்யாந்தே வாசமபாஷதா இதி ||௫||

(ஶ0-ஹா-ஹா-ரா.) எனக்கு வரங்கொடுப்பதாய்ச் செய்த ப்ரதிஜ்ஞையுண்மையாயின், என்னுடைய குமாரனைக் கேட்ட விஷயங்களை நானறியச் சொல்லவேண்டும்.

ஸ ஹோவாச தைவேஷு வை கௌதம தத்வரேஷு மாநுஷாணாம் ப்ரூஹீதி ||௬||

(ஶ0-ஹ-ரா-ஹா.) நீர் கேட்கும் வரமானது தேவ ஸம்பந்த முடையது; மநுஷ்யார்ஹமான வரங் கேளுமென்றான் அந்த ராஜன்.

ஸ ஹோவாச விஜ்ஞாயதே ஹாஸ்தி ஹிரண்யஸ்யாபாத்தம் கோஶ்வாநாம் தாஸீநாம் ப்ரவாராணாம் பரிதாநஸ்ய மா நோ பவாந் பஹோரநந்தஸ்யாபர்யந்தஸ்யாப்யவதாந்யோ பூதிதி ஸ வை கௌதம தீர்த்தேநேச்சாஸா இத்யுபைம்யஹம் பவந்தமிதி வாசா ஹ ஸ்மைவ பூர்வ உபயந்தி ஸ ஹோபாயநகீர்த்யோவாஸ ||௭||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) கௌதமர் சொல்லுகின்றார். யானை குதிரை தாஸவர்க்கம் பொன் முதலிய ஸமஸ்தத்தையும் கொடுப்பவனாகிய நீ, இந்த நான் கேட்ட வரத்திற்கு அதாதாவாகக்கூடாது. இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட அரசன், சாஸ்த்ரப்படி சிஷ்யன் முறை தப்பாமல் இருந்து அறிந்துகொள்ளலாமென்று சொன்னான். அப்படி வாக்கினால் சிஷ்யபாவத்தை இசைந்தார். ஏனென்றால் ப்ராம்மணர் தக்கஆசார்யன் கிடையாதபோது தாழ்ந்த ஜாதியாரை ஆசார்யனாக வரிக்கும்படி நேரிட்டால் முக்யமான சுச்ரூஷை முதலிய சிஷ்ய வ்ருத்தியைச் செய்யக் கூடாதன்றோ சொல்லுவதே தர்மமாகும். இந்தப்படியே முன்னோர்களுடைய அநுஷ்டாநம் ஆகையாலப்படியே வாக்கினால் சிஷ்யபாவத்தை ஒப்புக்கொண்டு கேட்டார்.

ஸ ஹோவாச ததா நஸ்த்வம் கௌதம மாபராதாஸ்தவ ச பிதாமஹா யதேயம் வித்யேத: பூர்வம் ந கஸ்மிம்ஶ்சந ப்ராஹ்மண உவாஸ தாம் த்வஹம் துப்யம் வக்ஷ்யாமி கோ ஹி த்வைவம் ப்ருவந்தமர்ஹதி ப்ரத்யாக்யாதுமிதி ||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட அரசன், இந்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும்; நீர் பிதா மஹனைப்போலே பார்க்கத் தக்கவர். இனி நானுமக்குச் சொல்லாமலிருப்பேனா? இதுவரையி லிந்த விஷயம் ராஜாக்களின் பரம்பரையிலேயே வந்தது; ப்ராம்மணர்களறியார்கள். அப்படியிருந்தும் உமக்கு நான் சொல்லிவிடுகின்றேன். உனக்கு நான் சிஷ்யனென்று இப்படித் தாழ்ந்தவனிடத்திலும் யார் சொல்லுவார்கள்? ஆகையால் சாஸ்திரப்படியே உமக்கு நான் சொல்லுகின்றேன்.

அஸௌ வாவ லோகோ கௌதமாக்நிஸ்தஸ்யாதித்ய ஏவ ஸமித்ரஶ்மயோ தூமோஹரர்சிஶ்சந்த்ரமா அங்காரா நக்ஷத்ராணி விஸ்புலிங்கா: தஸ்மிந்நேதஸ்மிந்நக்நௌ தேவா: ஶ்ரத்தாம் ஜுஹ்வதி தஸ்யா ஆஹுதே: ஸோமோ ராஜா ஸம்பவதி ||௯||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) கௌதமரே கேளும்; இந்த த்யுலோகத்தை அக்நியாகவும் அதற்கு ஆதித்யனை ஸமித்தாகவும், கிரணங்களைப் புகையாகவும் பகலை வெளிச்சமாகவும் திக்கு விதிக்குக்களைத் தணல் பொறிகளாகவும் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட இந்த அக்நியில் தேவர்கள் ச்ரத்தையை ஹோமம் செய்கிறார்கள். அந்த ஆஹுதிக்கு ஸோமன் ராஜாவாகின்றான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். அக்நிஹோத்ராகுதி ஸம்பந்தமாக 'சங்க-பாத்திலும் இந்திரிய ஸம்பந்தப்பட்ட பூதஸூக்ஷ்ம விஷயமாக 'ரா-பாத்திலும் சொல்லப்பட்டது. இதின் விரிவை யுபதேசத்திலறிக.

𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌶𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௧௦||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) வர்ஷ தேவதை ஸம்வத்ஸரம் மேகம் மின்னல் இடி இவைகளை அக்நி முதலியவைகளாகக் கீழ்ச்சொன்னபடி வைத்துக்கொள்க. இப்படிப்பட்ட அக்நியில் அந்த ஸோம ராஜாவாகும்படி ஹோமம்செய்யப்பட்ட ச்ரத்தை என்கிற அப்புகளைச் சேர்க்கவர்ஷமாய் முடிகிறது.

𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௧௧||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த லோகம் ப்ருதிவி நெருப்பு இரவு சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள் இவைகளை முன்போல் காண்க. அப்படிப்பட்ட அக்நியில் வர்ஷத்தைவிட அது அந்நமாகின்றது.

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌗𑌰𑍍𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௧௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) புருஷன் திறந்தவாய், ப்ராணன் வாக்கு கண் காது இவைகளை முன்போலவே காண்க. அப்படிப்பட்ட அக்நியில் அந்நத்தைச் சேரவிட இரேதஸ்ஸாய் விடுகிறது.

𑌯𑍋𑌷𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌲𑍍𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 ||௧௩||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்த்ரீ உபஸ்தமம், ஹோமங்கள், யோநி, மைதுந வ்யாபாரம், ஸுகம் இவைகளை முன்போல் ரூபித்துக்கொள்க. இப்படிப்பட்ட அக்நியில் இரேதஸ்ஸைச் சேர்க்கப் புருஷனாகின்றான். அவனுடைய ஸ்திதி நிலையில்லை. தர்மத்தின்படியாகின்றது.

𑌅𑌥𑍈𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௧௪||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இவன் மரித்தபின் வாஸ்தவமான லக்ஷணங்களை தூமாங்காராதிகளை யுடைத்தான நெருப்பில் விதிப்படி ஹோமம் பண்ண இந்த யஜமானன் ஸ்வர்க்கத்தில் திவ்ய புருஷனாகிறான்.

𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌮𑍀 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑍋𑌽𑌹𑌰𑌹𑍍𑌨 𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌦𑌙𑍍𑌙𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂

तान्वैद्युतान्पुरुषो मानस एत्य ब्रह्मलोकान्गमयति ते तेषु ब्रह्मलोकेषु पराः परावतो वसन्ति तेषां न पुनरावृत्तिः ॥१५॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி யறிந்தவரும், ப்ரம்மோபாஸநம் செய்கின்றவரும், அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே ப்ரம்மலோகத்தைப் புநராவ்ருத்தி யில்லாதவர்களாகின்றார்கள்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். இங்கு ப்ரம்மமென்பது சதுர்முக லோகமென்றும், புநரா வ்ருத்தியில்லை என்பதற்கு இந்தக் கல்பத்திலில்லையென்றும் (சங்-பாத்தில்) வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. (ரா-பாத்தில்) பரப்ரம்மமே ப்ரம்மமென்றிவ்விடத்திற் சொல்லப்பட்டதென்றும் இதுமோக்ஷமே என்றும் எப்போதும் புநரா வ்ருத்தியில்லையென்றும் சொல்லப்பட்டன.

अथ ये यज्ञेन दानेन तपसा लोकाञ्जयन्ति ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिꣳ रात्रेरपक्षीयमाणपक्षमपक्षीयमाणपक्षाद्यान्षण्मासान्दक्षिणादित्य एति मासेभ्यः पितृलोकं पितृलोकाच्चन्द्रं ते चन्द्रं प्राप्यान्नं भवन्ति ताꣳस्तत्र देवा यथा सोमꣳ राजानमाप्यायस्वापक्षीयस्वेत्येवमेनाꣳस्तत्र भक्षयन्ति तेषां यदा तत्पर्यवैत्यथेममेवाकाशमभिनिष्पद्यन्त आकाशाद्वायुं वायोर्वृष्टिं वृष्टेः पृथिवीं ते पृथिवीं प्राप्यान्नं भवन्ति ते पुनः पुरुषाग्नौ हूयन्ते ततो योषाग्नौ जायन्ते लोकान्प्रत्युत्थायिनस्त एवमेवानुपरिवर्तन्तेऽथ य एतौ पन्थानौ न विदुस्ते कीटाः पतङ्गा यदिदं दन्दशूकम् ॥१६॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) கேவலங் கர்மாநுஷ்டாந பரர்கள், தூமாதி மார்க்கத்திஞல் பித்ருலோகத்தை யடைந்து பித்ருலோகத்திலிருந்து சந்திரனையும் அடைகின்றார்கள்; சந்திரனை யடைந்து தேவாந்நமாகின்றார்கள்; அந்தப் புண்ய கர்மம் முடிந்தபின் ஆகாசத்தை யடைகின்றார்கள்; ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவை யடைகின்றார்கள்; வாயுவிலிருந்து வ்ருஷ்டியை யடைகின்றார்கள்; வர்ஷத்திலிருந்து ப்ருதிவியை யடைகின்றார்கள்; ப்ருதிவியை யடைந்து அந்நமாய்ப் புருஷர்களை ப்ரவேசித்து ரேதோ ரூபமாய் ஸ்திரீயை ப்ரவேசித்துப் புருஷர்களாய்ப் புண்ய தேச யாத்ரை செய்கிறார்கள். இப்படிக் கர்மாநுஷ்டாந பரர்கள் கதாகதப்பட்டுத் திரிகின்றார்கள். இந்த வழிகளை யறியாதவர்கள் கீடபதங்காதிகளாய் ஜந்மத்தை யடைகின்றார்கள்.

எட்டாமத்யாயம் இரண்டாம் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

अथ तृतीयं ब्राह्मणम्.

स यः कामयेत महत्प्राप्नुयामित्युदगयन आपूर्यमाणपक्षस्य पुण्याहे द्वादशाहमुपसद्व्रती भूत्वौदुम्बरे कꣳसे चमसे वा सर्वौषधं फलानीति संभृत्य परिसमुह्य परिलिप्याग्निमुपसमाधाय परिस्तीर्यावृताज्यꣳ संस्कृत्य पुꣳसा नक्षत्रेण मन्थꣳ संनीय जुहोति । यावन्तो देवास्त्वयि जातवेदस्तिर्यञ्चो घ्नन्ति पुरुषस्य कामान् । तेभ्योऽहं भागधेयं जुहोमि ते मा तृप्ताः सर्वैः कामैस्तर्पयन्तु स्वाहा । या तिरश्ची निप

ஷ்யதேऽஹம் விதரணீதி | தாம் த்வா க்ருதஸ்ய தாரயா யஜே ஸம்ராதனீமஹம் ஸ்வாஹா ||க||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஷா.) கீழ் ஜ்ஞாந கர்மங்களுக்குக்கதிசொல்லப்பட்டதன்றோ? அந்தக்கர்மத்திற்கு ஸாதநமான தநங்களுக் குபாயமாந மகத்வத்தை யடைவதற்குமந்தக் கர்மம்தொடங்கிச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது நான் மகத்வத்தை யடையவேண்டுமென எவனுக்கு ஆசையிருக்கின்றதோ அவன், உத்தராயணத்தில் சுக்ல பக்ஷத்தில் ஒரு சுபதிநத்தில் பன்னிரண்டு நாள்களுபஸத்வரதமிருந்து அத்திமரத்தால் செய்யப்பட்ட கிண்ணிபோலிருக்கின்ற கம்ஸமென்கிற பாத்திரத்திலாவது கம்ஸமென்கிற யஜ்ஞ பாத்திரத்திலாவது ஸகலவித கொடிகளையும் பழங்களையும் சேர்த்து யஜ்ஞ பூமியைச் சீர்திருத்தி அக்நியை முன்னே ப்ரதிஷ்டை செய்து, தர்பங்களாலே பரிஸ்தரணம் செய்து (ஆவ்ருத்) என்கிற ப்ரயோக க்ரமத்தினாலே உத்தமமாகிய நக்ஷத்திரத்தில் ஔஷதி ரஸபிஷ்டத்தை அக்நி ஸமீபத்தில் சேர்த்து இந்த 'யாவந்தஃ' இத்யாதி மந்திரங்களினால் நெய் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. விவரண விஸர்க்க ஹேது. இந்த மூலகளும் மந்திரத்தின் பொருள்களும் கல்பத்தினாலு முபதேசத்தினாலுமறியக்கூடிய இரஹஸ்யமாகையால் இவ்விடத்தில் விவரிக்கப்படவில்லை.

ஜ்யேஷ்டாய ஸ்வாஹா ஶ்ரேஷ்டாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ப்ராணாய ஸ்வாஹா வஸிஷ்டாயை ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி வாசே ஸ்வாஹா ப்ரதிஷ்டாயை ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி சக்ஷுஷே ஸ்வாஹா ஸம்பதே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ஶ்ரோத்ராய ஸ்வாஹாऽऽயதநாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி மநஸே ஸ்வாஹா ப்ரஜாத்யை ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ரேதஸே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ||உ||

அக்நயே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ஸோமாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி பூஃ ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி புவஃ ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ஸ்வஃ ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி பூர்புவஃஸ்வஃ ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ப்ரஹ்மணே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி க்ஷத்ராய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி பூதாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி பவிஷ்யதே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி விஶ்வாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ஸர்வாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ப்ரஜாபதயே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ||ங||

அதைநமபிம்ருஶதி ப்ரமதஸி ஜ்வலதஸி பூர்ணமஸி ப்ரஸ்தப்தமஸ்யேகஸபமஸி ஹிங்க்ருதமஸி ஹிங்க்ரியமாணமஸ்யுத்கீதமஸ்யுத்கீயமாநமஸி ஶ்ராவிதமஸி ப்ரத்யாஶ்ராவிதமஸ்யார்த்ரே ஸந்தீப்தமஸி விபூரஸி ப்ரபூரஸ்யந்நமஸி ஜ்யோதிரஸி நிதநமஸி ஸம்வர்கோऽஸீதி ||ச||

[illegible] ||௫||

[illegible] ||௬||

(ஸம்-ஹா-ர-ஹா.) இந்தச் சுருதிகளும் கீழ்ச் சொன்ன அந்தக் கர்மத்தின் ப்ர யோகத்தி லடங்கனவையாகையா லிவற்றையும் அந்தக் கல்பாசார்யார்களிடத்தி லறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

[illegible] ||௭|| [illegible] ||௮|| [illegible] ||௯|| [illegible] ||க௦|| [illegible] ||கக|| [illegible] ||க௨||

(ஸம்-ஹா-ர-ஹா.) இந்தச் சுருதிகளில் சிஷ்யபேத மொழிய அர்த்தபேதமில்லை. அதாவது பக்ஷணார்த்தமாக ஸத்தம் செய்யப்பட்ட அந்த அர்த்தத்தைச் சுஷ்கமாகிய காஷ்டத்தில் வைத்தாலும் துளிர்த்துக்கொள்ளுமென்று அதின் மாகாத்யத்தைச் சொல்

வி யாஜ்ஞவல்க்யாதி க்ரமத்திலுபதேசம் செய்யப்பட்டது. ஜாபாலரனேகருக் குபதேசித்தார். இதைப் புத்ர சிஷ்யங்யதிரிக்தர்களுக் குபதேசிக்கப்படா தென்றார்.

சதுரௌதும்பரோ பவத்யௌதும்பரஃ ஸ்ருவ ஔதும்பரஶ்சமஸ ஔதும்பர இத்ம ஔதும்பர்யா உபமந்தந்யௌ தஶ க்ராம்யாணி தாந்யாநி பவந்தி வ்ரீஹியவாஸ்திலமாஷா அணுப்ரியங்கவோ கோதூமாஶ்ச மஸூராஶ்ச கல்வாஶ்ச கலகுலாஶ்ச தாந்பிஷ்டாந் ததநி மதுநி க்ருத உபஸிஞ்சத்யாஜ்யஸ்ய ஜுஹோதி ||௧௩||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்ருவம், சமஸம், இத்மம், உபமந்தநிகள் இவை நான்கும் ஔதும் பரமாயிருக்கவேண்டும்; வ்ரீஹி, யவம், திலம், மாஷம், அணு, ப்ரியங்கு, கோதூமம், மஸூரம், கல்வம், கலகுலம் இந்தப் பத்துத் தாந்யங்களையும் சேர்க்கவேண்டும். இவற்றில் ஸம்பந்தமான இரஸத்தை மது, ததி, க்ருதம் இவற்றில் சேர்த்து ஆஜ்யஹோமம் செய்ய வேண்டியது.

எட்டாமத்யாயம் மூன்றாவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

அத சதுர்த்தம் ப்ராஹ்மணம்.

ஏஷாம் வை பூதாநாம் ப்ருதிவீ ரஸஃ ப்ருதிவ்யா ஆபோऽபாமோஷதய ஓஷதீநாம் புஷ்பாணி புஷ்பாணாம் பலாநி பலாநாம் புருஷஃ புருஷஸ்ய ரேதஃ ||௧||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ப்ராம்மணத்தில் புத்ரோத்பத்திக்கு வழிசொல் ப்ருதிவி ஸகல பூதரஸமன்றோ? அந்த ப்ருதிவிக்கு அப்புக் கிரஸம். அப்புக்கு ஔஷதிகள் ஔஷதிகளுக்குப் புஷ்பங்கள், புஷ்பங்களுக்குப் பலன்கள், பலன்களுக்குப் புருஷன், புருஷன்களுக்கு இரேதஸ்ஸு.

ஸ ஹ ப்ரஜாபதிரீக்ஷாஞ்சக்ரே ஹந்தாஸ்மை ப்ரதிஷ்டாம் கல்பயாநீதி ஸ ஸ்த்ரியம் ஸஸ்ருஜே தாம் ஸ்ருஷ்ட்வா உத உபாஸ்த தஸ்மாத் ஸ்த்ரிய உபாஸீத ஸ ஏதம் ப்ராஞ்சம் க்ராவாணமாத்மந ஏவ ஸமுதபாரயத்தேநைநாமப்யஸ்ருஜத் ||௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படிப்பட்ட ஸாரமான இரேதஸ்ஸுக்கு ப்ரதிஷ்டையைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று அந்த ஸத்ரீயோடு மைதுந கார்யத்தைச் செய்தான்.

தஸ்யா வேதிருபஸ்தோ லோமாநி பர்ஹிஶ்சர்மாதிஷவணே ஸமித்தோ மத்யதஸ்தௌ முஷ்கௌ ஸ யாவாந் ஹ வை வாஜபேயேந யஜமாநஸ்ய லோகோ பவதி தாவாநஸ்ய லோகோ பவதி ய ஏவம் வித்வாநதோபஹாஸம் சரத்யாஸாம் ஸ்த்ரீணாம் ஸுக்ருதம் வ்ருங்க்தே உத ய இதமவித்வாநதோபஹாஸம் சரத்யஸ்ய ஸ்த்ரியஃ ஸுக்ருதம் வ்ருஞ்ஜதே ||௩||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த மைதுந கர்மம், வாஜபேயமாக ரூபிக்கப்படுகின்றது. இந்த க்ரமத்தை யறிந்த மைதுநி பாபத்தை யடையமாட்டான்.

ஏதத்த ஸ்ம வை தத்வித்வாநுத்தாலக ஆருணிராஹைதத்த ஸ்ம வை தத்வித்வாந் நாகோ மௌத்கல்ய ஆஹைதத்த ஸ்ம வை தத்வித்வாந் குமாரஹாரித ஆஹ பஹவோ மர்யா ப்ராஹ்மணாயநா நிரிந்த்ரியா விஸுக்ருதோ உஸ்மால்லோ

𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯 𑌇𑌦𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋𑌽𑌧𑍋𑌪𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 ॥௪॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த விஷயம் உத்தால காதி மகர்ஷி பரம்பரையாலே வெளியாகின்றது.

𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑍇𑌦𑌨𑍁 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌧𑍀𑌰𑌪𑍍𑌯𑌸𑌰𑌦𑍍𑌯𑌦𑌪𑌃 𑌇𑌦𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤 𑌆𑌦𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍈𑌤𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌵𑌾 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍌 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌮𑍃𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௫॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) அயோநி இரேதஸ்ஸ்கலிதமானால் ப்ராயச்சித்த க்ரமம் கூறப்பட்டது.

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌲𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌲𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍋𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤 ॥௬॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஜலத்தில் ப்ரதிபிம்ப தர்சநத்திற்கு ப்ராயச்சித்தம் சொல்லுகின்றது.

𑌸𑌾 𑌚𑍇𑌦𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑍇𑌨𑌾𑌮𑌵𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌚𑍇𑌦𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌵𑍋𑌪𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌯𑌶 𑌆𑌦𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌯𑌶𑌾 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௭॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்ரீயைச் சேரும் முறைகள் அநுகூல்ய ப்ராதிகூல்யாதி க்ரமங்களில் நடக்கும் விதிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌸𑌾 𑌚𑍇𑌦𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌯𑌶 𑌆𑌦𑌧𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥௮॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) அநுகூல்யத்தில் யசஸ்ஸுண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது.

𑌸 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌤 𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌜𑌪𑍇𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌸𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌜𑌾𑌯𑌸𑍇 । 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌕𑌷𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌦𑌯𑍇𑌮𑌾𑌮𑌮𑍂𑌂 𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 ॥௯॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்திரீயை வசமாக்கிக் கொள்வதற்கு விதி மந்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌅𑌥 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌨 𑌦𑌧𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍇 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌰𑍇𑌤 𑌆𑌦𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௧௦॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) கர்ப்பதாரணச் சக்தியை யழிக்கும் விதி கூறப்படுகின்றது.

𑌅𑌥 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌦𑌧𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍇 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌰𑍇𑌤 𑌆𑌦𑌧𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௧௧॥

(ஸ்ரீ-ஸா-ரா-ஸ்வா.) கர்ப்பதாரணச் சக்தியையுண்டாக்கும் விதி விரிக்கப்பட்டது.

யஸ்ய ஜாயாயை ஜாரஸ்ஸ்யாத் தஞ்சேத் த்விஷ்யாதாமபாத்ரே(அ)க்நிமுபஸமாதாய ப்ரதிலோமꣳ ஶரபர்ஹிஸ்ஸ்தீர்த்வா தஸ்மிந்நேதாஶ்ஶரப்ருஷ்டீ: ப்ரதிலோமாஸ்ஸர்பிஷா(அ)க்தா ஜுஹுயாத் மம ஸமித்தே(அ)ஹௌஷீ: ப்ராணாபாநௌ த ஆததே(அ)ஸாவிதி । மம ஸமித்தே(அ)ஹௌஷீ: புத்ரபஶூꣳஸ்த ஆததே(அ)ஸாவிதி । மம ஸமித்தே(அ)ஹௌஷீரிஷ்டாஸுக்ருதே த ஆததே(அ)ஸாவிதி । மம ஸமித்தே(அ)ஹௌஷீராஶாபராகாஶௌ த ஆததே(அ)ஸாவிதி । ஸ வா ஏஷ நிரிந்த்ரியோ விஸுக்ருதோ(அ)ஸ்மால்லோகாத்ப்ரைதி யமேவம்வித்ப்ராஹ்மணஶ்ஶபதி தஸ்மாதேவம்வித்ஶ்ரோத்ரியஸ்ய தாரேண நோபஹாஸமிச்சேதுத ஹ்யேவம்வித்பரோ பவதி ॥ ௧௨ ॥

(ஸ்ரீ-ஸா-ரா-ஸ்வா.) ப்ரஸங்கத்தினால் ஸ்வபார்யை விஷயத்தில் ஜார க்ருத்யம் பண்ணினவனை யபிசரிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது, இந்த மந்திரங்களுக்கு வ்யாக்யாநம் உபதேசத்தினாலறிக. ஆனதால் பரதாராபிமர்சநம் செய்பவனுக்கு ஆபத்து அநேகமாயிருக்கின்றமையால் அதைப் புத்திமான் சிந்திக்கப்படாது.

யஸ்ய ஜாயாமார்தவம் விந்தேத் த்ர்யஹம் கꣳஸே ந பிபேதஹதவாஸா நைநாம் வ்ருஷலோ ந வ்ருஷல்யுபஹந்யாத் த்ரிராத்ராந்த ஆப்லுத்ய வ்ரீஹீநவகாதயேத் ॥ ௧௩ ॥

(ஸ்ரீ-ஸா-ரா-ஸ்வா.) இதில் ஸ்தாலீபாகத்திற்காக ருதுவாய் நாலாநாளான பார்யையைக்கொண்டு நெல்லுக்குத்துவிக்கவேண்டிய விதி சொல்லப்பட்டது.

ஸ ய இச்சேத்புத்ரோ மே ஶுக்லோ ஜாயேத வேதமநுப்ருவீத ஸர்வமாயுரியாதிதி க்ஷீரௌதநம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவை ॥ ௧௪ ॥ அத ய இச்சேத்புத்ரோ மே கபில: பிங்கலோ ஜாயேத த்வௌ வேதாவநுப்ருவீத ஸர்வமாயுரியாதிதி தத்யோதநம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவை ॥ ௧௫ ॥ அத ய இச்சேத்புத்ரோ மே ஶ்யாமோ லோஹிதாக்ஷோ ஜாயேத த்ரீந்வேதாநநுப்ருவீத ஸர்வமாயுரியாதித்யுதௌதநம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவை ॥ ௧௬ ॥ அத ய இச்சேத்துஹிதா மே பண்டிதா ஜாயேத ஸர்வமாயுரியாதிதி திலௌதநம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவை ॥ ௧௭ ॥ அத ய இச்சேத்புத்ரோ மே பண்டிதோ விகீதஸ்ஸமிதிங்கம: ஶுஶ்ரூஷிதாம் வாசம் பாஷிதா ஜாயேத ஸர்வாந்வேதாநநுப்ருவீத ஸர்வமாயுரியாதிதி மாꣳஸௌதநம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவா ஔக்ஷேண வார்ஷபேண வா ॥ ௧௮ ॥

(ஸ்ரீ-ஸா-ரா-ஸ்வா.) இந்த ச்ருதிகளினால், தானடைய விரும்புகின்ற பிள்ளையின் குணத்திற்குத் தக்கபடி பாற்சோறு முதலியவை தம்பதிகள் க்ரமப்படி புசித்துக்கொண்டு வந்தால் நியமப்படிக்கு நடந்தால் இஷ்டப்படி பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொள்ள ஸமர்த்தராவாரென்பது சொல்லப்படுகின்றது.

अथापि प्रातरेव स्थालीपाकं श्रपयित्वा स्थालीपाकस्योपहत्य जुहोत्यग्नये स्वाहानुमतये स्वाहा देवाय सवित्रे सत्यप्रसवाय स्वाहेति हुत्वा हुतशेषं प्राश्नाति शेषं भार्यायै प्रयच्छति प्रक्षाल्य पाणी उदपात्रं पूरयित्वा तेनैनां त्रिरभ्युक्षति उत्तिष्ठातो विश्वावसो अन्यामिच्छ प्रपूर्व्यां संजायां पत्या सहेति ॥१९॥

(ஶ०-ஹா-பா-ஹா.) பின்பு ஸ்தாலீபாக முறைப்படி ஸ்தாலீபாகம் செய்து ஹவிச் சேஷத்தைத் தானும் பாநம்பண்ணி உன்பத்நியையும் பாநம் பண்ணிவித்து, கை கால் கழுவி ஜலம் ப்ரோக்ஷித்து மந்திரோச் சரணம் செய்யவேண்டியது.

अथैनामभिपद्यतेऽमोऽहमस्मि सा त्वं सा त्वमस्यमोऽहं सामाहमस्मि ऋक्त्वं द्यौरहं पृथिवी त्वं तावेहि संरभावहै सह रेतो दधावहै पुंसे पुत्राय वित्तय इति ॥२०॥

(ஶ०-ஹா-பா-ஹா.) இது ஆலிங்கந மந்திரமாகையால் மந்திரோபதேசம் கேட்டறிக.

अथास्या ऊरू विहापयति विजिहीथां द्यावापृथिवी इति तस्यामर्थं निष्ठाय मुखेन मुखं संधाय त्रिरेनामनुलोमामनुमार्ष्टि विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिंशतु आसिञ्चतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते । गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि पृथुष्टुके । गर्भं ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजौ ॥२१॥

(ஶ०-ஹா-பா-ஹா.) இது மைதுநோப க்ரமவிதியை விளக்குகின்றது.

हिरण्मयी अरणी याभ्यां निर्मन्थतामश्विनौ तं ते गर्भं हवामहे दशमे मासि सूतवे। यथाग्निगर्भा पृथिवी यथा द्यौरिन्द्रेण गर्भिणी । वायुर्दिशां यथा गर्भ एवं गर्भं दधामि तेऽसाविति॥

(ஶ०-ஹா-பா-ஹா.) இது கர்பாதாந விதியை த்ருஷ்டாந்தத்துடன் விரிக்கின்றது. மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

सोष्यन्तीमद्भिरभ्युक्षति । यथा वायुः पुष्करिणीं समिङ्गयति सर्वतः । एवा ते गर्भ एजतु सहावैतु जरायुणा । इन्द्रस्यायं व्रजः कृतः सार्गलः सपरिश्रयः । तमिन्द्र निर्जहि गर्भेण सावरां सहेति ॥२३॥

(ஶ०-ஹா-பா-ஹா.) இது ஸுக ப்ரஸவத்திற்குத் தக்க விதிகளையும் மந்திரங்களையும் சொல்லுகின்றது.

जातेऽग्निमुपसमाधायाङ्क आधाय कंसे पृषदाज्यं संनीय पृषदाज्यस्योपहत्य जुहोति । अस्मिन्सहस्रं पुष्यासमेधमानः स्वे गृहे । अस्योपसद्यां माच्छैत्सीत्प्रजया च पशुभिश्च स्वाहा । मयि प्राणांस्त्वयि मनसा जुहोमि स्वाहा । यत्क-

𑌣𑌾𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍀𑌰𑌿𑌚𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌮𑌿𑌹𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥௨௪॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இது ஜாதகக் கர்மவிதியைப்பற்றி ஹோமவிதிகளோடு மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑌭𑌿𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌅𑌥 𑌦𑌧𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 । 𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 । 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌦𑌧𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௨௫॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) பின்பு சிசுவுக்குச் செய்யவேண்டிய ப்ராசநவிதி மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௨௬॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இது நாமகரணவிதி மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

𑌅𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌶𑌶𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌮𑌯𑍋𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌤𑍍𑌰𑌃 । 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌿𑌹 𑌧𑌾𑌤𑌵𑍇𑌕𑌰𑌿𑌤𑍀 ॥௨௭॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இதில் முலைகொடுப்பதற்கு மந்திரஜபவிதிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 । 𑌇𑌲𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌵𑍀𑌰𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌮𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 । 𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌵𑌤𑍀 𑌭𑌵 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑌵𑌤𑍋𑌽𑌕𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑌤𑌿𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌤𑌾𑌭𑍂𑌰𑌤𑌿𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌭𑍂𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌤 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௮॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இது சிசுவின் தாயாரை யபிமந்த்ரணம் பண்ணும் விதியையும் சிலஸ்துதி முதலிய விஷயங்களையும் சொல்லுகின்றது.

எட்டாமத்யாயம் நான்காவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌵𑌂𑌶𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌵𑌂𑌶𑌃 । 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌔𑌪𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌔𑌪𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌦𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌦𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌪𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌪𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥௧॥

𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍

पाराशरीपुत्रो वात्सीपुत्रात् वात्सीपुत्रः पाराशरीपुत्रात् पाराशरीपुत्रो वार्कारुणीपुत्रात् वार्कारुणीपुत्रो वार्कारुणीपुत्रात् वार्कारुणीपुत्र आर्तभागीपुत्रात् आर्तभागीपुत्रः शौङ्गीपुत्रात् शौङ्गीपुत्रः साङ्कृतीपुत्रात् साङ्कृतीपुत्र आलम्बायनीपुत्रात् आलम्बायनीपुत्र आलम्बीपुत्रात् आलम्बीपुत्रो जायन्तीपुत्रात् जायन्तीपुत्रो माण्डूकायनीपुत्रात् माण्डूकायनीपुत्रो माण्डूकीपुत्रात् माण्डूकीपुत्रः शाण्डिलीपुत्रात् शाण्डिलीपुत्रो राथीतरीपुत्रात् राथीतरीपुत्रो भालुकीपुत्रात् भालुकीपुत्रः क्रौञ्चिकीपुत्राभ्यां क्रौञ्चिकीपुत्रौ वैदभृतीपुत्रात् वैदभृतीपुत्रः कार्शकेयीपुत्रात् कार्शकेयीपुत्रः प्राचीनयोगीपुत्रात् प्राचीनयोगीपुत्रः साञ्जीवीपुत्रात् साञ्जीवीपुत्रः प्राश्नीपुत्रादासुरिवासिनः प्राश्नीपुत्र आसुरायणात् आसुरायण आसुरेः आसुरिः ॥ २ ॥

याज्ञवल्क्याद्याज्ञवल्क्य उद्दालकादुद्दालकोऽरुणादरुण उपवेशेरुपवेशिः कुश्रेः कुश्रिर्वाजश्रवसो वाजश्रवा जिह्वावतो बाध्योगाज्जिह्वावान्बाध्योगोऽसिताद्वार्षगणादसितो वार्षगणो हरितात्कश्यपाद्धरितः कश्यपः शिल्पात्कश्यपाच्छिल्पः कश्यपः कश्यपान्नैध्रुवेः कश्यपो नैध्रुविर्वाचो वागम्भिण्या अम्भिण्यादित्यादादित्यानीमानि शुक्लानि यजूंषि वाजसनेयेन याज्ञवल्क्येनाख्यायन्ते ॥ ३ ॥

समानमा साञ्जीवीपुत्रात्साञ्जीवीपुत्रो माण्डूकायनेर्माण्डूकायनिर्माण्डव्यान्माण्डव्यः कौत्सात्कौत्सो माहित्थेर्माहित्थिर्वामकक्षायणाद्वामकक्षायणः शाण्डिल्याच्छाण्डिल्यो वात्स्याद्वात्स्यः कुश्रेः कुश्रिर्यज्ञवचसो राजस्तम्बायनाद्यज्ञवचा राजस्तम्बायनस्तुरात्कावषेयात्तुरः कावषेयः प्रजापतेः प्रजापतिर्ब्रह्मणो ब्रह्म स्वयम्भु ब्रह्मणे नमः ॥ ४ ॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இனி ஸமஸ்த ப்ரவசநத்திற்கும் ஆசார்யர்களின் வம்சஸ்துதி ப்ரதாநமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. குணவானன பிள்ளையுண்டாவது ஸ்த்ரீ ஸம்பந்தத்தினலன்றோ? இப்படி வம்சஸ்துதியோடு ப்ரம்மஸ்துதியில் முடித்தது.

எட்டாமத்யாயம் ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

அஷ்டமாத்யாயம் முற்றிற்று.

ப்ரஹதாரண்யகோபநிஷத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேபரமாத்மநேநம:

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்திலடங்கிய மத்வபாஷ்யார்த்தபேதங்கள்.

மூன்றவதத்தியாயம்.

முதலாவது அச்வப்ராம்மணத்தில் குதிரை ரூபங்கொண்ட சூரியனுலுபதேசிக்கப்பட்டபடியால் வாஜஸநேயமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஸூரியனிடத்தில் கேட்ட யாஜ்ஞவல்க்யர் காண்வருக்குபதேசித்தபடியால் காண்வசாகை யென்று பெயர் பெற்றது. அச்வமேதாச்வத்தின் எல்லா அவயவங்களையும் ரூபகாலங்காரமாகப் பேசியிருக்கின்றது. இது த்யாநார்த்தம். இவ்விஷயம் வராகபுராணம் முதலியவற்றிலும் விளங்கும்.

இரண்டாவதாகிய அச்வமேத ப்ராம்மணத்தில் ப்ரலயாதி க்ரமங்களோ சில ரூபணங்கள் சொல்லப்பட்டன; இதை ப்ரம்ம தர்க்காதிகளினுலும் தெரிந்துகொள்க.

மூன்ருவதாகிய உத்கீதப்ராம்மணத்தில் ஸாமபக்தியாகிய உத்கீதம் முதலியவற்றையும் உத்காதா முதலியவற்றையும் ரூபித்துபாஸிக்கும் வழி கூறப்படுகின்றது.

ப்ரஜாபத்யப்ராம்மணத்தில் ப்ரம்மத்தின் குணங்கள் சொல்லப்பட்டன; பரமாத்மாவாகிய நாராயணன் ப்ரம்மாமுதலான தேவதைகளைக் காட்டிலும் லக்ஷ்மியைக் காட்டிலும் குணுதிகனுகையால் உருத்திரனைவிட அதிகனென்பதில் தடையில்லை என்று தொடங்கி ப்ரம்மதர்க்கவசநங்களால் அந்த ப்ரம்மகுணங்கள் வெளியாக்கப்பட்டன; ஸகுணேபாஸநமோதப்பட்டது.

அவ்யாக்ருத ப்ராம்மணத்தில் அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி, இது முதலிய அத்வைதிகளால் அபேதஸாதகமாக உதகரிக்கப்படுகிற பகுச்ருதிகளுக்கும் பேதபரமாக அர்த்தம் காட்டப்பட்டது; விடத்தகாதது பூர்ணமானது; உள்ளதென்றறியத்தக்கது என்ருப்போல அர்த்தங்கள் சொல்லப்பட்டன. சாந்தோக்யோபநிஷத்திலுள்ள தத்வமான வாக்யத்தினுலும் பேதமே போதிக்கப்படுகின்றது. (அதத்) (தவம்) (அஸி) என்று பகுத்துக் கொள்ளவேண்டும் அப்போது பேதமே பொருளென்பது ஸித்திக்கின்றது; பேதாபேதஜ்ஞானமும் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது; அநேகப் புராணவசநங்களாலும் இப்படியே ஏற்படுகின்றமையால் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

ஸப்தாந்ந ப்ராம்மணத்தில் விசேஷபேதமில்லை என்றறிக.

நாமாதிப்ராம்மணத்தில் ப்ராணஸ்வரூபம் நாமரூபகர்மங்கள் இந்த விஷயங்களைப் பற்றியதென்பது துல்யம்.

மூன்ருவதத்தாயம் முடிந்தது.

நான்காவதத்யாயம்.

அஜாதசத்ரு ப்ராம்மணத்தில் ப்ரம்மத்திலிருந்து ஸகல ஜகத்துமுண்டாகும் வழி யோதப்படுகின்றது.

சிசுப்ராம்மணம், மூர்த்தாமூர்த்த ப்ராம்மணம், மைத்ரேயீப்ராம்மணம், மதுப்ராம்மணம், வம்சப்ராம்மணம் இவைகளிலும் விசேஷபேதமில்லை.

நான்காமத்யாயம் முடிந்தது.

ஐந்தாமத்யாயம்.

ஆச்வல ப்ராம்மணம், ஆர்தபாக ப்ராம்மணம், புஜ்யு ப்ராம்மணம், உஷஸ்த ப்ராம்மணம், கஹோள ப்ராம்மணம், கார்கி ப்ராம்மணம், இவைகளில், யாஜ்ஞவல்க்யர், ஸித்தாந்தம சொல்லுகிற வியாஜத்திஞல் ஸர்வ ஸ்வதந்திரம் முதலிய குணங்கள் சொல்லப்பட்டன. அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்திஞல் ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் சொல்லப்படுகின்றது. அக்ஷர ப்ராம்மணத்தில் ஸர்வாதாரத்வம் சொல்லப்பட்டது. சாகல்ய ப்ராம்மணத்தில் யாஜ்ஞவல்க்ய விஜயத்தைச் சொல்லுகிற வழியாலே ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தைச் சொல்லுகின்றது.

ஐந்தாமத்யாயம் முடிந்தது.

ஆறமத்யாயம்.

ஷடாசார்ய ப்ராம்மணத்தில் அந்தந்த ஆசார்யர்கள் ஜநகருக்குபதேசித்த விஷயங்களின் சீர்திருத்தம் யாஜ்ஞவல்க்யரால் செய்யப்பட்டது.

கூர்ச்ச ப்ராம்மணத்தில் ஜநகர் மர்யாதை செய்து கேட்டதற்கு அஸங்கத்வாதி குணங்களுபதேசிக்கப்பட்டன.

ஜ்யோதிர் ப்ராம்மணத்தி லந்தந்த ஜ்யோதிஸ்க்குகளிஞலும் ப்ரகாசமில்லாத ஸமயத்தில் பரப்ரம்மத்திஞலும் ப்ரகாசமுண்டாகின்றதென்று ப்ரம்ம ஜ்யோதிரூபமென்று ரூபிக்கப்பட்டது.

சாரரீர ப்ராம்மணத்தி லாத்மாவினுடைய தேஹ ஸ்திதி கத்யுத்க்ராந்தி முதலியவை சொல்லப்பட்டன. முக்தாத்ம விஷயமும் விசதீகரிக்கப்பட்டது.

மைத்ரேயீ ப்ராம்மணத்தி லாத்ம ஸ்வரூபமே நன்கு விசதீகரிக்கப்பட்டது. மேலே வம்சம்.

ஆறுமத்யாயம் முடிந்தது.

ஏழாமத்யாயம்.

ஏழாவதத்யாயத்தில் விஷயங்களில் விசேஷ பேதமில்லையாகையால் ப்ராம்மணங்கள் பிரித்தெழுதப்படவில்லை.

ஏழாமத்யாயம் முடிந்தது.

எட்டாமத்யாயம்

எட்டாமத்யாயத்தில் முக்ய ப்ராணனுடைய ப்ராதாந்யம் பஞ்சாக்நிவித்யை இவை முதலிய விஷயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

எட்டாமத்தியாயம் முடிந்தது.

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத் முற்றும்.

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீகுருப்⁴யோ நம:.

சா²ந்தோ³க்³யோபநிஷத் ப்ரத²மப்ரபாட²க:.

ப்ரத²ம: க²ண்ட³:.

ஹரி: ஓம்.

ஓமித்யேதத³க்ஷரமுத்³கீ³த²முபாஸீத | ஓமிதி ஹ்யுத்³கா³யதி தஸ்யோபவ்யாக்²யாநம் ||க||

(ஶம்—பா.) ஓமித்யேததக்ஷரம் என்பது முதல் எட்டத்தியாயங்கள் சாந்தோக்கியோபநிஷத்து, அதன் அர்த்தங்கள் சுருக்கமாய் சொல்லப்படுகின்றன.

கர்மகாண்டத்தில் தேவதோபாஸனத்தோடு கூடிய அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கர்மங்களினுல் அர்ச்சாதி மார்க்கத்தாலே கார்யப்ருஹ்மத்தை அடையக் கூடுமென்றும் கேவலகர்மத்தினுல் தூமாதிமார்க்கமாய் ஸ்வர்க்காதிகளை அடையலாமென்றும் நிஷித்தகர்மங்களைச் செய்வதினுல் நரகமென்றும் அதோகதி உண்டாகிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வகைகளில் எதிலும் பரப்ருஹ்ம ப்ராப்தி கைக்கூடாதாதலின் கர்மாபேக்ஷயில்லாத அத்வைதஜ்ஞானம் இவ்வுபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

அதற்குமுன்னம் அப்யுதயஸாதனங்களும் விகிருத ப்ருஹ்மவிஷயங்களுமான சில உபாஸனங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

அத்வைதஜ்ஞானமானது மனோவிருத்திமாத்திரம், உபாஸனங்கள்மனோவிருதிரூபங்கள், கயிற்றைப்பார்த்துப் பாம்பென்று முதலில் பிரமங்கொண்டவன் இது கயிறென்று தெரிந்துகொண்டபின் பாம்பென்னும் பிரமம்நீங்கப் பெறுவதுபோலே சுத்தசைதந்யமான ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ஏறிடப்பட்ட பிரமங்கள் நீங்குவதே அத்வைதஜ்ஞானம். உபாஸனமானது ஒன்றை ஆலம்பனமாக்கிக் கொண்டு தான் அத்தோடு ஒற்றுமைப்பட்டவனென்று பாவிக்கையாம்.

இவ்வுபாஸனங்கள் ஸத்வசுத்தியைச்செய்வதும் வஸ்துவின் உண்மையை விளக்குவதால் அத்வைதஜ்ஞானத்துக்குதவி செய்வதும் ஆலம்பனமொன்று உண்டாதலால் சுகத்தில் ஸாதிக்கத்தகுந்ததுமாகையால் இவையேமுதலில் சொல்லப்படுகின்றன.

அதில் கர்மாப்பியாஸம் திடமாக இருப்பதால் அதைவிட்டு உபாஸனத்திலிழிவது கஷ்டம்என்று முதலில் அதிகர்மாங்க விஷயமான உபாஸனமேசொல்லப்படுகிறது,

ஓம் என்னும் அக்ஷரமானது பரமாத்மாவை நேரேசொல்லுகிறது. இங்கு இதி என்றதினுல் இவ்வக்ஷரமே உபாஸிக்கத்தக்கதென்று ஏற்படுகிறது. இவ்வக்ஷரத்தை ப்ரயோகிப்பதினுல் அப்பரமாத்மா ப்ரஸன்னமாகும். யாகம் ஜபம் முதலிய சற்கர்மங்களில் எல்லாம் இவ்வக்ஷரம் அந்தத்தில் உச்சரிக்கப்படுவதினுல் இதுஸர்வசிரேஷ்டமானது. இது பரமாத்மாவுக்கு நாமமாயிருப்பதோடே அர்ச்சைபோலே பரமாத்மாவின் ப்ரதீகமாயுமிருப்பதால் இருவகையாயும் உபாஸிப்பது முக்கியமென்பது எல்லாவேதாந்தங்களிலும் பிரசித்தமாயுள்ளது. இவ்வக்ஷரம் உத்கீதத்துக்கு அவயவமாகையாலே உத்கீதமென்று சொல்லப்படும். யாகங்களில் ஸாமகானம் செய்யும்போது ஓம் என்று தொடங்கியேகானம் செய்யவேண்டியிருப்பதால் இதுவும் உத்கீதமேயாம். அதன் உபாஸநம் இப்படிப்பட்டது, அதன் மகிமை இது, அதன் பலம் இதுஎன்பது முதலியவை இனி சொல்லப்படுகின்றன. (க.)

(ரா—பா.) ப்ரஹ்மவித்தைக்குஉபயுக்தமாயுள்ளதும்கர்மாங்கத்தைப்பற்றியதுமான உபாஸனம் இங்குசொல்லப்படுகிறது; உத்கீதமாகிய ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தை

உபாஸநம்செய்யக்கடவன். உத்கீதபக்திக்கு அவயவமாகையாலிது உத்கீதமென்று சொல்லப்படுகிறது. எவ்விதத்திலும் ஓம்என்னும் அக்ஷரம் உத்கீதமாகக்கூடாதாகையால்உத்கீதபதத்திற்காவது அக்ஷரபதத்திற்காவது முக்கியார்த்தத்தை விட்டுலக்ஷணையை அவலம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால் 'ஏதஸ்யைவாக்ஷரஸ்யோபவ்யாக்யானம்,என்று இக்கண்டத்தின்முடிவில்சொல்வதற்கேற்க உத்கீதசப்தத்திற்கேலக்ஷணை சொல்வது யுக்தம். (க)

[illegible] ‖ உ ‖

ஶா—ஸ்தாவரமாயும் ஜங்கமமாயுமுள்ள பூதங்களுக்கு பூமியும் அந்த பூமிஜலத்தில் கோக்கப்பட்டிருப்பதால் பூமிக்கு ஜலமும் ஆதாரம். அந்தஜலத்தின் பரிணமமாகையால் ஜலங்களுக்கு ஓஷதிகளும் அன்னபரிணமமாகையாலே ஓஷதிகளுக்கு ஜீவாத்மாவும் அவன் அவயவங்களில் வாக்சேச்ரேஷ்டமாகையால் ஜீவனுக்குவாக்கும் அந்தவாக்குக்கு ருக்கும் ருக்குக்கு ஸாமமும் அந்தஸாமத்துக்கு உத்கீதமும் ஸாரபூதமானது.

ரா—பூதங்களுக்கு பூமி ஆதாரம். பூமிஜலத்திலிருந்து உண்டானது ஓஷதிகள் ஜலத்தின்பரிணமம்.வாக்குபுருஷனுக்கு மிகவும் உபகாரம்செய்வது.ருக்குகள் கம்பீரமான அர்த்தம் உடையன. ஸாமங்கள் கீதியுடையன கேட்க இனிமையாயிருப்பன உத்கீதம் இங்கு உத்கீதமென்பது உத்கீதாவயவமான ஓங்காரத்தை. (உ)

[illegible] ‖ ௩ ‖

(ஶா—ரா.) உத்கீதமென்னும் இவ்வோங்காரமானது கீழ்சொன்னபடி பூதங்களுக்குமேல் ஸாரமானது பரமாத்மாவின் பிரதீகமாகையால் பரமாத்மஸ்தானத்துக்கு யோக்கியமானது பரமாத்மாவைப்போலே உபாஸிக்கத்தக்கது மிது இவ்வுத்கீதமென்பது பிருதிவீ முதலாகச் சொல்லப்பட்டதில் எட்டாவது. (௩)

[illegible] ‖

(ஶா—ரா.) ருக் என்பது யாது,ஸாமம் என்பது எது, உத்கீதம் என்பது யாவது என்பது யோசிக்கப்படுகிறது. (௪)

[illegible] ‖ ௫ ‖

(ஶா—ரா.) இவ்விசாரத்தில் நிச்சிதமானதைச்சொல்லுகிறது வாகிந்திரியத்தினால் உச்சரிக்கத்தக்கதாதலின் வாக்கேருக்காகும்ஸாமகானம் ப்ராணனாகியமூச்சைப்பிடித்துச் செய்யவேண்டியதாதலின் பிராணன் ஸாமம் உத்கீதபக்தியின் அவயவமாகையால் ஓம்என்னும் அக்ஷரமே உத்கீதம், வாக்என்பது ஸ்திரீலிங்கமும் ப்ராணன் என்பது புல்லிங்கமுமாகையாலே இவ்விரண்டும்மிதுனமாம் இவைகளை விடவேறுபடாத ருக்சாமங்களும் அவ்வாறேமிதுனமானமைகாண்க. (௫)

[illegible] ‖ ௬ ‖

(ஶா—பா.) இம்மிதுனமானது ஓம்என்னும் இந்த அக்ஷரத்தில் சேருகிறது இதில் ஸர்வகாமப்ராப்திகுணமுடையது உலகத்தில் கூடும் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவர்க்கொருவர் காமதிருப்தி அடைகிறார்கள் அல்லவா, அதுபோல இங்கும் தன்னுள் மிதுனம் சேர்வதால் இது காமப்ராப்தியுடையது. ஓங்காரம் வாக்விகாரமாகையாலும் ப்ராணனால் ஏற்படவேண்டியதாகையாலும் இதில் மிதுனம் சேருகிறதென்றது.

(ஸம்—பா.) உத்கீதமான ருக்கில் ஏறிய ஸாமத்தின் பாகமாகையாலே இது ருக்ஸாமரூபமாகையாலும் உத்கீதாவயவமானப்ரணவம் ருக்ஸாமங்களோடு கலந்ததாகையாலும் மிதுனத்துடன் சேர்ந்ததென்பது. வாக்ப்ராணனென்னும் மிதுனம் சேரப்பெற்ற ருக்சாமத்துடன் சேர்ந்த உத்கீதத்தின் அவயவமான பிரணவத்தை உபாசிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து, (௬)

ஆபயிதா ஹ வை காமாநாம் பவதி ய ஏதத் ஏவம் வித்வாந் அக்ஷரம் உத்கீதம் உபாஸ்தே ||௭||

(ஸம்—பா.) இப்படிகாமப்ராபகமென்னும் குணத்தோடுகூடிய உத்கீதத்தை உபாஸனம் செய்யும் உத்காதாவானவன் யஜமானனுக்கு எல்லா கர்மங்களையும் பூர்த்திசெய்துவைப்பன். (௭)

தத்வா ஏதத் அநுஜ்ஞாக்ஷரம் யத்தி கிஞ்சாநுஜாநாத்யோமித்யேவ தத் ஆஹ ஏஷா ஏவ ஸம்ருத்திர்யதநுஜ்ஞா ஸமர்தயிதா ஹ வை காமாநாம் பவதி ய ஏதத் ஏவம் வித்வாந் அக்ஷரம் உத்கீதம் உபாஸ்தே ||௮||

(ஸம்—பா.) லோகத்தில்தனவானே ஞானவானே, ஒன்றை ஒருவன் அனுமதி கொடுக்கும்போது ஓம் என்றே அனுமதிகொடுப்பதால் இது அனுஜ்ஞாக்ஷரம் என்னப்படும். ஸமிருத்தியுடையவனே அனுமதிகொடுப்பன் ஆகையால் இதுவே ஸமிருத்தி இப்படிஸமிருத்திகுணமுடைய ஓங்காரத்தை உபாசிப்பவன் யஜமானனுக்கு எல்லா காமங்களையும் பூர்த்திசெய்விப்பவனாவன். (௮)

தேநேயம் த்ரயீ வித்யா வர்ததே ஓமித்யாச்ராவயத்யோமிதி சம்ஸத்யோமித்யுத்காயத்யேதஸ்யைவாக்ஷரஸ்யாபசித்யை மஹிம்நா ரஸேந ||௯||

(ஸம்—பா.) சிரேஷ்டமாகிய மஹிமையோடு கூடிய இவ்வுத்கீதமென்னும் அக்ஷரத்தின்பூஜைக்காக இதைமுன்னிட்டு ஆச்ராவணம் சம்ஸரம் உத்கானம் இவை செய்யப்படுகின்றன. (௯)

தேநோபௌ குருதோ யச்சைதத் ஏவம் வேத யச்ச ந வேத நாநா து வித்யா சாவித்யா ச யதேவ வித்யயா கரோதி ச்ரத்தயோபநிஷதா ததேவ வீர்யவத்தரம் பவதீதி கல்வேதஸ்யைவாக்ஷரஸ்யோபவ்யாக்யாநம் பவதி ||௧௦||

(ஸம்—பா.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட உத்கீதத்தின் மகிமையை யறியாத வர்களும் கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதினால் வித்யையினால் பயன் என்னவெனில் வித் யையோடு செய்யும் கர்மங்கள் அதிகவீர்யமுடையனவாம் அல்லாதது அவ்வளவு வீர் யமுடையதல்ல; ச்ரத்தையென்பது ஆஸ்திக புத்தி; வித்யையென்பது உபாஸனம்; உபநிஷத் என்பது உபநிஷத்தால் உண்டாகும் பிரமஜ்ஞானம், கர்மங்கள் வீர்யவத் தரமாகையாவது இதரகர்மங்கள் பிரபலங்களாயிருந்தாலும் அவைகளால் இதக் பலம் தடைபெறுதிருத்தலேயாம் ரஸதமாயிருக்கை காமப்ராப்தி ஸமிருத்தி இவைகளை குணமாக உடைத்தாகை இக்குணங்களோடு இவ்வக்ஷரம் ஒன்றே உபாசிக்கத்தக்கது என்பது இக்கண்டத்தின் பொருள். (௧௦)

முதல்கண்டம் முற்றிற்று.

அத த்விதீய: கண்ட:

தேவாஸுரா ஹ வை யத்ர ஸம்யேதிர உபயே ப்ராஜாபத்யாஸ்தத்
த ஹ தேவா உத்கீதமாஜஹ்ருரநேநைநாநபிபவிஷ்யாம இதி ||௧||

(ஶம்—பா.) உத்கீதத்தின் அவயவமான ஓங்காரத்தில் முக்கியப்ராணன் என்று புத்திசெய்யும் பொருட்டு ஓர் உபாக்கியானம் சொல்லப்படுகிறது.

பிரம்மாவின் புத்ரர்களான தேவதைகளும் அசுரர்களும் யுத்தம் செய்தபோது தேவர்கள் இவ்வுத்தகீதத்தை உபாஸித்தால் நாம் அசுரர்களை ஜயிக்கலாமென்று நிச்சயித்து உத்கீதத்தைப்ராணனாகவைத்து அதை உபாயமாகக்கொண்டார்கள். (௧

தே ஹ நாஸிக்யம் ப்ராணமுத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ரிரே தம் ஹாஸு-
ரா: பாப்மநா விவிது: । தஸ்மாத்தேநோபயம் ஜிக்ரதி ஸுரபி ச துர்கந்தி
ச பாப்மநா ஹ்யேஷ வித்த: ||௨||

ஶம்—அந்த தேவர்கள் மூக்கில் உள்ளபிராணனாக உத்கீதத்தை உபாஸனம் செய்தார்கள் கீழ்ச்சொன்ன உத்கீதகர்மத்திலேயே இவ்வுபாஸனம் இவ்வாறு தேவதைகளால் வரிக்கப்பட்ட ப்ராணனை அசுரர்கள் பாவத்தோடு சேர்த்தார்கள். அதனால் அந்நாஸிகா ப்ராணன் நல்வாசனையையே மேற்கொள்வதென்னும் அபிமானம் கொண்டு விவேகம் போகப்பெற்று இத்தோஷத்தால் பாபத்தோடே சேர்ந்ததாய் விட்டது. ஆகையால்தான் அது துர்க்கந்தத்தையும் அறியவேண்டியதாயிற்று.

ரா—தேவதைகள் உத்கீதத்தைப் பிராணேந்திரியமாக உபாசனம் செய்தார்கள். மூக்கிலுண்டாகும் பிராணனோடு அசுரர்கள் தங்கள் பாபங்களைச் சேர்த்தார்கள். அப்படி பாவம் சேர்ந்ததினால் புருஷன் நல்லவாஸனை கெட்டவாஸனை இரண்டையும் முகரும்படியாயிற்று. ஆதலால் நாஸிக்யமான ப்ராணனானது பாவத்தோடு கூடியதே.

அத ஹ வாசமுத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ரிரே தாம் ஹாஸுரா: பாப்மநா
விவிது: தஸ்மாத்தயோபயம் வததி ஸத்யம் சாந்ருதம் ச பாப்மநா ஹ்யே-
ஷா வித்தா ||௩||

அத ஹ சக்ஷுருத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ரிரே தத்தாஸுரா: பாப்மநா வி
விது: தஸ்மாத்தேநோபயம் பஶ்யதி தர்ஶநீயம் சாதர்ஶநீயம் ச பாப்மநா
ஹ்யேதத்வித்தம் ||௪||

அத ஹ ஶ்ரோத்ரமுத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ரிரே தத்தாஸுரா: பாப்மநா
விவிது: தஸ்மாத்தேநோபயம் ஶ்ருணோதி ஶ்ரவணீயம் சாஶ்ரவணீயம் ச
பாப்மநா ஹ்யேதத்வித்தம் ||௫||

அத ஹ மந உத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ரிரே தத்தாஸுரா: பாப்மநா வி
விது: தஸ்மாத்தேநோபயம் ஸங்கல்பதே ஸங்கல்பநீயம் சாஸங்கல்பநீயம் ச பாப்மநா
ஹ்யேதத்வித்தம் ||௬||

(ஶம்—ரா.) உபாஸிக்கத்தக்க முக்கிய ப்ராணனே யாகையால் அதுபரிசுத்தமானதென்று அநுபவிப்பதன் பொருட்டிவ்விசாரம் சொல்லப்படுகிறது. கீழ்ச்சொன்ன நாஸிக்ய ப்ராணன்போலவே வாக்கு கண் காது மனம் என்னும் இத்தேவதை

களும் ஆசுரமான பாபத்தால் தூஷிக்கப்பட்டன. இதில் சொல்லாத த்வக், நாக்கு முதலியவையும் கொள்க.

வாக்கு பொய் மெய் இரண்டையும் சொல்வதினாலும், கண் பார்க்கத்தக்கது பார்க்கத்தகாதது இரண்டையும் பார்ப்பதினாலும் காது கேட்கத்தக்கது கேட்கத்தகாதது இரண்டையும் கேட்பதினாலும் மனஸ்ஸு நினைக்கத்தக்கது நினைக்கத் தகாதது இரண்டையும் நினைப்பதினாலும் இவையெல்லாம் பாவத்தோடு சேர்ந்தவை நினைப்பதென்பது ஸங்கல்பிப்பது. நினைக்கத்தகாதது பாவம். (௩-௪ ௫-௬)

அத ஹ ய ஏவாயம் முக்ய: ப்ராணஸ்தமுத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ரிரே தம்
ஹாஸுரா ருத்வா வித்வம்ஸுர்யதாஸ்மானமாகணம்ருத்வா வித்வம்
ஸேதைவம் ॥ எ ॥

தாத்ப—பிறகு அவர்கள் உத்கீதத்தை முகத்தில் உண்டாகிய (முக்கிய) ப்ராணனாக உபாசனம் செய்தார்கள். அசுரர்கள் அதையும் பாபத்தோடுகூட பிரயத்னம் செய்தார்கள் என்றாலும் அது அசாத்தியமாய்ப்போனதோடு, பெருங்கல்லின்மேல் எறியப்பட்ட மண்கட்டி அக்கல்லை ஒன்றும் செய்யாததோடு தானே பலவாறு சிதறுண்டு போவதுபோல அவர்கள் சிதறுண்டு ஓடிப்போனார்கள்.

ஸம—கட்டப்பாரை முதலியவைகளினால் வெட்டக்கூடாததும் உளியால் பிளக்கக்கூடாததுமான கல் அகணம். அதுவே இங்கு ஆகணமென்று சொல்லப்பட்டதும் ஸந்தர்ப்பத்துக்கேற்க இங்கு மண்கட்டியென்று ஒன்றுவைத்துக்கொள்க.

ரா—வெட்டப்படக் கூடியதாகையால் ஆகணமென்று மண்கட்டியே இங்கு கூறப்படுகிறதென்று ச்ருதப்பிரகாசிகா சாரியர் பொருள் கூறுகிறார். (எ)

யதாஸ்மானமாகணம்ருத்வா வித்வம்ஸத ஏவம் ஹைவ ஸ வித்வம்
ஸதே ய ஏவம்விதி பாபம் காமயதே யஶ்சைனமபிதாஸதி ஸ ஏஷோஸ்மா
கண: ॥ அ ॥

தாத்—இவ்வாறு ப்ராணனை அறிந்தவன் விஷயத்தில் பாபிஷ்டமான கார்யத்தைச்செய்ய இச்சிக்கிறவனும் வைதல் அடித்தல்முதலிய ஹிம்சை செய்கிறவனும் கல்லின்மேல் விழுந்த மண்கட்டிபோல் சிதறுண்டுபோவன்.

ஸம—ப்ராணனை அறிந்தவன் யாவராலும்பிடிக்கத்தகாதவன். இதனால்இவன் அச்மாகணனென்று சொல்லப்படுகிறான். மூக்கினிடத்திலுள்ளதும் பிராணனாயிருக்க அது பாபத்தோடு சேர்ந்ததும் இது பாபமில்லாததுமானது எதனாலோவென்னில், நாஸிக்யமும் வாயுவாயிருந்தும் ஸ்தானம் கரணம் இவைகளின் வைகுண்யத்தால் தோஷமடைந்தது, முக்கியப்ராணன் வைகுண்யமில்லாதது. ஸ்தானதேவதை பலமானது ஆதலாலிதற்கு தோஷமில்லை. வாள்முதலிய ஆயுதங்கள் கைதேர்ந்தவன் கைக்கு உயர்ந்தவேலை செய்வதும் கைதேர்ச்சியில்லாதவன் கைக்கு அவ்வாறு வேலைசெய்யாததும்போல தோஷத்தோடுகூடிய மூக்கிலிருப்பதால் அது தோஷமுடையதாயிற்று. முக்கியப்ராணன் அப்படி அல்ல.

ரா—இங்கு அச்மாகண என்றதற்கு பெருங்கல்லின்மேல் விழுந்த மண்கட்டியென்றுபொருள். இது ப்ராணனை அறிந்தவனைப் பீடைசெய்பவனுக்கு உபமானமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அச்ம ஆகண இரண்டும் விசேஷவிசேஷ்ய பதங்களென்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. (அ)

நைவைதேன ஸுரபி ந துர்கந்தி விஜாநாத்யபஹதபாப்மா
ஹ்யேஷ தேன யதஶ்னாதி யத்பிபதி தேனேதரான் ப்ராணானவத்யேதமு
ஏவாந்ததோவித்வோத்க்ராமதி வ்யாததாத்யேவாந்தத இதி ॥ கூ ॥

(ஶம்—ரா.) மற்ற ப்ராணன்களுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடு சொல்லப்படுகிறது, புருஷன் இம்முக்கியப்ராணனால்ஸுகந்தம் துர்க்கந்தம் ஒன்றையும் அறியமாட்டான் இதனால் செய்யப்படும் அதனம் பானம் இவைகளே மற்றப்ராணன்களுக்கு தாரகம் ஆகையால் மரணகாலத்தில் இதன் அதனபானங்கள் இல்லாததினால தான் மரணம் உண்டாகிறது அப்போது எல்லாபிராணன்களும் வெளிப்பட்டுவிடுவதனால் வாய்திறக்கப்படுகிறது. (௯)

𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌏𑌤𑌮𑍁 𑌏𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌸𑌃 ॥௧௦॥

ஶம்—அங்கிரஸ்ஸு என்னும்ருஷியொருவர்தானேபிருஹ்மாகையாலேதானேபிராணனாயிருந்தும் தன்னையே அங்கிரஸப்ராணனை உத்கீதமாக உபாசனம்செய்தார். அங்கமான ப்ராணன்களுக்கு ரஸமானமையால் அவர் அங்கிரஸர் ஆனார்.

ரா—இவ்வுத்கீதத்தையே முக்கியப்ராணனாக அங்கிரஸ்ஸு என்னும் ருஷிஉபாசனம்செய்தார். அங்கங்கள் ப்ராணாதீனமாகையால் பிராணன் அங்கிரஸமானது. மற்றவாகச்சொல்வதில் தேவதைகளுக் கிஷ்டமாகையால் அங்கரஸமென்பதை அங்கிரஸமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். (௧௦)

𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌏𑌤𑌮𑍁 𑌏𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌘𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥௧௧॥

ஶம்—பெரியவாக்குக்குப்பதியாதலால் பிருஹஸ்பதியானது.

ரா—இதை அங்கிரஸமென்னும் குணத்தோடு பிரஹஸ்பதி உபாசனம் செய்தார். எல்லா விஷயங்களையும் பிரகாசப்படுத்துவது வாக்கேயாகையால் இது பெருமையுடையது அது முக்கியப்ராணனுக்கு ஆதீனமாகையால் ப்ராணன் அந்தவாக்குக்குப்பதியாகிறது. அதனால் அதுவே பிருஹஸ்பதியாகை யுசிதமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். (௧௧)

𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌏𑌤𑌮𑍁 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌯𑌤𑍇 ॥௧௨॥

ஶம்—அப்படியேஆயாஸ்யரென்னும் ருஷிமுகத்திலிருந்துவெளிப்படுவதென்னும் பொருள்கொண்ட ஆயாஸ்யப்ராணன் தானேயாயிருந்தும் உபாசனம் செய்தார். ஆகையால் இதரஉபாசகர்களும் அங்கிரஸமாகை முதலிய குணங்களோடு கூடிய ப்ராணனை உபாசிக்கக்கடவர்கள்.

ரா—ப்ருஹஸ்பதியென்னும் குணத்தோடு ஆயாஸ்யர் இதை உபாஸித்தார். முகத்திலிருந்து வெளிப்படுவதினால் இதையே ஆயாஸ்யமென்று சொல்லலாமென்று சிலர் நினைத்தார்கள். (௧௨)

𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌹 𑌬𑌕𑍋 𑌦𑌾𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 । 𑌸 𑌹 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌷𑍀𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸 𑌹 𑌸𑍍𑌮𑍈𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 ॥௧௩॥

ஶம்-ரா—இப்படிச்சொல்லப்பட்ட அங்கிரஸமாகைபிருஹஸ்பதியாகை ஆயாஸ்யமாகை யென்னும் மூன்றுகுணங்களோடும் உத்கீதத்தை முக்கியப்ராணமாக தல்பருஷியின் புத்ரரான பகமுனிவர் உபாசனம்செய்து அதன்மகிமையால் நைமிசாரண்யத்தில் யாகம்செய்பவர்களுக்கு உத்காதாவாயிருந்து அந்த யஜமானர்களின் இஷ்டங்களையெல்லாம் வித்யையின் மாஹாத்ம்யத்தால் ஸம்பாதித்துக்கொடுத்தார்

𑌆𑌗𑌾𑌤𑌾 𑌹 𑌵𑍈 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍 ॥௧௪॥

(ஶம்—ரா.) இவ்வாறு உத்கீதத்தை முக்கியப்ராணனாக உபாஸிப்பவன் உத்காதாவாகும்போது கானத்தின்மகிமையானல்யஜமானனதுகாமங்களைப்பூர்த்திசெய்விப்பவனாகி முன் ஆத்மாவைப்பற்றிய உத்கீதோபாஸனம் முற்றும்.

(ஸம்—ரா.) இது திருஷ்டபலம். தான் அந்தப்ருஹ்மமாகவே ஆய்விடுகிருனென்பதுஅதிருஷ்டபலம். (௧௪)

இரண்டாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌯𑌮𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌹 𑌵𑍈 𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௧॥

(ஸம்—ரா.) கர்மாங்கமான உத்கீதத்தைக்காட்டிலும்அத்தர்கங்களினுல் ஆராத்தியமான ஆதித்யனை உபாஸிப்பது உத்தமமாகையாலும்தாழ்ந்தஇடத்திலும் உயர்ந்ததாக புத்திபண்ணுவதே நியாயமாகையாலும் உத்கீதத்தை ஆதித்யனுகஉபாஸிக்க வேண்டும். (௧)

𑌸𑌮𑌾𑌨 𑌉 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌚𑍋𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑍀𑌮𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌮𑌿𑌮𑌮𑌮𑍁𑌂 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 ॥௨॥

ஸம்—வெவ்வேறிடத்தில் இருப்பதினுல் ப்ராணனும் சூர்யனும் வேறுவேறு போல் தோற்றினுலும் தத்வத்தில் அவையிரண்டுக்கும் பேதமில்லை. குணங்களில் இரண்டும்ஒன்றே இரண்டும் உஷ்ணமானது. ப்ராணனை ஸ்வரன் என்கிருர்கள் ஆதித்யனை ஸ்வரன் ப்ரத்யாஸ்வரன் என்கிருர்கள். ப்ராணன்போனுல் திரும்புகிறதில்லை சூர்யன் அஸ்தமித்தாலும் மறுபடி உதயமாவதினுல் ப்ரத்யாஸ்வரனென்றும் சொல்லப்படுகிருன். இப்படி குணத்தாலும் பேராலும் இருவரும் ஒன்றேயாகையால் உத்கீதத்தை ப்ராணனுகவும் ஆதித்யனுகவும் உபாஸிக்கக்கடவது.

ரா—கீழ் அத்யாத்ம ப்ரகரணத்தில் சொன்ன பிராணனும் இங்கு அதிதைவதப்ரகரணத்தில் சொல்லுகிற ஆதித்யனும் இரண்டும்ஒன்றே. மூச்சு உஷ்ணமாய் வருவதினுல் ப்ராணன் உஷ்ணமென்றறியப்படுகிறது. சூர்யன் உஷ்ணமாயிருப்பது ஸ்பஷ்டமானது ஆதலால் ப்ராணனையும் சூர்யனையும் ஒன்ருக்கிக்கொண்டு அதுவாக உத்கீதத்தை உபாஸிக்கக்கடவது. (௨)

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌥 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌚𑌮𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஸம்—ரா.) வேறுவிதமாக உத்கீதத்தைஉபாஸிக்கவேண்டிய முறைசொல்லப்படுகிறது. புருஷன்முகத்தாலும்மூக்கினுலும் வாயுவைவெளிவிடுவது ப்ராணன் என்றும்அபானம் என்றும்சொல்லப்படும். இவ்விரண்டு வாயுவின் வியாபாரங்களின்நடுநிலையே வியானனென்று சொல்லப்படும். ப்ராணுபான வ்யாபாரங்கள் இல்லாதபோதும் வார்த்தைசொல்லுகிறது உண்டாகையால் வாக்கு வியானத்தின் காரியம் ஆகையால் வியானமானது வீர்யவத்தான கர்மங்களுக் கேதுவாதலால் இவ்வியானமாக உத்கீதத்தை உபாஸிக்கவேண்டுமென் றிதில் சொல்லப்படுகிறது. (௩)

𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑌰𑍍𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑍃𑌚𑌮𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌰𑍍𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 ॥௪॥

ஸ०-ரா—வாக்கே ருக்கு ருக்கே சாமம் சாமமே உத்கீதம் ஆதலால் பிராணாபான வியாபாரங்களில்லாதபோதும் ருக்கைச் சொல்லலாம். ஸாமகானம் செய்யலாம் உத்கானம் செய்யலாம்.

அர்த்தபேதம்—ஸ०—இவையெல்லாம் வியானத்தால் நடப்பது.

ரா—ப்ராணாபான வியாபாம் இல்லாத மனிதனுல் நடப்பதால் வியானம் ருக் ஸாமம் உத்கீதம் இவையெல்லாம் ஒன்றே. (௪)

𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑌮𑌾𑌜𑍇𑌃 𑌸𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌷 𑌆𑌯𑌮𑌨𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 ॥௫॥

ஸ०-ரா—வாக்கு முதலியவைகளைச் சொல்வது மாத்திரமே யல்லாமல் அக்னி மந்தனம் எல்லை நடத்தல் பெரியவில்லை இழுத்தல் முதலிய பலிஷ்வ்யாபாரங்களை ப்ராணாபானவ்யாபார மில்லாதபோது வ்யானவ்யாபாரத்தாலேயே செய்வதால் ஸர்வோத்திருஷ்டமான வ்யானமாகவே உத்கீதத்தை உபாஸிப்பது. (௫)

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍂𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌗𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌹 𑌗𑌿𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌥𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௬॥

ஸ०-ரா—உத்கீதத்தின் அக்ஷரங்களையே உபாஸிக்கலாம். இவ்வுலகத்தார் ப்ராணனுலேயே எழுந்திருத்தலாலும் ப்ராணனில்லாதபோது எழுந்திருக்கக் கூடாமையாலும் உத் என்னும் அக்ஷரத்தை ப்ராணனுகவும் வாக்குக்களை பெரியோர் கீர் சப்தத்தால் சொல்வதினுல் கீ என்னும் அக்ஷரத்தை வாக்காகவும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்தானமாகையால் (த) காரம் இருப்பதைப்பற்றி இங்குள்ள த காரத்தை அன்னமாகவும் உபாஸிக்கவேண்டும். (௬)

𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍇𑌵𑍋𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑍀𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌥𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌵𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑍀𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦 𑌏𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌗𑍀𑌰𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌦𑍋𑌹𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௭॥

ஸ०-ரா—உத் என்னும் அக்ஷரத்தை ஸ்வர்க்கம் ஸூர்யன் ஸாமவேதம் இவைகளாகவும், கீ என்னும் அக்ஷரத்தை ஆகாசம்வாயுயஜுர் வேதம் இவைகளாகவும் என்னும் அக்ஷரத்தை பூமி அக்னி ருக்வேதம் இவைகளாகவும் உபாஸிக்கக்கடவது. இவ்வித குணத்தோடு உத்கீதாக்ஷரத்தை அறிந்து உபாஸிப்பவன் ஸுகோச்சாரணம் அன்னம் அக்னி தீபனம் இவைகளை அடைவன்.

ரா—மற்றொரு விதமாக உத்கீதாக்ஷரோபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. (௭)

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌶𑍀𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌰𑌣𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌧𑌾𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௮॥

ஸ०-ரா—உபாஸனங்களால் இஷ்டபூர்த்தி உண்டாகிறதென்று தெரிந்துகொண்டு, எந்த ஸாமத்தால் ஸ்தோத்ரம் செய்ய இச்சிக்கிருனோ அந்த ஸாமத்தை உபாஸிக்கக்கடவன். (௮)

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌚𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍃𑌚𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௯॥

சங்-ரா—தான் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைக்கும் ஸாமம் இருக்கும் ருக்கையும் அந்த ஸாமத்தின் ருஷி தேவதை இவைகளையும் சிந்திக்கவேண்டும். (௯)

யேந ச²ந்த³ஸா ஸ்தோஷ்யந் ஸ்யாத்தச்ச²ந்த³ உபதா⁴வேத்³யேந ஸ்தோமேந ஸ்தோஷ்யமாண: ஸ்யாத்தꣳ ஸ்தோமமுபதா⁴வேத் ॥ ௧௦ ॥ யஸ்யாம் தி³ஶி ஸ்தோஷ்யந் ஸ்யாத்தாம் தி³ஶமுபதா⁴வேத் ॥ ௧௧ ॥

ஆத்மாநமந்தத உபஸ்ருத்ய ஸ்துவீத காமம் த்⁴யாயந்நப்ரமத்தோ(அ)ப்⁴யாஶோ ஹ யத³ஸ்மை ஸ காம: ஸம்ருத்⁴யேத யத்காம: ஸ்துவீதேதி யத்காம: ஸ்துவீதேதி ॥ ௧௨ ॥

ஸ0-ரா—காயத்ரி முதலிய சந்தஸ்ஸுக்களில்தான் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைப்பது எதுவோ அந்த சந்தஸ்ஸையும் எந்த ஸ்தோமத்தால் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைக்கிறுனே அந்த ஸ்தோமத்தையும், எந்தத் திக்கை ஸ்தோத்ரம்செய்ய நினைக்கிறுனே அந்தத் திக்கையும் சிந்திக்கக்கடவன். (௧௦)

அ-பே—எந்தத் திக்கின் முகமாக ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறுனே அந்தத் திக்கையும் தியானம் செய்யவேண்டும். (௧௧)

ஸ0-ரா—கீழ்சொன்னபடி தியானம் செய்தபின் கடைசியில் தன்னை ஹ்ருதயமாகப் பாவித்துக்கொண்டு ஸ்வரம் எழுத்து முதலியவை பிசகாமல் பஹிஃபவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களை ஆரம்பிக்கக்கடவன். இவன் எந்தப் பலத்தை உத்தேசிக்கிறுனே அந்தப் பலனை அடைவன்.

சங்—யத்காமஸ் ஸ்துவீதேதி என்பதை இரண்டுதரம் சொன்னது ஆதரவினுல்.
ரங்—இரண்டுதடவை சொன்னது இவ்வித்யை முடித்தமையால். (௧௨)

மூன்றுங்கண்டம் முற்றிற்று.

சதுர்த²: க²ண்ட³:.

ஓமித்யேதத³க்ஷரமுத்³கீ³த²முபாஸீதோமிதி ஹ்யுத்³கா³யதி தஸ்யோபவ்யாக்²யாநம் ॥ ௧ ॥

ஸ0-ரா—நடுவில் உத்கீதத்தின் நாமாக்ஷரங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்பட்டதினுல் மறுபடி உத்கீதோபாஸனம் தொடங்கிச் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ0—அமிருதம் அபயம் என்னும் குணங்களோடு இவ்வக்ஷரமே உபாஸிக்கப்படத்தக்கதாகச் சொல்லப்படப் போகிறது. (௧)

தே³வா வை ம்ருத்யோர்பி³ப்⁴யதஸ்த்ரயீம் வித்³யாம் ப்ராவிஶꣳஸ்தே ச²ந்தோ³பி⁴ரச்சா²த³யந்யதே³பி⁴ரச்சா²த³யꣳஸ்தச்ச²ந்த³ஸாம் ச²ந்த³ஸ்த்வம் ॥ ௨ ॥

ஸ0—தேவதைகள் மரணத்துக்குபயந்து வைதிககர்மங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கர்மங்களில் விநியோகிக்கப்படாத மந்த்ரங்களைக்கொண்டு ஜபம் ஹோமம் முதலியவைசெய்யும் அவர்கள் இதரகர்மங்களில் தங்களை மறைத்துக்கொண்டார்கள். இப்படிமறைத்ததினுலே அவைகள் சந்தஸ்ஸுக்களென்று சொல்லப்படுகிறன.

ரா—கர்மங்களில்விநியோகிக்கப்பட்ட வைதிகமந்த்ரங்களால் தேவதைகள் தங்களைமறைத்துக்கொண்டார்கள், (௨)

தாநு தத்ர ம்ருத்யுர்யதா² மத்ஸ்யமுத³கே பரிபஶ்யேதே³வம் பர்யபஶ்யத்³ருசி ஸாம்நி யஜுஷி தே நு வித்³த்வோர்த்⁴வா ருச: ஸாம்நோ யஜுஷ: ஸ்வரமேவ ப்ராவிஶந் ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா-பா—இப்படிதேவர்கள் வைதிககர்மங்களை அனுஷ்டித்து வருகையில் மீன்பிடிப்பவர்கள் பெரும் ஜலத்திலும் மீனைக்கண்டுபிடிப்பதுபோல் ஸமயம்பார்த்

து மரணம் பிடிக்க நினைத்தது. இதை அறிந்த தேவர்கள் அவைகளைவிட்டு அதற்கு மேலான ஓங்காரத்தை உபாஸனம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். (௩)

𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌾 𑌋𑌚𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍇𑌷 𑌉 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍇𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥௪॥

ஸ0-ரா-பா—ருக்குயஜுஸ்ஸாமம் இவைகளை ஆரம்பிக்கும்போது ஓம் என்று சப்திப்பதாய் இது ஸ்வரமென்று சொல்லப்படும். இதுவே மரணம்பயம் இவைகளை நீக்குவது. இதை உபாஸித்ததினால் தேவர்கள் மரணமும் பயமும் இல்லாதவர்கள் ஆனார்கள். (௪)

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍌𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௫॥

ஸ0-ரா-பா—இப்படி (அமிருதம் அபயம்) மரணம் பயம் இவைகளைப்போக்கும் குணமுடையதாக இவ்வக்ஷரத்தை உபாஸிக்குமவன் கீழ்ச்சொன்னதேவதைகளைப் போலே அமிருதனாக ஆவன். (௫)

ஸ0—ராஜகிருஹத்தில் அந்தரங்க பஹிரங்க தாரதம்யம்போலே பிருஹ்மப்ராப்தியில் தாரதம்மியமில்லை. (௫)

நாலாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍁 𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥௧॥

ஸ0—ப்ராணன் ஆதித்யன் முதலியதாக உத்கீதத்தை உபாஸனம் செய்யவேண்டுமென்று கீழே சொல்லப்பட்டதை அனுவதித்துக்கொண்டு ப்ரணவம் உத்கீதம் இரண்டையும் ஒன்றாக்கி உபாஸிக்கவேண்டுமென்று இங்கு சொல்லப்படுகிறது. அனேக புத்ரலாபம் இதற்குப்பலம்.

ருக்வேதத்தில் ப்ரணவம் என்று சொல்லப்படுவதே சாந்தோக்யத்தில் உத்கீதமென்று சொல்லப்படுகிறது. உத்கீதமும் ஸூர்யன், ப்ரணவமும் ஸூர்யன். ஸூர்யன் ஸஞ்சரிக்கும்போது ஓம் என்று அனுஜ்ஞை செய்பவன்போல் ஸஞ்சரிப்பதால் இவன் ப்ரணவமே.

ரா—ஓங்காரமொன்றே ஹோதாவினால் சொல்லப்படும்போது ப்ரணவமென்றும் உதகாதாவினால் சொல்லப்படும்போது உதகீதமென்றும் சொல்லப்படும். ஆதலால் இரண்டும் ஒன்றேயென்று பாவிக்கவேண்டும்.

சூர்யன் கர்த்தவ்யமான கர்மங்களுக்கு ஓம் என்று அனுமதிகொடுப்பவன் போலவே உதயமாவதால் ஓங்காரத்தை சூர்யனாக உபாஸனம் செய்யக்கடவன். (௧)

𑌏𑌤𑌮𑍁 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌸𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌹 𑌕𑍌𑌷𑍀𑌤𑌕𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥

ஸ0—யான் உத்கீதத்தை சூர்யனாக உபாஸனம் செய்தேன், அதனால் நீ எனக்கொரு புத்ரன் பிறந்தாய் சூர்யனுக்கும் கிரணங்களுக்கும் பேதமில்லையென்று உபாஸித்ததினால் ஒரே புத்ரனாய் விட்டாய் நீ கிரணங்களையும் சூர்யனையும் வேறாக உபாஸித்தால் அனேக புத்ரர்களை அடைவாய் என்று குஷீதகரின் புத்ரரான கௌஷீதகியென்னும் ருஷி தன் புத்ரனுக்குச் சொன்னார். தேவதோபாஸனம் முற்றும்.

ரா—நான் ஆதித்யனாக உபாஸனம் செய்தேனே யல்லது அனேக கிரணங்களை உடையவனாக உபாஸனம் செய்யவில்லை. அந்தத் தோஷத்தினால் நீ ஒரே புத்ரன் எனக்கு அனேக கிரணங்களோடுகூடிய சூர்யனாக நீ உபாஸனம் செய்தால் அந்தஜ்ஞானத்தின் மஹிமையால் அனேகம் புத்ரர்களை நீ அடைவாய் என்று கௌஷீதகி சொன்னார். (௨)

अथाध्यात्मं य एवायं मुख्यः प्राणस्तमुद्गीथमुपासीतोमिति ह्येष स्वरन्नेति ॥ ३ ॥ एतमु एवाहमभ्यगासिषं तस्मान्मम त्वमेकोऽसीति ह कौषीतकिः पुत्रमुवाच प्राणांस्त्वं भूमानमभिगायताद्बहवो वै मे भविष्यन्तीति ॥ ४ ॥

ஸ0-ரா—ப்ராணனானது வாக் முதலியவைகளுக்கு ஓம் என்று அனுமதிகொடுப்பதுபோலவே ஸஞ்சரிக்கிறது. ஆதலால் இம்முக்ய ப்ராணனாக உத்கீதத்தை உபாஸனம் செய்யவேண்டும். ப்ராணனொன்றை மாத்திரம் உபாஸித்ததினால் நீ ஒரே புத்ரனானாய் அனேகமாக உபாஸித்தால் அனேகம் புத்ரர்களைம் பெறுவாய் என்று கௌஷீதகி தன் புத்ரனுக்குச் சொன்னார். (௩-௪)

अथ खलु य उद्गीथः स प्रणवो यः प्रणवः स उद्गीथ इति होतृषदनाद्धैवापि दुरुद्गीतमनुसमाहरतीत्यनुसमाहरतीति ॥ ५ ॥

ஸ0-ரா—இப்படி ப்ரணவம் உத்கீதம் இரண்டும் ஒன்றேயென்று அறிந்தவன் ஹோதா செய்யவேண்டிய காரியங்களைப் பிசகாது செய்வதினாலே, இந்த ஞானம் இல்லாமையாலே உத்காதாசெய்யும் பிசகுகளை நீக்கி ஸமீகரணம் செய்வன்.

ஸ0—வாதம் பித்தம் முதலிய தாதுக்களின் வைஷம்யத்தை சிகித்ஸையால் ஸமீகரிப்பதுபோல ஸமீகரிப்பன். ரா—இந்தஜ்ஞானம் ஹோதா உத்காதா இருவருக்கும் வேண்டியதே. உத்காதாவுக்கு ஜ்ஞானமில்லாவிட்டாலும் அதனால் நேரும் குறைகளை ஹோதாதன் ஞானம் பெருமையால் ஸமீகரணம் செய்வனென்கை. அனுஸமாஹாதீதி என்பதை மறுபடியும் சொன்னது வித்யையின் முடிவைகாட்டுகிறது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

अथ षष्ठः खण्डः.

इयमेवर्गग्निः साम तदेतदेतस्यामृच्यध्यूढं साम तस्मादृच्यध्यूढं साम गीयत इयमेव साग्निरमस्तत्साम ॥ १ ॥

ஸ0-ரா—மற்றோர் விதமாக உத்கீதோபாஸனம் விதிக்கப்படுகிறது. ருக்கை ப்ருதிவியாகவும் ஸாமத்தை அக்னியாகவும் உபாசனம் செய்யவேண்டும். அக்னியென்னும் ஸாமமானது ப்ருதிவியென்னு மிருக்கின்மேலிருப்பது. அதனால் ஸாமகர்கள் எல்லோரும் ருக்கிலுள்ள சாமத்தையே கானம் செய்கிறார்கள். ஸாம என்னும் பெயர் ஸா அம என்று இரண்டாகப் பிரிக்கம்படுகிறது. ஸா என்பது ஸ்த்ரீலிங்கமாயிருப்பதால் பூமியையும் அம என்பது புல்லிங்கமாயிருப்பதால் அக்னியையும் சொல்லுகிறது. இரண்டும் சேர்ந்து ஸாம என்றாகிறது ருக்கும் ஸாமமும்போல பூமி அக்னி இவையிரண்டும் சேர்ந்தேயிருக்கிறபடியால் பூமி அக்னி ருக்கும் ஸாமமும்போலே ருக்கு பூமியும் ஸாமம் அக்னியுமாக உபாஸிக்கப்படவேண்டும். (௧)

अन्तरिक्षमेवर्ग्वायुः साम तदेतदेतस्यामृच्यध्यूढं साम तस्मादृच्यध्यूढं साम गीयतेऽन्तरिक्षमेव सा वायुरमस्तत्साम ॥ २ ॥ द्यौरेवर्गादित्यः साम तदेतदेतस्यामृच्यध्यूढं साम तस्मादृच्यध्यूढं साम गीयते द्यौरेव सादित्योऽमस्तत्साम ॥

௩॥ नक्षत्राण्येवर्क्चन्द्रमाः साम तदेतदेतस्यामृच्यध्यूढꣳ साम तस्मादृच्यध्यूढꣳ साम गीयते नक्षत्राण्येव सा चन्द्रमा अमस्तत्साम ॥௪॥

ஸ॰-ரா—ருக்கை ஆகாசமாகவும், ஸாமத்தை வாயுவாகவும், ருக்கை ஸ்வர்க்கமாகவும், ஸாமத்தை ஸூர்யனாகவும், ருக்கை நக்ஷத்ரமாகவும், ஸாமத்தை நக்ஷத்ராதிபதியான சந்த்ரனாகவும் உபாஸிக்கடவன், ஸா என்பது வாயு சூர்யன் சந்த்ரன் இவர்களையும் சொல்லும் மற்றதின் பொருள் முன்போல் கொள்க. (௨-௩-௪)

अथ यदेतदादित्यस्य शुक्लं भाः सैवर्गथ यन्नीलं परः कृष्णं तत्साम तदेतदेतस्यामृच्यध्यूढꣳ साम तस्मादृच्यध्यूढꣳ साम गीयते ॥௫॥

ஸ॰-ரா—சூர்யனிடத்தில் காணப்படும் வெளுப்பு காந்தியே ருக்கு வெகு உன்னிப்பாய் பார்த்து அறியக்கூடிய கறுப்பு காந்தியே ஸாமம், சூரியனிடத்தில் அதிக கறுப்பான நிறமும் உண்டு, அது வெகு உன்னிப்பாய்ப் பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரியும்.

अथ यदेवैतदादित्यस्य शुक्लं भाः सैव साथ यन्नीलं परः कृष्णं तदमस्तत्सामाथ य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेश आप्रणखात्सर्व एव सुवर्णः ॥௬॥

ஸ॰-ரா—சூர்யனது வெளுப்புகாந்தி ஸா என்றும் அதிக கறுப்பானகாந்தி அம என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சூர்யமண்டலத்தின் நடுவில் ஓர் புருஷன் காணப்படுகிறானே.

ஸ॰—ஸ்வர்ணமாயிருப்பதுபோலே ஜ்யோதிஸ்வரூபனாய் ஜ்யோதிர்மயமான ச்மச்ருகேசங்களோடும் நகநுனி முதல் முழுதும் ஜ்யோதிஸ்வரூபனாயும் சூர்யமண்டலத்தின் நடுவில் ஒரு புருஷன் யோகிகளால் காணப்படுகிறானே.

ரா—இப்படி ருக்கை பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் நக்ஷத்ரம் சூர்யனிலுள்ள வெளுப்பு காந்தி இவையாகவும் ஸாமத்தை அக்னி வாயு சூர்யன் சந்த்ரன் சூர்யனிடத்திலுள்ள கறுப்புகாந்தி இவைகளாகவும் உபாஸிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிற்று. சூர்யமண்டல மத்தியத்தில் ரமணீயமான ச்மச்ருகேசங்களோடு நகத்தின் நுனி முதல் எல்லா அவயவங்களிலும் ரமணீயனாய் ரமணீயனான புருஷன் ஒருவன் யோகிகளால் காணப்படுகிறானே.

तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी तस्योदिति नाम स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित उदेति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एवं वेद ॥௭॥

ஸ॰—குரங்கின் ப்ருஷ்டபாகம்போன்ற தாமரைப்புட்பம் எப்படி அழகாயிருக்குமோ, அப்படியே அந்தப் புருஷனது கண்கள் அழகாயிருக்கும். அவன் பாபமும் பாபகார்யங்களும் இல்லாதவனானதலால் உத் என்று சொல்லப்படுகிறான். இப்படிப்பட்ட குணமுடையவனும் உத் என்று பேர் உடையவனுமாக இவனை அறிந்து உபாஸிப்பவனும் பாபங்களினுடையவும் அதன் காரியங்களினுடையவும் சம்பந்தத்தை நீக்கப்பெறுவன்.

ரா—ஆழமாகிய ஜலத்தில் உண்டாகியதும் பெருத்த தண்டோடுகூடியதும் சூர்யகிரணங்களால் விகஸிப்பிக்கப்பட்டதான தாமரைமலர்போன்றது அவனது கண்கள். பாபஸம்பந்தமில்லாமை யென்றது கர்மஸம்பந்தமில்லாமை.

அர்த்தபேதம். தஸ்யயதா கப்யாஸம் புண்டரீகம் ஏவமக்ஷிணீ என்னும் வாக்கியத்துக்கு ஆறு அர்த்தம்.

க. கப்யாஸம் என்று ஸூர்யமண்டலமும் புண்டரீகம் என்று இருதயகமலமும் சொல்லப்படுகிறது. ஸூர்யமண்டலமும் இருதய புண்டரீகமும் எப்படி உபாஸனஸ் தானமோ அப்படியே உபாஸகனுடைய கண்களும் உபாஸனஸ்தானம். உ. கப்யாஸ மென்பதற்கு கொஞ்சம் விகஸித்ததென்று பொருளாய் கொஞ்சம்மலர்ந்த தாமரை ப்பூப்போ விருக்கும் ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள புருஷனுடைய கண்கள். ங. கபி என்பது குரங்கு. அத்தை ஆஸம் என்பது ஆசனம். அது உட்காருவது, குர ங்கின் ப்ருஷ்டம். அதுபோன்ற புண்டரீகம் எப்படியோ அப்படி அந்தப்புருஷனது கண்கள். ச. கப் என்பது ஜலம், அதைக்குடிப்பதால் (உலர்த்துவதால்) கபி என்று ஸூர்யன். அவனால் விகஸிப்பிக்கப்படுகிற புண்டரீகம்) தாமரைமலர்போன்றிருக் கும்அவன் கண்கள். ரு. கம் ஜலம், அதைக்குடிப்பதால் கபி என்பது அதன் தண்டு. அதில் (ஆஸம்) இருப்பது. காம்புகிள்ளிவிட்ட மலரைக்காட்டிலும் காம்போடுகூடிய மலர் சோபையதிகமாகையால் தழைத்து தண்டோடுகூடிய தாமரைமலர்போலி ருக்கும் அவன் கண்கள். சு. கம் ஜலம், ஆஸ என்பது இருப்பு. அதில் அபி என்றும் உபஸர்க்கம் சேர்த்து அகாரம் லோபித்து ப்யாஸம் என்றிருக்கிறது. இருப்பதென்று பொருள். ஆகவே ஆழமான ஜலத்தில் உண்டான தாமரைமலர்போலிருக்கும் அவ னது கண்கள். இந்த ஆறு அர்த்தங்களில் முந்தின மூன்றும் பூர்வபக்ஷார்த்தங்கள். பிந்தின மூன்றும் ஸித்தாந்தார்த்தங்கள். பிந்தினவை மூன்றுமே போதாயனருக்கு அபிமதமானவை என்பது ராமானுஜமதத்தின் கொள்கை. இந்த வாக்யத்தின் அர்த்த மானது, "கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூதஸம்ம்ருஷ்டநாளரவிகரவிகஸித புண்டரீகதளாம லாயதேக்ஷண:" என்று வேதார்த்த ஸங்க்ரஹவாக்யத்தால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. சாதாரணமாக புண்டரீகமென்று வெண்டாமரையையே சொல்லுவதானா லும் சபாஸ்வாமி பாஷ்யம் ஒன்பதாம் அத்யாயத்தில் சிவப்பு புண்டரீகங்களால் ஆஸ்தாணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இங்குப் புண்டரீகச் சப்தத்திற்குச் செந் தாமரையென்றே பொருள். (எ)

தஸ்ய ருக்ச ஸாம ச கேஷ்ணௌ தஸ்மாதுத்கீதஸ்தஸ்மாத்த்வேவோத்காதைதஸ்ய ஹி காதா ஸ ஏஷ யே சாமுஷ்மாத்பராஞ்சோ லோகாஸ்தேஷாம் சேஷ்டே தேவகாமானாம் சேத்யதிதைவதம் ‖ அ ‖

ஸ௦—கீழ்ப்பிருதிவிமுதலியதாகச் சொல்லப்பட்ட ருக் ஸாமம் இவைகள் ஸர்வா த்மாவான அந்த தேவதைக்கு பர்வங்களாம். இப்படி தேவன உத் என்னும் பேர் உ டையவனும் ருக் ஸாமங்களை பர்வங்களாக உடையவனுமாயிருந்தும் மறைவாய்ச சொல்வதில் தேவதைகளுக்கு இஷ்டம் ஆகையால் உத்கீதமாகச் சொல்லப்படுகி றான், உத் என்னும் இந்த தேவனைகானம் செய்வதால் அவன் உத்காதாவென்றுபேர் பெறுகிறான். ஸூர்யனுக்குமேல் உலகங்களில் இருப்பவர்களின் இஷ்டங்களையும்பூரி ப்பதினால் அவனே ஸர்வலோகேச்வரமான ப்ருஹ்மம் தேவதாவிஷயமான உத்கீத த்தின் உபாஸனம் முற்றும்.

ரா—பூமி அக்னி ஸூர்யன். இவைகளாக முன்சொல்லபபட்ட ருக ஸாமங்கள் ஸூர்யமண்டலத்திலுள்ள அந்த பரமாத்மாவின் கானரூபங்களாம் ருக்குகானத்துக் காச்ரயமாகையால் கானத்தைவிட வேறேஆனாலும் இங்கு அபேதோபசாரம் அக் னிமுதலியவைகளைச்சொல்லும் ருக் ஸாமங்களால் ஸ்துதிக்கப்படுவதால் அவன் ஸர் வாத்மகனென்றதாயிற்று. பரமாத்மா உத் என்று பேர்பெற்றவனாகையாலும் அவனை கானம் செய்வதாலும் இரண்டாவது பக்தி உத்கீதமாயினது. அவன் உத்காதாவா னான். அல்லாமலும் பரமாத்மா உத் என்னும்பெயர் உடையவனாகையாலும் ருக் ஸாமங்களால் கானம் செய்யப்படுகையாலும் அவன் உத்கீதமென்று சொல்லப்படு கிறான். என்றுப்பொருள் கூறலாம். ஆகையால் உத்கீதத்தை பரமாத்மாவாக உபா சனம் செய்யவேண்டியது. ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள இந்த புருஷனே அத ன்மேலுள்ளலோகங்கள் அதிலுள்ளவர்கள் அவர்களின் உபகரணங்கள் போகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நியந்தாவானவன்.

தேவதா விஷயமான உபாஸனம் உபதேசிக்கப்பட்டது. (அ)

ஆறுவது கண்டம் முற்றும்.

ஸப்தம: கண்ட:.

அதாத்யாத்மம் வாகேவர்க் ப்ராணஸ்ஸாம ததேததஸ்யாம்ருச்யத்யூடம் ஸாம தஸ்மாத்ருச்யத்யூடம் ஸாம கீயதே வாகேவ ஸா ப்ராணோமஸ்தத்ஸாம ||க|| சக்ஷுரேவர்காத்மா ஸாம ததேததஸ்யாம்ருச்யத்யூடம் ஸாம தஸ்மாத்ருச்யத்யூடம் ஸாம கீயதே சக்ஷுரேவ ஸாத்மாமஸ்தத்ஸாம ||உ|| ஶ்ரோத்ரமேவர்ங்மனஸ்ஸாம ததேததஸ்யாம்ருச்யத்யூடம் ஸாம தஸ்மாத்ருச்யத்யூடம் ஸாம கீயதே ஶ்ரோத்ரமேவ ஸா மனோமஸ்தத்ஸாம ||

ஸ0-ரா—ருக்கை வாக்காகவும் ஸாமத்தை ப்ராணனுகவும். ருக்கைக்கண்ணுக வும் ஸாமத்தை அதிலுள்ளச் சாயாத்மாவாகவும், ருக்கைக்காதாகவும் மனதை ஸாம மாகவும் உபாஸிக்கக்கடவன். ஸாஎன்று வாக்கு கண் காது இவைகளும், அம என்று ப்ராணன், சாயாத்மா மனது, இவைகளும் சொல்லப்படுகிறன. மற்றவைக ளுக்கு முன்போல் பொருள். (க-உ-ங)

தாத்—அதரத்தின்மேலிருப்பதால் இங்கு ஸாமத்தை ப்ராணனுகச் சொல்லுகி றது. ப்ராணனென்றது கிராணேந்திரியம் சாயாத்மா கண்ணிலிருப்பதாலும் காது க்கு மனது அதிஷ்டானமாகையாலும் இப்படி சொல்லப்பட்டது.

அத யதேததக்ஷ்ண: ஶுக்லம் பா: ஸைவர்கத யந்நீலம் பர: க்ருஷ்ணம் தத்ஸாம ததேததஸ்யாம்ருச்யத்யூடம் ஸாம தஸ்மாத்ருச்யத்யூடம் ஸாம கீயதே அத யதேவைததக்ஷ்ண: ஶுக்லம் பா: ஸைவ ஸாத யந்நீலம் பர: க்ருஷ்ணம் ததமஸ்தத்ஸாம ||ச||

ஸ0-ரா—ருக்கைக கண்ணில் உள்ள வெளுப்புகாந்தியாகவும் ஸாமத்தை அதிலு ள்ள பெருங்கறுப்புக்காந்தியாகவும் உபாசிக்கக்கடவன் ஸா என்பதுவெளுப்புகாந்தி அம் என்றது கறுப்புகாந்தி மற்றவை முன்போல. (ச)

அத ய ஏஷோऽந்தரக்ஷிணி புருஷோ த்ருஶ்யதே ஸைவர்க் தத்ஸாம ததுக்தம் தத்யஜுஸ்தத்ப்ரஹ்ம தஸ்யைதஸ்ய ததேவ ரூபம் யதமுஷ்ய ரூபம் யாவமுஷ்ய கேஷ்ணௌ தௌ கேஷ்ணௌ யந்நாம தந்நாம ||ரு||

ஸ0-ரா—கண்ணில்காணப்படும் புருஷனே ருக், அவனேஸாமம், அவனே உக் தம், அவனேயஜுஸ்ஸு, அவனேபரப்பிருமம் ரூபம் பெயர் கேஷ்ணம் இவையெ ல்லாம் சூர்யமண்டல புருஷனுக்கெதுவோ அதுவே இவனுக்கும். (ரு)

ஸ ஏஷ யே சைதஸ்மாதர்வாஞ்சோ லோகாஸ்தேஷாம் சேஷ்டே மனுஷ்யகாமானாம் சேதி தத்ய இமே வீணாயாம் காயந்த்யேதம் தே காயந்தி தஸ்மாத்தே தனஸனய: ||கூ||

ஸ0-ரா—கீழ் லோகங்களில் உள்ளவர்களான மனிதர்களுக்கு வேண்டிய காமங் களை இவனே நிறைவேற்றுகிறுன் வீணையில் கானம்செய்பவர்கள் இவனையே கானம் செய்கிறுர்கள் அவனே ஸர்வசரீரியான பரப்பிரும்ம மாகையால் தேவர்கள் மனுஷ் யர்க ளிவர்களை உத்தேசித்துச் செய்யுங்கானமும் இவனைககுறித்ததேயாம் ஆதலால் அந்த அக்ஷிபுருஷனைப் பாடுவதினுலே அவர்கள் தனத்தை அடைகிறுர்கள். (கூ)

அத ய ஏததேவம் வித்வான் ஸாம காயத்யுபௌ ஸ காயதி ஸோऽமுநைவ ஸ ஏஷ யே சாமுஷ்மாத்பராஞ்சோ லோகாஸ்தாꣳஶ்சாப்நோதி தேவகாமாꣳஶ்ச ||எ|| அதாநேநைவ யே சைதஸ்மாதர்வாஞ்சோ லோகாஸ்தாꣳஶ்சா

ப்நோதி மநுஷ்யகாமாம்ஶ்ச தஸ்மாது ஹைவம் விதுத்காதா ப்ரூயாத் ||அ|| கம் தே காமமாகாயாநீத்யேஷ ஹ்யேவ காமாகாநஸ்யேஷ்டே ய ஏவம் வித்வாந்ஸாம காயதி ஸாம காயதி ||கூ||

ஸ0-ரா-பா—இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அத்யாத்மாதி தைவதபேத முடையதாக உத்கீதத்தை அறிந்து கானம் செய்கிறவன் ஸூர்யமண்டலத்திலுள்ள பரமாத்மரூபம் கண்ணிலுள்ள பரமாத்மரூபம் இரண்டையும் கானம்செய்கிறவனுகிருன் ஆதித்யாந்தர்வர்த்தியை உபாஸிப்பதாலே மேல்லோகங்களிலுள்ள தேவபோகங்களையும் அக்ஷிபுருஷனை உபாசிப்பதினுலே கீழ்லோகங்களிலுள்ள மனுஷ்யபோகங்களையும் பெறுவன்எனவே கண்ணிலும் ஸூர்யமண்டலத்திலுமுள்ள பரமாத்மாவை உபாசிப்பதினுலே ஸர்வலோகாவாப்தி யுண்டாகுமென்றதாகிறது இவ்வித்யையோடுகூடிய உத்காதாவானவன் தான்ஸாமகானம் செய்வதினுலே இஷ்டமான பலன்களை ஸம்பாதித்துக்கொடுக்குந் திறமை உடையவனுனமைபற்றி 'நானுனக்கெந்த இஷ்டத்தை ஸம்பாதித்துக்கொடுக்கவேணு'மென்று யஜமானனைக்கேட்கலாம் ஸாமகாயதி யென்று மறுபடிசொன்னது வித்யைமுடிந்ததைக் காட்டுகிறது. (எ-அ-கூ)

ஏழாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

அஷ்டம: கண்ட:

த்ரயோ ஹோத்கீதே குஶலா பபூவு: ஶிலக: ஶாலாவத்யஶ்சைகிதாயநோ தால்ப்ய: ப்ரவாஹணோ ஜைவலிரிதி தே ஹோசுருத்கீதே வை குஶலா: ஸ்மோ ஹந்தோத்கீதே கதாம் வதாம இதி ||க||

ஸ0-ரா-பா—வேறுவிதமாக இவ்வக்ஷரத்தின் உபாஸனத்தைச் சொல்லத்துடங்கி எளிதில் தெரியும்பொருட்டு கதைசொல்லப்படுகிறது, சலாவான் என்பவரின் புத்ரராகிய சிகலரென்பவரும், சிகிதாயனரின்புத்ரராய் தல்பகோத்ரத்தவர் அல்லது தல்பருக்கும் புத்ரரானவராதலால் தால்ப்யர்என்று சொல்லப்பட்டவரும் ஜீபலரின் புத்ரரான ப்ரவாஹணரும் ஆகியமூவரும் ஒருகாலத்தில் சேர்ந்தார்கள் நாம்மூவரும் உத்கீதத்தில் ஜ்ஞானமுடையவர்களா யிருப்பதால் அதில் வைசத்ய முண்டாவதன் பொருட்டு ஒருவர்க்கொருவர் விசாரம்செய்வோம் என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டார்கள். (க)

ததேதி ஹ ஸமுபவிவிஶு: ஸ ஹ ப்ரவாஹணோ ஜைவலிருவாச பகவந்தாவக்ரே வததாம் ப்ராஹ்மணயோர்வததோர்வாசம் ஶ்ரோஷ்யாமீதி ||உ||

ஸ0-ரா-பா—அப்படியேயென்று அவர்கள் ஸம்மதித்துஉட்கார்ந்தார்கள் நீங்கள் பூஜியர்களான பிராஹ்மணர்களாகையாலே நீங்கள் முன்னே விசாரம் செய்யுங்கள் நான்கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று ஜீபலரின்புத்ரரான ப்ரவாஹணன் சொன்ஞர். இவர்ராஜா. (உ)

ஸ ஹ ஶிலக: ஶாலாவத்யஶ்சைகிதாயநம் தால்ப்யமுவாச ஹந்த த்வா ப்ருச்சாநீதி ப்ருச்சேதி ஹோவாச ||ஙு||

ஸ0-ரா-பா—சலாவானது புத்ரரான சிகலர் சிகிதாயரின் புத்ரரானதால்ப்யரைப்பார்த்து 'நான் உம்மைக்கேட்கிறேன்' என்ருர். 'அப்படியேகேளு' மென்றதால்ப்யர் சொன்ஞர். (ஙு)

கா ஸாம்நோ கதிரிதி ஸ்வர இதி ஹோவாச ஸ்வரஸ்ய கா கதிரிதி ப்ராண இதி ஹோவாச ப்ராணஸ்ய கா கதிரித்யந்நமிதி ஹோவாசாந்நஸ்ய கா கதிரித்யாப இதி ஹோவாச ||ச||

தாத்.—சிகலர் கேள்வி - தால்ப்யர் உத்தரம், சாமத்துக்காச்ரயமேது - ஸ்வரம் (ஸாமம் ஸ்வரரூபமாதலால்), ஸ்வரத்துக்காச்ரயமேது - ப்ராணன், (ஸ்வரம் ப்ராணனால் நிஷ்பந்நமாதலின்), ப்ராணனுக்காச்ரயமேது - அன்னம், (ப்ராணனுக்கு அன்னம் ஆதாரமாகலின், அன்னத்திற் காச்ரயமேது - ஜலம், (ஜலத்தால் அன்னம் உண்டாவதினால். (௪)

𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌕𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌤𑌿𑌨𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥௫॥

ஸ0-ரா-பா—ஜலங்களுக் காச்ரயமேது என்று சிகலர் கேட்க ஸ்வர்க்கலோகமென்று தால்ப்யர் சொன்னார். ஜலம் அதிலிருந்து உண்டாவதினாலே அதற்கு ஆச்ரயமேது வென்று சிகலர் கேட்டார். ஸ்வர்க்கத்துக்கு மேல்பட்ட ஆச்ரயமொன்றிருப்பதாக சாமத்தால் ஏற்படவில்லை. ஸாமமே ஸ்வர்க்கலோகமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் நாமும் ஸாமத்துக்கு ஸ்வர்க்கமே ஆச்ரயமென்று நிர்ணயிக்கக்கடவோம் என்று தால்ப்யர் சொன்னார். (௫)

𑌤𑌂 𑌹 𑌶𑌿𑌲𑌕𑌃 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌿𑌤𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌕𑌿𑌲 𑌤𑍇 𑌦𑌾𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௬॥

ஸ0-ரா-பா—ஸாமகதி பரம்பரையில் ஸ்வர்க்கலோகத்தோடு நிறுத்திவிட்டதினால் உனக்கு ஸாமஜ்ஞானம் பூர்ணமாகவில்லை. இப்படி அறைகுறையாகத் தெரிந்து நீர் வாதம்செய்வதை ஸாமக்கியானியான வேறு யாராவது கேட்பானால் உம்தலை வெடிக்கக்கடவதென்று சபிப்பன் உம்தலை உடனே வெடித்துவிடும் நான் ப்ரீதியுடையவனாகையால் அப்படி சபிக்க இஷ்டப்படவில்லையென்று சிகலர் தால்ப்யருக்குச் சொன்னார். (௬)

𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌤𑌿𑌨𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥௭॥

ஸ0-ரா-பா—ஆனால் இதன் நிச்சயத்தை உம்மால் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேனென்று தால்ப்யர் கேட்க அப்படியே செய்யுமென்று சிகலர் சொன்னார். ஸ்வர்க்கத்திற் காச்ரயமேது வென்று தால்ப்யர் கேட்டார். யஜ்ஞதான தபோஹோமாதிகளால் ஸ்வர்க்கலோகத்தை போஷிப்பதினால் பூலோகம் ஸ்வர்க்கத்துக் காச்ரயமென்று சிகலர் சொன்னார். இப்பூலோகத்திற் காச்ரயமேது வென்று தால்ப்யர் கேட்டார். இதற்குமேல் ஆச்ரயமொன்று ஸாமத்திற்கில்லை யென்று சிகலர் சொன்னார்.

அ-பே-ரங்—ச்ருதியில் ஸாமமானது ப்ரதிஷ்டாலோகமாக ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வர்க்கலோகம் ஜ்யோதிச்சக்கிரத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருப்பதாலும் அது சுழன்றுகொண்டே யிருப்பதாலும் நிலையானதென்னும் பொருள்கொண்ட ப்ரதிஷ்டாலோகமாகக் கூடாதாகையாலும் பூமியே ப்ரதிஷ்டா லோகமென்று கொள்க. (௭)

𑌤𑌂 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌣𑍋 𑌜𑍈𑌵𑌲𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌕𑌿𑌲 𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௮॥

ஶ௦-ரா-பா—ஸாமகதி பரம்பரையில் பூமிக்குமேலில்லை யென்பதால் உனக்கு ஸாமஜ்ஞானம் பூர்த்தியாகவில்லை. இதை வேறு யாராவது ஸாமஜ்ஞானி கேட்டால் கோபம்கொண்டு உம்தலை வெடித்துவிடும்படி சபிப்பன் உடனே தலை வெடித்து விடுமென்று ஜீபலரின் புத்ரரான ப்ரவாஹணர் சொன்னார். ஆனால் இதன் நிச்சயத்தை நான் உம்மால் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேனென்னு சிகலர் சொன்னார். அப்படியே செய்யுமென்று ப்ரவாஹணர் ஒப்புக்கொண்டார்.

அ-பே-ரங்—நாசமுடையதான பூமியை ஸாமத்தின் கடைசி ஆச்ரயமாக நீர் நினைத்திருப்பதால் உம்மதத்தில் ஸாமமும் நாசமுடையதாய் விடுமல்லவா என்று ப்ரவாஹணர் சொன்னார். (௮)

௯ 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿
𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥௧॥

ஶ௦-ரா—பா—இப்பூமிக் காச்ரயமெதுவென்று சிகலர் கேட்க ப்ரவாஹணர் சொல்லுகிறார். பூமிக்கு ஆச்ரயம் ஆகாசமே. இங்கு ஆகாசம் என்பது பரமாத்வாவை. ஸர்வபூதங்களும் அவனிடத்திலே யிருந்தே உத்பந்நமாகின்றன. ப்ரளயகாலத்திலே அவனிடத்திலேயே லயமடைகின்றன. எல்லாவற்றையும்விட இவனே உத்கிருஷ்டன் இவனே பரமப்ராப்யம்.

அ-பே-ரங்—ஆகாசம் என்றது நன்றாய் ப்ரகாசிக்கிறான் அல்லது நன்றாய் ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறான் என்னும் அர்த்தமுடையது ஆதலால் அது பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதே யல்லது பூதாகாசத்தைச் சொல்லாது. (௧)

𑌸 𑌏𑌷 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌸 𑌏𑌷𑍋𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑍋
𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌨𑍍𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥௨॥

ஶ௦-ரா-பா—இவ்வுத்கீதத்தை உத்கிருஷ்டங்களெல்லாவற்றிற்கும் மேலானதும் ஆகாசமென்று சொல்லபபடுவதுமாகிய பரமாத்மாவாக உபாஸிக்கக்கடவன். ஸாமத்தின் கடைசியானகதி நாசமில்லாத அந்தப் பரமாத்மாவே ஆதலால் இப்பக்ஷத்தில் தோஷம் ஒன்றுக்கும் இடமில்லை. இவ்வாறு பரோவரீய ஸத்வகுண விசிஷ்டாகாசமாக உத்கீதத்தை உபாஸிக்கிறவன் இங்கு ஸர்வோத்கிருஷ்டனாய் ஜீவிப்பதோடு ஸர்வலோக போகங்களையும் அடைவன். (௨)

𑌤𑌂 𑌹𑍈𑌤𑌮𑌤𑌿𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍌𑌨𑌕 𑌉𑌦𑌰𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤
𑌏𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑍋 𑌹𑍈𑌭𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௩॥

ஶ௦-ரா-பா—சுநகபுத்ரராகிய அதிதன்வா என்பவர் இவ்வுத்கீத விஜ்ஞானத்தை சிஷ்யராகிய உதரசாண்டில்யருக்குச் சொல்லி, உன் சந்ததியார்கள் எதுவரையில் இவ்வாறு பரோவரீயஸ்த்வகுண விசிஷ்டமாக உத்கீதத்தை உபாசனம் செய்கிறார்களோ, அதுவரையில் அவர்கள் ஸர்வோத்கிருஷ்டமாக ஜீவிப்பார்கள் என்றும் சொன்னார்.

அ-பே-ரங்—உதரசாண்டில்ய ரென்றதற்கு ஸந்தியுடைய சாண்டில்யரென்றுபொருள். (௩)

𑌤𑌥𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪
𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯 𑌏𑌵 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋
𑌕𑍇 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥௪॥

ஸம்-ரா-பா—பரலோகத்திலும் அவர்களுக்கு ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஜீவனம் கிடைக்குமென்றும்சொன்னார். இவ்விதமான பலன் யாரோ சிலருக்கு மந்திரமென்பதில்லை. பரோவரீயஸ்த்வகுணத்தோடு உத்கீதத்தை உபாஸிப்பவர் எவனானாலும் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஜீவனத்தைப்பெறுவன். லோகேலோக இதி என்று மறுபடிசொன்னது வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (௪)

𑌦𑌶𑌮𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌟𑌚𑍀𑌹𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌜𑌾𑌯𑌯𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹 𑌚𑌾
𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌇𑌭𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌕𑌉𑌵𑌾𑌸 ॥௧॥

ஸா-ரா—மற்றோர்விதமான உபாஸனத்தைவிதிக்கும்பொருட்டு உபாக்யானம் ஒன்று சொல்லப்படுகிறது சபரனென்னும் ருஷியின் புத்ரரான உஷஸ்தியென்பவர் குருக்ஷேத்ரத்தில் வஸித்துவந்தார். அப்போது மடசியினால் (சங்-இடிகள் விழுந்ததினால், ரங்-கல்மழையால்) துர்ப்பிக்ஷமுண்டாய் விட்டேஸ்தனம் முதலிய பெண்ணுருவங்கள் வெளிப்படாத தன் பத்தினியோடு ஏற்பட்டு யானைக்காரர்கள் வாஸம் செய்யு ஊருக்குவந்து பசியால்வருந்தி நடைதளர்ந்து; 'சங்-ஒருவீட்டில், ரங்-எவ்விதமாயாவது பிராணனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டால் பிருஹ்மவித்யை நிஷ்பந்தமாகப் பெறலாமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டே) உட்கார்ந்தார். (௧)

𑌸𑌹𑍇𑌭𑍍𑌯𑌂𑌕𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂𑌬𑌿𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌨𑍇
𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌚𑍍𑌚𑌯𑍇𑌮𑌇𑌮𑌉𑌪𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌇𑌤𑌿॥ ௨ ॥𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌮𑍇
𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑍈𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿
𑌷𑍍𑌟𑌂𑌵𑍈𑌮𑍇𑌪𑍀𑌤𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚॥௩॥ 𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌇𑌤𑌿𑌨𑌵𑌾𑌅𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌕𑌾𑌮𑍋𑌮 𑌉𑌦𑌪𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿॥
௪ ॥ 𑌸𑌹𑌖𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌆𑌜𑌹𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌏𑌵𑌸𑍁𑌭𑌿
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌨𑌿𑌦𑌧𑍌 ॥௫॥ 𑌸𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑌉
𑌵𑌾𑌚𑌯𑌦𑍍𑌬𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌭𑍇𑌮𑌹𑌿𑌲𑌭𑍇𑌮𑌹𑌿𑌧𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑍌𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌤𑍇𑌸𑌮𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௬॥ 𑌤𑌂𑌜𑌾𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚𑌹𑌨𑍍𑌤
𑌪𑌤𑌇𑌮𑌏𑌵𑌕𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌾𑌇𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌖𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂𑌵𑌿𑌤𑌤𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 ॥

ஸம்-ரா—அவர் ஆஹாரத்துக்காக அலைந்தபோது யானைக்காரன் ஒருவன் கொள்ளேவேகவைத்து அதைக்கொட்டி கும்பலாய் சேர்த்து அதிலிருந்து எடுத்துத் தின்று கொண்டிருக்கக்கண்டு அவன் அருகேசென்று தனக்குக் கொள்ளு கொஞ்சம் கொடுக்கும்படி கேட்டார். நான் தின்றமீதி இதில்போடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவல்லது வேறில்லையே யென்ன செய்வதென்றவன் சொன்னான். (2) இதிலேயே கொஞ்சம் கொடு என்று உஷஸ்தி கேட்டார். அவன் கொடுத்தான். ருஷி அதை வாங்கிக், கொஞ்சம் புசித்தார். அவன் தன் சமீபத்திலிருந்த ஜலத்தைக் கொடுத்துப் பருகும்படி சொன்னான். அது எச்சில் ஆயிற்றே என்று ருஷி சொன்னார். (கொள்ளு எச்சலல்லவோ வென்று அவன்கேட்டான். இதை நான் புஜியாமல் போனால் பிராணன் போய் விடுமாகையால் புசித்தேன, ப்ராணன் போகும்தருணத்தில் நியமம் பார்க்க வேண்டிய தில்லை, தீர்த்தம்பருகாததினால் ப்ராணன் போகாதாகையால் இதுகாமசாரம். இதற்கு நியமமுண்டென்று உஷஸ்தி சொன்னார். (௪) அவர்தான் புசித்து மிகுந்த கொள்ளை பத்னியிடம் கொடுத்தார். இதற்குள்ளாக அவள் பிக்ஷையெடுத்துப் புசித்துப் பசியாறியிருந்தாள். ஆனாலும் பர்த்தாவின் ஆக்ஞையை பரிபாலனம் செய்ய வேண்டியது ஸ்த்ரீகளின் கடமையாகையால் அதை அவமரியாதை செய்யாமல் வாங்கி முடிந்து வைத்துக் கொண்டாள். (௫) மறுநாள் காலையில் உஷஸ்தியானவர் படுக்கையை விட்டெழுந்திருக்கும் போதே' இன்றுக் ஏதாவது கிடைத்தால் அதைப்புசித்துக் கொஞ்சம் திடம் கொண்டுநடக்கலாம். ஸமீபத்தில் ஓர் அரசன் யாகம்செய்கிறான் அங்கேபோகலாம் அவ்வரசன் எல்லாருத்விக்குகர்மங்களையும்பண்ணி

வைக்கும்படி என்னை வேண்டிக் கொள்ளுவான். அதனால் தனம் கிடைக்கும் அதைக் கொண்டு சுகமாய் வாழலாம்' என்று பத்னிகாதுச்சுக் கேட்கும்படி சொன்னார். (௬) இதைக் கேட்ட அவரது பத்னி! தாம் நேற்றுக் கொடுத்த கொள்ளு இதோ இருக்கிறதென்று கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். அது ஆனைக்காரன் புசித்த மீதி தான் புசித்த மீதி, முதல் நாளையது, அப்படியிருந்தும் ப்ராணன் போகும் சமயமாயிருந்ததினாலே அவைகளைப்புசித்து நடந்து சென்று யாகசாலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார் (எ)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍄𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌸 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥ ௮ ॥

ஸ0-ரா—அங்கேஸ் தோத்ரம் செய்யும் பொருட்டு அதற்குரிய ஸ்தானத்திலிருந்த உத்காதாதாப்ரஸ்தோதா ப்ரதிஹர்த்தா இவர்களின் ஸமீபத்தில் வந்து உட்கார்ந்து உஷஸ்தி ப்ரஸ்தோதாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (அ)

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥

ஸ0-பா—ப்ரஸ்தோதாவே இப்போது நீப்ரஸ்தாவம் செய்யும் தேவதையை அறிந்து கொள்ளாமல் ப்ரஸ்தாவம் செய்வாயாகில் உன்தலையறுந்து கீழே விழும்.

அ-பே-சங்—ப்ரஸ்தாவபக்த்தி இன்னதென்று அறியாத நீ பிரம்ஹஜ்ஞானியான என்முன்னே காரியம் செய்யத்தகாது என்பது ருஷியின் தாத்பர்யம். கீழே இரண்டு கதிகள் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே பிரம்ஹஜ்ஞானமில்லாதவனும் தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கலாமென்று ஏற்படுகிறதாகையால், பிரம்ஹஜ்ஞானியின் ஸமீபத்தில் அவன் அனுமதியில்லாது செய்யலாகாதென்பது இங்கே ஏற்படுகிறது.

அ-பே-ரங்—ப்ரஸ்தாவ பக்தியில் எந்த தேவதையை உபாசிக்கவேண்டுமோ அதையறியாமல் ப்ரஸ்தாவம் செய்தால் உன் தலைவெடிக்கும்.

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 ॥ ௧௧ ॥

ஸ0-ரா—உத்காதாப்ரதிஹர்த்தா இவர்களை நோக்கியும் உஷஸ்தி அப்படியே சொன்னார். அவர்கள் பயந்து ஒன்று செய்யாமல் நின்று விட்டார்கள். இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதினால் வேறொன்றும் செய்யவுமில்லை.

அ-பே-ரங்—இந்தகண்டத்திலும் மேல் கண்டத்திலுமாக உத்கீத பத்திப்ரஸ்தாவபக்தி, ப்ரதிஹாரபக்தி யென்று மூன்று பக்தி விஷயமான உபாசனம் விதிக்கப்படுகிறது.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌿𑌷𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ ௧௧ ॥

ஸ0-ரா-பா—பிறகுயஜமானனானராஜா இவர் ஸமீபத்தில் வந்து தாம் இன்னாரென்பதை அறியவிரும்புகிறேன்! என்று சொன்னார். நான் சக்ரருஷியின் புத்ரன், உஷஸ்தி, நீகேட்டிருப்பாயல்லவா, என்றுருஷிசொன்னார். (௧)

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍈𑌷𑌿𑌷𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑍃𑌷𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌤𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌹 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥௩॥

ஸ௦-ரா-தாத்—ஆம், நான் பலவாறு கேட்டிருக்கிறேன். எல்லாருத்விக்குகர்மங்களையும் நடத்தும்படியான் தம்மை வரிப்பதாகவே நினைத்திருந்தேன் தம்மைத்தேடினேன், தமதிருப்பிடம்தெரியாமையால் இதரர்களைவரித்துக் கொள்ளும்படியாயிற்று. (௨) ஆனாலும் அந்தருத்விக் தர்மங்களை யெல்லாம் செய்யும் பொருட்டு தம்மையேயான் இப்போது வரிக்கிறேன் என்று ராஜா சொன்னான். அப்படியே யாகலாம். ஆனால் நீமுன்னம் இவர்களை வரித்து விட்டதினால் இவர்களுக்கே நான் உபதேசம் செய்து அவரவர் காரியங்களைச் செய்யும்படி அனுமதி கொடுக்கிறேன். இவர்களுக்கு நீகொடுக்கும் தக்ஷிணையளவு எனக்கும் கொடுக்கவேணுமென்று ருஷி சொன்னார். யஜமானன் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டான்.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍋𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌕𑌤𑌮𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥

ஸ௦-ரா—பின்பு ப்ரஸ்தோதாவிநயத்துடன் உஷஸ்தி கிட்டவந்து, ப்ரஸ்தாவபக்திக்கு விஷயமான தேவதையை யறியாமல் ப்ரஸ்தாவம்செய்தால் தலைவெடித்துவிழும்' என்று சொல்லிற்றே. அது எந்த தேவதையென்று கேட்டார்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௫॥

ஸ௦-ரா-பா—ப்ராணனே அந்ததேவதை, எல்லாபூதங்களும் பிராணனிடத்தில் லயமடைகின்றன. பிராணனிடத்திலிருந்தே உண்டாகின்றன அதை அறியாமல் நீ ப்ரஸ்தாவம் செய்தால் உன்தலை விழுந்துவிடு மென்று சொன்னேன் நீ என்வார்த்தையை லக்ஷியம்வையாமல் நீ இருந்தால் தலைவிழுந்தேயிருக்கும். இப்போது விநயத்துடன் கேட்டுத்தெரிந்துகொண்டது யுக்தமானதென்று உஷஸ்திசொன்னார்.

அ-டீ-ப-ரங—இங்கு ப்ராணனென்றது ஸகலஜகதுத்பத்தி லயகாரணமான பரப்பிரம்மத்தையே; எல்லோரையும் ப்ராணனோடேயிருக்கும்படிசெய்வது, (ஜீவிக்கும்படிசெய்வது) என்பதுபொருள். பரமாத்மாவை ப்ரஸ்தாவபக்தியில் அத்யாயம் செய்து உபாஸிக்கவேண்டும். (௫)

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍋𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌕𑌤𑌮𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௬॥

ஸ௦-ரா-பா—ப்ரஸ்தோதா கேட்டதுபோலே உத்காதாவந்துகேட்டார். பிறகு.

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௭॥

ஸ௦-ரா-பா—உயர இருப்பவனாகிய ஆதித்யனையே யெல்லாரும் ஸ்துதிப்பதால் அவனே உத்கீதத்திற்கு-தேவதையென்று உஷஸ்திசொன்னார். ப்ரஸ்தாவம் ப்ரா

ணன் இரண்டு இடத்திலும் முதலில் ப்ரதி இருப்பதால் இரண்டுக்கும் ஸாம்யம். உத்கீதம் உச்சைః (உயர) இருக்கிற ஸூர்யன் இரண்டுக்கும் உத் இருப்பதால் ஸாம்யம்.

ஸ௦-ரா-பா—பிறகு ப்ரதிஹர்தா, ப்ரஸ்தோதா உத்காதா இவர்கள் போலவே வந்து கேட்டடார். (௭)

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍋𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌕𑌤𑌮𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥

ஸ௦-ரா-பா—பிறகு ப்ரதிஹர்தா, பரஸ்தோதா உத்காதா இவர்கள்போலவே வந்து கேட்டார்.

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥

ஸ௦-ரா-பா—எல்லாப்ராணிகளும் அன்னத்தைபுஜித்தே ஜீவிப்பதால் அன்னமேப்ரதிஹார தேவதையென்று உஷஸ்திசொன்னார். ப்ரதிஹாரம், ப்ரதிஹாரம் செய்யப்படும் (புஜிக்கப்படும்) அன்னம்) இதுகளில் ப்ரதி இருப்பதால் இரண்டுக்கும் ஸாம்யம். மற்றவை முன்போல, இதனால் ப்ரஸ்தாப பக்தியில் ப்ராணபுத்தியும் உத்கீதபக்தியில் ஆதித்யபுத்தியும் ப்ரதிஹாரபக்தியில் அன்னதேவதா புத்தியும் செய்து உபாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ததோக்தஸ்யமயேதி என்று மறுபடி சொன்னது வித்யையின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌶𑍌𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌬𑌕𑍋 𑌦𑌾𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 ॥ ௧ ॥

ஸ௦-ரா-பா—கீழ்கண்டத்தில் அன்னம் அகப்படாமல் கஷ்டப்பட்டவரின் தசை சொல்லப்பட்டது. இதில்அன்னம் அகப்படும்பொருட்டு நாய்கள் உத்கீதோபாசனம் செய்தமை சொல்லப்படுகிறது.

தல்பருஷியின் புத்ரரும் மித்ரையின் கர்ப்பத்தில் பிறந்தவரும் பகர்கலாவர் என்னும் இரண்டுபேர் உடையவருமான ஒருருஷி வேதாத்யயனம் செய்யும்பொருட்டு ஊரைவிட் டேகாந்தமான ஒரிடத்திற்குப்போனார்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨 𑌉𑌪𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌚𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா-பா—இவரது அத்யயனத்தால் ஸந்தோஷமடைந்த ஒருதேவதை அல்லது ஒருருஷி வெளுப்புநாயாக உருவம்கொண்டு இவர்முன்னேவர அதைச்சூழ்ந்து பல நாய்கள் வந்து எங்களுக்குப் பசியாயிருப்பதால் தாம் கானம்செய்து எங்களுக் எங்களுக்கு அன்னம் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கவேணும் என்றுகேட்டன அதைக்கேட்டதுகள். (௨)

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌹𑍈𑌵 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌪𑌸𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌬𑌕𑍋 𑌦𑌾𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ ௩ ॥

ஸ௦-ரா-பா—நாளைக்குக் காலையில் நீங்கள் இங்கே என்னிடம்வாருங்கள் என்று வெள்ளைநாய் சொல்லிற்று. அதைக்கேட்டருளி அந்த சமயத்திற்குச் சரியாய் அங்கே போய் காத்துக்கொண்டிருந்தார். (௩)

அ-பே-ஶ0—உத்கானம் காலேவேளையில் செய்யவேண்டிய தாகையால் காலே யில் வரும்படி சொல்லப்பட்டது. (௩)

தெ ஹ யதைவேதம் பஹிஷ்பவமானேந ஸ்தோஷ்யமாணாஃ ஸம்ரப்தாஃ ஸர்பந்தீத்யேவமாஸஸ்ருபுஸ்தெ ஹ ஸமுபவிஶ்ய ஹிஞ்சக்ருஃ ॥ ௪ ॥

ஶ0-ரா-பா—யாகங்களில் பஹி பவமான ஸ்தோத்ரம்செய்யும் உத்காதாக்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பிடித்துக்கொண்டு நடப்பதுபோல ஒன்றுக்கொன்று வாயினல் வாலேக்கவ்விக்கொண்டு சுற்றிவந்து உட்கார்ந்து ஹிங்காரம் செய்தன. (௪)

ஓ3மதா3ம் ஓம் பிபா3ம் ஓம் தே3வோ வருணஃ ப்ரஜாபதிஃ ஸவிதா2ந்நமிஹாஹரத் அந்நபதே3ந்நமிஹா ஹரா2ஹரோமிதி ॥ ௫ ॥

ஶ0-ரா-பா—அவைகள்செய்த ஹிங்காரம் இதில் சொல்லப்படுகிறது.

நாங்கள் புசிக்கவேண்டும் தீர்த்தம் அருந்தவேண்டும், தேவன் வருணன் பிரஜா பதி ஸவிதஜ என்று சொல்லப்படும் சூர்யன் எங்களுக்கு அன்னத்ஸைதக் கொடுக்கக் கடவன். அன்னத்துக்கு அதிபதியான சூர்யனே! நீ எங்களுக்கு அன்னத்தைக்கொ டுப்பயாக.

அ-பே-ஶ0—ப்ரகாசிப்பதால் தேவன். மழைக்குக் காரணமாதலால் வருணன். ஜனங்களை ரக்ஷிப்பதால் பிரஜாபதி - எல்லாவற்றிற்கும் உத்பாதகனதலால் ஸவிதா. ஆஹர என்று மறுபடி சொன்னது ஆதரவினுல்.

அ-பே-ரங்—எல்லோராலும் வரிக்கப்படுவதால் வருணன். ஆஹர என்பதை மறுபடி சொன்னது ப்ரார்த்தனே யாகையால். இவ்விதமாய் அந்த நாய்கள் கானம் செய்தன. அன்னபதே என்னும் மந்திரத்தைக்கொண்டு உத்கீதத்தை ஆதித்யனுக உபாஸித்தால் அன்னம் கிடைக்குமென்று இதனுல் ஏற்படுகிறது. (௫)

த்ரயோதஶஃ கண்டஃ.

அயம் வாவ லோகோ ஹாஉகாரோ வாயுர்ஹாஇகாரஶ்சந்த்ரமா அதகாரஃ । ஆத்மேஹகாரோऽக்நிரீகாரஃ ॥ க ॥

ஶ0-ரா-பா—ஸாமாவயவமான ஸ்தோபாக்ஷரவிஷயமான சில உபாசனங்கள் இங்கே ஒருங்கேசொல்லப்படுகிறன.

ரதந்தரசாமத்தில் வரும்ஹாஉ என்னும்ஸ்தோபாக்ஷரத்தை இந்தலோகமாகவும் வாமதேவ்யஸாமத்தில் வரும் ஹாஇ என்பதை வாயுவாகவும், அத என்பதை சந்த்ர னுகவும் இஹஎன்பதை ஆத்மாவாகவும் ஆக்னேய ஸாமத்தில்வரும் ஈகாரங்களே அக்னியாகவும். (க)

ஆதித்ய ஊகாரோ நிஹவ ஏகாரோ விஶ்வேதேவா ஔஹோஇகாரஃ ப்ரஜாபதிர்ஹிங்காரஃ ப்ராணஃ ஸ்வரோऽந்நம் யா வாக் விராட் ॥ உ ॥

ஶ0-ரா—ஆதித்யதைவத்யமான ஸாமத்தில்வரும் ஊகாரத்தை சூர்யனாகவும், ஏகாரத்தை நிஹவமாகவும் ஔஹோஇ என்பதை விச்வேதேவர்களாகவும் ஹிங்கா ரத்தை ப்ரும்மாவாகவும் ஸ்வரஎன்றும் ஸ்தோபத்தை ப்ராணனுகவும் யாஎன்பதை அன்னமாகவும் வாக் என்பதை அன்னம் அல்லது விராட்புருஷனுகவும் உபாசிக்க வேண்டும் (உ)

அநிருக்தஸ்த்ரயோதஶஃ ஸ்தோபஃ ஸஞ்சரோ ஹுங்காரஃ ॥ ௩ ॥

ஶ0-ரா-பா—கீழ்பன்னிரண்டு ஸ்தோபாக்ஷரங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவை களைப்போல ஹும் பதின் மூன்ருவது ஸ்தோபாக்ஷரம் ஒன்று உண்டு. அதுஸ்பஷ்ட மாய் நிர்வசனம் செய்யப்படாதது. அதனுல் ஸந்தேஹமாயே யிருப்பது. அதை ஸஞ்சாரமாக உபாசிக்கவேண்டும்.

கீழ்சொன்ன எல்லாஸ்தோபாக்ஷரங்களிலும் முறையேபூலோகம்முதலியபுத்தி செய்து உபாசிக்கவேண்டும் என்றுசொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௩)

𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌦𑍋𑌹𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿

ஸ0-ரா-பா—இவ்வுபாஸனத்தின் பலம் சொல்லப்படுகிறது. கீழ்சொன்ன ஸ்தோபாக்ஷரங்களின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்து உபாஸிப்பவன் அன்னம் ஜீரணசக்தி ஸ்வாதீனோச்சாரண சக்திமுதலிய பலன்களை அடைவன். உபநிஷதம் வேதஎன்று மறுபடிசொன்னது அத்தியாயம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (௪)

ஸ0—இதிஎன்றது ஸாமாவயவங்களின் உபாஸனம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது.

மத்வ—உந்நதஸ்தானத்திலிருப்பதாலும் கானம்செய்யப்படுவதாலும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்தானமாதலாலும் உத்கிருஷ்டரான விஷ்ணுவே இங்குஉத்கீதமாகச் சொல்லப்படுகிறார்.

எல்லாவற்றிலும் வாயுவேச்ரேஷ்டமானது. பகவான்தவிர அதற்குமேல்பட்ட வாயுவை உபாசித்தால் பகவானை உபாசித்ததாகும். பர்வதினத்தில் சொவோத்கீதத் விஷ்ணுவை உபாசனம் செய்தால் அவர் எல்லாபலனையும் கொடுப்பர். ஓமதாமஎன்றும் மந்த்ரம் வாயுவினால் சொல்லப்பட்டது. வாயுவிடத்திலுள்ள விஷ்ணுவை இதனால் உபாசித்து தங்கள் தங்கள் இஷ்டங்களை அடைந்தார்கள்.

முதல் ப்ரபாடகம் முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌤𑌦𑌸𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥௧॥

ஸ0-ரா-பா—கீழ்ஸாமைக தேசவிஷயமான உபாஸனம் சொல்லப்பட்டது. இனிபூர்ணஸாம விஷயமான உபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. ஸாமம் ஐந்து அல்லது ஏழுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பூர்ணமானஸாமம் உத்தமமானகையால் அது உபாசிக்கத்தக்கது. நல்லகாரியங்களை ஸாமமென்றும் கெட்டகாரியங்களை அஸாமமென்றும் சொல்லுகிறது வழக்கமாயிருக்கிறது. (௧)

𑌤𑌦𑍁𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑍈𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑍈𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥௨॥

ஸ0-ரா-பா—அரசனிடத்தில் எதிரிவந்தால் அவன் அடைந்தபலனைப் பார்த்துக்கொண்டு, நல்லபலனாயிருந்தால் ஸாமத்தால் வந்தான் என்றும் கெட்டபலனாயிருந்தால் அஸாமத்தால் (ஸாமமில்லாமல்) வந்தானென்றும் சொல்லுகிறார்கள். (3) மேலும் நல்லகாரியம் செய்யப்படும்போது, ஸந்தோஷம். நமக்குஸாமமாயிற்றென்று ஸந்தோஷமாயும், கெட்டகாரியம் செய்யப்படும்போது அஸாமமானது என்றும் துக்கமாயும் சொல்லுகிறார்கள்.

𑌅𑌥𑍋𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌮 𑌨𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌬𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌸𑌾𑌮 𑌨𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌬𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥௩॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍋 𑌹 𑌯
𑌦𑍇𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌆 𑌚 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌯𑍁𑌰𑍁𑌪 𑌚 𑌨𑌮𑍇𑌯𑍁𑌃 ॥௪॥

ஶம்-ரா-பா—இப்படி ஸமஸ்தமான ஸாமமானது ஸாதுவென்று உபாஸிப்பவனைச் சுருதிஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத சத்கர்மங்கள் தானேவந்தடையும், யோக்கியங்களாகவும் ஆகும். (௪)

அர்த்தபேதம். அப்யாசஃ என்றதற்கு சீக்கிரமென்று அர்த்தம். ச்ருதப்ரகாசிகாசாரியர்மற்றோரிடத்தில் இப்பதத்திற்கு வருகிறவையென்று பொருள்கூறியிருப்பதால் இங்கும் அதேபொருளாய் நாம் தேடிப் போகவேண்டிய தர்மங்கள் தானேவருமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்-

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍂-
𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 ॥௧॥

ஶம்-ரா-பா—ஹிங்காரம் ப்ரஸ்தாவம் உத்கீதம் ப்ரதிஹாரம் நிதனம் என்று ஸாமம் ஐந்துவிதம், அதுகளில் முதலாகையால் ஹிங்காரத்தை பூமியாகவும் அக்னியில் காரியங்களை ஆரம்பிப்பதால் ப்ரஸ்தாபத்தை அக்னியாகவும், ஆகாசம் ககனமென்று சொல்லப்படுவதாலும் உத்கீதத்தில் ககாரம் இருப்பதாலும் உத்கீதத்தை ஆகாசமாகவும் எல்லோருக்கும் எதிரே (ப்ரதிமூலமாக இருப்பவனுகையாலே ப்ரதிஹாரத்தை ஸூர்யனுகவும் இங்கிருந்து போனவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் நிதானம் செய்யப்படுவதால் (நிறுத்தப்படுவதால்) நிதனத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும் உபாசிக்கக்கடவன், ஸாமங்கத்திலும் ஊர்த்வமுறையில் லோகமாக செய்யவேண்டிய கிரமம். (௧)

𑌅𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀-
𑌥𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥௨॥

ஶம்-ரா—திருப்பமுறையால் பார்க்கும்போது முதலானதால் ஹிங்காரத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும், சூர்யன் உதயமானபின்பே கர்மங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவதால் ப்ரஸ்தாவத்தை சூர்யனுகவும் உத்கீதத்தை ஆகாசமாகவும் (முன்புபோலவே) இங்கும் அங்கும் ப்ரதிஹரணம் செய்வதால் (கொண்டுபோவதால்) ப்ரதிஹாரத்தை அக்கினியாகவும் இங்கே மரிப்பதால் நிதானத்தை பூமியாகவும் உபாஸிக்கக்கடவன். (௨)

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾-
𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥௩॥

ஶம்-ரா—இவ்வாறு ஐந்துவிதமாக ஸாமத்தை அறிந்து உபாசனம் செய்பவனுக்கு கதி ஆகதி இரண்டுடன்கூடிய லோகங்களெல்லாம் இவன் அபேக்ஷித்த இஷ்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்.

அ-பே-ஶம்—ஊர்த்வமாயும் ஆவ்ருத்தமாயுமுள்ள எல்லாலோகங்களும் போக்கியமாகும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌾𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋
𑌮𑍇𑌘𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨-
𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥௧॥

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌹 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿-
𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥௨॥

ஸா-ரா-பா—முதலாகையால் கீழ்காற்றை ஹிங்கமாகவும் வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் சேர்ந்தால் மழைக்கு (ப்ரஸ்தாபம்) ஆரம்பமென்று ப்ரசித்தமாகையால் ப்ரஸ்தாபத்தை மேகோத்பத்தியாகவும் உத்தமமாகையால் உத்கீதத்தை வர்ஷம் (மழை) ஆகவும், மிரதிஹிருதம் (இறைந்திருப்பது) ஆகையால் ப்ரதிஹாரத்தை மின்னல் இடி இவைகளாகவும் கடைசியாகையால நிதன ஸிரமத்தை மழையின் முடிவாகவும் இப்படி ஐந்துவிதமான சாமத்தையும் விருஷ்டியாக உபாசனம் செய்கிறவன் இது சிக்கும்போது மழைபெய்யும் இஷ்டமானபோது அவன் மழைபெய்யும்படி செய்யவும் ஸமர்த்தன். (க-உ)

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌮𑍇𑌘𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌤𑍇 𑌸 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋 𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 ।௧। 𑌨 𑌹𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇.

ஸா-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை மேகங்கள் சேர்ந்து ஸட்சரிப்பதாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை மழையாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை மேற்கு மழையாகவும் நிதனத்தை ஸமுத்ரமாகவும் இப்படி ஐந்து சாமங்களையும் ஜலமாக அறிந்து உபாசிக்கிறவன் ஜலத்தில் மரணமடையமாட்டான். ஜலஸமிருத்தனுகவும் ஆவன்.

அ-பே-சங்—இவன் வேண்டாதபோது ஜலத்தில் மரிக்கமாட்டான். கங்காதி தீர்த்தங்களில் மரணம் கோரப்படுவதல்லவா. (க-உ)

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌋𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌶𑌰𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌹𑍇𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 ॥௧॥

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌋𑌤𑌵 𑌋𑌤𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥௨॥

ஸா-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை வஸந்தமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை க்ரீஷ்மமாகவும் உத்கீதத்தை வர்ஷருதுவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை சரத்தாகவும் நிதனத்தை ஹேமந்தமாகவும் இப்படி ருதுக்களாக உபாசனம் செய்பவனுக்கு ருதுக்கள் போகங்களை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும் அவன் அந்தந்த ருதுக்களுக்குரிய போகங்கள் அடைந்து ஸந்தோஷிக்கவும் பெறுவன். (க-உ)

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌪𑌶𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌵𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌗𑌾𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 ॥௧॥

𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌶𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥௨॥

ஸா-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை அஜமாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை அவியாகவும் உத்கீதத்தைப் பசுவாகவும், ப்ரதிஹாரத்தைக் குதிரையாகவும், நிதனத்தைப் புருஷனுகவும் இப்படிப் பசுக்களாக ஸாமத்தை உபாசிப்பவனுக்குப் பசுக்கள் ஸகல போகங்களையும் கொடுக்கும். இவன் பசுபோக ஸமிருத்தனுகவும் ஆவன். (க-உ)

அத² ஸப்தம: க²ண்ட³:

ப்ராணேஷு பஞ்சவித⁴ம் பரோவரீய: ஸாமோபாஸீத ப்ராணோ ஹிங்காரோ வாக் ப்ரஸ்தாவஶ்சக்ஷுருத்³கீ³த²: ஶ்ரோத்ரம் ப்ரதிஹாரோ மனோ நித⁴னம் பரோவரீயாம்ஸி வா ஏதானி ||க|| பரோவரீயோ ஹாஸ்ய ப⁴வதி பரோவரீயஸோ ஹ லோகாஞ்ஜயதி ய ஏததே³வம் வித்³வான் ப்ராணேஷு பஞ்சவித⁴ம் பரோவரீய: ஸாமோபாஸ்த இதி து பஞ்சவித⁴ஸ்ய ||உ||

ஸ०-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை ப்ராணனாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை வாக்காகவும், உத்கீதத்தைக் கண்ணாகவும், ப்ரதிஹாரத்தைக் காதாகவும், நிதனத்தை மனஸ்ஸாகவும் இப்படி ஸர்வச்ரேஷ்டங்களான ஐந்து ஸாமங்களையும் ஸர்வச்ரேஷ்டங்களான ப்ராணன் முதலியதாக உபாசிப்பவன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாக ஜீவிப்பதோடு ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான லோகங்களையும் அடையன். இதுவரையில் ஐந்துவிதமான ஸாமங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்பட்டது. (க-உ)

அத² அஷ்டம: க²ண்ட³:

அத² ஸப்தவித⁴ஸ்ய வாசி ஸப்தவித⁴ம் ஸாமோபாஸீத யத்கிஞ்ச வாசோ ஹுமிதி ஸ ஹிங்காரோ யத்ப்ரேதி ஸ ப்ரஸ்தாவோ யதா³ இதி ஸ ஆதி³: ||க|| யது³தி³தி ஸ உத்³கீ³தோ² யத்ப்ரதீதி ஸ ப்ரதிஹாரோ யது³பேதி ஸ உபத்³ரவோ யந்நீதி தந்நித⁴னம் ||உ|| து³க்³தே⁴(அ)ஸ்மை வாக்³தோ³ஹம் யோ வாசோ தோ³ஹோ(அ)ன்னவானன்னாதோ³ ப⁴வதி ய ஏததே³வம் வித்³வான் வாசி ஸப்தவித⁴ம் ஸாமோபாஸ்தே ||ந||

ஸ०-ரா-பா—ஸாமமானது ஹிங்காரம், ப்ரஸ்தாபம், ஓங்காரம், உத்கீதம், ப்ரதிஹாரம், உபத்ரவம், நிதனம் என்று ஏழுவகைப்படும். அதில் ஹிங்காரத்தை (சங்-ஹுங்காரமாகவும், ரங்-ஹிங்காரமாகவும்) ப்ரஸ்தாவத்தை ஸகல பரமான என்னும் சப்தமாகவும், உதகீதத்தின் முதல் அவயவமான ஓங்காரத்தை (சங்-ஆ-என்கிற, ரங்-ஆ-என்கிற) சப்தமாகவும் (க) உத்கீதத்தை உத் என்னும் சப்தமாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை ப்ரதி என்னும் சப்தமாகவும் உபத்ரவத்தை உப என்னும் சப்தமாகவும் நிதனத்தை நி என்னும் சப்தமாகவும் (உ) இப்படி ஏழுவிதமான சாமங்களையும் வாக்காக உபாசிப்பவனுக்கு அந்த வாக்கு வாக்கினால் ஸாதிக்கத்தக்க பலன்களை யெல்லாம் கொடுக்கும். அவன் அன்னம் ஜீரணசக்தி இவைகளை உடையவனாகிறான். சங்-ஹுமிதி. ரங்-ஹிமிதி என்று பாடரூபம். (ந)

அத² நவம: க²ண்ட³:

அத² க²ல்வமுமாதி³த்யம் ஸப்தவித⁴ம் ஸாமோபாஸீத ஸர்வதா³ ஸமஸ்தேன ஸாம மாம் ப்ரதி மாம் ப்ரதீதி ஸர்வேண ஸமஸ்தேன ஸாம ||க||

ஸ०-ரா-பா—எப்போதும் ஏகரூபனாயிருப்பதாலும் ஒருவருக்கெதிராக இருப்பது மற்றொருவருக்குப் பின்பாக இருப்பதென்றிராமல் எல்லாருக்கும் எதிராகவே இருப்பதாலும் ஸூர்யன் ஸமனாகையாலே இவ்வேழுவித ஸாமங்களையும் ஸூர்யனாக உபாசிக்கக்கடவன். (க)

தஸ்மின்னிமானி ஸர்வாணி பூ⁴தான்யன்வாயத்தானீதி வித்³யாத்தஸ்ய யத்புரோத³யாத்ஸ ஹிங்காரஸ்தத³ஸ்ய பஶவோ(அ)ன்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே ஹிம் குர்வந்தி ஹிங்காரபா⁴ஜினோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ன: ||உ||

ஸ0-ரா-பா—அந்த ஸூர்யனை எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ப்ராணுதாரமாக உபாஸிக்கவேண்டும். ஹிங்காரத்தை உதயமாவதற்கு முன்பு சூரியனது ரூபமாக உபாஸிப்பது. அது பசுக்களால் உபஜீவிக்கப்படுவது ஆதலால்தான் அவைகள் ஹிம் என்று சப்திக்கின்றன. (உ)

அத யத்ப்ரதமோதிதே ஸ ப்ரஸ்தாவஸ்ததஸ்ய மநுஷ்யா அந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே ப்ரஸ்துதிகாமா: ப்ரஶம்ஸாகாமா: ப்ரஸ்தாவபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௩॥

ஸ0-ரா-பா—ப்ரஸ்தாவஸாமத்தை முதல் முதலாக உதயமாகும் சூர்யனாக உபாஸிக்கக்கடவன் அது மனுஷ்யர்களால் உபஜீவிக்கப்படுவது. அதனாலதான் மனிதர்கள் ப்ரசம்ஸையை ஆசைப்படுகிறார்கள். (௩)

அத யத்ஸங்கவவேலாயாம் ஸ ஆதிஸ்ததஸ்ய வயாம்ஸ்யந்வாயத்தாநி தஸ்மாத்தாந்யந்தரிக்ஷேऽநாரம்பணாந்யாதாயாத்மாநம் பரிபதந்த்யாதிபாஜீநி ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௪॥

ஸ0-ரா-பா—ஓங்காரத்தை ஸங்கவகாலத்திய சூர்யனாக உபாஸிப்பது. அது பக்ஷிகளுக்கு பஜிஸ்யம் அதனால்தான் பக்ஷிகள் வேறாதரவில்லாமல் தங்களையே ஆதாரமாகக்கொண்டு ஆகாசத்தில் பறக்கின்றன. (௪)

அத யத்ஸம்ப்ரதி மத்யந்திநே ஸ உத்கீதஸ்ததஸ்ய தேவா அந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே ஸத்தமா: ப்ராஜாபத்யாநாமுத்கீதபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௫॥

ஸ0-ரா-பா—உத்கீதத்தை மத்தியந்தின ஸூர்யனாக உபாஸிப்பது. அது தேவதைகளுக்கு வஜிஸ்வியம் அதனால்தான் தேவதைகள் ப்ரம்மஸ்ருஷ்டியில் உத்கிருஷ்டர்கள் உத்கீதம் சத்தம் இச்சப்தங்களில் தகாரம் இருப்பதால் இப்படி சொல்லப்பட்டது. (௫)

அத யதூர்த்வம் மத்யந்திநாத்ப்ராகபராஹ்ணாத்ஸ ப்ரதிஹாரஸ்ததஸ்ய கர்பா அந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே ப்ரதிஹ்ருதா நாவபத்யந்தே ப்ரதிஹாரபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௬॥

ஸ0-ரா-பா—ப்ரதிஹாரத்தை மத்தியான்னத்திற்குமேல் அபரான்ஹம் வரையிலுள்ள சூர்யனாக உபாஸிப்பது. அது கர்ப்பங்களுக்காதாரம் அதனால்தான் வழியிருந்தும் அவை கீழே விழாமலிருக்கின்றன. (௬)

அத யதூர்த்வமபராஹ்ணாத்ப்ராகஸ்தமயாத்ஸ உபத்ரவஸ்ததஸ்யாரண்யா அந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே புருஷம் த்ருஷ்ட்வா கக்ஷம் ஶ்வப்ரமித்யுபத்ரவந்த்யுபத்ரவபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௭॥

ஸ0-ரா-பா—உபத்ரவத்தை அபராஹ்னம் முதல் ஸாயங்காலம் வரையிலுள்ள சூர்யனாக உபாஸிப்பது. காட்டிலுள்ள மிருகங்கள் அதை உபஜீவிக்கின்றன. ஆகையால் அவைகள் மனிதனைக்கண்டவுடன் காட்டிலும் குகையிலும் புகுந்து ஒளித்துக் கொள்ளுகின்றன. (௭)

அத யத்ப்ரதமாஸ்தமிதே தந்நிதநம் ததஸ்ய பிதரோऽந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தாந்நிதததி நிதநபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந ஏவம் கல்வமுமாதித்யம் ஸப்தவிதம் ஸாமோபாஸ்தே ॥௮॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—நிதனஸாமத்தை அஸ்தமனத்துக்கு முன் உள்ள சூர்யனாக உபாசிப்பது. இவன் பித்ருதேவதைகளுக்காதாரம் அதற்காகவேச்ராத்தங்களில் பித்ருதேவதைகளை தர்ப்பத்தில் ஆவாஹனம் செய்வது அல்லது பிண்டங்களை தர்ப்பத்தில் வைப்பது. இவ்வாறு ஏழுவித ஸாமங்களையும் ஸூர்யனாக உபாசிக்கக்கடவன்.

அ-பே-சங்—அவ்வாறு உபாசிப்பவன் அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்தை அடைவன்.

கயெஉ ஸ்ரீஃவண்ணஃ.

அயவனாத்மஸம்மிதமதிம்ருத்யு ஸப்தவிதம் ஸாமோபாஸீத ஹிங்கார இதி த்ர்யக்ஷரம் ப்ரஸ்தாவ இதி த்ர்யக்ஷரம் தத்ஸமம் ॥க॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—ஏழுவிதமான ஸாமங்களையும் ஸூர்யனாக உபாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட பின்பு ஸூர்யனைத் தாண்டிப் போகும்பொருட்டு வேறுவிதமான உபாஸநம் சொல்லப்படுகிறது. இரவும் பகலுமான காலத்தைச்செய்து அதனால் ஜகத்தை முடிப்பதினால் ஸூர்யன் ம்ருத்யுவென்று சொல்லப்படுகின்றான். ஏழுவித ஸாமங்களும் தமக்குத்தாம் ஸமமாயிருப்பன். (சங்-பரமாத்மாவிற்கு ஸமானமானவை.) இந்த ஸாமங்கள் இருபத்திரண்டு அக்ஷரமானவை. ஸூர்யன் இருபத்தொன்றாதலால் ஸாமம் ஸூர்யனை ஜயிக்கத்தக்கது. ஹிங்காரம் என்பதும் பிரஸ்தாவம் என்பதும் மும்மூன்றெழுத்தாதலின் அவை ஒன்றுக்கொன்று ஸமமானவை. ()

ஆதிரிதி த்வ்யக்ஷரம் ப்ரதிஹார இதி சதுரக்ஷரம் தத இஹைகம் தத்ஸமம் ॥
உத்கீத இதி த்ர்யக்ஷரமுபத்ரவ இதி சதுரக்ஷரம் த்ரிபிஸ்த்ரிபிஸ்ஸமம் பவத்யக்ஷரமதிசிஷ்யதே த்ர்யக்ஷரம் தத்ஸமம் ॥உ॥ நிதநமிதி த்ர்யக்ஷரம் தத்ஸமமேவ பவதி தானி ஹவா ஏதானி த்வாவிம்சதிரக்ஷராணி ॥௩॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—ஆதி என்பது இரண்டெழுத்து, பிரதிஹாரம் என்பது நாலெழுத்து இதிலிருந்து ஒரு எழுத்தை எடுத்து அதில் சேர்த்தால் இரண்டும் சமானமாய் விடுகின்றன. (உ)

ஸ்ரீ-ரா-பா—உத்கீதமென்பது மூன்றெழுத்து உபத்திரவமென்பது நாலெழுத்து இதில் ஒரு எழுத்து அதிகம், அதை எடுத்துவிட்டால் அவை உமமாய்விடுகிறன.

ஸ்ரீ-ரா-பா—நிதனமென்பது மூன்றெழுத்தாதலின் அதுசமமாகவேயிருக்கின்றது. இப்படி இவ்வேழுஸாமங்களும்சேர்ந்து இருபத்திரண்டெழுத்துக்களாகின்றன.

ஏகவிம்சத்யாதித்யமாப்னோத்யேகவிம்சோ வா இதோஸாவாதித்யோ த்வாவிம்சேன பரமாதித்யாஜ்ஜயதி தந்நாகம் தத்விசோகம் ॥௫॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—மாதம் பன்னிரண்டு, ருது ஐந்து, லோகம் மூன்று, சூர்யன் ஒன்று ஆக இருபத்திரண்டென்று சொல்லப்படுவதினால் இருபத்திரண்டாவதான சூர்யனை ஸாமங்களின் இருபத்திரண்டெழுத்துக்களாலே அடையலாம், இருபத்திமூன்றாவது எழுத்தை உபாசிப்பதால் சூர்யனுக்கு மேற்பட்டதும் துக்கமே இராத சுகரூபமானதுமான பதத்தைப் பெறலாம். (௫)

ஆப்னோதி ஹாதித்யஸ்ய ஜயம் பரோ ஹாஸ்யாதித்யஜயாஜ்ஜயோ பவதி ய ஏதமேவம் வித்வானாத்மஸம்மிதமதிம்ருத்யு ஸப்தவிதம் ஸாமோபாஸ்தே ஸாமோபாஸ்தே ॥௬॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—இப்படி ஏழுவித ஸாமங்களையும் சூர்யனை ஜயிப்பதாகவும் ஸமானமாகவும் அறிந்து உபாசிப்பவன் இங்கிருக்கும்போதே ஸூர்யனை ஜயித்து அதனால் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாக இருப்பன். (௬)

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥

ஸ0-ரா-ப்ர—பெயர் சொல்லாமலே ஐந்துவிதமும் ஏழுவிதமுமான ஸாமங்களின் உபாசனம் சொல்லப்பட்டது. இனி காயத்ரம் முதலிய பெயர் குறித்து ஸாமங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்படுகின்றது. காயத்ரமென்னும் ஸாமத்தினது. ஹிங்காரத்தை மனதாகவும், ப்ரஸ்தாபத்தை வாக்காகவும், உத்கீதத்தை கண்ணாகவும், ப்ரதிஹாரத்தைக் காதாகவும், நிதனத்தை ப்ராணனாகவும் உபாசிப்பது. இப்படி இந்தக் காயத்ரஸாமமானது தனது ஐந்து பிரிவுகளும் ப்ராணனிடத்தில் கோக்கப்பட்டிருக்கப் பெற்றது. (க) இப்படி அறிந்து உபாசிப்பவன் இந்திரிய வைகல்யத்தை அடையமாட்டான். தீர்க்காயுஸ்ஸுடையவனும் தீப்தியோடு ஜீவிப்பவனும் ஸந்தானம் கோஸமிருத்தி கீர்த்தி இவைகளில் அதிகனும் தாத்ருத்வமுடையவனுமாவன். இதுதான் முக்கியவ்ரதம், சங-கம்பீரமான உடைமை யென்னும் விரதமிவனுக்குண்டாகும், ரங-இங்குசொன்ன தாத்ருத்வமுடைய மனதுடைமை உபாசனத்துக்கு அங்கம். (க-உ)

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌅𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌥𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை அக்னியை மதனம் செய்வதாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை அதில் புகை உண்டாவதாகவும் உத்கீதத்தை அக்னி ஜ்வலிப்பதாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை தணலாவதாகவும் நிதனத்தை அணைவதாகவும் உபாசிப்பது. இப்படி ரதந்தர ஸாமமானது அக்னியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது. (க) இப்படி அறிந்து உபாசனம் செய்பவன், ப்ரஹ்மவர்ச்சஸ்ஸும் அக்னி தீப்தியும் உண்டாகப் பெறுவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்ன பலன்களையும் பெறுவன். அவன் அக்னிக்கெதிராக ஆசமனம் செய்யக்கூடாது, காறி உமிழக்கூடாது, இது விரதம். (க-உ)

பன்னிரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌉𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌪𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌹 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

स य एवमेतद्वामदेव्यं मिथुने प्रोतं वेद मिथुनी भवति मिथुनान्मिथुनात्प्रजायते सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान्प्रजया पशुभिर्भवति महान्कीर्त्या न कांचन परिहरेत्तद्व्रतम् ॥௨॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை ஸங்கேதம் செய்வதாகவும், ஸந்தோஷிக்கச்செய்வதாகவும், உத்கீதத்தை ஒருபடுக்கையில் கூடப்படுப்பதாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை ஸ்திரீக்கு முகமாகப் படுப்பதாகவும், நிதனத்தை ஸ்திரீஸங்கமமாகவும் அதன் முடிவாகவும் உபாஸிப்பது. இப்படி வாமதேவ்ய ஸாமமானது வாயு ஜலம் என்னும் மிதுனத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (க) இப்படி அறிந்து வாமதேவ்ய ஸாமத்தை உபாஸிப்பவன் எப்போதும் ஸ்திரீவியோகத்தை அடையமாட்டான்; ரேதஸ்ஸு வீணாகாமல் ஆண் பெண் ஆண் பெண்ணாகப் பிள்ளைகளைப் பெறுவன், தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய மற்ற பலன்களையும் அடைவன், இவன் தன் ஸங்கமத்தை விரும்பும் எந்த ஸ்திரீயையும் விடக்கூடாது. இதுவிரதம். பரஸ்திரீகமனம் செய்யக்கூடாதென்னும் விதிகள் இவ்வுபாஸனம் தவிர மற்ற விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திப்பது இவ்வுபாஸனத்துக்கிது அங்கம். (உ)

इति त्रयोदशः खण्डः ।

उद्यन्हिंकार उदितः प्रस्तावो मध्यंदिन उद्गीथोऽपराह्णः प्रतिहारोऽस्तं यन्निधनमेतद्बृहदादित्ये प्रोतम् ॥௧॥

स य एवमेतद्बृहदादित्ये प्रोतं वेद तेजस्व्यन्नादो भवति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान्प्रजया पशुभिर्भवति महान्कीर्त्या तपन्तं न निन्देत्तद्व्रतम् ॥௨॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை உதயமாகும் ஸூர்யனாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை உதயமான ஸூர்யனாகவும் உத்கீதத்தை மத்யான்ன ஸூர்யனாகவும், ப்ரதிஹாரத்தை அபராஹ்ன ஸூர்யனாகவும் உபாஸிப்பது, இப்படி ப்ருஹத் என்னும் ஸாமமானது ஸூர்யனிடத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாஸிப்பவன் தேஜஸ்ஸு அக்னி தீபனம் இவைகளோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்ன பலன்களையும் பெறுவன். ஸூர்யன் தபிக்கும்போதும் இவன் ஸூர்யனை நிந்தியாமலிருக்கடவன். இதுவிரதம். இதில்தேஜஸ்ஸு என்பது சரீரத்தின் சோபை கீழ் ப்ருஹ்மவர்ச்சஸ்ஸு என்றது. நல்ல அனுஷ்டானம் அத்தியயனம் இவைகளால் பிறந்த காந்தி. (உ)

इति चतुर्दशः खण्डः ।

अभ्राणि संप्लवन्ते स हिंकारो मेघो जायते स प्रस्तावो वर्षति स उद्गीथो विद्योतते स्तनयति स प्रतिहार उद्गृह्णाति तन्निधनमेतद्वैरूपं पर्जन्ये प्रोतम् ॥௧॥

स य एवमेतद्वैरूपं पर्जन्ये प्रोतं वेद विरूपांश्च सुरूपांश्च पशूनवरुन्धे सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान्प्रजया पशुभिर्भवति महान्कीर्त्या वर्षन्तं न निन्देत्तद्व्रतम् ॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை நீர்கொண்டு உலாவும் மேகமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை தூற்றும் மேகமாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை மின்னுவதும் இடிப்பதுமான மேகமாகவும் நிதனத்தை மழைபெய்யும் மேகமாகவும் உபாஸிக்கக்கடவன். இப்படி வைரூபமென்னும் ஸாமமானது மேகத்தில் கோக்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து

அந்த வைரூபஸாமத்தை உபாஸிப்பவன் நாநாவிதமும் அழகுமான உருவமுடைய பசுக்களை (சங்-ஆடு பசு முதலியவைகளை) அடைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்ன பலன்களையும் அடைவன், இவன் மழைபெய்யும்போது மேகங்களை நிந்திக்கலாகாது. இதுவிரதம். (உ)

ஷோடஶ: க²ண்ட:.

வஸந்தோ ஹிங்காரோ க்³ரீஷ்ம: ப்ரஸ்தாவோ வர்ஷா உத்³கீ³த²: ஶரத் ப்ரதிஹாரோ ஹேமந்தோ நித⁴நமேதத்³வைராஜம்ருதுஷு ப்ரோதம் ॥ ௧॥

ஸ ய ஏவமேதத்³வைராஜம்ருதுஷு ப்ரோதம் வேத³ விராஜதி ப்ரஜயா பஶுபி⁴ர்ப்³ரஹ்மவர்சஸேந ஸர்வமாயுரேதி ஜ்யோக்³ஜீவதி மஹாந் ப்ரஜயா பஶுபி⁴ர்ப⁴வதி மஹாந் கீர்த்யா ருதூந்ந நிந்தே³த்தத்³வ்ரதம் ॥ உ॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை வஸந்தமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை க்ரீஷ்மமாகவும் உத்கீதத்தை வர்ஷருதுவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை சரத்ருதுவாகவும் நிதனத்தை ஹேமந்தருதுவாகவும் உபாஸிப்பது, இப்படி வைராஜமென்னும் ஸாமமானது ருதுக்களில் கோக்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாஸிப்பவன் ஸந்தானம் பசுக்கள் பிருஹ்மதேஜஸ்ஸு இவைகளும் விளங்குவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்னபலன்களையும் பெறுவன், இவன் ருதுக்களை நிந்திக்கக்கூடாது. இதுவிரதம்,

ஸப்தத³ஶ: க²ண்ட:.

ப்ருதி²வீ ஹிங்காரோ(அ)ந்தரிக்ஷம் ப்ரஸ்தாவோ த்³யௌருத்³கீ³தோ² தி³ஶ: ப்ரதிஹார: ஸமுத்³ரோ நித⁴நமேதா: ஶக்வர்யோ லோகேஷு ப்ரோதா: ॥ ௧॥

ஸ ய ஏவமேதா: ஶக்வர்யோ லோகேஷு ப்ரோதா வேத³ லோகீ ப⁴வதி ஸர்வமாயுரேதி ஜ்யோக்³ஜீவதி மஹாந் ப்ரஜயா பஶுபி⁴ர்ப⁴வதி மஹாந் கீர்த்யா லோகாந்ந நிந்தே³த்தத்³வ்ரதம் ॥ உ॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தைபூமியாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை ஆகாசமாகவும், உத்கீதத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும், ப்ரதிஹாரத்தை திக்குக்களாகவும், நிதனத்தை ஸமுத்ரமாகவும் உபாஸிப்பது, இப்படி சக்வரி யென்னும் ஸாமமானது லோகமாக உபாஸிக்கத்தக்கது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாஸிப்பவன் உயர்ந்த லோகங்களை அடைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களையும அடைவன், அவன் லோகங்களை நிந்திக்கலாகாது. இதுவிருதம். (உ)

அஷ்டாத³ஶ: க²ண்ட:.

அஜா ஹிங்காரோ(அ)வய: ப்ரஸ்தாவோ கா³வ உத்³கீ³தோ²(அ)ஶ்வா: ப்ரதிஹார: புருஷோ நித⁴நமேதா ரேவத்ய: பஶுஷு ப்ரோதா: ॥ ௧॥

ஸ ய ஏவமேதா ரேவத்ய: பஶுஷு ப்ரோதா வேத³ பஶுமாந் ப⁴வதி ஸர்வமாயுரேதி ஜ்யோக்³ஜீவதி மஹாந் ப்ரஜயா பஶுபி⁴ர்ப⁴வதி மஹாந் கீர்த்யா பஶூந்ந நிந்தே³த்தத்³வ்ரதம் ॥ உ॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தைஅஜமாகவும்ப்ரஸ்தாவத்தைஅவியாகவும்,(இவைஇரண்டும் ஆடுகளின்பேதங்கள்.) உத்கீதத்தைப் பசுவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தைக் குதிரை

யாகவும் நிதனத்தை புருஷனாகவும் இப்படி ரேவதி என்னும் ஸாமத்தை பசுக்களாக அறிந்து உபாஸிப்பவன் பசுக்களை அடைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச் சொன்ன பலன்களையும் அடைவன். அவன் பசுக்களை நிந்திக்கலாகாது. இது விரதம்.

𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌲𑍋𑌮 𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑍂𑌰𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா—ஹிங்காரத்தை மயிராகவும் ப்ரஸ்தாவத்தைத் தோலாகவும் உத்கீதத்தை மாம்ஸமாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை எலும்பாகவும் நிதனத்தை மஜ்ஜாவாகவும் இப்படி யஜ்ஞாயஜ்ஞியமென்னும் ஸாமத்தை அங்கமாக அறிந்து உபாஸிப்பவன் அங்கபூர்த்தி உடையவனாவன். எவ்விதமான அங்கவைகல்யமும் உண்டாகாது. தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய மற்ற பலன்களையும் அடைவன். இவன் ஒரு வருஷம் மாம்ஸபக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. அல்லது எப்போதும் மாம்ஸபக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. இது விரதம்.

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா—ஹிங்காரத்தை அக்னியாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை வாயுவாகவும் உத்கீதத்தை ஸூர்யனாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை நக்ஷத்ரங்களாகவும் நிதனத்தை சந்திரனாகவும் இப்படி ராஜனம் என்னும் ஸாமத்தை தேவதையாக அறிந்து உபாஸிப்பவன் இந்த தேவதைகளினுடைய லோகத்தையாவது, ஸம்பத்தையாவது, போகத்தையாவது, அடைவன். ப்ராஹ்மணர்கள் ப்ரத்யக்ஷதேவதைகளென்று ச்ருதிகளில் கூறப்படுதலால் இவர்கள் ப்ராஹ்மணர்களை நிந்திக்கலாகாது, இது விரதம். (௧-௨)

தான் உபாஸிக்கும் தேவதையின் லோகத்தில்போய்ச் சேருவது ஸாலோக்யம். அதன் ஸம்பத்தைப்போன்ற ஸம்பத்தைப்பெறுவது ஸார்ஷ்டிதை. சங்—ஒரே தேஹமாகச் சேர்ந்துவிடுவது ஸாயுஜ்யம்.) சங்-அந்த தேவதையின் போகத்துக்கு ஸமானமான போகத்தை அடைவது ஸாயுஜ்யம்.

𑌅𑌥𑍈𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௨॥

ஸ0-ரா—ஹிங்காரத்தை ருக்யஜுஸ்ஸு ஸாமம் என்னும் மூன்றுவேதமாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை மூன்று லோகங்களாகவும் உத்கீதத்தை அக்னி வாயு ஸூர்யன் இம் மூவராகவும், ப்ரதிஹாரத்தை நக்ஷத்ரம் ஜலம் கிரணம் இதுகளாகவும் நிதனத்தை ஸர்ப்பம் கந்தர்வர்கள் பித்ருதேவதைகள் இதுகளாகவும், இப்படி ஸாமஸமுதாயத்தை ஸர்வமுமாக அறிந்து உபாஸிப்பவன் (ரங்—தானநினைக்கும் பலன்கள் எல்லாவற்றையும் அடைவன்) சங்—தானே ப்ரப்ரஹ்மமாக ஆய்விடுவான். (௧௨)

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥ 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥௩॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 ॥௨॥

ஸ0-ரா—இப்படி ஸாமத்தை ஸர்வாத்மகமாக உபாசனம்செய்யவேண்டியதைப்பற்றி மந்திரமொன்றுண்டு ஹிங்காரம்முதலிய ஐந்துவித ஸாமங்களும் மூன்றுவேதம் முதலிய மும்மூன்றாகச் சொல்லப்பட்டதல்லவா இதற்கு மேற்பட்டதொன்றுமில்லை. (ர) இதை அறிந்தவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன். எல்லாதிக்குகளில் உள்ளவர்களும் இவனுக்கு வசமாகி இவனுக்குவேண்டிய போகங்களைக்கொண்டுவந்துகொடுப்பார்கள். (சங்—எல்லாம் நானே என்று ஸாமத்தை உபாஸிப்பது.) (ரங்—ஸாமம் எல்லாவற்றையும் ஸர்வாச்ரயமாகவும் தன்னைவிட வேறுபடாததாகவும் உபாசிக்கக்கடவன்.) இதுவே இவனுக்குவிரதம், மறுபடி தத்வரதம் என்றது ஸாமோபாஸனம் முடிந்ததைக் காட்டுகைக்காக. (௪)

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌵𑌿𑌨𑌰𑍍𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌵𑍃𑌣𑍇 𑌪𑌶𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌦𑍁 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌬𑌲𑌵𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑌪𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑍋𑌪𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௧॥

பொது-தாத்—இப்படி ஸாமோபாஸனம் சொல்லப்பட்ட பின்பு இதில் உத்காதாவிற்குரிய கானஸம்பத்து உபதேசிக்க படுகிறது. விருஷபத்தின் குரல்போன்ற குரலால் ஸாமத்தை கானம்செய்வது பசுக்களுக்கு ஹிதமானது. (சங்—அதைநான் விரும்புகிறேனென்று யஜமானன் அல்லது உத்காதா நினைக்கிறது. (ரங்—அதை இவன் விரும்பக்கடவன்.) (உத்கானமானது அதனிங்ய தேவதையாக உடையது. அதையும் விரும்புகிறேனென்று சங்—பா.)

ஸ0-ரா—இன்ன சாமம் என்று குறிப்பிடாத துக்குப்ருஹ்மாவும் ஸபஷ்டமான ஸாமத்திற்குவாயுவும் அதிகப்ரயத்னத்தோடுசொல்லப்படுவதும் லக்ஷணமுமானகானத்திற்கு இந்திரனும் தேவதைகள். ரங்—அஸ்பஷ்டமாகச்செய்யும் உத்கானத்திற்கு அக்னியும் ஸ்பஷ்டமாகச்செய்யும் காரனத்திற்கு ப்ருஹ்மாம் மிருதுவும் லக்ஷணமுமான கானத்திற்கு ஸோமனும் ச்லக்ஷணமான கானத்திற்கு வாயுவும் பலமான பிரயத்தனத்தோடு செய்யும் கானத்திற்கு இந்த்ரனும் தேவதைகள்.

பொது-தாத்—க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் குரல்போன்றகானத்திற்கு பிருஹஸ்பதியும் உடைந்த வெண்கலத்தின் சத்தம் போன்றகாரனத்திற்குவருணனும் தேவதைகள். வருணனை தேவதையாகக்கொண்ட இந்தகானம் நீங்கலாகமற்றவையெல்லாம் உபாஸிக்கத்தக்கவை.

ரங்—அவ்வரகானங்கள் அந்தந்த தேவதைகளைப்ரீதி பண்ணிவைப்பன். (௧)

𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌶𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍀𑌤 ॥௨॥

ஸ௦-ரா—தேவதைகளுக்கு மரணமில்லாமையையும் பித்ருக்களுக்குஸ்வதையையும் மனிதர்களுக் காசைகளையும் பசுக்களுக்குப்புல் ஜலம் இவைகளையும் யஜமானனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தையும் எனக்கு அன்னத்தையும் இதனால் ஸாதிக்கிறேனென்று கானம் செய்யக்கடவன். இப்பலன்களை மனதில் தியானம்செய்துகொண்டு ஸ்வரம் முதலியது பிசகாமல் ஸ்தோத்ரம் செய்யக்கடவன். (௨)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌊𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍂𑌪𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌵𑌂 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௩॥

ஸ௦-ரா—ஆகாரம்முதலிய அச்செழுத்துகளெல்லாம் இந்திரனுக்கும் ஷஸஹ இந்நான்கெழுத்துகளும் பிருஹ்மாவுக்கும், ககாரம்முதல் மகாரம் வரையில் உள்ள இருபத்தைந்தெழுத்துகளும் மிருத்யுவுக்கும் அவயவஸ்தானத்திலிருப்பனவாம் இவ்விதமாககானவிசேஷம்முதலியதை யறிந்துகானம்செய்யும் உத்காதாவைக்குறித்து நீஸ்வரம் பிசகிச்சொன்னாய் என்றுயாராவது கேட்பானாகில் நான் இந்தரனை சரணமடைந்த வனாதலின் அவனே உனக்குத்தக்கபடி விடை அளிப்பனென்றிவ்வுத்காதா அவனுக்குப்பதில் சொல்லக்கடவன். (௩)

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑍂𑌷𑍍𑌮𑌸𑍂𑌪𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌵𑌂 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌷𑍂𑌪𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌵𑌂 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௪॥

ஸ௦-ரா—அவ்வாறே நீ ஊஷ்மமென்று சொல்லப்படும் ஶஷஸஹ இவ்வக்ஷரங்களில் பிசகிவிட்டாயென்று யாராவது சொன்னால் அவனுக்கு நான் பிருஹ்மாவை சரணமடைந்தவனாதலால் அவனே உன்னை சூர்ணமாக்குவானென்றும் ஸ்பர்சமென்று சொல்லப்பட்ட க முதல் ம வரையிலுள்ள எழுத்துக்களில் பிசகிச்சொன்னாயென்று யாராவது சொன்னால் நான் மிருத்யுவை சரணமடைந்தவனாதலால் அவன் உன்னை பஸ்மமாக்குவனென்றும் பதில் சொல்லக்கடவன். (௪)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌘𑍋𑌷𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌊𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾 𑌲𑍇𑌶𑍇𑌨𑌾𑌨𑌭𑌿𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥௫॥

ஸ௦-ரா—நான் இந்திரனுக்கு பலத்தை உண்டுபண்ணுகிறேன் என்று தியானித்துக்கொண்டு எல்லா அச்சுக்களையும் சப்தத்தோடும் பலத்தோடும் சொல்லக்கடவன் ப்ரஹ்மாவிற்கு ஆத்மாவைக்கொடுக்கிறேனென்று த்யானித்துக்கொண்டு ஊஷ்மங்களை உள்ளடக்கியாவது வெளியில் கக்கிட்டாவது உச்சரியாமல்லிவ் மிருத்யுவிடத்தில் நின்றும் என்னை நான் காத்துக்கொள்ளுகிறேனென்று தியானித்துக்கொண்டு ஸ்வரங்களைமெள்ள அவசரமின்றி சொல்லக்கடவன். (௫)

ரா—அச்சுக்களைக்கிரமாய்ச் சொல்வது இந்திரனுக்கு பலத்தைதருகிறது இப்படியே மேலும்பொருள்கொள்ளுவது எழுத்துகுறைவாகச்சொல்வதுக்ரஸ்தம்(உள்ளடக்கிச்சொல்வது) வேகமாய்ச்சொல்வது நிரஸ்தம் (வெளியில் கக்கிச்சொல்வது.

அத த்ரயோவிம்ஶ: கண்ட:.

த்ரயோ தர்மஸ்கந்தா யஜ்ஞோ(அ)த்யயநம் தாநமிதி ப்ரதமஸ்தப ஏவ த்விதீயோ ப்ரஹ்மசார்யாசார்யகுலவாஸீ த்ருதீயோ(அ)த்யந்தமாத்மாநமாசார்யகுலே(அ)வஸாதயந்ஸர்வ ஏதே புண்யலோகா பவந்தி ப்ரஹ்மஸம்ஸ்தோ(அ)ம்ருதத்வமேதி ||க||

ஶம்—ஓங்காரத்தின் உபாஸனத்தை விதிக்கும் பொருட்டு இதுகண்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது தர்மமானது மூன்றுபிரிவாகப் பிரிக்கப்படும் யாகம் வேதியயனம் தானம் இவைசெய்தல் அதாவது கிருஹஸ்தாச்ரமம் ஒன்று தபஸ்ஸுசெய்தல் அதாவது வானப்பிரஸ்தாச்சரமம் ஒன்று ஆசார்யன் வீட்டில் அவனுக்குப்பணிவிடைசெய்து கொண்டு எல்லாகாலத்தையும் போக்குகிற நைஷ்டிகப்ருஹ்மசாரி ஆச்ரமம் ஒன்று இம்மூன்றுச்ரமத்திலவர்களும் புண்யலோகங்களை அடையவர்கள் ஓங்காரத்தையே உச்சாரணம்செய்யும் ஸந்யாஸாசரமத்திலவன பரப்ருஹ்மமாகவே ஆய்விடுவான். (க)

ரா—தபஸ் என்பது இருவருக்கு முண்டாதலால் வானப்ரஸ்தனையும் ஸன்யாஸியையும் சேர்த்து ஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டது இந்நான்கு ஆச்ரமங்களிலும் தங்களுக்குரியகடமையோடு நடப்பவர்கள் புண்யலோகங்களை அடைவார்கள் இவர்களில் ப்ருஹ்மஞானமுடையவர்கள் மோக்ஷத்தை அடைவார்கள். (க)

ப்ரஜாபதிர்லோகாநப்யதபத்தேப்யோ(அ)பிதப்தேப்யஸ்த்ரயீ வித்யா ஸம்ப்ராஸ்ரவத்தாமப்யதபத்தஸ்யா அபிதப்தாயா ஏதாந்யக்ஷராணி ஸம்ப்ராஸ்ரவந்த பூர்புவ: ஸ்வரிதி ||உ|| தாந்யப்யதபத்தேப்யோ(அ)பிதப்தேப்ய ஓங்கார: ஸம்ப்ராஸ்ரவத்தத்யதா ஶங்குநா ஸர்வாணி பர்ணாநி ஸந்த்ருண்ணாந்யேவமோங்காரேண ஸர்வா வாக்ஸந்த்ருண்ணாஓங்கார ஏவேதம் ஸர்வமோங்கார ஏவேதம் ஸர்வம்||

ஶம்-ரா—ப்ரஜாபதியானவர் ஸாரமானதெதுவென்றறியும் பொருட்டு லோகங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்தார் அவரதுபுத்தியில் மூன்றுவேதங்கள்ஸாரமாகத்தோன்றியது. அதை ஆராய்ந்தார் பூர்புவஸுவ: என்வது ஸாரமாக ஏற்பட்டது மறுபடி ஆராய்ந்தார் ஓங்காரம் ஸாரமாக ஏற்பட்டது இலைகளெல்லாம் இவ்வோங்காரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது ஓங்காரமே இதெல்லாமாயிருக்கிறது. (௩)

அ-பே—இங்குப்ரஜாபதி யென்று விராட்புருஷனைச் சொல்லுகிறது.ஓங்கார ஏவேதம் ஸர்வம் என்று மறுபடிசொன்னது ஆதரவினால். (உ-௩-௪)

அத சதுர்விம்ஶ: கண்ட:.

ப்ரஹ்மவாதிநோ வதந்தி யத்வஸூநாம் ப்ராத:ஸவநம் ருத்ராணாம் மாத்யந்திநம் ஸவநமாதித்யாநாஞ்ச விஶ்வேஷாஞ்ச தேவாநாம் த்ருதீயஸவநம் ||க||

ஶம்-ரா—ப்ரஸக்தாநு ப்ரஸக்தமாகக் கர்மத்தின் அங்கமானசிலஉபாஸனங்கள் சொல்லப்படுகின்றன வேதம் அறிந்த பிராமணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ப்ராதஸ்ஸ

வனத்துக்கு வஸுக்களும் மாத்தியந்தினஸவநத்திற்கு ருத்ரர்களும் த்ருதீயஸவனத்திற்கு ஸூர்யர்கள் விச்வேதேவர்கள் இவர்களும் அதிபதிகளாகையால் முறையே பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் என்னும் மூன்றுலோகங்களும் அவர்கள் வசமாய் விடுகின்றனவே. (௧)

க்வ தர்ஹி யஜமானஸ்ய லோக இதி ஸ யஸ்தம் ந வித்யாத்கதம் குர்யாதத வித்வான்குர்யாத் ||௨||

ஸம்-ரா—யாகம்செய்யும் யஜமானன் அடையவேண்டியதாய்லோகமொன்றும் மிகுதியாகக்காணோமே தான் போகவேண்டியலோக மிது வென்று அவனுக்குத் தெரியாமல் போனால் அவன் எப்படியாகம் செய்ய ஆரம்பிப்பன். ஆதலால் இனிசொல்லப்போகிற விஷயத்தை அறிந்தவனே யாகம் செய்யக்கடவன்.

புரா ப்ராதரநுவாகஸ்யோபாகரணாஜ்ஜகனேன கார்ஹபத்யஸ்யோதங்முக உபவிஶ்ய ஸ வாஸவம் ஸாமாபிகாயதி ||௩||

ஸம்-ரா—ப்ராதரநுவாகம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன்னமே கார்ஹபத்யாக்னிக்குப்பின்னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்து வஸுக்களைதேவதையாக்கிக்கொண்டு மேல்வரும் ஸாமத்தை அவன் கானம்செய்யக்கடவன். (௩)

லோகத்வாரமபாவா௨,௩,௩, பஶ்யேம த்வா வயம் ரா௩,௩, ௩, ௩௨ ஹும் ௩ஆ௨,௩,௩ஜ்யா௩யோ ஆ௩௧, ௨, ௪, ௫—இதி ||௪||

ஸம்-ரா—ஓ அக்னியே நீ பூலோகத்தின் வழியைத்திறப்பாயாக என்பதாம் பூலோகத்தின்போகங்களை அனுபவிக்கும்பொருட்டு அவ்வழியாக நாங்கள் உன்னைப் பார்க்கக்கடவோம், என்பது இதன்பொருள். (௪)

அத ஜுஹோதி நமோக்நயே ப்ருதிவீக்ஷிதே லோகக்ஷிதே லோகம் மே யஜமாநாய விந்தைஷ வை யஜமாநஸ்ய லோக ஏதாஸ்மி ||௫||

அத்ர யஜமாநः பரஸ்தாதாயுஷः ஸ்வாஹா அபஜஹி பரிகமித்யுக்த்வோத்திஷ்டதி தஸ்மை வஸவः ப்ராதःஸவநம் ஸம்ப்ரயச்சந்தி ||௬||

ஸம்-ரா—பிறகு மேல்வரும் மந்திரங்களால் ஹோமம்செய்யக்கடவன் பூலோகத்திலுள்ள அக்கினிக்கு நமஸ்காரம் யஜமானனாகிய எனக்கு உனதுலோகத்தைக்கொடுக்கக்கடவாயாக நான் மரணமடைந்த பின்பு இந்தலோகத்திற்கு வருவேனாக இப்படிஹோமம் செய்வது கதவைத்திற என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் மரணமானவுடனே அந்தலோகத்திற்குப் போகிறான் இப்படி ஹோமம் செய்யப்பட்ட வஸுதேவதைகள் தங்கள் லோகத்தை இந்த யஜமானனுக்குக் கொடுக்கின்றன. (௫-௬)

புரா மாத்யந்திநஸ்ய ஸவநஸ்யோபாகரணாஜ்ஜகநேநாக்நீத்ரீயஸ்யோதங்முக உபவிஶ்ய ஸ ரௌத்ரம் ஸாமாபிகாயதி ||௭|| லோகத்வாரமபாவா௨,௩,௩ பஶ்யேம த்வா வயம்விரா ௩,௩,௩ ௩ஹும் ௩ஆ௩ஜ்யாயோ ஆ௩-௩-௩-௪-௫ இதி ||௮|| அத ஜுஹோதி நமோ வாயவேந்தரிக்ஷக்ஷிதே லோகக்ஷிதே லோகம் மே யஜமாநாய விந்தைஷ வை யஜமாநஸ்ய லோக ஏதாஸ்மி ||௯|| அத்ர யஜமாநः பரஸ்தாதாயுஷः ஸ்வாஹா அபஜஹி பரிகமித்யுக்த்வோத்திஷ்டதி தஸ்மை ருத்ரா மாத்யந்திநம் ஸவநம் ஸம்ப்ரயச்சந்தி ||௧௦||

பா-ரா—மாத்யந்தினஸவநம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன்னே தக்ஷிணாக்கினியின்பின்னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு ருத்ரனை தேவதையாக உடையலோக த்வாரமபாவார்ணு பஶ்யேம த்வா வயம் வைராஜ்யாய என்னும் ஸாமத்தை (வைராஜயாய்- ஆகாசலோகத்தை அடைவதற்காக, மற்றவைகளுக்கு முன்போலவே பொருள்.) கானம்செய்து அந்தரிக்ஷலோகத்தில் வாஸம்செய்யும் வாயுவுக்கு நமஸ்காரம். எனக்கு நீ அந்த லோகத்தைக்கொடுப்பாயாக, நான் மரணத்துக்குப் பிறகு அங்கேவருவேனாக, என்று ஹோமம்செய்யக்கடவன். இவன்மரணமடைந்த உடனே கதவைத்திறஎன்று சொல்லிக்கொண்டே ஆகாச லோகத்தை அடைவன். அவனுக்கு ருத்ரர்கள்மாத்யந்தினஸவனத்தின் பலமாகிய ஆகாசலோகத்தைக்கொடுக்கிறார்கள்.

அத த்ருதீய ஸவநஸ்ய புரா ப்ராதரநுவாகஸ்யோபாகரணாஜ்ஜகநேநாஹவநீயஸ்யோதங்முக உபவிஶ்ய ஸ ஆதித்யம் ஸ வைஶ்வதேவம் ஸாமாபிகாயதி ||கக|| லோகத்வாரமபாவார்ணூ ௨,௩,௩ பஶ்யேம த்வா வயம் ஸ்வாரா ௩,௩,௩,௩ ஹுஂ ஆ ௩,௩ ஜ்யா ௩ யோ ௩ ஆ ௩,௨,௧ இதி ||கஉ|| ஆதித்யமத வைஶ்வதேவம் லோகத்வாரமபாவார்ணூ ௩,௩ பஶ்யேம த்வா வயம் ஸாம்ரா ௩,௩,௩,௩ ஹுஂ ஆ ௩,௩ ஜ்யா ௩ யோ ௩ ஆ ௩,௨,௧,௧,௧ - இதி || அத ஜுஹோதி நம ஆதித்யேப்யஶ்ச விஶ்வேப்யஶ்ச தேவேப்யோ திவிக்ஷித்ப்யோ லோகக்ஷித்ப்யோ லோகம் மே யஜமாநாய விந்தத ||கச|| ஏஷ வை யஜமாநஸ்ய லோக ஏதாஸ்ம்யத்ர யஜமாந: பரஸ்தாதாயுஷ: ஸ்வாஹா அபஹத பரிகமித்யுக்த்வோத்திஷ்டதி ||கரு|| தஸ்மா ஆதித்யாஶ்ச விஶ்வே ச தேவாஸ்த்ருதீயஸவநம் ஸம்ப்ரயச்சந்த்யேஷ ஹ வை யஜ்ஞஸ்ய மாத்ராம் வேத ய ஏவம் வேத ய ஏவம் வேத ||கசு||

பா-ரா—த்ருதீயஸ்வனத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னே ஆகவனீயாக்னியின் பின்னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்து ஸூர்யனை தேவதையாக உடைய "லோக த்வார......ஸ்வாராஜ்யாய" என்னும் ஸாமத்தையும், விச்வே தேவர்களை தேவதையாக உடைய "லோகத்வார......ஸாம்ராஜ்யாய" என்றும் ஸாமத்தையும், (ஸ்வாராஜ்யம்-ஸூர்யனைப்போல் ஆகாசலோகத்தில் ஸ்வதந்த்ரனாயிருப்பது. ஸாம்ராஜ்யம்-உத்தமமான ஸ்வர்க்கபலன்.) கானம்செய்து, ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வாசம் செய்கிற ஸூர்யர்களுக்கும் விச்வேதேவர்களுக்கும் நமஸ்காரம், எனக்கு நீங்கள் அந்த லோகத்தைக் கொடுக்கக்கடவீர்களாக நான் மரணமடைந்த உடனே அந்த லோகத்திற்கு வரக்கடவேனாக. என்று ஹோமம்செய்யக்கடவன். இவன் மரணமடைந்த உடனே கதவைத்திறவுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குப்போகிறான். இவனுக்கு ஸூர்யர்களும் விச்வேதேவர்களும் த்ருதீயஸவனத்தின் பலமாகிய ஸ்வர்க்கலோகத்தைக்கொடுக்கிறார்கள். இதை அறிபவன் யாகங்களின் தத்வத்தை அறிந்தவனும். "யஏவம் வேத என்று" மறுபடிசொன்னது அத்தியாயம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (கசு)

மத்வ—இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லப்படும் சப்தங்கள் எல்லாம் விஷ்ணுவையே சொல்லுகின்றன. ஸர்வஜகத்காரணபூதனான விஷ்ணுவை அறியாமையால் ஸம்ஸாரத்தில் ஜீவன் அகப்பட்டுக்கொண்டு துக்கப்படுகிறான். விஷ்ணு ஸர்வவ்யாபீ. அக்னிமுதலிய தேவதைகளின் அந்தர்யாமியாகிய விஷ்ணு இவன் அடையவேண்டிய லோகங்களுக்குத் தடங்கலானவைகளை நீக்கி அவைகளைக்கொடுக்கிறார். ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் பேதம் உண்மையானது. விஷ்ணுவே ஸர்வோத்தமமான பரதேவதை.

இதி த்விதீய: ப்ரபாடக ஸமாப்த:

𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌸𑍌 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌧𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑍀𑌨𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑍂𑌪𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥௧॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌋𑌚 𑌏𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌤𑌃 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌆𑌪𑌃 ॥௨॥

𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾 𑌋𑌚𑌃 𑌏𑌤𑌮𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥௩॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥௪॥

ஸ0-ரா—இதில் மதுவித்யை சொல்லப்படுகிறது. வஸுமுதலிய தேவதைகளை ஸந்தோஷப்படுத்துவதால் ஸூர்யன் மது வென்று சொல்லப்படுகிறான். ((ரங்— ஸூர்யனை மதுவாக உபாஸிப்பது.) மதுஎன்பது தேனுகையாலும் தேனுனது குறுக் கானகொம்பில் கட்டப்பபட்ட தேனடையில் இருப்பதாகையாலும் அதில் தேனீக் குட்டிகள் இருப்பதாலும் அதை வண்டுகள் புஷ்பரசங்களால் உண்டாக்குகிறன வா தலாலும் ஸ்வர்க்கத்தைக்குறுக்குக் கொம்பாகவும் ஆகாசத்தைத் தேனடையாகவும் கிரணங்களால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட ஜலங்களைக்குட்டியாகவும், (2) அவனதுகிழக்கத் திய கிரணங்களை கிழக்குபக்கத்திய தேனறைகளாகவும், ருக்வேதத்தைப் புஷ்பமாக ருக்மந்திரங்களை வண்டு (தேனீக்) களாகவும் ருக்மந்த்ரங்களால் யாகங்களில் ஹோ மம் செய்யப்படும் நெய் முதலிய வைகளை பஷ்பரஸமாகவும் பாவிப்பது தேனீபோ ன்ற இம்மந்த்ரங்கள் புஷ்பம்போன்ற ருக்வேதகர்மங்களைப் பரிதபிக்ககீர்த்தி தேக காந்தி கரணபாடவம் பலம் அன்னாத்யம் (அன்னம்முதலியது அன்னம் ஜீரணசக்தி தேவதைகளை களுக்குபலம் கொடுக்கத் தக்கது) என்னும் ரஸம் உண்டாயிற்று. (௩) இது சூர்யனிடம் போய் ஸூர்யனை வியாபித்துக்கொண்டது. அது தான் சூர்யன் உதயமாகும்போது காணப்படும் சிவப்புருபம். (ரங்-இந்தருபத்தை அந்தப்பலமாக உபாஸிப்பது. (௪)

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌤𑌾 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌆𑌪𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥௩॥

ஸ0-ரா—அவனதுதென்பக்கத்து கிரணங்களைதெற்கு பக்கத்திய தேன் அறை களாகவும் யஜுர்வேதத்தை புஷ்பமாகவும் யஜுர்வேத மந்திரங்களை வண்டுகளாக வும் பாவிப்பது. மற்றவைகளுக்குமுன்போலவேபொருள். அது தான்சூர்யனது வெ ளுப்புருபம்.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾

ஆப: ||௧|| தாநிவா ஏதாநி ஸாமாந்யேதம் ஸாமவேதமப்யதபம்ஸ்தஸ்யாபிதப்தஸ்ய யஶஸ்தேஜ இந்த்ரியம் வீர்யமந்நாத்யம் ரஸோऽஜாயத ||௨|| தத்வ்யக்ஷரத்ததாதித்யமபிதோऽஶ்ரயத்தத்வா ஏதத்யதேததாதித்யஸ்ய க்ருஷ்ணம் ரூபம் ||௩||

ஸ0-ரா—மேற்குபக்கத்திய கிரணங்களை அந்தப்பக்கத்திய தேனறைகளாகவும் ஸாமவேதங்களை புஷ்பங்களாகவும் ஸாமமந்த்ரங்களை வண்டுகளாகவும் உபாஸிப்பது மற்றவைகளுக்கு முன்போலவே பொருள் இது ஸூர்யனது கறுப்புகாந்தி.

சதுர்த: கண்ட:.

அத யேऽஸ்யோதஞ்சோ ரஶ்மயஸ்தா ஏவாஸ்யோதீச்யோ மதுநாட்யோऽதர்வாங்கிரஸ ஏவ மதுக்ருத இதிஹாஸபுராணம் புஷ்பம் தா அம்ருதா ஆப: ||௧|| தே வா ஏதேऽதர்வாங்கிரஸ ஏததிதிஹாஸபுராணமப்யதபம்ஸ்தஸ்யாபிதப்தஸ்ய யஶஸ்தேஜ இந்த்ரியம் வீர்யமந்நாத்யம் ரஸோऽஜாயத ||௨|| தத்வ்யக்ஷரத்ததாதித்யமபிதோऽஶ்ரயத்தத்வா ஏதத்யதேததாதித்யஸ்ய பரம் க்ருஷ்ணம் ரூபம் ||௩||

ஸ0-ரா—வடக்கு பக்கத்துக்கிரணங்களைவடபக்கத்துத்தேன்அறைகளாகவும்இதிஹாஸபுராணங்களை புஷ்பங்களாகவும் அதர்வா அங்கிரஸ் இவர்களால் ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கப்பட்ட மந்த்ரங்களை தேனீக்களாகவும் உபாஸிப்பது. இதுதான் ஸூர்யனிடத்திலுள்ள அதிககறுப்பான ரூபம்.

பஞ்சம: கண்ட:.

அத யேऽஸ்யோர்த்வா ரஶ்மயஸ்தா ஏவாஸ்யோர்த்வா மதுநாட்யோ குஹ்யா ஏவாதேஶா மதுக்ருதோ ப்ரஹ்மைவ புஷ்பம் தா அம்ருதா ஆப: ||௧|| தே வா ஏதே குஹ்யா ஆதேஶா ஏதத்ப்ரஹ்மாப்யதபம்ஸ்தஸ்யாபிதப்தஸ்ய யஶஸ்தேஜ இந்த்ரியம் வீர்யமந்நாத்யம் ரஸோऽஜாயத ||௨|| தத்வ்யக்ஷரத்ததாதித்யமபிதோऽஶ்ரயத்தத்வா ஏதத்யதேததாதித்யஸ்ய மத்யே க்ஷோபத இவ ||௩||

ஸ0-ரா—அவனது மேல் கிரணங்களை மேல் பக்கத்துத்தேனறைகளாகவும் ப்ரணவத்தைப் புஷ்பமாகவும் ப்ரஹ்மவிஷயமான உபநிஷத்துகளை உபதேசிப்பதை வண்டுகளாகவும் உபாஸிப்பது. மற்றவை முன்புபோலவே வெகு உன்னிப்பாய் பார்க்கும்போது ஸூர்ய மண்டலம் நடுவில் அசைவது காணப்படும். அதுவே இது.

தே வா ஏதே ரஸாநாம் ரஸா வேதா ஹி ரஸாஸ்தேஷாமேதே ரஸாஸ்தாநி வா ஏதாந்யம்ருதாநாமம்ருதாநி வேதா ஹ்யம்ருதாஸ்தேஷாமேதாந்யம்ருதாநி ||௪||

ஸ0-ரா—இங்குசொன்ன சிவப்புமுதலிய ஸூர்யனுடைய ரூபங்கள்ஐந்தும்.லோகத்தில் ஸாரபூதமாகையாலே ரஸமென்று சொல்லப்படும் வேதங்களில் இது ஸாரமாகையாலே ரஸத்துக்கும் ரஸமென்றும், நித்யமாகையாலே அமிருதமென்று ப்ரஸித்தமான வேதங்களில் ஸாரமாகையாலே அமிருதத்திற்கும் அமிருதமென்றும் சொல்லப்படும்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑌵 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌨 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧॥

ஸ॰-ரா—சிவப்புமுதலியதாகச்சொன்ன ரூபங்கள் ஐந்தும் பஞ்சாமிருதங்கள் இதில் முதலான ரோஹிதரூபம் என்கிற அமிருதத்தை ப்ராதஸ்ஸவனத்தின் தேவதைகளாகிய வஸுக்கள் எழுபேரும் தங்கள் தலைவனான அக்னியோடு அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுபவிப்பது புசிப்பதுமல்ல குடிப்பதுமல்ல இந்த செகப்பு ரூபத்தைக்கண்ணால்பார்த்து திருப்தியடைவதேயாம்.

𑌤 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௨॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌕𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍁𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥௨॥ 𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍁𑌦𑍇𑌤𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾 ॥௪॥

ஸ॰-ரா—இதைப்பார்த்து திருப்தியடைந்தவுடன் உதாசீனமாய் விடுகிறார்கள். போககாலம்வந்தபோது மறுபடி உத்ஸாஹத்தோடு பிரவர்த்திக்கிறார்கள். (௨) இப்படி ரோஹிதரூபமென்னும் இம்முதலாவது அமிருதமானது வஸுக்களுக்கு திருப்திசெபவிப்பதும் கண்ணால் பார்க்கத்தக்கதும் வஸுக்களுக்கு ஜீவனாதாரமானதுமென்றறிந்து உபாசிப்பவன் தக்கதுங்யத்தால் தானும் வஸுக்களில் ஒருவனாய் இதை அனுபவிப்பதும் த்ருப்தியடைந்தபின்பு உதாசீனமாயிருப்பதும் மறுபடி போககாலம் வந்தபோது உத்ஸாஹத்தோடு ப்ரவர்த்திப்பதும் செய்வன். (௩) ஸூர்யனுடைய உதயாஸ்தமயங்கள் நடந்துவரும் வரையில் வஸுக்களைப்போலே இருப்பன்.

அ-பே—சந்த்ரமண்டலத்தில் போலே பரதந்த்ரனாய் தேவதைகளுக் காஹாரமாகஇராமல் ஸ்வதந்த்ரனாயிருப்பன்,

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌨 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧॥ 𑌤 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌕𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍁𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥௨॥ 𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍁𑌦𑍇𑌤𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤 𑌉𑌦𑍇𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾 ॥௪॥

ஸ॰-ரா—வெளுப்புரூபமாகியஇரண்டாவது அமிருதத்தைஇந்த்ரன்முதலாகிய ருத்ரர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். மற்றவை முன்போலவே பொருள்படும். கிழக்கில்

உதயமும் மேற்கே அஸ்தமயமுமாய் நடப்பதுபோலே இதற்கு இரண்டுபங்கான காலம் தெற்கே உதயமும் வடக்கே அஸ்தமனமுமாய் நடந்தால் அவ்வளவு நாள் வரையில் ருத்ரபோகத்தைப் பெறுவன்.

அதாஷ்டம꞉ கண்ட꞉.

அத யத் த்ருதீயமம்ருதம் ததாதித்யா உபஜீவந்தி வருணேந முகேந ந வை தேவா அஶ்நந்தி ந பிபந்த்யேததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ॥ த ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஶந்த்யேதஸ்மாத்ரூபாதுத்யந்தி ॥ ஸ ய ஏததேவமம்ருதம் வேதாதித்யாநாமேவைகோ பூத்வா வருணேநைவ முகேநைததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யதி ஸ ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஶத்யேதஸ்மாத்ரூபாதுதேதி ॥௩॥ ஸ யாவதாதித்யோ தக்ஷிணத உதேதோத்தரதோ(அ)ஸ்தமேதா த்விஸ்தாவத் பஶ்சாதுதேதா புரஸ்தாதஸ்தமேதா ஆதித்யாநாமேவ தாவதாதிபத்யம் ஸ்வாராஜ்யம் பர்யேதா ॥

அத நவம꞉ கண்ட꞉.

அத யச்சதுர்தமம்ருதம் தந்மருத உபஜீவந்தி ஸோமேந முகேந ந வை தேவா அஶ்நந்தி ந பிபந்த்யேததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ॥ த ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஶந்த்யேதஸ்மாத்ரூபாதுத்யந்தி ॥௨॥ ஸ ய ஏததேவமம்ருதம் வேத மருதாமேவைகோ பூத்வா ஸோமேநைவ முகேநைததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யதி ஸ ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஶத்யேதஸ்மாத்ரூபாதுதேதி ॥௩॥ ஸ யாவதாதித்ய꞉ பஶ்சாதுதேதா புரஸ்தாதஸ்தமேதா த்விஸ்தாவதுத்தரத உதேதா தக்ஷிணதோ(அ)ஸ்தமேதா மருதாமேவ தாவதாதிபத்யம் ஸ்வாராஜ்யம் பர்யேதா ॥௪॥

அத தஶம꞉ கண்ட꞉.

அத யத் பஞ்சமமம்ருதம் தத் ஸாத்யா உபஜீவந்தி ப்ரஹ்மணா முகேந ந வை தேவா அஶ்நந்தி ந பிபந்த்யேததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ॥ த ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஶந்த்யேதஸ்மாத்ரூபாதுத்யந்தி ॥௨॥ ஸ ய ஏததேவமம்ருதம் வேத ஸாத்யாநாமேவைகோ பூத்வா ப்ரஹ்மணைவ முகேநைததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யதி ஸ ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஶத்யேதஸ்மாத்ரூபாதுதேதி ॥௩॥ ஸ யாவதாதித்ய உத்தரத உதேதா தக்ஷிணதோ(அ)ஸ்தமேதா த்விஸ்தாவதூர்த்வ உதேதா(அ)ர்வாகஸ்தமேதா ஸாத்யாநாமேவ தாவதாதிபத்யம் ஸ்வாராஜ்யம் பர்யேதா ॥௪॥

ஸா-ரா-பா—கறுப்புருபம் என்னும் மூன்றாவது அமிருதத்தை வருணன் முதலான ஆதித்யர்களும், அதிககறுப்புருபம் என்னும் நாலாவது அமிருதத்தை சந்திரன்

முதலிய மருத்துக்களும், நடுவில் சலனம் என்னும் ஐந்தாவது அமிருதத்தை ப்ரம்ம முதலிய ஸத்ய தேவதைகளும் அனுபவிக்கிறார்கள்.

மூன்றாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன்கீழ் இரண்டாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவனுக்குச் சொன்னகாலத்திற்கு இரண்டுபங்குகாலம் சூர்யலோகத்தில் ஸூர்யர்களில் ஒருவனாகவும், நான்காவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன் அதற்கு இரண்டு பங்குகாலம் மருத்துக்களில் லோகத்தில் அவர்களில் ஒருவனாகவும், ஐந்தாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன் அதற்கு இரண்டுபெருங்குகாலம் ஸத்யதேவதைகளின் லோகத்தில் அவர்களில் ஒருவனாகவும் இருந்து அந்தந்த போகங்களைப் பெறுவன். மற்றவைகளுக்கு முன்போலவேபொருள்.

ஏகாதச: கண்ட:

அத தத ஊர்த்வ உதேத்ய நைவோதேதா நாஸ்தமேதைகல ஏவ மத்யே ஸ்தாதா ததேஷ ஶ்லோக: ॥௧॥

ஸம்-ரா-பா—இப்படிவஸுக்கள் ருத்ரர்கள் ஆதித்யர்கள் மருத்துக்கள் ஸாத்ய தேவர்கள் இவர்களுக்கு யோக்கியமான ரோஹித ரூபம் முதலிய பஞ்சாமிருதங்களுக்கு ஸ்தானமாய் தேவமதுவென்று சொல்லப்பட்டு உதயம் அஸ்தமானமென்னும் காரியங்களையுடைய ஜ்யோதிலமண்டலமென்னும் ரூபமுடைய சூர்யனை சரீரமாக உடைய தும்கார்யாவஸ்தையை யுடையதுமான பிரஹ்மத்தின் உபாசனம் சொல்லப்பட்டது. இங்குநாமம் ரூபம்ஹ்ருதயம் இவையில்லாமல் முத்தி அஸ்தை (கார்யாவஸ்தையில்லாமை) யோடுகூடிய சூரியனென்னும் ஜீவனை சரீரமாக உடைய பிரஹ்மத்தின் உபாசனம் விதிக்கப்படுகிறது. உதயாஸ்தமய கார்யங்களால் பிராணிகளுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்தபின்பு தினபாள்யம்வந்தவுடனே அந்தகாரியமில்லாமல் ஏகாஸ்வபாவனாய் உதாசீனனா யிருக்கிறான் சூர்யன். இது முத்தாவஸ்தை. கல்பத்தின் ஆதியில் ஸூர்யனாவதற்கு முந்தின அவஸ்தையான சூரியனைச் சொல்லுகிறதென்னும் கூறலாம். இவ்விஷயத்தில் தேவதைகளைகுறித்தோர் யோகிசொன்ன லோகம் மேலே சொல்லப்படுகிறது.

ந வை தத்ர ந நிம்லோச நோதியாய கதாசன । தேவாஸ்தேனாஹம் ஸத்யேன மா விராதிஷி ப்ரஹ்மணேதி ॥௨॥

ஸம்-ரா-பா—முத்தாவஸ்தையில் சூர்யனுக்கு உதயமாவது அஸ்தமானமாவது கிடையாது. இந்தஸத்தியத்தால் நான்பிரம்மத்தோடு விரோதத்தையடையவில்லை. ஸத்யமான பிரம்மகியானத்தைப் பெற்றவனாயிருக் கிறேனென்று தாத்பர்யம்.

ந ஹ வா அஸ்மா உதேதி ந நிம்லோசதி ஸக்ருத்திவா ஹாஸ்மை பவதி ய ஏதாமேவம் ப்ரஹ்மோபநிஷதம் வேத ॥௩॥

ஸம்-ரா-பா—இப்படிசொன்ன பிருஹ்மவித்யையை யறிந்தவன் ஜனனமரணமில்லாதவனாக ஆவன் இவனுக்குமேல் காலமெல்லாம் பகல்பொழுதேயாம்.

சங்—நிரஞ்சனமான பிரஹ்மமேயாய் விடுகிறான். ரங்—இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இதுவித்யையையறிந்து உபாசிப்பவன் எப்போதும் எல்லாவஸ்துக்களையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் சக்தியையுடையவனாய் விழுவதால் ஸூர்யன் உதயமாவதாலாவது அஸ்தமிப்பதாலாவது இவனுக்கு லாபநஷ்டங்க ளொன்றுமில்லை. (௩)

தத்தைதத் ப்ரஹ்மா ப்ரஜாபதய உவாச ப்ரஜாபதிர்மனவே மனு: ப்ரஜாப்யஸ்தத்தைதது த்தாலகாயாருணயே ஜ்யேஷ்டாய புத்ராய பிதா ப்ரஹ்ம ப்ரோவாச ॥௪॥

ஸம்-ரா-பா—இவ்வித்யையின் பரம்பரை சொல்லப்படுகிறது இந்தமது வித்யையை (சங்—ஹிரண்யகர்ப்பன். விராட்புருஷனுக்கும், ரங்—சதுர்முகன் தக்ஷப்

ரஜாபதிக்கும் அவர் ஸ்வாயம்புவனுக்கும் மநுவானவர் இக்ஷ்வாகு முதலிய ஜனங்களுக்கும் உபதேசித்தார்கள். இவ்வித்யையை அருணரென்னும் ருஷிதன் ஜ்யேஷ்ட புத்ரன் உத்தாலகருக்கு உபதேசித்தார். (௪)

இதம் வாவ தஜ்ஜ்யேஷ்டாய புத்ராய பிதா ப்ரஹ்ம ப்ரப்ரூயாத் ப்ரணாய்யாய வாந்தேவாஸிநே ॥௫॥

ஸம்-ரா-பா—இப்ப்ரஹ்மவித்யையை பிதாஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக் குபதேசிக்கக் கடவன். யோக்கியனான சிஷ்யனுக்கும் உபதேசிக்கலாம். (௫)

நாந்யஸ்மை கஸ்மைசந யத்யப்யஸ்மா இமாமத்பி: பரிக்ருஹீதாம் தநஸ்ய பூர்ணாம் தத்யாதேததேவ ததோ பூய இத்யேததேவ ததோ பூய இதி ॥௬॥

ஸம-ரா-பா—நாலுசமுத்திரத்தின் மத்தியத்திலுள்ள இப்பூமி முழுவதையும் தனங்களால் நிறைந்துக்கொடுத்தாலும் அதைவிட இந்தவித்யையே மேல்பட்ட தாகையாலே இதைஜ்யேஷ்டபுத்திரன் தகுந்த சிஷ்யன் இவர்கள் தவிரமற்றயாருக்கும் சொல்லக்கூடாது.

அ-பே-சங்—ஏததேவததோபூய: என்றுமறுபடி சொன்னது ஆதரவினுல்.
ரா—மறுபடி சொன்னது வித்யையின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

அத காயத்ர்யுபாஸநம்.

காயத்ரீ வா இதம் ஸர்வம் பூதம் யதிதம் கிஞ்ச வாக்வை காயத்ரீ வாக்வா இதம் ஸர்வம் பூதம் காயதி ச த்ராயதே ச ॥௧॥

ஸம-ரா—இதில் காயத்திரீ உபாசனம் சொல்லப்படுகிறது. லோகத்தில் ஸ்தாவரமாகவும் ஜங்கமமாகவும்காணப்படும் வஸ்துக்கள்யாவும் காயத்ரீயோடாம். காயத்ரீஎன்பது வாக்கு. வாக்கினுலே சொல்லப்படுவதாலும் ரக்ஷிக்கப்படுதலாலும் காயத்ரீஎன்றுபெயர் பெற்றது. எல்லசந்தஸ் ஸுக்களைக்காட்டிலும் இதுவே மேல்பட்டது இதுவே பிரம்மமாக உபாசிக்கத்தக்கது.

யா வை ஸா காயத்ரீயம் வாவ ஸா யேயம் ப்ருதிவ்யஸ்யாம் ஹீதம் ஸர்வம் பூதம் ப்ரதிஷ்டிதமேதாமேவ நாதிஶீயதே ॥௨॥

ஸம-ரா-பா—எல்லா பூதங்களும் பூமியிலேயே யிருப்பதாலும் பூமியைவிட்டு அப்பால் போகக்கூடாமையா யிருப்பதாலும் கீழ்ச்சொன்ன காயத்ரீ பூமியேயாம்.
அ-பே—இதில்பிரம்மத்தினது இரண்டாவது பாதம் பூமியென்பதும் ப்ராணிகளுக்காதாரமாயிருப்பதும் ப்ராணிகளால் விடக்கூடாமலிருப்பதுமென்னும் இரண்டு விதமும் சொல்லப்பட்டது.

யா வை ஸா ப்ருதிவீயம் வாவ ஸா யதிதமஸ்மிந் புருஷே ஶரீரமஸ்மிந் ஹீமே ப்ராணா: ப்ரதிஷ்டிதா ஏததேவ நாதிஶீயந்தே ॥௩॥

ஸம-பா—கீழ் பூமியாகச் சொல்லப்பட்ட காயத்ரீயானது ப்ராணன்களுக்கு ஆதாரமாகையாலும் சரீரமுமாம்.

ரா—சரீரம் ஒருபாதம் என்பதும் ப்ராணன்களுக்கு ஆதாரமாயிருத்தல் அவை தன்னைவிட்டுப் போகக்கூடாமலிருத்தல் என்னும் விதமிரண்டும் விதமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.

யத்வை தத்புருஷே ஶரீரமிதம் வாவ தத்யதிதமஸ்மிந்நந்த: புருஷே ஹ்ருதயமஸ்மிந் ஹீமே ப்ராணா: ப்ரதிஷ்டிதா ஏததேவ நாதிஶீயந்தே

ஸ௦-பா—கீழ் புருஷனது சரீரமாகச் சொல்லப்பட்ட காயத்ரீயானது கீழ்ச் சொன்ன காரணங்களாலே (ப்ராணன்களுக்சாதாரணமாகையாலும் அவைவிட்டுப் போகக்கூடாமையாலும்) சரீரத்தில் உள்ள இருதயகமலமாம்.

ரா—இது பிரஹ்மத்தின் நாலாவதுபாதம், சரீரத்துக்குச் சொன்னவிதமே இதற்கும். (௪)

ஸைஷா சதுஷ்பதா ஷட்விதா காயத்ரீ ததேதத்ருசாப்யனூக்தம்॥

ஸ௦-பா—இப்படி காயத்ரியானது பிரஹ்மம்போலே நாலுபாதமும் ஆறுவிதமு முடையது. இதன்மகிமை ஒருருக்மந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௫)

ஸ௦—வாக்கு, பூதம், பூமி, சரீரம், இருதயம்; ப்ராணன் என்று ஆறுவிதம்.

ரங்—இதன்விதமாலும் கீழே சொல்லப்பட்டது. (கானம் செய்யப்படுதல் ரக்ஷிக்கப்படுதல் முதலியது.) இவ்வாறு அளவிடுவதினால் பிரும்மமானது இவ்வள வென்னும் அளவிற்குட்பட்டதாமே எனில் அதற்குச்சமாதானமாக ருக்கு மந்திரம் உண்டென்று செல்லப்படுகிறது.

தாவானஸ்ய மஹிமா ததோ ஜ்யாயாꣳஶ்ச பூருஷ: । பாதோ(அ)ஸ்ய ஸர்வா பூதானி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவீதி ॥௬॥

ஸ௦-பா—இதுவே அந்தருக்கு.

ஸ௦-ரா-பா—கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாம் பரமாத்மாவின் நியாம்யவர்க்கங்களாம். பரமாத்மா இவைகளைவிட அதிகமகிமையுடையவன். சேதநா சேதனம்யாவும் அவனது ஒருஅம்சமாத்திரம். இவனது மற்ற மூன்றுகால்பங்கு அமிருதமும் பரமபதத்தில் உள்ளது. ப்ருகிருதி ஸம்பந்தமில்லாத போக்யவஸ்துக்களும் அப்படிப்பட்ட போகஸ்தானங்களும் அப்படிப்பட்ட போகோபகரணங்களும் இங்கு மூன்றுகால்களாகச் சொல்லப்பட்டன. ஜகத்திலுள்ளவஸ்துக்கள் யாவையும் பகவானுக்கு பூஷணமும் ஆயுதமுமாயிருக்கு மாகையாலே அதன் அபிமானிகளான நித்யாத்மாக்களும் ஆகமூன்றுவித ஆத்மாக்களை மூன்றுகால்களாகச் சொல்லிலுமாம்.

யத்வை தத்ப்ரஹ்மேதீதம் வாவ தத்யோ(அ)யம் பஹிர்தா புருஷாதாகாஶோ யோ வை ஸ பஹிர்தா புருஷாதாகாஶ: ॥௭॥ அயம் வாவ ஸ யோ(அ)யமந்த: புருஷ ஆகாஶோ யோ வை ஸோ(அ)ந்த: புருஷ ஆகாஶ: ॥௮॥ அயம் வாவ ஸ யோ(அ)யமந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஶஸ்ததேதத்பூர்ணமப்ரவர்தி பூர்ணமப்ரவர்தினீꣳ ஶ்ரியம் லபதே ய ஏவம் வேத ॥௯॥

ஸ௦-ரா-பா—எங்கு வியாபித்திருப்பதாலும் தபமில்லாதிருப்பதாலும் நிச்சலமாயிருப்பதாலும் பரப்ரும்மதத்துக்கு ஸமானமான யாதோரு பூதாகாசம் இருக்கிறதோ (எ) அதுதான் சரீரத்தினடுவிலிருக்கும் ஆகாசம். அப்படி சரீரத்தின் நடுவிலிருக்கும் ஆகாசமெதுவோ (அ) அதுதான் ஹ்ருதய கமலத்தில் நடுவிலுள்ள ஆகாசம் ஆக இருதயமென்றும் இந்த பூதமானது விசேஷ மகிமையுடையதாகையால் இது பரிபூரணமும் ஸ்திரமுமானது. இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் பரிபூரணமும் ஸ்திரமுமான மோக்ஷஸம்பத்தைப் பெறுவான். (௯)

இதி த்வாதஶ: கண்ட:.

தஸ்ய ஹ வா ஏதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்ய பஞ்ச தேவஸுஷய: ஸ யோ(அ)ஸ்ய ப்ராங்ஸுஷி: ஸ ப்ராணஸ்தச்சக்ஷு: ஸ ஆதித்யஸ்ததேதத்தேஜோ(அ)ன்னாத்யமித்யுபாஸீத தேஜஸ்வ்யன்னாதோ பவதி ய ஏவம் வேத ॥௧॥

ஸ0—இதில்த்வாரபாலோபாஸனம்சொல்லப்படுகிறது. இங்கு சொன்ன இருதயமென்னும் பாதத்தில் ஐந்துவழிகள் தேவதைகளினால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறதுகள். இதில் கிழக்குவழியானது பிராணன் அதுவேகண், அதுவே ஸூரியன் இதுவேதேஜஸ்வரூபமென்றும் அஸ்னாத்யமென்றும் உபாசிப்பது. அப்படி உபாசிப்பவன் தேஜஸ்) ஸும்ஜீரண சத்தியும் பெறுவன்.

ரா-பா—ப்ராணனது வியாபார விசேஷத்தால் கண்திருப்தி செல்விக்கப்படுகிறது. அந்தகண்ணை அனுக்கிரஹிப்பவன் சூர்யன். அவன் இருதய கமலத்தின் கிழக்குவழி வாசல்காப்பவன் அவனை உபாசிப்பதினால் இந்தபலன்வரும். (௧)

அத யோऽஸ்ய தக்ஷிண: ஸுஷி: ஸ வ்யாநஸ்தச்ச்ரோத்ரꣳ ஸ சந்த்ரமாஸ்ததேதச்ச்ரீஶ்ச யஶஶ்சேத்யுபாஸீத ஶ்ரீமாந்யஶஸ்வீ பவதி ய ஏவம் வேத ||

ஸ0-ரா-பா—அதன் தெற்குவழியானதுவ்யாநவாயு. அதுவேகாது. அதுவே சந்திரன். விர்யவத்தரமானகர்மங்களைசெய்வது வ்யானனகையாலும் காதுஞானத்துக்கும் சந்திரன் அன்னத்துக்கும் ஹேதுவாகையாலும் இவைஸம்பத்தும் யசஸ்ஸும் என்று உபாசிப்பவன் ஸம்பத்தையும் யசஸ்ஸையும் அடைவன். (௨)

அத யோऽஸ்ய ப்ரத்யங் ஸுஷி: ஸோऽபாந: ஸா வாக்ஸோऽக்நிஸ்ததேதத்ப்ரஹ்மவர்சஸமந்நாத்யமித்யுபாஸீத ப்ரஹ்மவர்சஸ்யந்நாதோ பவதி ய ஏவம் வேத ||௩||

ஸ0-ரா-பா—அதன் மேற்குவழியானது அபானவாயு. அதுவே வாக்கு. அதுவே அக்னி, இதுபிரும்ம தேஜஸ்ஸும் ஜீரண சக்தியும்: இவையறிந்து உபாசிப்பவன் தேஜஸ்ஸையும் ஜீரணசக்தியையும் அடைவன். (௩)

அத யோऽஸ்யோதங் ஸுஷி: ஸ ஸமாநஸ்தந்மந: ஸ பர்ஜந்யஸ்ததேதத்கீர்திஶ்ச வ்யுஷ்டிஶ்சேத்யுபாஸீத கீர்திமாந்வ்யுஷ்டிமாந்பவதி ய ஏவம் வேத

ஸ0-ரா-பா—அதன் வடக்குவழியானது ஸமானவாயு. அது மேலானது, அதுவே மேகம், இது கீர்த்தியும் காந்தியும் இவ்வாறு அறிந்து உபாஸிப்பவன் கீர்த்தியையும் காந்தியையும் அடைவன்.

அ-பே-ஸ—தனக்கு நேரில் தெரியாத ப்ரஸித்தி கீர்த்தியாம். தான் அறிந்த ப்ரஸித்தியசஸ்ஸாம். (௪)

அத யோऽஸ்யோர்த்வ: ஸுஷி: ஸ உதாந: ஸ வாயு: ஸ ஆகாஶஸ்ததேததோஜஶ்ச மஹஶ்சேத்யுபாஸீத ஓஜஸ்வீ மஹஸ்வாந்பவதி ய ஏவம் வேத ||௫||

ஸ0-ரா-பா—இதன் மேல்பக்கத்து வழியானது உதானவாயு அதுவே வாயு, அதுவே ஆகாசம். அது பலமும் பெருமையும், இதை அறிந்து உபாசிப்பவன் பலத்தையும் பெருமையையும் பெறுவன்.

தே வா ஏதே பஞ்ச ப்ரஹ்மபுருஷா: ஸ்வர்கஸ்ய லோகஸ்ய த்வாரபா:
ஸ ய ஏதாநேவம் பஞ்ச ப்ரஹ்மபுருஷாந்ஸ்வர்கஸ்ய லோகஸ்ய த்வாரபாந்
வேதாஸ்ய குலே வீரோ ஜாயதே ப்ரதிபத்யதே ஸ்வர்கம் லோகம் ய
ஏதாநேவம் பஞ்ச ப்ரஹ்மபுருஷாந்ஸ்வர்கஸ்ய லோகஸ்ய த்வாரபாந்வேத

ஸ0-ரா-பா—கீழ்ச்சொன்ன குணங்களோடு கூடிய சூர்யன் சந்த்ரன் அக்னி, மேகம், ஆகாசம் என்னும் ஐந்து புருஷர்களும் இருதயாகாசமென்னும் பிரம்மலோகத்தின் த்வாரபாலகர்கள், அல்லது பரமபதத்துக்கு வழிநடத்தும் ஆதிவாஹிகர்கள்.

இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் வித்யாவீர்யமுள்ள புத்ரனைப்பெறுவதோடு பகவன்லோகத்தின் த்வாரபாலகர்களை உபாசிப்பதால் தடையின்றி பகவன்லோகத்தைப் பெறுவன். (௬)

अथ यदतः परो दिवो ज्योतिर्दीप्यते विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेष्वनुत्तमेषूत्तमेषु लोकेष्विदं वाव तद्यदिदमस्मिन्नन्तः पुरुषे ज्योतिः ॥७॥ तस्यैषा दृष्टिर्यत्रैतदस्मिञ्छरीरे संस्पर्शेनोष्णिमानं विजानाति तस्यैषा श्रुतिर्यत्रैतत्कर्णावपिगृह्य निनदमिव नदथुरिवाग्नेरिव ज्वलत उपशृणोति तदेतद्दृष्टं च श्रुतं चेत्युपासीत चक्षुष्यः श्रुतो भवति य एवं वेद य एवं वेद ॥८॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—இப்படி காயத்ரீவித்யையால் ஸகலபலப்ரதனை ப்ருஹ்மத்தின் உபாசனம் சொல்லப்பட்ட பின்பு அழகு கீர்த்தியென்னும் பலங்களுக்காக அப்பிரும்மத்தையே ஜாடராக்னியாக உபாசிக்கும்படி இதில் விதிக்கப்படுகிறது. ஸமஷ்டி வ்யஷ்டியென்னும் இருவகைக்கும் மேல்பட்ட லோகத்தில் ஸ்வயம் ப்ரகாச சுத்த சத்வஜ்யோதிஸ்வரூபமாய் விளங்கும் த்ரிபாத் ப்ருஹ்மமே இந்த ஜாடராக்னி ஸ்வரூபமானதென்று உபாசிப்பது. (எ) மற்றவை சங்-போலவே, இரண்டு தடவைசொன்னது வித்யையின் முடிவைக்காட்டுகிறது. (அ)

इति त्रयोदशः खण्डः ।

सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानिति शान्त उपासीत अथ खलु क्रतुमयः पुरुषो यथाक्रतुरस्मिँल्लोके पुरुषो भवति तथेतः प्रेत्य भवति स क्रतुं कुर्वीत ॥१॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—சாண்டில்யவித்யை சொல்லப்படுகிறது. எல்லாபதார்த்தங்களும் ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில் உண்டானவை. எல்லாம் ப்ரும்மத்தினிடத்தில் லயிப்பவை, எல்லாம் பிரம்மத்துக்கு நியாம்யம். எல்லாம் பிரும்மத்துக்கு சரீரம். உத்பத்தியும் லயமும் ஸ்தூலசிதசித் சரீரகனை ப்ரும்மத்துக்கு உண்டு. நியாம்யத்வம் கேவலசித்துக்களுக்கு மாத்ரம், இதனால் ஜீவன் பிரம்மத்தைமேல் சொல்லும் குணங்களோடு உபாசிக்கக்கடவன். இங்கே எவ்வாறு உபாசிக்கிறானோ மரணத்துக்குப்பின்பு அதற்குத்தகுதியான பலமே இவனுக்கு வருவது. ஆகையால் ஜீவனுக்கு முக்கியமானது உபாசனமே.

அர்த்தபேதம் க்ரது--ஸ்ரீ-அத்தியவஸாயம் ரங்-உபாசனம். (க)

मनोमयः प्राणशरीरो भारूपः सत्यसङ्कल्प आकाशात्मा सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगन्धः सर्वरसः सर्वमिदमभ्यात्तोऽवाक्यनादरः ॥२॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—அத்தியவஸாயம் பண்ணவேண்டிய முறை சொல்லப்படுகிறது. பிரும்மமானது மனஸ்ஸு-போன்றது. ப்ரவிருத்தியும் நிவிருத்தியும் மனதின் கார்யங்கள், ப்ராணனே ஜீவாத்மாவின் ஸூக்ஷ்மசரீரம். அதை ஸ்தூலதேகத்தினின்றும் மற்றொரு தேஹத்துக்குக் கொண்டுபோகிறது பிரம்மம். அதனால் அது பிராண சரீரம். ஞானசக்தி க்ரியாசக்தி இரண்டும் சேர்ந்துள்ளது. சுத்தசைதன்ய ஸ்வரூபமானது: நினைத்த நினைவெல்லாம் தவறாது நிறைவேற்றிக்கொள்ளத்தக்கது. எல்லாவிடத்திலும் இருப்பதினாலும் ஸூக்ஷ்மஸ்வரூபமாயிருப்பதாலும் ரூபம் முதலியவை இல்லாமையாலும் ஆகாசத்துக்கு ஸமானமானது. இந்த ஜகத்தை யெல்லாம் செய்வது. (ஜகத்துக்கெல்லாம் காரணமானது) தோஷமற்ற கர்மங்களையுடையது. ஸகல

மான வாஸனை ருசி இவைகளையுடையது. இந்த லோகங்களை யெல்லாம் வியாபித்திருப்பது. வாக்கு இல்லாதது. (இது இந்த்ரியங்களொன்று மில்லாததென்று குறிக்கிறது.) பூர்ணகாமமானதாகையாலே புதிதாய் ஒன்றுகிடைக்கப் பெற்றால்வரும் பரபரப்பு இல்லாதது. (௨)

𑌏𑌷 𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌽𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌕𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷 𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥௩॥

ஸம்—இந்த பரமாத்மாவானது என் ஹ்ருதயத்திலிருக்கிறது. அது சாமை, சாமை அரிசி நெல்லு, யவம், கடுகு, இவையெல்லாவற்றிலும் சிறியது. பூமி, ஆகாசம், ஸ்வர்க்கம், இந்த லோகங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரியது.

ரா-பா—நாம் உபாஸிப்பதன்பொருட்டு அதிஸூக்ஷ்மரூபத்தோடு இருதயத்திலிருப்பதாகவும், நமக்கு ப்ராப்யனாகும்போது அளவிறந்த பரிமாணத்தையுடையவனாயிருப்பவனாகவும் அனுசந்தானம் செய்யவேண்டும்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌰 𑌏𑌷 𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌤𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌹 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌹 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 ॥௪॥

ஸம்.ரா-பா—இந்த குணங்களையுடைய பரமாத்மா அதிகமான தன் கிருபையாலே நாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்வதற்காக நம் மனதில் இருக்கிறது. இதை நான் உபாஸிப்பதினால் கடைசியில் அந்த பிரம்மத்தை அடையப்போகிறேனென்று இவன் உபாசனம் செய்யக்கடவன். இவ்வித ப்ச்சயமுடையவனுக்கு பரப்ரும்ம ப்ராப்தியில் எவ்வித ஸம்சயமுமில்லை. இவ்வாறு சாண்டில்ய மஹாருஷி சொன்னார். மறுபடி சாண்டில்ய என்றது வித்யை முடிந்ததைக் காட்டுகிறது. (௪)

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌦𑌰𑌃 𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍋 𑌨 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌲𑌂 𑌸 𑌏𑌷 𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

ஸம்-ரா-பா—தவாரபாலோபாசனத்தினால் வீரனை புத்ரனைப் பெறுவன் என்று கீழே சொல்லப்பட்டது. வீர்யம் மாத்திரமேபோதுமா, தீர்க்காயுஸ்ஸும் வேண்டுமே. ஆகையால் தீர்க்காயுஸ்ஸைப் பலமாக உடைய கோசவிஜ்ஞானம் சொல்லப்படுகிறது. நடுவில் உத்தமமான வித்யை யொன்று சொல்லப்பட்டதினால் இது உடனே சொல்லப்படவில்லை. த்ரைலோக்யஸ்வரூபமான இந்த கோசத்துக்கு ஆகாசம் மத்தியம். பூமி அடி. திக்குக்கள், மூலைகள். ஸ்வர்க்ம், மேல்வழி, இது, நாசமில்லாதது. கர்மபலமென்னும் தனம் இதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராணிகள், அவர்களின் கர்மங்கள், அவைகளின் பலன்கள் எல்லாம் இதையே ஆச்ரயித்திருப்பது. (௧)

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌜𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀 𑌸𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌰𑍋𑌦𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌰𑍋𑌦𑌂 𑌰𑍁𑌦𑌮𑍍 ॥௨॥

ரா—அந்தந்த திக்குக்களை அந்தந்தபேரை உடையதாகத் தியானம் செய்வாய் நான் அந்த வாயுவை திக்குக்களை குழந்தையாக அறிந்து உபாசித்ததினால் புத்ரமாணம் நேராமல் அழாமலிருக்கிறேன் என்று இதை உபதேசிப்பவன் சொல்லுகிறான்.

𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 ॥௩॥

ஸம்-பா—அதன் அங்கமான உபமந்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றது.—ரா-அந்த கோசவிஜ்ஞானத்துக்கு அங்கமான ப்ரபத்தியின் மந்த்ரங்கள் சொல்லப்படுகின்றது.

அ-பே—அமுநா என்னும் இடத்தில் எல்லாம் புத்ரனது பேரைச்சொல்லி, இந்த பிள்ளை தீர்க்காயுஷ்மானு யிருப்பதற்காக (இப்படி மூன்றுதரம் சொல்லவேணும்) நாசமில்லாத இந்த த்ரைலோக்ய கோசத்தை சரணமடைகிறேன். அப்படியே ப்ராணன், பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் இதுகளையும் (தனித்தனி) சரணமடைகிறேன்.

𑌸 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍𑌸𑌿 ॥௪॥

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑍍 ॥௫॥

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑍍 ॥௬॥

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌤𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑍍 ॥௭॥

ஸம்-பா—அந்த மந்த்ரங்களைத்தானே விவரிக்கிறது. இந்த ஜகத்தெல்லாம் ப்ராணஸ்வரூபமாகையால் ப்ராணனை சரணமடைகிறேனென்றதினால் நான் ஜகத்தையெல்லாம் சரணமடைந்தவனாகிறேன். (ரு) பூலோகத்தை சரணமடைகிறேனென்றதற்கு பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் இவைகளை சரணமடைகிறேனென்றும் புவர்லோகத்தை அடைகிறேனென்றதற்கு, அக்கினி வாயு ஸுூர்யன் இவர்களை அடைகிறேனென்றதற்கு ருக்வேதம் யஜுர்வேதம் ஸாமவேதம் இவைகளை அடைகிறேனென்றும் அர்த்தம்.

(௩-௫-௭)

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌸𑌵 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧॥

ஸம்-ரா—கீழ்புத்ரனது தீர்க்காயுஸ்ஸைப் பலமாக உடைய கோசவித்யைசொல்லப்பட்டது. இதில்தான் தீர்க்காயுஸ்ஸா யிருப்பதற்காக புருஷவித்யை சொல்லப்படுகிறது. புருஷனுடையவயது மொத்தம் நூற்றுப்பதினாறு அது மூதல் பாகம் இருபத்தினாலு வயதாகயும். இரண்டாவது பாகம் நாற்பத்திநாலு வயதாகவும் மூன்றாவது

பாகம் நாற்பத்தெட்டு வயதாகவும் பிரிக்கப்படுகிறது. புருஷனானவன் தன்னைப்பாகமாக பாவித்துக்கொண்டு உபாசிக்கக்கடவன். காயத்ரி யென்னும் சந்தஸ்ஸானது இருபத்திநாலு அக்ஷரங்களையுடையது; அதனாலே ப்ராதஸ்ஸவனம் செய்யவேண்டும் ஆகையால் இருபத்திநாலு வயதென்னும் முதல் பாகத்தை ப்ராதஸ்ஸவனமாக பாவிக்கவேண்டும். யாகத்தில் ப்ராதஸ்ஸவனத்துக்கு வஸுக்கள தேவதைகள். சரீரம்தளராமலிருக்கும்படி செய்வது (வஸிப்பிப்பது) ப்ராணனாகையாலே பிராணன்களே இங்கு வஸுக்கள் அவைகள் இதற்கு தேவதைகள்.

𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌤𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌸𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌪𑍍𑌸𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌤𑌤 𑌏𑌤𑍍𑌯𑌗𑌦𑍋 𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா—இவ்விருபத்திநாலு வயதுக்குள் இவனுக்கேதாவது ரோகம் முதலானது உண்டாகுமானால் இந்த மந்த்ரத்தை அவன் சொல்லவேண்டும் வஸுக்களான ப்ராணன்களே, நான் யாக மாகையாலே அதில் இப்போது ப்ராதஸ்ஸவனம் நடக்கிறது. இது மத்தியந்தின ஸவனத்தோடு சேரும்படி செய்யுங்கள். யாகரூபியான நான் ப்ராதஸ்ஸவனத்தின் அதிபதிகளான உங்கள்நடுவில் லோபத்தை(மரணத்தை) அடையக்கடவேனல்லேன். இம்மந்திரத்தை ஜபித்தல் அந்ததாபமும் ரோகமும் நீங்கப்பெறுவன். (௨)

𑌅𑌥 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌂 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌤𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌪𑍍𑌸𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌤𑌤 𑌏𑌤𑍍𑌯𑌗𑌦𑍋 𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

ஸப-ரா—இருபத்தைந்தாவது வயது முதல் அறுபத்தெட்டாவது வயதுவரையிலுள்ள இரண்டாவது பாகமானது மாத்தியந்தினஸவனமாக உபாசிக்கத்தக்கது. இது நாற்பத்துநாலுவயது. த்ருஷ்டுபச் சந்தஸ்ஸு நாற்பத்திநாலு அக்ஷரமுடையது. மாத்தியந்தினஸவநமானது த்ரிஷ்டுப்சந்தஸ்ஸினால் செய்யக்கடவது. (யௌவனத்தில் விஷயப்ரவிருத்தி அதிகமாய் அதினால் அழச்செய்வதால் இப்போதுபிராணன்கள்- ருத்ரர்கள்.. ரங: (ருத்ரர்கள் க்ரூரர்கள். யௌவனத்தில் எல்லாரும் க்ரூரர்கள். ஆதலால் நடுவயதில் பிராணன்கள் ருத்ரர்கள். சங) இவை அந்த மாத்தியந்தினஸவனத்தின் தேவதைகள். இந்தவயதில் ரோகம் முதலியது ஏதாவது உண்டானால் மேல்வரும் மந்திரத்தை ஜபிக்கக்கடவன். ருத்ரர்களான ப்ராணன்களே. இப்போது மாத்தியந்தினஸவனம் நடக்கிறது. இது த்ரிதீயஸவனத்தோடு சேரும்படி செய்யவேண்டும். உங்கள் நடுவில் நான் மரணமடைய வேண்டாம். இம்மந்திரத்தை ஜபித்தால் அந்த தாபமும் ரோகமும் நீங்கப்பெறுவன். (௩-௪)

𑌅𑌥 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌜𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌦𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

தம் சேதேதஸ்மின் வயஸி கிஞ்சிதுபதபேத் ஸ ப்ரூயாத் ப்ராணா ஆதித்யா இதம் மே த்ருதீயஸவனமாயுரனுஸந்தனுதேதி மாஹம் ப்ராணாநாமாதித்யானாம் மத்யே யஜ்ஞோ விலோப்ஸீயேத்யுத்தைவ தத ஏத்யகதோ ஹைவ பவதி ॥ ௬ ॥

ஸ௦-ரா. நாற்பத்தைந்தாவது வயது முதல் நூற்றுப்பதினாறாவது வயதுவரையிலுள்ள மூன்றாவது வர்க்கமானது த்ருதீயஸவனமாக உபாஸிக்கத்தக்கது. இது நாற்பத்தெட்டுவயது. ஜகதீச்சந்தஸ்ஸுக்கு நாற்பத்தெட்டெழுத்து. த்ருதீயஸவனம் ஜகதீச்சந்தஸ்ஸால் செய்யக்கடவது. புஷ்யங்களை யெல்லாம் க்ரஹிப்பதினால் (ஆதானம்செய்வதால்) ப்ராணன்கள் ஆதித்யர்கள். இவைகளே அதன் தேவதைகள். அந்தவயதின் நடுவில் ரோகம் முதலியது உண்டானால் இந்த மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஆதித்யனென்றும் ப்ராணன்களே இப்போது நடக்கும் த்ருதீயஸவனமானது கடைசிவரையில் விச்சேதமில்லாம லிருக்கும்படி செய்யுங்கள். மத்தியகாலத்தில் நான் மரணமடையக்கடவேன் அல்லேன். இவ்வாறு ஜபிப்பவன் தாபம் ரோகம் இவைகள் நீங்கப்பெறுவன். (௫-சு)

ஏதத்த ஸ்ம வை தத்வித்வானாஹ மஹிதாஸ ஐதரேய: ஸ கிம் ம ஏததுபதபஸி யோஹமனேன ந ப்ரேஷ்யாமீதி ஸ ஹ ஷோடஶம் வர்ஷஶதமஜீவத் ப்ர ஹ ஷோடஶம் வர்ஷஶதம் ஜீவதி ய ஏவம் வேத ॥ ௭ ॥

ஸ௦-ரா—ஓ ரோகமே, நான் புருஷவித்யை அறிந்தவனாகையால் உன்னால் மரணமடைவிக்க முடியாது. வீணாய் என்பீடிக்கிறாய். என்று (சங்-இதரை என்பவளின், ரங்—இதரர் என்பவரின், புத்ரராகிய மஹிதாஸர் என்பவர் சொன்னார். அவர் நூற்றுப்பதினாறு வருஷம் ஜீவித்திருந்தார். ரோகம் முதலியதில்லாமல் சுகமாய் இவ்வித நிச்சயத்தோடு உபாஸிப்பவன் நூற்றுப்பதினாறு வருஷம் ரோகம்தாபம் முதலியதில்லாமல் சுகமாக ஜீவிப்பன். வித்யையின் முடிவைக்காட்ட மறுபடியும் ஏவம் வேத என்றது. (௭)

ஸப்ததஶ: கண்ட:.

ஸ யதஶிஶிஷதி யத்பிபாஸதி யன்ன ரமதே தா அஸ்ய தீக்ஷா: ॥ ௧ ॥ அத யதஶ்னாதி யத்பிபதி யத்ரமதே ததுபஸதைரேதி ॥ ௨ ॥ அத யத்தஸதி யஜ்ஜக்ஷதி யன்மைதுனம் சரதி ஸ்துதஶஸ்த்ரைரேவ ததேதி ॥ ௩ ॥ அத யத்தபோ தானமார்ஜவமஹிம்ஸா ஸத்யவசனமிதி தா அஸ்ய தக்ஷிணா: ॥ ௪ ॥ தஸ்மாதாஹு: ஸோஷ்யத்யஸோஷ்டேதி புனருத்பாதனமேவாஸ்ய தன்மரணமேவாவப்ருத: ॥ ௫ ॥

ஸ௦-ரா-ரா—புருஷன் யாகத்துக்கு ஸமானன் என்பதை உபபாதிக்கிறது.

பசி தாகம் அரதி இவைகள் தீக்ஷை. புசிப்பது குடிப்பது ஸந்தோஷிப்பது இவைகள் உபஸ்தங்கள் சிரித்தல் பசியாறப்புசிப்பது. ஸ்திரீகளோடு ஸம்போகம் செய்வது இவைகள் ஸ்துதசஸ்திரங்கள். தபஸ், தானம், கபடமின்மை கொல்லாமை, உண்மைபேசுதல் இவைகள் தக்ஷிணை. யாகம் செய்யப்போகும்போது ஸோஷ்யதி என்று சொல்வதுபோல் தாயாரால் இவன் உத்பாதனம் செய்யப்படும்போது மாதாஸோஷ்யதி என்று சொல்வதாலும், யாகம்செய்து முடிந்தபின்பு அஸோஷ்ட என்று சொல்வதுபோல் இவன் ஜனித்தபின்பு அஸோஷ்ட மாதா என்று சொல்வதாலும்இவன் யாகமென்னத்தடையில்லை. இவன்மரணமடைவது அவப்ருதமாம்.

𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈𑌤𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰 𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸 𑌏𑌵 𑌸 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌋𑌚𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌃 ‖ ௬ ‖

ஶா°-ரா—பொது அர்த்தம்-இவ்வித்யையை உபாஸிப்பவன், அக்ஷிதமஸி, 'அச்யுதமஸி' 'ப்ராணஸம்ஶிதமஸி' என்கிற மூன்று யஜுர் மந்திரங்களை மரணகாலத்தில் ஜபிக்கவேண்டியது. ப்ரும்மமே! நீ நாசமில்லாதவன் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளில் எவ்வித குறைவு மடையப்பட்டவனன்று. ஜகத்தையெல்லாம் ஜீவிக்கச்செய்யும் ஸூக்ஷ்மதத்வமா யிருக்கிறாய், என்பது அம்மந்திரங்களின் பொருள். சங்—இவ்வித்யையின் விஷயத்தில், ரங்—அந்த பரப்ரும்ம விஷயத்தில், இரண்டுக்கும் மந்திரங்கள் உண்டு.

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌪𑌰𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑌨𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ ௭ ‖

ஶா°—இஜ்ஜகத்துக்கெல்லாம் காரணபூதமாயும் ஸர்வவ்யாபியாயும் ஜ்யோதிஸ்வரூபமாயும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயுமுள்ள பரப்ரும்மத்தை விஷயவாசனை இல்லாத மகான்கள் காண்பார்கள்.

ரா—அநாதியானதும் ஜகத்துக்குக் காரணமானதுமான ப்ருகிருதிக்கும் ஆதியாயும் ஸம்ஸாரமென்னும் அந்தகாரத்தைப் போக்குகிற ஜ்யோதிஸ்வரூபமாயும் நித்யப்ரகாசமாயும் பரமபதமென்னும் ஸ்தானத்தில் நிரதிசயமான தேஜஸ்ஸை உடைய திவ்யவிக்கிரஹத்தோடு கூடியதாயும் உள்ள பரப்ரும்மத்தை நித்யஸூரிகள் ஸர்வகாலமும் பார்க்கிறார்கள். இது முதல்மந்திரத்தின் அர்த்தம். மேல் இரண்டாவது மந்திரம்.

ஶா°—ப்ரும்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்ற மற்றொருவன் சொல்லுகிறான். அஜ்ஞானமில்லாததும் அல்லது அஜ்ஞானத்தைப்போக்குவதும் சூர்யமண்டலத்திலிருப்பதுமான தேஜஸ்ஸும் இந்த தேகத்தினுள்ளிருக்கும் தேஜஸ்ஸும் பிரம்மமே. இரண்டும் ஒன்றே. ப்ரும்மஸ்வரூபமே. இதை அறிந்தே நாம் உத்தீர்ணரானோம். அது எல்லாதேவதைகளினும் மேல்பட்டது. ஸர்வோத்தமமானது. இந்த இரண்டு ருக்மந்திரங்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்டதும் கீழ் எடுத்த மூன்று யஜுர்மந்திரங்களாலே ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்டதுமானது இந்த பிரம்மமொன்றே.

ரா—ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்கு வெளியில் உள்ள பரமபதமென்னும் பகவன் லோகத்தையும் அதில் உள்ள பரப்ரும்மத்தையும் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கும்பொருட்டு அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தின்படிகளில் ஒன்றாகிய ஸூர்யமண்டலத்தைத் தாண்டிப்போனோம். இது இரண்டாவது மந்திரத்தின் அர்த்தம்.

தாத்—இரண்டாவது முறை சொன்னது யாகமாகக்கல்பித்தது முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌥𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌚 ‖ ௧ ‖

ஶா°-ரா-பா—ப்ராணன்களில் மனதும், தேவதைகளில் ஆகாசமும் ப்ரும்மமாக உபாசிக்கத்தக்கது. இரண்டு உபாசனமும் இதனால் சொல்லப்பட்டதாகிறது. (க)

அபிமுகமாயிற்று. முதலில் விதைமுளைத்து கிரமமாய் பெரிதாவதுபோலே அல்பம் நாமரூபங்களைப்பெற்ற அது பெரிதாய் ஒருமுட்டையாக ஆயிற்று. அது ஒருவருஷ காலம் அப்படியேயிருந்து பிறகு இரண்டாகப்பிளந்தது. ஒன்று வெள்ளியும் ஒன்று பொன்னுமாச்சுது.

தத்யத்ரஜதம் ஸேயம் ப்ருதிவீ யத்ஸுவர்ணம் ஸா த்யௌர்யஜ்ஜராயு தே பர்வதா யதுல்பம் ஸமேகோ நீஹாரோ யா தமநயஸ்தா நத்யோ யத்வாஸ்தேயமுதகம் ஸ ஸமுத்ர: ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா-பா—வெள்ளியான கபாலம் பூமிமுதலிய கீழ்உலகங்கள் பொன்கபாலம் ஸ்வர்க்கம்முதலிய மேல்உலகங்கள். அண்டம்பிளந்தபோது கர்ப்பத்தைச்சுற்றியிருந்த பெரும்நரம்புகள் மலைகள் ஆயின ஸூக்ஷ்மமான கர்ப்பவேஷ்டனம் மப்புபனிகளாயின ஜனித்ததின் நரம்புகள் நதிகளாயின. அஸ்தியிலிருந்த நீர் ஸமுத்ரமாயிகியது. (௨)

அத யத்ததஜாயத ஸோऽஸாவாதித்யஸ்தம் ஜாயமாநம் கோஷா உலூலவோऽநூதிஷ்டந் ஸர்வாணி ச பூதாநி ஸர்வே ச காமாஸ்தஸ்மாத்தஸ்யோதயம் ப்ரதி ப்ரத்யாயநம் ப்ரதி கோஷா உலூலவோऽநூத்திஷ்டந்தி ஸர்வாணி ச பூதாநி ஸர்வே ச காமா: ॥ ௩ ॥

ஸம்-ரா-பா—அதிலிருந்து உண்டானவன் ஸூர்யன் அவன் உண்டாகும்போது பெரிய இரைச்சல்களோடு சப்தங்களும் ஸ்தாவரமும் ஜங்கமமுமான பூதங்களும் ஸ்திரீவஸ்திரம் முதலிய காமனுவஸ்துக்களும் கூடவே உண்டாயின. அதனால் தான் இப்போதும் ஸூர்யனது உதயாஸ்தமய காலங்களில் சப்தங்களும் (பக்ஷிகள் தசலிகுவதினல்) பூதங்களும் காமங்களும் உண்டாகின்றன. (௩)

ஸ ய ஏதமேவம் வித்வாநாதித்யம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தேऽப்யாஸோ ஹ யதேநம் ஸாதவோ கோஷா ஆ ச கச்சேயுருப ச நிம்ரேடேரந்நிம்ரேடேரந் ॥ ௪ ॥

ஸம்-ரா-பா—இவ்வித மகிமையை யுடைய ஸூர்யனை பிரம்மமாக உபாசிப்பவன் சீக்கிரத்தில் ஸமீபமாகவே மங்களமான சப்தங்களைக்கேட்டு ஸுகம்பெறுவான். இரண்டு தடவை (நிம்ரேடேரந்) என்றது அத்தியாம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது.

சங்—இது திருஷ்டபலம். இவன் பிரம்மமாகவே ஆய்விடுகிறது ப்ரதானபலம்.

மூன்றாம் ப்ரபாடகம் முற்றது.

சாந்தோக்யோபநிஷதி - த்ருதீய: ப்ரபாடக:.

அத ப்ரதம: கண்ட:.

ஹரி: ஓம்॥ ஜாநஶ்ருதிர்ஹ பௌத்ராயண: ஶ்ரத்தாதேயோ பஹுதாயீ பஹுபாக்ய ஆஸ ஸ ஹ ஸர்வத ஆவஸதாந்மாபயாஞ்சக்ரே ஸர்வத ஏவ மேऽத்ஸ்யந்தீதி ॥ ௧ ॥

ஸம்வர்க்கவித்யை சொல்லப்படுகிறது. அதன்பெருமைக்காக கதைசொல்லப்படுகிறது.

ஸ0-ரா—புத்ரர் என்பவரின் பேரனுகையாலே பௌத்ராயணரென்றும் ஜநச்ருதர் என்பவரின் புத்ரராகையாலே ஜாநச்ருதி யென்றும் பிரசித்தரான அரசனொருவன் வெகுதார்மிகனுயும் சரத்தையோடு தானம் செய்பவனுயும் அன்னம் போடுகிறவனுயும் இருந்தான். எல்லாவிடத்திலும் எல்லாரும் தன் அன்னத்தையே புசிக்கவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு எல்லாவிடங்களிலும் தர்மசத்திரங்கள் கட்டிவைத்து வழிப்போக்கர்களுக்கு வேண்டிய ஸகல உபசரணைகளும் செய்வித்தான்.

அத ஹ ஹம்ஸா நிஶாயாமதிபேதுஸ்தத்தைவம் ஹம்ஸோ ஹம்ஸமப்யுவாத ஹோ ஹோ(அ)யி பல்லாக்ஷ பல்லாக்ஷ ஜாநஶ்ருதே: பௌத்ராயணஸ்ய ஸமம் திவா ஜ்யோதிராததம் தந்மா ப்ரஸாங்க்ஷீஸ்தத்த்வா மா ப்ரதாக்ஷீரிதி ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—இவ்வாறு இவ்வரசன் தர்மத்திலேயே கருத்துடையவனுய் பிரம்மக்கியானத்தில் பிரவ்ருத்தி இல்லா திருப்பதைக்கண்ட சிலதேவதைகள் இவனுக்கு புத்தி உண்டாக்கவேண்டி இவன் காற்றுக்காகமேல் உப்பரிக்கையில் படுத்திருக்கும் சமயத்தில் ஹம்ஸரூபத்தைக்கொண்டு ஸமீபத்தில் ஸஞ்சரித்தன. அவைகளில் முன்னே வேகமாய்ப்போகும் ஓர் ஹம்ஸத்தை நோக்கி பின்னேவரும் மற்றொரு ஹம்ஸம் அடேகுர திருஷ்டி யில்லாதவனே, பார் பார், ஜாநச்ருதியின் தேஜஸ்ஸானது ஸ்வர்க்கம் வரையில் பரவியிருக்கிறது, நீ அதை நெருங்கிப்போகாதே. அது உன்னைக்கொளுத்திவிடப் போகிறது, என்று சொல்லிற்று.

தமு ஹ பர: ப்ரத்யுவாச கம்வர ஏநமேதத்ஸந்தம் ஸயுக்வாநமிவ ரைக்வமாத்தேதி யோ நு கதம் ஸயுக்வா ரைக்வ இதி ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—இதைக்கேட்ட முன் செல்லும்ஹம்ஸமானது அடே, நீஎனன் சொல்லுகிறுய், இவருக்கு என்ன அதிசயம் உண்டு, நீயேது இவரை வண்டியோடிருக்கும் ஸாகவரைப்போல் நினைக்கிறுயே, என்றது. அவர் யார்ஸாக்வர், அவர் எப்படிப்பட்டவர், என்று மற்றைய அன்னம்கேட்டது.

யதா க்ருதாயவிஜிதாயாதரேயா: ஸம்யந்த்யேவமேநம் ஸர்வம் ததபிஸமேதி யத்கிஞ்ச ப்ரஜா: ஸாது குர்வந்தி யஸ்தத்வேத யத்ஸ வேத ஸ மயைதது(க்)த இதி ॥ ௪ ॥

ஸ0-ரா—சூதாட்டத்தில். 1-2-3-4. எண்கள் உள்ள சில ஆட்டஸங்கேதங்கள் உண்டு அதில் நாலு எண் உள்ளத்தில் ஒருவன் ஜயித்துவிட்டால். 3-2-1. எண்கள் அதிலடங்கியிருப்பதால் இவன் அதையெல்லாம் ஜயித்தவனென்பது அவ்வாட்டத்தின் ஸங்கேதம். அதுபோல இவ்வுலகத்தில் எவன் எவன் எந்த நற்கருமம் செய்தாலும் அதெல்லாம் இவரது நற்கருமத்தில் அடங்கியது. உலகத்தில் உள்ளவர்களின் கியானமெல்லாம் இவர் கியானத்தில் அடங்கியது. அவர்தாதி ஸாக்வர். அவரைத்தான் நான் சொன்னேன் என்று அந்த ஹம்ஸம்பதில் சொல்லிற்று.

தது ஹ ஜாநஶ்ருதி: பௌத்ராயண உபஶுஶ்ராவ ஸ ஹ ஸஞ்ஜிஹாந ஏவ க்ஷத்தாரமுவாசாங்காரே ஹ ஸயுக்வாநமிவ ரைக்வமாத்தேதி யோ நு கதம் ஸயுக்வா ரைக்வ இதி ॥ ௫ ॥ யதா க்ருதாயவிஜிதாயாதரேயா: ஸம்யந்த்யேவமேநம் ஸர்வம் ததபிஸமேதி யத்கிஞ்ச ப்ரஜா: ஸாது குர்வந்தி யஸ்தத்வேத யத்ஸ வேத ஸ மயைதது(க்)த இதி ॥ ௬ ॥

ஸ ஹ க்ஷத்தா(அ)ந்விஷ்ய நாவிதமிதி ப்ரத்யேயாய தம் ஹோவாச யத்ராரே ப்ராஹ்மணஸ்யாந்வேஷணா ததேநமர்ச்சேதி ॥ ௭ ॥

ஸோ(அ)தஸ்தாச்சகடஸ்ய பாமாநம் கஷமாணமுபோபவிவேஶ தம் ஹாப்யுவாத த்வம் நு பகவ: ஸயுக்வா ரைக்வ இத்யஹம் ஹ்யரா3 இதி ஹ ப்ரதிஜஜ்ஞே ஸ ஹ க்ஷத்தா(அ)விதமிதி ப்ரத்யேயாய ॥ ௮ ॥

ஸ0-ரா—இதைக்கேட்ட ஜாநச்ருதிப்ரம்மக்கியானமே மேலான தென்றறிந்து கொண்டு மனவருத்தத்துடனே உதயமாவதை யெதிர்பார்த்திருந்து படுக்கையை விட்டெழுந்த உடனேதன் வேலைக்காரனைக்கூப்பிட்டு ஸாக்வரிருக்குமிடத்தைஅறிந்துவரும்படி கட்டளையிட்டார். ஸாக்வர் எப்படிப்பட்டவர் என்று அவன் கேட்டான் ஹம்ஸம் சொன்னதை அவனுக்குச்சொன்னான். அவன் தேடிப்பார்த்து அகப்படவில்லையென்று சொன்னான். பிரும்மக்கியானிகள் வாஸம்செய்யும் மாஸகாரி ஆறு முதலிய இடங்களில் தேடிப்பார் என்று மறுபடி அரசன் உத்திரவு செய்தார். அப்படியே அவன் தேடிவரும்போது வண்டியின் கீழ்உட்கார்ந்து சொரிகளைச்சொரிந்துகொண்டிருக்கும் அவரைக்கண்டு விநயத்தோடு கிட்டச்சென்று தாம்தான் ஸாக்வரோ என்றுகேட்டான். அவர் 'ஆமடா, என்று சொன்னார். அவன் திரும்பிவந்து அவரிருப்பிடத்தை அறிந்துவந்தேனென்று அரசனுக்குச்சொன்னான்.

* த்விதீய: கண்ட: *

தது ஹ ஜாநஶ்ருதி: பௌத்ராயண: ஷட்ஶதாநி கவாம் நிஷ்கமஶ்வதரீரதம் ததாதாய ப்ரதிசக்ரமே தம் ஹாப்யுவாத ॥ ௧ ॥

ரைக்வேமாநி ஷட்ஶதாநி கவாமயம் நிஷ்கோ(அ)யமஶ்வதரீரத: அநு ம ஏதாம் பகவோ தேவதாம் ஶாதி யாம் தேவதாமுபாஸ்ஸ இதி ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—பின்அரசன்அறுநூறு பசுக்களையும்கண்டத்திற்கு ஆரத்தையும் கோவேறுக்கழுதை கட்டிய தேரையும் கூடகொண்டுபோய் ஸாக்வரைஸேவித்து இவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு தாம் உபாசிக்கும் தேவதையை எனக்கு உபதேசிக்கவேணும் என்று பிரார்த்தித்தார்.

தமு ஹ பர: ப்ரத்யுவாசாஹ ஹாரே த்வா ஶூத்ர தவைவ ஸஹ கோபிரஸ்த்விதி தது ஹ புநரேவ ஜாநஶ்ருதி: பௌத்ராயண: ஸஹஸ்ரம் கவாம் நிஷ்கமஶ்வதரீரதம் துஹிதரம் ததாதாய ப்ரதிசக்ரமே ॥ ௩ ॥

தம் ஹாப்யுவாத ரைக்வேதம் ஸஹஸ்ரம் கவாமயம் நிஷ்கோ(அ)யமஶ்வதரீரத இயம் ஜாயா(அ)யம் க்ராமோ யஸ்மிந்நாஸ்ஸே(அ)ந்வேவ மா பகவ: ஶாதீதி ॥

ஸ0-ரா—அடேசூத்ரனே இவைகளை நீயேவைத்துக்கொள் என்றுஸாக்வர் சொன்னார். மறுபடி அரசன் ஆயிரம் பசுக்கள் விலையுயர்ந்த ஹாரம் உயர்ந்தரதம் தன்பெண் இதுகளைக்கொண்டு வந்துஸாக்வரிடம்கொடுத்து தாம் இப்போது வாஸம்செய்யும் கிராமத்தை-சங். தாம் ரங்கேவாஸம் செய்ய நினைக்கிறதோ அந்த கிராமத்தை-ரங். தம்முடையதாகச் செய்கிறேன் இவ்வாத்தாம் பத்னியாகக்கிரஹித்துக்கொள்வதோடு இப்பொருள்களையும் அங்கீகரித்துக்கொண்டு எனக்கு பிரம்மவித்யையை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டான்.

விசேஷார்த்தம் இருக்க இடமும் வீடும் பத்னியும் இல்லாத் எனக்குப்பசுபணம்தேரிவை யெதற்கென்பதும் சிரகாலம் குருசிச்ருஷையாவது அதிகமான்தனமாவது இல்லாமல் பிரும்மவித்யையை உபதேசிக்கக்கூடாதென்பதும் ஸாக்வர் மறுத்தத்தி

ற்குக்காரணம் அரசனை சூத்ரனென்பது பிரம்மக்ஞானமில்லையே யென்று தான் சோகமடைந்ததினாலே. அல்லது நாலாம்வருணமென்ற தன்று மேல் கண்டத்திலும் இப்படியே.

तस्या ह मुखमुपोद्गृह्णन्नुवाचाजहारेमाः शूद्रानेनैव मुखेनालापयिष्यथा इति ते हैते रैक्वपर्णा नाम महावृषेषु यत्रास्मा उवास तस्मै होवाच ॥ ५ ॥

ஸ0-ரா—இந்த கன்னிகையைக்கொடுத்ததினால் வித்யையை உபதேசிக்கவேண்டியதாகிறதென்று நிச்சயித்து-ரங் - தக்கஉபஹாரம் கொடுத்ததினால் அங்கீகரிக்கிறேனென்று சொல்லி மேல் பொதுதாத்—சூத்ரனே நீ இவைகளைக்கொடுத்ததினால் இவ்வழியாயே உனக்கு நான் பிரம்மவித்யையை உபதேசிக்கிறேனென்று ரைக்வர் சொன்னார். மஹாவ்ருஷம் என்னும் தேசத்தில் அவர்வாசம் செய்த இடமான ரைக்வபர்ணம் என்னும் கிராமத்தை ராஜா அவருக்குக்கொடுத்தான் அவர் தன் உபாஸ்ய தேவதையை அவனுக்கு உபதேசித்தார்.

अथ तृतीयः खण्डः ।

वायुर्वाव संवर्गो यदा वा अग्निरुद्वायति वायुमेवाप्येति यदा सूर्योऽस्तमेति वायुमेवाप्येति यदा चन्द्रोऽस्तमेति वायुमेवाप्येति ॥ १ ॥

यदाप उच्छुष्यन्ति वायुमेवापियन्ति वायुर्ह्येवैतान्सर्वान्संवृङ्क्त इत्यधिदैवतम् ॥ २ ॥

ஸ0-ரா—எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக்கியெடுத்துக்கொள்வது அல்லதுலயமடைவிப்பது என்னும் குணமுடையதாகையாலே வாயுவே ஸம்வர்க்கம் அக்னி அணையும்போதும் ஸூர்யன் சந்திரன் இவர்கள் அஸ்தமிக்கும்போதும் ஜலங்கள் உலரும்போதும் இவையெல்லாம் வாயுவையே யடைகின்றன. இவையெல்லாவற்றையும் ஒன்றாக்கி கிரஸித்துக்கொள்வதால் வாயுஸம்வர்க்க மென்று உபாசிப்பது. தேவதைகளில் வாயுஸம்வர்க்கம்.

ரா—வாயுவின் அந்தர்யாமியான பகவானே ஸம்வர்க்கனென்று உபாசிக்கக்கடவது.

अथाध्यात्मं प्राणो वाव संवर्गः स यदा स्वपिति प्राणमेव वागप्येति प्राणं चक्षुः प्राणं श्रोत्रं प्राणं मनः प्राणो ह्येवैतान्सर्वान्संवृङ्क्त इति ॥ ३ ॥ तौ वा एतौ द्वौ संवर्गौ वायुरेव देवेषु प्राणः प्राणेषु ॥ ४ ॥

ஸ0-ரா—ஆத்மாவில் ப்ராணனே ஸம்வர்க்கம் ஜீவன் தூங்கும்போது வாக்குகண் காது மனம் இவையெல்லாம் ப்ராணனையே யடைகிறன இதையெல்லாவற்றை யெல்லாம் ஒன்றாக்கிக்கிரகிக்கிறது. இங்கும் பிராணனென்றது ப்ராணனின் அந்தர்யாமியான பகவானை தேவதைகளில் வாயுவும் ப்ராணன்களில் பிராணனும் இரண்டுமே ஸம்வர்க்கம்.

अथ ह शौनकं च कापेयमभिप्रतारिणं च काक्षसेनिं परिविष्यमाणौ ब्रह्मचारी बिभिक्षे तस्मा उ ह न ददतुः ॥ ௫ ॥

தாத்—கபிகோத்ரத்தவரும் சுனகமுனியின் குமாரருமான சௌனகமுனியும் ககக்ஷஸௌரின் புத்ரரான அபிப்ரதாரி முனியும் போஜனம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஸம்வர்க்கோபாஸனம் செய்யும் பிரம்மசாரி ஒருவன்வந்து பிக்ஷைகேட்டான். அவனது பிரம்மக்யானம் இவ்வளவென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்து அவனுக்கு பிக்ஷைபோடாமலிருந்தார்கள்.

ஸ0-ரா-பா—இவ்விரண்டு ஸம்வர்க்கங்களின் ஸ்துதிக்காக, ரங்-ஸம்வர்க்கவித்யையின் ஸ்துதிக்காக, இந்த கதை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. (௫)

स होवाच महात्मनश्चतुरो देव एकः कः स जगार भुवनस्य गोपाः । तं कापेय नाभिपश्यन्ति मर्त्या अभिप्रतारिन्बहुधा वसन्तम् । यस्मै वा एतदन्नं तस्मा एतन्न दत्तमिति ॥ ௬ ॥

ஸ0-ரா-பா—தேவதைகளில், அக்னி சூர்யன் சந்திரன் ஜலம் இவைகளையும் ப்ராணன்களில் வாக்கு கண் காது மனம் இவைகளையும் எல்லாலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கும் ப்ரம்மாவே வாயுரூபத்தோடும் ப்ராணரூபத்தோடும் ஸம்ஹரிக்கிறது. இவ்விஷயத்தை ஸம்ஸாரிகள் அறியவில்லை. இந்த ஜகத்தெல்லாம் அந்த ஸம்வர்க்க ப்ரஜாபதிக்கதீனமாயிருக்கிறது. அது பிக்ஷைகேட்டால் யாரும் கொடுக்கவில்லையே யென்று அந்த பிரமசாரி சொன்னான். அர்த்தபோதம். ரங்—உபாசனையின்திடத்தினால் உபாசனம் செய்யும் தனக்கு பிக்ஷைகொடுக்கப்படாததையே தன் உபாஸ்ய தேவதைக்குக் கொடுக்கப் படாததாகச் சொல்லுகிறான்.

तदु ह शौनकः कापेयः प्रतिमन्वानः प्रत्येयायात्मा देवानां जनिता प्रजानां हिरण्यदंष्ट्रो बभसोऽनसूरिर्महान्तमस्य महिमानमाहुरनद्यमानो यदन्नमत्तीति वै वयं ब्रह्मचारिन्नेदमुपास्महे दत्तास्मै भिक्षामिति ॥ ௭ ॥

ஸ0-ரா-பா—இப்படி ப்ரும்மசாரிசொன்னதைக்கேட்ட சௌனகர் மனதில் ஆலோசித்துக்கொண்டே அவனிடம் வந்து, ஓ, பிரமசாரியே! தேவதைகளுக்கு நியந்தாவும், அழகிய அல்லது இரண்யனை ஸம்ஹாரம் செய்த கோரைப்பல்லையுடையவரும் அசுரர்களை ஸம்ஹாரம் செய்பவரும் ஸர்வஜ்ஞரும் ஆகிய ந்ருஸிம்மனது மகிமைவெகுஅல்பமென்று முன்னோர்களால்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்வேறொன்றினாலும் ஸம்ஹரிக்கத்தக்கவரல்லர். அவரே யெல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பவர். அவரையே யாம் ஸம்வர்க்கமாக உபாசிக்கிறோம். நீ ஸம்வர்க்கவித்யையின் தத்வத்தை அறிந்தாயில்லை என்று சொல்லி, 'இவனுக்கு பிக்ஷைபோடுங்கள்' என்று தன்வேலைக்காரர்களுக்கு ஆக்கியாபித்தார்.

तस्मा उ ह ददुस्ते वा एते पञ्चान्ये पञ्चान्ये दश सन्तस्तत्कृतं तस्मात्सर्वासु दिक्ष्वन्नमेव दश कृतं सैषा विराडन्नादी तयेदं सर्वं दृष्टं सर्वमस्येदं दृष्टं भवत्यन्नादो भवति य एवं वेद य एवं वेद ॥

ஸ0-ரா-பா—அவனுக்கு பிக்ஷைபோட்டார்கள். ஸம்வர்க்கவித்யையின் ஸ்துதிக்காக அதன் பதார்த்தங்களை க்ருதாயமாகவும்விராட்டாகவும்அன்னமாகவும் அன்னாதியாகவும் ஸ்துதிசெய்கிறது.

தேவதைகளில் ஸம்ஹாரம்செய்யப்படும் அக்னி சூர்யன் சந்திரன் ஜலம் இவை நான்கும் ஸம்ஹாரம் செய்யும்வாயுவும், ப்ராணன்களில ஸம்ஹாரம் செய்யப்படும் வாக்கு கண் காது மனது நாலும் ஸம்ஹாரம் செய்யம் ப்ராணனும். ஆகிய பத்தும் கிருதாயமாம். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு என்னும் எண்ணங்கள் கொண்டது கிருதாயம். இவைகளைக்கூட்டினல் பத்தாகிறதல்லவா. இப்பத்தும் பத்துதிக்கிலும் இருப்பதால் இதுவிராட், இதுவே அன்னம். 'தசாக்ஷராவிராட் அன்னம்' விராட்! என்று சுருதி கூறுகிறது. விராட்சந்தஸ்ஸபத்தக்ஷரம். கிருத மென்னும் அயத்தில் பத்தென்னும் எண் புஜிக்கப்படுவது போல் உள்ளடங்கி யிருப்பதாலும், பத்து என்னும் கணக்கு விராட்டாகையாலும் விராட்டே அன்னமாகையாலும் இது அன்னாதியுமாம். இப்படி விராட்டை உபாசிப்பதால் பத்து திக்கிலுள்ள வஸ்துக்களும் உபாசிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது. இந்த ஸம்மவ உபாஸிப்பவன் ஸர்வஜ்ஞனாய் ப்ரம்மத்தை அனுபவிக்கப் பெறுவன் யஏவம் வேத, என்றுமறுபடியும் சொன்னது வித்யை முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

(அ)

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌹 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌜𑌬𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

ஸா—ஜகத்தைப் பதினாறுக பாகம் செய்து அதைப்ரம்மமாக பாவிக்கும்படி இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது. சிரத்தையும் தபஸ்ஸும் உபாசனைக்கு அங்கமென்று காட்டுகைக்காக க்கதை சொல்லப்படுகிறது.

ரா—ஷோட சகலப்ரம்மவித்யை சொல்லப்படுகிறது.

தாத்—ஜபாலை யென்னும் பதிவ்ரதையின் புதரனுன் ஸத்யகாமனென்பவர் அம்மா! வேதாத்யயனம் செய்வதற்காக குருகுலத்தில் ப்ரும்மசாரியாய் வாஸம் செய்யவிரும்பி யிருக்கிறேன். உபனயனத்துக்குக் கோத்ரம் தெரியவேண்டுமே. என் கோத்ரமெது, என்று தன்தாயாரைக்கேட்டார்.

𑌸𑌾 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌾𑌤 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌯𑍌𑌵𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌲𑌭𑍇 𑌸𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌜𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 𑌏𑌵 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑍀𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ॰-ரா—குழந்தாய், நான் அதிதிபூஜையிலேயே கருத்தாயிருந்தேன், யௌவனத்திலேயே உன்னைப்பெற்றேன், கோத்ரமிது வென்பது எனக்குத் தெரியாது. என்பேர் ஜபாலை, உன்பேர் ஸத்யகாமன், குருகேட்டால் ஜாபாலையின் புத்திரன் ஸத்யகாமன் என்றே சொல் என்று தாயார் அவனுக்குப்பதில் சொன்னாள்.

𑌸 𑌹 𑌹𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌤𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

ஸ॰-ரா—அவர் கௌதமகோத்திரத்தில் பிறந்த ஹரித்ருமத் தென்பவரின் புத்ரரான ஹரித்ருமதரிடம் வந்து யான் தமக்கு சிஷ்யனாய் வந்திருக்கிறேன், ப்ரம்மசாரியாய் குருகுலவாஸம் செய்கிறேனென்று சொன்னார்.

𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌿𑌂𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌭𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌾 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰

𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌬𑌹𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌯𑍌𑌵𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌲𑌭𑍇 𑌸𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌜𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

ஸ௦-ரா—குழந்தாய்! உன் கோத்ரமென்னவென்று கௌதமர்கேட்டார். எனக்கு கோத்ரம் தெரியாது, என்தாயாரைக்கேட்டேன் தான் அதிதிபூஜையிலேயே கருத்தாயிருந்ததால் கோத்ரம் இன்னதென்று தெரிந்து கொள்ள வில்லையென்றும் யௌவனத்திலேயே யென்னைப்பெற்றபடியால் வெட்கத்தினால் என் பிதாவைக்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை யென்றும் குருகேட்டால் ஜபாலையின் புத்ரன் ஸத்யகாமன் என்று சொல் என்றும் என்தாயார் சொன்னாள். ஆதலால் நான் ஜபாலையின் ஸத்யகாமன், என்னை அங்கீகரிக்கவேணுமென்று அவர்சொன்னார். (௪)

𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨𑍈𑌤𑌦𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑍋𑌪 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍁𑌪𑌨𑍀𑌯 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌬𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌾 𑌗𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌗𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍇𑌦𑍁𑌃

ஸ௦-ரா—ப்ராம்மணனல்லாதவர்கள் இவ்வாறு கபடமற்று வார்த்தை சொல்ல மாட்டார்கள். நீ உண்மைசொன்னதால் ஸந்தோஷித்தேன் ஸமித்துக்கள் கொண்டுவா, உனக்கு உபநயனம் செய்கிறேனென்று சொல்லி முறைப்படி அவருக்கு உபநயனம்செய்து இளைத்துமெலிந்திருந்த பசுக்கூட்டங்களில்மிகவும் அற்பபலமான நானூர்பசுக்களை ஓட்டிக்கொடுத்து இதை மேய்த்துக் காப்பாற்றிக்கொண்டுவா என்றாக்கியாபித்தார். ஸத்யகாமா அவைகளை ஓட்டிக்கொண்டு போகும்போது இவைகள் ஆயிரம் கால்நடைகளாவதற்குமுன் திரும்புவதில்லையென்று ப்ரதிஜ்ஞைசெய்து புல்லும் ஜலமும் நிறைந்தகாட்டில் அவைகளை ஓட்டிக்கொண்டுபோய் அவைகள் ஆயிரம் கால் நடைகள் ஆகும்வரையில் மேய்த்து வந்தான். (௫)

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍃𑌷𑌭𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯 𑌨 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌲𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌲𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌲𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 ॥ ௨ ॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

ஸ௦-ரா—மேல்பொது—ஓஸத்யகாமா என்று அந்தருஷபம் கூப்பிட்டது. ஸ்வாமி என்று ஸத்யகாமா சொன்னார். உன்பிரதிஞ்ஞைப்படி நாங்கள் ஆயிரம் கால்நடைகள்

ஆய்விட்டோம். எங்களை ஆசார்யன் வீட்டிற்கு ஓட்டிக்கொண்டுபோ. என்று ருஷபம் சொல்லிற்று. சங்—இவ்வாறு ச்ரத்தையோடும் தபஸ்ஸோடும் தமகுருரிய சர்யை செய்யும்ஸத்யகாமன்விஷயத்தில் திக்குக்குரிய வாயுதேவதைஸந்தோஷமடைந்துவ்ருஷபத்தினிடத்தில் அநுப்ரவேசித்தது. ரா—இப்படி பசுக்களை ரக்ஷித்ததினால் ஒருதேவதைஸந்தோஷித்து ருஷபத்தினிடத்தில் அநுப்ரவேசித்தது.

ஸ௦-ரா—பரப்ரும்மத்தின் கால்யாகத்தை நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று ருஷபம் சொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமா கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கென்றும் நாலுதிக்கும் ப்ரார்த்தியார் நாலுகலைகள் இந்நாலுகலைகளை கொண்டது ப்ரம்மத்தின் ஒருபாகம் இதற்கு ப்ரகாசவத் என்று பெயர்.

ஸ௦-ரா—இவ்வாறு அறிந்தனாலு கலைகளோடும் கூடிய ப்ரகாசவத்து என்னும் ப்ரம்மத்தின் பாதத்தை உபாசிப்பவன் இந்தலோகத்தில்பிரகாசத்தை (பிரசித்தியை) அடைவதோடு ப்ரகாசமான பெரியலோகங்களையும் அடைவன. (௫)

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌗𑌾 𑌉𑌪𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌙𑍁𑌪𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ ௧ ॥

ஸ௦-ரா-பா—அக்னி மற்றொருபாதத்தைச் சொல்லுமென்று வ்ருஷபம் சொல்லிற்று. ஸத்யகாமர் மறுநாள் மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டார். ஸாயங்காலம்வந்தது. அம்மாடுகளை மடக்கி ஸந்த்யாவந்தனமும் சமிதாதானமும் செய்து அக்னிக்குப்பின்னால் கிழக்கு முகமாக ஸத்யகாமர் உட்கார்ந்தார். (௧)

𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮3 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா-பா—ஓ ஸத்யகாமா என்று அக்னி கூப்பிட்டது. ஸ்வாமியென்று ஸத்யகாமர் பதில் சொன்னார். (௨)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌲𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌲𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 ॥

ஸ௦-ரா-பா—ப்ரம்மத்தின் பாதத்தை (நாலில் ஒருபாகத்தை) நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேனென்று அக்னி சொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் ஸமுத்ரம் இவை நான்கும் நாலு கலைகள் இந்நாலு கலைகொண்டது அனந்தவத் என்னும் பாதம். (௩)

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௪ ॥

ஸ௦-ரா-பா—இவ்வாறு அறிந்து இந்த அனந்தவத் என்னும் பாதத்தை உபாசிப்பவன் யாவராலும் ஜயிக்கப்படமாட்டான். சாச்வதமான லோகங்களையும் அடைவன். (௪)

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌹𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋 𑌹 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌗𑌾 𑌉𑌪𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍁𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ க ॥

ஸ0-பா—மற்ருெரு பாதத்தை ஹம்ஸம்சொல்லுமென்று அக்னிசொல்லிற்று மறுநாள் மாடுகளை ஓட்டிப்போய் ஸாயங்காலமானபோது மாடுகளைமடக்கி அங்கே ஸந்தியாவந்தனமும் சமிதாதானமும்செய்து அக்கினிக்குப்பின்னால் கிழக்குமுகமாக ஸத்யகாமர் உட்கார்ந்தார். (க)

𑌤𑌂 𑌹𑌂𑌸 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾 ங 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 ॥ உ ॥

ஸ0-ரா-பா—ஹம்ஸம் ஒன்றுவந்து ஸத்யகாமா என்று கூப்பிட்டது. ஸ்வாமீ என்று ஸத்யகாமர் சொன்னர். அர்த்தபோதம். ஸ0-பா—இங்கு ஹம்ஸம் என்றது ஸூர்யன். (உ)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌲𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 ॥ ங ॥

ஸ0-ரா-பா—ப்ரம்மத்தின் பாதமொன்றை நான் சொல்லுகிறேன் என்று ஹம்ஸம் சொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். அக்னி ஸூர்யன் சந்த்ரன் மின்னல் இந்நான்கும் நாலுகலைகள். இக்கலை நாலும்கொண்ட பிரம்மத்தின் பாதத்துக்கு ஜ்யோதிஷ்மத் என்று பெயர். (ங)

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥

ஸ0-ரா-பா—இவ்வாறு ஜ்யோதிஷ்மத்தென்று இப்போதத்தை உபாசிப்பவன் தேஜஸ்ஸையு பெறுவதோடு அக்னி லோகம் ஸூர்யலோகம் முதலிய ஜ்யோதிர் லோகங்களையும் அடைவன். (ச)

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋 𑌹 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌗𑌾 𑌉𑌪𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍁𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ க ॥

ஸ0-ரா-பா—மத்குவென்னும் நீர்ப்பறவை மற்ருெருபாதத்தைச் சொல்லுமென்று ஹம்ஸம் சொல்லிற்று. மறுநாள் முன்போல் ஸாயங்காலம் மாடுகளைமடக்கி ஸந்தியாவந்தனமும் ஸமிதாதானமும்செய்து அக்னிக்குப்பின்னால் கிழக்குமுகமாக ஸத்யகாமர் உட்கார்ந்தார். (க)

𑌤𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 || ௨ || 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌲𑌾 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌲𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 || ௩ ||

ஶம்-ரா-பா...மத்கு ஒன்றுவந்து ஸத்யகாமாவென்று கூப்பிட்டது. ஸ்வாமீ என்று ஸத்யகாமர் பதில் சொன்னார். ப்ரம்மத்தின் பாதமொன்றை நான் சொல்லுகிறேனென்று மத்குசொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். ப்ராணன் கண் காது மனது நாலுகலைகள். இந்நாலுகலைகள் கொண்ட பிரம்மத்தின் பாதத்துக்குஆயதனவத் என்று பெயர். (௩)

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌵𑌤𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 || ௪ ||

ஶம்-ரா-பா—இவ்வாறு அறிந்து இப்பாதத்தை ஆயதனவத்தென் றுபாஸிப்பவன் இவ்வுலகத்திய நல்ல ஆச்சர்யத்தைப்பெறுவதோடு அவகாசத்தோடு கூடிய லோகங்களையும் அடைவன. அர்த்தபோதம். ஶம்-பா—ஜலசம்பந்தமுடைய தாகையால் இங்கு ப்ராணனே மத்குவென்றுசொல்லப்பட்டது. ரங்-பா—ஹம்ஸமும் மத்குவும் வ்ருஷபம்போலவே தேவதையின் ஆவேசத்தால் சொல்லிற்றுக்கள். (௪)

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌹𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 || ௧ ||

ஶம்-ரா-பா—ஸத்யகாமர் பசுக்களோடுகூட ஆசார்யரது கிருகம்போய்ச்சேர்ந்தார். கௌதமர் இவரைப்பார்த்து ஓ ஸத்யகாமா என்றார். ஸத்யகாமர் ஸ்வாமி என்றார். (௧)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌿𑌵 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌸𑌿 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 || ௨ ||

தாத்—ப்ரம்மக்ஞானிபோல் காணப்படுகிறாய், உனக்கு யார் ப்ரும்மவித்யை உபதேசித்ததென்று கௌதமர்கேட்டார். மநுஷ்யர்கள் யாருமல்லவென்று ஸத்யகாமர் சொன்னார். அர்த்தபோதம். ஶம்-பா—எனக்கு வேண்டியதைத்தாமே உபதேசிக்கவேணும். இதரர் சொன்னதை நான் மதிக்கவில்லையென்று ஸத்யகாமர் சொன்னார்.

ரா-பா—எனக்கு வேண்டியதைச் சொல்லத்தாம் இருக்கும்போது நான் வேறேயொருவரை ப்ரார்த்திப்பேனோ என்று ஸத்யகாமர் சொன்னார். (௨)

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌹
𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 𑌵𑍀𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

ஸம்-ரா—ஆசார்யன்முகமாகக் கிரஹித்தவித்யைதான் ச்ரேஷ்டமானதென்று (சங்—பகவான்போன்ற—ரங்—தம்போன்ற) பெரியோர்கள் முகமாகக்கேட்டிருக்கிறேன். ஆதலால் தாமே எனக்கு பிரம்மவித்யையை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். வ்ருஷபம் அக்கினி ஹம்ஸம் மத்கு நாலுமாக உபதேசித்த ஷோடசகல ப்ரம்மவித்யையையே கௌதமர் கொஞ்சமும் பேதப்படாமல் ஸத்யகாமருக்கு உபதேசித்தார். இவ்வித்யையில் பேதமில்லை யாதலால் ஒரேவிதமாக உபதேசிக்கப்பட்டது. வீயாசயதி என்று மறுபடிசொன்னது வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது, (௩)

𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌉𑌪𑌕𑍋𑌸𑌲𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌕𑌾𑌮𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌸 𑌹 𑌸𑍍𑌮𑌾
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹 𑌸𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

சங்—மற்றொரு விதமாக ப்ரம்மவித்யை சொல்லப்படுகிறது. பரப்பிரமத்தின் கதியும் அக்னிவித்யையும் சொல்லப்படுகிறது. முறைபோல ச்ரத்தையும் தபஸ்ஸும் வித்யைக்குஸாதனமென்று காட்டுகைக்காக க்கதைசொல்லப்படுகிறது. ரா-உபகோஸலர் வித்யை சொல்லப்படுகிறது, கமலர் என்பவரின் புத்ரரான உபகோசலர் என்பவர் கீழ்சொன்ன ஜாபரென் ஜாபலரென்றும் ஸத்யகாமரிடத்தில் ப்ரும்மசாரியா குலவாஸம் செய்துவந்தார் இவருடன் கூட குருசிச்ருஷைசெய்துவந்த அனேகருக்குவேதாத்தியயனம் செய்வித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்து வந்தார் இவர் பன்னிரண்டு வருஷகாலம்அக்னிபரிச்யை செய்துவந்தும்இவர் ப்ரம்மஜஞானத்தை அபேக்ஷித்தவராகையால்ஜாபாலர் இவருக்குவித்யை உபதேசிக்கவே யில்லை.

𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰𑍀𑌨𑍍𑌮𑌾
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌚𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋
𑌚𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 ॥ ௨ ॥

. ஸம்-ரா—தபஸியான இப்பிரம்மசாரி நன்றாக அக்னி சிச்ருஷைசெய்தான். இவனுக்கு வித்யோபதேசம் செய்யாமல் போனால் தம்மை அக்னிகள் சபிக்கும், ஆதலால் தாம் இவனுக்கு ப்ரம்மவித்யை உபதேசியுமென்று அவா பத்தினி சொன்னாள். இவள் இவ்வாறுசொல்லியும் அவர் வித்யோபதேசம் செய்யாமலே தேசாந்தரம் போனார். (௨)

𑌸 𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌨𑌶𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌨𑍍𑌨𑌶𑌾𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑌹𑌵 𑌇𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿
𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌿
𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

ஸம்-ரா—உபகோசலர் மனோவியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவராய் போசனம் செய்வதில்லை யென்றுஸங்கல் பித்துக்கொண்டார். ஓ பிரம்மசாரியே நீயேன் போஜனம்செய்யவில்லை. போஜனம்செய்யென்று குருபத்னிசொன்னாள். (சங்) இப்புருஷ

ஷிடத்தில் தோன்றும் நாநாவிதமான ஆசைகளே வியாதிகள் நான் அவைகளால் பூர்ணனுயிருக்கிறேன், (ரங்) ப்ராகிருதமான ஸங்கங்களெல்லாம் பிறப்பு மூப்புஇறப்புமுதலிய ஆபத்துக்களுக்கிடமானது. அவைகள் எனக்குமுண்டு. (பொது) ஆகையால் நான்புப்பதில்லையென்று உபகோசலர் சொன்னார். (௩)

அத ஹாக்நய: ஸமூதிரே தப்தோ ப்ரஹ்மசாரீ குஶலம் ந: பர்யசா
ரீத்ஹந்தாஸ்மை ப்ரப்ரவாமேதி தஸ்மை ஹோசு: ॥ ௪ ॥

ஶம்-ரா—இவ்வாறு சொல்லி இவர் இருந்த பின்பு, கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிகள் மூன்றும் இவர்செய்த பணிவிடைகளினால்மனமிரங்கிஇப்பிரம்மசாரி தபஸ்வியாயிருந்துகொண்டு நமக்கு நன்றாய்ப்பணிவிடை செய்தான், இவனுக்கு நாம் பிரம் வித்யையே உபதேசம் செய்வோம் என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு உபகோசலருக்கு மெல்ல வருமாறு சொல்லின. (௪)

ப்ராணோ ப்ரஹ்ம கம் ப்ரஹ்ம கம் ப்ரஹ்மேதி ஸ ஹோவாச விஜாநா
ம்யஹம் யத்ப்ராணோ ப்ரஹ்ம கம் ச து கம் ச ந விஜாநாமீதி தே ஹோசு
ர்யத்வாவ கம் ததேவ கம் யதேவ கம் ததேவ கமிதி ப்ராணம் ச ஹாஸ்மை
ததாகாஶம் சோசு: ॥ ௫ ॥

ஶம்-ரா—ப்ராணன் பிரமமம் கம்பிரம்மம், கம்பிரம்மம் என்று அக்னிகள் சொல்லின. பிராணன் பிரம்மமென்பது எனக்குத் தெரியும், கம் ஓம் இரண்டும் தெரிய வில்லையேயென்று உபகோசலர் சொன்னார். கம்தான் ஓம் தான் கம் ப்ராணனேதான் ஆகாசம் என்று அக்னிகள் சொல்லின.

அதைகாதஶ: கண்ட:

அத ஹைநம் கார்ஹபத்யோநுஶஶாஸ ப்ருதிவ்யக்நிரந்நமாதித்ய
இதி ய ஏஷ ஆதித்யே புருஷோ த்ருஶ்யதே ஸோஹமஸ்மி ஸ ஏவாஹ
மஸ்மீதி ॥ ௧ ॥

தாத்—இப்படி மூன்று அக்னிகளும் சேர்ந்து பிரம்மவித்யையை உபதேசித்த பின் தனித்தனி தங்கள தங்களதான அக்னிவித்யையை உபதேசிக்கத்தொடங்கின.

பூமி அக்னி அன்னம் சூர்யன் இந்நான்கும் எனது சரீரம் சூர்யனிடத்தில் காணப்படும் புருஷனே நான். நானே அவன் என்று கார்ஹபத்தியாக்னி சொல்லிற்று

ஶம்-பா—பூமி அன்னம் இவைகள் போஜ்யமாகையால்பரஸ்பரம் துல்யங்கள். அதுபோல அன்று அக்னியும் சூர்யனும். புஜிப்பதும் பாகம் செய்வதும் இவைகள் இவைகளுக்கு துல்யதர்மங்கள். ரா-பா—பாகம் செய்வதாலும் ப்ரகாசத்தைக்கொடுப்பதாலும் அக்னியும் சூர்யனும் ஒன்றென்று உபதேசிக்கப்பட்டது. அக்னிக்கு சூர்யனோடு ஒற்றுமைபோலே பூமி அன்னம் இவைகளோடு கிடையாது. (௧)

ஸ ய ஏதமேவம் வித்வாநுபாஸ்தே பஹதே பாபக்ருத்யாம் லோ
கீ பவதி ஸர்வமாயுரேதி ஜ்யோக்ஜீவதி நாஸ்யாவரபுருஷா: க்ஷீயம்
த உப வயம் தம் புஞ்ஜாமோஸ்மிம்ஶ்ச லோகேமுஷ்மிம்ஶ்ச ய ஏத
மேவம் வித்வாநுபாஸ்தே ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—ப்ரம்மலோகத்தை அடைகிறான். அல்லது ப்ரம்மலோகத்திற்குமார்க்கமான அக்னிலோகத்தை அடைகிறான். இவன் சிஷ்ய ஸந்ததியாரும் புத்ரசந்ததியாரும் பிரம்மக்கியானிகளாகவே இருப்பார்கள். இவன் பரப்பிரம்மத்தை அடையும்வரையில் இவனை நாங்கள் எல்லாலோகங்களிலும் ப்ரும்மப்ராப்தி விக்னங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிறோம். (உ)

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸𑌾𑌪𑍋 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌷 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌹𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—ஜலம் திக்கு நக்ஷத்ரம் சந்திரன் இந்நான்கும் எனது சரீரம். சந்திரனிடத்தில் காணும் புருஷனே நான். நானே அவன். என்று தக்ஷிணாக்னி சொல்லிற்று மற்றவைகளுக்கு முன் கண்டதுபோலவே பொருள்கொள்க.

ஸ0—அன்னத்தோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாலும் தேஜஸ்ஸாதலாலும் தெற்கு திக்கோடு சம்பந்தமிருப்பதாலும் தக்ஷிணாக்னியும் சந்த்ரனும் ஒன்றென்று சொல்லப்படுகிறது. ரா—ப்ரகாசம் செய்வதால் அக்னியும் சந்திரனும் ஒன்றென்று சொல்லப்படுகிறது. (க-உ)

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌷 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌹𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—ப்ராணன் ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் மின்னல் நான்கும் எனது சரீரம், மின்னலில் காணப்படும் புருஷனே நான். நானே அவன் என்று ஆஹவநீயாக்னி சொல்லிற்று. மற்றவைகளுக்கு முன்போல் பொருள்கொள்க. (க-உ)

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍁𑌪𑌕𑍋𑌸𑌲𑍈𑌷𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦𑍋𑌪𑌕𑍋𑌸𑌲 ௩ 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

ஸ0—உபகோசலரே, இப்போது நாங்கள் உமக்கு அக்னி வித்யை ஆத்மவித்யை இரண்டையும் உபதேசித்தோம். வித்யையின் பலத்தை உமக்கு ஆசார்யர் உபதேசிப்பார் என்று அக்னிகள் மூன்றும் சொல்லின.

ரங்—உபகோசலரே, உமக்கு பிரம்மவித்யையை உபதேசியாமல் உமது குரு தேசாந்தரம் போனதினால் நீர் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபடியால் உம்மைத்தேற

தல் செய்வதற்காக ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபமாத்ரத்தையும், அதற்கு அங்கமான அக்னி வித்யையும் உபதேசித்தோம். ஆசார்யன் முகமாக க்ரஹித்த வித்யையே ச்ரேஷ்டமாகையால் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாச்ரயத்வம் முதலான ப்ரம்மகுணங்களையும் கண்ணென்றும் உபாஸனஸ்தானத்தையும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும் அவர் உமக்கு உபதேசிப்பார் என்று அக்னிகள் மூன்றும் சேர்ந்து சொல்லின.

அ-பே—தேசாந்தரம்போயிருந்த ஆசார்யர் திரும்பிவந்தார். உபகோசலாவென்று கூப்பிட்டார். (௧)

भगव इति ह प्रतिशुश्राव ब्रह्मविद इव सोम्य ते मुखं भाति को नु त्वानुशशासेति को नु मानुशिष्याद्भो इतीहापेव निह्नुते इमे नूनमीदृशा अन्यादृशा इतीहाग्नीनभ्यूदे किं नु सोम्य किल तेऽवोचन्निति ॥ २ ॥

ஸம்-ரா—ஸ்வாமி என்று உபகோசலர்சொன்னார். அப்பா, உனது முகமானது ப்ரம்மஞானியின் முகம்போல் விளங்குகிறதே. உனக்குப் ப்ரம்மவித்யையை உபதேசித்தது யாரென்று ஸத்யகாமர் கேட்டார். தாம் தேசாந்தரம்போயிருந்தபோது வேறுயார் எனக்கு உபதேசிப்பவர் என்று உபகோசலர் மறைத்தும் மறையாமலும் சொல்லி க்ஷணம் பொறுத்தலும் (சங் - இப்போது நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ரங் - இப்போது ஜ்வாலாரூபமாயிருக்கிற) அக்னிகளேமுன்பு வேறுரூபமாயிருந்து எனக்கு உபதேசித்தனவென்றுசொன்னார். அவைகளசொன்னதென்னவென்று ஆசார்யர் கேட்டார். (௨)

इदमिति ह प्रतिजज्ञे लोकान्वाव किल सोम्य तेऽवोचन्नहं तु ते तद्वक्ष्यामि यथा पुष्करपलाश आपो न श्लिष्यन्त एवमेवंविदि पापं कर्म न श्लिष्यत इति ब्रवीतु मे भगवानिति तस्मै होवाच ॥ ३ ॥

ஸம்-ரா—அக்னிகள் சொன்னதை உபகோசலர் ஆசார்யனுக்குச் சொன்னார் சங்—முழுதும் சொல்லாமல் சிலவற்றைச் சொன்னார். பூமி முதலிய லோகங்களை மாத்திரமே அவை உனக்குச் சொல்லின. ரங்—அங்கவித்யை மாத்திரமே அவை உனக்குச் சொல்லின. ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை பூர்ணமாகச் சொல்லவில்லை. அதை யான் உனக்குப் பூர்ணமாகச்சொல்லுகிறேன். தாமரை இலையில் ஜலம் ஒட்டுகிறதில்லையன்றோ. அதுபோல இந்தப் பிரமத்தை அடுத்தவனிடத்தில் ஒருவித பாபமும் ஸம்பந்திக்கமாட்டாது என்று ஆசார்யர் சொன்னார். அப்படிப்பட்ட பிரம்ம வித்யையை எனக்கு உபதேசிக்கவேணுமென்று உபகோசலர் கேட்டார். ஆசார்யர் உபதேசிக்கத்தொடங்கினார்.

पञ्चदशः खण्डः

य एषोऽक्षिणि पुरुषो दृश्यत एष आत्मेति होवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति तद्यद्यप्यस्मिन्सर्पिर्वोदकं वा सिञ्चति वर्त्मनी एव गच्छति ॥ १ ॥

தாத்—யோகிகளால் கண்ணில் காணப்படும் புருஷனே ஆத்மா, அவன் அமிருதன், அபயன், ப்ரம்மம். ஆதலினாலேதான் ஜலமோ நெய்யோ எது கண்ணில் போடப்படடாலும் அதில் ஸ்பர்சியாமல் வெளியே வந்துவிடுகிறது.

ஸ-ப—கீழ் ஸூக்ஷ்மாகாசமாகச் சொல்லப்பட்டதே இங்கு அக்ஷி புருஷனைச் சொல்லப்படுகிறது. எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆத்மா, மரணதர்மம் இல்லாதவன், அதாவது நாசமில்லாதவன், அதனாலேயே பயமில்லாதவன், அளவிடக்கூடாதவன். அந்த ஸ்தானத்திற்கே ஜலம் நெய் முதலியவை ஓடாமலிருக்கும்படியான மகிமை யிருக்கிறபடியால் அவ்விடத்திலுள்ள புருஷனது மகிமையைச் சொல்லவேணுமோ என்பது கருத்து.

ரா—ஆத்மா நியந்தா. அமிருதன்-நிரதிசய சுகரூபன். அபயன்-துக்கஸம்பந்த மில்லாதவன், ப்ரும்மம். அளவில்லாத பெருமையுடையவன். நிர்லேபனான புருஷனது பிரபாவத்தால் அவன் ஸ்தானமான கண்ணிலும் ஒன்றும் ஒட்டுகிறதில்லை. (௧)

ஏதம் ஸம்யத்வாம இத்யாசக்ஷத ஏதம் ஹி ஸர்வாணி வாமாந்யபி ஸம்யந்தி ஸர்வாண்யேநம் வாமாந்யபிஸம்யந்தி ய ஏவம் வேத ॥ ௨ ॥

ஸ-ரா—எல்லோராலும் வேண்டப்படத்தக்க நல்ல குணங்களெல்லாம் சேர்ந்திருப்பதாலே இந்த அக்ஷி புருஷன் ஸம்யத் வாமனென்று சொல்லப்படுகிறான். இக்குணத்தோடு அவனை உபாசிப்பவனை நல்ல குணங்கள் தானே வந்தடையும்.

அர்த்தபேதம்—ஸம்யத்வாமன், எல்லாராலும் வேண்டப்படத்தக்க குணங்களால்தானே வந்தடையப்பட்டவன். அதாவது ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகன், அல்லது ஸத்யஸங்கல்பன்.

ஏஷ உ ஏவ வாமநீரேஷ ஹி ஸர்வாணி வாமாநி நயதி ஸர்வாணி வாமாநி நயதி ய ஏவம் வேத ॥ ௩ ॥

ஸ-0-ரா—புண்ய கர்மபலங்களை புண்யத்துக்குத் தக்கபடி பிராணிகளை அடைவிப்பதால் இவன் வாமநீ என்று சொல்லப்படுகிறான். இந்த வாமநித்வகுணத்தோடு உபாஸிப்பவன் தத்க்ருது உபாயத்தால் தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு நன்மையை யுண்டாக்குவான்.

அர்த்தபேதம்—வாமனித்வமாவது தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு மங்களத்வத்தை யுண்டாக்குவது. (௩)

ஏஷ உ ஏவ பாமநீரேஷ ஹி ஸர்வேஷு லோகேஷு பாதி ஸர்வேஷு லோகேஷு பாதி ய ஏவம் வேத ॥ ௪ ॥

ஸ0-ரா—ஸர்வலோகங்களிலும் வியாபித்த காந்தியுடையசரீரத்தை உடைத்தாகையே பாமநீயாகை. உபாஸகன் வேண்டினால் அவ்வித சரீரத்தையும் பெறுவன். இவைகள் கேவலஸ்தோத்ரமாத்ரமல்ல. (௪)

அத யது சைவாஸ்மிஞ் சவ்யம் குர்வந்தி யதி ச நார்சிஷமேவாபிஸம்பவந்த்யர்சிஷோ(அ)ஹரஹ்ந ஆபூர்யமாணபக்ஷமாபூர்யமாணபக்ஷாத்யாந்ஷடுதங்ஙேதி மாஸாம்ஸ்தாந்மாஸேப்யஸ் ஸம்வத்ஸரம் ஸம்வத்ஸராதாதித்யமாதித்யாச்சந்த்ரமஸம் சந்த்ரமஸோ வித்யுதம் தத்புருஷோ(அ)மாநவ: ॥ ௫ ॥

ஸ ஏநாந்ப்ரஹ்ம கமயத்யேஷ தேவபதோ ப்ரஹ்மபத ஏதேந ப்ரதிபத்யமாநா இமம் மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே நாவர்த்தந்தே ॥ ௬ ॥

ஶ௦-ரா—இக்குணங்களோடு பிரம்மத்தை உபாசிப்பவர்களுக்கு மரணம் நேர்ந்த பிறகு தஹநம் முதலிய சவகர்மங்கள் செய்யப்பட்டாலும் செய்யப்படாவிட்டாலும் அவர்கள் சரீரத்தை விட்டவுடனே அர்ச்சிரபிமானி தேவதையையும், அதினின்றும் மத்யான்ஹாபிமானி தேவதையையும் அதினின்றும் சுக்கிலபக்ஷ தேவதையையும், அதினின்றும் உத்தராயண தேவதையையும் அதினின்றும் ஸம்வத்ஸராபிமானி தேவதையையும், அதினின்றும் ஸூர்யனையும், அதிலிருந்து சந்திரனையும், அதிலிருந்துவித்யுத் தேவதையையும் அடைவார்கள். இவர்கள் அங்கிருக்கையில் மனிதஸ்ருஷ்டியில் சேராத அமானவன் என்னும் புருஷன் அழைத்துக்கொண்டுபோய் பரப்பிரும்மத்தை அடைவிக்கிறான். இதுவே அர்ச்சிராதி மார்க்கமென்பது. இந்த வழியாய் மேலே போனவர்கள் மனிதலோகத்தின் சுழலுக்கு ஒருபோதும் திரும்பிவரமாட்டார்கள். நாவர்த்தந்தே என்று மறுபடி சொன்ன வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (ரு)

அ-பே-ஶ—இவனே பிரம்மமாகையால் இவன் அடைவது வேறொரு பிரம்மமல்லவாகையால் இங்கு ஸத்யலோகத்திலுள்ள பிரும்மாவை அடைவிக்கிறானென்று பொருள் கொள்கை உசிதம். ரா—இங்கு சொன்ன அர்ச்சிராதிமார்க்கம் எல்லா வித்யைக்கும் துல்யமேயென்று ஸித்தாந்தம். (சு)

ஈ௰ஶொ ஶஶ:வ்ஷ:.

ஏஷ ஹ வை யஜ்ஞோ யோऽயம் பவத ஏஷ ஹ யன்னித³ம் ஸர்வம் புநாதி யதே³ஷ யன்னித³ம் ஸர்வம் புநாதி தஸ்மாதே³ஷ ஏவ யஜ்ஞஸ்தஸ்ய மனஶ்ச வாக்ச வர்தனீ ||க||

ஶ-ரா—உபாசனம் விதிக்கப்பட்ட ஸந்தர்ப்பத்தோடு சேர்ந்ததாலும் ஆரணியகமாகையாலும் யாகத்தில் பிசகு நேரிடுமானால் அதற்கு வியாஹ்ருதிகளால் ப்ராயச்சித்த ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்றும் அதை அறிந்தவனே பிரம்மாவாயிருக்க வேண்டுமென்றும் இவன் மௌனமாயிருக்கவேணுமென்றும் விதிக்கப்படுகிறது. எப்போதும் ஸஞ்சரிப்பதும் தன் ஸஞ்சாரத்தாலே எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தம் செய்வதுமான வாயுவே யஞ்ஞம். யந-சஞ்சரிப்பவன் 7-நாதி சுத்தம் செய்வது இப்பதங்களில் ய-ந-இரண்டு எழுத்திருப்பதாலும் ஞகாரம் நகரத்தின் விகாரமாகையாலும் யஜ்ஞம் என்னும் சொல்லானது ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே சுத்தியை உண்டாக்குவதென்னும் பொருள்கொண்டது. இதனால் யஜ்ஞம் கமனம் செய்வதென்று பொருளாயிற்று. வாக்கு மனது இரண்டும் அதற்கு வழி. (க)

தயோர்மனஸா வர்தனீம் ஸம்ஸ்கரோதி ப்³ரஹ்மா வாசா ஹோதாத்⁴வர்யுருத்³கா³தான்யதராம் ஸ யத்ரோபாக்ருதே ப்ராதரனுவாகே புரா பரிதா⁴நீயாயா ப்³ரஹ்மா வ்யவவத³தி ||உ||

அன்யதராமேவ வர்தனீம் ஸம்ஸ்கரோதி ஹீயதேऽன்யதரா ஸ யதை²கபாத்³வ்ரஜன்ரதோ² வைகேன சக்ரேண வர்தமானோ ரிஷ்யத்யேவமஸ்ய யஜ்ஞோ ரிஷ்யதி யஜ்ஞம் ரிஷ்யந்தம் யஜமானோऽனுரிஷ்யதி ஸ பாபீயான்ப⁴வதி ||ந||

ஶ-௦-ரா—அவைகளில் மனம் என்னும் வழியை ப்ரம்மத்யானத்தோடு கூடிய மனதினாலும், ஹோதா அத்வர்யு உத்காதா இவர்கள் வாக்கென்னும் வழியைநன்றாய் ப்ரயோகிக்கப்படும் வாக்கினாலும் ஸம்ஸ்கரிக்கிறார்கள். யாகத்தில் ப்ராதரனுவாக

சஸ்திரம் ஆரம்பித்தபோது பரிதானியையு ருக்சொல்லும் வரையில் ப்ரம்மா மௌனமாயிராமல் போய்விட்டால், மனதின் தியானம் மாறுவதால் மனதென்னும்வழி நசித்துவிடுகிறது. மற்றொரு வழிமாத்திரம் நிற்கிறது. ஒருகாலால் நடக்கும் மனிதனும் ஒரு சக்கிரத்தால் நடக்கும் ரதமும்போல இந்த யாகமும் நசிக்கிறது. யாகம் நசித்தால் யஜமானன் நசிக்கிறான். பாபிஷ்டனாகவும் ஆகிறான். (௩)

அத² யத்ரோபாக்ருதே ப்ராதரநுவாகே ந புரா பரிதா⁴நீயாயா ப்³ரஹ்மா வ்யவவத³த்யுபே⁴ ஏவ வர்தநீ ஸம்ஸ்குர்வந்தி ந ஹீயதே(அ)ந்யதரா ॥ ஸ யதோ²ப⁴யபாத்³வ்ரஜந்ரதோ² வோப⁴யாப்⁴யாம் சக்ராப்⁴யாம் வர்தமாந: ப்ரதிதிஷ்ட²த்யேவமஸ்ய யஜ்ஞ: ப்ரதிதிஷ்ட²தி யஜ்ஞம் ப்ரதிதிஷ்ட²ந்தம் யஜமாநோ(அ)நுப்ரதிதிஷ்ட²தி ஸ இஷ்ட்வா ஶ்ரேயாந்ப⁴வதி ॥௪॥

ஸ-ம்-ரா—அதுவரையில் பிரம்மா மௌனமாயிருந்தால் இரண்டு வழியும் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டதாகிறது. ஒன்று குறைவாகிறதில்லை. (ப) அதனால் இரண்டு காலால் நடக்கும் மனிதனும் இரண்டு சக்கிரத்தால் போகும் தேரும்போல யாகம் நிறைவேறுகிறது. யஜமானன் ப்ரதிஷ்டையை அடைகிறான். ச்ரேஷ்டனுமாகிறான். (௪)

அத² ஸப்தத³ஶ: க²ண்ட³:

ப்ரஜாபதிர்லோகாநப்⁴யதபத்தேஷாம் தப்யமாநாநாம் ரஸாந்ப்ராவ்ருஹத³க்³நிம் ப்ருதி²வ்யா வாயுமந்தரிக்ஷாதா³தி³த்யம் தி³வ: ॥௧॥

ஸ-ம்-ரா—கீழ் ப்ரம்மாவுக்கு மௌனம் விதிக்கப்பட்டது. இதில் யஜ்ஞத்தில் நேரும் தவறுகளுக்கு வியாஹ்ருதிஹோமம் ப்ராயச்சித்தமென்று விதிக்கப்படுகிறது.

ப்ரம்மாவானவர் ஸாரத்தைக் கண்டறிவதற்காக லோகங்களில் ஆலோசித்து, பூமியினின்று அக்கினியையும் ஆகாசத்தினின்று வாயுவையும் ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் ஸூர்யனையும் ச்ரேஷ்டமாகக் கண்டெடுத்தார். (௧)

ஸ ஏதாஸ்திஸ்ரோ தே³வதா அப்⁴யதபத்தாஸாம் தப்யமாநாநாம் ரஸாந்ப்ராவ்ருஹத³க்³நேர்ருசோ வாயோர்யஜூம்ஷி ஸாமாந்யாதி³த்யாத் ॥௨॥

ஸ-ம்-ரா—அதிலும் ஸாரக்கிரஹணம் செய்வதற்காக அத்தேவதைகளை ஆலோசித்து, அக்கினியிலிருந்து ருக் வேதத்தையும் வாயுவிலிருந்து யஜுர் வேதத்தையும் ஸூர்யனிலிருந்து ஸாமவேதத்தையும் சிரேஷ்டமாகக் கண்டெடுத்தார். (௨)

ஸ ஏதாம் த்ரயீம் வித்³யாமப்⁴யதபத்தஸ்யாஸ்தப்யமாநாயா ரஸாந்ப்ராவ்ருஹத்³பூ⁴ரித்யுக்³ப்⁴யோ பு⁴வரிதி யஜுர்ப்⁴ய: ஸ்வரிதி ஸாமப்⁴ய: ॥

ஸ-ம்-ரா—அதிலும் ஸாரத்தைக் கண்டறிவதற்காக பிரம்மா மூன்றுவேதத்தையும் ஆராய்ந்தார். ருக் வேதத்தினின்றும் (பூ:) என்பதையும் ஸாமவேதத்தினின்றும் 'ஸுவ:' என்பதையும் ச்ரேஷ்டமாகக் கண்டெடுத்தார். இவை மூன்றுந்தான் வ்யாஹ்ருதிகள். (௩)

தத்³யத்³ய்ருக்தோ ரிஷ்யேத்³பூ⁴: ஸ்வாஹேதி கா³ர்ஹபத்யே ஜுஹுயாத்³ருசாமேவ தத்³ரஸேநர்சாம் வீர்யேணர்சாம் யஜ்ஞஸ்ய விரிஷ்டம் ஸந்த³தா⁴தி ॥ ௪ ॥

ஸ௦-ரா—யாகத்தில் ருக்கில் ஏதாவது பிசகு நேரிடுமானால் கார்ஹபத்யம் என்னும் அக்னியில் 'பூ: ஸ்வாஹா' என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ருக்வேதத்தின் வீர்யமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வியாஹ்ருதிஹோமத்தால் யஜ்ஞத்தின் ருக்கினால்வந்த பிசகை சரிப்படுத்திக்கொள்ளுவது. (௪)

அத யதி³ யஜுஷ்டோ ரிஷ்யேத்³ பு⁴வ: ஸ்வாஹேதி த³க்ஷிணாக்³னௌ ஜுஹுயாத்³ யஜுஷாமேவ தத்³ரஸேன யஜுஷாம் வீர்யேண யஜுஷாம் யஜ்ஞஸ்ய விரிஷ்டம் ஸந்த³தா⁴தி ॥௫॥

ஸ௦-ரா-தாத்—யஜுர்வேதத்தில் ஏதாவது பிசகு நேரிட்டால் தக்ஷிணாக்னியில் 'புவ: ஸ்வாஹா' என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. யஜுர்வேதத்தின் வீர்யமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வ்யாஹ்ருதி ஹோமத்தால் யாகத்தில் யஜுஸ்ஸில் நேர்ந்த பிறழ்தல்களை சரிப்படுத்திக்கொள்வது. (௫)

அத யதி³ ஸாமதோ ரிஷ்யேத் ஸ்வ: ஸ்வாஹேத்யாஹவனீயே ஜுஹுயாத் ஸாம்னாமேவ தத்³ரஸேன ஸாம்னாம் வீர்யேண ஸாம்னாம் யஜ்ஞஸ்ய விரிஷ்டம் ஸந்த³தா⁴தி ॥௬॥

ஸ௦-ரா—ஸாமத்தில் பிசகு நேரிட்டால் ஆஹவநீயாக்னியில் 'ஸுவ: ஸ்வாஹா' என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ஸாமவேதத்தின் வீர்யமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வ்யாஹ்ருதி ஹோமத்தால் ஸாமவேதத்தில்நேரிட்ட பிறழுதலை சரிப்படுத்திக் கொள்வது. யாகத்தில் இவைதான் ப்ராயச்சித்தாஹுதி. (௬)

தத்³யதா² லவணேன ஸுவர்ணம் ஸந்த³த்⁴யாத் ஸுவர்ணேன ரஜதம் ரஜதேன த்ரபு த்ரபுணா ஸீஸம் ஸீஸேன லோஹம் லோஹேன தா³ரு தா³ரு சர்மணா ॥ எ ॥ ஏவமேஷாம் லோகானாமாஸாம் தே³வதானாமஸ்யாஸ்த்ரய்யா வித்³யாயா வீர்யேண யஜ்ஞஸ்ய விரிஷ்டம் ஸந்த³தா⁴தி பே⁴ஷஜக்ருதோ ஹ வா ஏஷ யஜ்ஞோ யத்ரைவம்வித்³ ப்³ரஹ்மா ப⁴வதி ॥ அ ॥

ஸ௦-ரா—உப்பினால் பொன்னும் பொன்னால் வெள்ளியும் வெள்ளியால் தாம்பரமும் தாம்பரத்தால் ஈயமும் ஈயத்தால் இரும்பும் இரும்பால் மரமும் தோலினால் மரமும் சந்தானம் செய்யப்படுவதுபோல (7) (பொன்னுக்கு ஸந்தானமாவது மிருதுப்படுத்துகை.) லோகங்களில் ஸாரமானவை மூன்று தேவதைகள் அவைகளில் ஸாரமானவை மூன்று வேதங்கள், அவைகளில் ஸாரமும் வீர்யமுமான இம்மூன்று வியாஹ்ருதிகளினால் யாகத்தில் நேரிடும் பிசகுகளை யெல்லாம் ஸரிசெய்துகொள்ளலாம். இவற்றை அறிந்தவன் எந்த யாகத்தில் பிரம்மாவாக இருக்கிறானோ, அந்த யாகமானது கைதேர்ந்த வைத்தியனால் சிகித்ஸை செய்யப்பட்ட ரோகிபோலவாம்.

ஏஷ ஹ வா உத³க்ப்ரவணோ யஜ்ஞோ யத்ரைவம்வித்³ ப்³ரஹ்மா ப⁴வத்யேவம்வித³ம் ஹ வா ஏஷா ப்³ரஹ்மாணமனுகா³தா² யதோ யத ஆவர்ததே தத்தத்³ க³ச்ச²தி ॥ க ॥ மானவோ ப்³ரஹ்மைவைக ருத்விக் குரூனஶ்வாபி⁴ரக்ஷத்யேவம்வித்³ வை ப்³ரஹ்மா யஜ்ஞம் யஜமானம் ஸர்வாம்ஶ்ச ருத்விஜோ(அ)பி⁴ரக்ஷதி

தஸ்மாதேவம்விதமேவ ப்ரஹ்மாணம் குர்வீத நானேவம்விதம் நானேவம் விதம் || ௧௦ ||

ஸம-ரா—இப்படி அறிந்தவனை ப்ரஹ்மாவாகப்பெற்ற யாகமானது தெற்கு பக்கம் உசரமாயும் வடக்குபக்கம் பள்ளமாயுமிருப்பது. உத்தரகதிக்கு ஹேதுவானது. இப்படிப்பட்ட பிரம்மாவைப்பற்றி ஒரு காதை உண்டு. மௌனத்தோடுகூடிய பிரம்மாவானவன் யாகத்தில் எங்கே எங்கே என்ன பிசகு நேரிட்டாலும் யுத்தம் செய்பவர்களை குதிரை ரக்ஷிப்பதுபோல எல்லா பிசகுகளுக்கும் பரிஹாரம்செய்து யாகம் யஜமானன் ருத்விக்குகள் எல்லாரையும் ரக்ஷிப்பன். ஆகையால் இவ்விஷயங்களை அறிந்தவனையே ப்ரும்மாவாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமே அல்லது இவ்விஷயம் தெரியாதவனை பிரம்மாவாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நாநேவம் விதம் என்று மறுபடி சொன்னது அத்யாயம் முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

மத்வ—ஸர்வ தேவதைகளையும் புசிப்பது (ஸம்ஹரிப்பது வாயுவே. வாயுவை ஸம்ஹரிப்பது புசிப்பது விஷ்ணு. அவரை ஸம்ஹரிப்பது (புசிப்பது) யாரும்இல்லை வாயுவ்ருஷபமாயும் அக்னி தானும் ப்ருஹ்மபஹம்ஸமாயும் வருணன் மத்குவாயும் ஸத்யகாமருக்கு உபதேசித்தார்கள். வாயுவையும் விஷ்ணுவையும் தியானம்செய்து கொண்டு ப்ரஹ்மா மௌனி ஆயிருக்கவேணும். (௯-௧௦)

நாலாம் ப்ரபாடகம் முற்றது.

இதி சாந்தோக்யோபநிஷதி சதுர்த்த ப்ரபாடகஸ்ய ஸப்தத³ஶ: க²ண்ட³:.

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

சாந்தோக்யோபநிஷத் - பஞ்சம: ப்ரபாடக:.

ப்ரத²ம: க²ண்ட³:.

ஹரி: ஓம் || யோ ஹ வை ஜ்யேஷ்ட²ம் ச ஶ்ரேஷ்ட²ம் ச வேத³ ஜ்யேஷ்ட²ஶ்ச ஹ வை ஶ்ரேஷ்ட²ஶ்ச ப⁴வதி ப்ராணோ வாவ ஜ்யேஷ்ட²ஶ்ச ஶ்ரேஷ்ட²ஶ்ச ||௧||

ஸ-ரா—பிராணவித்யை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. வயதினால் பெரியதையும் குணத்தினால் மேல்பட்டதையும் அறிபவன் பெரியவனும் மேல்பட்டவனுமாவன். அப்படி பெரியதும் மேல்பட்டதும் ப்ராணனே. (௧)

யோ ஹ வை வஸிஷ்ட²ம் வேத³ வஸிஷ்டோ² ஹ ஸ்வானாம் ப⁴வதி வாக்³வாவ வஸிஷ்ட²: ||௨||

ஸம-ரா—வஸிஷ்டமானதை அறிந்தவன் தன் ஜ்ஞாதிகளுக்குள் வஸிஷ்டனாவன். வாக்கே வஸிஷ்டம்.

அர்த்தம் பேதம்—வஸிஷ்டம் - மறைப்பது, தனமுடையது ஆதல் கர்ப்பத்தில் புருஷனிருக்கும்போது ப்ராணவ்யாபாரத்துக்குப் பின்பே இந்திரியவ்யாபாரங்கள் உண்டாவதால் ப்ராணன் பெரியது. இந்திரியவ்யாபாரங்கள் எப்போதும் பிராணனுக்கு அதீனமானதாகையால் ப்ராணனே மேற்பட்டது. உயர்ந்த வாக்குடைய புருஷர்களே அந்யரை பரிபவிக்கிறார்கள். தனவான்களும் ஆகிறார்கள். ஆகையால் வாக்கே வஸிஷ்டம். (௨)

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌹 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—ப்ரதிஷ்டையை யறிந்தவன் இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் ப்ரதிஷ்டையை அடைவன். ப்ரதிஷ்டையென்பது கண்களே. ப்ரதிஷ்டையாவது சுகமான இருப்பு. அதற்கேதுவாக மேடுபள்ளங்களை அறிவது கண்ணே ஆகையால் அவை பிரதிஷ்டையென்று சொல்லப்பட்டன. (௩)

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

ஸ0-ரா—ஸம்பத்தை அறிந்தவனுக்கு ஸ்வர்க்காதிகளான தேவதைகளுக்குரிய காமங்களும் பசுமுதலிய மனிதர்க்குரிய காமங்களும் கைக்கூடும். காதால் வேத வேதார்த்தங்களைக்கேட்டு அதன்படி கர்மங்களை அனுஷ்டித்து அதனால் மனோரத பூர்த்திபெறவேண்டுமாகையால் ஸம்பத்து காதுகளே. (௪)

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑌾 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌹
𑌵𑌾𑌽𑌯𑌤𑌨𑌂 ॥ ௫ ॥

ஸ0-ரா—ஆயதனத்தை அறிந்தவன் தன் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஆயதனமாவன். ஆயதனமென்பது ஆச்ரயம். மாலை சந்தனம் முதலிய போகங்களை அனுபவிப்பதற்கு ஆச்ரயமாகையால் ஆயதனம் மனதே. (௫)

𑌅𑌥 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌦𑌿𑌰𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨
𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍇
𑌤𑍍𑌯𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍋 𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

ஸ0-ரா—கீழ்ச்சொன்ன ஐந்திலும் முக்கிய ப்ராணனே உத்க்ருஷ்டமென்று காட்டுமபொருட்டு கதை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ப்ராணன் வாக்கு கண் காது மனது என்னும் ஐந்து ப்ராணன்களும் நான் தான் ச்ரேஷ்டன், நான் தான் ச்ரேஷ்டன் என்று சண்டையிட்டன. அவைகள் தங்கள் பிதாவான ப்ரஹ்மாவினிடத்தில்சென்று எங்களில் ச்ரேஷ்டன் யார் என்று கேட்டன. (௬)

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍃
𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸 𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

ஸ0-ரா—உங்களில் யார் வெளிப்பட்டுப்போய்விட்டால் இந்த சரீரம் மிகவும் ஹேயமாகக்காணப்படுமோ, அவனே உங்களில் ச்ரேஷ்டனென்று அவர் பதில் சொன்னர். (௭)

𑌸𑌾 𑌹 𑌵𑌾𑌗𑍁𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚
𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌲𑌾 𑌅𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌵𑌾𑌕𑍍 ॥ ௮ ॥

ஸ0-ரா—அதைக்கேட்ட ப்ராணன்களில் வாக்குமுதலில் வெளிப்பட்டுப்போய் ஒருவருஷகாலம் தனியேயிருந்து மறுபடிவந்து நீங்கள் நானில்லாமல் எப்படி ஜீவி

த்தீர்களென்று கேட்டது. ஊமைகள் வாக்கில்லாமையால் பேசமாட்டுகிறதில்லை ஆனாலும் ப்ராணனால் ஜீவித்துக்கொண்டும் கண்ணால்பார்த்துக்கொண்டும் காதால் கேட்டுக்கொண்டும் மனதால் ஆலோசித்துக்கொண்டும் தங்கள் தங்கள் காரியங்களை நடத்திக்கொள்வார்களல்லவா. அது போலவே நாங்களும் நடத்திக்கொண்டோமென்று மற்றவைசொல்லிற்றன. நான் ச்ரேஷ்டமன்றென்று ஒப்புக்கொண்டு வாக்கு மறுபடி பிரவேசித்துக்கொண்டது. (அ

வாக்³கோ⁴ச்சக்ராம ஸா ஸம்வத்ஸரம் ப்ரோஷ்ய பர்யேத்யோவாச கத²மஶகத ர்தே மஜ்ஜீவிதுமிதி யதா² கலா அவத³ந்த: ப்ராணந்த: ப்ராணேன பஶ்யந்தஶ்சக்ஷுஷா ஶ்ருண்வந்த: ஶ்ரோத்ரேண த்⁴யாயந்தோ மனஸைவமிதி ப்ரவிவேஶ ஹ வாக் ॥ ௯ ॥

ஸம்-ரா—பிறகு வாக்குபோலவே கண்ணானது ஒருவருஷம் வெளியேபோயிருந்துவந்து நானில்லாமல் நீங்கள் எப்படி ஜீவித்தீர்களென்று கேட்டது. குருடர்கள் கண் இல்லாமையால் பார்க்கக்கூடாமல் போனாலும் வாக்கினால் பேசுவதும் காதால் கேட்பதும் மனதால் யோசிப்பதும் ப்ராணனால் ஜீவிப்பதுமாயிருப்பதுபோல நாங்கள் இருந்தோமென்று அவைகள் பதில் சொல்லிற்றன. நான் ச்ரேஷ்டனன்றென்று கண் மறுபடிவந்து புகுந்துகொண்டது. (௯)

சக்ஷுர்ஹோச்சக்ராம தத்ஸம்வத்ஸரம் ப்ரோஷ்ய பர்யேத்யோவாச கத²மஶகத ர்தே மஜ்ஜீவிதுமிதி யதா²ந்தா⁴ அபஶ்யந்த: ப்ராணந்த: ப்ராணேன வத³ந்தோ வாசா ஶ்ருண்வந்த: ஶ்ரோத்ரேண த்⁴யாயந்தோ மனஸைவமிதி ப்ரவிவேஶ ஹ சக்ஷு: ॥ ௰ ॥

ஸம்-ரா—அப்படியே காது ஒருவருஷம் வெளியேபோயிருந்துவந்து கேட்டது செவிடர்கள் காதால் கேளாமற்போனபோதிலும் மற்ற இந்திரிய வியாபாரங்களில் குறையாது நடப்பதுபோலவென்று அவைபதில் சொல்லின. நான் ச்ரேஷ்டன் அன்றென்றுகாது மறுபடிவந்து புகுந்துக்கொண்டது. (௰)

ஶ்ரோத்ரம் ஹோச்சக்ராம தத்ஸம்வத்ஸரம் ப்ரோஷ்ய பர்யேத்யோவாச கத²மஶகத ர்தே மஜ்ஜீவிதுமிதி யதா² ப³தி⁴ரா அஶ்ருண்வந்த: ப்ராணந்த: ப்ராணேன வத³ந்தோ வாசா பஶ்யந்தஶ்சக்ஷுஷா த்⁴யாயந்தோ மனஸைவமிதி ப்ரவிவேஶ ஹ ஶ்ரோத்ரம் ॥ ௧௦ ॥

மனோ ஹோச்சக்ராம தத்ஸம்வத்ஸரம் ப்ரோஷ்ய பர்யேத்யோவாச கத²மஶகத ர்தே மஜ்ஜீவிதுமிதி யதா² பா³லா அமனஸ: ப்ராணந்த: ப்ராணேன வத³ந்தோ வாசா பஶ்யந்தஶ்சக்ஷுஷா ஶ்ருண்வந்த: ஶ்ரோத்ரேணைவமிதி ப்ரவிவேஶ ஹ மன: ॥ ௧௧ ॥

ஸம்-ரா—அப்படியே மனது ஒருவருஷம் வெளியேபோயிருந்துவந்து கேட்டது. மனதின் வ்யாபாரத்தை அறியாத குழந்தைகள் பார்ப்பதும் கேட்பதும் பேசுவதும் ஜீவிப்பதுமாயிருப்பதுபோல இருந்தோமென்று மற்றவை பதில் சொல்லின. நான் ச்ரேஷ்டனன்றென்று மனது மறுபடிவந்து புகுந்துகொண்டது. (௧௧)

அத² ஹ ப்ராண உச்சிக்ரமிஷன் ஸ யதா² ஸுஹய: பட்³வீஶஶங்கூன் ஸம்கி²தே³தே³வமிதரான் ப்ராணான் ஸமகி²தத்தம் ஹாபி⁴ஸமேத்யோசுர்ப⁴க³வன்னேதி⁴ த்வம் ந: ஶ்ரேஷ்டோ²ஸி மோத்க்ரமீரிதி ॥ ௧௨ ॥

ஸம்-ரா—இவ்விதம் வாக்கு கண் காது மனது நாலும் பரீக்ஷைசெய்தபிறகு முக்கியப்ராணனானது வெளிப்புறப்படவேண்டுமென்று நினைத்தது, ஜாதி அச்வ

மானது பரீக்ஷைக்காகத் தன்மேல் ஒருவன் ஏறிக்கொண்டு கொறடாவினால் அடித்தால் கால் கயிறு கட்டியிருக்கும் கூச்சுக்களைப்பிடுங்குவதுபோல ப்ராணன் மற்றவைகளைப்பிடுங்கி இழுத்தது. அதனால் தங்கள் தங்கள் இடத்திலிருக்கத் திறமையற்றுப்போன மற்ற ப்ராணன்கள் இதைச் சூழ்ந்துநின்று நீ எங்களுக்கு யஜமானனாக்கடவாய், வெளியில் போகவேண்டாம் என்று வேண்டிக்கொண்டன. (கஉ)

அத²ஹைநம் வாக்³வாச யத³ஹம் வஸிஷ்டோ²ஸ்மி த்வம் தத்³வஸிஷ்டோ²ஸி இதி அத²ஹைநம் சக்ஷுருவாச யத³ஹம் ப்ரதிஷ்டா²ஸ்மி த்வம் தத் ப்ரதிஷ்டா²ஸீதி ॥ கங ॥ அத²ஹைநம் ஶ்ரோத்ரமுவாச யத³ஹம் ஸம்பத³ஸ்மி த்வம் தத் ஸம்பத³ஸீதி அத²ஹைநம் மந உவாச யத³ஹமாயதநமஸ்மி த்வம் ததா³யதநமஸீதி ॥

ஸம்-ரா—நான் வஸிஷ்டையாயிருப்பது உன்னாலேயே யாகையால் அது உன் குணமேயென்று வாக்கும், நான் ப்ரதிஷ்டையாயிருப்பது உன்னாலேயாகையால் அது உன்குணமேயென்று கண்ணும், (கங) நான் ஸம்பத்தாயிருப்பது உன்னாலே ஆகையால் அது உன்குணமேயென்று காதும், நான் ஆயதனமாயிருப்பது உன்னாலேயாகையால் அது உன்குணமேயென்று மனதும் சொல்லின. (கச)

ந வை வாசோ ந சக்ஷூம்ஷி ந ஶ்ரோத்ராணி ந மநாம்ஸீத்யாசக்ஷதே ப்ராணா இத்யேவாசக்ஷதே ப்ராணோ ஹ்யேவைதாநி ஸர்வாணி ப⁴வதி ॥ கரு ॥

ஸம்-ரா—ச்ருதி சொல்லுகிறது, லௌகிகர்களாவது ஆகமக்கியானிகளாவது வாக்கு கண் காது இவைகளை கரணங்களாகச்சொல்வதில்லை, ப்ராணன்களென்றே சொல்லுகிறார்கள். ப்ராணனென்றே வாக்குமுதலிய எல்லாக்காரணங்களுக்கும் நியந்தாவானது. ஆதலால் அவைகள் சொன்னது யுக்தமே. வாக்குமுதலியவை அக்னிமுதலிய தேவதைகளால் அதிஷ்டானம் செய்யப்பட்டவையென்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவைகள் சண்டைசெய்ததும் வெளியில்போனதும் வந்ததும் கேட்டதும் தங்கள் பாரதந்த்ர்யத்தை ஒப்புக்கொண்டதும் மறுபடி புகுந்துகொண்டதும் ஸ்துதி செய்யக்கூடும். வாக்குமுதலிய இந்திரியங்களை வாக்குமுதலிய சப்தங்களால் வ்யவஹரிப்பதில்லை. இவை யெல்லாம் ப்ராணனுக்கு அதீனமாகையால் ப்ராணனென்றே சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் எல்லா இந்திரியங்களும் ப்ராணனிடத்திலின்றுமே உண்டாகின்றன. (கரு)

அத² த்³விதீயக²ண்ட³꞉.

ஸ ஹோவாச கிம் மே(அ)ந்நம் ப⁴விஷ்யதீதி யத்கிஞ்சிதி³த³மா ஶ்வப்⁴ய ஆ ஶகுநிப்⁴ய இதி ஹோசுஸ்தத்³வா ஏதத³நஸ்யாந்நமநோ ஹ வை நாம ப்ரத்யக்ஷம் ந ஹ வா ஏவம்விதி³ கிஞ்சநாநந்நம் ப⁴வதீதி ॥ க ॥

ஸம்-ரா—எனக்கு போஜ்யமான அன்னம் யாதென்று முக்கிய ப்ராணன் கேட்டது. நாய் பக்ஷிகள் அளவான எல்லா பிராணிகளின் அன்னமும் உன்னுடையதுதான் என்று வாக்கு முதலியவை சொல்லின. உலகத்தில் ப்ராணிகளால் புஜிக்கப்படும் அன்னமெல்லாம் ப்ராணனாலேயே புஜிக்கப்படுகிறது. புஜிப்பது முதலிய பல வியாபாரங்களுடைமையால் அநமென்று பெயர்பெற்றது. தேவதைகளுக்கு மறைவிடமாய்ச் சொல்வதில் இஷ்டமாகையால் ப்ராணமென்று சொல்லப்படு

கிறது. இவ்வாறு அறிந்தவனுக்குப் புசிக்கத்தகாதது ஒன்றுமில்லை. ப்ராண வித்யா நிஷ்டனான புருஷன் ப்ராணிகளின் அன்னத்தை ப்ராணனின் அஸனமாக புத்தி பண்ண வேண்டு மென்றும் இவனுக்கு ஆபத்காலத்தில் அபக்ஷ்ய பக்ஷணத்தால் தோஷம் இல்லையென்றும் கருத்து. (௧)

ஸ ஹோவாச கிம் மே வாஸோ பவிஷ்யதீத்யாப இதி ஹோசுஸ்
தஸ்மாத்வா ஏததஶிஷ்யந்த: புரஸ்தாச்சோபரிஷ்டாச்சாத்பி: பரிதததி லம்
புகோ ஹ வாஸோ பவத்யநக்நோ ஹ பவதி ॥ ௨ ॥

ஸ-ம்-ரா—எனக்கு வஸ்திரம் எதுவென்று ப்ராணன் கேட்டது. ஜலங்கள் என்று வாக்கு முதலானவை சொல்லின. ஆகையால் தான் பெரியோர்கள் போஜனத்துக்கு முன்னும் பின்னும் ஆசமனம் செய்கிறார்கள். ஆசமனம் செய்வதை வஸ்த்திரமுடுத்துவதாகவும் ஜலத்தை வஸ்திரமாகவும் பாவிப்பது. இப்படி பாவிப்பவன் வஸ்திரங்களைப் பெறுவன். எப்போதும் துணியில்லாதவனாகமாட்டான். (௨)

தத்தைதத் ஸத்யகாமோ ஜாபாலோ கோஶ்ருதயே வையாக்ர
பத்யாயோக்த்வோவாச யத்யப்யேதச்சுஷ்காய ஸ்தாணவே ப்ரூயாஜ்ஜாயே
ரந்நேவாஸ்மிஞ்சாகா: ப்ரரோஹேயு: பலாஶாநீதி ॥ ௩ ॥

ஸ-ம்-ரா—இந்த பிராண வித்யையை ஜபாலையின் புத்திரராய் கீழ் ப்ரபாடகத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யகாமர், வ்யாகரபத் என்பவரின் புத்ரரான கோச்ருதி என்பவருக்கு உபதேசித்து, இவ்வித்யையை உலர்ந்துபோன கட்டைக்குச் சொன்னாலும் உடனே அதில் கிளைகளும் இலைகளும் உண்டாகும் என்று சொன்னார். (௩)

அத யதி மஹஜ்ஜிகமிஷேதமாவாஸ்யாயாம் தீக்ஷித்வா பௌர்ணமாஸ்யாம் ராத்
ரௌ ஸர்வௌஷதஸ்ய மந்தம் ததிமதுநோருபமத்ய ஜ்யேஷ்டாய ஶ்ரே
ஷ்டாய ஸ்வாஹேத்யக்நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே ஸம்பாதமவநயேத் ॥ ௪ ॥
வஸிஷ்டாய ஸ்வாஹேத்யக்நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே ஸம்பாதமவந
யேத் ப்ரதிஷ்டாயை ஸ்வாஹேத்யக்நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே ஸம்பாதமவ
நயேத் ஸம்பதே ஸ்வாஹேத்யக்நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே ஸம்பாதமவநயே
தாயதநாய ஸ்வாஹேத்யக்நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே ஸம்பாதமவநயேத்

ஸ-ம்-ரா—இப்பிராண வித்யாநிஷ்டன் பெருமையை அடைய விரும்பினால், (சங்—பெருமையால் ஸ்ரீமானாவன். ஸ்ரீமானுக்கு தனம் ஸித்தம், அதனால் காமங்களை அனுஷ்டிப்பது. அதனால் நல்கதி அடைவது என்று அபிப்பிராயப்பட்டவன் செய்யவேண்டியது, மந்தம் என்னும் இக்கார்யம் அல்லது விஷயபோகத்தைக் கோரினவன் செய்யத்தக்கதல்ல.) அமாவாஸியையில் தீக்ஷைபண்ணிக்கொண்டு (சங்—தீக்ஷி தன்போலே பூமி சயனம் ஸத்யவசனம் ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய நியமங்களோடிருந்து) பௌர்ணமீதின ராத்திரியில் கிராமத்தினதும் காட்டினுடையதுமான ஓஷதிகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சக்திக்குத் தக்கபடி கொண்டுவந்து. தோல் போக்கிபச்சையாய் மாவாக்கி தயிர் தேன் இவைகளை சேர்த்துப்பிசைந்து அத்திமரத்தால் கபஸம் அல்லது சமஸம்போல் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில்வைத்து எதிரே வைத்துக்கொண்டு, ஔபாசனம் செய்யும் அக்னியில் நெய்யினால் 'ஜ்யேஷ்டாயச்ரேஷ்டாயஸ்வாஹா' என்று ஹோமம்செய்து ஹோமத்தில் மிகுந்து ஸ்ருவத்தில் நிற்கும் நெய்யை மத்தியில் (பிசைந்துவைத்த மாவில்) சேர்க்கவேண்டும்.

(௫, அப்படியே வஸிஷ்டாயஸ்வாஹா என்றும் ப்ரதிஷ்டாயை ஸ்வாஹா என்றும் ஸம்பதேஸ்வாஹா என்றும் ஆயதனாயஸ்வாஹா என்றும் தனித்தனி நெய்யால் ஹோமம்செய்து மிகுதியை முன்புபோலத் தனித்தனி மந்தத்தில் சேர்க்கவேண்டும்.

தாத்—பிறகு (சங்—அக்னியைவிட்டுக் கொஞ்சம் விலகி, ரங்—அக்னியை சேவித்து அபிவாதனம் செய்து) கைகளைத்தப்பி அதில் மந்தத்தை வைத்துக்கொண்டு ‘அமோ நாமாஸி என்கிற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அம: என்று ப்ராணனுக்குப் பெயர். அன்னத்தாலேயே ப்ராணன் தேஹத்தில் நிற்பதால் இந்த மந்தத்திரவ்யமே ப்ராணனாக ஸ்துதிக்கப்படுகிறது. நீ அம: என்னும் பெயரையுடையவன். நீ ப்ராமந தத்ரவ்யமே. (௫)

அமோ நாமாஸ்யமா ஹி தே ஸர்வமிதꣳ ஸ ஹி ஜ்யேஷ்ட꞉ ஶ்ரேஷ்டோ ராஜாதிபதி꞉ ஸ மா ஜ்யைஷ்ட்யꣳ ஶ்ரைஷ்ட்யꣳ ராஜ்யமாதிபத்யம் கமயத்வஹமேவேதꣳ ஸர்வமஸானீதி ॥ ௬ ॥

(சங்—உன்னுடன் கூடவே உன்னுடையதான எல்லாப் பிராணிகளும் இருப்பதால் நீ அமா. ரங்—நீயே ப்ராணன் ஆகையால் நீயே அமா.) எல்லாம் உன் அதீனம். ப்ராணனுள மந்த திரவியமே பெரியதும் மேற்பட்டதும் ப்ரகாசமுடையதும் எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பதும், ஆகையால் அது எனக்குப் பெருமை மேன்மை காந்திர க்ஷணசக்தி இவைகளைக் கொடுக்கட்டும். (சங்—நானே இந்த ஜகத்தெல்லாமாக்க கடவேன். ரங்—நான் எல்லாவற்றிற்கும் நியந்தாவாகக்கடவேன்.) என்பது மந்திரத்தின் பொருள். (௬)

அத கல்வேதயர்சா பச்ச ஆசாமதி தத்ஸவிதுர்வ்ருணீமஹ இத்யாசாமதி வயம் தேவஸ்ய போஜனமித்யாசாமதி ஶ்ரேஷ்டꣳ ஸர்வதாதமமித்யாசாமதி துரம் பகஸ்ய தீமஹீதி ஸர்வம் பிபதி ॥ ௭ ॥

ஸ௦-ரா—பிறகு ‘தத்ஸவிதுர்வ்ருணீமஹே’ என்று ஒருதரமும் ‘வயம் தேவஸ்ய போஜனம்’ என்று ஒருதரமும் ‘ச்ரேஷ்டம் ஸர்வதாதமம்’ என்றொருதரமும் ஆக கொஞ்சம் கொஞ்சம் புசித்து துரம்ப கஸ்யதீமஹி என்று எல்லாவற்றையும் புசித்துவிடுவது.

நிர்ணிஜ்ய கꣳஸம் சமஸம் வா பஶ்சாதக்னே꞉ ஸம்விஶதி சர்மணி வா ஸ்தண்டிலே வா வாசம்யமோऽப்ரஸாஹ꞉ ஸ யதி ஸ்த்ரியம் பஶ்யேத்ஸம்ருத்தம் கர்மேதி வித்யாத் ॥ ௮ ॥ ததேஷ ஶ்லோக꞉ யதா கர்மஸு காம்யேஷு ஸ்த்ரியꣳ ஸ்வப்னேஷு பஶ்யதி । ஸம்ருத்திம் தத்ர ஜானீயாத்தஸ்மின்ஸ்வப்னநிதர்ஶனே தஸ்மின்ஸ்வப்னநிதர்ஶனே ॥ ௯ ॥

ஸ௦-ரா—கம்ஸமோச மஸமோ மந்தம் வைத்திருந்த பாத்திரத்தை அலம்பி (புசித்துவிட்டாசமனம் செய்து) அக்னிக்கு மேற்கு பக்கத்தில் க்ருஷ்ணாஜினம் போட்டுக்கொண்டோ போட்டுக்கொள்ளாமலோ பூமியில் கிழக்கே தலை வைத்துக்கொண்டு மௌனியாய் துஸ்ஸ்வப்னம் காணுதபடி மனதை நிலைப்படுத்திக்கொண்டு படுத்துத் தூங்கவேண்டியது. உத்தம ஸ்வப்பனத்தில் உத்தமியான ஸ்திரீயை கண்டால் காம்யகர்மங்களில் பூர்ணமாய் பலம் சித்திக்குமென்று அறியதக்கது.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌣𑍋 𑌜𑍈𑌵𑌲𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 ‖ க ‖ 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌾 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌪𑌥𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 ‖ உ ‖ 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍌 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾𑌵𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌚𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 ‖ ௩ ‖ 𑌅𑌥𑌾𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌵𑍋𑌚𑌥𑌾 𑌯𑍋 𑌹𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌵 𑌕𑌿𑌲 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌿𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ ச ‖ 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌕𑌂𑌚𑌨𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍈𑌤𑌾𑌨𑌵𑌦𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌕𑌂𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ ரு ‖

ஸம்-ரா—ஸ்வேத கேதுவை ப்ரவாஹனன் கேட்கிறான் அதாவது இந்த பூமியில் நின்றும் கர்மிகள்வின் ப்ரஜகள் மேலே எந்த விடத்தை யடைகிறார்கள் எப்படி திரும்பி வருகிறார்கள். தேவமார்க்கத்துக்கும் பிதுர் மார்க்கத்துக்கும் பேதமென்ன இவ்விடத்திலின்று போகப்பட்டவர்களாலே ஸ்வர்க்கலோகம் ஏன் நிறைக்கப்படுகிறதில்லை இந்தஉலகமும் ஏன் நிறைக்கபடுவதில்லை பஞ்சமாகுதியிலே பூதஸூக்ஷ்மங்கள்எந்தப்ரகாரத்தால் புருஷ சப்தத்தை யடைகிறதென்ன அதற்கு அவன் தெரியாதென்றுசொன்னான். பிதாவினால் நன்றாய் ஸிக்ஷிக்கப் பட்டதென்றுசொல்லிகேள்விக்குயுத்தரம் சொல்லாமா லிருப்பது யுக்தமோவென்று ப்ரவாஹனன்சொன்னான். இப்படி ப்ரவாஹனனால் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டவனாய் தகப்பனிடம் போய் உபசிக்க வேண்டியகாலத்தில் எனக்கு ஒன்றும் ஸிக்ஷைசொல்லாமல் உனக்கு யெல்லாம் ஸிக்ஷித்து யாகிவிட்டதென்று யெனக்கு சொல்லிவிட்டீரேஅதை நம்பினான் ராஜாபசதனாகிய ப்ரவாஹனன் கேட்ட கேள்விகளுக்கு உத்தரம் சொல்ல ஸக்தியற்றவனானேன்.

அதை கேட்டபிதா இந்த கேழ்வைகளுக்கு எனக்கே உத்தரஞ் சொல்லத்தெரியாது அப்படி தெரிந்திருந்தால் ஆப்த புத்திரனாகிய உனக்கு சொல்லாமல் யாருக்கும் சொல்லப்போகிறேனென்று சொன்னான்.

𑌸 𑌹 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌗 𑌉𑌦𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌭𑌾𑌷𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ‖ சு ‖ 𑌸 𑌹 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑌂 𑌹 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾

வயாஞ்சகார தம் ஹோவாச யதா மா த்வம் கௌதமாவதோ யதேயம் ந ப்ராக் த்வத்த: புரா வித்யா ப்ராஹ்மணான் கச்சதி தஸ்மாது ஸர்வேஷு லோகேஷு க்ஷத்ரஸ்யைவ ப்ரஶாஸநமபூதிதி தஸ்மை ஹோவாச ॥ எ ॥

ப௦-ரா—கவுதம கோத்திரியான ஸ்வேதகேதுவின் பிதா ப்ரவாஹணனென் அரசனிடம்போய் சேர்ந்தான் அந்த அரசன் ஸ்வேத கேதுவின் பிதாவைப் பூஜித்து பொருள் விஷயமான வார்த்தை கேளுமென்று சொன்னான், அதற்கு ஸ்வேத கேதுவின் ஓ அரசனே மானிட சம்பந்த மான பொருள் யுனக்கே யிருக்கட்டும் என் புத்திரனிடம் சொன்ன வார்த்தத்தை எனக்கு சொல்லென்று சொன்னான் அதைக்கேட்டு மிகவும் துக்கிதனாய் வித்தியாப்பாஸார்த்தம் அனேககாலம் இவ்வி டத்தில் வென்று கவுதமானனை நேமித்து இந்த வித்தியையாவது எந்த எந்தகார ணத்தால் உன்னிடத்தி லின்று இதர ப்ராமணர்களை அடைய வில்லையோ அத்தா லே உலகத்தில் க்ஷத்திரியனே இந்தவித்யைக்கு உபதேசிக்கிறவனாயானான் னென று சொன்னான். அனேககாலம் வாசம் செய்த கவுதமன்னரும் பொருட்டு அரசன் வித்தியையுபதேசித்தான்.

சதுர்த: கண்ட:

அஸௌ வாவ லோகோ கௌதமாக்நிஸ்தஸ்யாதித்ய ஏவ ஸமித்ரஶ்மயோ தூமோऽஹரர்சிஶ்சந்த்ரமா அங்காரா நக்ஷத்ராணி விஸ்புலிங்கா: ॥ க ॥

தஸ்மிந்நேதஸ்மிந்நக்நௌ தேவா: ஶ்ரத்தாம் ஜுஹ்வதி தஸ்யா ஆஹுதே: ஸோமோ ராஜா ஸம்பவதி ॥ உ ॥

ப௦-ரா—ஐந்தாவது கேள்விக்கு சொல்லப்படபோகிற உத்தரம் மற்ற ப்ரஸ்ந ங்களுக்கும் அனு கூலமாகையால் அதை முதலில் சொல்லுரூர் அதாவது ஓ கவுதம னே சுவர்க்கலோகமாகிய புகை-பகல் ஒளி சந்திரன்-தனல் நக்ஷத்திரங்கள் பொரிகள் இப்படிபட்டஸ்வர்க்கமாக அக்னியில் தேவர்கள் ஜலங்களைக்கொண்டு ஓமம் பண்ணு கிறூர்கள். ஸ்ருதியில் ஸ்ரத்தர் சப்ததார் ஜலம் சொல்லப் படுகிறது. அந்த ஆகதிக்கி சந்திரன் அரசனுகிறூன் இப்படி தனது கர்மங்களால் ஸ்வர்க்கலோகத்தை யடை ந்த ஜீவன் ஸ்வர்க்க சுகத்தைஅனுபவிக்க தக்க திவ்ய தேகத்தோடு கூடினவனுகிறுன் இங்கேசொல்லுகிற சோமருஜ பாவம் பூதஸூக்ஷமத்தால் சூழப்பட்ட ஜீவவிஷய மென்றுஅறியத்தக்கது.

பஞ்சம: கண்ட:

பர்ஜந்யோ வாவ கௌதமாக்நிஸ்தஸ்ய வாயுரேவ ஸமிதப்ரம் தூமோ வித்யுதர்சிரஶநிரங்காரா ஹ்ராதநயோ விஸ்புலிங்கா: ॥ க ॥ தஸ்மிந்நேதஸ்மிந்நக்நௌ தேவா: ஸோமம் ராஜாநம் ஜுஹ்வதி தஸ்யா ஆஹுதேர்வர்ஷம் ஸம்பவதி ॥ உ ॥

ப௦-ரா—மழைக்கு காரணமாகிய பர்ஜன்ய தேவன், அக்னி வாயுவு சமித்து ஆகாசம், திக்கு, மின்னல் ஒளி, இடி, தனல் மேககர்ஜனம் பொரி மழை உண்டா கின்றது முன்போலவே காண்க.

சுயஷஷ்ஃவெ௦ஃ.

வு௰யிவீவாவமளதூாநிஸ௰ாஸ௦வதூா ஊவஸீஉாகாமெஶா

யூமெதொசாதி௫ாஸிஜிஞு௫மொசாஉஜாசா கவாஂசாஜிமொாவிஸ௦ம௦ஃ ||

தலூிஞெதலூிஞஜுளஜெவாவஷஜூஜ ஊதீதவ௰ாருூஹ௦தூாஜஹி

ஸஜூஹவதி || உ ||

ஸ௦-ரா—பூமி, அக்னி, வஸ்திரம் சமித்து. ஸம்வஸ்ரமாகிய காலத்தினுலே யன்ருே பயிர்முதலாகிய பலவஸ்துக்களால் நிரைக்கப்படுகிறது. பூமி பூமியி வின்று உசர கிளம்பினவதுபோலவும் கருப்பாயுமிருப்பதால் ஆகாயம் புகை, ராத்திரி ஜ்வாலை திக்குகள் தனல் அவாந்தர திக்குகள் பொரிகள். வருஷத்திற் குஓமம் செய்கிருர்கள் அன்னமுண்டாகிறது. உ)

சுயஸவஃவணு.

வுாூஷாவாவமளதூாநிஸ௰ாவாமெவ ஸீதூாணெயூ

ஜொஜிஹாஉஜிமக்ஷுஜஂமாசா ரொாதூஂவிஸ௦ம௦ஃ|| க ||தலூிஞெ

தலூிஞஜுளஜெவாசுஞஂஜஹதீதவ௰ாருூஹஜெமொதலூஂஹவதி||உ||

புருஷனுகிய அக்னி, வாக்கு சமித்து, வாக்கினுலன்ருே புருஷன் ஜ்வலிக்கி ருன் தேவர்கள் அன்னத்தை ஓமம் செய்கிருர்கள் ரேதஸ்ஸு உண்டாகிறது.

சுயசுஷஃவணுஃ

யொஷாவாவமளதூாநிஸ௰ா உவஸவாவஸீஉாஉூவஂதூ

யசெஸயூஜொயொநிாஸிா௰உஂதுஃ சுமொாதிசெடஜாசாருூஹிஜஂஉா

விஸ௦ம௦ஃ || க || தலூிஞெதலூிஞஜுளஜெவாமொசொஜஹதித

ஸ௰ாருூஹஜெகஜுரஸஹவதி || உ ||

ஸ-௦-ரா—ஸ்திரி, அக்னி, குறி, சமித்து சங்கேதம் செய்கையொளி ஜ்வாலை அதில் செய்யப்படும் காரியம் தனல் சுகம் பொரி தேவர்கள் ரேதஸ்ஸை ஓமம் செய்கிருர்கள் கர்ப்பம் உண்டாகிறது.

சுயநவஃவணுஃ.

உதிதவுஷூ௰ாஉாஹதாவாவஃ வுாுஷவவொாஹஂதீதி

ஸஉஷ௦வு௰ொாமமொஉஸ வாஉஸாஜஂ தமூியிக்வா யாவஆாஉயஜா

யதெ|| க || ஸஜாதொயாவஉாயஷஂஜீவதிதஂ வெ௰தஂஷிஷ்டிதொஉ

ஜுயவாவஹஂதியதவவெஷெயதலூஂாதொஹவதி || உ ||

ஸ-௦-ரா—கீழ்ச்சொன்னபடி ரத்தா, ஸொம, வ்ருஷ்டி அன்னரொதோ ரூப ங்களாகிய ஆஹுதிகளில் அஜ்வதாகிய ரெதோ ரூபமாகிய ஆகுதியில் அப், சப்த் தாலே சொல்லப்பட்ட பூதஸூக்ஷ்மங்கள் புருஷசப்தத்துக்குபொருளாகின்றதுகள் இதிசப்தம் ஐந்தாவது ப்ரஸ்நதிற்கு முடிவைக்காட்டுகிறது. உல்பை என்கிற கர்பயையினுல் சூழப்பட்டு 9 - 10 - மாசம் வாசம் செய்து பிறகு வெளிப்படுகிறது

கர்மானுகூலமாய் சிலகாலம் ஜீவித்து நசித்த உடனே அக்னிய பகரிக்கிறது மறுபடியும் முன்போலவே உண்டாகிறது இந்த உபன்னியாஸம் வைராக்கியம் பொருட்டு.

அத² த³ஶம: க²ண்ட³:.

தத்³ய இத்த²ம் விது³: யே சேமே(அ)ரண்யே ஶ்ரத்³தா⁴ தப இத்யுபாஸதே தே(அ)ர்சிஷமபி⁴ஸம்ப⁴வந்த்யர்சிஷோ(அ)ஹரஹ்ன ஆபூர்யமாணபக்ஷமாபூர்யமாணபக்ஷாத்³யான்ஷடு³த³ங்ஙேதி மாஸாꣳஸ்தான் ‖ க ‖ மாஸேப்⁴ய: ஸம்வத்ஸரꣳ ஸம்வத்ஸராதா³தி³த்யமாதி³த்யாச்சந்த்³ரமஸம் சந்த்³ரமஸோ வித்³யுதம் தத்புருஷோ(அ)மானவ: ஸ ஏனான்ப்³ரஹ்ம க³மயத்யேஷ தே³வயான: பந்தா² இதி ‖ உ ‖

மூன்றாவதுகேள்வைக்கி உத்தரம்சொல்லுகிறான். சிறத்தையோடு காட்டிலுட்கார்ந்து தபஸ் சப்தத்துக் கர்த்தமாகிய பிரும்மத்தை உபாஸித்திருக்கிறானோ அவன் அர்சிராதி மார்க்கத்தால்போய் பிரும்மத்தை அடைந்து திரும்புகிறதில்லை அதாவது கீழ்ச்சொன்னபடிக்கு த்யுபர்ஜன்னிய, பிருதிவீ, புருஷயோஷித்துகளில், சிறத்தா, ஸோம, விருஷ்டி, அன்ன, ரேதஸ்ஸு, இவைகளை சரீர மாயுடைய தேஹத்துக்கு வேறுபட்டதாயும் ஞானசுவரூபியான ஜீவனை உள்ளபடி அறிந்து கீழ்ச்சொன்னபடிக்கு தபஸ்ஸைசெய்கிறவன் தேஜோலோகம் தினம் சுக்லபக்ஷம், ஆறுருது உத்தராயணம் வர்ஷம் சூரியன் சந்திரன் மின்னல் இவைகளுக் கதிபதியின் லோகவழிப்போய் விரஜை என்கிற நதியில் ஸ்நானம்செய்து பிரும்மத்தை அடைகிறான். இவன் திரும்பி ப்ரக்ருதியில் வந்து பிறப்பதில்லை.

அத² ய இமே க்³ராம இஷ்டாபூர்தே த³த்தமித்யுபாஸதே தே தூ⁴மமபி⁴ஸம்ப⁴வந்தி தூ⁴மாத்³ராத்ரிꣳ ராத்ரேரபரபக்ஷமபரபக்ஷாத்³யான்ஷட்³த³க்ஷிணைதி மாஸாꣳஸ்தான்னைதே ஸம்வத்ஸரமபி⁴ப்ராப்னுவந்தி ‖ ௩ ‖ மாஸேப்⁴ய: பித்ருலோகம் பித்ருலோகாதா³காஶமாகாஶாச்சந்த்³ரமஸமேஷ ஸோமோ ராஜா தத்³தே³வானாமன்னம் தம் தே³வா ப⁴க்ஷயந்தி ‖ ௪ ‖ தஸ்மின்யாவத்ஸம்பாதமுஷித்வாதை²தமேவாத்⁴வானம் புனர்நிவர்தந்தே யதே²தமாகாஶமாகாஶாத்³வாயும் வாயுர்பூ⁴த்வா தூ⁴மோ ப⁴வதி தூ⁴மோ பூ⁴த்வா(அ)ப்⁴ரம் ப⁴வதி ‖ ௫ ‖ அப்⁴ரம் பூ⁴த்வா மேகோ⁴ ப⁴வதி மேகோ⁴ பூ⁴த்வா ப்ரவர்ஷதி த இஹ வ்ரீஹியவா ஓஷதி⁴வனஸ்பதயஸ்திலமாஷா இதி ஜாயந்தே(அ)தோ வை க²லு து³ர்னிஷ்ப்ரபதரம் யோ யோ ஹ்யன்னமத்தி யோ ரேத: ஸிஞ்சதி தத்³பூ⁴ய ஏவ ப⁴வதி ‖ ௬ ‖

எவனொருவன் வீட்டிலிருந்தே யாகம் செய்தல் குளம் வெட்டுதல், தோட்டம் வைத்தல், தானம்செய்த முதலியவைகளை செய்கிறானோ, அவன் தூமம் ராத்திரிகிருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணாயனம் பிதுரு ஆகாசம் சந்திரன் இவர்களின்லோகங்களை அடைந்து அவ்வர்க்கதில் உத்தமமான சரீரத்தை அடைந்து தேவர்களுக்கு மிகவும்போக்கியனாகிறான். பிறகு கர்மாநுகூலமாய் சிலநாள் சுகத்தை அனுபவித்து புண்ணியம் நசித்தவுடனே போனவழியே திரும்பி கீழேவந்து (இதுயிரண்டாவதுக்குத்தரம்) மேகத்திலின்றும் மழைவழியாய் தான்னியாதிரூபமாய் ஆய்ரேதோரூபமாகிறான்.

தத்ய இஹ ரமணீயசரணா அப்⁴யாஶோ ஹ யத்தே ரமணீயாம் யோநிமாபத்³யேரந் ப்³ராஹ்மணயோநிம் வா க்ஷத்ரியயோநிம் வா வைஶ்யயோநிம் வாத² ய இஹ கபூயசரணா அப்⁴யாஶோ ஹ யத்தே கபூயாம் யோநிமாபத்³யேரந் ஶ்வயோநிம் வா ஸூகரயோநிம் வா சண்டா³லயோநிம் வா ॥ எ॥

முன்னநுபவித்தகர்மம் நல்லதானால் பிராம்ஹணாதி உத்க்ருஷ்ட ஜன்மமும் துஷ்டகர்ம்மமானால் நீசஜன்மங்களும் கிடைக்குமென்றவாறு.

அதை²தயோ꞉ பதோ²ர்ந கதரேண சந தாநீமாநி க்ஷுத்³ராண்யஸக்ருதா³வர்தீநி பூ⁴தாநி ப⁴வந்தி ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வேத்யேதத்த்ருதீயம் ஸ்தா²நம் தேநாஸௌ லோகோ ந ஸம்பூர்யதே தஸ்மாஜ்ஜுகு³ப்ஸேத ததே³ஷ ஶ்லோக꞉ ॥ அ॥

நான்காவதுகேள்விக்குத்தரம் கீழ்ச்சொன்ன இரண்டுவிதகர்ம்மங்களையும் செய்யாத புழுமுதலாயின இவ்விடத்திலேயே ஜநநமரணங்களை அடைந்து திரிவதாலும் சுவர்க்கத்துக்கு போவீர் கொஞ்சமாகையாலும் சுவர்க்கம் பிரஜைகளால் நிறைக்கப்படுகிறதில்லை ஆகையாலே மிகவும் துக்கத்தை உண்டுபண்ணத்தக்க இந்த ஜன்மமேவேண்டாமென்று ஜுகுப்சைதோத்துகிறது.

ஸ்தேநோ ஹிரண்யஸ்ய ஸுராம் பிப³ம்ஶ்ச கு³ரோஸ்தல்பமாவஸந் ப்³ரஹ்மஹா சைதே பதந்தி சத்வார꞉ பஞ்சமஶ்சாசரம்ஸ்தைரிதி ॥ கூ॥ அத² ஹ ய ஏதாநேவம் பஞ்சாக்³நீந் வேத³ ந ஸஹ தைரப்யாசரந் பாப்மநா லிப்யதே ஶுத்³த⁴꞉ பூத꞉ புண்யலோகோ ப⁴வதி ய ஏவம் வேத³ ய ஏவம் வேத³ ॥ கo ॥

சுவர்ணத்தை அபஹரித்தவனும் சுராபானம் செய்தவனும் குருவின் மனைவியை அடைந்தவனும் அந்தணனைகொன்றவனும் இவர்களுடன் சேர்ந்தவனும் ஆக ஐவரும் மஹாபாதகியென்று சொல்லப்படுவார் இவர்கள் கோரமானநரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

ஜீவஸ்வரூபத்தையும் ப்ரும்மஸ்வரூபத்தையும் சிறத்தையுடன் அறிந்துபஞ்சாக்னி வித்தியயை அப்பியாஸித்தவன் பாதகியோடு சேர்ந்தாலும் கெடான். சித்திபெத்தவனாகையாலே என்றவாறு.

ஏகாத³ஶ꞉ க²ண்ட³꞉.

ப்ராசீநஶால ஔபமந்யவ꞉ ஸத்யயஜ்ஞ꞉ பௌலுஷிரிந்த்³ரத்³யும்நோ பா⁴ல்லவேயோ ஜந꞉ ஶார்கராக்ஷ்யோ பு³டி³ல ஆஶ்வதராஶ்விஸ்தே ஹைதே மஹாஶாலா மஹாஶ்ரோத்ரியா꞉ ஸமேத்ய மீமாம்ஸாம் சக்ரு꞉ கோ ந ஆத்மா கிம் ப்³ரஹ்மேதி ॥ க ॥

௰௦-ரா-வைசுவானரவித்தியயைசொல்லத்தொடங்கினார்கிரஹஸ்தாசிரமத்தை செவ்வையாய் அநுஷ்டித்தும் சிரோத்திரியர்களாகவுமிருக்கப்பட்ட உபமன்யுபுத்திரனாகிய ப்ராசீனசாலனும் புலுஷபுத்திரனாகிய ஸத்தியனும் பால்லவிபுத்திரனாகிய இந்திரதயம்மனும் சர்க்காரக்ஷிய புத்திரனாகிய ஜனனும் அசுவதராசுவ புத்

திரனுகிய புடிலனுமாகிய இந்த ஐவரும் கும்பலாய்க்கூடி நமக்கு அந்தர்யாமியாய் உள்ளிருந்து நியமிக்கப்பட்ட ப்ரம்ஹம் எதுஎன்று விசாரித்தார்கள்.

தே ஹ ஸம்பாதயாஞ்சக்ருருத்தாலகோ வை பகவந்தோ(அ)யமாருணி: ஸம்ப்ரதீமமாத்மானம் வைஶ்வானரமத்யேதி தம் ஹந்தாப்யாகச்சாமேதி தம் ஹாப்யாஜக்மு: ॥ ௨ ॥

கீழ்ச்சொன்ன ஐவர்களும் நிச்சயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்களாய் பரமாத்மாவாகிய ப்ரும்மஹத்தை உபதேசிக்கிற அருணபுத்திரனுகிய உத்தாலகரை நிச்சயித்து அவரை நாம் எல்லோரும் கிட்டிதெரிந்துக் கொள்ளக்கடவோமென்றுபோய் அவரை கிட்டினுர்கள்.

ஸ ஹ ஸம்பாதயாஞ்சகார ப்ரக்ஷ்யந்தி மாமிமே மஹாஶாலா மஹாஶ்ரோத்ரியாஸ்தேப்யோ ந ஸர்வமிவ ப்ரதிபத்ஸ்யே ஹந்தாஹமன்யமப்யனுஶாஸானீதி ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—இவர்களைக் கண்ட உத்தாலகர் இவர்களோ மிகவும் சுரோத்திரியர்களாகவும் கிரஹஸ்தர்களாகவு மிருக்கிறுர்கள் இவர்களுக்கு வைசுவானர வித்யையை நன்ருய் உபதேசிக்கத் தக்க சக்தியில்லை ஆகையால் வேறொருவரை கிட்டி கேட்டுதெரிந்துக் கொள்ளும்படிக்கு இவர்களுக்கு சொல்லுகிறேனென்று மனதில் நிச்சயித்தார்.

தான் ஹோவாசாஶ்வபதிர்வை பகவந்தோ(அ)யம் கைகேய: ஸம்ப்ரதீமமாத்மானம் வைஶ்வானரமத்யேதி தம் ஹந்தாப்யாகச்சாமேதி தம் ஹாப்யாஜக்மு: ॥ ௪ ॥

ஸ0—உத்தாலகரிப்படிக்கு நிச்சயித்து கீழ்ச்சொன்ன ஐவர்களைக் குறித்து கேகயபுத்திரனுகிய அசுவபதியானவர் இந்த வித்தியை சொல்ல வல்லமைசாலியாகையாலே அவரைநாமெல்லோரும் கிட்டி கேட்டுதெரிந்துக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லி அவர்களும் தானும் அசுவபதியைகிட்டினுர்.

தேப்யோ ஹ ப்ராப்தேப்ய: ப்ருதகர்ஹாணி காரயாஞ்சகார ஸ ஹ ப்ராத: ஸஞ்ஜிஹான உவாச ந மே ஸ்தேனோ ஜனபதே ந கதர்யோ ந மத்யபோ நானாஹிதாக்னிர்நாவித்வான்ன ஸ்வைரீ ஸ்வைரிணீ குதோ யக்ஷ்யமாணோ வை பகவந்தோ(அ)ஹமஸ்மி யாவதேகைகஸ்மா ருத்விஜே தனம் தாஸ்யாமி தாவத்பகவத்ப்யோ தாஸ்யாமி வஸந்து பகவந்த இதி ॥ ௫ ॥

ஸ0—இவர்களைக்கண்டு அசுவபதியானவர் தனது புரோஹிதனுலும், பிருக்தயர்களாலும் அவர்களுக்குத் தக்கபடிக்கு அதிதிபூஜையை செய்வித்து அவர்களைப் பிரித்து சொல்லுகிறுர் அதாவது, என்னுடைய ராஜ்ஜியத்தில் திருடனும், தானம் செய்யாதவனும், மத்தியபானம் செய்கிறவனும் அக்னிஹோத்திரத்தை விட்டவனும், வேதாத்தியானம்செய்யாதவனும், அசலானுடையமனைவியை அங்கீகரிப்பவனும் கிடையாது, எல்லாரும் யோக்கியர்களாகையாலே அயோக்கியர்களுடைய தனத்தை நான் அங்கீகரிக்காததாலே என்னுடைய தனத்தை நீங்கள் அங்கீகரிக்கலாமாகையாலே யான் கூடிய சீக்கிரத்தில் யாகம் செய்யப்போகிறேன் அதின் பூர்த்திவரைக்குமிருக்கவேணும் அதில்எவ்வளவுதாம் கொடுக்கபோகிறோனே அவ்வளவும் உங்களுக்கு கொடுக்கிறேன் என்று பிரார்த்திக்கிறுர். (௫)

தே ஹோசுர்யேந ஹைவார்தேந புருஷஶ்சரேத்தம் ஹைவ வதேதாத்மாநமேவேமம் வைஶ்வாநரம் ஸம்ப்ரத்யத்யேஷி தமேவ நோ ப்ரூஹீதி || ௬ ||

ஸ0—இதைக்கேட்டு அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதாவது எவ்விதமானதனம் யாருக்கு இஷ்டமோ அவர்களுக்கு அதையேதானே குடுக்கவேணும், ஆகையாலே நாங்கள் வைசுவானர் வித்தையை தெரிந்துகொள்ள வேணுமென்று வந்தோமாகையாலே எங்களுக்கு அந்தவித்தியயை உபதேசிக்கவேணுமென்னும் அதைவிடவேறு பிரயோஜனமில்லை என்றும் பிரார்த்திக்கிறார்கள். எல்லாவஸ்துக்களையும் அடைந்தும் எல்லாவஸ்துக்களாலும் அடையப்பட்டுமிருப்பதாலே வைசுவநரமென்னும், விசுவாநரமே, வைசுவாநரமென்றும் ஆச்சுது இதற்கு எல்லாவஸ்துக்களிலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கப்பட்ட ப்ருமஹம் அர்த்தம், வைசுவானரகதின் வித்தையை அந்தர்யாமியான ப்ருமஹத்தின் வித்தையை என்றவாறு. (௬)

தாந் ஹோவாச ப்ராதர்வ: ப்ரதிவக்தாஸ்மீதி தே ஹ ஸமித்பாணய: பூர்வாஹ்ணே ப்ரதிசக்ரமிரே தாந் ஹாநுபநீயைவைததுவாச || ௭ ||

ஸ0-ரா—அவர்களைக்குறித்து அரசன் நாளைக்கு வித்தியோபதேசம் செய்கிறேனென்று சொல்லிவிட்டார் அதைக்கேட்டு அவர்கள் மறுநாள்காலையில், கையில் பல ஸமித்துக்களை அஹங்கார மில்லாமைக்கு விநயத்துடன் அரசனிடம்சென்று இதோ உமக்கு சிஷியர்களாய்வந்து சேர்ந்தோமென்று சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட வரசன் மிகவும் மனம்கிழ்ந்து இவர்களுக்கு யான் நீசனுகையாலே ஸமித்தை வாங்கலாகாதென்று எண்ணி அதைவாங்காமலே ஸ்நேஹத்தாலேயேவித்தியோபசம் செய்தார் என்றவாறு. (௭)

த்வாதஶ: கண்ட:.

ஔபமந்யவ கம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸ இதி திவமேவ பகவோ ராஜந்நிதி ஹோவாசைஷ வை ஸுதேஜா ஆத்மா வைஶ்வாநரோ யம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸே தஸ்மாத்தவ ஸுதம் ப்ரஸுதமாஸுதம் குலே த்ருஶ்யதே||

ஸ0-ரா—அந்தவரசன் இவர்களுக்கு வைசுவானர வித்யையில் எதாவது தெரியுமாவென்று பரீக்ஷாநிமித்தமாக உபமன்னுயு புத்திரனைக் குறித்துசொல்லுகிறார். ஓ உபமன்னுயுபுத்திரா எந்தவாத்மாவை நீஉபாஸித்தாய என்றுகேட்டார், ஓ பூஜ்யரோ. சுவர்க்கத்தை சரீரமாக வுடயவை சுவாநரனை யான் உபாஸித்தேன் என்றான் கேகயன் சொல்லுகிறார். யாதொரு சுவர்க்கலோகத்தை தேஹமாக உடைய வைசுவானரமான வாத்மாவை உபாஸித்தயோ அத்தால் உனக்கு யாகோபயோகியான ஸுதபிராஸுதமா ஸுதவென்கிற புத்திரர்களுண்டாகிறார்களென்று சொன்னார்.

அத்ஸ்யந்நம் பஶ்யஸி ப்ரியமத்த்யந்நம் பஶ்யதி ப்ரியம் பவத்யஸ்ய ப்ரஹ்மவர்சஸம் குலே ய ஏதமேவமாத்மாநம் வைஶ்வாநரமுபாஸ்தே மூர்தா த்வேஷ ஆத்மந இதி ஹோவாச மூர்தா தே வ்யபதிஷ்யத்யந்மாம் நாகமிஷ்ய இதி || ௨ ||

ஸ0-ரா—முன்னப்பிய ஸித்தவித்தியா பலத்தாலே அன்னத்தையும் ப்ருமஹஞானியான நல்லபுத்திரனையும் அடைகிறாய் இப்படியே எல்லாருக்கும்கிடைக்கும் உன்னால் வைசுவான நரபுத்திரனால் உபாஸிக்கப்பட்ட புலோகமானது வைசுவானராத்மாவுக்கு சிரஸ்தானமானது அதை அரிந்துக்கொள்ளும்பொருட்டு என்னிடத்

தில் நீவராமற்போனால் உன்னுடைய தலைவீழ்ந்துவிடும். ஏனென்றால் விபரீதமாய் வித்தியையை கிரஹித்தால் கீழ்ச்சொன்ன விபத்துநேரிடும், நீஎன்னிடம்வந்தது மிகவும் நல்லதாச்சுது என்று அபிப்பிராயம். (உ)

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍌𑌲𑍁𑌷𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯 𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌬𑌹𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ க ‖

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑍀𑌰𑌥𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ‖ உ ‖

ஸ௦-ரா—பிராசீனயோக்கியனென்றும் வேறுபெயருடைய ஸத்திய யஜ்ஞனை பார்த்து அரசன் சொல்லுகிறார் நீவைசுவாநரவித்தியயை உபாஸித்தாயாவென்று ஆஹா சூரியனை உபாஸித்தேனென்றான். அதற் கரசன் உலகத்துக்கெல்லாம் பிரஸித்தமான வஸ்துவை உபாஸித்தபடியால் உன்னுடைய குலத்தில் அப்படிப்பட்ட புத்திரன் ரத்தினம் முதலாகிய உத்கிருஷ்டவஸ்துக்கள் உண்டாகின்றன, உத்கிருஷ்டமான குதிரைகளோடுகூடிய ரதங்களும் முக்தாஹாரம் முதலியவஸ்துக்களும் உன்னைச்சேரும், மற்றவைக்கு முன்போலவே பொருள் அறிக. (க-உ)

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌲𑍍𑌲𑌵𑍇𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌬𑌲𑌯 𑌆𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌰𑌥𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ க ‖

𑌅𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤 𑌉𑌦𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ‖ உ ‖

ஸ௦-ரா—வையாக்கிரபத்தியனென்னும் வேறுபெயருடைய இந்திரத்யும்னனைக்குறித்து நீவைசுவானரவித்யயை உபாஸித்தாயாவென்று கேட்டதற்கு யான்வாயுவை உபாஸித்தேன் என்றான் மற்றவைக்கும் முன்போலவே பொருள். (க-உ)

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌬

𑌹𑍁𑌲 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁-
𑌲𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌚 𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌚 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂-
𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா — சார்கராக்ஷியனைக்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்தாயாவென்றுகேட்டதற்கு ஆஹாயான் ஆகாயத்தை உபாஸித்தேன் என்றான். மற்றவைக்கு முன்போலவே பொருள்சொல்லிக்கொள்ளவும். (௧-௨)

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍁𑌡𑌿𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵-
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪 𑌏𑌵 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌷
𑌵𑍈 𑌰𑌯𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌰𑌯𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌬𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌭𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗-
𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா — புடிலனைக்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்தாயா என்றுகேட்டதற்கு யான்ஜலத்தை உபாஸித்தேனென்றான் மற்றவைக்கு பொருள் ஸ்பஷ்டம். (௧-௨)

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌮𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿-
𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿-
𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍌
𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா—உத்தாலகனைக்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்தாயாவென்றுகேட்க யான்பிருதிவியை உபாஸித்தேன் என்றுசொன்னான். மற்றவைக்கு பொருள் ஸ்பஷ்டம் முன்போலவே. (௧-௨)

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌖𑌲𑍁 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌿𑌵𑍇𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌸𑍁
𑌤𑍇𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌬𑌹𑍁
𑌲𑍋 𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌰𑌯𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍁𑌰 𑌏𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿
𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌚𑌨 𑌆𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌃 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா—பிறகு அரசன் அவர்களை எல்லாரையும் பார்த்துசொல்லுகிறார். அதாவது நீங்கள் யாதொருகாரணத்தாலே போக்கியமுமான கல்லியாணகுணபூர்ணமானவைசுவானர் பதத்துக்கு பொருளாகிய ப்ருமஹத்தை உபாஸித்தீர்களோ அதனாலே ஸகலவஸ்துக்களையும் அவயவமாயுடைத்தான ப்ருமஹத்தையே செவ்வையாய் அனுபவிக்கப் போகிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட ப்ரும்ஹபிராப்திக்கங்கமான பிராணாக்னிஹோத்திரத்தை உபதேசிக்கிறார், அதாவது, உபாஸகனுடைய தலையே ப்ரும்ஹத்தின்தலையாகிய வாகாசம், சூரியன் பிரும்மத்தின்கண், வாயு பிராணன், உபாஸனுடைய மத்திய தேஹமே பரமாத்மாவின மத்தியதேஹம் இவனுடையவஸ்தியே அவனுக்குஜலம், பூமியே அவனுக்குபாதம், இப்படி தனது தேஹத்தையே பரமாத்துமாவின் சரீரமாக தியானித்து இருதயகமலத்திலிருக்கப்பட்டவக்னி, கார்ஹபத்யம், மனதிலிருக்கப்பட்டது அன்வாஹாரியம், முகத்திலிருக்கப்பட்டது ஆஹவனீயம், பிராணாஹுதி ஆஹுதி என்று இப்படிக்கு உபாஸிக்கக்கடவனென்றவாறு. ()

𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑍋𑌮𑍀𑌯𑌂 𑌸 𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂
𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍
𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚
𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥

ஸ௦-ரா—தனக்கு புஜிப்பதற்கு சித்தமான வன்னத்தை முதலில் பிராணாயஸ்வாஹாவென்று புஜித்தால் பிராணனும் கண்ணும் சூரியனும் சுவர்க்கமும் திருப்தி அடைகின்றன. இவைகள் அசேதனங்களாகையாலே இவைகளுக் கந்தர்யாமியான தேவதை திருப்தி அடைகிறதென்று அர்த்தம். அதனால் உபாஸகனுக்கு பசுபுத்ரதனதான்யாதிகளுண்டாகின்றன அத்தால்இவன் திருப்தி யடைகிறானென்றவாறு.

அத² விம்ஶ: க²ண்ட:

அத² யாம் த்³விதீயாம் ஜுஹுயாத்தாம் ஜுஹுயாத்³வ்யாநாய ஸ்வாஹேதி வ்யாநஸ்த்ருப்யதி ‖ க ‖ வ்யாநே த்ருப்யதி ஶ்ரோத்ரம் த்ருப்யதி ஶ்ரோத்ரே த்ருப்யதி சந்த்³ரமாஸ்த்ருப்யதி சந்த்³ரமஸி த்ருப்யதி தி³ஶஸ்த்ருப்யந்தி தி³க்ஷு த்ருப்யந்தீஷு யத்கிஞ்ச தி³ஶஶ்ச சந்த்³ரமாஶ்சாதி⁴திஷ்ட²ந்தி தத்த்ருப்யதி தஸ்யாநு த்ருப்திம் த்ருப்யதி ப்ரஜயா பஶுபி⁴ரந்நாத்³யேந தேஜஸா ப்³ரஹ்மவர்சஸேநேதி ‖ உ ‖

ஸ0-ரா—யாவனொருவன் வியானனை ஸ்வாஹாவென்று இரண்டாவது ஆஹுதி செய்கிறானோ அதனாலே வியானவாயுவும் ஶ்ரோத்திரமும் சந்திரனும் திக்கும் திருப்தி அடைகிறார்கள். மீந்ததற்கு அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம்.

அதை²கவிம்ஶ: க²ண்ட:

அத² யாம் த்ருதீயாம் ஜுஹுயாத்தாம் ஜுஹுயாத³பாநாய ஸ்வாஹேத்யபாநஸ்த்ருப்யதி ‖ க ‖ அபாநே த்ருப்யதி வாக்த்ருப்யதி வாசி த்ருப்யந்த்யாமக்³நிஸ்த்ருப்யத்யக்³நௌ த்ருப்யதி ப்ருதி²வீ த்ருப்யதி ப்ருதி²வ்யாம் த்ருப்யந்த்யாம் யத்கிஞ்ச ப்ருதி²வீ சாக்³நிஶ்சாதி⁴திஷ்ட²தஸ்தத்த்ருப்யதி தஸ்யாநு த்ருப்திம் த்ருப்யதி ப்ரஜயா பஶுபி⁴ரந்நாத்³யேந தேஜஸா ப்³ரஹ்மவர்சஸேநேதி ‖ உ ‖

ஸ0-ரா—அபானனை ஸ்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட மூன்றாவதாஹுதியாலே அபானவாயுவும் வாக்கும் அக்னியும் பூமியும் திருப்தி அடைகிறது. மற்றவை ஸ்பஷ்டம்.

அத² த்³வாவிம்ஶ: க²ண்ட:

அத² யாம் சதுர்தீ²ம் ஜுஹுயாத்தாம் ஜுஹுயாத்ஸமாநாய ஸ்வாஹேதி ஸமாநஸ்த்ருப்யதி ‖ க ‖ ஸமாநே த்ருப்யதி மநஸ்த்ருப்யதி மநஸி த்ருப்யதி பர்ஜந்யஸ்த்ருப்யதி பர்ஜந்யே த்ருப்யதி வித்³யுத்த்ருப்யதி வித்³யுதி த்ருப்யந்த்யாம் யத்கிஞ்ச வித்³யுச்ச பர்ஜந்யஶ்சாதி⁴திஷ்ட²தஸ்தத்த்ருப்யதி தஸ்யாநு த்ருப்திம் த்ருப்யதி ப்ரஜயா பஶுபி⁴ரந்நாத்³யேந தேஜஸா ப்³ரஹ்மவர்சஸேநேதி ‖ உ ‖

ஸ0-ரா—ஸமானனை ஸ்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட நான்காவதானதியாலே ஸமானவாயுவும் மனதும் மேகமும் மின்னலும் திருப்தி அடைகிறது. இந்தது ஸ்பஷ்டம்.

அத² த்ரயோவிம்ஶ: க²ண்ட:

அத² யாம் பஞ்சமீம் ஜுஹுயாத்தாம் ஜுஹுயாது³தா³நாய ஸ்வாஹேத்யுதா³நஸ்த்ருப்யதி ‖ க ‖ உதா³நே த்ருப்யதி வாயுஸ்த்ருப்யதி வாயௌ த்ரு

𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா—உதானாயஸ்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட ஐந்தாவதான ஆஹுதியாலே உதானவாயுவும் ஆகாசமும் வாயுவும் திருப்தி அடைகிறது மேலே ஸ்பஷ்டம்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌸 𑌯 𑌇𑌦𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌨𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌥 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑍇𑌷𑍀𑌕𑌾𑌤𑍂𑌲𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍂𑌯𑍇𑌤𑍈𑌵𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌯𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌹 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

ஸம்-ரா—யாவனொருவன் இதினுண்மையை தெரிந்துக்கொள்ளாமல் ஆஹுதி செய்கிறானோ அவனிக்கு சாம்பலில் செய்த ஆஹுதிபலந்தான்கிடைக்கும் அதாவது பலனில்லை என்றவாறு. (௧) ஸம்-ரா—யாவனொருவன் இதினுண்மையை தெரிந்துகொண்டு ஆஹுதிசெய்கிறானோ அவனாலே ஸர்வாந்தரியாமியான ப்ரும்மஹம் பூஜிக்கப்பட்டதாயாகிறதுஅதனாலே எல்லா இஷ்டங்களையும் அடைகிறானென்றவாறு.() ஸம்-ரா—வைசுவானர வித்தியைக்கு அங்கமாகிய பிராணாக்னி வித்தியயை யாவனொருவன் செவ்வையாய் உபாஸிக்கிறானோ அவனுடைய எல்லாபாவங்களும் நெருப்பில் போட்ட ஊர்போலே நாசமாய் போகுமென்றவாறு. (௩) ஸம்-ரா—எச்சிலைக் கொடுக்கலாகாது சண்டாளனுக்கு கொடுத்தாலும் முன்சொன்னகிரமத்துக்கு ஆஹுதிசெய்தால் சண்டாளதேஹத்திலிருக்கப்பட்ட ஜீவனுக்கும் பலம்சித்திக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. (௪) ஸம்-ரா—பிராணாக்னிஹோத்திரத்தைத் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது இந்தஸ்லோக அதாவது உலகத்தில்மிகவும் பசியுடன் கூடியபிள்ளைகள் அன்னத்தைக்கொடுக்கத்தக்கனது தாயை எப்படிக்கு நான்குபக்கத்திலும் சுற்றி உபாஸிக்கிறார்களோ அப்படிக்கு ஸர்வபூதங்களும் இந்தபிராணாக்கிஹோத்திர வித்தியயை உபாஸிக்கிரதுகள்என்றவாறு அக்னிஹோத்ரமுபாஸதெ என்று இரண்டு தடவை சொன்னது அத்தியாயத்தின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

மத்—இந்தப்ரபாடகத்தில்ப்ராணவித்யையைப்பற்றிவிஸ்தரத்தைப்புராணவசநங்களை யெழுதியிருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களில் பெரும்பாலும் இராமாநுஜபாஷ்யத்தை யொற்றதே என்றறிக.

ஐந்தாம் ப்ரபாடகம் முற்றும்.

ஹரி꞉ ஓம்.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.

ஸாந்தோக்யோபநிஷத் - ஷஷ்ட꞉ ப்ரபாடக꞉.

ப்ரதம꞉ கண்ட꞉.

சத்வித்தியையை உபதேசிக்கிறதற்காக ஒருகதாவிசேஷம் சொல்லுகிறார்.

ஶ்வேதகேதுர்ஹாருணேய ஆஸ தꣳஹ பிதோவாச ஶ்வேதகேதோ வஸ ப்ரஹ்மசர்யம் ந வை ஸோம்யாஸ்மத்குலீநோ(அ)நநூச்ய ப்ரஹ்மபந்துரிவ பவதீதி ॥ ௧ ॥

ப-ரா—உத்தாலகரென்பவருக்கு சுவேதகேதுவென்றொரு குமாரன் இருந்தான் பன்னிரண்டு சம்வஸ்சரங்கள் உபநயனரஹிதனாயும் வேதம்அத்தியனம் பண்ணாமலுமிருக்கிறமகனைப்பார்த்து, வாராய் சுவேதகேதுவே நீநல்ல ஆசாரியனிடத்தில் வேதாத்தியனம் பண்ணுவதற்கு பிரம்மசரியமென்கிற ஆச்சிரமத்தை அடையவேணும். நம்முடையவம்சத்தில் பிறந்தவர்களில் ஒருவன் வேதாத்தியனம் பண்ணாமற்போனால் பிராமணனாக நினைக்கப்படமாட்டான் என்றார். (௧)

ஸ ஹ த்வாதஶவர்ஷ உபேத்ய சதுர்விꣳஶதிவர்ஷ꞉ ஸர்வாந்வேதாநதீத்ய மஹாமநா அநூசாநமாநீ ஸ்தப்த ஏயாய தꣳஹ பிதோவாச ॥ ௨ ॥

ப-ரா—அந்த சுவேதகேதுவென்பவன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வேதாத்தியனம் பண்ணாமலிருந்து பின்புஒரு ஆசாரியரிடத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஸமஸ்தவேதங்களையும் அத்தியனம்பண்ணி தனக்கு யாரும் ஒப்பில்லை என்கிற நினைவுடன் தன்னை ஸாங்கவேதாத்தியனம் பண்ணினவனைப்போல் எண்ணிக்கொண்டு தன் தகப்பனாரிடம்வந்தான் அவனைப்பார்த்து தகப்பனார் சொன்னார். (௨)

ஶ்வேதகேதோ யந்நு ஸோம்யேதம் மஹாமநா அநூசாநமாநீ ஸ்தப்தோ(அ)ஸ்யுத தமாதேஶமப்ராக்ஷ்ய꞉ யேநாஶ்ருதꣳ ஶ்ருதம் பவத்யமதம் மதமவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதமிதி கதம் நு பகவ꞉ ஸ ஆதேஶோ பவதீதி ॥ ௩ ॥

ப-ரா—வாராய் சந்திரனைப்போல் பிரியதரிசனனான சுவேதகேதுவே உலகத்தில் எந்தவஸ்து கேட்கப்பட்டமாத்திரத்தாலும் ஊஹிக்கப்பட்ட மாத்திரத்தாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டமாத்திரத்தாலும் எல்லாவஸ்துக்களும் கேட்கப்பட்டதாகவும் ஊஹிக்கப்பட்டதாகவும் நிச்சயிக்கப்படதாகவு மாகிறதோ; அந்த வஸ்துவையும் அந்த ஆசாரியரிடத்தில் கேட்டனையா எதனால் உனக்கு பரிபூர்ணனென்கிற புத்தி உண்டாயிற்றோ; என்று தகப்பனால் கேட்கப்பட்டவனாய் இதென்ன ஆச்சரியம் வேறொருவஸ்து தெரிந்தமாத்திரத்தால் மற்றவைகளெல்லாம் எப்படி தெரியவரும் என்கிற சங்கையுடன் சொன்னான். வாரீர் அய்யரே அந்த ஆதேசமென்கிறவஸ்துஎப்படி யாகிறது என்னு கேட்கப்பட்ட உத்தாலகர் மகனைப்பார்த்து திருஷ்டாந்தத்துடன் உத்தரம் சொல்லுகிறார். (௩)

யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருந்மயம் விஜ்ஞாதꣳ ஸ்யாத்வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் ॥ ௪ ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥ ௫ ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌖𑌨𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌸 𑌆𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

ஸௌ-ரா—எப்படியானால் உலகத்தில் ஒருமிருத் பிண்டமறியப்பட்டமாத்திரத்தினால் கரகம் கலசம் முதலான மிருத்திரவிஷயங்கள்யாவும் அறியப்பட்டதாகுமோ ஒரு சுவர்ணபிண்ட மறியப்பட்டமாத்திரத்தால் அதன் விகாரமாகிய வளையகுண்டல முதலாகிய வாபரணங்கள் சுவர்ணமென்றே அறியப்படுகிறதுகளோ, ஒரு அயபிண்டமறியப்பட்டமாத்திரத்தினால் அதன் விகாரமானவைகளெல்லாம் அயபிண்டமென்றே அறியப்படுகிறதுகளோ அப்படியாகிறது. அந்த ஆதேசம் அப்படிகாரணகாரியங்கள் ஒருமைப்பட்டிருந்தால் வியவஹாரபேதத்துக்குகாரணமென்னென்றில் நாமரூபபேதங்கள் மிருத்துகள். என்றே பரமார்த்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌨 𑌵𑍈 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌤𑌦𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ ௭ ॥

ஸௌ-பா—இப்படிதகப்பனால் சொல்லப்பட்ட சுவேதகேதுவை சொல்லுகிறார். பூஜ்யர்களான என்னுடைய ஆசாரியர்கள் அந்த ஆதேசவஸ்துவை அறியவில்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன் அப்படி அறிந்திருந்தால் குணவானாயும் பக்தனாயுமிருக்கிற எனக்கு அந்த ஆதேசத்தை அவர்கள் ஏன்சொல்லமாட்டார்கள். ஆகையால் நீர் எனக்கு நன்றாகச்சொல்ல வேணுமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட தகப்பன் அப்படியே சொல்லுகிறேனென்று பதில் சொன்னார். (௭)

* 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃. *

அவதாரிகை.

ஸௌ—அனேகாவஸ்தைகளுடன் இப்பொழுதுகாணப்படுகிற உலகத்திற்கு சன்மாத்திரத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிறார்.

ரா—முன்சொல்லப்பட்ட ஒருவஸ்து அறியப்பட்ட மாத்திரத்தால் எல்லாவஸ்துக்களும் அறியப்படுகின்றன என்கிற விஷயத்தை சமர்த்திக்கிறதர்க்காக பிரும்மைகக்காரணத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிறார்.

𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈𑌕 𑌆𑌹𑍁𑌰𑌸𑌦𑍇𑌵𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ ௧ ॥

𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 ॥ ௨ ॥

ஸௌ-ரா—நாமரூபக்கிரியைகளுடன் காணப்படுகிற இந்தவஸ்துக்கள் சிருஷ்டிக்கு பூர்வகாலத்தில் ஏகரூபங்களாய் ஸஹகாரிகாரணாந்தரரஹிதங்களாய் கேவல சப்த புத்திமாத்திரவிஷயங்களாயிருக்கின்றன அந்த வஸ்து நிரூபணவிஷயத்தில் சிலபௌத்தர்கள் அபாவமாத்திரமே உள்ளது அதினின்று உலகமுண்டாயிற்று என்று சொல்லுகிறார்கள். அர்த்த பேதம்—ப்ரம்மபேத்தை பிரதிபாதிக்கிறார். (௧)

ஸ0-ரா—அனேகாவஸ்தைகளுடன் கூடின இந்த உலகம் ஸிருஷ்டிக்கு பிராத காலத்தில் அவஸ்தா சூன்னியமாய் ஏகரூபமாயிருந்ததென்று சொல்லுகிருர்கள் நையாயிகர்கள். (க)

ஸ0-பா—பௌத்தபக்ஷத்தை உபந்நியசித்து நிரசித்து தன்மதத்தைச்சொல்லுகிருர். வாராய் சுவேதகேதுவே எந்தபிரமாணத்தால் அசத் சப்தவாச்சியமான இல்லாமை என்கிற வஸ்துவிலிருந்து சத் சப்தவாச்சியமான உலகமுண்டாயிற்றென்பது எப்படி சங்கதமாகும்ஆகையால் ஸிருஷ்டிக்கு பிராதக்காலத்தில் சச்சப்தவாச்சியமாயேயிருந்தது. (உ)

ரா-பா—நையாயிகமதத்தை நிரசித்து ஸ்வமதத்தை உபஸம்ஹாரம் பண்ணுகிருர் அதுவே இதுவென்கிற பிரத்தியக்ஷவிரோதம் வருகிறபடியால் அவித்தியமானமான திரவியத்துக்கு உத்பத்தி உண்டாகிறதென்பது எத்தபிரமாணத்தால்சேரும் ஆகையால் இந்த ஜகத்து பூர்வம்சச்சப்தவாச்சியமாயேயிருந்தது. (உ)

𑌤𑌦𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌪𑍋𑌽𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵𑌚 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ‖ ௩ ‖

ஸ0-ரா—அந்த ஸத்சப்த வாச்சியமானது நான்பஹுவாகக்கடவேன் அதற்காக தேஜோபக்ர்தி சரீரவிசிஷ்டித்தது தேஜச்சரீரகனுகிய பாமாத்மாபஹுவாகக்கடவேனென்று சங்கல்பித்து, ஜலங்களை ஸிருஷ்டித்ததாகையால் தேசத்திலேயும் காலத்திலேயும் புருஷன் துக்கியாயும் சுவேதயுக்தனுயும் ஆகிருன். அதனுல ஜலங்கள் அக்கினிகாரியங்கள். (௩)

𑌤𑌾 𑌆𑌪 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ‖ ௪ ‖

ஸ0-ரா—முன்போல் ஜலாகாரமானஸத்சப்த வாச்சியம் நாம்பஹுவாகக்கடவோம் அதற்காக உண்டாகக்கடவோம் என்று சங்கல்ப்பித்து அந்த ஜலங்கள் பிருதுவியை உண்டுபண்ணிறன். ஆகையால் யாதொருதேசத்தில் வஷமுண்டாகிறதோ அளவிடத்திலேயே அன்னசப்தவாச்சியமானதில் ஏகதேசமான வ்ரீஹிமுதலானதுகள் பிருதுவி அதிகமாக உண்டாகிறது. ஆகையால் ஜலத்தில் நின்றும் பிருதுவி உண்டாகிறது. (௪)

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌡𑌜𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌜𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ ௧ ‖

ஸ0-ரா—ஜீவாவிஷ்டங்களான பக்ஷியாதி பூதங்களுக்கு காரணங்கள் ஆண்டஜமென்றும் ஜீவஜமென்றும் மூன்று வகையாகப்பட்டிருக்கின்றன. (க)

மஹாபூதங்களான அசேதனங்களுக்கு ப்ரும்மகாரியத்வத்தைச் சொல்லி ஜீவாவிஷ்டங்களான பௌதிகங்களுக்கும் ப்ரும்மகாரியத்துவமேயுள்ளதென்று ப்ரும்மகாரியத்வத்தை பிரதிபாதிக்கிருர்.

ஆப: பீதாஸ்த்ரேதா விதீயந்தே தாஸாம் ய: ஸ்தவிஷ்டோ தாதுஸ்தந்மூத்ரம் பவதி யோ மத்யமஸ்தல்லோஹிதம் யோऽணிஷ்ட: ஸ ப்ராண: ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—புருஷனால் பானம்பண்ணப்பட்டஜலங்கள் மூன்றுவிதமாக முன்போல் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஸ்தூலாம்சம்மூத்திரமாகவும் மத்தியபாகம் லோஹிதமாகவும் ஸூக்ஷ்மபாகம் பிராணனாகவும் ஆகின்றது. (௨).

தேஜோऽசிதம் த்ரேதா விதீயதே தஸ்ய ய: ஸ்தவிஷ்டோ தாதுஸ்ததஸ்தி பவதி யோ மத்யம: ஸ மஜ்ஜா யோऽணிஷ்ட: ஸா வாக் ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—முன்போல் பிரிக்கப்பட்ட தேஜோனுடைய ஸ்தூலாம்சம் அஸ்தியாகவும் மத்தியமாம்சம் தாதுவிசேஷமாகவும் ஸூக்ஷ்மாம்சம் வாகிந்திரியமாகவும் ஆகின்றன. (௩)

அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந ஆபோமய: ப்ராணஸ்தேஜோமயீ வாகிதி பூய ஏவ மா பகவாந் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ॥ ௪ ॥

ஸ0-ரா—கேவலான்னத்தையே புஜிக்கிற எலிமுதலான ஜந்துக்களுக்கும்வாகிந்திரியமும்பிராணவாயுவுமிருக்கிறபடியாலும் ஜலமாத்திரத்தையே புஜிக்கிற மத்ஸயம் முதலான ஜந்துக்கும் நோவாகிந்திரியங்கள்காணப்படுகின்றன. தேஜச்சப்தவாச்யமானகிருததைலங்களைபுஜிக்கிறஜனங்களுக்கு மனஸ்ஸும் பிராணனும்இருக்கிறபடியாலும் மனஸ்ஸும் அன்னமயமென்றும் பிராணன் ஜலமயமென்றும் வாக்குதேஜோமயமென்றும் எப்படி சொல்லப்படும் என்று சங்கைபண்ணக்கூடாது. எல்லாம் திருவிருத்கிருதமாகையால் எல்லாவற்றிலும் எல்லாவஸ்துக்களும் சேர்ந்திருக்கிறபடியால், என்று உத்திரம் சொல்லி ஆச்சுவாசிப்பிக்கப்பட்ட குமாரன் மறுபடியும் பூஜ்ஜியனாயிருக்கப்பட்ட நீர் எனக்கு அன்னக்யாதிகளை தெரியப்படுத்த வேணும் என்று கேட்க உத்தரம் சொன்னார். (௪)

அத ஷஷ்ட: கண்ட:.

தத்ந: ஸோம்ய மத்யமாநஸ்ய யோऽணிமா ஸ ஊர்த்வ: ஸமுதீஷதி தத்ஸர்பிர்பவதி ॥ ௧ ॥

ஏவமேவ கலு ஸோம்யாந்நஸ்யாச்யமாநஸ்ய யோऽணிமா ஸ ஊர்த்வ: ஸமுதீஷதி தந்மநோ பவதி ॥ ௨ ॥

அபாம் ஸோம்ய பீயமாநாநாம் யோऽணிமா ஸ ஊர்த்வ: ஸமுதீஷதி ஸ ப்ராணோ பவதி ॥ ௩ ॥

தேஜஸ: ஸோம்யாச்யமாநஸ்ய யோऽணிமா ஸ ஊர்த்வ: ஸமுதீஷதி ஸா வாக்பவதி ॥ ௪ ॥

அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந ஆபோமய: ப்ராணஸ்தேஜோமயீ வாகிதி பூய ஏவ மா பகவாந் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ॥ ௫ ॥

ஸ०-ரா—கடையப்பட்ட தயிரினுடைய ஸூக்ஷ்மாம்சம் மேலே கிளம்பி நவனீத பாவத்தை யடைந்து கிருதமாகிறதோ அப்படியே புஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மாம்சம் மனஸ்ஸாக ஆகிறது அதுபோல் பானம் பண்ணப்பட்ட ஜலங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாம்சம் பிராணனாக் காகிறது, அதுபோலவே புஜிக்கப்பட்ட கிருத்தை வாதிகளுடைய ஸூக்ஷ்மாம்சம் வாகிந்திரியமாகிறது. மனம் பிராணாதிகள் அன்னமயாதிகள் என்கிற விஷயத்தில் வேறொரு திருஷ்டாந்தத்தால் சொல்ல வேண்டுமென்கிற சங்கையில் சமாதானம் சொல்லுகிறார். (௧-௨-௩-௪)

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌶𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌪𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌾𑌪𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌨 𑌪𑌿𑌬𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

ஸ०-ரா—புருஷன் அன்னரசத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்டும் பதினாறுவிதமா கப்பாகிக்கப்பட்டு மிருக்கிற சக்தி என்கிற கலைகளையுடையவன், அதில் பதினைந்து தினங்கள் புசிக்கவேண்டிய தில்லை. இதையறியவேணுமானால் இஷ்டப்படிக்கு ஜலங்களை பானம் பண்ணவேணும் ஜலமயமாகிய பிராணன் நசிக்கமாட்டாது, என்று உத்தாலகர் சொன்னார். (௧)

𑌸 𑌹 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌭𑍋 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍃𑌚𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨 𑌵𑍈 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ०-ரா—மனதினுடைய அன்னமயத்துவத்தை அறிவதற்காக பதினைந்து தினங்கள் புஜிக்கவில்லை. பதினாறாவது தினத்தில் தகப்பனிடம்சென்று நான் என்சொல்லுகிறது என்று சுவேதகேதுவால் சொல்லப்பட்ட பிதாவானவர், நீமுன் அத்தியயனம் பண்ணிய ருக் யஜுஸ் ஸாம வேதங்களை படியாய் என்று சொல்ல எனக்கு ஒன்றும் தோற்றவில்லை என்று சொன்னார். (௨)

𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌃 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌬𑌹𑍁 𑌦𑌹𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾 𑌕𑌲𑌾𑌤𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌯𑍈𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌶𑌾𑌨𑌾𑌥 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿

ஸ०-ரா—வாராய் சுவேதகேதுவே அதற்கு காரணம்தெரிந்துகொள்; உலகத்தில் மகத்பரிமாணமுடையதாயும் கட்டைகளால் ஜ்வலிக்கப்பட்டு மிருக்கிற அக்கினியினுடைய கத்யோதபரி மாணமான ஒருதணல் சேஷித்தது அனேகவஸ்துக்களை எப்படிதஹிக்கமாட்டாதோ; அப்படியே அன்னங்களால் விருத்தியடையப்பட்டபதினாறுவிதங்களான மனதினுடைய அம்சங்களில் பதினைந்து அம்சங்கள் க்ஷீணித்து ஒரு அம்சம்மிருந்தது. அதனால் வேதங்கள் தோன்றவில்லை புஜித்தபிறகு சமஸ்தவேதங்களையு மறியப்போகிறாய் என்று மகனைப்பார்த்து பிதா சொன்னார். (௩)

𑌸 𑌹𑌾𑌶𑌾𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌤𑌂 𑌹 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇 ॥ ௪ ॥

ஸ०-ரா—இப்படி சுவேதகேதுவென்பவன் தகப்பனால் சொல்லப்பட்டு புஜித்து தகப்பனாரிடம் சென்று, தகப்பனாரால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு உத்தரம் சொன்னான். பிறகுமகனைப்பார்த்து தகப்பனார் சொல்லுகிறார். (௪)

யதா ஸோம்ய மஹதோऽப்யாஹிதஸ்யைகமங்காரம் கத்யோதமாத்ரம் பரிஶிஷ்டம் தம் த்ருணைருபஸமாதாய ப்ராஜ்வலயேத்தேந ததோऽபி பஹு தஹேத் ॥ ௫ ॥

ஸ0-ரா—எப்படிமுன் நன்றாக ஜ்வலித்து சாந்தமாகிய பெரியதான அக்கினியினுடைய சத்தியோத மாத்திரமான தணல் திருணாதிகளால் விருத்தியடையப்பட்டு பெரியதாகிய வஸ்துக்களை எரிக்குமோ. (௫)

ஏவம் ஸோம்ய தே ஷோடஶாநாம் கலாநாமேகா கலாதிஶிஷ்டாபூத்ஸாந்நேநோபஸமாஹிதா ப்ராஜ்வாலீத்தயைதர்ஹி வேதாநநுபவஸ்யந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந ஆபோமய: ப்ராணஸ்தேஜோமயீ வாகிதி தத்தாஸ்ய விஜஜ்ஞாவிதி விஜஜ்ஞாவிதி ॥ ௬ ॥

ஸ0-ரா—அப்படியே பதினாறு விதமாகிய மனதினுடைய அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் அன்னத்தால் விருத்தியடையப்பட்டு தன்காரியம்செய்து கொள்வதில் சமர்த்தமாச்சுது. அதனால் எல்லாவேதங்களையும் ஸ்மரிக்கிறாய் ஆகையால் மனஃபிராணாதிகள் அன்னமயாதிகளென்று தகப்பனாருடைய உபதேசத்தால் சுவேதகேதுவாகிய புத்திரன் தெரிந்து கொண்டார். (௬)

ஸுஷுப்திவர்ணநம்.

அவதாரகை.

ஒருவஸ்து அறியப்பட்ட மாத்ரத்தால் எல்லாவஸ்துக்களும் அறியப்படும் என்கிறவிஷயத்தை ஸ்தாபநம்பண்ணுவதற்கு தேஜோபன்னங்களுக்கு பரமாத்மகாரணத்வத்தைச்சொல்லி சேதனஸமூஹத்துக்கு அதைச்சொல்லுகிறார்.

உத்தாலகோ ஹாருணி: ஶ்வேதகேதும் புத்ரமுவாச ஸ்வப்நாந்தம் மே ஸோம்ய விஜாநீஹீதி யத்ரைதத்புருஷ: ஸ்வபிதி நாம ஸதா ஸோம்ய ததா ஸம்பந்நோ பவதி ஸ்வமபீதோ பவதி தஸ்மாதேநம் ஸ்வபிதீத்யாசக்ஷதே ஸ்வம் ஹ்யபீதோ பவதி ॥ ௧ ॥

ஸ0-ரா—உத்தாலகரென்பவர் ஸ்வேதகேதுஎன்கிற மகனைப்பார்த்து நீசுஷுப்தி தசையை தெரிந்துக்கொள் என்றுசொன்னார். எப்போது புருஷன் பரதேவதையோடு ஏகீபூதனாய் லயத்தை அடைகிறானோ அப்பொழுது இவனுக்கு லௌகிகர்கள் ஸ்வபிதி என்கிற நாமத்தைச்சொல்லுகிறார்கள். (௧)

கீழ்சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்துகிறார்.

ஸ யதா ஶகுநி: ஸூத்ரேண ப்ரபத்தோ திஶம் திஶம் பதித்வாऽந்யத்ராயதநமலப்த்வா பந்தநமேவோபஶ்ரயத ஏவமேவ கலு ஸோம்ய தந்மநோ திஶம் திஶம் பதித்வாऽந்யத்ராயதநமலப்த்வா ப்ராணமேவோபஶ்ரயதே ப்ராணபந்தநம் ஹி ஸோம்ய மந இதி ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—ஒருபக்ஷி தனக்கு ஹிம்ஸகனான வேடனுடைய ஹஸ்தத்திலிருக்கிற கயிற்றால் கட்டப்பட்டு நாலுமூலைகளிலும் விழுந்து ஓரிடம் அகப்படாமல், அந்தவே

டனுடைய ஹஸ்தத்தை அடையுமோ அதுபோல் அன்னோபசிதமான மனச்சஜாகரணஸ்வப்நகாலத்தில் அநேகவிஷயங்களை க்ரஹித்தும் வேறொரு ஸாதநத்தை அடையாமல் ப்ராணத்துடன் சேருகிறது மனதுக்கு ப்ராணம் பந்தகம். (உ)

அஶநாபிபாஸே மே ஸோம்ய விஜாநீஹீதி யத்ரைதத்புரு
ஷோऽஶிஶிஷதி நாமாப ஏவ தத³ஶிதம் நயந்தே தத்³யதா² கோ³நா
யோऽஶ்வநாய: புருஷநாய இத்யேவம் தத³ப ஆசக்ஷதேऽஶநா
யேதி தத்ரைதச்சு²ங்க³முத்பதிதம் ஸோம்ய விஜாநீஹி நேத³மமூலம் ப⁴வி
ஷ்யதீதி ॥ ௩ ॥

ஸo-ரா—வாராய் சுவேதகேதுவே நீ அசநாபிபாஸையுடைய தத்வத்தை அறியவும் அசநையாவது புசிக்கவேணுமென்கிற இச்சை பிபாஸையாவது பாநம்பண்ணவேணுமென்கிற இச்சை, எப்பொழுது புருஷனால் புசிக்கப்பட்ட கடிநமான அன்னத்தை பாநம்பண்ணப்பட்ட ஜலங்கள் ரசரூபமாக பரிணமிப்பிக்கின்றனவோ அப்பொழுது புசிக்கவேணுமென்று இச்சை உண்டாகிறது, அதனால் அவனை லௌகிகர்கள் அசிஷதி என்று சொல்லுகிறார்கள். பசுக்களைக்கண்டு போகிற இடையர்களுக்கு கோனாயனென்றும் அஸ்வபாலகனுக்கு அஸ்வனாயனென்றும் அரசனுக்கு புருஷனாயனென்றும் பேர்கள். மேல்ஜலத்துக்கு அசனாயமென்று லௌகிகர்களும் பேர்சொல்லப்படுகிறது ஜலங்களை ரஸபாவத்தை அடையப்பட்ட அன்னத்தால் சரீரமென்கிற காரியம் அங்குரம்போல் உண்டாகிறது. அதனால் சரீரம் ஸகாரணம். (௩)

தஸ்ய க்வ மூலம் ஸ்யாத³ந்யத்ராந்நாதே³வமேவ க²லு ஸோம்யா
ந்நேந ஶுங்கே³நாபோ மூலமந்விச்ச² அத்³பி⁴: ஸோம்ய ஶுங்கே³ந தேஜோ மூலமந்வி
ச்ச² தேஜஸா ஸோம்ய ஶுங்கே³ந ஸந்மூலமந்விச்ச² ஸந்மூலா: ஸோம்யேமா: ஸர்வா:
ப்ரஜா: ஸதா³யதநா: ஸத்ப்ரதிஷ்டா²: ॥ ௪ ॥

தேஜஸ்ஸால் சொஷிக்கப்பட்டு சரீரமாய் பரிணமித்து சரீரம் ஸமூலமானால் அன்னத்தில காட்டிய வேறொரு காரணம் சொல்லப்படவேணும் என்கிற சாகையிற் சொல்லுகிறார்.

ஸo-ரா—சரீரத்துக்கு அன்னமே காரணமாகிறது வேறொருகாரணமில்லை அன்னமும் அங்குரம்போல் காரியமானதால் அதற்கு ஜலம் காரணம் ஜலமும் காரியமானத்தால் அதற்கு தேஜஸ்சு காரணம் அதுவும் காரியமாநத்தால் அதற்கு பரமாத்மா காரணமென்று அறியவும். ஆகையால் சராசரங்களுக்கு உத்பாதகனென்றும் ஆதாரமென்றும் லயஹேதுவென்றும் சொல்லப்படுகிறான். (௪)

அத² யத்ரைதத்புருஷ: பிபாஸதி நாம தேஜ ஏவ தத்பீதம் நய
தே தத்³யதா² கோ³நாயோऽஶ்வநாய: புருஷநாய இத்யேவம் தத்தேஜ
ஆசஷ்ட உத³ந்யேதி தத்ரைததே³வ ஶுங்க³முத்பதிதம் ஸோம்ய விஜா
நீஹி நேத³மமூலம் ப⁴விஷ்யதீதி ॥ ௫ ॥

ஸo-ரா—எப்பொழுது புருஷனால் பாநம்பண்ணப்பட்ட ஜலங்கள் தேஜஸ்ஸால் சொஷிக்கப்படுகின்றன, அப்பொழுது புருஷனுக்கு பிபாசதி என்றுபேர் சொல்லப்பட்டநாமங்கள்போல் தேஜஸ்சுக்கு உதந்தை என்றுபேர்சொல்லப்படுகிறது. அன்னஜலமும் அங்குரம்போல் காரிய மாகையால் ஸமூலமென்று சொல்லப்படுகிறது. (௫)

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌵 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨
𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌾𑌃
𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍁 𑌖𑌲𑍁
𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍇
𑌕𑍈𑌕𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷
𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿
𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑌿𑌮𑌾 ॥ ௬ ॥

ஸ0-ரா—அந்தஜலமயமான சரீரத்துக்கும் தேஜஸ்ஸை காரணமாகவும் அந்த தேஜஸ்சும் சரீரமாக பரிணமிக்கையால் அதற்கு சச்சப்தவாச்யமானபரதேவதை காரணம். ஆகையால் இந்தப்ரஜைகளுக்கு பரதேவதை உத்பாதகமென்றும் ஆதாரமென்றும் நாசகமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்தசரீரம்தேஜோபந்நமூலகமானுல்ல்லோஹிதமாம்ஸ்வரூபமாக பரிணமிக்கிறதற்கு ஹேதுதர்ப்த் கர்த்தமான தேஜோபன்னங்கள் தாவ்த்கரண ப்ரகாரம் கீழ்சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாவுக்கு தேஹவியோககாலத்தில் வாக்மனதிலும் மனஸ்சு ப்ராணநிடத்திலும் ப்ராணந்தேஜஸ்சுநிடத்திலும் தேஜஸ்சு பரதேவதையினிடத்திலும் லயிக்கிறது, இதை பரமாத்மா அணுவான வஸ்துபோல் காணப்படமாட்டான்.

𑌐𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤
𑌕𑍇𑌤𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿
𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ ௭ ॥

ஸ0-ரா—இப்படி காணப்படுகிற ஜகத்து பரமாத்மாவுக்கு சரீரமாய் அவன் சரீரியா யிருக்கிறபடியால் நீயும் அவனுக்கு சரீரபூதனென்று சொல்ல அப்பொழுது ஸ்வேதகேது தகப்பனைப்பார்த்து தினங்கள்தோறும் ப்ரஜைகள் அஸுஷுப்திகாலத்தில் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேருகின்றன, நாம் சேர்ந்தோமென்று தெரிந்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. ஆகையால் அந்த விஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்தவேணுமென்று கேட்க அப்படியே யென்று சொன்னார். (௭)

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍁 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌵𑌹𑌾𑌰𑌮𑍇𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌂 𑌗𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌰
𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑍋
𑌮𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌤 𑌇𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍀𑌟𑍋 𑌵𑌾
𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌾 𑌦𑌂𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌶𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿

ஸ ய ஏஷோऽணிமைததாத்ம்யமிதꣳ ஸர்வம் தத்ஸத்யꣳ ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவான் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச || ௪ ||

அவதாரிகை—உலகத்தில் ஜநங்கள் சுசுப்தி காலத்திலும் மரணகாலத்திலும் ப்ரளயகாலத்திலும் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேர்ந்து, பிறகு சேர்ந்தோமென்கிற அறிவு இல்லாமைக்கு ஒரு உதாஹரணம் சொல்லுகிருர்.

ஸ0-ரா—உலகத்தில் வண்டுகள் எப்படி நாணுதேசங்களி லிருக்கிற மரங்களுடைய புஷ்பரஸங்களைக்கொண்டுவந்து அவைகளுக்கு மதுபானத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. அந்தரஸங்கள் மதுபானத்தால் ஏகீபூதங்களாய் பிறகு நான்மாமரத்துனுடையரஸமென்னும் பெலாமரத்துனுடைய ரஸமென்னும் தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை தெரிந்துக்கொள்வதற்கு அஸமர்தங்களோ இப்படி ஏஜீவாத்மாக்கள் சுஷுப்தி காலாதிகளில் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேர்ந்துபிறகு நாம் சேர்ந்தோமென்று தெரிந்துக்கொள்கிறதில்லை ஜந்துக்கள் சுஷுப்திபூர்வகாலத்தில் என்றுதந்த தேஹாபிமானிகளாயிருந்ததுகளோ ஸுஷுப்திக்கி பிற்காலத்திலும் அந்தந்த தேஹாபிமானிகளாய் நூன் வ்யாக்ரமென்றும் ஸிம்ஹமென்றும், நான்செந்நாய் என்றும் வராஹமென்றும் கிடமென்றும் பக்ஷியென்றும் அம்சமென்றும் மசகமென்றும் அபிமானத்துடன் இருக்கின்ற, அந்தஸச்சப்தவாச்யமானபரமாத்மா அனுஸ்வரூபியாய் சராசரங்களுக்கு காரணமானபடியால் நீஅவனுக்கு சரீரபூதனென்று சொல்ல அப்பொழுதுஸ்வேதகேது என்பவன் தகப்பனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிருன். அதாவது ஒரு மநுஷ்யன் தன்னுடைய வீட்டிலிருந்து வருகிறேனென்று சொல்லுகிருர்போல், நான் பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து வருகிறேனென்று சொல்லக்காண்கிறதில்லை. ஆகையால் வேறொரு உதாஹரணம் சொல்லவேணுமென்று கேட்கச்சொல்லுகிருர்.

தஶம: கண்ட:.

இமா: ஸோம்ய நத்ய: புரஸ்தாத்ப்ராச்ய: ஸ்யந்தந்தே பஶ்சாத்ப்ரதீச்யஸ்தா: ஸமுத்ராத்ஸமுத்ரமேவாபியந்தி ஸ ஸமுத்ர ஏவ பவதி தா யதா தத்ர ந விதுரியமஹமஸ்மீயமஹமஸ்மீதி || ௧ ||

ஏவமேவ கலு ஸோம்யேமா: ஸர்வா: ப்ரஜா: ஸத ஆகம்ய ந விது: ஸத ஆகச்சாமஹ இதி த இஹ வ்யாக்ரோ வா ஸிꣳஹோ வா வ்ருகோ வா வராஹோ வா கீடோ வா பதங்கோ வா தꣳஶோ வா மஶகோ வா யத்யத்பவந்தி ததாபவந்தி || ௨ ||

ஸ ய ஏஷோऽணிமைததாத்ம்யமிதꣳ ஸர்வம் தத்ஸத்யꣳ ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவான் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச || ௩ ||

ஸ0-ரா—உலகத்தில் கங்கை முதலான நதிகள் மார்க்கத்தால் புறப்பட்டு ஸமுத்திரத்தை அடைந்து பிறகு மேகங்களால் பரப்ரம்ம பானம்பண்ணப்பட்டு பூமியி

வருக்ஷரூபமாய்விழுந்தும் மறுபடியும் கங்கைமுதலான நதிரூபத்தைதரித்துஸமுத்ரத்தை அடைந்து கீழுதங்களாய் பிறகும் கங்கை என்று யமுனை என்றும் அரியுவிருக்கின்றன. அப்படியே சேதநாசேதநங்களும் ஸுஷுப்த்தி காலங்களில் பரமாத்மாவை அடைந்து பிறகு நாம் பரமாத்மாவை அடைந்து எழுந்திருக்க வந்தோமென்பது அறியாமல். பூர்வவாசனையால் வ்யாக்ராதி தேஹாபிமாநிகளாய் நாம் வ்யாக்ராதிகள் என்று அறிகின்றன இப்படி தகப்பனால் சொல்லப்பட்ட ச்வேதகேது என்பவன் உலகத்தில் உறங்கி எழுந்தவன் [ஸோஹம்] அவன் தான் நான் என்று அநுஸந்திக்கிறாப்போல் மரணாந்தரம் அப்படி அநுஸந்தாநம் காணாமையால் மரணகாலத்தில் சரீரநாசம்போல் ஆத்மநாசமும் உண்டாகவேணுமென்று கேட்கச்சொல்லுகிறார்.

ஏகாதஶ: க2ண்ட3:.

அவதாரிகை—ஜீவாத்மாவுக்கு நாசமில்லையென்கிற விஷயத்தில் உதாஹரணம் சொல்லுகிறார்.

அஸ்ய ஸோம்ய மஹதோ வ்ருக்ஷஸ்ய யோ மூலே(அ)ப்4யாஹந்யாஜ்ஜீவந் ஸ்ரவேத்3யோ மத்4யே(அ)ப்4யாஹந்யாஜ்ஜீவந் ஸ்ரவேத்3யோ(அ)க்3ரே(அ)ப்4யாஹந்யாஜ்ஜீவந் ஸ்ரவேத் ஸ ஏஷ ஜீவேநாத்மநாநுப்ரபூ4த: பேபீயமாநோ மோத3மாநஸ்திஷ்ட2தி ॥ ௧ ॥

ஸ0-ரா-அநேகசாகையுடன்கூடின மாத்திரத்தில் மூலத்திலாவது மத்தியத்திலாவது அக்ரபாகத்திலாவது கோடாலிமுதலான ஆயுதங்களால் பேதித்தால் ப்ராணவாயுடன் கூடியிருந்து ரஸபெருகிறது. ரஸரூபகார்யபலத்தால் ஜீவாத்மா மரத்தில் அடிமுடி நுனிவரையில் வ்யாபித்து மூலபாகத்தில ஜலங்கலால் பாநம்செய்து அதினால் ஸுகாதிகளை அநுபவிக்கிறது என்று அறியவும்.

அஸ்ய யதே3காம் ஶாகா2ம் ஜீவோ ஜஹாத்யத2 ஸா ஶுஷ்யதி த்3விதீயாம் ஜஹாத்யத2 ஸா ஶுஷ்யதி த்ருதீயாம் ஜஹாத்யத2 ஸா ஶுஷ்யதி ஸர்வம் ஜஹாதி ஸர்வ: ஶுஷ்யத்யேவமேவ க2லு ஸோம்ய வித்3தி4 ஹோவாச ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா-இப்படிஆடிமுதல்நுனிவரையில்வியாபித்திருக்கிறஜீவாத்மாஒருமரத்தில் வந்த பாகத்தை விடுகிறதோ அந்தபாகம் உலர்ந்து மத்தபாகங்கள் செவ்வையாய் காணப்படுகின்றன, எல்லாபாகங்களையும் சூழற்கங்களாய் காணப்படுகின்றன, ஆகையால் வேறொருபாகம் ஒலருகிறது. ஜீவநாசத்தாலன்று ஜீவஸம்கேதத்தால் என்று சொல்லுகிறாற்போல் எல்லாபாகங்கள் உலருகிறதற்கு ஜீவயாகம் காரணமென்று கொள்ளவேணும்.

(௨)

ஜீவாபேதம் வாவ கிலேத3ம் ம்ரியதே ந ஜீவோ ம்ரியத இதி ஸ ய ஏஷோ(அ)ணிமைததா3த்ம்யமித3ம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூ4ய ஏவ மா ப4க3வாந் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா2 ஸோம்யேதி ஹோவாச ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—இப்படியே ஜீவனால் விடப்பட்ட மனுயாதி சரீரங்கள் நசிக்கின்றன ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஒருகாலமும் நாசமில்லையென்று கொள்ளவேணும், இல்லாவிட்டால் உலகத்தில் மனுஷ்யர்கள்கி உறங் எழுந்திருந்து முன்செய்தகாரியத்தினுடைய மிருதியைச் செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிறதும், ஜந்மாந்தரங்களின் செய்த புண்ணியபலங்களை அநுபவிக்கிருர்கள் என்று சொல்லுகிறதும் செராது என்று தகப்பனால் சொல்லப்பட்ட சுவேத கேது என்பவன் ஸூக்ஷ்மாஸ்ச்சப்த வாச்யமானபரதேவதை நாமரூபங்களுடன் கூடின ஜகத்காரணத்வம் எப்படி சேரும் என்றுகேட்கச்சொல்லுகிருர். (௩)

த்வாதஶ: கண்ட:.

ந்யக்ரோதபலமத ஆஹரேதீதம் பகவ இதி பிந்தீதி பிந்நம் பகவ இதி கிமத்ர பஶ்யஸீத்யண்வ்ய இவேமா தாநா: பகவ இத்யாஸாமங்கைகாம் பிந்தீதி பிந்நா பகவ இதி கிமத்ர பஶ்யஸீதி ந கிஞ்சந பகவ இதி ॥ ௧ ॥

தம் ஹோவாச யம் வை ஸோம்யைதமணிமாநம் ந நிபாலயஸ ஏதஸ்ய வை ஸோம்யைஷோணிம்ந ஏவம் மஹாந்ந்யக்ரோதஸ்திஷ்டதி ஶ்ரத்தத்ஸ்வ ஸோம்யேதி ॥ ௨ ॥

ஸ ய ஏஷோணிமைததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவாந்விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—பெரிதாய்ப் படுகிறவஸ்துக்கு சூக்ஷ்மமான வஸ்துகாரணமென்கிற விஷயத்தைபார்க்கவேணுமானல்எதிரேகாணப்படுகிறஆலமரத்தினுடையபழத்தைக் கொண்டு வரவேணுமென்று சொல்ல, அப்பொழுது சுவேதகேது என்பவன் பழத்தைக்கொண்டுவர அதைபேதிக்கவேணுமென்றுசொல்ல, அப்படியேபேதிக்க அதில் எதைபார்க்கிருயென்று கேட்க ஸூக்ஷ்மமான பீஜங்கள் காணப்படுகின்றன. என்று சொல்ல அந்த பீஜங்களில் ஒன்றை பேதிக்க வேணுமென்றுசொல்ல அப்பொழுது அதைபேதிக்க அதில் எதைப்பார்க்கிருயென்று கேட்க, ஒன்றும் காணப்படுகிறதில்லை யென்று ஸ்வேதகேதுவைப் பார்த்து உத்தாலகர் சொல்லுகிருர். ஆலம் பழத்தினுடைய பீஜம்பின்னமானல் அதினுடைய ஸூக்ஷ்மாம்ஸம் காணப்படாமல் அநேகசாகைகளுடன்கூடின மரத்துக்கு காரணமாகு மாகையால் அணுவான பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து பெரிதாய் நாமரூப விபாகங்களுடன்கூடினஜகத்து உண்டாகிற தென்கிறவிஷயத்தில் விச்வஸிக்கவேணும். அந்தபரமாத்மா பிரபஞ்சத்துக்கும் உனக்கு ஆத்மாவாயிருக்கிறது என்று தகப்பனல் சொல்லப்பட்ட சுவேதகேது என்பவன்பரமாத்மா உலகத்துக்குகாரணமானல் ப்ரத்யக்ஷமில்லாமைக்கு ஹேதுவென்று கேட்கச்சொல்லுகிருர்.

த்ரயோதஶ: கண்ட:.

லவணமேததுதகேவதாயாத மா ப்ராதருபஸீதா இதி ஸ ஹ ததா சகார தம் ஹோவாச யத்தோஷா லவணமுதகேவாதா அங்க ததாஹரேதி தத்தாவம்ருஶ்ய ந விவேத ॥ ௧ ॥

அஸ்யாந்தாதாசாமேதி கதமிதி லவணமிதி மத்யாதாசாமேதி கதமிதி லவணமிதி அந்தாதாசாமேதி கதமிதி லவணமிதி அபிப்ராஸ்யைதத அத மோபஸீததா இதி தத்த ததா சகார தச்சச்வத்ஸம்வர்ததே தம் ஹோவாச அத்ர வாவ கில ஸத்ஸோம்ய ந நிபாலயஸே அத்ரைவ கிலேதி ॥ ௨ ॥

ஸ ய ஏஷோऽணிமைதாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ச்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவாந் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ॥

அவதாரிகை—உலகத்தில் ஒருவஸ்து ஒருப்ரகாரமாம் காணப்படாமல் வேறொருரீதியாய்க் காணப்படுமென்கிற விஷயத்தில் உதாஹரணம் சொல்லுகிறார்.

ப௦-ரா—வாராய் ச்வேதகேதுவே ராத்ரியில் சலத்தில்லவணத்தைசேர்த்து காலையில் என்னுடைய சமீபத்துக்குவரவேணுமென்றுசொல்ல அப்படியேசெய்து தகப்பனாருடைய ஸமீபத்துக்குவர தகப்பன் அந்தலவணத்தைக் கொண்டுவரவேணுமென்றுசொல்ல, அவன் சலத்தில்லவணத்தை தேடிப்பார்க்க அப்பொழுது லவண ஜலத்தில்லினமாய் கண்ணுக்கும் கைக்கும் அகப்படவில்லையென்று தகப்பன் சொல்லுகிறார். இப்படியே ஸதாத்மஸ்வரூபம் அறியவும்.

ப௦-ரா-இப்படி கையாலும் கண்ணாலும் அறியப்படாதலவணம்வேறொருஉபாயத்தால் அறியப்படுகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறார். ஜலத்தினுடைய அடிபாகத்திலும் மத்தியபாகத்திலும் அக்ரபாகத்திலும் ஜலத்தை யெடுத்து பானம் பண்ணி அது எந்தவிதமாயிருக்கிறதென்று கேட்க அப்பொழுது லவணமாயிருக்கிறது என்றுசொல்ல அதை உத்தாலகனாகேட்டு எப்படி ஜலத்திலிருக்கிற லவணம் கண்ணனுக்கு விஷயமாகிறதில்லையே அப்படியே ஸ்தாவரஜங்கமங்களில் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரதேவதை ஆசார்யோபதேச ஶாஸ்த்ரங்களைவிட்டு சக்ஷுராதி இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதென்று சொல்ல அப்பொழுது ச்வேதகேது என்பவன் ஸச் சப்தவாச்சியமான பரதேவதை எந்த உபாயத்தால் காணப்படுகிறதோ, அதை உதாரணத்தால் தெறியப்படுத்தவேணுமென்று பிரார்த்திக்கச் சொல்லுகிறார்.

சதுர்தச: கண்ட:

யதா ஸோம்ய புருஷம் கந்தாரேப்யோऽபிநத்தாக்ஷமாநீய தம் ததோऽதிஜநே விஸ்ருஜேத்ஸ யதா தத்ர ப்ராங்வோதங்வாதராங்வா ப்ரத்யங்வா ப்ரத்மாயீதாபிநத்தாக்ஷ ஆநீதோऽபிநத்தாக்ஷோ விஸ்ருஷ்ட: ॥ ௧ ॥

தஸ்ய யதாபிநஹநம் ப்ரமுச்ய ப்ரப்ரூயாதேதாம் திஶம் கந்தாரா ஏதாம் திஶம் வ்ரஜேதி ஸ க்ராமாத்க்ராமம் ப்ருச்சந் பண்டிதோ மேதாவீ கந்தாராநேவோபஸம்பத்யேதைவமேவேஹாசார்யவாந் புருஷோ வேத தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யேऽத ஸம்பத்ஸ்ய இதி ॥ ௨ ॥

ஸ ய ஏஷோऽணிமைததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவான் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ‖ ௩ ‖

ஸம்-ரா—எப்படி உலகத்தில் ஒருமநுஷ்யன் திருடன் கண்களைக்கட்டி தேசத்திலிருந்து அரண்யத்துக்குக் கொண்டுபோய் சநரஹிதமான ஸ்தலத்தில் விட அப்பொழுது அந்த மனுஷ்யன் திக்ப்ரம்மத்தை அடைந்து நாலுமூலைகளிலும் பார்த்து என்ன திருடன் கண்களை கட்டி சநரஹிதமான ஸ்தலத்தில் விட்டானென்று சொதித்து பிறகு தயாளுவான ஒருபுருஷனால் பந்தத்தில் நின்று விடப்பட்டு உன்னுடையதேசம் உத்தாபாகத்திலிருக்கிறது அந்தமார்க்கத்தில் போனால் ஸ்வதேசத்தை அடையலாமென்று சொல்லப்பட்டு அப்படியேஸ்வதேசத்தை அடைந்து சுகாதிகளை அநுபவிக்கிறாப்போல் சேதநர்கள் கர்மங்களாகிற பாசங்களால்கட்டப்பட்டு சம்சாரபாதையே அநுபவிக்கிற காலத்தில் பரமாத்மாவினுடைய அநுக்ரஹத்தால் நல்ல ஆசாரியனை அடைந்து அவருடையஉபதேசத்தால் ஸ்வஸ்ரூபங்களையும் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் அநுஸந்திக்கிறார்களோ அப்பொழுது சரீரவிமோசனகாலத்தில் பரமாத்மாவை அடைகின்றன சரீரம்போன பிறகு ஜீவாத்மாக்கள் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை அடைகின்றன என்கிறவிஷயம் தேஹமே ஆத்மாவென்கிற அபிமானம் சரீரமுள்ளதன்மையுமிருக்கிறபடியால் எப்படி ஸங்கதமாகும் என்கிற சங்கைக்கு ஸமாதானம்சொல்லுகிறார்.

பஞ்சதச: கண்ட:

புருஷம் ஸோம்யோதோபதாபிநம் ஜ்ஞாதய: பர்யுபாஸதே ஜாநாஸி மாம் ஜாநாஸி மாமிதி தஸ்ய யாவந்ந வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே மந: ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாம் தாவஜ்ஜாநாதி ‖ ௧ ‖

அத யதாऽஸ்ய வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே மந: ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாமத ந ஜாநாதி ‖ ௨ ‖

ஸ ய ஏஷோऽணிமைததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவான் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ‖ ௩ ‖

ஸம்-ரா—மரணபாதையை அநுபவிக்கிற புருஷனை தன்னுடைய பந்துக்கள் ஸமீபத்துக்கு வந்து என்னை நீ தெரிந்துகொள்ளுகிறாயா என்று சுற்றிக்கொண்ட சமயத்தில் எதுவரையில் வாக் மத்தியிலும்வந்து ப்ராணனிடத்திலும் ப்ராணன் தேஜஸ்சுலும் தேஜஸ் பரதேவதைனிடத்திலும் அதுவரையில் தெரிந்துக்கொள்ளுகிறான். ஸச்சப்தவாச்ய மான பரதேவதையை வாகிந்திரியும் மநோமார்கத்தால் அடைகிறதோ அப்பொழுது புருஷன்ஒன்றையும் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை உலகத்தில் சநங்களுக்குதேஹமே ஆத்மாஎன்கிற அபிஸந்தாநத்தால் அநர்த்தம் வருகிறதும் ஸதாத்மகத்வாபி சந்தாநத்தால்புருஷார்தப்ராப்தியுண்டாகிறது என்கிறவிஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்தவேணுமென்று கேட்கச்சொல்லுகிறார்.

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍋𑌤 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍁𑌮𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌪𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌨 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥

ஸ0-ரா-உலகத்தில்ஒருபுருஷன் என்னுடையவீட்டில்திருடன்பிரவேசித்துசிலவஸ்துகொண்டு போனான் என்று சொல்ல, அப்பொழுது ராசபடர்கள் ஒருவனிடத்தில் ஸம்சயப்பட்டு அவனை பிடித்துக்கொண்டு போகிறகாலத்தில் வழிநடுவில் சிலர் இவன் என்னகுற்றம்பண்ணினானென்றுகேட்க, அப்பொழுது படர்கள் இவன்ஒருவருடைய தங்களை அபஹரித்தானென்று சொல்லி இவனை சோதிக்கிறதற்காக ஒரு அயஃபிண்டத்தை தப்தமாகப் பண்ணுங்களென்று சொல்லிக்கொண்டே அதைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அப்பொழுது இவன்திருடியிருந்தால் நான் திருடினேனென்றுசொல்லுகிறவார்த்தை அஸத்யமாகிறது அஸத்யாபிஸந்தியுடன் அதை ஸ்பரசித்தால் தஹிக்கப்பட்டு படர்களால் ஹிம்சிக்கப்படுகிறான். அப்படிதிருடாவிட்டால்இதை வார்த்தை ஸத்யமாகுறது அதனால் தஹிக்கப்படாமல் படர்களால் விடப்படுகிறான். எப்படி ஸத்யாபி ஸந்தியுடன்கூடின புருஷன் பரசுவை ஸ்பர்சித்து தகிக்கப்பட்டமாட்டானே, அப்படியே உலகம் சகத்ஸதாத்மக மென்று அபிஸந்தானத்துடன் கூடின புருஷன் ஸம்ஸாரிகஷ்டத்தை அநுபவிக்கமாட்டான். ஆகையால் சராசரங்கள் அவனுக்கு சரீரபூதங்களென்று சொல்ல அப்பொழுது ஆசாரியனுடைய வசநத்தால் ச்வேதகேது என்பவன் பரமாத்மாவை தெரிந்துக்கொண்டான். (௪)

மத்வபாஷ்யம்—இந்தப்ரபாடகத்தில் ச்வேதகேதுவைப்பற்றின புராண வசனங்கள் விசேஷித்து எழுதப்பட்டன. மேலும் ஜீகவச்சர பேதங்களுக்கு யாதங்கள் காட்டப்பட்டன, பேதமே (அதத்த்வமஸி) என்று பதவிபாகமாயை பேதமேசொல்லப்பட்டதென்றும் பேதத்திற்கே த்ருஷ்டாந்தங் கூறப்பட்டதென்றும் அபேதத்திற்கு ஒருத்ருஷ்டாந்தமும் சொல்லப்பட்டதில்லை என்றும், அபேதமாய் நினைப்பவர்களுக்கு மகாபாபமுண்டென்று அநேக புராண வசனங்களெழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌇𑌤𑌿 𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃

ஆறாவது ப்ரபாடகம் முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃.

𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌪𑌸𑍀𑌦 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௧॥

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌿 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍇𑌵𑌜𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌿 ॥௨॥

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌂 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌗𑍀𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍 ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) மந்திரவிசேஷோச்சாரணம் செய்துகொண்டே நாரதமகாமுனி ஸநத்குமாரரிடம் சென்று, அவரறிந்ததைச் சொல்லும்படி நியமிக்க, தனக்கு நான்கு வேதங்களும், இதிஹாஸ புராணங்களும், வியாகரணமும், ச்ராத்தகல்பமும், கணிதமும், உத்பாதஜ்ஞாநமும், நிதிகளையறிகிற மஹாகாலாதிசாஸ்திரமும், தர்க்கசாஸ்திரமும், ஏகாயநமும், சிக்ஷாதிசாஸ்திரங்களும், தேவதோபாஸன வித்யைகளும், வசீகரவித்யையும், தநுர்வேதமும், ஜ்யோதிஷமும், கருடவித்யையும், சங்கீதவித்யையும், வைத்தியசாஸ்திரமும், தெரியும். இவையெல்லாமறிந்து மாத்மஜ்ஞானமில்லாமல் சோகித்திருக்கிறேன். ஆகையால் நானறிந்ததற்கு மேல் சோகந்தீரும்படி ஆத்மாவை யுபதேசிக்க வேண்டுமென்றும், ஆத்ம ஜ்ஞானத்தால் சோகந்தீருமென்று தங்களைப் போல்வார்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறனென்றும் சொல்ல நீரறிந்த தெல்லாம் நாமமென்றார்.

𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌾 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦 𑌆𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍇𑌵𑌜𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌵𑍈𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥

𑌸 𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௫॥

(ஶம்-ஹா-ரா--ஹா.) இப்படிக்கெல்லாம் நாமமாகையால் நாமமே ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்க வேண்டுமென்றும் அப்படி உபாஸித்தவனுக்கு நாமமுள்ளவிடமெல்லாம் காமசாரமுண்டாகுமென்றுஞ் சொன்னார். நாமமே ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல நாமத்தை விடச் சிறந்ததில்லையோவென்றுகேட்க, உண்டென்ன அதைச் சொல்லுமென்றார்.

अथ द्वितीयः खण्डः ।

वाग्वाव नाम्नो भूयसी वाग्वा ऋग्वेदं विज्ञापयति यजुर्वेदं सामवेदमाथर्वणं चतुर्थमितिहासपुराणं पञ्चमं वेदानां वेदं पित्र्यं राशिं दैवं निधिं वाकोवाक्यमेकायनं देवविद्यां ब्रह्मविद्यां भूतविद्यां क्षत्रविद्यां नक्षत्रविद्यां सर्पदेवजनविद्यां दिवं च पृथिवीं च वायुं चाकाशं चापश्च तेजश्च देवांश्च मनुष्यांश्च पशूंश्च वयांसि च तृणवनस्पतीञ्छ्वापदान्याकीटपतङ्गपिपीलकं धर्मं चाधर्मं च सत्यं चानृतं च साधु चासाधु च हृदयज्ञं चाहृदयज्ञं च यद्वै वाङ्नाभविष्यन्न धर्मो नाधर्मो व्यज्ञापयिष्यन्न सत्यं नानृतं न साधु नासाधु न हृदयज्ञो नाहृदयज्ञो वागेवैतत्सर्वं विज्ञापयति वाचमुपास्स्वेति ॥ १ ॥

स यो वाचं ब्रह्मेत्युपास्ते यावद्वाचो गतं तत्रास्य यथाकामचारो भवति यो वाचं ब्रह्मेत्युपास्तेऽस्ति भगवो वाचो भूय इति वाचो वाव भूयोऽस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) வாக்கு ஸகல வேதங்களையும் ஸகல சாஸ்திரங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆகையால், ஸகல விஷயங்களும் வாக்கினாலேயே தெரிவிக்கப்படுகின்றன. வாக்கை விட்டால் ஸத்யாந்ருதங்களொன்றுமே ஏற்படமாட்டாவென்றும், ஆகையால் வாக்கையே உபாஸிக்க வேண்டுமென்றும், வாக்கே ப்ரம்மமென்றுபாஸித்தால், அப்படியே காமசாரமுண்டாகுமென்றும் சொல்ல, இதற்கும் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்றார். அதைச் சொல்லுமென்றார்.

अथ तृतीयः खण्डः ।

मनो वाव वाचो भूयो यथा वै द्वे वामलके द्वे वा कोले द्वौ वाक्षौ मुष्टिरनुभवत्येवं वाचं च नाम च मनोऽनुभवति स यदा मनसा मनस्यति मन्त्रानधीयीयेत्यथाधीते कर्माणि कुर्वीयेत्यथ कुरुते पुत्रांश्च पशूंश्चेच्छेयेत्यथेच्छत इमं च लोकममुं चेच्छेयेत्यथेच्छते मनो ह्यात्मा मनो हि लोको मनो हि ब्रह्म मन उपास्स्वेति ॥ १ ॥

स यो मनो ब्रह्मेत्युपास्ते यावन्मनसो गतं तत्रास्य यथाकामचारो भवति यो मनो ब्रह्मेत्युपास्तेऽस्ति भगवो मनसो भूय इति मनसो वाव भूयोऽस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥

(ஸம்ஹா-ரா-ஹா.) வாக்கும் வாக்குக்கு அதீநமான நாமமும் மநோதீநமாகையால் மநமே சிறந்தது. ஸகலத்தையும் இதனாலறிகின்றானன்றோ? ஆகையால் மநஸ்ஸையுபாஸிக்க வேண்டுமென்றும், மநஸ்ஸை ப்ரம்மமென்றுபாஸித்தால் அப்படியே காமசாரமுண்டாகுமென்றும் சொல்ல, அதைவிடச் சிறந்ததுண்டோவென்றுகேட்க உண்டென்ன சொல்லவேண்டுமென்றார்.

अथ चतुर्थः खण्डः ।

सङ्कल्पो वाव मनसो भूयान्यदा वै सङ्कल्पयतेऽथ मनस्यत्यथ वाचमीरयति तामु नाम्नीरयति नाम्नि मन्त्रा एकं भवन्ति मन्त्रेषु कर्माणि ॥

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌕𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌕𑍢𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌸 𑌏𑌷 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௨॥

𑌸 𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌌𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌥𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌥𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) மநஸ்ஸைவிட ஸங்கல்பம் சிறந்தது. ஸங்கல்பித்த பிறகன்றோ மநஸ்ஸினால் நினைக்கின்றேன். பின்பெல்லாம் தததீநமென்பது ஸித்தமன்றோ? ஆகையால் ஸகலமும் ஸங்கல்பத்தினால் ப்ரதிஷ்டையடைந்திருக்கின்றன. ஆகையால் ஸங்கல்பத்தை யுபாஸிக்கவேண்டும்; ஸங்கல்பத்தை யுபாஸித்தால் அப்படியே காமசாரமுண்டாகும். ஸகலமான லோகங்களையும் ஸங்கல்பித்தபடி யடைகிறான். ஆகையால், ஸங்கல்பமே ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல, அதிலும் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்ன சொல்லுமென்றார்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑍈 𑌚𑍇𑌤𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌵𑌾𑌚𑌮𑍀𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍁 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 ॥௧॥

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌕𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌦𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵𑍋𑌤 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௨॥

𑌸 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌥𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌥𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஸ௦-ஹா-ர-ரஹா.) அதைவிடச் சிறந்தது சித்தமென்று சிந்தித்துக்கொண்டபிறகன்றோ ஸங்கல்பம் முதலான ஸமஸ்தமுமுண்டாகின்றது? எத்தனை படித்தவனயிருந்தாலும் சிந்தா ஸாமர்த்ய மில்லாதவனை வித்வானாக மதிப்பதில்லை. கொஞ்சம்

படித்தவனாயிருந்தாலும் சிந்தா ஸாமர்த்யமுடையவனையே ஜநங்களை கௌரவித்து அவன் சொல்லும் வார்த்தையையே கேட்கின்றார்கள். ஆனதால் சித்தத்தை யுபாஸித்தால் சிந்தித்த லோகங்களை யடைகின்றான். ஆகையால் சித்தத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, சித்தத்தைவிடச் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்ன சொல்லுமென்றார்.

சுய ஷஷ்ட: கண்ட:.

த்யாநம் வாவ சித்தாத்பூயோ த்யாயதீவ ப்ருதிவீ த்யாயதீவாந்தரிக்ஷம் த்யாயதீவ த்யௌர்த்யாயந்தீவாபோ த்யாயந்தீவ பர்வதா த்யாயந்தீவ தேவமநுஷ்யாஸ்தஸ்மாத்ய இஹ மநுஷ்யாணாம் மஹத்தாம் ப்ராப்நுவந்தி த்யாநாபாதாம்ஶா இவைவ தே பவந்த்யத யேऽல்பா: கலஹிந: பிஶுநா உபவாதிநஸ்தேऽத யே ப்ரபவோ த்யாநாபாதாம்ஶா இவைவ தே பவந்தி த்யாநமுபாஸ்ஸ்வேதி ||க||

ஸ யோ த்யாநம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே யாவத்த்யாநஸ்ய கதம் தத்ராஸ்ய யதாகாமசாரோ பவதி யோ த்யாநம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தேऽஸ்தி பகவோ த்யாநாத்பூய இதி த்யாநாத்வாவ பூயோऽஸ்தீதி தந்மே பகவாந்ப்ரவீத்விதி ||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) சித்தத்தைவிட த்யாநம் சிறந்தது. த்யாநம் செய்பவனுக்கு மாகாத்ம்யம் லோக ப்ரஸித்தம் பூம்யாதிகளும் மாகாத்ம்யாபேக்ஷையினால் போல த்யாநம் பண்ணுவதுபோல் நிச்சலமா யிருக்கின்றன. ஆகையால் த்யாநம் ப்ரம்மமென் றுபாஸித்தால் ஸகல ஸித்தியையு மடையலாம், த்யாநமாவது விச்சேதமில்லாமல் ஒன்றைப்பற்றி வருகிற சிந்தை' என்று சொல்ல, இதைவிட மேலுண்டோவென்ன உண்டென்ன சொல்லு மென்றார்.

சுய ஸப்தம: கண்ட:,

விஜ்ஞாநம் வாவ த்யாநாத்பூயோ விஜ்ஞாநேந வா ருக்வேதம் விஜாநாதி யஜுர்வேதம் ஸாமவேதமாதர்வணம் சதுர்தமிதிஹாஸபுராணம் பஞ்சமம் வேதாநாம் வேதம் பித்ர்யம் ராஶிம் தைவம் நிதிம் வாகோவாக்யமேகாயநம் தேவவித்யாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் பூதவித்யாம் க்ஷத்ரவித்யாம் நக்ஷத்ரவித்யாம் ஸர்பதேவஜநவித்யாம் திவம் ச ப்ருதிவீம் ச வாயும் சாகாஶம் சாபஶ்ச தேஜஶ்ச தேவாம்ஶ்ச மநுஷ்யாம்ஶ்ச பஶூம்ஶ்ச வயாம்ஸி ச த்ருணவநஸ்பதீஞ்ச்வாபதாந்யாகீடபதங்கபிபீலகம் தர்மம் சாதர்மம் ச ஸத்யம் சாந்ருதம் ச ஸாது சாஸாது ச ஹ்ருதயஜ்ஞம் சாஹ்ருதயஜ்ஞம் சாந்நம் ச ரஸம் சேமம் ச லோகமமும் ச விஜ்ஞாநேநைவ விஜாநாதி விஜ்ஞாநமுபாஸ்ஸ்வேதி ||க||

ஸ யோ விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே விஜ்ஞாநவதோ வை ஸ லோகாஞ்ஜ்ஞாநவதோऽபிஸித்யதி யாவத்விஜ்ஞாநஸ்ய கதம் தத்ராஸ்ய யதாகாமசாரோ பவதி யோ விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தேऽஸ்தி பகவோ விஜ்ஞாநாத்பூய இதி விஜ்ஞாநாத்வாவ பூயோऽஸ்தீதி தந்மே பகவாந்ப்ரவீத்விதி ||உ||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) த்யாநத்திலும் விஜ்ஞானம் சிறந்தது. விஜ்ஞானத்தினால் இருக்வேதம் முதலிய ஸமஸ்தத்தையும் நன்றா யறிகின்றானன்றோ? ஆதலால் விஜ்ஞானத்தையே உபாஸிக்கவேண்டும். இப்படி விஜ்ஞானத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிப்

பவனுக்கு விஜ்ஞானவித்தமான ஸகல லோகங்களையு மடைகின்றான் என்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்ன அதைச் சொல்லுமென்றார்.

ஸப்தமாஷ்டம: கண்ட:.

பலம்வாவ விஜ்ஞாநாத்பூயோ(அ)பி ஹ ஶதம் விஜ்ஞாநவதாமேகோ பலவாநாகம்பயதே ஸ யதா பலீ பவத்யதோத்தாதா பவத்யுத்திஷ்டந் பரிசரிதா பவதி பரிசரந்நுபஸத்தா பவத்யுபஸீதந் த்ரஷ்டா பவதி ஶ்ரோதா பவதி மந்தா பவதி போத்தா பவதி கர்தா பவதி விஜ்ஞாதா பவதி பலேந வை ப்ருதிவீ திஷ்டதி பலேநாந்தரிக்ஷம் பலேந த்யௌர்பலேந பர்வதா பலேந தேவமநுஷ்யா பலேந பஶவஶ்ச வயாம்ஸி ச த்ருணவநஸ்பதயஶ்ஶ்வாபதாந்யாகீடபதங்கம் பிபீலகம் பலேந லோகஸ்திஷ்டதி பலமுபாஸ்ஸ்வேதி ||க||

ஸ யோ பலம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே யாவத்பலஸ்ய கதம் தத்ராஸ்ய யதாகாமசாரோ பவதி யோ பலம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி பகவோ பலாத்பூய இதி பலாத்வாவ பூயோ(அ)ஸ்தீதி தந்மே பகவாந்ப்ரவீத்விதி ||உ||

(ஸம-ஹா-ரா-ஹா.) விஜ்ஞானத்தைவிடச் சிறந்தது பலம்; பலத்தினாலே பரம் பரையாய் ஸகலமுமுண்டாகின்றன. ஆனதால் பலத்தையே ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டும். இப்படிப் பலத்தை ப்ரம்மமென்றுபாஸிப்பவன் அதற்கநுகூலமான லோகங்களையடைகின்றான் என்று சொல்ல, அதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

ஸப்தநவம: கண்ட:.

அந்நம்வாவ பலாத்பூயஸ்தஸ்மாத்யத்யபி தஶ ராத்ரீர்நாஶ்நீயாத்யத்யு ஹ ஜீவேதத வா(அ)த்ரஷ்டா(அ)ஶ்ரோதா(அ)மந்தா(அ)போத்தா(அ)கர்தா(அ)விஜ்ஞாதா பவத்யதாந்நஸ்யாயை த்ரஷ்டா பவதி ஶ்ரோதா பவதி மந்தா பவதி போத்தா பவதி கர்தா பவதி விஜ்ஞாதா பவத்யந்நமுபாஸ்ஸ்வேதி ||க||

ஸ யோ(அ)ந்நம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ந்நவதோ வை ஸ லோகாந் பாநவதோ(அ)பிஸித்யதி யாவதந்நஸ்ய கதம் தத்ராஸ்ய யதாகாமசாரோ பவதி யோ(அ)ந்நம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி பகவோ(அ)ந்நாத்பூய இத்யந்நாத்வாவ பூயோ(அ)ஸ்தீதி தந்மே பகவாந்ப்ரவீத்விதி ||உ||

(ஸம-ஹா-ரா-ஹா.) பலத்தைவிட அந்நம் சிறந்தது; ஏனென்றால் ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளும் அந்ந மூலமா யுண்டாகின்றன; ஆனதால் அந்நத்தையே ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்க வேண்டியது. அந்நத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவே ஸகல லோகங்களையுமடைகின்றான் என்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்துண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

ஸப்ததஶம: கண்ட:.

ஆபோ வாவ அந்நாத்பூயஸ்தஸ்மாத்யதா ஸுவ்ருஷ்டிர்ந பவதி வ்யாதீயந்தே ப்ராணா அந்நம் கநீயோ பவிஷ்யதீத்யத யதா ஸுவ்ருஷ்டிர்பவத்யா

நந்தின꞉ ப்ராணா ப⁴வந்த்யன்னம் ப³ஹு ப⁴விஷ்யதீத்யாப ஏவேமா மூர்தா யேயம் ப்ருதி²வீ யத³ந்தரிக்ஷம் யத்³த்³யௌர்யத்பர்வதா யத்³தே³வமனுஷ்யா யத்பஶவஶ்ச வயாம்ஸி ச த்ருணவனஸ்பதய꞉ ஶ்வாபதா³ன்யாகீடபதங்க³பிபீலகமாப ஏவேமா மூர்தா அப உபாஸ்ஸ்வேதி ॥௧॥

ஸ யோ(அ)போ ப்³ரஹ்மேத்யுபாஸ்த ஆப்னோதி ஸர்வான்காமாம்ஸ்த்ருப்திமான்ப⁴வதி யாவத³பாம் க³தம் தத்ராஸ்ய யதா²காமசாரோ ப⁴வதி யோ(அ)போ ப்³ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி ப⁴க³வோ(அ)த்³ப்⁴யோ பூ⁴ய இத்யத்³ப்⁴யோ வாவ பூ⁴யோ(அ)ஸ்தீதி தன்மே ப⁴க³வான்ப்³ரவீத்விதி ॥௨॥

(ஶம்-ஸா-ரா-ஸா.) அந்நத்தைவிட அப்பு சிறந்தது; அந்நமும் அப்பினாலேயே ஸித்திக்கின்றது; ஆகையால் அப்பையே ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்க வேண்டும்; அப்படி யுபாஸித்தால் அதற்குத்தக்க லோகங்களை யடைகின்றான்; காமசாரியாகின்றான் என்று சொல்ல, இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்னச் சொல்லவேண்டு மென்றார்.

இதி த³ஶம꞉ க²ண்ட³꞉.

தேஜோ வாவாத்³ப்⁴யோ பூ⁴யஸ்தத்³வா ஏதத்³வாயுமாக்³ருஹ்யாகாஶமபி⁴தபதி ததா³ஹுர்நிஶோசதி நிதபதி வர்ஷிஷ்யதி வா இதி தேஜ ஏவ தத்பூர்வம் த³ர்ஶயித்வாதா²ப꞉ ஸ்ருஜதே ததே³தது³ர்த்⁴வாபி⁴ஶ்ச திரஶ்சீபி⁴ஶ்ச வித்³யுத்³பி⁴ராஹ்ராதா³ஶ்சரந்தி தஸ்மாதா³ஹுர்வித்³யோததே ஸ்தனயதி வர்ஷிஷ்யதி வா இதி தேஜ ஏவ தத்பூர்வம் த³ர்ஶயித்வாதா²ப꞉ ஸ்ருஜதே தேஜ உபாஸ்ஸ்வேதி ॥௧॥

ஸ யஸ்தேஜோ ப்³ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே தேஜஸ்வீ வை ஸ தேஜஸ்வதோ லோகான்பா⁴ஸ்வதோ(அ)பஹததமஸ்கானபி⁴ஸித்⁴யதி யாவத்தேஜஸோ க³தம் தத்ராஸ்ய யதா²காமசாரோ ப⁴வதி யஸ்தேஜோ ப்³ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி ப⁴க³வஸ்தேஜஸோ பூ⁴ய இதி தேஜஸோ வாவ பூ⁴யோ(அ)ஸ்தீதி தன்மே ப⁴க³வான்ப்³ரவீத்விதி ॥௨॥

(ஶம்-ஸா-ரா-ஸா.) அப்பிலும் தேஜஸ்ஸு சிறந்தது; தேஜஸ்ஸினால் அப்புண்டாகின்றது. மழை பெய்வதற்கு முன் தேஜஸ்ஸு ப்ரகாசிக்கின்றது. அந்தத் தேஜஸ்ஸைப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டியது அப்படி உபாஸித்தால் அதற்குரிய லோகங்களை யடைகிறானென்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

இத்யேகாத³ஶ꞉ க²ண்ட³꞉.

ஆகாஶோ வாவ தேஜஸோ பூ⁴யானாகாஶே வை ஸூர்யாசந்த்³ரமஸாவுபௌ⁴ வித்³யுன்னக்ஷத்ராண்யக்³னிராகாஶேனாஹ்வயத்யாகாஶேன ஶ்ருணோத்யாகாஶேன ப்ரதிஶ்ருணோத்யாகாஶே ரமத ஆகாஶே ந ரமத ஆகாஶே ஜாயத ஆகாஶமபி⁴ஜாயத ஆகாஶமுபாஸ்ஸ்வேதி ॥௧॥

ஸ ய ஆகாஶம் ப்³ரஹ்மேத்யுபாஸ்த ஆகாஶவதோ வை ஸ லோகான்ப்ரகாஶவதோ(அ)ஸம்பா³தா⁴னுருகா³யவதோ(அ)பி⁴ஸித்⁴யதி யாவதா³காஶ

ஸ்ய கதம் தத்ராஸ்ய யதா காமசாரோ பவதி ய ஆகாஶம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி பகவ ஆகாஶாத் பூய இதி ஆகாஶாத் வாவ பூயோ(அ)ஸ்தீதி தன்மே பகவான் ப்ரவீத்விதி ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) தேஜஸ்ஸைவிட ஆகாசம் சிறந்தது. சூரிய சந்திரர்கள் நக்ஷத்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கெல்லா மாகாசமாதாரமன்றோ? சப்தத்தைக் கேட்பது ஆகாசத்தினாலன்றோ? இப்படி யநேகமான அதிசயங் கொண்டிருக்கின்றமையால் ஆகாசத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்க வேண்டும். அப்படி உபாஸிப்பவன் அதற்கநுகூலமான லோகங்களை யடைகின்றான் என்று சொல்ல அதற்கு மேலானதுண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

அத த்ரயோதஶ: கண்ட:

ஸ்மரோ வாவ ஆகாஶாத் பூயஸ்தஸ்மாத் யத்யபி பஹவ ஆஸீரன்னஸ்மரந்தோ நைவ தே கஞ்சன ஶ்ருணுயுர்ன மன்வீரன்ன விஜானீரன் யதா வாவ தே ஸ்மரேயுரத ஶ்ருணுயுரத மன்வீரன்னத விஜானீரன் ஸ்மரேண வை புத்ரான் விஜானாதி ஸ்மரேண பஶூன் ஸ்மரமுபாஸ்ஸ்வேதி ॥௧॥

ஸ ய: ஸ்மரம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே யாவத் ஸ்மரஸ்ய கதம் தத்ராஸ்ய யதா காமசாரோ பவதி ய: ஸ்மரம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி பகவ: ஸ்மராத் பூய இதி ஸ்மராத் வாவ பூயோ(அ)ஸ்தீதி தன்மே பகவான் ப்ரவீத்விதி ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆகாசத்தைவிட ஸ்மரணம் சிறந்தது. சப்தாதி ச்ரவணமெல்லாம் ஸ்மரணத்தினாலன்றோ? இப்படி ஸ்மரணத்தை ப்ரம்மமென்று யவனுபாஸிக்கின்றானோ ,அவன் ஸ்மரிக்கப்படுகின்ற ஸகல லோகங்களையுமடைகின்றான் என்று சொல்ல, இதைவிடச் சிறந்த துண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

அத சதுர்தஶ: கண்ட:

ஆஶா வாவ ஸ்மராத் பூயஸ்யாஶேத்தோ வை ஸ்மரோ மந்த்ரானதீதே கர்மாணி குருதே புத்ராꣳஶ்ச பஶூꣳஶ்சேச்சத இமம் ச லோகமமும் சேச்சத ஆஶாமுபாஸ்ஸ்வேதி ॥௧॥

ஸ ய ஆஶாம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்த ஆஶயாஸ்ய ஸர்வே காமா: ஸம்ருத்யந்த்யமோகா ஹாஸ்யாஶிஷோ பவந்தி யாவதாஶாயா கதம் தத்ராஸ்ய யதா காமசாரோ பவதி ய ஆஶாம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி பகவ ஆஶாயா பூய இதி ஆஶாயா வாவ பூயோ(அ)ஸ்தீதி தன்மே பகவான் ப்ரவீத்விதி ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்மரணத்தைவிட ஆசை சிறந்தது. ஆசையினால் தான் ஸகல கர்மங்களையும் செய்யத் தொடங்குகின்றான். ஆகையால் ஆசையை ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டும். அப்படி உபாஸிப்பவன், ஆசைப்பட்ட ஸகலத்தையுமடைகின் றானென்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

அத பஞ்சதஶ: கண்ட:

ப்ராணோ வா ஆஶாயா பூயான் யதா வா அரா நாபௌ ஸமர்பிதா ஏவமஸ்மின் ப்ராணே ஸர்வꣳ ஸமர்பிதம் ப்ராண: ப்ராணேன யாதி ப்ராண:

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ||க||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஆசையிலும் சிறந்தது ப்ராணன்; அரங்கள் நாபியில் அர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல ஸகலமும் ப்ராணத்தி லர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ப்ராணனே சுந்தா.ப்ராணமே கமந ஸாதநம். மாதாபித்ராதிகளும் ப்ராணனே.

𑌸 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌧𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑌾𑌵𑍈𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾𑌵𑍈𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾𑌵𑍈𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌹𑌾𑌵𑍈𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌵𑍈𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌹𑌾𑌵𑍈𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿||

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌛𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌂𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍 𑌨𑍈𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿||

(ஸ0-ஹா-ர ஹா.) ஸப்ராணர்களான மாதாபித்ராத்திகளைத் திரஸ்கரித்த போதிலும் மாத்ருஹத்யை செய்பவன் என்றாற்போல நிந்திக்கின்றார்கள். ப்ராண ஹீநமாதாபித்ராதி சரீரங்களை சூலத்தால் குத்தினாலும் அப்படிகருச் சொல்லுவாரில்லை,

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌹𑍍𑌨𑍁𑌵𑍀𑌤 ||ச||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஆகையால் ஸகலமும் ப்ராணனே; இதை யறிந்து விசாரித்து நிச்சயித்தவன் அதிவாதியாகின்றான். இவனை யதிவாதியென்று யாரேனும் சொன்னாலும் அப்படியே யென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌏𑌷 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ||க||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி அதிவாதி யாகின்றான்; ப்ராணவித்தென்று சொல்லும்போது மேல் ஜிஜ்ஞாசைப் பிறவாதாகையால் வாஸ்தவத்தி லதிவாதியாயிருப்பவன் நித்ய ப்ரம்மத்தை யறிந்தவனேயென்று சொல்ல ஆனாலப்படியே அதிவாதியாகவேண்டுமென்ன ஆனாலதை யறிந்தபின் னநுஸித்திக்குமென்ன அப்படியே ஸத்யத்தை உபாஸிக்க விரும்புகிறேனென்றான்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌦𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ||க||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) விஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதித்தால்மட்டுமே ஸத்யத்தைப் பற்றின அதிவாதி யாகலாமேயன்றி வேறுவிதமில்லையென்ன அப்படியே யென்றான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இஃது ப்ராண சப்தத்தில் ஜீவாத்மா வென்று அர்த்தம் (ரா-பா-த்திலும்)ஸாக்ஷி சித்தென்று (சங்-பாத்திலும்) பேதமாகச் செய்யப்பட்டதுபோல் இங்கும் விஜ்ஞாநமென்று, சாஸ்திரத்தில் விசதமான ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகின்றதென்று (சங்-பாத்திலும்) தர்சந ஸமாநாகார ஜ்ஞாநமென்று (ரா-பா-த்திலும்) பேதமாகச் செய்யப்பட்டது.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌦𑌾𑌵𑍈 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) மநநம் ஸித்தித்தாலல்லது விஜ்ஞாநம் ஸித்தியாதென்ன அப்படிக்கு மநநம் செய்கிறேனென்றார்.

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌦𑌾𑌵𑍈 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) மநத்திற்கு ச்ரத்தை வேண்டுமென்று சொல்ல அப்படியே என்றார். ச்ரத்தை என்பது த்வரை யென்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கூறுகின்றார்.

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌦𑌾𑌵𑍈 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌞𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) நிஷ்டை யென்பது ச்ரத்தைக்குக் காரணம்; அதுவேண்டுமென்ன அப்படியே யென்றார்.

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌦𑌾𑌵𑍈 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) நிஷ்டைக்கு ஹேதுவாயது க்ருதி யென்றும் அந்த க்ருதி யென்பது யத்நமென்றும் சொல்லப்பட்டன. அது வேண்டுமென்ன அப்படியே யென்றார்.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌦𑌾𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍇𑌵 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுகமின்னதென்று அறிந்து யத்நப்படுகின்றமையால் ஸுகத்தை யறியவேண்டுமென்று சொல்ல, அப்படியே யென்றார்.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌭𑍂𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) அல்பம் ஸுகமல்ல. அதிக ஸுகமே ஸுகமாகும். ஆகையாலதையே அறியவேண்டுமென்று சொல்ல, அப்படியே யென்றார்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். அல்பஸுகமதிக த்ருஷ்ணா ஹேதுவாகையால் துக்க ஹேதுவாமாதலால் ஸுக ஹேதுவன்றெனத் தள்ளப்பட்டது என்று (சங்-பா-த்திலும்) உத்தம ஸுகத்தின் சிறப்புத் தோன்ற இதர ஸுகம் நிந்திக்கப்பட்டதென்று (ரா-பா-த்திலும்) சொல்லப்பட்டது.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌭𑍂𑌮𑌾 𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌥 𑌯𑌦𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஸ0-ஹா.) அந்த உத்தம ஸுகம் எப்படிப்பட்டதென்றால் பேத ஜ்ஞானமாகிய த்வைத மென்கிற ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி ஸ்தாநமான மோக்ஷஸுகமென்கிற ப்ரம்மாத்ம ஸ்வரூபமென்றும் அந்த ப்ரம்மாத்ம ஸாக்ஷாத்கார முண்டானபோது மற்றொன்றைக் காண்பது கேட்பது முதலியவை ஏற்படாவென்றும் இந்தச் சுருதிக்குக் கருத்து. இது பூம ஸுகமின்னதென்பதற்காகக் குறிக்கப்பட்டது.

(ரா-ஹா.) பரமாத்மாவாகிய ப்ரம்மத்தை யநுபவிக்கும்போது இதர வஸ்துக்களை நினைக்கும்படி யிராது. ஆதலா லது பூமஸுக மென்னப்படுகின்றது. எதை யநுபவிக்கும்போது நினைவு மற்றொன்றை யநுபவிக்க விரும்புமோ அது அல்பம். அந்த பூமஸுகம் சுயம்ப்ரதிஷ்டிதமா யிருக்கின்றது. மற்றொன்று அதற்கு ஆதாரமாகமாட்டாது. இதனால் சேதநா சேதநங்களுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் அபேதம் முதலியவை சங்கிக்க வழியில்லை. இந்தப்படி விசிஷ்டா த்வைதமாகின்றது.

𑌗𑍋𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌹 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௨॥

(ஸ0-ஹா.) பூமஸுகம் அநாதாரமென்பதை மெய்ப்பிக்கின்றதற்கு ஒன்றை மற்றொன்று அடைந்திருக்குமேயல்லது அபேதப்பட்ட பொருளுக்கு ஆதாராதேய பாவம் ஏது.

(ரா-ஹா.) ஸர்வமும் பூமஸுகத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே யல்லது அவற்றிலிதற்கு ப்ரதிஷ்டை யில்லை. தன்னிலும் ப்ரதிஷ்டை யில்லை. அநாதாரமாயிருக்கின்ற தென்று கருத்து.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌹𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த பூம ஸுகமானது மேலும் கீழும் மற்றுமுண்டான எல்லா இடங்களிலுமுண்டா யிருக்கின்றது. இனி அஹங்காராதேசம் சொல்லப்படுகிறது. நானே கீழும் மேலும் பின்னும் முன்னும் தெற்கும் வடக்கும் இருக்கிறேன்; நானே யெல்லாம்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். ஜீவன் வேறு, பரமாத்மா வேறு என்கிற சங்கையுண்டாகாமலிருப்பதற்கு நானே ப்ரம்மமென்று உபாஸிக்கவேண்டு மென்று அஹங்காராதேசம் தொடங்கப்படுகிறதென்று (சங்-பா-த்திலும்) பரமாத்ம சரீரமென்று தன்னை யறிய வேண்டுவதற்கு அஹங்காராதேசம் சொல்லப்படுகின்றதென்றும், ஜீவ பரமாத்

மாக்களுக்கபேதம் இங்கு சொல்லப்படவில்லை யென்பது ஸ்புடமாய் விளங்குகின்றதென்றும், அப்படி அபேதமாயிருந்தால் (அஹமாதேஶ:) என்றிருக்குமென்றும் (அஹங்காரதேஶ:) என்றிராதென்றும் (ரா-பாத்திலும்) பேதங்கள் காண்க.

அதாத ஆத்மாதேஶ ஏவாத்மைவாதஸ்தாதாத்மோபரிஷ்டாதாத்மா பஶ்சாதாத்மா புரஸ்தாதாத்மா தக்ஷிணத ஆத்மோத்தரத ஆத்மைவேதம் ஸர்வமிதி ஸ வா ஏஷ ஏவம் பஶ்யந்நேவம் மந்வாந ஏவம் விஜாநந்நாத்மரதிராத்மக்ரீட ஆத்மமிதுந ஆத்மாநந்த: ஸ ஸ்வராட் பவதி தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி அத யேऽந்யதாதோ விதுரந்யராஜாநஸ்தே க்ஷய்யலோகா பவந்தி தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷ்வகாமசாரோ பவதி ||உ||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) அபேதோபாஸநம் செய்தால் முக்திக்கு வழியென்று சங்கரபாஷ்யத்திலும் சரீர சரீரிபாவத்தையுபாஸிக்க வேண்டுமென்று இராபாத்திலும் சொல்லப்பட்டது. மேலும் அப்படிச் செய்யாதவர்களுக்கு ஸம்ஸாரமென்று இரண்டு பாஷ்யங்களிலும் சொல்லப்பட்டதென்றறிக.

அத ஷட்விம்ஶ: கண்ட:.

தஸ்ய ஹ வா ஏதஸ்யைவம் பஶ்யத ஏவம் மந்வாநஸ்யைவம் விஜாநத ஆத்மத: ப்ராண ஆத்மத ஆஶாத்மத: ஸ்மர ஆத்மத ஆகாஶ ஆத்மதஸ்தேஜ ஆத்மத ஆப ஆத்மத ஆவிர்பாவதிரோபாவாவாத்மதோऽந்நமாத்மதோ பலமாத்மதோ விஜ்ஞாநமாத்மதோ த்யாநமாத்மதஶ்சித்தமாத்மத: ஸங்கல்ப ஆத்மதோ மந ஆத்மதோ வாகாத்மதோ நாமாத்மதோ மந்த்ரா ஆத்மத: கர்மாண்யாத்மத ஏவேதம் ஸர்வமிதி ||க||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) ப்ராணன், ஆசை, ஸ்மரணம், ஆகாசம், தேஜஸ்ஸு, அப்பு, உத்பத்திலயங்கள், அந்நம், பலம், விஜ்ஞாநம், த்யாநம், சித்தம், ஸங்கல்பம், மநஸ்ஸு, வாக்கு, நாமம், மந்த்ரங்கள், கர்மங்கள் முதலியவை யெல்லாம் ஆத்மாவி னிடத்திலிருந்துண்டாகின்றன என்று பாஸிக்கவேண்டும்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். உபாஸகனை ஸ்துதிப்பதற்காக ஸ்ருஷ்டி செய்கிறானென்று சிறப்பிக்கப்பட்டதெனச் சங்-பா-த்திலும் அஹங்க்ரஹஸாமாநாதி கரண்யத்தை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வம் சொல்லப்பட்டதென்று ரா-பா-த்திலும் சொல்லப்பட்டன.

ததேஷ ஶ்லோக: ந பஶ்யோ ம்ருத்யும் பஶ்யதி ந ரோகம் நோத து:கதாம் | ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி ஸர்வமாப்நோதி ஸர்வஶ இதி | ஸ ஏகதா பவதி த்ரிதா பவதி பஞ்சதா ஸப்ததா நவதா சைவ புநஶ்சைகாதஶ: ஸ்ம்ருத: | ஶதம் ச தஶ சைகஶ்ச ஸஹஸ்ராணி ச விம்ஶதி: | ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்த்வஶுத்தி: ஸத்த்வஶுத்தௌ த்ருவா ஸ்ம்ருதி: | ஸ்ம்ருதிலம்பே ஸர்வக்ரந்தீநாம் விப்ரமோக்ஷ: தஸ்மை ம்ருதிதகஷாயாய தமஸஸ்பாரம் தர்ஶயதி பகவாந் ஸநத்குமாரஸ்தம் ஸ்கந்த இத்யாசக்ஷதே தம் ஸ்கந்த இத்யாசக்ஷதே ||உ||

(ஶம்-பா-ரா-பா.) இப்படிச் சொன்னபடி க்ரமமாயுபாஸித்தவன் முக்தியடைகின்றான்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். ப்ரம்ம ஸ்வரூபமே இந்த உபாஸகனுமாகின்றமையால் இவனே பரமார்த்த தசையில் ஏகரூபியாகின்றான். ராகத்வேஷங்களைவிட்டால் ஸத்வஶுத்தியாகின்றது என்று சங்-பா-த்திலும் முக்தனுக்குக் கைங்கர்யத்தைச்செய்யும்

பொருட்டாகத் திவ்ய தேஹமுண்டென்றும், அப்படிப்பட்ட திவ்ய தேஹ ப்ராப்திக்காக இப்படிப்பட்ட உபாஸநம் செய்யவேண்டுமென்றும், அந்த உபாஸநத்திற்கு ஸத்வசுத்தி வேண்டுமென்றும், ஸத்வசுத்திக்கு ஆகார சுத்தி வேண்டுமென்றும் இராமாநுஜபாஷ்யத்திலும் சொல்லப்பட்டன. ஸநத்குமாரருடைய உபதேசம் முடிந்தது என்று தெளிந்து கொள்க.

சாந்தோக்யோபநிஷத் ஏழாவதுப்ரபாடகம் முற்றிற்று.

𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃.

𑌅𑌥𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍॥ 𑌅𑌥𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇𑌦𑌹𑌰𑌂𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌦𑌹𑌰𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥க॥

(ஶ்ரீ-ஹா.) நடந்த ஏழாவது ப்ரபாடகத்தில் அத்வைத ஸ்வரூபமெல்லாம் சொல்லப்பட்டது; நிர்க்குணம் ப்ரம்மமென்றும் சொல்லப்பட்டது; ஆயினும் மந்தபுத்திகளுக்கு அபரிச்சின்னாத்வைத ப்ரம்ம ஜ்ஞாநமில்லாமையினாலும் குணமுள்ள வஸ்துவையே விரும்புவர்களானதாலும் தஹர பரிச்சேதமும் ஸத்யகாமாதி குணங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. ஏனென்றால் எப்படியாயினும் ப்ரம்மத்தினிடத்தில் உருசி வருவதற்குக் காரணம் தேடப்படுகின்றது. வைராக்கியத்தையுமுபதேசிக்க வேண்டுமென்றும், அர்ச்சிராதி மார்க்கமும் சொல்லவேண்டு மென்றும் இந்த எட்டாம் ப்ரபாடகம் தொடங்கப்படவேண்டும். ஹ்ருதயம் வீடென்றும், சரீரம் புரமென்றும் ரூபிக்கப்பட்டன. இந்தப் பட்டணத்தில் ஆகாசமென்கிற ப்ரம்மம் காணப்படுகின்றது. ஆகையாலதை யறிந்து த்யாநிக்கவேண்டுமென்று கருத்துக் காண்க

(ரா-ஹா.) ப்ரம்மமும் தஹர புண்டரீகத்தி லுபாஸிக்கப்படவேண்டு மென்பதும் சொல்லப்படுகின்றது. இதின் விரிவை சாரீரக பாஷ்யத்தில் கண்டுகொள்க.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்த ப்ரபாடகம் உபஸம்ஹார ப்ரபாடகமா யிருக்கின்றமையால் இவ்விடத்தில் ப்ரமார்த்தா த்வைதத்தைச் சொல்லவேண்டுமோதலால் அப்படிச் சொல்லாமல் விசிஷ்டாத்வைதத்தையே இந்த ப்ரபாடக முழுதும் சொல்லியிருக்கின்றமையாலிதுவே இந்த உபநிஷத்திற் கபிமதமென்று வெளியாகின்றதென்று புத்திமான்களூகித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

𑌤𑌂𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇𑌦𑌹𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌦𑌹𑌰𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌤𑌦𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥உ॥

𑌸𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌅𑌯𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌉𑌭𑍇𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌵𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌉𑌭𑌾𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌯𑌚𑍍𑌚𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) தஹராகாச மென்பது யாது ? அதினுள்ளிருப்பதென்னவென்று கேட்டால் ஆகாசம் போன்றதே தஹராகாசம் எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாயிருக்கின்றதென்றும், ஸர்வ போக்யமென்று முப்தேசிக்க வேண்டும்.

𑌤𑌂𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌚𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌦𑍈𑌨𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌤𑍇𑌵𑌾𑌕𑌿𑌂𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 ॥௪॥

ஸ ப்ரூயாந்நாஸ்ய ஜரயைதஜ்ஜீர்யதி ந வதேநாஸ்ய ஹந்யத ஏதத்ஸத்யம் ப்ரஹ்மபுரமஸ்மிந் காமாஃ ஸமாஹிதாஃ ஏஷ ஆத்மாபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸஃ ஸத்யகாமஃ ஸத்யஸங்கல்போ யதா ஹ்யேவேஹ ப்ரஜா அந்வாவிஶந்தி யதாநுஶாஸநம் யம் யமந்தமபிகாமா பவந்தி யம் ஜநபதம் யம் க்ஷேத்ரபாகம் தம் தமேவோபஜீவந்தி ॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இது கேட்ட சிஷ்யர்கள் சரீர நாசாதிகளால் அது நசியாதோ வென்று கேட்டால், இந்தச் சரீரத்தினுடைய ஜரையினால் ஜராதிகள் அதற்குக் கிடைக்க மாட்டாது. அபஹதபாப மத்வம் முதலிய குணங்களுக் கிடமாகின்றது. அதை யடைந்த வர்களுக்கு யதேஷ்டமாய் ஸகலமும் கிடைக்கும்.

தத்யதேஹ கர்மஜிதோ லோகஃ க்ஷீயத ஏவமேவாமுத்ர புண்யஜிதோ லோகஃ க்ஷீயதே தத்ய இஹாத்மாநமநநுவித்ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ஶ்ச ஸத்யாந்காமாம்ஸ்தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷ்வகாமசாரோ பவதி அத ய இஹாத்மாநமநுவித்ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ஶ்ச ஸத்யாந்காமாம்ஸ்தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி ॥௬॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) கர்மார்ஜித ஸகல லோகங்களையும் அழிந்து போமவை யென்றும் அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் இந்த லோகத்திலே பார்த்துக்கொள்ளலாமென்றும் ஆத்மஜ்ஞானத்தை யுடையவன் ஸத்ய குணங்களை யுபாஸிப்பவன் ஸர்வலோக காமசார முண்டாகுமென்றும் அந்த உபாஸந மில்லாதவனுக்குக் காமசாரமுண்டாகா தென்றும் சொல்லப்பட்டன.

காம்யஶ்ருதய:.

ஸ யதி பித்ருலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய பிதரஃ ஸமுத்திஷ்டந்தி தேந பித்ருலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௧॥ அத யதி மாத்ருலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய மாதரஃ ஸமுத்திஷ்டந்தி தேந மாத்ருலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௨॥ அத யதி ப்ராத்ருலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய ப்ராதரஃ ஸமுத்திஷ்டந்தி தேந ப்ராத்ருலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௩॥ அத யதி ஸ்வஸ்ருலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய ஸ்வஸாரஃ ஸமுத்திஷ்டந்தி தேந ஸ்வஸ்ருலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௪॥ அத யதி ஸகிலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய ஸகாயஃ ஸமுத்திஷ்டந்தி தேந ஸகிலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௫॥ அத யதி கந்தமால்யலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய கந்தமால்யே ஸமுத்திஷ்டதஸ்தேந கந்தமால்யலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௬॥ அத யத்யந்நபாநலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்யாந்நபாநே ஸமுத்திஷ்டதஸ்தேநாந்நபாநலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௭॥ அத யதி கீதவாதித்ரலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய கீதவாதித்ரே ஸமுத்திஷ்டதஸ்தேந கீதவாதித்ரலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௮॥ அத யதி ஸ்த்ரீலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய ஸ்த்ரியஃ ஸமுத்திஷ்டந்தி தேந ஸ்த்ரீலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௯॥ யம் யமந்தமபிகாமோ பவதி யம் காமம் காமயதே ஸோऽஸ்ய ஸங்கல்பாதேவ ஸமுத்திஷ்டதி தேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே ॥௧௦॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஸகல லோகங்களை யதேஷ்டமா யடைகிறானென்பதைத் தனித்தனியே பிதா, மாதா, ப்ராதா, ஸ்வஸா, ஸகா, இந்தமால்யங்கள், அந்நபாநங்கள், கீதவாத்யங்கள், ஸ்த்ரீகள், இப்படிக்கு எந்த லோகங்களையும் ஸங்கல்ப மாத்திரத்தால டைகின்றானென்று கருத்து.

अथ तृतीयः खण्डः.

त इमे सत्याः कामा अनृतापिधानास्तेषां सत्यानां सतामनृतमपिधानं यो यो ह्यस्येतः प्रैति न तमिह दर्शनाय लभते ||௧||

(ஶ0-ஹா.) இப்படிப்பட்ட ஸத்ய காமங்கள், அந்ருதமாகிய மாயையினால் மூடப்பட்டிருக்கின்றமையால், அறியப்படுவதில்லை. இப்படியே லோகாந்தரத்தை யடைந்த பந்துவர்க்கங்களையும் ஹ்ருதயத்தில் தன்னிலிருந்தும் காண விரும்பியும், காண்பதில்லை.

(ரா-ஹா.) கர்மத்தினா லழுந்திய ஜ்ஞாநமுடைய ஜீவாத்மாவினால் பரமாத்மாவினுடைய கல்யாண ஸத்ய குணங்கள் ப்ரகாசிப்பதில்லை. ப்ரேதர்களான பந்துக்களையும் அடைகின்றானில்லை. ஸத்யமான கர்மம் நிவ்ருத்தமானால் ஸகலத்தையும் ஸங்கல்ப மாத்திரத்தா லடைகின்றானென்பது கருத்து.

अथ ये चास्येह जीवा ये च प्रेता यच्चान्यदिच्छन्न लभते सर्वं तदत्र गत्वा विन्दतेऽत्र ह्यस्यैते सत्याः कामा अनृतापिधानास्तद्यथापि हिरण्यनिधिं निहितमक्षेत्रज्ञा उपर्युपरि संचरन्तो न विन्देयुरेवमेवेमाः सर्वाः प्रजा अहरहर्गच्छन्त्य एतं ब्रह्मलोकं न विन्दन्त्यनृतेन हि प्रत्यूढाः ||௨||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரதிதினமும் நித்ராஸமயத்தில் அந்த ப்ரம்மத்தை யடைந்துகொண்டிருந்தும், நிதியுள்ள பூமியின்மீது நடந்துகொண்டே நிதியை யறியாதிருப்பதுபோலவே யறிகிறதில்லை.

பாதாவயார்த்த பேதங்கள். அந்ருத சப்தத்திற்கு முன் ச்ருதியைப்போல அர்த்த பேதங் காண்க.

स वा एष आत्मा हृदि तस्यैतदेव निरुक्तं हृद्ययमिति तस्माद्धृदयमहरहर्वा एवंवित्स्वर्गं लोकमेति ||௩||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஹ்ருதயத்தில் இந்த ஆத்மா வர்த்திக்கின்றானென் றறிந்தால் ஸ்வர்க்க லோகத்தை யடைகின்றான்.

अथ य एष संप्रसादोऽस्माच्छरीरात्समुत्थाय परं ज्योतिरुपसंपद्य स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यत एष आत्मेति होवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति तस्य ह वा एतस्य ब्रह्मणो नाम सत्यमिति ||௪||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி யறிந்த ஆத்மா இந்த சரீரத்தில் நின்றும் பரஜ்யோதிஸ்வரூபத்தை யடைந்து ஸ்வரூபம் பெற்றவனாய் உஜ்வலனாகின்றான். இதுவே அம்ருதம், அபயம், அம்ருதாபய ஸ்வரூபமே ப்ரம்மம். அந்த ப்ரம்மத்திற்கே ஸத்யமென்று பெயர்.

तानि ह वा एतानि त्रीण्यक्षराणि सतीयमिति तद्यत्सत्तदमृतमथ यत्ति तन्मर्त्यमथ यद्यं तेनोभे यच्छति यदनेनोभे यच्छति तस्माद्यमहरहर्वा एवंवित्स्वर्गं लोकमेति ||௫||